

Giới thiệu Thuần Dương Thần Tôn Convert

Thần Ma thiên địa, cường giả vi tôn! Thiếu niên Lục Trần, thâm tao đồng môn ám toán, ngoài ý muốn hoà hợp một viên Thiên Ngoại Lưu Tinh, từ đó nhất phi trùng thiên —— thiên tài tranh phong, quần phượng khoe sắc, vạn tộc cạnh bá, đây là Thần tộc huy hoàng chấp chưởng thiên địa thế giới, cũng là nhân tộc nguy như chông trướng chỉ ở sớm tối thế giới! Lục Trần không cam lòng trầm luân, khổ tu luyện tinh pháp, lấy Thần tộc chi huyết thành tựu Thuần Dương Thần Đế!

Cảnh giới: Nhục Thân, Thái Khí, Uẩn Linh, Ngưng Đan, Bí Cảnh, Nguyên Thần, Pháp Tượng, Linh Thần, Thuần Dương

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Một, dị tinh trên trời rơi xuống

Lam Tinh, Vân Linh đại lục, Trần quốc, Cửu Huyền sơn.

Lục Trần nắm thật chặt một con túi, theo gập ghềnh dốc đứng đường núi, leo lên. Dù là tinh thần mỏi mệt, quần áo thấm ướt, trên mặt vẫn như cũ tràn đầy vui sướng đáng tươi cười, Sơn Phong phảng phất giống như lưỡi dao phá cọ lấy làn da, cũng hoàn toàn không để ý, chỉ là hưng phấn tự lắm bẩm: "Tú Nhi, có cái này gốc nhanh trăm năm hóa hầu Vân Văn thảo, người nhất định có thể cảm ngộ đến khí, đột phá Thái Khí, trở thành Cửu Huyền môn từ trước tới nay, vị thứ nhất còn tại học đồ kỳ liền trở thành nội môn đệ tử người!"

Vụt!

Lục Trần đơn bạc thân thể, một bước bước ra hơn một trượng.

Mắt thấy liền muốn lướt qua đầu này Bàn Sơn đường núi nhất dốc đứng nhất hiểm ác đoạn đường thời điểm, cao mấy trượng trên vách núi đá một khối đột xuất nham thạch bên trên, đứng lên một vị mười lăm tuổi, cùng niên kỷ của hắn tương đương áo bào đen thiếu niên. Thiếu niên trong tay, nắm lấy một cây gỗ chắc rên đục trường thương, óng ánh đầu thương, lóe ra cực hạn hàn quang.

Áo bào đen thiếu niên nhe răng cười một tiếng, đưa tay lắc một cái, trường thương bỗng nhiên lao xuống.

Xuyết, một thương nỗ bắn ra, đánh vào cứng rắn mặt đất không hạ một thước, vừa vạn ngăn ở Lục Trần trước người, lăn lộn đất đá, hướng phía hai bên tiêu xạ, biểu hiện một thương này lực lượng cực kỳ cường hân.

Lục Trần cau mày, bị cỗ này đập vào mặt khí lãng, chấn lui lại vài thước, trầm giọng nói: "Thạch Tiểu Phi, ngươi muốn làm gì?"

"Ta muốn làm gì?" Thạch Tiểu Phi nhảy xuống, so với Lục Trần đơn bạc, gia hỏa này thân thể cường tráng, thân cao không hạ chín thước, từng cục điều luyện cơ bắp, từng khối treo ở khung xương bên trên, tràn ngập một cỗ hung hãn khí tức.

Thạch Tiểu Phi nắm cán thương, hoành thương chỉ là vậy một cái, Lục Trần trong tay túi, đã bị mũi thương chọn lấy đi qua.

Lục Trần tròn mắt lập tức đồ lên: "Kia là ta cho Tú Nhi!"

Thạch Tiểu Phi tiến đến túi trước mặt hung hăng hít một hơi, một mặt tham lam: "Biết người cho Tú Nhi! Bất quá, Tú Nhi hiện tại không cần! Hắc hắc, nhanh trăm năm hóa hầu Vân Văn thảo, mặc dù còn không phải Linh thảo, nhưng tuyệt đối là đỉnh giai thảo dược! Người cái này nhục thân chỉ cường hóa hai lần phế vật, vận khí thật sự là tốt."

Nói đến nơi này, Thạch Tiểu Phi đôi mắt bên trong, tất cả đều là vẻ trào phúng.

"Người trả lại cho ta." Lục Trần lửa giận vạn trượng, nhào đi qua.

Thạch Tiểu Phi nhắc ngang một cước, hung hăng đá vào Lục Trần ngực. Lục Trần tựa như điều bị đứt dây, ném tới đường núi biên giới, xuống chút nữa, liền là Cửu Huyền sơn dưới, không biết mai táng nhiều ít thi cốt ngàn trượng vực sâu.

Lục Trần nội tâm nóng nảy như lửa, lại nhảy dựng lên. Thế nhưng là cái này một lần, người còn tại nửa không trung, lại bị Thạch Tiểu Phi một cước đạp trúng.

Lục Trần lại một lần lăn xuống bên bờ vực. Mắt nhìn thấy liền muốn té xuống thời điểm, nghìn cân treo sợi tóc tể, bắt lấy sinh trường ở bên vách núi bên

trên một gốc Tiểu Thụ, cả cá nhân giống như lác lư đu dây, treo giữa không trung. Lạnh lẽo cuồng phong, từng đợt quét, Lục Trần thân thể đón gió đong đưa.

Thạch Tiểu Phi diện cơ hung hăng run rẩy mấy lần, túm túi trung thực không khách khí nhét vào trong ngực, cười gằn nói: "Lục Trần, ngươi cho rằng ta Thạch Tiểu Phi cái này bao lớn là gan, dám giết ngươi? Ngươi còn không biết đi, ngươi ầu yểm Tú Nhi sư muội, đã dính vào nội môn mười vị trí đầu Tô Kiệt Tô sư huynh! Mà lại rất được Tô sư huynh yêu thương, được một hạt Bạo Khí đan!"

"Có Bạo Khí đan, Tú Nhi sư muội đột phá Thái Khí, căn bản cũng không là vấn đề, nhưng so sánh ngươi cái này gốc Linh thảo, hữu dụng nhiều."

"Ngươi cái tên này cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, cũng không nhìn một chút tính tình của mình. Lần này, cũng là Tô sư huynh xem ở ta và ngươi Lục Trần Bạch Tú Nhi đều là đồng hương phân thượng, cho ta cơ hội giết ngươi! Tô sư huynh như thế đại nhân vật, làm sao có thể để ngươi tên phế vật này, mỗi ngày vây quanh Tú Nhi chuyển?"

"Nói đến, ngươi cũng là người cơ khổ, ba năm trước đây, ngươi vì Bạch Tú Nhi cầu một cái bài nhập Cửu Huyền môn cơ hội, ba năm sau, nàng gặp ngươi không có giá trị, liền đem ngươi một cước đá văng, còn giật dây Tô sư huynh xử lý ngươi!"

"Có phải hay không rất đau lòng, có phải hay không rất tuyệt vọng?" Thạch Tiểu Phi gương mặt dữ tợn.

Lục Trần nguyên bản nóng nảy tâm, đột nhiên bình tĩnh lại.

"Chết đi!" Thạch Tiểu Phi trong lòng bàn tay trường thương đâm trúng Tiểu Thụ, vài tiếng bạo liệt, Tiểu Thụ đứt gãy. Lục Trần lại không nửa phần dựa vào, rút xuống ngàn trượng vực sâu, qua trong giây lát đã bị hắc ám thôn phệ.

Thạch Tiểu Phi cũng sờ nhìn xem mây đen nhấp nhô, thần sắc quỷ dị không nói lên lời: "Lục Trần, ngươi nếu là biết tốt xấu, không về phần rơi vào kết cục như thế! Tại bản môn, nhục thân cường hóa ba lần trở xuống, không chỉ là phế vật, mà lại là không có chút giá trị phế vật! Ta nếu là ngươi, tất nhiên sẽ tuyệt tu luyện tâm tư, lấy bản môn sở học, xuống núi đến cũng có thể bình an hợp lý một cái ông nhà giàu, đây đều là ngươi tự tìm! Nói đến, ta cũng muốn cảm ơn ngươi, có cái này gốc Vân Vân thảo, bằng vào ta Thạch Tiểu Phi nhục thân cường hóa bảy lần thực lực, có thể thử nghiệm đột phá Thái Khí!"

Ông!

Thạch Tiểu Phi cuồng tiếu một tiếng, mang theo vẻ kích động, từ trên đường núi biến mất.

.

Giờ phút này.

Lục Trần cấp tốc hạ xuống, vô hình màu đen gọn sóng, tựa như dữ tợn quỷ thủ, điên cuồng xé rách lấy quần áo của hắn. Thạch Tiểu Phi nói lời, tựa như một cái trọng chùy, hung hăng nện ở trong lòng của hắn, đem hắn tâm, đánh cho vỡ nát.

Đủ loại cảm xúc xen lẫn, Lục Trần ngẩng đầu tê mình: "Bạch Tú Nhi, vì cái gì?" Trong thâm uyên tận mạn khắp nơi phong cực kì cường hãn, đem hắn tiếng nói, xông vỡ nát.

Bạch Tú Nhi là ai?

Bạch Tú Nhi cùng Lục Trần cùng một chỗ lớn lên, có thể nói là thanh mai trúc mã. Trước kia song thân chết bệnh, Lục Trần cha Lục đại thiện nhân gặp nàng đáng thương, coi nàng là làm nữ nhi nuôi dưỡng ở trong nhà. Càng là về sau, Lục đại thiện nhân hao phí vô số nhà tư, lấy thanh danh của mình làm cầu nối, vì Lục Trần cùng Bạch Tú Nhi góp hai cái tiền vào Cửu Huyền môn tu luyện cơ hội.

Có thể nói, Lục gia đối Bạch Tú Nhi không chỉ có không tệ, ngược lại tình sâu như biển, ân cao ngất.

Mà đặt chân tu luyện một đạo, ba năm qua, Lục Trần nhục thân chỉ từng cường hóa hai lần, càng là đo không ra bất luận cái gì tư chất, chính là Cửu Huyền môn lần này học đồ trong phế vật phế vật.

Chỉ cần ba năm kỳ đầy về sau, không thể tại Cửu Huyền môn đại thi đấu, tiến vào Top 100, sẽ bị Cửu Huyền môn đuổi ra khỏi cửa. Mà muốn tham gia khảo hạch, chủ yếu điều kiện, liền là nhục thân ba lần cường hóa.

Bạch Tú Nhi lại khác, cô nương này đo ra cao hơn tư chất linh mạch thiên tư. Ba năm qua, tu vì một đường tăng lên, trước mắt đã là nhục thân cường hóa chín lần người tu luyện. Thế giới này, nhục thân cường hóa sáu lần liền có thể ném thử lĩnh ngộ khí cảm đột phá Thái Khí, huống chi chín lần?

Trước kia, Bạch Tú Nhi như gần như xa, từ đầu đến cuối treo Lục Trần, lưu cho Lục Trần một tia bất diệt hi vọng. Thế nhưng là hiện tại, sự tình làm tuyệt.

Lục Trần tâm thần âm đạm, suy nghĩ bay tán loạn: Chẳng lẽ, ta cứ như vậy đã chết rồi sao?

Sau một khắc, một cỗ bất khuất chi hỏa, từ đáy lòng nhảy lên thẳng lên, đôi mắt bên trong tinh quang ba động, ngẩng đầu tê mình: "Ta không cam tâm a!" Chính lúc này, bình tĩnh bầu trời, đột nhiên rung động, một sợi nhỏ xíu màu đen tia sáng, từ trên trời giáng xuống, lại là một đoàn hắc quang, từ xa mà đến gần, xuyên thấu hư không, nện ở trên người hắn.

Ầm!

Hùng hực màu đen sóng ánh sáng, tướng Lục Trần cả cá nhân bao vây lại. Một viên màu đen, chỉ có móng tay lớn nhỏ tinh thạch, từ màu đen sóng ánh sáng bên trong nhảy ra ngoài, chui vào Lục Trần Thức hải. Vô cùng đau đớn kịch liệt, du dương toàn thân. Lục Trần trông mắt trừng lão đại, chớp mắt về sau, tinh thần mơ hồ, hôn mê đi qua.

Cùng một thời gian.

Bao quát Vân Linh đại lục, cùng vô số to lớn lục địa hải dương Lam Tinh trung tâm phúc địa Thái Viêm thần quốc, một tòa khí thể bằng bạc, nguy nga rộng lớn, không hạ mười vạn trượng trên đài xem sao.

Về mặt già nua thần quan, ngạc nhiên nhìn lên bầu trời, ánh mắt bên trong thêm ra một tia ngưng trọng: "Dị tinh trên trời rơi xuống, nước đọng kinh lan, là phúc hay là họa?"

Bên người của hắn, hư không chấp trùng, đi ra một vị áo bào đen tóc trắng tuấn dật thanh niên. Thanh niên ẩn đường vờ ra, sinh ra Đệ Tam Chích Nhãn. Trong mắt lấp lẹ thần quang, không ngừng lẩn lộn, ẩn chứa vô cùng phức tạp pháp văn, trầm giọng nói: "Su tôn."

Bạch Bào già nua thần quan trầm giọng nói: "Thiên Lê, nhanh đi dị tinh rơi xuống chỉ địa, đem việc này tra tình tường."

Thiên Lê đầu đầy tơ bạc, từng chiếc dựng thẳng lên, thân hình thoát một cái, phảng phất giống như băng tán màu đen bọt nước, cứ thế biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hai, Luyện Tinh pháp

Khụ khụ khụ Lục Trần bị xông vào xoang mũi tro bụi hắc tinh, mờ mịt tứ phương. Phát hiện bên người, nằm vô số thi cốt, có người, cũng có dã thú! Càng là cái này một mảnh, núi đá lộn loạn, hết sức lộn xộn, cao đêm không hết vách núi cheo leo đứng vững bốn phía, bóng loáng như gương. Sáng rực lập lòe phía dưới, rất chói mắt đồng thời, lại phảng phất giống như một tòa sâm nhiên nhà ngục, tướng người giam ở trong đó!

Lục Trần tự lẩm bẩm: "Ta không có chết? Đây là Cửu Huyền sơn hạ ngàn trượng vực sâu?" Quãng xuống cái này thôn phệ vô số Cửu Huyền môn đệ từ ngàn trượng vực sâu, thế mà không có chết.

Lục Trần thần sắc biến hóa.

Lần này hiểm tử hoàn sinh, đề tâm trí của hắn, phát sinh chuyển biến cực lớn. Suy nghĩ chuyển động, nhớ tới trước khi hôn mê một màn. Điện cơ nhảy lên mấy lần, tinh thần lực xông vào Thức hải, chỉ không gặp được ba thước, vô cùng bứt rứt Thức hải, hơn phân nửa khu vực, đã bị một viên màu đen hình cầu chiếm lấy, suy nhược phảng phất giống như ánh nền sinh hồn, cơ hồ đều không thấy được.

"Đây là một ngôi sao?" Lục Trần tròn mắt hốc mồm, tinh thần lực rơi vào phía trên, ngôi sao màu đen có chút khuấy động, một sợi mười phần rõ ràng ba động truyền đến.

Một đạo tên là Luyện Tinh pháp pháp quyết, dung nhập Lục Trần sinh hồn bên trong.

Đây là một môn huyền ảo vô cùng, Lục Trần rõ ràng không hiểu, lại hết sức quen thuộc, tựa như sinh ra đã biết pháp quyết tu luyện. Cửu Huyền môn pháp quyết trụ cột Nạp Khí Quyết, cùng cái này so ra, yếu giống cận kề! Chính lúc này, Luyện Tinh pháp thiên thứ nhất Nhục Thân thiên thuận thế vận chuyển, bốn phương tám hướng chảy xiết khí tức, ngưng tụ tới.

Lục Trần trên thân vô số lỗ chân lông, tự động mở ra, tương những khí tức này hút vào.

Ầm!

Chỉ là trong nháy mắt, nhục thân tuôn ra một tiếng oanh minh. Màng da, huyết nhục, tạng khí, gân cốt, điên cuồng chấn động, hoại tử tế bào, toàn bộ bị chấn ra, về sau bị Luyện Tinh pháp Nhục Thân thiên khu động, theo lỗ chân lông, hóa thành từng sợi nước bùn màu đen tạp chất, phun tới.

Một cổ từ trong ra ngoài thống khoái, quanh quẩn tại Lục Trần trong lòng.

Chỉ là trong nháy mắt, Lục Trần thật lâu không có động tĩnh nhục thân, cường hóa. Tính cả lúc đầu hai lần, đây là lần thứ ba! Cho dù chỉ là lần thứ ba, mà lại cùng Thạch Tiểu Phi cái này đã cường hóa bảy lần người tương đối, không đáng giá nhắc tới, thế nhưng là vẫn như cũ để Lục Trần mừng rỡ như điên.

Muốn biết, lần thứ nhất lần cường hóa, chính là tu luyện bắt đầu, mượn nhờ tông môn vĩ lực quán thủy mà đến, lần thứ hai cường hóa, dựa vào là phụ thân Lục đại thiện nhân tổn hao lượng lớn tiền tài, mua sắm vô số thảo dược, ngành sinh sinh dựa vào được lực chống chất lên cường hóa.

Mà lại, kia đã là hai năm trước! Mà hiện tại, vừa mới tiếp xúc Luyện Tinh pháp, nhục thân liền đạt tới ba lần cường hóa. Trong lúc nhất thời, Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, nhiệt huyết sục sôi.

Quá lâu quá lâu không có loại đau này nhanh cảm giác!

Trình độ này, đã có thể tham gia tông môn đại khảo, mặc dù ba lần cường hóa, vẫn như cũ là hạng chót thực lực tu vi, thế nhưng là Lục Trần vẫn là rất vui vẻ.

Lục Trần trước kia lo lắng hãi hùng, hiện tại đã mất lo lắng, nhìn không được cười ha ha, ngừng đầu tê mình: "Thạch Tiểu Phi, Tô Kiệt! Chúng ta sổ sách, ta sẽ cùng các ngươi từng cái tính rõ ràng!" Nói đến nơi này, đôi mắt bên trong phun ra cực hạn hàn quang, trong đầu nổi lên một người mặc áo bào đen, nhìn kiểu nộ động lòng người thiếu nữ.

Đây chính là Bạch Tú Nhi.

"Còn có người, Bạch Tú Nhi! Ta Lục gia không xử bạc với người, ta có, người cũng có, lại không nghĩ người như vậy tàn nhẫn vô tình!" Nói đến nơi này, Lục Trần nổi lòng hơi bình phục.

Tức chính là ngực bụng bên trong, sóng dữ chảy ngang, thế nhưng là hắn cũng biết bày ở trước mặt hiện thực tàn khốc, cái này ngàn trượng vực sâu, lấy hắn ba lần cường hóa tu vi, như thế nào bên trên đi? Đây là thứ nhất! Thứ hai chính là, không nói Tô Kiệt tôn này danh liệt Cửu Huyền môn nội môn mười vị trí đầu đệ tử, cùng đã chín lần cường hóa Bạch Tú Nhi, liền nói Thạch Tiểu Phi, cái thằng này chính là cường hóa bảy lần người tu luyện, lấy trước mắt thực lực, như thế nào cùng hắn tranh đấu?

Một lần nhục thân cường hóa, gia tăng hai trăm cân nhục thân lực lượng!

Lục Trần cùng Thạch Tiểu Phi, có bốn lần chênh lệch, chỉ ít đều là tám trăm cân nhục thân lực lượng chênh lệch.

Bất quá, Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang lấp lóe, kia lại như thế nào? Những người này, cùng hắn là sinh tử cừ địch, không phải bọn hắn chết, liền là hắn chết.

E ngại, sợ hãi, hữu dụng không?

Lúc này, Lục Trần cảm giác sâu sắc thực lực trọng yếu! Nếu như thực lực càng mạnh một chút, những người này há có thể để vào mắt. Lục Trần nổi lòng bách biến, phảng phất giống như phá kén trùng sinh, trước nay chưa từng có thành thực.

Lại tại lúc này, Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động, đột nhiên cảm giác được phía sau lưng một trận âm hàn, một cổ hung hãn khí tức khát máu, lặng yên không tiếng động sinh sôi ra.

Lục Trần tâm, lập tức liền nhắc lên, bản năng hướng phía đằng sau nhìn lại.

Chỉ thấy một con, vai cao không hạ bốn thước, chiều cao một trượng, hất lên một thân xanh đen hai màu lông dài, trùng mắt hai con người màu xám, lộ ra miệng đầy răng nanh nhọn ác lang, không biết lúc nào đi tới Lục Trần phía sau, không đến hai trượng vị trí. Lạnh thấu xương khí tức, phảng phất giống như thực chất quét ngang tới.

Hô!

Mặt đất đá vụn, hướng phía hai bên tản ra.

"Thanh Phong lang!" Lục Trần tu vi tuy thấp, thế nhưng là cái khác đồ vật học được không ít, tỉ như nhận ra thảo dược Linh thảo, mãnh thú hung thú yêu thú chờ chút! Nếu không phải như thế, há có thể để hắn tìm được một gốc sắp tiến hóa thành Linh thảo Văn Văn thảo?

Lục Trần sắc mặt bình tĩnh, tự lẩm bẩm: "Đây là một con cường hóa bốn lần Thanh Phong lang —— hung thú!" Thế giới này, không có dị biến cường hóa thú loại, xưng là dã thú hoặc mãnh thú, dị biến từng cường hóa, xưng là hung thú! Về phần tiến một bước trưởng thành, cùng Thái Khí người tu luyện đồng dạng, thôn phệ thiên địa tinh khí tu luyện thì là yêu thú.

Hiện tại, một người một sói, ánh mắt đụng vào nhau, hù dọa đạo đạo ba động gọn sóng.

Thanh Phong lang lung lay đầu to lớn, ngao ô một tiếng, nhanh nhẹn thân thể, cuộn lên một ngum cương phong, lấy ác nhào chi thế, tới gần Lục Trần.

Hung hãn dữ tợn lực lượng, nghiền ép lên đến, oanh Lục Trần rách mướp quần áo, trực tiếp băng liệt.

Lục Trần tâm thần chấn động, sắc mặt tái nhợt. Cầu sinh khát vọng, điên cuồng sinh sôi. Dưới tình thế cấp bách, cương nha cắn chặt, thân thể thấp bé xuống dưới, vừa vọt xuyên qua Thanh Phong lang dưới bụng lỗ hồng, chuyển tới phía sau nó.

Àm!

Lục Trần nguyên lai nơi sống yên ổn, bị Thanh Phong lang đâm đến nhào nhoẹt, một cổ vượt qua tám trăm cân lực lượng, bày biện ra tới. Hung ác khí tức, đánh cho trên đất bụi đất, lại một lần bay bổng lên.

Đây là một con, đủ để xé nát Lục Trần hưng thú.

Lục Trần không dám có chút chủ quan, nhìn chăm chăm Thanh Phong lang phía sau lưng, vọt lên đi! Được không dễ dàng được Luyện Tinh pháp, há có thể tại không có báo thù tình huống dưới, liền đem mạng nhỏ nhét vào nơi này? Nếu như như thế, há không lãng phí lão thiên gia một phen chiều cổ chi ân.

Tuyệt đối không thể a! Lục Trần trong lòng gào thét không ngừng, nổi lòng lại một lần mở rộng, học được từ Cửu Huyền môn cơ sở quyền pháp Cửu Tinh Quyền, thuận thế diễn hóa! Quanh thân lực lượng, theo hai tay, Liên Hoàn không ngừng đẩy đi.

Phanh phanh phanh!

Nhất trọng kinh, hai trọng kinh, Tam Trọng Kinh, phảng phất giống như ba chồng sóng dữ, không đợi Thanh Phong lang quay người, đã nện ở trên người của nó. Dù là Thanh Phong lang thể phách hùng tráng, lực lượng dọa người, cũng bị Lục Trần đánh ra Tam Trọng Kinh, đánh cho gần cột băng liệt, quăng xuống đất.

Lục Trần ngờ ngác nhìn nắm đấm của mình, sau một khắc, cuồng hi không thôi: "Một mực tu luyện không đúng phương pháp cơ sở quyền pháp, thể mà lập tức liền Tam Trọng Kinh, rõ ràng đã đột phá Cửu Tinh Quyền đệ tam trọng a! Luyện Tinh pháp thật sự là một cái vô cùng thần kỳ pháp quyết a!"

Lúc này, Lục Trần cảm giác mình nhục thân lực lượng, không giống với tầm thường trên ý nghĩa cường hóa ba lần người tu luyện, chỉ ít sáu trăm cân! Muốn biết sáu trăm cân, chính là nhục thân ba lần cường hóa người tu luyện cực hạn lực lượng!

Trong lúc nhất thời, Lục Trần hưng phấn, đối tượng lai càng thêm ước mơ không đề cập tới. Liền nói hiện tại, Lục Trần nhìn xem tê liệt trên mặt đất Thanh Phong lang, không cho nó nửa điểm cơ hội, lại là một quyền bạo kích. Thanh Phong lang căn bản trốn không thoát, trực tiếp bị gạt bỏ.

Ngay tại Lục Trần coi là sự tình như vậy kết thúc thời điểm, trùng lên tới con mắt, rõ ràng nhìn thấy, một sợi yếu ớt Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, từ Thanh Phong lang thi thể bên trên bay ra, mất thấy liền muốn hòa tan tại hư không bên trong.

Cùng lúc đó, cảm rõ ở thức hải bên trong ngôi sao màu đen có chút chuyển động, một cổ cực hạn khát vọng, biến hóa ra.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Ba, thôn phệ tinh khí

Lục Trần trông mắt trùng lão đại, thử nghiệm vận chuyển Luyện Tinh pháp. Trong lúc nhất thời, trước người hiện ra một cái bất quá lớn chừng bàn tay vòng xoáy, cực hạn hấp lực, theo vòng xoáy bộc phát, suu suu thanh âm bên trong, cái này sợi bay vút ra Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, đã bị thôn phệ.

Vừa mới nhập thể.

Một cổ khí ám áp lưu, chảy xuôi trong thân thể. Loại này cảm giác vô cùng thư sướng, ngay tại Lục Trần chuẩn bị đem luyện hóa thời điểm. Chiếm cứ thức hải bên trong ngôi sao màu đen, khẽ chấn động, khí lưu bị nó trung thực không khách khí, một điểm không lưu ăn hết.

A?

Lục Trần sinh ra thịt bánh bao đánh chó cảm giác.

Thế nhưng là ngay tại hần Tâm Niệm thay nhau nổi lên, hết sức đáng tiếc lúc, ngôi sao màu đen lại lần nữa chấn động, một sợi càng thêm thuần hậu năng lượng, từ ngôi sao màu đen bên trong chảy xuôi ra.

Theo Thức hải, du đăng thân thể mỗi một hẻo lánh. Loại này cảm giác, so vừa rồi còn muốn vui vẻ, còn muốn thoải mái, còn muốn thoải mái dễ chịu. Sấm rền oanh minh, theo Lục Trần cột sống, quét ngang quanh thân xương cốt, lan tràn kinh lạc tạng khí, huyết nhục màng da.

A!

Lục Trần nhìn không được ngẩng đầu tề minh. Vừa rồi lần thứ ba nhục thân cường hóa, xa xa không so được hiện tại. Cùng lúc đó, lỗ chân lông lại một lần phun ra từng sợi màu đen vết bẩn, đây là nhục thân bốn lần cường hóa, tiến thêm một bước tại loại bỏ trong thân thể tạp chất.

Giờ phút này Lục Trần bốn lần cường hóa nhục thân, cùng nguyên lai có khác biệt cực lớn. Nguyên bản mảnh mai thân thể khẳng kheo, hiển lộ ra một tia hình dáng.

Càng là Lục Trần cảm giác một cỗ sắp bạo tạc lực lượng, ngưng tụ trong thân thể. Hô quát một tiếng, lông mày phong lốc một cái, một cánh tay hướng phía trước mặt cự thạch, đánh đi! Dù là khối này cự thạch vô cùng kiên cố, cũng gánh không được nắm đấm của hắn xung kích, tại chỗ bạo liệt, hóa thành cuộn cuộn mảnh đá. Từ phía tản ra.

Lục Trần lấy làm kinh hãi: "Khí lực thật là lớn, chỉ sợ đều nhanh muốn tới gần ngàn cân cự lực đi." Ngàn cân cự lực, giống như là nhục thân năm lần cường hóa cực hạn thực lực.

Theo sát lấy, Lục Trần vận chuyển Cửu Tinh Quyền, chính như dự liệu như thế, Cửu Tinh Quyền tự động đạt tới tứ trọng cánh giới, đâm ra một quyền, tứ trọng sóng dữ, kéo dài vô tận khuếch tán ra.

Lục Trần tâm không cảm được bay bổng lên, quanh thân nhiệt huyết triệt để sôi trào, một thân ức khí thuận thể chấn khởi: "Luyện Tinh pháp, khó lường nha! Ngôi sao màu đen, càng là không tầm thường! Thế mà còn có thể thôn phệ, bị Thanh Phong lang ngưng luyện ra tới tinh khí, nếu là tiếp tục bắt giữ bức này hung thú, thôn phệ bọn chúng nhục thân bên trong tinh khí. Có hay không có thể tiếp tục cường hóa? Năm lần? Sáu lần, có lẽ càng nhiều, nghiền ép Thạch Tiểu Phi, vượt qua Bạch Tú Nhi, không phải không có khả năng!"

Liên tục mấy lần rèn luyện, Lục Trần đã biết, Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, liền là tinh khí. Cùng đột phá Thái Khí về sau, tu luyện cần tinh khí, chính là cùng một loại vật chất. Tinh khí giấu tại thiên địa vạn vật bên trong, tiến giai hung thú, cầm rễ đại địa thảo dược các loại bên trong, đều có. Chỉ là cấp độ này ẩn chứa tinh khí, kém xa yêu thú Linh thảo thôi.

Cửu Huyền môn học đồ đệ tử, liền là dựa vào điên cuồng nuốt thảo dược, nuốt hung thú huyết nhục, tiêu hóa trong đó không quan trọng tinh khí, nhờ vào đó đạt tới nhục thân cường hóa mục đích.

Lục Trần đã biết, thảo dược cùng hung thú, tại bị ngắt lấy, hoặc là bị đánh giết thời điểm, tự thân uẩn dưỡng tinh khí, đã tiêu tán tuyệt đại đa số, chỉ có số ít lưu lại.

Mà hiện tại, Lục Trần được Luyện Tinh pháp ngôi sao màu đen, trực tiếp tương đương những này tinh thuần nhất tinh khí thôn phệ, chẳng khác gì là trực tiếp có Thái Khí người tu luyện thủ đoạn.

Đây quả thực là được thiên đại tiện nghi.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần ánh mắt chuyển động, rơi vào Thanh Phong lang thi thể bên trên. Mất đi đại bộ phận tinh khí thi thể, nhìn không ra cái gì. Cho dù hung thú huyết nhục năng Hoàng Kim, thế nhưng là Thanh Phong lang huyết nhục chất chất miệng không thể ăn không nói, còn có ẩn chứa kịch độc, căn bản không đáng tiền, Lục Trần căn bản liền không có ý khác.

Chỉ là lột đi da sói, đắp lên người, coi như y phục mặc.

Xong chuyện, Lục Trần ánh mắt chuyển động.

Cửu Huyền sơn hạ ngàn trượng vực sâu, diện tích không nhỏ, nơi này có một con Thanh Phong lang, có thể hay không còn có cái khác Thanh Phong lang? Nếu là có thể đánh giết càng nhiều Thanh Phong lang, chẳng lẽ có thể thu thập càng nhiều tinh khí, cường hóa nhục thân? Trong lúc nhất thời, Lục Trần thoả thuê miễn nguyện, hưng phấn vô cùng.

Nơi nào còn có nửa phần chân chò, theo ngàn trượng vực sâu khẽ nhìn nhẹ nhàng mặt đất, hướng phía phía trước đi đến. Đi không đến vài dặm, một cỗ khí tức khát máu, bỗng nhiên giáng lâm, lại một con Thanh Phong lang, từ một đầu chật hẹp núi trong khe nhảy ra ngoài.

Lục Trần nhìn cẩn thận, Cửu Tinh Quyền thuận thể diễn hóa, tứ trọng khí kinh, theo cánh tay đánh đi, chỉ là trong nháy mắt, nện ở Thanh Phong lang trên thân.

Chớ nói cái này thốt Thanh Phong lang không so được vừa rồi con kia, coi như mạnh hơn, cũng không thể nào là Lục Trần đối thủ.

Vừa đối mặt không đến, Thanh Phong lang ngao ô một tiếng, phát ra một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể lớn như vậy bay tứ tung ra ngoài, trên mặt đất liên tục lăn lộn mấy lần, đã mất mạng.

Chính như Lục Trần dự liệu như thế, lại một sợi Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, theo thân thể của nó phun tới!

Lục Trần Luyện Tinh pháp vận chuyển, tướng đạo này vô cùng tinh tú linh khí hút tới. Trải qua ngôi sao màu đen chuyển hóa, một cỗ càng thêm bình

thân càng dễ dàng hấp thu năng lượng, du đăng thân thể bên trong.

Phanh phanh phanh!

Lục Trần gân cốt tạng khí huyết nhục màng da, không ngừng chấn động.

Nhục thân lực lượng liên tục tăng lên, mặc dù không thể nghênh đón lần thứ năm cường hóa, thế nhưng là dữ tợn nhục thân lực lượng, đã vượt qua một ngàn một trăm năm mươi cân, cơ hồ liền muốn đạt tới cường hóa sáu lần người tu luyện lực lượng bình quân đáng giá.

Lục Trần một mặt hưng phấn, cái này một lần thôn phệ luyện hóa, để hấn đối tượng lại, tràn đầy hi vọng.

"Bạch Tú Nhi, Thạch Tiểu Phi, còn có Tô Kiệt, không được bao lâu, ta sẽ cùng các người đến cái kết thúc!" Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, điên rồi đồng dạng tại phiên khu vực này càn quét. Không nói hung thú, liền xem như phổ thông dã thú đều không có một con.

Lục Trần thở dài một tiếng, Thanh Phong lang hung thú như vậy, há lại như vậy dễ dàng đụng phải?

Đã như vậy, Lục Trần tất ý nghĩ này, đánh giá cái này phảng phất giống như bị cự nhân bàn chân ngạnh sinh sinh giẫm ra tới ngàn trượng vực sâu. Từ phía vây kín, đều là vách núi cheo leo.

Nếu như Lục Trần vẫn là trước kia, chỉ có thể vây chết tại nơi này. Thế nhưng là hiện tại, nhục thân cường hóa bốn lần, lực lượng bạo rap, để hấn có kéo lên vách núi lực lượng! Thực lực tăng lên, mang cho hấn trước nay chưa từng có lòng tin. Lập tức dùng tốc độ nhanh nhất, vòng quanh ngàn trượng vực sâu dạo qua một vòng, thăm dò địa hình.

Cuối cùng lựa chọn một chỗ hơi nhẹ nhàng, nhưng vẫn như cũ gần như thẳng tắp vách đá, leo lên đi.

Trên đường đi đi.

Giẫm lên nham thạch khe hở, dắt lấy rủ xuống dây leo, trên đường dây leo đứt đoạn, núi đá vỡ nát, đều dựa vào lấy Lục Trần kinh người lực cánh tay, từng cái hóa giải.

Nửa ngày về sau, Lục Trần mệt cơ hồ suy yếu, rốt cục leo lên. Cước đạp thực địa, để nổi lòng ba động. Nhìn phía xa thẳng nhập đám mây sơn phong, cái kia chính là Cửu Huyền sơn.

Lục Trần không có trở về, chui vào mệnh môn núi rừng. Cửu Huyền sơn, chính là Trần quốc trời Bàn Sơn mạch bên trong một cái sơn phong, bởi vì Cửu Huyền môn mà gọi tên. Lớn như vậy trời Bàn Sơn mạch, được vinh dự Trần quốc thứ nhất sơn mạch, địa vực rộng rãi, phương viên không hạ số vạn dặm. Sản vật phong phú, tài nguyên vô số, chớ nói thảo dược hung thú, tức chính là yêu thú Linh thảo, đều không hiếm thấy.

Trước kia sơn mạch chỗ sâu, đối với Lục Trần mà nói, chính là mười chết vô sinh chi địa, thế nhưng là hiện tại, lại là một tòa tản ra vô tận kim quang bảo sơn.

Nhục thân tiến một bước cường hóa cơ duyên, ngay tại trong dãy núi.

Lục Trần đối với thực lực khát vọng, vô cùng mãnh liệt. Bởi vì hấn phía sau lưng, phảng phất giống như có ít chuỗi tùy thời năng đòi mạng hấn đao, không tiến tiền, chỉ có thể chết.

Cho nên, Lục Trần ngửa vô phản cổ, theo núi rừng bôn tẩu, thuộc về hấn khí tức, một chút xiu tiêu tán.

Đào mất, đã là ngày thứ hai. Hiện tại, ghé vào một khối to lớn tảng đá đằng sau, nhìn chăm chăm phía dưới trong sơn cốc, một đầu chiếm cứ lên đại xà.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bốn, đại xà

Đầu này đại xà, Lục Trần rất sớm trước kia, liền biết nó.

Chỉ là lúc kia, lấy hấn suy nhược thực lực, chỉ sợ tránh không kịp. Bây giờ thì khác. Hấn có được tới gần năm lần cường hóa, vượt qua một ngàn một trăm năm mươi cân lực lượng. Coi như đại xà chính là cường hóa sáu lần hung thú, lại có thể thế nào? Muốn biết, Lục Trần đánh giết Thanh Phong lang

thời điểm, chỉ là ba lần cường hóa mà thôi.

Không đến hơn năm mươi cân lực lượng chênh lệch, đối Lục Trần mà nói, không tính là gì.

Đương nhiên, Lục Trần vẫn còn có chút khản trương, dù sao trưởng thành tốc độ quá nhanh, trong lúc cấp thiết tâm tính muốn hoàn toàn chuyển biến, cũng không có khả năng.

Đây chính là một cái thay đổi một cách vô tri vô giác quá trình.

Bất quá Lục Trần tin tưởng, loại này khản trương, sẽ thông qua chiến đấu, một chút xiu khu trừ. Lúc này, nắm lên trong tay một khối nham thạch, hướng phía phía dưới ném đi đi.

Tàng đá theo son lĩnh lần xuống đi, vừa vụn rơi vào đại xà bên người.

Đại xà cuộn tại trên đất thân thể, đột nhiên đứng thẳng. Hai con màu nâu dựng thẳng đồng, tựa như đèn pha đồng dạng, chỉ là trong nháy mắt, đã dừng lại Lục Trần. Tinh hồng độc tín tử, theo nó miệng bên trong phun ra ngoài, chừng dài hai trượng ngắn thân thể, theo Son Nham, bơi đi lên.

Tốc độ của nó cực nhanh, trong chớp mắt, mấy trượng lướt qua, chỉ trong chốc lát, đã tới gần Lục Trần.

Lục Trần âm thầm tắc lưỡi, không quá sớm có tính toán, một chương đẩy trước người trên đá lớn. Cụ thạch gánh không được Lục Trần lực lượng, âm âm, lần xuống dưới.

Vừa vụn hướng về đại xà nghiêng áp xuống.

Đại xà tròn mắt trừng lên đến, hướng phía bên cạnh nhường đi. Mà lúc này, Lục Trần phảng phất giống như lò xo đồng dạng nhảy ra ngoài, một thanh trên đường nhật được mâu sắt, hung hăng hướng phía đại xà đâm đi.

Phốc!

Mâu sắt đánh nát hư không, vượt qua một ngàn một trăm năm mươi cân lực lượng, đột nhiên bộc phát. Chỉ là trong nháy mắt, tới gần đại xà. Đại xà trong con mắt, mang theo một chút tức giận. Nó mặc dù không phải yêu thú, nhưng cũng là cường hóa sáu lần hung thú, thực lực há lại bình thường. Uốn lượn vụn vụn thân thể, trống rỗng di động, vừa đứng né tránh phi đâm tới mâu sắt.

Àm!

Mâu sắt thất bại, rơi vào đại xà bên cạnh thân trên mặt đất, ngạnh sinh sinh tạc ra một cái động lớn.

Lục Trần thân thể, quán tính cho phép liền xông ra ngoài.

Cùng lúc đó, đại xà linh hoạt cái đuôi, tựa như một đầu roi thép, hướng phía Lục Trần quăng đi qua. Vây dày đặc, phản xạ ra từng đạo hàn quang, lôi cuốn lấy tới gần một ngàn hai trăm cân lực lượng, đập vào mặt.

Lục Trần giật nảy cả mình, nghẹn cân treo sợi tóc, vừa người trên mặt đất lăn một vòng.

Ba.

Đại xà mãnh kích cái đuôi thất bại, ngạnh sinh sinh đập vỡ mấy khối nham thạch. Thế nhưng là không đợi Lục Trần buông lỏng một hơi, đại xà tron trượt thân thể bơi tới, tựa như một cây trắng kiện thép dày thừng, theo Lục Trần hai chân, một đường quấn quanh lan tràn, đem hấn cả cá nhân cuốn lấy.

Ôi!

Lục Trần kêu lên một tiếng đau đớn.

Muốn gãy dựa, thế nhưng là căn vốn không chỗ gắng sức. Càng là đại xà hung hãn lực lượng bộc phát, hô hấp đều có chút không trôi chảy.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần đầu óc một mảnh trống không, tư duy đình trệ, giống như một đầu đặt ở cái thớt gỗ bên trên cá, chỉ có thể mặc cho xâm lược. Ngay tại cả cá nhân ngạt thở đến sắp ngất thời điểm, ngôi sao màu đen đột nhiên chấn động, từng sợi nhỏ xiu khí lưu phun ra ngoài, ngạnh sinh sinh tướng Lục Trần mơ hồ tâm tư, tùm trở về.

A!

Lục Trần kinh ra một thân mồ hôi lạnh, tròn mắt trừng đến căng tròn, nhìn thấy đại xà gần trong gang tấc cổ, trong lòng quyết tâm, cương nha lộ ra đến, cắn một cái đi lên. Sắc bén răng, tựa như cái dùi, thật sâu đâm vào đại xà trong da thịt. Nóng hồi nhiệt huyết, xông vào Lục Trần yết hầu, du dâng toàn thân.

Lúc đầu tản mạn khắp nơi khí lực, trong chớp nhoáng này, hoàn toàn khôi phục.

Lục Trần cuồng hồng một tiếng, trên dưới quanh người cơ bắp từng khối hờ ra, ngạnh sinh sinh chống ra đại xà gấp trói thân thể, thừa dịp cái này vắng

về, hai tay rút ra, từng quyền mảnh kích đại xà bị hấn cắn xé ra trên vết thương. Vết thương lúc đầu không lớn, thế nhưng là trải qua Lục Trần một vòng mảnh quyền, càng là Cửu Tinh Quyền tứ trọng khí kinh điển cuồng cộ rửa, vết thương nhỏ lập tức hóa thành đại thương miệng.

Từng đạo huyết tiễn, suru suru phun ra ngoài!

Đại xà âm thanh vang vọng không ngừng, cuốn lấy Lục Trần thân thể, lập tức trượt xuống, muốn chạy đi. Lục Trần há có thể nhìn xem tới tay con mồi chạy đi, đuổi theo, lại là một trận mảnh kích. Phanh phanh phanh, trầm muộn tiếng va đập, quanh quẩn trong sơn cốc.

Đại xà sinh cơ, dần dần tàn lụi, cuối cùng vỡ nát.

Càng là lúc này, một sợi so sánh với đánh giết Thanh Phong lang chảy ra tới Thanh Ngọc sắc linh tinh khí còn muốn khỏe mạnh một phản ánh sáng lấp lánh, bay vụt ra.

Lục Trần các loại chính là cái này cơ hội.

Luyện Tinh pháp vận chuyển, trung thực không khách khí nuốt mất. Trong lúc nhất thời, ngôi sao màu đen trả lại càng tinh khiết hơn năng lượng.

Lục Trần đã ở vào đột phá biên giới nhục thân, lại không nửa phần trì trệ, âm âm, liên tục không ngừng chấn động, nghênh đón lần thứ năm cường hóa.

Cái này một lần nhục thân cường hóa, đạt được hơn hai trăm cân lực lượng tăng phúc.

Lục Trần hai tay co lại, tới gần một ngàn bốn trăm cân lực lượng, thuận thế bộc phát. Một ngàn bốn trăm cân lực lượng, tương đương với nhục thân bảy lần cường hóa đỉnh phong cấp lực lượng bình quân giá trị, Thạch Tiểu Phi chính là cái này cấp độ người tu luyện.

Có thể nói, Lục Trần bằng vào cái này lực lượng, có thể cùng không có tiến một bước đột phá Thạch Tiểu Phi độ sức cao thấp! Đương nhiên, Thạch Tiểu Phi người mặc dù ti tiện, tư chất lại không giống bình thường, không phải không có khả năng tại ba năm học đồ kỳ đạt tới bảy lần cường hóa, mặc dù so bất quá Bạch Tú Nhi, nhưng cũng là áp đảo lần này đồng môn phía trên nhân vật thiên tài, hiện tại được Văn Văn thảo, thực lực sẽ chỉ càng mạnh.

"Còn chưa đủ!" Lục Trần tự lẩm bẩm, nhìn thoáng qua đại xà thi thể. Trải qua lần này tranh phong, đề tâm tinh của hắn, càng thấy trầm ổn. Cái này một lần nếu không phải ngôi sao màu đen thời khắc máu chốt xuất thủ, khả năng đã bị ghim chết rồi. Hạ một lần, nếu như không có nắm chắc tất thắng, sẽ không lại cán chuyện ngu xuẩn như vậy.

Lúc này, Lục Trần tâm tư khê động.

Mặc dù đem đại xà thi thân trúng tinh thuần nhất tinh khí thôn phệ, thế nhưng là trong máu thịt của nó, vẫn có một ít lưu lại! Tức chính là một chút điểm, đối với cái khác người tu luyện, cũng là mạnh hữu lực thuốc bổ, cũng không phải Thanh Phong lang có thể so sánh —— Lục Trần thầm nghĩ, sáu lần cường hóa hung thú, hắn là có thể bán sáu trăm lượng Hoàng Kim a?

Lục Trần tâm tư khê nhúc nhích, Cửu Huyền môn lò sát sinh, cũng đối mặt môn hạ đệ tử mở ra, nếu như tiếp lò sát sinh nhiệm vụ, giết hung thú, có hay không có thể hấp thu càng nhiều tinh khí?

Đây là nói sau!

Nhất định phải cường đại lên, ý nghĩ này, mới có thể thay đổi hiện thực. Lập tức, Lục Trần trong sơn cốc tìm một vòng, Cửu Huyền môn giáo tập nói qua, dưới tình huống bình thường, mãnh thú hung thú thậm chí yêu thú chiếm cứ chi địa, đều sẽ có một ít thảo dược Linh thảo cái gì, nơi này sẽ có hay không có?

Thế nhưng là tìm một lần, cái gì đều không có.

Lục Trần tuy có tiếc nuối, lại cũng không thất vọng, ngán ngủ mấy ngày, thực lực long trời lở đất, còn có cái gì tốt thất vọng đâu? Nâng lên đại xà mấy trăm cân thân thể, hướng phía Cửu Huyền sơn hạ Cửu Huyền trấn mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Năm, đồ vô sỉ

Cửu Huyền trấn, nằm ở Cửu Huyền sơn dưới. Nhờ vào Cửu Huyền môn, cái trấn này, xem như vùng này náo nhiệt nhất thị trấn, hoành đến thẳng đi, bàn

cờ đồng dạng đường đi, trọn vẹn mấy cái! So sánh với một chút phổ thông huyện thành, còn lớn hơn. Lục Trần cũng không phải thứ nhất lần đến Cửu Huyền trấn, tự nhiên biết, thu mua hung thú huyết nhục cửa hàng ở nơi nào.

Phân biệt phương hướng, thẳng đến Cửu Huyền trấn khu vực hạch tâm.

Nơi này phân bố, một gian lại một gian cửa hàng, từng nhánh màu vàng hơi đỏ tiểu kỳ, đón gió phấp phới, biểu thị nơi này cùng cái khác đường đi khác biệt.

Lục Trần ra hiện tại một nhà tên là Linh Thú các cửa hàng trước.

Cái này Linh Thú các có Trần quốc bối cảnh. Trần quốc, chính là Cửu Huyền môn chỗ cái này một phương cương vực đạt tới mười vạn bên trong, chương không phạm tặc thế giới quốc gia. Cảnh nội cùng Cửu Huyền môn, còn có bốn cái. Mặc dù Trần quốc đối tông môn lực ước thúc cơ hồ không có, mà Cửu Huyền môn cùng với khác Tứ Tông cũng không để ý tới phạm tặc thế giới sự tình, nhưng Trần quốc nhiều ít vẫn là có chút ảnh hưởng lực. Có Trần quốc bối cảnh Linh Thú các, thực lực tự nhiên cũng liền không phải bình thường.

Có cường ngạnh bối cảnh, liền có đầy đủ bảo hộ, đây cũng là Lục Trần ra hiện tại Linh Thú các nguyên nhân. Đương nhiên, Lục Trần khiêng một đầu đại xà, đã hấp dẫn vô số người người ánh mắt.

Từng cái chỉ trở, nghị luận âm ỉ.

Giờ phút này, Linh Thú các bên trong đi ra một vị người mặc áo xanh hòa kếp. Hòa kếp đôi mắt bên trong tất cả đều là kinh hãi, chấp tay thi lễ, nói: "Khách quý, đây là muốn bán đi đầu này đại xà sao?"

Lục Trần nhẹ gật đầu, tướng đại xà ném xuống đất, nặng nề lực lượng, oanh mặt đất cát bụi bay lên, khiến người khác sợ hãi thán phục liên tục: "Đầu này đại xà, không đơn giản a, chỉ ít đều là cường hóa bốn lần trở lên."

"Không chỉ đi, cường hóa bốn lần, há có thể có cái này bao lớn?"

"Cái này tiểu thiếu niên, năng thu hoạch bực này đại xà, không cần phải nói, tất nhiên là Cửu Huyền môn đệ tử!" Cả người cư tu vì người tu luyện, ánh mắt lấp lóe nhìn chằm chằm Lục Trần, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Một bên khác, mấy cái người mặc hắc bào thiếu niên, nhận rõ Lục Trần lúc, từng cái chấn động vô cùng: "A, đây không phải Lục Trần sao?"

"Lục Trần? Tên phế vật kia sao?"

"Cũng không liền là hắc mà! Hắc từ nơi nào lấy được một đầu đại xà, chẳng lẽ nói, hắc đột phá?" Một cái thiếu niên, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không dám tin nhìn xem.

Lục Trần không có đi quan nhiều như vậy, ánh mắt rơi vào hòa kếp trên thân, nói: "Tiểu ca, đầu này đại xà, giá trị bao nhiêu tiền?"

Hòa kếp nói: "Hồi bẩm khách quý, bản các thu mua hung thú huyết nhục, là dựa theo hung thú phẩm cấp mà tính, ngài bắt được đầu này đại xà, chính là cường hóa sáu lần tồn tại, nếu như khách quý nguyện ý xuất thủ—— sáu trăm lượng Hoàng Kim!"

Một lần cường hóa, gia tăng trăm lượng Hoàng Kim, Lục Trần cũng biết.

Đang muốn đáp ứng thời điểm, một cái dữ tợn ác liệt thanh âm truyền đến: "Ta nói ta giết đầu kia đại xà đi nơi nào, nguyên lai là Lục Trần người tên phế vật này, trộm đi nha!" Đám người bị một cỗ Đại Lực vén đến hướng phía hai bên tản ra, một cái vóc người cao tráng thiếu niên đi tới, chính là Thạch Tiểu Phi.

Thạch Tiểu Phi trừng trừng mắt, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Đôi mắt bên trong sát cơ, không còn che giấu, hắc bên trong trong lòng, tràn đầy kinh hãi. Hắc rõ ràng nhìn thấy Lục Trần quẳng xuống ngàn trượng vực sâu, nhưng hiện tại gia hòa này thế mà đường hoàng ra hiện tại nơi này, chuyện gì xảy ra? Thạch Tiểu Phi trong lòng gào thét: Cái này hỗn trướng, vì cái gì không có chết? Nếu không phải lần này, muốn tới nơi này chọn mua một chút phụ trợ thảo dược, chưa hề quan tu luyện, vừa lúc nhìn thấy hắc, cơ hồ bị hắc lừa!

Giờ phút này, thù mới hận cũ, toàn bộ nổ tung, Thạch Tiểu Phi đối Lục Trần hận ý, nồng đậm tới cực điểm.

Lục Trần cũng nhìn chằm chằm Thạch Tiểu Phi, trong lòng sát cơ bùng bùng phản chấn, bất quá cùng Thạch Tiểu Phi dữ tợn khác biệt, hắc tướng cảm xúc giấu đi. Đây cũng là gặp biến đổi lớn, tuyệt xử phùng sinh, rèn luyện ra tâm trí.

Chung quanh những người khác, đều ngâm miệng lại. Hòa kếp ánh mắt, tại giữa hai người đối tới đối lui, trước tiên từ Lục Trần bên người rời đi, chứng minh lập trường của mình. Thạch Tiểu Phi là khách quen của nơi này, thực lực của hắc rõ như ban ngày, mà Lục Trần hắc chưa bao giờ thấy qua, tự nhiên cũng có chỗ hoài nghi.

Lúc này, mấy cái kia nhận biết Lục Trần thiếu niên chỉ chỉ trở trở: "Ta đã nói rồi, Lục Trần tên phế vật này, làm sao có thể chém giết cường hóa sáu lần hung thú, nguyên lai là trộm được!"

"Tên phế vật này, quá vô sỉ, liền là một cái đồ vô sỉ a!"

"Đơn giản mất hết Cửu Huyền môn mất mũi! Một cái ở cuối xe hỗn trưởng, còn có mặt mũi ra hiện tại nơi này?" Những người này, tựa như cùng Lục Trần có sinh tử mối thù, tùy ý ước đoán, ác độc ngôn ngữ, đều phun tới.

Lục Trần tâm, chìm! Hắn tự hỏi, ngày thường không có đắc tội những người này, thế nhưng là hiện tại những người này nhất trí nhận định, hắn đại xà là trộm được. Dù là Lục Trần thuế biến mà đến tâm trí lại thế nào không tầm thường, cuối cùng vẫn là mười lăm tuổi thiếu niên, trong con mắt không tự chủ được hiện ra một chút vẻ âm trầm.

Chính lúc này.

Thạch Tiểu Phi chậm rãi đi tới, ánh mắt tham lam nhìn xem đại xà, khỏe mắt quét nhìn nhìn thoáng qua bị đám người ghét bỏ Lục Trần, hắn tâm, thật giống như trong ngày mùa đông canh nóng, viêm hạ lúc đồ uống lạnh, dữ tợn tiêu tán, đối chi mà đến là vô tận thư sướng cùng đắc ý.

Thạch Tiểu Phi trong lòng hừ lạnh: Cùng ta đấu, ngươi quá non, vừa vặn ta còn thiếu một chút Hoàng Kim, đầu này đại xà sẽ đưa lên cửa —— đối Hoàng Kim, liền đi mua sắm thang, ha ha!

Lúc này, Thạch Tiểu Phi ánh mắt rơi vào hỏa kế trên thân: "Tiểu ca nhi, đầu này đại xà ta bán, đem Hoàng Kim cho ta đi."

Hỏa kế nơi nào còn có nửa phần chân chờ, đang muốn đăng ký tạo sách, xác định giao dịch.

Lục Trần một bước đi tới, bắt lấy đại xà, nói: "Đây là ta!"

Thạch Tiểu Phi ác thanh đạo: "Rõ ràng là ta, hừ, liền ngươi cái này nhục thân cường hóa hai lần phế vật, năng giết được bức này đại xà sao? Cũng không cần tâm gương chiếu chiếu ngươi tính tình, ngươi xứng sao, ngươi có thực lực sao?" Liền xem như hắn Thạch Tiểu Phi, muốn diệt trừ cường hóa sáu lần hung thú, cũng không dễ dàng.

Hắn nói như vậy.

Lục Trần có chút tâm, đột nhiên bình tĩnh, tự tiểu phi tiểu nói: "Ai nói cho ngươi, ta chỉ là nhục thân cường hóa hai lần?"

Hắn nói như vậy, đám người có chút ít kinh ngạc.

Thạch Tiểu Phi trừng lên tròn mắt, không dám tin: "A, ngươi tên phế vật này thế mà đột phá cường hóa! Bất quá, cái này lại tính là gì, đỉnh phá thiên ba lần cường hóa mà thôi." Cái thẳng này chém đỉnh chặt sắt nói.

Trong đám người một cái Cửu Huyền môn thiếu niên, đứng ra: "Cường hóa ba lần, đỉnh phong lực lượng, bất quá sáu trăm cân mà thôi! Cũng không thể nào là một con cường hóa sáu lần hung thú đối thủ a!" Hắn ngược lại là không có suy nghĩ, Lục Trần nhục thân có không có tiếp tục cường hóa vấn đề này.

Dù sao, một cái người tu luyện, một lần cường hóa về sau, muốn lại một lần cường hóa, trong thời gian ngắn, căn bản không có khả năng.

Úc?

Lục Trần tâm, càng thêm bình tĩnh, lạnh nhạt nói: "Ai lại nói cho ngươi, ta chỉ là cường hóa ba lần?"

"A? Ngươi hù ta?" Thiếu niên cười ha ha, ánh mắt rơi vào bày ở lối vào cửa hàng trên bàn vuông, "Trước mấy ngày ta gặp ngươi thời điểm, ngươi chỉ là cường hóa hai lần! Liền xem như nghịch cảnh đột phá, cường hóa ba lần! Căn bản không có khả năng ngắn ngủi mấy ngày, đạt tới bốn lần cường hóa. Bản môn lịch đại thiên tài đều làm không được, huống chi ngươi tên phế vật này bên trong phế vật? Hừ, ngươi nếu là vượt qua ba lần cường hóa, ta liền ăn cái bàn này!"

Lục Trần nhẹ gật đầu: "Nhớ kỹ ngươi nói!" Ánh mắt chuyển tới Thạch Tiểu Phi trên thân, "Ngươi lại thế nào nói?"

Thạch Tiểu Phi thần sắc khinh miệt: "Căn bản chuyện không thể nào, bất quá đã ngươi cái này hỗn trưởng mình tìm không thoải mái, cũng được, ta liền cùng ngươi cược một ván, nếu như ngươi nhục thân tiếp tục cường hóa, ta thua ngươi trăm lượng Hoàng Kim."

Lục Trần mặt lộ vẻ khinh thường, nói: "Trăm lượng Hoàng Kim, ngươi cũng đem ra được?"

"Ngươi!" Thạch Tiểu Phi triệt để nổi giận, lúc trước đắc ý, bởi vì Lục Trần lạnh nhạt, không còn sót lại chút gì, nghiêm nghị nói, "Tốt, vậy liền sáu trăm lượng! Bất quá ——" thần sắc càng thấy dữ tợn, đôi mắt bên trong hận ý, cuồng phún mà ra, "Ngươi nếu như không có vượt qua ba lần cường hóa, Thạch mổ nhất định tự tay sẽ đích thân gõ nát hai chân của ngươi!"

Lục Trần cười ha ha: "Vậy các ngươi liền trọn to mắt chó, hảo hảo nhìn xem, ta Lục Trần, đến cùng cường hóa mấy lần!" Trong lúc nhất thời, trên thân trói buộc nhục thân lực lượng gông xiềng mở ra, Lục Trần tướng nhục thân lực lượng tăng lên tới bốn lần cường hóa trình độ! Âm âm, một cổ tới gần một ngàn hai trăm cân lực lượng, theo màng da, theo huyết nhục, theo gân cốt, cùng một chỗ nổ tung.

Từng sợi dữ tợn khí lạnh, quét ngang tới lui.

Lục Trần quanh người ba thước trong vòng, cát bụi bay lên.

Thạch Tiểu Phi trông mắt trừng, hần nhìn thấy cái gì! Lục Trần cái này vạn năm lão phé vật, thể mà bốn lần cường hóa! Hần là thể nào làm được! Vài ngày trước, gia hỏa này mạng nhỏ còn bị hần nắm trong tay, thể nhưng là hiện tại —— Thạch Tiểu Phi thần sắc khó coi, gương mặt xanh đỏ hai màu không ngừng biến hóa. Toàn bộ não nhân, đều mọc roi mắt, thanh âm ông ông, không ở quanh quần.

Về phần cái kia thiếu niên, đã dọa đến ngồi liệt trên mặt đất. Không nói ăn hết cái bàn, liền nói Lục Trần bạo phát đi ra khí lẫm, ép tới hần hoàn toàn thở bất quá khí. Giờ khắc này, trong lòng tuyệt vọng, Lục Trần quá mạnh, cường đại đến hần sinh không nổi nửa điểm lòng phản kháng.

Hiện trường, trực tiếp tĩnh mịch một mảnh!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Sáu, một kích trí mạng

Hỏa kế bị hủ không nhẹ, khuôn mặt trắng bệch một mảnh, đơn bạc thân thể run nhè nhẹ, không dám tin nhìn xem Lục Trần. Cái này mới vừa rồi bị hần xem nhẹ gia hỏa, đột nhiên nở rộ bức này khí thể kinh khủng! Nói cho cùng, hần liền là một cái người bình thường, há có thể cùng Lục Trần ở trước mặt cứng đối cứng.

Vừa nghĩ tới vừa rồi, hỏa kế liền không nhịn được sợ hãi.

Lục Trần ánh mắt đảo qua toàn trường, trầm giọng nói: "Theo chư vị ý kiến, bằng vào ta thực lực bây giờ, có thể hay không chém giết đầu này đại xà?"

Chúng người vây xem, đều ngưng ngưng, nào dám nói chuyện. Hỏa kế càng là ngậm miệng lại, không dám ngôn ngữ, trong lòng đã tin tưởng Lục Trần, bản năng đối Thạch Tiểu Phi nhiều một chút oán hận chi ý.

Lục Trần cười lạnh một tiếng, ẩn tàng xó xỉnh bên trong âm trầm nóng nảy, triệt để tiêu tán.

Đón lấy, Lục Trần ánh mắt chuyển tới Thạch Tiểu Phi trên thân.

Thạch Tiểu Phi diện cơ điên cuồng loạn động, cuồng hồng nói: "Hỗn trưởng đồ vật, ngươi gạt ta lừa gạt thật đáng a! Thật sự là nghĩ không ra, thực lực của ngươi tăng lên nhiều như vậy! Nhưng là mặc cho ngươi muôn vạn nói bậy, mọi loại giả biện, cũng không thể cải biến đầu này đại xà là ta giết sự thật!" Sự tình đến trình độ này, hần chỉ có thể tiếp tục kiên trì, tuyệt đối sẽ không nhượng bộ, không phải mặt mũi còn đâu?

Lục Trần mạch suy nghĩ rất rõ ràng, cục diện đã bị hần một mực nắm trong tay, nói: "Ngươi còn tại giả biện? Vậy thì tốt, ta hỏi ngươi, ngươi dùng binh khí là cái gì?"

Thạch Tiểu Phi lồng ngực ưỡn một cái, trên người trường thương, ơng ơng nhảy lên, nói: "Trên tông môn dưới, ai không biết, ta Thạch Tiểu Phi, dùng chính là trường thương, tu luyện bản môn chí cường Bá Vương Thương!"

Lục Trần lại hỏi: "Vậy ngươi nhưng từng tu luyện quyền pháp?"

Thạch Tiểu Phi mặt khinh thường, nói: "Tu luyện quyền pháp? Ta khờ nha! Một tác dài một tác mạnh đạo lý, ai không biết?" Nói đến nơi này, đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng.

Lục Trần cười: "Kia Cửu Tinh Quyền, loại này cơ sở quyền pháp, ngươi cũng không có tu luyện qua đi?"

Thạch Tiểu Phi quán tính trả lời: "Cửu Tinh Quyền? Tinh là gì đồ vật, ta Thạch Tiểu Phi đầu gì, cũng sẽ không tu luyện nó."

Lục Trần nhẹ gật đầu, hướng phía tứ phương chấp tay: "Kia mời chư vị sang đây xem!" Người vây xem, rất hiếu kỳ xúm lại đến đại xà thì thể bên cạnh.

Lục Trần chỉ vào đại xà vết thương trí mạng, nói: "Chư vị một vị, dạng này vết thương, là trường thương đâm ra tới sao?"

Đám người lắc đầu.

Thạch Tiểu Phi sắc mặt khó coi, cứng cổ, nói: "Kia lại như thế nào, lực lượng của ta đạt tới một ngàn bốn trăm cân, coi như không cần trường thương, cũng có thể đập chết cái đồ chơi này."

Lục Trần giống như ngó ngàng đồng dạng nhìn xem hắn, nói: "Thế nhưng là vết thương này, có Cửu Tinh Quyền tứ trọng khí kinh xung kích vết tích, người không có tu luyện qua Cửu Tinh Quyền, người dùng khí lực của mình, nện một cái thử một chút!"

Ách?

Thạch Tiểu Phi trông mắt trừng, á khẩu không trả lời được, thốt nhiên biến sắc, lúc này mới phát hiện, hắn bị Lục Trần mang trong khe. Những người khác ánh mắt quay tới, có nghi vấn có xem kỹ, còn có thật sâu xem thường! Bọn hắn không phải mù lừa, há có thể nhìn không ra.

"Cửu Tinh Quyền tu luyện ra Liên Hoàn lực lượng xung kích? Đây rõ ràng liền là tướng Cửu Tinh Quyền tu luyện tới cảnh giới tiểu thành nha! Thế nhưng là, Cửu Tinh Quyền là bản môn cơ sở bên trong cơ sở, bản môn từ trước tới nay, đưa nó tu luyện tới cao nhất, cũng bất quá Tam Trọng Kinh a!" Lúc trước mấy cái thiếu niên bên trong một cái, kinh ngạc hỏi.

"Cho các người nhìn xem chẳng phải biết rồi?" Lục Trần giả đỡ kéo ra, một tay một quyền, hướng phía hư không đánh đi! Phanh phanh phanh, tứ trọng khí kinh kéo dài không dứt cộ rửa, đất bằng một ngục trần trẻ cương phong nổ tung, kinh hãi đám người thần sắc lại biến.

"Trời ạ, thật là tứ trọng khí kinh! Điều nói Cửu Tinh Quyền không có khả năng đột phá đến Tiểu Thành, xem ra truyền ngôn là giả a!" Thiếu niên kinh hô.

"Hiện tại không sai được! Đầu này đại xà, liền là Lục Trần giết." Có người kêu la, từng cái nhìn về phía Thạch Tiểu Phi ánh mắt, lập tức thay đổi.

"Thật sự là nghĩ không ra, đường đường Cửu Huyền môn cường hóa bảy lần đệ tử, lại là như vậy người!"

"Rõ ràng không phải hắn, ngang ngược cướp đoạt không tính, còn tin miệng vu không."

"Chưa bao giờ thấy qua như thế mặt dày vô sỉ chi đồ!" Đám người hoặc là xem thường, hoặc là phẫn nộ, hoặc là khinh thường, nhao nhao hướng phía bên cạnh tránh ra. Thật giống như Thạch Tiểu Phi, mới từ trong hàm phân leo ra, thối không ngửi được, rất sợ bị lây dính đồng dạng.

Thạch Tiểu Phi tà hỏa trong lòng trùng sinh, trên trán nổi lên gân xanh, một thân gân cốt, lớp ba lớp bộp chấn động, khuôn mặt phảng phất giống như xoa một tảng son phấn, tinh hồng một mảnh! Trong lúc nhất thời, giận từ trong lòng lên, càng ngày càng bạo, cuồng hồng một tiếng: "Lục Trần, người dám lừa gạt ta, ta muốn người chết a."

Trên lưng trường thương, ông một tiếng nhảy ra ngoài, màu xám bạc quang hoa, lập loè không ngừng, lại là gia hỏa này trong lòng bàn tay trường thương bạo kích, thẳng đến Lục Trần.

Chớ nói Lục Trần sớm có phòng bị, liền nói hắn hiện tại đã không phải là cái kia có thể tùy ý người khác ức hiếp vạn năm phế vật, lông mày phong chấn khởi, cười lạnh không ngừng: "Chớ cùng rứt giậu đúng không?" Bước chân xê dịch, tránh ra lạnh lẽo đầu thương. Trải qua ngôi sao màu đen tẩy luyện, Lục Trần không chỉ là nhục thân cường hóa như thế đơn giản, càng là lần lượt cường hóa, đối với Cửu Tinh Quyền môn này tại Cửu Huyền môn cơ sở bên trong cơ sở quyền pháp, có cực kỳ khắc sâu lý giải.

Lại đơn giản quyền pháp, lý giải khắc sâu, cũng có thể bộc phát không tầm thường uy lực! Lục Trần thuận thế một quyền mãnh đẩy, tứ trọng khí kinh, Liên Hoàn xung kích, một đợt liên tiếp một đợt đâm vào trường thương bên trên.

Leng keng!

Trường thương đi lệch, đóng ở trên mặt đất, ngạnh sinh sinh vỡ nát mấy khối gạch xanh.

Bên trên người, càng thêm chấn kinh, chỉ sợ bị tác động đến, lui càng nhanh! Mấy cái kia Cửu Huyền môn thiếu niên, ghen ngào kêu sợ hãi: "Lục Trần thực lực, quả thật tăng lên nhiều như vậy?"

"Trời ạ, lúc này mới mấy ngày a, hắn làm sao làm được?"

Người trong cuộc một trong Thạch Tiểu Phi, nội tâm nôn nóng, phảng phất giống như lửa cháy bùng bùng đốt cháy. Ngẩng đầu tề chỉnh, thất bại trường thương, hung hăng lắc một cái, từng khối gạch xanh nhảy dựng lên, hắn trường thương, tựa như một đầu Độc Long, lại lấy Lục Trần.

Một kích này, Thạch Tiểu Phi đem hết toàn lực, rất có oanh sát Lục Trần xu thế.

Lục Trần đang chuẩn bị bộc phát năm lần cường hóa thực lực.

Không muốn Linh Thú các bên trong, xông ra một đạo màu xanh bóng người, thuận tay một nhóm, Thạch Tiểu Phi ngay cả người mang thương, bay ngược lấy ngã văng ra ngoài, phịch một tiếng, đập xuống đất. Đã thấy một cái thanh bào trung niên đi ra.

Vây xem đám người, lần nữa kinh hô: "Là Linh Thú các Các chủ, Mông tiên sinh!"

"Thế mà kinh động Mông tiên sinh!"

"Mông tiên sinh thật mạnh a!"

"Người đây không phải nói nhầm sao, Mông tiên sinh thế nhưng là Thái Khí cảnh giới tiền bối a, Thạch Tiểu Phi mạnh hơn, cuối cùng chỉ là nhục thân

người tu luyện mà thôi."

Đám người thần sắc động dung.

Mông tiên sinh lạnh lẽo ánh mắt, rơi vào Thạch Tiểu Phi trên thân, nói: "Tại Linh Thú các trước cửa giết người, thật sự cho rằng không ai trị được người sao?"

Thạch Tiểu Phi thần sắc hoảng sợ, muốn phản bác, nhưng lại không dám.

Mông tiên sinh lại trừng mắt liếc hỏa kếp: "Hỗn trưởng đồ vật, xấu xa Linh Thú các danh dự, cút xuống đi, ít tại nơi này mất mặt xấu hổ!"

Hỏa kếp đầu đầy mồ hôi, vội vàng rút đi.

Cho đến lúc này, Mông tiên sinh lúc này mới mang theo áy náy nhìn xem Lục Trần: "Tiểu huynh đệ, lần này bản các xử lý bất đương, thân là Các chủ, khó từ tội lỗi, Mông mỗ cam đoan, về sau tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện như vậy —— đương nhiên, chuyện này cũng không thể cứ tính như thế, như vậy đi, bản các tại vốn có sáu trăm lượng Hoàng Kim giả cả bên trên, tràn giá một thành, dùng sáu trăm sáu mươi hai, thu mua người đại xà, như thế nào?"

Một cái nặng nề nhõm đánh lui Thạch Tiểu Phi Thái Khí người tu luyện nói như vậy, Lục Trần còn có thể nói cái gì. Lúc đầu Linh Thú các cũng không có quá mức khác người, nếu là tiếp tục cắn không thả, một điểm chỗ tốt đều không có.

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Đã tiên sinh nói như vậy, vậy cứ như vậy đi."

Mông tiên sinh cười ha ha một tiếng, tay áo dài cuốn lên, sáu tám trăm lượng kim phiếu, cùng sáu tám mươi lượng kim phiếu, bay vọt ra, rơi vào Lục Trần trong tay.

Lục Trần nắm vuốt kim phiếu, khoe mắt quét nhìn, quét đến đã chui vào đám người Thạch Tiểu Phi, quát: "Thạch Tiểu Phi, nhanh như vậy liền quên mới vừa nói sao?"

Thạch Tiểu Phi trong lòng oán hận, hung tợn trừng mắt Lục Trần.

Lục Trần không sợ hãi chút nào.

Thạch Tiểu Phi chịu đựng không được đám người ánh mắt kích thích, một mặt đau lòng lấy ra sáu tám trăm lượng kim phiếu, ném về Lục Trần, giọng căm hận nói: "Lục Trần, hai ta không xong, người chờ!" Thân hình nhảy vọt, hướng phía nơi xa vọt lên đi. Lần này, có thể nói thua người lại thua tiền, khuôn mặt triệt để không có.

Lục Trần cao giọng nói: "Đa tạ người kim phiếu, mặt khác, ta cũng có đồng dạng một câu tặng cho người, hai ta không xong, người chờ!"

Lục Trần không tiếp tục nhìn Thạch Tiểu Phi một chút, hất cùng cái này cá nhân, nhất định là không sống không chết quan hệ.

Lúc này, Lục Trần nhìn xem ngòi liệt trên mặt đất thiếu niên: "Tới phiên người."

Thiếu niên diện cơ hung hăng run rẩy, yên lặng đi đến bàn vuông phía trước, một ngum cương nha cắn, thật là giòn, miệng đầy cặn bã.

Thiếu niên sắc mặt hiện thanh, khoe mắt đều ẩm ướt.

Lục Trần nói: "Từ từ ăn, không cần phải gấp gáp, không có người giành với người."

Dù sao cũng không phải người ăn? Thiếu niên trong lòng gào thét, lại không dám nói cái gì. Thật là từng ngum bắt đầu ăn, lớn như vậy bàn vuông, bị hắn giống ăn màn thầu đồng dạng ăn hết. Thân là người tu luyện, dạ dày tiêu hóa năng lực vẫn là mạnh phi thường, không phải như thế nào hấp thu hung thú huyết nhục cùng thảo dược bên trong tinh khí? Đương nhiên, mạnh hơn dạ dày, ăn sống một trương bàn vuông cũng không chịu nổi.

Lục Trần đợi đến hắn ăn xong, hướng phía Mông tiên sinh chấp tay, ở những người khác kính sợ, kính nghi, quý dị ánh mắt nhìn soi mói, dần dần đi xa. Cùng lúc đó, liên quan tới Lục Trần một ít chuyện, bằng nhanh nhất tốc độ, truyền về Cửu Huyền môn.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bầy, Bạch Tú Nhi

Linh Thú các bên cạnh một cái treo Thiên Hương các bảng hiệu trong cửa hàng, một đôi mang theo hiểu kì ánh mắt, nhìn chăm chăm Lục Trần. Đôi mắt này rất xinh đẹp, hắc bạch phân minh, óng ánh sáng long lanh, phảng phất giống như hai viên bảo thạch tản ra sáng chói tinh quang.

Đây là một cái mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ, một thân màu đen đai lưng trường bào, cứ việc tuổi không lớn lắm, nhưng là vẫn như cũ phác hoạ ra một thân Linh Lung uyển chuyển đáng người! Dáng dấp của nàng hết sức tiêu chí, khuôn mặt trắng nõn, không thấy một tia tạp chất, hai đầu thật dài lông mày, bay bổng lên, mang theo một chút khí khái hào hùng.

Nếu như Lục Trần tại nơi này, tất nhiên sẽ kinh hô một tiếng Bạch Tú Nhi.

Không tệ, nàng liền là cái kia bởi vì Lục Trần, có thể tiến vào Cửu Huyền môn, tiến tới một đường tiêu thăng, trở thành Cửu Huyền môn học đồ đệ nhất Bạch Tú Nhi.

Hiện tại, phía sau của nàng đi theo một thiếu nữ. Thiếu nữ này cũng rất xinh đẹp, chỉ là cùng Bạch Tú Nhi so ra, không coi là cái gì. Đương nhiên, một thân kinh bạo nóng bỏng thân thể, vẫn là hiển lộ không bỏ sót. Quân không biết, trong cửa hàng hòa kế, con mắt trừng trừng nhìn chăm chăm cô nương này phía sau lưng đường cong trở xuống địa phương không thả.

Cái này không đề cập tới.

Thiếu nữ hừ lạnh một tiếng: "Thật sự là nghĩ không ra, Lục Trần tên phế vật này, biến hóa cái này bao lớn!"

Bạch Tú Nhi đôi mắt bên trong vẻ tò mò, càng thấy nồng đậm: "Đúng vậy a, biến hóa xác thực phi thường lớn, cùng lấy trước kia cái phế vật tương đối, tương như hai người. Cái này mấy ngày, trên người hắn xảy ra chuyện gì, thế mà để hắn từ một cái phế vật trưởng thành đến trình độ này? Thạch Tiểu Phi không phải đánh cược, đem hắn đánh xuống ngàn trượng vực sâu sao, làm sao còn sống?"

Thiếu nữ nói: "Có lẽ là mạng hắn lớn, chẳng lẽ nói, nhân họa đắc phúc, có kỳ ngộ?"

Nàng nói như vậy, Bạch Tú Nhi con mắt lập tức phát sáng lên: "Kỳ Kỳ, cái này rất có thể."

Thiếu nữ cười: "Bạch sư tỷ, muốn hay không tiểu muội hiện tại đi qua, khảo vấn một hai?"

Bạch Tú Nhi lắc đầu: "Không cần đến, chỉ cần ta ra hiện tại hắn trước mặt, ngươi tại sao phải sợ hắn không đem trên người bí mật đều giao ra sao?" Cô nương này một mặt tự tin.

Thiếu nữ cười khanh khách đến không ngừng: "Đúng vậy a, lấy sư tỷ mị lực, chỉ cần ra hiện tại hắn trước mặt, tên phế vật này, hận không thể đem tâm can đều móc ra đâu, muốn cái gì không có?"

Lại không nghĩ, Bạch Tú Nhi trường nàng một chút, âm thanh lạnh lùng nói: "Triệu Kỳ Kỳ, loại lời này, về sau cũng không cần lại nói, không phải cho Tô sư huynh nghe được, sẽ không tốt."

Triệu Kỳ Kỳ thề lưỡi, liên tục gật đầu, không nói gì nữa. Các nàng cũng không tiếp tục chú ý Lục Trần, cũng là bởi vì Bạch Tú Nhi đối với mình quá mức tự tin, tự cho là Lục Trần trốn không thoát lòng bàn tay của nàng.

Mà hiện tại.

Lục Trần đi thẳng tới con đường này phần đuôi, một cái bán đồ vật trong cửa hàng, tốn hao một ngàn mấy trăm lượng Hoàng Kim, mua một con không gian đặt tới ba trượng túi trữ vật.

Hắn còn muốn xâm nhập núi rừng, nhờ vào đó để thực lực bản thân tiến một bước, tự nhiên không thể tránh được đánh giết càng nhiều hung thú, thu được càng đánh nữa hơn lợi phẩm, cũng không thể mỗi lần hai bên chạy, lãng phí thời gian không nói, còn lãng phí tinh lực. Về phần còn lại Hoàng Kim, Lục Trần ngoại trừ mua một chút lương khô, còn lại toàn bộ Hoàng Kim đều mua sắm một thanh thép tinh rèn luyện trường đao.

Sau đó, lại không nữa phân chân chờ.

Lục Trần trở về núi rừng. Có lẽ hạ một lần, trở về thời điểm, Thạch Tiểu Phi cái này hỗn trưởng, có khả năng tiến thêm một bước. Nhưng là Lục Trần mười phần tự tin, mình sẽ chỉ trở nên càng mạnh! Bởi vì hắn hiện tại chỉ là năm lần cường hóa, liền có được cùng đối phương tranh hùng thực lực, huống chi tiến một bước cường hóa, có được thực lực?

Một đường chạy vội, Lục Trần bằng vào vượt qua người ta một bậc năng lực cảm ứng, tránh đi cái khác người tu luyện, xâm nhập núi rừng, không dưới mấy chục bên trong. Phương này núi rừng, khu vực rất Quảng, có không nói ra được kỳ ngộ.

Mấy ngày sau.

Lục Trần đi ngang qua một đầu khô cạn lòng chảo sông, mặt đất bằng phẳng, ảm ảm chấn động, từng khối khô ráo bùn khối, tại chỗ băng liệt, tứ tán bay lên. Một đầu thân thể vượt qua một trượng, tràn ngập cực kỳ hung hãn khí tức Khâu Long thú, từ trong bùn chui ra. Khâu Long thú, là con giun biến dị thể, chính là nuốt giao long chảy ra tới nước bọt biến dị hung thú.

Cái này không đề cập tới.

Liên nói Khâu Long thú chui ra ngoài, cuồng bạo thân thể, chảy xuống từng sợi trơn nhẵn chất nhầy, phảng phất giống như Độc Xà đại mãng đồng dạng quần lên tới.

Hung hãn sóng xung kích, toàn bộ nổ tung. Chỉ là trong nháy mắt, đã tới gần Lục Trần.

Lục Trần không dám khinh thường, treo ở bên hông trường đao, hừ một tiếng rút ra! Vận chuyển một thân dữ tợn lực lượng, bộc phát ra sáng chói đao quang, bạo trảm đi qua.

Vút!

Đao quang quét sạch đi qua, chỉ là trong nháy mắt, đã tướng Khâu Long thú khí lẳng lặng ngăn lại.

U!

Khâu Long thú phát ra một tiếng thanh âm kỳ quái, thân thể lớn như vậy lắc đầu vẩy đuôi, vượt qua một ngàn bốn trăm cân lực lượng, tại chỗ nổ tung. Nếu như Lục Trần vẫn là lấy trước kia cái phế vật, đối mặt loại trình độ này lực lượng nghiền ép, không nói hoàn thủ, liền xem như sống sót cơ hội, cũng không có.

Thế nhưng là hiện tại, Lục Trần tu vi mặc dù chỉ là năm lần cường hóa, nhưng là lực lượng kinh khủng, há có thể coi thường. Đôi mắt bên trong toát ra từng sợi kỳ quang, không có nửa phần chần chờ, trong lòng bàn tay lưỡi đao, không đợi Khâu Long thú lần thứ hai bạo khởi, đã oanh bắn đi qua.

Khâu Long thú đầu to lớn, hoảng không ngã hướng phía bên cạnh tránh ra.

Lục Trần các loại liền là hiện tại!

Hai chân tại mặt đất, hung hăng đập mạnh, một thân khí huyết điên cuồng bộc phát, hung ác thân thể, ngược dòng cộ rùa đi qua, Cửu Tinh Quyền thuận thể diễn hóa, ngũ trọng khí kinh quét ngang đi qua.

Phanh phanh phanh!

Hư không liên tục bạo hưởng, ngũ trọng khí kinh rơi vào bởi vì trốn tránh trường đao mà phản ứng chậm một nhịp Khâu Long thú trên thân.

Dù là đầu này Khâu Long thú, thực lực không phải bình thường, cũng gánh không được ngũ trọng khí kinh Liên Hoàn xung kích. Thân thể lớn như vậy, toác ra từng đạo miệng máu, té ra trượng bên ngoài, ngành sinh sinh đánh nát một mảnh mặt đất, để lại đầy mặt đất dịch nhờn.

Sau một khắc.

Khâu Long thú réo vang một tiếng, quay người liền muốn chạy đi. Lục Trần bắt lấy ngã xuống đất trường đao, ngăn ở Khâu Long thú trước người. Tuyệt rơi đồng dạng đao quang, điên cuồng nổ rộ.

Phanh phanh phanh!

Liên tục đao quang quét sạch, mặt đất băng liệt. Khâu Long thú thân thể lớn như vậy, lần nữa bay lên. Mà Lục Trần nhảy dựng lên, kinh khủng lực quyền, mãnh đẩy xuống.

Khâu Long thú thân thể, tại chỗ cắt thành hai đoạn, đã bị Lục Trần oanh sát, giập nát thân thể, đập xuống đất.

Cùng lúc đó, một đạo so đại xà chảy xuôi tinh khí, còn muốn nồng đậm Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, bay vút ra. Lục Trần cười ha ha một tiếng, chờ liền là hiện tại, Luyện Tinh pháp vận chuyển, trường đao này tinh khí thôn phệ xuống dưới. Thuận tay thu lấy Khâu Long thú thi thể thời điểm, Lục Trần nhục thân điên cuồng chấn động.

Mãnh liệt năng lượng cộ rùa, Lục Trần nhục thân lực lượng, tăng thêm một bước, khoảng cách lần thứ sáu cường hóa, chỉ kém một hơi.

Lục Trần không nóng nảy. Hắn đã tìm được nhục thân cường hóa con đường, chuyện còn lại, liền là chiếu vào con đường này kiên định đi xuống, thuộc về hắn thực lực, sớm muộn sẽ đến, lại có cái gì tốt nóng nảy.

Ngay tại Lục Trần chuẩn bị rời đi thời điểm, trong lòng đột nhiên rung động, một cỗ ác hàn cảm giác, từ trong ra ngoài bạo phát đi ra. Bên cạnh núi rừng bên trong, một cái thâm trầm tiếng cười vang lên: "A, thật là tinh thuần khí huyết a, lão tử Luyện Huyết công, vừa vận thiếu một vị thang, liền là người!"

Chương 8: Tám, Lăng Ba tiên tử

Một cổ xa xa áp đảo Lục Trần phía trên khí thế, đột nhiên nổ tung. Ác liệt gió lạnh, quấy quanh mình núi rừng lá cây, rầm rầm chấn động kịch liệt.

Một người mặc áo bào đen, mang trên mặt dữ tợn mặt sẹo trung niên ghê tởm nam tử, đập không mà tới. Hai con dữ tợn mắt tam giác, rơi vào Lục Trần trên thân, từng sợi cực kỳ mãnh liệt tham lam, không còn che giấu bộc phát. Trên người hân nở rộ khí lãng, nâng thân thể của hắn, không rơi xuống đất diện.

"Thái Khí!" Lục Trần trông mắt trừng lên đến, chỉ cảm thấy đối phương lớn lao khí áp, nghiền ép lên đến, đem hân nhấn trên mặt đất, động cũng không động được. Trong lòng bất khuất chí ý, từ trong ra ngoài. Lục Trần ngẩng đầu, đối với thực lực khát vọng, mãnh liệt tới cực điểm.

Liều mạng muốn di động thân thể, lại chỗ nào di động được, chỉ có thể trở mắt nhìn áo bào đen trung niên, vọt tới trước mặt hắn. Bàn tay gầy guộc, chỉ kém không đến vài tấc, liền muốn rơi vào trên mặt của hắn.

Chính lúc này.

Lục Trần tinh thần lực câu thông ngôi sao màu đen, lại phát hiện ngôi sao màu đen hoàn toàn đình trệ, không nhúc nhích.

Lục Trần tâm, rơi xuống đáy cốc. Ngưng tụ ánh mắt, nhìn xem đập không mà đến, dương dương đắc ý, hết sức tham lam áo bào đen trung niên, tâm thần ám động: Chẳng lẽ ta Lục Trần, mất mạng nơi này sao?

Đúng lúc này.

Bình tĩnh son lành lại một lần chấn động, một cái mùi phần thanh đậm, không mang theo mây may yên hòa khí tức thanh âm, kinh cướp mà lên: "Bất người bắt được Cửu Huyền môn tới, có phải hay không cho rằng Cửu Huyền môn đã là mặt lộ hoa cúc, có thể tùy ý khi dễ a?" Một sợi áo trắng, nhẹ nhàng nháy múa.

Bốn phương tám hướng cây rừng, bị một ngưng mãnh liệt cương phong nghiền ép, bằng phẳng hướng phía hai bên tản ra. Chỉ thấy một vị người mặc trắng thuần sắc đai lưng vấy dài, phảng phất giống như họa bên trong đi ra mỹ lệ tiên tử, đi tới.

Lục Trần con mắt, trừng lớn hơn.

Đây tuyệt đối là hắn thấy qua, nhất mỹ lệ nữ nhân! Bạch Tú Nhi có lẽ là khó được mỹ nữ, thế nhưng là cùng bạch y tiên tử so ra, thật giống như nguy nga đại sơn phía dưới một khối tảng đá, hoàn toàn không thể so sánh! Bề ngoài, khí chất, tu vi, toàn diện nghiền ép Bạch Tú Nhi.

Lục Trần trong lòng có chút rung động.

Đây cũng là một tôn Thái Khí, mà lại so áo bào đen trung niên vô cùng cường hân.

Áo bào đen trung niên một mặt kinh hãi, nghẹn ngào cuồng hồng: "Lăng Ba tiên tử —— a, đáng chết, ngươi làm sao lại tại nơi này a!" Cái thẳng này chinh thể khí thế, cùng Lăng Ba tiên tử, khác thật xa, như thế nào đối thủ?

Trong lúc nhất thời, áo bào đen trung niên chấn động trong lòng. Cái thẳng này nơi nào còn có nửa phần chần chờ, dâng lên hùng hực màu đen sóng ánh sáng, xoẹt một tiếng, liền muốn xông vào trong núi rừng.

Lăng Ba tiên tử ánh mắt lưu chuyển, tổ thủ hơi chiêu, một đạo dải lụa màu trắng, từ ống tay áo của nàng bên trong truy kích đi qua.

Chỉ là trong nháy mắt.

Đã đuổi tới áo bào đen trung niên sau lưng! Cái thẳng này trông mắt trừng lão đại, trên trán tất cả đều là lẫn xuống mồ hôi nóng, bất quá gia hỏa này cũng là cao minh, nghìn cân treo sợi tóc tể, sau lưng một mặt màu đen quang thuần quét ngang ra.

Cạch một tiếng, ngăn ở sau lưng!

Thế nhưng là quang thuần há có thể ngăn trở dải lụa màu trắng, vừa đối mặt không đến, chia năm xẻ bảy, bằng tán vô hình! Áo bào đen trung niên kêu thảm một tiếng, một ngưng hùng hực máu tươi, phun ra ngoài! Nhưng cũng mượn nhờ cỗ lực lượng này, vừa người lăn một vòng, theo núi rừng, hướng phía phía dưới lẫn xuống mà đi, mấy cái lên xuống, không thấy tung tích.

Lăng Ba tiên tử có chút kinh ngạc: "Thế mà trượt, tính ngươi mạng lớn." Đang khi nói chuyện, ánh mắt chuyển động rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần rất nhanh từ Thái Khí cảnh giới cường giả giao phong trong khí tràng, lấy lại tinh thần, đạo; "Đệ tử Lục Trần, gặp qua Đại sư tỷ!" Lục Trần mặc

dù không biết trước mặt cái này xinh đẹp không tưởng nổi bạch y tiên tử, thế nhưng là nghe qua danh hào của nàng.

Lăng Ba tiên tử!

Không phải liền là Cửu Huyền môn Đại sư tỷ, tu vi đột phá đến Thái Khí cửu trọng Diệp Linh Vân! Thanh danh của nàng cực kỳ vang dội, được vinh dự Trần quốc bốn Đại tiên tử đứng đầu, Thập Phương Anh Kiệt một trong. Tu vi, thực lực, thậm chí dung mạo ý vị, đều là nhất đẳng.

Diệp Linh Vân óng ánh ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo một tia hiếu kỳ: "Ngươi chính là Lục Trần?"

Lục Trần diện cơ, có chút run lên một chút, không nghĩ tới cái này cao cao tại thượng Đại sư tỷ, cũng biết hắn. Lục Trần tâm, không khỏi hù dọa một tia gọn sổng, xem ra cái này Đại sư tỷ cũng chú ý qua hắn.

Thế nhưng là Diệp Linh Vân câu nói tiếp theo, lập tức để Lục Trần trong lòng mơ màng, gần như băng diệt, liền nghe cô nương này, nói: "Ngươi cùng người khác nói, hoàn toàn không đồng dạng nha." Nói xong, cô nương này hiếu kỳ đánh giá Lục Trần.

Lục Trần trong lòng thờ dài.

Diệp Linh Vân còn kém không nói ra phệ vật hai chữ.

Bất quá Lục Trần tuyệt không sinh khí, ngược lại là sinh ra một loại thể hồ quán đỉnh nhận biết, rõ ràng nhận thức được mình, nói: "Đệ tử trước kia tâm trí che đậy, tuy có khổ luyện nhưng không được muốn pháp, cái này mấy ngày đột nhiên Khai Khiếu, cũng liền cùng trước kia không đồng dạng."

Diệp Linh Vân không có trong vấn đề này dây dưa, nói: "Vừa vặn ta có một cái quan trọng sự tình, muốn tìm một cái thực lực không có trở ngại đồng môn hỗ trợ, ân, ngươi mặc dù chỉ là năm lần cường hóa nhục thân, thế nhưng là bộc phát thực lực, cùng cường hóa bảy lần người tu luyện so ra, cũng không yếu! Chuyện này, liền là ngươi."

Lục Trần nghĩ thầm Diệp Linh Vân sẽ không hại mình, nói: "Có thể giúp sư tỷ thành sự, là ta Lục Trần phúc khí."

Diệp Linh Vân nhàn nhạt nhìn lướt qua Lục Trần, một cổ nhu hòa phong, quét, bao lấy Lục Trần, chỉ là nhoáng một cái, đã mang theo Lục Trần thăng Không nhai lên.

Lục Trần chỉ cảm thấy hai bên núi rừng, lấy cuồng bạo tốc độ, hướng phía đằng sau lui đi.

Lục Trần muốn mở to mắt nhìn cho kỹ, lại không nghĩ sức gió quá lớn, rơi vào đường cùng, chỉ có thể hí mắt! Rung động trong lòng, điên cuồng sinh sôi ra: Đây chính là Thái Khí, lăng không đạp sóng, Phi Tuyết không dấu vết.

Nhoáng một cái gần trăm dặm đường núi đi qua.

Nếu như dựa vào Lục Trần hai chân, vượt qua mảnh này núi rừng, không có mười ngày nửa tháng thời gian sượng mặt, thế nhưng là hiện tại, Lục Trần trong lòng yên lặng tính toán một chút, Diệp Linh Vân tới, chỉ dùng chưa tới một canh giờ.

Phút chốc, Diệp Linh Vân mang theo Lục Trần đi vào một cái sơn cốc bên ngoài, nói: "Trong sơn cốc, chiếm cứ một con hung hãn yêu thú."

"Yêu thú! !" Lục Trần tròn mắt trừng.

Yêu thú là cái gì? Cái kia có thể tương đương với Thái Khí người tu luyện tồn tại.

Diệp Linh Vân cười nhạt một tiếng: "Ngươi không cần quá mức không yên lòng, đợi lát nữa ta xông vào sơn cốc, tướng yêu thú dẫn ra, sau đó ngươi đi vào, đem sâu trong thung lũng trong sơn động một gốc Hòa Linh thảo, ngắt lấy ra, ngươi nhiệm vụ, coi như hoàn thành!"

"Hoàn thành về sau, ta sẽ cho ngươi phần thưởng nhất định!"

Lục Trần nhin không được hỏi: "Ồ trong đó, còn có yêu thú sao?"

Diệp Linh Vân nhàn nhạt nói: "Yêu thú không có, hung thú lại có mấy cái! Lấy ngươi thực lực bây giờ, vấn đề cũng không lớn! Đương nhiên sẽ có nhất định phong hiểm, thế nhưng là nếu như không có nguy hiểm, ta cũng sẽ không cần ngươi hỗ trợ, không phải sao? Muốn có được không giống bình thường tu luyện cơ duyên, liền phải nỗ lực người khác mấy lần, thậm chí càng nhiều cố gắng, nhớ kỹ ta câu nói này!"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Diệp Linh Vân nhìn thật sâu một chút Lục Trần, lại không nửa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt mà lên, phảng phất giống như một đạo dải lụa màu trắng, hướng phía sơn cốc vọt lên đi.

Lục Trần còn tại dư vị, Diệp Linh Vân phía sau nói câu nói kia, không khỏi, đem nắm đấm của mình, siết chặt. Khả năng sự tình không hề giống Diệp Linh Vân nói như vậy đơn giản, nhưng là kia lại như thế nào? Có lẽ, cái này đem là thực lực của hắn, tăng thêm một bước cơ duyên.

Chính lúc này!

Trong sơn cốc, đột nhiên một trận kinh thiên động địa thanh âm, chỉ thấy một đạo bạch quang bay vút lên trời, một đầu đâm vào bên cạnh núi rừng, không thấy tung tích.

Theo sát lấy, một tiếng vô cùng kinh khủng tiếng hét thanh âm chấn động mà lên, một đoàn bao quát mấy trượng phương viên hỏa vân, vọt ra! Đây là một con trên dưới quanh người, thiêu đốt lên vô tận hỏa diễm yêu cảm! Khí tức kinh khủng, che khuất bầu trời, hung hãn vô cùng, cùng Diệp Linh Vân tương đối, còn muốn hung hãn nửa phần.

"Đây là Thái Khí cực hạn Liệt Vân tước!" Lục Trần tâm, nâng lên cổ họng, vội vàng thu liễm một thân khí tức, thật sâu giấu đi.

Cũng may cái này hung hãn Liệt Vân tước, không có hứng thú chú ý Lục Trần cái này sâu kiến, một đường tăng lên, đuổi theo Diệp Linh Vân biến thành bạch quang liền đi.

Lục Trần thở một hơi, lại không nửa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt, hướng phía sơn cốc vọt lên đi. Ngay tại hần xông đi vào, còn đến không kịp quan sát địa hình thời điểm, một cổ nóng rực khí lãng, đập vào mặt, đối diện một đôi dữ tợn lợi trào, chụp hướng mặt của hần.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chín, Liệt Vân tước

Lục Trần trông mắt trừng.

Cũng may những ngày này, thực lực cuồng bạo tăng lên, phản ứng của hần phi thường cấp tốc. Một thân dữ tợn nhục thân điên cuồng chấn động, chỉ là trong nháy mắt, đã nhảy lên tới tới gần một ngàn năm trăm cân trình độ! Theo sát lấy, cổ này lực lượng cuồng bạo, theo hai tay, phảng phất giống như đạn pháo đồng dạng, diễn hóa Cửu Tinh Quyền ngũ trọng khí kinh, hung hăng đẩy đi qua.

Vừa vọt rơi vào bắt tới trên lợi trào.

Chỉ thấy cái này cứng cỏi phảng phất giống như thép tinh đồng dạng móng vuốt, bị nắm đấm của hần, oanh vỡ nát! Cuộn cuộn huyết nhục, vòng quanh hừng hực lông vũ, hướng phía bên cạnh tán ra.

Theo sát lấy.

Bên tai vang lên một tiếng bén nhọn tiếng hét, chỉ thấy một con toàn thân hỏa diễm đốt cháy phi cảm, vòng quanh một thân máu tươi, hướng phía bầu trời bay đi!

Đây cũng là một con Liệt Vân tước.

Mặc dù kém xa truy kích Diệp Linh Vân con kia Thái Khí cực hạn cuồng bạo Liệt Vân tước, nhưng cũng là đạt tới sáu lần cường hóa hung thú.

Lục Trần há có thể nhìn xem nó chạy đi, hai chân đạp mạnh, mượn lực vọt lên, hung hãn ngũ trọng lực lượng, kéo dài không dứt bắn rơi ra ngoài.

Chỉ là một quyền!

Chưa kịp đào tẩu Liệt Vân tước đã bị quyền kinh đánh trúng, thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như mất đi động lực chiến cơ, thẳng tắp hạ xuống, rơi trên mặt đất, đã bị đánh chết.

Cùng lúc đó, theo nó trên thân phát ra một sợi Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, đây là nó ngưng tụ tinh khí.

Lục Trần vận chuyển Luyện Tinh pháp, trung thực không khách khí tương đạo này tinh khí, một ngụm không lãng phí toàn bộ thôn phệ, đương nhiên cũng không đem luyện hóa, mà là đợi đến ngôi sao màu đen phản hồi tới năng lượng lao nhanh ra, đem chứa đựng tại trong đan điền. Dù sao, Diệp Linh Vân vẫn còn, nếu là thực lực tăng lên quá nhanh, bị nàng nhìn ra mánh khóe, làm sao bây giờ?

Lúc này.

Lục Trần xử lý một con Liệt Vân tước, thật giống như thọc một cái tổ ong vô vế.

Trong sơn cốc, cánh lông vũ chấn động thanh âm, ong ong chấn khởi, từng đạo hừng hực ánh lửa, tùy ý lao nhanh, hướng phía hần vọt mạnh tới. Trên

son cốc không, phảng phất giống như dâng lên một đóa hoa văn.

Phô thiên cái địa Liệt Vân tước, toàn bộ lao ra, Lâm Lâm đủ loại không dưới mấy chục chỉ! Trong đó đại bộ phận, chỉ là cường hóa một hai lần hung thú, còn lại một chút, cũng đều là cường hóa năm sáu lần tồn tại. Càng là, chúng Liệt Vân tước trên không, lượn vòng lấy một con giường cánh vượt qua một trượng, đã cường hóa đạt tới tám lần hung hãn Liệt Vân tước.

Cái này mạnh nhất Liệt Vân tước, hai con hỏa diễm đốt cháy trùng mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, cánh lông vũ chống ra cuồng bạo hỏa diễm.

Một đạo vượt qua một ngàn sáu trăm cân lực lượng, ầm ầm tiêu xạ xuống tới. Đây là một cái so Thạch Tiểu Phi, còn muốn hung hãn tồn tại.

Lục Trần diện cơ, hung hăng run lên một chút! Cái này một lần, Diệp Linh Vân cho hắn đưa ra một câu đồ khó, bất quá hiện tại cũng không phải cần nhắc vấn đề này thời điểm.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chờ, quay người hướng phía bên ngoài son cốc vọt lên đi qua.

Thế nhưng là Liệt Vân tước, há có thể nhìn xem Lục Trần rời đi. Hỏa diễm đốt cháy hai cánh, tại hư không bên trong hung hăng vỗ, đã trước một bước vọt tới Lục Trần trước người!

Sắc bén mở chim, phảng phất giống như một cây bẻ nhọn cái dùi, đón Lục Trần mặt, hung hăng mở xuống dưới. Hung hãn bá đạo khí lãng, lao đến.

Lục Trần tóc, từng cây đứng đấy, lông tơ trên mặt, ngạnh sinh sinh bị khẩu khí này Lăng, cắt đứt không biết bao nhiêu.

Lục Trần hít mắt, tâm tư chấn động, nếu như bị mở bên trong, mặt bị bắt nát tránh không được, càng là có khả năng đầu đều bị đối phương ăn một miếng đi. Nghìn cân treo sợi tóc tể, hai đầu gối trầm xuống, thân hình nhún xuống, hướng phía phía trước lần một vòng, lệch một ly từ mở chim trùng kích vào, lệch ra ngoài.

Hừ!

Vồ hụt Liệt Vân tước, tựa như một khối thép tấm, rơi sau lưng Lục Trần. Ngạnh sinh sinh tương một khối mặt đất bằng phẳng, nện đến chia năm xẻ bảy, lộ ra một cái to lớn cái hố. Càng là một ngụm ác phong thổi lên, tướng Lục Trần vén bay lên, lăn xuống trên mặt đất.

Sau một khắc!

Cái khác Liệt Vân tước, như ong vỡ tổ truy kích đi lên, lít nha lít nhít hỏa diễm, không quan tâm thiêu đốt. Lục Trần phảng phất giống như thân ở trong biển lửa, quanh thân quần áo, bị thiêu đến nát như, trên người trên mặt, tất cả đều là bóng mờ mờ hôi nóng.

Lúc này, Lục Trần phát hung ác, Cửu Tinh Quyền ngũ trọng khí kinh, toàn bộ cộ rửa ra ngoài, tựa như đạn pháo đồng dạng hoành đến thẳng đi, tứ phía oanh kích.

Ầm ầm khí lãng, nồn nóng hỏa diễm bay loạn. Một nháy mắt, lại bị hấn trừ đi mấy cái Liệt Vân tước! Đương nhiên, cũng là những này Liệt Vân tước thực lực, thực sự là có hạn.

Con kia cường hãn Liệt Vân tước nhìn một màn trước mắt, nồn nóng tê mình không ngừng! Vị kia vây quanh Lục Trần điên cuồng công kích Liệt Vân tước, lập tức hướng phía bên cạnh tránh ra.

Thế là, cường hãn Liệt Vân tước lại một lần không có bất luận cái gì ngăn cản hướng phía Lục Trần lao đến.

Càng thấy hung ác khí lãng, oanh Lục Trần, hướng phía đằng sau rút lui thẳng đến! Cái này một lần, Lục Trần có chuẩn bị, giấu đi chuỗi đao kia, đột nhiên lấy ra.

Mắt thấy Liệt Vân tước tới gần, lấy thể sét đánh không kịp bưng tai, đột nhiên nhắc ngang, hung hăng chọc vào Liệt Vân tước trên thân. Nồng đậm máu tươi, tung tóe Lục Trần đầy đầu đầy mặt.

Liệt Vân tước ngừng đầu một tiếng tê mình, cánh không lồ, phảng phất giống như bàn tay đồng dạng, hướng phía Lục Trần quạt tới. Lục Trần lại thừa cơ, nắm chặt nó lông vũ, chịu đựng cuồng phong gào thét, hỏa diễm đốt cháy cảm giác, dán tại nó cánh không lồ bên trên. Cuồng bạo nắm đấm, ầm ầm mãnh kích ra.

Cái này một lần, Liệt Vân tước cảm Lục Trần không có nửa điểm biện pháp.

Hung hãn cánh, chỉ là một quyền, liền bị Lục Trần cho đánh gãy, thanh thúy xương bạo âm thanh, hết sức dọa người.

Thế là, Liệt Vân tước khí thể điên cuồng ngã xuống.

Lục Trần thừa dịp cơ hội như vậy, xoay người cười tại cái này Liệt Vân tước trên thân, Cửu Tinh Quyền quyền kinh, toàn bộ mãnh kích xuống tới.

Phanh phanh phanh!

Từng đạo hung ác quyền kinh, vỡ nát Liệt Vân tước gân cốt đồng thời, cũng xuyên thấu nó gân cốt, đánh nát dưới thân mặt đất, đầy đất bụi mù điên cuồng nhảy lên! Cái khác Liệt Vân tước, tê mình không ngừng, muốn tấn công xuống tới, nhưng lại không dám, chỉ là tại không trung xoay quanh.

Lục Trần chết cắn cương nha, một vòng mãnh quyền bạo kích, Liệt Vân tước khí tức, dần dần suy bại, cho đến triệt để băng diệt.

Đã bị Lục Trần xử lý.

Cái khác Liệt Vân tước lúc này tê mình, thất kinh, vũ cánh hướng phía bên ngoài sơn cốc điên cuồng chạy trốn.

Lục Trần thở dài ra một hơi, nhìn xem từ trên người Liệt Vân tước nổ bắn ra đến, càng thấy tinh thuần tinh khí, một mặt mừng rỡ, ha ha cuồng tiếu không thôi: "Đến đây đi!" Tướng cái này sọi tinh khí một ngum thôn phệ, ngôi sao màu đen phản hồi tới tinh thuần năng lượng, lại một lần phong tỏa tại đan điền bên trong.

Lúc này.

Lục Trần cảm giác, đan điền bên trong phình lên trướng trướng, ngành sinh sinh áp chế luyện hóa cuồng bạo năng lượng xung kích, thân hình nhảy vọt, ra hiện tại sâu trong thung lũng một cái sơn động bên trong.

Một chút liền thấy được Diệp Linh Vân để hẩn hái Hóa Linh thảo. Đây là một gốc phảng phát giống như hỏa diễm đốt cháy, tản ra rực lửa cháy bùng bùng ánh sáng Linh thảo!

Lục Trần tròn mắt trừng đến lão đại, tán thưởng: "Không hổ là Đại sư tỷ nhìn trúng Linh thảo, quả nhiên là không giống bình thường!" Hẩn cũng biết, bực này Linh thảo tuyệt không phải bình thường, tuyệt đối không thể sinh ra thăm dò chỉ tâm, cường hãn tâm trí quét ngang, chỉ là trong nháy mắt, tướng trong lòng dâng lên tham lam chi niệm, diệt không còn một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Mười, xương bạo lôi âm động cửu tiêu

Trong lúc nhất thời, Lục Trần tâm tình thư sướng, một cổ khó nói lên lời mỹ diệu tư vị, từ đáy lòng xông ra, đây là tâm cảnh tăng lên biểu hiện.

Lục Trần chỉ sợ trong lòng tái khởi cơn sóng, mang theo đạo tướng cái này gốc Hóa Linh thảo đào lên, nhét vào trong túi trữ vật, bằng nhanh nhất tốc độ rời đi sơn cốc này. Lục Trần không biết Diệp Linh Vân cùng con kia cường hãn Liệt Vân tước thắng bại bao nhiêu, hẩn chỉ biết, tốc độ nếu là hơi chậm, một khi con kia Liệt Vân tước trở về, mạng nhỏ liền muốn nhét vào nơi này.

Dù sao, kia là một con Thái Khí cảnh giới, mà lại không phải bình thường Thái Khí cảnh giới yêu thú!

Mục tiêu trực chỉ cùng Diệp Linh Vân lúc trước ước định địa phương, Lục Trần một đường tiềm hành mà lên. Ngay tại hẩn rời đi không đến một lát, trong sơn cốc, truyền đến kinh thiên động địa tiếng oanh minh.

Cuộn cuộn hỏa diễm, đầy trời đốt cháy. Phóng lên khói đặc, tựa như cuồng Long Nhất dạng vọt lên tới. Đã tránh ra thật xa Lục Trần, nhìn thấy những này, cả kinh trên trán chảy xuống giọt giọt mồ hôi lạnh! Chỉ sợ tốc độ chậm, buồn bực trán, chạy như điên. Gần nửa canh giờ đi qua, ra hiện tại một cái khô cạn lòng chảo sông bên trong, chỉ gặp quang ảnh trùng điệp. Diệp Linh Vân nhảy xuống, lóe ra óng ánh sóng ánh sáng mười phần thanh tịnh con mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, hỏi: "Hóa Linh thảo, hái được sao?"

Lục Trần tướng Hóa Linh thảo lấy ra ngoài, đưa đến Diệp Linh Vân trong tay.

Diệp Linh Vân nhãn tình sáng lên, nói: "Không nghĩ tới, người thế mà thật lấy được —— lúc đầu cho là người sẽ biết khó mà lui, xem ra, ta còn là xem thường người!" Nói, nắm Linh thảo một viên phiến lá.

Lòng bàn tay quang hoa ba động, phiến lá bị nàng hái xuống.

Đón lấy, Diệp Linh Vân lòng bàn tay nhiều một viên, thanh quang lượn lờ đan được, nói: "Có viên này Thối Linh đan trợ giúp, người có thể đem phiến lá năng lượng hoàn toàn tiêu hóa, đối với tu vi của người, tất nhiên sẽ có càng lớn trợ giúp —— không thể tại nơi này chờ lâu, con kia Liệt Vân tước mười phần khó chơi, chúng ta được nhanh chút rời đi nơi này, không phải bị nó tìm tới, sẽ không tốt." Tướng hai loại đồ vật đưa đến Lục Trần trong tay.

Diệp Linh Vân quanh thân ánh sáng màu trắng, quần lấy Lục Trần, thẳng Không nhi lên, hóa thành một đạo kinh khủng mây khói, hướng phía xa xa núi

rùng gập rút chạy tới.

Một đường trăm dặm xẹt qua.

Diệp Linh Vân tướng Lục Trần đặt ở một cái sơn cốc bên trong, liền rời đi.

Mất thấy Diệp Linh Vân rời đi, Lục Trần lại không nữa phần chần chờ, vọt tới một cái hoang vút bỏ trong sơn động, từ cẩn thận mảnh bố trí mấy tầng che lấp hành tích trang bị. Lúc này mới tướng cơ hồ muốn đem đan điền no bạo năng lượng, toàn bộ phóng xuất ra.

Nghìn vạn đạo dòng nước xiết, lưu chuyển không chừng, tại Lục Trần trong thân thể vừa đi vừa về cọ rửa, chỉ là trong nháy mắt, chỉ kém một hơi liền có thể cường hóa nhục thân.

Điên cuồng chấn động, màng da, huyết nhục, tạng khí, gân cốt, cùng một chỗ oanh minh. Chí cường lực lượng, ầm vang nghiền ép! Lục Trần ngẩng đầu tê mình, toàn thân trên dưới tràn ngập nồng đậm khí huyết sóng ánh sáng —— nhục thân lần thứ sáu cường hóa.

Từng cường hóa về sau, kéo dài không dứt sóng xung kích, cọ rửa lấy trong thân thể chìm kha rác rưởi.

Phanh phanh phanh, quanh thân lỗ chân lông toàn bộ mở rộng, từng sợi màu đen chất nhầy, thuận thể phun ra. Lục Trần chỉ cảm thấy tâm tình vô cùng vui vẻ, tâm cảnh toàn bộ triển khai, trong thân thể không có một cái nào tế bào, không đang hoan hô, không tại nhảy cẫng, không tại tùy ý lao nhanh.

Theo sát lấy, thống thống khoái khoái cảm giác, lại lần nữa đánh tới. Tích súc trong thân thể, còn có không ít năng lượng, lần nữa lưu chuyển toàn thân! Cái này một lần, quanh thân lỗ chân lông lại lần nữa chống ra, chảy xiết cũng giống như khí lãng, phun tới.

Lục Trần nhục thân đạt tới bảy lần cường hóa!

Đây cũng là đánh giết Liệt Vân tước số lượng đủ nhiều, quang một con cường hóa tám lần Liệt Vân tước ảm chứa tinh khí, cũng đủ để cho Lục Trần hảo tiêu hóa một trận.

Thế nhưng là Lục Trần cường hóa con đường cũng không kết thúc, phảng phất giống như Lôi Bạo đồng dạng sóng âm, theo thân thể nổ tung. Một cỗ càng thêm dữ tợn khí lãng, quét ngang bát phương. Hung mãnh cuồng bạo khí tức, thuận thể mà lên, Lục Trần nhục thân lực lượng, liên tục hai lần cường hóa, gia tăng không dưới năm trăm cân, đã vượt qua hai ngàn cân.

Mà lại, vẫn như cũ không có ngưng xuống ý tứ. Cự hạn cảm giác, kéo dài không dứt, Lục Trần nổi lòng mở rộng, theo sát lấy, trong thân thể lại là một trận trầm đục, lần thứ tám cường hóa tới đột nhiên như thế, lại như thể thuận lý thành chương.

Lục Trần nhục thân lực lượng lại lần nữa tăng mạnh.

Dưới tình huống bình thường, nhục thân cường hóa sáu lần, liền có thể thử nghiệm lĩnh ngộ khí cảm, đột phá Thái Khí! Bất quá kia là đối nhục thân con đường kết thúc người tu luyện mà nói.

Một chút nhục thân còn có thể tiếp tục tiến bộ, đồng thời thân thể cơ năng duy trì tại trạng thái đỉnh phong người tu luyện, bọn hắn chọn tiến một bước cường hóa.

Dù sao, cường hóa sáu lần cùng cường hóa bảy tám lần thậm chí càng nhiều, đột phá Thái Khí về sau diễn hóa thực lực, ngày đêm khác biệt. Tại thân thể cơ năng duy trì tại trạng thái đỉnh cao nhất dưới, còn có thể tiếp tục cường hóa, tại sao lại không chứ.

Lúc này, Lục Trần liền cảm giác được mình nhục thân, còn có chỗ tăng lên. Không có nửa phần chần chờ, lấy ra Diệp Linh Vân cho hắn Thối Linh đan, cũng từ trên người Hỏa Linh thảo gạt xuống tới Diệp tử, đôi mắt bên trong lộ ra vẻ kiên nghị, cương nha khẽ cắn, một ngụm nuốt vào.

Một cỗ vô cùng cuồng bạo năng lượng, theo yết hầu khuếch tán toàn thân! Phảng phất giống như từng đạo dữ tợn hỏa diễm, điên cuồng đốt cháy.

A!

Mà lấy Lục Trần đã tăng lên tâm trí, vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, vẫn là không nhịn được ngẩng đầu kêu đau.

Phốc phốc phốc!

Thân thể lớn như vậy, bị cỗ này cuồng bạo năng lượng chống lên đến, vô số miếng máu băng liệt, vô số máu tươi nhỏ xuống, qua trong giây lát, Lục Trần tựa như từ trong biển máu bò ra tới người, quanh thân máu tươi nhuộm dần, nhìn thấy mà giật mình chỉ cực.

Mất thấy cả cá nhân muốn bị no bạo thời điểm, Thối Linh đan được lực tan ra, một cỗ nhu hòa phảng phất giống như suối nước nóng khí lưu, lưu chuyển toàn thân!

Trong lúc nhất thời, cuồng bạo năng lượng nhao nhao chuyển hóa, Lục Trần chống lên tới nhục thân, trở về lúc đầu! Càng là lúc này, Lục Trần tâm tư khẽ nhúc nhích.

Hắn tựa hồ cảm thấy khí?

Phát hiện này, để hấn kinh ngạc không thôi, nếu như thừa cơ xuất kích, nói không chừng có thể đột phá Thái Khí. Mà lại lấy cường hóa tám lần nội tình, đột phá Thái Khí về sau thực lực cũng không yếu, thế nhưng là hấn không có làm như vậy.

Bởi vì hấn nhục thân, còn có càng nhiều tiềm lực. Không cần thiết, ham cái này một lần thống khoái. Tuyệt cường tâm trí nhắc ngang, hóa thành một thanh đại khảm đao, tướng loại này cảm giác nghiền nát vô hình. Sau một khắc, cuộn cuộn năng lượng, lao nhanh nhục thân bên trong.

Kỳ diệu cảm giác, lưu chuyển không chừng.

Lục Trần ngừng đầu tê mình, một thân chấn mình về sau, lần thứ chín cường hóa, đến —— nhục thân lại lần nữa chấn mình, lần thứ mười cường hóa, theo sát lấy xuất hiện.

Hỏa Linh thảo, năng lượng chi cuồng bạo, bởi vậy có thể thấy được lốm đốm.

Sau một khắc!

Lục Trần màng da huyết nhục tạng khí gân cốt, cùng một chỗ oanh minh! . Một đạo phảng phát giống như cửu thiên kinh lôi sóng âm, theo lưng nổ tung, từ trong sơn động xông lên trời không, một cổ lớn lao ý vị, từ trên trời giáng xuống. Quanh mình núi rừng bên trong sinh linh, không khỏi hoảng sợ chạy trốn tứ tán, trong lúc nhất thời, núi rừng lắc lư, chim thú bốn tấu, một đoàn đay rôi.

Lục Trần chỗ sơn động bên ngoài, mười trượng trong vòng, chớ nói dã thú, liền ngay cả một con kiến đều không thấy. Trong nháy mắt về sau, trên dưới quanh người, phun ra từng sợi thanh tịnh thủy dịch.

Đây là, trong thân thể sau cùng một điểm bụi bặm tạp chất.

Lục Trần thần sắc phấn chấn, nhiệt huyết thiêu đốt, ha ha cuồng tiếu: "Mười lần cường hóa, ta làm được mười lần cường hóa —— không nói Cửu Huyền môn đương thời thứ nhất, liền xem như đến nay trăm năm, đạt tới trình độ này cũng liền một mình ta a —— loại này cảm giác sáng khoái a!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Mười một, mười lần cường hóa, đủ chưa?

"Thế nhưng là, mười lần là đủ rồi sao? Không đủ a!" Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, hấn năng cảm giác được, dù là mười lần cường hóa, hấn nhục thân vẫn như cũ không có đạt tới cực hạn.

Điều này nói rõ.

Còn có thể tiếp tục cường hóa!

Lục Trần con mắt lóe sáng đáng sợ: "Ngôi sao màu đen, Luyện Tinh pháp, quả nhiên là thần đồng dạng tồn tại a! Như vậy, tiếp xuống, ta còn muốn tiếp tục cường hóa!"

Lúc này, từ trong túi trữ vật lấy ra một kiện bộ đồ mới, mặc lên người, liền từ ẩn thân sơn động vọt ra. Thân hình thoát một cái, tránh đi con kia hung hãn Liệt Vân tước chiếm cứ sơn cốc, thẳng đến mệnh môn nơi núi rừng sâu xa, một đường chạy vội hơn mười dặm đường núi đi qua.

Cùng ngày buổi chiều.

Lục Trần đứng tại một đầu khe núi bên cạnh, nhìn xem thanh tịnh nước suối, thở dài ra một hơi, hấn cũng là khát. Đang muốn đưa tay vốc lên nước uống thì điểm, đột nhiên mặt nước lắc lư, một cái phảng phát giống như cánh cửa đồng dạng dữ tợn miệng, từ dưới nước diện vọt ra. Đây trời bọt nước nổ tung, khí tức âm lạnh, thẳng đến Lục Trần.

Chỉ là trong nháy mắt, đã tới gần Lục Trần hai tay!

Lục Trần diện cơ rung động một chút, nếu là phản ứng hơi chậm, hai tay đều muốn bị cắn rơi mất! Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, hai chân hung hăng đạp mạnh.

Mãnh liệt mà xuất lực lượng, theo bàn chân nổ tung, mượn lực nhảy dựng lên.

Chỉ thấy bọt nước phân loạn, một đầu thân thể khổng lồ cá sấu, nhảy ra ngoài. Dữ tợn khí tức kinh khủng, theo thân thể của nó nổ tung, siêu việt hai ngàn cân lực lượng, đập vào mặt.

Đây là một con đạt tới mười lần cường hóa hung thú, nó không phải một con đơn giản hung thú. Bình thường hung thú, lại há có thể đạt tới mười lần cường hóa?

Bất quá hiện tại Lục Trần, đã không phải là trước kia. Hiện tại, cường hóa mười lần, một thân nhục thân lực lượng sao mà kinh khủng, đã vượt qua hai ngàn bảy trăm cân.

Vừa rồi cũng chính là chuyện đột nhiên xảy ra, lấy về phản hành động có chút chật vật. Sau một khắc, Lục Trần rơi vào hố trũng bên ngoài mặt đất!

Ầm ầm!

Cá sấu dữ tợn công kích thất bại, cuồng bạo thân thể, hung hăng đập xuống đất, dù là mặt đất tất cả đều là cứng rắn nham thạch, cũng bị nó nghiền rồi ra vụn vụn, một mảnh hỗn độn.

Cá sấu không nghĩ tới công kích của mình thất bại, ngẩng đầu tê mình, cuồng bạo cái đuôi quét ngang tới.

Lục Trần hừ lạnh một tiếng, một con nhỏ nhỏ hung thú, cũng dám ở trước mặt hắn cản trở. Thân thể lớn như vậy, điên cuồng chấn động, cả cá nhân tựa như một đầu hình người Bạo Long, hung hăng đâm vào cá sấu trên thân.

Đầu này công kênh cá sấu, lực lượng tổng giá trị cùng Lục Trần kém không hạ bảy trăm cân, chỗ nào gánh vác được Lục Trần kinh khủng va chạm.

Nặng nề thân thể, bị Lục Trần đụng bay ra ngoài. Mắt thấy muốn trở xuống trong khe núi thời điểm, Lục Trần hét dài một tiếng, thả người vọt lên, Cửu Tinh Quyền theo cánh tay khuếch tán ra đến, đã hộ tống nhục thân cường hóa mười lần đồng dạng, đạt đến đỉnh điểm Cửu Tinh Quyền, cửu trọng khí kinh, mãnh đầy ra.

Chỉ là một quyền.

Oanh cá sấu, sinh cơ tàn lụi, triệt để chết.

Lục Trần đứng tại nửa không trung thân thể, một cánh tay một trào, tướng cá sấu thi thể cầm trong tay, một chân rơi vào trong khe núi một khối trên núi đá, nhảy về bên bờ.

Cùng lúc đó, cá sấu trên thân phun ra ngoài tinh khí, bị Lục Trần trung thực không khách khí nuốt xuống.

Ầm ầm.

Lục Trần khí tức, lại hướng phía trước trèo lên một bước nhỏ, một thân lực lượng tăng phúc mấy chục cân. Đương nhiên cũng bởi vì Hòa Linh thảo Diệp tử năng lượng ẩn chứa quá mạnh, dù là cá sấu trên thân chảy ra tới tinh khí không giống bình thường, nhưng là muốn cho Lục Trần nhục thân tiếp tục cường hóa, vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Lúc này.

Lục Trần nắm lấy cá sấu to lớn thi thể, tìm một cái son động, cắt xuống cá sấu cái đuôi, dâng lên đồng lửa, nướng. Mùi thịt bốn phía, Tiêu Hoàng một mảnh.

Lục Trần đói chết, tự nhiên cũng không đoái hoài tới những chuyện khác.

Ăn uống no đủ, ngay tại nơi này nghỉ ngơi, hôm sau sáng sớm, Lục Trần lần nữa khởi hành, hướng phía núi rừng chỗ càng sâu gấp rút chạy tới. Mấy ngày về sau, một cái hoang vắng trên gò núi, một đầu màu nâu xám đại xà, bị Lục Trần từ nham thạch khe hẹp bên trong nắm chặt ra, một trận mãnh quyền, không hề có kỵ liên tục xung kích.

Dù là đầu này đại xà vô cùng dữ tợn, cũng gánh không được Lục Trần mãnh quyền, không có mấy hiệp, chết tại chỗ. Cầm tới mình muốn, Lục Trần thân hình chấn lên, biến mất không thấy. Lại qua mấy ngày, xâm nhập sơn lĩnh không dưới trăm bên trong. Khu vực này, đối với nhục thân người tu luyện, cùng cấp Vu Cấm địa, bởi vì phạm là ra hiện tại nơi này hung thú cực kỳ hung hãn.

Thế nhưng là Lục Trần lại coi nơi này là làm thực lực tăng lên hậu hoa viên. Dữ tợn khí lãng, theo cánh tay của hắn, một quyền mãnh kích, hung hăng nện ở một góc trống kiện che trời cự mộc bên trên. Cự mộc rầm rắc một tiếng, gãy làm hai đoạn, khuynh đảo xuống tới,

Cùng lúc đó, một tiếng vô cùng bén nhọn tiếng hét chấn minh mà lên, một con Kim Mao viên nhảy ra ngoài. Hai cây phảng phất giống như cột đá cánh tay, quét ngang tới, mãnh liệt sóng xung kích, liên tục không ngừng bạo kích.

Thế nhưng là Lục Trần nghiêm nghị không sợ, Cửu Tinh Quyền cửu trọng khí kinh, từng đạo cọ rửa. Chỉ là một vòng giao phong, Kim Mao viên công kích, đều bị Cửu Tinh Quyền cửu trọng khí kinh băng diệt! Càng là quyền kinh quét ngang, rơi vào Kim Mao viên cánh tay bên trên.

Kim Mao viên kêu thảm một tiếng, trống kiện cánh tay, trực tiếp bạo liệt. Bén nhọn xương vỡ, đâm rách trên bờ vai da thịt, từng đạo suối phun cũng vậy máu tươi, điên cuồng phun tới,

Kim Mao viên trong con mắt, tất cả đều là vẻ kinh ngạc. Muốn biết, nó chính là cường hóa mười lần hung thú, làm lấy nhục thân lực lượng hung hãn lấy xung.

Thế nhưng là chỗ nào nghĩ đến, trước mặt cái này cá nhân loại, một thân bạo rạp nhục thân lực lượng, còn tại nó phía trên.

Nó cũng là có linh tính hung thú, thấy không địch lại, quay người liền muốn chạy đi.

Thế nhưng là Lục Trần như thế nào lại cho hắn cơ hội? Cuồng bạo thân thể, xông tới! Chỉ cường nhục thân lực lượng, phảng phất giống như một ngưng cương phong, buồn bực tại Kim Mao viên trên thân.

Àm!

Kim Mao viên kinh hô một tiếng, trực tiếp bị hất tung ở mặt đất bên trên.

Lục Trần một bước truy kích, thuận tay kết liễu tính mạng của nó, sau một khắc, một sợi so sánh với cá sấu còn tinh khiết hơn tinh khí, bay vụt ra.

Lục Trần cười ha ha, một ngưng thôn phệ.

Àm âm!

Những ngày này, đánh giết không ít hung thú tích lũy được tinh khí năng lượng, cùng một chỗ bạo rạp!

Màng da huyết nhục tạng khí gân cốt, cùng một chỗ chấn động, mãnh liệt sóng xung kích, theo lỗ chân lông, khuếch tán ra đến, phương viên một trượng trong vòng, phảng phất giống như hù dọa một đạo cuồng phong, cát bay đá chạy, lá rụng bay tán loạn, còn có trận trận lôi âm oanh minh chấn lên.

Xa gần núi rừng bên trong chim thú, hãi nhiên chạy trốn. Lục Trần mười một lần cường hóa, đến.

Một cổ đã đạt tới ba ngàn cân lực lượng, theo cột sống, bạo phát đi ra. Lục Trần cả cá nhân, tràn ngập một cỗ nặng nề phảng phất giống như sơn nhạc, ngưng trọng thẳng qua vực sâu khí tức.

Đây tuyệt đối là vang dội cỗ kim nhục thân cường hóa!

Mười một lần cường hóa, không nói Cửu Huyền môn trong lịch sử không có, liền xem như Trần quốc từ ngàn năm nay trong lịch sử cũng không có đạt tới cấp độ này nhục thân người tu luyện.

Lục Trần dù sao không có từ tông môn trong điển tịch, thấy qua tương quan ghi chép. Kể đến sau, có thể hay không đạt tới độ cao này, Lục Trần không biết, dù sao hắn nhục thân cơ sở, đã áp đảo Trần quốc tiền bối người tu luyện phía trên. Nhất thời tâm tình phấn chấn, tâm cảnh lặng yên không một tiếng động hướng phía trước, tăng lên không ít.

Mà lại, Lục Trần vẫn như cũ rõ ràng cảm giác được, nhục thân còn có dư lực.

Lục Trần trầm nghĩ: Chẳng lẽ còn năng đạt tới mười hai lần cường hóa hay sao?

Lục Trần ánh mắt bắn về phía nơi núi rừng sâu xa, lại hướng phía trước, có thể sẽ đụng phải Thái Khí cảnh giới yêu thú, muốn hay không tiếp tục đi tới? Trong nháy mắt về sau, Tâm Niệm bay tứ tung, tại sao lại không chứ? Chẳng lẽ bởi vì điểm ấy nguy hiểm, liền từ bỏ còn có thể tinh tiến con đường tu luyện sao! Cùng có khả năng đụng phải yêu thú so sánh, Thạch Tiểu Phi Bạch Tú Nhi cùng Tô Kiệt, đây chính là thật sự uy hiếp.

"Tiến lên đi, ta còn có thể mạnh hơn!" Lục Trần ánh mắt kiên định, hướng phía chỗ sâu bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Thuận Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Mười hai, Cửu Tinh quyền ý

Sâu nặng núi rừng, không ngừng lắc lư, một con khoác đầy màu đen trọng giáp Xuyên Sơn thú, vọt mạnh mà ra! Chưa xong lại, một cỗ siêu việt 2200 cân lực lượng, đã quét ngang tới.

Đây là một con đật mười một lần cường hóa hung thú!

Nếu là cái này Xuyên Sơn thú tiến giai Thái Khí, vậy sẽ là vô cùng kinh khủng yêu thú, tuyệt không phải những cường hóa đó tám, chín lần tiến giai yêu thú có thể so sánh được.

Giờ phút này Xuyên Sơn thú vọt mạnh tới, khát máu khí tức, bao phủ phương này núi rừng!

Cuồng bạo tốc độ, lôi cuốn lấy nó thân thể lớn như vậy, chỉ là trong nháy mắt đã vọt tới Lục Trần trước người, dữ tợn miệng rộng, đột nhiên vỡ ra, từ đuôi đến đầu, cắn xé Lục Trần.

Lục Trần diện cơ nhảy lên một chút, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, lệch một ly hướng phía bên cạnh nhảy ra.

Ầm!

Xuyên Sơn thú mặc dù một kích thất bại, thế nhưng là nó dụng thẳng lên tới cái đuôi, tựa như một đầu kiếm trăm hoang dã trường tiên, quát hướng Lục Trần.

Lục Trần hai tay nhắc ngang, dù là hấn nhục thân lực lượng ở xa Xuyên Sơn thú phía trên, nhưng vẫn là bị Xuyên Sơn thú oanh bắn ra lực lượng, nện đến lui lại không thôi.

Lục Trần tròn mắt trừng: "Thật đúng là không phải không kém!"

Xuyên Sơn thú đánh xuống một đòn, nặng nề thân thể, nguyên địa lăn lộn! Trật trật màu đen khí lẫm, toàn bộ bộc phát. Cái này một lần, nó thành linh trực tiếp man lực va chạm, tới gần Lục Trần. Cuồng bạo nhục thân, thật giống như một khối từ trên cao rơi xuống màu đen tảng đá, ngang ngược chỉ cực.

Lục Trần cười lạnh một tiếng.

Bất kể nói thế nào, hấn nhục thân lực lượng ở xa đối phương phía trên! Xuyên Sơn thú nếu như bằng vào linh hoạt thân thể, cùng hấn du đấu, thật đúng là lấy nó không có biện pháp, thế nhưng là hiện tại thế mà muốn cùng hấn liều man lực, cái kia chính là muốn chết. Lúc này, Lục Trần song quyền phân khối, cứu trọng lực lượng, chắn lên kinh khủng triều tịch.

Hung hăng cùng Xuyên Sơn thú rơi xuống thân thể, đụng vào nhau.

Ầm!

Dù là Xuyên Sơn thú thể phách hùng tráng, lực lượng kinh người.

Vẫn như cũ bị Lục Trần một quyền nện đến bay ra ngoài, hung hăng rơi trên mặt đất, lân cận một mảnh núi đá, tại chỗ vỡ nát.

Trái lại Lục Trần, mặc dù đánh lui Xuyên Sơn thú, thế nhưng là hai đầu cánh tay, lại là có chút đau nhức, đối phương thuần túy lực lượng tăng thêm thể trọng nghiền ép, lực công kích vẫn là không giống bình thường.

Lục Trần thân hình hơi rung nhẹ.

Đập xuống đất Xuyên Sơn thú ngẩng đầu tề mình, đôi mắt bên trong tất cả đều là tinh hồng chỉ sắc, một cái lý ngư đã đỉnh, lại từ trên mặt đất nhảy dựng lên.

Cái này một lần, Xuyên Sơn thú đã cuồng bạo.

Sóng sau cao hơn sóng trước sóng xung kích, theo nó trên thân bộc phát, một nháy mắt, tăng phúc mấy trăm cân lực lượng không chỉ!

Chỉ là trong nháy mắt, lần thứ ba tới gần Lục Trần.

Lục Trần thân hình xoay tròn, Xuyên Sơn thú tấn công, lại một lần thất bại! Theo sát lấy, tay mắt lạnh lẽo, một thanh nắm chặt đối phương tràn đầy lân giáp cái đuôi. Man lực quán chú hai tay, trong tiếng hít thở, nganh sinh sinh tướng cái này nặng nề Xuyên Sơn thú, xách lên. Cuồng hồng một tiếng, thuận thế một quyền bạo kích.

Ầm!

Hung ác lực lượng, hung hăng nện ở Xuyên Sơn thú cổ họng phía dưới, dù là gia hỏa này một thân lân giáp, da dày thịt béo, cũng bị đánh cho lân phiến tổn hại, máu tươi chảy ngang.

Lục Trần thừa cơ hội này, liên tục mãnh quyền kích đánh. Lít nha lít nhít tiếng oanh minh, quanh quần núi rừng bên trong.

Rất nhanh, Xuyên Sơn thú khí tức tàn lụi, bay tứ tung ra ngoài. Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang tùy ý, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, vọt mạnh đi lên.

Một quyền kết quả cái thắng này tính mệnh!

Nhìn thấy từ trên người nó phun ra ngoài tinh khí, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, Lục Trần một ngụm thôn phệ. Trong lúc nhất thời, Lục Trần quanh thân lỗ chân lông, toàn bộ mở rộng.

Đang lúc Lục Trần chuẩn bị thuận thế luyện hóa thời điểm.

Đột nhiên cảm giác một sợi rét lạnh chỉ khí, từ phía sau bay vọt tới.

Bản năng bên trong, Lục Trần thả người nhảy lên. Hưu hưu hưu, lại là một đạo dữ tợn huyết quang, bay vọt ra, Lục Trần sau lưng, mặt đất băng liệt, cỏ cây đứt gãy, một mảnh hỗn độn.

Theo sát lấy, một người mặc áo bào đen, khuôn mặt dữ tợn ghê tởm trung niên nhân đi ra. Không phải người khác, chính là ngày đó bị Diệp Linh Vân dọa đi áo bào đen trung niên.

Lục Trần tâm, trầm xuống.

Người trung niên áo đen một đôi tham lam ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, hắc hắc cười không ngừng: "Thật sự là không nghĩ tới, lão tử lại đụng phải người tiểu gia hỏa này! Một tháng không đến, khí tức của ngươi, so ngày đó mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần a! Nhục thân cường hóa mấy lần à nha? Chín lần, mười lần? Thật sự là không đơn giản, dùng ngón trời thần tài hình dung ngươi, đều cảm thấy thần tài không được trọng dụng đâu!"

"Ha ha, cũng là lão tử vận khí, lần trước bị Diệp Linh Vân cái kia tiện ty quấy chuyện tốt, cái này một lần, ngươi đừng nghĩ đến chạy ra lão tử lòng bàn tay a, ngoan ngoãn quỳ trên mặt đất đi! Đề lão tử lấy máu tươi của ngươi đi!" Thanh âm tính cả thân hình của hắn, phảng phất giống như một đạo lao nhanh màu đen ba quang, thẳng đến Lục Trần.

Tốc độ cực nhanh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, đã đi vào Lục Trần trước người không đến ba thước địa phương.

Lục Trần tròn mắt trừng.

Đây chính là Thái Khí cùng nhục thân khác nhau, mặc kệ Lục Trần cường hóa bao nhiêu lần. Lực lượng cỡ nào hung hãn, cùng Thái Khí cảnh giới chênh lệch, vẫn tồn tại như cũ. Dù sao Thái Khí cảnh giới người tu luyện, Thái Khí thiên địa tinh khí, tu luyện khác hẳn với nhục thân công pháp chiến kỹ, bạo phát đi ra thực lực, không thể dùng lực lượng cân nhắc.

Một nháy mắt, Lục Trần trên dưới quanh người, mồ hôi lạnh suu suu, tựa như từ Hàn Băng Đàm trong nước vớt ra đồng dạng, một cái giật mình, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, hướng phía đằng sau phi tốc lui nhanh.

Áo bào đen trung niên ha ha cuồng tiếu, theo sát tới, lạnh thấu xương màu đen ba quang, một đường quét ngang, Lục Trần rời khỏi bao xa, vùng này mặt đất, liền tựa như bị chó hoang gặm ăn đồng dạng, rời ra vớ vụn, cảnh hoang tàn khắp nơi, hết sức lộn xộn.

Có lẽ gia hỏa này, tại Diệp Linh Vân trước mặt, chỉ có bị trấn áp phần. Thế nhưng là tại Lục Trần trước mặt, nhưng thật giống như một tòa không thể leo lên sơn nhạc.

Àm!

Lục Trần cuối cùng gánh không được, bị đối phương oanh bắn ra khí lăng, oanh ngòi sập xuống đất.

Áo bào đen trung niên đôi mắt bên trong trào phúng ý vị càng nhiều một chút, trong lòng bàn tay huyết quang lao nhanh, một thanh Huyết Sắc mũi kiếm, ra hiện tại hắn trong tay.

Áo bào đen trung niên thực hiện chí cường uy áp, tướng Lục Trần nhấn trên mặt đất, cười gằn nói: "Hiện tại —— liền cho ngươi thả lấy máu!" Chí cường kiếm quang, lao nhanh xuống dưới.

Thẳng đến Lục Trần cái cổ, động mạch chủ vị trí.

Lục Trần tròn mắt trừng, đôi mắt bên trong tất cả đều là tơ máu, một cổ bắt khuất chỉ ý, từ trong lòng của hắn kéo lên. Mũi kiếm càng gần, cổ này bắt khuất chỉ ý, thì càng mãnh liệt.

Nghìn cân treo sợi tóc tể, Lục Trần nhục thân chấn động, ba ngàn cân cự lực ngành sinh sinh xông mở đối phương lực lượng trấn áp, một cánh tay nhấc ngang, cửu trọng khí kinh quét ngang ra.

Càng là thức hải bên trong, ngôi sao màu đen chuyển động.

Lục Trần đột nhiên đối Cửu Tinh Quyền nhiều một chút, trước kia không từng có lĩnh ngộ! Tâm Niệm chấn động, tướng cái này tia cảm ngộ bám vào tại cửu trọng khí kinh bên trên.

Cửu trọng khí kinh, từ trong ra ngoài, phát sinh biến hóa về chất.

Một quyền bạo kích, đầy trời ánh sao chấn động.

Lục Trần tâm thần thấu triệt, trông mắt trùng, đây là cái gì, đây là quyền ý! Mặc dù tông môn điển tịch ghi chép, trước đây thật lâu, Cửu Tinh Quyền không phải bình thường, thế nhưng là vô số năm lịch sử diễn biến, tăng thêm mầu chốt pháp quyết thiếu thốn, Cửu Tinh Quyền biến thành Cửu Huyền môn cơ sở đến không thể lại cơ sở quyền pháp.

Chớ nói tu thành quyền ý, liền xem như tu thành tam trọng khí kinh, đã coi như là khó lường.

Mà hiện tại!

Lục Trần mượn nhờ ngôi sao màu đen, không chỉ có đẩy ngược cửu trọng khí kinh, càng làm cho môn này cơ sở quyền pháp, ngưng tụ quyền ý!

Trong lúc nhất thời, quyền ý gia trì Cửu Tinh Quyền, bạo phát đi ra sóng xung kích, thành cấp số nhân gia tăng, quyền phong can quét tới lui, cát bay đá chạy, cỏ cây thấp nằm, kinh khủng uy danh thuận thế mà lên.

Áo bào đen trung niên nhìn xem một màn này, kinh hãi trông mắt, đều nhanh muốn từ trong hốc mắt nhảy ra ngoài: "Gặp quý, quyền ý! Người gia hòa này, làm sao có thể tu thành quyền ý a!" Lấy hấn Thái Khí cảnh giới tu vi, đều không có tu thành ý, thế nhưng là trước mặt cái này Nhục Thân cảnh giới tiểu gia hòa, thế mà tu thành.

Làm sao không để hấn chấn kinh!

Lúc này!

Hấn mũi kiếm, bị lẫn lộn ra quyền ý, oanh vỡ nát.

Ầm!

Càng là áo bào đen trung niên bị đột nhiên xuất hiện quyền ý rơi vào trên người, cả cá nhân tựa như phá bao cát, bay ngược lầy ngã văng ra ngoài.

Lục Trần đôi mắt bên trong tàn khốc lấp lóe: "Hiện tại, đến phiên ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Mười ba, kinh khủng mười hai lần cường hóa!

Trong lúc nhất thời, Lục Trần suy nghĩ trong lòng thay nhau nổi lên, khí thế bay lên.

Nhân lúc hấn bệnh, đòi mạng hấn, bằng không thì chết chính là mình! Lục Trần chỗ nào chịu buông tha cơ hội như vậy, vèo một tiếng xông tới, hung hãn lực lượng, theo cánh tay, từng đạo vọt lên tới.

Cửu Tinh Quyền quyền ý đẩy ra tầng tầng ánh sao chi quang, lao nhanh đi lên.

Dù là áo bào đen trung niên chính là Thái Khí cảnh giới tồn tại, chỉ là bởi vì lúc trước khinh thường Lục Trần lại thêm ngày đó bị Diệp Linh Vân trọng thương thân thể, cũng không hoàn toàn khôi phục, một thân thực lực hạn chế quá nhiều. Bất quá gia hòa này cũng là cao minh, nghìn cân treo sợi tóc tế, hung ác lực lượng, ngành sinh sinh đẩy ra toàn bộ mặt đất.

Núi đá liên tiếp bụn đất cùng với khác, bị hấn ôm đồm lên, đưa ngang trước người.

Ầm ầm!

Lục Trần quyền ý đâm vào phía trên, mặt đất tại chỗ bạo liệt, cuộn cuộn như nước thủy triều mảnh đá mảnh bùn mảnh gỗ vụn, khắp nơi bay loạn.

Mà áo bào đen trung niên cũng đã nhận được cơ hội thờ đốc, từ dưới đất nhảy dựng lên, nhìn thật sâu một chút Lục Trần, quay người đập trên hư không, liền muốn bỏ chạy.

Thế nhưng là Lục Trần lưỡi đầy Xuân Lô, kịch liệt sóng âm tỏa ra, cùng lúc đó, bên hông lệ quang lấp lóe, lại là một đạo đao quang hoành chọn, thật

chặt đuổi theo.

Huru!

Vừa vụn rơi vào áo bào đen trung niên trên lưng.

Nhận quang bộc phát, mở ra áo bào đen trung niên vạt áo, mắt thấy liền muốn đâm rách màng da thời điểm, áo bào đen trung niên cuồng hồng một tiếng, trở tay chấn động, nhận quang lập tức băng liệt.

Đã thấy lưỡi đao triệt để vỡ nát.

Thế nhưng là không đợi áo bào đen trung niên buông lỏng một hơi, một con ánh sao bao khóa nắm đấm, ngang qua Trường Không, hung hăng rơi vào hậu tâm của hắn bên trên.

Áo bào đen trung niên kêu thảm một tiếng, từng ngụm máu tươi từ trong mồm phun ra ngoài, cả cá nhân tựa như một khối rơi xuống dưới tầng đá, đọng mặt đất phanh phanh rung động.

"Đáng chết!" Áo bào đen trung niên kinh sợ vạn phần, lấy hắn Thái Khí cảnh giới tu vi, khi nào gặp được loại chuyện này! Bị một cái chỉ là Nhục Thân cảnh giới tiểu bối, đề lên đánh, việc này nếu là lan truyền ra ngoài, mất hết mặt mũi a. Thế nhưng là, hắn lại có thể có cái gì biện pháp, chịu đựng kịch liệt đau nhức, hai tay hung hăng chống lên, thuận thế lại nhảy dựng lên.

Thế nhưng là, hắn cơ hội đã không có.

Lục Trần gặp phải một bước, một chân đạp tại phía sau lưng của hắn bên trên, chồng chất lực lượng, toàn bộ thôi phát.

Áo bào đen trung niên chỉ cảm thấy tạng khí đều rung động.

Một cổ khó nói lên lời kịch liệt đau nhức, thuận thế nổ tung, một tiếng càng thâm hơn kêu thảm phun ra ngoài! Trượt xé trên mặt đất, miệng đại trương, tựa như thoát hơi ổng ể, hô hô rung động.

Lục Trần đôi mắt bên trong tàn khốc nhấp nhô.

Trải qua những ngày này chém giết, tâm cảnh của hắn chỉ cứng cỏi, đã không phải nguyên lai, giết trước mặt cái này áo bào đen trung niên, đây tính toán là cái gì? Lục Trần thân hình chấn động, nhật lên trên đất đoạn nhận, hung hăng đâm vào hậu tâm của đối phương.

Về sau, lực lượng lẫn lộn, hung hăng một nhún.

Phốc!

Vỡ vụn áo bào đen trung niên trái tim.

Áo bào đen trung niên thân thể lớn như vậy, chống ra lại cuộn lại, cuộn lại lại chống ra, cuối cùng vô lực xụi lơ xuống dưới, một thân khí tức, tàn mạn khắp nơi sạch sẽ.

Đã chết!

Lúc này, Lục Trần kim nén một hơi trút ra sạch sẽ, tựa như hư thoát đồng dạng, ngổ liệt trên mặt đất. Cho đến lúc này, trên người trên mặt, từng sợi mồ hôi lạnh điên cuồng phun ra ngoài, trên dưới quanh người, tựa như từ trong nước bỏ dấy đồng dạng, ướt sũng một mảnh. Một loại nghĩ mà sợ cảm giác, quét sạch toàn thân.

Nếu không phải áo bào đen trung niên ghé vào trước người không động dậy được nữa, Lục Trần cơ hồ cũng không dám tin tưởng, hắn đánh chết một tôn Thái Khí.

Lục Trần tự lẩm bẩm: "Nguyên lai Thái Khí, cũng không phải cao không thể chạm, không thể chiến thắng, bọn hắn cũng có nhược điểm, bắt lấy cái nhược điểm này, một kích trí mạng, y nguyên có thể đánh giết bọn hắn!" Lục Trần cũng biết, gia hỏa này từ đầu đến cuối, đều không có đem hắn để vào mắt! Đương nhiên, còn có một cái không thể bỏ qua nguyên nhân, cái kia chính là Lục Trần chí cường tâm trí.

Cái này đến cái khác nhân tố, gián tiếp hoặc là trực tiếp, thúc đẩy Lục Trần thành công đánh giết Thái Khí hành động.

Chính lúc này.

Áo bào đen trung niên trên thân, phun ra một chùm, chùm lớn bằng ngón cái Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh! Cái này buộc ánh sáng lấp lánh, tựa như sáng chói dây lụa đồng dạng bay lên.

Đây chính là Thái Khí cảnh giới ngưng tụ tinh khí, phân lượng quả nhiên nhiều hù chết người, tuyệt đối hung thú có thể so.

Lục Trần chấn động trong lòng, muốn đưa nó một hơi nuốt vào suy nghĩ vừa mới. Lại không nghĩ, ngôi sao màu đen sinh ra một cổ cực kì mãnh liệt cảm giác bài xích, khiến Lục Trần không có dấu hiệu nào khí huyết nghịch hành, tâm thần rung động, kém chút phun ra một ngụm máu tươi.

"Chuyện gì xảy ra?" Lục Trần khiếp sợ không thôi.

Lục Trần ánh mắt ngưng tụ, tâm tư chuyển động: Bởi vì đối phương cũng là người, cùng mình là đồng loại, cho nên hắn ngưng tụ tinh khí, không thể thôn phệ sao?

Mặc dù ngôi sao màu đen không có cho Lục Trần đáp án, nhưng là Lục Trần tin tưởng cái này.

Dù sao có rất nhiều cơ hội nghiệm chứng.

Kỳ thật, Lục Trần bản thân cũng có chút bài xích, trên người đối phương lưu chuyển ra tới tinh khí, bất kể nói thế nào, ăn hết đối phương tinh khí, cùng ăn người khác nhau ở chỗ nào?

Lúc này, Lục Trần đi đến đen bào trung niên thi thể bên cạnh, từ trên người hắn tìm được một cái cang lớn túi trữ vật. Phung viên năm trượng, không gian quả thực không nhỏ.

Bên trong cũng chất đống không ít đồ vật, không hạ mười vạn lượng Hoàng Kim kim phiếu là tiếp theo, trọng yếu nhất chính là, còn có mười khối Xích hồng sắc tinh thạch.

Đây là Nguyên tinh!

Cái gì gọi là Nguyên tinh, Nguyên tinh chính là ẩn chứa thiên địa tinh khí ngưng tụ mà thành tinh thạch. Tác dụng của nó phi phàm, Thái Khí cảnh giới người tu luyện, liền là dùng cái này đồ vật tu luyện, giá trị không phải so tầm thường. Vạn lượng Hoàng Kim kim phiếu, chưa hẳn đổi được đến một khối Nguyên tinh. Cửu Huyền môn chỉ cần đột phá Thái Khí, căn cơ cá nhân tu vi cao thấp, sẽ có khác biệt Nguyên tinh tài nguyên cung cấp.

Càng quan trọng hơn là, năm khối Nguyên tinh, giống như là một viên Bạo Khí đan.

Lục Trần được mười khối, chẳng khác gì là có được hai viên Bạo Khí đan. Bạo Khí đan là cái gì, đây là nhục thân đột phá Thái Khí, diễn hóa cảm ngộ khí cảm, gia tăng đột phá xác suất thành công đan dược.

Tô Kiệt chỉ bằng một viên Bạo Khí đan, liền để Bạch Tú Nhi phản bội Lục Trần, giá trị tương đối với nhục thân người tu luyện mà nói, có thể nghĩ.

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt chuyển động, rơi vào một khối lệnh bài màu đen bên trên, nhẹ nhàng nói ra: "Hắc Liên —— Hắc Liên giáo! Gia hỏa này lại là Hắc Liên giáo người!" Hắc Liên giáo chính là hoành hành tại Trần quốc, bởi vì làm việc quái đản, bị Trần quốc tu luyện giới, xưng là Ma Giáo tồn tại.

Lục Trần thần sắc âm tình biến hóa, tướng lệnh bài ném xuống đất, vận chuyển quyền ý đưa nó nện đến nát nhừ. Về sau tính cả trong túi trữ vật cái khác không có ích lợi gì đồ vật, cùng áo bào đen trung niên thi thể đối phương cùng một chỗ, nhặt được một chút củi khô, dẫn đốt lửa cháy bùng bùng, đốt cháy sạch sẽ. Lâm xong những này, dùng tốc độ nhanh nhất, từ nơi này rời đi, một ngày không gián đoạn chạy vội, trốn xa hơn mười dặm, tìm một cái sơn động.

Lại không nữa phản chần chờ!

Luyện hóa những ngày này tích súc tại đan điền bên trong năng lượng.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong thân thể, truyền đến phảng phất giống như Lôi Minh oanh minh! Cuộn cuộn như nước thủy triều lực lượng, sôi trào mãnh liệt vừa đi vừa về cọ rửa.

Một cổ hết sức dữ tợn khí lãng, lẫn lộn mà ra.

Lục Trần mặt đỏ tía tai, ngẩng đầu tê mình, oanh một tiếng, trong thân thể truyền ra trầm muộn Bồn Lôi tiếng nổ, trong nháy mắt xé mở cách trở nhục thân tiến một bước cường hóa bích chướng.

Chỉ là trong nháy mắt!

Lục Trần nhục thân đạt tới kinh khủng mười hai lần cường hóa.

Từng đạo chảy xiết mà ra tạp chất, theo lỗ chân lông phun ra. Lục Trần một thân khí huyết, nồng đậm tới cực điểm, sâm nhiên nặng nề lực quyền, theo cánh tay, bạo phát đi ra.

Một quyền rơi trên mặt đất, lực lượng kinh khủng, kéo dài cọ rửa đi qua!

Vẫn như cũ là ba ngàn cân!

Cùng trước kia không có khác nhau.

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu lại, chẳng lẽ nói, ba ngàn cân liền là nhục thân người tu luyện cực hạn? Như vậy lần này mười hai lần cường hóa, lại phải chỗ tốt gì?

Theo sát lấy, Lục Trần nhục thân kéo dài, một vòng nhàn nhạt khí tức xông ra.

Lục Trần trừng trừng mắt, một mặt kích động: "Lực lượng mặc dù không có đột phá, thế nhưng là nhục thân tinh khí tràn ra ngoài, rõ ràng đã đạt tới Thái Khí người tu luyện mới có thể đạt tới trình độ a! Ha ha, nhục thân mạnh như vậy độ, không nói nhục thân người tu luyện, coi như là bình thường Thái Khí cảnh giới người tu luyện, muốn công phá ta nhục thân, chỉ sợ rất khó! Bằng vào cái này, đủ để đứng vững Cửu Huyền môn!"

Trong lúc nhất thời, trong đầu, ức khí bay lên.

Lục Trần nghĩ đến Thạch Tiểu Phi, nghĩ đến Tô Kiệt, càng nghĩ đến hơn Bạch Tú Nhi, còn có mấy năm này, một mực chế giễu hấn người, lại là một quyền toác ra, trầm giọng nói: "Khoảng cách tông môn đại khảo, chỉ còn lại mấy ngày! Ta có thể đi trở về, cầm lại thuộc về ta hết thảy."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Mười bốn, trước sơn môn, Đăng Thiên Lộ!

Lục Trần đứng dậy đường về, đợi cho tông môn toàn tông đại khảo vào cái ngày đó, đặt chân Cửu Huyền sơn dưới. Nhìn thật sâu một chút ngọn núi này, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, nhảy vọt mà lên, phảng phất giống như một vệt ánh sáng, hướng phía ngọn núi bên trên lao nhanh mà đi.

Không bao lâu, đã ra hiện tại hai cây cột đá chống lên tới Sơn môn dưới.

Nơi này chính là Cửu Huyền môn Sơn môn!

Sơn môn về sau, là một đầu bạch ngọc điêu trác mà thành thêm đá, chung một ngàn giai, cao hơn trăm trượng, xoay quanh mà lên, bị Cửu Huyền môn đệ tử xưng là Đăng Thiên Lộ, nối thẳng Cửu Huyền môn căn bản trọng địa Cửu Huyền cung! Cửu Huyền cung chính là đương đại cường môn sống một mình chi địa, rất đứng ở Cửu Huyền sơn đỉnh núi.

Xuống chút nữa, liền là cửu huyền tam đường, hình luật, truyền pháp, thường vụ! Xuống chút nữa, liền là tu vi đạt tới Thái Khí cảnh giới chân truyền cùng nội môn đệ tử, các đường đường chủ chấp sự ở lại khu vực. Mà lại hướng xuống, liền là một chút không đủ Thái Khí tu vi, lại lưu tại Cửu Huyền môn tu luyện ngoại môn đệ tử ở lại khu vực. Về phần càng hạ giả, liền là Lục Trần bậc này ngay cả ngoại môn đệ tử cũng không tính là học đồ đệ tử ở lại khu vực.

Lục Trần liền ở tại phía dưới cùng nhất, mà lại là hẻo lánh nhất địa phương, vòng qua Sơn môn, không cần lên núi, liền có thể đến.

Lục Trần nhìn lướt qua, cuối cùng không có trở về. Cũng không có trở về tất yếu, trước kia ở địa phương, năng có cái gì, mấy món quần áo rách nát mà thôi, một nghèo Nhị Bạch, không bằng không đi.

Hiện tại, hấn muốn lên đi, cùng những cùng đó hấn cùng một chỗ tiến vào Cửu Huyền môn học đồ tham gia đại khảo. Đương nhiên, tham gia đại khảo, nhất định phải có ba lần cường hóa nhục thân tu vi.

Về sau chọn ưu tú lựa chọn sử dụng trăm tên đệ tử, chỉ cần không có đột phá Thái Khí, liền đều là ngoại môn đệ tử, thu hoạch được tốt danh tự, còn có ban thưởng. Lục Trần tu vi đã đạt tới mười hai lần cường hóa, đã sớm vượt qua cực hạn này, đương nhiên phù hợp cái quy củ này.

Dưới mắt, lục tục ngo ngoe, có một ít thiếu niên, từ dưới núi đi lên, vội vã lên núi đi, nhìn ra được, bọn hấn cũng đều là từ bên ngoài gấp trở về tham gia đại khảo.

Từng cái đi ngang qua Lục Trần bên người thời điểm, rõ ràng kinh ngạc một chút: "A..., Lục Trần gia hỏa này, còn dám trở về?"

"Đúng vậy a, lấy tu vi của hấn, ngay cả tư cách đều không đủ, có ý tốt đi lên sao?" Một người cười lạnh. Bọn hấn như vậy xem nhẹ Lục Trần không kỳ quái, dù sao không phải mỗi cá nhân đều biết, Lục Trần để Thạch Tiểu Phi chuyển mất mặt.

Lục Trần không phải kẻ điếc, há có thể nghe không được? Chỉ là hấn hiện tại tâm trí, đã không phải nguyên lai, một chút trào phúng lại coi là cái gì! Đợi đến hấn leo lên Đăng Thiên Lộ, đuổi tới Cửu Huyền cung trước, có rất nhiều cơ hội, đến đánh trả những người này chất vấn. Lúc này, Lục Trần cũng không nói lời nào, ngay tại hấn chuẩn bị đi lên thời điểm

Thế nhưng là, lại từ dưới núi tới mấy cá nhân. Cái này mấy cá nhân, trông thật trùng: "Lục Trần!"

"Cầu tập chúng, còn dám trở về?" Đi đầu một người không nói hai lời, hai vai run run, hai tay nhô ra, thẳng đến Lục Trần mà đến, "Nghe nói người tên phé vật này, cũng trước kia không đồng dạng a, hôm nay vừa vận nhìn xem, có phải như vậy hay không!" Nói thật, mặc dù lưu truyền sôi sùng sục, thế nhưng là dù sao không có tận mắt nhìn thấy, vẫn là rất nhiều người không tin.

Cứ việc có chứng nhân!

Đây cũng là bởi vì, Lục Trần phé vật thanh danh, quá mức vang dội!

Hả?

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu, lặng yên không tiếng động hướng phía phía trước bước ra một bước.

Àm!

Từ phía sau bên tập người kia, lập tức đi không.

Mà hiện tại, Lục Trần quay người, ánh mắt rơi vào đám người này trên thân. Mấy người kia, cũng không xa lạ gì, bọn hắn đều là Thạch Tiểu Phi tùy tùng. Xuất thủ người này, gọi là Hàn Lâm, nhục thân năm lần cường hóa người tu luyện, tại lần này, thuộc về thiên tư không tầm thường người tu luyện.

Dù sao, không phải mỗi cá nhân đều có thể giống Bạch Tú Nhi ngắn ngủi ba năm đạt tới chín lần cường hóa! Tức chính là Thạch Tiểu Phi, cũng là cực kì mạnh mẽ tiềm lực tân tinh.

Tại Cửu Huyền môn, chân chính Thái Khí cảnh giới người tu luyện, không đến năm mươi người. Còn lại đều là ngoại môn đệ tử, từ đó có thể biết, năng tại ba năm thời gian tu luyện đạt tới năm lần cường hóa, đã coi là không tệ.

Hàn Lâm vừa ra tay, còn lại mấy người, đều cười toe toét: "Hàn sư huynh, phé đi tên phé vật này a!"

Lục Trần diện cơ có chút nhảy lên, bọn này không biết chết sống đồ vật.

Hàn Lâm một kích chưa trúng, thần sắc âm đức, mắt thấy Lục Trần thần sắc bình tĩnh, trong lòng cuồng nộ, trong tiếng hít thở, lại là một quyền bạo kích tới.

Lục Trần quanh thân xương cốt, keng keng rung động, chỉ là đâm ra một quyền. Dù là hắn chỉ là duy trì cùng ngày đó Thạch Tiểu Phi tranh đấu thực lực, vẫn như cũ không giống bình thường!

Phốc!

Hàn Lâm đánh ra tới nắm đấm, tựa như đâm vào nham thạch bên trên, liên tục không ngừng trầm đục, gân cốt bạo liệt, huyết nhục sưng, toàn bộ nắm đấm trong nháy mắt biến hình.

Hàn Lâm cả khuôn mặt hóa thành tinh hồng một mảnh.

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, từ cổ họng của hắn bên trong, tiêu xạ ra, ôm sưng không còn hình dáng nắm đấm, quỳ trên mặt đất, đầy người mồ hôi nóng, đổ rào rào chảy ra đến, đôi mắt bên trong tất cả đều là vẻ hoảng sợ. Nói thật, ngày đó tông môn nội bộ thịnh truyền Thạch Tiểu Phi ăn thiệt thòi, hắn không tin.

Dù sao, Thạch Tiểu Phi trở về về sau, trực tiếp bế quan, đến nay chưa lộ diện. Hiện tại tự mình kinh lịch, lúc này mới biết, truyền ngôn không phải hư. Trong lúc nhất thời, hối hận vạn phần, nắm đấm của mình hủy, lần này tông môn đại khảo, nhiều ít sẽ có ảnh hưởng! Hắn mấy người đồng bạn, cũng là bình thường thần sắc.

Lục Trần hít một hơi, nói: "Muốn cùng tiến lên sao?"

Đám người này bị hù sắc mặt tái nhợt, thật giống như bị Độc Xà tập trung vào đồng dạng, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, xoay người chạy, lưu lại quỳ trên mặt đất Hàn Lâm một cá nhân đối mặt Lục Trần.

Hàn Lâm trong lòng cuồng nộ, thế nhưng là cũng không dám nói cái gì, gãy dựa lấy đứng lên, đi theo.

Lục Trần hừ lạnh một tiếng.

Đây chỉ là hắn thực lực băng sơn một góc, đánh bại bọn này tiểu lâu la, liền cùng chơi đồng dạng.

Một chút đứng tại bên cạnh xem trò vui đồng môn, mắt thấy một màn này, vội vàng cúi đầu, hoảng hoảng trương trương hướng phía trên núi chạy đi. Lúc trước mở miệng chửi bới Lục Trần mấy cái kia, càng là bị hù hồn bay lên trời, rất sợ tốc độ chậm.

Trong nháy mắt, Lục Trần quanh người, lại không một cái đồng môn!

Rất nhanh, Lục Trần trở về, một quyền nghiền nát Hàn Lâm nắm đấm sự tình, bằng nhanh nhất tốc độ, truyền khắp Cửu Huyền môn.

Lục Trần không biết những này, coi như biết, cũng việc không đáng lo. Hắn thực lực bây giờ, Thái Khí trở xuống, có được lòng tin tuyệt đối, liền xem như Thái Khí, cũng có lòng tin cùng tranh tài!

Lục Trần mười bậc lên núi, không bao lâu đã đến Cửu Huyền cung trước. Đây là một cái to lớn quảng trường, đứng sừng sững lấy mười cái một trượng vuông lõi đài! Bên lõi đài bên trên, vây quanh một đám người, Lâm Lâm đủ loại, không hạ bốn trăm người, trong đó có thiếu niên, cũng có thanh niên, đều không ngoại lệ đều là Nhục Thân cảnh giới người tu luyện.

Những người này ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo hoảng sợ cùng nghi hoặc, kim lòng không được hướng phía bên cạnh tránh ra.

Lục Trần mỉm cười, ánh mắt vượt qua bọn này người tu luyện, rơi vào trong đám người một cá nhân trên thân.

Cái này cá nhân ánh mắt, cũng vượt qua những người khác, rơi vào Lục Trần trên thân, đôi mắt bên trong hận ý, toàn bộ tỏa ra!

Lục Trần trầm giọng nói: "Thạch Tiểu Phi!"

Người này chính là Thạch Tiểu Phi, hắn đã đạt tới tám lần cường hóa! Kinh khủng khí lãng, từ trên người hắn tỏa ra, nghiêm nghị nói: "Lục Trần, lần này tông môn đại khảo, ta sẽ giết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Mười lăm, sát ý!

Lục Trần lông mày phong khê nhúc nhích, thần sắc lạnh nhạt, nói: "Úc? Lục mỗ ngược lại là muốn rửa mắt mà đợi!" Thạch Tiểu Phi tại lần này học đồ bên trong, tư chất tuyệt đối hung hãn, bằng không thì cũng sẽ không lấy ba năm học đồ thực lực, đạt tới tám lần cường hóa, mặc dù cuối cùng này một lần cường hóa, nhờ vào Văn Văn thảo, thế nhưng là phía trước bảy lần, đủ để chứng minh hắn cùng cái khác người tu luyện không đồng dạng.

Trước mắt lần này đệ tử bên trong, không tính Lục Trần, mạnh hơn hắn, chỉ có Bạch Tú Nhi một người mà thôi.

Nếu không phải hắn sốt ruột đột phá Thái Khí, qua không được mấy năm, cũng có thể dễ nhục thân tiếp tục cường hóa cũng khó nói. Đương nhiên gấp đột phá Thái Khí, cũng là bởi vì Thái Khí cảnh giới, năng mười sáu tuổi trước kia đột phá tốt nhất, mười tám tuổi trước kia thứ hai, mà qua mười tám tuổi, khó khăn liền sẽ đột nhiên tăng lớn rất nhiều, càng là về sau niên kỷ càng lớn, khó khăn liền càng lớn!

Cái này không nói.

Liền nói Lục Trần lạnh nhạt bộ dáng, thật sâu đâm nhói Thạch Tiểu Phi, mắt thấy Lục Trần cùng ngày đó thân hình, đôi mắt bên trong hận ý toàn bộ bộc phát: "Lục Trần, kia Thạch mỗ nhất định phải xem thật kỹ một chút!" Trùng điệp hừ một tiếng, hướng phía vừa đi, ngồi tại một cái phía dưới lõi đài.

Lục Trần hít mắt nhìn gia hỏa này một chút, thần sắc bình tĩnh đáng sợ.

Hắn đối Thạch Tiểu Phi sát ý, không thể so với đối phương thiếu, chỉ là trải qua sinh tử lịch luyện, để Lục Trần tâm trí, đã xa xa vượt qua niên kỷ.

Dù là trong lòng, sát ý ngập trời, vẫn như cũ mặt như bình hồ.

Ánh mắt lại là nhất chuyển, quanh mình cái khác người tu luyện, cùng hắn đối một chút ánh mắt, trong nháy mắt về sau, lại nhao nhao tránh ra, nào dám cùng Lục Trần đối mặt?

Thế là, Lục Trần không có nửa phần trở ngại, cũng đi đến một cái phía dưới lõi đài ngồi xuống.

Chính lúc này!

Đám người rối loạn tung bùng, từng tiếng tiếng kinh hô truyền đến: "Bạch sư tỷ!"

"Tú Nhi sư tỷ đến rồi!"

"_____"

Úc? Lục Trần lòng mảy phong nhảy lên, ánh mắt giờ lên, chỉ thấy một đám người tu luyện, thật giống như bị một thanh Cuồng Dao bỏ ra đồng dạng, tán đến hai bên, chỉ gặp hai vị thân hình nhẹ nhàng thiếu nữ, đi tới! Đi đầu một vị, dung mạo kiều mị, đứng sừng sững trong đám người, tựa như một đóa xinh đẹp kiều hoa, cực đẹp.

Đi theo nàng thiếu nữ, mặc dù cũng là khó được mỹ thiếu nữ, thế nhưng là cùng nàng so ra, hoàn toàn bị hạ thấp xuống.

Lục Trần ánh mắt co vào, nhẹ giọng nỉ non: "Bạch Tú Nhi!"

Hắn cảm thấy mình tâm, mơ hồ làm đau, nói không nên lời dạng gì cảm giác. Hít một hơi thật sâu, liền đem ánh mắt rũ xuống, thế nhưng là trong đầu, không thể ức chế hiện lên Bạch Tú Nhi kiều mị dung nhan. Bất quá sau một khắc, Thạch Tiểu Phi đã hấn hạ ngăn trượng vực sâu sự tình, lại nổi lên trong lòng.

Trong lúc nhất thời, ý niệm trong lòng nhất thời.

Lục Trần quanh thân cơ bắp, nhất thời hở ra, một cỗ nặng nề thường khí tức, xuyên qua thân thể, vurun ra bàn tay, hung hăng bóp một chút cánh tay, trong lòng gào thét: Lục Trần, cái này bạc tình bạc nghĩa nữ nhân, muốn giết ngươi, ngươi thế mà còn không thể quên nàng? Ngươi có thể nào như thế không có tiền đồ?

Lực tay gia trì, một cỗ toàn tâm đau nhức, thanh linh bạo phát đi ra. Một hồi về sau, Lục Trần không giống bình thường tâm cảnh nhắc ngang, rốt cục tưởng cái này không nên có tâm tư, triệt để xoắn nát.

Cùng lúc đó!

Lục Trần tựa như trải qua một trận đại chiến, toàn thân trên dưới, mồ hôi nóng phảng phất giống như như hạt mưa rơi xuống, mặc dù hình dung có chút lộn xộn!

Thế nhưng là lại đem ánh mắt bay bổng lên thời điểm, Lục Trần ánh mắt khôi phục thanh tịnh, nhìn xem từ trước mặt đi qua Bạch Tú Nhi, thần sắc không thấy nửa phần dao động.

Có chỉ là một vòng giấu ở đôi mắt bên trong chỗ sâu dữ tợn, càng là lúc này, Lục Trần mơ hồ cảm thấy, tự thân tinh thần lực, bởi vì tâm cảnh tăng lên, thanh linh tăng lên không ít.

Như thế một cái mùi phân ngoài ý muốn kinh hi.

.

Một bên khác!

Bạch Tú Nhi rõ ràng nhìn thấy Lục Trần trên mặt vẻ giãy dụa, thế nhưng là rất nhanh, lại nhìn thấy Lục Trần thần sắc khôi phục bình thường không nói, mà lại hoàn toàn coi thường mình, hoàn toàn nửa điểm mê luyến.

Bạch Tú Nhi trong lòng, không khỏi nhiều một chút nộ khí: Hắn thế mà không nhìn ta! Hắn dựa vào cái gì không nhìn ta!

Nổi lòng một chút xiu tung bay.

Cùng nàng cùng nhau Triệu Kỳ Kỳ, nhìn thấy Bạch Tú Nhi khiêu động khóe mắt, há có thể không biết tâm tư của nàng, giọng căm hận nói: "Lục Trần tên phế vật này, thật sự là học được bản sự, thế mà giả bộ như không biết sự tỵ, đơn giản coi trời bằng vung! Sự tỵ, muốn hay không tiểu muội hiện tại đi qua, cho hắn một điểm đẹp mắt?"

Bạch Tú Nhi hít sâu một hơi, dữ tợn nổi lòng, bình phục lại, lạnh nhạt nói: "Không cần phải gấp gáp tại nhất thời, đại khảo bắt đầu về sau, có rất nhiều cơ hội!"

Triệu Kỳ Kỳ khóe miệng nhếch lên, nói: "Hừ, tạm thời để hắn đắc ý một hồi!"

Chính lúc này!

Cửu Huyền cung đại môn, âm vang mở rộng! Một đám khí tức cực kỳ sâm nặng người tu luyện, đi ra, đám người ánh mắt bị hút vào đồng dạng.

"Phía trước nhất chính là bản môn nội môn mười vị trí đầu sư huynh sao? Bọn hắn tốt cường đại a!"

"Đây không phải nói nhầm sao? Có thể đứng hàng nội môn mười vị trí đầu sư huynh, đều là Thái Khí cảnh giới người tu luyện, khí thế của bọn hắn không mạnh, chẳng lẽ còn ngươi đại hay sao?"

"Sư huynh nói rất đúng!" Theo sát lấy, tại cái này mười vị người tu luyện sau lưng, còn đi theo mười vị người tu luyện. Mười người này khí tức, so sánh với nội môn mười vị trí đầu người tu luyện, có lẽ yếu đi không chỉ một phần, thế nhưng là bọn hắn cũng đều là Thái Khí cảnh giới tồn tại. Từng cái long hành hổ bộ, lăng hư dậm chân, rơi vào Thập Phương trên lối đi, cuồng bạo khí thế âm vang nổ tung, quấy bốn phương tám hướng.

Vừa mới đăng tràng, liền đem toàn trường hơn bốn trăm vị người tu luyện khí thế ép xuống.

Đây chính là Thái Khí!

Lục Trần lẫn trong đám người, nhìn xem bọn này đập không phi hành người tu luyện, nắm đấm không khỏi nắm chặt, không được bao lâu, ta cũng sẽ trở thành một thành viên trong đó.

Thái Khí, không bao lâu, mười hai lần cường hóa, để Lục Trần có được tùy thời đột phá Thái Khí lực lượng. Nếu như hán nguyên ý, chỉ cần mấy khối Nguyên tinh, liền có thể đột phá Thái Khí!

Thế nhưng là hán không định làm như thế, hán phải chờ đợi Thái Khí cơ duyên, mình giảng làm, chỉ có lúc kia, đột phá Thái Khí, mới là trước mắt trạng thái dưới, mạnh nhất tồn tại.

Cùng lúc đó.

Lục Trần ánh mắt lướt lên, rơi vào nội môn mười vị trí đầu bên trong, một người mặc Bạch Bào, quần áo bay múa chấn động, tựa như một tôn tuyệt thế giai công tử thanh niên trên thân.

Hán liền là Tô Kiệt, tại nội môn mười vị trí đầu bên trong, danh liệt trước ba người tu luyện, nghe nói tu vi đã đạt tới mười phần trình độ khủng bố.

Cái này cũng chưa tính.

Tuổi của hán, cũng là nội môn mười vị trí đầu nhỏ nhất, bày ra tiềm lực, phi thường kinh người. Quân không thấy, nội môn mười vị trí đầu Thái Khí người tu luyện, trong đó một nửa đã là trung niên?

Cùng lúc đó!

Tô Kiệt cảm ứng được Lục Trần ánh mắt, hai con đôi mắt, vòng quanh nhất trọng lãnh quang, bay vút tới, đôi mắt bên trong sát ý không còn che giấu.

Hai cá nhân ánh mắt, cách sáu bảy trượng khoảng cách, đụng vào nhau.

Lúc này, Tô Kiệt trên mặt mang một tia âm áp đáng tươi cười, lại đưa bàn tay đặt tại dưới cổ họng, làm một cái cắt yết hầu động tác.

Lục Trần thần sắc nghiêm nghị.

Gia hỏa này muốn giết hán!

Theo sát lấy, Tô Kiệt mang trên mặt một tia trào phúng, ánh mắt chuyển đi, cùng cái khác người tu luyện quay người, thần sắc cung kính mặt hướng Cửu Huyền cung.

Chỉ thấy một cổ càng thêm cuồng bạo khí tức quét ngang ra!

Một vị người mặc áo bào tím trung niên nhân, cùng một tôn áo bào đen lão giả, cùng ba vị tu vi cường hoành người tu luyện, đi ra. Không tính cùng lên đến ba cái người tu luyện, liền nói phía trước hai vị, trên thân cuồng bạo khí tức quét ngang ra, một cổ áp đảo Thái Khí ba động, thành linh hiện ra!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Mười sáu, trận đầu báo cáo thắng lợi

Lục Trần ánh mắt có chút nhảy lên một chút.

Hai vị này, hán đều gặp, bắt quả kia là ba năm trước đây vừa mới tiến vào Cửu Huyền môn thời điểm.

Cầm đầu áo bào tím trung niên nhân, chính là Cửu Huyền môn chương môn, Tề Vân Thiên. Áo bào đen lão giả, thì là Cửu Huyền môn Đại trưởng lão Quách Vân Hưng. Hai cái vị này, đều là bao trùm Thái Khí phía trên Uẩn Linh cảnh giới đại năng người tu luyện, trước mắt cũng là thua ở bề quan Thái Thượng trưởng lão phía dưới Cửu Huyền môn cao thủ.

Mà đôi thành bên ngoài ba người, chính là Cửu Huyền môn trưởng lão, mặc dù không phải Thái Khí, nhưng đều là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới tồn

tại, từng cái cũng khinh thường không được.

Lúc này, một cỗ khiếp người khí tức, từ trên người của bọn hắn bộc phát.

Mặc kệ là nội môn mười vị trí đầu, vẫn là đã rơi vào trên lôi đài Thái Khí cảnh giới người tu luyện, càng hay là bên ngoài xem náo nhiệt giới trước lưu tại Sơn môn ngoại môn đệ tử, cùng Lục Trần này một đám học đồ đệ tử, từng cái quỳ rạp dưới đất, cùng kêu lên hô to: "Đệ tử tham kiến chương môn, Đại trưởng lão!"

Cửu Huyền môn chương môn Tề Vân Thiên mỉm cười gật đầu, nói: "Không cần đa lễ, đứng lên đi, các ngươi đều là bản môn tương lai! Bản chương môn không có yêu cầu khác, chỉ hi vọng lần này đại khảo, hảo hảo biểu hiện, bởi vì cái này đem quyết định các ngươi phải chăng tiếp tục lưu lại bản môn —— dư thừa nói nhảm, bản chương môn không nói nhiều, chuyện kể tiếp, liền giao cho Đại trưởng lão đi."

Quách Văn Hưng từ chương môn sau lưng đi tới, một bước vọt lên, rơi vào ở giữa trên lôi đài, nói: "Lần này đại khảo, từ bản trưởng lão chủ trì —— hi vọng các ngươi hảo hảo biểu hiện, chớ lãng phí ba năm khổ tu thành quả! Bây giờ nói nói quy tắc, các ngươi cũng thấy được, hiện trường mười cái lôi đài."

"Cái này mười cái lôi đài, chính là các ngươi sân khấu!"

"Hiện tại bản trưởng lão đi đầu phân tổ!" Từng đạo quang kén, từ trên người hắn bay vụt ra, vù vù thanh âm, quét ngang tới lui. Chỉ là một lát, mỗi cái lôi đài trên không, đều nắm chắc mười cái quang kén, không có chỗ nào mà không phải là lần này học đồ đệ tử.

Lục Trần trên người lệnh bài khẽ chấn động, rất nhanh liền tìm tới chính mình vị trí, thứ chín lôi đài.

Lục Trần không chần chờ, nhoáng một cái đã đến thứ chín lôi đài. Cùng lúc đó, Lục Trần ánh mắt nhấc ngang, tướng Bạch Tú Nhi cùng Thạch Tiểu Phi nhìn ở trong mắt, bọn hắn một cái thứ nhất lôi đài, một cái thứ hai lôi đài.

Đương Lục Trần ánh mắt quét đi qua thời điểm, bọn hắn ánh mắt cũng là không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, Bạch Tú Nhi thần sắc lạnh nhạt, Thạch Tiểu Phi thần sắc dữ tợn.

Lục Trần cười hắc hắc, ánh mắt chuyển di, rơi vào cùng một cái lôi đài những người khác trên thân, không khỏi lắc đầu. Bọn này người tu luyện, đại bộ phận đều là nhục thân cường hóa ba bốn lần tồn tại, chỉ có một người đạt tới năm lần cường hóa! Chớ xem thường năm lần cường hóa, ba năm tu luyện có thể đạt tới năm lần cường hóa người tu luyện, đều có bồi dưỡng tiềm lực.

Dù sao, không phải người nào đều có thể cùng Bạch Tú Nhi Thạch Tiểu Phi đồng dạng, ba năm tu luyện liền đạt tới tám lần chín lần cường hóa!

Đương nhiên, Lục Trần cường hóa càng khủng bố hơn.

Lục Trần quan sát bọn hắn thời điểm, bọn hắn cũng tại quan sát Lục Trần.

Từng cái đôi mắt bên trong mang theo vẻ kiêng dè.

Cái này không kỳ quái!

Lục Trần một quyền đánh nổ Hàn Lâm nắm đấm hành động vĩ đại, đã lan truyền ra.

Bọn hắn trong lòng nếu là không có biện pháp, đó mới là quái sự. Lúc này, Quách Văn Hưng lại nói: "Chuyện còn lại, liền giao cho các tổ trọng tài."

Các tổ trọng tài, bắt đầu nói chuyện.

Thứ chín tổ trọng tài, là một cái người trung niên áo đen, cho Lục Trần cảm giác, cùng ngày đó cái kia Hắc Liên giáo ác tặc không sai biệt lắm, có được Thái Khí tu vi không giả, nhưng tu vi cấp độ không cao.

Liền nghe chín tổ trọng tài nói: "Trước đó nói rõ, năm nay cùng những năm qua đồng dạng, chỉ tuyển nhận trước một trăm vị đệ tử, mỗi cái lôi đài chỉ có mười cái tấn cấp ngoại môn đệ tử danh ngạch, mà thứ chín lôi đài có bốn mươi người, nói cách khác, trong các ngươi có ba mươi người, sẽ bị đào thải ra khỏi cục, sau đó thu thập hành lý xuống núi về nhà!"

"Muốn lưu tại bản môn, các ngươi cần phải hảo hảo cố gắng, tranh thủ không phải trở thành bị đào thải ba mươi người —— hiện tại, từ ta rút ra cái thứ nhất xuất chiến đệ tử!" Chỉ thấy lơ lửng trên lôi đài trống không quang kén, tính danh biến mất đồng thời, thứ tự cũng theo sát lấy xáo trộn.

Chín tổ trọng tài trong nháy mắt một điểm, trực tiếp đánh trúng một viên quang kén! Cái này mai quang kén nổ tung, tên Lục Trần, lấy ra.

Lục Trần sửng sốt một chút, ngược lại là không có nửa phần ngạc nhiên, thân hình nhảy vọt, rơi vào trên lôi đài.

Chín tổ trọng tài nhìn thật sâu một chút Lục Trần, nói: "Ngươi tới chọn lấy ngươi đối thủ!"

Lục Trần chỉ vào một viên phiêu động quang kén, nói: "Chính là hắn!"

Chín tổ trọng tài động thủ, cái này mai quang kén nổ tung, một cái tên là tên Minh Quý, hiện lộ ra.

Dưới trận một vị người tu luyện, thần sắc chấn động, diện cơ không ngừng nhảy lên, tựa hồ có chút uể oải, bất quá cuối cùng vẫn nhảy lên, ánh mắt khóa chặt Lục Trần, một tiếng hét lên: "Lục Trần, đắc tội!" Huru một tiếng, một dòng nước kiếm quang, thuận thế đằng chuyển, chỉ là trong nháy mắt, tới gần Lục Trần.

Thứ chín lôi đài những người tu luyện, nhao nhao kinh hô lên: "Minh Quý Cấp Lưu kiếm pháp, so trước kia lại mạnh rất nhiều!"

"Mặc dù hấn chỉ là nhục thân cường hóa ba lần, thế nhưng là bộc phát uy lực, so ta cái này nhục thân cường hóa bốn lần người, chưa hẳn yếu đi!" Một cái nhục thân cường hóa bốn lần người tu luyện, tự lắm bầm.

Theo sát lấy, đám người ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, từng cái ánh mắt chuyển động, tùy tiện không hạ kết luận.

Lục Trần thực lực gì, cuối cùng chưa từng thấy tận mắt, thừa dịp thời khắc này, ngược lại là phải thật tốt nhìn xem.

Người trong cuộc một trong Lục Trần, thần sắc bình tĩnh nhìn xem Minh Quý. Gia hỏa này đối với hấn mà nói, thực tế quá yếu!

Mắt thấy đối phương kiếm quang tới gần, Lục Trần phảng phất giống như đạn pháo đồng dạng nắm đấm, ầm vang quét ngang, đi sau mà tới trước, mang theo kinh phong, vỡ vụn kiếm quang, cùng Minh Quý mũi kiếm, hung hăng đụng vào nhau.

Mặc dù chỉ là vận chuyển Cửu Tinh Quyền Tam Trọng Kinh, thế nhưng là liên tục tam trọng lực lượng thôi diễn! Ngạnh sinh sinh tướng Minh Quý trong lòng bàn tay mũi kiếm, oanh uồn cong đi qua.

Theo sát lấy, càng thấy dữ tợn lực lượng quét ngang ra ngoài, Minh Quý đằng không bay lên, ngã xuống đến dưới lôi đài. Cái thằng này hất lên ánh mắt, tràn ngập cực kỳ mãnh liệt kiêu kị, cùng sợ hãi thật sâu!

Không khác, chỉ vì Lục Trần quá mạnh!

Thứ chín lôi đài cái khác người tu luyện, có chút ít kiêu kị nhìn xem Lục Trần: "Gia hỏa này, thật sự là một cái quái vật a, thật chẳng lẽ cùng người khác nói đồng dạng, mạnh lên rồi?"

"Đương nhiên là thật! Một quyền đánh lui nhục thân cường hóa ba lần người tu luyện, há lại người tu luyện, có thể làm được?"

"Gia hỏa này thật mạnh a, lão thiên ngàn vạn muốn phù hộ, đừng để ta đụng phải hấn!" Cái kia nhục thân bốn lần cường hóa người tu luyện đạo, làm ra một mặt thành kính bộ dáng.

Lúc này, Lục Trần nhàn nhạt nhìn thoáng qua Minh Quý, nói: "Đa tạ!"

Minh Quý sắc mặt âm trầm, thở dài một hơi, bị Lục Trần đánh bại, hấn Cửu Huyền môn con đường tu luyện, như vậy kết thúc!

Chín tổ trọng tài đôi mắt bên trong lộ ra một tia kinh ngạc, nói: "Đã người đã thủ thắng, liền mời người rút ra trận tiếp theo đăng tràng đệ tử."

Lục Trần nhẹ gạt đầu, ánh mắt rơi vào biên giới một cái quang kén bên trên, nói: "Chính là hấn."

Thế là, thứ chín lôi đài tranh tài, tiếp tục bắt đầu.

Bởi vì thứ chín lôi đài người tu luyện trình độ cực kỳ, Lục Trần nhìn mấy lần, liền không có hứng thú. Chỉ là tương ánh mắt rơi vào thứ hai trên lôi đài, bởi vì Thạch Tiểu Phi đang tràng!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Mười bảy, quét ngang

Chỉ thấy Thạch Tiểu Phi một tiếng hét lên, dữ tợn nhục thân, bành trướng bộc phát, vượt qua một ngàn sáu trăm cân lực lượng, thành linh lập loè! Ầm ầm tiếng nổ bùng đoàng, quanh quần tứ phương.

Mặc kệ là thứ hai lôi đài, vẫn là cái khác phía dưới lôi đài người tu luyện, từng cái ánh mắt ngang: "Khí thế thật là mạnh!"

"Trời ạ, đây chính là cường hóa tám lần thực lực? Quả nhiên là không giống bình thường! Hôm nay, xem như lĩnh giáo!"

"Cái này một lần đại khảo, ngoại trừ Bạch sư tỷ, không người là hấn đối thủ!"

"Không phải còn có một cái Lục Trần sao?"

"Lục Trần, hấn?" Một cái thiếu niên cười nhạo không thôi, "Lục Trần tiến bộ là có chút dọa người, thế nhưng là nội tình cuối cùng cùng Thạch sư huynh kém quá nhiều! Lại thế nào có thể là Thạch sư huynh đối thủ, một khi giao thủ, Lục Trần chỉ có bị đánh phần."

Dạng này ngôn ngữ ra, lập tức đạt được rất nhiều người tán đồng, dù sao thấy tận mắt Lục Trần phát lực người tu luyện quá ít, coi như gấp qua, cùng Thạch Tiểu Phi có ý triển lộ thực lực ba động tương đối, rõ ràng không bằng đáng vẽ, cho nên cũng liền nhận định, Thạch Tiểu Phi nhất định có thể thắng.

Những người này lúc nói chuyện, từng cái ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần diện cơ, rung động mấy lần. Mặc dù tâm trí của hấn, đã vượt qua cùng thể hệ, thế nhưng là khó tránh khỏi, vẫn là lên một tia không nên có biến hóa.

Bất quá rất nhanh, khôi phục lại bình tĩnh. Không được bao lâu, hấn liền sẽ để những người này biết cái gì mới là cường giả chân chính.

Chính lúc này, Thạch Tiểu Phi cuồng hồng một tiếng, trong lòng bàn tay trường thương, tựa như một đầu xuất động Độc Xà, cùng trước mặt người tu luyện binh khí đánh vào cùng một chỗ.

Ầm!

Vị này người tu luyện binh khí tại chỗ đứt đoạn, cả cá nhân tựa như điều bị đứt dây, bay ngược lấy té xuống.

Đã lạc bại!

Đánh bại đối thủ, Thạch Tiểu Phi âm lãnh ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo một tia khiêu khích.

Lục Trần đáp lại hấn, chỉ là khinh thường.

Thạch Tiểu Phi giận dữ.

Hấn dùng như thế bá đạo phương thức đánh bại đối thủ, mục đích đúng là để Lục Trần xem thật kỹ một chút, cái gì gọi là thực lực tuyệt đối. Lại không nghĩ, Lục Trần căn bản liền không để ý hấn, hết lửa giận, tích súc tại ngực bụng bên trong, mơ hồ trong đó, để hấn có loại nội thương cảm giác, chỉ có thể phần hấn nói: "Lục Trần, ngươi chờ!" Thân hình tựa như thiểm điện, rơi xuống lôi đài.

Lục Trần thu hồi ánh mắt, thần sắc càng chuyển biến tốt lòng, Thạch Tiểu Phi cái này cá nhân, mặc kệ hấn thực lực như thế nào, khuyết điểm của hấn quá rõ ràng.

Không bao lâu!

Thứ chín lôi đài vòng thứ nhất tranh tài kết thúc, hai mươi tên người tu luyện bị đào thải ra ngoài. Còn lại hai mươi vị, tranh đấu thứ chín lôi đài mười vị trí đầu chỉ vị.

Vòng thứ hai, người thứ nhất đăng tràng vẫn như cũ là Lục Trần. Nhìn xem lơ lửng tại thiên không quang kén, tiện tay Nhất Chi. Quang kén vỡ ra, một cái tên là từ thịnh danh tự, hiển lộ ra.

Dưới trận một vị nhục thân cường hóa ba lần người tu luyện, một mặt đáng ghét. Thân hình lác lác, rơi vào trên lôi đài, chấp tay nói: "Lục sư huynh thực lực cường hung hấn, ta nhận thua." Từ Lục Trần lúc trước đánh bại đối thủ thủ đoạn, từ thịnh rõ ràng biết, mình vạn vạn không phải đối thủ, cho nên trực tiếp nhận thua.

Lục Trần mỉm cười: "Đa tạ!" Theo sát lấy cái khác buổi diễn tranh tài, theo sát lấy bắt đầu. Từng đạo kiếm quang bay múa, từng mảnh từng mảnh đao quang xoay chuyển, còn có các loại kỳ hình binh khí, lập lòe toàn trường.

Cuối cùng thứ chín lôi đài mười vị trí đầu, đã quyết thắng ra, chín tổ trọng tài nói: "Chúc mừng các ngươi, tấn thăng ngoại môn đệ tử!" Thành công phá vòng vây người tu luyện, trên mặt không khỏi lộ ra vui sướng đáng tươi cười. Mặt khác ba mươi vị bị đào thải người tu luyện, một mặt ảm đạm.

Chín tổ trọng tài lại nói: "Bất quá, các ngươi cũng không cần cao hứng quá sớm, đừng tưởng rằng trở thành ngoại môn đệ tử, từ đây Tiểu Dao, không có áp lực! Tiếp xuống, các ngươi còn có thời gian hai năm, nếu như không thể đạt tới nhục thân năm lần cường hóa, vẫn như cũ sẽ bị bản môn mời đi ra ngoài!"

Chúng người tu luyện bên trong vị kia đạt tới năm lần cường hóa người tu luyện, một mặt đắc ý. Mấy vị khác, cũng là một mặt nhẹ nhõm. Thời gian hai năm, bọn hấn cũng không tin, không thể đạt tới năm lần cường hóa.

Lục Trần nhìn lướt qua những người này, lác đác, những người này tâm tư táo bạo, hai năm về sau, chưa hấn liền có thể đạt tới năm lần cường hóa.

Đương nhiên cái này cùng Lục Trần không có quan hệ. Hắn đã là mười hai lần cường hóa, mục tiêu kế tiếp liền là Thái Khí, những này ngoại môn đệ tử, cùng hắn lại có quan hệ thể nào?

Theo sát lấy, chín tổ trọng tài nói: "Hiện tại bắt đầu, tranh đoạt thứ chín lôi đài đệ nhất! Cái này một lần quy tắc, cùng trước đó phân tổ đối kháng không đồng dạng, áp dụng chính là hỗn chiến hình thức, ai có thể trên lôi đài, xưng xưng không ngã, người đó là đài chủ, tiến giai mười vị trí đầu, cùng cái khác đài chủ, tranh đấu đệ nhất xưng hào!"

"Trước đó cùng các người, cảm xuống thứ nhất, tức chính là không có đột phá Thái Khí, cũng có thể lên thẳng nội môn đệ tử!"

Chúng người tu luyện, thần sắc chấn động, nội môn đệ tử là cái gì? Đây chính là áp đảo ngoại môn đệ tử phía trên tồn tại! Ngoại môn đệ tử tại nội môn đệ tử trước mặt, chẳng phải là cái gì.

Từng cái trong ánh mắt lộ ra ý động chi sắc, tức chính là biết rõ không có khả năng cảm xuống thứ nhất, cũng không trở ngại bọn hắn sinh lòng hướng tới.

Mà Lục Trần tâm có chút nhảy lên, nội môn đệ tử, thậm nghĩ: Cái này ban thưởng quả thực không xấu!

Lúc này, một cái thiếu niên vèo một tiếng bay vụt ra, rơi vào trên lôi đài, nói: "Ta liền cái thứ nhất đi!"

Tiếng nói mới rơi.

Trong đám người, lại một cái thiếu niên cười lạnh: "Liền người?" Vị này thiếu niên, thân hình phảng phất giống như điện quang ngân xà, vèo một tiếng, xông tới.

Nhục thân cường hóa năm lần ba động, không thể ức chế bạo phát đi ra, một vòng sáng tỏ đao quang, ầm vang dưới vù nổ đi!

Phốc!

Cái thứ nhất xông đi lên người tu luyện, đã phun ra một ngụm máu, bay ngược lấy từ trên lôi đài té xuống, vừa đối mặt không đến, đã lạc bại.

Bên sân chúng người tu luyện, có chút ít chấn kinh, trong lúc nhất thời, cũng là không người đi lên. Mắt thấy không có những người khác xuất thủ, Lục Trần không có lãng phí thời gian, nhẹ nhàng rơi vào trên lôi đài.

Thiếu niên một mặt kiêng kị nhìn xem Lục Trần, đôi mắt bên trong tinh quang tầng tầng khuếch tán, nói: "Lục sư huynh thực lực, mặc dù rất cường đại, nhưng là ta cũng không yếu —— sư huynh muốn cảm xuống cái này đài chủ chi vị, còn phải qua ta cái này một quan!" Xoay người chấn động, sáng chói đao quang, thuận thế tỏa ra! Hưu hưu hưu, ngũ trọng đao kinh, toàn bộ nổ rộ!

Thiếu niên thét dài một tiếng: "Hiện tại liền để người kiến thức một chút, ta sóng dữ đao pháp lợi hại!" Một đao chòng lên một đao, ngũ trọng đao kinh liên hợp lại sóng xung kích, quả thực không phải tầm thường.

Bực này sóng xung kích, tại thiếu niên cấp độ này người tu luyện, đã coi như là khó lường, thế nhưng là tại Lục Trần trước mặt, đây tính toán là cái gì? Lục Trần thần sắc bình tĩnh, cứ như vậy nhìn xem đối phương đao quang, quét sạch xuống tới. Mắt thấy đao quang của hắn, liền muốn rơi vào trên người thời điểm, cánh tay giờ lên, năm ngón tay xòe ra, phảng phất giống như một mặt căng đầy lưới đánh cá, tương cá bơi cũng giống như đao quang, toàn bộ giữ được.

Mặc cho đao quang lao nhanh lập loè, tùy ý biến hóa, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của hắn.

Thiếu niên thần sắc hoảng hốt: "Cái này sao có thể!"

Cái khác người tu luyện, một mặt chấn kinh, bọn hắn đối với Lục Trần thực lực, có một cái càng thêm trực quan nhận biết, quá mạnh! Trong lúc nhất thời, thứ chín lôi đài bên sân, yên lặng lại.

Bạn đang đọc truyện *Thuận Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Mười tám, tấn cấp mười vị trí đầu

"Làm sao lại không có khả năng?" Lục Trần thần sắc cực kỳ lạnh nhạt, chống ra ngón tay, đột nhiên khép lại. Sáng chói đao quang, tựa như vỡ nát pha lê mảnh ngói, tại chỗ bạo liệt.

Thiếu niên thân hình lắc lư, một mặt hoảng sợ nhìn xem Lục Trần, ngồi sập xuống đất.

Lục Trần trầm giọng nói: "Đa tạ!"

Thiếu niên diện cơ nhảy lên mấy lần, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, đứng dậy xuống lôi đài.

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt chuyển động, rà quét thứ chín lôi đài mấy vị khác người tu luyện, nói: "Các ngươi còn có ai, muốn lên đến thử một lần thân thù sao?"

Chúng người tu luyện cảm như ve mùa đông, ai còn sẽ xông lên? Biết rõ không địch lại, còn đi qua, đây không phải mình tìm không thoải mái sao?

Từng cái vội vàng nói: "Lục sư huynh, thực lực cao cường, ta nhận thua."

"Ta cũng nhận thua!"

"——" trong lúc nhất thời, thứ chín lôi đài lại không người đăng tràng, thế là, Lục Trần trở thành thứ chín lôi đài đài chủ.

Chín tổ trọng tài nói: "Chúc mừng ngươi, trở thành thứ chín lôi đài đài chủ, thuận lợi tiến giai đại khảo mười vị trí đầu, có được tranh đấu bản môn đại khảo đệ nhất tư cách, bởi vì cái khác buổi diễn chưa quyết ra thắng bại, cho nên, ngươi trước tiên cần phải chờ một lát."

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Đa tạ sư huynh nhắc nhở."

Chín tổ trọng tài nhìn thật sâu một chút Lục Trần.

Mà Lục Trần thân hình lắc lư, hóa thành một đạo điện ảnh, đã từ trên lôi đài nhảy xuống.

Lúc này.

Cái khác buổi diễn chiến đấu, kịch chiến say sưa! Thứ chín bên lôi đài bên trên thứ mười trên lôi đài, hai vị nhục thân năm lần cường hóa người tu luyện, ngay tại tranh đấu đài chủ chỉ vị.

Một cái nhắc ngang kiếm quang, kiếm tảo thiên phong, một cái nắm vuốt Lưu Tinh Chùy, bạo lực nện gỗ. Từng đợt tiếng rít, quanh quẩn tứ phương, truyền đến rất nhiều người tu luyện, kinh hô không thôi.

Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, liền đem ánh mắt chuyển đi, hai vị này người tu luyện, nhìn tựa hồ là vận kiếm người tu luyện ở vào hạ phong, kỳ thật không phải! Thi triển Lưu Tinh Chùy vị kia, man lực kinh người, thế nhưng là lực lượng như vậy cuồng bạo trút xuống, một khi lực tiết, lạc bại khó tránh khỏi.

Quả nhiên!

Thi triển Lưu Tinh Chùy người tu luyện một cái sơ sẩy, lộ ra một sơ hở. Một mực bị đè lên đánh vận kiếm người tu luyện, kiếm quang vèo một tiếng bay vụt ra ngoài!

Đình đương một tiếng.

Đối phương Lưu Tinh Chùy lập tức rơi xuống, theo sát lấy, vận kiếm người tu luyện một kiếm Liên Hoàn truy kích, ngạnh sinh sinh tương đối thủ đánh xuống lôi đài.

Bởi vì cùng lôi đài không còn gì khác người cạnh tranh, thế là hấn tấn cấp.

.

Lục Trần đi qua thứ bảy lôi đài, lắc đầu. Cái này thứ bảy lôi đài, cạnh tranh người tu luyện thực lực càng yếu, hơn chỉ có một tôn nhục thân năm lần cường hóa, không hề nghi ngờ, thắng lợi thuộc về nhục thân năm lần cường hóa người tu luyện.

Theo sát lấy đi ngang qua thứ sáu lôi đài, Lục Trần thấy được một người quen.

Không phải người khác, chính là trước đó trước sơn môn, cùng hấn tranh đấu Hàn Lâm. Cái thằng này mặc dù phát nổ một nắm đấm, thế nhưng là còn lại một nắm đấm, vẫn như cũ dữ dội, dựa vào lực lượng cuồng bạo, ngạnh sinh sinh nghiền ép đối thủ.

Không hề nghi ngờ, hấn cầm xuống đài chủ.

Cái thằng này một mặt đắc ý, thế nhưng là khi hấn nhìn thấy, từ lôi đài đi qua Lục Trần, sắc mặt lập tức âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi, một mặt rất thù hận.

Lục Trần một đường đi một đường nhìn, tương những này Cửu Huyền môn cái gọi là tinh anh, tất cả đều nhìn ở trong mắt. Những này ngày xưa, trong mắt hấn cao cao tại thượng người tu luyện, bây giờ tại hấn trong mắt, yếu giống cặn bã.

Đây cũng là thực lực của hắn tăng lên, tự nhiên mà vậy được đến tầm mắt cùng biến hóa của tâm cảnh. Đứng cao, tự nhiên cũng liền thấy xa.

Cái này không đề cập tới.

Chính lúc này!

Lục Trần đi tới thứ hai trước lối đài.

Thạch Tiểu Phi có lẽ là nhìn thấy hắn đến, một thân dữ tợn bộc phát, trong lòng bàn tay trường thương, vận chuyển tựa như Bôn Lôi, oanh bắn đi ra, trước mặt người tu luyện, vừa đối mặt không đến, đã bị hắn oanh bắn xuống đi.

Theo sát lấy, cái thằng này lại là trường thương quét ngang, tương một vị khác xông lên người tu luyện, trực tiếp đánh xuống.

Thạch Tiểu Phi một thân dữ tợn khí tức, bạo rập mà lên, cường hóa tám lần sóng xung kích, toàn bộ tỏa ra: "Còn có ai?"

Thứ hai lối đài tu luyện, tất cả đều không dám tranh phong.

Thạch Tiểu Phi trùng điệp hừ một tiếng, trong lòng bàn tay trường thương chỉ xéo, chỉ hướng Lục Trần, nói: "Lục Trần, ngươi ta sổ sách, đợi chút nữa ta cùng ngươi từng cái thanh toán."

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Liên sợ ngươi không tới."

"Ngươi!" Thạch Tiểu Phi nổi giận, giận quá thành cười, "Tốt, ngươi quả nhiên đủ cuồng vọng!"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Đây không phải cuồng vọng, đây là thực lực."

Thạch Tiểu Phi bạo khiếu như sấm, một thân dữ tợn khí lẫm tuyền ý phi đằng, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Lục Trần nhìn xem cái này một điểm liền nổi thiếu niên, nói: "Có nổi giận khí lực, còn không bằng lưu cho đằng sau! Không phải đợi đến chiến đấu bắt đầu, còn sợ người khác nói ta Lục Trần, khi dễ ngươi!"

Thạch Tiểu Phi trừng mắt trừng lão đại, nắm vuốt trường thương ngón tay, đã trắng bệch.

Đây là lực lượng vận chuyển lại biểu hiện!

Thạch Tiểu Phi trong lòng cuồng bạo gào thét: Cái này hỗn đản, hắn dựa vào cái gì nói như vậy? Lão tử đã tám lần cường hóa a! Hắn dựa vào cái gì, a?

Nếu không phải ngay trước đông đảo tông môn tiền bối, cơ hồ đều muốn đè nén không được lửa giận của mình.

Mà Lục Trần nói xong câu đó, chỗ nào còn liếc hắn một cái, ánh mắt bắn về phía thứ nhất lối đài. Thứ nhất trên lối đài, từng đạo sóng nước kiếm quang, tựa ý Đằng Phi, Bạch Tú Nhi nhẹ nhàng múa, tựa như một con tiên tước, tràn ngập một cỗ khác vận vị. Đột nhiên tỏa ra kiếm quang, ngạnh sinh sinh đem hắn đối thủ, đánh xuống.

Thế là Bạch Tú Nhi cầm xuống thứ nhất lối đài đài chủ chi vị, tiến giai đại khảo mười vị trí đầu.

Bị đông đảo Thái Khí người tu luyện, như là chứng tinh cùng nguyệt vậy chương môn Tề Vân Thiên nhẹ gạt đầu: "Cái này đệ tử không tệ! Nhập môn ba năm, đạt tới chín lần cường hóa, mà lại thi triển ra Kiếm pháp, khoáng cách đột phá kiếm ý, tựa hồ cũng không xa! Không tệ, rất không tệ!"

"Nàng là ai?" Tề Vân Thiên hỏi.

Bên người Đại trưởng lão Quách Vân Hưng, mặt mày có chút nhảy lên, nói: "Chương môn, nữ oa oa này gọi là Bạch Tú Nhi."

Tề Vân Thiên nhẹ gạt đầu: "Bạch Tú Nhi sao? Ân, nhớ kỹ nàng, lần này nàng nếu là có thể đoạt lấy chức thủ khoa, bản chương môn thu nàng làm đệ tử."

Quách Vân Hưng mặt mày, khiêu động càng thêm thường xuyên, nói: "Chương môn, cái này Bạch Tú Nhi một tháng trước, đã bái nhập lão phu môn hạ —— cái này chi sợ ——"

Úc?

Tề Vân Thiên ánh mắt lấp lóe, đôi mắt trung lưu lộ ra một tia thất vọng, chợt ảm tàng không thấy, nói: "Như là đã là sư huynh môn hạ đệ tử, quên đi ——" nói ánh mắt, đảo qua mặt khác chín vị tiến vào mười vị trí đầu người tu luyện, đôi mắt bên trong thất vọng, càng nhiều một chút.

Lục Trần biểu hiện không nóng không lạnh, cũng không hiển lộ hơn người thực lực, cho nên không có đạt được Tề Vân Thiên chú ý. Mà Thạch Tiểu Phi mặc dù nổi rõ thực lực áp đảo cùng thế hệ, thế nhưng là cùng Bạch Tú Nhi bậc này chín lần cường hóa người tu luyện tương đối, cũng kém một chút.

Tề Vân Thiên tâm tư khẽ nhúc nhích, họ Thạch tiểu gia hỏa này, mặc dù kém một chút, nhưng cũng là khả tạo chi tài nha.

Bên cạnh cái khác Thái Khí cảnh giới người tu luyện, thần sắc khác nhau.

Những học đồ này đệ tử khả năng không biết, nhưng là bọn hắn những này Thái Khí cảnh giới nội môn đệ tử trong lòng tình huống, chương môn cùng Đại trưởng lão, từ trước đến nay bất hòa. Lần này một phen tranh đấu, rõ ràng là Quách Văn Hưng chiếm thượng phong.

Mà lúc này.

Quách Văn Hưng một bước nhảy ra, rơi vào thứ nhất trên lôi đài: "Đã mười vị trí đầu đã quyết thắng, như vậy, hiện tại liền tranh đấu bản môn đại khảo thứ nhất, cầm xuống thứ nhất, trực tiếp tấn thăng nội môn đệ tử! Trong đó chỗ tốt, lão phu không nói nhiều, chỉ hi vọng các người cố gắng cố gắng!" Nói ánh mắt rơi vào Bạch Tú Nhi trên thân, mang theo một tia khen ngợi cùng đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mười chín, bách luyện cương đao

Bạch Tú Nhi khí tức trên thân, lại cường hãn một phần, một đôi óng ánh sáng long lanh đôi mắt rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo một chút thâm trầm sắc thái.

Cùng lúc đó, những người khác ánh mắt cũng nhao nhao rơi vào Lục Trần trên thân, có người kiêng kỵ, có người sợ hãi, còn có người cừ hận, đương nhiên còn có người dữ tợn như điên, người này liền là Thạch Tiểu Phi.

Lục Trần thần sắc lạnh nhạt, phảng phất giống như không thấy, thân hình nhảy vọt, đã cùng đám người cùng một chỗ rơi vào thứ nhất bên lôi đài bên trên.

Trong lúc nhất thời, cái khác bị ngăn tại mười vị trí đầu bên ngoài người tu luyện, ánh mắt cũng đi theo bay bổng lên: "Lục Trần! Quả nhiên là Lục Trần!"

"Ta nói làm sao nhìn như thế nhìn quen mắt, nguyên lai thật sự là hắn a, thế mà nhảy lên một cái, trở thành thứ chín đài chủ!"

"Gia hỏa này, thật khiến người ngoài ý —— lần này, chỉ sợ có trò hay để nhìn." Đông đảo người tu luyện, nghị luận ầm ĩ.

Lúc này.

Quách Văn Hưng trầm giọng nói: "Hiện tại liền bắt đầu rút thăm, quyết thắng ngũ cường!" Ông tay áo nghênh không bãi xuống, ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ sục sôi, mười cái quang kén vèo một tiếng, bay về phía bầu trời.

Quách Văn Hưng trong nháy mắt một điểm, bắn trúng trong đó một viên quang kén, tên Lục Trần, vang vọng cái này Phương Thiên địa.

Quách Văn Hưng ánh mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Lục Trần, ngươi cái thứ nhất, hiện tại, ngươi đến rút ra ngươi đối thủ!" Theo sát lấy, ánh mắt rơi vào thứ nhất lôi đài trọng tài trên thân, đạo, "Tiếp xuống, ngươi đến chủ trì."

Thứ nhất trọng tài khom người nói: "Đệ tử tuân mệnh."

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt bay lên, rơi vào một viên quang kén bên trên, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, một chỉ điểm tới.

Thứ nhất trọng tài, tướng cái này mai quang kén lấy xuống, tên Hàn Lâm, biểu hiện.

Lúc trước tại Lục Trần trong tay bị thiệt lớn, phát nổ một nắm đấm Hàn Lâm, mặc dù nắm đấm, đạt được cường hãn được thạch tục tiếp, khôi phục một chút, thế nhưng là bên trong trong lòng dữ tợn, vẫn tồn tại như cũ! Lần này bị Lục Trần rút trúng, trái tim của hắn, không ngừng nhảy lên, một cổ dữ tợn từ hốc mắt của hắn bên trong bạo phát đi ra, hung tợn trừng mắt Lục Trần.

Lục Trần nhàn nhạt nhìn xem hắn, nói: "Thế nào, ngươi còn muốn cùng ta đánh sao?"

Hàn Lâm thở một hơi, duỗi ra bàn tay, không tự chủ được rơi vào trên nắm tay, một tia một sợi kim châm cảm giác đau, kéo dài không dứt.

Hắn ngược lại là hữu tâm tranh đấu.

Đáng tiếc là, trước mặt thực lực này không giống bình thường Lục Trần, hắn như thế nào là đối thủ? Bất quá hắn lại không muốn dọa uy phong của mình, lạnh lùng nói: "Ngươi không nên quá đắc ý, can rõ không được bao lâu! Thạch sư huynh, tất nhiên sẽ cho ngươi một cái khác sâu giáo huấn."

Lục Trần lông mày phong có chút nhẩy lên: "Thật sao? Lục mỗ ngược lại là rất chờ mong." Thân hình chấn động, một cổ dữ tợn khí lẫm, từ trên người hắn nổ bắn ra tới.

Phô thiên cái địa hướng phía Hàn Lâm nghiền ép đi qua.

Cái này Hàn Lâm vốn còn muốn thả vài câu ngoan thoại, thế nhưng là từ trên người Lục Trần bộc phát khí thế thật sự là quá mức hung hãn, ép tới hắn thở bất quá khí, cả khuôn mặt tái nhợt một mảnh, đôi mắt bên trong thêm ra một chút hoảng sợ đồng thời, quay người liền nhảy xuống. Nhảy đi xuống về sau, cái thẳng này trên mặt, vẫn mang theo một tia nghĩ mà sợ sắc thái.

Nếu như vừa rồi Lục Trần toàn lực bộc phát, coi như hắn không chết, cũng phải trọng thương. Hắn có chút hối hận, mình không khỏi nói câu kia ngoan thoại làm gì, không duyên cớ cho mình khó xử.

Bất quá khi hắn ánh mắt rơi vào Thạch Tiểu Phi trên người thời điểm, lại thêm ra một chút hi vọng, tự lẩm bẩm: "Thạch sư huynh tất nhiên năng trấn áp cái này hỗn đản!"

Lục Trần đều không tiếp tục nhìn một chút, Hàn Lâm dạng này bần nhảo đồng dạng nhân vật, không đáng hắn chú ý, đưa tay Nhất Chỉ, điểm trúng một vòng này trận thứ hai, cái thứ nhất ra sân người tu luyện, xảo chính là, chính là Thạch Tiểu Phi.

Thạch Tiểu Phi lông mày phong điên cuồng loạn động, cùng Lục Trần gặp thoáng qua thời điểm, dữ tợn thanh âm, đã bắn vào Lục Trần lỗ tai chỗ sâu: "Người chờ."

Lục Trần cười nhạt một tiếng: "Liền sợ người không đến!"

Hừ!

Thạch Tiểu Phi trùng điệp hừ một tiếng, Lục Trần lạnh nhạt, thật sâu âm nhói hắn, để hắn đối với Lục Trần hận ý, nồng đậm tới cực điểm. Chỉ sợ đè nén không được sát ý của mình, một bước đi đến lối đi đài trung ương, chỉ hướng một viên quang kén, rất nhanh thứ nhất trọng tài tướng cái này mai quang kén mở ra, một cái tên là tôn An Huy thiếu niên đang trằng.

Cái này thiếu niên, cũng là năm lần cường hóa trình độ. Đặt ở đông đảo học đồ đệ tử bên trong, tương đối đột xuất, thế nhưng là cùng Thạch Tiểu Phi tương đối, yếu đi quá nhiều.

Cho nên không đợi Thạch Tiểu Phi xuất thủ, cái thẳng này rất thức thời, mình nhận thua.

Thạch Tiểu Phi hung tợn trừng mắt liếc tôn An Huy, tựa hồ vì chính mình không có thừa cơ phát tiết lửa giận trong lòng, mà ảo não.

Tôn An Huy bị đối phương ánh mắt trừng một cái, thân thể run rẩy một chút, có chút may mắn, may mắn không có làm loạn, không phải chỉ sợ muốn biến thành Thạch Tiểu Phi phát tiết công cụ.

Theo sát lấy tranh tài tiếp lấy bắt đầu!

Trận thứ ba, hai tôn nhục thân năm lần cường hóa người tu luyện tranh phong, cuối cùng một cái tên là nam minh thiếu niên cầm xuống thắng cục. Trận thứ tư, chính là một tôn nhục thân sáu lần cường hóa cùng một tôn năm lần cường hóa người tu luyện tranh phong, kết quả không cần nói cũng biết, nhục thân cường hóa sáu lần người tu luyện, lấy một ngum bách luyện cương đao, cường thế nghiền ép đối thủ, giành lại một cái thắng cục.

Về phần còn lại trận thứ năm, tự nhiên là Bạch Tú Nhi thủ thắng, nàng đối thủ, Triệu Kỳ Kỳ chủ động nhận thua.

Trong lúc nhất thời, quanh mình một vòng thanh âm, ầm ầm bay bổng lên: "Theo ta thấy, lần này ba hàng đầu tên, rất rõ ràng! Bạch sư tỷ hoàn toàn xứng đáng hạng nhất, Thạch sư huynh tất nhiên thứ hai —— thứ ba nha, đương nhiên là Quan Thanh!"

"Ta nhìn Lục Trần cũng thật lợi hại mà!"

"Người biết cái gì? Lục Trần lại thế nào lợi hại, làm sao mạnh hơn Bạch sư tỷ cùng Thạch sư huynh!"

"Thế nhưng là —— "

"Hắc hắc, ta biết người nghĩ là cái gì, ngày đó sự tình, cuối cùng có mấy người gặp qua?"

"——" những này vây quanh ở bên lối đi bên trên các thiếu niên, trong đó không ít người đều cho rằng, Lục Trần vào không được trước ba, cho dù Lục Trần triển lộ ra thực lực, không giống bình thường, vẫn như cũ cho rằng như vậy.

Mà tại một bên khác.

Cửu Huyền môn chương môn Tề Vân Thiên vân về râu dài dưới hàm: "Thạch Tiểu Phi cái này đệ tử, mặc dù so Bạch Tú Nhi kém một chút, nhưng cũng là một cái khả tạo chí tài a!"

Đại trưởng lão Quách Vân Hưng liên tục gật đầu: "Cố gắng một chút, chưa hẳn liền không thể đuổi kịp Tú Nhi."

Tề Vân Thiên diện cơ hung hăng bắt đầu nhảy lên, hai người nhìn như tầm thường trò chuyện, trong đó bên trong cũng là ẩn chứa lời nói sắc bén. Ba vị khí tức sâu nặng người tu luyện, luôn luôn một lời. Mà chung quanh cái khác Thái Khí cảnh giới người tu luyện, từng cái hai mặt nhìn nhau, rất sáng suốt cũng không có trộn lẫn tiến đến.

Ngay sau đó, vòng thứ hai tranh tài bắt đầu!

Cái này vòng thứ hai vị thứ nhất người dự thi, từ vòng thứ nhất trận thứ năm bên thắng Bạch Tú Nhi rút ra ra, chính là Quan Thanh. Quan Thanh công một ngục bách luyện cương đao, thần sắc kiên nghị, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, chỉ hướng một cái quang kén.

Thứ nhất trọng tài lập tức tương cái này mai quang kén mở ra, chính là Lục Trần.

Toàn trường bầu không khí, lập tức sôi trào lên: "Cái này một lần, Lục Trần đụng phải kẻ khó chơi đi! Quan sư huynh tên hiệu bách luyện cương đao, nhục thân cường hóa sáu lần, tu luyện đao pháp càng là uy mãnh Vô Song! Coi như giới trước ngoại môn đệ tử, năng thắng hắn cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay! Lần này, Lục Trần nhưng lạc bại không thể nghi ngờ!"

"Đây là nhất định! Lục Trần mạnh hơn cũng có cực hạn, thực lực của hắn tăng lên, mới bao lâu? Ta cũng không tin, một cá nhân thực lực, thật có thể tại ngắn ngủi một hai tháng nguyệt, phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hai mươi, đao quang như gương, một quyền bạo chi!

Đám người nhao nhao khăng định!

Mà nội môn mười vị trí đầu, cùng với khác Thái Khí cảnh giới người tu luyện, ánh mắt quét ngang tới, cũng đều là lấy bình tĩnh ánh mắt, đối với bọn hắn tới nói, Nhục Thân cảnh giới tranh phong, không có cái gì tốt đáng xem.

Lần trong đám người Tô Kiệt, khoe miệng hơi vênh lên, trên mặt nhiều một chút khinh thường.

Về phần Tề Vân Thiên cùng Quách Vân Hưng, chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua, không có quá nhiều chú ý.

Cùng Bạch Tú Nhi Thạch Tiểu Phi tương đối, Lục Trần cùng Quan Thanh mặc dù cũng coi là khó lường nhục thân người tu luyện, nhưng tương lai thành tựu, cũng chỉ sẽ dừng bước tại Thái Khí cảnh giới, tự nhiên cũng sẽ không thắng được bọn hắn quá nhiều chú ý. Nếu như là Bạch Tú Nhi cùng Thạch Tiểu Phi còn tạm được.

Mà trên lời đài.

Quan Thanh ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, rõ ràng mang theo một tia khinh miệt: "Lục Trần, thật sự là nghĩ không ra, người tên phế vật này, thế mà cũng xông qua thập cường liệt kê! Lúc trước vòng thứ nhất, cũng là Hàn Lâm quá phế vật, lấy về phần để người xông qua vòng thứ nhất, đi đến vòng thứ hai, nhưng là hiện tại, ta sẽ để cho người biết, cái gì gọi là cường giả chân chính! Người dạng này một cái phế vật, nên có bao xa liên lẩn bao xa."

Lục Trần chân mày cau lại.

Họ Quan thật đúng là làm cho người ta không nói được lời nào, vừa lên đến, tự cho là đúng nói những này, thật sự coi chính mình vô địch thiên hạ rồi?

Lúc này, Lục Trần trầm giọng nói: "Nói nhảm nói thật, muốn đánh cũng nhanh chút, không muốn đánh, hiện tại liền lăn xuống dưới!" Đối phương đều không nề mặt hắn, lại có điều kiêng kỵ gì đối phương mặt mũi tất yếu?

Quan Thanh trông mắt trừng, một tiếng vô cùng dữ tợn cuồng hống, từ cổ họng của hắn bên trong phun ra: "Hỗn trướng đồ vật, ta sẽ để cho ngươi trả giá thật lớn!"

Ông một tiếng!

Trên lưng hắn chiếc kia bách luyện cương đao, đã bay ra, bị hắn nắm trong tay. Lưỡi đao uyển chuyển, từng sợi hàn quang, tựa như từng mặt kính ánh sáng, bắn phá ra.

Lục Trần chỉ cảm thấy, trước mắt một mảnh chướng mắt bạch quang, sáng rõ ánh mắt của mình không mở ra được.

Quan Thanh dữ tợn cười to.

Dưới trận người tu luyện, tiếng kinh hô đã bạo phát đi ra: "Đao quang như gương, Quan sư huynh bách luyện đao pháp, đã đạt tới trình độ này sao?"

"Thật cường hân!"

"Vừa lên đến, liền là như thế chướng mắt đao quang, Lục Trần thua không nghi ngờ!"

"Buồn cười ta lúc trước còn tưởng rằng, Lục Trần năng có một điểm bản sự đâu, nguyên lai cũng không gì hơn cái này!"

"Chết tử tế nhất tại đao hạ!" Trong đám người, một cá nhân đôi mắt bên trong ẩn chứa sâm nạng cửu hận chi quang, chính là Hàn Lâm. Mắt thấy Quan Thanh đao pháp bão táp, phảng phất đã nhìn thấy Lục Trần chết thảm tại đối phương đao hạ tình hình, trong lúc nhất thời, trên dưới quanh người, một cỗ mùi phẫn vũ sướng cảm giác đánh tới.

Người trong cuộc một trong Lục Trần.

Cảm giác được đao quang lấp lóe, dứt khoát đem con mắt đóng lại. Hồn tinh thần lực sao mà hung hân, rõ ràng bắt được đối phương giấu ở đao quang phía dưới, cấp tốc tiến lên lưỡi đao.

Lạnh lẽo, lạnh thấu xương, ẩn chứa cuồng bạo dữ tợn chí khí.

Lúc này.

Lục Trần lông mày phong run nhẹ, một quyền đánh ra, Cửu Tinh Quyền áp chế đến ngũ trọng khí kinh lực lượng đẩy ra, ong ong ong, liên tục không ngừng ngũ trọng khí lẫm, tựa như năm Trọng Thủy Lăng, trực tiếp đánh trúng lưỡi đao.

Phanh phanh phanh!

Ngũ trọng khí kinh, nhất trọng mạnh hơn nhất trọng, nhất trọng cao hơn nhất trọng, càng là ngũ trọng liên hợp, bạo phát đi ra sóng xung kích, đã dữ tợn tới cực điểm.

Chỉ là trong nháy mắt, băng tán đao quang.

Oanh đối phương lưỡi đao, trực tiếp tuôn ra từng đầu dữ tợn vết rách, mắt thấy liền muốn triệt để sụp đổ thời điểm.

Cũng là Quan Thanh kịp thời thu tay lại.

Ông!

Lưỡi đao thỉnh linh bị bao trùm tới khí lẫm, xông bay rót ra ngoài, rơi vào trên lối đài.

Sâm nạng lực lượng, tầng tầng khuếch tán.

Gắt gao đỉnh nhập lối đài mặt ngoài, lưỡi đao vẫn rung động! Quan Thanh một ngụm máu tươi phun ra ngoài, thần sắc u ám nhìn xem, từng bước một hướng phía mình đi tới Lục Trần, tự lẩm bẩm: "Cái này sao có thể!"

Bên sân người tu luyện, nhất thời tĩnh mịch!

Bọn hắn nhìn thấy cái gì?

Nhục thân đạt tới sáu lần cường hóa Quan Thanh, thế mà bị Lục Trần một quyền bức lui, mà lại chặt vật như vậy.

Từng cái trong con mắt, mang theo một tia khiếp sợ đồng thời, từng sợi mảnh liệt kiêng kỵ, đã từ không ít người trong ánh mắt dần hiện ra tới.

Đây là ngay trong bọn họ tuyệt đại đa số người, thứ nhất lần nhìn thấy Lục Trần xuất thủ.

Mà Hàn Lâm, thì là thân hình lắc lư, Lục Trần nắm chắc rõ ràng không phải đối hắn tới, nhưng thật giống như hung hăng đánh trúng vào chỗ yếu hại của hắn, thân hình một trận lắc lư, ngồi sập xuống đất, ánh mắt trong con mắt, ngoại trừ hoảng sợ, không còn gì khác, từng đạo thanh âm rất nhỏ, từ trong miệng của hắn bộc phát: "Nguyên lai hắn đã mạnh như vậy!"

Lúc này, gia hỏa này đẩy ra vây quanh ở bên trên người tu luyện, thất hồn lạc phách, lão đạo nghiêng ngã liền xông ra ngoài.

Một bên khác Thạch Tiểu Phi, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm, bất quá khi bàn tay của hắn, chạm đến cánh tay trái thời điểm, trên mặt dữ tợn lóe lên liền biến mất, trong lòng thầm nghĩ: Thật đúng là không đơn giản đâu! Bất quá, cái này lại như thế nào, ta Thạch Tiểu Phi nói muốn giết người, liền nhất định sẽ giết người!

Cùng lúc đó!

Đôi Lục Trần không hứng lắm Tề Vân Thiên, đóng lại tới tầm mắt, đột nhiên kéo ra, hai đạo lân lộn tinh quang bay vụt ra, cười: "Cái này tiểu tử thể mà rèn luyện ra Cửu Tinh Quyền ngũ trọng khí kinh, không đơn giản, trước đó xem thường hân."

Đại trưởng lão Quách Vân Hưng trông mắt chuyển động, không biết đang suy nghĩ thứ gì.

Một bên khác Thái Khí cảnh giới người tu luyện, từng cái đôi mắt trung nhiều hơn một chút kinh ngạc.

Lúc này.

Lục Trần đi tới Quan Thanh bên người, mang trên mặt một tia cười nhạt ý: "Về sau ngàn vạn phải chú ý, nói chuyện không nên quá đầy, không phải, rơi vào kết cục này, nhiều xấu hổ?"

"Lục Trần!" Quan Thanh gân xanh trên trán, từng cây nhảy lên, tựa như một đầu phát cuồng báo, đột nhiên nhảy dựng lên, một phát bắt được cầm ở trên lời đài cương đao, đón Lục Trần, bạo tạc đánh tới.

Hung hân lưỡi đao, bỏ ra hư không. Chỉ là trong nháy mắt, đã tới gần Lục Trần.

Lục Trần trên mặt đáng tuổi cười, bỗng nhiên biến mất, không lùi không tránh, trong chớp nhoáng một quyền bạo kích, hung hăng đập nện đang rơi xuống tới lưỡi đao bên trên.

Che kín vết rách lưỡi đao, không thể kiên trì được nữa, chia năm xẻ bảy, hóa thành từng khối mảnh vỡ, bay khắp nơi đều là.

Về sau!

Lục Trần lao ra nắm đấm, rơi vào Quan Thanh ngực.

Cho dù Lục Trần thu tuyệt đại đa số lực lượng, thể nhưng là oanh bắn lực lượng, y nguyên tương cái thẳng này oanh bay rớt ra ngoài, trực tiếp rơi xuống lời đài, một ngụm máu tươi, phảng phất giống như phiêu hồng dây lụa, bay lên đầy trời.

Ầm!

Quan Thanh trùng điệp đập xuống đất, một cổ kịch liệt đau nhức đánh tới. Tiếng kêu thảm thiết đau đớn, từ trong miệng của hân diện bộc phát. Giờ khắc này, trên người hân xương cốt, không biết đoạn mất bao nhiêu.

Đây cũng là Lục Trần thu tay lại, không phải liền cái thẳng này tiểu thể trạng, Lục Trần một quyền liền có thể đem hân đánh thành tro.

Lục Trần đi đến lời đài biên giới, cư cao lâm hạ nhìn xem hân, âm thanh lạnh lùng nói: "Không muốn khiêu chiến ta ranh giới cuối cùng!" Trong lúc nhất thời, toàn trường yên tĩnh, rất nhiều người nhìn về phía Lục Trần ánh mắt, từ kiêng kỵ, chuyển hóa làm sợ hãi.

Đây là một loại, sinh mệnh bản nguyên bên trên e ngại! Đương nhiên bọn hân cũng sẽ không vì Quan Thanh kêu oan, gia hỏa này vừa rồi thủ đoạn, có chút bí ối! Nếu không phải Lục Trần thực lực hung hân, khả năng đã bị hân một đao chém thành hai khúc.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: sinh tử đấu!

Lục Trần không để ý đến, dọa đến run lấy bảy Quan Thanh, ánh mắt chuyển động, rơi vào Thạch Tiểu Phi trên thân.

Thạch Tiểu Phi ánh mắt nhắc ngang, vẻ dữ tợn, không những không có biến mất, ngược lại càng thêm hùng hực.

Lục Trần trong lòng hơi động một chút, gia hỏa này bình tĩnh như thế, nghĩ đến ngoại trừ cường hóa tám lần nhục thân bên ngoài, hân là còn có khác ý vào.

Bất quá cho dù đối phương ý vào lại lớn, cũng không so bằng Lục Trần mười hai lần cường hóa nhục thân.

Lục Trần có lòng tin tuyệt đối.

Một bên khác.

Quách Vân Hưng diện cơ run rẩy mấy lần, nói: "Lục Trần thẳng nhai con này, thật sự là tâm ngoan thủ lạt, đối đãi đồng môn, thế mà nặng tay như vậy!"

Lại không nghĩ, Tề Vân Thiên lạnh nhạt nói: "Bản chương môn ngược lại là thật thương thức cái này tiểu tử! Mà lại tình huống kia dưới, cũng là Quan Thanh trước hạ tử thủ, Lục Trần bất quá là phòng vệ chính đáng mà thôi, cho dù thủ đoạn hung ác một chút, cũng không ảnh hưởng toàn cục, tối thiểu hẳn không có hạ càng nặng tay —— nếu không, Quan Thanh làm sao có thể còn có mệnh tại?"

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong đối với Lục Trần thương thức, càng ngày càng nặng.

Quách Vân Hưng thần sắc có chút biến hóa, cuối cùng không có nói chuyện.

Theo sát lấy, trận thứ hai bắt đầu.

Lục Trần rút trướng, còn lại một tên nhục thân cường hóa năm lần người tu luyện.

Kẻ này một mặt đáng ghét. Hẳn đối thủ có hai vị, một cái là Bạch Tú Nhi, hoàn toàn xứng đáng lần này học đồ đệ nhất! Một cái khác, liền là Thạch Tiểu Phi, chính là gần với Bạch Tú Nhi tồn tại, nhục thân càng là đạt tới tám lần.

Vị này người tu luyện cho dù lại thế nào tự tin, cũng không dám cùng bọn hắn giao đấu, càng là liên rút ký đều không nghĩ, hướng phía thứ nhất trọng tài chấp tay nói: "Đệ tử thực lực không tốt, vẫn là nhận thua được rồi."

Nói xong, nhảy xuống!

Thế là, Bạch Tú Nhi cùng Thạch Tiểu Phi, tính cả trước một bước tấn cấp Lục Trần, ba người đứng ở ba vị trí đầu.

Theo sát lấy, tam giáp tranh bá bắt đầu.

Thứ nhất trọng tài cùng Quách Vân Hưng xin chỉ thị vài câu, nói: "Tiếp xuống, liền là ba tiến hai tranh tài, rút ra trong các người hai người, trước thi đấu một trận, luân không người, tự động tấn cấp."

Nói, thứ nhất trọng tài động thủ, trong nháy mắt một điểm, hai cái quang kén nổ tung, Lục Trần tên Thạch Tiểu Phi, hiển lộ ra.

Lục Trần lông mày phong nhảy lên mấy lần, tuyệt không ngoài ý muốn.

Mà Thạch Tiểu Phi đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo cuồng hi, cười ha ha: "Lục Trần, lần này tất nhiên muốn người đẹp mặt." Thân hình nhảy vọt, rơi vào trên lôi đài, nhìn xem động đều không nhúc nhích Lục Trần, nghiêm nghị nói, "Lục Trần, người còn chờ cái gì, còn chưa lên?"

Lục Trần thần sắc cực kỳ bình tĩnh, vô thanh vô tức đi đến trên lôi đài.

Trong lúc nhất thời, bên sân tiếng nghị luận, lại một lần đi lên: "Thạch sư huynh giao đấu Lục Trần, các người nói, ai sẽ thắng?"

"Lục Trần đi, vừa rồi hẳn như vậy dứt khoát đánh bại Quan Thanh, bày ra thực lực, không giống bình thường a!"

"Người lại biết cái gì? Quan Thanh cùng Thạch sư huynh có thể so sánh sao? Thạch sư huynh chính là nhục thân cường hóa tám lần tồn tại, mà lại các người nhìn thấy không, Thạch sư huynh như vậy tự tin, tất nhiên là có thủ đoạn, năng trấn áp Lục Trần, cho nên Lục Trần dừng bước tại một vòng này, không có khả năng tấn cấp!" Một người khinh thường phản kích.

Lúc trước người kia náo loạn một cái đồ chột mắt, ngượng ngừng cười cười.

Lúc này.

Thạch Tiểu Phi ánh mắt rơi vào thứ nhất trọng tài trên thân: "Sư thúc, đệ tử khẩn cầu phát động sinh tử đấu!"

Thứ nhất trọng tài lông mày phong nhảy lên mấy lần, một mặt chấn kinh, những người khác cũng phần lớn như thế.

"Sinh tử đấu? Hẳn đây là muốn làm gì?"

"Cái này còn không rõ ràng sao, chính là muốn chính đại quang minh đánh giết Lục Trần a!"

"Có cái này bao lớn thù sao?"

"Thạch sư huynh làm như thế, ta ngược lại thật ra tin tưởng hẳn tại Lục Trần trên tay chuyện có hại! Nếu không phải ném đi mặt mũi, như thế nào sẽ có cái này bao lớn cừu hận?"

Chúng Thái Khí cảnh giới người tu luyện, từng cái hai mặt nhìn nhau. Chỉ có Tô Kiệt trên mặt, nhiều một chút ý vị thâm trường.

Tề Vân Thiên nhú nhú mày.

Quách Vân Hưng trên mặt mịt mờ đáng tươi cười, kém chút liền muốn lộ ra.

Lúc này, thứ nhất trọng tài trầm giọng nói: "Sinh tử đấu sự tình, ta không làm chủ được! Phải mời bày ra chương môn cùng Đại trưởng lão ý kiến, mới có thể."

Tề Vân Thiên còn không có nói chuyện.

Quách Vân Hưng đã nói ra: "Nếu như hai bên có hóa giải không ra cừu hận, đồng thời đối phương lại không cự tuyệt, bản trưởng lão cho phép các người sinh tử đấu."

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong dữ tợn lập tức xông ra.

Dựa theo bản ý của hắn, là không đồng ý, Thạch Tiểu Phi không cần phải nói, lần này gần với Bạch Tú Nhi tồn tại, hắn đã động tâm tư, Lục Trần thì là tướng Cửu Tinh Quyền tu luyện ra ngũ trọng khí kinh, mặc dù thực lực vẫn như cũ không rõ, nghĩ đến cũng sẽ không kém, hắn cũng động nhận lấy tâm tư, thế nhưng là hiện tại, Quách Vân Hưng lại không cho hắn cơ hội nói chuyện.

Trực tiếp liền hạ xuống mệnh lệnh, ai mới là Cửu Huyền môn chương môn?

Tề Vân Thiên đang chờ phát tác, Quách Vân Hưng lại nói: "Chương môn, đệ tử ở giữa sinh tử cừu hận, bao năm qua đến đều là tránh không khỏi sự tình, cùng đệ bọn hắn về sau dẫn xuất càng lớn sự cố, không nếu như để cho bọn hắn trực tiếp sinh tử đấu, để tránh cho về sau tạo thành càng lớn nguy nan, chương môn chờ mong bản mặt cửa mấy trăm năm trước giáo huấn a!"

Quách Vân Hưng nói đến nơi này thời điểm, Tề Vân Thiên hít một hơi thật sâu. Cửu Huyền môn, từ thắng chuyển suy, liền là mấy trăm năm trước, nội bộ tranh đấu tạo thành!

Lập tức, Tề Vân Thiên phát phát tay, nói: "Chỉ cần Lục Trần đáp ứng, bản chương môn ủng hộ các người sinh tử đấu!" Bên trong trong lòng, đối với Quách Vân Hưng dữ tợn lại nhiều một phần.

Quách Vân Hưng giống như không có nhìn thấy đồng dạng, vẫn như cũ vẻ mặt tươi cười.

Lúc này, mặc kệ là hai đại Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, vẫn là nội môn mười vị trí đầu, cùng với khác Thái Khí Nhục Thân cảnh giới người tu luyện, từng cái ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, chờ lấy hắn làm ra quyết đoán.

Thạch Tiểu Phi mắt thấy Lục Trần không có nói chuyện, coi là Lục Trần sợ, đặc ý lại nhiều một chút, nói: "Nếu như người không có đảm lượng sinh tử đấu, liền lăn đi xuống đi, không muốn mặt mặt xấu hổ, mà lại từ đây về sau, đừng ra hiện tại tầm mắt của ta phạm vi trong vòng, không phải người sẽ biết tay!" Dương dương đắc ý, nghiêm nhiên đã ăn chắc Lục Trần.

Lại không nghĩ, Lục Trần cười: "Ai nói ta không có đảm lượng sinh tử đấu? Không phải liền là muốn phân ra thắng bại sinh tử sao? Tốt, ta Lục Trần thành toàn người! Ngày đó người đã ta hạ ngàn trượng vực sâu thời điểm, ta liền đợi đến cái này một ngày, quang minh chính đại đánh chết người!"

Thạch Tiểu Phi thần sắc biến đổi.

Chúng người tu luyện sắc mặt, lại một lần thay đổi, bọn hắn tựa hồ nghe đến cái gì?

Tề Vân Thiên chân mày cau lại.

Thạch Tiểu Phi mắt thấy đám người muốn bị Lục Trần ngôn ngữ dẫn đạo, hét lớn một tiếng: "Lục Trần, kéo những thứ vô dụng này làm gì, có gan, hiện tại liền ký giấy sinh tử —— sinh tử không phân, chiến đấu không ngừng!"

Mà lúc này, thứ nhất trọng tài đã bùng lấy một phần sinh tử văn thư đi tới.

Lục Trần long hành hồ bộ, đi đến sinh tử văn thư trước, bóp phá ngón tay của mình, một giọt óng ánh sáng long lanh huyết châu, rơi vào văn thư phía trên.

Thạch Tiểu Phi cũng là như thế!

Trong lúc nhất thời, sinh tử văn thư bay lên không thiêu đốt, hóa thành hai đạo mây khói, bắn vào Lục Trần cùng Thạch Tiểu Phi Thức hải hồn nhi bên trong, một mực giam cầm bọn hắn hồn nhi.

Sinh tử văn thư phía dưới, không phân sinh tử, quyết không bỏ qua. Đây cũng là một loại khế ước, trừ phi đại năng người tu luyện xuất thủ hóa giải, không phải liền là chân chính tử cục.

Đúng lúc này, Thạch Tiểu Phi ha ha cuồng tiếu: "Lục Trần —— ta Thạch Tiểu Phi, có thể đường đường chính chính đánh chết người!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bá Vương Thương

Lục Trần thần sắc bình tĩnh, nhàn nhạt nói: "Người không có một cơ hội nhỏ nhoi."

"Đáng chết!" Thạch Tiểu Phi đôi mắt bên trong hàn quang đột nhiên nở rộ, trong lòng bàn tay trường thương, lại không nỡ phần chần chờ, ông một tiếng, nở rộ ngàn vạn nặng lực lượng, thẳng đến Lục Trần.

Bạo kích ra lực lượng, dữ tợn mà lại kinh khủng! Chỉ thấy Lục Trần trước người hư không, mãnh liệt hoảng đảo, một đầu bị đầu thương đánh ra hư không khe hở thành linh hiện ra.

Một kích chi lực, đã vượt qua một ngàn sáu trăm cân!

Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động.

Nhìn ra được, Thạch Tiểu Phi không chỉ là nhục thân cường hóa tám lần như thế đơn giản, các phương diện thực lực, cũng có rõ rệt tăng lên.

Lúc này, Lục Trần thân hình nhường lui.

Nhìn như tấn mãnh vô cùng đầu thương, thành linh thất bại, đánh vào trên lui đài. Bằng phẳng lui đài mặt ngoài, bị thương của hắn đầu, đánh ra một cái to lớn cái hố.

Một kích thất bại!

Thạch Tiểu Phi đôi mắt bên trong dữ tợn, không thể ức chế bộc phát. Trong lúc nhất thời, trong lòng ngực lửa giận, điên cuồng thiêu đốt. Mặc dù hắn nghĩ tới một kích, không có khả năng cầm xuống Lục Trần, nhưng là tuyệt đối không nghĩ tới, thế mà ngay cả Lục Trần quần áo góc mảnh đều không có đụng vào.

Thạch Tiểu Phi gào thét, xoay người khẽ động. Trong lòng bàn tay cán thương thành linh uyển chuyển, một cái Bá Vương Thương Thiên Long thổ tức, mãnh kích mà ra.

Ầm ầm!

Lao nhanh thương mạng, cán quét hư không, diễn hóa mấy đạo thương ảnh, toàn bộ chảy xuôi đi qua. Thạch Tiểu Phi đối với mình một chiêu này cực kỳ tự tin, tinh tu Bá Vương Thương vài năm, một chiêu này Thiên Long thổ tức, đã đạt tới bốn hư năm thật tình trạng!

Nói đúng là, mãnh kích ra lực lượng chung chín đạo, nhưng là liền chín đạo bên trong, chỉ có bốn đạo chính là hư ảo, còn lại năm đạo đều là thật.

Thật thật giả giả, xen kẽ trong đó, bình thường người tu luyện, không phân biệt được.

Thạch Tiểu Phi mười phần tự tin Lục Trần tuyệt đối biện bạch không ra, đôi mắt bên trong nở rộ lãnh quang, trong lúc vô hình lại nặng một chút.

Nhìn thấy một màn này, chúng người tu luyện lần nữa nghị luận: "Thạch sư huynh Bá Vương Thương, thật là lợi hại nha!"

"Đúng vậy a, một thương này uy năng, Lục Trần tuyệt đối kháng không được! Bất tử, tuyệt đối trọng thương! Một kích sau, tuyệt đối mất mạng!"

"Hừ, cái này tiểu tử thật ngông cuồng! Tự cho là đạt được một chút thực lực, liền không đem Thạch sư huynh để vào mắt, cuối cùng chỉ có thể là mình muốn chết!"

Một bên khác.

Quách Vân Hưng khoe mắt quét nhìn, nhìn xem thần sắc không ngờ Tề Vân Thiên, mỉm cười nói: "Chương môn coi là hai người này, ai mạnh hơn?" Cái thẳng này rõ ràng liền là nhìn thấy Tề Vân Thiên đối Thạch Tiểu Phi cùng Lục Trần đều toát ra mời chào ý tứ, mà hiện tại bọn hắn lại sinh tử đấu, mượn nhờ chuyện này cho Tề Vân Thiên nói xấu đầu.

Bất quá Tề Vân Thiên cuối cùng vẫn là Cửu Huyền môn chương môn, mặc dù ăn một cái thiệt nặng, nhưng lòng dạ vẫn phải có, nhàn nhạt nói: "Tự nhiên là Thạch Tiểu Phi càng mạnh một chút —— bất quá Lục Trần đáng tiếc một chút, nếu là trước đó có thể đem Cửu Tinh Quyền ngũ trọng khí kinh phương pháp mở rộng ra, liền tốt."

Quách Vân Hưng cười hắc hắc: "Lão phu cùng chương môn quan điểm đồng dạng, Thạch Tiểu Phi tất thắng không thể nghi ngờ."

Chính lúc này!

Đã thấy Lục Trần cổ tay chấn động, Cửu Tinh Quyền ngũ trọng khí kinh sóng sau cao hơn sóng trước đánh ra ra.

Cho dù chỉ là ngũ trọng khí kinh, thế nhưng là biến hóa ra lực lượng sóng xung kích, vẫn như cũ vô cùng dữ tợn. Muốn biết, lúc ấy Lục Trần nhục thân năm lần cường hóa lúc, một thân bạo rập lực lượng, liền đã đạt tới không giống tầm thường tình trạng.

Hiện tại, Lục Trần tiếp tục lấy loại lực lượng này đối địch, chỉ là vì tiến một bước thăm dò Thạch Tiểu Phi.

Phanh phanh phanh!

Liên tục ngũ trọng khí kinh, toàn bộ nổ tung, Thạch Tiểu Phi bạo kích ra trường thương, lập tức bị cản lệch, sát Lục Trần thân thể bay đi qua.

Hung hăng đóng ở trên mặt đất, hung hãn lực lượng, kéo dài không dứt cọ rửa, mặt đất bằng phẳng, ngành sinh sinh bị xóc lên một mảnh.

Thạch Tiểu Phi trông mắt đột nhiên trừng lớn!

Bất quá khi hắn nhìn thấy Lục Trần bị một thương này, oanh hướng phía thối lui thời điểm, trên mặt dữ tợn, lập tức bạo phát đi ra: "Người đã đến trình độ sơn cùng thủy tận đi, liền biết, người cũng không gì hơn cái này —— chết cho ta a!" Đóng ở trên mặt đất trường thương, đột nhiên nhảy lên, ông một tiếng rung động, cuốn lên tầng tầng bụi mảnh.

Pháng phát giống như vẩy đuôi Thần long, một kích ầm vang quét ngang đi qua, một kích này lực lượng, càng là siêu việt vừa rồi!

Thạch Tiểu Phi trên mặt dữ tợn càng nhiều!

Dưới trận chúng người tu luyện, lại một lần nói: "Lần này, Lục Trần hẳn phải chết không nghi ngờ!"

"Căn bản cũng không khả năng ngăn cản!" Liền tại bọn hắn coi là đã lực tấn Lục Trần, đột nhiên cười. Bàn tay quét ngang, phanh phanh phanh, liên tục không ngừng khí kinh tầng tầng tung bay.

Cái này một lần không phải ngũ trọng khí kinh, mà là lục trọng khí kinh. Một cỗ áp đảo lúc trước lực lượng, toàn bộ bộc phát. Cùng quét ngang tới trường thương, hung hăng đụng vào nhau.

Thạch Tiểu Phi trông mắt trừng!

Chúng người tu luyện càng là kinh hô không ngừng: "Chuyện gì xảy ra!"

"Lục trọng khí kinh, đáng chết, gia hỏa này, đến tột cùng là thế nào làm được!" Chúng Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cũng là ánh mắt lấp lóe.

Tò Kiệt ánh mắt bên trong, nhiều một vòng dữ tợn!

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong kỳ quang, đột nhiên nở rộ: "Tốt tiểu tử, lục trọng khí kinh —— để bản chương môn đều nhìn sai rồi! Lấy hắn tướng Cửu Tinh Quyền diễn hóa lục trọng khí kinh thực lực, tiềm lực của hắn, giá trị của hắn, tuyệt đối áp đảo Thạch Tiểu Phi phía trên, coi như cùng Bạch Tú Nhi tương đối, chưa hẳn liền yếu đi."

Trong lúc nhất thời, Tề Vân Thiên có gan, trong lòng buồn khổ tất cả đều biểu đạt thống khoái cảm giác.

Lúc trước coi trọng Thạch Tiểu Phi, đơn giản liền là cái này tiểu tử, gần với Bạch Tú Nhi nhục thân tám lần cường hóa mà thôi, trừ cái đó ra, không còn gì khác.

Mà Lục Trần thì lại khác, có thể đem cơ sở bên trong cơ sở quyền pháp, rèn luyện ra lục trọng khí kinh, bậc này tiềm lực, há có thể vền vẹn chỉ là nhục thân cường hóa, có thể so?

Quách Vân Hưng sắc mặt, trong nháy mắt thay đổi, lại không lúc trước lạnh nhạt. Hắn chỗ ý lại, bất quá là Bạch Tú Nhi mà thôi, hiện tại Lục Trần triển lộ ra tiềm lực, cái sau vượt cái trước, để ưu thế của hắn cơ hồ đánh mất.

Nếu là có thể có hảo tâm tình, đó mới là quái sự.

Bên này Cửu Huyền môn hai vị đại lão, mình tranh ám đấu.

Phía bên kia.

Lục Trần nở rộ Cửu Tinh Quyền lục trọng khí kinh, oanh bắn ra lực lượng rơi vào Thạch Tiểu Phi quét ngang tới trường thương lên! Căn này chất liệu không tầm thường trường thương, rốt cuộc khó mà kiên trì, phanh phanh phanh, liên tục không ngừng chấn động, tại chỗ nổ tung, hóa thành bay lên mà lên bụi mảnh, như vậy tiêu tán vô tung.

Càng là tấn mạn khắp nơi đi ra lực lượng nổ tung, rơi vào Thạch Tiểu Phi trên thân. Mà lấy Thạch Tiểu Phi phun tám lần cường hóa nhục thân, cũng gánh không được như vậy lực lượng xung kích, lớn như vậy người, tựa như điều bị đứt dây, ngã văng ra ngoài, trực tiếp rơi vào lõi đài biên giới.

Oa!

Một ngum nghịch huyết, từ Thạch Tiểu Phi miệng bên trong phun tới, lật lên trông mắt bên trong, mang theo cực kỳ thâm trầm hàn quang: "Thật sự là nghĩ không ra, thực lực của ngươi, thể mà phát triển đến tình trạng này, là ta Thạch Tiểu Phi, xem thường ngươi! Bất quá, ngươi cho rằng dạng này liền có thể ăn ta sao? Ta cho ngươi biết, si tâm vọng tưởng! Ta muốn giết ngươi, ai cũng cứu không được ngươi!"

Một tiếng hét lên, Thạch Tiểu Phi cánh tay trái cơ bắp, đột nhiên nổi lên. Cánh tay trái ổng tay áo trực tiếp nổ tung, hóa thành bụi, phiêu tán bay lên, lộ ra một đầu cường tráng cánh tay, cùng mang tại cánh tay bên trên một vòng đen kịt, che kín vô số mảnh lỗ, tràn ngập khát máu chi khí ổng tròn!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bạo Vũ Lê Hoa Châm

Lục Trần ánh mắt co vào!

Cái này đen như mực phẳng phát giống như bao cổ tay đồng dạng ổng tròn, tuyệt đối là đại sát khí.

Cùng lúc đó, cái khác người tu luyện tiếng kinh hô, vang lên: "Đây là cái gì?"

"Bạo Vũ Lê Hoa Châm sao? Thạch sư huynh vì sao lại chuẩn bị dạng này ám khí trang bị? Chẳng lẽ lại, hẳn chuẩn bị cái này đồ vật, chính là vì xử lý Lục Trần sao?"

"Lần này sinh tử đấu, hẳn sớm có dự mưu a!" Chung quanh người tu luyện, dù là không có trực diện Thạch Tiểu Phi cánh tay bên trên sát khí, vẫn như cũ có thể cảm ứng được kia cổ lạnh lẽo khí tức khát máu. Trong lúc nhất thời, bên lõi đài bên trên người tu luyện, hướng phía hai bên tản ra! Một bên khác, Bạch Tú Nhi tướng những này nhìn ở trong mắt, trong ánh mắt nổi lên trận trận kỳ quang, cũng không biết suy nghĩ cái gì, ngược lại là cùng nàng cùng nhau Triệu Kỳ Kỳ, một mặt hưng phấn, "Lục Trần gia hỏa này, hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Không nói bọn này Nhục Thân cảnh giới người tu luyện thần sắc biến hóa!

Liền nói chúng Thái Khí cảnh giới người tu luyện, từng cái sắc mặt, đều trầm xuống. Tề Vân Thiên càng là đứng lên, nhíu mày nói: "Cái này hỗn trướng, từ nơi nào lấy được cái này đồ vật?"

Đang muốn lao ra, lấy tu vi của hắn, hoàn toàn có thể can thiệp Lục Trần cùng Thạch Tiểu Phi tranh đấu, lại không nghĩ lúc này, Quách Vân Hưng trên người khí lãng toàn bộ bạo phát đi ra, mười phần thích hợp ngăn ở Tề Vân Thiên trước người, nói: "Chương môn làm gì kích động? Tiểu bối ở giữa tranh đấu, ngươi liền để chính bọn hắn giải quyết được rồi!"

"Quách Vân Hưng! Đây là công bằng cạnh tranh sao?" Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong dữ tợn bạo phát đi ra.

Quách Vân Hưng cười tủm tỉm nhìn xem Tề Vân Thiên, không mảy may để.

Cùng bọn hắn cùng nhau kia ba vị người tu luyện, cũng là một thân dữ tợn khí lãng, cọ rửa không ngừng! Bọn hắn mặc dù không có Uẩn Linh cảnh giới tu vi, nhưng đều là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, ba người liên thủ, giống như một tôn Uẩn Linh cảnh giới! Như thế một trước một sau, cơ hồ phong bế Tề Vân Thiên tiến lên hoặc là lui lại con đường.

Từ tràng diện có thể nhìn ra.

Cửu Huyền môn nội bộ mâu thuẫn rất lớn, Tề Vân Thiên mặc dù là Cửu Huyền môn chương môn, thế nhưng là trên thực tế, quyền lực lớn nhất lại là Quách Vân Hưng.

Tề Vân Thiên quanh thân bốc lên khí lãng, sóng sau cao hơn sóng trước.

Quách Vân Hưng thần sắc vẫn như cũ rất bình tĩnh!

Mục đích của hắn rất đơn giản, liền là không cho phép Tề Vân Thiên lao ra, ngăn cản Thạch Tiểu Phi cùng Lục Trần tranh đấu! Cái này hai cá nhân bên trong, hắn đương nhiên càng hi vọng Lục Trần bị xử lý.

Cái khác Thái Khí cảnh giới người tu luyện, ngoại trừ số ít mấy cái hữu tâm người tu luyện bên ngoài, những người khác ánh mắt, đều rơi vào trên lôi đài, chờ lấy Lục Trần cùng Thạch Tiểu Phi phân ra sinh tử.

Đương nhiên, Tề Vân Thiên cùng Quách Văn Hưng tranh đấu, chính là im ắng tranh đấu, cũng không hù dọa quá nhiều gọn sóng.

Cùng lúc đó!

Thạch Tiểu Phi trên mặt dữ tợn toàn bộ bộc phát, một mặt cừu hận nhìn xem Lục Trần, ha ha cuồng tiếu: "Lục Trần, thật sự là nghĩ không ra, ngươi tên phế vật này, thế mà đi ngược dòng nước, ta đều bắt không được ngươi! Ha ha, ngươi có biết, ta nguyên lai là dự định mượn nhờ góc kia Vân Văn thảo đột phá Thái Khí, thế nhưng là lão thiên gia chiếu cố ta, thế mà để cho ta nhục thân lần thứ tám cường hóa! Nguyên lai tưởng rằng, mượn nhờ thực lực như vậy, năng nhẹ nhõm đem ngươi bóp chết, thế nhưng là —— "

Thạch Tiểu Phi trên mặt dữ tợn càng nhiều, cả cá nhân từ dưới đất nhảy dựng lên, cuồng hồng: "Vì cái gì, dạng này cũng không thể xử lý ngươi! A, vì cái gì! Cũng may lão tử trước đó liền có chuẩn bị, sớm chuẩn bị Bạo Vũ Lê Hoa Châm!"

"Ta muốn đem ngươi oanh thành bã vụn!"

"Đi chết đi!" Thạch Tiểu Phi xúc động Bạo Vũ Lê Hoa Châm cơ lò xo, liên tục không ngừng chấn động sóng âm, toàn bộ dữ tợn bạo phát đi ra. , từng đạo màu đen ánh sáng lấp lánh, từ Bạo Vũ Lê Hoa Châm mảnh lỗ bên trong bay bắn ra. Mười đạo? Trăm đạo? Nghìn đạo cũng không chỉ, chừng hơn ngàn đạo hắc quang.

Lít nha lít nhít, phảng phất giống như quét sạch thiên địa châu chấu, ô ương ô ương một mảng lớn, thanh thế cực kỳ to lớn.

Chung quanh người tu luyện, tiếng kinh hô lớn hơn một chút. Bực này công kích phía dưới, Lục Trần làm sao có thể có mệnh tại?

Bị Quách Văn Hưng ngăn cản Tề Vân Thiên thấy cảnh này, thêm ra một chút âm đạm chi sắc, thờ dài nói: "Thôi!" Khí thế trên người, trong nháy mắt bốc lên, lại trong nháy mắt hạ xuống xuống dưới.

Bị bực này khí tức vây quanh, Lục Trần nơi nào còn có mệnh tại?

Không nói Lục Trần dạng này nhục thân người tu luyện, coi như là bình thường Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cũng chưa chắc chống đỡ được.

Quách Văn Hưng nụ cười trên mặt càng nhiều một chút.

Thạch Tiểu Phi trừng lên tới tròn mắt, phun ra từng từng ba quang, phảng phất đã nhìn thấy Lục Trần bị oanh thành bã vụn đáng về, quanh thân thông thái, vô cùng đắc ý.

Thân là người trong cuộc Lục Trần, thần sắc không ngừng biến hóa, hắn nghĩ tới Thạch Tiểu Phi sẽ có lợi hại thủ đoạn chờ lấy hắn, nhưng là không nghĩ tới, hắn thế mà ẩn giấu dạng này âm khí trang bị.

Lập tức phun ra nhiều như vậy ánh sáng lấp lánh, cơ hồ phong tỏa quanh người trên dưới, tất cả bộ vị!

Lục Trần cuồng hồng một tiếng, hai tay quét ngang, hai đầu cánh tay, tựa như hai mặt sắt áp, bắn bay đại đa số bay vút tới ánh sáng lấp lánh, nhưng còn có một số nhỏ ánh sáng lấp lánh, xuyên thấu hai tay ở giữa lỗ hổng, rơi vào trên người.

Lục Trần tròn mắt trừng lên đến, một thân dữ tợn nhục thân cường độ, lập tức nổ tung.

Phanh phanh phanh, liên tục không ngừng tiếng va chạm, toàn bộ nổ tung. Lúc đầu Lục Trần cho là mình nhục thân, sẽ bị những này ánh sáng lấp lánh oanh ra vết thương.

Thế nhưng là để hắn ngoài ý muốn chính là, những này ánh sáng lấp lánh bám vào lực lượng, mặc dù cường đại, lại rõ ràng xuyên thấu không được hắn màng da.

Cho đến lúc này, Lục Trần mới xem như hiểu được, hắn nhục thân cường độ, không tại Thái Khí cảnh giới người tu luyện phía dưới. Trong lúc nhất thời, suy nghĩ trong lòng mở ra, cuồng tiếu không thôi.

Thạch Tiểu Phi tròn mắt, sắp từ trong hốc mắt nhảy ra ngoài: "Vì sao lại dạng này!"

Bạo Vũ Lê Hoa Châm uy lực, tâm hắn biết rõ ràng, nhằm vào Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đều có rất lớn lực sát thương, huống chi Nhục Thân cảnh giới? Nhưng vì cái gì sẽ là dạng này?

"A!" Thạch Tiểu Phi diện cơ lập tức giằng co, một mặt vui mừng không còn sót lại chút gì.

Hắn hoàn toàn cao hứng không nổi.

Đang muốn thôi phát lần công kích thứ hai thời điểm. Lục Trần đã nhảy ra ngoài, mặc dù gánh vác Bạo Vũ Lê Hoa Châm công kích, thể nhưng là chút ít ánh sáng lấp lánh va vào trên người, lại là chân chân thật thật công kích, vẫn là phi thường đau. Quân không thấy, quần áo của hắn, đã nổ tung từng đạo lỗ hổng à. Lấy lại tinh thần về sau, Lục Trần sẽ không lại cho Thạch Tiểu Phi lần công kích thứ hai cơ hội.

Thân hình nhất thời, chạy vội phảng phất giống như thiểm điện, Lục Trần vẫn như cũ không có triển lộ hơn người lực lượng.

Bên sân những người tu luyện, từng cái trông mắt, từng lên đến, lại neho lại, hiện tại lại từng, mấy người càng là nứt vỡ khoe mắt, một tia từng sợi máu tươi chảy xuôi ra đều không biết, mang theo khiếp sợ gào thét: "Mạnh như vậy lực công kích, cũng không thể công phá Lục Trần nhục thân?"

"Hắn nhục thân, đến tột cùng là cái gì làm a?"

"Cường hãn đơn giản không dám tưởng tượng a, đây là Nhục Thân cảnh giới nhục thân cường độ sao?"

Trong đám người Triệu Kỳ Kỳ ánh mắt dữ tợn, một mặt oán hận: "Cái này tiểu tử mệnh thật to lớn!"

Cùng nàng cùng nhau Bạch Tú Nhi, diện cơ có chút nhảy lên mấy lần, rất nhanh lại thay đổi đáng tươi cười: "Đây chính là hãn kỳ ngộ sao? Quả nhiên không tầm thường."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: đánh giết Thạch Tiểu Phi

Một bên khác, Tề Vân Thiên thấy cảnh này, thần sắc bỗng nhiên nhẹ nhõm, một mặt tán thưởng: "Cái này tiểu tử, thật sự là ngoài dự liệu! Nhục thân thể mà đạt tới mạnh như vậy độ? Đến tột cùng tám lần cường hóa, vẫn là đã chín lần cường hóa? Mặc kệ là loại kia, năng đạt tới trình độ này nhục thân, đủ để chứng minh hắn bất phàm!"

Về phần Thạch Tiểu Phi, hoàn toàn bị hấn vút bỏ một bên.

Không nói Thạch Tiểu Phi tâm tính bất ổn, liền nói như vậy ti tiện thủ đoạn, cho dù thiên phú cho dù tốt, Tề Vân Thiên cũng sẽ không nhận lấy dạng này người.

Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên ánh mắt rơi vào Quách Vân Hưng trên mặt.

Nhìn thấy Quách Vân Hưng mặt mo, từng cái nhảy lên, Tề Vân Thiên nụ cười trên mặt càng nhiều một chút.

Thời khắc này Quách Vân Hưng, tâm tình đột nhiên ác liệt. Lúc đầu coi là, sẽ xuất hiện tình huống, lại chưa từng xuất hiện, làm sao không để hắn thất vọng.

Nếu để cho Tề Vân Thiên thuận lợi nhận lấy Lục Trần vì đệ tử, Tề Vân Thiên một mạch, thực lực tất nhiên phóng đại. Hắn xem trọng là Tề Vân Thiên cánh chim, mà không phải Lục Trần cái này cá nhân. Lục Trần dạng này sâu kiến, lấy hắn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, muốn chụp chết loại tồn tại này, một trương năng chụp chết đánh.

Lúc này, lão quỷ này đôi mắt bên trong hàn quang lập tức tỏa ra.

.

Trên lời dài!

Lục Trần cuồng hồng một tiếng, nhanh chóng phảng phất giống như chớp giật thân thể, đột nhiên vọt tới Thạch Tiểu Phi trước người.

Thạch Tiểu Phi đôi mắt bên trong dữ tợn chưa thu liễm, hoảng sợ nhan sắc đã bộc phát. Lục Trần năng gánh vác Bạo Vũ Lê Hoa Châm bạo kích mà bắt tử, thực lực như vậy, đủ để cho tâm hắn kinh lạnh mình.

Lúc này, liễu mạng muốn lần nữa khởi động Bạo Vũ Lê Hoa Châm. Bạo Vũ Lê Hoa Châm bộc này cuồng bạo sát khí, có thể liên tục ba lần phát xạ!

Hắn vừa rồi đã dùng một lần, bây giờ còn có hai lần cơ hội.

Ông!

Thế nhưng là không đợi cơ lò xo lại một lần khởi động, một con tráng kiện bàn tay, đã bóp tại cánh tay của hắn bên trên.

A!

Thạch Tiểu Phi vạn phần hoảng sợ.

Lại là Lục Trần đã vọt tới trước mặt hắn, một cái tay bóp tại Bạo Vũ Lê Hoa Châm bên trên.

Ba ba!

Liên tục không ngừng đánh nổ thanh âm, toàn bộ bạo phát đi ra. Lực sát thương cực kỳ hung hãn Bạo Vũ Lê Hoa Châm, chưa nở rộ lần thứ hai uy năng, đã bị Lục Trần bàn tay bóp vỡ nát, hộ tống Bạo Vũ Lê Hoa Châm cùng một chỗ bạo liệt còn có Thạch Tiểu Phi cánh tay.

Phốc!

Cuốn cuộn máu tươi, toàn bộ tỏa ra. Toàn bộ cánh tay, hóa thành tí tách tí tách huyết thủy, nhỏ xuống trên lôi đài. Thạch Tiểu Phi bởi vì cổ này kịch liệt đau nhức, cả khuôn mặt hoàn toàn vạn vẹo, tiếng kêu thảm thiết đau đớn, không thể ức chế từ trong miệng của hắn diện phun ra ngoài.

Cả cá nhân tựa như bùn nhão đồng dạng quỳ gối Lục Trần trước mặt, điểm điểm đỏ thắm máu tươi, phảng phất giống như một đóa nở rộ hoa tươi, không ngừng nở rộ.

Dạng này một màn!

Đề quanh mình người tu luyện, phảng phất giống như gặp lớn lao kích thích, thần sắc biến hóa, không thể ức chế hướng phía bên lôi đài bên trên thối lui.

Lần trong đám người Triệu Kỳ Kỳ dọa đến sắc mặt tái nhợt.

Mà Bạch Tú Nhi thần sắc như thường.

Từ cái này một điểm, có thể nhìn ra, Bạch Tú Nhi viễn siêu những người khác tâm trí.

Lục Trần nhìn xem tựa như bùn nhão đồng dạng Thạch Tiểu Phi, nói: "Thạch Tiểu Phi, ngày đó ngươi đập ta hạ ngàn trượng vực sâu thời điểm, không nghĩ tới sẽ là kết quả như vậy a? Ngươi đoạt ta Văn Văn thảo, cang tại Linh Thú các trước vu hãm ta, cũng không nghĩ tới sẽ là cục diện như vậy a?"

Lời vừa nói ra, toàn trường đều kinh.

Không ít người tu luyện đôi mắt bên trong, đối Thạch Tiểu Phi nhiều hơn một chút vẻ chán ghét.

Ôi ôi!

Thạch Tiểu Phi tướng đầu xềng trên mặt đất, cái lấy đầu, nhìn xem Lục Trần, đôi mắt bên trong vẻ hoảng sợ, không thể ức chế bạo phát đi ra: "Lục Trần, ngươi muốn làm gì?"

"Thế nào, ngươi đã quên vừa lúc bắt đầu, chúng ta đã ký kết sinh tử văn thư sao? Ta muốn giết ngươi a, mà lại là đường đường chính chính, tên chính ngôn thuận giết ngươi a!" Lục Trần nhìn xem Thạch Tiểu Phi.

Hiện tại Thạch Tiểu Phi, nơi nào còn có ngày xưa cao cao tại thượng, hèn mọn thật giống như một con sâu kiến.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong lòng phiền muộn, giảm đi không ít.

Thạch Tiểu Phi trong con mắt, đã bị hoảng sợ lấp đầy. Mặc kệ hắn trong người đồng lứa tu vi như thế nào đột xuất, cuối cùng chỉ là một cái mười lăm tuổi thiếu niên, tâm trí chỗ nào so ra mà vượt trái qua sinh tử Lục Trần?

Lục Trần bàn tay nhấc lên một chút, lực trọng khí kinh đã ngưng tụ, bỗng nhiên bộc phát, bắn ra tựa như một viên hạng nặng phi đạn, hướng phía Thạch Tiểu Phi oanh bắn đi. Thạch Tiểu Phi vạn phần hoảng sợ, tiếng kêu thảm thiết đau đớn lại lần nữa bạo khởi, cả cá nhân từ dưới đất nhảy lên một cái, vòng quanh một chùm phiêu tán máu tươi, liều mạng muốn từ lôi đài nhảy đi xuống!

Thế nhưng là không đợi hắn thân hình rơi xuống!

Tiêu xạ tới lực trọng khí kinh, đã xuyên thấu bộ ngực của hắn, chong chóng chất khí lừng, toàn bộ khuếch tán ra. Tính cả lực trọng khí kinh cùng một chỗ, Thạch Tiểu Phi bạo thành một đoàn huyết vụ, đầy trời máu tươi bay lên, đã bị Lục Trần đánh thành tro.

Đánh giết Thạch Tiểu Phi.

Viên kia cuốn lấy Lục Trần hồn nhi khế ước, hóa thành một chùm phiêu tán khí tức, không còn tồn tại.

Thạch Tiểu Phi chết, khế ước hết hiệu lực!

Quanh mình người tu luyện, từng cái đôi mắt bên trong mang theo chán kinh chi sắc nhìn xem Lục Trần.

Gia hòa này thật giết Thạch Tiểu Phi.

Ra tay chi quả quyết tàn nhẫn, cùng tuổi của hắn, tuyệt không phù. Nhân vật như vậy, không phải bọn hắn năng trên chọc.

Theo sát lấy, mấy cái Cửu Huyền môn ngoại môn đệ tử đi lên, dùng tốc độ nhanh nhất, tướng trên loi đài huyết kế, xong không còn một mảnh, về sau thứ nhất trọng tài nhìn thật sâu Lục Trần một chút, nói: "Thạch Tiểu Phi đã chết, Lục Trần tấn cấp trận chung kết —— hiện tại, cho mời Bạch Tú Nhi đăng tràng, tranh đấu đại khảo đệ nhất! Ai có thể tại cuối cùng lấy học đồ thân phận, tiến giai nội môn đệ tử, liền nhìn chính các người biểu hiện."

Lục Trần lông mày phong có chút giờ lên, sắc mặt bình tĩnh.

Bên sân một đạo mảnh khảnh thân ảnh bay vút rơi xuống, chính là Bạch Tú Nhi.

Cô nương này vẫn là cùng trước kia đồng dạng, hai con đôi mắt bên trong, vòng quanh sáng tỏ ba quang, đưa nàng đỡ tợn bề ngoài, rất tốt che giấu.

Nàng thật giống như, trước kia Lục Trần trong lòng cái kia Tú Nhi sư muội đồng dạng.

Bất quá!

Một chiều này, đối Lục Trần không có tác dụng, sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt càng là vô cùng thâm thúy, mang theo một tia nhàn nhạt trào phúng.

Bạch Tú Nhi diện cơ cứng đờ, ngữ khí có chút u oán: "Thật sự là nghĩ không ra, người thế mà giết Thạch Tiểu Phi!"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Lục mỗ năng có thành tựu ngày hôm nay, tất cả đều bái người ban tặng, nếu không phải người âm thầm xui khiến, ta khả năng đến chết đều nhìn không thấu bộ mặt của người! Cũng may mà người để cho ta hết hi vọng, không phải liền sẽ không lại có hôm nay ta!"

Bạch Tú Nhi diện cơ nhảy lên mấy lần: "Người chẳng lẽ quên đi, chúng ta trước kia —— "

Lục Trần đánh gãy nàng, trong giọng nói mang theo một tia trào phúng: "Trước kia? Chúng ta có trước kia sao? Ta Lục gia không xử bạc với người a, người là thế nào làm? Tốt, đừng lại nguy trang! Không phải người Tô sư huynh, trong lòng nên có u cục!"

Bạch Tú Nhi ánh mắt chuyển động, quả nhiên nhìn thấy Tô Kiệt trên mặt, rõ ràng mang theo một tia vẻ tức giận.

Không khỏi vẻ mặt nghiêm túc, thời gian, Bạch Tú Nhi ngữ khí cũng lộ ra cứng nhắc, nói: "Lục Trần, xem ở trước kia tình cảm bên trên, nếu như người chịu chủ động nhận thua, chúng ta vẫn là bằng hữu!"

Lục Trần cười ha ha một tiếng: "Chủ động nhận thua? Nếu là lúc trước, người nói lời này, nói không chừng ta sẽ còn nghe, thế nhưng là hiện tại, thật có lỗi —— ta không có thêm làm bằng hữu của người! Còn có chính là, sớm trở thành nội môn đệ tử, có thể tại Nhục Thân cảnh giới tu luyện bản môn bí pháp không nói, còn có phát xuống Nguyên tinh, đây chính là tốt đồ đâu."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Cửu Tiêu Kiếm Quyết

"Nguyên tinh ta cũng không bỏ được, chấp tay nhường cho!" Lục Trần thần sắc nhẹ nhõm. Nhục Thân cảnh giới người tu luyện, phí hết tâm tư nghĩ tiến vào nội môn, không phải là vì Nguyên tinh sao!

Được Nguyên tinh, dựa vào trong đó cuồng bạo năng lượng tinh thuần, nhờ vào đó cảm ngộ khí, đột phá Thái Khí, tương đối dễ dàng rất nhiều. Mà tại Ngoại Môn, muốn có được Nguyên tinh, nhưng không có như vậy dễ dàng.

Bạch Tú Nhi ánh mắt bên trong lửa giận, cũng không nén được nữa. Một thân áo bào màu đen, trên dưới tung bay, lăm lẹ nhấp nhô khí lãng, không kiêng nể gì cả bạo phát đi ra, sau một khắc, một đạo dữ tợn kiếm quang đột nhiên bay vút ra.

Huru!

Kiểm quang sáng chói, lập lòe trên lõi đài. Một kiếm chi uy, sao mà hung hãn.

Phía dưới lõi đài người tu luyện, tiếng kinh hô không ngừng nổ tung: "Bạch sư tỷ, uy vũ a!"

"Cái này một kiếm uy năng, quả nhiên là không thể khinh thường, Lục Trần cái này một lần, tuyệt đối gánh không được!"

Một bên khác, Tề Vân Thiên nhìn thấy cái này một kiếm, ánh mắt rơi vào Quách Vân Hưng trên thân, nói: "Quách sư huynh, người cái này đệ tử, thật đúng là không tệ."

Quách Vân Hưng diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, nói: "Chương môn nói đùa."

Hắn không phải mù lòa, chỗ nào nhìn không ra, Bạch Tú Nhi kiếm quang mặc dù dữ tợn, thế nhưng là muốn đánh bại Lục Trần, cơ hồ không có khả năng, dù sao gia hỏa này biến thái nhục thân bày ở nơi này, không có Thái Khí cảnh giới lực công kích, khả năng rất thấp! Hắn khó chịu là, nhìn thấy Tề Vân Thiên trên mặt đắc ý, không hề nghi ngờ, hắn lại thua một trận.

Chính như hắn dự liệu như thế.

Bạch Tú Nhi đủ để đánh bại Thái Khí cảnh giới trở xuống tuyệt đại đa số người tu luyện kiếm quang, tại Lục Trần trước mặt, thật giống như yếu ớt vô trướng gà.

Từng mảnh từng mảnh kiếm quang bay tán loạn tựa như bông tuyết!

Lục Trần chỉ là một quyền, đã tương Bạch Tú Nhi kiếm quang, nhao nhao mất diệt.

Bạch Tú Nhi hai con mắt sáng ngời mở ra, đôi mắt bên trong đều là không thể tưởng tượng nổi, cũng không nén được nữa dữ tợn, thành linh bộc phát, yêu kiều một tiếng: "Lục Trần, người khoan đắc ý!"

Lục Trần Di Hình Hoán Vị, lạnh nhạt nói: "Ta đắc ý sao?"

Hừ!

Bạch Tú Nhi đáp lại hắn, liền là một tiếng trùng điệp hừ lạnh. Theo sát lấy, phân loạn kiếm quang đột nhiên chấn động, chín đạo kiếm quang cùng một chỗ bắn ra tới.

"Cửu Tiêu Kiếm Quyết! ?"

"Trời ạ, Bạch sư tỷ thế mà tương Cửu Tiêu Kiếm Quyết tu luyện tới tình trạng này, đây rõ ràng đã đến lĩnh ngộ kiếm ý biên giới a! Quả nhiên không hổ là bản môn, thế hệ này nhất thiên tài a!"

Chúng người tu luyện, đôi mắt bên trong bốc lên kỳ quang. Bọn hắn bởi vì Bạch Tú Nhi, khuynh hướng tính cực lớn, từng cái hận không thể Lục Trần thảm bại tại Bạch Tú Nhi dưới kiếm đáng vẽ, không nói ra được ghê tởm.

Mà chúng nội môn đệ tử bên trong, Tô Kiệt đôi mắt bên trong tách ra từng sợi hàn quang, cũng không biết lại nghĩ cái gì!

Mấy vị khác, thần sắc ý động: "Bạch sư muội cũng không tệ, tuổi còn nhỏ, có thể đem kiếm quyết tu luyện tới trình độ này, tốt vô cùng! Cho nàng thời gian, tất nhiên có thể tại đột phá Thái Khí trước kia, diễn hóa kiếm ý!"

"Đúng vậy a, Thái Khí trước kia diễn hóa kiếm ý, đột phá Thái Khí về sau, thực lực thật liền không phải là cùng bình thường!"

"Khả năng bản môn, lại sẽ thêm ra một cái giống Đại sư huynh hoặc là Đại sư tỷ như thế nhân vật thiên tài!"

Một bên khác!

Quách Vân Hưng nhìn thấy một màn này, có chút âm ỉ sắc mặt, lập tức thư giãn xuống tới, cười ha ha một tiếng: "Tú Nhi nha đầu này a, tương Kiếm pháp tu luyện tới trình độ này, cũng không cùng lão phu nói một chút! Thật là, để lão phu bạch lo lắng!"

Kiểm pháp tu luyện tới trình độ này, hắn thấy, đánh nát Lục Trần nhục thân đã không coi vào đâu.

Tề Vân Thiên lòng mảy phong nhảy lên mấy lần, đôi mắt bên trong kỳ quang đều rơi vào Lục Trần trên thân.

Hắn đối Lục Trần hứng thú, phi thường lớn.

Từ vừa lúc bắt đầu, không để ý, đến hiện tại, tâm tư vì đó dẫn dắt. Trong mơ hồ, có chút nhìn không thấu Lục Trần.

Ngay tại đám người coi là, Lục Trần gánh không được chín đạo phảng phất giống như thực chất kiếm quang thời điểm.

Lục Trần hai tay khê chấn động.

Ong ong thanh âm thuận thể chấn khởi, Cửu Tinh Quyền thành linh diễn hóa, nhất trọng khí kinh, nhị trọng khí kinh, tam trọng khí kinh —— thất trọng khí kinh, theo nắm đấm của hấn oanh bắn đi ra, thất trọng lao nhanh khí kinh, phảng phất giống như bảy đạo liên tục điệp gia sóng biển, trùng hợp một thể, bộc phát ra cực kì hung hãn sóng xung kích, hung hăng rơi vào đối diện bay vút chín đạo kiếm quang bên trên.

Phanh phanh phanh!

Kéo dài không dứt kiếm quang, phảng phất giống như vỡ nát pha lê, một mảnh liên tiếp một mảnh băng liệt, tiếp theo băng thành bụi tồn tại.

Phốc!

Bốn phương tám hướng tản ra, dữ tợn khí lãng, lao ra không đến nửa trượng, đã toàn bộ tiêu tán.

Lúc này, Lục Trần thân hình lắc lư, trực tiếp xuyên thấu tán toái kiếm quang cấu trúc thành bụi mù chi màn, ra hiện tại Bạch Tú Nhi trước mặt, thất trọng khí kinh lại lần nữa mãnh dũng đi ra.

Ầm ầm!

Hung hãn âm bạo, trong nháy mắt nổ tung, chỉ là trong nháy mắt, đã tới gần Bạch Tú Nhi.

Bạch Tú Nhi quần áo bay tán loạn, tóc xanh bay lên, trắng nõn khuôn mặt phía trên một chút xuyết hai viên ngày bình thường vô cùng sáng tỏ đôi mắt bên trong, đều là vẻ kinh hãi, âm thanh tê mình, từ trong miệng nàng bạo phát đi ra: "Đây không có khả năng!"

"Đây không có khả năng a!" Càng nhiều thanh âm, theo sát lấy bạo phát đi ra. Bọn hấn không phải sợ hãi thán phục tại Lục Trần một quyền đánh nát Bạch Tú Nhi kiếm quang, mà là sợ hãi thán phục tại, Lục Trần hiển lộ ra thất trọng khí kinh.

Cửu Tinh Quyền khi nào trở nên lợi hại như vậy? Cửu Tinh Quyền không phải tông môn cơ sở bên trong cơ sở sao? Thất trọng khí kinh hai trọng khí kinh, bọn hấn cũng đều không nhìn, về sau ngũ trọng lục trọng khí kinh, bọn hấn cũng nhìn, vì cái gì còn có thất trọng khí kinh?

Là bọn hấn con mắt mù sao?

Từng cái trông mắt rơi vào Lục Trần trên thân!

Mặc kệ là Nhục Thân cảnh giới, vẫn là Thái Khí cảnh giới nội môn đệ tử, liền xem như Tô Kiệt, cũng là diện cơ điên cuồng nhảy lên, trong lòng dữ tợn không ngừng bạo phát đi ra: Gia hỏa này, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Một bên khác!

Quách Vân Hưng cùng kia ba vị tu vi tinh thâm người tu luyện, trông mắt trừng.

Tề Vân Thiên song chương vỗ, ha ha cuồng tiếu: "Tốt, phi thường tốt! Thật sự là nghĩ không ra, Lục Trần thể mà đề bản môn Cửu Tinh Quyền, tái hiện ngày xưa quang huy! Nếu là có thể nhờ vào đó tướng Cửu Tinh Quyền một lần nữa biến hóa ra, bản môn Nhục Thân cảnh giới người tu luyện, có lẽ sẽ không lại cùng trước kia, biến thành cái khác các cửa hạ chót!"

Quách Vân Hưng diện cơ khiêu động càng thấy tập nập lên.

Lục Trần bày ra thiên phú càng cao, hấn liền càng không vui vẻ. Bởi vì Lục Trần, vượt trên Bạch Tú Nhi một đầu, mà Bạch Tú Nhi là hấn đệ tử, kiêm thầy, thân là chương môn, có quyền lực thu nạp đại khảo đệ nhất học đồ, vì môn hạ đệ tử, tương đương với nói, Tề Vân Thiên lại vượt qua hấn.

Quách Vân Hưng như thế nào cao hứng?

Mọi người ở đây nhao nhao sợ hãi thán phục, Lục Trần thi triển ra thất trọng khí kinh thời điểm.

Cái này thất trọng khí kinh Liên Hoàn đẩy ra khí lãng, đã tướng Bạch Tú Nhi bao khóa, một tiếng vang ầm ầm —— vị này ba năm qua, một mực chiếm lấy học đồ đệ nhất thiên tài mỹ thiếu nữ, bị cổ này cuồng bạo khí tức, từ trên lôi đài đánh xuống.

Nàng bại, không có một điểm huyền niệm bại!

Bạch Tú Nhi thân hình lão đạo, nếu không phải Triệu Kỳ Kỳ đỡ lấy nàng, cơ hồ đều muốn ngồi sập xuống đất. Nàng tâm tình bây giờ mười phần ác liệt, ánh mắt giờ lên, cùng đứng tại bên bờ lôi đài, băng lãnh nhìn chăm chú lên mình Lục Trần, ánh mắt đối cùng một chỗ, đối phương đôi mắt bên trong coi thường, tựa như một thanh kiếm sắc, bắn thẳng trái tim của nàng.

"Lục Trần!" Bạch Tú Nhi khuôn mặt dữ tợn, cắn răng nghiêng lợi gầm nhẹ.

Chương 26: Hồn Nguyên Kinh

Bạch Tú Nhi có thể nói, đối Lục Trần hận thấu xương.

Mở ra thứ nhất, nội môn đệ tử tư cách, cứ như vậy không có! Nàng tha thiết ước mơ muốn lấy cái thân phận này tiến vào nội môn, ngoại trừ truy cầu thực lực bên ngoài, còn có một cái trọng yếu nguyên nhân, cái kia chính là muốn, cùng Tô Kiệt kết giao bên trong, chiếm cứ một chút chủ động, không về phần chỉ có thể mặc cho bài bố.

Nàng Bạch Tú Nhi không phải một cái cam nguyện thân phục người, nếu không sẽ không như vậy đối đãi Lục Trần.

Thế nhưng là hiện tại!

Nàng muốn đồ vật không có!

Tâm tình chi hồngбет, có thể nghĩ. Thân là nàng đáng tin tùy tùng, Triệu Kỳ Kỳ năng không biết tâm tư của nàng, quả quyết cùng Bạch Tú Nhi ngăn cách một cái thân vị.

Chính lúc này!

Bạch Tú Nhi trùng điệp hừ một tiếng, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, xoay người rời đi.

Nàng là một khắc cũng không muốn chờ đợi.

Trên lời đãi Lục Trần thờ dài ra một hơi, trong lòng trầm tích phiền muộn, lại lỏng một chút. Trên dưới quanh người, một cỗ mùi phấn vui sướng khí tức, lưu chuyển không ngừng, tâm cảnh của hắn, lại có nhất định tăng lên, trong lúc vô hình tự thân tinh thần lực, nghênh đón một lần cuồng bạo tăng trưởng.

Trong lúc nhất thời, tâm thần thấu triệt, dù là luân phiên kịch đấu, Lục Trần cũng một chút cũng cảm giác không thấy mệt mỏi.

Lúc này, thứ nhất trọng tài trầm giọng nói: "Lục Trần đánh bại Bạch Tú Nhi, hái được năm nay học đồ đại khảo thứ nhất, chức thủ khoa! Dựa theo trước đó ban thưởng, Lục Trần tấn thăng làm nội môn đệ tử!"

Bên lời đãi bên trên chúng người tu luyện, vô cùng ý động.

Nội môn đệ tử là cái gì?

Tiến vào nội môn, một bước lên trời, từ đây cùng Ngoại Môn, phân chia ra tới.

Trọng yếu nhất một điểm, tiến vào nội môn về sau, tu luyện tài nguyên liên tục không ngừng không nói, mà lại từ đây về sau, sẽ không còn có bị Cửu Huyền môn đuổi ra khỏi cửa tai họa ngầm! Dù sao, ngoại môn đệ tử, cũng nhiều năm hạn, vượt qua cái nào đó niên hạn, không có đạt tới tu vi gì, đều sẽ bị thanh lý ra ngoài.

Bọn hắn đối với Lục Trần hâm mộ, là phát ra từ nội tâm.

Mà lúc này.

Thứ nhất trọng tài bên người quang ảnh tăng tăng, Tề Vân Thiên thân hình hiển lộ, tràn ngập ý cười ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Lục Trần, lần này đại khảo, ngươi đề bản chương môn, phát hiện một viên bị long đông minh châu! Bản môn năng có người dạng này ưu tú đệ tử, là bản môn chi phúc, hiện tại bản chương môn hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng hay không đi theo bản chương môn tu luyện?"

Lục Trần trông mắt trừng.

Bên sân người tu luyện hô hấp, không khỏi dồn dập lên.

Chương môn là cái gì?

Có lẽ hắn không phải Cửu Huyền môn tu vi mạnh nhất người tu luyện, nhưng hắn là chương môn, chính là Uẩn Linh cảnh người tu luyện. Tiến vào Uẩn Linh cảnh cường giả môn hạ tu luyện, chỗ tốt rất lớn.

Từng cái nhìn về phía Lục Trần ánh mắt, lần nữa xảy ra biến hóa. Hâm mộ bên trong, ẩn tàng không ngừng ghen ghét, đã bạo phát đi ra.

Quách Vân Hưng thấy cảnh này, diện cơ cuồng nhanh nhảy lên, kia ba vị người tu luyện, hai mặt nhìn nhau, đều thở dài một hơi. Nếu như Quách Vân Hưng không có nhận lấy Bạch Tú Nhi, lần này Lục Trần cảm xuống khỏi thủ, hẳn cũng có thể lên đài, để Lục Trần lựa chọn chính mình.

Thế nhưng là không có nếu như, có chỉ là dữ tợn, Quách Vân Hưng đôi mắt bên trong quang hoa tầng tầng khuếch tán.

Tề Vân Thiên ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, ý cười không giảm.

Lục Trần chỉ cảm thấy một cỗ khó nói lên lời vui sướng, từ trong lòng bốc lên, hẳn dạng này người tu luyện, làm sao không muốn trở thành chương môn đệ từ đâu?

Lúc này, Lục Trần phục trên đất, nói: "Đệ từ nguyện ý!"

Tề Vân Thiên cười ha ha: "Đứng lên đi."

Lục Trần theo sát lấy bò lên, đứng ở một bên.

Mà Tề Vân Thiên đi đến lối đài phía trước, ánh mắt đảo qua toàn trường, nói: "Mượn cơ hội này, bản chương môn nhiều lời vài câu! Mặc kệ là cuối cùng lưu tại bản môn, còn là bởi vì thực lực tu vi bất quá quan, rồi đi bản môn đệ tử, bản chương môn chỉ hi vọng các ngươi, về sau tu luyện chớ lãnh đạm, bên ngoài hành tẩu, chớ ý vào tự thân tu vi, ức hiếp người bình thường, không phải nếu là bị bản môn biết, dù coi như là các ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng sẽ đem các ngươi bắt tới, nghiêm trị!"

"Rõ chưa?"

Chúng người tu luyện ầm vang đồng ý.

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu, nói: "Bản chương môn cũng tin tưởng, các ngươi làm được. Chuyện kế tiếp, giao cho Đại trưởng lão đến —— Lục Trần, đi theo ta!"

Lục Trần cùng sau lưng Tề Vân Thiên, đi ngang qua chúng Thái Khí cảnh giới người tu luyện quần thể bên người thời điểm, rõ ràng cảm thấy một sợi dữ tợn ánh mắt.

Lục Trần ánh mắt nhấc ngang, chỉ thấy Tô Kiệt dữ tợn nhìn mình chăm chăm.

Lục Trần cười nhạt một tiếng, không thêm để ý tới.

Chỉ đem Tô Kiệt tức giận đến quá sức.

Lúc này, thần sắc rõ ràng không phải rất sung sướng Quách Vân Hưng đã rơi vào trên lối đài, bắt đầu tuyên bố tiến vào mười vị trí đầu ban thưởng!

Đệ nhất ban thưởng liền là nội môn đệ tử thân phận.

Cho nên cùng Lục Trần không có chút quan hệ nào.

Đương nhiên danh thứ khác ban thưởng, cùng cái này nội môn đệ tử thân phận tương đối, hoàn toàn không thể so sánh, cái này không đề cập tới.

Cứ như vậy!

Lục Trần đi theo Tề Vân Thiên tiến vào Cửu Huyền cung.

Lớn như vậy trong cung điện, tia sáng rất đủ. Tề Vân Thiên trực tiếp ngồi tại chương môn trên bảo tọa, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Tại trước ngươi, vì sư còn có một cái đệ tử, ngươi biết là ai sao?"

Lục Trần mờ mịt lắc đầu.

Những chuyện này, lấy thân phận của hắn, căn vốn không từ biết được.

Tề Vân Thiên cười: "Nàng liền là bản môn Thái Khí cảnh giới Đại sư tỷ, hai đại chân truyền đệ nhất Diệp Linh Vân."

"Diệp sư tỷ?" Lục Trần tròn mắt trừng. Thật không nghĩ tới, Diệp Linh Vân lại là Tề Vân Thiên đệ tử. Mà lại, hiện tại hắn cùng Diệp Linh Vân, thế mà báai tại cùng một vị sư tôn môn hạ.

Chuyện phát triển, thường thường đều có nhất định hí kịch tính.

Tỉ như hiện tại.

Tề Vân Thiên nói: "Xem ra, ngươi cũng nhận biết Linh Vân."

Lục Trần chặn lại nói: "Diệp sư tỷ chính là bản môn kiều ngao, môn nhân nhân tài kiệt xuất, đệ tử như thế nào lại không biết nàng đâu."

Tề Vân Thiên nhẹ gạt đầu, trong nháy mắt một điểm, một viên Nguyên tinh rên đúc Nguyên Phù, bay vút tới, rơi vào Lục Trần trong tay, nói: "Đây là bản môn thăng đến Uẩn Linh bí pháp một trong, nội môn đệ tử mới có thể tu luyện, Hồn Nguyên Công Nhục Thân thiên chương Hồn Nguyên Kinh —— người lại tu luyện nhìn xem, một tháng sau, tại đến nơi này đến, vì sư sẽ suy tính người tiến độ tu luyện, đến lúc đó nhằm vào người tu vi, làm ra tương ứng chỉ đạo."

Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên trong nháy mắt một điểm

Một người mặc áo xám lão giả, đi ra, Tề Vân Thiên nói: "An bài cho hần một cái thích hợp động phủ."

"Đúng vậy, chương môn!" Lão giả áo xám khom người cúi đầu, nhìn rất đực ánh mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, đạo, "Sư đệ, đi theo ta."

Lục Trần nhìn thoáng qua cái này lão giả áo xám, một chút liền nhìn ra, đây là một vị Thái Khí cảnh giới người tu luyện.

Lúc này, Lục Trần nói: "Đệ tử cáo lui."

Tề Vân Thiên nhẹ gạt đầu, không tiếp tục nói chuyện.

Lục Trần cùng lão giả áo xám cùng một chỗ, từ Cửu Huyền cung phía sau cửa nhỏ, bước lên một đầu xuống núi đường nhỏ. Trên đường, Lục Trần cùng lão giả áo xám hỏi thăm một chút nội môn đệ tử hần là biết đến sự tình.

Lão giả áo xám, biết gì nói nấy. Không bao lâu, vượt qua khu vực khác, đi vào trên sườn núi, xen vào nội môn cùng Ngoại Môn khu vực, một cái rất yên lặng viện lạc trước, lão giả áo xám trầm giọng nói: "Sư đệ, liền là nơi này."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: một mạch phá bảy tầng

Lục Trần nói: "Đa tạ sư huynh."

Lão giả áo xám mỉm cười, không có lại nói cái gì, quay người rời đi. Lục Trần nhìn xem động phủ, nổi lòng một trận bay tứ tung, khóe miệng nhin không được liệt lên, lộ ra vẻ vui mừng: "Ta rốt cục trở thành nội môn đệ tử, từ đây về sau, nội môn đệ tử hưởng thụ phúc lợi, ta cũng có thể có được, hiện tại đi vào trước nhìn xem."

Lục Trần không có nửa phần chần chờ, ngón tay một điểm, rơi vào bên ngoài động phủ cấm chế bên trên.

Ông một tiếng, cấm chế dày đặc lập tức mở ra, một cái khám nam tại ngọn núi bên trong viện lạc, hiện lên hiện tại Lục Trần trước mắt. Theo sát lấy, nhỏ ra một giọt máu tươi của mình, cùng động phủ hoàn thành tế luyện quan hệ, tinh thần lực khẽ chấn động.

Động phủ chi môn, tự động đóng.

Từ đây về sau, toà động phủ này, liền là thuộc về hần.

Lục Trần tâm trí chi cứng cỏi, mặc dù viễn siêu cùng thế hệ, thế nhưng là tuổi của hần, vẫn như cũ bất quá mười lăm tuổi mà thôi, hần cũng có dòng suy nghĩ của mình ba động. Ánh mắt hoành đến thẳng đi liếc nhìn, đã tướng tiểu viện nội cảnh, tại thức hải bên trong bày biện ra đến, viện lạc mặc dù nhỏ hẹp, thế nhưng là đủ loại công năng, vẫn là phi thường đầy đủ hết.

Thường ngày tu luyện sinh hoạt thường ngày tinh thất, phòng ngủ đều có, còn có một cái đan phòng, cùng một cái phương viên đạt tới hai trượng đình viện.

Lục Trần rất hài lòng.

Lại không nửa phần chần chờ, Lục Trần trực tiếp tiến vào trong tinh thất, ngồi tại bồ đoàn bên trên, lấy ra Tề Vân Thiên cho hần viên kia ngọc phù, khắc ở trên trán.

Trong lúc nhất thời, một đạo linh hơi thở bắn ra!

Lục Trần thức hải bên trong, đã thêm ra một quyển sách.

Sách, danh tự liền gọi là Hồn Nguyên Kinh. Hồn Nguyên Kinh, chính là Hồn Nguyên Công cơ sở. Lục Trần tinh thần lực rơi vào Hồn Nguyên Kinh bên trên. Phù một tiếng, Hồn Nguyên Kinh tại chỗ nghiền ép vỡ nát, hóa thành một đạo Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, không đợi Lục Trần hồn nhi tiếp thu trong đó tin tức.

Đã bị ngôi sao màu đen một ngum thôn phệ.

Lục Trần nhắm mí mắt, rung động mấy lần, tinh thần lực mật thiết chú ý ngôi sao màu đen hết thảy động tĩnh.

Cái đồ chơi này không đơn giản.

Hắn năng trưởng thành đến trước mắt cảnh giới này, dựa vào là liền là ngôi sao màu đen trợ giúp, Lục Trần mình cũng không ngờ rằng, viên này ngôi sao màu đen, thế mà còn có thể thôn phệ bí tịch. Bất quá nghĩ lại, cũng liền minh bạch, đạo này bí tịch vật dẫn chính là Nguyên Phù, Nguyên Phù bản thân liền chứa tinh khí.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần sinh ra vẻ mong đợi. Chớp mắt qua đi, ngôi sao màu đen hơi rung nhẹ, cùng lúc trước thôn phệ tinh khí đồng dạng, phun ra một cỗ bàng bạc linh hơi thở.

Đạo này linh hơi thở, tiến vào Lục Trần hồn nhi bên trong.

Dù là Lục Trần không có tu luyện qua Hồn Nguyên Kinh, cũng sinh ra một loại sinh ra đã biết cảm giác. Nếu như dựa vào mình tu luyện, đầu tiên muốn lĩnh hội bí tịch, sau đó căn cứ lý giải, tu luyện này công, cuối cùng năng có bao nhiêu ích lợi, liền nhìn cá nhân ngộ tính cùng tạo hóa.

Thế nhưng là hiện tại!

Có ngôi sao màu đen, bước đầu tiên lĩnh hội đã tinh lược rơi mất. Có thể nói, thật to rút ngắn thời gian tu luyện.

Mà lại, Lục Trần rõ ràng cảm giác được, trải qua ngôi sao màu đen thôn phệ về sau lại biến hóa ra Hồn Nguyên Kinh, đã hoàn chỉnh phân tích, tinh diệu trình độ, so sánh với ban đầu tăng lên không ít.

Mặc dù tổng cương không có biến hóa, thế nhưng là nội bộ chi tiết, lại có biến hóa không nhỏ.

Lục Trần lòng tràn đầy vui vẻ, nhin không được cười lên ha hả: "Nghĩ không ra, giảm bớt ta lĩnh hội quá trình không nói, thế mà còn tiến một bước cường hóa Hồn Nguyên Kinh! Có viên này ngôi sao màu đen, nghĩ không cường đại, cũng khó khăn a."

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, tinh thần lực cuốn lên, trực tiếp rơi vào Hồn Nguyên Kinh lên! Hồn Nguyên Kinh có cửu tầng!

Một tầng đối ứng một lần nhục thân cường hóa.

Nói đến, Lục Trần trước kia tu luyện Cửu Huyền môn cơ sở công pháp, bất quá là này công tiến một bước đơn giản hoá cắt xén phiên bản mà thôi.

Mà Hồn Nguyên Kinh tu luyện, một tầng biến hóa, cửu tầng Viên mãn về sau, chuyển hóa Hồn Nguyên Kinh, cũng chính là Hồn Nguyên chân khí. Một khi diễn hóa Hồn Nguyên chân khí, liền là đột phá Thái Khí. Lấy Nhục Thân cảnh giới tu luyện Hồn Nguyên Kinh, so đột phá Thái Khí về sau lại đến tu luyện, muốn tốt rất nhiều, bởi vì Thái Khí về sau, đã rèn luyện chân khí, chuyển tu Hồn Nguyên Kinh, muốn cải biến tự thân chân khí, trong đó khó khăn không nói. Còn có liền là dưới tình huống bình thường, không có thu hoạch được thân phận của nội môn đệ tử, tông môn thẳng đến Uẩn Linh bí pháp, không có cơ hội tiếp xúc, càng không nói đến tu luyện, liền xem như sớm bái ân sư, ân sư cũng không thể truyền thụ, không phải liền là trái với môn quy.

Đây cũng là Bạch Tú Nhi, muốn cảm tới nội môn đệ tử danh ngạch nguyên nhân một trong.

Lúc này, Lục Trần tinh thần lực điên cuồng quét sạch ra.

Rơi vào tầng thứ nhất pháp quyết phía trên.

Ông một tiếng!

Tầng thứ nhất pháp quyết, thuận thế vỡ vụn. Lục Trần dẫn đạo tản mạn khắp nơi trong thân thể lực lượng, một tiếng vang trầm! , trên thân hạ lưu tán khí tức, toàn bộ ngưng tụ.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nhục thân chấn động.

Mặc dù nhục thân lực lượng bị hạn chế tăng lên không được, thế nhưng là trong lúc vô hình, nhục thân cường độ lại có một ít biến hóa rất nhỏ.

Lục Trần nhãn tinh sáng lên: "Tầng thứ nhất, xong rồi!"

Theo sát lấy, khởi động tầng thứ hai pháp quyết. Cùng tu luyện tầng thứ nhất đồng dạng, cơ hồ là trong nháy mắt đột phá. Đây cũng là đạt được ngôi sao màu đen tây lễ, Lục Trần ngộ tính tăng lên trên diện rộng thành quả.

Một đường tu luyện.

Lục Trần khí tức, ngày càng thâm trầm, Hỗn Nguyên Kinh cấp độ, từng bước một hướng phía phía trước, đột nhiên tăng mạnh. Theo cấp độ một chút xú tăng lên, tu luyện dùng thời gian, càng ngày càng nhiều, nhưng cũng không sao.

Rốt cục tại cái này một ngày nửa đêm trước giờ, Lục Trần kêu nhỏ một tiếng, trên dưới quanh người, truyền đến lít nha lít nhít tiếng rung.

Hỗn Nguyên Kinh cấp độ, đột phá đến tầng thứ bảy!

Lục Trần thờ dài ra một hơi, trầm nghĩ: Có lẽ ngày mai, liền có thể tương Hỗn Nguyên Kinh diễn hóa cửu tầng Viên mãn, sau đó liền là tìm kiếm kia một tia khí cảm, ngưng tụ Hỗn Nguyên chân khí, đột phá Thái Khí thời điểm.

Từ cái này một chút cũng có thể nhìn ra, một bản thích hợp công pháp, đối với đột phá Thái Khí, trợ giúp phi thường lớn.

Đang lúc Lục Trần chuẩn bị lúc nghỉ ngơi, lòng mảy phong khẽ chấn động, động phủ cảm chế, truyền tới một thỉnh cầu thanh âm.

Lục Trần xuyên thấu qua tinh thất cửa sổ nhỏ, nhìn ra được, hiện tại đoán chừng đã qua giờ Tý, là ai, muộn như vậy tới bái phỏng?

Lục Trần lòng mảy phong nhú một cái, không do dự, đi ra tinh thất, tinh thần lực hơi động một chút. Vèo một tiếng, động phủ đại môn lập tức mở ra, chỉ thấy động phủ ngoài cửa, đứng đầy một cái vóc người mềm mại nữ tử.

Ngân bạch dưới ánh trăng, một trương bạch không tưởng nổi mặt, hiển lộ tại Lục Trần trước mặt, chính là Bạch Tú Nhi.

Sâu càng nửa đêm, đến tới nơi này làm gì?

Lục Trần tâm, nhện không được nhảy lên một chút, nổi lòng bên trong không nên có cảm xúc mất thấy liền muốn lan tràn, thế nhưng là sau một khắc! Cường hãn tâm cảnh phóng lên, tương cổ này không nên có cảm xúc, toàn bộ giáo sát sạch sẽ.

Qua trong giây lát, Lục Trần con mắt trở nên vô cùng thanh tịnh, một đạo ba động ánh sáng lấp lánh, lưu chuyển không chừng, rơi vào Bạch Tú Nhi trên thân, trầm giọng nói: "Người tới làm gì?"

Bạch Tú Nhi dưới ánh trăng đôi mắt, lộ ra một cổ u oán, nói: "Thế nào, không mời ta đi vào sao?"

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần.

Mời nàng tiến đến?

Nói thật, Lục Trần động ý nghĩ này, thế nhưng là rất nhanh, trực tiếp bác bỏ ý nghĩ này!

Tại sao muốn mời nàng tiến đến? Trước mặt thiếu nữ này, nhìn như mềm mại động lòng người, kì thực lòng dạ rắn rết, vì đạt được mục đích không chọn thủ đoạn, tuy tiện không nên trên chộc.

Lục Trần ánh mắt thâm thúy, trầm giọng nói: "Có lời gì, đứng tại cổng nói liền tốt, tiến đến cũng không cần phải —— không phải bị người khác trông thấy, sẽ không tốt."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28:mỹ nhân như bọ cạp!

Bạch Tú Nhi cười.

Mặc dù tuổi của nàng, so Lục Trần còn muốn nhỏ mấy tháng, nhưng là trên người nàng, lại tản mát ra một cổ nàng cái tuổi này không nên có mị thái.

Cổ này mị thái.

Lục Trần yên tĩnh lại tâm, lại lên gợn sóng.

Bạch Tú Nhi xinh đẹp cười nói: "Ngươi hiện tại sợ người khác trông thấy không tốt, trước kia làm sao không sợ?" Nàng nói sự thật, trước kia nàng ra vào Lục Trần ở lại địa phương, liền cùng chơi đồng dạng.

Đương nhiên, hiện tại cũng cùng trước kia không đồng dạng.

Nói, Bạch Tú Nhi thân hình lắc lư, tự mình hướng phía đình viện đi đến, tuyệt không xa lạ.

Lục Trần lông mày phong có chút chấn giương, khí tức quanh người chấn động, hóa thành một đạo bình chương, đưa nàng ngăn tại bên ngoài, trầm giọng nói: "Trước kia là trước kia, hiện tại là hiện tại, ngươi không muốn vào đến rồi!"

Bạch Tú Nhi sắc mặt, lúc này mới chân chính xảy ra biến hóa. Ngay tại vừa rồi, nàng đã cảm giác được Lục Trần thân hình lên cơn sóng, thế nhưng là hiện tại, Lục Trần vẫn như cũ không nể tình đưa nàng ngăn tại bên ngoài, mà lại ánh mắt thâm thúy, tựa như lưỡi dao hung hăng đâm vào trong lòng nàng bên trong.

Muốn biết, trước kia liền xem như nàng cười một chút, cũng có thể làm cho Lục Trần tâm thần say mê, cam nguyện vì nàng làm bất cứ chuyện gì.

Mà hiện tại, nàng chủ động phóng thích mị thái!

Trước mặt cái này, so trước kia cao tráng không ít thiếu niên, thế mà vẫn như cũ nắm chặt lấy khuôn mặt, bất vi sở động.

Là mị lực của nàng không đủ?

Không!

Bạch Tú Nhi ánh mắt bỗng nhiên dừng lại, nói: "Ngươi thay đổi!"

Lục Trần trông mắt hơi híp, nhìn xem cô nương này khí thế biến hóa, nói: "Không tệ, ta thay đổi!"

Bạch Tú Nhi mang theo một chút ủy khuất: "Trước kia, ngươi sẽ không ngăn cản ta."

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Trước kia là sẽ không, nhưng là hiện tại —— rất xin lỗi, ngươi một bộ này, đối ta vô dụng! Từ ngươi cho rằng đem giá trị của ta nghiền ép sạch sẽ không nói, còn muốn mượn nhờ những người khác tay, giết chết ta thời điểm, ngươi nên sẽ nghĩ tới, sẽ có hôm nay."

Bạch Tú Nhi ánh mắt bên trong, đột nhiên hù dọa một đạo cơn sóng, nói: "Không, ta tuyệt đối không có."

Lục Trần nói: "Có không có, trong lòng ngươi tinh tường! Tốt, còn có lời gì muốn nói sao? Nếu như không có, mời trở về đi."

Tinh thần lực từng đột nháy nhô.

Mở rộng động phủ, thỉnh thoảng một chút xú quan bế.

Bạch Tú Nhi gấp.

Nàng lúc này đến, chính là muốn mượn nhờ đoạn thời gian này bầu không khí, dựa vào mị lực của mình, từ Lục Trần trên thân cảm tới nàng muốn đồ vật.

Mà lại, nàng cũng hết sức tự tin.

Dù sao, trước kia Lục Trần, đối nàng thế nhưng là vô cùng mê muội. Muốn cái gì, chỉ cần một cái ánh mắt là đủ rồi. Lại không nghĩ, lại là như vậy một cái bất diện.

Nàng làm sao có thể cam tâm?

Mất thấy, động phủ liền muốn quan bế, Bạch Tú Nhi gấp, hai con mắt ánh sáng trông mắt, có chút chớp động, đột nhiên xòe bàn tay ra, roi vào một con ống tay áo lên! Khi khi một tiếng, toàn bộ ống tay áo, tại chỗ băng tán, hóa thành cuộn cuộn mảnh vụn, bay lên tứ phương, lộ ra một đầu trắng nõn thủy nộn, phảng phất giống như mỹ ngọc cánh tay.

Dưới ánh trăng!

Trần ngập, một cổ khác kiêu diễm chi sắc.

Lục Trần trông mắt trừng.

Bạch Tú Nhi song chưởng chống tại động phủ hai cánh cửa bên trên, nói: "Ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho ngươi!"

Khoảng cách gần mùi thơm, bắn vào Lục Trần trong lỗ mũi.

Lục Trần đầu, oanh một tiếng, cơ hồ liền muốn nổ tung. Nói cho cùng, hán cuối cùng chỉ là một cái thiếu niên lang, mạnh hơn tự chủ, cũng có cực hạn.

Bạch Tú Nhi nhìn xem Lục Trần ngu ngơ bộ dáng.

Khỏe miệng hơi nhếch lên, nhiều chút gian kế được như ý đáng tươi cười, thân hình lắc lư.

Thình lình liền muốn xuyên qua Lục Trần ngăn cản, tiến vào trong động phủ.

Mà lúc này.

Lục Trần trong đầu suy nghĩ vẫn như cũ có chút phân loạn, phảng phất giống như núi kêu biển gầm truyền đến.

Nhưng đúng lúc này.

Ở sâu trong nội tâm một cái ý niệm trong đầu, lao nhanh: Lục Trần, ngươi đang làm gì —— Bạch Tú Nhi trước đó muốn giết ngươi, hiện tại bất quá là lộ ra một đầu cánh tay, liền bị nàng mê hoặc sao? Ngươi quá không có tiền đồ!

Ý nghĩ này.

Lục Trần trên dưới quanh người mồ hôi lạnh từng đạo chảy ra tới.

Đúng a!

Bạch Tú Nhi lại thể nào đẹp mắt, cũng không cái biến được nàng bản chất!

Trong lúc nhất thời, Lục Trần ánh mắt lại trở nên trong suốt. Mắt thấy Bạch Tú Nhi muốn đi nhập trong động phủ, cùng trên mặt nàng dương dương đắc ý biểu lộ, Lục Trần không khỏi nhiều một chút chán ghét.

Đây chính là nàng bản chất, coi là tất cả mọi người, đều sẽ vây quanh nàng chuyển!

Lục Trần hừ lạnh một tiếng, cánh tay hoành ra, một cổ tuyệt cường khí kinh cộ rửa, tướng nửa cái thân vị chạy tới đình viện Bạch Tú Nhi, ngành sinh sinh đánh ra.

Tức chính là Bạch Tú Nhi trên dưới quanh người, khí lăng tung bay, cũng không thể ngăn cản bay rót ra ngoài thân hình.

Phốc!

Một cái không nhỏ tâm, Bạch Tú Nhi ngồi sập xuống đất. Đôi mắt bên trong không dám tin, lại lần nữa bạo phát đi ra.

Lục Trần thể mà đem nàng chạy ra.

Trong lúc nhất thời, Bạch Tú Nhi trên mặt nguy trang, toàn bộ tán đi, nghiêm nghị nói: "Lục Trần, ngươi dám đẩy ta?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Đẩy ngươi, lại có thể thế nào?"

Bạch Tú Nhi cắn môi dưới, một cái khác tay áo, cũng bị nàng xé xuống, nói: "Ta đều như vậy, ngươi còn muốn thế nào —— Lục Trần, chỉ cần ngươi đem kỳ ngộ của ngươi, đều giao ra cho ta, không nói —— cho ngươi xem ngươi muốn xem, coi như ngươi muốn lấy được ta, ta —— ta cũng cam tâm tình nguyện!" Nói đến nơi này thời điểm.

Bàn tay của nàng, đã rơi vào đứt gãy tay áo trên vai. Chỉ cần Lục Trần nói ra muốn đồ vật, thật liền sẽ xé nát mình quần áo.

Lục Trần cười, cười rất tùy ý: "Ngươi quả nhiên, vẫn là vì ta làm sao cường đại lên tới! Chớ nói ta không có bí mật, cho dù có, cũng sẽ không cho ngươi! Bạch Tú Nhi, dừng lại trang, chúng ta nhận biết vài chục năm, ta còn không hiểu rõ ngươi sao? Nếu như ngươi đạt được cái gọi là bí mật, khẳng định cái thứ nhất liền là xử lý ta đi? Chớ chối, ngươi chính là dạng này một cá nhân!"

"Buồn cười ta Lục Trần, trước kia vì ngươi si mê, vì ngươi không biết mùi vị! Nhưng là hiện tại, ngươi những này, đối ta không có tác dụng!" Lục Trần trên mặt đáng tươi cười dần dần làm lạnh, "Sát thân mỗi thù, ngươi cho rằng, liền là ngươi cỡi xuống mình quần áo, dâng lên thân thể của mình, liền có thể hóa giải sao?"

"Ngươi đi đi!"

"Ngươi không chê ngượng, ta còn cảm thấy mặt mặt đâu!"

Àm!

Động phủ đại môn, triệt để quan bế.

Chỉ để lại, ngồi sập xuống đất, một mặt mờ mịt Bạch Tú Nhi, sắc mặt của nàng dần dần dữ tợn. Trên dưới quanh người, cuộn cuộn ba động khí lăng, toàn bộ tung bay.

Ầm ầm!

Một sợi kinh khủng kiếm quang, rơi vào động phủ ngoài cửa lớn, Bạch Tú Nhi kiềm chế không chi thanh âm, từ giữa yết hầu phun ra: "Lục Trần, ngươi khoan đắc ý, không có ta Bạch Tú Nhi không có được đồ vật! Chỉ cần đạt được ta muốn đồ vật, ta nhất định sẽ giết ngươi, mà lại không còn là mượn nhờ tay của người khác, mà là tự mình động thủ! Không giết ngươi, ta Bạch Tú Nhi sẽ không làm người."

Theo sát lấy, Bạch Tú Nhi thân hình chuyển động, từ Lục Trần động phủ trước cửa rời đi! Trước người quang ảnh tầng tầng, lại một kiện mới quần áo, mặc lên người.

Nàng cũng không có đi nàng ngoại môn đệ tử phân phối chỗ ở, mà là thẳng đến nội môn mười vị trí đầu một cái nào đó động phủ.

Nơi đó, ở Tô Kiệt!

.

Quan bế động phủ về sau.

Lục Trần tinh thần lực cuốn lên, nhìn thấy Bạch Tú Nhi điên cuồng bộ dáng, trên thân chảy xuống đến từng đạo mồ hôi nóng, ánh mắt dần dần băng lãnh, nói: "Muốn giết ta, ngươi còn chưa đủ!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: cấu kết với nhau làm việc xấu

Lục Trần lại không nữa phần chân chờ, trở lại trong động phủ.

Cùng Bạch Tú Nhi lần này tranh đấu, mặc dù không có sử dụng lực lượng, thế nhưng lại so chiến đấu còn mệt mỏi hơn.

Cái này một lần, Lục Trần muốn hung hăng ngủ một giấc.

Nói đến, những ngày này, hắn tinh thần cao độ tập trung, nhất định phải cho mình một cái cơ hội buông lỏng.

Lục Trần bên này ngủ được hôn thiên hắc địa.

Bên kia.

Bạch Tú Nhi đã tiến vào Tô Kiệt trong động phủ.

Cùng Lục Trần keo kiệt động phủ tương đối, Tô Kiệt động phủ, rộng lớn xa hoa rất nhiều.

Lớn như vậy trong thánh đường.

Tô Kiệt nheo lại con mắt, tại Bạch Tú Nhi trên thân, không ở đảo quanh, nói: "Sư muội, lúc này, đến ta nơi này đến, có chuyện gì không?"

Bạch Tú Nhi trầm giọng nói: "Sư huynh, tiểu muội thời gian này tới, chỉ là muốn cùng sư huynh nói, Lục Trần cái này cá nhân, giữ lại không được." Nói đến nơi này, trong con ngươi của nàng, phun ra từng sợi hàn quang, một cổ đối Lục Trần hận ý, không thể ức chế bạo phát đi ra.

Tô Kiệt lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Lời này nói như thế nào?"

Bạch Tú Nhi giọng căm hận nói: "Lục Trần thực lực, sư huynh chắc hẳn đã nhìn thấy. Cái này căn bản liền không phải hơn một tháng trước, vẫn chỉ là nhục thân cường hóa hai lần người tu luyện a, nếu như dựa theo cái này tình thế xuống dưới, chỉ sợ không được bao lâu, hắn liền có thể đột phá Thái Khí, đến lúc đó, còn muốn diệt trừ hắn, khó khăn càng lớn hơn."

Nói đến nơi này thời điểm, Bạch Tú Nhi nâng lên ánh mắt, rơi vào Tô Kiệt trên thân.

Chỉ thấy Tô Kiệt diện cơ hung hăng nhảy lên.

Lục Trần tiểu nhân vật như vậy, nói thật, hắn là không xem ở trong mắt. Để Thạch Tiểu Phi xuất thủ, diệt đi Lục Trần, cũng chỉ là đơn thuần nhìn cái này tiểu tử cùng Bạch Tú Nhi đi quá gần, muốn diệt trừ hắn mà thôi. Mà hiện tại, lúc trước con kia có thể bị hắn tùy ý bóp chết tiểu sâu kiến, nghiêm nhiên đã trưởng thành.

Chính như Bạch Tú Nhi nói như vậy!

Một khi Lục Trần đột phá Thái Khí, lại nghĩ diệt trừ hắn, cần hao phí tinh lực càng lớn không nói, càng là sẽ dẫn xuất một loạt phiền phức.

Cho nên muốn trừ hết, nhất định phải thừa dịp hắn chưa đột phá Thái Khí thời điểm.

Mà lại, Tô Kiệt cũng không muốn nhìn thấy Lục Trần dạng này một cái cùng mình không hợp nhau người, ở trước mắt nhảy nhót.

Trong lúc nhất thời, Tô Kiệt đôi mắt bên trong thâm thúy, nhiều một chút: "Thế nhưng là cái này tiểu tử, bái nhập chương môn môn hạ, muốn giết hắn, khó khăn lớn biết bao?"

Bạch Tú Nhi mí mắt có chút nhảy một cái: "Sur huynh, cũng không phải không có cơ hội."

Tô Kiệt lông mày phong giờ lên, kinh ngạc hỏi: "Nói thế nào?"

Bạch Tú Nhi đôi mắt bên trong lóe ra nguy hiểm quang mang, nói: "Giống chúng ta loại này học đồ đệ tử, một tháng sau, không phải có thể về nhà thăm người thân sao? Lúc kia, Lục Trần tất nhiên trở về! Chúng ta, có thể trên đường —— "

Bạch Tú Nhi trên mặt thêm ra một sợi dữ tợn, duỗi ra bàn tay của mình, làm ra một cái chém giết thủ thế.

Tô Kiệt cười, cười vô cùng tùy ý: "Ta làm sao đem cái này sự tình quên mất! Tại Cửu Huyền môn không động được hắn, nhưng là bên ngoài, cơ hội có rất nhiều! Tú Nhi sư muội, người thật đúng là ta túi khôn a!" Nói đến nơi này thời điểm, Tô Kiệt vươn tay, một phát bắt được Bạch Tú Nhi tron mềm yếu nhỏ, trên mặt đáng tươi cười, nhiều một chút khác vận vị.

Bạch Tú Nhi khuôn mặt đỏ lên, lặng yên không một tiếng động, đưa bàn tay từ Tô Kiệt trong tay tránh ra, nói: "Sur huynh, đã khuya a, ta, ta cần phải trở về."

Tô Kiệt đôi mắt bên trong ánh sáng nóng bỏng hoa, không ngừng chớp động, cười hắc hắc vài tiếng, nói: "Đã như vậy, trở về đi! Tháng này, hảo hảo tu luyện, tranh thủ đột phá Thái Khí, đến lúc đó, người ta liền thủ, diệt trừ Lục Trần!"

Bạch Tú Nhi nhẹ gật đầu.

Tại Tô Kiệt buông ra động phủ cấm chế thời điểm, phảng phất giống như một con con thỏ nhỏ liền xông ra ngoài.

Mất thấy Bạch Tú Nhi rời đi.

Tô Kiệt tương lúc trước bắt lấy Bạch Tú Nhi tay nhỏ bàn tay, tiến đến chớp mũi, trên mặt nhiều một chút quỷ dị thần sắc: "Tiểu nương môn, thật là thơm a! Còn muốn cự còn ngênh , chờ lấy đi, một khi Tô mỗ đột phá Thái Khí Đại viên mãn, liền sẽ đem ngươi ăn hết! Ngươi hết thấy, đều là ta, nhìn ngươi chạy trốn nơi đâu."

Tô Kiệt cổ tay chấn động, vèo một tiếng, động phủ quan bế.

.

Hôm sau sáng sớm

Trải qua nửa đêm nghỉ ngơi, Lục Trần tinh thần sung mãn tỉnh lại. Rửa mặt một phen, ăn một chút đồ vật, lại không nửa phần chán chờ, bắt đầu tu luyện.

Hỗn Nguyên Kinh tầng thứ tám!

Ầm ầm thanh âm, tại Lục Trần trong thân thể, vừa đi vừa về cọ rửa.

Hỗn Nguyên Kinh trình độ, một chút xú tăng lên, không đến hai canh giờ. Tầng thứ tám một lần là xong, trên dưới quanh người, chấn động mạnh mẽ.

Trong lúc vô hình, Lục Trần nhục thân, hướng phía phía trước bước ra một bước, theo sát lấy, bắt đầu thứ cửu tầng tu luyện.

Thời gian lại lần nữa chạy đi, sau một ngày. Lục Trần ngừng đầu tê mình, trên dưới quanh người, dày đặc phảng phất giống như nhịp trống chấn động, không ngừng bay bổng lên.

Lục Trần toàn thân trên dưới, phảng phất giống như tạo nên từng sợi Minh Ngọc quang trạch!

Lục Trần một quyền toác ra.

Dù là không có vận chuyển Cửu Tinh Quyền cửu trọng khí kinh, một cổ vô cùng dữ tợn khí lãng, đã theo cánh tay quét ngang ra ngoài.

Hỗn Nguyên Kinh đã tu luyện tới cửu trọng cảnh giới viên mãn.

Bước kế tiếp, liền là tướng Hỗn Nguyên Kinh cửu trọng diễn hóa, kết hợp tự thân lực lượng, rèn luyện Hỗn Nguyên chân khí, đến lúc đó liền xem như đột phá Thái Khí.

Bất quá, nhìn như một bước, muốn đi đi qua, lại không có như vậy đơn giản.

Lục Trần cũng không vội.

Dù sao Tề Văn Thiên triệu kiến, còn có một đoạn thời gian.

Lục Trần ngược lại là có thể ra ngoài tìm một chút sự tĩnh tâm một chút. Suy nghĩ chán động, nghĩ đến muốn làm gì! Trước kia du đăng núi rừng thời điểm, liền nghĩ, trở về về sau, tiếp một cái đồ tể hung thú nhiệm vụ, điên cuồng thôn phệ tinh khí! Mà lại Cửu Huyền môn nội bộ, đều sẽ có một ít đồ tể nhiệm vụ xuống tới.

Nếu như vận khí tốt, năng thôn phệ không ít hung thú trên thân ẩn chứa tinh khí. Đương nhiên, nếu là có thể đựng phải đồ sát yêu thú nhiệm vụ, vậy thì càng tốt hơn.

Lục Trần lại không nỡ phân chân chờ, ngược lên thẳng đến Cửu Huyền môn thường vụ điện. Tông môn phát xuống nhiệm vụ địa phương, ngay tại nơi này. Giờ phút này trong cung điện, trần đây, đã tới trước không ít người. Đại bộ phận, đều là cùng Lục Trần một giới đệ tử, còn có một số liền là giới trước ngoại môn đệ tử.

Hiện tại.

Đám người ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân.

Có chán kinh, có nghi hoặc, còn có thật sâu kiêng kỵ, bất quá rất nhiều người, vẫn là hô lên: "Là Lục sư huynh!"

"Lục sư huynh, đây là muốn tiếp nhận vụ sao?"

"Khẳng định là như thế này! Lại có không đến một tháng, liền muốn nghỉ! Sư huynh, tất nhiên là muốn tiếp một chút nhiệm vụ, sau đó về nhà."

Có ít người tự động nào bỏ.

Đây cũng là Lục Trần, thực lực tu vi tăng lên, quan trọng hơn đúng vậy hấn thân phận của nội môn đệ tử, để đám người không dám thất lễ.

Nói đùa!

Ngoại môn đệ tử tại nội môn đệ tử trước mặt, liền là sâu kiến.

Lục Trần mỉm cười gật đầu, không để ý đến cái khác, đi đến tuyên bố nhiệm vụ nhiệm vụ bảng trước. Lớn như vậy linh bích bên trên, cái này đến cái khác nhiệm vụ không ngừng nhảy lên.

Cái khác người tu luyện, rất tự nhiên tránh ra qua một bên. Mà tại một góc nào đó bên trong, có một cá nhân, đôi mắt bên trong mang theo khó nói lên lời cửu hận, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Người này không phải người khác, chính là Hàn Lâm. Hấn tướng cửu hận của mình, thật sâu che giấu. Bất kể nói thế nào, Lục Trần thực lực không giống bình thường, không phải hấn năng trêu chọc, hấn chỉ có thể là, về sau tìm cơ hội lại đến báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Thuận Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: quét ngang đồ tể nhiệm vụ

Hàn Lâm thân hình lắc lư, lặng yên không tiếng động từ Thường Vụ đường rời đi. Mà hiện tại, ở đây người tu luyện, từng cái ánh mắt đều rơi vào Lục Trần trên thân, liền muốn nhìn xem, vị này tân tân nội môn sư huynh, lựa chọn cái gì nhiệm vụ.

Lục Trần không có lựa chọn cái khác nhiệm vụ, chỉ là tương ánh mắt rơi vào đồ tể nhiệm vụ bên trên.

Cái này nhiệm vụ, rất là dễ thấy! Mà lại tiếp cái này nhiệm vụ người tu luyện cũng không nhiều, không khác, chỉ là bởi vì tông môn đồ tể nhiệm vụ, ban thường điểm cống hiến, không phải ở bên ngoài bên trong dãy núi đánh giết hung thú hoặc là yêu thú, mang tới điểm cống hiến có thể so.

Đây chỉ là trong đó một nguyên nhân!

Còn có một cái trọng yếu nguyên nhân, cái kia chính là tông môn đồ tể nhiệm vụ bên trong hung thú yêu thú, ngoại trừ tông môn nuôi dưỡng một chút, liền là một loại nào đó đường tắt dùng qua, đã không có giá trị tồn tại! Cái này hung thú yêu thú, đã bị mài đi hung tính, đồ tể cái này hung thú yêu thú, không có ra ngoài đánh giết hung thú yêu thú, có thể làm cho mình ma luyện, chiến đấu kỹ năng mang tới chỗ tốt.

Chính là dạng này một nguyên nhân, Cửu Huyền môn giáo tập cũng đã nói, như không tất yếu, không cần thiết tiếp tông môn đồ tể nhiệm vụ.

Lục Trần ánh mắt quét qua, nhìn ra những này nhiệm vụ ban thường điểm cống hiến, không đủ ngang nhau hung thú yêu thú nhiệm vụ một phần mười.

Thế nhưng là cái này lại có quan hệ gì? Lục Trần đã qua ma luyện chiến kỹ cấp độ. Hẳn hiện tại, chỉ là đơn thuần cần, đám hung thú này yêu thú trên người tinh khí mà thôi.

Mặc dù đám hung thú này yêu thú hung tính đã bị biến mất, thế nhưng là bọn chúng bỏ mình một khắc này, phun ra tinh khí, tuyệt đối vẫn là tồn tại.

Lúc này!

Lục Trần ánh mắt quét qua, đồ tể nhiệm vụ, xuống đến đánh giết ba lần cường hóa hung thú, lên tới đánh giết mười lần hung thú, hết thấy bị Lục Trần cuốn đi.

Dạng này một màn, để chung quanh người tu luyện, nhìn về phía Lục Trần ánh mắt xảy ra biến hóa.

Một chút giới trước ngoại môn đệ tử bên trong, lòng mang không cam lòng người tu luyện, đã nói: "Còn tưởng rằng gia hỏa này ghê gớm cỡ nào đâu!"

"Nguyên lai liền là một trong đó không vừa ý dùng gia hỏa! Thật sự là không biết, làm sao lại để dạng này một cái ngay cả ra ngoài nhiệm vụ cũng không dám người, tấn thăng nội môn đệ tử!"

"Thật mất thể diện!" Từng cái mở miệng, một điểm thể diện đều không nói.

Đương nhiên, mặt khác một chút cùng giới người tu luyện, trong lòng mặc dù có ý tưởng, nhưng là cẩn thận rất nhiều, sẽ không tùy tiện phát biểu.

Những này giới trước người tu luyện, trong đó đại bộ phận, chưa từng gặp qua Lục Trần thủ đoạn, bọn hắn gặp qua! Gia hỏa này giết lên người đến, mí mắt đều không nháy mắt một chút, nếu như nói Lục Trần bởi vì e ngại mà không dám nhận ra ngoài nhiệm vụ, bọn hắn nắm giữ hoài nghi quan điểm.

Nghe thấy những cái kia giới trước người tu luyện chất vấn.

Lục Trần lông mày phong giơ lên, sắc bén ánh mắt, quét đi qua. Một cổ dữ tợn khí tức, đã bay vụt ra.

Những này miệng bên trong nghĩ linh tinh gia hỏa, bị ánh mắt ép một cái, từng cái phảng phất giống như bị người trừng diệp đầy một chương, thân hình không bị không chế hướng phía đằng sau lui đi.

Từng cái sắc mặt lập tức biến hóa.

Vèn vèn chỉ là một đạo ánh mắt, liền là đáng sợ như vậy, thực lực của hắn, đến tột cùng như thế nào? Kể từ đó, bọn hắn trong lòng có lẽ vẫn như cũ không phục, tối thiểu ngoài miệng yên tĩnh nhiều.

Hiện tại.

Lục Trần tương hung thú đồ tể nhiệm vụ, toàn bộ tiếp sạch sẽ, ánh mắt lại rơi vào yêu thú đồ tể nhiệm vụ bên trên, đang muốn lựa chọn sử dụng thời điểm.

Một mực không có nói chuyện Thường Vụ đường, nhiệm vụ bằng chấp sự, cố ý nhắc nhở: "Sự đệ, đồ tể yêu thú, mặc dù không tính là gì, thế nhưng là yêu thú không giống với hung tính bị biến mất hung thú, nhiều ít vẫn là có chút dữ tợn, sự đệ thực lực mặc dù mạnh, thế nhưng là cũng khó đảm bảo sẽ có ngoài ý muốn xuất hiện."

Lục Trần đương nhiên sẽ không nói, hẳn ngay cả Thái Khí cảnh giới người tu luyện cũng có thể làm rơi, huống chi bị đặt ở lò sát sinh yêu thú?

Cho dù bậc này yêu thú, nhiều ít giữ một chút thực lực, thế nhưng là năng có một phần mười, đã tính khó được, không phải điểm cống hiến, sao lại chỉ là khu khu mười điểm?

Muốn biết, Thái Khí cảnh giới Nhất giai yêu thú, lên Bộ Đỏ là một trăm điểm cống hiến!

Lục Trần hướng phía vị này Thái Khí cảnh giới chấp sự, chấp tay nói: "Đa tạ sư huynh nhắc nhở, bắt quá ta hay là chuẩn bị thử một lần, nhờ vào đó mà luyện chiến kỹ, vừa rồi tiếp những hung thủ kia nhiệm vụ, chỉ là bổ sung mà thôi."

Hắn nói như vậy.

Bên cạnh cái khác người tu luyện bồng tĩnh đại ngộ, nguyên lai đồ tể yêu thú mới là mục tiêu của hắn a!

Dạng này cũng cũng không tệ lắm! Yêu thú yếu hơn nữa, nó cũng là yêu thú, đối với Nhục Thân cảnh giới người tu luyện, vẫn rất có ma luyện giá trị.

Mở miệng chất vấn Lục Trần mấy vị kia, từng cái đem đầu chôn xuống dưới. Đồi thành bọn hắn, bọn hắn cũng không dám đi đón, dù sao kia là yêu thú!

Lục Trần không hề có kỵ đón lấy dạng này nhiệm vụ, chẳng khác gì là dùng hành động thực tế, đánh trả bọn hắn chất vấn.

Nhiệm vụ bằng chấp sự, nhìn thật sâu Lục Trần một chút: "Đã sư đệ, khẳng khái như thế, ta liền không nói cái gì —— bởi vì đồ tể yêu thú nhiệm vụ không phải rất nhiều, chỉ có hai cái, ngươi nhất định phải tiếp sao?"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Lúc này, nhiệm vụ bằng chấp sự, ngón tay liên tục điểm ra, hai cái này cần hắn tự mình lo liệu nhiệm vụ, lập tức bắn vào Lục Trần lệnh bài bên trong.

Làm xong những này, nhiệm vụ bằng chấp sự, lại nói: "Mặt khác nói một câu, Thái Khí cảnh giới nhiệm vụ, cũng khác không đồng dạng, tiếp về sau, nếu như làm không được, sẽ trừ đi một phần mười điểm công hiến, hi vọng sư đệ, chuẩn bị cẩn thận."

Lục Trần trầm giọng nói: "Sẽ không để cho sư huynh thất vọng chính là." Lại không nửa phần chần chờ, thẳng đến lò sát sinh.

Cái khác người tu luyện, đưa mắt nhìn Lục Trần rồi đi. Đợi đến hắn rồi đi một hồi lâu, nhiệt liệt tiếng nghị luận, bay bổng lên: "Lục sư huynh không hổ là tân tấn nội môn sư huynh a! Phần này khí phách, quả nhiên là không tầm thường a! Lại dám tiếp đồ tể yêu thú nhiệm vụ, rất ngầu a!"

"Không biết lúc nào, ta cũng có thể giống hắn đồng dạng."

Ngay lúc này, một cái mạng theo oán hận thanh âm "Có gì đặc biệt hơn người, có bản lĩnh, đi đón đánh giết yêu thú nhiệm vụ, tiếp những này thực lực giảm bớt đồ tể nhiệm vụ, tính là gì?" Lại là lúc trước một vị chất vấn Lục Trần người không cam lòng nói.

Nói thật, bị Lục Trần trừng mắt liếc, để hắn mười phần nổi nóng, thế nhưng là hết lần này tới lần khác lại không dám phát tác. Chỉ có thể là Lục Trần đi về sau, nói lên vài câu, phát câu nhàu.

Không muốn hắn câu nói này nói xong, chung quanh chúng người tu luyện, ánh mắt đều rơi vào trên người hắn.

Gia hỏa này mặt đỏ lên, cứng cổ nói: "Ta nói có cái gì không đúng sao?"

"Ngươi nói nhẹ nhàng linh hoạt, ngươi có bản lĩnh đi đón một cái lò sát sinh đánh giết yêu thú nhiệm vụ?" Một cái tân tấn ngoại môn đệ tử, một mặt cười lạnh.

Giới trước cùng thuộc khoá này, từ trước đều là có chút nói mơ hồ đạo không rõ đối lập cảm xúc.

Vị này người tu luyện diện cơ, lập tức cứng đờ: "Không cùng các ngươi nói dốt!" Tự biết đuối lý, che mặt mà đi, mấy vị khác cùng hắn cùng nhau, cũng nhao nhao rút đi.

Bên này thuộc khoá này những người tu luyện, không lưu tình chút nào báo chí lấy trào phúng tiếng cười, đánh trống reo hò một hồi lâu, lúc này mới rời đi.

Mà vị kia nhiệm vụ bằng chấp sự, trên mặt lộ ra một tia ý động: "Lục Trần gia hỏa này, lá gan thật to lớn nha, cũng được, liền nhìn xem, hắn phải chăng năng giết yêu thú!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: hồ yêu

Lục Trần từ Thường Vụ đường rời đi, thẳng đến lò sát sinh.

Lò sát sinh tại Cửu Huyền môn địa vị, có lẽ không bằng tông môn tam đường, nhưng cũng thuộc về nội môn chính thức biên chế. Lớn như vậy sân bãi, ngay tại Cửu Huyền sơn giữa sườn núi, bên trong Ngoại Môn giao giới mặt sau chỉ địa.

Nơi này chiếm diện tích không hạ ba mươi mẫu, vòng lên một cái to lớn hàng rào. Gần sát ngọn núi địa phương, đứng sừng sững lấy một tòa đơn sơ tòa lầu gỗ nhỏ. Tòa lầu gỗ nhỏ ra bên ngoài, hàng rào ở giữa, liền là một cái lớn sân bãi. Giờ khắc này ở sân bãi bên trên, từng cây trắng kiện xiềng xích, khóa lại từng cái thân thể hùng tráng hung thú.

Càng là ở đây địa ở giữa, có một cái to lớn chòi hóng mát. Cho dù không có đi đi vào, Lục Trần đã cảm giác được, chòi hóng mát bên trong có một cỗ áp đảo hung thú phía trên khí tức, tuyệt đối là yêu thú!

Cùng lúc đó!

Một vị nhục thân người tu luyện đi tới, nói: "Ngươi chính là tiếp đồ tể nhiệm vụ Lục sư huynh đi."

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Không tệ, chính là ta!"

Vị này người tu luyện mỉm cười, nói: "Sư huynh, tướng lò sát sinh nhiệm vụ toàn bộ đón lấy, nơi này hung thú, yêu thú, có thể tùy ý sư huynh tàn sát, như vậy sư huynh là trước từ hung thú bắt đầu, vẫn là yêu thú?"

Lục Trần ánh mắt quét qua, chỉ thấy lớn như vậy trong sân, khóa lại hung thú, không hạ hai mươi con, nói: "Trước hết từ đám hung thú này bắt đầu đi."

Lục Trần cũng là vì nghiệm chứng trong lòng một cái ý nghĩ, những cái kia từ hung thú trên thân tàn mạn khắp nơi ra tinh khí, phải chăng chỉ có hắn thấy được.

Người tu luyện nhẹ gật đầu, hắn không có nửa điểm khinh thường Lục Trần ý tứ, nếu như Lục Trần ánh mắt chỉ là hung thú, nói không chừng hắn sẽ xem thường một phen, thế nhưng là Lục Trần tiếp đồ tể yêu thú nhiệm vụ, vậy liền dung không được hắn khinh thường. Cho dù bị xóa đi hung tính yêu thú, bạo phát đi ra khí thế, tuyệt không phải nhục thân người tu luyện có thể chống cự.

Người tu luyện tướng Lục Trần dẫn đến một con hung thú trước mặt, nói: "Sư huynh, muốn bình khí sao?"

Lục Trần lắc đầu, một quyền đánh ra, phịch một tiếng, chông chất khí kinh, rơi vào cái này hung thú trên đầu, hung thú tại chỗ từ vong.

Một sợi nhỏ xú tinh khí bay ra.

Lục Trần cũng không hấp thu, cuồng bạo tinh thần lực khuếch trương ra, mật thiết quan sát đến tòa lầu gỗ nhỏ bên trong hết thảy.

Tòa lầu gỗ nhỏ bên trong, có một tôn Thái Khí cảnh giới người tu luyện. Nếu như hắn năng cảm ứng được dị động, tất nhiên sẽ tướng cái này sợi tinh khí thôn phệ.

Để Lục Trần buông lỏng một hơi chính là.

Thẳng đến cái này buộc tinh khí tiêu tán sạch sẽ, tòa lầu gỗ nhỏ bên trong Thái Khí người tu luyện, không nhúc nhích.

Lục Trần tâm thần ổn định, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, thân hình vọt ra, một quyền lại một quyền, diệt sát từng cái bị mài đi mất hung tính hung thú.

Từng đạo phẩm chất không đồng nhất tinh khí, bị hắn một chút xú thôn phệ.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần quanh thân thông thái. Mặc dù những tinh khí này, không có khả năng để hắn tu vi tiến thêm một bước, lại có thể để cho hắn cảm giác, rất thư sướng.

Không bao lâu, hung thú bị đồ tể sạch sẽ, người tu luyện tướng Lục Trần dẫn đến ở giữa chòi hóng mát bên trong!

Chỉ thấy cái này to lớn chòi hóng mát, nội bộ chia làm bốn cái không gian. Hiện tại bốn cái không gian, có hai cái khu vực dùng càng thêm trắng kiện xiềng xích, khóa lại hai con thân thể khổng lồ yêu thú! Một con quanh thân lông vũ tàn lụi yêu cầm, một con trên thân da lông xóc xếch hồ yêu. Hai con yêu thú, tại Lục Trần đi tới trong nháy mắt, to lớn con người, không hẹn mà cùng bắn tới.

Thái Khí cảnh giới uy áp, không bị không chế bộc phát.

Đi theo Lục Trần người tu luyện, thần sắc biến hóa, trực tiếp lui ra ngoài. Tu vi của hắn quá thấp, căn bản là gánh không được.

Nhưng là rất nhanh, Lục Trần bên người bóng người lác lác, một vị người khoác Cửu Huyền môn chấp sự thanh bào trung niên, ra hiện tại Lục Trần bên người, nói: "Sư đệ, đây chính là hai con yêu thú! Cũng là người nhiệm vụ, trước từ con kia bắt đầu?"

Người này xuất hiện, Lục Trần tuyệt không ngoài ý muốn.

Lục Trần ánh mắt rơi vào hồ yêu trên thân, nói: "Liên từ con cạp này bắt đầu đi."

Thanh bào trung niên nhẹ gật đầu, trong nháy mắt một điểm, phong bế hồ yêu khu vực cấm chế mở rộng, nói: "Sur đệ —— nếu như không kiên trì nổi, có thể rút lui."

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang lấp lóe, lại không nửa phần chần chờ, nện bước bình ổn bước chân, đi vào.

Vừa mới tiến vào bên trong, cái này hồ yêu, một thân xốc xếch da lông, trong nháy mắt nổ tung, Thái Khí cảnh giới uy năng, không bị khổng chế theo nó trên thân bạo phát đi ra.

Không nói Lục Trần ngày đó lấy không đủ tu vi hiện tại, đôi mắt áo bào đen trung niên uy áp, đều chưa từng lui bước, huống chi hiện tại tu vi tiến thêm một bước, cái này hồ yêu một thân thực lực, chỉ có nó biểu, năng đối Lục Trần tạo thành cái uy hiếp gì?

Lúc này, hai tay chấn khởi. Cừu Tinh Quyền lục trọng khí kinh, trong nháy mắt bộc phát, đón hồ yêu đánh đi.

Kéo dài lục trọng khí kinh, mãnh đẩy ra, trực tiếp đập đi lên. Hồ yêu ngẩng đầu tê mình, một tiếng mãnh liệt gào thét, trong nháy mắt chấn khởi, tựa như hai cây cương châm, đâm vào Lục Trần màng nhĩ bên trong.

Lục Trần đầu óc, ông ông tác hưởng, đây chính là Thái Khí cảnh giới yêu thú! Dù là thực lực của nó, không đủ mười một, thế nhưng là một thân lẫm liệt Hồ uy, vẫn là không giống bình thường.

Hồ yêu tướng Lục Trần biểu hiện nhìn ở trong mắt, hai con khát máu con người, nhìn chòng chọc Lục Trần, bốn chân tung bay, một trận rầm rầm xiềng xích tiếng rung vang lên, hướng phía Lục Trần đánh tới.

Thanh bào trung niên thần sắc bất động, cứ như vậy lẳng lặng nhìn.

Thời khắc mấu chốt, Lục Trần tinh thần trở về, đang chuẩn bị hướng phía đằng sau lui thời điểm, lại phát hiện nhảy dựng lên hồ yêu, mắt thấy liền muốn vọt tới trước người hắn, lại thật giống như bị người kéo lấy sau lưng đồng dạng, mặc cho nó bộc phát toàn lực, không thể lại hướng hướng phía trước đi động, dù là một tơ một hào.

Lục Trần nhãn tinh sáng lên, rõ ràng nhìn thấy, đó là bởi vì xiềng xích chiều dài, chỉ có thể để nó vọt tới nơi này.

Từng ngụm mùi tanh, từ hồ yêu miệng bên trong phun ra ngoài.

Cơ hồ đều muốn rơi vào Lục Trần trên mặt.

Lục Trần hơi suy nghĩ, chỗ nào chịu buông tha cơ hội như vậy, thân hình lướt lên, lục trọng khí kinh liên tục không ngừng thôi diễn ra, ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ nổ rộ. Đón chừng hai viên đỏ chót đèn lồng đồng dạng lớn Hồ Đầu, đập đi.

Hồ yêu đầu lệch ra, tránh ra lục trọng khí kinh cạo rửa, thế nhưng là rất nhanh, Lục Trần Hỗn Nguyên Kinh, nhưng từ một bên khác bay kích tới.

Ầm!

Cái này một lần hồ yêu không thể nào ngăn cản, bị đánh đến răng băng liệt, miệng mũi rướm máu. Ngao ô một tiếng, thân thể lớn như vậy, nặng nề rơi trên mặt đất.

Còn muốn giãy dụa, Lục Trần lại là thân hình nhảy vọt, lục trọng khí kinh kéo dài không dứt oanh bắn, một đạo liên tiếp một đạo, một cái liên tiếp một cái, liên tục không ngừng cạo rửa tại hồ yêu trên thân, dù là hồ yêu da dày thịt béo, cũng chỉ có thể bị Lục Trần từng quyền nện đến khí tức suy sụp, cuối cùng gào thét một tiếng, tê liệt trên mặt đất.

Đã mất mạng!

Theo sát lấy, theo nó trên thân, bắn ra một chùm Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, đây chính là Thái Khí cảnh giới cô đọng tinh khí. Nóng nảy trình độ, hết sức hung hãn, xa không phải Nhục Thân cảnh giới có thể so sánh với, liền xem như áo bào đen trung niên thời điểm chết, bắn ra tới, đều hơi có không bằng.

Lục Trần khoé mắt quét nhìn, nhìn thoáng qua thanh bào trung niên, mắt thấy hắn cũng không phản ứng, tâm thần đại định, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, Luyện Tinh pháp vận chuyển, một ngụm thôn phệ.

Theo sát lấy, ngôi sao màu đen mạnh mẽ chấn động, đây là, Lục Trần thôn phệ luồng thứ nhất, Thái Khí cảnh giới tinh khí.

Chương 32: tay xé yêu cầm

Ngôi sao màu đen chấn động càng thấy tập nập, ba động khủng bố, từ đen nhánh hình cầu phía trên, không kiêng nể gì cả chuyển động. Sau một khắc, vô cùng năng lượng tinh thuần, từ bên trong bay vụt ra, bắn vào Lục Trần trong thức hải, về sau lại từ Thức hải xuôi dòng mà xuống, tiến vào chiếm giữ đan điền! Giờ khắc này, Lục Trần chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới một cỗ khổ mà ngôn ngữ cảm giác, chấn động. Dạng này cảm giác, để hắn tựa hồ chạy tới lĩnh ngộ khí biên giới.

Trong lúc nhất thời!

Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, kém chút liền không nhận được. Cũng may bên người còn có thanh bào trung niên, cường hoành tâm cảnh toàn bộ lẫn lộn, ngành sinh sinh tương ngôi sao màu đen chảy ra tới khí tức, phong tồn tại đan điền bên trong.

Cho đến lúc này.

Kia cỗ vô cùng mãnh liệt rung động cảm giác, mới xem như tiêu thất vô tung.

Lục Trần trên dưới quanh người đã là mồ hôi nóng cuộn cuộn, càng thêm dữ dội khí phách, từ ngực bụng bên trong bay lên không bay vụt. Hắn cả cá nhân, trong lúc vô hình đã sinh ra một chút biến hóa.

Thanh bào trung niên tướng những này nhìn ở trong mắt, đôi mắt bên trong lóe ra một vòng kỳ quang, nói: "Sur đệ, muốn hay không nghỉ ngơi trước?" Một tôn Nhục Thân cảnh giới người tu luyện, đánh giết một con yêu thú, dù là cái này yêu thú thực lực, mười không đủ một, nhưng đây cũng là một tôn yêu thú! Mà lại nhìn thấy Lục Trần lần xuống tới mồ hôi, chủ quan cho rằng, người tiểu sư đệ này khẳng định là mệt mỏi.

Lại không nghĩ, Lục Trần lắc đầu, nói: "Đa tạ sư huynh hảo ý, bất quá, ta vẫn còn muốn thừa dịp cỗ này tình thế, đánh giết một cái khác yêu thú!"

Đôi mắt bên trong tinh quang, không tự chủ được phun ra.

Con kia lông vũ tàn lụi yêu cầm, tại trong mắt người khác, là cao không thể chạm tồn tại, thế nhưng là tại Lục Trần trong mắt, đây chính là hắn đột phá Thái Khí cơ duyên!

Lục Trần nói như vậy, thanh bào trung niên ngược lại là không có chất vấn, một số thời khắc, chính là muốn bảo trì một cỗ dẻo dai, tiếp tục đi tới, không phải khi kình một khi tiết, lại nghĩ tiến bộ dừng mảnh, khó khăn liền lớn hơn rất nhiều, nhẹ gật đầu, nói: "Vậy người tiếp tục, bất quá ngàn vạn phải cẩn thận."

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chờ, thân hình tiêu xạ, phẳng phất giống như một đạo màu đen quang ảnh, xông vào một cái khác khu vực bên trong.

Yêu cầm trong mắt tại chỗ mở ra, nở rộ quang hoa, không tự chủ được khuếch tán ra đến, âm lãnh ánh mắt quét ngang, mang theo một cỗ bản nguyên bên trên miệt thị. Nó cũng là có linh trí tồn tại, mặc dù bị chụp tại nơi này, thực lực đại tồn, thế nhưng là linh trí y nguyên tồn tại, trước mặt cái này xông tới nhân loại, ở trong mắt nó, liền là hèn mọn sâu kiến. Muốn biết, lấy tu vi của nó, lúc toàn thịnh, diệt sát dạng này sâu kiến, có bao nhiêu tính bao nhiêu! Cho dù thực lực bây giờ tổn hao nhiều, nó cũng vẫn như cũ cho rằng như vậy.

Mắt thấy Lục Trần ra hiện tại trước mặt của nó, cái này dữ dội yêu cầm, lại không nửa phần chần chờ, cuồng bạo cánh, đồ rào rào chấn động.

Từng cây xóc xếch lông vũ, đột nhiên chấn động.

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, đã hướng phía Lục Trần chém giết tới, Thái Khí cảnh giới ba động, theo nó trên thân nở rộ. Trong chớp nhoáng này, bạo phát đi ra khí tức, càng là tại vừa rồi đầu kia, bị Lục Trần đánh nát đầu hồ yêu phía trên.

Lục Trần cảm thấy cuồng phong đập vào mặt, chí cường sóng xung kích, kéo dài không dứt xông, một cỗ mười phần dữ dội khí tức, hướng phía hắn nghiền ép.

Trên dưới quanh người, gió lạnh nhấp nhô. Kia cỗ sinh mệnh bản nguyên áp chế cảm giác, lại một lần xông ra.

Bất quá cái này đối với Lục Trần mà nói, lại coi là cái gì?

Lục Trần ánh mắt híp lại, đứng tại chỗ, động cũng không động. Tại yêu cầm sắc nhọn miệng mở cắn xé đến trước mặt thời điểm, trên dưới quanh người, tầng tầng khí kình đột nhiên chấn động, Cửu Tinh Quyền quét ngang ra ngoài, cùng yêu cầm tấn công xuống tới khí lẫm, đụng vào nhau. Chỉ là trong nháy mắt, cuộn cuộn lưu động ba quang, đã nhận nhạo.

Yêu cầm nhìn như hung ác xung kích, cứ như vậy bị Lục Trần một quyền vỡ nát.

Đây không phải bởi vì Lục Trần nắm đầm, đến cỡ nào hung hãn, mà là cái này yêu cảm bản thân thực lực, xa không đủ lúc trước, cho nên đối mặt nắm đầm, nhìn như dữ tợn sóng xung kích, kỳ thật liền là một con hổ giấy.

Cái này cùng vừa rồi đồng dạng, cũng là đồng đẳng với can đảm khảo nghiệm.

Lục Trần thở dài một hơi, quanh thân nghìn vạn đạo khí lăng, toàn bộ nở rộ, mắt thấy yêu cảm bay nhảy cánh bay rớt ra ngoài, đột ngột từ mặt đất mọc lên, hung hãn sóng xung kích, bạo phát đi ra.

Cửu Tinh Quyền khởi động thất trọng khí kinh, liên tục không ngừng sóng xung kích, kéo dài không dứt, ầm ầm oanh bắn đi lên.

Thanh bào trung niên thấy cảnh này, ánh mắt sáng. Ngày đó đại khảo, hắn cũng không ra hiện tại hiện trường, cho nên người khác nói Lục Trần là như thế nào cao minh, hắn nắm giữ hoài nghi ý kiến.

Thế nhưng là hiện tại, tận mắt nhìn đến về sau. Lúc này mới minh bạch, trước mặt cái này đại khảo thứ nhất, tân tấn nội môn tiểu sư đệ, không phải bình thường, không nói thực lực của hắn, liền nói dũng khí của hắn, cũng không phải là bình thường người tu luyện so sánh được.

Thanh bào trung niên tự lẩm bẩm: "Cái này tiểu tử nếu là trưởng thành, nhất định là cái nhân vật!"

Chính lúc này, yêu cảm phát ra một tiếng vô cùng thê lương tiếng hét thanh âm. Chỉ thấy nó một cái cánh, bị Lục Trần một tay bắt lấy, theo sát lấy Lục Trần một cước đạp ở ngực của nó trên bụng.

Ôi!

Lục Trần trong tiếng hít thở, hai tay cơ bắp, tựa như từng khối nham thạch đồng dạng xông ra, mười phần lực lượng bá đạo, thỉnh thoảng bạo phát đi ra.

Chỉ thấy yêu cảm một cái cánh, ngạnh sinh sinh bị Lục Trần xé rách xuống tới! Đồ thẩm máu tươi, phun khắp nơi đều là.

Thanh bào trung niên thấy cảnh này, khoe miệng nhin không được nhảy lên mấy lần: "Tiểu gia hỏa này tâm trí, quả nhiên là không phải bình thường."

Chỉ thấy hung uy rất cao yêu cảm, phát ra một tiếng gào thét, thân thể lớn như vậy, hung hăng đập xuống đất, oanh mặt đất, liên tục không ngừng chấn động.

Mà Lục Trần nhảy vọt mà lên, kinh khủng sóng xung kích, toàn bộ bộc phát, chỉ là trong nháy mắt đã vọt tới yêu cảm trên thân! Kinh khủng quyền kinh, theo nắm đầm, từng quyền bộc phát. Ầm ầm, chí cường sóng xung kích, liên tục không ngừng oanh minh, cái này dữ tợn yêu cảm cuối cùng vẫn là trốn bất quá gào thét một tiếng, biến thành một con tử vật.

Gia hỏa này bỏ mình, đồng dạng một chùm Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, lao nhanh ra! Lục Trần con mắt sáng rõ, Luyện Tinh pháp pháp quyết lăng yên không tiếng động vận chuyển, tướng cái này buộc Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, thôn phệ xuống dưới, theo sát lấy ngôi sao màu đen không ngừng chấn động. Một cỗ so sánh với hồ yêu không kém chút nào năng lượng khí tức, đã tồn nhập Lục Trần đan điền bên trong.

Sâu xa thăm thẳm bên trong, Lục Trần cảm thấy một tia ý động. Lòng mây phong run run, trong ánh mắt tất cả đều là vui sướng đáng tươi cười, đem hết toàn lực ngăn chặn tướng cái này hai bó tinh khí luyện hóa xúc động, đi đến thanh bào trung niên trước mặt, nói: "Sư huynh, ta nhiệm vụ, xem như hoàn thành đi."

Thanh bào trung niên diện cơ nhảy lên, này chỗ nào xem như hoàn thành, đơn giản liền là hết sức xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ, nhẹ gật đầu, nói: "Ta đã xác nhận, nhiệm vụ đã hoàn thành, người hiện tại có thể đến Thường Vụ đường giao tiếp, cảm tới lần này nhiệm vụ điểm công hiến."

Lục Trần một mặt vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 33: Thải Khí, Thải Khí!

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chờ, cáo từ thanh bào trung niên về sau, thẳng đến Thường Vụ đường.

Hắn tha thiết ước mơ muốn hỏi đóaai Cửu Huyền môn điểm công hiến. Nhập môn ba năm đến nay, hắn còn không biết, điểm công hiến là cái gì đồ vật, chuyện này nếu như nói ra ngoài, người khác như thế nào lại tin tưởng?

Đương Lục Trần lại không trở về Thường Vụ đường thời điểm, người nơi này, so sánh với lúc trước ít đi rất nhiều. Cái này không kỳ quái, buổi sáng là giờ cao điểm, mà hiện tại nên tiếp nhận vụ đã tiếp, không muốn tiếp nhận vụ cũng không gặp qua đến, mà muốn hoàn thành nhiệm vụ, như thế nào trong thời gian ngắn, năng hoàn thành?

Nhiệm vụ bằng chấp sự ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, hơi kinh ngạc: "Nhanh như vậy liền hoàn thành à nha?"

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Động thủ mau một chút, thời gian hao phí, tự nhiên cũng liền ít một chút."

Chấp sự nhìn thật sâu Lục Trần một chút, tranh thủ thời gian tìm đọc nhiệm vụ, không bao lâu, hần ánh mắt bên trong, nhiều một chút ý động, nói: "Cùng lỗ sát sinh bên kia xác nhận một chút, bọn hần đã xác định người hoàn thành nhiệm vụ!"

Lục Trần không có nửa phần chần chờ, xuất ra lệnh bài của mình, đưa đến chấp sự trong tay.

Vị chấp sự này thần sắc có chút biến hóa, ngón tay một điểm, Lục Trần lệnh bài khẽ chấn động, một sợi sóng chấn động bé nhỏ, bắn vào lệnh bài bên trong.

Lục Trần lông mày phong có chút run run.

Chính là lệnh bài bên trong, nhiều sáu mươi điểm công hiến đáng giá tin tức!

Sáu mươi điểm công hiến giá trị, không phải một con số nhỏ!

Chấp sự lại nói: "Người có muốn hỏi đôi cái gì đồ vật sao?"

Lục Trần lắc đầu. Trước mắt mà nói, hàng đầu mục tiêu, vẫn là đột phá Thái Khí, chỉ có đột phá Thái Khí về sau, mới có thể xác định mình muốn cái gì! Bởi vì đến lúc đó, hần sẽ đối mặt với lựa chọn tu luyện vấn đề gì.

Lúc này, Lục Trần trở về động phủ.

Trở lại trong động phủ, Lục Trần cái trán nức mồ hôi nóng, lập tức liền xông ra. Trên dưới quanh người, cơ hồ không đè nén được khí lãng, mắt thấy liền muốn từ trong thân thể vọt ra.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chờ, vọt tới trong tĩnh thất. Dù là trên dưới quanh người, dâng lên từng đạo hùng hực nhiệt khí, thế nhưng là hần hành động, vẫn như cũ đầu vào đấy, tướng tĩnh thất đủ loại cấm chế toàn bộ mở ra về sau. Rốt cục mở ra tâm thần của mình, ngẩng đầu tề mình! Trên dưới quanh người, vô cùng dữ dội kinh khủng khí lãng, toàn bộ phun ra.

Thái Khí cơ duyên, đến!

Trong lúc nhất thời, trên dưới quanh người, sóng nhiệt cuộn cuộn, ầm ầm lời ầm, theo lớp da hần, toàn bộ bộc phát.

Lục Trần trên mặt tràn đầy vui sướng đáng tươi cười, nói: "Thái Khí, ta đến rồi!"

Chứa đựng tại đan điền bên trong tĩnh khí, đột nhiên bắn ra! Hỗn Nguyên Kinh tự động vận chuyển, đã là Đại viên mãn cấp độ, đạt được cổ này cuồng bạo tĩnh khí trợ giúp, hủ dọa từng đạo gọn sóng, thỉnh linh có tiến một bước chuyển hóa xu thế! Cùng lúc đó, Lục Trần rèn luyện Cửu Tĩnh quyền ý, có chút khuây động.

Nhưng đúng lúc này, Luyện Tĩnh pháp đột nhiên vận chuyển, một cổ khác khí tức xông ra! Nguyên bản hưng hần Hỗn Nguyên Kinh, mắt thấy liền muốn chuyển hóa chân khí tồn tại, đựng phải cổ khí tức này về sau, thế mà bị áp chế đến lùi bước xuống dưới.

Lục Trần trông mắt trừng.

Tĩnh huống như vậy, có chút quỷ dị.

Theo sát lấy, chỉ thấy cổ khí tức này, hóa thành một cái Thao Thiết miệng lớn, tướng Lục Trần đánh giết hai con yêu thú luyện hóa tới năng lượng, thôn phệ hơn phân nửa.

Về sau cả hai hỗn hợp một thể, bắn ra một cổ khác sóng xung kích.

Lục Trần đôi mắt bên trong dị sắc nặng hơn một chút, chỉ thấy đạo này sóng xung kích, tại đan điền bên trong vừa đi vừa về cọ rửa, không ngừng diễn hóa, cuối cùng ngưng tụ thành một sợi tán ra ánh sao quang huy khí.

Đây chính là chân khí!

Lục Trần không có kinh lịch khí cảm, liền rèn luyện ra thuộc về mình chân khí!

Lục Trần không biết làm như thế nào xưng hô loại này tĩnh khí, hơi trầm ngâm, chỉ có thể đưa nó xưng là sao trời chân khí. Dù sao, loại này chân khí có thể tu luyện được, phần lớn là bởi vì ngôi sao màu đen trợ giúp, cho nên đưa nó gọi sao trời chân khí.

Sao trời chân khí sinh ra về sau, kéo dài chuyển động, lại trở lại trong đan điền, yên lặng, thật giống như hoàn toàn không tồn tại đồng dạng.

Ngay tại sao trời chân khí yên tĩnh lại thời điểm, một mực bị áp chế Hỗn Nguyên Kinh, đột nhiên vọt ra, tướng còn lại năng lượng toàn bộ cắn nuốt hết!

Đón lấy, Lục Trần cảm giác mình đan điền khẽ chấn động, cảm thấy một sợi nhỏ xíu khí tức đang chấn động.

Đây chính là khí cảm!

Lục Trần trong mắt trũng, làm cái gì, lại tới một lần?

Đã có loại phản ứng này, Lục Trần không có nửa phần chần chờ, đồng thời trong lòng lại nhiều chú ý động, có thể hay không bởi vậy rèn luyện ra hai loại chân khí? Nếu là rèn luyện ra hai loại chân khí, này sẽ là như thế nào một loại phong cảnh!

Trước mặt sao trời chân khí xuất hiện đột nhiên, lại trầm tịch đến đột nhiên! Mà Hỗn Nguyên Kinh, thì là mười phần bình thường, tuân theo Hỗn Nguyên Kinh ghi chép, từng bước một diễn hóa, bước đầu tiên sinh ra khí cảm, như vậy bước kế tiếp, liền là tướng khí cảm, cùng trong thân thể năng lượng, hoàn toàn hoà hợp, rèn luyện vì Hỗn Nguyên chân khí.

Đến lúc đó, liền là chân chính đột phá Thái Khí cảnh giới.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chờ, Hỗn Nguyên Kinh pháp quyết một chút xúi vận chuyển, các loại diễn luyện pháp quyết, trong đầu không ngừng xoay tròn.

Lục Trần tướng Hỗn Nguyên Kinh cùng còn lại tinh khí trực tiếp hỗn hợp.

Lấy đan điền vì Đỉnh lộ, lấy tự thân cường khổng lực lượng vì nhiên liệu, lấy Hỗn Nguyên Kinh pháp quyết làm dẫn từ, tam trọng hợp nhất, một chút xúi trui luyện đạo này tinh khí.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong thân thể, truyền đến Lôi Minh chấn động!

Đan điền càng là, không ngừng chấn động, một nháy mắt đã bị chống lão đại. Dù loại năng lượng tại đan điền bên trong, vừa đi vừa về không ngừng cọ rửa. Như thế như vậy rèn luyện, không biết đi qua bao lâu, rốt cục tướng những năng lượng kia, đều luyện hóa, hóa thành một sợi phảng phất giống như dây tóc khí tức.

Cái này chính là Hỗn Nguyên chân khí!

Theo sát lấy, cái này sợi Hỗn Nguyên chân khí lưu chuyển toàn thân, chong chóng ba động, toàn bộ lao nhanh, từ đan điền bên trong tiêu xạ ra, lưu chuyển toàn thân.

Màng da huyết nhục tạng khí gân cốt, hoành đến thẳng đi quán thông toàn thân kinh lạc, cùng một chỗ chấn động! Chân khí vừa đi vừa về gột rửa bên trong, thân thể mỗi một hẻm lách, mỗi một hạt bụi nhỏ bé, đều bị gột rửa ra, hóa thành từng sợi chất lỏng, từ trong thân thể của hắn, chảy ra tới.

Một nháy mắt về sau!

Lục Trần trên dưới quanh người, tràn ngập một tầng đen sì dịch nhờn. Cái này chính là tu vi đột phá, lần nữa cường hóa biểu hiện.

Cùng lúc đó, cái này sợi chân khí đi ngược dòng nước, chỉ là trong nháy mắt, liền đem Thức hải chống ra hơn hai lần! Bị đè ép ở phía dưới hồn nhi, phảng phất giống như bốc lên ngọn lửa, hung hăng nhảy lên thẳng lên một chút. Càng là viên kia ngôi sao màu đen, trong chớp nhoáng này, thể tích của nó, so sánh với lúc trước cũng có một chút tăng trưởng.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần chỉ cảm thấy trên dưới quanh người, tràn ngập một cỗ vô cùng thư sướng cảm giác, tu vi của hắn, rốt cục đột phá Thái Khí cảnh giới!

Một thân chí cường khí tức, liên tục không ngừng ba động, lại là một cỗ cực hạn đói khát cảm giác, cọ rửa ra. Thân thể đột phá, năng lượng đã bị nghiền ép, hiện tại liền là bổ sung thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34:Truyền Pháp đường

Đón lấy, Thức hải chuyển động.

Đột phá Thái Khí về sau, từ tinh thần lực diễn hóa mà đến linh thức đã chuyển động, Lục Trần giấu ở trên người Nguyên tinh, lập tức nhảy ra một khối.

Phịch một tiếng

Chỉ là trong nháy mắt, liền bị Lục Trần khát khô thân thể, ăn chính là một điểm không dư thừa. Theo sát lấy, khối thứ hai lại nhảy ra ngoài.

Đồng dạng tròn bất quá một nháy mắt.

Phanh phanh thanh âm, liên tục không ngừng chấn động, trọn vẹn thôn phệ năm khối Nguyên tinh về sau. Thân thể khô quắt cảm giác, mới tính biến mất. Lúc này đan điền chấn động, Hồn Nguyên chân khí một khắc cũng không ngừng chuyển động, một chút xú tràn đầy.

Không bao lâu!

Hồn Nguyên chân khí đã lớn mạnh, Lục Trần tu vi cảnh giới, xem như vững chắc xuống, thở dài ra một hơi, mở to mắt.

Mất thấy một mảnh hỗn độn hiện trường, cùng xú khí huân thiên thân thể, Lục Trần diện cơ run rẩy mấy lần, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, đi đến phía ngoài trong đình viện, liền trong đình viện một cái giếng, hấp thu rất nhiều cam liệt nước suối, tướng trên người chất bẩn, toàn bộ rửa sạch sẽ.

Lại đem tinh thất, tẩy một lần.

Cho đến lúc này, Lục Trần trong lòng căng cứng cây kia huyền, xem như lỏng xuống. Liền cổ này tình thế, Lục Trần thân hình nhất thời, Cửu Tinh Quyền tại hân trong bàn tay chống ra. Từng đạo tung bay khí lãng, lưu chuyển bất động, bởi vì rèn luyện ra chân khí duyên có, Cửu Tinh quyền ý bạo phát đi ra uy năng càng lộ vẻ cường hân! Đắm ra một quyền, không chỉ là thân thể quanh mình, liền xem như một trượng có hơn.

Vô hình khí kinh, đã bộc phát ra đi.

Phốc phốc phốc!

Hư không tạo nên từng cơn sóng gợn, mà dưới chân thì là vỡ ra từng đầu khe hở.

Lục Trần lòng mây phong hơi nhú, đôi mắt bên trong thêm ra một chút vẻ hài lòng, rất nhanh lại nhiều một chút sầu lo: "Cửu Tinh quyền ý uy năng là lớn, liền là không biết, Truyền Pháp đường bên trong phải chăng có Cửu Tinh Quyền kéo dài chi pháp?"

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần lắc đầu.

Cảm thấy khả năng không lớn.

Dù sao tại trong ấn tượng của hân, trước đây thật lâu, Cửu Tinh Quyền là tại Cửu Huyền môn nở rộ qua không tầm thường quang huy, chỉ là theo hạch tâm thiếu thôn, đồng thời cùng có hậu nhân tu luyện không đúng phương pháp, cũng liền thời gian dần trôi qua mai một đi, phải chăng có kéo dài chi pháp, hi vọng thật là cực kỳ bé nhỏ.

Bất quá, Lục Trần đôi mắt bên trong lại toát ra một chút quang hoa, có lẽ còn sẽ có đâu?

Coi như không có, cũng không có cái gì quan hệ, lấy Cửu Huyền môn nội tình, chưa hẳn liền không có cái khác, có thể cung cấp Cửu Tinh Quyền tiếp tục tu luyện công pháp.

Dù sao, Lục Trần quyền ý đã rèn luyện ra, chỉ cần công pháp thuộc tính, sai lầm không phải quá xa, cũng đều là có thể tu luyện.

Nghĩ như vậy, Lục Trần không có nửa phần chần chờ, thẳng đến Cửu Huyền môn Truyền Pháp đường mà đi. Tấn thăng ngoại môn đệ tử, cùng tấn thăng nội môn đệ tử, đều có một lần miễn phí chọn lựa Truyền Pháp đường điển tịch cơ hội.

Lục Trần không có lý do gì, từ bỏ cơ hội này.

Dù sao hân đột phá Thái Khí, bản thân liền là nội môn đệ tử, thừa cơ hội này, liền muốn đến Truyền Pháp đường bên trong, hảo hảo chọn lựa một phen. Bất quá, ngay tại hân chuẩn bị đi ra thời điểm, bước chân ngừng lại, linh thức cuốn lên, Thái Khí cảnh giới tu vi ba động, trong lúc vô hình biến mất không thấy, hân hiện tại, tựa hồ lại về tới lúc trước.

Lục Trần ẩn giấu tu vi, cũng là vì để tránh cho phiền toái không cần thiết! Hân từ một cái vạn năm lão phệ vật, một bước lên trời, cầm xuống đại khảo thứ nhất, đã đầy đủ kinh người.

Nếu là thời gian ngắn như vậy, lại đột phá Thái Khí. Coi như một chút không có ý biến thái người, chỉ sợ cũng sẽ hiện lên một chút không nên có tâm tư.

Dưới mắt tu vi ẩn nấp xuống dưới, Lục Trần lại không nửa phần chần chờ, từ trong động phủ đi ra ngoài, theo trong núi tiểu đạo, trên đường đi trước,

không bao lâu đã ra hiện tại một cái mở ở trên núi lầu các trước. Toà này lầu các, hết sức tinh mỹ, lân cận phương viên, trông từng khòà ngũ thái chói lọi hoa thụ.

Không lớn khu vực, hoa đoàn cầm tú, tràn ngập một cổ khác địa phương chỗ không có thanh tịnh ưu nhã hương thơm cảm giác.

Đây chính là Truyền Pháp đường.

Lục Trần thở dài ra một hơi, đi đến lầu các trước. Trong lầu các bên cạnh, có một cái tiểu nhân người gác cổng, người gác cổng bên cạnh liền là cửa vào, giờ phút này cửa vào quan bế. Muốn đi vào, nhất định phải phải đi người gác cổng bên trong, đi đầu đăng ký, cầm tới thuộc về mình quyền hạn.

Lục Trần mặc dù là thứ nhất lần đến, trong đó quy củ đều vẫn là biết một chút.

Lúc này, đi tới cửa trong phòng. Giờ phút này người gác cổng bên trong, có một vị Thái Khí cảnh giới người tu luyện. Không phải người khác, chính là ngày đó thứ chín lôi đài trọng tài.

Thứ chín trọng tài nhìn xem đi tới, trên mặt chất đầy đáng tươi cười, nói: "Sur đệ, ngươi rốt cuộc đã đến!"

Lục Trần một mặt kinh ngạc, nói: "Nguyên lai là sư huynh."

Thứ chín trọng tài cười ha ha một tiếng: "Cũng là trong lúc rảnh rỗi tìm một ít chuyện làm, sư đệ là tới lựa chọn công pháp sao?"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Thứ chín trọng tài nói: "Truyền Pháp đường quy củ, là như vậy! Diện đối ngoại cửa đệ tử, cùng học đồ đệ tử mở ra khu vực, liền là lầu một! Mặt hướng nội môn đệ tử mở ra khu vực, thì là tại lầu hai. Lầu hai bên trong, ngoại trừ bản môn bí pháp bên ngoài, cái khác thích hợp Thái Khí cảnh giới công pháp, đều ở trong đó. Ngươi cũng nhìn thấy, Truyền Pháp đường còn có lầu ba, bắt quá trên lầu ba, điện tầng ngoại trừ bản môn bí pháp bên ngoài, liền là thích hợp Uẩn Linh cảnh giới đại năng tu luyện công pháp! Loại kia tồn tại, lấy ngươi ta thân phận bây giờ, không có khả năng tiếp xúc, cho nên lầu ba tại không có tông môn vì ngươi mở ra quyền hạn thời điểm, cũng không cần đi lên. Bởi vì lầu ba phía trên, liền là truyền pháp trưởng lão tự mình trấn thủ. Hơi vượt qua một điểm, cũng có thể là họa sát thân."

Lục Trần lòng mảy mủn hăng nhảy lên mấy lần, nói: "Sư huynh yên tâm, lầu ba quy củ ta còn là hiểu, lá gan của ta lại lớn, cũng không dám bên trên lầu ba a!"

Thứ chín trọng tài cười ha ha một tiếng: "Dứt khoát cũng không có người nào, ta liền cùng ngươi cùng tiến lên đi! Giúp ngươi tham khảo một chút, thứ nhất lần miễn phí có thể lựa chọn công pháp, như thế nào?"

Lục Trần đại hỉ, có một cái người biết chuyện chi điểm mình, so với mình hai mắt một bời đen xông đi lên, chẳng có mục đích tìm kiếm mạnh hơn nhiều, hướng phía thứ chín trọng tài chấp tay, nói: "Vậy làm phiền sư huynh!"

"Đây đều là ta phải làm!" Thứ chín trọng tài nhìn thật sâu Lục Trần một chút.

Lục Trần chỗ nào không biết, đối phương đây là tại hướng mình phóng thích thiện ý. Nghĩ lại, cũng liền minh bạch, lấy hắn đại khảo thứ nhất tấn thăng thân phận của nội môn, đủ để cho Cửu Huyền môn không ít Thái Khí cảnh giới đệ tử, muốn cùng mình đáp lên quan hệ, hướng chi, mình sư tôn vẫn là chương môn? Đây chính là một viên đại thụ!

Dù là tại Cửu Huyền môn, chương môn bị Đại trưởng lão đè ép, nhưng đây cũng là chương môn. Liền xem như trên danh nghĩa nhất môn chi chủ, địa vị cũng là không giống bình thường.

Lúc này, Lục Trần thừa cơ hỏi thăm thứ chín trọng tài tính danh, biết được cái này cá nhân gọi là Vệ Thuyền, mới xem như chân chính nhận biết.

Đón lấy, Vệ Thuyền quan bế người gác cổng, mở ra Truyền Pháp đường lầu các đại môn, dẫn Lục Trần từ bên trên thang lầu, trực tiếp lên lầu hai! Lầu hai phía trên, từng chiếc từng chiếc ánh sáng tỏ hoa, lập lòe không chừng, dù là nơi này cùng ngoại giới hoàn toàn phong bế, vẫn như cũ sáng như ban ngày. Liếc nhìn lại, từng cái giá sách, đứng sừng sững trong đó.

Đây rẫy tranh lựa, đều là thư hương, đều là bí tịch!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: bí tịch, bí tịch!

Lục Trần trông mắt trùng: "Thật nhiều bí tịch!"

Vệ Thuyền trên mặt thêm ra một chút tự hào, nói: "Kia là —— đừng nhìn bản môn bây giờ địa vị không hiện, nhưng cũng là truyền thừa vô số năm chỗ tu luyện a! Mà lại bản môn thứ nhất đại tổ sư, chính là Nguyên Thần cảnh giới đại năng, những năm gần đây lưu truyền xuống bí tịch, sao mà phong phú? Không nói lâu ba trăm quý điện tàng, liền nói lâu hai này, giấu uẩn công pháp, cũng không dưới mấy vạn bản!"

"Kiếm pháp, đao pháp, Thương pháp, những binh khí khác chỉ pháp, cái gì cần có đều có, quyền pháp, chỉ pháp, thối pháp, cái khác quyền thuật chi thuật, nhiều vô số kể! Đây cũng là bản môn, có thể xưng sùng tại Trần quốc căn cơ! Chỉ cần bí tịch tồn tại, dù là địa vị kém xa lúc trước, cuối cùng sẽ có một ngày, cũng sẽ nhất phi trùng thiên, lại phục ngày xưa vinh quang."

Nói đến nơi này, hán tử này trên mặt, không tự chủ được thêm ra một chút hướng tới chi sắc.

Liền ngay cả Lục Trần sắc mặt, cũng bởi vì hán ngôn từ, cũng nhiều có biến hóa.

Lúc này, Vệ Thuyền ánh mắt đảo qua từng dãy giá sách, nói: "Sur đệ, nghĩ kỹ muốn lựa chọn công pháp loại hình sao?"

Lục Trần trầm giọng nói, "Ta chuẩn bị lựa chọn một bản quyền pháp!"

Vệ Thuyền lông mày phong có chút nhảy lên: "Sur đệ, một lần miễn phí lựa chọn cơ hội khó được a! Nếu là những người khác, khẳng định sẽ thừa cơ hội này, lựa chọn bản môn Thái Khí cảnh giới công pháp bên trong cao cấp nhất tồn tại, mà đứng đầu nhất tồn tại, liền là Kiếm pháp! Kiếm chính là Binh bên trong chi hoàng, không giống bình thường, sư đệ, ngươi có thể lựa chọn Kiếm pháp."

Kiếm pháp sao?

Nói thật, Lục Trần tâm tư, có chút dao động! Kiếm pháp chỗ tốt, đương nhiên nhìn thấy, chỉ là hán không có tu luyện qua Kiếm pháp, bây giờ chọn lựa Kiếm pháp, khó tránh khỏi có chút liều lĩnh.

Không bằng kiên định mình nguyên lai là ý nghĩ, lựa chọn cùng Cửu Tinh Quyền tương xứng đôi quyền pháp, dùng cái này đến xúc tiến Cửu Tinh Quyền tiến một bước đột phá, trước đem cái này mình trước hết nhất chương không lực lượng tiến một bước tăng cường, lại đến cân nhắc cái khác, mới là tốt nhất.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần lắc đầu, nói: "Ta còn là lựa chọn quyền pháp, quyền pháp là ta căn cơ, về sau có cơ hội, lại chọn môn học Kiếm pháp đi."

Vệ Thuyền nhìn thật sâu một chút Lục Trần, lại xem trọng Lục Trần một chút. Trước mặt tiểu gia hỏa này thật cùng khác thiếu niên lang không đồng dạng, rất có chủ kiến, sẽ không bởi vì những yếu tố khác, tả hữu tư tưởng của mình.

Vệ Thuyền nhẹ gật đầu, nói: "Đã sư đệ có lựa chọn, cùng ta đến bên này!"

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, dẫn Lục Trần đi đến lâu hai bên trong. Điện tàng quyền pháp khu vực, chính ở đằng kia. Chỉ là mấy bước, liền đi đi qua.

Vệ Thuyền nói: "Bản môn quyền pháp, 4,900 bộ, bất luận tư chất thuộc tính, đều có thể tu luyện có một ngàn năm trăm bộ, còn lại thì là thích hợp khác biệt tư chất thuộc tính tu luyện, tỉ như bản này, Hòa Diễm Quyền, thích hợp Hòa thuộc tính tư chất người tu luyện tu luyện! Sư đệ, ngươi cái gì tư chất?"

Cái gì tư chất?

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, tư chất của hán gần như tại không, chỉ là so người bình thường mạnh như vậy một chút xíu, có thể nói không có tư chất thuộc tính.

Nếu không, gì về phần Nhập môn ba năm, chỉ cường hóa hai lần?

Vệ Thuyền không có chú ý tới Lục Trần trên mặt thần sắc biến hóa, hán thấy, Lục Trần trước kia tám chín phần mười liền là tư chất kiểm tra có sai.

Mất thấy Lục Trần không có lên tiếng.

Vệ Thuyền hướng phía kế tiếp giá sách đi đi: "Đây là thích hợp Thủy thuộc tính tư chất người tu luyện quyền pháp, Phách Ba Quyền, Hàn Sát Quyền vân vân."

Lục Trần vẫn như cũ không có lên tiếng.

Vệ Thuyền lúc này mới đưa ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, diện cơ nhảy lên mấy lần, biết mình nói sai, lúc này mới hỏi: "Sư đệ, nếu không chúng ta qua bên kia nhìn xem?"

Hán nói có đúng không luận tư chất thuộc tính khu vực.

Lục Trần trầm ngâm nửa ngày, hỏi: "Sur huynh cũng biết, ta tu luyện chính là Cửu Tinh Quyền, lần này tới, kỳ thật liền là muốn hỏi một chút, nơi này có không có Cửu Tinh Quyền đến tiếp sau quyền pháp?" Bất kể nói thế nào, Cửu Tinh Quyền trước đây thật lâu, tại tông môn nội bộ, đã từng thuộc về cấp cao công pháp.

Dù là hi vọng không lớn, Lục Trần vẫn như cũ mười phần bức thiết hi vọng, năng có Cửu Tinh Quyền đến tiếp sau quyền pháp.

Nói đến nơi này, Lục Trần trơ mắt nhìn Vệ Thuyền.

Đã thấy, Vệ Thuyền trên mặt nhiều một chút cười khổ. Hắn mặc dù không có nói chuyện, nhưng là Lục Trần đã đoán được, tám chín phần mười, Cửu Tinh Quyền đến tiếp sau công pháp, đã trôi qua.

Quả nhiên!

Vệ Thuyền thở dài nói: "Cửu Tinh Quyền trước đây thật lâu, xác thực lưu hành qua một đoạn thời gian! Nhưng là theo lên hạch tâm thất truyền, đến tiếp sau công pháp, xói mòn tại trong năm tháng."

Cái này không khó lý giải.

Một bản không có khúc nhạc đạo quyền pháp, muốn tu luyện khó khăn cỡ nào, cho nên chỉ có thể đem gác xó, mà một khi bị đem gác xó, dần dà, cũng liền biến mất.

Lục Trần thở dài một tiếng.

Dù là hắn không có nhiều ít trông cậy vào, trong lòng cũng không khỏi thêm ra một chút tiếc nuối.

Lại không nghĩ, Vệ Thuyền lông mày phong đột nhiên nhảy lên một chút: "Ai, ta ngẫm lại —— xùy, Cửu Tinh Quyền đến tiếp sau quyền phổ mặc dù đã thất truyền, không quá sớm trong năm, bản môn tiền bối từ một cái trong di tích, tìm kiếm một bản bí tịch, lúc ấy bản môn tiền bối đối quyền bí tịch này, đánh giá rất cao, trải qua những năm này thối diễn, đã tìm tòi trong đó một chút mấu chốt, cùng người tu luyện Cửu Tinh Quyền đồng dạng, có thể mượn nhờ ngoại giới ánh sao đến tu luyện."

Nói đến nơi này thời điểm

Vệ Thuyền trên mặt lại nhiều một chút vẻ chán chờ, "Bất quá, quyền bí tịch này, bản môn linh hội đệ tử không ít, cuối cùng đều không có thập bao lớn thành tựu, bất quá bản này công pháp, đạt được bản môn tiền bối chứng nhận, đúng là tốt đồ vật không thể nghi ngờ, sư đệ không cần không yên lòng —— sư đệ nếu có hứng thú, ta có thể đem bản này công pháp tìm ra, cho người xem xét."

Lục Trần lông mày, có chút nhảy lên một chút, nghĩ đến dù sao nhân rồi cũng là nhân rồi, không bằng nhìn xem, ngộ nhờ năng tu luyện? Coi như không thể tu luyện, cũng không cần gấp. Nơi này có gần năm ngàn bản bí tịch, luôn có thể tìm tới một bản có thể xứng đôi Cửu Tinh Quyền, coi như không có, tìm một bản miễn cưỡng chung tan, không khó lắm?

Lúc này, Lục Trần nói: "Làm phiền sư huynh."

Vệ Thuyền cười hắc hắc: "Đều là ta phải làm!" Kỳ thật hắn cũng có tư tâm, quyền bí tịch này lưu tại Truyền Pháp đường bên trong, phạm là tại chức chấp sự, đều có một cái nhiệm vụ, cái kia chính là chào hàng quyền bí tịch này công pháp, một khi chào hàng ra ngoài, đều sẽ nhất định điểm cống hiến ban thưởng, nếu là chào hàng ra ngoài, bị môn hạ đệ tử tu luyện thành công, càng có lượng lớn điểm cống hiến phát hạ tới.

Nói cho cùng, liền là Cửu Huyền môn cao tăng, không cam tâm dạng này một bản từ di tích cổ bên trong chiếm được bí tịch như vậy hoang phế, bọn hắn luôn luôn nghĩ đến, có lẽ sẽ có kỳ tích?

Một khi thật tu luyện thành công, vậy liền thật không tầm thường.

Nói, Vệ Thuyền dẫn Lục Trần đi đến giá sách bên trong, từ một cái giá sách phía trên, lấy ra một cái chiếc hộp màu đen. Hộp nhìn rất tinh mỹ, từ phía trên vết tích có thể nhìn ra, đây đã là trăm năm trước cổ vật.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên.

Vệ Thuyền thận trọng mở hộp ra, bên trong đặt vào một bản, tản ra nhàn nhạt huỳnh quang sở. Vén vén theo nó bề ngoài, liền có thể nhìn ra được, quyền sở này không phải bình thường.

Quyển sách nhỏ này phía trên, dùng một loại khác hẳn với hiện tại chữ vuông, cùng loại với cổ lão chữ tượng hình, lại hơi có khác biệt văn tự, viết một hàng chữ.

Đây là?

Lục Trần trong đầu ngôi sao màu đen có chút chấn động một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Trích Tinh Thủ

Ngôi sao màu đen bên trong, chảy ra một đạo linh hơi thở. Đã thấy từng cái cùng sách đồng dạng hình dạng văn tự, lập loè ra. Những văn tự này, cùng Lục Trần lúc đầu học được văn tự dung hợp làm một.

Bất quá một nháy mắt!

Hai loại văn tự không phân khác biệt, đương Lục Trần ánh mắt lần nữa rơi vào phía trên thời điểm, phía trên này một hàng chữ, xem ở trong mắt, đã nhận ra được.

Lại là, Trích Tinh Thủ, ba chữ này! Cùng lúc đó, quyền bí tịch này bên trong, một sợi ánh sao đột nhiên bay vụt ra, trực tiếp bị ngôi sao màu đen thôn phệ.

Mà hết thảy này Vệ Thuyền hoàn toàn không biết gì cả, mang theo một mặt ý cười nhìn xem Lục Trần, nói: "Sur đệ, đây đều là Thượng Cổ văn tự, cho nên không tốt nhận. Bất quá không sao, nơi này còn có một bản, tông môn tiền bối biên soạn văn tự cổ đại điển, có thể đối chiếu lấy nhìn một chút, cố gắng sẽ có trợ giúp."

Theo sát lấy, Vệ Thuyền lấy ra một quyển sách nhỏ. Quyền sách nhỏ này, trên đó viết, văn tự cổ đại điển.

Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, liền đem ánh mắt chuyển đi, không nói ngôi sao màu đen phun ra ngoài tin tức, để hấn tướng loại này Thượng Cổ văn tự, toàn bộ nhận biết, liền nói Trích Tinh Thủ trong đó chỉ tiết đã bị mình đạt được, càng quan trọng hơn là, ra ngoài tự thân an toàn cân nhắc, cùng Vệ Thuyền không giống bình thường nhiệt tình, nhìn ra được.

Quyển bí tịch này, cũng không đơn giản.

Cho nên, Lục Trần như là đã đạt được mình muốn, làm gì hăm sâu trong đó?

Lúc này, Lục Trần ngượng ngừng cười một tiếng: "Những văn tự này, quá không lưu loát, cho dù có tông môn tiền bối để lại lấy làm, chỉ sợ cũng không học hết a! Sur huynh, không có ý tứ, ta không thể đem thời gian tiêu vào học tập Thượng Cổ văn tự phía trên a, cho nên chỉ có thể xin lỗi."

Vệ Thuyền thờ dài ra một hơi, thần sắc như thường. Loại chuyện này, đương phải không phải một hồi hai hồi, tướng quyền bí tịch này giới thiệu cho đồng môn sư đệ, bất quá là hấn nhiệm vụ một trong, năng hoàn thành cố nhiên tất cả đều vui vẻ, không thể hoàn thành, cũng không có gì tiếc nuối.

Vệ Thuyền cười nói: "Sur đệ không cần thật có lỗi, ngươi có lựa chọn quyền lợi —— tốt, chúng ta qua bên kia nhìn xem!" Lại dẫn Lục Trần, lại đi khu vực khác, đi dạo một chút.

Cuối cùng Lục Trần ánh mắt rơi vào một bản, tên là Thiên Tinh Quyền bí tịch bên trên, nói: "Sur huynh, liền bản này!" Cùng Trích Tinh Thủ tương đối, bản này Thiên Tinh Quyền cũng chính là một cái thêm đầu.

Lựa chọn nó, chỉ là vì che giấu tai mắt người.

Vệ Thuyền nhẹ gật đầu, nói: "Nếu bản về thuộc tính tiếp cận nhất, liền là bản này Thiên Tinh Quyền! Đã ngươi đã lựa chọn, liền đem lệnh bài của ngươi nằm phía trên, Thiên Tinh Quyền đủ loại tu luyện muốn pháp, sẽ trực tiếp phản hồi đến lệnh bài của ngươi bên trong."

Lục Trần không có nửa phần chần chờ, lấy ra lệnh bài. Chỉ thấy lệnh bài ơng ơng chấn động, Thiên Tinh Quyền đủ loại, đã bị lạc ấn tại lệnh bài bên trong.

Lúc này, Vệ Thuyền nói: "Vệ mỗ chúc ngươi sớm ngày Thân Công đại thành!"

Lục Trần cười ha ha một tiếng: "Mượn sư huynh chúc lành." Lại không nửa phần chần chờ, cùng sau lưng Vệ Thuyền, từ Truyền Pháp đường rời đi.

Vệ Thuyền nhìn xem Lục Trần rời đi, lắc đầu. Mà lúc này, bên cạnh thân lệnh bài khẽ chấn động, một thanh âm truyền đến: "Mới tới cái này đệ tử, nhưng từng lựa chọn quyền bí tịch kia?"

Vệ Thuyền diện cơ nhảy lên mấy lần, dù là trước mặt không có bất luận kẻ nào, vẫn là khom người nói: "Hồi bẩm trưởng lão, Lục Trần cũng không lựa chọn."

"Ài, thật sự là đáng tiếc!" Thanh âm này phát ra thờ dài một tiếng, biến mất không còn tăm tích, thật giống như chưa hề xuất hiện qua đồng dạng.

Một bên khác!

Lục Trần không có nửa phần ra chân chờ, vọt thẳng nhập trong động phủ. Linh thức từng đợt nhấp nhô, Trích Tinh Thủ đã diễn hóa. Lại là một bản, tản ra tinh quang bí tịch, rong chơi tại thức hải bên trong.

Theo sát lấy, quyền bí tịch này tự động vỡ vụn, hóa thành thuần túy năng lượng, cùng Lục Trần hỗn nhi quán ở cùng một chỗ. Trong lúc nhất thời, trong đầu suy nghĩ ùn ùn kéo đến, Trích Tinh Thủ đã biến hóa ra.

Trích Tinh Thủ cùng chia cửu trọng, đối ứng tu luyện đẳng cấp, Nhục Thân, Thái Khí, Uẩn Linh, Ngưng Đan, Bí Cảnh, Nguyên Thần, Pháp Tượng, Linh Thần, Thuần Dương, cửu trọng đột phá, ngưng tụ hoàn chỉnh pháp tắc, có thể hát trắng bất sao, chương toái tinh thần, xé xác Thần Ma, uy lực mười phần cường đại. Thần Ma là cái gì? Lục Trần làm không rõ ràng, chỉ là nghĩ, hẳn là mười phần hung hãn tồn tại, dù sao hẳn hiện tại tiếp xúc đến tu luyện sự tình vẫn là quá ít.

Bất quá, bởi vì cái này sự tình, để hẳn biết, con đường tu luyện còn rất dài! Cùng về sau con đường tu luyện tương đối, chỉ là Thái Khí cảnh giới hẳn, quá mức nhỏ yếu, hẳn thật giống như một cái vừa mới bước lên con đường tu luyện anh hài!

Cũng chính bởi vì gặp được những này, để Lục Trần đối tượng lai, lại nhiều một tia mãnh liệt kỳ vọng.

Siết chặt nắm đấm.

"Ta Lục Trần, nhất định có thể đi đến một bước kia!" Lục Trần lại không nửa phần chân chờ, bắt đầu tu luyện Trích Tinh Thủ đệ nhất trọng, Tinh Quang chi cảnh. Bởi vì trải qua ngôi sao màu đen tẩy luyện, tức chính là thứ nhất lần tu luyện, lại hoàn toàn tóm tắt lĩnh hội quá trình, trực tiếp vào tay.

Trong lúc nhất thời, trong tinh thất, quyền ảnh hiển hách, thủ pháp phiêu hốt. Nhất quyền nhất cước, hoặc là Nhất Chỉ một chương, kéo dài không dứt.

Cái này Trích Tinh Thủ tên là chỉ chương thủ pháp, nhưng thật ra là một bản, tính tổng hợp mười phần cường đại công pháp bí tịch, bao dung chỉ chương, quyền cước, nhục thân hết thảy, nói ngắn gọn, liền là lấy mình nhục thân làm vũ khí, kích phát hết thảy tiềm năng, tương tự thân sức chiến đấu, phát huy đến cực hạn công pháp.

Dù là vừa mới tu luyện, Lục Trần cũng không khỏi đến hải nhiên, trước kia cảm thấy Cửu Tinh Quyền xem như khó lường quyền pháp, thế nhưng là cùng Trích Tinh Thủ so ra, liền là cặn bã a.

Lúc này!

Lục Trần càng gặp hưng phấn, khai sáng cái này Trích Tinh Thủ tồn tại, tất nhiên là cực kỳ khó lường tồn tại. Trong lúc nhất thời, tu luyện càng thêm khắc khổ. Cũng may hẳn có Cửu Tinh Quyền nội tình, tốc độ tu luyện cũng là cực nhanh! Không đến thời gian một ngày, Trích Tinh Thủ đệ nhất trọng Tinh Quang chi cảnh đột phá Tiểu Thành, một quyền bộc phát, trên dưới quanh người cơ bắp bầy từng khối nhảy lên, một cỗ mười phần dữ tợn khí tức, đột nhiên cộ rở ra.

Vền vền chỉ là Tiểu Thành, bạo phát đi ra uy năng đã không kém gì Cửu Tinh Quyền diễn hóa tứ trọng khí kinh thời điểm.

Lục Trần ha ha cuồng tiếu, tiếp tục tu luyện. Không mấy ngày, đột phá Tinh Quang chi cảnh Đại thành, đợi đến Tề Vân Thiên một tháng kỳ hạn, không đến năm sáu ngày thời điểm, Trích Tinh Thủ đệ nhất trọng Tinh Quang chi cảnh diễn hóa Viên mãn. Lúc này, lò sát sinh bên kia, truyền đến tin tức, nói là có mối yêu thú xuất hiện, hỏi Lục Trần phải chăng đi qua?

Lục Trần nhãn tình sáng lên, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, theo sát lấy liền vọt lên đi qua.

Đương tu luyện khác người, tự cho là ở bên ngoài chém giết yêu thú, là tranh thủ lớn nhất điểm công hiến thời điểm, Lục Trần lại dùng thoải mái nhất phương thức, chém giết mấy đầu yêu thú, đạt được so với bọn hắn càng nhiều năng lượng tài nguyên.

Đến một lần vừa đi!

Tích lũy rất nhiều tinh khí, trở lại động phủ thời điểm, Lục Trần lại không nửa phần chân chờ, mượn nhờ lần này thôn phệ tinh khí, một lần là xong, đột phá Tinh Quang chi cảnh, tiến giai đệ nhị trọng, diễn hóa chí cường Tinh Quang chi ý. Mà lúc đầu Cửu Tinh quyền ý, bị đạo này Tinh Quang chi ý thôn phệ.

Lục Trần càng là lật xem một chút Thiên Tinh Quyền pháp, phát hiện bản này quyền pháp, cứ việc uy năng kém xa Trích Tinh Thủ đệ nhất trọng diễn hóa Tinh Quang chi ý, thế nhưng là cuối cùng thi triển ra bộ dáng ngược lại là rất tương tự.

Có phát hiện này, Lục Trần triệt để vứt bỏ Thiên Tinh Quyền pháp. Tinh tu Trích Tinh Thủ đệ nhị trọng, Thối Tinh chi cảnh.

Mấy ngày thời gian nhoáng một cái đi qua, cũng đến Tề Vân Thiên cùng Lục Trần ước định thời hạn một tháng.

Chương 37: hiến vật quý

Lục Trần không có nửa phần chần chừ, theo đường núi thẳng đến Cửu Huyền cung. Cửu Huyền cung bên ngoài, lão giả áo xám đợi đến tại nơi này, mắt thấy Lục Trần đi vào, lão nhi này trên mặt nhiều hơn một chút dáng tươi cười, nói: "Su đệ, chương môn liền tại bên trong." Tiếng nói chưa từng rơi xuống Cửu Huyền cung đại môn nứt ra một cái lỗ, một cái mùi phần thuần hậu thanh âm truyền đến, đạo, "Là Lục Trần tới rồi sao? Vào đi!"

Lục Trần hướng phía lão giả áo xám chấp tay, sửa sang lại một chút trang phục của mình, trực tiếp đi vào trong cung điện. Chỉ thấy Tề Vân Thiên một thân áo bào tím, đầy mặt nụ cười nhìn xem chính mình. Lúc này, Lục Trần quỳ rạp dưới đất, cao giọng hô: "Đệ tử Lục Trần, tham kiến chương môn sư tôn."

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong phát ra trùng điệp quang huy, không ngừng đánh giá Lục Trần, nói: "Hỗ Nguyên Kinh tu luyện thể nào? Mau mau thi triển, để vì sư nhìn xem."

Lục Trần ấn động Thái Khí cảnh giới tu vi, liền xem như Tề Vân Thiên nhìn không ra, trong lòng thở dài một hơi, nơi nào còn có nửa phần chần chừ, tại ẩn giấu Hỗ Nguyên chân khí tình huống dưới, thủ thế lập tức, dựa theo Hỗ Nguyên Kinh vận công pháp cửa, hai tay nhắc ngang, một tiếng chấn mình thanh âm, theo cánh tay khuếch tán ra tới. Chỉ thấy sáng loáng một vòng khí lãng, theo cánh tay của hắn, ong ong chấn động không ngừng.

Đây chính là Viên mãn cấp Hỗ Nguyên Kinh khác biến hóa ra thành thể.

Lục Trần không cảm thấy có cái gì.

Thế nhưng là Tề Vân Thiên trông mắt, đã từng, không dám tin nhìn xem, hỏi dò: "Ngươi tương Hỗ Nguyên Kinh tu luyện tới viên mãn?"

Lục Trần có chút kỳ quái nhìn xem Tề Vân Thiên nói: "Đúng vậy a, sư tôn, chẳng lẽ có vấn đề gì sao?"

Tề Vân Thiên nhìn chòng chọc vào Lục Trần, đôi mắt bên trong sáng ánh sáng, càng thấy hùng hực.

Lục Trần tướng tâm giấu ở trong bụng, đôi mắt Tề Vân Thiên dò xét, giữ vững bình tĩnh. Trọn vẹn một hồi lâu về sau, Tề Vân Thiên cười ha ha: "Không có vấn đề! Ngươi đơn giản thật to vượt quá vì sư dự kiến! Ngần ngừ một tháng, tương Hỗ Nguyên Kinh tu luyện tới Viên mãn, tiểu tử, xem ra bản chương môn lại nhìn nhầm nha."

Lục Trần khoe miệng có chút nhảy lên một chút.

Theo sát lấy, Tề Vân Thiên lại nói: "Vi sư còn tưởng rằng ngươi luyện thành Cửu Tinh Quyền hẳn là có chút kỳ ngộ, xem ra cũng không hẳn vậy! Cho dù có kỳ ngộ, hẳn là dừng ở Cửu Tinh Quyền! Thế nhưng là hiện tại, thời gian ngắn như vậy, tương Hỗ Nguyên Kinh rèn luyện Viên mãn, nói rõ tư chất của ngươi ngộ tính, tuyệt không phải mặt ngoài như vậy đơn giản, hẳn là rơi xuống ngàn trượng vực sâu lúc, lên một chút dị biến —— ngươi lại nói nói, ngày đó đến tốt cùng chuyện gì xảy ra?"

Tề Vân Thiên cùng Bạch Tú Nhi không đồng dạng, Bạch Tú Nhi cho rằng Lục Trần được chỗ tốt cực lớn, nhưng là cái này hắn thấy căn bản không có khả năng, ngàn trượng vực sâu trở xuống, hẳn không phải chưa từng đi, tương phản đi không phải lần một lần hai, phía dưới nhỏ đến một khối tảng đá, lớn đến một vùng thung lũng, đều có dấu chân của hắn.

Chỗ nào năng có cái gì chỗ khác thường?

Lúc này, Lục Trần tướng trong lòng đã sớm đánh tốt nghĩ sẵn trong đầu, nói ra. Từ Thạch Tiểu Phi đá mình hạ vách núi, đến mình mạng lớn bắt được một cây rù xuống sợi đăng, ngoài ý muốn tại bên vách núi bên trên, xâm nhập một cái tiền bối để lại sơn động, đạt được Cửu Tinh Quyền quyền phổ sự tình, nói ra.

Trong đó đại bộ phận, đều là hắn bịa đặt, bất quá hẳn cũng không sợ người khác tra. Ngàn trượng vực sâu bên cạnh, xác thực có rất nhiều sơn động, mà lại bên trong thật có không ít thi thể, có Tề Vân Thiên không có dụng phải cũng không có gì kỳ quái.

Lục Trần đi lên thời điểm, liền nhìn thấy không ít.

Đương nhiên, liên quan tới Bạch Tú Nhi cùng Tô Kiệt sự tình, hẳn không có lăm miệng. Có một số việc, mình biết liền tốt, đương nhiên Tề Vân Thiên cũng có thể là biết, thì càng không cần thiết nói ra, dù sao không có chứng cứ.

Tề Vân Thiên nghe được nơi này, nhẹ gật đầu, nói: "Xem ra ngươi rơi xuống vách núi, được Cửu Tinh Quyền quyền phổ không nói, khả năng còn ngoài ý muốn, thức tỉnh tiềm ẩn tại thân thể ngươi bên trong ẩn hình linh mạch!" Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên thần sắc có chút cổ quái, thăm dò tính hỏi, "Lục Trần, Cửu Tinh Quyền hạch tâm chỉ pháp, bản môn thất truyền mấy trăm năm sao, nếu là ——"

Lục Trần liền vội vàng tiến lên đi một bước, từ trong tay áo lấy ra một quyển sách, đây là hắc trong đêm căn cứ ngôi sao màu đen rèn luyện Cửu Tinh quyền ý, viết ra Cửu Tinh Quyền pháp.

Hắn sớm đoán được.

Cửu Tinh Quyền Tề Vân Thiên nhất định sẽ hỏi thăm trong đó chi tiết, mà hắn hiện tại được Trích Tinh Thủ. Cửu Tinh Quyền công hiến ra đến, đây tính toán là cái gì? Vừa đến, làm sâu sắc cùng chương môn liên hệ, thứ hai, hướng chương môn biểu trưng tâm.

Đây cũng là vì phòng bị Tô Kiệt vận dụng sau lưng của hắn năng lượng, Lục Trần vì chính mình kéo tới mạnh hữu lực trợ giúp mà thôi.

Tô Kiệt phía sau là ai!

Lục Trần nhất thanh nhị sở, chính là Cửu Huyền môn Đại trưởng lão, Quách Vân Hưng.

Lục Trần tưởng sao chép sách, đưa đến Tề Vân Thiên trước mặt, nói: "Sư tôn, bởi vì ngày đó đệ tử là bị bản môn tiền bối còn sót lại năng lượng quán đĩnh truyền công, cho nên cũng không cụ thể bí tịch truyền thừa. Cho nên những này, đều là đệ tử dựa theo tiền bối truyền công nội dung, viết ra bản chép tay, từ nhất trọng khí kinh, đến cửu trọng khí kinh, thậm chí diễn hóa Cửu Tinh quyền ý pháp môn, đều ở bên trong!"

Tề Vân Thiên ngây ngẩn cả người.

Hắn không nghĩ tới, Lục Trần như thế thức thời, không đợi chính mình mở miệng, liền đem Cửu Tinh Quyền đưa ra.

Cửu Tinh Quyền là cái gì?

Ngày đó hắn gặp Lục Trần thi triển, liền động tâm tư, phương pháp này nếu là truyền thừa ra, Cửu Huyền môn Nhục Thân cảnh giới đệ tử thực lực, tất nhiên gia tăng một cái cấp bậc, cùng Trần quốc cái khác cùng loại với Cửu Huyền môn tồn tại tranh đấu, cũng nhiều một chút lực lượng.

Không nói Trần quốc, coi như tại càng rộng lớn hơn Vân Linh đại lục, Thái Khí Uẩn Linh hoặc là cao hơn tu vi người tu luyện, đều là một cái tông môn nền tảng không giả. Thế nhưng là tông môn cường hoành hay không, còn phải nhìn nhục thân đệ tử thực lực, nhục thân đệ tử đủ mạnh mẽ, một khi trưởng thành, đột phá cảnh giới tiếp theo về sau, vô cùng có khả năng đối cùng giai người tu luyện, hình thành nghiền ép chi thế.

Trộn vụn một hồi lâu về sau, Tề Vân Thiên hít một hơi, nhìn về phía Lục Trần ánh mắt, nhiều một chút ánh sáng diu diu hoa, trong lòng thầm nghĩ: Nhận lấy cái này đệ tử, thật sự là không sai được, khỏi cần phải nói, mấu chốt cái này tiểu tử rất thức thời.

Lúc này, Tề Vân Thiên bàn tay duỗi ra.

Lục Trần trong lòng bàn tay sách lập tức bị nhiếp đi qua, dù là vị này Uẩn Linh cảnh giới chương môn, chỉ là nhìn mấy lần, đã nhìn không được lòng mây phong nhảy lên, lộ ra một chút sợ hãi lẫn vui mừng, liên tục gật đầu, nói: "Không tệ, rất không tệ, không hổ năm đó bản môn cường hoành quyền pháp a! Lần này lại thấy ánh mặt trời, bản môn đệ tử lại nhiều một loại chí cường thủ đoạn! Nếu là thôi diễn đến tiếp sau phương pháp tu luyện, tất nhiên năng tấn thăng bản môn bí pháp."

Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong tán thưởng chi sắc, không còn che giấu bộc phát, nói: "Lục Trần, ngươi công hiến Cửu Tinh Quyền pháp công lao rất lớn a, vì bản môn nền vững chắc căn cơ, ân, vì sư không biết làm như thế nào khen thưởng ngươi! Cũng được, trước ban thưởng ngươi một ngàn điểm công hiến, không muốn ngại ít! Lấy ngươi trước mặt tu vi mà nói, những này điểm công hiến hoàn toàn đầy đủ, mặt khác —— "

"Nơi này có một trăm Nguyên tinh, xem như vì sư tu nhân đưa cho ngươi phụ cấp!" Một con túi trữ vật bay vụt ra, rơi vào Lục Trần trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: kiểm khí

Lục Trần chỉ cảm thấy lệnh bài của mình điên cuồng chấn động, một ngàn điểm công hiến đã đúng chỗ. Đầu tiên là sửng sốt, về sau cường hỉ không thôi, một ngàn điểm công hiến không nói, một trăm Nguyên tinh tuyệt đối là tốt đồ vật. Tại Cửu Huyền môn, Nguyên tinh so điểm công hiến càng hiếm có, đây cũng là bởi vì, Nguyên tinh tài nguyên khoáng sản, không phải rất nhiều nguyên nhân.

Lúc này, Lục Trần nói: "Đệ tử đa tạ sư tôn hậu thưởng."

Tề Vân Thiên khoát tay áo, nói: "Đều là nguoi phải được, nguoi vì bản môn cống hiến nhiều như vậy, một chút ban thưởng tính là gì?"

Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên hơi trầm ngâm, "Lần trước nói một tháng kỳ hạn, chỉ là vì suy tính ngộ tính của nguoi, tốc độ tu luyện, hiện tại xem ra, ngộ tính của nguoi cùng tu luyện đều là thượng thừa a! Đã như vậy, vì sư truyền cho nguoi bản môn căn bản bí pháp một trong Hỗn Nguyên Công, cũng liền không có vấn đề gì."

Nhắc chỉ một điểm, một trương Nguyên Phù bay vụt, rơi vào Lục Trần trong tay.

Lục Trần một mặt vẻ hưng phấn.

Tề Vân Thiên lại nói: "Đương nhiên, nguoi đã là vi sư đệ tử, nếu là sẽ không vì sư tu luyện công pháp, còn thể thống gì? Đây là Phục Giao Kiếm Pháp bí tịch ——"

Lại là một viên Nguyên Phù bay vụt tới.

Lục Trần càng là một mặt vui vẻ thu xuống tới. Hắn đã đột phá Thái Khí, đồng thời nắm giữ một loại chí cường thủ đoạn, hiện tại lại đến tu luyện Kiếm pháp, hoàn toàn không có vấn đề.

Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên lại hỏi: "Nguoi có một tháng ngày nghỉ, là lưu tại tông môn, vẫn là về thăm nhà một chút?"

Lục Trần tinh thần khẽ chấn động.

Trong đầu hiện ra một cái trên mặt mang yêu chiều chi sắc trung niên nhân, kia là phụ thân của hắn, Lục đại thiện nhân. Nói đến, đã có thời gian một năm chưa có trở về nhà, hắn đương nhiên muốn trở về, nhìn xem phụ thân của mình, để phụ thân nhìn xem, hắn đã thoát khỏi phế vật xưng hào, thành công tiến vào Thái Khí.

Lúc này, Lục Trần trầm giọng nói: "Đệ tử rời nhà có chút thời đại, nghỉ muốn trở về nhìn xem."

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu, nói: "Trở về cũng tốt, nhưng là phải nhớ đến đúng hạn trở về, mà lại tu luyện không thể rơi xuống, chờ nguoi lúc trở lại, vì sư sẽ khảo sát nguoi tiến độ tu luyện, nếu là phát hiện nguoi dậm chân tại chỗ, không thiếu được một phen trừng phạt."

Nói như vậy, hắn là tướng Lục Trần coi như chân chính đệ tử.

Lục Trần trầm giọng nói: "Đệ tử tất nhiên sẽ không để cho sư tôn thất vọng."

Tề Vân Thiên nói: "Vậy thì tốt, nguoi về trước đi hảo hảo thu thập, liền lên đường về nhà —— trên đường phải chú ý an toàn."

Lục Trần nhẹ gật đầu, lại không nữa phân chân chờ, từ trong cung điện đi ra ngoài.

Mà Lục Trần rời đi về sau, Tề Vân Thiên tướng Lục Trần sao chép ra sách nhỏ lại lấy ra ngoài, trên mặt đáng tươi cười càng nhiều, tự lẩm bẩm: "Quả nhiên là tốt đồ vật a! Tề mỗ liền đến hảo hảo thôi diễn, tướng bản này quyền pháp, diễn sinh Thái Khí cảnh giới phương pháp tu luyện, như thế mới có thể để cho bản môn hiện lên càng nhiều Nhục Thân cảnh giới hạt giống tốt."

Vị này ngược lại là không có cái gì tư tâm.

Không nói Tề Vân Thiên lòng tràn đầy vui vẻ lĩnh hội Cửu Tinh Quyền.

Liền nói một bên khác, Lục Trần từ Cửu Huyền cung ra, thẳng đến Thường Vụ đường. Đã được Phục Giao Kiếm Pháp, có cần phải vì chính mình chọn mua một thanh kiếm khí! Tốt kiếm khí, có thể để cho sức chiến đấu tăng lên một cái cấp độ, nếu là dụng phải sinh tử chi chiến thời điểm, càng là có thể làm cho mình thu hoạch được một chút hi vọng sống.

Mà lại, Lục Trần giấu trong lòng, 1,060 điểm cống hiến.

Nhiều như vậy điểm cống hiến, chọn mua một thanh đầy đủ kiếm khí, đây tính toán là cái gì? Muốn biết, Cửu Huyền môn có thể lên nguyên khí cấp bậc kiếm khí, cất bước bất quá hai trăm điểm cống hiến mà thôi.

Cái này một lần, Lục Trần ra hiện tại Thường Vụ đường hỏi đôi khu.

Hỏi đôi khu chấp sự, chính là một tôn Thái Khí cảnh giới người tu luyện. Vị này người tu luyện một mặt đáng tươi cười, hỏi: "Sư đệ, là chuẩn bị chọn mua binh khí sao?"

Lục Trần nhẹ gật đầu: "Ta chuẩn bị chọn mua một thanh kiếm khí."

Hỏi đôi chấp sự cười ha ha một tiếng: "Bản môn khác không nhiều, kiếm khí còn nhiều, không dám hỏi, sư đệ muốn loại nào loại hình? Ngũ Hành nguyên linh, vẫn là bát đại nguyên tố? Sư đệ nếu như muốn lựa chọn sử dụng càng thêm hiếm thấy thuộc tính, nơi này khả năng liền không có."

Lục Trần hơi trầm ngâm.

Tề Văn Thiên truyền cho hán Phục Giao Kiếm Pháp, là một loại thiên về lực lượng hình Kiếm pháp. Hơi suy tư, Lục Trần có mục tiêu, nói: "Sur huynh, lực lượng hình liền tốt."

Hỏi đôi chấp sự quét một chút Lục Trần khẽ nhìn vạm vỡ thân thể, nói: "Lấy sư đệ lực lượng, lựa chọn cái này thuộc tính kiếm khí, cũng hẳn là."

Chỉ thấy, hỏi đôi chấp sự đón hỏi đôi khu vực linh bí, vung tay áo quét qua. Trong lúc nhất thời, linh lang toàn cảnh là kiếm khí, đã dần hiện ra đến, đều là phù hợp Lục Trần yêu cầu kiếm khí.

Trong đó giờ cao đứng đầu bảng một kiện chào giá một ngàn điểm công hiến, chính là đã đạt tới nguyên khí đỉnh giai Trần Ma kiếm. Cho dù chỉ là hình ảnh biểu hiện ra, y nguyên có thể thấy được trên kiếm phong phát ra nghiêm nghị khí thế.

Nói thật, Lục Trần tay cầm 1,060 điểm công hiến, có chút tài đại khí thô cảm giác, sinh ra tưởng chuỗi này Trần Ma kiếm bỏ vào trong túi ý nghĩ, thế nhưng là sau một khắc, ánh mắt rơi vào chuỗi kiếm này chú giải phía trên thời điểm, lưu luyến không thôi: "Trần Ma kiếm, trọng lượng đạt tới một vạn cân?"

Lục Trần nhục thân lực lượng, đột phá Thái Khí về sau, cũng có nhất định trình độ tăng lên, thế nhưng là khoảng cách một vạn cân còn rất xa.

Dạng này một thanh kiếm, tốt thì tốt, thế nhưng là không thực dụng.

Hỏi đôi chấp sự cười nói: "Cái này hiển nhiên, kiếm này chính là bản môn Tinh thông luyện khí thường vụ trưởng lão, hỗn hợp một sợi thiên ngoại văn thạch, rèn đúc mà thành, tự nhiên có cái này trọng lượng."

Lục Trần lắc đầu, ánh mắt quét xuống xuống tới.

Những này phù hợp Lục Trần yêu cầu kiếm khí, chỉ có Trần Ma kiếm chính là đỉnh giai nguyên khí, cái khác đều là Cao giai, Trung giai, chính là về phần Sơ giai.

Trong đó đại bộ phận, đều là căn cứ trọng lượng đến phân chia phẩm chất. Một ngàn cân kiếm khí, Lục Trần nhìn đều không có nhìn một chút, ba ngàn cân cũng không có nhìn nhiều, cuối cùng, Lục Trần ánh mắt rơi vào trọng lượng vượt qua năm ngàn cân ba thanh kiếm khí bên trên.

Cái này ba thanh kiếm khí, đều là Cao giai nguyên khí, bất quá giá cả lại hoàn toàn khác biệt, giá cả cao nhất kiếm khí, điểm công hiến chào giá đạt tới tám trăm.

Nhưng là trọng lượng lại nhẹ nhất, chỉ có năm ngàn cân. Cái khác hai thanh, một cái nặng đến bảy ngàn cân, một cái khác càng là dọa người, đạt tới tám ngàn cân.

Lục Trần có chút không lý giải, nói: "Sur huynh, vì cái gì cái này hai thanh kiếm coi trọng lượng rõ ràng càng lớn, giá cả lại muốn thấp một chút? Cùng cái khác kiếm khí, là phản?"

Hỏi đôi chấp sự đang muốn giải thích thời điểm

Một cái mạng theo ác liệt chỉ ý thanh âm vang lên: "Coi như không phải phản, cũng không phải nguoi năng mua được."

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, xoay người nhìn lại.

Chỉ thấy sau lưng, đi tới ba cá nhân, trong đó hai người quen, Tô Kiệt cùng Bạch Tú Nhi. Tô Kiệt tưởng hận ý tiềm ẩn tại chỗ sâu, Bạch Tú Nhi nhìn về phía hán ánh mắt, tràn ngập khó nói lên lời oán hận. Đương nhiên, nói chuyện không phải bọn hán, mà là cùng bọn hán đứng chung một chỗ, vốc người cao lớn, vượt qua chín thước, một thân từng cục cơ bắp từng khối khiêu động áo bào đen thanh niên.

Áo bào đen thanh niên, con mắt không phải con mắt, cái mũi không phải cái mũi, thật giống như Lục Trần cùng hán sinh từ thù hận đồng dạng.

Hỏi đôi chấp sự diện cơ nhảy lên mấy lần, có chút lúng túng cười. Mặc kệ là Tô Kiệt một nhóm, vẫn là Lục Trần người chương môn này đệ tử, đều không phải là hán có thể đắc tội.

Lục Trần lông mày phong nhíu lại: Mấy tên này, kẻ đến không thiện nha!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Cao giai nguyên khí

Áo bào đen thanh niên tròng mắt hạt châu, nhìn chăm chăm Lục Trần, nói: "Thế nào, không phục?"

Cái thẳng này khí tức trên thân, sôi trào, một cỗ siêu việt Thái Khí nhất trọng khí thế, đã bạo phát đi ra, tròng lên tới tròng mắt bên trong, bắn ra tròng điệp quý dị ánh sáng.

Tô Kiệt khoe miệng hơi nhủ, nói: "Triệu sư đệ, Lục sư đệ vừa mới tiến vào nội môn mà thôi, lại nơi đó có nhiều như vậy điểm công hiến, ngươi cần gì nói lời như vậy đâu?"

Nhìn tựa hồ đang giúp Lục Trần nói chuyện, kỳ thật lại là đang giễu cợt Lục Trần. Cũng thế, một cái tân tân nhập môn đệ tử, năng có cái gì điểm công hiến, huống chi hẳn tướng Lục Trần hết thầy động tĩnh, toàn bộ chương không, gia hỏa này ngoại trừ vài ngày trước tiếp một chút đồ tể nhiệm vụ, căn bản là không có ra ngoài, lại có thể có mấy cái điểm công hiến.

Áo bào đen thanh niên cười hắc hắc, nói: "Sư huynh nói đúng lắm."

Lục Trần nghe được nơi này, không nói gì thêm.

Lúc này, Tô Kiệt ánh mắt rơi vào Bạch Tú Nhi trên thân, nói: "Sư tôn đề cho ta mang ngươi tới chọn một thanh kiếm khí, nghĩ kỹ muốn loại nào loại hình kiếm khí sao?"

Bạch Tú Nhi quét Lục Trần một chút, một sợi vẻ ngao nhiên, không thể ức chế bốc lên ra: "Sư tôn lão nhân gia ông ta, bảo vệ tiểu muội, cho tiểu muội bốn trăm điểm công hiến dự toán, sư huynh cho rằng dạng gì kiếm khí, thích hợp tiểu muội, cho tiểu muội chính là."

Nói đến nơi này, nàng đôi mắt bên trong đặc ý, càng nhiều một chút. Bốn trăm điểm công hiến, liền xem như đối với sớm nhập nội môn Thái Khí cảnh giới người tu luyện đều không phải là một số lượng nhỏ, huống chi nàng?

Đây cũng là, Quách Văn Hưng từ từ nhân điểm công hiến bên trong phân phối ra. Không phải lấy thân phận của Bạch Tú Nhi, căn bản không có khả năng đạt được nhiều như vậy điểm công hiến.

Cô nương này liền là đang giễu cợt Lục Trần, cực điểm khả năng công kích Lục Trần!

Tô Kiệt cười ha ha một tiếng, khoe mắt quét nhìn nhìn Lục Trần một chút, mắt thấy Lục Trần mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, một điểm thần sắc ba động đều không có, không khỏi trên mặt nhiều một sợi màu xanh khí tức! Hẳn thấy, Lục Trần hẳn là bị hù dọa, thế nhưng là cái này tiểu tử, từ đầu đến cuối, bất động như núi.

Hắn dựa vào cái gì bình tĩnh như vậy? Hẳn vì cái gì bình tĩnh như vậy? Tô Kiệt nguyên bản rất tốt tâm tình, bị kín một tầng bóng ma, hung hăng trợn mắt nhìn một chút hời đơai chấp sự, nói: "Ngươi không có nghe sao?"

Hời đơai chấp sự diện cơ nhảy lên mấy lần, đang muốn hành động thời điểm, Lục Trần một bước đi ra, trầm giọng nói: "Sư huynh, mời ngươi nói cho ta cái này ba thanh kiếm khác nhau ở chỗ nào?"

Hời đơai chấp sự nhìn thoáng qua Tô Kiệt.

Nói thật, hẳn không nguyện ý đắc tội Tô Kiệt, gia hỏa này nội môn mười vị trí đầu không nói, vẫn là Quách Văn Tinh đệ tử, thân phận địa vị, không phải bình thường.

Thế nhưng là gia hỏa này cao cao tại thượng thái độ, hẳn không thích!

Áo bào đen thanh niên tròng mắt tròng, đang muốn phát tác, Tô Kiệt tròng mắt chuyển động một chút: "Đã hẳn nghĩ biết vì cái gì, ngươi liền nói cho hắn biết, dù sao, chúng ta cũng không kém như thế một hồi, đúng không, sư muội?"

Bạch Tú Nhi che miệng cười một tiếng: "Sư huynh nói cái gì là làm cái đó." Khoe mắt quét nhìn, rơi vào Lục Trần trên thân, đã thấy Lục Trần từ đầu đến cuối không có nhìn mình một chút, dù là một tơ một hào tâm tình chấp chồn đều không có, trong lòng hận ý càng thấy dâng lên.

Áo bào đen thanh niên hơi suy nghĩ một chút, đã biết Tô Kiệt mục đích, trên mặt trào phúng càng nhiều chút.

Hắn thấy, Lục Trần đợi chút nữa muốn rơi càng lớn xấu.

Hời đơai chấp sự thở dài một hơi, hẳn không muốn đắc tội Tô Kiệt, bất quá hiện tại, không cần suy nghĩ cái khác, nói: "Bây ngàn cân cùng tám ngàn cân kiếm khí, mặc dù phân lượng mười phần, thế nhưng là bọn chúng đã đạt tới cực hạn, lại không tân thẳng khả năng. Mà chuỗi kiếm này khí không đồng dạng, nó còn có tiến một bước khả năng, bởi vì tích chứa thường vụ trường lão từ Trấn Ma kiếm bên trên bóc ra phế liệu, tiềm lực của nó càng lớn, giá cả cũng liền cao hơn!"

"Đây chính là bọn chúng khác nhau."

Lục Trần nhẹ gật đầu, không để ý đến Tô Kiệt một nhóm ba người khinh miệt, hơi trầm ngâm, chuỗi kiếm này khí rất tốt.

Không hề nghi ngờ!

Trên người hắn có nhiều như vậy điểm cống hiến, một điểm áp lực đều không có.

Nhìn trúng mình muốn kiếm khí, mua xuống chính là, không khác, có tiền tùy hứng! Lục Trần mỉm cười, nói: "Ta liền muốn chuỗi kiếm này."

Hỏi đoán chấp sự ngây ngẩn cả người. Nói thật, hắn coi là Lục Trần bắt quá là hỏi hỏi mà thôi, dù sao tám trăm điểm cống hiến, há lại trò đùa?

Áo bào đen thanh niên nhin không được cười ha ha.

Bạch Tú Nhi trên mặt thêm ra vẻ hưng phấn đỏ bừng.

Tô Kiệt giễu cợt không thôi, lạnh nhạt nói: "Sur đệ, muốn tại tông môn hỏi đoán kiếm khí, không có điểm cống hiến là không được, đừng tưởng rằng ngươi là chương môn đệ tử, có thể muốn cái gì đều có thể a —— nếu như thật sự là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, muốn hay không, Tô mỗ mượn ngươi một điểm a? Máy cái điểm cống hiến, vẫn phải có." Đây chính là tại nhục nhã Lục Trần.

"Gia hỏa này, thật sự cho rằng bản môn là nhà hắn mở a, muốn cái gì đều có thể!" Áo bào đen thanh niên một mặt giải hận bộ dáng, "Không biết tự lượng sức mình, không biết mùi vị."

Hắn là Tô Kiệt trung thực chân chó, tự nhiên hướng về Tô Kiệt.

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Không cần, ta có."

"Cười chết người, ngươi nếu là có tám trăm điểm cống hiến, Triệu mỗ là tôn tử của ngươi." Áo bào đen thanh niên nói.

Lục Trần tướng lệnh bài đưa đến hỏi đoán chấp sự trước mặt, nói: "Sur huynh, ta liền muốn nó!"

Hỏi đoán chấp sự nhìn thật sâu một chút Lục Trần, mắt thấy Lục Trần không phải nói đùa, cầm Lục Trần lệnh bài, khắc ở linh bích bên trên, trực tiếp câu tuyền kiếm khí, chỉ nghe thấy đình một tiếng giòn vang, giao dịch thành công thanh âm nhắc nhở, vang lên.

Hỏi đoán chấp sự một mặt kinh ngạc.

Áo bào đen thanh niên tròn mắt trừng: "Cái này sao có thể!"

Bạch Tú Nhi con ngươi co vào, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Tô Kiệt mặt âm trầm xuống. Vốn cho rằng, có thể mượn chuyện này, nhục nhã Lục Trần một phen, ai có thể nghĩ, Lục Trần trái lại, đem bọn hắn mặt, đánh rung động thùng thùng.

Tâm tình của hắn nếu có thể tốt, đó mới là quái sự.

Mà lúc này, hỏi đoán chấp sự sau khi kinh ngạc, một mặt kích động, đưa tay tại linh bích phía sau cơ lò xo bên trên nhấn một chút, một thanh tàn ra ánh sáng màu vàng kim nhạt mũi kiếm, ra hiện tại hắn trong tay.

Chính là Lục Trần chọn trúng kiếm khí, kiếm này còn Vô Danh chữ. Thế nhưng là một cỗ nồng đậm khí tức, theo mũi kiếm, bay ra ra. Cao giai nguyên khí khí tức, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Không nói áo bào đen thanh niên Bạch Tú Nhi, liền xem như Tô Kiệt, tròn mắt đều trừng! Lấy thân phận địa vị của hắn, sử dụng cũng bắt quá là Cao giai nguyên khí mà thôi.

Cái này Lục Trần, một cái vừa mới tiến vào nội môn gia hỏa, xuất thủ liền là tám trăm điểm cống hiến, đây cũng là đang đánh mặt của hắn sao?

Muốn biết, Tô Kiệt năm đó tiến vào nội môn thời điểm, giống như Bạch Tú Nhi đãi ngộ, Quách Văn Hưng tư nhân trợ cấp bốn trăm điểm cống hiến hỏi đoán binh khí quyền hạn mà thôi, mà hiện tại —— Tô Kiệt tâm tình bỗng nhiên ác liệt.

Chỉ thấy Tô Kiệt diện cơ điên cuồng nhảy lên, lại là hăm mộ vừa ghen tị, đầy miệng chua thoải mái hương vị tiêu xạ ra: "Bắt quá là chương môn ban thưởng, có gì đặc biệt hơn người!"

Cho đến trước mắt, hắn chỉ có thể nói như vậy. Trong những lời này chưa sót, là người đều nghe được.

"Thật sự là hảo kiếm" Lục Trần bàn tay rơi vào trên kiếm phong, cong ngón búng ra, liên tục không ngừng chiến mình thanh âm chấn động, từng sợi kiếm quang, tỏa ra, cũng không biết hắn là tại tán thưởng kiếm trong tay khí, vẫn là phản kích Tô Kiệt, lại nói: "Coi như chương môn ban thưởng, lại có thể thế nào? Có bản lĩnh, ngươi để chương môn ban thưởng cho ngươi? Lại nói, ta điểm cống hiến, cũng không phải dựa vào ban thưởng có được."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Phục Giao Kiểm Pháp

Câu nói này ghen đến Tô Kiệt không được, cùng hắn cùng nhau áo bào đen thanh niên Bạch Tú Nhi càng là một mặt âm trầm, đôi mắt bên trong lóe ra không dám tin quang mang.

Một ngàn điểm công hiến, không phải dựa vào ban thường có được, kia là dựa vào cái gì có được?

Bọn hắn căn bản cũng không tin tưởng, áo bào đen thanh niên hừ lạnh không thôi, trừng mắt hạt châu, nói: "Tiểu tử, ngươi hù ai đây? Một ngàn điểm công hiến, liền ngươi dạng này, còn không phải dựa vào ban thường có được, cười chết người nha."

Tô Kiệt đôi mắt bên trong hàn quang lập tức xống ra.

Đúng lúc này, sau lưng một thanh âm truyền đến: "Lục sư đệ nói là sự thật, trên người hắn điểm công hiến, đều là chính hắn đổi lấy."

Tô Kiệt lông mày phong凛 một cái, hướng phía đằng sau nhìn lại.

Chỉ thấy nhiệm vụ bảng chấp sự, không biết lúc nào, đã đứng ở sau lưng bọn họ. Người này khí tức, cực kỳ bình thản, nhìn không ra một điểm điểm đặc biệt, chỉ là lúc trước đối hồi đoái chấp sự không nể mặt mũi Tô Kiệt, nhìn thấy nhiệm vụ bảng chấp sự thời điểm, đôi mắt bên trong lộ ra một sợi thật sâu về kiêng dè.

Mà cổ này về kiêng dè, vừa lúc bị Lục Trần bắt được.

Lục Trần không khỏi một trận ngạc nhiên, vị này nhiệm vụ bảng chấp sự, đến tột cùng là lai lịch gì, xem ra tựa hồ Tô Kiệt cũng không nguyện ý trêu chọc bộ dáng của hắn.

Nhiệm vụ bảng chấp sự hướng phía Lục Trần mỉm cười, nhẹ gật đầu, nói: "Chưong môn vừa mới cho ta phát thông cáo, lời nói Lục sư đệ, công tại bản môn căn cơ, đại nghĩa lâm nhiên công hiến bản môn thất truyền Cửu Tinh Quyền quyền pháp tinh yếu, đặc biệt thưởng một ngàn điểm công hiến, nếu là Tô sư đệ không tin, có thể tìm đọc."

Hắn nói như vậy.

Tô Kiệt trông mắt trừng lớn hơn, công hiến Cửu Tinh Quyền quyền pháp tinh yếu? Chuyện này, thật đúng là không phải bình thường, muốn biết ngày đó Lục Trần thi triển Cửu Tinh Quyền hắn cũng là nhìn ở trong mắt. Cửu Tinh Quyền bạo phát đi ra quyền kinh, quả nhiên là không giống bình thường, nếu là mở rộng ra, Cửu Huyền môn nội tình tuyệt đối năng leo lên một bậc thang, ban thưởng một ngàn điểm công hiến, hoàn toàn đầy đủ.

Trong lúc nhất thời, Tô Kiệt diện cơ từng cái nhảy lên, đôi mắt bên trong oán hận ánh sáng, tầng tầng khuếch tán, có chút miệng không đối tâm nói: "Nguyên lai là chuyện như thế, ngược lại là Tô mỗ trách oan Lục sư đệ!" Nói ra dạng này trái lương tâm, đã là cực hạn của hắn.

Cùng hắn cùng nhau Bạch Tú Nhi, đôi mắt bên trong về phần nộ, càng là cuồng bạo lấp lóe. Cùng ngày nàng không tiếc lấy thân thể của mình làm mồi nhử, dụ hoặc Lục Trần giao ra trên người bí mật, kỳ thật liền là Cửu Tinh Quyền tinh yếu, Lục Trần không để ý nàng, thế nhưng là xoay đầu lại, lại tương phương pháp này hiến cho tông môn, cái này đầu chỉ tại một cái vang dội cái tát đánh vào trên mặt của nàng.

Muốn biết, nếu là nàng được Cửu Tinh Quyền tinh yếu, là tuyệt đối sẽ không giao ra. Dù sao bức này quyền pháp, chiếm được bên trong, cũng là tự thân một loại cực kỳ hung hãn lực công kích, há có thể để người khác cũng tu luyện?

Thế nhưng là hiện tại.

Bạch Tú Nhi lửa giận trong lòng, kinh khủng thiêu đốt, thậm chí không thôi: Lục Trần, ngươi tốt, tốt hận a, tình nguyện tương Cửu Tinh Quyền đưa cho tông môn, cũng không cho ta biết, ngươi được lắm đấy, ta Bạch Tú Nhi không giết ngươi, thế không làm người!

Mấy cá nhân thần sắc biến hóa, một bên khác, nhiệm vụ bảng chấp sự, mỉm cười đi đến Lục Trần bên người, nói: "Sư đệ công tại Cửu Huyền môn, ta muốn đại biểu bản môn đệ tử cảm tạ sư đệ."

Lục Trần tâm niệm vừa động, mỉm cười nói: "Cũng muốn đa tạ sư huynh, kịp thời vì ta làm chứng, không phải một ít người còn tưởng rằng ta Lục Trần điểm công hiến là giết người phóng hỏa có được."

Tô Kiệt diện cơ khiêu động càng thấy tập nập!

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt lại rơi vào áo bào đen thanh niên trên thân.

Đã thấy áo bào đen thanh niên sắc mặt, nhất là khó coi, mắt thấy Lục Trần ánh mắt bắn tới, nhớ tới lúc trước ngôn luận, lập tức dâng lên một cỗ khác cảm xúc. Một đôi nắm đấm, gắt gao nắm chặt.

Chỉ thấy Lục Trần trên mặt lộ ra một tia ghét bỏ, không tệ, liền là ghét bỏ!

Về sau Lục Trần nhàn nhạt nói: "Thật có lỗi, ta xấu hổ tại có người dạng này bất trung bất hiếu cháu trai, cho nên người vẫn là không muốn hô gia gia!"

Áo bào đen thanh niên lúc đầu thờ dãi một hơi, thế nhưng là câu nói tiếp theo, đâm vào hần diện cơ cuồng bạo nhảy lên, một thân dữ tợn khí tức, trong nháy mắt kéo lên, lớn tiếng nói: "Lục Trần —— "

Thế nhưng là rất nhanh, cảm giác nhiệm vụ bằng chấp sự ánh mắt bắn tới.

Áo bào đen thanh niên trên mặt thêm ra một chút e ngại, phía dưới, ngạnh sinh sinh nuốt trở vào, chỉ có thể là vô cùng phần hận nhìn Lục Trần một chút.

Lục Trần trong lòng càng là nghi hoặc, hần thật sự là không nghĩ tới, nhìn phổ phổ thông thông nhiệm vụ bằng chấp sự, thế mà có thể đem áo bào đen thanh niên dọa thành cái dạng này? Xem ra thân phận của hần, tuyệt không đơn giản. Lúc này, Lục Trần hướng phía nhiệm vụ bằng chấp sự chấp tay, tại Tô Kiệt một đoàn người oán hận ánh mắt nhìn soi mói, lại không nỡ phần chần chờ, từ nơi này rời đi, trở lại động phủ của mình.

Được kiếm khí, tiếp xuống liền có thể tu luyện Phục Giao Kiếm Pháp.

Có ngôi sao màu đen vì hần hộ giá hộ tống, Lục Trần lòng tin tràn đầy, tự tin không được bao lâu, hần là có thể để cho Phục Giao Kiếm Pháp, có thể đột phá tới cảnh giới viên mãn, về sau tìm tới cơ hội thích hợp, liền có thể diễn hóa kiếm ý.

Đương nhiên trước lúc này, Lục Trần còn cần tương kiếm khí tế luyện một phen, để nó trở thành binh khí của hần.

Lúc này, Lục Trần nhỏ ra một giọt tinh huyết.

Bùm một tiếng, máu tươi rơi vào mũi kiếm mặt ngoài, từng sợi Huyết Sắc gọn sóng, nhộn nhạo. Chỉ là trong nháy mắt, kiếm khí đã vì hần chường không.

Linh thức chuyển động, kiếm khí huu một tiếng bay vút, hóa thành một đạo ánh sáng màu vàng óng, bay vọt lên.

Sau một khắc, Lục Trần một cái ý niệm trong đầu nhấp nhô.

Chuôi kiếm này khí, lơ lửng trước người.

Dù là trọng lượng đạt tới năm ngàn cân, lấy Lục Trần hiện tại nhục thân lực lượng, cũng có thể vững vàng điều khiển.

Lục Trần lộ ra một mặt hài lòng đáng tươi cười, nói: "Đã người đã trở thành kiếm của ta khí, mà ta liền muốn tu luyện Phục Giao Kiếm Pháp, như vậy về sau, người chính là Phục Giao Kiếm!"

Phục Giao Kiếm có chút khuấy động, công nhận cái tên này.

Theo sát lấy, cực hạn kim sắc ba quang một đạo liên tiếp một đạo cọ rửa ra, Phục Giao Kiếm rơi vào Lục Trần trước mặt trên mặt đất!

Lục Trần bàn tay nâng lên, đầu tiên là chất chứa Hỗn Nguyên Công Nguyên Phù bay vọt ra, chỉ là trong nháy mắt đã bị ngôi sao màu đen thôn phệ, tiếp lấy một đạo vô cùng mát lạnh tin tức phản hồi tới, lại là Hỗn Nguyên Công chi tiết, đã nhớ kỹ trong lòng.

Mà Lục Trần lại một lần thiếu đi không cần tự hành lĩnh hội, liền có thể trực tiếp tu luyện, bớt đi không biết bao nhiêu thời gian.

Chỉ là mấy lần điều chỉnh thử, rèn luyện ra Hỗn Nguyên chân khí, đã bị Hỗn Nguyên Công dẫn đạo, lưu chuyển toàn thân. Thanh âm ông ông, bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Lục Trần khí tức, liên tục không ngừng chấn động. Cái này Hỗn Nguyên Công giống như Hỗn Nguyên Kinh, phân cử trọng, cử trọng Viên mãn, có thể diễn hóa Hỗn Nguyên linh khí, thành tựu Thái Khí Đại viên mãn.

Nếu là đạt tới một bước kia, đột phá uẩn linh, chỉ cần cơ duyên thích hợp, cũng liền không có vấn đề gì.

Đương nhiên, mục tiêu còn có một điểm xa. Trước mắt Lục Trần cũng không có quá nhiều tâm tư, đi chú ý. Hiểu rõ Hỗn Nguyên Kinh về sau, Lục Trần thôn phệ Phục Giao Kiếm Pháp Nguyên Phù, một cỗ cực kỳ mát lạnh cảm giác, từ hần trong lòng xông ra.

Trải qua ngôi sao màu đen thôn phệ, biến hóa ra Phục Giao Kiếm Pháp, cho Lục Trần cảm giác, càng thêm tinh diệu. Mặc dù Lục Trần chưa có tiếp xúc qua Phục Giao Kiếm Pháp, thế nhưng là y nguyên nhìn không được sinh ra dạng này cảm giác. Theo sát lấy, thừa dịp cỗ ý niệm này, thân hình vèo một tiếng lướt lên.

Phục Giao Kiếm đã bay vút!

Phục Giao Kiếm Pháp, thuận thế sóng trùng điệp mà lên. Bộ này Phục Giao Kiếm Pháp, có được hai loại khác biệt ý cảnh, một loại là son nhạc chi nặng nề, một loại khác thì là gió nhẹ chi nhẹ nhàng, cả hai hoà hợp, liền có thể diễn hóa ảo diệu kiếm ý.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Kiếm pháp Viên mãn

Lục Trần lĩnh ngộ Phục Giao Kiếm Pháp ý cảnh, tu luyện, tự nhiên cũng là làm ít công to.

Nửa canh giờ không đến, Phục Giao Kiếm Pháp đột phá nhất trọng, lại một canh giờ không đến, Phục Giao Kiếm Pháp đột phá nhị trọng, đến tối hôm đó lúc nghỉ ngơi, Phục Giao Kiếm Pháp đã đột phá đến thứ lục trọng cảnh giới.

Lục Trần không tiếp tục kiên trì, đi ngủ nghỉ ngơi. Cần thiết giấc ngủ, có trợ giúp càng nhanh khôi phục, mặc dù điều tức thổ nạp đồng dạng có thể, bắt quá không thể cùng đi ngủ đánh đồng.

Hôm sau sáng sớm!

Giữa thiên địa hạo đăng kim sắc quang hà, còn tại mặt bằng bên trên giấy dựa, phóng thích từng sợi Vân Hà thời điểm, Lục Trần trên dưới quanh người, đã kiếm quang lao nhanh.

Thanh âm ông ông, liên tục không ngừng cạo rửa.

Một kiếm nhắc ngang, nặng nề lực lượng, hung hăng rơi xuống, dù là mũi kiếm chưa từng chạm đến mặt đất, vẫn như cù tướng mặt đất oanh ra một đầu thâm trầm khe rãnh.

"Thứ thất trọng!"

"Lại có hai trọng, liền có thể tướng Phục Giao Kiếm Pháp tu luyện Viên mãn, sau đó ta liền có thể về nhà —— về nhà nha!" Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, trùng điệp khuếch tán, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, trên dưới quanh người sóng ánh sáng, càng thấy dữ tợn diễn hóa, dòng nước kiếm quang, tùy ý quét ngang đi qua.

Một kiếm hoành ra!

Bảy đạo phẳng phát giống như thực chất kiếm quang, đã lập lòe mà lên. Tùy ý lao nhanh kiếm quang, tướng mặt đất băng chia năm xẻ bảy.

Đi theo mũi kiếm lại lên, sắc bén kiếm quang quét ngang ra. Phục Giao Kiếm Pháp cùng cái khác công pháp, có chút khác biệt, không có truy cầu loa mất kiếm chiêu, mà là truy cầu lực lượng cực hạn, cùng Kiếm pháp Linh Động, một khi Lục Trần có thể một kiếm bộc phát tám kiếm, như vậy thì biểu thị, tu luyện tới đệ bát trọng.

Trong lúc nhất thời, trong đình viện, kiếm quang hô hô, hùng hực kiếm quang, du tẩu bốn phương tám hướng. Thời gian lần nữa hướng phía đằng sau chuyển dời, hai canh giờ về sau, Lục Trần lại là một kiếm thoải mái ra.

Tám đạo nặng nề kiếm quang, quét ngang ra ngoài, đệ bát trọng đột phá.

Có thể nhanh như vậy nhanh tu luyện, cũng là bởi vì Lục Trần có Thái Khí cảnh giới tu vi, nếu không lấy hấn Nhục Thân cảnh giới tu vi, tại đối với kiếm đạo một không hay biết tình huống dưới, muốn nhanh như vậy tu luyện căn bản không có khả năng.

Đệ bát trọng đột phá.

Lục Trần trên mặt tràn đầy đáng tươi cười.

Trên dưới quanh người, mồ hôi nóng cuộn cuộn, khoanh chân ngồi dưới đất, nghỉ ngơi một hồi, lại một lần bắt đầu tu luyện.

Trong lúc nhất thời, kiếm quang lại lần nữa quét ngang. Ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ tỏa ra, hùng hực sóng xung kích, du tẩu tứ phương!

Lục Trần thân giống như son nhạc, kiếm giống như thiểm điện, cả hai tương hỗ kết hợp.

Phục Giao Kiểm Pháp tốc độ tu luyện, nhanh đến cực điểm. Mắt thấy, mặt trời lặn xuống phía tây, giữa thiên địa đã xoa một tầng cực hạn xích hồng chi sắc, Lục Trần xoay người chấn động.

Liên tiếp chín đạo kiểm quang quét ngang ra ngoài.

Cuốn cuộn ba động kiểm quang, tựa như một cái bén nhọn cày đầu, tương mặt đất nganh sinh sinh cày ra chín đạo sâu cạn nhất trí, dài ngắn nhất trí vết kiểm.

"Đệ cửu trọng, viên mãn!" Lục Trần kiểm thể thu liễm, cười ha ha. Lúc này, liên chân trời dư huy, hấp thu cam liệt nước suối, thống khoái uống một hớp, về sau lại cạo rửa một phen, khoanh chân ngồi dưới đất bắt đầu khôi phục.

Mắt thấy bầu trời thời gian dần trôi qua tối xuống, Lục Trần cũng không sót ruột khởi hành.

Hắn luôn cảm thấy, Tô Kiệt sẽ không như vậy tùy tiện buông tha mình —— mà lại hắn cường đại trực giác nói cho hắn biết, tại Cửu Huyền môn tìm không thấy cơ hội hạ thủ Tô Kiệt, tất nhiên sẽ lợi dụng về nhà lần này làm văn chương, vô cùng có khả năng an bài chuẩn bị ở sau, chờ lấy mình ra ngoài, sau đó răng rắc một tiếng, cướp đoạt tính mạng của mình. Từng có Thạch Tiểu Phi ám toán tiền lệ, để Lục Trần rõ ràng biết, Tô Kiệt là cái vì đạt tới mục đích, không chọn thủ đoạn người.

Lục Trần liếc bầu trời một cái: "Vậy liền nửa đêm lên đường thôi!" Năng thiếu điểm phiền phức, tại sao lại không chứ?

Thời gian từng giờ từng phút đi qua!

Bầu trời dần dần âm đạm, nửa đêm đã giáng lâm, lờ mờ mấy điểm tinh quang treo chéch, ánh trăng càng là không thấy tung tích, đây là một cái chỉ có ánh sáng nhạt ban đêm. Lục Trần con mắt mở ra, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, lập tức khởi hành! Thân thể lớn như vậy, từ trong động phủ liền xông ra ngoài, mấy cái lên xuống không thấy tung tích.

Mà tại hắn động phủ phía dưới núi rừng bên trong một khối tảng đá lớn đằng sau, có một cái áo bào đen người tu luyện, đang đánh chợp mắt, căn bản là không có nhìn thấy đây hết thảy.

Người này liền là Tô Kiệt xếp vào tại nơi này, giám thị Lục Trần người.

Đáng tiếc là, người này tinh thần cao độ cực nặng, thêm nữa đêm khuya đột kích, ử rử dày đặc, mắt thấy mấy canh giờ đi qua.

Đang ngủ thom ngọt, một đạo bóng đen xông lại, một cước đá vào trên người hắn, lập tức tướng gia hóa này kinh ngạc, không đợi gia hóa này kịp phản ứng, đối diện liền là một cái cái tát ngã tại trên mặt của hắn, Tô Kiệt thanh âm vang lên: "Hỗn trưởng đồ vật, nhìn thấy Lục Trần động thân không có?"

Người tới chính là Tô Kiệt, cùng hắn cùng nhau còn có Bạch Tú Nhi, cùng một vị khác Thái Khí cảnh giới áo bào đen.

Áo bào đen người tu luyện kinh hãi hết cả buồn ngủ, một mặt e ngại nhìn xem Tô Kiệt.

Chỉ thấy Tô Kiệt thân hình nhảy vọt, không để ý người này, vọt tới Lục Trần động phủ trước, từ cẩn thận mãnh nhìn một hồi, trong lúc nhất thời ngàn vạn nặng gầm thét, đốt cháy: "Cái này giáo hoạt tiểu tặc, đã đi —— hỗn trưởng đồ vật a, ngươi làm hỏng đại sự của ta!"

Cùng hắn cùng nhau Bạch Tú Nhi, trấn an nói: "Sư huynh bớt giận, Triệu sư huynh canh giữ ở Lục Trần về nhà nhất định phải trải qua bên đó bên trên, tin tưởng lấy Triệu sư huynh thủ đoạn, giết chết Lục Trần không có vấn đề!"

Tô Kiệt thần sắc, lúc này mới thư giãn xuống tới, hung hăng trợn mắt nhìn một chút cùng lên đến áo bào đen người tu luyện, nói: "Nếu là hành động thất bại, xem ta như thế nào thu thập ngươi, Bạch sư muội, chúng ta hiện tại liền lên đường, hi vọng có thể đuổi tại Lục Trần trước đó!" Trong lúc nhất thời, trên dưới quanh người, cực hạn ánh sáng, tầng tầng khuếch tán, cuốn trúng Bạch Tú Nhi, mang theo áo bào đen, đã hóa thành một vệt ánh sáng, thẳng đến Sơn môn bên ngoài vọt lên đi.

Ngồi sập xuống đất áo bào đen người tu luyện, một mặt thần sắc kinh khủng.

Không nói bọn hắn bên này!

Liền nói một bên khác, Lục Trần thân pháp toàn bộ triển khai, tốc độ tăng lên tới cực hạn, hướng phía phía trước bước đi.

Hắn quê quán, nằm ở Trần quốc chi nam, cùng Cửu Huyền môn thẳng tắp khoảng cách, không đến ngàn dặm, đối với địa vực rộng rãi vượt qua mười vạn bên trong Trần quốc mà nói, không tính là gì! Lấy Lục Trần đột phá Thái Khí tầng thêm thực lực kinh khủng diễn hóa cước trình, không đến thời gian một ngày liền có thể đuổi tới. Trước kia đều là dừng tiền, đến Cửu Huyền trấn cùng những cái kia hướng Trần quốc các nơi gửi đi hàng hóa thương khách cùng một chỗ, hiện tại hắn tu vi đã tăng lên, tự nhiên không cần như thế.

Như vậy đi nhanh, đến giữa trưa ngày thứ hai thời điểm.

Đã chạy vội tới gần ngàn dặm!

Mà hiện tại, trước mặt của hắn xuất hiện một con sông. Con sông này, là Trần quốc nam bắc sông giáp ranh, có một cái bến đò. Muốn chạy tới Trần quốc Nam Phương, nhất định phải trải qua cái này bến đò, mà qua bến đò, đối diện liền là Lục Trần gia.

Lục Trần đi vào bến đò phía trên thời điểm, bến đò bên trên không có cái khác thương khách, chỉ có một chiếc chèo dài đặt tới ba trượng đò ngang, nằm ngang ở bến đò bên cạnh.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chân chờ xông đi qua. Cũng không muốn những chuyện khác, trực tiếp ngồi lên, nói: "Nhà đò, qua sông!"

Đò ngang bên trên người cầm lái, không nói gì thêm, chỉ là trường cao một điểm, đò ngang tựa như tiễn hướng phía sông giáp ranh trung tâm tiêu xạ mà đi! Cơ hồ là trong nháy mắt, đã vạch ra đi đến trượng, lại là liên tục mấy lần chỉ vào, khoảng cách bên bờ tới gần mười trượng! Mà lúc này, Lục Trần sắc mặt, lên một chút biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42:lại gặp Bá Vương Thương!

Lục Trần tâm tư chuyển động, trước mặt cái này cá nhân có gì đó quái lạ.

Lục Trần cũng không phải thứ nhất lần qua sông, dĩ vãng đón khách người cầm lái nào giống dạng này, không đợi cái khác khách nhân, liền dùng tốc độ nhanh như vậy, hướng dòng sông trung tâm vạch tới. Con sông này là Trần quốc nam bắc sông giáp ranh, rộng rãi nhất địa phương, vượt qua năm trăm trượng, coi như bến đò vị trí, tương đối với chật hẹp một chút, cũng không dưới hơn trăm trượng, Lục Trần đã đột phá Thái Khí cảnh giới không giả, có thể một ngụm vận chuyển chân khí, lãng không phi hành cũng không giả.

Thế nhưng là lãng không phi hành khoảng cách, cuối cùng vẫn là có cực hạn. Một khi vượt qua mười trượng, một thân chân khí đã đến điểm tới hạn.

Mà hiện tại, người cầm lái trong tay trường cao, chỉ là nhẹ nhàng chỉ vào mấy lần, đã xẹt qua tới gần mười trượng, lấy cực nhanh tốc độ, hướng phía dòng sông trung tâm nhẹ nhàng đi qua.

Lục Trần làm sao không phòng bị, nhắc ngang tới ánh mắt, rơi vào đối phương bắt lấy trường cao bàn tay, cái tay này từng cực hữu lực, từng khối chặt chẽ cơ bắp bày, phân bố ở phía trên, mà lại đối phương tức chính là áp chế khí tức, vẫn là từ đó cảm thấy một sợi Thái Khí cảnh giới ba động, hơn nữa còn có chút khí tức quen thuộc.

Cũng là lên thuyền thời điểm, Lục Trần không nghĩ tới rất nhiều.

Mà hiện tại, Lục Trần đã phát hiện vấn đề, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, một thân lạnh thấu xương khí tức, vọt ra, một tiếng vang âm âm, trực tiếp từ đò ngang ô bông xông lên ra ngoài! Chỉ thấy đầy trời mảnh gỗ vụn bay tứ tung, một bộ đồ đen Lục Trần, tựa như một con lãng không bay kích điều hầu, nhất phi trùng thiên.

Vòng quanh tầng tầng lớp lớp mảnh gỗ vụn, đã từ đò ngang bên trong nhảy ra ngoài.

Đúng lúc này, một tiếng âm trầm thanh âm vang lên: "Muốn đi, không còn kịp rồi! Đã lên thuyền của ta, liền là đi chết đi!" Một chút xú hàn quang nở rộ, bị người cầm lái nắm ở trong lòng bàn tay trường cao, vòng quanh trường trượng trượt phảng phất giống như Trần Châu giọt nước, nghịch hướng chạy vội, mãnh liệt đâm Lục Trần hậu tâm.

Cuồng bạo tốc độ, tại chỗ nổ tung, âm âm sóng xung kích, toàn bộ bộc phát.

Căn này trường cao, rõ ràng chỉ là một cây trường cây gãy trúc, thế nhưng là lao nhanh ra khí thế, nhưng thật giống như một đầu Độc Xà, điểm điểm hàn quang nổ lên.

Ông!

Mắt thấy liền muốn rơi vào Lục Trần trên lưng thời điểm.

Lục Trần lãng không mà lên thân thể, nghìn cân treo sợi tóc nghiêng người né tránh, lao nhanh ra trường cao, một kích thất bại, ngành sinh sinh tương hư không oanh ra một cái to lớn gợn sóng vòng xoáy.

Đi theo, trường cao vỡ nát, hiện ra bên trong một cây mọc ra trượng hai trường thương màu đen! Rét lạnh đầu thương, sắc trời phía dưới, lóe ra cực hạn hàn quang.

Mà hiện tại.

Lục Trần bị đối phương như vậy oanh kích, bay đánh ra đi thân thể, lập tức rơi xuống, đứng tại đồ ngang bên kia, cùng người cầm lái cách không gần gũi co.

Càng là lúc này, đồ ngang mượn nhờ chảy xiết dòng nước lực lượng thôi động, chệch hướng bên bờ vượt qua mười trượng, mà lại tốc độ càng lộ vẻ nóng nảy, một chút xiu hướng phía hà tâm phi tốc bắn đi.

Lục Trần thở dài một tiếng, hiện tại lại nghĩ rằng không bay qua, đã không thể nào —— ánh mắt giờ lên, rơi vào rét lạnh sóng ánh sáng chớp động đầu thương bên trên, diện cơ có chút nhảy lên, nói: "Bá Vương Thương? Là người đi, Triệu An!"

"Không tệ, chính là ta!" Quần áo xé vải sóng âm nổ tung, người cầm lái trên người áo khoác, phảng phất giống như bị trùng điệp vô cùng nóng nảy khi lạnh chống ra, từ người cầm lái trên thân, đều bạo liệt, lộ ra một thân tinh xảo áo bào đen.

Cùng lúc đó, người cầm lái trên đầu mũ rộng vành, cũng bị cái thẳng này bức đi ra khí lạnh, vọt lên đến, quấy đến vỡ nát. Nhao nhao vải mảnh, tính cả cuộn cuộn mảnh gỗ vụn phía dưới, một trương dữ tợn bên trong mang theo cừu hận mặt, lộ ra ra, không phải người khác, chính là ngày đó tại hối đoái khu cùng Lục Trần khó xử áo bào đen thanh niên, Triệu An.

Thời khắc này Triệu An, mắt phong bay lên, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Lục Trần ngược lại là bình tĩnh lại, lạnh nhạt cười nói: "Cháu trai, quả nhiên là người."

A!

Triệu An trông mắt đột nhiên tròn to, toàn bộ khỏe mắt cơ hồ đều muốn bị phần nộ hỏa điểm cho nứt vỡ. Nghĩ đến đây cái sự tình, hắn liền muốn bạo. Nghĩ hắn đường đường Thái Khí nhị trọng cảnh giới người tu luyện, khi nào bị như vậy nhục nhã qua.

Ngày đó cũng là bởi vì có nhiệm vụ bằng chấp sự ra mặt, không phải đã sớm cho trước mặt cái này tiểu tử một cái đẹp mắt. Lúc này, trên dưới quanh người, vô cùng dữ tợn khi lạnh, điên cuồng bộc phát: "Tiểu tử, hôm nay không có Giang minh cho người hộ giá hộ tống, lão tử nhất định sẽ giết người a!" Thân hình chân khởi, cuồng bạo sóng âm theo thân thể của hắn nổ tung.

Hung ác bá đạo sóng xung kích, liên tục không ngừng cọ rửa. Nằm ngang ở hắn cùng Lục Trần ở giữa ô bông, trực tiếp vỡ nát.

Chỉ thấy, cái thẳng này trong lòng bàn tay trường thương màu đen mãnh liệt đâm mà ra, một tiếng kêu to: "Người giết Thạch Tiểu Phi, chính là ta cừu nhân!"

Lục Trần từ gia hỏa này sẽ Bá Vương Thương, mà lại vô duyên vô cớ cừu hận, liền nhìn ra kia Thạch Tiểu Phi tất nhiên là người này đệ tử! Đương nhiên, trong lòng biết tình hình thực tế, không có nghĩa là Lục Trần sẽ nói như vậy, cũng là có ý buồn nôn vị này, cười nhạo nói: "Úc, thật sao? Thật sự là nghĩ không ra, người vì mình tiểu tình nhân Thạch Tiểu Phi, làm ra ám hại đồng môn sự tình."

Triệu An đã không nể mặt mũi, cần gì phải chiếu cố mặt mũi của hắn, dù sao đều là bất tử không sinh cục diện.

Triệu An xông tới thân thể, lao đảo một chút, cả khuôn mặt hoàn toàn vặn vẹo, cuồng hồng: "Nói hươu nói vượn, Thạch Tiểu Phi là ta đệ tử!"

Phốc!

Phi nước đại tựa như Độc Long đầu thương, oanh bắn tới. Ôm hận phía dưới, uy lực một thương, sao mà hung hãn? Xa không phải Thạch Tiểu Phi kia nửa vôi có thể so sánh với, đây chính là Thái Khí.

Nhưng hôm nay Lục Trần, đã không phải ngày đó.

Không nói đã đột phá Thái Khí, luyện thành Trích Tinh Thủ đệ nhất trọng, liền nói tỏa ra nhục thân lực lượng, không hạ năm ngàn cân. Thực lực thể này, chớ nói Thái Khí nhị trọng, liền xem như Thái Khí tam trọng, cũng có thể phân cao thấp, đây chính là hắn nhục thân cường hóa mười hai lần, mang tới Thái Khí cảnh giới thực lực biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Những nhục thân đó cảnh giới cường hóa bảy tám lần không nói, liền xem như chín lần đột phá Thái Khí người, ở trước mặt của hắn, ngay cả rách giấy cũng không xứng, trước mặt vị này cho dù thực lực mạnh hơn, đây tính toán là cái gì?

Vừa lúc bắt đầu, cũng là bởi vì Lục Trần không rõ địch tình, mà hiện tại tâm tư trầm ổn. Đối mặt bạo kích tới trường thương, bước chân nhẹ nhàng, đập trên Bộ pháp, dịch ra tránh ra.

Né tránh đối phương một thương.

Lục Trần lại nói: "U, còn phủ nhận? Ai lại không biết người cùng Thạch Tiểu Phi lạn sự, không muốn che che lấp lấp nha."

A!

Triệu An tức nổ phổi. Thiên địa lương tâm, hắn cùng Thạch Tiểu Phi liền là thuần túy sư đồ quan hệ, căn bản là không có ý tứ gì khác. Thế nhưng là tên

tiểu quý này như vậy nói chuyện, không khỏi để hấn sinh ra một chút nghi hoặc, chẳng lẽ bốn môn nội bộ đều nói như vậy? Bởi vì hấn cảm xúc, cấp tốc biến hóa, lấy về phần bị Lục Trần nắm đi.

Lấy lại tinh thần thời điểm, một tiếng kinh thiên động địa gầm thét, từ Triệu An giữa yết hầu nổ tung: "Tiểu quý, lão tử không đem ngươi chặt thành thịt muối, lão tử không họ Triệu."

Phù một tiếng, một thương quét ngang, chín cái lắc lư đầu thương, toàn bộ nổ rộ, trên dưới trái phải trước sau cùng với khác phương vị, lập tức tướng Lục Trần bao khóa trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thái Khí nhị trọng, đồng dạng trăm chi!

Đây rõ ràng liền là tướng Bá Vương Thương rèn luyện đến cực hạn biểu hiện!

Bất quá chưa từng hiển hóa ý cảnh.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, trong lòng thâm nghĩ: Xem ra, ý cảnh cái này đồ vật, thật không phải như vậy dễ dàng liền chứng không,

Hiện tại mới xem như minh bạch, vì cái gì, ngày đó áo bào đen trung niên nhìn thấy hấn thi triển ra quyền ý thời điểm biểu tình kinh hải nguyên nhân, liền xem như đã tu luyện tới Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cũng không nhất định liền nắm trong tay ý cảnh, tỉ như trước mặt vị này đã đột phá Thái Khí nhị trọng người tu luyện.

Gấp đây.

Lục Trần tâm, lại lạnh nhạt một phần.

Bất quá đối với phương dù sao cũng là Thái Khí nhị trọng người tu luyện, Lục Trần cũng không thể chủ quan, cười nhạo nói: "Thế nào, bị ta nói trúng, thẹn quá hoá giận, giết ta rồi?"

"Hồn trưởng a!" Triệu An trên dưới quanh người, vô cùng nóng nảy khí lãng, nhất trọng liên tiếp nhất trọng bạo phát đi ra, trong lòng bàn tay trường thương sức mạnh bùng lên càng thấy kinh khủng.

Mà lúc này, Lục Trần trong ánh mắt nhiều một vòng sáng sắc. Mặc dù áo bào đen thanh niên giờ phút này bạo phát đi ra sóng xung kích, đã đạt tới hấn đứng đầu nhất lực lượng, thế nhưng là giờ phút này, cũng là hấn suy yếu nhất thời điểm, bởi vì cái thẳng này sơ hở, cũng hiển lộ ra.

Lục Trần nhìn xem đối phương trông ra trung môn.

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, quanh thân nghìn vạn đạo khí lãng, toàn bộ nổ rộ, Phục Giao Kiếm bị hấn một thanh cảm nã ra, run tay bay lên, kiếm nhẹ nhàng, cùng kiếm nặng nề, hai loại không phải bình thường ý cảnh, đã nổ rộ, một kiếm hoành ra, phẳng phát giống như đầy trời trên dưới, trùng trùng điệp điệp kiếm quang, toàn bộ bạo phát đi ra.

Ầm!

Chỉ là một kiếm, liền sụp ra đối phương vây giết tới thương ảnh.

Nganh sinh sinh tướng đối phương oanh kích thương ảnh, vỡ nát hơn phân nửa, tiếp theo trung môn vắng vẻ triệt để hiển lộ! Nhìn thấy tình huống này, Lục Trần hai chân mượn lực tại trên boong thuyền hung hăng đạp mạnh, hồn tạp thân mà ra, ngang ngược va chạm đi lên.

Triệu An trông mắt trừng, đôi mắt bên trong kinh thường càng thêm nóng nảy: "Nho nhỏ Nhục Thân cảnh giới, cũng dám ở trước mặt lão tử điều võ giương oai?"

Cũng là bởi vì, Lục Trần cho đến lúc này, cũng không từng hiển lộ Thái Khí cảnh giới tu vi.

Nếu không, Triệu An không biết cái này bao lớn ý.

Chỉ thấy Triệu An nhấc ngang cánh tay, đón Lục Trần đụng tới thân thể, vỗ tới. Hấn thấy, một kích này oanh sát Lục Trần dư xài.

Nhưng ngay tại hần tự cho là đúng thời điểm!

Lục Trần trên người dữ tợn, đột nhiên nổ tung! Một cỗ Thái Khí cảnh giới ba động, trực tiếp bộc phát, theo sát lấy một cỗ vô cùng nóng nảy, vượt qua năm ngàn cân lực lượng, quyền Anime trời ánh sao thoải mái ra.

Triệu An không khỏi kinh hãi, tròn mắt trừng đến lão đại: "Thái Khí? Quyền ý, đáng chết a!"

Một tiếng hét thảm, Triệu An hoành ra cánh tay, băng thành mấy đoạn, theo sát lấy ánh sao lưu chuyển, băng thành mấy đoạn cánh tay, trực tiếp vỡ nát, hóa thành cuộn cuộn huyết nhục, từ đầu vai của hắn, giọt giọt chảy ra đến, nhỏ xuống ở trên mặt nước. Dù là dòng nước chảy xiết, cũng ngạnh sinh sinh bị nhiễm ra một mảng lớn màu đỏ vết bầm.

Àm!

Theo sát lấy, Triệu An thân thể lớn như vậy, vòng quanh cuộn cuộn máu đỏ tươi ánh sáng, bay rớt ra ngoài, hung hăng nện ở đồ ngang một đầu khác.

Hắn kia cây trường thương, từ trong tay rơi xuống, rơi vào chảy xiết dòng sông bên trong, mấy cái bọt nước cuộn lên, đã không thấy tung tích.

Nặng nề thân thể, tưởng đồ ngang nện đến hung hăng lắc lư, càng là từng khối boong thuyền không chịu nổi băng liệt, dòng sông bên trong dòng nước, đã chảy ngược tiến đến. Triệu An đau cả cá nhân cuộn lại thành một đoàn, từng tiếng găm nhẹ từ trong miệng của hắn diện bạo phát đi ra, lại lần nữa nhìn về phía Lục Trần ánh mắt, tràn ngập cực hạn hoảng sợ.

Hắn nghĩ tới Lục Trần thực lực không tầm thường, nhưng là không nghĩ tới Lục Trần thực lực, thế mà hung hãn đến trình độ này.

Đáng chết!

Hắn lúc nào đột phá Thái Khí, vì cái gì bọn hắn đều không biết?

Lúc này!

Triệu An cảm giác Từ Thần cách mình là như thế gần, dù là trên thân kịch liệt đau nhức kéo dài, thế nhưng là cũng không quản được cái khác, thân hình lắc lư, liền muốn nhảy xuống nước chạy đi.

Nếu nguoi không đi, cái mạng nhỏ của hắn liền muốn nhét vào nơi này, còn lưu tại nơi này làm gì?

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, Phục Giao Kiếm một thanh cầm nã ra, nhộn nhạo trùng điệp kim sắc ba quang, phát sau mà đến trước, trực tiếp kẹt tại áo bào đen thanh niên muốn nhảy đi xuống thân vị trước đó.

Năm ngàn cân trọng lượng bộc phát, ngạnh sinh sinh đồ ngang ép tới hướng phía bên cạnh lệch đi.

Triệu An thân thể xoay chuyển, tròn mắt vừa lúc từ Phục Giao Kiếm bên trên nhìn thấy mình thâm đậm mặt, dọa đến quá to một tiếng, một cánh tay tại trên boong thuyền vỡ, thân thể lớn như vậy, đi ngược dòng nước, không thể không nói, người cầu sinh chi năng, vẫn là rất cường hãn, tỉ như hiện tại Triệu An.

Thế nhưng là hắn đối thủ là Lục Trần.

Trước kia sinh tử kinh lịch, nói cho Lục Trần, hợp lý hợp tình tình huống dưới, năng trấn áp kẻ thù sống còn, tuyệt đối không năng thủ mềm. Coi như nương tay, cũng phải đem đối phương đánh vĩnh thế thoát thân không được, không cho hắn cơ hội vùng lên. Có ít người sẽ không bởi vì cá nhân lấy lòng, mà từ bỏ cứu hần, tương phản hắn sẽ cho là nguoi mềm yếu có thể bắt nạt, càng thêm không kiêng nể gì cả.

Ầm ầm!

Lục Trần thân hình nhảy vọt, cuồng bạo nhục thân lẫn lộn, hung hăng đâm vào áo bào đen thanh niên trên thân, trực tiếp tưởng cái thẳng này, từ nửa không trung đánh rơi xuống tới, lại một lần nện ở trên boong thuyền.

Boong thuyền gánh chịu chỉ lực, cuối cùng có cực hạn, chỗ nào gánh vác được như vậy cộ nữa?

Phanh phanh phanh!

Từ phía trên một tầng, trực tiếp sụp đổ, một đường rơi xuống đến đáy thuyền.

Theo sát lấy, Lục Trần bàn tay lật qua lật lại, Phục Giao Kiếm đã bị hắn nắm trong tay, ông một tiếng giơ lên, thẳng đến Triệu An cái cổ mà tới.

Triệu An đôi mắt bên trong tất cả đều là hoảng sợ: "Nguoi nhưng biết lão tử là ai!"

"A, đáng chết hỗn trướng, nguoi dám giết ta, nguoi chết không yên lành a!" Triệu An việc này lại không lúc trước một điểm về đạm nhiên, có chỉ là vô tận nóng nảy.

"Người nếu là dám giết ta, Tô Kiệt không tha cho người!"

Lục Trần nhắc ngang tới mũi kiếm, dừng ở Triệu An trên cổ, cười lạnh: "Chẳng lẽ ta không giết người, Tô Kiệt liền sẽ cùng ta thiện rồi?"

"Cho nên, người vẫn là chết đi! Thiếu một cái đối thủ, mình liền hoàn toàn một phần, người cứ nói đi?" Khi khi một tiếng, sắc bén kiếm quang quét ngang xuống dưới, một viên máu tươi cuộn cuộn đầu lâu, từ Triệu An trên cổ diện lẫn xuống đến, ngã vào cuồng bạo lao nhanh dòng sông bên trong, mấy cái bọt nước, đã không thấy tung tích.

Giờ khắc này!

Lục Trần trên dưới quanh người, cuồng bạo mồ hôi nóng, toàn bộ chảy xuôi xuống tới.

Tay của hắn, hơi có chút run rẩy. Một trận chiến này, mặc dù là hắn cười cuối cùng, thế nhưng là Triệu An cuối cùng vẫn là Thái Khí nhị trọng người tu luyện, một thân thực lực không giống bình thường, giết hắn cuối cùng vẫn là tổn hao không ít chân khí.

Lục Trần thở dài ra một hơi, từ trên người Triệu An lấy xuống một con túi trữ vật, mở ra xem, chỉ thấy bên trong nằm hai mươi mấy khối Nguyên tinh, không còn gì khác đồ vật, trung thực không khách khí tướng những này đồ vật đổ vào mình trong túi trữ vật, sau đó tính cả áo bào đen thanh niên còn sót lại thi thể, cùng một chỗ ném lao nhanh trong nước sông.

Mấy cái bọt nước cuộn lên, thi thể đã biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, đã bị tàn phá đến cực hạn đồ ngang, cuối cùng vẫn là đi tới phần cuối của sinh mệnh. Liên tục vài tiếng bạo hưởng, trực tiếp chia năm xẻ bảy, hóa thành từng khối lớn tám ván gỗ, như vậy băng liệt.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: về nhà!

Lục Trần thân hình lác lư, rơi vào một khối lớn trên ván gỗ.

Ông!

Nặng nề lực lượng, toàn bộ nổ rộ, lớn như vậy tám ván gỗ, bị ép tới hướng phía phía dưới chìm đi. Lục Trần vội vàng tướng Phục Giao Kiếm thu vào, chìm xuống tám ván gỗ, lúc này mới một lần nữa nổi lên, theo sát lấy, quanh thân chân khí phòng lên, vèo một tiếng, lớn như vậy tám ván gỗ, phảng phất giống như một đạo điện khải, bốn sóng trăm biến hướng phía phía trước chạy như điên, dữ tợn thanh thế, toàn bộ tỏa ra, chỉ thấy bọt nước tăng tăng khuếch tán.

Tám ván gỗ này, qua trong giây lát đã đi đến thật xa. Không bao lâu, đã đến bờ bên kia, Lục Trần thân hình lác lư, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại Lục Trần rời đi chưa tới một canh giờ, bến đò bên cạnh nhiều ba cá nhân, một người cầm đầu, áo bào màu trắng, bay phát phối, trên dưới quanh người, vô cùng nóng nảy sóng dữ, tăng tăng khuếch tán, chính là một đê mê nhanh như điện chớp, đuổi theo tới Tô Kiệt.

Sắc mặt của hắn, âm trầm đáng sợ! Tại bên cạnh hắn, còn có Bạch Tú Nhi cùng áo bào đen.

Hắc bào sắc mặt, mang theo một chút may mắn, nói: "Triệu sư huynh không phải đã nói rồi sao, đánh chết Lục Trần về sau, ngay tại bến đò chờ chúng ta, làm sao lại không thấy đâu?"

Hắn thấy, Triệu An chém giết Lục Trần dễ như trở bàn tay, căn bản cũng không khả năng làm không được.

Bạch Tú Nhi cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Lúc này, Tô Kiệt diện cơ khiêu động càng thêm thường xuyên, gần từng chữ một: "Triệu sư đệ, đã chết!"

"Cái gì?" Hắc bào tròn mắt, sắp từ trong hốc mắt nhảy ra ngoài, "Cái này sao có thể a, Triệu sư huynh đã là Thái Khí nhị trọng người tu luyện, một thân tu vi sao hung hãn? Làm sao lại chết?"

Bạch Tú Nhi một mặt chấn kinh.

Nàng thật là bị kinh đến, Triệu An thật đã chết rồi sao?

Đây chính là Thái Khí nhị trọng cảnh giới người tu luyện, là chết tại Lục Trần trong tay? Nghĩ đến nơi này, Bạch Tú Nhi liều mạng đóng đũa đầu của mình, tự lẩm bẩm "Đây không có khả năng! Lục Trần không có khả năng lợi hại như vậy."

Tô Kiệt hí mắt lại, đôi mắt bên trong nở rộ hàn quang toàn bộ xông ra: "Chúng ta đều xem thường Lục Trần, gia hỏa này vô cùng có khả năng đã sớm đột phá Thái Khí cảnh giới, cũng khó trách nếu như không phải đột phá Thái Khí cảnh giới, làm sao có thể tại đại khảo bên trên, nở rộ lợi hại như thế thù đoạn, gia hỏa này giầu thật sâu a! Chúng ta đều bị hấn lừa gạt, lấy vẻ phần để Triệu sư đệ mất mạng tại nơi này."

Lúc này một con sóng bay tới, từ trong sông xông lại một tấm ván gỗ. Trên ván gỗ còn sót lại vết máu, thật sâu ấn khắc ở phía trên.

"Cái này tất nhiên là Triệu sư đệ chảy ra máu." Tô Kiệt đôi mắt bên trong tinh quang bỗng nhiên phát sáng lên, ánh mắt rơi vào hắc bào trên thân, nói: "Liên làm phiền sư đệ, tướng Triệu sư đệ thi thể vớt ra."

A!

Hắc bào sắc mặt lập tức khổ xuống tới.

Cái này mệnh mông mặt sông, để hấn từ chỗ nào đi vớt Triệu An thi thể?

Lúc này, Tô Kiệt ánh mắt lại rơi vào trên người hấn, nói: "Đem Triệu sư đệ thi thể vớt ra, tự nhiên chỗ hữu dụng! Đương nhiên, sẽ không để cho ngươi uổng phí sức lực, chỉ cần ngươi vớt ra, Tô mỗ tự nhân tướng thưởng cho ngươi hai mươi Nguyên tinh, có những này Nguyên tinh, tu vi của ngươi hẳn là năng hướng phía trước chuyển một bước."

Hắc bào trông mắt lập tức phát sáng lên.

Hai mươi Nguyên tinh là cái gì? Muốn biết, bọn hấn những này Thái Khí nhất trọng người tu luyện, cá nhân tài nguyên cung cấp, bất quá là một khối Nguyên tinh. Một năm xuống tới, bất quá là mười hai khối. Tô Kiệt lập tức xuất ra hai mươi khối Nguyên tinh, chẳng khác gì là hấn một năm rưỡi tài nguyên tổng cộng.

Nhiều như vậy Huyền Tinh cùng một chỗ, chính như Tô Kiệt nói như vậy, tu vi của hấn, có thể mượn cơ hội này, hướng phía trước chuyển một bước.

Tô Kiệt nói đến nơi này thời điểm, không tiếp tục nhìn áo bào đen một chút, nói: "Hiện tại, ta muốn đích thân động thủ, diệt trừ cái này tiểu tặc! Đến lúc đó sư đệ mang theo Triệu sư đệ thi thể, gia hình tra tấn lượt đường, sư tôn tất nhiên sẽ làm chủ cho chúng ta, ta liền xem như mang theo Lục Trần tiểu tặc đầu lâu quy tổng, chương môn không chỉ có sẽ không trừng phạt ta, sẽ còn khen thưởng ta, bởi vì ta đánh chết giết hại đồng môn hung thủ, ha ha ha."

Tô Kiệt ngang Thủ đại cười, bất quá hấn diện cơ, điên cuồng nhảy lên! Triệu An thất thủ, đối với hấn đã kích không nhỏ, tâm tình hồng bét thấu.

Lúc này!

Tô Kiệt trầm giọng nói: "Sư muội, hiện tại liền mang ta đi Lục Trần gia, ta muốn tự tay, tướng cái này tiểu vương bát đản, oanh thành bã vụn."

Một tiếng vang ầm ầm!

Tô Kiệt trên dưới quanh người lực lượng toàn bộ nở rộ, bắt lấy Bạch Tú Nhi, phát ra vô cùng kinh khủng ánh sáng, bao lấy hấn Bạch Tú Nhi thân thể, hướng phía bên kia bờ sông vọt lên đi.

Con sông này, đối với Lục Trần bậc này Thái Khí nhất trọng người tu luyện, đành phải mượn nhờ công cụ vượt qua, nhưng là đối với Tô Kiệt dạng này cường giả mà nói, trực tiếp vượt qua, không có vấn đề.

Đây chính là thực lực cao thấp khác biệt.

Áo bào đen một mặt hâm mộ nhìn xem bị Tô Kiệt mang đi Bạch Tú Nhi, đôi mắt chỗ sâu sóng ánh sáng, toàn bộ nở rộ: "Cái này tiện tỳ, dừng vào một viên đại thụ a! Có Tô sư huynh cho nàng bắc cầu xây đường, nghĩ không thành lớn lên, cũng khó khăn a!" Theo sát lấy, ánh mắt lại rơi vào trên ván gỗ, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, nhảy lên, đạo, "Triệu sư huynh, người ngàn vạn muốn phù hộ, để cho ta tìm tới người, chỉ có dạng này, mới có thể đưa Lục Trần vào chỗ chết a, đến lúc đó người đại thù cũng liền báo a!"

Trong lúc nhất thời, tấm ván gỗ lại hướng phía đường sông ở giữa lao nhanh mà đi.

.

Một bên khác.

Lục Trần qua sông, đứng tại cao cao đài bên trên, ánh mắt hướng phía phía dưới nhìn đi, chỉ gặp từng đạo khói bếp lượn lờ lấy lao nhanh.

Nơi đó, có một thôn trang.

Tên là Ngụy gia trang, Lục Trần gia ngay tại nơi đó. Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, Lục Trần tâm tình trong lòng, toàn bộ nở rộ, giống như bay hướng phía phía dưới vọt lên đi.

Mấy cái lên xuống, đứng tại một cái tại Ngụy gia trang tương đối lớn trang viện phía trước, đưa tay gõ cửa: "Cha, ta trở về!"

Mà lúc này, một cái vác lấy một rổ trứng gà áo xám lão phụ đi tới, nhìn thấy Lục Trần, có chút ngạc nhiên hô lên: "Là Trần ca mà sao?"

"Đại nương, là ta." Lục Trần mỉm cười nói.

Lúc này.

Trang viện cửa cũng mở ra, chỉ thấy một cái áo lam lão giả đi ra. Cái này cá nhân, Lục Trần nhận ra, nhưng không phải phụ thân của hắn, Lục đại thiện nhân.

Không khỏi sững sờ, Lục Trần hỏi: "Ngụy Tam thúc, người làm sao tại nơi này?"

Ngụy Tam thúc một mặt từ ái, nói: "Cha người tướng toà này trang viện, bán cho ta nha?"

"Cái gì?" Lục Trần ngây ngẩn cả người, đầu óc ông ông tác hưởng, hắn nghĩ tới trăm ngàn loại khả năng phát sinh sự tình, liền là không có nghĩ qua sẽ xảy ra chuyện như thế —— theo sát lấy, Ngụy Tam thúc ba lạp ba lạp nói, tiền căn hậu quả, đều hiểu rõ —— phụ thân của hắn Lục đại thiện nhân, tại một tháng trước, bán gia sản lấy tiền, không biết hạ lạc.

—— một lát về sau, Lục Trần bụng lấy một cái bao, đứng tại Ngụy gia trang phía sau núi chỗ cao nhất, thần sắc âm đạm nhìn phía xa trang viện.

Phụ thân đã rời đi, lưu lại gia tài, đều tại kiện hàng này bên trong.

Thế nhưng là Lục Trần muốn không phải những này! Hắn liều mạng tu luyện, trở về liền là muốn cho phụ thân nhìn xem, hắn có thể tu luyện, hắn đã trở thành chân chính người tu luyện —— thế nhưng là hiện tại, phụ thân đi, một tiếng chào hỏi đều không có, mà lại ngay tại một tháng trước.

"Vì cái gì!" Lục Trần ngẩng đầu tề mình, lệ rơi đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Thái Viêm thần quốc

Hiện tại Lục Trần tựa như là thi một trăm điểm tiểu hài, lòng tràn đầy vui vẻ cảm max điểm bài thi về nhà, lại phát hiện phụ mẫu không chỉ có không coi trọng, ngược lại đem hắn vứt bỏ.

Trong lúc nhất thời!

Lục Trần trong lòng, sinh ra một chút dữ tợn cảm xúc. Quanh thân khí lãng quay cuồng lên, dưới chân tảng đá, trực tiếp vỡ nát, từng đạo cuồng phong sóng biển từ trên thân bạo phát đi ra, đem hắn cả cá nhân trong nháy mắt từ nơi này cuốn đi.

Một đường bão táp!

Lục Trần tùy ý bốn tẩu, không có mục đích, không có phương hướng, liền là muốn để trong lòng bị đè nén cảm giác, tiêu tán một chút.

Như thế như vậy điên cuồng.

Hoàn toàn bất kể chân khí hao tổn, đã hơn mười dặm đi qua, cuối cùng hắn cũng mệt mỏi.

Ngồi tại Ngụy gia trang phía sau trong núi lớn, tĩnh mịch khe núi bên trên một tấm vải đầy rêu xanh trên đá lớn, trải qua một trận phát tiết, dòng suy nghĩ của hắn, đã ổn định lại. Lúc này mới tương bao khóa mở ra, chỉ thấy cái này lớn bao khóa bên trong, đặt vào một cái tiểu nhân bao khóa, mà tiểu nhân bao khóa bên trên, đặt vào một phong thư.

Lục Trần sững sờ, tương gói nhỏ để ở một bên, lấy ra tin liền từ rậm rạp rừng cây cành lá bên trong chiếu xuyên xuống tới ánh sáng, triển khai giấy viết

thư, nhìn lại.

Nội dung bức thư như sau.

Con ta thân khải: "Ngày trước vì phụ gặp nguoi, nghịch cảnh đột phá, thực lực từng bước từng bước thăng lên, rất vui mừng! Ta con trai của Lục Kinh Thiên, hấn không phải phế vật! Càng là nhìn thấy nguoi cầm tới Cửu Huyền môn đại khảo thứ nhất, càng là vui mừng không thôi —— nhìn thấy nguoi trưởng thành, thiếu đi thiếu niên non nớt, phụ thân yên tâm.

——

Khi còn bé, nguoi tổng hỏi ta, mẫu thân nguoi là ai, vì cái gì những đứa trẻ khác, đều có mẹ, duy chỉ có nguoi không có, ta nói cho nguoi, mẹ của nguoi tại rất xa địa phương, đúng vậy, nàng thật tại rất xa địa phương.

Đã từng chim non, mọc ra cứng rắn cánh, có thể độc lập phi hành, vì phụ thật cao hứng.

Cũng là thời điểm, hấn là rời đi, đi tìm mẹ của nguoi!

Đến lúc đó, chúng ta người một nhà đoàn tụ —— trong bao có một khối ngọc bội, có lưu phụ thân một sợi khí tức ẩn ký, muốn tùy thân mang theo —— Trần nhi nguoi cũng không cần thương tâm, nguoi đã là một người nam tử Hán, nhớ kỹ nếu là tu luyện có thành tựu, nhưng đến tiến về Trung Thần châu Thái Viêm thần quốc, đến lúc đó băng vào ngọc bội, tự nhiên sẽ có người tiếp ứng nguoi."

Viết đến nơi này, văn tự kết thúc.

Lục Trần đã là lệ rơi đầy mặt.

Hấn nói không rõ ràng mình là vui sướng, vẫn là bi thương: "Nguyên lai ta hết thầy, phụ thân đều biết, hấn đều biết a! Thế nhưng là hấn là thế nào biết đến? Còn có mẫu thân của ta, lại tại chỗ nào? Kia Trung Thần châu Thái Viêm thần quốc, là cái gì, ở nơi nào a?"

Rống!

Lục Trần ngẩng đầu một tiếng tê mình, âm âm sóng âm, theo cổ họng của hấn khuếch tán ra.

Phượng viên mây trắng trong vòng, trên đất cảnh khô lá rụng, trong khe núi nước suối, hung hăng quấy. Trộn vụn một hồi lâu về sau, Lục Trần tướng trong lòng không nên có cảm xúc, vứt bỏ sạch sẽ, hai tay nắm chắc thành quyền: "Phụ thân, mẫu thân, ta sẽ đi Thái Viêm thần quốc, tìm các nguoi!" Từ bao khóa bên trong lấy ra một viên, điều khắc Thành Long làm được ngọc bội, thiếp thân nắp kỹ.

Trong lúc vô hình.

Lục Trần tâm cảnh, lại có tăng lên.

Nếu như nói, Thạch Tiểu Phi đem hấn đá xuống ngàn trượng vực sâu, để hấn từ đứa bé một bước trưởng thành, như vậy hiện tại, phụ thân một phong thư nhà, để hấn chân chính thành thực.

Có đôi khi, biến cố gia đình, có thể để cho một cá nhân chân chính thuế biến. Hiện tại Lục Trần, như trước vẫn là cái kia Lục Trần, thế nhưng là cùng trước kia, lại có một số khác biệt. Thân hình chân khôi, lại không nửa phần chân chờ, cuộn lên từng đạo cuồng phong, hướng phía xa xa núi rừng lao nhanh mà đi! Cái này một mảnh rộng lớn sơn lĩnh, vẫn như cũ thuộc về ngang qua Trần quốc trời Bản Sơn mạch, chỉ là nào đó đầu chỉ mạch thôi. Từ nơi này, quần đi qua, có thể trở lại Cửu Huyền môn.

Lục Trần cải biến tuyến đường, cũng là vì tránh đi Tô Kiệt. Trực giác nói cho hấn biết, Tô Kiệt đã truy sát tới.

Lục Trần hận không thể chém giết đối phương, thế nhưng là thực lực tu vi bầy ở nơi này, chỉ có thể là tạm thời ẩn nhẫn. Hiện tại ẩn nhẫn nhượng bộ, một khi nắm giữ đủ mạnh mẽ thực lực, Tô Kiệt cùng hấn, không chết không thôi.

Một bên khác!

Tô Kiệt cùng Bạch Tú Nhi, một đường chạy vội, chậm Lục Trần chừng gần nửa canh giờ, rốt cục đặt chân trong trang viện.

Lúc trước nói chuyện với Lục Trần lão gia Ngụy Tam thúc, giật nảy mình, chờ phân phó hiện đi theo Tô Kiệt bên trên Bạch Tú Nhi về sau, cười: "Tú Nhi trở về a?"

Bạch Tú Nhi lông mày phong hơi nhíu lại.

Từ khi tu vi của nàng cao thăng, đạt tới bây giờ tu vi cấp độ về sau, liền đã xem thường những này không có tu vi người bình thường, bất quá lúc này, nàng cũng không thể bộc phát, nói: "Đúng vậy a, Ngụy Tam thúc, Lục Trần trở về không có?"

Ngụy Tam thúc nói: "A, Trần ca con a, hấn trở về a!"

Tiếng nói của hấn mới rơi.

Tô Kiệt một thân dừ tợn điên cuồng bạo phát đi ra: "Lục Trần, nguoi cút ra đây cho ta!"

Kinh khủng khí lẫm, từ trên người hắn tỏa ra.

Ngụy Tam thúc cuối cùng chỉ là một cái người bình thường, dọa đến ngồi liệt trên mặt đất, rên rĩ không ngừng: "Trời ạ —— "

Mà Tô Kiệt buông ra mình linh thức, điên cuồng tìm kiếm Lục Trần hạ lạc, cuối cùng không có một chút tung tích thời điểm, cái thẳng này âm lãnh ánh mắt rơi vào Ngụy Tam thúc trên thân, nghiêm nghị nói: "Lục Trần đâu?"

Ngụy Tam thúc tê liệt trên mặt đất thân thể, bị Tô Kiệt cách Không Niết trong tay.

Ngụy Tam thúc liều mạng gầy dựa, một điểm biện pháp đều không có, bị hù sắc mặt trắng bệch, run rẩy nói: "Hắn, hắn đã đi!"

"Cái gì?" Tô Kiệt quanh thân lẫn lộn khí lẫm, điên cuồng bộc phát.

Đáng thương Ngụy Tam thúc, thật giống như trong biển rộng một chiếc thuyền cô độc, tùy thời đều có có thể lật nghiêng. Động tĩnh bên này, cũng kinh động đến Ngụy gia trang những người khác, từng cái xông lại, nhìn thấy tình huống như vậy về sau, từng cái bị hù quỳ trên mặt đất: "Thượng tiên tha mạng."

"Thượng tiên tha mạng a!"

Bực này lẫm không hư ngừng bản lĩnh, không phải thần tiên là cái gì?

Một đám người bình thường quỳ trên mặt đất, Tô Kiệt ngược lại không tốt phát tác, hừ một tiếng, tướng Ngụy Tam thúc ném xuống đất, nói: "Lục Trần ở đâu?"

"Người này là ta Cửu Huyền môn truy nã trọng phạm, các nguoi không muốn giấu diếm, không phải trị nguoi nhóm tội!" Tô Kiệt nghiêm nhiên ăn chắc Lục Trần, tướng có lẽ có tội danh đều cường ép định đi lên.

Ở đây cuối cùng chỉ là người bình thường.

Từng cái ánh mắt, không nói lời gì rơi vào Bạch Tú Nhi trên thân, mắt thấy Bạch Tú Nhi không chỉ có chưa hề đi ra hát đệm, ngược lại trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, một mặt không kiên nhẫn, lập tức để một đám người trong lòng càng thêm rên rĩ.

Liên từ Ngụy Tam thúc ngẩng đầu lên, đại khái tướng sự tình nói một chút. Biết được Lục Trần cha, một tháng trước liền bán gia sản lấy tiền, không biết tung tích, Bạch Tú Nhi chân kinh thật lâu.

Tô Kiệt lông mày phong nhú một cái, biết được Lục Trần xác thực không tại, hỏi rõ Lục Trần rồi đi phương hướng, lại không nỡ phần chần chờ, mang theo Bạch Tú Nhi gào thét mà đi.

Hai người này vừa đi, hiện trường người bình thường, từng cái ngồi liệt trên mặt đất, tựa như trở về từ cõi chết, trên dưới quanh người, mồ hôi nóng mồ hôi lạnh, toàn bộ phun tới, lúc ấy liền có người nói ra: "Trần ca mà thành thật như vậy một cá nhân, làm sao lại thành tội phạm truy nã?"

"Đây không có khả năng a?"

"Không có nhìn thấy, là Bạch Tú Nhi đem kia cá nhân mang tới sao!"

"Cái này tiện tỳ cũng không nghĩ một chút, không có chúng ta Ngụy gia trang, cùng Lục đại thiện nhân, năng có nàng sống sót cơ hội! Xoay đầu lại, liền mang theo ngoại nhân tới bắt người một nhà, chân ngoài dài hơn chân trong, phi, cái gì đồ vật, sớm biết năm đó liền đem nàng ném ra nuôi sói được rồi, tỉnh ra tai họa người!" Một cái lão giả, giọng căm hận nói

"Im lặng!"

"Cái này nữ tử, cuối cùng được tiên đạo, không thể nói lung tung a! Ai, coi như là mắt bị mù đi." Lại một cá nhân sợ hãi co lại nói.

Mọi người tại đây, đều là vẻ mặt nghiêm túc, từng cái than thở, có khí phẫn Bạch Tú Nhi chân ngoài dài hơn chân trong, cũng có triển vọng Lục Trần lo lắng.

Chương 46: Ma Vân điều

Cũng may Bạch Tú Nhi đã đi xa, không phải bị nàng nghe được lời như vậy, trời biết lại muốn dẫn xuất cái gì yêu thiêu thân. Mà một đám Ngụy gia trang người, cả đám đều thờ dài một hơi, một mặt là vì Lục Trần, khác một phương diện, thì là bởi vì Bạch Tú Nhi hành vi, để bọn hắn tổn thương thấu tâm.

Cuối cùng từng cái tán ra, riêng phần mình rời đi không đề cập tới.

Bên này, Tô Kiệt biết được Lục Trần đã đi xa, trên dưới quanh người, nóng nảy khí lăng toàn bộ bộc phát, đánh trống reo hò lấy ngàn vạn nặng khí thế, truy tung mà đi. Thế nhưng là Lục Trần đã rời xa, trong không khí thuộc về hắn khí tức đã tiêu tán, càng quan trọng hơn là, Tô Kiệt tu vi mặc dù rất mạnh, nhưng là không có cường đại năng căn cứ lưu lại tới khí tức, bắt giữ Lục Trần bản sự.

Trên đường đi truy tung không dưới mấy chục bên trong, cuối cùng rơi vào quần sơn trong, một tòa cao ngất mà lên trên ngọn núi, cuồng bạo khí tức, từ Tô Kiệt trên thân, toàn bộ tỏa ra: "Lục Trần, cái này một lần tính ngươi mạng lớn, nhưng là chúng ta không xong! Năng tránh được nhất thời, chẳng lẽ còn năng tránh một thế? Cửu Huyền môn, ngươi tóm lại vẫn là sẽ trở về, đến lúc đó chúng ta nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt!"

Đương nhiên tiền đề, là áo bào đen tìm tới Triệu An thì thế.

Bạch Tú Nhi cũng là sắc mặt biến hóa, đôi mắt bên trong dữ tợn xông ra, đối với Lục Trần sát ý, năng không thể so với bất luận kẻ nào yếu.

Lúc này, hai người thân hình nhất thời, lại không nữa phần chần chờ, đường cũ trở về, cùng áo bào đen tụ hợp không đề cập tới.

Một bên khác, Lục Trần chinh đốn tâm tình, ánh mắt trước nay chưa từng có kiên định, thân hình nhảy vọt, từng đạo lẫn lộn khí lăng, từ trên người hắn bộc phát, hướng phía sâu trong dãy núi lao nhanh mà đi. Muốn có được càng thêm thực lực cường đại, chỉ có đi vào sơn mạch xâm nhập, cùng Thái Khí cảnh giới yêu thú vật lộn, một mặt để chiến đấu kỹ năng, tiến một bước ma luyện tăng lên, một mặt khác, tự nhiên là vì Thái Khí cảnh giới, những cái kia vô cùng cuồng bạo tính khí triều dâng.

Vừa nghĩ tới nơi này, Lục Trần nhiệt huyết, liền không nhịn được sôi trào bốc cháy lên.

Trên đường đi, chạy vội càng thấy cấp tốc, suu suu suu suu, nhanh như điện chớp, tựa như hoàn toàn cảm giác không thấy sức gió trở ngại.

Vài dặm!

Hơn mười dặm!

Hơn mười dặm—— chính là tối cao trăm dặm, từ dưới chân của hắn hoảng hốt đi qua. Đây cũng là đột phá Thái Khí về sau, có được tốc độ tăng phúc. Đất bằng chạy vội, ngày đi ngàn dặm không đáng kể. Cho dù tại bên trong dãy núi chạy vội, ngày đi cũng có thể đạt tới hai ba trăm dặm.

Tốc độ như vậy, cũng không chậm.

Cho dù một chút Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cũng không đạt được tốc độ như vậy, đảo mắt đã là một ngày về sau.

Cái này một ngày.

Lục Trần lông mày phong bay lên, một cổ gần như biến thái trực giác, từ trong lòng xông ra, tự lẩm bẩm: "Phía trước có đồ vật, ngô, hắn là năm dặm bên ngoài!" Đi theo mình cảm giác, một đường hướng về phía trước, âm âm sóng xung kích, lại lần nữa nở rộ.

Không bao lâu, đã ra hiện tại một cái sơn cốc trước.

Một cổ vô cùng dữ tợn khí tức, xuyên thấu qua sơn cốc bay vọt ra, chính là Thái Khí cảnh giới ba động. Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang lập tức tất cả đều xông ra, thân hình nhảy vọt, mấy cái lên xuống đã nhảy lên tới trên sơn cốc không, ngay tại hắn dừng chân, chưa đứng vững gót chân thời điểm, một tiếng vô cùng dữ tợn rít lên, từ sơn cốc lao nhanh ra.

Lục Trần chỉ cảm thấy một cổ kinh khủng yêu phong, tung bay ra, liền nhìn thấy một con giương cánh vượt qua một trượng, trên dưới quanh người, phảng phất giống như hát lên vô tận màu đen mây khói màu đen yêu cầm, oanh bắn ra.

Đây là Ma Vân điều!

Trên dưới quanh người tràn ngập khí tức ba động, cùng Lục Trần ngày đó tại lò sát sinh đánh giết yêu cầm không có bao nhiêu khác nhau, thế nhưng là bạo rập ra khí tức ba động, so sánh với bị biến mất nhất định hung tính yêu cầm, hung hãn không phải một chút điểm. Đương nhiên hiện tại Lục Trần cùng ngày đó cũng không đồng dạng, ngày đó chưa đột phá Thái Khí, mà hiện tại đã là Thái Khí cảnh giới người tu luyện.

Mà lại một thân bạo phát đi ra khí tức, đánh giết Thái Khí nhị trọng cũng không có vấn đề, liền xem như đối mặt Thái Khí tam trọng, Lục Trần tự hỏi cũng có thể đối kháng một hai.

Huống chi cái này Ma Vân điều hung hãn mặc dù hung hãn, thế nhưng là cùng Triệu An tương đối, chỉ là hơi hung hãn một chút xíu thôi, đây cũng là yêu cầu tự mang hung tính, so nhân tộc người tu luyện mạnh hơn nguyên nhân.

Lục Trần không có nửa phần chán chờ, thân hình đột nhiên triệt thoái phía sau.

Ầm ầm!

Một thân tối như mực lông vũ bay lên Ma Vân điều, tấn công xuống tới lợi trào, lập tức rơi vào không trung, toàn bộ toàn bộ núi đá, bị nó lợi trào, bắt nhào nhoẹt, như vậy không còn tồn tại.

Đầy trời nát bấy núi đá, từng khối nhảy lên.

Lục Trần tay áo dài một quyền, tướng bay vút tới núi đá, đều quét ra. Theo sát lấy, đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, Phục Giao Kiếm nhắc ngang, vô cùng cuồng bạo khí lãng, theo cánh tay bạo phát đi ra, một kiếm nổ tung, bay là tả kiếm quang, toàn bộ nổ rộ.

Chỉ là một kiếm, nặng nề lực lượng đã đi ngược dòng nước.

Cùng Ma Vân điều hai lần tấn công xuống tới lợi trào đụng vào nhau, trong lúc nhất thời, kim thiết giao kích thanh âm toàn bộ nổ rộ. Lục Trần thân thể lớn như vậy, thật giống như bị người ngay ngực hung hăng đẩy một cái, hoàn toàn không bị khống chế bay rớt ra ngoài, trên đường đi, cát bay đá chạy, thanh thế được không đoạ người. Theo sát lấy, lại là tầng tầng hàn quang nổ tung.

Đầy trời màu đen mây đen toàn bộ bạo phát đi ra.

Lại là Ma Vân điều bay vút tới.

Cái thẳng này mặc dù cũng bị Lục Trần mũi kiếm lực lượng ngăn cản trở về, thế nhưng là dựa vào mình cường hãn thiên phú, ngạnh sinh sinh ổn định thân hình, hai cánh tái khởi, tự nhiên năng trước Lục Trần một bước, chém giết tới.

Lục Trần mắt thấy đối phương nghiêng ép đi lên tư thái, khóe miệng nổ tung một tia quỷ dị đáng cười.

Cái này dần chìm cho là hần mềm yếu có thể bắt nạt, kỳ thật chỗ nào biết, Lục Trần chân chính sát chiêu, liền đối đến cái thẳng này chủ quan xông lại, sau đó bộc phát?

Mắt thấy Ma Vân điều miệng rộng, tạo nên một mảnh màu đen nhận quang, Lục Trần lại không nửa phần chán chờ, cuồng bạo nhục thân lực lượng, toàn bộ nổ rộ, một tiếng vang ầm ầm, nguyên bản ngã xuống khỏi đi thân thể, hung hăng đập xuống đất, hai cái chân nhỏ, trực tiếp chìm vào núi đá bên trong.

Tướng tự thân thân hình vững chắc.

Theo sát lấy, hai chân có chút uốn lượn, nhẹ nhàng dịch ra Ma Vân điều tấn công. ,

Ầm!

Ma Vân điều một kích thất bại, hung hăng đâm vào trên mặt đất, lực lượng cuồng bạo ngạnh sinh sinh tướng mặt đất oanh ra từng đầu rãnh sâu hoắm. Theo sát lấy, cái thẳng này còn muốn hung hăng lên thời điểm. Lục Trần hai chân liên kích đất đá, cuốn lên nhao nhao mảnh đá, từ núi đá bên trong nhảy ra ngoài, quanh thân tinh quang sáng chói, một quyền bạo kích ra.

Một kích này, Thuần Dương Chân Khí thuận thế vận chuyển, vô cùng dữ tợn cuồng bạo khí tức, từ trên người hần toàn bộ tỏa ra! Trùng trùng điệp điệp lực lượng, hung hăng rơi vào Ma Vân điều trên thân.

Dù là Ma Vân điều chính là Thái Khí cảnh giới yêu cầu, cũng gánh không được như vậy oanh kích. Thân thể lớn như vậy, trực tiếp lăn xuống trên mặt đất, Lục Trần nhìn xem cơ hội như vậy, nơi nào sẽ tùy tiện buông tha? Theo sát lấy nhảy dựng lên, mảnh quyền một cái liên tiếp một cái. Trong mắt hần, Ma Vân điều không phải yêu cầu, mà là một chùm nóng nảy tính khí.

Càng là thực lực tu vi tăng lên tốt nhất chất dinh dưỡng!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Linh thảo, Linh thảo!

Ma Vân điều miệng bên trong phát ra vô cùng bén nhọn tiếng hót, một đôi cánh liễu mạng võ, nghĩ đến bay lên! Thế nhưng là Lục Trần không cho nó nửa điểm cơ hội.

Một đạo chân khí bao khóa mãnh quyền, oanh kích mà xuống.

Hung hăng rơi vào Ma Vân điều trên thân. Ma Vân điều bộc phát ra càng thêm vô cùng thể lương kêu to, thân thể lớn như vậy, bay lên không xoay chuyển, theo thiên núi một đường lăn xuống dưới. Chỉ thấy đầy trời trên dưới, đều là hất lên bụi đất cát đá, Ma Vân điều hung hăng đập xuống đất, không tầm thường linh trí, hoàn toàn trầm luân.

Mà Lục Trần không có buông tha cơ hội như vậy, thân hình lần nữa nhảy vọt, cười ở cái này vô cùng béo tốt Ma Vân điều trên thân, mãnh quyền hung hăng rơi xuống, nện ở Ma Vân điều trên đầu. Chỉ là một quyền, liền đem cái thẳng này đầu, thế nào đến nứt ra, từng sợi đỏ búng máu tươi, phun ra.

Ma Vân điều hung hăng gãy dựa.

Thế nhưng là hiện tại nó, liền là Lục Trần thịt cá trên thớt gỗ, chỉ có bị đồ tể phần, không có gãy dựa khả năng. Không bao lâu, kêu rên một tiếng, sinh mệnh trôi qua, chỉ thấy một chùm mát lạnh ánh sáng lấp lánh, theo nó trong thân thể phun ra.

Lục Trần các loại liền là hiện tại, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, há mồm hung hăng khê hấp, đạo này ánh sáng lấp lánh đã bị hấn hoàn toàn thôn phệ.

Ngôi sao màu đen chấn động, Luyện Tinh pháp tự động vận chuyển.

Cổ này cuồng bạo tinh khí đã chuyển hóa, đưa về trong đan điền, hóa thành thuần túy nhất năng lượng. Không đợi Thuần Dương Chân Khí sắp tới thôn phệ, bị Lục Trần mệnh danh là sao trời chân khí quý dị bá đạo chân khí, đột nhiên xông ra, cùng trước kia đồng dạng, mười phần bá đạo vận chuyển ra, chỉ là trong nháy mắt, đã tương năng lượng thôn phệ hơn phân nửa, chỉ thấy cái này đoàn chân khí, đột nhiên tăng vọt, hóa thành thuần túy nhất chân khí, ngưng thật một phần, sau đó lại một lần đắm chìm xuống tới.

Đợi đến sao trời chân khí ăn uống no đủ, Thuần Dương Chân Khí lúc này mới bay vọt ra, tương còn lại năng lượng một ngụm thôn phệ.

Lục Trần lông mày nhảy lên mấy lần, mang trên mặt một tia bất đắc dĩ: "Gia hỏa này, thật đúng là bá đạo a."

Trong lúc vô hình, Lục Trần tu vi hướng phía trước phóng ra một bước dài, một hơi đột phá Thái Khí nhất trọng trung kỳ. Trên dưới quanh người, lẫn lộn khí tức, so sánh với ban đầu, hung hãn không chỉ một bậc. Nếu như sự tình lại rơi trở về, đối mặt Triệu An, đánh giết người này, sẽ càng thêm dễ dàng.

Lục Trần trên mặt, tất cả đều là ý cười, nói: "Thực là không tồi, nếu như lại đánh giết yêu thú, đột phá Thái Khí nhất trọng hậu kỳ, đỉnh phong? Hay là, đột phá tới Thái Khí nhị trọng, cũng có thể!" Vừa nghĩ tới Thái Khí nhị trọng, trên người khí phách, lập tức sôi trào.

Đến lúc đó, tức chính là Thái Khí tam trọng người tu luyện, cũng có thể tương đối phương chém giết!

Đây chính là thực lực tăng lên, đạt được không giống bình thường lòng tin. Thân là một cái người tu luyện, có thể chịu đựng ngăn trở, nhưng là không thể thiếu khuyết lòng tin.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trên thân lẫn lộn khí tức càng thấy nghiêm nghị, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt, tạo nên đầy trời ba quang, tương Ma Vân điều thi thể thu lại về sau, từ nơi này rời đi! Dựa theo lệ cũ, vẫn là đến Ma Vân điều chiếm cứ sơn cốc đi dạo một vòng, căn bản là không có Linh thảo cái gì.

Gặp đây, Lục Trần trong lòng hiểu rõ: Xem ra trước kia giáo tập, nói cũng không đều là thật! Có hung thú yêu thú chiếm cứ địa phương, có Linh thảo không giả, thế nhưng là tuyệt đại đa số, đều sẽ bị hung thú yêu thú trước tiên ăn hết! Coi như không có ăn hết, cũng là hung thú yêu thú chờ kỳ thành quen về sau ăn hết.

Tính như vậy.

Linh thảo xuất hiện xác suất, thì càng thấp.

Lục Trần trong lòng, chỉ là ý nghĩ này, không tiếp tục suy nghĩ cái gì khác. Thân hình nhất thời, hướng phía chỗ càng sâu núi rừng vọt lên đi.

Ầm ầm khí lãng, toàn bộ nổ rộ, vền vền chỉ là cái này một thân khí tức, đã tương một chút muốn dựa vào tới dã thú hung thú cần quét lái đi! Thế là, Lục Trần một đường đi nhanh, chỉ là hướng phía trước chạy vội. Vốn cho rằng gặp được yêu thú, thế nhưng là liền tiếp hai ngày đều không có thu hoạch.

Lục Trần lúc này mới xem như minh bạch, yêu thú không phải là muốn liền muốn.

Nghĩ thông suốt cái này một điểm, Lục Trần tâm tư lắng đọng xuống. Cả cá nhân tâm thái, phát sinh một chút biến hóa rất nhỏ. Tâm tính sinh ra biến hóa về sau, đối đãi sự vật, cũng liền có khác biệt. Ngay tại Lục Trần có chút bất đắc dĩ thời điểm, đột nhiên người được một cổ vô cùng mát lạnh hương khí, lông mày phong nhảy lên, một mặt kinh hi: "Linh thảo, tuyệt đối là Linh thảo!"

Năng được xưng là Linh thảo, không có chỗ nào mà không phải là hỏa hầu vượt qua trăm năm, mà lại ra đời linh tính tồn tại. Linh thảo loại này đồ vật, hấp thu thiên địa tinh khí, diễn sinh ra tới tinh khí, tuyệt đối vượt qua, từ trên người yêu thú bắn ra tới.

Lục Trần nghĩ như thế đến. Trong lúc vô hình, chạy vội tốc độ, nhanh hơn một chút! Căn cứ mùi hương dẫn đạo, không bao lâu, ra hiện tại một tòa độ cao bất quá mấy chục trượng, phẳng phất giống như một khối to lớn tảng đá, đứng sừng sững lấy ngọn núi nhỏ phía trước.

Cái này ngọn núi nhỏ, từ phía bằng phẳng, kéo dài bên ngoài hơn mười trượng, lại là từng tòa đứng vững lên sơn phong, chen chúc mênh mông núi rừng, tưởng từ phía vậy lên, để từ bên ngoài khí, chảy đến đến, trôi không đi ra, đều rơi vào ngọn núi bên trên. Có lẽ đây mới là nơi này sinh ra Linh thảo nguyên nhân.

Mà hiện tại, Lục Trần liền đứng tại dưới ngọn núi.

Ánh mắt bay lên, hướng phía phía trên nhìn lại, chỉ gặp được không, nổi lơ lửng một đoàn màu trắng ánh sáng, cái khác cái gì, đều nhìn không rõ ràng.

Cho dù không biết phía trên là cái gì, thế nhưng là từ nơi này mùi thơm nồng nặc, Lục Trần biết, phía trên Linh thảo, tất nhiên không phải bình thường, có lẽ đúng là mình tu vi, tiến thêm một bước cơ duyên. Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt, đang muốn xông đi lên thời điểm.

Lục Trần thần sắc đột nhiên biến hóa!

Nghìn cân treo sợi tóc tế, thân thể tại nửa không trung, trực tiếp đằng chuyển, chỉ thấy một khối chừng nửa trượng lớn nhỏ hòn đá, từ sơn phong phía sau bên trên bay vọt tới! Vô cùng dữ tợn ba động khủng bố, trong nháy mắt bộc phát.

Một tiếng vang ầm ầm, nện sau lưng Lục Trần, ngạnh sinh sinh tướng mặt đất, oanh chia năm xẻ bảy, hăm ra một cái hố to.

Lục Trần trên trán, một giọt mồ hôi lạnh chảy ra tới. Theo sát lấy, một tiếng vô cùng bén nhọn gầm thét, từ xa đến gần, ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ nổ rộ. Một đoàn chói mắt Kim Quang Thiểm nhấp nháy, một con thân cao một trượng, quanh thân bao vây lấy da lông màu vàng Kim Viên, vọt mạnh mà tới.

Cái này Kim Viên, thân hình nhất thời, Thái Khí nhất trọng, nhưng là vượt qua Ma Vân điều khí tức, theo nó trên thân toàn bộ nổ rộ.

Chỉ là mượn lực giảm đáp, thân thể lớn như vậy, đã vọt tới Lục Trần trước mặt. Dữ tợn bàn tay, một chương mãnh kích, thẳng đến Lục Trần mặt.

Cuồng bạo dữ tợn khí tức, quét ngang bốn phương tám hướng, trên đất cảnh khô lá vụn, cát đất thạch hạt, toàn bộ lẫn lộn ra.

Lục Trần trong lòng dữ tợn nhất thời, cuồng bạo nhục thân, đi ngược dòng nước, một quyền vòng quanh chân khí, cùng Kim Viên trong chớp mắt đánh giết tới nắm đấm, hung hăng đụng vào nhau.

Trong lúc nhất thời, hư không bạo liệt. Một cổ dữ tợn lực lượng, theo Kim Viên thân thể, hung hăng đẩy tới.

Lục Trần thứ nhất lần, tại Thái Khí nhất trọng cái giai tầng này, đụng phải có thể chống lại mình lực lượng tồn tại, cái này Kim Viên không đơn giản. Đương nhiên, Kim Viên loại sinh vật này, trời sinh quái lực, không thể nói Lục Trần lực lượng không bằng người, chỉ có thể là, đây là Kim Viên thiên phú!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Kim Viên tay cụt, nhất kích tất sát!

Bất quá, đối phương liền là thuần túy nhục thân lực lượng có thể cùng hấn chống lại mà thôi.

Phịch một tiếng, Lục Trần một cước rơi trên mặt đất, trên thân cuồng bạo sóng xung kích, đã lẫn lộn. Mắt thấy Kim Viên dồn sức tới, cuồng hồng một tiếng, Phục Giao Kiếm không có nửa phần chần chờ, bị hấn ôm đồm ra, dữ tợn kiếm quang nhện nhạo, Phục Giao Kiếm Pháp thành linh vận chuyển.

Kiếm chi nặng nề, hỗn hợp nhục thân lực lượng toàn bộ bạo phát đi ra.

Đón Kim Viên bạo kích tới nắm đấm, hung hăng đụng vào. Ba động khủng bố, quanh quần bát phương, chỉ thấy hai đạo kim quang nổ tung. Lục Trần thoải mái ra kiếm quang, bị đối phương nắm đấm, oanh rời ra vỡ vụn, không còn tồn tại. Đi ngược dòng nước kiếm quang, cũng tướng Kim Viên trước ngực từng cây bộ lông màu vàng óng, quấy địa vỡ nát.

Lâm ly máu tươi, toàn bộ phun ra.

Trong lúc nhất thời, Kim Viên trông mắt đỏ lên, đã bị Lục Trần chọc giận. Àm ám sóng xung kích, toàn bộ nổ rộ. Chỉ là trong nháy mắt, cái thằng này cuồng bạo thân thể, lại lần nữa bạo khởi. Lúc này, Lục Trần đồng dạng bạo khởi, như trước vẫn là Phục Giao Kiếm.

Kim Viên đôi mắt bên trong lộ ra một tia khinh thường.

Nó nhìn ra được, Lục Trần Kiếm pháp uy năng có hạn.

Cuồng bạo bàn tay, đột nhiên cầm nã ra, đón Lục Trần bạo chém tới mũi kiếm, ôm đồm đi. Nhưng đúng lúc này, Lục Trần đôi mắt bên trong thêm ra ý tứ lãnh ý.

Kiểm pháp ý cảnh, tại chỗ chuyển hóa! Từ nặng nề lực lượng nghiền ép, chuyển hóa nhẹ nhàng chiêu pháp biến hóa, đây mới là Phục Giao Kiếm Pháp tinh túy. Chấn đạo dữ tợn kiếm quang, chấn động ra.

Huu huu huu!

Hóa thành cửu trọng lực lượng, vòng qua Kim Viên bạo kích tới bàn tay, trực tiếp rơi vào trên vai của nó. Liên tục chấn động, đỏ bừng máu tươi, tại chỗ nổ tung, Kim Viên toàn bộ cánh tay, từ đầu vai rơi xuống, chia ra làm chín, ngã xuống đất.

Ngao!

Kim Viên chỗ nào ngờ tới, Lục Trần Kiếm pháp đột nhiên biến hóa, lấy về phần đã mất đi một đầu cánh tay, thân thể lớn như vậy, một tiếng vang âm âm đập xuống đất, thống khổ tiếng hét thảm, theo nó miệng bên trong bạo phát đi ra! Một cỗ nồng đậm huyết khí, theo sát lấy quanh quẩn bát phương.

Kim Viên tay cụt, khí tức trên thân, suy yếu rất nhiều.

Lục Trần đôi mắt bên trong đột nhiên thêm ra một tia linh ngộ, Phục Giao Kiếm Pháp nặng nề cùng nhẹ nhàng, triệt để hỗn hợp, tựa hồ đang ở trước mắt, thể nhưng là dạng này linh ngộ, rõ ràng đã bắt được, lại vẫn cứ không thể triệt để chuyển hóa, để Lục Trần sinh ra một loại vô đầu bút tai cũng không thể làm sao cảm giác, cuối cùng minh bạch, cũng là Kim Viên lực áp bách không đủ, nếu không, Phục Giao Kiếm Pháp liền có thể triệt để dung luyện, chuyển hóa kiếm ý.

Lục Trần cũng không nóng nảy, thân hình phẳng phát giống như như chớp giật, rơi vào Kim Viên bên người.

Mũi kiếm phẳng phát giống như mảnh kích đi xuống trường cao, hung hăng rơi vào Kim Viên trên thân. Dữ tợn mà lại kinh khủng khí lăng oanh bắn đi qua, Kim Viên bản năng muốn nâng lên cánh tay, lúc này mới giật mình một đầu cánh tay, đã không có.

Cứ như vậy tro mắt nhìn lao nhanh xuống tới kiếm quang, đưa nó đầu lâu, từ trên cổ phân chia ra đi.

Theo sát lấy, một cỗ so sánh với Ma Vân điều càng thêm dữ tợn tinh khí, phun ra. Lục Trần ha ha cuồng tiếu: "Luyện Tinh pháp, nuốt nó đi!" Nóng nảy lực lượng, trong thân thể, liên tục không ngừng chuyển hóa.

Thông thấu cảm giác, toàn bộ biến hóa ra.

Lục Trần tu vi, trong nháy mắt này, đã đột phá đến Thái Khí nhất trọng trung kỳ cực hạn, còn kém một hơi, liền có thể đột phá trung kỳ, tiến vào hậu kỳ.

Lục Trần trên mặt khí phách, không khỏi bay lên.

Có lẽ chỉ cần lại đánh giết một con Thái Khí cảnh giới yêu thú, liền có thể tiến vào nhất trọng hậu kỳ. Bất quá hắn cũng biết, yêu thú số lượng có hạn, muốn tìm được tiếp theo chỉ yêu thú, nói cho cùng vẫn là đến bằng vào vận khí của mình. Bất quá hiện tại chỗ tốt, lại là rõ ràng.

Lục Trần tưởng Kim Viên thi thể thu lại.

Ánh mắt bay lên, rơi vào ngọn núi nhỏ phía trên phát sáng Linh thảo phía trên, lại không nữa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt. Vù vù sóng âm, toàn bộ nổ rộ, nẩy cái lên xuống, cao mấy chục trượng ngọn núi, đã vượt qua đi lên. Mà hiện tại, hắn rốt cục có thể rõ ràng nhìn thấy trước mặt Linh thảo.

Chỉ một cái liếc mắt, Lục Trần hô hấp đã dồn dập lên: "Ba mảnh ngân điệp, bốn tiết cành cây, còn có thân chính non nót phiến lá, đây rõ ràng liền là một gốc ngân quang Linh thảo a —— trước kia giáo tập nói qua, một mảnh ngân điệp, có thể làm Linh thảo, hai mảnh ngân điệp, liền có thể xem là hỏa hầu vượt qua trăm năm tồn tại, mà nó ba mảnh, hơn nữa còn có một điểm non nót thân chính, rõ ràng liền là sắp đạt tới ba trăm năm hỏa hầu nguyên cấp Nhị giai Đỉnh cấp Linh thảo a!"

Nguyên cấp Linh thảo, trăm năm Nhất giai, hết thấy Cửu giai, Cửu giai qua đi, tích súc ngàn năm hỏa hầu, liền là Địa cấp Linh thảo.

Lục Trần ha ha cuồng tiếu, trước mặt cái này gốc Linh thảo, mặc dù kém xa ngày đó Diệp Linh Vân để hắn xuất thủ hái tồn tại, nhưng tuyệt đối xa xa vượt qua, bị Thạch Tiểu Phi cướp đi Vân Vãn thảo.

"Nếu là có thể đưa nó ăn, đột phá Thái Khí nhất trọng đỉnh phong, hay là tiến thêm một bước, đều là có khả năng, đây chính là nguyên cấp Nhị giai Đỉnh

cấp Linh thảo a!"

Lục Trần đôi mắt bên trong, đều là xuất hiện tinh quang.

Đương nhiên coi như muốn ăn, cũng không phải hiện tại, càng không phải là tại nơi này! Lúc này, cổ tay chấn động, ngân quang Linh thảo đã bị hất từ trong bùn diện rút ra! Cùng lúc đó, Lục Trần trừng mắt hạt châu, quan sát nó hết thấy biến hóa, chính như trước kia đoán trước.

Linh thảo bọc này tồn tại, từ trong bùn diện rút ra trong nháy mắt, cũng có tán mạn khắp nơi lộ ra ngoài tinh khí, mà lại mười phần khả quan, so sánh với đánh giết Kim Viên có được tinh khí, không có chút nào yếu.

Đương nhiên, đây cũng là Lục Trần không biết càng thêm tí mĩ ngất lấy chi pháp, cho nên cái này gốc Linh thảo, từ rút ra trong nháy mắt, trên thực tế đã bắt đầu tử vong.

Tự nhiên cũng có tinh khí tán mạn khắp nơi.

Loại chuyện này, coi như Cửu Huyền môn những cái kia bồi dưỡng Linh thảo đại hành gia tới, cũng là như thế. Không khác, chỉ là bởi vì không có tương quan tri thức truyền thừa. Bất quá, Lục Trần chỉ sợ Linh thảo tinh khí trong cơ thể tiếp tục tiêu tán, trực tiếp đưa nó đưa vào trong túi trữ vật, cất giữ, chờ lấy tìm tới cơ hội thích hợp, lại đem nó nuốt mất.

Cùng lúc đó, nhìn xem bay bổng lên tinh khí, một ngum thôn phệ!

Nguyên bản ở vào biên giới tu vi, một lần là xong, đạt tới Thái Khí nhất trọng hậu kỳ. Một thân cơ bắp phồng lên, Lục Trần khí tức càng lộ vẻ thâm trầm.

Lục Trần vẻ mặt tươi cười, lại không nửa phần chần chờ, từ nhỏ trên ngọn núi phi thân rơi xuống.

Chính muốn rời khỏi.

Một cái vô cùng dữ tợn thanh âm nổ tung: "Hỗn trưởng đồ vật, đem Linh thảo giao ra!" Chỉ thấy một đạo bóng đen, xốc lên quanh mình rậm rạp rừng cây, lao nhanh ra! Cùng hấn cùng nhau, còn có tốt bốn đạo thân ảnh.

Lục Trần ánh mắt bay lên, chỉ thấy đi đầu một vị người mặc hắc bào trắng hán, một thân vô cùng dữ tợn khí tức, bạo phát đi ra, rõ ràng là Thái Khí nhị trọng người tu luyện! Cùng hấn cùng nhau mấy vị khác, trong đó ba vị đều là Thái Khí nhất trọng, còn lại một người mặc Bạch Bào thiếu niên, lại là một cái nhục thân cường hóa đạt tới chín lần người tu luyện, một thân bạo rập ra khí tức, so sánh với Bạch Tú Nhi chỉ mạnh không yếu.

Áo bào đen trắng hán mới nói, lại một thanh âm vang lên: "Bọc này đồ vật, cũng là người như ngươi, năng nhúng chàm sao? Nếu không muốn chết, liền đem đồ vật giao ra!" Đám người này, nhưng thật ra là truy tung Kim Viên mà đến, chỉ là đến nơi này về sau, mới phát giác đến có một gốc Linh thảo, sau đó cái này gốc Linh thảo liền bị Lục Trần hái.

Một đoàn người trong ánh mắt tất cả đều là vẻ tham lam.

Bạch Bào đôi mắt của thiếu niên bên trong càng là lộ ra hung ác dữ tợn chi quang: "Cùng hấn nói nhảm cái gì, cho bản công tử, trực tiếp giết hấn a!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: ai là sói, ai là dê!

Một tôn Thái Khí nhất trọng, mặc một thân áo bào xám trung niên nhân, thâm trầm cười: "Thiếu chủ yên tâm, bọc này hèn mọn sâu kiến, liền để tiểu nhân, hái được đầu của hấn, cho Thiếu chủ đương Bì câu chơi!" Bọn hấn mặc dù là truy tung Kim Viên mà đến, thế nhưng là cũng không nhìn thấy Kim Viên.

Bản năng coi là, Kim Viên chạy đến khác địa phương đi.

Đương nhiên, bọn hấn sẽ không cho rằng là Lục Trần giết Kim Viên, bất kể nói thế nào, Kim Viên không phải so tầm thường, há lại bình thường người tu luyện có thể giết? Huống chi dạng này một cái cùng bọn hấn Thiếu chủ tương đối, muốn nhỏ thiếu niên lang? Cái này càng thêm không thể nào.

Cho nên, trong mắt hấn, Lục Trần liền là một con hèn mọn sâu kiến.

Mấy vị khác, nghe được cái thằng này nói như vậy, cười hi hi hô lên: "Lão tam, diệt đi cái này tiểu tử, ngươi tính đầu công!"

Áo bào xám trung niên nhân cười ha ha, thân hình bỗng nhiên bay bổng lên, phảng phất giống như một con bôn tẩu Man Hùng, thân hình liên tục chấn động, đã lao nhanh, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần đôi mắt bên trong sát khí, lật qua lật lại! Đám khốn kiếp này, thật sự cho rằng hắn là nhuyển chân tôn, có thể tùy ý nắm. Đã đối phương tới chịu chết, vậy liền xử lý hắn đi. Lấy Lục Trần lúc này tu vi hôm nay, bọn này hỗn trưởng, hoàn toàn không ở hai mắt của hắn bên trong.

Ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ nổ rộ. Không đợi áo bào xám trung niên nhân chém giết tới, Lục Trần Phục Giao Kiếm một thanh cảm nã ra. Ông một tiếng, đầy trời quang hà bỗng nhiên lập lòe, một kiếm chỉ uy, hung ác cuồng bạo, phát sau mà đến trước, cơ hồ là trong khoảnh khắc, xuyên thấu áo bào xám trung niên nhân đánh trống reo hò ra khí lãng, vọt tới áo bào xám trung niên nhân trước người, toàn bộ tóa ra.

Hạo đăng kiếm quang, không kiêng nể gì cả!

Áo bào xám trung niên nhân trông mắt trừng lão đại.

Đao trên người hắn ánh sáng, vừa mới nổ rộ, thế nhưng là đối diện cái này phảng phất giống như sâu kiến thiếu niên kiếm quang, cũng đã xuyên thấu bộ ngực của hắn.

Một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, từ cổ họng của hắn bên trong bạo phát đi ra!

Chỉ thấy một trường trượt máu tươi, xông phá lồng ngực miệng vết thương, chảy ra ra, đem hắn nhuộm thành một cái huyết nhân. Mà chuôi này đáng chết mũi kiếm, càng là xuyên thấu bộ ngực của hắn, kim quang trung quyền lấy huyết viêm mũi kiếm, từ sau lưng xông ra.

Áo bào xám trung niên nhân đưa tay, cầm một cái chế trụ mũi kiếm!

Thải Khí cảnh giới ba động, từ trên người hắn, điên cuồng nổ rộ, liền nghĩ tưởng chuôi kiếm này từ trong lồng ngực rút ra.

Cùng lúc đó, mặt khác bốn cá nhân, từng cái trông mắt đều trừng.

Áo bào đen trắng hán nghiêm nghị cuồng hồng: "Hỗn trưởng đồ vật, còn không ngừng tay?" Một thanh khai sơn đại phù, từ thất lưng của hắn bên trên nhảy ra ngoài. Cuốn lên đầy trời hàn quang, thẳng đến Lục Trần.

Mặt khác hai tôn Thải Khí nhất trọng, một cái thoải mái đầy trời kiếm quang, một cái phản chấn bén nhọn thương mạng, cũng là một trước một sau vọt ra.

"Vương bát đản, ngươi dừng tay a!"

"Tiểu súc sinh, ngươi chết không yên lành!"

Về phần Bạch Bào thiếu niên, trông mắt của hắn trừng càng lớn, đôi mắt bên trong không dám tin quang hoa, toàn bộ tóa ra, hắn chỗ nào biết, trước mặt cái này so với hắn còn muốn nhỏ thiếu niên, thủ đoạn hung tàn như vậy. Áo bào xám trung niên là cái gì, đây là một tôn Thải Khí.

Thải Khí a!

Cũng không phải Nhục Thân cảnh giới người tu luyện.

Thế nhưng là tôn này Thải Khí, trước đây xuất thủ tình huống dưới, bị đối phương một kiếm đâm trúng ngực, nguy hiểm tính mạng ngay tại sớm tối ở giữa.

Là áo bào xám trung niên nhân quá yếu?

Đương nhiên không phải, chỉ có thể là cái này áo bào đen thiếu niên càng mạnh.

Bạch Bào thiếu niên trong con mắt nhiều một chút sợ hãi, bất quá những này sợ hãi bộc phát về sau, lại bị càng thêm dữ tợn nhan sắc che đậy, hóa thành kinh thiên động địa gầm thét: "Bên trên, đều cho bản công tử cùng tiền lên, đem cái này tiểu hỗn đản, oanh thành thịt nát a!"

Áo bào đen trắng hán cùng hai tôn Thải Khí nhất trọng, đôi mắt bên trong hàn quang tóa ra, không cần Bạch Bào thiếu niên phân phó, bọn hắn cũng chuẩn bị làm như thế.

Lúc này.

Lục Trần khỏe mắt quét nhìn, nhìn thấy lao nhanh tới người tu luyện, đôi mắt bên trong lãnh quang, đột nhiên bộc phát. Mà áo bào xám trung niên đôi mắt bên trong cầu sinh chi quang, cũng là đột nhiên bạo phát đi ra. Hắn thấy, chỉ cần đồng bạn xông lại, mình liền có thể sống mệnh, một khi mạng sống, liền cùng những người khác cùng một chỗ, tướng trước mặt cái này tiểu vương bát đản oanh thành thịt nát! Không giết gia hỏa này, thế không làm người.

Thế nhưng là, kỳ vọng của hắn, cuối cùng chưa thể trở thành hiện thực.

Phịch một tiếng!

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang càng thấy sáng chói, bạo phát đi ra mũi kiếm hoành đến thẳng đi, trong nháy mắt nổ rộ chín đạo ngưng thực kiếm quang, không cho đối phương giây dựa cơ hội, tướng cái này yếu giống căn bã đồng dạng Thái Khí nhất trọng, tại chỗ vỡ nát.

Áo bào xám trung niên ngay cả kêu thảm đều có thể không kịp bạo phát đi ra, đã chết tại chỗ.

Theo sát lấy, một chùm dữ tợn tinh khí, lưu chuyển ra đến!

Cùng ngày đó đồng dạng, ngôi sao màu đen bên trong, sinh ra một cổ bài xích cảm giác.

Lục Trần trong lòng hiểu rõ, ngời nhìn trước sớm suy đoán: Đối phương cùng hán giống nhau là người, cho nên đàn sinh tinh khí, không thể thôn phệ.

Cùng lúc đó, áo bào xám trung niên trên thân xuất hiện hùng hực máu tươi, phun ra, tung tóe Lục Trần đầy đầu đầy mặt, đã hóa thành một cái huyết nhân. Nghe thấy sau lưng cuồng bạo phá không sóng âm nổ tung, Phục Giao Kiếm nghìn cân treo sợi tóc té nằm ngang ở sau lưng.

Leng keng một tiếng vang thật lớn!

Một cổ vô cùng lực lượng cuồng bạo, từ phía sau bạo phát đi ra.

Lục Trần chém giết áo bào xám trung niên về sau bạo phát đi ra mũi kiếm, cuối cùng có chút vội vàng, một thân chân khí, chỉ huy điều hành không đủ nắm thành! Cho nên về mặt sức mạnh không kịp đối thủ. Thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như nặng nề bao cát, bị oanh hướng phía trước cắm đi qua, rơi trên mặt đất thời điểm, nganh sinh sinh nghiền nát mặt đất nham thạch.

Theo sát lấy, nhận quang bộc phát, rơi vào Lục Trần nguyên lai đứng thẳng địa phương. Phương này mặt đất, bị đạo này vô cùng nóng nảy nhận quang, oanh chia năm xẻ bảy, cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Chính lúc này, áo bào đen trắng hán thân hình hiển hiện ra. Trong con ngươi của hán mang theo một tia chấn kinh, vừa rồi kia một búa, có thể nói, nổ rộ hán toàn bộ thực lực, thế nhưng là lại có chém giết Lục Trần! Chuyện như vậy, để hán dạng này một tôn Thái Khí nhị trọng, ít nhiều có chút không phục đồng thời, lại nhiều một chút mãnh liệt kiên kị.

Trước mặt cái này thiếu niên không đơn giản!

Mà đối thành bên ngoài hai vị chậm hán một bước Thái Khí nhất trọng, mắt thấy áo bào đen trắng hán đánh lui Lục Trần, coi là nắm chắc thắng lợi trong tay, tại áo bào đen trắng hán một búa bạo kích, kích thứ hai chưa lao nhanh lúc đi ra, hai vị này thân hình không có đình chỉ, vọt tới Lục Trần trước người —— kiếm quang nổ rộ, thương mạng bộc phát.

Dữ tợn thanh âm, từ cổ họng của bọn hán bên trong bạo phát đi ra: "Tiểu vương bát đần, chịu chết đi!"

"Ngươi dám giết lão tam, hiện tại liền chôn cùng hán đi thôi!" Hai cá nhân phảng phất giống như nắm Lục Trần mệnh môn, cuồng bạo công kích, trút xuống.

Bạch Bào thiếu niên nhìn thấy một màn này, thần sắc phản chấn, cuồng hỉ không thôi: "Giết hán!"

Chỉ có áo bào đen trắng hán nhìn ra một tia khác biệt tầm thường địa phương, trên mặt mồ hôi lạnh giọt giọt chảy ra đến, nơi nào còn có nửa phần chân chờ, vọt tới Bạch Bào thiếu niên trước mặt, nói: "Thiếu chủ, mau lui!" Nếu như hai vị này Thái Khí nhất trọng không tham công liều lĩnh, hán còn có cơ hội.

Thế nhưng là cái này hai cá nhân gia hòa, tự cho là đúng, đã đi mất đi cơ hội.

Bọn hán chủ định sống không được!

Mà áo bào đen trắng hán từ Lục Trần một kiếm oanh sát áo bào xám trung niên thủ đoạn, liền nhìn ra, cái này cá nhân thực lực, không kém chính mình.

Không có tiếp viện của đồng bạn, áo bào đen trắng hán tự nhận là không có khả năng cảm xuống đối thủ.

Đã nghĩ mình bạch cái này một điểm, tự nhiên cũng sẽ không lưu tại nơi này!

Thế nhưng là, Bạch Bào thiếu niên không nhìn thấy những này, lớn tiếng: "Uổng phụ thân ta coi trọng ngươi, đưa ngươi lưu tại bên cạnh ta, ta còn tưởng rằng ngươi cỡ nào không tầm thường, nguyên lai như vậy tham sống sợ chết —— cái kia tiểu hỗn đản, mắt thấy liền phải chết, ngươi không đi lên, còn muốn chạy, đơn giản mất hết chúng ta Cự Kinh Bang mặt mũi!"

Chương 50: Cự Kinh Bang Thiếu chủ!

Áo bào đen trắng hán lông tràn đầy đẳng chất, hân không thể một bàn tay, đập choáng Bạch Bào thiếu niên, sau đó mang theo cùng cái này hoàn khổ từ đảo tẩu. Thế nhưng là hân không thể làm như thế, một khi làm, mặc kệ ra ngoài cái mục đích gì, hảo tâm vẫn là ý xấu, đều sẽ bị Bạch Bào thiếu niên miệng bên trong phụ thân trách phạt. Thế nhưng là tình thế nguy cấp, nếu người không đi liền đến đã không kịp.

Ngay tại hân xoắn xuýt, phải chăng mạo hiểm dùng sức mạnh, Bạch Bào thiếu niên kêu gào không chỉ thời điểm, một tiếng tiếng kêu thăm thiết đau đớn bạo phát đi ra, lại là thi triển trường thương vị kia Thái Khí nhất trọng, thân thể lớn như vậy, bạo thành một đoàn huyết vụ, như vậy không tồn tại nữa. Lao nhanh tinh khí trào lưu, bốc lên bầu trời.

Theo sát lấy, một thân đầm máu Lục Trần, xuyên thấu huyết vụ cấu trúc thành huyết tường, một bước vọt ra.

Lạnh thấu xương kiếm quang, âm âm bộc phát.

Mặt khác một tôn Thái Khí nhất trọng, một mặt hoảng sợ, liều mạng thoát mái trong lòng bàn tay mũi kiếm ý đồ ngăn trở một kích này, đến một lần thực lực của hân không tốt, thứ hai liền là kiếm trong tay khí phẩm chất thấp hơn nhiều Lục Trần trong tay Phục Giao Kiếm, keng một tiếng, vừa đối mặt không đến, kiếm khí đã một phân thành hai, ngã xuống đất.

Tôn này Thái Khí nhất trọng, trông mất trùng.

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, quay người liền lui, lui ra ngoài không đến mấy bước, sáng chói tinh quang nở rộ, chỉ thấy cái thẳng này thân thể, cùng lúc trước vị kia đồng dạng, bạo thành một đoàn huyết vụ.

Bạch Bào đôi mắt của thiếu niên bên trong tất cả đều là vẻ hoảng sợ, trong óc, ông ông tác hưởng, vì sao lại dạng này? Rõ ràng hân người đã chiếm thượng phong, thế nhưng là trong chớp mắt, lại tồn thất hai người. Trong lúc nhất thời, bên trong trong lòng cháy bỏng, toàn bộ bộc phát, cả cá nhân ngu ngơ tại nguyên chỗ, bờ môi run rẩy.

"Tiểu tử tông ai!" Áo bào đen trắng hân thấy cảnh này, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, một thanh gánh vác Bạch Bào thiếu niên, xoay người rời đi. Mặc dù hân hận chết Lục Trần, thế nhưng là cũng muốn cảm tạ Lục Trần, nếu như không phải Lục Trần dùng Lôi Đình thủ đoạn diệt trừ hai tôn Thái Khí nhất trọng, trước mặt cái này hoàn khổ chưa chừng còn muốn tiếp tục gọi rầm rĩ xuống dưới, mà hiện tại Lục Trần tỏa ra thủ đoạn, rất rõ ràng kinh đến Bạch Bào thiếu niên, rốt cục có thể chạy trốn.

Thế nhưng là, còn kịp sao?

Áo bào đen trắng hân nội tâm tràn đầy cháy bỏng, trên người nguy cơ còn không có giải trừ. Nếu như trước tiên liền đi, chưa chừng hiện tại đã thoát khỏi nguy hiểm, thế nhưng là hiện tại, bọn hân còn tại Lục Trần bên trong phạm vi công kích.

Áo bào đen trắng hân chỉ có thể đem hết toàn lực hướng phía trước chạy đi!

Từng đạo lẫn lộn khí lãng, từ trên người hân bạo phát đi ra, âm âm sóng âm, bốn phương tám hướng tác động đến khuếch tán.

Lục Trần nheo lại trong ánh mắt tất cả đều là lãnh quang.

Dạng này hai cái uy hiếp tính mạng hân người tu luyện, không thể tha thứ. Càng quan trọng hơn là, bọn hân trước đó đối thoại, dù là Lục Trần lúc ấy đối mặt hai tôn Thái Khí nhất trọng, cũng nghe rõ ràng, trong đó Cự Kinh Bang ba chữ, càng là trực tiếp bắn vào trong đầu của hân.

Cự Kinh Bang là cái gì? Đây là đứng hàng Trần quốc bốn môn phía dưới đệ nhất bang phái, thực lực hùng hậu, coi như cùng trước mặt ở cuối xe bốn môn một trong Cửu Huyền môn so sánh, cũng chưa chắc yếu đi bao nhiêu. Nếu không phải Cửu Huyền môn còn có một tôn Ngưng Đan cảnh giới lão tổ bế sinh từ quan, thực lực càng là không bằng đối phương.

Nếu như đào đi Ngưng Đan cảnh giới lão tổ không tính, Cự Kinh Bang thực lực, đủ để nghiền ép Cửu Huyền môn.

Mặc kệ là tại Trần quốc, vẫn là Vân Linh đại lục, hoặc là bao quát Vân Linh đại lục tây Lư Châu, lại thế nào cường hoành bang hội thế lực, không có Ngưng Đan cảnh giới lão tổ tọa trấn, không thể mở rộng Sơn môn, thành lập áp đảo bang hội thế lực phía trên cửa. Lục Trần tại Cửu Huyền môn ba năm, Cự Kinh Bang sự tình, lỗ tai đã sớm nghe ra kén tới.

Đây là một cái chí tại mở Sơn môn, tấn thăng cửa liệt kê thế lực. Mà lại, bọn hân một mực tại cố gắng.

Chớ nói không biết bối cảnh của bọn hân, tại có thể xử lý đối phương tình huống dưới, cũng sẽ không bỏ qua bọn hân, mà hiện tại đã biết, càng là không thể để cho bọn hân từ nơi này chạy đi.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trên thân tỏa ra sóng xung kích, toàn bộ bộc phát, một nháy mắt đã vọt lên đi qua, trùng trùng điệp điệp khí thế, từ trên người hắn hiển hiện ra.

Giờ phút này Bạch Bào thiếu niên đã lấy lại tinh thần, không ngừng thúc giục: "Nhanh, lại nhanh một điểm a, hắn đã đuổi theo tới a —— lại kiên trì một hồi, Đồ sư huynh có lẽ đã đến a!"

Áo bào đen trắng hán bên trong trong lòng, càng nhiều cháy bỏng bạo phát đi ra, trong lòng đã tưởng Bạch Bào thiếu niên mắng ngàn lần trăm lượt, nếu không phải Bạch Bào thiếu niên tự cho là đúng, lại há có thể lâm vào bấy giờ hoàn cảnh?

Ngay lúc này!

Sau lưng bỗng nhiên hù dọa một trận cuồng phong, Lục Trần đuổi theo.

Áo bào đen trắng hán cuồng hồng một tiếng, hai chân trên mặt đất hung hăng giẫm mạnh, tiềm lực bộc phát tình huống dưới, ngạnh sinh sinh từ Lục Trần sóng xung kích dưới, nhảy ra đi.

Thế nhưng là hắn năng thoát khỏi thứ nhất dưới, cái thứ hai cuối cùng vẫn là bị Lục Trần oanh bắn tới khí thế cuốn trùng, thân thể lớn như vậy, nhộn nhạo trùng điệp ba quang. Chỉ là trong nháy mắt, liền cùng Bạch Bào thiếu niên bị hất tung ở mặt đất bên trên, áo bào đen trắng hán còn tốt, Bạch Bào thiếu niên lại phách lối hô lên: "A, đáng chết hỗn trướng, ngươi biết không ngờ biết bản công tử là ai a! Bản công tử chính là Cự Kinh Bang Thiếu chủ, cha ta liền là Cự Kinh Bang bang chủ trăm dặm phi ung a! Ngươi dám động thủ, bản công tử cam đoan ngươi sống bất quá ngày mai —— còn có, ta sư huynh liền tại phụ cận, ngươi dám đụng đến ta, ta sư huynh cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Áo bào đen trắng hán nghe được nơi này, hận không thể đưa tay che miệng của hắn. Nhà mình Thiếu chủ nói ra câu nói này, chẳng khác gì là muốn chết!

Lục Trần lông mày phong run run, cười lạnh nói: "Trăm dặm phi ung lại như thế nào? Ta muốn giết ngươi, ai cũng ngăn không được, lại nói, cái này vùng đồng bằng hoang bên ngoài chi địa, giết ngươi, lại có ai biết? Về phần sư huynh của ngươi, hắn không phải còn không có tới sao?" Đôi mắt bên trong hàn quang, đột nhiên nở rộ.

Lại không nỡ phần chần chờ, Phục Giao Kiếm một thanh cầm nã ra.

Hừng hực kiếm quang, mắt thấy liền muốn lao nhanh lên thời điểm, Lục Trần lông mày phong đột nhiên nhảy lên, trăm xuống mũi kiếm, đột nhiên đảo ngược, đưa ngang trước người!

Chỉ thấy nơi xa một đạo cực quang bay vọt tới!

Trùng trùng điệp điệp sóng âm bên trong, lại là một thanh bị màu mực ngọc ánh sáng lấp lánh bao khóa mũi kiếm, nổ bắn ra mà tới. Dữ tợn bạo phát đi ra tốc độ, nhanh đến cực điểm.

Hưu hưu hưu!

Chỉ là trong nháy mắt, liền cùng Lục Trần đã hất lên mũi kiếm, hung hăng đụng vào nhau. Một vòng càng thêm hừng hực ánh sáng, lưu chuyển ra tới.

Lục Trần thật giống như bị người hung hăng đẩy một cái, nặng nề thân thể, bay rớt ra ngoài không hạ hai trượng có thừa. Theo sát lấy, chỉ thấy Bạch Bào thiếu niên cùng áo bào đen trắng hán bên người, nhiều một người mặc thanh bào thanh niên.

"Ai nói ta không có tới?" Thanh bào thanh niên mặt phong hẹp dài, bờ môi rất mỏng, mang theo một mặt vẻ âm tàn. Trong lòng bàn tay càng là nắm vuốt một thanh trường kiếm, lạnh lẽo quang mang, từ trên mũi kiếm phản xạ tới, phản chiếu lấy tầng tầng hàn quang.

Lục Trần đứng tại ngoài hai trượng, vẻ mặt nghiêm túc: "Thải Khí tam trọng!"

Thanh bào thanh niên khoe miệng có chút liệt lên: "Thật sự là ngớ ngẩn không ra, ngươi một cái nhỏ nhỏ Thải Khí nhất trọng, còn có thể gánh vác ta một kiếm, có chút bản sự! Xem ra ngươi cũng không phải hạng người vô danh —— xưng tên ra?"

Lục Trần ngó ngẩn mới có thể nói ra tên của mình, chỉ là cười lạnh không nói.

Bạch Bào thiếu niên nhìn thấy thanh bào thanh niên, đại hỉ không thôi, hô: "Sư huynh, ngươi rốt cục tới rồi, ngươi nếu là chậm thêm đến một hồi, ta, ta liền bị tên vương bát đần này giết a, hiện tại liền mời sư huynh xuất thủ, diệt đi hắn đi."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: kiếm ý

Thanh bào thanh niên mỉm cười: "Sư đệ, chớ hoảng sợ, liền đệ Đồ mỗ giúp ngươi chém cái thằng này!" Cái thằng này trên người thanh bào, âm âm chấn động. Liên tục không ngừng mà ba động, bên trên xuống tới về tung bay, chỉ là trong nháy mắt, kiếm quang tái khởi, hóa thành một con dữ tợn hắc điều, thẳng đến Lục Trần.

"Kiếm ý!" Lục Trần con mắt trừng.

Họ Đồ thật không tầm thường, thể mà nắm trong tay kiếm ý, thực lực của hắn không thể coi như không quan trọng. Bất quá Lục Trần không sợ hãi, đối phương muốn giết hắn, khó khăn cực lớn. Có lẽ Lục Trần thắng hắn cơ hội rất nhỏ, nhưng lại có thể mượn nhờ đối phương, tôi luyện lúc trước tranh đấu lúc, dần sinh kia một sợi, cực kỳ mong lung ý cảnh.

Nếu là có thể mượn nhờ tay đối phương, tuồng kiếm ý rèn luyện ra, đó là đương nhiên thì tốt hơn.

Tâm tư lắng đọng, Lục Trần nghĩ đến liền muốn làm đến.

Tại thanh bào thanh niên kiếm quang lao nhanh tới trong nháy mắt, Lục Trần cuồng hồng một tiếng, dữ tợn kiếm quang, đi ngược dòng nước, cùng đối phương kiếm quang diễn hóa hắc điều, hung hăng đụng vào nhau, liên tục không ngừng tiếng va chạm, toàn bộ nổ rộ, không có nửa điểm ngoài ý muốn.

Lục Trần Phục Giao Kiếm Pháp vừa đối mặt không đến, đã băng thành phần vụn.

Một vòng lớn lao lực lượng quét ngang ra, Lục Trần trên dưới quanh người quần áo, vỡ nát không biết bao nhiêu. Lớn lao lực lượng, vừa đi vừa về cọ rửa, dưới chân không vững, lại lui một bước, một đường đi qua, bước ra tới đầu chân, một cái so một cái sâu.

Thanh bào thanh niên thấy cảnh này, trên mặt vẻ khinh miệt nặng hơn một chút, hừ lạnh đến: "Đừng tưởng rằng giết mấy cái phế vật, liền coi chính mình đến cỡ nào không tầm thường! Hừ, tại Đồ mỗ hắc điều Kiếm pháp diễn hóa kiếm ý trước mặt, ngươi chỉ có vron cỏ liền giết phân."

"Chết đi, tiểu tạp chủng!" Thanh bào thanh niên thân hình tái khởi, một vòng càng thêm sáng chói kiếm quang, tỏa ra.

Lục Trần lỗ tai dựng lên, hắc điều Kiếm pháp?

Môn này Kiếm pháp hắn nghe qua, chính là Trần quốc bốn môn đứng đầu Vô Cực môn kiếm thuật. Giống bức này kiếm thuật, bình thường không truyền cho ngoại nhân.

Năng tu luyện không truyền ra ngoài Kiếm pháp, cái thằng này chỉ sợ sẽ là Vô Cực môn đệ tử, lại liên tưởng Bạch Bào thiếu niên ra hiện tại nơi này, mà Cự Kinh Bang tổng đàn, liền thiết lập tại sông giáp ranh phía Nam cự kinh trong hồ. Có thể phỏng đoán, bọn hắn chỉ sợ đều là từ Bắc Phương tới —— về sau lại nghĩ một chút Trần quốc bốn môn, đều có ba năm học đồ kỳ hạn sau nghỉ một tháng quy định, không khó phỏng đoán, Bạch Bào thiếu niên chỉ sợ cũng là Vô Cực môn đệ tử.

Từ một cái khía cạnh khác, cũng có thể xác minh, Cự Kinh Bang cùng Vô Cực môn quan hệ vô cùng tốt, chuyện này là thật.

Đương nhiên ý nghĩ này, chỉ là tại Lục Trần trong lòng hơi hù dọa một tia gọn sóng mà thôi. Khảo nghiệm ngay tại trước mặt, nơi nào còn có cái khác tâm tư, đi suy nghĩ những vấn đề khác. Đối mặt thanh bào thanh niên lại lần nữa bạo kích xuống tới kiếm ý, Lục Trần lại là hét dài một tiếng, mũi kiếm tái khởi.

Phục Giao Kiếm Pháp vận chuyển càng thấy dữ tợn!

Ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ tỏa ra.

Vẫn như cũ cùng lúc trước đồng dạng, trực tiếp vỡ nát.

Phốc!

Lục Trần như vậy chống lại, cuối cùng vẫn là ăn thiệt thòi không ít, một ngụm nghịch huyết, đã từ trong mồm phun tới, thân thể lớn như vậy lung la lung lay, lui ra ngoài không hạ hai bước. Trên dưới quanh người, một cỗ khó nói lên lời nặng nề cảm giác, đã bộc phát.

Giờ khắc này, Lục Trần kém chút liền không nhận được thi triển Trích Tinh Thủ Tinh Quang chi ý.

Đúng lúc này.

Lục Trần bên trong trong lòng, đột nhiên sinh ra một cỗ kỳ dị cảm giác, loại này cảm giác, thành linh liền là biến mất kia cỗ thông thấu.

Mau tới!

Dù là trên dưới quanh người, nặng nề cảm giác mãnh liệt xâm nhập, thế nhưng là bên trong vui sướng trong lòng, vẫn là không nhận được từ Lục Trần

trong lòng tán phát ra. Có lẽ chỉ cần lại đến mấy lần, Phục Giao Kiếm Pháp liền có thể phá kén trùng sinh, hai loại ý cảnh triệt để hoà hợp, ngưng tụ kiếm ý!

Ngày đó thức tỉnh quyền ý, Lục Trần cũng không cảm thụ trong đó quá trình.

Mặc dù cuối cùng được quyền ý lực lượng, kỳ thật nội tâm vui sướng cũng không nhiều, bởi vì không có kinh lịch quá trình, trải nghiệm trong đó gian khổ. Nhưng là hiện tại, kiếm ý đột phá, đang ở trước mắt! Theo Lục Trần, hắn càng muốn đi cảm thụ loại lực lượng này thuế biến, cũng chỉ có dạng này mới có thể chân chính để tự thân lực lượng đạt tới cực hạn.

Lục Trần ha ha cười như điên: "Thế nào, các hạ thân là Thái Khí tam trọng người tu luyện, chưa ăn no cơm sao, cứ như vậy một điểm lực lượng sao?"

"Hỗn trưởng!" Thanh bào thanh niên nổi giận.

Lấy hắn Thái Khí tam trọng lực công kích, thế mà không thể cảm xuống trước mặt tôn này nho nhỏ Thái Khí nhất trọng, làm sao có thể chịu đựng. "Đã ngươi muốn nhanh như vậy chết, vậy thì tốt, Đồ mỡ liền để ngươi chết —— hắc điều đằng vân, ngoại đạo chảy xiết!" Diễn hóa hắc điều kiếm ý, đột nhiên nổ tung, hóa thành từng đạo lao nhanh hắc sắc kiếm quang, từ không trung bên trên chảy xiết mà xuống.

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng nặng hơn!

Bạch Bào thiếu niên nhìn thấy nơi này, nhìn không được cười ha ha: "Đồ sư huynh uy vũ! Xử lý cái này tiểu vương bát đản, nhưng vào lúc này a!"

Áo bào đen trắng hán một mặt nhẹ nhõm: "Cái này tiểu tặc, hắn phải chết không nghi ngờ!"

Loại này đầy trời đều là phi kiếm công kích, hắn tự hỏi là không ngăn nổi.

Chỉ thấy lao nhanh đi xuống kiếm quang, tướng Lục Trần bao bọc vây quanh —— Lục Trần hoàn toàn chôn sâu trong đó, không thấy tung tích.

Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào trên mặt thiếu niên đáng tươi cười càng nhiều: "Chết rồi, chết rồi, tuyệt đối chết!"

"Thiếu chủ nói đúng lắm, cái này tiểu tử, lại thế nào khả năng gánh vác được, Đồ công tử Kiếm pháp? Hắn phải chết a!" Áo bào đen trắng hán nói.

Thanh bào thanh niên đôi mắt bên trong hàn quang càng lộ vẻ cuồng bạo.

Nhưng liền tại bọn hắn đều coi là, Lục Trần hắn phải chết không nghi ngờ thời điểm, một vòng càng thấy kiếm quang sáng chói, phảng phất giống như kinh thiên lập trụ, từ đen kịt trong kiếm quang tán phát ra. Đạo kiếm quang này vừa mới sinh ra, đầy trời hắc sắc kiếm quang, có một đạo tính một đạo, nhao nhao băng liệt, cho đến tiêu vong không thấy.

Lúc này!

Một người quần áo lam lũ, nhưng là khí tức vô cùng cường thịnh, khuôn mặt quật cường áo bào đen thiếu niên từ bên trong đi ra, chính là Lục Trần. Một đường lao nhanh, chỉ còn lại một vòng, vô cùng cường thịnh kiếm quang, nằm ngang ở sau lưng. Đạo kiếm quang này ngưng tụ, phảng phất giống như một cây trượng dư cao cột đá, tràn ngập một cỗ nguy nga khí tức!

"Cái này sao có thể!" Thanh bào thanh niên la thất thanh.

"Không!" Bạch Bào thiếu niên kinh hãi không thôi đứng lên.

Áo bào đen trắng hán đôi mắt bên trong tiêu tán hoảng sợ, lại một lần xông ra, ánh mắt rơi vào Bạch Bào thiếu niên trên thân, chỉ cần tình huống không thích hợp, liền mang theo Bạch Bào thiếu niên chạy trốn, mặc kệ cái khác.

Lúc này, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang tầng tầng nổ rộ: "Nói đến, còn muốn cảm ơn ngươi, nếu như không có của ngươi Kiếm Ý nghiền ép, ta Kiếm pháp liền không thể phá kén trùng sinh, diễn hóa kiếm ý! Ta năng thành tựu kiếm ý, có ngươi một phần công lao —— tốt, khoe thành tích kết thúc, hiện tại tới phiên ta!"

Nói nơi này, Lục Trần thân hình đột nhiên chấn động.

Hùng lực kiếm quang, đột nhiên lẫn lộn, phảng phất giống như cột đá khuynh đảo kiếm ý, nghiền ép xuống tới.

Thanh bào thanh niên tròn mắt, trừng, đôi mắt bên trong dữ tợn, hoàn toàn nổ rộ: "Lão tử muốn giết ngươi a!" Lúc trước bình tĩnh, giờ khắc này, không còn sót lại chút gì!

"Vậy phải xem nhìn, đến tốt cùng ai giết ai." Lục Trần lại không nửa phần chần chờ, nhục thân lực lượng gia trì, Tinh Quang chi ý gia trì, đủ loại sáng chói lực lượng toàn bộ bộc phát. Cổ khí thể này vừa rồi ngưng tụ, đã tướng thanh bào thanh niên khí thể nghiền ép xuống.

"Nếu không phải vì rèn luyện của ta Kiếm Ý, ngươi cho rằng, ta để ngươi sống đến hiện tại sao?" Lục Trần lãnh đạm thanh âm vang lên.

Tuyệt cường khí diễm, đã tướng thanh bào thanh niên bao phủ tại kiếm quang phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thái Khí tam trọng, chém giết!

Thanh bào thanh niên quanh thân cuồng bạo khí lăng toàn bộ dữ tợn, ngừng đầu tê mình không ngừng: "Người cái này hỗn trướng, muốn chết a!" Bay là tả kiếm quang lại lần nữa ngưng tụ hóa thành một con hắc điều, hắc điều bay lên không chuyển động, tùy ý lao nhanh khí tức quét ngang thiên địa, nóng nảy mà lại hung hãn, chỉ là trong nháy mắt đã ngưng tụ tại trước người hắn.

Lại không nghĩ kiếm quang của hắn vừa mới ngưng tụ, Lục Trần phảng phất giống như cuồng bạo giống như núi cao quét ngang tới kiếm ý, đã đâm vào phía trên!

Cái này một lần, Lục Trần khí tức quanh người toàn bộ bộc phát, hung ác sóng xung kích, sao mà hung hãn? Chỉ là trong nháy mắt, đã tước hắc điều oanh ròi ra vỡ vụn, không còn tồn tại! Thanh bào thanh niên thân thể lớn như vậy, tựa như điều bị đứt dây, liên tiếp ném ra không hạ mấy trượng, hung hăng đâm vào trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng bởi vì hắn va chạm, tuôn ra từng đầu vết rách.

"Đây không có khả năng!" Thanh bào thanh niên đôi mắt bên trong tất cả đều là dữ tợn nhan sắc.

Hắn thấy, lấy hắn Thái Khí tam trọng tu vi, gạt bỏ đối phương không phải dễ như trở bàn tay sao, làm sao lại giống như bây giờ, không chỉ có chưa từng đánh giết đối thủ, ngược lại để cho mình liên tiếp bị thương.

Trong lúc nhất thời, thanh bào thanh niên trong lòng nhiều một chút vẻ kiêng dè.

Một bên khác Bạch Bào thiếu niên nhìn thấy một màn này, dọa đến sắc mặt tái nhợt, hung hăng lui một thanh áo bào đen trắng hán, nói: "Mau trốn a!"

Áo bào đen trắng hán chính đang chờ câu này.

Không trốn làm gì, ngay cả thanh bào thanh niên như vậy Thái Khí tam trọng người tu luyện đều không làm gì được đối phương, bọn hắn còn lưu tại nơi này làm gì, muốn chết sao? Hai người chỗ nào còn quan nhiều như vậy, tạo nên đầy trời sóng ánh sáng, hướng phía bên trên núi rừng vọt lên đi!

Mà bên này!

Thanh bào thanh niên diện cơ hung hăng nhảy lên, cho dù không áp chế nổi Lục Trần, nhưng nếu như áo bào đen trắng hán cùng hắn đồng tâm hiệp lực, vẫn còn có cơ hội, thế nhưng là hiện tại, gia hỏa này thế mà bỏ qua hắn, chạy trốn. Thanh bào thanh niên bên trong nóng nảy trong lòng toàn bộ bạo phát đi ra, nghĩ đến lần này thoát khỏi về sau, tất nhiên muốn đề tên vương bát đần này đẹp mắt! Đương nhiên, hắn chủ động không để ý đến Bạch Bào thiếu niên.

Tâm Niệm chuyển động, thanh bào thanh niên hành động đã bắt đầu chuyển động.

Cuồng hống một tiếng, thanh bào thanh niên hai tay quét ngang, ầm ầm sóng xung kích, từ trên người hắn toàn bộ tỏa ra, đen kịt kiếm quang, tùy ý lao nhanh, ngưng tụ mà thành hắc điều lại lần nữa vỡ vụn, hóa thành đầy trời nát bấy kiếm quang, phảng phất giống như Mạn Thiên Hoa Vũ hướng phía Lục Trần nổ bắn ra tới.

Hạo đăng sóng xung kích, toàn bộ nổ tung.

Đầy trời trên dưới, đều là lưu động sâm nhiên chi khí.

Theo sát lấy, thanh bào thanh niên thân hình đột nhiên triệt thoái phía sau, hắn cũng chuẩn bị chạy trốn, như là đã không địch lại, cái kia còn lưu tại nơi này làm gì? Còn không bằng hiện tại chạy đi, miễn cho mình bị thương mới là thật! Liều mạng? Dựa vào cái gì!

Hắn mười phần tự tin cho rằng, mình đánh trống reo hò ra kiếm quang, có thể ngăn cản Lục Trần.

Dù sao lúc trước, liền đến qua một lần!

Thế nhưng là hiện tại!

Lục Trần trên mặt sâm nhiên chi khí nặng hơn một chút, cười lạnh nói: "Muốn đi? Người si tâm vọng tưởng, cho ta quét ra!" Cuồng bạo nhục thân lực lượng toàn bộ nổ rộ, Thái Khí trước kia, hắn nhục thân liền đã không kém gì Thái Khí cảnh giới, đột phá Thái Khí về sau, một thân nhục thân cường độ,

càng thấy hung hãn! Quanh thân cuồng bạo khí lăng, toàn bộ tỏa ra!

Thình lình không nhìn kiếm quang bên tập, tựa như xuyên thấu trùng điệp màn mưa đồng dạng!

Cứ như vậy, nganh sinh sinh trôi đi qua. Đầy trời rơi xuống kiếm quang rơi vào trên người hắn, chỉ gặp từng đạo lao nhanh ánh sáng lấp lánh, tùy ý lưu chuyển, đánh nát Lục Trần quần áo, liền là không thể tại Lục Trần trên thân lưu lại dù là một đạo miệng vết thương!

Đi theo.

Lục Trần hai tay quét ngang, nhao nhao kiếm quang, đã bị hắn toàn bộ vỡ nát. Thân hình tiêu xạ, Phục Giao Kiếm đột nhiên chuyển động, càng là kiếm ý quán chú trong đó, một cỗ càng thêm áp lực nặng nề, đột nhiên bạo phát đi ra.

Hung ác bá đạo sóng xung kích, thẳng đến thanh bào thanh niên phóng đi.

Thanh bào thanh niên vừa rồi lao ra, thế nhưng là sắc mặt của hắn, đã toàn bộ tái nhợt.

Đây đều là bị bị hù.

Mất thấy bạo kích mà đến kiếm quang, thanh bào thanh niên cuồng hồng một tiếng: "Ngươi mơ tưởng a!"

Trên người mũi kiếm đột nhiên nhắc ngang, ngăn ở sau lưng.

Thế nhưng là không đợi hắn kiếm quang hoàn toàn nở rộ, từ Phục Giao Kiếm bên trên sức mạnh bùng lên, đã tướng thanh bào thanh niên mũi kiếm, trực tiếp oanh thành hai nửa.

Tinh túy kiếm gãy, bay thấp hai bên.

Thanh bào thanh niên thân thể lớn như vậy, bị cỗ này lực lượng cuồng bạo thôi động, toàn bộ bộ mặt xé trên mặt đất!

Phốc!

Chỉ thấy từng đạo khí lăng tiêu xạ ra, thanh bào thanh niên thân mật các loại mặt đất tiếp xúc gương mặt kia, đã bị đụng nhào nhoẹt, cả cá nhân càng là tinh thần hỗn loạn.

Có như thế một nhảy mất, mất đi tri giác.

Lục Trần nhìn thấy một màn này, nơi nào còn có nửa phần chần chờ, cuồng bạo thân thể, tựa như một con lao nhanh lên kim sắc yêu cầm, một tiếng vang ầm ầm, rơi vào thanh bào thanh niên bên người, Phục Giao Kiếm bạo kích mà xuống.

Thanh bào thanh niên cuối cùng không phải bình thường người tu luyện.

Thân thể bản năng phản ứng kích phát ra đến, hướng phía bên cạnh chéch đi! Ầm ầm, ngay tại hắn tránh ra trong nhảy mất, mặt đất bằng phẳng đã bị Phục Giao Kiếm oanh ra một cái to lớn lỗ thủng.

Đã tinh thần trở về thanh bào thanh niên, vô cùng hoảng sợ nhìn xem đứng ở bên cạnh hắn Lục Trần, cuồng hồng: "Ngươi biết không biết ta là ai? Ta chính là Cự Kinh Bang bang chủ trăm dặm phi ung nghĩa tử, càng là Vô Cực môn nội môn đệ tử, ngươi dám giết ta, nghĩa phụ ta không tha cho ngươi! Vô Cực môn cũng sẽ không bỏ qua ngươi a!"

"Úc, thật sao?" Lục Trần cười, "Như vậy ta hiện tại hỏi ngươi, ngươi biết ta là ai không?"

Thanh bào thanh niên ngây ngẩn cả người.

Hắn thật không biết, trước mặt cái này cường hãn đến gần như biến thái thiếu niên là ai.

Không chỉ có không biết đối phương là ai, càng là ngay cả đối phương theo hầu đều không có nhìn ra! Trần quốc thế hệ thanh niên, hắn không từng nghe nói, còn có loại tồn tại này?

Lục Trần hai tay vỗ, nói: "Ngươi ngay cả ta là ai đều không biết, ta giết ngươi về sau, ngươi cái kia nghĩa phụ, còn có Vô Cực môn, lại biết, ai là hung thủ giết người đâu? Như vậy vấn đề tới, bọn hắn liên sát người hung thủ đều không biết, ta lại có cái gì tốt sợ!"

Thanh bào thanh niên mồ hôi lạnh trên trán suu suu chảy xuôi xuống tới.

Hắn tâm, tuyệt vọng tới cực điểm.

Đúng a!

Thân là người trong cuộc một trong hắn, đều nhìn không ra trước mặt cái này thiếu niên từ đâu mà đến, huống chi Cự Kinh Bang cùng Vô Cực môn?

Nơi này trước không đến thôn, sau không đến cửa hàng, thiếu niên chỉ cần lại làm ra một chút thủ đoạn, càng sẽ không để cho người ta phát giác ra cái gì.

Lục Trần nói: "Như vậy ngươi liền chết đi!"

Đôi mắt bên trong hàn quang lóe sáng!

Thanh bào thanh niên lớn tiếng kêu gọi: "Chỉ cần ngươi không giết ta, ta —— "

"Thật có lỗi, ta không có hứng thú! Mà lại đối với ngươi dạng này lòng mang ác niệm người, ta mới sẽ không tin tưởng ngươi cam kết gì!" Lục Trần mũi kiếm hung hăng bạo kích xuống dưới, âm âm sóng xung kích, toàn bộ nổ rộ.

Tại thanh bào thanh niên tuyệt vọng ánh mắt nhìn soi mói, tướng gia hỏa này, đánh cho vỡ nát.

Một tôn Thái Khí tam trọng người tu luyện, như vậy không còn tồn tại.

Tại thanh bào thanh niên sau khi chết, một chùm càn thêm cuồng bạo tinh khí triều dâng, chảy xiết ra.

Cuồng bạo ba động!

Để Lục Trần ánh mắt bay bổng lên, may ngôi sao màu đen bản năng bài xích, không phải nói không chừng thật sẽ dao động tâm cảnh, sinh ra ăn người suy nghĩ!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: thôn phệ Ngân Quang linh thảo

Đánh giết thanh bào thanh niên về sau, Lục Trần cũng không truy tung áo bào đen trắng hán cùng Bạch Bào thiếu niên. Hai người này, bởi vì Lục Trần bị thanh bào thanh niên hạn chế bước chân, đã từ hấn ánh mắt phạm vi bên trong biến mất. Cố nhiên có chút đáng tiếc, nhưng là không có nhiều ít tiếc nuối.

Dạng này hai cái phế vật điểm tâm, chạy liền chạy đi, không có thập bao lớn không được.

Theo sát lấy, Lục Trần động thủ, từ thanh bào thanh niên trên thân, lấy xuống một con túi trữ vật, mở ra xem. Ngoại trừ một chút kim phiếu bên ngoài, còn có ba mươi khối Nguyên tinh, cùng với khác vụn vặt.

Lục Trần tương kim phiếu cùng Nguyên tinh nắm bắt tới tay, còn lại đồ vật cũng liền không thèm liếc một cái, lại khởi hành tại mấy người khác trên thân lục lợi lên.

Cái này ba cái Thái Khí nhất trọng thân gia ngưng ngưng, kim phiếu cái gì không tính, ba người bàn bạc lên Nguyên tinh, bất quá năm khối mà thôi.

Dù vậy!

Cái này một lần thu hoạch cũng không nhỏ, ba mươi lăm khối Nguyên tinh, cùng một nắm lớn kim phiếu, những kim phiếu này tính cả trên người những cái kia, nếu như toàn bộ hồi đoái ra ngoài, đến cũng có thể đổi một chút Nguyên tinh.

Như thế coi như!

Lục Trần thân gia, đã vượt qua một trăm năm mươi Nguyên tinh đại quan!

Một trăm năm mươi khối Nguyên tinh, không phải số lượng nhỏ, quân không biết, Cửu Huyền môn Thái Khí nhất trọng người tu luyện nguyệt tài nguyên cung cấp, cũng bất quá một khối Nguyên tinh? Liền xem như Thái Khí nhị trọng, cũng chỉ là hai khối mà thôi! Lục Trần đã xa xa đi đến rất nhiều Thái Khí người tu luyện phía trước.

Đón lấy, Lục Trần tương bốn cá nhân thi thể, chất thành một đồng, đem đốt cháy, đốt cháy nơi này thuộc về mình khí tức về sau, lại không nửa phần chần chừ, quay người rời đi.

Như vậy cẩn thận, cũng là bởi vì Lục Trần biết, có một ít đại năng người tu luyện, có thể bằng vào khí tức bắt giữ trong đó đến nào đó cá nhân.

Trên đường đi, thân hình nhảy vọt, Lục Trần tiếp tục thâm nhập sâu.

Trốn xa không dưới mấy chục bên trong, Lục Trần tìm một cái bí ẩn sơn động, thiết hạ một chút đơn giản phòng ngự cạm bẫy, lại không nửa phần chán chờ, lấy ra Ngân Quang linh thảo.

Nhìn xem Linh thảo phía trên lấp lóe ngân quang, Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang toàn bộ xông ra, nơi nào còn có nửa phần chán chờ, đem trọn gốc Ngân Quang linh thảo, một ngụm nuốt vào.

Cường bạo năng lượng dòng chảy xiết, tại Lục Trần trong thân thể, hoành đến thẳng đi lưu chuyển không chừng.

Lục Trần khí tức, bỗng nhiên dâng lên. Lúc đầu đã đạt tới Thái Khí nhất trọng hậu kỳ tu vi, hướng phía phía trước từng bước một trào lên, cơ hồ là trong nháy mắt, đã đạt tới hậu kỳ cực hạn đáng về.

Đây cũng là, Ngân Quang linh thảo tới gần ba trăm năm hóa hầu được lực tác dụng!

Nếu không nơi nào sẽ có hiệu quả như vậy?

Theo sát lấy, đan điền mạnh mẽ chấn động, trực tiếp tướng còn lại được lực toàn bộ thôn phệ.

Lục Trần tâm tư khẽ chấn động, một mặt vận chuyển Hỗn Nguyên chân khí, một mặt quan sát sao trời chân khí, mắt thấy sao trời chân khí cũng không ra cướp đoạt năng lượng, thờ dài một hơi.

Lúc này.

Lục Trần thật đúng là sợ, sao trời chân khí mùi phần bá đạo lao ra, tướng luyện hóa được lực nuốt mất hơn phân nửa, bởi như vậy, còn lại được lực, năng có bao nhiêu?

Đương nhiên Lục Trần trong lòng, cũng có một chút nghi vấn, chẳng lẽ nói, sao trời chân khí chỉ thôn phệ trong nháy mắt kia tàn mạn khắp nơi ra tinh khí diễn hóa năng lượng?

Có phải như vậy hay không, còn phải về sau chậm rãi nghiệm chứng!

Hiện tại, đã sao trời chân khí không có quấy rối!

Như vậy, Lục Trần đôi mắt bên trong quang mang bỗng nhiên phát sáng lên, Hỗn Nguyên chân khí điên cuồng thôn phệ Ngân Quang linh thảo biến hóa ra năng lượng.

Trong lúc nhất thời!

Hỗn Nguyên chân khí một chút xiu lớn mạnh, cuối cùng trưởng thành đến điểm tới hạn về sau, phảng phất giống như vỡ nát một tầng vô hình bích chương.

Lục Trần tu vi, đột phá Thái Khí nhất trọng đỉnh phong chi cảnh!

Còn lại năng lượng, toàn bộ bạo phát đi ra, cổ vũ Hỗn Nguyên chân khí tiến một bước trưởng thành đồng thời, tướng Lục Trần tu vi, đẩy tới Thái Khí nhất trọng đỉnh phong đỉnh phong, cũng chính là Thái Khí nhất trọng cực hạn.

Khoảng cách Thái Khí nhị trọng, chỉ có không đến bán bộ.

Có lẽ lại có một chùm cuồng bạo tinh khí thôn phệ hết, Lục Trần tu vi, liền có thể chân chính phóng ra một bước này, trở thành Thái Khí nhị trọng.

Một khi trở thành Thái Khí nhị trọng!

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, không khỏi càng thêm sáng chói.

Tức chính là không có thành tựu Thái Khí nhị trọng hiện tại, Lục Trần một thân bạo rạp lên thực lực, so sánh với ban đầu cũng có tăng lên cực lớn.

Hai tay nhấc ngang!

Một cổ vô cùng dữ tợn lực lượng, thuận thế mà lên. Hần hiện tại nhục thân lực lượng, so sánh với vừa mới đột phá Thái Khí nhất trọng lúc, tăng trưởng gần như một ngàn năm trăm cân!

Muốn biết, dựa theo Trần quốc tu luyện giới công nhận số liệu, Thái Khí cảnh giới một cảnh giới tăng lên, bình quân giá trị là một ngàn cân, mà hiện tại, Lục Trần nhiều năm trăm cân, hơn nữa còn không có đột phá Thái Khí nhị trọng.

Một khi đột phá Thái Khí nhị trọng, tổng thể nhục thân lực lượng, chỉ sợ muốn đạt tới hai ngàn cân.

Dạng này trị số, quả nhiên là không giống bình thường, cơ hồ tương đương cái khác người tu luyện, hai cái tiểu cảnh giới tăng lên tổng lượng.

Một chút cái gọi là tu luyện kinh nghiệm luôn luôn nói, đột phá Thái Khí về sau, không cần thiết tiếp tục chặt chẽ nhục thân, chỉ cần bồi dưỡng chân khí liền có thể, dù sao ngàn cân lực lượng tăng phúc, so với chân khí trưởng thành, yếu đi không phải một chút điểm. Nhưng là hiện tại, Lục Trần dùng thực tế hành động, đánh trả những cái được gọi là kinh nghiệm lời tuyên bố.

Người khác phủ nhận nhục thân tầm quan trọng, đây chẳng qua là bởi vì bọn hắn chưa từng kiến thức đến nhục thân ảo diệu!

Lúc này!

Lục Trần thân hình nhất thời, nóng nảy sóng xung kích, thuận cánh tay của hắn quét ngang ra. Hoành đến thẳng đi xung kích, hoành đến thẳng đi, tương cái son động này, oanh rồi ra vỡ vụn, mắt thấy liền muốn sụp đổ.

Lục Trần không có lãng phí thời gian, thân hình nhảy vọt, phảng phất giống như một đạo điện ảnh, từ nơi này rời đi.

Mấy ngày sau!

Một đầu rộng lớn dòng sông phía trên, Lục Trần thân hình lao nhanh, phảng phất giống như một đầu nộ long, ầm ầm sóng xung kích, toàn bộ tỏa ra, vèo một tiếng, cuốn lên ngàn vạn nặng dòng nước, đã từ trong nước nhảy ra ngoài, rơi thẳng vào hà tâm Sa Châu phía trên!

Đi theo, lớn như vậy Sa Châu, mạnh mẽ chấn động, vô số cát bụi toàn bộ sôi trào. Một đầu vô cùng tráng kiện, che kín lân minh màu đen cái đuôi, từ trong nước bạo kích tới.

Một cỗ không kém gì Kim Viên sóng xung kích, thuận thế mà lên, hung ác lực lượng cuồng bạo, tương Lục Trần cả cá nhân bao phủ lại.

Lục Trần thân hình lao nhanh tựa như thiểm điện, lệch một ly từ công kích của đối phương phía dưới né tránh! Chỉ thấy đầu này màu đen cái đuôi, hung hăng đập xuống đất, cả tòa Sa Châu cơ hồ đều muốn bị đầu này cuồng bạo cái đuôi, đánh cho vỡ vụn.

Sau một khắc, mặt nước bốc lên, một đầu đen như mực đại mãng, lộ ra dữ tợn răng nanh, cuộn cuộn lấy thân thể, hướng phía Lục Trần, hung hăng cắn xé tới.

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang lóe sáng.

Trong nước thời điểm, không làm gì được đối phương, đến trên bờ, há có thể để nó làm cản?

Hai chân hung hăng đập mạnh, túc hạ bùn cát, toàn bộ bốc lên, ngành sinh sinh bị hắn giẫm ra một cái to lớn cái hố, mượn nhờ cỗ lực lượng này phản chấn, Lục Trần quanh thân tràn ngập vô cùng nóng khí lãng, Phục Giao Kiếm ý, theo sát lấy lao nhanh, một kiếm hoành ra thời điểm, phảng phất giống như một tòa di động sơn nhạc.

Theo sát lấy, bị Lục Trần linh thức vận chuyển, hướng phía đại mãng đầu hung hăng đập đi qua.

Đại mãng dữ tợn tam giác trong mắt, phun ra hàn quang, càng lộ vẻ chói bỏng, một tiếng kinh thiên động địa kêu to, bạo phát đi ra!

Thình lình bay lên không xoay chuyển, đuôi rắn đóng đưa, đi ngược dòng nước, liền muốn vỡ nát cái này một kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: tinh khí triều dâng

Thế nhưng là tại Lục Trần chí cường kiếm ý trước mặt, cái đuôi của nó, không chỉ có không có vỡ nát kiếm quang, ngược lại bị bạo rập ra kiếm quang, toác ra từng đầu dữ tợn vết thương.

Trong lúc nhất thời, bầu trời vậy huyết, điểm điểm tích tích rơi xuống, tương cái này lớn như vậy Sa Châu, xoa một tầng tinh màu đỏ nhiên liệu. Bị đau đại mãng, ngừng đầu kêu to, thân thể lớn như vậy bốc lên, hung hăng nện ở Sa Châu bên trên, ba động khủng bố, toàn bộ nổ rộ, chỉ thấy từng đạo dữ tợn bọt nước, không kiêng nể gì cả bay vụt ra.

Đại mãng nhìn về phía Lục Trần trong ánh mắt, đã tràn ngập một cỗ sợ hãi thật sâu.

Nơi nào còn có nửa phần chân chờ!

Tron trượt thân thể, liền muốn chìm vào trong nước thời điểm.

Lục Trần long hành hồ bộ, vọt tới đại mãng trước người, tráng kiện đại thủ, trực tiếp nắm đầu này đại mãng cái đuôi. Một cổ tới gần bảy ngàn cân lực lượng, từ cánh tay phía trên truyền ra. Chỉ là trong nháy mắt, đã tướng đầu này đại mãng, từ trong nước bắt ra.

Về sau!

Lục Trần mạn kinh vận chuyển, mang theo đầu này đại mãng, tựa như roi đồng dạng đập tại Sa Châu phía trên!

Lớn như vậy Sa Châu, lần nữa chịu đủ, kéo dài không dứt bạo lực cộ rửa. Liên tục mấy lần bạo kích, đã đưa nó tinh thần oanh u ám.

Theo sát lấy, kiểm quang cộ rửa xuống dưới, đại mãng đầu lâu, bị Phục Giao Kiếm xuyên thủng. Thân thể lớn như vậy, vùng vẫy mấy lần, liền không có sinh tức, đã mất đi.

Đại mãng vừa rồi mất mạng, một chùm tinh khí phun ra! Lục Trần Luyện Tinh pháp vận chuyển, trực tiếp thôn phệ, về sau chuyển hóa, hóa thành vô cùng nóng nảy năng lượng, đưa về đan điền bên trong.

Chính như Lục Trần dự liệu như thế, sao trời chân khí trước tiên nhảy ra ngoài, tướng cổ năng lượng này ăn hết hơn phân nửa, còn lại non nửa, biến thành Hỗn Nguyên chân khí chất dinh dưỡng.

Trong lúc nhất thời!

Lục Trần khí tức, lại có trình độ nhất định tăng lên, chỉ là Thái Khí nhị trọng, vẫn như cũ chưa từng đến.

Hơi trầm ngâm, Lục Trần cũng không nóng nảy. Dù sao một tháng ngày nghỉ, còn có thời gian, có thể từ từ sẽ đến! Theo sát lấy, đại mãng thi thể bị thu.

Lục Trần thân hình nhất thời, một bước lướt qua mười lăm trượng, không cần nửa đường lấy hơi cùng chỗ đứng, mấy cái lên xuống, đã rơi vào bờ sông, có bao nhiêu lên xuống, đã biến mất không thấy gì nữa.

Lục Trần đôi mắt trung kiên định quang mang càng ngày càng nặng: "Còn kém một chút xíu!"

Rống!

Trong lúc nhất thời, ngàn vạn nặng sóng dữ toàn bộ bộc phát, bao lấy thân thể của hắn, lấy tốc độ nhanh hơn, từ nơi này rời đi.

Vài ngày sau!

Mênh mông núi rừng bên trong, cành lá bay tứ tung, núi đá lẫn loạn, một con toàn thân lóe ra Lưu Viêm yêu cầm, đáp xuống, thẳng đến Lục Trần.

Dữ tợn khí tức, liên tục không ngừng ba động!

Đây là một cổ siêu việt Thái Khí nhất trọng, cũng là một cổ siêu việt Lục Trần những ngày này đánh giết yêu thú tồn tại, Thái Khí nhị trọng yêu thú!

Thái Khí nhị trọng yêu thú, đủ để so sánh nhân tộc người tu luyện Thái Khí tam trọng.

Vừa mới bạo phát đi ra, dữ tợn sóng xung kích, chấn động núi rừng. Bền nhọn tiếng hót thanh âm, phảng phất giống như một trận cuồng phong, quét ngang ra ngoài.

Quanh mình khí tức càng lộ vẻ tức sát, khí cơ càng thêm hỗn loạn! Lục Trần đôi mắt bên trong tất cả đều là vẻ hưng phấn, Thái Khí nhị trọng yêu cầm, chờ liền là Thái Khí nhị trọng! Cái này đủ để cho rất nhiều người tu luyện sợ hãi yêu cầm, tại Lục Trần trong mắt, liền là một đạo cuồng bạo tinh khí dòng lũ!

Hắn thấy tận mắt, từ trên người Triệu An bắn ra tới tinh khí chi quang, đương nhiên mạnh hơn thanh bào thanh niên càng nhiều, cái này không nói.

Nghĩ đến, cái này yêu cầm sẽ không kém, chỉ thấy Lục Trần thân hình lệch đề.

Huru một tiếng!

Lao nhanh xuống tới yêu cầm, một kích thất bại, dữ tợn móng vuốt rơi trên mặt đất, phương viên nửa trượng trong vòng mặt đất, đã vỡ nát, hóa thành bay lá tả bụi mảnh, nhún nhảy!

Chỉ thấy yêu cầm một đôi sắt cánh, đột nhiên vỗ.

Những này bụi mảnh, tựa như cuồng bạo ám khí dòng lũ, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần quanh thân khí phách nhất thời, thiết tỉ quét ngang, mặc cho những này bắn nhanh ra ám khí bụi mảnh, đâm vào trên người hắn, không có nửa

điểm tác dụng.

Yêu cảm một đôi lưu động hỏa điểm con mắt, mang theo một tia nghi vấn nhìn xem Lục Trần.

Rất hiển nhiên, nó xem thường Lục Trần.

Chính lúc này, yêu cảm đôi mắt bên trong dữ tợn càng lộ vẻ cuồng bạo bạo phát đi ra, ầm ầm khí lãng, thẳng đến Lục Trần.

Trong lúc nhất thời, ánh lửa như là phi tiễn, từ bốn phương tám hướng bao phủ Lục Trần.

Lục Trần ha ha cuồng tiếu, Phục Giao Kiếm bị hấn đem ra, nghênh không bạo chém xuống đi. Kín kề đem hấn bao quanh vây khốn hỏa điểm, nganh sinh sinh bị xé mở một đường vết rách.

Theo sát lấy, Lục Trần đập lửa mà ra. Phục Giao Kiếm ý cảnh bỗng nhiên biến hóa, chín đạo kinh thiên động địa kiếm quang, toàn bộ tỏa ra, thẳng đến yêu cảm mà đi.

Yêu cảm chỗ nào nghĩ tới những thứ này?

Hai cánh bỗng nhiên chấn động, tạo nên càng thấy thâm trầm hỏa điểm, phảng phát giống như hộ thuẫn đồng dạng bao phủ quanh thân.

Phanh phanh phanh!

Lít nha lít nhít bạo kích âm thanh, tỏa ra. Dù là yêu cảm hỏa điểm phòng ngự không giống bình thường, thế nhưng là cũng gánh không được Lục Trần như vậy oanh kích, mấy lần giao phong, hỏa điểm tiêu tán, yêu cảm thân thể lớn như vậy, bị oanh bay rớt ra ngoài, đâm vào một viên trên đại thụ.

Cái này khóa đại thụ, trực tiếp vỡ nát, hóa thành một chùm bốc hơi lên bụi mù, tiêu tán vô tung.

Lục Trần hai chân nhất thời, mang theo mũi kiếm, vọt mạnh đi lên.

Mà yêu cảm trên dưới quanh người, ánh lửa mãnh liệt đốt cháy, xoay người chuyển động, hai con cánh khổng lồ bên trên lông vũ, từng cây nhảy lên ra, phảng phát giống như một loạt cấp tốc tiêu xạ hỏa điểm viên đạn, suu suu suu, một viên liên tiếp một viên, một đạo mạnh hơn một đạo thẳng đến Lục Trần mà tới.

Hung ác lực lượng cọ rửa.

Lục Trần tiến lên con đường lập tức bị ngăn trở, mũi kiếm tại chỗ diễn hóa, dâng lên một đạo dữ tợn phảng phát giống như son nhạc kiếm quang đưa ngang người.

Phanh phanh phanh!

Lít nha lít nhít hỏa điểm ánh sáng lấp lánh đâm vào kiếm quang phía trên, chỉ đánh cho kiếm quang một trận đập chòn, phảng phát giống như bóc đi cà rốt da đồng dạng, càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng mảnh.

Rốt cục tại hỏa điểm ánh sáng lấp lánh bộc phát sạch sẽ thời điểm, Lục Trần biến hóa ra kiếm quang cũng tuyên cáo vỡ nát.

Mà lúc này, yêu cảm phát ra một tiếng vô cùng bén nhọn tê mình, cơ hồ là trong nháy mắt liền vọt tới Lục Trần trước người, cuồng bạo móng vuốt, không có bất luận cái gì ngăn cản chụp hướng đường Lục Trần đầu đội trời linh!

Một kích này, nếu là thành công.

Lục Trần hẳn phải chết không nghi ngờ.

Thế nhưng là Lục Trần làm sao lại để nó như ý, đôi mắt bên trong tinh quang nở rộ, một mực ẩn nhẫn không phát Tinh Quang chi ý, đi ngược dòng nước, khi lấy được Hỗn Nguyên chân khí gia trì dưới, lực lượng bạo rạp.

Cùng yêu cảm bay đánh xuống tới móng vuốt, hung hăng đụng vào nhau.

Chỉ là trong nháy mắt!

Yêu cảm móng vuốt, đã vỡ nát, bạo thành một đoàn huyết vụ.

Kíu!

Yêu cảm ngừng đầu tê mình, phát ra càng thê thảm hơn kêu thảm.

Mà lúc này, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, kiếm quang tái khởi, huu một tiếng, hung hăng đâm vào yêu cảm tim bên trong. Trên mũi kiếm, quang mang lấp lóe, trực tiếp vỡ vụn đối phương trái tim, đem mất mạng. Cùng lúc đó, một cỗ thoáng như cột sáng màu xanh tinh khí trào lưu, lao nhanh ra!

Lục Trần con mắt lập tức sáng rõ.

Luyện Tinh pháp chuyển động, tướng cái này miệng tinh khí một ngụm nuốt mất.

Sau một khắc, âm âm sóng âm, tại Lục Trần trong thân thể liên tục không ngừng quanh quẩn, lớp da hần huyết nhục tạng khí gân cốt, cùng với khác! Giờ khắc này, phẳng phát giống như xoa một tảng sắt lá, càng lộ vẻ kiên cố đồng thời, chồng chất lực lượng tăng phúc, vận chuyển ra.

Lục Trần Thái Khí nhất trọng lực lượng tăng phúc, đạt tới hai ngàn cân, tổng số đạt tới bảy ngàn cân!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: đột phá, Thái Khí nhị trọng!

Lực lượng hùng hồn thuận Lục Trần cánh tay khuếch tán ra tới. Trong chớp nhoáng này Lục Trần, trên dưới quanh người, tràn ngập một cỗ đập đất mọc rễ cảm giác.

Cùng lúc đó!

Lục Trần càng là cảm giác, sâu xa thăm thẳm bên trong, tựa hồ có một cánh cửa, ở trước mặt của hần mở ra!

Lục Trần lông mày phong chấn động, một mặt vui vẻ: "Ha ha, Thái Khí nhị trọng cơ duyên, đến!" Trong lúc nhất thời, Hồn Nguyên vận chuyển chân khí, Luyện Tinh pháp vận chuyển, càng là Tinh Quang chỉ ý cũng cùng một chỗ chấn động.

Lực lượng cuồng bạo toàn bộ dữ tợn ra, Lục Trần đan điền chấn động mạnh mẽ.

Trong lúc nhất thời!

Trên đan điền đi, cái thứ nhất khí không, đã hiển hóa. Chỉ cần đã thông đạo này khí không, Lục Trần liền xem như đi ra Thái Khí nhất trọng, tiền giai Thái Khí nhị trọng. Một khi khí không mở ra, chân khí trừ Tàng Không ở giữa, liền sẽ gia tăng, đến lúc đó chân khí tổng lượng cũng sẽ có tăng lên, tự nhiên mà vậy, thực lực cũng liền tăng lên.

Lục Trần linh thức, nhìn chòng chọc vào thứ nhất khí không.

Nơi nào còn có nửa phần chân chờ.

Các loại lực lượng toàn bộ bộc phát, hoặc là khuấy động chân khí hoặc là nóng nảy ánh sao, càng là dữ tợn nhục thân lực lượng, hung hăng đâm vào thứ nhất khí không bên trên.

Thứ nhất khí không, chấn động mạnh mẽ.

Liên tục không ngừng xung kích, mắt thấy liền muốn mở rộng thời điểm, Lục Trần trên thân chứa đựng chân khí, lại mắt thấy khô cạn.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, chỗ nào không biết đây là bởi vì mình tích lũy quá dày, cơ duyên giáng lâm, có lẽ không thể so với người khác kém, nhưng là muốn đột phá, khó khăn lại là không phải một chút điểm. Thật giống như người khác đột phá chỉ là một trang giấy, mà nằm ngang ở trước mặt hần lại là một khối sắt lá, mạnh yếu tự có kết quả.

Đương nhiên một khi đột phá, đạt được phản hồi, cũng không phải tu luyện khác người có thể so sánh được.

Ngay tại Lục Trần chuẩn bị thiêu đốt Nguyên tinh, tăng trưởng chân khí, hiệp trợ mình đột phá thời điểm, một mực yên lặng, thật giống như sẽ chỉ ăn sao trời chân khí đột nhiên nhảy lên.

Một cỗ càng thêm sáng chói Tinh Thần Chi Quang, trực tiếp bạo phát đi ra! Nguyên bản sắp mở chưa mở thứ nhất khí không, âm vang chấn động, bích chương vỡ nát.

Thứ nhất khí không đã quán thông.

Theo sát lấy, Hồn Nguyên chân khí lưu chuyển đi vào, lại lần nữa chảy ra tới thời điểm, bản thân hình thái, cùng nguyên lai cũng sinh ra một chút biến hóa rất nhỏ.

Lộ ra càng có chất cảm giác, cái này chính là Thái Khí nhị trọng chân khí. Mà thứ nhất khí khổng mở ra, Lục Trần tu vi, đương nhiên cũng liền trường thành là Thái Khí nhị trọng.

Đột phá trong nháy mắt, đạt được lực lượng tăng phúc, đạt tới ngàn cân! Tổng hợp lúc trước đủ loại, hiện tại bạo rập ra lực lượng, đã đạt tới tám ngàn cân.

Đây vẫn chỉ là vừa mới đột phá mà thôi.

Nếu là tiếp tục đột phá, cấp độ này lực lượng, sẽ chỉ càng mạnh.

Lực lượng gia tăng, linh thức tự nhiên cũng có gia tăng, một thân thực lực cùng Thái Khí nhất trọng lúc, sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất! Nếu như lại rút trở về, đổi mặt thanh bào thanh niên, không cần diễn hóa Phục Giao Kiếm ý, cũng có thể tương đối thủ chém giết.

Đây chính là thực lực tăng lên, có được lòng tin.

Mà hiện tại, Lục Trần có thể xác định, liền xem như đụng phải Thái Khí tứ trọng người tu luyện, cũng có thể tới tranh cao thấp một hồi.

Lục Trần nổi lòng ba động, nắm đấm nắm chặt: "Bất quá, lực lượng như vậy còn chưa đủ! Ta còn muốn càng thêm cường đại —— Tô Kiệt danh liệt nội môn mười vị trí đầu, một mực chiếm cứ trước ba liệt kê, tu vi của hắn thực lực, đã đạt tới Thái Khí bát trọng, mà ta trước mắt cùng hắn chênh lệch, vẫn là quá lớn."

"Ta còn muốn tiếp tục cường đại!"

Trong lúc nhất thời, Lục Trần bởi vì đột phá có được khí phách, lập tức lắng đọng xuống. Thân hình lắc lư, lại không nỡ phản chân chờ, thu hồi yêu cảm thì thể thời điểm, từ nơi này rời đi.

Trong nháy mắt, đã là Lục Trần một tháng ngày nghỉ cuối cùng mười ngày đầu một ngày! Cái này một ngày, mệnh môn núi rừng chỗ sâu, một tiếng vô cùng cuồng bạo rống tiếng gào, từ xa đến gần.

Chỉ thấy Lục Trần, thân hình phảng phất giống như một làn khói.

Một đường sục sôi mà lên.

Theo sát lấy, cây cối đứt gãy, cỏ cây bay tứ tung, núi đá vỡ nát, một con thân cao vượt qua một trượng cường tráng Hắc Hùng, mở ra to lớn bàn chân, mấy cái lên xuống đã truy giết đi lên.

Một cổ Thái Khí tam trọng khí tức ba động, theo nó trên thân dữ tợn bạo phát đi ra!

Đúng lúc này, Hắc Hùng dưới thân mặt đất, đột nhiên hạ xuống, từng đầu vụn vặt, từ cảnh khô lá vụn gấn đầy mặt đất hiện hóa ra ngoài.

Phía dưới rõ ràng là một cái to lớn cái hố!

Cái này cái hố, đương nhiên cũng là Lục Trần làm ra.

Hắc Hùng chỗ nào nghĩ tới những thứ này?

Thân thể lớn như vậy, lộn nhào té xuống. Mà lúc này, Lục Trần hai chân rơi vào một gốc cổ thụ chọc trời bên trên, mượn nhờ cây cối truyền tới lực phản chấn, phảng phất giống như một con tiêu xạ đi ra cuồng bạo mũi tên, thẳng đến hướng phía cái hố rơi xuống Hắc Hùng bạo kích mà đi.

Cái này Hắc Hùng nguyên bản đã dùng tay chân chống đỡ cái hố hai bích, mắt thấy liền muốn nhảy ra!

Thế nhưng là Lục Trần như vậy chém giết tới.

Hắc Hùng bất lợi tình huống dưới, chỉ có thể là nhắc ngang hai tay. Không ngang tay còn tốt, quét ngang cánh tay, thân thể lớn như vậy, lại không nỡ phản chéo chống, đã rơi xuống.

Cái này cái hố, chính là thiên nhiên tạo ra, Lục Trần bất quá là hơi làm một chút trang trí, cùng dưới đất chôn một chút cạm bẫy mà thôi.

Theo sát lấy, một tiếng vô cùng thê lương rống lên một tiếng từ cái hố phía dưới truyền đến! Mà Lục Trần bay lên không chuyển động, rơi vào cái hố một bên. Cùng lúc đó, cả khối mặt đất chấn động mạnh mẽ, chỉ thấy hạ xuống Hắc Hùng, đầy người máu tươi từ phía dưới vọt lên, cuồng bạo ba động, liên tục không ngừng lao nhanh.

Cái này Hắc Hùng đã bị phần nộ hỏa điểm, đốt cháy nó nguyên bản coi như bình tĩnh linh trí. Một đôi tròng lên tới tròng mắt, đã tỉnh hồng một mảnh, phảng phất giống như đèn pha đồng dạng tìm kiếm Lục Trần hạ lạc.

Trong lúc cấp thiết, nó còn đã mất đi Lục Trần tung tích.

Nhìn không được liền muốn rống rít gào thối điếm, một đạo vô cùng kiếm quang sáng chói lao nhanh tới, Lục Trần thanh âm nổ tung: "Không cần tìm ta, ta tại nơi này!"

Trong lúc nhất thời, cái này hư không bên trong, cuồng phong gào thét.

Huru một tiếng!

Vô cùng nhanh chóng kiếm quang, trong chớp nhoáng đã rơi vào Hắc Hùng hậu tâm phía trên. Hắc Hùng căn bản là không kịp phản ứng, thân thể lớn như vậy, bị Lục Trần lực lượng cuồng bạo oanh bay bổng lên, hung hăng đâm vào cái hố biên giới một góc trên đại thụ.

Viên này đại thụ chỗ nào gánh vác được hấn cuồng bạo nghiền ép, trong nháy mắt không đến, trực tiếp bạo thành một đoàn mảnh gỗ vụn.

Rống!

Hắc Hùng song quyền chống tại trên mặt đất, liền nghĩ nhảy dựng lên, thế nhưng là lúc này, Lục Trần lao đến, cơ hồ là cười ở trên người của nó, nganh sinh sinh tương cường bạo mũi kiếm, hung ác đâm vào trong người nó.

Phốc!

Hắc Hùng nặng nề thân thể, bị gắt gao đóng ở trên mặt đất!

Mặc cho nó một thân quái lực kinh người, cũng không thể gãy dựa nửa phần, mà Lục Trần thời khắc cũng không dám buông lỏng, càng thêm cuồng bạo chân khí, quán chú đến mũi kiếm bên trong.

Mũi kiếm vỡ vụn đối phương trái tim.

Hắc Hùng kêu rên một tiếng, đã chết! Giọt giọt phẳng phất giống như chảy ra phun ra ngoài máu tươi, bay khắp nơi đều là.

Càng là lúc này, một chùm càng thêm hung hãn, Thanh Ngọc sắc tinh khí, lao nhanh mà ra. Lục Trần cười ha ha, Luyện Tinh pháp vận chuyển, tướng cố này tinh khí, trực tiếp thôn phệ, trong lúc nhất thời, ngực bụng bên trong, vang như nổi trống đồng dạng oanh minh chấn động. Trải qua những ngày này, điên cuồng thu thập tinh khí, thôn phệ chuyển hóa, Lục Trần tu vi, đã đạt tới Thái Khí nhị trọng cực hạn trình độ.

Khoảng cách Thái Khí tam trọng, bắt quá cách nhau một đường!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hình Luật đường, nổi lên!

Mà hiện tại, là thời điểm về Cửu Huyền môn! Lục Trần tâm tư trầm tĩnh, lại không nửa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt, tựa như một đầu bôn tẩu núi rừng mãnh hổ.

Mấy cái lên xuống đã không thấy tung tích.

Một đường nhanh như điện chớp, rốt cục tại mấy ngày sau đi vào Cửu Huyền môn trước sơn môn. Mắt nhìn lấy nổi thẳng đỉnh núi Đẳng Thiên Lộ, Lục Trần tâm tư chấn động. Cùng lúc đó, cũng thấy được rất nhiều người tụ tập tại trước sơn môn. Những người này niên kỷ, so Lục Trần nhỏ hơn rất nhiều. Trong đó lớn nhất người, bắt quá mười hai mươi ba tuổi, nhỏ nhất người càng là không đến mười tuổi đứa bé.

Nhìn thấy bọn hấn, Lục Trần cười.

Bọn hấn chính là lại một cái ba năm kỳ, có thể bá nhập Cửu Huyền môn học đồ đệ tử, những người này đại bộ phận đều là một trương giấy trắng, chỉ có số ít mấy người người mang tu vi, nhưng cũng bắt quá là nhục thân cường hóa một lần mà thôi.

Bắt quá cái này số ít mấy cá nhân, đều là một mặt vẻ ngạo nhiên. Không khác, bên người một đoàn không có tu vi học đồ, liền mấy người bọn hấn, bọn hấn liền xem như nghĩ không đặc ý kiêu ngạo, đều khó có khả năng.

Nhìn thấy trên mặt bọn họ tinh thần phấn chấn, Lục Trần nghĩ đến đã từng chính mình. Ba năm trước đây, hắn cũng cùng những người này đồng dạng, bắt quá ba năm đi qua, cuối cùng lưu tại Cửu Huyền môn cũng chỉ có một trăm người.

Bọn này thiếu niên thiếu nữ chính là về phần nhỏ hơn đứa bé, từng cái ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, đôi mắt bên trong lóe ra tia sáng kỳ dị, từng cái thanh âm non nớt vang lên: "Oa, đây chính là Cửu Huyền môn tiền bối sao?"

"Rõ ràng nhìn tập thể nhóm không đến ba tuổi, thế nhưng là vì cái gì, lại như vậy cường đại?" Cả người cư tu vì thiếu niên, một mặt chấn kinh, trên mặt kiêu ngạo, tiêu tán không ít.

"Đúng vậy a —— thật mạnh, ta ta cảm giác hô hấp, đều có chút không trôi chảy nữa nha!"

"Ba năm về sau, ta cũng sẽ trở thành giống vị tiền bối này đồng dạng người!"

Lục Trần trong lòng tái khởi thôn thức chi sắc, lại không nửa phần chần chờ, phảng phất giống như một con đặng không mà lên màu đen chim ưng, một đường bay vút lên, thẳng đến Thường Vụ đường.

Trên người hắn tích lũy rất nhiều yêu thú thi thể, cùng kim phiếu.

Hiện tại hắn muốn đem những này yêu thú thi thể cùng kim phiếu, hết thảy đổi thành Nguyên tinh, hay là Cửu Huyền môn vô cùng cần thiết điểm cống hiến.

Có càng nhiều Nguyên tinh cùng điểm cống hiến, tu luyện cần tài nguyên, cũng liền bắt vào tay.

Thế nhưng là không đợi hắn đi đến Thường Vụ đường, đối diện liền có ba đạo cuồng bạo khí lãng, thuận Đãng Thiên Lộ, lao xuống.

Lục Trần lúc đầu muốn né tránh.

Thế nhưng là cảm đầu một thân chấp sự thanh bào người tu luyện, sóng âm đã cọ rửa tới: "Lục Trần, ngươi giết đồng môn sự tình, đã bị tông môn biết, hiện tại liền mời ngươi, theo ta đến Hình Luật đường đi một chuyến đi." Dữ tợn khí tức, quét ngang xuống tới, một cổ áp đảo Thái Khí tam trọng, đặt tới Thái Khí tứ trọng khí tức, lẫn lộn ra.

Theo sát lấy, cùng thanh bào người tu luyện cùng nhau hai vị áo bào đen người tu luyện, nhao nhao nhe răng cười một tiếng. Một trái một phải, liền đem Lục Trần vây lại.

Lục Trần lông mày phong nhú một cái, giết đồng môn? Nếu như đánh giết Triệu An tính giết, kia thật đúng là giết đồng môn! Bất quá khi này tình huống, cũng là Triệu An trước hướng hắn ra tay, hắn bị động đánh lại.

Lục Trần trong lòng hù dọa gọn sóng, nhưng cũng không có phản kháng. Một khi phản kháng, Hình Luật đường người, mặc kệ có tội không có tội, đều có tư cách chạy tại chỗ giết chết quyền lực, đương nhiên bình thường sẽ không làm như thế, nhiều lắm là ăn chút đau khổ. Bất quá nếu như đụng phải muốn Lục Trần chết người, có thể mượn nhờ cơ hội này, gạt bỏ Lục Trần.

Lục Trần tại Cửu Huyền môn ba năm, điểm ấy quy củ vẫn hiểu.

Có chút tự cho là không tầm thường, một vị phản kháng, cuối cùng ăn đau khổ lớn ví dụ, Lục Trần đã thấy nhiều. Lại nói, thân chính không sợ bóng nghiêng, không có cái gì tốt phản kháng, còn có chủng môn làm dựa vào, tại sao phải sợ bọn hắn? Trầm giọng nói: "Sur huynh, xin mang đường."

Thanh bào người tu luyện sững sờ, không nghĩ tới Lục Trần sáng khoái như vậy.

Tại hắn trong ấn tượng, loại này hỏa tiễn thẳng lên người tu luyện, đạt được vượt qua người ta một bậc thực lực đồng thời, từng cái lỗ mũi đều là sinh trường ở trên trán, thường thường mười phần tự cho là đúng, Hình Luật đường bắt người, liền dám phản kháng. Cuối cùng hắn tự mình xuất thủ trấn áp, đều có không ít.

Đương nhiên, đều là có chừng có mực. Mà hiện tại, hắn đã làm tốt Lục Trần phản kháng chuẩn bị. Đồng thời đạt được Tô Kiệt chỉ thị, chỉ cần Lục Trần dám phản kháng, liền đem hắn đánh chết tại chỗ.

Thế nhưng là hiện tại.

Thanh bào người tu luyện diện cơ run rẩy một chút, trong lòng hừ lạnh, nói: "Vậy thì tới đi!"

Lúc này!

Thanh bào người tu luyện đi ở phía trước.

Lục Trần đi ở chính giữa, mà hai tôn Thái Khí nhất trọng, theo sau lưng, có thể nói, đã đem Lục Trần bao vây lại.

Đúng lúc thấy cảnh này cái khác nội môn đệ tử, từng cái trừng trừng mắt nhìn xem: "A, đây không phải là Lục Trần sao? Làm sao Hình Luật đường Quách sư huynh tự mình xuất thủ bắt người rồi?"

"Đúng vậy a, hấn phạm vào tội gì?"

"Ta thế nhưng là nghe nói, cái này tiểu tử cả gan làm loạn, đem Triệu An Triệu sư huynh cho —— răn rức!" Trong đám người một cái biết nội tình áo bào đen, thanh sắc cũng mầu nói.

"Cái gì?"

"Đây là sự thực sao? Triệu sư huynh thế nhưng là Thái Khí nhị trọng a, gia hỏa này mới tiến vào nội môn không đến hai tháng, hấn làm sao có thể đánh giết Triệu sư huynh a!"

"Hắc hắc, có phải hay không, cùng đi Hình Luật đường nhìn xem, chẳng phải biết sao?" Trong lúc nhất thời, nội môn đệ tử khu vực chấn động. Từng tôn mạng khác nổi lòng người tu luyện, nhao nhao từ riêng phần mình tu luyện địa phương bên trong đi ra, hướng phía Hình Luật đường đi đến.

Cùng lúc đó, Lục Trần bị Hình Luật đường tập nã tin tức, bằng nhanh nhất tốc độ, truyền đến ngoại môn đệ tử khu vực. Cùng Lục Trần có thù mấy cá nhân, đôi mắt bên trong nhao nhao bốc lên cực hạn lãnh quang: "Tên vương bát đần này, gan to bằng trời a, hấn báo ứng, đến a!"

"Hừ, liền đi Hình Luật đường nhìn xem, nếu là có thể nhìn thấy cái này tiểu tử bị hình phạt đường tại chỗ chém giết, cái kia chính là một kiện mười phần thống khoái sự tình." Cái nào đó xó xĩnh, Hàn Lâm đôi mắt bên trong hận ý toàn bộ bạo phát đi ra.

Trong lúc nhất thời, một đám lại một đám ngoại môn đệ tử, hướng phía Hình Luật đường gấp rút chạy tới.

Không khác, thuần túy liền là xem náo nhiệt!

Cùng lúc đó. Tô Kiệt trong động phủ, áo bào đen khom người nói: "Sư huynh, tiểu đệ đã đem tin tức tràn ra đi, này lại, đoán chừng đã có rất nhiều người tề tụ Hình Luật đường, nhìn Lục Trần cái này tiểu tử kinh ngạc! Cũng là cái này tiểu tử, không được ưa chuộng, mệnh trung nên có cái này một kiếp!"

Tô Kiệt đôi mắt bên trong ý cười xông ra: "Tô mỗ đã sớm nói, cái này tiểu tử tránh thoát ta truy sát, đến Hình Luật đường, sẽ không để cho hấn còn sống ra."

"Sự thật đều tại, coi như chương môn hữu tâm che chở, cũng tránh không được từ tội của hấn! Giết đồng môn, hắc hắc, từ trước đều là các cửa cấm kỵ." Tô Kiệt trầm giọng nói.

Gia hỏa này chỉ là nhìn thấy Lục Trần đánh giết Triệu An, lại chủ động không để ý đến Triệu An trước muốn tiêu diệt Lục Trần! Đương nhiên, tại gia hỏa này trong lòng, chỉ cần hấn cho rằng là sai, vậy liền nhất định là sai.

Bên người Bạch Tú Nhi, hỏi: "Sư huynh, chúng ta muốn hay không đi qua?"

Tô Kiệt liếc cô nương này một chút, nói: "Muốn, đương nhiên muốn, Tô mỗ không nhìn thấy Lục Trần cái này tiểu tặc, bị gạt bỏ, trong lòng liền không thoải mái a!"

Trong lúc nhất thời, một nhóm ba người, thẳng đến Hình Luật đường.

.

Đương Lục Trần đi theo thanh bào người tu luyện, đi vào toà này được tôn là Cửu Huyền môn nhà ngục Hình Luật đường lúc, một cỗ dữ tợn khí lãng, đã từ bên trong bạo phát đi ra!

Vén vén chỉ là đứng tại cổng, liền là một cỗ sâm nhiên khí tức, đập vào mặt.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên.

Đây chính là Hình Luật đường, Cửu Huyền môn đứng thẳng những năm này, trấn áp vô số tông môn đệ tử địa phương.

Hôm nay, hấn Lục Trần, cũng đến nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Hình đường ba cửa ải

Chính lúc này, Hình Luật đường đại môn, oanh một tiếng mở ra, bên trong một đạo vô cùng nặng nề sóng âm khuếch tán ra đến: "Tướng Lục Trần, mang vào!" Lời còn chưa dứt, trận trận nặng nề thanh âm, oanh minh.

Lục Trần chưa đặt chân, một cỗ không Beeson nặng khí áp, càng thấy dữ tợn bộc phát.

Thanh bào người tu luyện khoe miệng hơi vểnh lên, nói: "Lục sư đệ, mời đi."

Lục Trần lông mày phong giờ lên, ngược lại là không sợ hãi, đi vào! Vừa mới tiến vào bên trong, ánh mắt đã rơi vào Hình đường cuối cùng, một cái to lớn mãnh hổ hạ sơn đồ trên phù điêu, chỉ thấy mãnh hổ hạ sơn đồ bên trên mãnh hổ phảng phất giống như phát ra im ắng gào thét, một cỗ phổ thiên cái địa sát khí oanh bắn tới.

Lục Trần rất có một loại, bị tuyệt thế hung thú tiếp cận cảm giác, không khỏi sinh ra một tia từng sợi, không nên có tâm tư, cả cá nhân bản năng liền muốn té quỵ dưới đất. Nhìn thấy một màn này, thanh bào người tu luyện nụ cười trên mặt nặng hơn. Hình Luật đường có ba cửa ải, thứ nhất quan, liền là cái này mãnh hổ hạ sơn đồ.

Bức tranh này, chính là năm đó Cửu Huyền môn tiền bối dùng một đám phản đồ máu tươi, nhuộm dần mà thành, bao hàm vô tận sát khí!

Chớ nói Lục Trần dạng này Thái Khí cảnh giới nội môn đệ tử, liền xem như hần như vậy Hình Luật đường chấp sự, nếu là không có Hình Luật đường chuyên dụng nguyên khí chống cự, cũng gánh không được như vậy sát khí.

Hiện trường Hình Luật đường đệ tử, đều là như vậy.

Từng cái ánh mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, liền muốn nhìn xem vị này Cửu Huyền môn chạm tay có thể bỏng đệ tử, quỳ trên mặt đất, chỉ cần hần quỳ đi xuống, như vậy chỉ cần cửa thứ hai kinh đường mộc hung hăng vỗ, liền sẽ tùy tiện đánh tan Lục Trần tâm cảnh, chuyện kể tiếp, liền mặc cho bọn hần bài bố.

Bọn hần những này Hình Luật đường đệ tử, gặp quá nhiều trước khi đến kiêu ngạo đến thậm chí không đem Đại trưởng lão không để vào mắt đệ tử, thế nhưng là thứ nhất quan đi qua, từng cái lập tức ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, mặc cho bài bố.

Hiện tại, mãnh hổ hạ sơn đồ phía dưới cao cao bàn đằng sau, ngồi một cái khí tức thâm trọng, lấy một thân Đại Hắc bào, khí tức vô cùng nặng nề trung niên người tu luyện, thành linh chính là ngày đó cùng hai gã khác Thái Khí Đại viên mãn cùng một chỗ vây khốn Tề Văn Thiên trong ba người một cái. Hần liền là Hình Luật đường Phó đường chủ, Liễu cương.

Hình Luật đường đường chủ kiêm Đại trưởng lão Quách Vân Hưng trở xuống, hoàn toàn xứng đáng thứ nhất quyền trọng người.

Liêu cương ánh mắt quét ngang, rơi vào tinh thần có chút mơ hồ Lục Trần trên thân, khoe miệng mang theo một chút trào phúng. Hần thấy, Lục Trần bực này người mới đệ tử, thứ nhất quan cũng đủ để tướng cái này tiểu tử trị ngoan ngoãn.

Lúc này, Lục Trần chỉ cảm thấy đầu óc của mình, ở trong hỗn loạn, trên dưới quanh người, thành linh sinh ra một loại thoát lực cảm giác, kim lòng không được hướng phía phía trước quỳ sát xuống.

Thân là Cửu Huyền môn đệ tử, lại há có thể không biết, Hình Luật đường cổ quái? Chỉ cần hần hiện tại quỳ xuống, tuyệt đối không đứng dậy nổi!

Không thể quỳ! Lục Trần nổi lòng nhấc ngang, tuyệt cường tâm cảnh, phảng phất giống như to lớn trát đao, liều mạng giáo sát những cái kia xông vào hần Thức hải, để thần trí hỗn loạn lực lượng.

Rốt cục trải qua hần không ngừng cố gắng, kia cỗ quán quanh hần hồn nhi lực lượng, rốt cục bị đánh tan. Trong lúc nhất thời, hỗn loạn thần trí trở về, nguyên lai đang muốn quỳ đi xuống thân thể, thành linh hư dừng ở giữa không trung, càng là quanh thân xương cốt bạo hừng, ngạnh sinh sinh đem hần cả cá nhân lôi dậy.

Cùng lúc đó, Lục Trần trên dưới quanh người, phảng phất giống như hạt mưa mồ hôi, giọt giọt vãi xuống tới. Trong nháy mắt về sau, phảng phất giống như từ trong hồ nước bỏ dậy người chết chìm đồng dạng, trên dưới quanh người ướt sũng một mảnh, hồ hồ thở hỗn hển.

Một màn này, để Hình Luật đường đệ tử từng cái trợn mắt hốc mồm, không dám tin nhìn xem Lục Trần.

Bọn hần nhìn thấy cái gì?

Lục Trần thế mà gánh vác mãnh hổ hạ sơn đồ thứ nhất quan uy hiếp?

Muốn biết, mới nhập nội môn đệ tử, năng gánh vác thứ nhất quan uy hiếp, Lục Trần có thể nói là đệ nhất nhân. Liền xem như cái khác tu vi càng cao thâm hơn tồn tại, quỳ xuống cũng không phải số ít, cũng không khó trách bọn hần chấn kinh.

Thanh bào người tu luyện diện cơ, hung hăng nhảy lên, đôi mắt bên trong mị mờ dữ tợn toàn bộ bộc phát, ánh mắt không tự chủ được rơi vào Liễu cương trên thân.

Cùng lúc đó, xuyên thấu qua mở ra Hình Luật đường đại môn, thấy cảnh này nội ngoại môn đệ tử, không hề nén được tiếng kêu to, đã bạo phát đi ra: "Cái này sao có thể!"

"Cái này Lục Trần còn là người sao? Không thể phủ nhận tu vi của hắn thực lực rất mạnh, thế nhưng là Hình Luật đường há lại? Gia hỏa này, hung hãn đến có chút biến thái!"

"Đáng chết a!" Lăn trong đám người Hàn Lâm, đôi mắt bên trong vẻ đồ kỵ, toàn bộ tỏa ra, tiến tới càng thấy âm lãnh ánh mắt quét ngang, "Đây chỉ là vừa mới bắt đầu thôi! Năng gánh vác thứ nhất quan, cửa thứ hai, lại như thế nào chống cự được? Đây chính là Phó đường chủ đại nhân, tự mình lo liệu kinh đường mộc, không chính chết người!"

Bởi vì là Phó đường chủ tự mình ra mặt thăm vấn Lục Trần, cho nên hắn có lý do tin tưởng, Lục Trần tuyệt đối gánh không được cửa thứ hai.

Một bên khác, Hình Luật đường đại đường chỗ sâu, cái nào đó phong bế tiểu thất bên trong, xuyên thấu qua một cái chật hẹp cửa sổ nhỏ, vừa vặn nhìn thấy Hình Luật đường bên trong phát sinh hết thảy.

Bạch Tú Nhi nắm đấm nắm chặt, trên mặt dữ tợn bạo phát đi ra: "Gia hỏa này!"

Hắc bào thần sắc cũng là liên tục không ngừng ba động.

Về phần Tô Kiệt, lòng mày phong có chút gợn lên: "Quả nhiên là năng đánh giết Triệu An người tu luyện, bất quá đây chỉ là thứ nhất quan, đợi lát nữa cửa thứ hai, kinh đường mộc rơi xuống, mặc người thực lực hung hãn, cũng tuyệt đối gánh không được! Đây chính là Liêu sư huynh, chúng ta Hình Luật đường thứ hai cao thủ, tông môn có thể nhập năm vị trí đầu cao thủ tự mình động thủ!"

"Tiểu tử, đầu gối của ngươi, không kiên trì được bao lâu."

Lời vừa nói ra, Bạch Tú Nhi cùng áo bào đen trên mặt nóng, không khỏi biến mất. Đúng vậy a, có tôn này Hình Luật đường Phó đường chủ tự mình xuất thủ, Lục Trần năng khiêng đến lúc nào?

Người trong cuộc một trong Liêu cương, vô cùng âm lãnh ánh mắt, lóe ra trùng điệp sát khí, nhìn xem phảng phất giống như từ trong nước vớt ra Lục Trần, mang trên mặt tàn nhẫn đáng sợ cười: "Tiểu tử, còn không quỳ xuống!"

Sóng âm tầng tầng ngã cao, càng là trong lòng bàn tay, một khối chùng cánh tay dài ngắn màu đen khối gỗ, bị hắn hung hăng đập nện tại trước mặt bàn bên trên.

Ầm!

Một tiếng phảng phất giống như Lôi Bạo đồng dạng xung kích, tính cả lấy hắn tràn ngập dữ tợn khí tức thanh âm, đánh vào Lục Trần trong thức hải. Trong thức hải hỗn nhĩ, phảng phất giống như bị cuồng phong gọi lên ánh nến, điên cuồng dập tắt, mắt thấy liền muốn triệt để dập tắt.

Theo hỗn nhĩ dao động, Lục Trần cảm thấy tim một trận phiền muộn, đầu óc một mảnh trống không, nguyên bản đứng lên thân thể, hung hăng lay động, thân thể lớn như vậy, có chút không khống chế hướng phía dưới quỵ sát xuống.

Cái này một lần, chẳng khác gì là hai trọng liên tục tiến công, quán xuyên Lục Trần màng nhĩ, cơ hồ đem hắn tâm trí, miễn diệt rơi mất.

Đây chính là Thái Khí Đại viên mãn cấp bậc thực lực của người tu luyện, nói ra được thanh âm, kết hợp kinh đường mộc tuôn ra tới sóng xung kích, một bên nhọn, một kéo dài, không ngừng đánh thẳng vào.

Cho dù Lục Trần tâm cảnh phi thường, thế nhưng là hắn tu vi, cuối cùng cùng bậc này đã đi đến Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện tương đối, kém nhiều lắm! Nếu như tu vi của hắn, lại cao hơn một chút, có lẽ không có loại tình huống này.

Thế nhưng là hiện tại.

Lục Trần đầu óc thật giống như bột nhào đồng dạng, đã trầm luân xuống dưới, trong lòng kia một sợi bất khuất chí hỏa, cho dù liều mạng duy trì, cũng dần dần có băng diệt tư thế.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: cửa thứ hai, dốc hết sức vỡ nát!

Thanh bào người tu luyện thấy cảnh này, trên mặt đáng tươi cười thời gian dần trôi qua nhiều, ánh mắt bên trong dữ tợn cuồng bạo phun ra.

Hắn hiện tại liền đợi đến Lục Trần quỳ trên mặt đất!

Một khi quỳ xuống, như vậy thì biểu thị, đã rơi vào Hình Luật đường chưởng không, thừa cơ hội này, để hắn nhận hạ tội chết, đến lúc đó coi như tỉnh táo lại, cũng không ai có thể bảo vệ hắn.

Cùng hắn đồng dạng tâm tư, còn có Hình Luật đường cái khác đệ tử! Bọn hắn đều cùng Tô Kiệt, có cực kỳ chặt chẽ lợi ích quan hệ, nhìn thấy Lục Trần bị trấn áp, bọn hắn mới sẽ không đi quản, dạng này một cá nhân, phải chăng oan khuất, vẫn là phải chăng bày ra không tầm thường thiên tư.

Về phần Liêu Cương, đuổi ra ngón tay, vẫn về dưới hàm râu dài, nụ cười trên mặt thời gian dần trôi qua nhiều hơn!

Hắn thấy, Lục Trần đã rơi vào trong không chế.

Đương nhiên, hắn cũng cực kỳ tự tin, tin tưởng lấy mình sóng âm xung kích, cộng thêm kinh đường mộc quanh quần ra đặc biệt sóng âm, chứ nói trấn áp tu vi cao hơn nội môn mười vị trí đầu liệt kê người tu luyện cũng không tính là cái gì, huống chi Lục Trần?

Bên ngoài những cái kia xem nào nhiệt đệ tử, hô lên: "Ta đã nói rồi, Lục Trần năng gánh vác được thứ nhất quan, tất nhiên gánh không được cửa thứ hai!"

"Đúng vậy a, cái này một quan, chính là Phó đường chủ đại nhân, trực tiếp xuất thủ, cùng thứ nhất quan, chỉ là mượn nhờ mãnh hổ hạ sơn đồ thanh thế khác biệt!"

"Lần này, Lục Trần đoán chừng là không đứng dậy nổi!"

Hắn Lâm thấy cảnh này, hô hấp không khỏi dồn dập lên, đôi mắt bên trong tất cả đều là vẻ hưng phấn, nếu không phải bên trên quá nhiều người, hắn cơ hồ liền muốn cười to lên! Không có cái gì, có thể so sánh nhìn thấy Lục Trần bị trấn áp, để hắn vui vẻ! Muốn biết, từ khi Thạch Tiểu Phi bị xử lý về sau, cuộc sống của hắn liền khổ rất nhiều.

Trước kia bởi vì có Thạch Tiểu Phi dạng này một tôn gần với Bạch Tú Nhi thiên tài đệ tử chống đỡ, tại chúng học đồ đệ tử bên trong, không thể bảo là không Phong Quang.

Mà Thạch Tiểu Phi vừa chết, hắn dựa vào liền không có!

Trước kia bị hắn lấn ép qua người, hiện tại phản quá mức, cho hắn đẹp mắt.

Đây cũng là hắn rất thù hận Lục Trần căn bản nguyên nhân.

Mà Hình Luật đường phía sau tiêu thất bên trong, Tô Kiệt trên mặt đáng tươi cười thời gian dần trôi qua nhiều: "Nhìn thấy không, Lục Trần bị trấn áp, ngay tại trong khoảnh khắc!"

"Ha ha, để cái thằng này cuồng, hiện tại không ai có thể cứu hắn!" Áo bào đen hưng phấn đến cả khuôn mặt, đều bóp méo.

Bạch Tú Nhi vốn định cất tiếng cười to, thế nhưng là ánh mắt rơi vào bên cạnh Tô Kiệt trên người thời điểm, đôi mắt bên trong kỳ quang, càng là không ngừng lấp lóe, lộ ra một tia thận trọng cười yếu ớt, tiêm bạch tố thủ, nhẹ nhàng gảy thái dương rủ xuống mấy sợi tóc xanh, lộ ra một vòng khác vũ mị chi sắc.

Tô Kiệt ánh mắt rơi vào trên người nàng, đôi mắt bên trong lửa nóng quang mang, nhìn không được liền tỏa ra. Nhưng liền tại bọn hắn tình nồng ý nồng thời điểm, Tô Kiệt sắc mặt đột nhiên đại biến, nghiêm nghị nói: "Cái này sao có thể!"

Áo bào đen một mặt mờ mịt.

Bạch Tú Nhi ánh mắt rơi vào, nguyên bản đầu gối liền muốn rơi trên mặt đất, nhưng là ngạnh sinh sinh lại cứng lên cái kia quật cường thiếu niên, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, cơ hồ đều có thể nhét vào một quả trứng gà, trên mặt nàng vũ mị, cũng là không còn sót lại chút gì, một cái mười phần lạnh lạnh thanh âm, bạo phát đi ra: "Đây không có khả năng!"

Không chỉ là bọn hắn.

Tự tập tại Hình Luật đường bên ngoài cửa chính, xem nào nhiệt bên trong Ngoại Môn đám đệ tử, cũng là nhìn không được rối loạn lên: "Hắn làm sao đứng lên!"

"Trời ạ, là con mắt ta bỏ ra sao?"

"Không, các ngươi mau nhìn, Lục Trần thật đứng lên a!"

"Đây không có khả năng a!"

"Phó đường chủ đại nhân tự mình xuất thủ kinh đường mộc, thế mà không có đem hấn làm kinh sợ đi?"

"Gia hỏa này đầu óc, đến cùng là cái gì đúc thành?"

Hình Luật đường nội bộ, lúc trước một mực ngậm miệng không nói chúng đệ tử, giờ phút này từng cái trừng mắt hạt châu, rống lên: "Đáng chết, gia hỏa này thế mà xông qua cửa thứ hai!"

"Đây chính là, Phó đường chủ đại nhân tự mình xuất thủ a!"

"Cái này cũng không thể đem hấn trấn áp? Thật chẳng lẽ phải vận dụng mạnh nhất thủ đoạn sao?"

Nhưng vào lúc này, toàn thân mồ hôi nóng phảng phất giống như hạt mưa bay thấp xuống tới Lục Trần, ánh mắt bên trong kiên định, cuồng bạo phun ra, bắt đầu cười hắc hắc: "Ta Lục Trần, hồi tâm vô thẹn, có tội gì? Đã vô tội, tại sao muốn quý!" Nói đến nơi này thời điểm, nguyên bản bị đè xuống cột sống, bỗng nhiên duỗi thẳng.

Một thân kịch liệt xương tiếng nổ Lãng, từ quanh người hấn xương cốt bên trong, liên tục không ngừng bạo liệt!

Phanh phanh phanh!

Ngưng kết thành buộc, tương kinh đường mộc trấn áp, triệt để vỡ nát. Lúc đầu một mực đứng sau lưng Lục Trần hai tôn Thái Khí nhất trọng, cang là thân hình lão đảo, bị cổ này khí lãng, xông ngổ sập xuống đất, đôi mắt bên trong mang theo vẻ kinh hãi.

Về phần thanh bào người tu luyện, một mặt chấn kinh.

"Lớn mật!" Liêu Cương sắc mặt vô cùng khó coi, hấn lấy kinh đường mộc phối hợp sóng âm thế mà không thể trấn áp dạng này một tôn nho nhỏ người tu luyện, mặt mũi ở đâu? Tuy nói không phải trực tiếp xuất thủ, nhưng bức này công kích, đã không giống bình thường, bình thường người tu luyện, căn bản gánh không được, thế nhưng là Lục Trần thế mà gánh vác.

Cái này tiểu tử!

Liêu Cương đôi mắt bên trong sát khí, toàn bộ phun ra, nhất định phải hấn chết!

Bức này nhân vật, tuyệt đối không thể sống xuống dưới.

Không phải bọn hấn Hình Luật đường một mạch, tất nhiên sẽ bị áp chế. Bây giờ tu vi, liền có thể gánh vác như vậy áp lực, nếu là tu vi càng thêm hung hấn, còn đến mức nào.

Nhất định phải diệt trừ hấn! Chỉ thấy tôn này Hình Luật đường Phó đường chủ bàn tay đã rơi vào bàn lệnh tiễn bên trên, một phát bắt được một cây, nghiêm nghị nói: "Thật to gan, dám can đảm gào thét công đường, tả hữu ở đâu, đánh cho ta! Nhìn cái này tiểu tử chiêu vẫn không khai!" Đây chính là Hình Luật đường cửa thứ ba.

Phía trước hai trọng khảo nghiệm là cá nhân ý chí lực, như vậy hiện tại, liền là thuần túy lực lượng nghiền ép!

Thường thường đều là một trận cơn bão qua đi, không khai cũng muốn chiêu. Hình Luật đường đệ tử, chờ liền là câu nói này. Lục Trần thật to quét mặt của bọn hấn, nếu là không thêm trừng phạt, Hình Luật đường uy nghiêm ở đâu?

Trong lúc nhất thời, Hình Luật đường xuất hiện chúng đệ tử toàn bộ lao ra. Người đông thế mạnh, vượt qua hai mươi người. Đây cũng là Đại trưởng lão quyền thế cường thịnh nguyên nhân một trong, bởi vì hấn dưới trưởng Hình Luật đường, tụ tập Cửu Huyền môn gần như bốn thành Thái Khí cảnh giới.

Cái khác hai đường, tăng thêm chương môn một mạch, cùng với khác, cũng bắt quá vừa mới vượt trên bọn hấn mà thôi.

Trong lúc nhất thời, cuồng bạo khí lãng, vọt mạnh ra. Chúng người tu luyện, thật giống như cùng Lục Trần có sinh tử đại thù đồng dạng, mang theo Hình Luật đường đặc chất đại côn sắt, thẳng đến Lục Trần.

Thanh bào người tu luyện đương nhiên cũng không có nhân rồi, lật tay chấn động, một thanh xích sắt, cầm nã ra.

Lục Trần phảng phất giống như không có nhìn thấy những người này đồng dạng, ánh mắt rơi vào vừng như Thái Sơn Liêu Cương trên thân, mang theo một tia trào phúng đáng tươi cười: "Đây chính là rêu rao công bằng công chính công nghĩa Hình Luật đường? Theo ta thấy, bất quá là tàng ô nạp cấu, tùy ý trả đũa chỗ mà thôi!"

Như là đã không chết không thôi, làm gì lưu mặt mũi?

Loại tình huống này, không phải hấn cho đối phương lưu mặt mũi, đối phương liền sẽ buông tha hấn!

Liêu Cương trên mặt dữ tợn càng nhiều: "Lớn mật thẳng nhai ranh, dám can đảm xem thường bốn đường uy nghi, hai bên, phé hấn cho ta hai cái đuôi! Nhìn hấn còn thế nào đứng!" Trong lúc nhất thời, chúng Hình Luật đường đệ tử đôi mắt bên trong tinh quang, càng thêm không kiêng nể gì cả, có mục

tiêu rõ rệt, vậy là tốt rồi hạ thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: gặp lại Lăng Ba tiên tử!

Lục Trần ha ha cuồng tiếu: "Thật không nghĩ tới, đây chính là Hình Luật đường! Muốn phế ta hai chân, còn phải nhìn các ngươi có không có bản sự này!"

Ngay tại hần chuẩn bị một thân dữ tợn tận lên thời điểm.

Hình Luật đường bên ngoài, một cái vắng lặng thanh âm bay Dương Quá đến, chỉ thấy một điểm bạch quang khoan thai chuyển động: "Liêu sư huynh, người khác đều nói, Hình Luật đường biến thành người nào đó trong lòng bàn tay đồ chơi, nguyên bản còn không tin, hiện tại tin." Ông một tiếng, chỉ thấy từng vòng từng vòng bạch quang, không kiêng nể gì cả quét ngang, quanh mình những cái kia xông qua tới Hình Luật đường đệ tử.

Từng cái nhao nhao kêu rên, bay ngược lấy ngã văng ra ngoài.

Tức chính là thanh bào người tu luyện cũng là như thế.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, hần ngửi được một cỗ vô cùng dễ nghe hương khí.

Cái mùi này, rất quen thuộc!

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt giờ lên, chỉ thấy trước người, nhiều một người mặc trường bào màu trắng, phảng phất giống như bao phủ một tầng phiêu miểu Vân Yên chi khí nữ tử.

Lục Trần tròn mắt bắt đầu nhảy lên.

Ánh mắt rơi vào kia hé mở, đẹp đến mức có thể khiến người ta hít thở không thông trên mặt, nhin không được hô lên: "Diệp sư tỷ."

Người tới chính là Diệp Linh Vân.

Chỉ thấy Diệp Linh Vân trán có chút chéch đi, lóe ra sáng chói tinh quang ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Lục sư đệ, thật sự là nghĩ không ra, lần thứ hai gặp mặt, lại là dưới loại tình huống này! Ngươi không cần không yên lòng, có ta ở đây, bọn này Hình Luật đường phế vật, không thể đem ngươi thế nào."

Nàng nói chuyện thật đúng là tuyệt không nể mặt.

Bất quá, Lục Trần lại nghe được tâm tình chấp chôn, vô cùng sáng khoái.

Mà lúc này, Hình Luật đường phía ngoài đệ tử, từng cái tròn mắt hốc mồm: "Đây chính là Đại sư tỷ sao?"

"Thật xinh đẹp ——" có người trừng mắt hạt châu, một mặt ửng hồng, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

"Ta ta cảm giác trái tim, đều nhanh muốn từ trong lồng ngực của mình nhảy ra ngoài đâu!" Lại có người hô lên.

Diệp Linh Vân xứng đáng phần này khen ngợi.

Mỹ mạo của nàng, xa xa áp đảo Cửu Huyền môn những đồng môn khác phía trên, tức chính là một đời mới nữ thần Bạch Tú Nhi cùng nàng tương đối, thật giống như Phượng Hoàng dưới chân một con vịt con xấu xí, hoàn toàn không thể so sánh.

Hình Luật đường phía sau tiểu thất bên trong, Tô Kiệt đôi mắt bên trong, bắn ra hai đạo vô cùng hùng hực lửa nóng quang hoa! Thân là nội môn mười vị trí đầu một trong hần, đương nhiên nhận biết Diệp Linh Vân.

Nói thật, tại hần bên trong trong lòng, từ đầu đến cuối tồn lấy muốn tướng Diệp Linh Vân hung hăng đè ép, tùy ý rong ruổi tâm tư. Chỉ là tức chính là ưu tú như hần, tại đôi mắt Diệp Linh Vân thời điểm, cũng sinh ra một tia tự lấy làm xấu hổ tâm tư, hần liệu mạng muốn tăng cao tu vi, chưa hần liền không có, muốn để Diệp Linh Vân tướng ánh mắt rơi vào trên người hần ý tứ.

Mà giờ khắc này!

Mắt thấy Diệp Linh Vân xuất hiện, hấn trong lòng, không có khác suy nghĩ, có chỉ là bạo ngược, vô cùng nóng nảy bạo ngược, cái này hấn trong mộng nữ thần, là bởi vì Lục Trần mới ra hiện tại nơi này.

Tô Kiệt đôi mắt bên trong dữ tợn toàn bộ bộc phát, trong lòng điên cuồng gầm thét: Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì nàng bởi vì Lục Trần tên phế vật này mới ra hiện tại nơi này!

Đổ ky, oán hận, oán độc, đủ loại mặt trái cảm xúc, đã tại hấn bên trong trong lòng, sinh sôi ra.

Trong lúc vô hình, đối với Lục Trần hận ý, lại nặng rất nhiều.

Không nói đã ngốc rơi áo bào đen, liền nói Bạch Tú Nhi, cô nương này trên mặt, một sợi thanh khí, cũng là không bị khống chế dâng lên! Cửu Huyền môn đệ tử luôn luôn nói, Đại sư tỷ đẹp như thế nào mạo, như thế nào tựa như là hạ phẩm thần nữ, càng là một mực chiếm cứ, Trần quốc bốn Đại tiên tử đứng đầu thanh danh tốt đẹp.

Nàng một mực không tin.

Thế nhưng là hiện tại nàng tin!

Nhìn thấy Diệp Linh Vân mới biết cái gì gọi là, Chung Linh uẩn tú, mỹ mạo Vô Song, diễm kinh thiên hạ!

Nàng Bạch Tú Nhi cùng nàng tương đối, thật giống như một tòa vô cùng nguy nga đại sơn phía dưới một khối hòn đá nhỏ, hoàn toàn không thể so sánh.

Trong lúc nhất thời!

Một mực bị nàng tiềm ẩn bên trong trong lòng tự ti, lặng yên không tiếng động xông ra.

Nhiều ít năm, chưa từng có loại này cảm giác?

Bạch Tú Nhi đôi mắt bên trong dữ tợn, điên cuồng vận chuyển, nàng nhớ rõ, bên trên một lần bởi vì tự ti, vẫn là bốn năm trước, năm đó nàng chỉ là một cái mười tuổi cô nương, bởi vì mấy cái vô tri đứa bé trào phúng nàng là không có cha mẹ con hoang, sau đó nàng liền xuống độc, tưởng mấy cái kia đứa bé toàn bộ hạ độc chết —— mà hiện tại.

Dạng này cảm giác, lại xông ra!

Trong lòng hận ý, thật giống như một con ác ma, đã bò đầy trái tim của nàng.

Bạch Tú Nhi ánh mắt nhìn lướt qua Tô Kiệt kia si mê bộ dáng, cùng phía dưới Lục Trần trên mặt kinh hãi, trong lòng dữ tợn, không khỏi nặng hơn một chút.

Bị nàng giấu ở trong tay áo tay, trong lúc vô hình siết chặt.

Một đôi sắc bén ánh mắt, chỉ là nhìn chăm chăm Diệp Linh Vân mặt, nếu như ánh mắt chính là đao, chỉ sợ sớm đã nhìn không được muốn đem Diệp Linh Vân mặt hoạch nát vô số lần.

.

Hình Luật đường bên trong.

Liêu Cương ngẩn ngơ, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Diệp Linh Vân, tức chính là hấn dạng này thành tựu Thái Khí Đại viên mãn rất nhiều năm, mà lại niên kỷ bước qua năm mươi người tu luyện, nhìn thấy trương này đẹp kinh tâm động phách mặt thời điểm, một loại phảng phất giống như Khô Mộc Phùng Xuân, cây già nở hoa cảm giác, lặng yên không tiếng động từ hấn dưới bụng diện xông lên.

Cái này tiện tỳ, mỗi lần nhìn thấy nàng, lão phu tâm cảnh đều có thể bị nàng dao động!

Bất quá lúc này, Liêu Cương liễu mạng tương loại này không nên có tâm tư hung hăng ép xuống, trầm giọng nói: "Diệp Linh Vân nguoi tốt lắm cần!" Hắc bào thùng thình, đột nhiên chổng ra, thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như một con đấng không mà lên màu đen chim ưng, đánh trống reo hò lấy vô biên cuồng bạo khí tức, thẳng đến Diệp Linh Vân.

Đều bị đánh đến tận cửa, hấn cái này Phó đường chủ, sẽ không có điểm biểu hiện?

Trong lúc nhất thời!

Ầm ầm âm bạo, từ Hình Luật đường bốn phương tám hướng khuếch tán ra tới.

Phảng phất giống như cuộn cuộn lôi âm, thẳng đến Diệp Linh Vân! Thái Khí Đại viên mãn khí tức, một nháy mắt đã nhảy lên tới đỉnh điên trạng thái.

Hắn là hữu tâm khoe khoang bản sự.

Mà cái khác Hình Luật đường đệ tử, nhao nhao hướng phía hai bên tản ra. Trong lúc nhất thời, giữa hai bên chướng ngại, lại không nửa điểm.

Diệp Linh Vân khẽ cười một tiếng, nói: "Sur đệ đừng hốt hoảng, hết thấy tự có sự tỷ, vì ngươi làm chủ." Chỉ thấy trên người nàng khí凛, toàn bộ dữ tợn ra.

Ầm ầm sóng xung kích, liên tục không ngừng ba động. Một cỗ không kém gì Liễu Cương khí thế, đã lao nhanh.

Một tiếng vang ầm ầm!

Một trận vô cùng trầm muộn tiếng va đập, thành linh bộc phát. Chỉ thấy Diệp Linh Vân che chở Lục Trần đã lui đến Hình Luật đường cổng, về phần Liễu Cương rơi trên mặt đất, khuôn mặt âm trầm cơ hồ năng cháy ra nước, sắc mặt không nói ra được khó coi cùng dữ tợn!

Hắn giấu ở ống tay áo phía dưới bàn tay, run nhè nhẹ.

Vừa rồi một kích kia, hắn không chỉ có không có chiếm được tiện nghi, ngược lại bị Diệp Linh Vân trên thân dữ tợn ra chưởng lực, chấn cánh tay tê dại.

Hắn bên trong kinh hãi trong lòng, không thể ức chế.

Muốn biết, Diệp Linh Vân trước kia mặc dù mạnh, nhưng căn bản không phải hắn đối thủ, mà hiện tại cái này nữ tử, thành linh đã có thể cùng hắn bình khởi bình tọa!

Trong lúc nhất thời, Liễu Cương cắn răng nghiêng lợi nói: "Thái Khí Đại viên mãn!"

"Cái gì, Thái Khí Đại viên mãn?" Chúng Hình Luật đường đệ tử, từng cái không khỏi kinh hãi.

Thái Khí Đại viên mãn là cái gì? Cửu Huyền môn Thái Khí Đại viên mãn cấp tu luyện khác người, có thể đếm được trên đầu ngón tay! Đây không tính là cái gì, càng nặng chính là, Diệp Linh Vân lấy còn trẻ như vậy niên kỷ, thành tựu Thái Khí Đại viên mãn, tương đương với nói, đột phá uẩn linh, có lẽ không là vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: thi thể, vu hãm!

Bọn hắn còn như vậy, Hình Luật đường bên ngoài người tu luyện, càng thêm chấn kinh!

Về phần Hình Luật đường đằng sau tiêu thất bên trong Tô Kiệt, đôi mắt bên trong dữ tợn nhan sắc càng nhiều một chút: "Quả nhiên là thiên chi kiêu nữ, không phải tầm thường, không phải bình thường a!"

Mà Lục Trần ánh mắt cũng rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, nói: "Chúc mừng Diệp sư tỷ, tu vi lại tiến một bước!" Lục Trần nhớ rõ, lần trước nhìn thấy Diệp Linh Vân thời điểm, khí tức của nàng, thật không nghĩ giống như bây giờ dữ tợn.

Diệp Linh Vân cười.

Cười một tiếng sinh Bách Mị, cười một tiếng nghiêng chúng sinh, nói chính là nàng bộ dáng bây giờ. Trong lúc nhất thời, chung quanh chúng người tu luyện, từng cái trong ánh mắt toát ra vẻ si mê.

Liền xem như Lục Trần, cũng cảm thấy tốc độ tim đập của mình, càng tăng nhanh hơn một chút. Bất quá rất nhanh, bởi vì ngôi sao màu đen thời khắc mấu chốt nhảy ra, tưởng mình từ trầm luân biên giới lỗi trở lại, cho nên phá kén trùng sinh tâm cảnh, bay tứ tung mà lên, bên trong trong lòng không nên có gợn niệm, thành linh tiêu tán vô tung.

Ánh mắt của hắn, càng thấy thanh tịnh.

Diệp Linh Vân cũng sờ, nói thật, nàng không phải cố ý hiển lộ mị thái, thật sự là nàng một cái nhãn mày một nụ cười, tự nhiên mà vậy, không có một điểm kiêu vờ làm ra vẻ.

Trong lòng thoáng có chút áy náy đồng thời, không khỏi đối diện trước người tiểu sư đệ này, nhiều một chút hiếu kì. Lần trước nàng nhìn thấy Lục Trần thời điểm, Lục Trần vẫn chỉ là Nhục Thân cảnh giới, mà hiện tại thành linh đã thành tựu Thái Khí, nếu không phải ngày đó được Lục Trần trợ năng tới tay Linh thảo, bế quan đột phá, nói không chừng liền có thể nhìn thấy Lục Trần tại đại khảo bên trong, đại sát tứ phương biểu hiện!

Nguyên bản nàng hơi nghi hoặc một chút.

Nhưng là dưới mắt nghi hoặc đều giải trừ, không nói Lục Trần thực lực bao nhiêu, vãn vẹn từ hấn năng tại người khác đều say mê thời điểm vẫn như cũ bảo trì thanh tỉnh, đã nói lên hấn có được không giống bình thường đặc chất.

Lập tức, Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Nếu không phải ngươi giúp ta cầm tới gốc kia Linh thảo, tỷ tỷ như thế nào lại tấn thăng?"

Nói đến nơi này, Diệp Linh Vân một thân khí tức nội liễm, ánh mắt rơi vào trên mặt lộ ra do dự chi sắc Liễu Cương trên thân, nói: "Liều sư huynh, còn muốn đánh sao?"

Liều Cương trùng điệp hừ một tiếng!

Còn đánh cái gì? Diệp Linh Vân đột phá Thái Khí Đại viên mãn về sau, biểu hiện ra thực lực, không kém hấn. Tiếp tục tiếp tục tranh đấu, sẽ chỉ càng thêm mất mặt.

Lúc này, Liễu Cương tay áo dài một quuyền, nói: "Diệp Linh Vân, đừng tưởng rằng có người ra mặt, liền có thể để Lục Trần thoát tội! Hừ, người cho rằng bốn đường là bản tên không địch, tùy ý vu hãm? Nếu không phải nắm giữ thật sự chứng cứ, như thế nào lại ra lệnh cho ta Hình Luật đường đệ tử bắt người?"

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên.

Chứng cứ? Năng có cái gì chứng cứ?

Lục Trần nghĩ đến Triệu An thi thể, hấn nhớ rõ, tương đối phương trực tiếp ném tới sông giáp ranh bên trong, sẽ không bị người hữu tâm cho vớt đi lên đi, như vậy chảy xiết nước sông —— thế nhưng là rất nhanh, trên trán xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, hấn cảm giác mình vẫn là chủ quan.

Hấn là cử chỉ vô tâm, thế nhưng là có ít người lại là hữu tâm tính vô tâm, coi như không có sai lầm, đều có thể trứng gà bên trong chọn xương cốt, cường ép tướng tội danh xếp vào tội.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nổi lòng ba động.

Có lần này giáo huấn, lần sau tất nhiên không biết cái này bao lớn ý.

Mà Diệp Linh Vân lại là một mặt lạnh nhạt, nói: "Chứng cứ ở đâu?"

Liều Cương trên mặt thêm ra một chút âm tàn, nói: "Đem thi thể trình lên!"

Chỉ thấy đi theo Tô Kiệt áo bào đen, từ phía sau đi ra, chậm rãi rơi vào Hình Luật đường trong hành lang, nói: "Phó đường chủ đại nhân, Đại sư tỷ, mời xem!" Cho dù tuổi của hấn, so Diệp Linh Vân còn muốn lớn, nhưng Đại sư tỷ ba chữ này, nói đến một điểm khó khăn đều không có.

Áo bào đen cổ tay chân động, một bộ thi thể, từ trên người hấn tiêu xạ ra. Một tiếng vang ầm ầm, rơi vào trong hành lang ở giữa. Cổ này thi thể, còn duy trì hai mươi mấy ngày trước bộ dáng, chỉ là đầu cùng thân thể, rõ ràng bị lợi khí tách ra, khuôn mặt cũng là vô cùng tái nhợt, không thấy nửa điểm Huyết Sắc, âm âm u u mười phần dọa người.

Ở trước mặt hấn mắt, bày biện ra tới thời điểm, mặc kệ là Hình Luật đường đệ tử, vẫn là đứng ở bên ngoài đệ tử, đã kinh hô lên: "Triệu An sư huynh!"

"Thật là Triệu An sư huynh a!"

"Hấn làm sao lại chết đâu!"

"Thật chẳng lẽ chính là Lục Trần giết?" Từng cái ánh mắt, không tự chủ được rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần trong lòng tạo nên đạo đạo gọn sóng, quả nhiên là Triệu An thi thể, vẫn là mình không đủ cẩn thận. Bất quá liền xem như Triệu An thi thể, cũng chẳng có gì ghê gớm!

Lục Trần đánh giết kẻ này thời điểm, tại dòng sông trung tâm, cũng không người chứng kiến, chỉ có một bộ thi thể, nếu như Diệp Linh Vân không có đến, đối phương chưa chừng liền vu oan giá họa, thế nhưng là Diệp Linh Vân đến, đối phương muốn tại cái này phía trên làm văn chương, khó khăn không thể nghi ngờ lớn hơn rất nhiều.

Mà cổ này thi thể lúc đi ra, Diệp Linh Vân trên mặt trong thần sắc nhiều một tia trào phúng: "Úc, một cổ thi thể, lại có thể nói rõ cái gì?"

Liều Cương diện cơ, không tự chủ được nhảy lên mấy lần, nói: "Một cổ thi thể tự nhiên nói rõ không là cái gì, nhưng là phía trên miệng vết thương, lại rõ ràng nói rõ, hấn là chết tại cái gì công kích thủ đoạn phía dưới! Cái này chặt đầu một kiếm, hấn là bị trọng lượng tại năm ngàn cân trên dưới trọng kiếm, chém xuống!"

"Mà theo lão phu biết, Lục sư đệ trước đó vài ngày, liền phải một thanh trọng lượng tại năm ngàn cân trên dưới Cao giai nguyên khí kiếm khí!" Liêu Cương ánh mắt, trực tiếp rơi vào Lục Trần trên thân. Chỉ thiếu chút nữa là nói ra, Lục Trần liền là hung thủ câu nói này.

Theo sát lấy, Liêu Cương hít sâu một hơi, một thân mệnh môn khí tức, cọ rửa, nghiêm nghị nói: "Còn muốn phủ nhận sao?"

Diệp Linh Vân thân hình hơi rung nhẹ, màu trắng ống tay áo tựa như bay ra Bạch Vân quét ngang ra, tướng Liêu Cương khí tức, xông thẳng linh bát lạc, hướng phía hai bên tản ra, lạnh nhạt nói: "Sư huynh, chỉ dựa vào một thanh kiếm, liền tùy ý phỏng đoán, thật được không? Tông môn nội bộ, có được năm ngàn cân kiếm khí người, tựa hồ không ít đâu."

Liêu Cương thâm trầm cười vài tiếng: "Ai nói không có chứng cứ! Chúng ta Hình Luật đường cũng là có chứng nhân." Nói đến nơi này, ánh mắt rơi vào hắc bào trên thân, đạo, "Người lại tương cùng ngày phát sinh sự tình, nguyên nguyên bản bản nói ra —— người yên tâm, có lão phu vì người làm chủ, không người nào dám làm khó dễ người!"

Lục Trần lông mày phong run run, ánh mắt rơi vào áo bào đen bên trên. Nói thật, hẳn là thứ nhất lần nhìn thấy cái này cá nhân, chẳng lẽ hẳn quả nhiên là thấy được đánh giết Triệu An quá trình?

Cái này một điểm đáng giá hoài nghi.

Lúc này, áo bào đen đột nhiên thần sắc kích động chỉ vào Lục Trần, lớn tiếng quát lên: "Phó đường chủ đại nhân, là như vậy —— cùng ngày, đệ tử nghĩ đến đuổi dò ngang, qua sông giáp ranh đi hoàn thành nhiệm vụ. Ngoài ý muốn nhìn thấy, Lục Trần cùng Triệu sư huynh, đều tại dò ngang phía trên, mà ta chậm đi một bước! Đang lúc ta tiếc hận không có gặp phải dò ngang, nghĩ muốn rời khỏi thời điểm, chỉ thấy cái này cá nhân —— liền là hắn, hắn đột nhiên thi triển vận chuyển mũi kiếm, run run từng đạo kiếm quang, tướng Triệu sư huynh đâm té xuống đất lên! Càng là thừa dịp, Triệu sư huynh phản ứng không được thời điểm, một kiếm đem Triệu sư huynh chém đầu, sau đó cái này tiểu tử, càng là lòng lang dạ thú, tướng dò ngang người ở phía trên, một tên cũng không để lại, toàn bộ đánh giết, không lưu người sống!"

"Đệ tử, lúc ấy dọa sợ, trốn ở bên bờ trong bụi cỏ, không dám ra."

"Bất quá tướng Lục Trần hành vi tất cả đều nhìn ở trong mắt, ta lúc đầu coi là, bọn hắn khả năng có cái gì xung đột cùng mâu thuẫn, cuối cùng lại nhìn thấy, Lục Trần chỉ là vì đơn thuần ăn cướp Triệu sư huynh —— Phó đường chủ đại nhân, người này phát rõ, đạo đức luân hãm, hèn hạ vô sỉ, còn xin vì Triệu sư huynh làm chủ a!" Áo bào đen biểu lộ phong phú, mười phần ảnh Đế cấp biểu diễn.

Trong lúc nhất thời, toàn trường yên tĩnh, chúng người tu luyện ánh mắt đồng loạt rơi vào Lục Trần trên thân, có chấn kinh, có nghi hoặc, còn có mãnh liệt kiêng kỵ, cùng —— ghét bỏ!

Mà Lục Trần lông mày phong có chút giờ lên, gia hỏa này liền là tại nói hươu nói vượn, ác ý vu hãm!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: đối chất

Bất quá, Lục Trần biết rõ đối phương tại nói hươu nói vượn, nhưng là cũng không có chứng cứ chứng minh đối phương là nói hươu nói vượn, đương nhiên lời này trái lại cũng là đồng dạng. Lúc này, cười lạnh một tiếng: "Vị sư huynh này, người biên cố sự thật rất tốt a, lý kỳ khúc chiết, hết sức dễ nghe, ta kém chút liền cho rằng là sự thật."

"Bất quá Lục mỗ có vấn đề muốn thỉnh giáo sư huynh, không biết sư huynh có thể giải đáp nghi vấn giải hoặc?"

Áo bào đen thần sắc biến hóa.

Hắn căn bản là không có nhìn thấy Lục Trần đánh giết Triệu An, chỉ không trải qua Tô Kiệt thụ ý, nói hươu nói vượn mà thôi, dù sao cũng không có cái khác người chứng kiến, muốn làm sao nói đều có thể! Bất quá khi hắn ánh mắt cùng Lục Trần vô cùng trong trẻo ánh mắt đụng vào nhau thời điểm, không biết vì cái gì, trong lòng đột nhiên sinh ra một chút chán chờ.

Cái này tiểu tử, sẽ không phải còn có cái khác hậu chiêu.

Nghĩ đến nơi này, hắc bào ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân tầm kia kinh tâm động phách trên mặt, mắt thấy vị này chân truyền Đại sư tỷ, cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc đáng vẽ, không khỏi tâm tư trầm ổn xuống tới.

Lúc này, áo bào đen diện cơ có chút nhay lên, nói: "Có a vấn đề, ngươi có thể hỏi."

Lục Trần trầm giọng nói: "Đã ngươi nói ta giết Triệu An, vậy ta xin hỏi ngươi, Lục mỗi lúc ấy hết thấy dùng mấy kiếm?"

Hắc bào trông mắt trũng, bắt quả rất nhanh, trên mặt y nguyên nhiều một chút hiểu rõ thậm chí dữ tợn nhan sắc, trước khi đến, Tô Kiệt liền đem Triệu An thi thể trên dưới kiểm tra nhiều lần! Đừng nói là to lớn miệng vết thương, liền xem như cộng tóc đồng dạng vết kiếm, đều tra nhất thanh nhị sở.

Về phần cái khác thương thế, mặc kệ là Tô Kiệt vẫn là áo bào đen, bởi vì không có chân chính chính mắt trông thấy, cho nên đều không nghĩ tới quyền ý phía trên đi, chỉ coi là bình thường lực lượng xung kích.

Áo bào đen lạnh nhạt nói: "Ngươi lúc đó hết thấy ra mười chín kiếm!"

Lục Trần nhẹ gật đầu, nhìn ra được, đám người này vì bố trí tội danh của mình, hạ một phen khổ công. Theo sát lấy, Lục Trần trên mặt lại nhiều hơn một chút quỷ dị đáng tươi cười.

Cái này quỷ dị đáng tươi cười, rơi vào hắc bào trong ánh mắt, không khỏi vì đó đề tinh thần của hắn hung hăng nhảy lên mấy lần, không tự chủ được siết chặt nắm đấm, thầm nghĩ: Cái này tiểu hổn đản, vì cái gì bình tĩnh như vậy? Hiện tại hắn càng ngày càng không xác định.

Đúng lúc, Lục Trần nói: "Xem ra sư huynh lúc ấy thật nhìn rất tinh tường."

Hắc bào diện cơ hung hăng nhảy lên, nói: "Ta cũng không phải mù lòa, làm sao lại không nhìn thấy?"

Đón lấy, Lục Trần lại ném ra một viên hạng nặng bom: "Đã sư huynh nhìn như thế tinh tường, như vậy ta xin hỏi, ta lúc ấy thi triển chính là cái gì Kiếm pháp?"

Áo bào đen chần chờ một chút, bởi vì là ăn nói - bịa chuyện, hắn đương nhiên không biết đánh Lục Trần thi triển chính là cái gì Kiếm pháp, nhưng là Tô Kiệt nói qua, Lục Trần đã lựa chọn Cao giai nguyên khí cấp bậc kiếm khí, như vậy gia hỏa này tất nhiên tu luyện chương môn Phục Giao Kiếm Pháp, trên tông môn dưới, ai lại không biết, chương môn Phục Giao Kiếm Pháp, không phải tầm thường?

Áo bào đen nói: "Đương nhiên là Phục Giao Kiếm Pháp!"

Lục Trần lại hỏi: "Đã ta thi triển chính là Phục Giao Kiếm Pháp, như vậy vấn đề tới, lúc ấy ta thi triển chính là Phục Giao Kiếm Pháp cái nào một chiêu?"

Áo bào đen lúc này, từ trên thân lấy ra một thanh kiếm, khoa tay xuất từ trên xuống tấn công chiêu thức, nói: "Cụ thể là chiêu thức gì, ta không rõ ràng nhưng là ta nhìn thấy ngươi là như thế này thi triển."

Liêu Cương vắn vè râu dài dưới hàm, nói: "Một chiêu này, đúng là Phục Giao Kiếm Pháp chiêu pháp, vừa nhanh vừa mạnh, dùng để chém đầu thích hợp nhất bất quá!"

Có Liêu Cương từ bên cạnh hiệp trợ, một chút xem nào nhiệt độ từ, lập tức lại nói: "Quả nhiên là Lục Trần!"

"Lâm sư huynh liền chiêu thức đều nhớ như thế tinh tường, vững tin không thể nghi ngờ!"

"Lục Trần lòng lang dạ thú, thế mà thật vì bản thân tư dục, mưu hại đồng môn sư huynh, gia hỏa này thật sự chính là phát rồ a!" Một số thời khắc, một chút lỗ hổng chông chát cái gọi là chứng cứ, tăng thêm một điểm âm mưu luận, liền có thể dẫn đạo công chúng dư luận! Đám người từ áo bào đen như thể rõ ràng thuyết minh bên trong, đã tin tưởng, Triệu An liền là Lục Trần giết.

Đương nhiên, Triệu An xác thực liền là Lục Trần xử lý. Chỉ bất quá, tuyệt không phải áo bào đen nói như vậy!

Lục Trần cũng sẽ không nói ra.

Lục Trần chỉ là tâm tư nhất thời, trong lòng ám đạo, gia hỏa này thật là có chuẩn bị mà đến, mà lại hạ công phu cũng không ít, phía sau nhất định có cao nhân chỉ điểm!

Cái này cao nhân là ai?

Lục Trần cười nhạo một tiếng, ngoại trừ Tô Kiệt, sẽ còn là ai?

Mà Lục Trần biểu tình biến hóa, rơi vào hắc bào trong ánh mắt, phảng phất giống như một cái cái tát, đập trên mặt của hắn đồng dạng, cái thẳng này diện cơ hung hăng nhảy lên, nghiêm nghị nói: "Thế nào, ngươi còn muốn phủ nhận hay sao?"

"Cũng không phải ta làm, ta phủ nhận cái gì?" Lục Trần lông mày phong có chút giờ lên, "Lại nói, nếu quả như thật là ta làm, tại nắm giữ quyền ý tình huống, ngươi cho rằng, ta còn biết dùng kiếm sao?" Lúc nói chuyện, quanh thân cuồng bá khí lăng, toàn bộ tỏa ra.

Cuốn cuộn ba động tinh thần quang huy, lập loè tại Hình Luật đường bên trong!

"Quyền ý!"

"Thật là quyền ý a, hơn nữa còn là Cửu Tinh quyền ý!" Đám người vây xem, kinh hô không ngừng.

Liêu Cương ánh mắt tại chỗ co vào.

Hắn không ngờ rằng, Lục Trần thể mà nắm giữ quyền ý! Liền xem như đứng tại Lục Trần bên cạnh, tại Lục Trần mở miệng nói chuyện về sau, liền yên lặng Diệp Linh Vân cũng là một mặt kinh ngạc. Nói thật, nàng là thật không ngờ rằng, hơi trầm ngâm, mở miệng nói: "Có quyền ý như vậy thủ đoạn, xuất động chưa thành hình Kiếm pháp, quả thật có chút không sáng suốt —— Liêu sư huynh, ngươi cho là thế nào?"

Liêu Cương mặt, lập tức đen.

Một đôi sắc bén ánh mắt, roi vào hắc bào trên thân.

Hắc bào thân thể, hung hăng run rẩy lên! Lục Trần nắm giữ quyền ý, không chỉ hắn không biết, liền ngay cả sau lưng của hắn Tô Kiệt cũng không biết! Bọn hắn không tầm thường, chỉ là coi là Lục Trần tướng Cửu Tinh Quyền tu luyện đến cấp độ cực cao, liền là không nghĩ tới, Lục Trần thể mà nắm giữ quyền ý!

Giấu ở tiểu thất bên trong Tô Kiệt, trên mặt dữ tợn toàn bộ bạo phát đi ra, một thân dữ tợn khí lãng, hung hăng chấn động: "Ta sớm nên nghĩ đến, đáng chết a, thể mà đem cái này cho không để ý đến! Cái này tiểu tử tướng Cửu Tinh Quyền pháp chi tiết, công hiến ra đến, nếu là không có chương không trong đó pháp môn, há lại sẽ dễ dàng như thế? Lần này công kích của chúng ta điếm, dùng sai!"

Bạch Tú Nhi thân thể, thì là run nhè nhẹ.

Dù là nàng thừa nhận thực lực của mình so bất quá Lục Trần, nhưng là nàng mười phần tự tin cho là mình còn có cơ hội, cái kia chính là mình tu luyện Cửu Tiêu Kiếm Quyết, ngưng tụ kiếm ý không xa! Mà hiện tại, Lục Trần đã chân chính ngưng tụ ý cảnh, như vậy cái này cá nhân, đã đem nàng xa xa hất ra.

Trong lúc nhất thời, cô nương này bên trong trong lòng dữ tợn, lại xông ra! Cùng lúc đó, dữ tợn phía sau, còn có một tia thập phần vì diệu tâm tình chấp chèn. Nàng tại nghĩ lại, có phải hay không đắc tội Lục Trần đắc tội quá ác, nếu như không đem sự tình làm được quá tuyệt, có phải hay không còn có thể cứu vãn được?

Không nói Bạch Tú Nhi bên trong trong lòng cháy bỏng!

Liền nói hiện tại, Lục Trần đôi mắt bên trong dữ tợn, xông ra, nghiêm nghị nói: "Vị sư huynh này, Lục mỗ hiện tại hỏi ngươi, tại ta nắm giữ tuyệt đối quyền ý tình huống dưới, ta còn cần đến dùng Kiếm pháp đi cùng Triệu An liễu mạng sao, Triệu sư huynh là người bình thường sao? Đây chính là một tôn Thái Khí nhị trọng, là ta ngu xuẩn, vẫn là ngươi nói láo?"

Hắc bào trên trán, chảy xuống từng sợi mồ hôi.

Hắn lưỡng cổ.

Một sơ hở, liền đem cổ găng của bọn hắn, toàn bộ uống phì. Đương nhiên cục diện trong nháy mắt biến hóa cũng là bởi vì, việc này vốn chính là bọn hắn nói hươu nói vượn, vô đoán đoán.

Triệu An chết tại Lục Trần trong tay, bọn hắn đều biết, thế nhưng là hiện tại —— đã bại lộ chứng nhân nói dối dấu hiệu, như vậy hắn lời chứng, còn có thể làm số?

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: dê thế tội

Đã chứng nhân nói dối, cái gọi là chứng cứ, đây tính toán là cái gì?

Đây cũng là Lục Trần mục đích!

Lúc này, gấp đến độ một trán mồ hôi áo bào đen linh cơ khẽ động, cứng cổ nói: "Ngươi nắm trong tay Cửu Tinh quyền ý không giả, thế nhưng là cũng không trở ngại, ngươi lúc đó dùng kiếm giết người đi! Chẳng lẽ Triệu sư huynh trên người vết kiếm, đều là giả sao?"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Có lẽ là người nào đó, vì cố ý giả họa, giả tạo ra đây này?"

Hắc bào trông mát trùng, một vòng cuồng bạo sắc mặt giận dữ, bạo phát đi ra, một thân vô cùng dữ tợn khí lãng, điên cuồng cạo rửa.

Như thế như vậy, tình huống hiện trường trở nên có chút quỷ dị! Lúc trước nhất trí nhận định là Lục Trần giết Triệu An chúng đệ tử, có một ít đã chuyển biến lúc trước quan điểm, bọn hắn không phải mù lừa, chỗ nào nhìn không ra, áo bào đen đã luống cuống, nếu như hắn nói là sự thật, như thế nào lại bối rối? Chuyện này lộ ra quỷ dị, đương nhiên bọn hắn sẽ không nói ra! Dù sao nơi này là Hình Luật đường, tại người khác công, nói bọn hắn nói xấu, muốn chết mới có thể!

Một bên khác, kiên định cho rằng Lục Trần hạ sát thủ người, cũng ngậm miệng lại, bởi vì Lục Trần bên người, có Diệp Linh Vân! Liên xem như hận Lục Trần hận muốn chết Hàn Lâm, cũng là như thế.

Lúc này, Diệp Linh Vân lại một lần đi ra, nói: "Liêu sư huynh, vị sư đệ này lời khai, người cũng nghe ra, lời mở đầu không đáp sau ngữ, lỗ hổng chồng chất, cho nên ta coi là, hắn lời khai không thể tin, không chỉ có không thể tin, mà lại người này dụng ý khó dò, tùy ý chửi bới đồng môn, giả tạo chứng cứ, đã xúc động bản môn hình luật, không được tùy ý mưu hại đồng môn đầu này."

Liêu Cương diện cơ hung hăng nhảy lên!

Roi vào áo bào đen trên người thời điểm, mang theo một tia dữ tợn hương vị ở trong đó.

Hắc bào bối rối, để bọn hắn lúc trước chuẩn bị, nhất cử thất bại! Đương nhiên hắn cũng biết, không thể trách áo bào đen, chỉ có thể trách Lục Trần cái này tiểu tử, quá mức gian xảo, từng cái nhìn như không đáp giới hạn vấn đề, ăn khớp, liền là một cái thiên lớn sơ hở! Đương nhiên, chuyện này, nhất định phải tìm một cái dê thế tội, không thể nghi ngờ áo bào đen liền là lựa chọn tốt nhất.

Ai bảo hắn, xông vào trước nhất vài ni kê?

Bị Liêu Cương ánh mắt nhìn chăm chú, áo bào đen dọa đến thân thể run lên, hô: "Phó đường chủ đại nhân, ta câu câu là thật a!"

Liêu Cương không nói gì thêm, nói: "Đem nó dẫn đi!"

Áo bào đen đôi mắt bên trong hoảng sợ không thể ức chế phun ra, đang chuẩn bị nói chút gì thời điểm, thanh bào người tu luyện đã vọt ra, đem hắn tựa như gà con bắt lại, hướng phía đằng sau đi đi.

Áo bào đen liền xem như muốn nói chuyện, cũng là một câu đều nói không nên lời!

Rất nhanh, hắn đã biến mất.

Diệp Linh Vân cười: "Hiện tại, Liêu sư huynh người cho rằng?"

Liêu Cương diện cơ khiêu động càng thấy tập nập, đến: "Đã không có chứng cứ rõ ràng, việc này coi như thôi, nhưng là Lục Trần vẫn như cũ là hiềm nghi lớn nhất người! Một khi bốn đường chương không mấu chốt chứng cứ, khi đó liền thật xin lỗi rồi! Hừ!" Nói nơi này, Liêu Cương tay áo dài một quyền, "Tạm biệt, không tiễn!"

Diệp Linh Vân mỉm cười, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, đôi mắt bên trong tán thưởng, không còn che giấu, nói: "Tiểu sư đệ, xem ra liền xem như ta không đến, người cũng có thể nhẹ nhõm ứng đối."

Lục Trần trầm giọng nói: "Nếu là Đại sư tỷ không đến, bọn hắn liền sẽ không đối với ta như vậy, một cái Hình đường cửa thứ ba xuống tới, ta khả năng đã ——"

"Tóm lại không có việc gì, không phải sao?" Diệp Linh Vân cười nhạt một tiếng, "Tốt, sư tôn đang chờ chúng ta, cũng đừng làm cho lão nhân gia ông ta chờ chực." Quanh thân lẫn lộn khí lãng bộc phát, chung quanh người tu luyện, cái nào dám ra đây ngăn cản? Cứ như vậy nhìn xem Diệp Linh Vân mang theo Lục Trần, một đường hướng lên, thẳng đến Cửu Huyền cung mà đi!

Trên đường, Lục Trần nhìn thoáng qua cái này xinh đẹp địa không tưởng nổi nữ tử, trong lòng cảm thán, may mắn có chương môn toà này chỗ dựa, không phải thật khả năng đem mạng nhỏ nhét vào nơi này! Cùng lúc đó, nắm đấm nắm chặt, đối với thực lực khát vọng, càng thêm mãnh liệt! Nếu như thực lực càng mạnh một chút, những người này, lại há có thể uy hiếp được hắn?

Vẫn là thực lực!

Ta còn muốn càng thêm cường đại Lục Trần trong lòng gào thét.

Chính lúc này, Diệp Linh Vân lông mày phong có chút lắc một cái, nàng rõ ràng cảm giác được, bên người cái này thiếu niên khí tức biến hóa, không khỏi cảm khái không thôi. Kỳ thật xuất thủ trước đó, đã chuẩn bị cái khác chứng cứ, có thể giúp Lục Trần rửa sạch liên quan đồng thời, còn có thể quay giáo phát ra một kích trí mạng, chỉ là bởi như vậy, thì tương đương với cùng Đại trưởng lão một mạch, triệt để vạch mặt.

Trước mắt, chương môn một mạch, thực lực không bằng Hình Luật đường một mạch, được công nhận sự thật!

Cho nên nàng rất may mắn, Lục Trần hung hăng cản quấy khiến cho đôi phương lộ ra sơ hở, giết đến đối phương, không có chút nào chống đỡ chỉ lực!

Hai người một đạo, thẳng đến Cửu Huyền cung.

Tiểu thất bên trong, Tô Kiệt sắc mặt hết sức âm trầm, trên dưới quanh người, vô cùng dữ tợn khí lạnh, toàn bộ nở rộ, nói: "Phế vật, thật sự là phế vật a! Rõ ràng cục diện tại chúng ta bên này, lại vẫn cứ bị người cho rằng phí hết! Người nói xem, ta nuôi dưỡng người làm gì dùng?"

Ở trước mặt của hắn, còn quý áo bào đen!

Áo bào đen thân thể run rẩy, một mặt vẻ sợ hãi, nói: "Sur huynh, đều là Lục Trần cái nào tiểu vương bát đản gian xảo a, ta một không nhò tâm liền bị lừa!"

Mà tại tiểu thất bên trong, Liễu Cương cùng Bạch Tú Nhi đều tại, đương nhiên còn có cái kia thanh bào người tu luyện. Từng cái ánh mắt, đều rơi vào hắc bào trên thân.

Tô Kiệt hừ lạnh nói: "Đem hắn dẫn đi đi!"

Thanh bào người tu luyện lại không nỡ phân chân chờ, mang theo áo bào đen liền đi! Cái này áo bào đen tựa hồ nghĩ tới điều gì, lớn tiếng kêu gọi: "Tô sư huynh, tại cho ta một cơ hội đi, sư huynh ——" âm thanh im bặt mà dừng.

Tô Kiệt diện mạo run rẩy một chút: "Thật sự là không nghĩ tới, tốt như vậy cục diện, bởi vì cái này phế vật, lãng phí hết! Bất quá, tên phế vật này nói không sai, chúng ta vẫn là xem thường Lục Trần cái này tiểu vương bát đản! Thế mà bị hắn tìm được sơ hở."

"Kẻ này chưa trừ diệt, đối chúng ta Hình Luật đường, cuối cùng vẫn là tai họa!" Liễu Cương trong ánh mắt phun ra, vô cùng dữ tợn hàn quang.

Lần này bị Diệp Linh Vân đem Lục Trần mang đi, trên thực tế rốt là toàn bộ Hình Luật đường mất mũi!

Tô Kiệt nhìn hắn một cái, nói: "Liêu sư huynh gấp cái gì? Cơ hội luôn luôn có! Trước kia là chúng ta xem thường cái này tiểu vương bát đản, nhưng là hiện tại, chúng ta chân chính coi trọng hắn! Hoặc là không làm, một khi làm, liền trực tiếp muốn cái này tiểu tử mệnh, hừ!"

Liêu Cương vô cùng ngạc nhiên.

Tô Kiệt trên mặt lộ ra một tia dữ tợn, trong nháy mắt một điểm, một đóa hoa sen bộ dáng khí lạnh, thành linh hiển hóa ra ngoài.

Theo sát lấy, đóa này hoa sen biến mất không còn tăm tích.

Liêu Cương trừng mắt trừng: "Hắc Liên ——" nói xong câu đó, gia hỏa này ngậm miệng lại, tiếp theo lộ ra một mặt kinh hãi, "Nếu là có bọn hắn người xuất mã, Lục Trần thẳng nhai con này, hắn phải chết không nghi ngờ! Chỉ là đám người này nghĩ đến thân long kiến thủ bất kiến vĩ, muốn tìm được bọn hắn cũng không dễ dàng."

Tô Kiệt cười không nói.

Liêu Cương vỗ trán của mình, đạo: "Là lão phu lấy tướng, lấy công từ thân phận của người, tìm tới bọn hắn, sao mà đơn giản?"

Tô Kiệt nhẹ gật đầu, bất quá trên mặt lại thêm ra một chút vẻ đau xót: "Trong nhà liền cho ta ba lần cơ hội, bây giờ lại muốn tại Lục Trần trên thân dùng xong một lần, a, cái này tiểu vương bát đản, nếu không phải là không muốn liên lụy sư tôn, nói không chừng ta, ta đều muốn tự mình sắp tới chém giết!"

Lại không nghĩ lúc này, thanh bào người tu luyện trừng mắt chuyển động mấy lần: "Kỳ thật, cũng không cần người bên kia xuất thủ, thực không dám giấu giếm, Dư mỗ nhận biết một cá nhân ——"

Tô Kiệt trên mặt lộ ra một tia kinh hãi, nói: "Mau nói đi! Nếu là có thể không sử dụng Tô mỗ quan hệ, liền có thể ra rơi Lục Trần, Dư sư đệ, người nhớ công đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: thân phận của Diệp Linh Vân!

Cửu Huyền cung bên trong, chương môn Tề Vân Thiên một mặt vui mừng nhìn xem Lục Trần, đạo; "Thật rất không tệ, ung dung không vội tướng sự tình quá đực, tuy nói chưa thể để người hiềm nghi, triệt để rửa sạch, thế nhưng là tốt xấu để đối phương đang suy nghĩ tại chuyện này phía trên làm văn chương, cũng đã không thể nào."

"Ừm, rất không tệ, rất không tệ! Vì sư năng có người dạng này đệ tử, là bản chương môn may mắn!"

Tề Vân Thiên trên mặt đáng tuổi cười càng ngày càng nhiều.

Lục Trần khom người nói: "Đây cũng là bởi vì có sư tôn tại, không phải đối phương nói không chừng sẽ dùng ti tiện thủ đoạn!" Đây là lời thật lòng, Diệp Linh Vân tuyệt đối không phải đơn thuần đến Hình Luật đường đem mình vớt ra, hẳn là dâng chương môn mệnh lệnh, đương nhiên đối phương cũng là bởi vì Diệp Linh Vân phía sau liền là chương môn, cho nên tại chứng nhân lời chứng không thể tin tình huống dưới, chỉ có thể từ bỏ tiếp tục công kích.

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu, mang trên mặt một chút ý cười, nói: "Tốt, chuyện này đừng nói nữa, hiện tại, liền để vì sư nhìn xem người Kiểm pháp tu luyện được thế nào?"

Nói nơi này, Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong thêm ra ý tứ chờ mong.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chờ, quanh thân khí phách, tại chỗ quay cuồng lên! Âm âm sóng xung kích, thuận thân thể, liền khối khuếch tán ra! Theo sát lấy, Phục Giao Kiểm cảm nhận ra, lắng không liền là lắng một cái, đồ rào rào kiểm quang, theo sát lấy biến hóa ra.

Trước tiên, Phục Giao Kiểm đệ nhất trọng ý cảnh đã biến hóa ra.

Son nhạc chi nặng nề, thuận mũi kiếm, đồ rào rào lưu chuyển, phẳng phát giống như một đầu lao nhanh nộ long, hướng phía trước phóng lên.

Kiểm này vừa ra, Tề Vân Thiên nụ cười trên mặt, lại nhiều rất nhiều, liên tục không ngừng gật đầu: "Không tệ, rất không tệ! Ngắn ngủi một tháng, có thể đem Phục Giao Kiểm, luyện đến cấp độ này, người phi thường không tầm thường."

Chính lúc này!

Lục Trần mũi kiếm lại lần nữa chuyển động, chín đạo phẳng phát giống như thực chất kiểm quang, âm vang phi đằng, đồ rào rào hàn quang, toàn bộ nổ rộ.

Hưu hưu hưu thanh âm bên trong, hư không thỉnh thoảng bị chín đạo kiểm quang toác ra từng đầu lỗ hổng.

Cái này một lần, Tề Vân Thiên nhìn không được từ chương môn trên bảo tọa đứng lên: "Chín kiểm ngưng thực? Đệ nhất trọng ý cảnh, người cũng lĩnh ngộ sao? Ha ha, nguyên lai tưởng rằng, người chỉ là có được Luyện Thể phương diện tư chất, hiện tại xem ra, kiểm đạo một phương diện người cũng không thể so với những người khác yếu đi!"

"Năng có người dạng này đệ tử, tam sinh hữu hạnh, tam sinh hữu hạnh a! Ha ha, Linh Vân, người hãy nói xem."

Lục Trần thi triển ra Phục Giao Kiểm đệ nhất trọng ý cảnh thời điểm, Diệp Linh Vân trên mặt chỉ là mang theo một chút hơi kinh ngạc, nhưng là hiện tại, một đôi cực kỳ đẹp mắt tình mẫu bên trong, bắn ra hai đạo ánh sáng. Cái này hai đạo ánh sáng, lộ ra cực kỳ ánh sáng sáng tỏ sóng, nói: "Sư tôn, Lục sư đệ kiểm đạo thiên phú, không kém đệ tử! Lĩnh ngộ Phục Giao Kiểm Pháp đệ nhất trọng ý cảnh không khó, có tuyệt đối nhục thân, tu luyện càng là làm ít công to, nhưng là đệ nhất trọng lại không đồng dạng. Nhẹ nhõm chương không đệ nhất trọng ý cảnh người tu luyện, tương phản, tu luyện đệ nhất trọng ý cảnh thời điểm, đối với bọn hắn hạn chế, nhiều hơn rất nhiều!"

"Dù sao nhục thân cường đại người tu luyện, trên bản chất, thân thể của bọn hắn có nhiều chút không đủ nhẹ nhàng nhanh nhẹn!"

"Thế nhưng là, Lục sư đệ trên thân không có vấn đề như vậy!"

Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong quang thái kỳ dị, càng nhiều một chút, "Cho nên đệ tử cho rằng, động tĩnh đem kết hợp, đạt tới như thế hoàn mỹ tình huống Lục sư đệ, kiểm đạo thiên tư không kém đệ tử."

Tề Vân Thiên vẫn về râu dài dưới hàm nở nụ cười: "Lục Trần, ngay cả Linh Vân đều rất tán thưởng người, có thể thấy được người thiên phú không đơn giản! Đã, người đã đem hai loại ý cảnh chương không, vì sư có cần phải tướng phía dưới phương pháp tu luyện, cùng nhau truyền thụ cho người! Hi vọng người hảo hảo tu luyện, chờ cô phụ vì sư cùng Linh Vân đối người một phen kỳ vọng cao!"

Một viên Nguyên Phù bay vút ra, rơi vào Lục Trần trong tay.

Lục Trần thận trọng tướng cái này mai Nguyên Phù thu vào, hẳn cũng không thi triển đã chương không kiểm ý. Tuy nói hắn đã nắm trong tay kiểm ý, nhưng là cái này mai Nguyên Phù bên trong, diễn tả tu luyện tinh yếu, vẫn rất có tác dụng! Dù sao, Phục Giao Kiểm Pháp còn muốn tiếp tục tu luyện.

Lúc này, Tề Vân Thiên đang đưa một chút tay, nói: "Đã như vậy, người liền xuống đi thôi, hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm một ngày, ngưng tụ kiểm ý!"

Lục Trần lại không nửa phần chần chờ, từ Cửu Huyền cung lui ra, trực tiếp chuyển về.

Lúc này, Cửu Huyền cung bên trong, nguyên bản đoàn đoàn chính chính ngồi tại chưởng môn trên bảo tọa Tề Vân Thiên đột nhiên đứng lên, trên mặt lúc trước vênh mặt hất hàm sai khiến, đứng đầu một môn khí thể không còn sót lại chút gì, có chỉ là một cổ khiêm tốn, chỉ thấy tôn này tu vi không tầm thường Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, thế mà hướng phía Diệp Linh Vân chấp tay, nói: "Đề sư muội phí tâm!"

Diệp Linh Vân xác thực thần sắc lạnh nhạt, nói: "Chưởng môn làm gì như thế? Tại Cửu Huyền môn bên ngoài, ngươi là sư huynh không giả, nhưng là tại Cửu Huyền môn, ngươi chính là chưởng môn, cũng là ta Diệp Linh Vân sư tôn! Nếu đề cho người trông thấy, chẳng phải là đề cho người ta trong lòng lên nghi hoặc? Đến lúc đó, đối sư huynh vẫn là đối ta mà nói, đều không phải là một chuyện tốt."

Tề Vân Thiên thần sắc nghiêm nghị nói: "Sư tôn tại ta có tái tạo chi ân, điểm ấy cấp bậc lễ nghĩa đáng là gì? Tóm lại lần này, tiểu đồ Lục Trần sự tình làm ngươi nhọc lòng rồi." Hắn là thật coi Lục Trần là làm mình đệ tử.

Diệp Linh Vân có chút bất đắc dĩ vịn trán của mình, thở dài nói: "Ta ra mặt, cũng là bởi vì hắn đã giúp ta! Càng quan trọng hơn là, hắn hiện tại là chúng ta một mạch người, không thể tùy ý ngoại nhân khi dễ người một nhà, ngươi cứ nói đi, chưởng môn?"

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu.

Diệp Linh Vân lại không nữa phần chần chờ, đang muốn hướng phía đằng sau bước đi thời điểm.

Tề Vân Thiên hơi trầm ngâm, nói: "Mấy ngày trước, lão chưởng môn truyền lời xuống, bản môn bí cảnh, nửa năm về sau, liền muốn mở ra!"

Diệp Linh Vân sững sờ, đôi mắt Trung Hưng phản ánh sáng tăng tăng khuếch tán.

Nụ cười trên mặt, không khỏi nhiều hơn rất nhiều, tự lẩm bẩm: "Rất tốt, rất tốt, chờ nhiều năm như vậy, rốt cục đợi đến cái này một ngày!"

Tề Vân Thiên cũng là một mặt vui mừng, nói: "Thời gian nửa năm này, ngươi phải tất yếu tu dưỡng tu vi hướng phía phía trước lại đẩy một bước, đạt tới uẩn linh trở xuống Chí Cường! Bản môn bí cảnh bên trong Nguyên Thần truyền thừa, cuối cùng chỉ có một cái, những năm này bản môn đệ tử tàn lụi, lấy về phần một mực trống chỗ xuống tới, thế nhưng là cái này một lần lại không đồng dạng, Quách Vân Hưng đại đệ tử muốn từ bên ngoài du lịch trở về, hắn ánh mắt, cũng sẽ rơi vào truyền thừa phía trên! Đương nhiên, còn có Tô Kiệt kẻ này, người này mặc dù chỉ là chúng ta Vân Linh đại lục ẩn thế Đại Gia tộc chi thứ xuất thân, cuối cùng vẫn là một chút thủ đoạn khác, lúc trước bá nhập bản môn, mục tiêu của hắn, cũng chưa chắc không phải bản môn Nguyên Thần truyền thừa!"

Diệp Linh Vân vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt phảng phất giống như xuyên thấu trùng điệp hư không, rơi vào cực kỳ xa xôi hư không bên ngoài: "Tô Kiệt? Người này mặc dù có chút thực lực, nhưng tâm tính quá kém, lần này nếu không phải Lục sư đệ lấy lực lượng cá nhân một tay lật bàn, ta cũng có thể thừa dịp chuyện lần này, tương người này từ Cửu Huyền môn loại bỏ ra ngoài!"

"Chỉ có Đại sư huynh, Yến Thánh Minh, uy hiếp của hắn rất lớn!"

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu: "Ngươi nói không sai, Quách Vân Hưng một mạch cái khác đệ tử đều chẳng ra sao cả, chính là cái này Yến Thánh Minh là cái ít có dị số, ngươi vẫn là phải cẩn thận."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: rèn luyện kiếm ý

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, lại không nữa phần chần chờ, từ Cửu Huyền cung rời đi.

Tề Vân Thiên đưa mắt nhìn đối phương rời đi, ngồi tại chưởng môn trên bảo tọa, nhắm mắt tĩnh tọa, một bộ thần du vật ngoại dáng vẻ. Một bên khác, Lục Trần một đường hướng phía dưới, đi ngang qua Thường Vụ đường thời điểm, không có nửa phần chần chờ, lưu lại số ít mấy trương kim phiếu, còn lại kim phiếu, tính cả trên người hắn, trước đó vài ngày thu hoạch yêu thú thi thể, toàn bộ đưa ra!

Chỉ thấy một đồng phảng phất giống như núi thịt yêu thú thi thể, chong chóng tại hồi đoái chấp sự trước mặt, vị này Thái Khí cảnh giới người tu luyện, diện cơ hung hăng nhảy lên.

Bên trong trong lòng rung động, không biết nên dùng cái gì đến hình dung.

Như thế một đồng lớn yêu thú thi thể, kia cỗ phóng lên tận trời linh hương chi khí, đề vị chấp sự này tâm, cũng nhịn không được nhảy lên.

Dưới khiếp sợ, vị chấp sự này chỉ có thể là hướng Lục Trần dựng thẳng lên ngón tay cái của mình, nói: "Su đệ, người thật sự là không tầm thường! Cái này tu vi, đánh xuống nhiều như vậy yêu thú thi thể, người là phần độc nhất!"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Đây không tính là cái gì, sư huynh vẫn là giúp ta toàn bộ đổi đổi thành Nguyên tinh đi." Điểm công hiến chỉ cần ra ngoài nhiệm vụ, liền có thể thu hoạch được, tương phản Nguyên tinh lại không đồng dạng.

Hồi đoái chấp sự hung hăng nhẹ gạt đầu, nói: "Su đệ sau đó!"

Chỉ thấy vị này hồi đoái chấp sự đi đến một đám yêu thú thi thể trước đó, nói: "Thái Khí nhất trọng yêu thú bốn cái, Thái Khí nhị trọng yêu thú hai con! Dựa theo bốn môn nội bộ giá thu mua, không tại nhiệm vụ trên bảng Thái Khí nhất trọng yêu thú, nhưng hồi đoái tám mươi điểm công hiến, hoặc là tám khối Nguyên tinh! Thái Khí nhị trọng yêu thú, nhưng hồi đoái một trăm sáu mươi điểm công hiến, mười sáu khối Nguyên tinh! Về phần những kim phiếu này, chỉ có thể đổi năm khối Nguyên tinh."

Sở dĩ hồi đoái giá cả không so được nhiệm vụ bảng, cũng là Cửu Huyền môn vì cổ vũ môn hạ đệ tử, nhiều tiếp nhận vụ.

Cái này không đề cập tới.

Liền nói hiện tại, hồi đoái chấp sự ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Su đệ thật muốn toàn bộ đổi đổi thành Nguyên tinh sao?"

Lục Trần nhẹ gạt đầu.

Lúc này, vị chấp sự này lại không nữa phần chần chờ, ngón tay một điểm, sáu mươi chín khối Nguyên tinh đã ra hiện tại Lục Trần trong tay, đạo: "Su đệ, xin cầm lấy."

Lục Trần đôi mắt bên trong toát ra một sợi ánh sáng, lại không nữa phần chần chờ, từ nơi này rời đi.

Thẳng đến động phủ của mình!

Tiến vào trong động phủ, chuyện thứ nhất, liền là lấy ra Tề Vân Thiên cho tám kia Nguyên Phủ, lại không nữa phần chần chờ, trực tiếp bóp nát, trong lúc nhất thời!

Phục Giao Kiếm Pháp đến tiếp sau, toàn bộ bắn ra đến!

Trùng trùng điệp điệp tri thức dòng sông, xông vào Lục Trần hồn nhi bên trong! Chỉ là trong nháy mắt, Lục Trần đã tương bộ này Kiếm pháp hạch tâm toàn bộ chương không. Theo sát lấy, ngôi sao màu đen tự động vận chuyển, tương bộ này Kiếm pháp một ngụm thôn phệ. Phản hồi tới thời điểm, loại kia sinh ra đã biết cảm giác, lại lần nữa lại Lục Trần trong lòng dâng lên.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần quanh thân khí phách, tùy ý cạo rửa, lại không nữa phần chần chờ.

Bắt đầu tu luyện, Phục Giao Kiếm Pháp Thái Khí thiên chương. Cái này Thái Khí cảnh giới thiên chương, phân thượng trung hạ ba bộ. Đem lên bộ tu luyện Viên mãn, có thể đem kiếm ý tăng lên đến trung kỳ; tương trung bộ tu luyện Viên mãn, có thể đem kiếm ý tăng lên đến hậu kỳ; tương phần dưới tu luyện Viên mãn lúc, vậy liền có thể đề cho kiếm ý diễn hóa Viên mãn.

Mà cái này ba bộ, lại có nhỏ xíu khác nhau, mỗi một bộ, phân Tiểu Thành Đại thành Viên mãn ba cấp độ.

Chỉ là trong nháy mắt, Lục Trần đã tương Phục Giao Kiếm Pháp thượng bộ tu luyện đến cảnh giới tiểu thành! Theo sát lấy, Kiếm pháp lưu chuyển, âm âm ánh sáng, liên tục không ngừng mà sóng gió nổi lên! Lấy tự thân Thái Khí nhị trọng cực hạn tu vi, tại đã thấy rõ Kiếm pháp yếu lược tình huống dưới, không cần đến một canh giờ, đem diễn luyện cảnh giới đại thành.

Mấy ngày sau đó.

Lục Trần trên dưới quanh người, cuồng bạo sóng xung kích, một đạo ngay cả cái này một đạo phun ra tới.

Rốt cục tại ba ngày sau, Phục Giao Kiếm Pháp thượng bộ, tu luyện tới cảnh giới viên mãn. Chỉ cần đem lên bộ cảnh giới viên mãn, hướng phía trước thúc đẩy một cái cấp độ, đột phá Viên mãn, tiến giai trung bộ, chính là trong kiếm ý kỳ.

Bất quá muốn đi đến một bước này, còn có chút khó khăn!

Bởi vì Lục Trần tu vi không tới, bất quá chỉ cần đột phá Thái Khí tam trọng, cũng liền không có bất kỳ vấn đề gì. Mà muốn tu vi đột phá Thái Khí tam trọng, ần bộ liền ban tu luyện, quá chậm! Mà lại Lục Trần cũng không có thời gian dùng mãi nước công phu đến đột phá, chỉ có thể là ra ngoài tiếp nhận đánh giết yêu thú nhiệm vụ, mượn nhờ yêu thú trên thân cuồng bạo tính khí triều dâng, cổ vũ tu vi của mình, tiến thêm một bước.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần đôi mắt bên trong dữ tợn toàn bộ bạo phát đi ra.

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, thẳng đến Thường Vụ đường nhiệm vụ bảng.

Ngày đó trợ giúp Lục Trần quét Tô Kiệt bọn người mặt mũi nhiệm vụ bảng chấp sự Giang minh, cười tủm tỉm đi tới, đến: "Thật sự là không nghĩ tới, su

đệ thế mà đã đột phá Thái Khí! Năng lực mà năm nay kỹ, đột phá Thái Khí, sư đệ tương lai không thể khinh thường."

Lục Trần mỉm cười: "Sư huynh nói đùa, Hòa sư huynh tương đối, Lục mỗ chút tu vi ấy, đây tính toán là cái gì?"

Giang minh trên mặt đáng tươi cười càng nhiều, không có trong vấn đề này tiếp tục dây dưa, hỏi: "Sư đệ lần này là nghĩ tiếp cái gì nhiệm vụ? Lò sát sinh sao? Từ lần trước sư đệ tiếp lò sát sinh nhiệm vụ về sau, cái này nhiệm vụ, đã bị những người khác để mất tới, hiện tại đoán chừng không có nhiều ít còn thừa."

Lục Trần mỉm cười, xem ra một ít người, cũng động một chút tâm tư.

Bất quá Lục Trần lo đến, lò sát sinh nhiệm vụ, hiện tại đối với hắn mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, bởi vì nơi đó đẳng cấp của yêu thú quá thấp, đã không thể thỏa mãn, tu vi tăng lên cần.

Lúc này, Lục Trần trầm giọng nói: "Ta lần này đến, là chuẩn bị ra ngoài nhiệm vụ!"

Giang minh nhẹ gật đầu, đến: "Là hắn là ra ngoài hành tẩu, không phải luôn luôn giấu ở bản môn, cuối cùng vẫn là thiếu đi lịch luyện —— cái kia sư đệ lần này chuẩn bị tiếp cái gì loại hình nhiệm vụ? !"

Lục Trần ánh mắt táo động, nói: "Thái Khí nhị trọng a."

Giang minh trông mắt trừng, có chút không dám tin nhìn xem Lục Trần.

Lục Trần mỉm cười, cũng không giải thích.

Cuối cùng, Giang minh nhẹ gật đầu: "Đã người tự mình lựa chọn, Giang mỗ liền không nói cái gì! Bất quá, vẫn phải nói một câu, Thái Khí nhị trọng nhiệm vụ, cuối cùng không phải bình thường, hoàn thành độ khó, xa so với Thái Khí nhất trọng gian nan rất nhiều, mà lại người cũng biết, làm không được, đều là muốn bị chụp điểm cống hiến, dựa theo cái này nhiệm vụ giá trị, liền là hai mươi điểm điểm cống hiến! Sư đệ, người thật chuẩn bị lựa chọn cái này loại hình sao?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Thành như sư huynh mới vừa nói, không có lịch luyện, như thế nào để tu vi tiến thêm một bước, đạt tới cường hãn hơn trình độ?"

"Nhưng đối với ta mà nói, Thái Khí nhất trọng nhiệm vụ, có lẽ đơn giản rất nhiều, thế nhưng là không có loại kia trải qua sinh tử cảm giác, cho nên đối ta tác dụng không lớn."

Giang minh dùng một loại mười phần chăm chú ánh mắt nhìn Lục Trần, mắt thấy trước mặt cái này thiếu niên, ánh mắt thanh tịnh, không chút nào sợ hãi cùng mình đối mặt, trong lòng tán thưởng, nhẹ gật đầu: "Kia tốt —— đây đều là Thái Khí nhị trọng nhiệm vụ, chính người tuyển đi! ."

Chỉ thấy vị chấp sự này ồng tay áo gió lên, một mảnh huỳnh quang tại linh bí phía trên chuyển động, Thái Khí nhị trọng nhiệm vụ, lập tức hiển hóa ra ngoài! Loại này nhiệm vụ, không dưới mấy chục cái.

Lục Trần nhìn đều không có nhìn, trực tiếp lựa chọn mười cái. Hắn thấy, đánh giết mười cái Thái Khí nhị trọng yêu thú, hắn là có thể tích lũy đột phá cần năng lượng! Đương nhiên nếu có Thái Khí tam trọng càng tốt hơn, bất quá tại trước mắt tình huống dưới, trước mắt bao người, không thể tiếp cái này nhiệm vụ, quá trát nhãn!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: không xử lý Lục Trần, đưa đầu tới gặp!

Tại không phải rất nguy cấp tình huống dưới, Lục Trần cũng không muốn quá nhiều bại lộ thực lực của mình.

Dù vậy, Giang Minh nhìn thấy Lục Trần mí mắt đều không nháy mắt một chút, liền lựa chọn mười cái nhiệm vụ, dù là gia hỏa này hàm dưỡng vô cùng tốt, cũng không nhịn được diện cơ nhảy lên, lộ ra một chút mười phần thần sắc cổ quái, đương nhiên hắn cũng không nói gì thêm.

Lựa chọn nhiệm vụ về sau, Lục Trần lại không nửa phần chần chờ, từ nơi này rời đi!

Giang Minh đưa mắt nhìn Lục Trần rời đi, nhìn không được tán thưởng: "Quả nhiên là thần đồng dạng thiếu niên a, không tầm thường, thật không tầm

thường, không nói thực lực của hắn đến tốt cùng như thế nào, chỉ dựa vào phần này tâm trí, đã đi đến tuyệt đại đa số người tu luyện phía trước! Đợi một thời gian, một khi trưởng thành, tuyệt đối không giống bình thường!"

Không nói Giang Minh tại nơi này thờ dài thờ ngắn, liền nói Hình Luật đường bên kia, Liễu Cương ánh mắt rơi vào thanh bào người tu luyện trên thân, nói "Dư lương, ngươi xác định bằng hữu của ngươi đáng tin sao?"

Thanh bào người tu luyện không điểm dứt đầu, nói: "Phó đường chủ đại nhân, đệ tử mười phần xác định! Ta người bạn kia, chính là đảng viên của đệ tử, tu vi đạt tới Thái Khí ngũ trọng! Đánh giết Lục Trần cái này tiểu vương bát đản, còn không phải dễ như trở bàn tay? Lại nói, vạn nhất xuất hiện biến cố, đệ tử sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, tất nhiên tướng Lục Trần đầu lâu cầm về chính là."

Liêu Cương nhẹ gật đầu: "Ngươi nói như vậy, lão phu yên tâm! Lục Trần cái này tiểu vương bát đản, cho dù có chút thực lực, Thái Khí ngũ trọng cảnh giới người tu luyện, giết hắn hẳn là không có vấn đề gì! Lần hành động này, phải tất yếu hết sức, nhất định phải hoàn thành! Chỉ cần ngươi hoàn thành tốt, lão phu sẽ không bạc đãi ngươi, Tô Kiệt cũng sẽ không bạc đãi ngươi, Tô Kiệt phía sau là cái gì, ngươi hẳn là biết, trên người hắn tùy tiện một điểm đồ vật, cũng có thể làm cho ngươi hưởng thụ chung thân!"

Dư lương đôi mắt bên trong vẻ tham lam toàn bộ tỏa ra!

Hắn hẳn không thể hiện tại liền chém giết Lục Trần, mang theo Lục Trần đầu lâu trở về giao nộp, đạt được Liễu Cương cùng Tô Kiệt chỗ tốt, đến lúc đó tu vi của hắn, liền có thể hướng phía phía trước tiến hơn một bước. Thái Khí ngũ trọng trở xuống, chỉ có thể coi là bình thường nội môn đệ tử, một khi tiến vào Thái Khí ngũ trọng, thì tương đương với trong nội môn tinh anh!

Dư lương phảng phất giống như thấy được một đầu quang minh đại đạo, hiển hiện ra, lớn tiếng nói: "Phó đường chủ đại nhân yên tâm, lần này nếu là không thể hoàn thành nhiệm vụ, ta dư lương, đưa đầu tới gặp."

Liêu Cương nhẹ gật đầu, một mặt đáng tươi cười, nói: "Đã như vậy, còn chờ cái gì, hiện tại liền lên đường đi."

Lúc này dư lương thân hình lác lư, dùng tốc độ nhanh nhất, từ nơi này rời đi!

Liêu Cương nhìn xem dư lương rời đi, đôi mắt bên trong lóe ra thâm trầm ánh sáng, hừ lạnh một tiếng: "Lục Trần ngươi cái này tiểu vương bát đản, lần trước lão phu ném đi kia bao lớn mặt mũi, cái này một lần, không chính chết ngươi."

Không nói Liêu Cương thần sắc dữ tợn.

Liền nói một bên khác!

Lục Trần từ Cửu Huyền sơn rời đi, tựa như một con nhảy vọt linh viên, mấy cái lên xuống, đã từ xâm nhập núi rừng bên trong. Trên đường đi, cuồng phong gào thét, cỏ cây thấp nằm, cát bụi bay đi —— nhoáng một cái mấy ngày đi qua, cái này một ngày, xâm nhập trời Bàn Sơn mạch, gần như mấy trăm dặm khu vực!

Nơi này trần ngập, cực kỳ nồng đậm nguyên thủy khí tức, hoang mang cuồng bạo, gốc cây từng cục trắng kiện, thẳng thiên mà lên, cự mộc che trời ngang qua giữa thiên địa, liếc nhìn lại, vô cùng nồng đậm sinh cơ bức tranh hiện hóa ra ngoài.

Lục Trần hiện tại mới giấu ở một góc cao mấy trượng cự mộc bên trên, mượn nhờ lít nha lít nhít cành lá, che lấp thân hình, một đôi thanh tịnh con mắt, nhìn chăm chăm phía dưới! Ngay tại cái này khóa đại thụ phía dưới, có một con chảy xuống máu tươi, đã chết đi yêu thú.

Đây là Lục Trần trên đường chém giết một con yêu thú, mục đích đúng là vì hấp dẫn lần này cái thứ nhất nhiệm vụ mục tiêu, chiếm cứ tại vùng này một con Thương Vân lang chú ý.

Chỉ cần có thể tương cái này Thương Vân lang hấp dẫn tới, Lục Trần liền có thể giám sát tìm kiếm nó thời gian, xử lý nó.

Chỉ thấy yêu thú trên thân phun ra ngoài máu tươi, phảng phất giống như đạo đạo đỏ bùng dây lụa, tản ra mùi thơm nồng nặc chi khí, giữa thiên địa một vòng nhàn nhạt Phong Nhi, đã quét, tương cái này sọi khí tức đưa ra ngoài thật xa. Ngay tại Lục Trần đợi trọn vẹn gần nửa canh giờ thời điểm, một trận sấm sạt thanh âm, từ xa đến gần.

Càng là có một cỗ, vô cùng dữ tợn khí tức, bạo phát đi ra.

Lục Trần cường hãn linh thức, đã cảm giác được có đồ vật tới. Mấy hơi thở về sau, núi rừng hung hăng chấn động, toàn bộ cây rừng, hướng phía hai bên khuynh đảo, chỉ thấy một con hất lên màu đen da lông, chiều cao thể trắng ác lang, chui ra.

Đây chính là Thương Vân lang, trên người nó bạo phát đi ra khí tức, cùng nhiệm vụ giới thiệu đồng dạng, rõ ràng liền là một con Thái Khí nhị trọng yêu thú.

Chỉ thấy Thương Vân lang, một đôi đen như mực tròng mắt, thận trọng quét mắt xung quanh, to lớn cái mũi, cũng là không ngừng nhấp nháy.

Ẩn thân tại đại thụ cành lá bên trong Lục Trần nhìn thấy một màn này, trên mặt thêm ra một tia nụ cười: Gia hỏa này ngược lại là rất cẩn thận! Bất quá, muốn phát hiện ta, căn bản không có khả năng! Trước khi đến, căn cứ trước kia học tri thức, phối rất nhiều che lấp tự thân khí tức được trấp, bồi lên ở trên người.

Hiện tại hắc trên thân, không có nửa điểm người khí tức, có chỉ là cùng thiên địa hòa làm một thể cõ Mộc chi khí.

Thương Vân lang dù coi như mũi chó cao minh, căn bản không thể nào khả năng phát hiện được.

Có lẽ là không có cảm giác được khả nghi khí tức, Thương Vân lang tiến đến yêu thú thì thể bên cạnh, to lớn mũi chó, lại một lần dùng sức người.

Nó tại xác định, cái này yêu thú huyết nhục, phải chăng mới mẻ, cùng phải chăng ẩn chứa cái khác nguy hiểm.

Rất nhanh, cái thẳng này trên dưới giao thoa răng nanh, rốt cục lấy ra, cắn một cái vào yêu thú thi thể, liền muốn kéo lấy đi.

Lúc này, Lục Trần lại không nửa phần chần chờ, thân hình nhảy vọt ra, rầm rầm một trận cành lá ba động thanh âm bạo phát đi ra, cả cá nhân phảng phát giống như một tôn Thiên thần, từ sâm rừng rậm mọc bên trên nhảy ra ngoài, theo sát lấy, Phục Giao Kiếm chấn động, thẳng đến Thương Vân lang, đang muốn chém giết kẻ này.

Hắc cũng không tại yêu thú thi thể trúng bồi lên cái khác độc được, cũng là bởi vì Thương Vân lang cái mũi linh mãnh nhất, khoảng cách gần phía dưới, thật đúng là có thể sẽ bị nó ngửi ra cái gì đến!

Lần này xuất thủ.

Lục Trần quanh thân cuồng bạo gọn sóng, toàn bộ nổ rộ, chiếm một cái xuất kỳ bất ý, chỉ là trong nháy mắt, đã từ trên đại thụ rơi xuống, Phục Giao Kiếm lao nhanh phảng phát giống như một vệt ánh sáng, hướng về Thương Vân lang! Thương Vân lang hai con to lớn trong con mắt, bắn ra từng đạo dữ tợn sóng ánh sáng.

Đầu sói hung hăng hát lên, bị nó cắn lấy miệng bên trong yêu thú, bay bổng lên, thẳng đến Phục Giao Kiếm mà đi!

Phù một tiếng!

Yêu thú thi thể, vừa vụn kết tại mũi kiếm trước đó, tướng mũi kiếm ngăn lại, chia năm xẻ bảy, máu tươi cuộn cuộn, không còn tồn tại.

Theo sát lấy, Thương Vân lang răng nanh hiển lộ, thân thể lớn như vậy bay lên không chuyển động, đã từ dưới đất nhảy dựng lên, nhộn nhạo trùng điệp hàn quang, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần mang trên mặt cười lạnh.

Hắc không sợ gia hỏa này không đến, liền sợ gia hỏa này đào tẩu! Một thân vô cùng dữ tợn khí tức, thỉnh linh khuấy động. Cuộn cuộn kiếm quang, đã toàn bộ nổ rộ, mãnh liệt cõ nửa đi lên.

Chỉ là trong nháy mắt, kiếm quang vỡ nát hết thấy, hung ác lực lượng, không kiêng nể gì cả, tiếp tục quét ngang —— Thương Vân lang thân thể lớn như vậy, tại nửa không trung hung hăng một chiết, ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Thương Vân lang

Thương Vân lang trong con mắt bắn ra một đạo sợ hãi quang mang, thân thể lớn như vậy, hung hăng đập xuống đất, oanh mặt đất liên tục không ngừng chấn động. Thời khắc này nó, trên dưới quanh người, cuộn cuộn lấy từng đạo chảy ra ra máu tươi! Một thân màu đen da lông, không biết đánh nát bao nhiêu.

Nếu như vừa lúc bắt đầu, gia hỏa này còn coi Lục Trần là làm miệng bên trong ăn thịt, như vậy hiện tại, Lục Trần ở trong mắt nó, liền là một tôn mang theo liêm đao Tử Thần, lúc nào cũng có thể thu hoạch tính mạng của nó. Thương Vân lang dù sao cũng là có chút linh trí yêu thú, biết rõ sẽ chết, tuyệt đối sẽ không chủ động muốn chết! Cho nên thân hình nhấp nhô, tạo nên trùng điệp sóng ánh sáng, vọt thẳng lên, liền nghĩ rằng từ Lục Trần dưới kiếm phong né tránh.

Thế nhưng là Lục Trần như thế nào lại nhìn xem con mồi của mình đào tẩu? Đến một lần gia hỏa này là nhiệm vụ đối tượng, thứ hai, liền là trên người nó cuồng bạo tính khí, là không nói gì đều muốn thu vào tay đồ vật.

Mất nhìn thấy Thương Vân lang cuồng bạo thân thể nhảy dựng lên, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, nơi nào còn có nửa phần chần chờ,

trong lòng bàn tay Phục Giao Kiếm cuộn lên mát lạnh kiêu quang, ông một tiếng bay vọt ra ngoài, không xảo diệu xảo nằm ngang ở Thương Vân lang bốn đầu tuyền đường bên trên, cuồng bạo sóng xung kích, toàn bộ diễn hóa.

Hất bay cành khô lá vụn cùng bốn đầu cát bụi, oanh một tiếng, chuyển động, trong lúc nhất thời, Thương Vân lang tiến lên con đường bị ngăn cản.

Cái này yêu thú cũng là cao minh, ngẩng đầu tê mình không ngừng, ngành sinh sinh ngừng vọt tới trước thân hình, lắc đầu vẩy đuôi khoảng cách, đã hướng phía bên cạnh vọt lên đi.

Ầm ầm dữ dội chi quang, toàn bộ chảy ra ra.

Thế nhưng là lúc này, Lục Trần thân hình vừa vặn kẹt tại Thương Vân lang trước người, một quyền mãnh kích.

Cái này một lần, Thương Vân lang chưa thể may mắn thoát khỏi, thân thể lớn như vậy, hung hăng lắc lư mấy lần, cuối cùng vẫn là không kiên trì nổi, kêu rên một tiếng lăn lộn trên mặt đất, miệng bên trong bọt máu bay tứ tung, một thân dữ dội khí tức, một chút xíu tàn mạt khắp nơi.

Lục Trần một tay nhoáng một cái, rơi vào một bên Phục Giao Kiếm bị hấn nhiếp trong tay, ông một tiếng chuyển động, đánh trống reo hò khí lãng, hung hăng oanh kích xuống dưới, thuận tay tướng cái này Thương Vân lang trừ đi! Xử lý đối phương thời điểm, một đạo càn quét mát lạnh tinh khí, đã dâng không bay lên.

Lục Trần đôi mắt bên trong mang theo ánh sáng, Luyện Tinh pháp vận chuyển, đem một ngưng thôn phệ, theo sát lấy ngôi sao màu đen chuyển động, tướng tinh khí một ngưng thôn phệ, hóa thành vô cùng cuồng bạo năng lượng triều dâng, phản hồi đến trong thân thể!

Tự nhiên mà vậy, sao trời chân khí trước tiên, ăn hết phần lớn năng lượng, nhưng còn lại một bộ phận, vẫn như cũ không ít, bị Thuần Dương Chân Khí thôn phệ.

Trong lúc nhất thời.

Lục Trần trong thân thể, quanh quẩn tầng tầng khí tức, một thân tu vi, khoảng cách Thái Khí tam trọng, càng gần một chút!

Lục Trần cười ha ha: "Thái Khí tam trọng, sắp đến! Một khi đột phá Thái Khí tam trọng, chém giết Thái Khí tứ trọng liền cùng chơi đồng dạng, liền xem như Thái Khí ngũ trọng cảnh giới người tu luyện, lại tính là cái gì, ta Lục Trần, cũng lại lòng tin cùng bọn hắn tranh cao thấp một hồi, kiếm phân sinh tử!" Cái này chính là thực lực tăng lên, có được lòng tin.

Con đường tu luyện, có thể thiếu khuyết tài nguyên, nhưng là tuyệt đối không thể bớt một viên tiền bộ dừng mãnh tâm, không phải dù coi như có thiên tư trác việt người tu luyện, tương lai thành tựu, cũng sẽ không quá cao!

Lục Trần hai tay quét ngang, một cổ tới gần chín ngàn cân lực lượng, biến hóa ra, rất là hài lòng nhẹ gật đầu: "Đột phá Thái Khí tam trọng, lực lượng của ta hẳn là có thể vượt qua chín ngàn cân! Như vậy hiện tại, liền là đánh giết cái thứ hai mục tiêu thời điểm!"

Quanh thân lực lượng, toàn bộ biến hóa ra, bằng phẳng trong núi rừng, tạo nên từng đợt cuồng phong, Lục Trần đã đi xa.

.

Mấy ngày sau.

Một cái quái thạch đá lởm chởm loạn thạch trong rừng, từng khối quay cuồng lên cự thạch, bốn phương tám hướng quét ngang ra ngoài, một con thân thể to lớn con rết, xuyên thẳng qua tại rừng đá bên trong.

Mà sau lưng nó, một cái áo bào đen thiếu niên túm kiếm hoành hành, từng đạo kiêu quang vừa đi vừa về không ngừng lao nhanh, hừ hừ hừ thanh âm, quét ngang bốn phương tám hướng.

Con rết những cái kia vô cùng dữ dội chân ngắn, liền mạng hướng phía phía trước di chuyển.

Mỗi một lần, đều là vừa đứng né tránh áo bào đen thiếu niên kiêu quang. Càng là lúc này, con rết vèo một tiếng, xông vào phía trước chỗ ngoặt, mà phía sau áo bào đen thiếu niên lao đến! Lại không nghĩ, con rết thân hình đột nhiên đong đưa, cuồng bạo cái đuôi, hung hăng đánh vào bên người một khối trên đá lớn.

Khối này cự thạch chỗ nào gánh vác được như vậy xung kích? Trực tiếp đứt gãy thành hai đoạn, hướng phía áo bào đen thiếu niên hung hăng ngã quy tới.

Áo bào đen thiếu niên kiên nghị mày kiếm, đột nhiên lắc một cái, thân hình chuyển động ở giữa, nặng nề mũi kiếm, đón cự thạch chỉ là một điểm.

Thối phù một tiếng, khối này cự thạch, phảng phất giống như lao nhanh bụi, tứ phía bay lên tiêu tán.

Cùng lúc đó, lăn lộn bụi bên trong, một con tinh màu đỏ lợi khí, nhấp nhô ra, xuyên thấu trùng điệp mảnh đá cấu trúc thành màn tường! Chỉ là trong nháy mắt, đã rơi vào áo bào đen thiếu niên trên thân.

Áo bào đen thiếu niên quần áo, tại chỗ băng liệt, một thân phảng phất giống như mình đồng da sắt xóc vác nhục thân hiển lộ.

Dù là lợi khí hung hãn vô cùng, cũng chỉ là tại như vậy điều luyện nhục thân phía trên, lưu lại một cái dễ hiểu ẩn ký thời. Theo sát lấy, chỉ thấy lúc trước đào tẩu con rết chính thể vọt ra, cái kia lợi khí, chính là cái đuôi của nó.

Áo bào đen thiếu niên nhe răng cười một tiếng, một cái tay bắt lấy cái thẳng này cái đuôi, đưa nó cầm nã, lại không nỡ phần chần chờ, hung hăng đập xuống đất.

Cái này con rết trơn trượt vô cùng, đã tìm tới cơ hội, liền muốn một kích có hiệu quả diệt trừ nó, tí như hiện tại!

Ầm ầm thanh âm, bốn phương tám hướng oanh minh, con rết bị nện thất điên bát đảo, linh trí hỗn loạn! Theo sát lấy, áo bào đen thiếu niên kiếm quang bạo phát đi ra, thổi phồng một tiếng, dạng này một đầu dữ tợn con rết, đã biến thành vong hồn dưới kiếm, chết tại chỗ.

Liền là con rết trên thân lao ra một đạo vô cùng dữ tợn tinh khí.

Áo bào đen thiếu niên cười lớn một tiếng, đem thôn phệ: "Thật là tinh thuần lực lượng a! Cái thứ hai nhiệm vụ, thể nhưng là Thái Khí tam trọng, vẫn là kém như vậy một điểm! Bất quá không có cái gì quan hệ, đơn giản chính là năng lượng tích lũy không đủ thôi, đợi đến tích lũy càng nhiều năng lượng, đột phá Thái Khí tam trọng, còn có cái gì vấn đề sao!"

Áo bào đen thiếu niên, đương nhiên liền là Lục Trần!

Tướng con rết nhục thân cất kỹ, thân hình lác lư, đã rời đi.

.

Một cái bị cao ngất mà lên sơn phong, vòng vây đập nước bên trong, đạo đạo dữ tợn sóng nước, ầm vang lẫn lộn, đầy trời bọt nước nổ tung lúc, một cái mạnh mẽ thân hình, đập trên trên mặt nước phũ cò, vèo một tiếng lao ra thật xa.

Theo sát lấy, sóng nước phun trào càng thấy dữ tợn!

Một đầu vây lưng phía dưới sinh hai con xương cánh bay cánh cá nhảy ra ngoài, miệng đầy giao thoa răng nanh, không có nỡ phần chần chờ, đuổi theo Lục Trần chạy vội thân hình, một đường cán xé.

Hư không bên trong, đều là đáng sợ món sùn đánh nổ tiếng gầm.

Chính lúc này, phía trước chạy vội Lục Trần, khỏe mắt quét nhìn nhìn thấy từ trong nước nhảy ra bay cánh cá, lộ ra một tia cười lạnh. Ở trong nước không làm gì được con cá này, nhưng đã đến mặt nước trở lên, đó chính là hấn cơ hội! Thân eo đột nhiên vận một cái, cả cá nhân tại nửa không trung chuyển hướng, bên cạnh thân hư không liên tục ba động, Phục Giao Kiếm đã cầm nã ra.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: đột phá, Thái Khí tam trọng!

Chín đạo lao nhanh kiếm quang, biến hóa ra, chính diện hướng phía bay cánh cá oanh bắn đi qua!

Bay cánh cá dữ tợn tam giác trong mắt lộ hung quang, đầy miệng răng nanh, hung hãn không sợ chết hướng phía Phục Giao Kiếm cán xé tới. Lúc này, cuồng bạo sóng xung kích, toàn bộ nổ rộ.

Thế nhưng là cái thẳng này rõ ràng xem thường Phục Giao Kiếm, cũng quá mức tự tin thực lực của mình. Chỉ nghe thấy đất băng tiếng vang bên trong, bay cánh cá miệng đầy răng nanh, bị mũi kiếm quấy, từng khóa đứt đoạn, càng là từng đạo dữ tợn máu tươi, phảng phất giống như mũi tên đồng dạng phun ra.

Bay cánh cá trong con mắt, tất cả đều là mạo hiểm sợ hãi nhan sắc, nơi nào còn có nỡ phần chần chờ, thân thể lớn như vậy, lẳng không chuyển động, liền nghĩ từ Lục Trần dưới kiếm phong bên tẩu!

Thế nhưng là lại nơi nào còn có nó cơ hội? Đây quả thực là đưa tới mỹ vị, Lục Trần đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, ngay tại bay cánh cá buông ra miệng trong nháy mắt, một cổ càng thêm dữ tợn kiếm quang, lẫn lộn ra, một tiếng vang ầm ầm, thuận thế cắt vào bay cánh cá trong đầu.

Thôi phù một tiếng!

Cái này bay cánh cá dữ tợn đầu lâu, bị phân hai đoạn. Mà tính mạng của nó, tự nhiên cũng tuyên cáo vỡ vụn, một chùm cuồng bạo tinh khí, bay bổng lên! Lục Trần đôi mắt bên trong bốc lên tinh quang, một ngum thôn phệ.

Theo sát lấy, tay áo dài một quyền, tướng bay cánh cá thi thể thu vào!

Cái này bay cánh cá một thân là bảo, thịt cá ngon không nói, càng là một thân gân xương da, đều là thượng giai vật liệu luyện khí, quân không biết, vừa rồi bay cánh cá liền muốn cắn đứt Lục Trần mũi kiếm sao? Cũng không phải hàm răng của nó không đủ sắc bén, chỉ là bởi vì Lục Trần mũi kiếm, đạt tới Cao giai nguyên khí tiêu chuẩn, để nó không có cơ hội thôi.

Chỉ thấy Lục Trần thân hình lác lư, phảng phất giống như như chớp giật lao ra thật xa.

.

Hơn nửa tháng đi qua!

Một mặt dãy núi ở giữa trên vách đá, Lục Trần kiếm quang lao nhanh, Phục Giao Kiếm Pháp bị hấn vận chuyển tới cực hạn, ầm ầm hướng phía trước mặt hung hăng bạo kích đi qua.

Chỉ thấy trước mặt hấn, một đầu chiếm cứ tại vách đá một cái son động bên trên cự xà, cuồng bạo cái đuôi, điên cuồng quét ngang ra.

Đầu này cự xà, cũng là Thái Khí nhị trọng cảnh giới!

Một thân thực lực, không tại Lục Trần chém giết cái khác yêu thú phía dưới. Chỉ là hiện tại Lục Trần một thân tu vi mặc dù cùng trước kia không có bao nhiêu khác nhau, thế nhưng là hấn một thân dữ tợn thực lực, lại so với ban đầu còn cường hấn hơn một phần. Đây cũng là mấy ngày liên tiếp, điên cuồng chiến đấu, để tự thân chiến đấu kỹ năng cuồng bạo tăng lên kết quả.

Đương nhiên, cũng có tinh khí tầy lể, mặc dù từ đầu đến cuối chưa từng đột phá kia cuối cùng một đạo quan khẩu, nhưng là một thân tu vi, thay đổi một cách vô tri vô giác bên trong, gây dài trăm thước, lại tiến một bước.

Quân không biết, Lục Trần hiện tại nhục thân lực lượng, đã vượt qua chín ngàn cân!

Đây chính là hiệu quả.

Chỉ thấy đầy trời trên dưới, đều là lao nhanh kiếm quang, dù là cự xà thân cao thể tráng, thực lực hung hấn, cuối cùng đành chuyển không tiện, một cái không tra, bị Lục Trần lao nhanh tới chín đạo kiếm quang, đâm mình đầy thương tích, máu me đầm đìa!

Cuối cùng, Lục Trần mượn lực thân hình nhảy vọt, từ bên ngoài nhảy vào, lại không nửa phần chần chờ, một quyền oanh minh đi qua, Trích Tinh Thủ Tinh Quang chỉ ý diễn hóa đến cực hạn.

Cự xà chỗ nào gánh vác được? Thân thể lớn như vậy, hung hăng run rẩy mấy lần, cuối cùng chết, lại là một chùm cuồng bạo tinh khí, bay vụt ra.

Lục Trần thân thể hung hăng chấn động.

Trực tiếp tướng cự xà thu lấy đồng thời, bị cự xà ngăn lại một cái cửa hang, cũng là tại chỗ băng liệt, lúc trước nửa điểm khí tức chưa thể lộ ra ngoài linh hương, toàn bộ phun ra.

Lục Trần trông mắt trừng: "Linh thảo!"

Trong lúc nhất thời, Lục Trần hưng phấn, có thể nghĩ. Thái Khí nhị trọng yêu thú phun ra tinh khí, để tu vi của hấn từ đầu đến cuối kém một chút xíu liền có thể đột phá.

Nhưng là Linh thảo liền không đồng dạng!

Nếu là có thể có một gốc Linh thảo ăn hết, chưa chừng, thứ hai khí khổng liền có thể mở ra, để hấn tiến giai Thái Khí tam trọng chi cảnh.

Lục Trần cười ha ha: "Cái này thật đúng là một cái ngoài ý muốn kinh hi đầu!" Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, cuồng bạo nhục thân, điên cuồng nhấp nhô, ngạnh sinh sinh tướng trước mặt trở ngại nhao nhao đập nát.

Về sau một cổ càn thấy mát lạnh linh hương, bạo phát đi ra.

Chỉ thấy một cái son động bên trong, một gốc màu sắc đỏ thắm cây, ra hiện tại Lục Trần trước mặt. Lục Trần thần sắc động dung, thần sắc mừng rỡ lại lần nữa bộc phát: "Ba trăm năm hỏa hầu Long Tiên Thảo? Thật là, tốt đồ vật a! Không nói cái này gốc Linh thảo đạt tới ba trăm năm hỏa hầu, liền nói cái này Long Tiên Thảo bản thân liền không phải bình thường!"

Long Tiên Thảo, tên như ý nghĩa, liền là ngậm một tia Chân Long nước bọt, tưới nhuận ra Linh thảo. Kỳ thật không phải, đây chỉ là truyền thuyết, dù sao cái này giữa thiên địa, long tộc sao mà thừa thớt? Bất quá cái này gốc Linh thảo, chất chứa cuồng bạo tinh khí là khẳng định, mà lại đối với nhục thân lực

lượng tăng lên có hiệu quả.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chân chờ, trước đem Long Tiên Thảo xung quanh nham thạch lớp lớp bóp mờ, về sau một chút xiu thanh lý sợi rễ, liền đem cả cây Long Tiên Thảo, ngắt lấy ra.

Cũng ngay tại ngắt lấy ra trong nháy mắt, một cỗ vô cùng tinh thuần tinh khí, lập tức biến hóa ra.

Lục Trần trong lòng hơi động: Xem ra chính mình vẫn là không có chương khống chân chính ngắt lấy chi pháp, không phải há có thể xuất hiện loại tình huống này? May mắn có Luyện Tinh pháp cùng ngôi sao màu đen, không phải cái này gốc Linh thảo năng lượng, chỉ sợ cũng tổn thất lão đại một phần!

Đây cũng là Lục Trần, áp đảo cái khác người tu luyện phía trên bản sự.

Lúc này, Lục Trần Luyện Tinh pháp vận chuyển, tướng đạo này vô cùng dữ tợn tinh khí một ngụm nuốt vào! Đi theo, nhục thân cuồng bạo chấn động.

Một cỗ vô cùng thấu triệt cảm giác, từ trong lòng bắn ra, trong nháy mắt lưu chuyển toàn thân.

Lục Trần tựa hồ đã cảm giác được, Thái Khí tam trọng, đánh đến nơi, mà lại một thân dữ tợn chân khí, điên cuồng vận chuyển lại, nhao nhao tề tụ thứ nhất khí không, làm ra muốn công kích thứ hai khí không tư thế.

Cảm giác được loại tình huống này.

Lục Trần chỗ nào còn không biết, cơ duyên đã giáng lâm, đột phá ngay tại trong khoảnh khắc, chỉ là còn kém một điểm! Lúc này, ánh mắt rơi vào trong tay Linh thảo phía trên, một ngụm ăn sống mà ăn. Âm âm sóng xung kích, kéo dài không dứt trong thân thể khuấy động.

Thái Khí tam trọng cảm giác, càng ngày càng rõ ràng, quanh thân cảm giác, cũng là càng ngày càng thông thấu, cuối cùng nhục thân kịch liệt chấn động, theo sát lấy một thân chân khí, càng thấy dữ tợn lưu chuyển.

Cùng một chỗ thẳng hướng thứ hai khí không!

Lục Trần lấy Hồn Nguyên Công dẫn đạo, kéo dài không dứt chân khí, điên cuồng cọ rửa, thế nhưng là cùng lúc trước đột phá Thái Khí nhị trọng đồng dạng, bởi vì tự thân tích lũy quá dày, thứ hai khí không bích chương, có chút dày đặc.

Tức chính là Hồn Nguyên chân khí, thiêu đốt cơ hồ hầu như không còn thời điểm, cũng từ đầu đến cuối kém một điểm. Ngay tại Lục Trần chuẩn bị thiêu đốt Nguyên tinh, tiếp tục bộc phát thời điểm.

Bá đạo sao trời chân khí vọt thẳng giết lao ra, ông ông chấn động trong thanh âm. Chỉ là trong nháy mắt, tu vi bích chương, cứ như vậy không có. Các loại chân khí, toàn bộ lưu chuyển đi vào, lại lần nữa lưu chuyển ra tới thời điểm.

Lục Trần khí tức càng lộ vẻ thâm trầm, mà tu vi của hắn cũng trong nháy mắt này về sau, đạt tới Thái Khí tam trọng, một cỗ dữ tợn khí tức, thuận thế mà lên.

Một nháy mắt về sau lực lượng tăng phúc, đạt tới một ngàn cân.

Lục Trần chinh thể nhục thân lực lượng, vượt qua một vạn cân —— càng là lúc trước bởi vì tu vi mà đình trệ ở trên bộ Viên mãn giai đoạn Phục Giao Kiểm Pháp trong nháy mắt đột phá, kiểm ý phá trung kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: nửa đường cướp giết

Lục Trần một thân thực lực, so sánh với lúc trước, hung hãn đâu chỉ một chút điểm? Lông mày phong run run ở giữa, một cỗ vô cùng cuồng bạo khí lăng theo sát lấy dữ tợn bạo phát đi ra.

Trích Tinh Thủ đệ nhị trọng Thái Tinh chi cảnh, theo sát lấy vận chuyển lại, hiệp trợ Tinh Quang chi ý, tại nhục thân lực lượng bạo rạp tình huống dưới, hướng phía phía trước đi tới một bước còn nhiều, dù chưa đến trung kỳ đã, nhưng cũng không xa.

Trong lúc nhất thời, có được lực lượng cảm giác, để Lục Trần quanh thân thông thấu, hung ác bá đạo lực trùng kích, kéo dài không dứt bộc phát.

Lục Trần ngẩng đầu tề minh, lấy ra năm khối Nguyên tinh, phảng phất giống như thôn tính, tướng năm khối nguyên tinh năng lượng, hút không còn một mảnh. Một cỗ càng thêm cuồng bạo khí tức, lưu chuyển toàn thân.

Bởi vì đột phá mà khô quắt khí tức, một chút xú khôi phục lại —— thời gian nhoáng một cái, đã là mấy ngày đi qua, đương Lục Trần lại một lần từ sơn động đi ra thời điểm.

Trên thân bởi vì đột phá mà có vẻ hơi nóng này khí tức, đã ổn định lại.

Đứng tại bên ngoài sơn động bên cạnh trên vách đá dựng đứng, Lục Trần đôi mắt bên trong bóng loáng lộ ra càng thêm hùng hực: "Còn có mấy cái nhiệm vụ, hiện tại cùng một chỗ hoàn thành, sau đó trở về! Đổi thành điểm cống hiến, hồi đoái một chút cường lực Linh thảo, ta muốn tiếp tục tu luyện! Không chừng không tuyệt đối lực lượng cường đại, cuối cùng chỉ có thể là mặc cho người định đoạt quân cờ, loại này phảng phất giống như cương đao nằm ngang ở trên cổ cảm giác, thật khó chịu a, ta còn muốn cường đại, tiếp tục cường đại!"

Lúc này, Lục Trần thân hình lác lư, phảng phất giống như lẳng không bay lên điều hâu, một cái lên xuống đã từ cái này một mảnh thiên địa rời đi.

Có bao nhiêu lên xuống, lên núi đỉnh, không thấy tung tích.

.

Sau một ngày.

Một chỗ tràn ngập, vô tận tinh mịch chỉ khí trong đầm lầy, Lục Trần thân hình bốn tẩu như điện, một quyền oanh kích, một thứ từ đầm lầy trong nước bùn chui ra ngoài cá sấu, vừa đối mặt không đến, đã bị hấn một quyền, oanh nện ở trên mặt nước, cuộn cuộn sóng dữ, bốn phương tám hướng vọt lên tới.

Đầu này thực lực đã đi đến Thái Khí nhị trọng cực hạn cá sấu, đôi mắt bên trong tất cả đều là hoảng sợ nhan sắc.

Nơi nào còn có nửa phần chần chờ, thân thể lớn như vậy, lẳng không đong đưa, cuồng bạo cái đuôi, hung hăng vỗ, liền nghĩ chui vào đầm lầy phía dưới đào tẩu.

Thế nhưng là không đợi hấn hành động.

Một con vô cùng tráng kiện bàn tay, bắt lấy cái đuôi của nó!

Theo sát lấy, cá sấu kêu rên một tiếng, thân thể lớn như vậy, đằng không mà lên, sau một khắc, tinh quang sáng chói bên trong, cá sấu sinh cơ mãnh liệt, đã bị giết.

Lục Trần một ngụm nuốt mất trên người đối phương chảy ra ra tinh khí, trên dưới quanh người, nóng này khí lẳng, toàn bộ lẫn lộn, mặc dù Thái Khí nhị trọng tinh khí, đối với tu vi mà nói, không có bao nhiêu tác dụng, thế nhưng là tăng trưởng chân khí, bổ khuyết thực lực trống rỗng, xác thực tốt nhất chất dinh dưỡng!

Một ngụm tinh khí nuốt vào, Lục Trần khôi phục đỉnh phong không nói, một thân thực lực cũng có tiểu nhân tăng phúc.

Theo sát lấy, cánh tay dài hất lên, tướng đầu này cá sấu thu lại, thân hình lác lư, từ nơi này rời đi, trên đường đi, mây khói mọc thành bụi, táo bạo khí tức, quét ngang bốn phương tám hướng.

Cũng là bởi vì trời Bàn Sơn mạch đầy đủ rộng rãi, dưỡng dục vô số yêu thú, cùng cường hãn hơn tồn tại, cho nên Lục Trần hành động, có chút thuận tiện.

.

Trong nháy mắt, lại là nửa tháng đi qua.

Một cái vô cùng rậm rạp núi rừng bên trong, Lục Trần cuồng bạo nhục thân nghiền ép đi qua, một con Thái Khí nhị trọng yêu cầm, trực tiếp bị đụng bất tỉnh dưới đất.

Theo sát lấy, dữ tợn mà lên nắm đầm roi xuống, cái này yêu cầm đã bị giết.

Lục Trần lại một lần nuốt mất đối phương tinh khí, dù là Thái Khí nhị trọng tinh khí, không thể hiệp trợ đột phá, nhưng là tích lũy được năng lượng, tương đương mà xem, tại cuồng bạo năng lượng bổ dưỡng dưới, lượng biến đổi hóa chất biến, Thái Khí tam trọng tiểu cảnh giới vẫn là có thể tiến bộ.

Tỉ như hiện tại, Lục Trần đã đột phá Thái Khí tam trọng trung kỳ cảnh giới. Một thân thực lực, so sánh với ban đầu, cũng có mấy trăm cân gia tăng.

Lục Trần có loại dự cảm, dựa theo cái này xu thế xuống dưới, đột phá Thái Khí tứ trọng thời điểm, Thái Khí tam trọng thực lực tăng phúc, có thể đột phá ba ngàn cân!

Đây là một cái vô cùng cuồng bạo trị số, liền xem như ngừng lại, Lục Trần cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Lúc này, Lục Trần tướng yêu cầm thi thể thu lại, mang trên mặt một tia lạnh nhạt đáng tươi cười: "Mười cái nhiệm vụ, đều đã hoàn thành, hiện tại là thời điểm trở về!"

Nơi này khoảng cách Cửu Huyền môn thẳng tắp khoảng cách, tại ngàn dặm xa! Lấy Lục Trần tu vi hiện tại, bốn tẩu núi rừng tốc độ có thể đạt tới năm trăm dặm, cũng chính là chỉ cần hai ngày, liền có thể trở về!

Lục Trần không muốn lãng phí thời gian, sớm một ngày trở về, sớm một ngày hồi đoái điểm cống hiến, sau đó đổi thành cái khác tài nguyên tu luyện. Trên đường đi, nhanh như điện chớp, chạy với tốc độ, thành linh hơi có tăng lên.

Một ngày về sau!

Đã là hơn năm trăm dặm đi qua, lại nửa ngày về sau, khoảng cách Cửu Huyền môn, không đến hơn hai trăm dặm.

Mà tới được nơi này, một đầu núi thẳng Cửu Huyền môn đường núi, đã xuất hiện. Đây cũng là Cửu Huyền môn cao tầng để cho tiện môn hạ đệ tử đường về, cố ý mở ra tới một con đường dẫn! Đầu này đường núi, so với hoang mang núi rừng, càng thêm an toàn, cũng càng thêm bằng phẳng, đi tự nhiên càng thêm thông thuận.

Có dạng này một con đường, Lục Trần cần gì phải hao tâm tổn trí phí sức bốn tẩu núi rừng bên trong?

Hắn hiện tại, chỉ là muốn nhanh lên trở về, sau đó tiếp tục tu luyện Kiếm pháp, rèn luyện Trích Tinh Thủ, để thực lực bản thân, hướng phía phía trước, phóng ra một bước.

Chỉ có càng thêm cường đại, mới có thể chân chính chương không quyền chủ động.

Lại không nghĩ, Lục Trần hướng phía phía trước bốn tẩu không đến hai mươi dặm, đi ngang qua một đầu nhỏ hẹp đường núi thời điểm, đột nhiên thần sắc khê động, nghìn cân treo sợi tóc tề, hướng phía đằng sau thối lui. Ngay tại hắn thối lui trong nháy mắt, một tiếng vang ầm ầm tiếng vang, đỉnh đầu hư không bên trên, một khối mây trắng lớn nhỏ hòn đá, lăn lông lốc xuống đến!

Lôi cuốn thanh thế, hết sức kinh người.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên.

Chỉ thấy dạng này một khối to lớn tảng đá, nằm ngang ở trên đường núi. Đương nhiên lấy hắn tu vi hiện tại, chỉ cần đằng không bay lên đến, liền có thể nhẹ nhõm càng đi qua.

Thế nhưng là hắn không chỉ có không có xông đi qua, ngược lại phi thân liền lui!

Chỉ thấy chưa từng tiêu tán trong bụi mù, một cái quỷ dị Khí toàn, đột nhiên nổ tung, theo sát lấy, một thanh tinh mịn mũi kiếm quét ngang mà lên.

Tòa ra kiếm quang, phảng phất giống như từng đạo tơ liễu bay tứ tung mà lên. Chỉ là trong nháy mắt, đã đem hắn cả cá nhân bao phủ trong đó.

Lục Trần chỗ nào không biết, có người chờ tại nơi này, giết mình! Về phần là ai, dùng đầu ngón chân đều có thể đoán được, ngoại trừ Tô Kiệt dám kia cùng mình thù hận cực lớn hỗn trưởng, lại có thể có ai? Bất quá hắn cũng may mắn, may trực giác của mình vô cùng hung hãn.

Trong gang tấc, liền cảm giác đỉnh đầu không khí tốc độ chảy khác biệt, sau đó quả quyết thối lui, né tránh cự thạch nghiền ép chi thế.

Nếu không, hơi chậm một chút, khối này tảng đá cố nhiên không thể đối với hắn đột nhiên tạo thành tổn thương, thế nhưng là giấu ở tảng đá phía sau sát thủ, chưa hẳn nể tránh.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần Tâm Niệm thay đổi thật nhanh, hai chân lại là một điểm, lại một lần lui ra ngoài.

Hưu hưu hưu!

Tòa ra, phảng phất giống như tơ liễu đồng dạng bay múa kiếm quang, lập tức rơi vào không trung —— kiếm quang giáo động, hư không băng liệt, cuộn cuộn hạo đặng kiếm quang, tản mạn khắp nơi ra ngoài.

Cùng lúc đó, bụi mù tan hết, Lục Trần trước mặt, xuất hiện một vị người mặc áo bào màu xám, khuôn mặt vô cùng âm lãnh trung niên nhân.

Áo bào xám trung niên trong tay, nắm lấy một thanh kiếm! Lạnh lẽo mũi kiếm, tại ánh nắng chiếu rọi dưới, bắn ra từng đạo hàn quang, mang theo khác lạnh lẽo, kiếm chỉ Lục Trần.

Chương 69: trong tay áo kiếm

Áo bào xám trung niên nhân một mặt lạnh lẽo nhìn xem Lục Trần, lạnh giọng nói: "Nghĩ không ra, người tên tiểu quỷ này phản ứng rất nhanh, thế mà bị người né tránh! Thế nhưng là cái này lại năng thế nào, ta muốn giết người, ai cũng ngăn không được!" Cái thẳng này đôi mắt bên trong dữ tợn, toàn bộ bộc phát.

Nguyên bản dựa theo tính toán của hắn, tại hòn đá lăn xuống tới thời điểm, phát động tất sát kỹ, Lục Trần tuyệt đối chết bởi dưới kiếm của hắn! Ai có thể nghĩ, cái này nhìn rất non nớt thiếu niên, phản ứng như vậy cấp tốc, thế mà tại hòn đá lăn xuống tới né tránh, mà lại tránh đi hấn sát chiêu.

Áo bào xám trung niên trên người dữ tợn chi khí, điên cuồng nở rộ, thân hình chấn động, kiếm quang kinh cướp mà lên, hung ác mà lại bá đạo sóng xung kích, diễn hóa trùng điệp kiếm quang.

Một kiếm quét ngang, từng đạo bay tán loạn kiếm quang, đã bộc phát. Oanh minh tiếng gầm, vang vọng bốn phía sơn dã.

Lục Trần thần sắc khuôn mặt có chút động: "Thái Khí ngũ trọng?"

"Tính người tiểu tử, con mắt không có mù mắt a!" Áo bào xám trung niên đôi mắt bên trong tất cả đều là dữ tợn lãnh quang, kiếm quang lưu một tiếng, càn quét bốn phương tám hướng sóng xung kích, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần chỉ là hơi có kinh ngạc, lại không có quá mức chấn động. Nếu như là Thái Khí nhị trọng cảnh giới lúc, đụng phải cảnh giới cỡ này người tu luyện, nói không chừng trước tiên liền muốn né tránh, thế nhưng là hiện tại, Lục Trần đã đột phá Thái Khí tam trọng, trên dưới quanh người, vô cùng cuồng bạo khí lãng, há lại bình thường?

Một quyền oanh minh, đánh trống reo hò sóng xung kích, kéo dài tứ phương cộ rừa.

Phịch một tiếng, trước mặt kiếm quang, bị hắn một quyền, oanh vỡ nát. Lại không nghĩ, áo bào xám trung niên vẫn như cũ một mặt dữ tợn: "Đã sớm biết người tiểu tử Tinh thông quyền ý, cho nên —— đây mới là lão tử sát chiêu a!" Vừa người nhào tới, một thân lạnh thấu xương tu vi ba động, phảng phất giống như một tòa sơn nhạc, nghiền ép lên tới.

Cùng lúc đó, một kiếm về sau, áo bào xám trung niên lại là một đạo dữ tợn lực lượng, thuận thế bộc phát. Chỉ thấy một thanh bị cái thẳng này giấu ở trong tay áo ngắn nhỏ mũi kiếm, kinh cướp mà lên.

Tạo nên một đạo sâm bạch tám lạng đồng dạng hàn quang, trực chỉ Lục Trần tim! Cái này một kiếm, quá mức đột nhiên, có thể nói, tương đương với đánh lén!

Áo bào xám trung niên đôi mắt bên trong tất cả đều dữ tợn, hắn thấy, dạng này một kích, Lục Trần căn bản là ngăn không được, hắn phải chết không nghi ngờ! Ai có thể nghĩ đến, hắn tiềm ẩn tại kiếm ý về sau, còn có trong tay áo kiếm, dạng này sát chiêu?

Ngay tại hắn coi là, Lục Trần tất nhiên sẽ bị cái này một kiếm, vỡ nát trái tim thời điểm!

Một cổ càng thêm hùng lực kiếm quang quét ngang!

Leng keng một tiếng, đạo kiếm quang này, phát sau mà đến trước, nhanh đến cực điểm nằm ngang ở Lục Trần trước người, vừa vặn kẹp lại ngắn nhỏ mũi kiếm lao nhanh tuyến đường.

Liên tục hỏa hoa, từng đạo bắn ra.

Kiếm quang lần nữa vỡ nát, ngắn nhỏ mũi kiếm cứ như vậy bị một kiếm đụng bay ra ngoài. Càng là vô cùng nóng nảy lực lượng thuận thế quét ngang ra, ra hiện tại áo bào xám trung niên trước mặt.

Lạnh thấu xương kiếm quang phía dưới, cái thẳng này áo bào tung bay, đôi mắt bên trong tất cả đều là khiếp sợ nhan sắc.

Cái thẳng này cũng là cao minh, nghìn cân treo sợi tóc tế, một đạo cực quang phòng ngự dần hiện ra tới.

Một tiếng vang ầm ầm!

Bạo kích tới kiếm quang, rơi vào áo bào xám trung niên cực quang phòng ngự phía trên, cực quang phòng ngự hung hăng chấn động mấy lần, một phân thành hai rơi trên mặt đất, lại là một mặt vỡ vụn tám chấn hiển lộ ra.

Áo bào xám trung niên diện cơ hung hăng nhảy lên, thân hình lắc lư, khàn giọng cuồng hồng: "Hỗn trưởng đồ vật, người dám hủy ta nguyên khí, cùng liều mạng a!" Mũi kiếm tái khôi lúc, càng là cứng cổ hướng phía trên sơn đạo rống lên đi, "Người chẳng lẽ muốn nhìn xem lão tử, bị cái này hỗn trưởng xử lý, người mới vui về?"

Lục Trần lông mày phong khê chấn động, còn có những người khác?

Quả nhiên, trên sơn đạo, lạnh thấu xương kinh phong, mãnh đầy tới đến, một đạo màu nâu xanh thân ảnh, lẳng không tấn công, lại là một đạo kiếm quang, quét ngang xuống tới.

Áo bào xám trung niên trên mặt nhe răng cười toàn bộ bộc phát: "Tiểu tử, lần này xem ngươi còn không chết!" Không chờ thêm diện đạo kiếm quang kia, chính hấn lộn xộn Phi Kiếm ý, đã không kiêng nể gì cả đón Lục Trần tấn công mạnh đi lên. Cực hạn kiếm quang, phảng phất giống như từng khóa cao tốc phun ra viên đạn, kéo dài không dứt công kích Lục Trần.

Lục Trần quanh thân các loại yếu hại, đã bị bao phủ trong đó.

Lục Trần nơi nào còn có nửa phần chần chừ, Phục Giao Kiếm Pháp cuồng bạo thi triển đi ra, lạnh thấu xương nặng nề kiếm quang, tùy ý quét ngang, cùng áo bào xám trung niên bạo kích tới kiếm quang, liền chết giao sát một chỗ.

Một điên cuồng trấn áp!

Một trận cuồng bạo bắn phá!

Trong lúc nhất thời, cái này Phương Thiên không phía dưới, vỡ nát kiếm quang, từng đạo quét ngang ra ngoài, lân cận núi rừng, bị lao ra khí kinh, oanh thất linh bát lạc.

Càng là từng sợi bụi mù, bay lên không vọt lên.

Hai cá nhân lấy nhanh đánh nhanh, lấy công đối công, khó phân thắng bại, mà cái kia đạo màu xanh thân ảnh, thừa cơ hội này, kiếm quang tỏa ra, một đạo lao nhanh bùng tinh Nhược Thủy lưu kiếm quang, trực chỉ Lục Trần hậu tâm.

Lục Trần lông mày phong có chút gợn lên, một kiếm quét ra áo bào xám trung niên công kích, thân hình triệt thoái phía sau, không đợi áo bào xám trung niên xông lên, trong lòng bàn tay Phục Giao Kiếm, mặc kệ ba bảy 21, đón hấn hung hăng đánh đi.

Áo bào xám trung niên không nghĩ tới, Lục Trần đột nhiên sẽ có một chiêu như vậy.

Nếu như hấn tiếp tục xuất kiếm, kiếm quang sẽ không có trở ngại, rơi vào Lục Trần trên thân, thế nhưng là hấn cũng sẽ bị chảy ra tới kiếm quang đánh trúng.

Đến lúc đó, liền xem như bất tử, cũng phải đã thương nặng! Mà lại, hấn cũng thấy được, Lục Trần thối lui phương hướng, đã bị bóng xanh ngăn chặn.

Lưỡng bại câu thương chi pháp, tại áo bào xám trung niên xem ra, hiện tại có chút không đáng.

Cho nên nhìn xem nổ bắn ra tới mũi kiếm, áo bào xám trung niên thoải mái đi ra kiếm quang, nhao nhao thu hồi, ngăn ở trước người, thỉnh linh tướng Phục Giao Kiếm ngăn lại! Trong lúc nhất thời, oanh minh thanh âm, không kiêng nể gì cả bạo phát đi ra.

Cuộn cuộn bạo đả sóng xung kích, kéo dài tứ phương.

Cùng lúc đó, áo bào xám trung niên rõ ràng nhìn thấy, Lục Trần hậu tâm cùng đằng sau lao nhanh tới kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau, trong lúc nhất thời, mặt mày hớn hớn: "Lần này ngươi còn không chết?" Thế nhưng là sau một khắc, tròn mắt trừng, kinh hô không ngừng, "Cái này sao có thể!"

Chỉ thấy bốn tập tới kiếm quang rơi vào Lục Trần nhục thân phía trên, phảng phất giống như đâm vào tính chất vô cùng cứng rắn thép tấm phía trên, kiếm quang nhao nhao bị ngăn cản ngăn tại bên ngoài không nói!

Mà lại mãnh liệt đâm ra mũi kiếm, thế mà bị Lục Trần cuồng bạo nhục thân, nghiền ép cong,, chỉ nghe thấy tức hỗn hỗn tiếng la vang lên: "Lục Trần, ngươi dám!"

Đã thấy Lục Trần thân hình đột nhiên chuyển hướng, thỉnh linh lấy chỉ chưởng chỉ lực, nắm uốn lượn mũi kiếm, lạnh nhạt cười nói: "Dư sư huynh, ngươi đều phải giết ta, ngươi nói ta có dám hay không?" Đôi mắt bên trong hàn quang bộc phát, trên bàn tay ánh sao chi quang, bộc phát tới cực điểm, chỉ là trong nháy mắt, chuỗi này bị hấn bắt lấy mũi kiếm, đã từ đó vỡ vụn, đứt gãy thành mấy đoạn.

Một tay bóp nát nguyên khí!

Đây chính là Lục Trần thực lực, dù là chuỗi này nguyên khí phẩm cấp, chỉ là Trung giai, nhưng đây cũng là nguyên khí!

Chỉ thấy quang ảnh một đạo, bay là tả mũi kiếm mãnh vỡ bên trong, đánh lên Lục Trần người, kêu lên một tiếng đau đớn, phảng phất giống như phá bao tải đồng dạng vỡ ra ngoài, đập xuống đất.

Một trương vô cùng dữ tợn thâm đậm mặt, phun huyết hiển lộ ra, chính là dư lương!

Cái thằng này nhìn về phía Lục Trần trong ánh mắt, tràn ngập khó nói lên lời hoảng sợ, một tiếng càng thê thảm hơn kêu thảm bộc phát: "Kiếm của ta —— kiếm của ta a! Lục Trần, ngươi hủy ta kiếm khí, ta muốn giết ngươi a! Chỉ thấy dư lương từ dưới đất nhảy lên một cái, quanh thân ngàn vạn nặng

lực lượng toàn bộ nở rộ!

Giống như điên đại đồng dạng hướng phía Lục Trần vọt mạnh tới.

Lục Trần hít mắt, sắc mặt hết sức lạnh lẽo, gia hỏa này xuất hiện, ngồi vững trong lòng suy đoán, liền là Tô Kiệt cái này hỗn trướng, thiết lập ván cục muốn xử lý mình! Đã như vậy, còn chờ cái gì, xử lý đối thủ. Chính lúc này, Lục Trần lông mày phong có chút nháy lên, bị hấn nắm ở trong tay một đoạn kiếm gãy, đột nhiên nhắc ngang, hướng phía đằng sau bạo kích đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: hai liên sát!

Bay vọt đi ra kiếm gãy tựa như một đạo thiểm điện, vừa vặn cùng đằng sau lao nhanh tới kiếm quang đụng vào nhau! Lại là áo bào xám trung niên thừa dịp Lục Trần bóp nát dư lượng kiếm khí khoảng cách, dứt khoát quyết nhiên đánh lên. Đáng tiếc hấn xem thường Lục Trần linh thức cường hấn, cho dù là sau lưng một chút xíu sóng chấn động bé nhỏ, vẫn như cũ bị rõ ràng bắt được.

Chỉ thấy kiếm gãy bị tỏa ra ánh sáng, một nháy mắt đã cắt làm vô số đoạn, không còn tồn tại. Mà lao nhanh tới kiếm quang, cũng bị ngăn cản, toàn bộ phẳng phát giống như khai bình Không Tước, bày biện ra hình quạt quang huy, sát Lục Trần thân thể bay vọt đi qua, trong lúc nhất thời, đầy trời dữ tợn bay lên, cuồng bạo sóng âm bốn phương tám hướng cộ rủa ra.

Đang muốn xông tới áo bào xám trung niên, diện cơ hung hăng nhảy một cái, cũng bị cổ này không hiểu khí tức, oanh thân hình chập chòn, mất tiên cơ.

Cùng lúc đó, một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn truyền đến!

Chỉ thấy Lục Trần ném ra kiếm gãy thời điểm, thân hình cũng không đình chỉ, nhộn nhạo lên cuồng bạo ánh sao chi quang, cùng hiện ra điên đại trạng thái dư lượng, hung hăng đụng vào nhau.

Dư lượng có được Thái Khí tứ trọng tu vi không giả!

Một thân thực lực, cũng là không phải bình thường càng không giả, thế nhưng là thực lực thế này, đã không tại Lục Trần trong mắt. Chỉ thấy hấn thân thể lớn như vậy, tựa như đập trên mặt đất đồ sỏi, quần áo tại chỗ băng liệt, coi như điều luyện nhục thân, toác ra từng cái từng cái vết rạn, về sau những này vết rạn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc nổ tung.

Từng sợi đỏ bùng huyết dịch, phẳng phát giống như suối phun bay vọt ra. Qua trong giây lát, dư lượng đã hóa thành quanh thân trần ngập vô tận huyết quang huyết nhân —— từng tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, từ cổ họng của hấn bên trong bộc phát, vẫn trùng lên tới trùng mắt bên trong, tất cả đều là hoảng sợ mà lại tuyệt vọng nhan sắc.

Cuối cùng!

Khi khi một tiếng, cái thẳng này thân thể chưa rơi trên mặt đất, tựa như bạo liệt dưa hấu, chia năm xẻ bảy, đỏ thắm máu tươi, bốn phương tám hướng phun ra, từng khối tàn chi, suy sụp trên mặt đất, gay mũi mũi máu tanh trùng thiên bắn ra. Chỉ thấy trong đó, vẫn như cũ hoạt bát trái tim, còn tại rung động.

Thế nhưng là dư lượng, đã bị Lục Trần bạo lực oanh sát.

Tĩnh táo lại áo bào xám trung niên trông mắt trùng, đôi mắt bên trong kinh hãi, không thể ức chế phun ra, hiện tại Lục Trần trong mắt hấn, đã không phải thiếu niên, mà là một cái từ núi thủy trong biển máu đi ra ma quỷ. Như vậy hung hấn thực lực, cường hấn tâm trí, không nói trong người đồng lứa hiếm thấy, coi như hấn cái này tu vi cấp độ người tu luyện bên trong, cũng cực kỳ hiếm thấy.

Trong lúc nhất thời, áo bào xám trung niên cuồng hồng một tiếng: "Biến thái!" Vọt tới trước thân hình, đột nhiên chuyển hướng, một thân cuồng bạo chân khí điên cuồng bạo phát đi ra, liền nghĩ từ nơi này rời đi.

Nếu ngươi không đi cũng đã muộn!

Nếu là sớm biết, tên tiểu quỷ này hung tàn như vậy, dù là có chỗ tốt cực lớn, cũng sẽ không xảy ra hiện tại nơi này. Cuồng bạo tay áo tiếng rung, tứ phía bay lên không ngừng.

Chỉ là một cái hô hấp về sau, áo bào xám trung niên đã vọt tới tám trượng có hơn.

Nhưng đúng lúc này, một đạo càn thêm cấp tốc màu đen thân ảnh, gào thét mà tới. Thật giống như một viên màu đen sao băng, vòng quanh cuồng bạo ánh sao chỉ quang, một nháy mắt đã đuổi tới phía sau hắn.

Áo bào xám trung niên diện cơ điên cuồng nhảy lên, cuồng hồng: "Hỗn trướng, ngươi lần ta quá đáng!" Lật tay một kiếm, hướng phía đằng sau đâm đi.

Thái Khí ngũ trọng tu vi ba động, một nháy mắt đã toàn bộ nổ rộ, ầm ầm sóng âm càng thấy cuồng bạo lưu chuyển.

Đuổi theo tới bóng đen, tự nhiên là Lục Trần.

Lục Trần trên mặt, vẫn mang theo mấy giọt, từ dư lượng trên thân vẩy ra tới máu tươi, hắn hiện tại ánh mắt đậm đặc, không mang theo một điểm tình cảm. Mắt thấy từ áo bào xám trung niên sau lưng bắn ra tới kiếm quang, đôi mắt bên trong hàn quang, lập tức xông ra! Phất tay một kiếm, mãnh kích ra, Phục Giao Kiếm ý giờ khắc này, nghênh kích mà lên.

Hai đạo kiếm quang, tại nửa không trung, phẳng phát giống như hai điểm cực quang va chạm một chỗ.

Sau một khắc!

Áo bào xám trung niên kiếm quang, tựa như tan rã băng tuyết, từng tầng từng tầng vỡ vụn, cuối cùng tiêu tán vô tung. Mà Lục Trần kiếm quang, đến nhục thân lực lượng gia trì, một đường thế như chẻ tre, mở ra kiếm cửa đối phương ánh sáng, giống như như chém dưa thái rau dễ dàng.

Càng là kéo dài cộ rừ đi qua, Phục Giao Kiếm ý trướng áo bào xám trung niên mũi kiếm, hung hăng ngăn cản trở về!

Phốc!

Áo bào xám trung niên chỉ cảm thấy nội tức chấn động, một ngụm chân khí trôi đi hết, không kiên trì nổi từ nửa không trung ngã trên đất, nặng nề tiếng va đập truyền đến.

Áo bào xám trung niên nhìn về phía truy kích tới Lục Trần, đôi mắt bên trong chấn kinh chi sắc, đều hóa thành không cách nào che giấu vẻ hoảng sợ.

Lúc này.

Lục Trần đã truy kích xuống tới, Phục Giao Kiếm ý chuyển hóa, chín đạo kiếm quang hợp chúng vì một, hóa thành một đạo dài hơn một trượng ngắn to lớn mà lại nặng nề kiếm quang, bạo trảm mà xuống. Một kiếm chỉ uy, đã siêu việt bình thường mũi kiếm.

Áo bào xám trung niên đôi mắt bên trong tuyệt vọng càng nhiều, khàn giọng cuồng hồng: "Dư lượng ngươi cái này hỗn trướng, hại chết lão tử! Ngươi không phải nói, cái này tiểu tử chỉ là nắm trong tay quyền ý sao? Vì cái gì hắn sẽ kiếm ý, sẽ kiếm ý thì cũng thôi đi, vì cái gì vẫn là trung kỳ cảnh giới!"

Kiếm trong tay quang lại lần nữa nhắc ngang, cùng Lục Trần bay đánh xuống tới kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau. Leng keng một tiếng vang thật lớn, áo bào xám trung niên chưởng không mũi kiếm khó mà kiên trì, tại kiếm quang bên tập dưới, trực tiếp hóa thành vỡ nát.

Phốc!

Áo bào xám trung niên lại là một ngụm máu tươi phun ra ngoài, thân thể lớn như vậy, tựa như phá bao tải đồng dạng bị ném đi ra ngoài.

Một thân khí tức, phẳng phát giống như hồ thủy điện xả lũ, từ trong cơ thể của hắn tán mạn khắp nơi ra, mắt thấy tựa như một tôn thần linh đồng dạng đứng bên người Lục Trần, áo bào xám trung niên chặt vật nâng lên ánh mắt, nhìn xem cực hạn hàn quang lấp lóe kiếm quang phía sau tầm kia, mặt lạnh lùng, áo bào xám trung niên trên mặt, lộ ra một tia thâm đậm đáng tươi cười: "Thật sự là nghĩ không ra a, Cửu Huyền môn thể mà ra ngươi dạng này một cái người tu luyện!"

"Ngươi cũng không cần đắc ý, thiên tài đều là sống không lâu! Càng là chói mắt thiên tài, thường thường càng là đoản mệnh! Sống không lâu thiên tài, đây tính toán là cái gì đâu?"

"Ha ha, hiện tại không chỉ có là các ngươi Cửu Huyền môn người chưa không nổi ngươi, càng là sau lưng lão tử đằng vân cửa, cũng tuyệt đối không thể chứa hạ ngươi, càng không nói đến bốn môn đứng đầu Thiên Cực Môn!"

"Thiếu niên, ngươi ta chẳng mấy chốc sẽ ở phía dưới gặp mặt!"

"Nói xong sao?" Lục Trần trong ánh mắt không mang theo một tơ một hào tình cảm ba động.

Áo bào xám trung niên không khỏi nhụt chí, nói ra những lời này, liền là muốn động dao Lục Trần tâm cảnh. Thế nhưng là trước mặt thiếu niên, thể mà tuyệt không dao động, cái này khiến hắn sợ hãi đồng thời, lại nhiều mãnh liệt ghen ghét.

Cái thằng này còn muốn nói chút gì thời điểm.

Một đạo vô cùng lạnh lẽo kiếm quang, ầm vang lẫn lông lóc xuống đến, áo bào xám trung niên chỉ cảm thấy cái cổ mát lạnh, sau đó liền nhìn thấy thân thể của mình, cách mình càng ngày càng xa, một trường trượt sọc máu tươi, phun khắp nơi đều là.

Hắn muốn gọi hô, thế nhưng là một điểm thanh âm cũng không phát ra được. Một nháy mắt về sau, trong ánh mắt thần thái tiêu tán, đã mất mạng.

Theo sát lấy, một đạo kiếm quang bay lên, Lục Trần tướng mũi kiếm thu hồi, trầm giọng nói: "Muốn đã kích tâm cảnh của ta, nguoi tính lắm!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Thối Linh đan

Chém giết áo bào xám trung niên.

Lục Trần thở dài ra một hơi, trên dưới quanh người, mồ hôi nóng cuộn cuộn. Lần này chém giết đối thủ, cố nhiên bởi vì hắn thực lực đầy đủ hung hãn, nhưng cũng là đối phương không có để hắn vào trong mắt, không phải muốn diệt trừ đối thủ, không có như vậy dễ dàng.

Đi theo, Lục Trần từ áo bào xám trung niên trên thân, tháo xuống một con túi trữ vật, rút lui mở xem xét, chính chính tề tề năm mươi khối Nguyên tinh ra hiện tại trước mắt.

Lục Trần mắt sáng rực lên, trung thực không khách khí thu vào, Nguyên tinh thế nhưng là tốt đồ vật. Loại này đồ vật không chỉ là dùng để khôi phục, càng là tu luyện, cũng là cực giai tài nguyên.

Về sau lại tại trong túi trữ vật, nhìn một cái, ngoại trừ một khối đẳng vân cửa đệ tử lệnh bài, lại có là chút ít của nôi, không còn gì khác! Theo sát lấy, Lục Trần lại đi đến một đồng nổ tung huyết nhục trước, cũng tìm ra một con túi trữ vật.

Đây là Dư Lương túi trữ vật.

Lục Trần mở ra xem, cũng có ba mươi khối Nguyên tinh, cùng với khác đối Lục Trần không có tác dụng đồ vật.

Lục Trần tướng ba mươi Nguyên tinh cất kỹ về sau, liền đem áo bào xám trung niên thi thể, kéo tới Dư Lương tán toái thi thể một chỗ, nhặt được rất nhiều củi khô, ngay tại chỗ thả một trận lửa, tướng hai vị này thi thể thiêu đến sạch sẽ, về sau thân hình nhảy vọt, đã từ nơi này rời đi.

Dưới mắt khoảng cách Cửu Huyền môn chỉ có không đến hai trăm dặm lộ trình, mà lại thuận đầu này mở ra tới đường núi, đi có chút thuận lợi.

Cho nên cũng không có tổn hao bao nhiêu thời gian, Lục Trần trở lại Cửu Huyền môn, ra hiện tại Thường Vụ đường nhiệm vụ bảng linh bích trước.

Chấp sự Giang Minh lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Sư đệ đã đem nhiệm vụ hoàn thành sao?"

Lục Trần nhẹ gật đầu, liền đem mười bộ thi thể đem ra, từng cỗ phảng phất giống như sùnon núi nhỏ nhục thân, ra hiện tại nơi này! Nồng đậm khí huyết khí tức, du dương ra ngoài, để một chút tiếp nhận vụ, hoặc là hỏi đoán cái khác đồ vật nội môn bên ngoài đệ tử, nhao nhao ghé mắt: "Trời ạ, những này tất cả đều là yêu thú đi!"

"Không phải yêu thú, tại sao có thể có nồng đậm như vậy khí huyết sóng xung kích? Ta chỉ là nghĩ một ngụm cái này tàn mạn khắp nơi trong không khí khí tức, liền cảm giác tu vi của mình, có chút ba động nữa nha!" Một cái Nhục Thân cảnh giới thanh niên, đôi mắt bên trong bốc lên tinh quang, một mặt kích động nói.

Cái khác người tu luyện, phần lớn đều là như thế.

Yêu thú nhục thân bên trong tích chứa khí huyết chi khí, xa không phải hung thú có thể so sánh với. Nếu là ăn hết một bộ phận, trải qua gia công yêu thú huyết nhục, đối với Nhục Thân cảnh giới người tu luyện mà nói, tác dụng phi thường lớn.

Đương nhiên, yêu thú huyết nhục, cũng không phải bình thường người ăn đến lên. Dù là vụn vụn chỉ là một phần nhỏ, cũng muốn rất nhiều điểm cống hiến! Đối với một chút giá trị bản thân bất quá mấy điểm điểm cống hiến ngoại môn đệ tử mà nói, thịt của yêu thú thật là xa xỉ phẩm.

Không khỏi, từng cái ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo khác sắc thái.

Giờ phút này!

Giang Minh tướng những này nhục thân từng cái điểm tính, nói: "Mười cái nhiệm vụ, một cái đều không ít, sư đệ xuất ra lệnh bài của nguoi, Giang mỗ

hiện tại liền đem mười cái nhiệm vụ, tổng cộng hai ngàn điểm cống hiến giá trị chuyển đến tên của ngươi dưới."

Nghe được hai ngàn điểm cống hiến giá trị lúc.

Chung quanh cái khác người tu luyện, từng cái hít vào một ngụm khí lạnh, đây chính là hai ngàn điểm điểm cống hiến.

Tức chính là Lục Trần, cũng cảm thấy hô hấp của mình có chút trở ngại. Hai ngàn điểm cống hiến giá trị, thật không phải số lượng nhỏ. Lục Trần liền tranh thủ lệnh bài lấy ra, đưa đến Giang Minh trong tay.

Chỉ thấy một đạo ánh sáng lấp lánh lao nhanh ra, Lục Trần điểm cống hiến, đã đạt tới hai ngàn 260. Đây cũng là lần trước mua sắm Cao giai nguyên khí, trên người điểm cống hiến hơi có lợi nhuận kết quả.

Tới tay hai ngàn điểm cống hiến, Lục Trần hướng phía Giang Minh chấp tay, nói: "Đa tạ sư huynh!"

Giang Minh mỉm cười: "Hoan nghênh sư đệ, lần sau lại đến!" Kỳ thật hấn bên trong trong lòng, đã lên rất nhiều cơn sóng. Tần tấn nội môn đệ tử, năng trong mấy tháng ngắn ngủi, tương giá trị bản thân tích lũy đến hơn hai ngàn điểm cống hiến giá trị, ngoại trừ một chút đặc thù nguyên nhân người tu luyện bên ngoài, Lục Trần có thể nói là hấn trở thành nhiệm vụ bằng chấp sự vừa đến, nhìn thấy đệ nhất nhân.

Giang Minh đôi mắt bên trong tinh quang càng ngày càng cường thịnh, tự lẩm bẩm: "Có Lục Trần, chương môn một mạch, tất nhiên đại hưng! Giang mỗ có cần phải tương tin tức này, nói cho sư tôn, để lão nhân gia ông ta cẩn thận lựa chọn!"

Nói đến nơi này, Giang Minh thu hồi rơi vào chạy tới hồi đoái khu Lục Trần trên người ánh mắt.

Hồi đoái khu.

Lục Trần vừa mới tới tay hai ngàn điểm cống hiến, vung tay lên, đôi năm cây, hỏa hầu vượt qua ba trăm năm, đơn giá đạt tới bốn trăm điểm cống hiến một gốc Linh thảo.

Linh thảo giá cả, so yêu thú nhục thân quý, cũng là có đạo lý. Yêu thú huyết nhục, dù sao tạp chất tương đối nhiều, nhưng là Linh thảo không đồng dạng, Linh thảo liền là thuần túy năng lượng dòng lũ, cho dù có tạp chất, cũng vô cùng ít ỏi, mà lại hấp thu hiệu quả, so yêu thú huyết nhục muốn tốt rất nhiều.

Đương nhiên vừa ra tay, hai ngàn điểm cống hiến bị ép khô, Lục Trần vẫn là rất đau lòng.

Nhưng là rất nhanh, trong lòng kia cỗ cuồng bạo truy cầu thực lực tâm, để hấn tướng loại này không nên có tâm tư, cần quét sạch sẽ, thăm nghĩ: Chỉ cần có thể đạt được chỉ cường thực lực, dù coi như táng gia bại sản cũng ở đây không tiếc!

Điểm cống hiến không có, còn có thể kiếm! Nhưng là, mạng nhỏ không có, lấy cái gì đến bỏ khuyết?

Lục Trần rõ ràng cảm giác được, phía sau lưng của mình bên trên, từng đạo lạnh chi khí, tùy ý quét ngang, đây đều là đến từ Tô Kiệt đám người mãnh liệt uy hiếp.

Lục Trần tâm thần chấn động: Ta nếu không tiếc bất cứ giá nào cường đại lên, chỉ có dạng này, mới có thể sống sót, mới có thể kiên trì đến đi Thái Viêm thần quốc, tìm kiếm phụ thân —— còn có chưa từng thấy qua mẫu thân!

Lục Trần ánh mắt dần dần kiên định.

Hồi đoái chấp sự lại là diện cơ đột nhiên nhảy lên, tướng năm cây tràn ngập nồng đậm khí tức Linh thảo, đưa đến Lục Trần trong tay, nói: "Sư đệ, những này Linh thảo cùng tu vi của ngươi tương xứng, tùy tiện ăn hết, sẽ ăn xấu thân thể."

Hồi đoái chấp sự nhắc nhở, ngược lại để Lục Trần lấy lại tinh thần, nói: "Vậy thì xin sư huynh, cho ta một bình, Cao giai Thối Linh đan đi."

Cao giai Thối Linh đan, chính là trung hoà được lực đan dược, so trước kia Diệp Linh Vân cho hấn viên kia còn tốt hơn.

Lục Trần liền xem như ăn sống cái này năm cây Linh thảo cũng không có vấn đề, thế nhưng là bởi như vậy, tu vi bí mật, khả năng liền bị người hữu tâm dòm đi.

Cho nên Thối Linh đan chỉ là nguy trang, dùng để nê hoặc người hữu tâm nguy trang. Khiến cái này người tin tưởng, hấn Lục Trần thực lực, không có cường hấn đến gần như mức độ nghịch thiên.

Kể từ đó, có thể để cho Lục Trần thắng được càng nhiều thời gian tu luyện, mà đợi đến đối phương chân chính kịp phản ứng thời điểm, lại nghĩ nắm Lục Trần, liền phải hỏi một chút thực lực bản thân có đủ hay không.

Hồi đoái chấp sự cười tủm tỉm đưa ra một bình Thối Linh đan, nói: "Sư đệ, đều tại nơi này!"

Sau đó Lục Trần hao tổn một trăm điểm cống hiến, đem trọn bình Cao giai Thối Linh đan mua lại.

Thế là, Lục Trần mang theo còn sót lại một trăm sáu mươi điểm công hiến, từ Thường Vụ đường rời đi, trở lại động phủ của mình.

Một bên khác!

Hình Luật đường tiểu thất bên trong, Liễu Cương sắc mặt âm trầm đến đáng sợ: "Lục Trần thế mà trở về rồi? Chẳng phải là nói, Dư Lương đã thất thủ? Tên phế vật này a, lấy hãn Thái Khí tứ trọng cảnh giới, tăng thêm hãn cái kia Thái Khí ngũ trọng bằng hữu, cũng không thể cầm xuống cái này tiểu vương bát đản, tức chết lão phu!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tô Kiệt kế hoạch

Chính lúc này.

Một giọng nói vang lên: "Sur huynh làm gì tức giận? Theo Tô mỗ nhìn, không phải Dư Lương quá phế vật, mà là Lục Trần phía sau có người đang giúp hãn!"

Liêu Cương ánh mắt chuyển động, chỉ thấy Tô Kiệt đi đến.

Tô Kiệt một bước tới gần, lại nói: "Lục Trần trở thành nội môn đệ tử bao nhiêu nguyệt, thực lực của hãn mạnh hơn, như thế nào là Dư Lương cùng Dư Lương tìm cái kia đẳng vân cửa đệ tử đối thủ, sur huynh người tin không? Dù sao Tô mỗ là không tin! Khẳng định là chương môn phái người đi theo Lục Trần!"

"Nếu không chuyện này nói không thông!"

"Còn có, vừa mới Lục Trần đến Thường Vụ đường đổi năm cây ba trăm năm hòa hầu Linh thảo!" Tô Kiệt nói đến nơi này thời điểm, đôi mắt bên trong hàn quang càng thấy lạnh thấu xương chuyển động, một thân dữ tợn khí tức, đã bạo phát đi ra.

"Cái gì, cái này tiểu tử thế mà mua sắm ba trăm năm hòa hầu Linh thảo, thực lực của hãn, đã hung hãn đến trình độ này sao?" Liễu Cương tròn mắt trừng.

Tô Kiệt lại nói: "Sur huynh nghe ta nói hết lời, cái này tiểu tử lại tại hối đoái khu chấp sự chỉ điểm, mua một bình Cao giai Thối Linh đan!"

Liêu Cương thờ dài một hơi, vượt một cái mồ hôi lạnh trên trán: "Thật đúng là kinh đến lão phu, nếu như cái này tiểu tử thực lực tiến bộ nhanh như vậy, thật sự là khó lường! Hối đoái Thối Linh đan, xem ra cái này tiểu tử, cũng không có hung hãn đến gần như biến thái trình độ, mà lại hãn cũng cảm thấy nguy hiểm, muốn gia tăng tu vi."

Nói đến nơi này, Liễu Cương trên mặt âm tàn, dần hiện ra đến, giọng căm hận nói, "Hối đoái khu vậy ai, thật sự là nhiều chuyện, tại sao muốn chỉ điểm hãn phải dùng Thối Linh đan trung hoà được lực, trực tiếp ăn chết hãn, không phải tốt sao?"

Tô Kiệt cũng là một mặt đáng tiếc, nói: "Đáng tiếc cơ hội như vậy!"

Liêu Cương diện cơ có chút nhảy lên, nói: "Sur đệ lần này tới, không phải chỉ là để cùng lão phu nói cái này đi, còn có chuyện gì muốn bàn giao?"

Tô Kiệt trầm giọng nói: "Tô mỗ muốn nói đúng lắm, đã chương môn chăm sóc như thế gấp, chúng ta tạm thời cũng không cần có động tác! Không phải bị bắt được tay cầm, đối chúng ta mà nói, cuối cùng không có chỗ tốt."

Liêu Cương diện cơ khiêu động càng thêm táp nập.

Nói thật, hãn hận không thể ăn sống Lục Trần huyết nhục, như thế mới có thể trôi đi hết trong lòng phần hận.

Thế nhưng là Tô Kiệt nói cũng có đạo lý, lần một lần hai hành động thất bại, lần thứ ba lại nghĩ thành công, khó khăn lớn hơn. Mà lại một khi bị bắt được tay cầm, đối với Hình Luật đường một mạch cuối cùng vẫn là rất có đả kích.

Cuối cùng, Liễu Cương sắc mặt u ám nói: "Thật sự là tiện nghi cái này tiểu tử —— cũng được, tạm thời liền mặc kệ hãn!"

Tô Kiệt sắc mặt cũng không khá hơn chút nào, Lục Trần liền là nằm ngang ở trong lòng hắn một cây gai, không còn sớm một điểm trừ bỏ, toàn thân không tự do.

Thế nhưng là xét thấy Dư Lương hành động thất bại, cũng chỉ có thể tạm thời hành quân lặng lẽ.

Nghĩ đến nơi này, Tô Kiệt đôi mắt bên trong dữ tợn cũng xông ra: "Mà lại sư tôn truyền hạ lệnh dụ, lão chương môn xác định bản môn bí cảnh mở ra ngày, ngay tại năm tháng sau! Thời gian cấp bách, ta không muốn bởi vì Lục Trần cái này cá nhân, lại sinh ra những chuyện khác bưng, làm đại sự của ta."

Liêu Cương nhẹ gật đầu: "Nói cũng đúng, không có cái gì so tiến vào bí cảnh thu hoạch được truyền thừa càng trọng yếu hơn."

"Mà lại thánh minh, nhanh muốn trở về, đến lúc đó có hắn giúp ngươi, bản môn Chung cực Nguyên Thần truyền thừa, ngoại trừ ngươi, còn có thể là của ai?"

Tô Kiệt một mặt ngao ngễ chỉ ý, ánh mắt bên trong nhiều chút phức tạp sắc thái: "Đại sư huynh muốn trở về sao? Có hắn tại, đạt được truyền thừa cơ hội, xác thực rất nhiều." Nói đến nơi này, "Chỉ cần ta cảm tới truyền thừa, trở thành ta Tô gia thiên kiều, chính là sư huynh đột phá uẩn linh thời điểm!"

"Sau đó vận dụng ta Tô gia thiên kiều quyền hạn, trợ sư tôn tu vi tiến thêm một bước!"

Liêu Cương một mặt vui vẻ, ha ha cười nói: "Có sư đệ câu nói này, lão phu yên tâm, chắc hẳn Đại trưởng lão cũng là rất cao hứng." Đi theo, lão nhĩ này xoay chuyển ánh mắt, "A, Tú Nhi nha đầu này, làm sao không cùng ngươi cùng một chỗ?"

Tô Kiệt lông mày này phong có chút nhảy lên, mang trên mặt một tia quý dị: "Úc, nàng Thái Khí cơ duyên giảng lâm, hiện tại ngay tại khổ tu bên trong! Lấy nàng thiên tư, đột phá Thái Khí, hẳn là không có vấn đề!"

Liêu Cương trên mặt cũng nhiều một chút quý dị: "Nói như vậy, một khi Tú Nhi đột phá, sư đệ kế hoạch, liền chuẩn bị bắt đầu rồi?"

Tô Kiệt lạnh nhạt nói: "Đương nhiên —— loại chuyện này, đối ta đối nàng, đều có chỗ tốt, vì sao không chứ? Bằng vào ta thực lực trước mắt, xác thực không phải là đối thủ của Diệp Linh Vân, nếu là có thể chiếm Tú Nhi căn cơ, tu vi của ta tự chất đều có thể tiến thêm một bước, nói không chừng, được ta chỉ thuần Nguyên Dương, Tú Nhi còn có thể bạo tăng mấy cấp độ đâu."

Liêu Cương diện cơ, có chút nhảy lên, cười khan vài tiếng.

Tô Kiệt đem hắc thần sắc nhìn ở trong mắt, nói: "Thế nào, sư huynh có ý khác?"

Liêu Cương vội vàng nói: "Sư đệ ngươi suy nghĩ nhiều, ta có thể có ý kiến gì? Hi sinh Bạch Tú Nhi, đổi lấy cảm tử tiền đồ, cao hứng còn không kịp đâu."

Tô Kiệt nhìn thật sâu Liêu Cương một chút, nhẹ gật đầu, từ nhỏ thất rồi đi.

Mất thấy Tô Kiệt rồi đi, Liêu Cương đôi mắt bên trong nhiều một vòng dữ tợn, một vòng khinh thường, từ trên mặt của hắn hiển hiện ra: "Bằng chừng ấy tuổi, như thế tâm ngoan thủ lạt —— thật sự là biến thái a, mười lăm tuổi tiểu cô nương đều không buông tha. Nếu không phải ngươi là người của Tô gia, trên thân mang theo lợi ích to lớn, nói không chừng lão phu sớm đem ngươi một chương vỗ chết rồi, thật sự là đáng tiếc Bạch Tú Nhi, lúc đầu tiểu nha đầu này, hảo hảo bồi dưỡng lời nói, tương lai tiến giai uẩn linh là tất nhiên!"

"Một khi Tô Kiệt kế hoạch thi hành, nàng con đường tu hành, dừng ở Thái Khí Đại viên mãn, nếu không có lớn cơ duyên, cả đời lại không tiến giai khả năng." Cái này lão đồ vật, vẫn có chút lương tri.

Thế nhưng là sau một khắc, lão đồ vật đôi mắt bên trong lại phun ra diễm cuồng tham lam: "Bất quá những này cùng lão phu có quan hệ gì? Chỉ cần có thể đột phá Uẩn Linh cảnh giới, lại tăng trăm năm thọ nguyên, quan tâm nàng sống hay chết?"

Một bên khác!

Bạch Tú Nhi ẩn thân tại mình trong sân, trong lòng bàn tay cầm một viên Bạo Khí đan. Viên này Bạo Khí đan, vẫn là lần trước, Tô Kiệt cho nàng, cho tới nay đều không có ăn, đó là bởi vì, nàng từ đầu đến cuối đều không có cảm giác được, đột phá cơ duyên đến.

Nhưng ngay tại nửa canh giờ trước kia, trong lòng mơ hồ mông lung cảm giác, xông ra, cho nên Bạch Tú Nhi quả quyết chuẩn bị bắt đầu đột phá.

Cô nương này gương mặt kiều mị bên trên, lóe ra một vòng cực hạn âm tàn, trắng nõn diện cơ từng cái nhảy lên, lạnh giọng nói: "Lục Trần, ta Bạch Tú Nhi không thể so với ngươi kém —— hiện tại ta đã đột phá Thái Khí, liền để ngươi xem một chút, đến cùng ai mạnh hơn!"

Một thân gấm nhẹ, từ Bạch Tú Nhi miệng bên trong bạo phát đi ra.

Giờ khắc này Bạch Tú Nhi lộ ra rất dữ tợn, trong cặp mắt diễm cuồng nhan sắc, tùy ý bay lên —— lại có một cá nhân thân hình, phẳng phất giống như gai độc đồng dạng vào trong lòng của nàng, Bạch Tú Nhi song quyền nắm chặt, khẽ kêu thanh âm vang lên: "Còn có ngươi, Diệp Linh Vân! Chân truyền đệ tử, Đại sư tỷ, có gì đặc biệt hơn người, cuối cùng cũng có một ngày ta hết thấy đều sẽ vượt qua ngươi!"

Theo sát lấy, Bạo Khí đan bị nàng ăn một miếng dưới, âm âm sóng âm, tại Bạch Tú Nhi trong thân thể, kéo dài không dứt kích động.

Bạch Tú Nhi khí tức, càng gấp thâm trầm, đạo đạo lạnh thấu xương sóng xung kích, đã nổ rộ, Bạch Tú Nhi hướng phía Thái Khí con đường, kiên định đi đi.

Một bên khác, Lục Trần nhìn xem trước mặt năm cây đạt tới ba trăm năm hòa hầu Linh thảo, hít sâu một hơi, tự lẩm bẩm: "Có thể hay không tiến thêm một bước, liền dựa vào các ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: mời

Lục Trần cổ tay chấn động, một gốc Linh thảo bị hấn một phát bắt được, không chút nghĩ ngợi, một ngụm nuốt vào.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần quanh thân lỗ chân lông cùng một chỗ mở rộng, như có một cỗ khí, từ mở ra trong lỗ chân lông, thổi ra đồng dạng, trên dưới quanh người, không nói ra được thông suốt.

Lục Trần biết, đây là Linh thảo được lực tại phát huy tác dụng!

Luyện Tinh pháp vận chuyển, tiến vào thân thể năng lượng, bị ngôi sao màu đen một ngụm thôn phệ, sau một khắc, lại lưu chuyển ra tới thời điểm, đã hóa thành vô cùng tinh túy năng lượng.

Cùng trước kia đồng dạng, sao trời chân khí cũng không thôn phệ lấy những này hai đạo năng lượng, cho nên những năng lượng này, đều thành tựu Hồn Nguyên chân khí.

Lục Trần trong thân thể, oanh lên trùng điệp sóng dữ, ba động khủng bố, kéo dài tứ phương. Một thân dữ tợn chân khí, lao nhanh phảng phất giống như giao long, chỉ là trong khoảnh khắc, tu vi đã đạt tới Thái Khí tam trọng trung kỳ cực hạn.

Còn kém một hơi, liền có thể đột phá Thái Khí tam trọng hậu kỳ.

Lại một khắc đồng hồ qua đi, Lục Trần trong thân thể, truyền ra phảng phất giống như Lôi Bạo đồng dạng chấn động, tự thân tu vi đột phá một cái mấu chốt, thứ hai khí không trong lúc vô hình, càng thêm rộng lớn.

Thình lình chính là, Lục Trần tu vi đã đột phá đến Thái Khí tam trọng hậu kỳ dấu hiệu.

Lục Trần tinh thần phấn chấn, cười ha ha: "Tam trọng hậu kỳ, dễ dàng như thế, Linh thảo được lực quả nhiên là không phải bình thường, cơ hồ có thể so sánh được một tôn Thái Khí tam trọng yêu thú trên thân chảy xiết ra thứ nhất đạo tinh khí."

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt lại rơi vào thứ hai gốc Linh thảo bên trên, trên mặt mang vẻ kiên nghị đáng tươi cười.

Cùng trước đó đồng dạng, đồng dạng là một ngụm thôn phệ, càng thấy cuồng bạo sóng xung kích, ở trong thân thể hấn, vừa đi vừa về không ngừng cọ rửa.

Lục Trần tu vi, hướng phía phía trước cuồng bạo tiến lên.

Cuối cùng một gốc được lực có chút không đủ, Lục Trần lại lấy ra thứ ba gốc, càng thấy dữ tợn sóng xung kích, một nháy mắt về sau, đã tỏa ra.

Lục Trần Hồn Nguyên chân khí, điên cuồng tiêu hóa lấy những này vô cùng dữ tợn năng lượng triều dâng.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong thân thể lao nhanh thanh âm, càng thêm hung mãnh một chút.

Thời gian nhoáng một cái, mấy ngày đi qua, đương Linh thảo toàn bộ tiêu hao hoàn tất thời điểm, Lục Trần một thân khí tức, tại nóng nảy chảy xiết bổ dưỡng dưới, đạt tới Thái Khí tam trọng cực hạn chỉ cảnh.

Bất quá tam trọng về sau Thái Khí tứ trọng bích chương, thật giống như một đạo hồng cầu rãnh trời, nằm ngang ở Lục Trần chân khí trước đó. Lục Trần chỉ có thể thờ dài: "Muốn đột phá Thái Khí tứ trọng, bức này Linh thảo đã không có tác dụng, đến thôn phệ số lượng nhất định tam trọng yêu thú tinh khí,

hoặc là trực tiếp oanh sát một đầu tứ trọng yêu thú, cố gắng cơ hội đã đến!"

Thế nhưng là mặc kệ hai thứ này cái chủng loại kia, chỉ cần hấn làm, thực lực bản thân, liền muốn bộc lộ ra đi.

Cho nên Lục Trần cũng không tùy tiện hành động.

Ngay tại hấn nghĩ đến, không thông qua nhiệm vụ bảng cùng đồng môn những người khác, len lén ra ngoài chém giết bộc này hấn vô cùng cần thiết yêu thú thời điểm.

Lệnh bài khẽ chấn động.

Lục Trần lông mày phong giờ lên, hơi kinh ngạc, lập tức buông ra lệnh bài cấm chế, chỉ nghe thấy một thanh âm truyền ra: "Lục sư đệ, nhưng tại trong môn?"

Đây là Diệp Linh Vân thanh âm.

Lục Trần nghĩ không ra, Diệp Linh Vân tìm mình làm gì, trầm giọng nói: "Ồ."

Theo sát lấy, Diệp Linh Vân thanh âm lại truyền tới: "Đã nguoi tại, hiện tại liền ra, ta ngay tại động phủ của nguoi bên ngoài."

Lục Trần lấy làm kinh hãi, Đại sư tỷ thế mà đến hấn bên ngoài động phủ, nàng muốn làm gì? Ngược lại là không có suy nghĩ nhiều, buông ra cửa động cấm chế.

Chỉ thấy thanh thúy tươi tốt trong thâm cốc, một bộ áo trắng Diệp Linh Vân, nhẹ nhàng phảng phất giống như họa trung tiên tử đồng dạng gây một đóa kiều nộn bông hoa.

Lục Trần cảm giác buồng tim của mình, nhảy loạn mấy nhịp, diện cơ có chút run run, thầm nghĩ: Cái này Đại sư tỷ thật là một cái Họa Thủy cấp yêu tinh a, ta đều ta cảm giác tâm cảnh, có chút dao động —— xem ra tâm cảnh của ta tu vi, còn chưa đủ, còn phải tiếp tục cường hóa!

Đồng thời, hấn bên trong trong lòng, dâng lên một cổ kỳ quái cảm giác. Hấn cuối cùng chỉ là mười lăm tuổi thiếu niên lang, cái tuổi này, chính là mới biết yêu niên kỳ, trong lòng không thiếu được mơ màng.

Huống chi lại là dạng này một cái đại mỹ nữ? Vô duyên vô cớ, tìm mình làm gì? Lục Trần mặt, không khỏi hiển hiện một chút hưng phấn ân màu đỏ màu.

Diệp Linh Vân năng cảm giác được cái này thiếu niên, trên thân khí tức ba động, một đôi sáng chói tựa như sao trời con mắt, mang tới một chút ý cười, nói: "Lục sư đệ, tới liền tốt —— đi, hiện tại cùng ta cùng đi ra."

Lục Trần hơi kinh ngạc, hỏi: "Đi nơi nào?"

Diệp Linh Vân mỉm cười nói: "Cùng tỷ tỷ đặt song song bốn Đại tiên tử một trong Bích Du tiên tử, mời chúng ta Trần quốc có danh tiếng thanh niên tài tử, đến Thiên Bàn sơn mạch hạch tâm Thiên Bàn sơn Thánh Tuyết cung tụ hội —— thế nào, có muốn hay không đi?"

Lục Trần đương nhiên muốn đi!

Hấn buồn liền là không có đi ra cơ hội, hiện tại Diệp Linh Vân cho hấn cơ hội.

Mà lại có Diệp Linh Vân đi theo, Tô Kiệt dù coi như có ngàn vạn thủ đoạn, cũng không dám làm loạn. Minh là ai, Lục Trần nhìn rất tinh tường, hấn cuối cùng chỉ là Tê Vân Thiên tân thu đệ tử mà thôi, không tính bao nhiêu không dậy nổi! Nhưng là Diệp Linh Vân khác biệt, vị này tên tuổi quá vang dội, nếu là xảy ra vấn đề, Tô Kiệt chịu không nổi.

Cho nên đi theo nàng là an toàn, mà lại trở về thời điểm. Lục Trần còn có thể nửa đường yêu cầu Diệp Linh Vân đem mình buông ra, mình trở về.

Khi đó, hấn liền có thể vui chơi đánh giết yêu thú, đột phá Thái Khí tứ trọng! Lục Trần có dự cảm, đột phá Thái Khí tứ trọng về sau, cùng Thái Khí lục trọng người tu luyện phân cao thấp, cố gắng cũng không tính là cái gì.

Lục Trần nháy nháy mắt, nói: "Sư tỷ năng dẫn ta đi gặp từng trải, đương nhiên được."

Diệp Linh Vân cười, nói: "Nguoi yên tâm, đi tuyệt đối là chỗ tốt quá nhiều chỗ xấu. Mà lại, ngoại trừ cùng ta một đời người tu luyện, còn có rất nhiều ít năm tinh anh sẽ xuất hiện, đến lúc đó nguoi có thể xem bọn hấn thực lực, cố gắng đối với rất có ích lợi —— nói không chừng còn có mỹ nữ ưc."

Lục Trần không có đi nhìn Diệp Linh Vân. Đây cũng là không có không có biện pháp sự tình, trước mặt vị sư tỷ này, một cái nhần mày một nụ cười, đều có thể dao động tinh thần của hấn.

Diệp Linh Vân không muốn nhiều như vậy, một đạo linh quang từ trong tay nàng bay vụt ra, chỉ thấy một chiếc lóe ra băng sương chi quang phi hành khí, dâng lên.

Lục Trần con mắt lập tức sáng lên, đây chính là phi hành khí sao?

Diệp Linh Vân không có nói nhảm nhiều như vậy, một cỗ nhu hòa khí lãng, quần lấy Lục Trần, cùng một chỗ leo lên phi hành khí. Suru suru thanh âm, toàn bộ lao nhanh, nhấc lên đầy trời Phong Vân, qua trong giây lát đã đi đến xa.

Dạng này một màn, vừa lúc bị đứng tại cổng Tô Kiệt nhìn thấy, gia hỏa này trên mặt vẻ âm tàn, lại nặng một phần, giọng căm hận, nói: "Lục Trần —— ta Tô Kiệt, cùng ngươi thế bất lưỡng lập! Ngươi chờ xem, không bao lâu, ta nhất định sẽ tự tay xử lý ngươi!" Một thân vô cùng dữ tợn khí lãng, điên cuồng lấp lóe.

Chỉ là trong nháy mắt, khí tức của hắn, đã hùng hực tới cực điểm. Hắn ngược lại là không có phản phó cái gì mệnh lệnh, chính như Lục Trần đoán như thế, Diệp Linh Vân không phải người bình thường, có năng tại, tùy tiện không thể động Lục Trần.

Không phải vấn đề liền lớn!

Cuối cùng, Tô Kiệt chỉ có thể là vô cùng buồn bực trùng điệp hừ một tiếng, trở lại trong nội thất, khoanh chân ngồi tại bờ đoàn bên trên, bắt đầu một vòng mới tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Thánh Tuyệt cung, Bách Hoa tiên tử

Một đường nhanh như điện chớp, Diệp Linh Vân không chế băng sương chi chu, lấy ngày đi vượt qua năm ngàn bên trong tốc độ, hướng phía phía trước chạy vội.

Cường phong gào thét, Lục Trần hoàn toàn cảm giác không thấy, khoảng cách đang cực nhanh.

Mà lại Diệp Linh Vân cũng không có trướng đồ ý dừng lại, thế là Lục Trần chỉ có thể thành thành thật thật ở tại băng sương chi chu bên trên, yên lặng rèn luyện tu vi! Nhoáng một cái mười ngày đi qua, băng sương chi chu vượt qua, năm vạn dặm không vực, rốt cục đến một tòa đứng sừng sững ở dãy núi ở giữa, vẫn thẳng tắp dưới ngọn núi.

Ngọn núi này, độ cao không dưới vạn trượng. Ngự nga khí thế, quét ngang ra, phẳng phất giống như một thanh từ trên trời giáng xuống to lớn mũi kiếm, cái này chính là Thiên Bàn sơn mạch trung tâm Thiên Bàn sơn.

Nó có lẽ không phải Thiên Bàn sơn mạch tối cao nhất hiểm ác sơn phong, nhưng tuyệt đối là Thiên Bàn sơn mạch bên trong, thiên địa linh hơi thở nhất là dư dã địa phương.

Nơi này không chỉ có bị bày ra vì Thiên Bàn sơn mạch khởi nguyên chi địa, cũng là Trần quốc long hưng chi địa! Cho nên, nơi này cũng là Trần quốc vương thất độc hữu chi địa.

Vừa mới đến, Lục Trần liền cảm giác ngọn núi này cùng khác sơn phong không đồng dạng.

Quanh mình cái khác sơn phong, hoang mang chi khí cực nặng, toàn không nhân công điều khắc vết tích, thế nhưng là nơi này không đồng dạng, từ chân núi, nổi thẳng vạn trượng trở lên đỉnh núi, liền có một đầu Bạch Ngọc rền đục thêm đá. Cửu Huyền môn Đẳng Thiên Lộ cùng cái này tương đối, đơn giản yếu phát nổ.

Diệp Linh Vân đến nơi này, thần sắc nghiêm túc: "Đây chính là Trần quốc vương thất căn bản chi địa —— đừng nhìn Trần quốc vương thất, cấp cao thực lực không so được chúng ta bốn môn, thế nhưng là bọn hắn tổng hợp chi lực phi thường cường hãn, không nói cái khác các cửa, liền nói chúng ta Cửu Huyền môn liền không so được! Tại toà này Thiên Bàn sơn phía trên, có một tòa Thánh Tuyệt cung."

"Liền là Trần quốc vương thất chương không chí cường thực lực, lần này mời ta tới Bích Du tiên tử, không chỉ có là quốc quân nữ nhi, tại chỗ công chúa, cũng là Thánh Tuyệt cung thiếu cung chủ."

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Liên quan tới Trần quốc vương thất một ít chuyện, vẫn là biết đến.

Đây chính là một cái muốn thoát khỏi phụ thuộc vận mệnh tồn tại. Bọn hắn tha thiết ước mơ, muốn mở mình Sơn môn, tên chính ngôn thuận tuyển nhận đệ tử, nhờ vào đó phong phú vương thất cánh chim, trở thành đủ để cùng Trần quốc bốn môn chống lại, mà không phải chỉ có thể cực giới hạn trong thế tục sự vật thế tục Vương Triều.

Bất quá muốn thoát khỏi cái này vận mệnh khó khăn cỡ nào?

Đầu tiên muốn có được một tôn Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện, mới có thể mờ Sơn môn, sáng lập một môn truyền thừa!

Cái này không đề cập tới.

Liền nói Diệp Linh Vân ánh mắt du dương, nói: "Chúng ta lên đi thôi." Áo trắng tung bay, thật giống như một con duyên dáng Tinh Linh, vèo một tiếng, thuận thêm đá lao nhanh mà lên.

Lục Trần đương nhiên cũng không thể lạc hậu, toàn lực triển khai thân pháp, thật chặt cùng sau lưng Diệp Linh Vân, cũng là không về phần bị nằng hất ra.

Mười vạn cái thêm đá cầu thang, đương Lục Trần đặt chân phía trên thời điểm, cũng cảm giác tự thân khí tức, thoáng có chút lưu động.

Bất quá, Lục Trần chỉ là chân khí lưu chuyển, dạng này khí tức, đã tiêu tán vô tung. Cùng lúc đó, ánh mắt chuyển động, tượng núi này đỉnh cảnh tượng, rơi vào trong mắt.

Một cái hoành đến thẳng đi, phẳng phát giống như bàn cờ, chừng trăm trượng phương viên quảng trường, quảng trường về sau, bụi bụi trong núi tuyết đứng sừng sững lấy một tòa cao lớn cung điện! Tòa cung điện này, vàng son lộng lẫy, trang nghiêm đại khí, Cửu Huyền cung cùng cái này tương đối, lộ ra vô cùng keo kiệt, mà tòa cung điện này phía trên, treo một phương tâm biển, chính là Thánh Tuyết cung ba chữ.

Lục Trần năng cảm giác được Thánh Tuyết cung đập vào mặt sâm trọng chi khí, thần sắc nghiêm nghị, nói: "Thật khí phái cung điện!"

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Ngưng tụ nhất quốc chi lực, có như vậy khí tượng, cũng bình thường."

Chính lúc này!

Sau lưng đạo đạo tay áo thanh âm chấn động, Lục Trần chưa quay đầu nhìn lại, đã cảm giác một cổ mùi phần quý dị mê ly hương khí, đưa vào trong lỗ mũi.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần tròn mắt tại trường, trong lòng dâng lên một cổ quý dị suy nghĩ, loại biến hóa này, để hấn sợ hãi cả kinh: Gặp quý —— cái này cái gì hương khí, thế mà có thể để cho tâm cảnh của ta, dao động?

Rất nhanh tuyệt cường tâm cảnh quét ngang ra, trong lòng không nên có suy nghĩ, không còn sót lại chút gì.

Chỉ nghe thấy khanh khách một trận yêu kiều cười truyền đến: "U, Diệp sư muội, đây là nơi nào tới tiểu lang, hảo hảo tuần tiểu a, tỷ tỷ ta, đều có chút lòng ngứa ngứa khó nhịn đây?"

Thanh âm cùng một chỗ, Lục Trần có loại ma âm xâm tai, tâm tư nảy mầm, thân bất do kỷ cảm giác.

Bất quá sau một khắc, Diệp Linh Vân hừ lạnh một tiếng chấn khởi: "Tiêu sư tỷ, đối một cái hậu bối thi triển như vậy thủ đoạn, ngươi không cảm thấy xấu hổ sao?"

Diệp Linh Vân thanh âm phẳng phát giống như một chén cam liệt thanh tuyến, đưa vào Lục Trần màng nhĩ bên trong, đem hấn ý niệm trong lòng, đều giao sát sạch sẽ.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần mồ hôi rơi như mưa, như trút được gánh nặng cảm giác, từ trong trong lòng dâng lên, sau đó ngẩng đầu lên, liền gặp mặt trước, nhiều hai cá nhân.

Đây là hai cái nữ tử.

Cầm đầu một vị, một thân màu tím nhạt đai lưng váy dài, làm nổi bật lên một thân vô cùng uyển chuyển dáng người, càng là khuôn mặt kiều mị, có lẽ dung mạo bên trên hơi thua kém Diệp Linh Vân một phần, thế nhưng là nàng hai bên lila màu đỏ môi anh đào, tràn ngập cực hạn mị hoặc, sinh ra một cổ Diệp Linh Vân chỗ không có yêu mị chi khí!

Lục Trần lông mày phong co vào, ngược lại là không có nửa phần lùi bước chi ý, ý niệm trong lòng nhấp nhô: Vị này chắc hẳn liền là bốn Đại tiên tử một trong Bách Hoa tiên tử, Tiêu Thiên Phương!

Bách Hoa tiên tử xuất thân Thiên Cực Môn, cùng thân phận của Diệp Linh Vân đồng dạng, cũng là Thiên Cực Môn Đại sư tỷ. Bất quá nữ nhân này thanh danh bất hảo, sau lưng lại bị trở thành Xà Hạt Tiên Tử, tuy tiện không được trêu chọc.

Bách Hoa tiên tử Tiêu Thiên Phương óng ánh ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, đôi mắt bên trong hiện lên một tia kinh ngạc, bất quá rất nhanh lại biến mất, nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Cái này thiếu niên lang, thật sự là không tầm thường ư."

Theo sát lấy, Tiêu Thiên Phương xoay chuyển ánh mắt, đẩy bên người một người khác, nói: "Còn không ra, nhìn một chút người!"

Đây là một thiếu nữ, bất quá niên kỷ so Lục Trần phải lớn một chút, mười bảy mười tám tuổi đáng vẽ, trước mắt chính là Thái Khí tử trọng tu vi.

Thiếu nữ một thân màu vàng nhạt cân vạt trường sam, tràn đầy một cổ hiên ngang anh tuấn thanh xuân hoạt bát chi khí, nàng tư sắc không phải bình thường, mắt ngọc mây ngài, mày như trăng khuyết, miệng nhỏ điểm giáng như Anh Đào, trắng nõn khuôn mặt bên trên, khám nạm lấy hai viên phảng phất giống như bảo thạch đồng dạng mỹ lệ con mắt.

Nàng ánh mắt trước tiên, liền rơi vào Lục Trần trên thân, lộ ra hai viên đáng yêu tiểu răng nanh, nở nụ cười: "Sur đệ, người tốt, ta là Thiên Cực Môn Thượng Quan Thanh Ngọc!"

Lục Trần trầm giọng nói: "Thượng Quan sư tỷ tốt, ta là Cửu Huyền môn Lục Trần."

Thượng Quan Thanh Ngọc hơi nghi hoặc một chút nhẹ gật đầu, mà lúc này, Tiêu Thiển Phương nhìn thoáng qua Diệp Linh Vân một chút, dẫn Thượng Quan Thanh Ngọc, thẳng đến Thánh Tuyết cung mà đi.

Chính lúc này, Thánh Tuyết cung đại môn thỉnh linh mở rộng. Từ bên trong đi ra cổng một cây kiếm, Thái Khí tử trọng cảnh giới thiếu niên, nói: "Thiếu cung chủ, ở bên trong xin đợi chờ vị đại giá, mời đi."

Đi ở phía trước Tiêu Thiển Phương mỉm cười.

Cái này thiếu niên lập tức lộ ra một mặt say mê chi sắc, tiếp theo Tiêu Thiển Phương càng thêm tùy ý tiếng cười truyền đến, thiếu niên đầy mặt đỏ bừng, chỉ có thể là cúi đầu đi ở phía trước.

Rất hiển nhiên, cái này thiếu niên gặp Tiêu Thiển Phương ám toán, bất quá Tiêu Thiển Phương rõ ràng chỉ là đùa một chút thiếu niên, chưa từng quá mức làm cân, dù sao nơi này là Thánh Tuyết cung!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: bài vị chi tranh

Lục Trần tưởng đây hết thầy nhìn ở trong mắt, tâm thần nghiêm nghị, cái này Thiên Cực Môn Bách Hoa tiên tử, thật sự là một cái mê chết người không đền mạng yêu tinh.

Diệp Linh Vân cũng là thấp giọng nói: "Về sau đừng phải cái này nữ yêu tinh, nếu như không có tuyệt cường định lực, tuyệt đối không nên tới gần, không phải nàng sẽ đem người ăn ngay cả xương cốt không dư thừa!"

Lục Trần không cảm thấy Diệp Linh Vân tại nói chuyện giật gân, nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, một nhóm bốn người, ở lưng kiếm thiếu niên dẫn đầu dưới, đi vào Thánh Tuyết cung bên trong.

Cái này Thánh Tuyết cung, nội bộ không gian phương viên không hạ mười trượng, cuối cùng cao cao tại thượng trên bậc thềm ngọc, bày biện một cái linh quang ba động bảo tọa, hiện tại trên bảo tọa không có một ai. Chỉ có dưới bậc thềm ngọc, có một vị mặc thủy lam sắc váy dài, buộc lên một kiện màu trắng áo choàng, dáng người cao gầy, dung mạo tuyệt thế, cùng Diệp Linh Vân tương đối, không kém chút nào thiếu nữ.

Tuổi của nàng không phải rất lớn, cùng Thượng Quan Thanh Ngọc, mười bảy mười tám tuổi đáng vẻ, rõ ràng thanh xuân dào dạt, nhưng lại có Thượng Quan Thanh Ngọc không có đoan trang quý khí. Tu vi của nàng cùng bốn Đại tiên tử thứ hai Diệp Linh Vân Tiêu Thiển Phương tương đối, cũng rõ ràng không bằng, nhưng cũng có Thái Khí tử trọng tu vi.

Cả cá nhân tự nhiên hào phóng, ngược lại là có một phong vị khác.

Đeo kiếm thiếu niên vừa mới vào đến, hướng phía màu trắng khoác Phong thiếu nữ khom người cúi đầu, nói: "Thiếu cung chủ, Thiên Cực Môn Tiêu sư tỷ, Cửu Huyền môn Diệp sư tỷ, đã tới!"

Thiếu nữ này, dĩ nhiên chính là danh liệt bốn Đại tiên tử một trong Bích Du tiên tử ninh Tiên nhi.

Tu vi của nàng có lẽ kém xa Diệp Linh Vân Tiêu Thiển Phương, nhưng tuyệt đối là tiềm lực tân tinh, cho nàng thời gian, chưa hẳn liền không thể trưởng thành đến cùng Diệp Linh Vân đám người trình độ.

Chỉ thấy ninh Tiên nhi quanh thân ý vị lưu chuyển, đi tới, mỉm cười nói: "Hai vị tỷ tỷ năng đến nơi này, là cho ta ninh Tiên nhi mặt mũi, đến —— mời an vị

—— ngô, ta còn có chút việc, muốn trước đi xử lý một chút." Tiêm Bạch Tổ tay, hướng phía bên cạnh Nhất Chi, đã thấy thuận bậc thêm ngọc hướng xuống, hai bên đều có mười cái bàn.

Nhìn ra được, lần này nhìn Tiên nhi, chỉ ít mời hai mươi vị Trần quốc thanh niên tài tử.

Tiêu Thiên Phụng cười nhạt một tiếng: "Muội muội người đi trước bận bịu, " nhìn Tiên nhi quay người cùng đeo kiếm thiếu niên cùng một chỗ rời đi. Nói đến nơi này, Tiêu Thiên Phụng ánh mắt, rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, "Diệp sư muội —— "

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Sư tỷ chính là Thiên Cực Môn Đại sư tỷ, lý lẽ làm tòa."

Tiêu Thiên Phụng hài lòng nhẹ gật đầu, đôi mắt chỗ sâu kiều ngạo, không thể ức chế phun ra! Cái này không kỳ quái, bất kể nói thế nào, Thiên Cực Môn đều là Trần quốc đệ nhất môn, thực lực cường làm cho người giận sôi. Mà lại Tiêu Thiên Phụng tại bốn Đại tiên tử bên trong, mặc dù bị Diệp Linh Vân vượt trên một đầu, không phải là bởi vì thực lực của nàng không bằng Diệp Linh Vân, chỉ là đơn thuần tại mỹ mạo bên trên, hơi kém một chút mà thôi! Quân không biết, cô nài nài này tại Trần quốc Thập Phụng Anh Kiệt bên trong, xếp hạng danh sách năm vị trí đầu! So sánh với, Diệp Linh Vân ở hạng chót thứ chín, ai cao ai thấp, một mắt hiểu rõ. Đương nhiên lần này Diệp Linh Vân đột phá đến Thái Khí Đại viên mãn, có thể đem thứ hạng của mình, lên trên nói lại.

Cái này không đề cập tới.

Chỉ thấy Tiêu Thiên Phụng, chiếm cứ tay trái vị trí thứ hai. Về phần vị trí thứ nhất, vì cái gì để trống, chỉ có chính nàng biết.

Mà Diệp Linh Vân ánh mắt có chút lấp lóe, chỉ vào tay trái thứ ba vị trí, nói: "Sư đệ,, đến —— chúng ta, đến vị trí thứ ba."

Ngay tại nàng chuẩn bị ngồi xuống thời điểm, một tiếng cười khê truyền đến: "Diệp sư muội, tâm của người thật to lớn đầu, theo lý thuyết, hảo nam không cùng nữ đấu, bản công tử không nên cùng người tranh đoạt thứ ba vị trí, nhưng là Thánh Tuyết cung cuối cùng không là bình thường địa phương, xếp hạng chỉ tự, há có thể làm loạn?"

Liền nghe tay áo thanh âm chấn động mà lên, một đạo bóng đen bay vút tới, chỉ là trong chớp mắt, một người mặc hắc bào thanh niên, lung lay một thanh quạt xếp, vượt lên trước một bước, phóng tới vị trí thứ ba.

Diệp Linh Vân cũng không ảo não, cười nhạt một tiếng nói: "Sư huynh muốn, tặng cho người là được."

Nàng lúc đầu muốn đi thân hình, đột nhiên tránh ra! Ngay tại nàng tránh ra trong nháy mắt, lại là một cỗ cuồng bạo khí lăng oanh minh, chỉ thấy một tôn phảng phất giống như to như cột điện trắng hán, Tông Thánh Tuyết cung bên ngoài, nhanh chân sao băng vọt vào, vô cùng lạnh lẽo ánh mắt, rơi vào áo bào đen thanh niên trên thân, hừ lạnh: "Tử Xuyên, vị trí thứ ba, người ngồi được vững sao? Cho Lôi mỗ xuống tới!"

Hung ác mà lại khí tức bá đạo, toàn bộ nổ tung.

Áo bào đen thanh niên sắc mặt thay đổi, trong lòng bàn tay quạt xếp bộp một tiếng nổ tung, tạo nên chông chênh màu đen sóng ánh sáng, đưa ngang trước người.

Lại không nghĩ, hán như vậy phòng ngự vừa rồi thì triển đi ra. Trắng hán công kích lực lượng, đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh.

Áo bào đen thanh niên phòng ngự không có mục tiêu, cả một cái nhân tình không tự kim hãm được hướng phía phía trước khuynh đảo đi qua, một trương quá yêu dị khuôn mặt, nổi lên tầng tầng ừng hồng chi sắc.

Hắn đã ăn một cái thiệt nặng!

Càng là lúc này, trắng hán khí tức quanh người, lại một lần cuồng bạo bộc phát.

Áo bào đen thanh niên đôi mắt bên trong dữ tợn theo sát lấy tiêu xạ ra, thế nhưng là không cho hắn bộc phát cơ hội, trắng hán thừa dịp hắn khí tức lưu chuyển không chừng khoảng cách, tay vươn đuổi ra, tương áo bào đen thanh niên, phảng phất giống như gà con đồng dạng xách trong tay, về sau cánh tay dài lắc một cái, áo bào đen thanh niên không bị khống chế hướng phía bên cạnh bay đi.

Cái này áo bào đen người thanh niên tại nửa không trung, thân hình phảng phất giống như điện khải rơi xuống, phần nộ tiếng rống đã từ trong miệng của hắn điện phun ra: "Lôi Bạo!"

Lần này tranh đấu, hắn đầu tiên là ăn thiệt thòi, sau lại như vậy chặt vật, nhà mình mất mũi, rốt sạch sẽ!

Kỳ thật hắn cùng Lôi Bạo thực lực, bất quá sà sà nhau ở giữa, có lẽ Lôi Bạo hơi mạnh một điểm, nhưng cũng không chỉ như thế, chỉ là lần này hắn chủ quan.

Đứng sau lưng Diệp Linh Vân Lục Trần trừng trừng mắt, nói: "Vị này chính là đại danh鼎鼎 phách sơn đạo khách, Lôi Bạo?"

Chỉ thấy đã ngồi tại vị trí thứ ba trắng hán, hai con to lớn tròn mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, cười nói: "Không tệ, chính là Lôi mỗ, vị tiểu huynh đệ này thật là tinh thuần khí huyết lực lượng! Cùng cảnh giới bên trong, có thể so sánh được người, có thể đếm được trên đầu ngón tay!"

Ánh mắt lại rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, đạo, "Diệp sư muội, các người Cửu Huyền môn, thật sự là vận khí tốt! Lấy cái này thiếu niên thiên tư, nếu

là tiến vào ta giấu thần môn, sẽ chỉ càng mạnh! Đương nhiên, ta giấu thần môn cũng có mình thiên tài!" Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một cái mười bảy mười tám tuổi đầu trẻ thanh niên, thờ hồng học vọt lên.

Đầu trẻ thanh niên hai con tinh quang trong vắt tròn mắt, rơi vào Lôi Bạo trên thân, nói: "Sư huynh, ta tới."

Cái này thanh niên cũng là Thái Khí tứ trọng cảnh giới tu vi, cùng cùng lúc này một thân lạnh thấu xương nhức thân, điên cuồng chấn động, tỏ rõ lấy hấn nhức thân lực lượng không giống bình thường.

Lục Trần không khỏi nhìn thanh niên một chút.

Lôi Bạo mỉm cười nói: "Vị này chính là chúng ta giấu thần môn thế hệ thanh niên thiên tài, Tiết núi!" Nói đến nơi này thời điểm, Lôi Bạo trên mặt nhiều một chút tự đắc.

Diệp Linh Vân cũng nhìn thật sâu một chút đầu trẻ thanh niên, nói: "Thực là không tồi!"

Theo sát lấy, Lôi Bạo lại một mặt áy náy nhìn xem Diệp Linh Vân, nói: "Diệp sư muội, lần này Lôi mỗ mạo muội, người cũng biết đến ——" lấy chính mình miệng, nỗ một chút ngồi tại vị thứ hai Tiêu Thiên Phương, đôi mắt bên trong nóng rực sóng ánh sáng, tầng tầng khuếch tán, "Tạo thuận lợi, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Kỳ Lân song kiệt

Diệp Linh Vân mỉm cười: "Sư huynh xin cứ tự nhiên." Mang theo Lục Trần đi hướng bên phải ở giữa một vị trí, ngồi xuống. Vị trí này, có hai cái bồ đoàn, Diệp Linh Vân là Đại sư tỷ ngồi chủ vị, Lục Trần bên cạnh vị tương bồi.

Về phần một mực la hét áo bào đen thanh niên Từ Xuyên, khuôn mặt đã cướp mất! Hắn tại nguyên chỗ gào thét nửa ngày, Lôi Bạo căn bản liền không hấn nhìn một chút. Đây ngập lửa giận, không chỗ phát tiết, chỉ có thể là đốt cháy mình! Gia hỏa này khuôn mặt âm trầm đáng sợ, hung tợn trừng mắt liếc Lôi Bạo, cũng từ bên trái đi đến bên phải, chiếm cứ vị trí thứ nhất.

Chính lúc này, lại một cái áo bào đen thanh niên từ bên ngoài vọt vào, một đôi mắt bốn phía loạn chuyển, rốt cục rơi vào Từ Xuyên trên thân, nói: "Sư huynh, ta tới."

Hoảng hoảng trương trương vọt lên đi qua.

Từ Xuyên một bồn lửa giận phun ra ngoài, oán trách kẻ đến sau không nói. Liền nói Lục Trần ánh mắt tại Lôi Bạo cùng Tiêu Thiên Phương trên thân chuyển động, nói: "Sư tỷ, Lôi sư huynh tại sao phải chiếm vị trí kia?"

Diệp Linh Vân thấp giọng nói: "Người không có nhìn ra được sao?"

Lục Trần xem xét, thật đúng là nhìn ra một chút tới. Đã thấy lúc trước bá khí vô cùng Lôi Bạo, đối mặt Tiêu Thiên Phương thời điểm, một trương đen nhánh trên mặt, thế mà lộ ra xấu hổ chi sắc. Trái lại Tiêu Thiên Phương, từ khi Lôi Bạo ngồi tại bên trên vị trí về sau, trên mặt vốn là có yêu mị chi sắc, thế mà không thấy, mặt mày ở giữa, mang theo một tia không kiên nhẫn.

Lục Trần trong lòng hiểu rõ.

Hai vị này quan hệ, không giống nhìn bề ngoài như vậy đơn giản.

Lục Trần đem ánh mắt cũng thu hồi lại, quét sắc mặt vô cùng âm trầm Từ Xuyên một chút, nhỏ giọng nói: "Vị sư huynh này, chẳng lẽ liền là giấu thần môn Kỳ Lân song kiệt một trong Ngọc Diện công tử Từ Xuyên? Người đều nói, Kỳ Lân song kiệt, xưa nay bất hòa, vừa chạm mặt liền muốn đánh đờ, xem ra là thật!"

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu: "Giấu thần môn tinh huống, cùng chúng ta Cửu Huyền môn đồng dạng! Nhưng là cùng bản môn khác biệt chính là, Kỳ Lân song kiệt phía sau, đều có một tôn cường hãn Ngưng Đan cảnh giới cường giả tọa trấn!"

"Đây cũng là, giấu thần môn một mực chiếm cứ Trần quốc bốn môn thứ hai nguyên nhân một trong!"

"Người ta bình cường mã tráng, bản môn không so được! Sư đệ, về sau gặp được giấu thần môn đệ tử, Lôi Bạo nhất mạch kia có thể tiếp cận, nhưng là cái này Từ Xuyên một mạch người, tuyệt đối không thể cùng bọn hắn làm bằng hữu, đám người này đều không phải là tốt đồ vật."

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Ta biết."

Cùng lúc đó, Thánh Tuyết cung công, phần màu đỏ quang ảnh tầng tầng biến hóa ra. Chỉ thấy một vị người mặc phần màu đỏ cung trang, nện bước tiểu toái bộ, từng bước một đi tới nữ tử, hiện hiện ra!

Đây là một vị tuyệt sắc mỹ nhân, không giống với Diệp Linh Vân tiên nữ Lăng Trần, Tiêu Thiên Phương mỹ hoặc Vô Song, nhìn Tiên nhi đoan trang đại khí, vị này tuyệt sắc mỹ nhân trên thân, tự đại một cỗ cường thế bá khí! Bước chân rõ ràng bước đến không lớn, nhưng là một cỗ dữ tợn khí tức, đã tung bay ra.

Càng là một đôi sáng tỏ đôi mắt, rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, lãnh ý tùy ý nhấp nhô, theo sát lấy vị này có được Thái Khí cửu trọng tu vi nữ tử, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, một vòng không còn che giấu sát cơ, đã bạo phát đi ra.

Cỗ này cửu hận, tới có chút không hiểu thấu!

Nhưng là rất nhanh, Diệp Linh Vân lời nói ra, để hắn trong lòng hiểu rõ: "Vị này liền là cùng ta đặt song song bốn Đại tiên tử một trong đẳng vân cửa Hồng Liên tiên tử, anh vi!"

Đẳng vân cửa vừa ra.

Lục Trần liền minh bạch, hắn giết qua một tôn đẳng vân cửa Thái Khí ngũ trọng, nghĩ đến đã bị đối phương biết, như vậy đối phương cửu hận liền có thể giải thích.

Lục Trần lơ đãng, ánh mắt chuyển động, rơi vào đi theo anh vi đi ra tới lục bào thanh niên trên thân.

Cái này lục bào thanh niên, cùng ở đây cái khác đi theo nhà mình sư huynh sư tỷ cùng đi thanh niên đồng dạng, cũng là Thái Khí tứ trọng khí tức, bất quá người này khí tức, âm lãnh bên trong, mang theo một sợi quỷ dị.

Tại Lục Trần ánh mắt chuyển đi tới thời điểm, hắn dữ tợn ánh mắt cũng bay bổng lên, càng đem mu bàn tay đặt tại dưới cổ họng, làm một cái cắt yết hầu động tác.

Lục Trần ánh mắt híp lại, xem ra lần này Thánh Tuyết cung chuyển đi, không phải trong tưởng tượng như vậy đơn giản, cười lạnh một tiếng, Thái Khí ngũ trọng hắn còn chém, huống chi Thái Khí tứ trọng?

Chỉ thấy vị này đẳng vân cửa Hồng Liên tiên tử mang theo lục bào thanh niên, đi đến bên trái, ngồi tại Diệp Linh Vân đối diện trên bàn tiệc, ý khiêu khích, không cần nói cũng biết.

Lúc này, lại là một đạo Thanh Phong cuốn lên, chỉ thấy một vị thanh bào thanh niên cùng một cái thanh bào thiếu niên, đi bộ nhàn nhã đồng dạng đi đến.

Cùng nhau đi tới, đã ngồi xuống chúng người tu luyện, cho dù là Diệp Linh Vân cũng đều đứng lên. Cái này thanh bào thanh niên dẫn thanh bào thiếu niên, đi thẳng tới Tiêu Thiên Phương thượng thủ vị trí thứ nhất ngồi xuống mà xuống.

Hắn ngồi xuống về sau, chúng nhân tài ngồi xuống.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, nồng đậm một chút, người này rất mạnh, cuồng bạo như sấm bạo, dữ tợn như vực sâu, Diệp Linh Vân cùng hắn tương đối, cũng yếu đi nửa bậc, không khỏi tự lẩm bầm: "Hắn chẳng lẽ liền là Thập Phương Anh Kiệt đứng đầu, Thiên Cực Môn Đại sư huynh, tên hiệu Vô Cực Kiếm khách Mạc Lâm phong?"

"Thật rất mạnh!" Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, lập tức tỏa ra. Đột nhiên có mục tiêu, mục tiêu của hắn, liền là siêu việt Thập Phương Anh Kiệt.

Lúc này, Mạc Lâm phong ánh mắt bắn tới, đầu tiên là tại Lục Trần trên thân dừng lại một hồi, lại rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, mỉm cười nói: "Yến sư đệ nhưng từng trở về?"

Hắn nói Yến sư đệ, liền là Cửu Huyền môn Đại sư huynh, Yến Thánh Minh! Có lẽ Cửu Huyền môn xếp hạng tại bốn môn chi mạt, thế nhưng là Yến Thánh Minh tại Thập Phương Anh Kiệt bên trong, lại là gần với Mạc Lâm phong tồn tại.

Một thân thực lực tu vi, phi thường cao minh. Lục Trần thân là Cửu Huyền môn đệ tử, đương nhiên biết Đại sư huynh uy phong.

Diệp Linh Vân trầm giọng nói: "Yến sư huynh bên ngoài du lịch, cũng không trở về."

Mạc Lâm phong ánh mắt có chút lấp lóe, một mặt đáng tiếc: "Thật đúng là tiếc nuối, vốn định tại, đột phá uẩn linh trước kia, cùng Yến sư đệ phân cao thấp, lại không nghĩ hắn vẫn như cũ chưa về! Bất quá, lấy thiên tư của hắn thực lực, tương lai tiến giai uẩn linh, năng có vấn đề gì? Đến lúc đó, lại đến phân cao thấp, cũng chưa hẳn không thể."

Hắn nói như vậy thời điểm

Lôi Bạo cùng Từ Xuyên khóe mắt cơ bắp, cũng không khỏi đến nhảy lên mấy lần, đồng vị Thập Phương Anh Kiệt nắm vị trí đầu cường giả, tự nhiên rõ ràng biết, Yên Thánh Minh thực lực.

Nói xong câu đó.

Mạc Lâm phong liền nhắm mắt lại, không nói thêm lời một câu. Liên tiếp hấn ngồi Tiêu Thiên Phương, ánh mắt tất cả đều rơi vào trên người hắn.

Không khó nhìn ra!

Tiêu Thiên Phương đối Mạc Lâm phong tràn ngập không hiểu tình cảm.

Lục Trần đột nhiên phát hiện mình có chút Bất Quái.

Đương nhiên cũng là quá mức nhàm chán, từ khi Bích Du tiên tử nhìn Tiên nhi nghênh đón Diệp Linh Vân cùng Tiêu Thiên Phương về sau, sau đó bởi vì một chút sự tình, liền lại chưa xuất hiện.

Chủ nhân không có đăng tràng, tự nhiên cũng liền không rõ ràng đến tiếp sau tiết mục!

Theo sát lấy.

Lại một đạo thân ảnh bay vút tới, cười ha ha thanh âm bay lên ra: "A..., chư vị sư huynh sư tỷ, sư đệ sư muội đều đã đến rồi? Sa mỗ tới chậm a, thứ lỗi, thứ lỗi a!" Chỉ thấy một vị dáng người cao gầy thanh niên, nắm lấy một cái đồng dạng gầy còm Thái Khí tứ trọng, đi vào đại điện bên trong.

Diệp Linh Vân diện cơ nhảy lên một chút, sắc mặt có chút mất tự nhiên, nói: "Vị này liền là Thập Phương Anh Kiệt xếp hạng thứ sáu, tên hiệu Lăng Lý phi ưng Sa Hải, đồng dạng xuất thân Thiên Cực Môn!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: cừu nhân gặp mặt

"Thiên Cực Môn nội tình thâm hậu, không phải bình thường, Thập Phương Anh Kiệt, bọn hắn liền chiếm bốn người!" Diệp Linh Vân trong lời nói mang theo một chút bất đắc dĩ.

Lục Trần nhẹ gật đầu, vền vền từ môn hạ đệ tử, liền có thể gặp cái này Trần quốc đệ nhất môn đến tốt cùng là bức nào cường thịnh.

Chỉ thấy vị này cao gầy thanh niên Sa Hải, mang theo cùng hắn cùng đi thanh niên, trước cùng Mạc Lâm Phong cùng Tiêu Thiên Phương nói vài câu, theo sát lấy liền đi tới phía bên phải thứ ba vị trí.

Bởi vì Diệp Linh Vân ngồi tại thứ tư.

Mà hắn chủ động tới gần, một đôi mắt liền rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, nói: "Diệp sư muội."

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nhìn hắn một cái, nhẹ gật đầu, thần sắc lạnh lùng đến cực điểm.

Sa Hải diện cơ nhảy lên mấy lần, đôi mắt bên trong hiện lên một tia u ám, theo sát lấy ánh mắt lại rơi vào Lục Trần trên thân, không nhẹ không nặng hừ một tiếng, tựa hồ là khinh thường?

Lục Trần cảm giác được, bất quá hắn lơ đãng. Hắn ước gì, tất cả mọi người khinh thường mình, cứ như vậy, đợi lát nữa có khả năng tranh phong bắt đầu về sau, liền có thể tương bọn gia hỏa này, từng cái đánh răng rơi đầy đất.

Không bao lâu.

Cửa vào đại điện, lại là một trận gió động: "Lưu mỗ đến chậm!"

Chỉ thấy một vị áo lam thanh niên, mang theo một cá nhân, từ bên ngoài đi vào.

Diệp Linh Vân nói: "Đây là Thập Phương Anh Kiệt xếp hạng thứ bảy Phiên Thiên thủ Lưu từ mẫn, đồng dạng xuất thân Thiên Cực Môn!"

Lục Trần khoe miệng có chút nhảy lên.

Thiên Cực Môn mạnh, có thể thấy được lổm đổm! Hai cái chiếm cứ năm vị trí đầu thì cũng thôi đi, còn lại hai vị, phân biệt chiếm cứ thứ sáu thứ bảy!

Hiện tại Thập Phương Anh Kiệt, tính cả thứ tám anh vị, thứ chín Diệp Linh Vân, đã đến chín người, chỉ còn lại một người không có đến.

Chính lúc này, một đạo hỏa quang lấp lóe, chỉ thấy trên dưới quanh người, phảng phất giống như thiêu đốt lên vô tận hỏa diễm thanh niên, cùng một cái Thái Khí tứ trọng thanh niên, từ bên ngoài đi vào.

Cái này thanh niên, một thân lạnh thấu xương khí lạnh, âm vang lẫn lộn ra, cùng Thập Phương Anh Kiệt cái khác các vị đồng dạng, cũng là Thái Khí Đại viên mãn cấp độ.

Vừa mới vào đến!

Anh vị trên mặt, lộ ra bông hoa xán lạn đáng tươi cười: "Hoa sư đệ, người rốt cuộc đã đến —— tới tới tới, đến bên này."

Chỉ thấy khí tức quanh người ba động thanh niên, đi đến anh vị bên người bàn bên trên.

Diệp Linh Vân nhìn đi qua thời điểm, lông mày phong hơi nhíu lại: "Thật sự là nghĩ không ra, cái này cá nhân tu vi thể mà cũng đột phá đến Thái Khí Đại viên mãn, một thân thực lực đã không tại anh vị phía dưới, người này lần này, sợ rằng cũng phải bất an tại hiện trạng!"

Lục Trần nói: "Hắn là?"

Diệp Linh Vân nói: "Hắn liền là Thập Phương Anh Kiệt chi mạt, tên hiệu Hỏa Diễm đao Hoa Tinh! Xếp hạng tại ta phía dưới, lần này đột phá Thái Khí Đại viên mãn, chỉ sợ không chỉ như thế."

Lục Trần ánh mắt không khỏi lóe lên.

Dưới mắt, hai mươi cái ghế, ngồi mười cái, Thập Phương Anh Kiệt, bốn Đại tiên tử, ngoại trừ né tránh Bích Du tiên tử bên ngoài, đã toàn đến.

Ở đây các loại người tu luyện, có thể nói là Trần quốc thể hệ thanh niên cao thủ mạnh nhất. Từng cái trên thân, trán phóng vô cùng nóng nảy sóng xung kích.

Bất quá còn có mười cái còn thừa, nói cách khác, còn có mười người sẽ tới!

Quả nhiên ngay lúc này, lại là trận trận quần áo chấn động thanh âm truyền đến.

"Cự Kinh Bang trăm dặm trấn nhặc, gặp qua các vị sư huynh!" Trăm muện tiếng va đập thanh linh vang lên, một vị mặc trường bào màu lam đậm, trước ngực thêu lên một con đại kinh ngư thanh niên mang theo một cái thiếu niên, từ bên ngoài đi vào.

Cái này thanh niên, khí tức vô cùng hùng hãn, thanh linh đã là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới tồn tại. Một thân khuấy động sóng xung kích, cùng hiện trường mấy vị Thái Khí Đại viên mãn tương đối, cũng không hề yếu.

Chân chính để Lục Trần neho mắt chính là, đi theo trăm dặm trấn nhặc cùng đi đến Thái Khí nhất trọng cảnh giới thiếu niên. Chính là ngày đó, tại núi rừng bên trong cùng mình từng có xung đột Bạch Bào thiếu niên!

Chẳng qua là khi ngày, gia hỏa này chỉ là nhục thân chín lần cường hóa, mà hiện tại đã đột phá Thái Khí cảnh giới. Thiếu niên ánh mắt, cũng là mang theo hiếu kỳ bốn phía loạn chuyển.

Rất nhanh, hắn ánh mắt, liền cùng Lục Trần ánh mắt đụng vào nhau, một tiếng kinh hô nổ lên: "Là người!"

Gia hỏa này một mặt vẻ hoảng sợ, nhìn không được liền trốn ở trăm dặm trấn nhặc sau lưng.

Trăm dặm trấn nhặc cùng ở đây cái khác người tu luyện, đôi mắt bên trong mang theo nghi hoặc, nhao nhao tương ánh mắt chuyển đi tới, rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần tâm, chìm xuống dưới.

Chỉ thấy trăm dặm trấn nhặc, bị thiếu niên thì thầm vài câu về sau, đôi mắt bên trong dữ tợn đã bộc phát: "Tốt, tốt rất nha! Giết ta Cự Kinh Bang người, lá gan của người thật đúng là lớn đi!"

Đang khi nói chuyện, trăm dặm trấn nhặc nện bước nặng nề bước chân, lao đến: "Hôm nay —— ta trăm dặm trấn nhặc, liền để người biết, giết ta Cự Kinh Bang người, hắn là trả ra đại giới!"

Theo sát lấy, hắn lại hô: "Thiên Cực Môn bốn vị sư huynh sư tỷ, thực không dám giấu giếm, cái này tiểu tử liền là đánh giết đồ ung hung thù!"

"Cái gì?" Sa Hải đôi mắt bên trong dữ tợn đã bộc phát.

"Dám giết ta Thiên Cực Môn đệ tử, lá gan thật sự là không nhỏ! Diệp sư muội, không phải Lưu mã không nể mặt người! Người này giết ta Thiên Cực Môn đệ tử, lẽ ra đền mạng!"

Vị thứ nhất cùng vị thứ hai Tiêu Thiên Phương mặc dù không nói gì thêm. Nhưng là trên người bọn họ lạnh thấu xương khí tức, đã sóng gió nổi lên. Thiên Cực Môn nội bộ mặc dù cũng có tranh đấu, nhưng là ở bên ngoài, vẫn là rất đoàn kết.

Đương nhiên bọn hắn không hề động, cũng là cho rằng, lấy Sa Hải cùng Lưu từ mẫn thực lực, lại thêm trăm dặm trấn nhậm, dù coi như có Diệp Linh Vân ngăn cản, cũng có thể chém giết Lục Trần.

Cùng Mạc Lâm Phong khác biệt chính là, Tiêu Thiên Phương đôi mắt bên trong, mang theo một tia khoái ý. Muốn biết, tại Thánh Tuyết cung công, Lục Trần vượt qua nàng yêu mị chi khí, để nàng có chút khó chịu, càng là không muốn nhìn thấy Cửu Huyền môn toát ra cái gì thiên tài! Một cái Yến Thánh Minh như vậy đủ rồi, chẳng lẽ lại ra một cái?

Một cái sắp chết cửa, liền để nó chết đi tốt! Cho nên Lục Trần bị đánh giết, nàng vui thấy kỳ thành.

Lúc này, Lôi Bạo đứng lên: "Chư vị sư huynh, có không có tra tình huống, cũng đừng oan uổng người tốt." Lúc trước Diệp Linh Vân bán hắn một bộ mặt, hiện tại ra hát đệm, xem như trả mặt mũi này.

Lại không nghĩ hắn mới lên tiếng, cùng hắn khúc mắc không nhỏ Từ Xuyên âm dương quái khí nói ra: "Lôi Bạo, Thiên Cực Môn cùng Cửu Huyền môn sự tình, người loạn xen tay vào? Có phải hay không muốn liên lụy bản môn?"

Lôi Bạo diện cơ, hung hăng nhảy lên, hắn chân chờ.

Trong lúc nhất thời, cuồng bạo khí lãng, từ bốn phương tám hướng lẫn lộn tới, đã khóa chặt Lục Trần.

Sa Hải ánh mắt rơi vào thần sắc lạnh nhạt Diệp Linh Vân trên thân, nói: "Diệp sư muội, còn xin tránh ra, không phải động thủ, làm bị thương người sẽ không tốt."

Diệp Linh Vân cười nhạt một tiếng: "Chư vị thật sự là uy phong a! Ở ngay trước mặt ta Người cát, liền xem như lần ta Cửu Huyền môn không người, cũng không về phần như thế trắng trợn a? Bản môn cố nhiên thế yếu, nhưng Sơn môn vẫn còn, các người khinh người quá đáng!" Một thân dữ tợn khí tức, lẫn lộn ra.

Thái Khí Đại viên mãn khí tức, vọt ra.

Trong lúc nhất thời, kinh hô nổi lên bốn phía: "Thái Khí Đại viên mãn!"

"Diệp Linh Vân đột phá Thái Khí Đại viên mãn rồi?"

"Nàng Thái Khí cửu trọng lúc, thực lực liền không phải bình thường, giờ khắc này đột phá Thái Khí Đại viên mãn, càng thêm không thể khinh thường! Thật sự là nghĩ không ra, Cửu Huyền môn một cái sắp chết chi môn, ra Yến Thánh Minh không tính, hiện tại Diệp Linh Vân cũng tới mức độ này!" Hoa Tinh quanh thân khí tức gợn sóng, vừa đi vừa về nhấp nhô.

Cùng hắn cùng nhau anh vị, khỏe miệng hơi nhú, cười lạnh nói: "Càng như vậy, đã nói lên Cửu Huyền môn đã là nỏ mạnh hết đà, khoảng cách bị tiêu diệt không xa!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: kiểm đạo chân ý

Vị thứ nhất Mạc Lâm Phong, lông mày phong có chút giơ lên, rất nhanh lại thu liễm lại đi.

Bên trên Tiêu Thiên Phương thần sắc biến hóa, đôi mắt bên trong dữ tợn liến xôn ra, nói: "Thật nghĩ không ra, Diệp Linh Vân cũng tới mức độ này, cô nương này thật sự là khinh thường không được." Bất quá nàng vờn vờn chỉ là cảm thán mà thôi, cũng không phát biểu cái gì những ý kiến khác.

Đã vọt lên tới trăm dặm trần nhạc, trên thân dữ tợn khí thế toàn bộ bộc phát: "Thái Khí Đại viên mãn lại như thế nào? Ta trăm dặm trần nhạc cũng là cấp độ này người tu luyện, hiện tại liền đến lĩnh giáo —— các hạ cao chiêu!" Âm âm sóng âm phảng phất giống như Liên Hoàn đánh ra bờ biển sóng cả, nóng này khí thế, một nháy mắt đã đi ngược dòng nước.

Đứng sau lưng Diệp Linh Vân Lục Trần, một đôi tay thật chặt siết thành nắm đấm. Giờ khắc này, đối với thực lực khát vọng mãnh liệt tới cực điểm. Nếu như thực lực, lại cường đại một điểm, liền không về phần là như vậy một cái bất diện.

Lúc này, Diệp Linh Vân khẽ cười một tiếng: "Lúc nào cự kình trong hồ tôm tép, cũng dám đến bán cô nương trước mặt, làm mưa làm gió rồi?" Chỉ thấy nàng một thân nghiêm nghị áo trắng, đột nhiên chấn động, một sợi cực kỳ nhỏ bạch sắc kiếm quang, phảng phất giống như một vệt ánh sáng, tiêu xạ ra.

Trăm dặm trần nhạc trông mắt trừng, lật tay chấn động, một thanh to lớn khảm đao, bị hấn từ bên cạnh thân hư không bên trong, túm ra! Âm âm sóng xung kích, diễn hóa trọng Trọng Thủy Lăng đồng dạng đao quang, đón Diệp Linh Vân quét ngang đi lên. Chỉ thấy trong đại điện, hai đạo dữ tợn ánh sáng, hung hăng đụng vào nhau.

Một nháy mắt về sau.

Keng một tiếng chấn minh, hai đạo hỗn hợp thành một đoàn ánh sáng, đột nhiên nổ tung. Trong đó dữ tợn đao quang, phảng phất giống như vỡ vụn Bạch Tuyết, từng tầng từng tầng tiêu tán! Trái lại kiếm quang, mặc dù lực lượng có chút yếu kém, lại là vẫn như cũ cứng chắc, hừ một tiếng, nhộn nhạo lên càng thấy hung ác quang mang, thẳng đến trăm dặm trần nhạc!

Trăm dặm trần nhạc sắc mặt thật thay đổi, nỗi giận gầm lên một tiếng, to lớn khảm đao, bị hấn lật tay chuyển động, ngăn ở trước người.

Leng keng!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, trăm dặm trần nhạc lùi đao phía trên, bay lên từng mảnh nhảy vọt tinh hóa, cùng lúc đó, cái thẳng này vọt lên tới thân hình, phảng phất giống như bị người kéo lấy dây lưng quần, thẳng tắp rơi xuống trên mặt đất, nặng nề mà lại kịch liệt bước chân, oanh mặt đất cũng hơi hoảng dăng.

Trong lúc nhất thời, trăm dặm trần nhạc trên mặt xông lên một mạt triều hồng chi sắc, cùng Diệp Linh Vân tranh phong bên trong, không hề nghi ngờ, rơi xuống hạ phong.

Một bên khác Sa Hải diện cơ có chút nhảy lên mấy lần, quanh thân từng đạo lẫn lộn ra kiếm quang, nhấp nhô không ngớt, nói: "Thật sự là nghĩ không ra, mấy tháng không thấy, Diệp sư muội thực lực thế mà cường đại cấp độ này —— trăm dặm sư đệ, tuy không phải Thập Phương Anh Kiệt, nhưng tuyệt đối có thực lực, tại Thập Phương Anh Kiệt bên trong, chiếm cứ thứ tự!"

"Thôi được, đã nguoi chấp mê bất ngộ, một vị che chở kẻ này, Sa mỗ chỉ có thể là đắc tội!" Sa Hải một thân lạnh thấu xương quần áo, điên cuồng chấn động.

Cuồng bạo thân hình, chạy vội tựa như cự long.

Bị đánh rơi trên mặt đất trăm dặm trần nhạc cho dù không có cam lòng, thế nhưng là Sa Hải như là đã xuất thủ, chỉ có thể đề xuống tâm tình trong lòng, không nhẹ không nặng hừ một tiếng, chỉ muốn nhìn xem, Diệp Linh Vân bị Sa Hải một kiếm đánh bại.

Đến lúc đó, bị Diệp Linh Vân ngăn ở sau lưng thiếu niên, liền là trong bàn tay hấn đồ chơi. Quân không thấy, trăm dặm trần nhạc giấu đi một cái tay khê run, đây là bởi vì Diệp Linh Vân bạo phát đi ra kiếm đạo lực lượng, đã tổn thương hấn cánh tay kinh lạc.

Hấn đối Diệp Linh Vân hận ý, mãnh liệt tới cực điểm.

Mất thấy Thiên Cực Môn Sa Hải xuất thủ, anh vi trên mặt đáng tươi cười lại nhiều một chút: "Hiện tại Sa Hải xuất thủ, Diệp Linh Vân như thế nào ngăn cản được? Cái kia tiểu quý, hẳn phải chết không nghi ngờ! Nếu là cái này tiểu tử ngay trước mặt Diệp Linh Vân bị chém giết, Cửu Huyền môn uy danh, sợ là như vậy không tồn tại nữa, khanh khách."

Tựa hồ nghĩ đến Cửu Huyền môn bị xóa tên sự tình, anh vi trên mặt kích động hưng phấn, càng nhiều một chút. Một trương lúc đầu diễm ép thiên hạ mặt, phun lên một đóa Hồng Vân.

Tướng nguyên bản bao phủ tại trên mặt nàng cường thế, xông không còn một mảnh. Chỉ bất quá những này trong thần sắc, khó nén dữ tợn hiểm ác chỉ ý!

Tại bên người nàng Hoa Tinh, len lén nhìn thoáng qua, vội vàng tương thu hồi ánh mắt lại.

Về phần một vị khác đã đi ra Thiên Cực Môn người tu luyện Lưu từ mẫn, thì là hip mắt nhìn chăm chăm Lục Trần. Một khi Sa Hải đánh bại Diệp Linh Vân, hẳn liền sẽ xuất thủ đánh giết Lục Trần! Nói đến, chết tại Lục Trần trong tay đồ ung, liền là Lưu từ mẫn dòng chính sư đệ, hấn đối Lục Trần hận ý, không thể so với trăm dặm trần nhạc muốn thiếu.

Chỉ thấy một đạo lẫn lộn ra kiếm quang, bay vọt ra.

Sa Hải tên hiệu Lăng bên trong phi ung, không phải nói hấn trên nước công phu cực giai, mà là nói hấn Kiếm pháp cùng thân pháp. Người này tinh tu Thiên Cực Môn sóng cuồng kiếm quyết, một kiếm nhắc ngang, trùng trùng điệp điệp sóng nước, lưu chuyển ra đến, phảng phất giống như trùng điệp sóng biển, quét sạch tứ phương, uy năng không thể bảo là không lớn.

Sa Hải đôi mắt bên trong đều là ý cười.

Hắn hiện tại xuất thủ, chưa hẳn liền không có tại Diệp Linh Vân biểu hiện ý tứ!

Cho nên vừa ra tay, chỉ thấy một đạo màu nâu xanh tằm lụa đồng dạng kiếm quang, thoải mái ra. Thanh âm ông ông, kéo dài không chừng khuếch tán ra đến, hung ác mà lại bá đạo.

Nhưng ngay tại hân dương dương đắc ý, tự cho là đúng cho rằng bằng vào tự thân cao siêu kiếm thuật, tin phục Diệp Linh Vân thời điểm, Diệp Linh Vân trên thân tạo nên một đạo càng thấy dữ tợn bạch sắc kiếm quang.

Một kiếm quang lạnh!

Hàn quang vu vu chuyển động, tựa như một tòa kinh thiên mà lên núi tuyết, tại cô nương này sau lưng biến hóa ra.

Trong lúc nhất thời, trong đại điện nhiệt độ không khí, cấp tốc hạ xuống. Cuồn cuộn hàn phong, trắng ngần Bạch Tuyết, các loại thực chất đồng dạng ý cảnh, quét ngang tới lui.

Sa Hải hạo dăng kiếm quang, kéo dài cộ rửa, nhìn như hung hãn, thế nhưng là rơi vào Diệp Linh Vân dâng lên lớn lao ý cảnh trước mặt. Kiếm ý của hắn, thật giống như một đầu dòng suối nhỏ, cứ như vậy bị Diệp Linh Vân dữ tợn ra sóng xung kích, nghiền ép đến không còn tồn tại.

Phốc!

Sa Hải trông mắt đỏ bừng, một ngụm chân động máu tươi, phun ra. Vọt mạnh tới thân hình, so vừa rồi trầm dậm trầm nhạc té ác hơn, hung hăng rơi vào đại điện địa gạch phía trên, dù là địa gạch vô cùng kiên cố, cũng bị phía sau lưng của hắn, ép tới chia năm xẻ bảy, từng khối bạo liệt.

Cái thằng này nằm trên mặt đất, nhìn xem phảng phất giống như một tòa sơn nhạc Diệp Linh Vân, thanh âm khàn khàn, đã bộc phát: "Cái này sao có thể!"

Có lẽ là tâm tình tích tụ, lại là một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Không khó trách hắn như thế thất lạc chập vật, cũng là bởi vì, cho tới nay, trong mắt hắn, Diệp Linh Vân dù coi như có thực lực, cũng không thể coi là một chuyện. Thế nhưng là hiện tại, Diệp Linh Vân tỏa ra lực lượng, sao mà không đơn giản? Quả thực là vô cùng hung hãn, chỉ bằng phần này thực lực, đủ để xâm nhập năm vị trí đầu.

Bởi vì Diệp Linh Vân kiếm ý, rõ ràng đã tấn thẳng đến xuống một cái cấp độ, chân khí cùng ý cảnh, triệt để tương dung, biến hóa ra kiếm đạo chân ý!

Dưới tình huống bình thường, trừ phi vô cùng kinh diễm thiên tài, mới có thể tại Uẩn Linh cảnh giới trước đó, tương chân khí cùng đã triệt để hoà hợp diễn hóa chân ý. Dạng này thiên tài, lớn như vậy Trần quốc, chỉ có số ít mấy người, hiện trường đến đông đảo thanh niên tài tuấn bên trong, cũng chỉ có tiến vào Thập Phương Anh Kiệt năm vị trí đầu mấy vị kia, khó khăn lắm nắm giữ.

Hắn Sa Hải nếu là có thể ngưng tụ kiếm đạo chân ý, cũng không về phần bị gắt gao đặt ở vị thứ sáu!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: có ít người, liền là thiếu ăn đòn!

Sa Hải trong ánh mắt tơ máu, lập tức toàn bộ xông ra, hắn không nghĩ tới sẽ là dạng này một kết quả!

Mà hiện tại, hiện trường yên tĩnh như chết. Đã chuẩn bị lao ra Lưu từ miễn, ánh mắt co vào, một mặt kiêng kỵ nhìn xem Diệp Linh Vân.

Anh vì sắc mặt vô cùng hung ác nham hiểm, trùng điệp hừ một tiếng: "Thật sự là nghĩ không ra, Diệp Linh Vân tên tiểu yêu tinh này thế mà kiếm ý tiến một bước đột phá, đã khí ý tương hợp, ngưng tụ kiếm đạo chân ý, quả nhiên là vận mệnh tốt!" Một đôi trông mắt bên trong, vẻ đó kỳ, không còn che giấu. Cho tới nay, bởi vì dung mạo bị Diệp Linh Vân vượt trên một đầu, chỉ có thể là đứng hàng bốn Đại tiên tử chỉ ba, mà sinh lòng oán hận.

Cùng Tiêu Thiên Phương, nàng không dám so, cũng không thể so, cái kia chính là một cái Họa Thủy cấp yêu tinh, nàng liền là không phục Diệp Linh Vân. Thế nhưng là hiện tại, trong lòng tràn đầy chua xót, nói: "Có gì đặc biệt hơn người?"

Về phần Hoa Tinh, đôi mắt bên trong sinh ra một sợi âm đạm.

Lần này đến đây, hẳn cũng là muốn mượn nhờ cơ hội này, khiêu chiến Diệp Linh Vân, đánh bại nàng, tướng thứ hạng của mình hướng phía trên xông một cái, thế nhưng là nhìn thấy Diệp Linh Vân bày ra thực lực thời điểm, một thân mệnh mông ý chí chiến đấu, vô thanh vô tức, đã biến mất xuống dưới, hóa thành thờ dài một tiếng: "Vốn cho rằng, khổ luyện Hỏa Diễm đao, đã đi đến khí ý tương hợp biên giới, liền có thể chiến thắng Diệp Linh Vân, lại không nghĩ, vẫn là kém một bậc, đây chính là một trận trò cười a —— ta không bằng nàng, thiên tư thực lực tu vi, cũng không bằng! Hiện tại còn như vậy, về sau đâu?"

Hoa Tinh lại lắc đầu.

Một bên khác Từ Xuyên, khuôn mặt điên cuồng loạn động, hiển thị rõ dữ tợn, lộ ra mãnh liệt kiêu kị, giọng căm hận nói: "Thật nghĩ không ra, nữ nhân này thực lực mạnh như vậy! Ta thứ năm vị trí, có chút bất ổn!"

Cùng Từ Xuyên hung ác nham hiểm khác biệt.

Lôi Bạo chỉ là lông mày phong có chút nhảy một cái, nhẹ gật đầu, không có phát biểu ý kiến. Mà Thiên Cực Môn hai vị khác, Tiêu Thiên Phương cùng Mạc Lâm Phong, hai cá nhân trong ánh mắt, bắn ra từng sợi tinh quang.

Tiêu Thiên Phương thất vọng bên trong mang theo dữ tợn: "Thật sự là nghĩ không ra, cô gái nhỏ này, đi đến bước này, một khi tranh đấu, ta nghĩ thắng nàng, không có như vậy đơn giản!"

Mạc Lâm Phong khoe miệng nhộn nhạo lên cực kỳ nhỏ đáng tươi cười: "Có chút ý tứ, thế mà kẻ Yến Thánh Minh về sau, Cửu Huyền môn lại có một vị tới mức độ này —— chỉ là cái này cái gì Kiếm pháp, như thế bá đạo hung hãn! Ngưng tụ ra kiếm đạo chân ý, mạnh như vậy! Ta làm sao không biết, Cửu Huyền môn còn ẩn giấu bậc này Kiếm pháp?"

"Nói không chừng, phải đi biết rõ ràng!"

Mà Lục Trần nhìn xem trước người cái này áo trắng tung bay nữ tử, đôi mắt bên trong khí phách, nhìn không được kéo lên, đây chính là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới bên trong tuyệt đối cao thủ, quét ngang cùng cảnh giới người tu luyện, đều không có vấn đề!

Ta về sau cũng sẽ dạng này! Lục Trần một mặt phấn chấn. Thời khắc này Diệp Linh Vân tựa như một kích cường tâm châm, đâm vào hẳn trong lòng, càng thêm kiên định hẳn ý chí.

Cùng lúc đó.

Trăm dặm trấn nhặc âm trầm ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên thân: "Sa sư huynh, Lưu sư huynh, đã nàng mạnh như vậy, chúng ta cùng lên đi!"

Lời vừa nói ra.

Sa Hải cùng Lưu từ miễn sắc mặt không khỏi biến hóa, dù sao đã mất mặt, không ngại lại ném một lần!

Thế nhưng là, Diệp Linh Vân lại là lạnh nhạt nở nụ cười: "Các người nhất định phải làm như vậy sao?" Nàng nói như vậy, trăm dặm trấn nhặc diện cơ hung hăng nhảy lên.

Sa Hải nhìn xem tầm kia kinh tâm động phách trên mặt đào dạt ra đáng tươi cười, trong lòng đã không có nửa điểm tạp niệm, có chỉ là nghi hoặc, nàng vì cái gì bình tĩnh như vậy?

Về phần Lưu từ miễn, chần chờ một chút!

Cuối cùng, trăm dặm trấn nhặc chết cấn hàm răng, giọng căm hận nói: "Có cái gì không xác định, sau lưng người kia tiểu tử giết chúng ta Cự Kinh Bang cùng Thiên Cực Môn đệ tử, nên đền mạng, người nếu như không để cho mở, chúng ta chỉ có thể đắc tội!"

Hắn kiểu nói này, ngược lại để Sa Hải cùng Lưu từ miễn lùi bước không được, chỉ thấy bọn hắn ba vị, cuốn lên cuồng bạo khí tức, đã xúm lại tới.

Diệp Linh Vân ánh mắt lưu chuyển, rơi vào Tiêu Thiên Phương cùng Mạc Lâm Phong trên thân, nói: "Mạc sư huynh Tiêu sư tỷ, các người nhất định phải làm như vậy sao?"

Mạc Lâm Phong không có nói chuyện.

Tiêu Thiên Phương cười khanh khách: "Cái gì gọi là chúng ta muốn xác định làm như thế? Người Cửu Huyền môn đệ tử, giết chúng ta Thiên Cực Môn đệ tử, hẳn không nên đền mạng sao? Diệp sư muội, người nếu như biết điều, hiện tại liền tránh ra, chúng ta vẫn là bằng hữu, không phải động thủ đã thương người, sẽ không tốt."

Lục Trần tiến lên một bước, nói: "Sư tỷ."

Diệp Linh Vân nói: "Sư đệ, chừng môn đem người giao cho trên tay của ta, ta là tuyệt đối sẽ không để người nhận nửa điểm tổn thương!"

Lục Trần trong lòng cảm động.

Lúc này, Diệp Linh Vân lại là cười khê không thôi: "Lại nói, chúng ta không thể ngồi mà chờ chết không phải, bọn hần có chỗ vị nhân chứng, ta cũng là có chứng cứ!"

Lục Trần nháy nháy mắt, chứng cứ gì?

Một mực đến nay, không có cơ hội nói chuyện Bạch Bào thiếu niên, âm thanh gào thét: "Liên là hần giết Đồ sư huynh, sự thật chứng cứ đều tại, sống không được!"

Thế nhưng là hần câu nói này mới ra tay, hư không đột nhiên chấn động, một đạo chưởng lực, cách mấy trượng xa hư không, đột nhiên rơi vào Bạch Bào thiếu niên trên mặt.

Ba!

Bạch Bào thiếu niên không có một điểm phòng bị, bị một tát này, rút bay rớt ra ngoài. Đây miệng nát răng cùng máu tươi, toàn bộ phun tới, nửa gương mặt tại chỗ liên sưng phồng lên, theo sát lấy kêu thảm như heo bị làm thịt, bắn ra đến, trong đại điện, cực kỳ to rõ.

Trăm dặm trần nhạc nổi giận, hần cố nhiên chưởng mất đệ đệ của mình, nhưng cái này tiểu tử đến phụ thân sủng ái là sự thật, tức chính là hần cũng không so bằng.

Mà lại Diệp Linh Vân cái này bàn tay, cùng nói là một bàn tay đánh vào Bạch Bào thiếu niên trên mặt, không nói là ngã tại trên mặt của hần. Da mặt hần xanh đỏ một trận, hô hấp dồn dập, tròng lên tới tròng mắt bên trong, phun ra kinh khủng lửa giận: "Diệp Linh Vân, ngươi muốn chết!"

"Có ít người, liên là thiếu ăn đòn!" Diệp Linh Vân ngữ khí bình thản.

Trăm dặm trần nhạc khí thể tăng vọt, thân hình nhảy vọt, thẳng đến Diệp Linh Vân. Sa Hải cùng Lưu từ mã cũng không chần chờ, đồng dạng bay nhào mà ra.

Đúng lúc này!

Diệp Linh Vân trên thân bay ra một khối Nguyên tinh.

Khối này Nguyên tinh, phịch một tiếng nổ tung, trong lúc nhất thời, một bộ giữ lại xuống tới hình ảnh ngay tại đại điện bên trong, biến hóa ra.

Trăm dặm trần nhạc lúc đầu việc không đáng lo, thế nhưng là khi hần nhìn thấy trong hình ảnh, từ một ngọn núi phía trên lướt xuống Lục Trần thời điểm, ngừng bước chân.

Cái khác hai vị hai mặt nhìn nhau, ánh mắt không tự chủ được rơi vào phía trên: "Nhìn ngươi còn có thể chơi ra hoa dạng gì!"

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Lúc đầu đầu, ta Diệp Linh Vân không muốn đem những này đồ vật lấy ra, thế nhưng là một ít người, một vị ép buộc, thật sự cho rằng chúng ta Cửu Huyền môn đệ tử, dễ khi dễ sao! Hiện tại liên tròng lớn mắt chó của các ngươi, hảo hảo nhìn xem, ngày đó đến tột cùng chuyện gì xảy ra!"

Vừa mới nói xong.

Ở đây chúng ngươi tu luyện sắc mặt đã biến hóa, có kinh ngạc, có nghi hoặc, còn có mãnh liệt oán hận!

Lục Trần nhìn thấy biến hóa ra hình ảnh lúc, hơi kinh ngạc: "Đây chính là dùng Nguyên tinh chế tác ảnh lưu niệm phù? A, là ta ngày đó gặp phải sự tình!" Chỉ thấy hình ảnh bên trong năm vị người tu luyện, mặc kệ ba bảy 21, trực tiếp liên vây giết Lục Trần.

Cái này năm vị người tu luyện bên trong, liên có Bạch Bào thiếu niên. Bạch Bào thiếu niên tròng mắt hạt châu, một mặt kinh hãi chi sắc, đều quên hô đầu, trên trán đã là mồ hôi lạnh suu suu chảy xuôi xuống tới.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: thành sự không có bại sự có dư!

Hình ảnh bên trong hình tượng, rất tốt thuyết minh Bạch Bào thiếu niên ngang ngược can rờ, bá đạo hung tàn. Chúng người tu luyện không phải mù lòa, lại chỗ nào nhìn không ra trong đó chi tiết?

Đây chính là Bạch Bào thiếu niên nhìn trúng Lục Trần thu thập Linh thảo, mọc lan tràn cướp đoạt, lại không nghĩ một cước đá vào trên miếng sắt, cuối cùng không chỉ là, đem bàn chân của mình cho vỡ nát, càng là tay chân toàn bộ đứt gãy, chặt vật mà chạy.

Trăm dặm trần nhạc diện cơ, đã nhìn không được nhảy lên.

Dù là hán mười phần tình tường cái này đệ đệ tính tình, nhưng là hiện tại đem ra công khai, cũng cảm thấy mặt mũi không ánh sáng, một thân nguyên bản dữ tợn khí tức, mười phần biệt khuất hạ xuống xuống dưới, hung tợn trừng mắt liếc Bạch Bào thiếu niên, nói: "Trở về về sau, nhìn ngươi tại sao cùng phụ thân bản giao, thành sự không có bại sự có dư."

Bạch Bào thiếu niên sắc mặt đau khổ.

Lúc này, trăm dặm trần nhạc im lặng im lặng mang theo Bạch Bào thiếu niên tìm một vị trí ngồi xuống.

Mà hình ảnh bên trong hình tượng, còn tại thúc đẩy, mắt thấy thanh bào thanh niên giờ kiếm ra, cường thế nghiền ép Lục Trần hình ảnh xuất hiện thời điểm, chúng người tu luyện đôi mắt bên trong nhiều hơn một chút dị sắc. Càng là tại nhìn thấy, Lục Trần mượn nhờ thanh bào thanh niên kiếm ý nghiền ép, thành linh ngưng tụ kiếm ý hình tượng ra, chúng người tu luyện đôi sắc mặt.

Mạc Lâm Phong đôi mắt bên trong hàn quang lóe sáng, đứng sau lưng thanh niên, một đôi trong ánh mắt tràn đầy lấp lóe tính mạng.

Tiêu Thiên Phương trầm giọng nói: "Tên tiểu quỷ này, thật sự là không tầm thường!"

Ngồi tại bên người nàng Thượng Quan Thanh Ngọc, thì là một thân sục sôi khí thế, điên cuồng chấn động: "Thật đúng là nhìn lầm đâu!"

Một bên khác, Lôi Bạo liếc mắt nhìn đầu thanh niên, nói: "Tiết sư đệ, kẻ này không kém!"

Đầu trọc thanh niên mỉm cười: "Không yếu, đây tính toán là cái gì —— tiểu đệ đao, không yếu hơn hấn!"

Lôi Bạo mỉm cười gật đầu: "Ngươi năng nói như vậy, ta cũng yên lòng!"

Từ Xuyên nhìn sau lưng thanh niên một chút, nói: "Gordon, đợi chút nữa động thủ thời điểm, cẩn thận kiếm của hấn."

Gordon nhẹ gật đầu.

Một bên khác Sa Hải cùng Lưu từ mãn, cũng không về tòa, hai cá nhân ánh mắt vẫn như cũ rơi vào hình ảnh phía trên.

Anh vi con ngươi có chút co vào, ngữ khí có chút rét lạnh: "Năm sư đệ, kẻ này giữ lại không được!"

Lục bào thanh niên một mặt dữ tợn, chẳng hề để ý: "Sư tỷ yên tâm, người này giết ta đẳng vân cửa đệ tử, chắc chắn để hấn nợ máu trả bằng máu!"

Chính lúc này, hình ảnh kết thúc tại thanh bào thanh niên bị giết.

Sa Hải trừng mắt liếc Lục Trần, tâm không cam tình không nguyện lui về chỗ ngồi của mình, cùng đi theo mình tới thanh niên, nhỏ giọng bàn giao.

Mọi người ở đây coi là sự tình, cứ như vậy kết thúc thời điểm. Lưu từ mãn trầm giọng nói: "Kẻ này rõ ràng đã đánh bại Đồ sư đệ, vì sao còn muốn hạ sát thủ? Việc này, người Cửu Huyền môn còn phải cho chúng ta một lời giải thích!"

Diệp Linh Vân cười nhạo một tiếng: "Lấy mạnh hiếp yếu, bị kẻ yếu chém giết, người Thiên Cực Môn còn muốn cái gì giải thích?"

Lời vừa nói ra, Lưu từ mãn mặt đỏ tới mang tai, bại lui mà đi.

Theo sát lấy, Diệp Linh Vân ánh mắt hướng về Tiêu Thiên Phương, nói: "Tiêu sư tỷ, ngươi cứ nói đi?"

Tiêu Thiên Phương cười khanh khách nói: "Bản môn đệ tử vô năng, chết đáng đời! Việc này, cứ tính như thế, như thế nào?" Chuyện này, đuôi lý chính là Thiên Cực Môn, dù sao cũng là Thiên Cực Môn đệ tử ra tay trước đây! Nếu là truy cứu tới, nhìn trời cực cửa phong bình không phải rất tốt.

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, lui trở về, ngồi tại vị trí trước.

Lục Trần hướng phía Diệp Linh Vân cúi đầu, nói: "Lần này may mắn sư tỷ, không phải chỉ sợ ta mạng nhỏ khả năng liền không có ở đây."

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Cái này có cái gì?"

Diệp Linh Vân nói lạnh nhạt, thế nhưng là Lục Trần năng từ bên trong cảm giác được một tia quan tâm, rất rõ ràng ngày đó hấn tại núi rừng bên trong hết thấy, âm thầm đều có chương môn một mạch người bảo hộ.

Giờ khắc này.

Lục Trần tâm tư lưu động, có một cái chỗ dựa, quả nhiên tốt! Nếu như lẻ loi một mình, chỉ sợ hấn hiện tại đã là một người chết. Phần tình nghĩa này, hấn nhất định phải ghi ở trong lòng, về sau từ từ trả!

Thế là, một trận mắt thấy liền muốn ngồi dậy tranh đấu, đã hóa giải.

Nhưng là Lục Trần lại cảm giác được, từng đạo ánh mắt rơi vào trên người mình, tràn ngập cực kỳ sâm nhiên ý tứ. Lục Trần đương nhiên biết, sự tình cũng không chân chính hóa giải.

Cùng lúc đó, đại diện bên ngoài, lại có người tu luyện thành quần kết đội tới.

Diệp Linh Vân cùng Lục Trần từng cái giải thích —— tí như Đông Nam, trời hươu son trang Thiếu trang chủ Bạch Hạc minh, còn tí như, xuất thân Bắc Phương Dã Lang bang hai vị người tu luyện!

Những này người tu luyện, cường giả chỉ ít đều là Thái Khí cửu trọng, yếu đều không ngoại lệ, thành linh đều là Thái Khí tứ trọng cảnh giới tồn tại.

Rất nhanh, hai mươi ghế, đã ngồi vào mười chín, chỉ còn lại cái cuối cùng. Chính lúc này, đại diện bên ngoài, một trận gió thổi vào, chỉ thấy một vị người mặc áo bào màu vàng, dáng người cao, mặt như Quan Ngọc, hình dạng mười phần tuấn lãng, không giống Từ Xuyên âm nhu, mang theo một cỗ ánh nắng cùng cứng rắn chỉ khí thanh niên, dẫn một cái thiếu niên, đi đến.

Người này vừa mới vào đến, đám người ánh mắt lập tức rơi vào trên người hấn.

Lục Trần năng cảm giác được, từ trên người thanh niên bạo phát đi ra khí tức rất mạnh, rõ ràng cũng là một tôn Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, cực kỳ không tầm thường!

Tức chính là Diệp Linh Vân cũng là chân mày cau lại, nói: "Người kia là ai, làm sao chưa từng gặp qua?"

Ở đây chúng người tu luyện, đều cùng nàng có đồng dạng lo nghĩ. Đầu là trợn lẫn cái vòng tròn, đột nhiên trong hội nhiều một cái thực lực càng mạnh mà lại kẻ không quen biết, tự nhiên sẽ dẫn tới suy đoán của bọn hấn.

Mà hiện tại, lấy có có việc đi ra Bích Du tiên tử ninh Tiên nhi, đột nhiên đi ra, mỉm cười, nói: "Nam Cung sư huynh, người tới rồi!"

Áo bào màu vàng thanh niên nhẹ gật đầu, cười nói: "Ninh sư muội mời, Nam Cung Vũ, lại thế nào không dám đến?" Đang khi nói chuyện, chấp tay mặt hướng toàn trường. "Chư vị sư huynh, hữu lễ." Ánh mắt bay lên, từ trên mặt của mọi người từng cái quét ngang đi qua.

Rơi vào Mạc Lâm Phong trên người thời điểm, mang theo một tia ẩn tàng không ngừng ý động. Roi vào Lôi Bạo bọn người trên thân thời điểm, thì là một mặt mây trời nước chảy, trực tiếp lướt qua, về phần Tiêu Thiên Phương anh vi bực này bốn Đại tiên tử liệt kê mỹ nữ, bất quá để lỏng mày của hấn nhảy mấy lần, cho đến ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên người thời điểm, kia cỗ không che giấu được hỏa diễm, từ con ngươi của hấn chỗ sâu, biến hóa ra.

Lục Trần bởi vì ngồi tại Diệp Linh Vân bên người, bản năng đối Nam Cung Vũ còn có một tia phòng bị, cho nên đem hấn nhất cử nhất động nhìn ở trong mắt.

Đội đến lúc này, tâm tư đã phập phù lên, Lục Trần thầm nghĩ: Gia hỏa này, tâm tư không thuần! Hấn không nói gì thêm, mà lại rất nhanh liền đem thu hồi ánh mắt lại, coi như là trong lúc vô tình nhìn thoáng qua.

Lúc này, Diệp Linh Vân nhử một chút lỏng mày, nhỏ giọng nói: "Sư đệ, cái này Nam Cung Vũ không biết cái gì lai lịch, người đến cẩn thận một chút, nhìn thấy đi theo hấn cái kia thiếu niên sao? Niên kỷ lớn hơn người một hai tuổi, mà lại tu vi có lẽ là trong nhóm người này, ngoại trừ Cự Kinh Bang tên phế vật kia, một cái duy nhất Thái Khí tam trọng, thế nhưng là tuyệt đối là lợi hại nhất người tu luyện một trong! Đội chút nữa ninh Tiên nhi khẳng định sẽ tìm cơ hội các người ra sân thi đấu, người muốn phá lệ cẩn thận cái này cá nhân, tuyệt đối không nên bị bề ngoài của hấn mê hoặc."

Lục Trần nhẹ gật đầu, lúc này mới mắt nhìn đi theo Nam Cung Vũ bên người, không có tồn tại cảm thiếu niên một chút.

Cái này thiếu niên, mi thanh mục tú, mơ hồ cùng Nam Cung Vũ giống nhau đến mấy phần, một đôi tròn căng con mắt, bốn phía nhìn loạn, có lẽ là cảm ứng được Lục Trần ánh mắt, xoay đầu lại, xòng Lục Trần lộ ra một cá nhân sắc vô hại đáng tươi cười.

Lục Trần lễ phép đáp lại một chút, không đa nghi thần chấn động, gia hỏa này linh thức tốt cường đại, chỉ là nhìn hấn một cái, thế mà cảm ứng được, chính như Diệp sư tỷ nói như vậy, người này không đơn giản.

81, quyết thắng thứ 1

Ninh Tiên nhi nhìn ra được, đám người trong mắt nghi hoặc, giải thích nói: "Vị này Nam Cung sư huynh, đến từ Đông Hải Thanh Long đảo, trước mắt chính là Thanh Long đảo Thiếu đảo chủ."

Thanh Long đảo cái tên này ra, chúng người tu luyện lộ ra vẻ hiểu rõ. Khoan hãy nói, trên biển Đông thật có một cái Thanh Long đảo, mà lại ở trên đảo cũng có một cái cỡ nhỏ tu luyện gia tộc, liền là họ kép Nam Cung. Kể từ đó, chúng người tu luyện lòng nghi ngờ lập tức giảm bớt rất nhiều.

Bất quá rất nhanh, trong con ngươi của bọn họ, lại tăng thêm một chút càng lớn vẻ nghi hoặc. Thanh Long đảo tu luyện gia tộc thật rất nhỏ, không nói Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện không có, coi như Thái Khí đều không có mấy cái, bao lâu ra nhân vật như vậy? Hơn nữa còn không chỉ một, ở đây người tu luyện, không chỉ là Diệp Linh Vân nhìn ra đi theo Nam Cung Vũ thiếu niên không tầm thường.

Đương nhiên đây là đối phương việc nhà, đám người chỉ là muốn nghĩ, liền đem suy nghĩ chuyển đi.

Mắt thấy Thánh Tuyết cung người tại dưới bậc thềm ngọc, thả ở một cái bàn, ninh Tiên nhi ngồi lên về sau, anh vi trùng mắt chuyển động mấy lần, thanh âm thanh thúy quanh quần toàn trường: "Chư vị sư huynh sư đệ sư tỷ sư muội đều tại nơi này, mà lại thanh thiếu niên một đời người đứng đầu đã tề tụ, vậy không bằng thừa cơ hội này, đến một lần luận bàn xác minh, phân cao thấp, quyết ra ai mới là thanh thiếu niên một đời đệ nhất cao thủ, như thế nào?"

Lời vừa nói ra, ứng người như mây.

Tiêu Thiên Phương mỉm cười: "Anh sư muội nói không sai, dù sao đều tại nơi này, liền để bọn hấn tỷ thí cao thấp, lẫn nhau xác minh!"

Từ Xuyên ánh mắt quét ngang tới, nói: "Liền nên như thế."

Diệp Linh Vân cười nhạt một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Lúc này, ninh Tiên nhi khẽ cười một tiếng, nói: "Tiểu muội vốn là có ý nghĩ này, nguyên lai dự định, trước đem ta Thánh Tuyết cung, đạt được một chút tốt đồ vật lấy ra, tặng cho chư vị sư huynh sư tỷ chia sẻ, bất quá hiện tại cũng tốt, tiên quyết ra thanh thiếu niên một đời đệ nhất cao thủ, lại đến không muộn —— đương nhiên thân là nơi này chủ nhân, tiểu muội cũng sẽ không để chư vị đồng đạo, bạch bạch lãng phí sức lực, cho nên thiết lập một chút ban thưởng."

Nói đến nơi này thời điểm, ở đây Thái Khí tứ trọng Thái Khí tam trọng ánh mắt đồng loạt rơi vào ninh Tiên nhi trên thân. Từng cái trong ánh mắt phát ra ánh sáng, sáng vô cùng.

Có ban thưởng đương nhiên tốt hơn, chỉ là không biết, đến tốt cùng là ban thưởng gì?

Lục Trần cũng là một mặt ý động.

Ninh Tiên nhi tổ thủ khẽ nhếch, một điểm linh quang, từ đầu ngón tay bay vụt ra, một gốc óng ánh sáng long lanh, nhánh mở diệp mạn, linh vận ba động, cuốn lên lấy nồng đậm Hàn Sương chi khí Linh thảo, hiện lên hiện tại bàn bên trên.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, đôi mắt bên trong ánh sáng, đã nở rộ, tự lẩm bẩm: "Đạt tới năm trăm năm hóa hầu Linh thảo? Hơn nữa, còn là sống!"

Trong lúc nhất thời, tinh quang trong mắt càng nhiều một chút, vì cái gì có thể cảm ứng được cái này gốc Linh thảo là vật sống, cũng là bởi vì ngôi sao màu đen có chút chuyển động, có loại khát vọng cảm xúc đang chấn động. Muốn biết, chỉ có hoạt bát linh vật, mới có thể để cho ngôi sao màu đen chủ động chấn động.

Lục Trần tâm thần khẽ nhúc nhích, vật này nếu là có thể đạt được, đột phá Thái Khí tứ trọng, không có vấn đề! Một khi đột phá Thái Khí tứ trọng, Cửu Huyền môn nội bộ, muốn làm sao hấn người, sẽ càng ít! Quân không biết, Cửu Huyền môn trên dưới Thái Khí cảnh giới, cũng không đến năm mươi người mà thôi.

Ninh Tiên nhi tướng này một đám thanh thiếu niên một đời người tu luyện ánh mắt nhìn ở trong mắt, mặt mày bay lên, cười nói: "Đây là một gốc bán cung bồi dưỡng, hóa hầu vượt qua năm trăm năm hóa hầu lạnh Băng Linh Thảo, ai có thể cảm xuống thứ nhất, ai liền có thể đạt được cái này gốc lạnh Băng Linh Thảo."

Lời vừa nói ra.

Đứng tại Từ Xuyên phía sau áo bào đen thanh niên Gordon hô lên: "Không dám hỏi, lần này tranh đấu, đến tốt cùng dùng cái gì phương thức bắt đầu?"

Ninh Tiên nhi lạnh nhạt nói: "Tiểu muội coi là, trực tiếp khiêu chiến! Chư vị sư huynh sư tỷ, các người thấy thế nào?"

Mạc Lâm Phong im lặng im lặng.

Tiêu Thiên Phương nói: "Dạng này rất tốt, có thể sử dụng tốc độ nhanh nhất, đào thải kẻ yếu, lưu lại cường giả."

Lôi Bạo cười hắc hắc: "Tiêu sư muội nói đúng lắm."

Tiêu Thiên Phương nhú mày, không để ý đến Lôi Bạo. Mấy vị khác, nhao nhao đồng ý. Diệp Linh Vân nhìn thoáng qua Lục Trần, mắt thấy Lục Trần nhẹ gật đầu, cũng đồng ý.

Ninh Tiên nhi nói: "Vậy liền làm như vậy, đã Cao sư đệ cái thứ nhất ra, liền từ người trước bắt đầu đi, hiện tại mời người lựa chọn người muốn khiêu chiến người!"

Gordon ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, hơi nhếch khóe môi lên lên, một mặt vẻ ngạo nhiên, nói: "Lục Trần, còn chờ cái gì, lên đây đi."

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Như người mong muốn!" Thân hình lên xuống, đứng ở đại điện bên trong.

Gordon mang trên mặt một chút khinh miệt, thân hình lác lác, theo sát lấy rơi vào trong đại điện ở giữa. Cái thắng này niên kỷ, so ở đây thanh thiếu niên nhất đại phải lớn một chút, đã vượt qua mười chín tuổi. Một thân tu vi đi tới Thái Khí tứ trọng cực hạn, khí cơ bay lên bên trong, ánh mắt đột nhiên bay tứ tung: "Lục Trần, đừng tưởng rằng giết mấy cái phế vật, liền coi chính mình là cao thủ! Cao mỗ sẽ nói cho người biết, cái gì gọi là cao thủ chân chính!"

"Một trận chiến này, ta tất thắng không thể nghi ngờ!" Gordon đôi mắt bên trong dữ tợn tỏa ra. Quanh thân ngàn vạn nặng lực lượng, theo sát lấy diễn hóa không ngừng. Âm âm sóng âm, kéo dài từ phương, một thanh mát lạnh mũi kiếm đã hiện ra.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, gia hỏa này thật đúng là tự cho là đúng, nhưng là kia lại như thế nào? Một thân lạnh thấu xương khí cơ, đã khởi động.

Chính lúc này, quát nhẹ âm thanh bên trong, Gordon phảng phất giống như một con cuồng bạo Hắc Hùng, trong nháy mắt về sau, vọt tới Lục Trần trước người, kiếm quang đập dồn phảng phất giống như lao nhanh nước sông, đã tướng Lục Trần bao phủ trong đó!

Lôi Bạo bên người Tiết Sơn, sờ soạng một chút trụ lùi đầu, bắt đầu cười hắc hắc: "Thật sự là nghĩ không ra, Gordon gia hỏa này, thế mà ngưng tụ trung kỳ kiếm ý!"

"Một trận chiến này, cái này gọi là Lục Trần tiểu sư đệ, chỉ sợ phải có nếm mùi đau khổ!"

Lôi Bạo cười không nói.

Cùng anh vì cùng nhau lục bảo thanh niên, âm lãnh ánh mắt có chút lấp lóe: "Úc? Trung kỳ kiếm ý? Lục Trần cái này tiểu tử, lĩnh ngộ kiếm ý không đến hai tháng đi, nội tình quá kém, đôi mắt trung kỳ kiếm ý, tại tu vi không chiếm ưu thế hưởng dưới, tất thua không thể nghi ngờ! Thật sự là đáng tiếc, lúc đầu, ta còn chuẩn bị khiêu chiến hắn, đem hắn khí không, toàn bộ phế bỏ đâu!"

Phế bỏ Thái Khí cảnh giới người tu luyện khí không, đâu chỉ tại muốn hắn mệnh!

Lục bảo thanh niên ngôn ngữ hiểm ác vô cùng.

Anh vì lạnh nhạt nói: "Gấp cái gì, về sau có rất nhiều cơ hội."

Lục bảo thanh niên cười hắc hắc.

Một bên khác các thiếu niên, từng cái không ngừng lắc đầu. Theo bọn hắn nghĩ, Lục Trần tất thua không thể nghi ngờ. Tại bọn hắn trong mắt, Lục Trần tu vi thấp hơn, mà lại lĩnh ngộ kiếm ý không bao lâu, toàn phương vị bị áp chế, căn bản là không có cơ hội.

Đương nhiên ở trong đó, cũng có mấy cái dị số.

Ti như Mạc Lâm Phong sau lưng thanh niên, nhỏ giọng nói: "Cái này Lục Trần không giống nhìn bề ngoài như thế đơn giản, quả thật Gordon thực lực, tại đời này xem như so sánh không dậy nổi, thế nhưng là hắn quá khinh địch, khinh địch hậu quả, liền là thua rất thảm."

Mạc Lâm Phong cười nhạt một tiếng: "Trẻ nhỏ dễ dạy."

Thượng Quan Thanh Ngọc một mặt tò mò nhìn thanh niên, nói: "Sư huynh cho rằng như vậy, nghĩ đến sẽ không kém."

Thanh niên ánh mắt rơi vào Thượng Quan Thanh Ngọc trên mặt, thêm ra một vòng nóng bỏng chỉ sắc, càng là khó nén một tia ngạo nghễ. Mặc dù tâm trí của hắn, viễn siêu cùng thế hệ, thế nhưng là hắn dù sao bất quá mười tám tuổi, chính là hăng hái, tuổi trẻ khinh cuồng thời điểm, khó tránh khỏi sẽ hiện lộ một chút tâm tình chấp chôn.

Một bên khác, ngồi ở hạng chót Nam Cung Vũ nhìn lướt qua, phảng phất giống như buồn ngủ thiếu niên, vỗ vỗ thiếu niên đầu, cười nói: "A Phi, treo lên tinh thần đến!"

82, kiếm đạo nghiền ép

Thiếu niên nhếch miệng, nói: "Lục Trần tất thắng chi cục, có gì đáng xem?"

Nam Cung Vũ nhìn hần chăm chăm.

Thiếu niên lúc này mới uể oải tướng ánh mắt rơi vào đại điện bên trong —— Gordon tiêu xạ lên kiếm quang, đột nhiên băng liệt, cuộn cuộn ba động bên trong, một đạo kiếm quang quét ngang ra. Đạo kiếm quang này, nặng nề tựa như sơn nhạc, ngành sinh sinh tướng Gordon kiếm quang, nghiền vỡ nát.

Chỉ thấy áo bào đen bỗng bành, Lục Trần một bước đi ra.

Chúng nhiều ít năm thanh niên, sợ ngây người: "Cái này sao có thể!"

"Lục Trần kiếm ý rõ ràng không kịp Gordon, vì sao nở rộ lực lượng lại như vậy hung hãn?" Tiết Sơn trông mắt trừng.

Nói xong, cái này thanh niên đập một chút mình đầu trực , đạo, "Ta minh bạch, hần đây là tướng nhục thân lực lượng, hỗn hợp đến trong kiếm ý, cả hai cùng một chỗ bộc phát lực lượng, tự nhiên không giống bình thường! Cái này tiểu tử, không đơn giản, năng hỗn hợp hai loại sức mạnh đã không dễ, hần vẫn còn có thể để cho hỗn hợp lực lượng bộc phát ra càng thêm cường đại công kích, hình thành kiếm đạo tu vi nghiền ép cục diện, một chiêu liền cảm xuống thẳng cục."

Lôi Bạo nhẹ gật đầu.

Người trong cuộc một trong Gordon trông mắt trừng lên đến, khàn giọng cuồng hồng: "Đây không có khả năng!"

Hung ác nóng nảy sóng xung kích, lại từ trên người hần bộc phát. Chỉ thấy bay lên đầy trời kiếm quang, kéo dài khuếch tán ra đến, hần cả cá nhân phảng phát giống như điện đại đồng dạng, thẳng đến Lục Trần mà đi.

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nhất thời, Phục Giao Kiếm mạnh mẽ chấn động, kiếm quang càng thấy dữ tợn bộc phát.

Một kiếm nghiền ép, nhục thân lực lượng tính cả sơ kỳ cấp Phục Giao Kiếm khác ý, lẫn lông lóc xuống đi. Hai loại sức mạnh hỗn hợp, chính như Tiết Sơn nói như vậy, đã không tại Gordon trung kỳ kiếm ý phía dưới.

Chỉ thấy Gordon lại một lần bộc phát kiếm quang, tựa như lộn xộn bay giấy mảnh, trong nháy mắt băng tán, triệt để không còn tồn tại. Mà Gordon giống như bị người liền ngực hung hăng đập một chút, bay rớt ra ngoài, ngồi sập xuống đất. Sắc mặt của hần, muốn bao nhiêu a khó coi liền đến cỡ nào khó coi.

Cùng lúc đó, Gordon đôi mắt bên trong kiêu kị không còn che giấu bộc phát. Mắt thấy Lục Trần lao đến, Gordon một thanh bắt mũi kiếm, đang muốn dữ tợn thời điểm, một điểm hàn quang bay tới, điểm tại cổ họng của hần phía trên.

Ngẩng đầu nhìn lên, Gordon vừa vận nhìn thấy Lục Trần đôi mắt bên trong bắn ra tinh quang! Hai đạo tinh quang, phảng phát giống như lãnh điện bắn vào tâm linh của hần chỗ sâu.

Gordon miệng hơi há ra, ngược lại là muốn nói vài lời ngoan thoại. Thế nhưng là mới hé miệng, một cổ vô cùng lạnh lẽo phong, bỗng nhiên rót vào trong miệng của hần, ngành sinh sinh đem hần ngôn ngữ, áp chế ở ngực bụng bên trong, hoàn toàn cũng không nói ra được.

Lục Trần trầm giọng nói: "Còn muốn đánh sao?"

Gordon thân thể, hung hăng run lên một chút, lắc đầu.

Lục Trần tướng kiếm quang thu hồi, nói: "Đa tạ!" Về một tiếng, trở về chỗ ngồi của mình.

Chỉ để lại Gordon vẫn như cũ ngồi dưới đất thân thể. Chỉ thấy gia hòa này, trong mắt hận ý, tại Lục Trần thu kiếm trong nháy mắt, điên cuồng nở rộ. Vô cùng phần hận nhìn Lục Trần một chút, lúc này mới đứng dậy đi đến Từ Xuyên bên người. Lần này lạc bại, Lục Trần thực lực không kém là một phương diện, càng quan trọng hơn một phương diện, liền là hần căn bản liền không có đem Lục Trần để vào mắt, chủ quan.

Hần trong lòng ủy khuất, không phục, đủ loại cảm xúc, dây dưa, tựa như từng đầu sợi tơ, xoắn xýt đến làm cho hần táo bạo muốn điên.

Từ Xuyên trừng mắt liếc hần một cái, nói: "Ngu xuẩn, rõ ràng quyền chủ động bị ngươi chường không, ngươi ngược lại tốt, mình lãng phí hết, lần này trở về, nhìn ngươi làm sao cùng sư tôn bàn giao."

Gordon mở hời trên trán chảy ra đến, cứng cổ nói: "Sur huynh, cũng là Lục Trần xảo trá —— "

"Còn tìm lấy có!" Từ Xuyên cũng trợn mắt nhìn hấn một cái, đạo, "Bất quá, người nói không tệ, tiểu gia hỏa này rất xảo trá! Người khác chỉ biết hấn ngưng tụ kiếm ý, lại không biết nhục thân lực lượng cũng như vậy hung hãn! Từ hiện tại lên, người làm biết lại có một cái mạnh hữu lực cạnh tranh đối thủ —— hừ, thật đúng là tiện nghi Lôi Bạo."

Tâm tình của hấn rất phiền muộn, giấu thần môn nội bộ cạnh tranh rất kịch liệt, lần này hấn cùng Lôi Bạo cùng một chỗ tới, chưa hấn liền không có phát triển riêng phần mình một mạch uy phong ý tứ. Thế nhưng là hiện tại, Gordon xuất sư bất lợi, thủ vòng liền bị đào thải, mà Tiết Sơn thực lực, không kém Gordon.

Chỉ cần phát huy bình thường, tấn cấp vòng tiếp theo dễ như trở bàn tay. Trong lúc vô hình, Từ Xuyên một mạch, bị vượt trên một đầu.

Từ Xuyên tâm tình năng tốt, mới là quái sự. Cùng lúc đó, lạnh lẽo ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, thầm nghĩ: cái này hỗn trưởng, ngược lại là nhìn sai rồi. Lần này trở về, tất nhiên muốn đem người này hết thảy chi tiết, toàn bộ điều tra tình huống. Biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng.

Theo sát lấy, đại diện bên trong, lại có một cái thanh niên vượt lên trước bay vọt ra, một bước rơi vào đại diện bên trong, cất cao giọng nói: "Tại hạ bất tài, khiêu chiến trăm dặm Thiên Hà sư đệ!"

Trăm dặm Thiên Hà liền là Bạch Bào thiếu niên, cũng là ở đây đông đảo người tu luyện, một cái duy nhất Thái Khí nhất trọng người tu luyện. Thực lực của hấn, tự nhiên yếu nhất. Đương nhiên hấn đến nơi này đến, chỉ là ra nhận người một chút, không có tranh phong ý tứ, bất quá như trước vẫn là tránh không được bị người xem như đá đặt chân vận mệnh. Lần này bị điểm tên, không khỏi nhìn huynh trưởng một chút.

Trăm dặm trấn nhạc trăm giọng nói: "Xá đệ sư đệ tu vi không đủ, trận này nhận thua."

Thế là cái này trời hươu son trang thanh niên, nhất được một cái tiện nghi, tiến giai vòng thứ hai. Cái khác rất nhiều lòng tin không đủ người tu luyện, đều là một mặt đáng tiếc, thầm nghĩ tốc độ của mình làm sao lại chậm đâu?

Thế là tranh đấu, tiếp tục tiến hành, Thiên Cực Môn mấy vị, nhao nhao khiêu chiến những cái kia kẻ đến sau.

Thượng Quan Thanh Ngọc tấn cấp.

Đứng sau lưng Mạc Lâm Phong thanh niên, cũng tấn cấp.

Cùng Sa Hải cùng đi gầy còm thanh niên, đồng dạng cường thế tấn cấp.

Mà tại trận thứ chín thời điểm, cùng Lưu Từ Mẫn cùng một chỗ đến thanh niên, trên người khí phách, bỗng nhiên bay bổng lên, ánh mắt phảng phất giống như lãnh điện bắn về phía cùng Nam Cung Vũ cùng nhau thiếu niên, nói: "Sư đệ, chỉ còn lại hai trận, nếu không chúng ta lên trận luyện một chút, so cái cao thấp?"

Thiếu niên cười hắc hắc: "Đã sư huynh mời, ta Nam Cung Phi, liền đắc tội!" Có chút gầy gò thân hình, rơi vào trong đại diện.

Thanh niên đôi mắt bên trong tinh quang xông ra, hấn khiêu chiến Nam Cung Phi, cũng là vì cho đồng môn sư huynh tìm kiếm đường, thử một chút cái này từ Thanh Long đảo tới thiếu niên sâu cạn.

Dù sao bọn hấn Thiên Cực Môn mấy vị Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, đều cho rằng thực lực của thiếu niên không phải bình thường.

Mất thấy Nam Cung Phi thân hình vọt ra, thanh niên thân hình lắc lư. Quanh thân xương cốt, đôm đốp rung động, cuồng bạo cuồng lực, thuận bờ vai của hấn, hung hăng ngả ra. Một cuồng lao nhanh, thanh bích sắc quang huy biến hóa ra, phảng phất giống như mây mù lao nhanh, thanh thế dọa người.

Lưu Từ Mẫn tên hiệu Phiến Thiên thủ, vị này đi theo hấn cùng đi hiển nhiên cũng là một vị dùng cuồng hảo thủ.

Vừa mới động thủ, dữ tợn tận lên. Chông chát cuồng lực, cùng Nam Cung Phi xông tới thân thể, hung hăng đụng vào nhau. Bên sân cái khác người tu luyện, nhìn thấy một màn này, thần sắc đều là khê động: "Vị này Bích Vân cuồng luyện không tệ, một cuồng bạo kích, mây mù bốc lên, rõ ràng chạy tới trung kỳ ý cảnh biên giới."

"Là không sai —— thế nhưng là gọi là Nam Cung Phi thiếu niên, cũng không phải bình thường, mau nhìn!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

83, Toái Không đao

Chỉ nghe thấy phịch một tiếng tiếng vang!

Chỉ thấy hai con tay không, hung hăng đụng vào nhau, một tùy ý bay lên, nhộn nhạo chổng chắt ánh sáng màu vàng óng, một mây mù mọc thành bụi, thoải mái lầy thanh bích sắc sắc thái. Cũng đúng lúc này, cọ rửa ra kim quang, đi ngược dòng nước, trực tiếp giết vào mây mù chỗ sâu.

Chỉ thấy mây mù mọc thành bụi chường lực, một nháy mắt nổ chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại. Thanh niên kêu lên một tiếng đau đớn, thật giống như bị người ở trước mặt đập một cước, không bị không chế bay rớt ra ngoài, hung hăng đâm vào trên mặt đất. Nặng nề lực lượng bộc phát, lớn như vậy điện đường, đều chấn động mạnh mẽ.

Thanh niên khoe miệng chảy xuống một tia máu tươi: "Thật cường hãn chường lực!"

Nam Cung Phi lộ ra một ngum rõ ràng, cười hắc hắc nói: "Su huynh đa tạ!"

Cái khác người tu luyện, rơi vào Nam Cung Phi trên mặt ánh mắt, đã phát sinh biến hóa. Tức chính là biết cái này thiếu niên thực lực không giống bình thường Thập Phương Anh Kiệt bên trong những cái kia chí cường Thái Khí người tu luyện, cũng đều là nhìn thật sâu một chút cái này nhìn có chút người vật vô hại thiếu niên.

Diệp Linh Vân lời bình nói: "Lục sư đệ, người này nhục thân lực lượng, cơ hồ cùng người tương đương."

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Bất quá nhưng trong lòng thì một cái ý nghĩ khác, Diệp Linh Vân nói Nam Cung Phi nhục thân lực lượng cơ hồ cùng hãn tương đương, kỳ thật cũng là không có kiến thức đến Lục Trần thực lực chân chính nguyên nhân.

Nếu không, liền sẽ không nói như vậy. Đương nhiên, Lục Trần cũng không có giải thích. Chỉ thấy trận thứ chín bởi vì Nam Cung Phi thủ thắng, thứ mười trận rất nhanh liền bắt đầu.

Chính là đẳng vân cửa lục bào thanh niên, hãn ánh mắt, rơi vào vị cuối cùng không có ra sân thanh niên trên thân, cười gằn nói: "Su đệ, mời đi!"

Cái này thanh niên một mặt bất đắc dĩ đáng tươi cười. Giống bọn hãn những này không phải xuất từ bốn môn người tu luyện, đến nơi này ngoại trừ Lộ Lộ mặt bên ngoài, tồn tại tác dụng liền là bồi luyện. Khiến cái này bốn môn người tu luyện, mượn nhờ bọn hãn, đem thanh danh lan truyền ra ngoài.

Vị này thanh niên cũng không phải ngồi chờ chết người, vừa mới đẳng tràng, cuồng hống một tiếng: "Tật Phong Kiếm pháp!" Thân hình chuyển động, lưu lưu lưu kiếm quang, từ trên người hãn bay vọt ra, lao nhanh tựa như một đao đao cuồng phong, đã hướng phía lục bào thanh niên tiêu xạ đi qua.

Lục bào thanh niên đôi mắt bên trong, tất cả đều là vẻ âm tàn, lạnh nhạt nói: "Cái gì Tật Phong Kiếm pháp, tại năm nào đó Toái Không đao trước, chẳng phải là cái gì!" Cái thẳng này ngón tay búng một cái, một sợi hừng hực đao quang, bay vọt ra, ông một tiếng, lao nhanh tựa như thiểm điện, lẳng không hung hăng chuyển động.

Đình đình đương đương tiếng va chạm, trong nháy mắt nổ tung. Trong chớp mắt, thanh niên kiếm quang, đã toàn bộ vỡ nát. Càng là một đao vô cùng dữ tợn đao quang, bay lên xuống dưới, không kiêng nể gì cả thẳng đến thanh niên bả vai mà đi!

Cái này một đao, nếu là bị bổ trúng, thanh niên cánh tay là giữ không được. Thanh niên bị hù sắc mặt tái nhợt, phi thân liền lui, thế nhưng là hãn lui lại nhanh, cũng nhanh bất quá, từ lục bào thanh niên trên thân bay lên ra đao quang.

Mất thấy, một đầu cánh tay liền muốn chôn vùi tại lục bào thanh niên trong tay thời điểm, một vệt ánh sáng ảnh bay vọt ra, thanh niên đã bị một cá nhân tóm ra.

Chính là cùng cái này thanh niên cùng đi đến Dã Lang bang người tu luyện. Vừa mới tránh ra, không thể ngăn cản đao quang, rơi xuống đất gạch bên trên. Vọt vọt vọt, liên tục ba tiếng vang trầm trầm, địa gạch băng liệt một mảnh.

Dã Lang bang người tu luyện, nhìn chòng chọc vào lục bào thanh niên, trùng điệp hừ một tiếng, cũng không nói lời nào, mang theo thanh niên lui về chỗ ngồi của mình. Nếu không phải tốc độ của hãn rất nhanh, trong tay cái này cá nhân, khả năng liền muốn phê bỏ! Hãn đương nhiên sẽ cảm hận lục bào thanh niên, chỉ là đẳng vân cửa thể lớn, bọn hãn Dã Lang bang đều chọc không nổi, chỉ có thể là tướng trong lòng oán khí, nuốt xuống.

Mà lục bào thanh niên đánh bại thanh niên, một đường một mặt vẫn chưa thỏa mãn chi sắc, tự lắm bả: "Thật đúng là đáng tiếc." Nói đến nơi này thời điểm, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, bờ môi chấn động, im ắng nói một câu nói. Tựa hồ là nói, kế tiếp liền là người!

Lục Trần cười nhạt một tiếng, cũng im ắng nói một câu nói, liền sợ người không đến!

Lục bào thanh niên đôi mắt bên trong dữ tợn, lập tức bạo phát đi ra, trùng điệp hừ một tiếng, hãn bất quá là muốn mượn đánh bại thanh niên tình thế, để Lục Trần nhìn xem, thực lực của hãn, đến tốt cùng mạnh bao nhiêu. Càng là muốn từ Lục Trần trên mặt, nhìn thấy e ngại sắc thái.

Thế nhưng là những này đều không có, hãn tự nhiên càng thêm phần nộ. Đương nhiên cũng không nói gì nữa.

Lúc này, nhìn Tiên nhi đứng lên, ánh mắt đảo qua toàn trường, nói: "Chư vị thủ đoạn thật đúng là không tầm thường, như vậy, hiện tại vòng thứ hai bắt đầu, vị kia sư đệ tới trước?"

Chúng người tu luyện, nhất thời không động.

Lục Trần đứng dậy, trầm giọng nói: "Đã chư vị do dự không chừng, vậy ta tới trước." Thân hình lác lư, đã rơi vào đại điện bên trong.

Một đôi sắc bén ánh mắt, tới tới lui lui tìm tòi.

Phạm là bị hấn ánh mắt nhìn chăm chú người tu luyện, thần sắc đều là có chút biến hóa! Cuối cùng, Lục Trần ánh mắt rơi vào lục bảo thanh niên trên thân, nói: "Năm sư huynh, người không phải muốn khiêu chiến ta sao, vậy thì tốt, ta đến rồi!"

Lục bảo thanh niên trong ánh mắt bắn ra một sợi dử tợn sóng ánh sáng, cười hắc hắc: "Năm nào đó các loại liền là hiện tại!"

Cái thẳng này thét dài một tiếng, thân hình lác lư, một vòng vô cùng sáng chói đao quang, không ngang hình rơi xuống, đã từ trên người hấn lao nhanh ra! Âm âm thanh âm, kéo dài không dứt cọ rũa, chỉ là trong nháy mắt, đã tới gần Lục Trần.

Dử tợn đao quang, so sánh với lúc trước một đạo chém vỡ thanh niên kiếm quang lực lượng, còn muốn tàn nhẫn. Vừa mới bạo phát đi ra, đã cuồng phong nổi lên bốn phía, dử tợn sóng xung kích, xông trên mặt đất nhỏ vụn chi vật, điên cuồng tán mạn khắp nơi ra ngoài.

Bên sân người tu luyện, đều là một mặt chán kinh: "Gia hỏa này, xuất đao tàn nhẫn như vậy, có cái này bao lớn thù sao?"

"Đây rõ ràng liền là chạy Lục Trần tính mệnh đi a!"

"Năm hơn, hấn điên rồi sao!"

Tức chính là Diệp Linh Vân, trên mặt cũng nhiều một chút ngưng trọng. Lần trước Lục Trần khi về nhà, nàng được Tề Vân Thiên thỉnh cầu, âm thầm bảo hộ Lục Trần, nhưng là đoạn thời gian trước, Lục Trần ra ngoài nhiệm vụ thời điểm, vừa lúc không tại, cho nên nàng không chắc chắn lắm, Lục Trần có thể hay không gánh vác được năm hơn xung kích. Dù sao cái này năm hơn, cùng Gordon không đồng dạng!

Thực lực của hấn chưa hấn thì càng mạnh, nhưng là tính tình tuyệt đối càng thêm âm tàn độc ác, tuyệt không phải Gordon bức này tâm trí không đủ trầm ổn người tu luyện có thể so sánh. Gia hỏa này vừa ra tay, liền là hung hấn công kích.

Trong lúc vô hình, Diệp Linh Vân trên thân khí tức đã thức dậy, một khi Lục Trần gánh không được, nàng liền sẽ xuất thủ, đem hấn kéo trở về.

Nhưng vào lúc này, đối diện anh vi trên mặt cũng nhiều một tia ý vị thâm trường, rất rõ ràng chỉ cần Diệp Linh Vân xuất thủ, nàng cũng sẽ xuất thủ ngăn cản.

Nàng bên trên Hoa Tinh mặc dù không có gì biểu thị, nhưng đều là đằng vân cửa đệ tử, một người xuất thủ, một người khác, há có thể cán nhìn xem? Diệp Linh Vân tâm, lập tức chìm xuống dưới! Cùng lúc đó, chung quanh cái khác Thái Khí cửu trọng hoặc là Thái Khí Đại viên mãn người tu luyện, trên mặt đều nhiều một chút quý dị sắc thái, cũng là lúc trước diễn hóa hình ảnh bên trong, Lục Trần bày ra đặc chất, kinh đến bọn hấn.

Bọn hấn không nguyện ý nhìn thấy, Cửu Huyền môn dạng này một cái chết cứng cửa, bởi vì một đời mới trưởng thành, tiếp tục kéo dài tiếp. Cho nên, Lục Trần nếu là bị năm hơn phế bỏ hoặc là xử lý, bọn hấn vui thấy kỳ thành.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

84, trung kỳ đao ý, Phi Tuyết đầy trời

Từng cái trùng trùng mắt, liền đợi đến bọn hấn hi vọng tình huống, ở trước mắt sinh sinh. .

Đúng lúc này!

Năm hơn bạo chém ra tới đao quang, đột nhiên chấn động, chỉ thấy một đạo vô cùng dử tợn kiếm quang, đi ngược dòng nước. Phảng phất giống như phóng lên tận trời bành trướng son nhạc, ngân sinh sinh tương bao phủ tới đao quang, băng chia năm xẻ bảy, hóa thành tán toái ánh sáng lấp lánh, bốn phương tám hướng quét ngang ra ngoài.

Năm hơn thân thể lớn như vậy, thật giống như bị người kéo lại dây lưng quần, thẳng tắp rơi xuống trên mặt đất bên trên, nặng nề tiếng va đập, oanh mặt đất, không ngừng lắc lư!

Chỉ thấy đao quang vỡ nát địa phương, Lục Trần mang theo một thanh kiếm, đi ra. Trên mũi kiếm, cực hạn Thanh Ngọc sắc ba quang, kéo dài không ngừng —— chính là như vậy một kiếm, đánh nát năm hơn bạo trảm Toái Không đao.

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang lóe sáng: "Người nghĩ đánh bại ta, si tâm vọng tưởng!"

Bên sân những người khác, trông mắt trông lớn hơn một chút, không dám tin nhìn trước mắt một màn này, Lục Trần thể mà hoàn hảo không chút tổn hại từ đao quang trấn áp bên trong, đi ra!

Cái thứ nhất bị Lục Trần đánh bại Gordon, một đôi tay bóp thành nắm đấm. Hẳn là cỡ nào hi vọng, Lục Trần bị năm hơn một đao đánh bại.

"Đáng chết!" Cái thằng này đôi mắt bên trong lãnh quang lưu động, khuôn mặt vận vẹo không còn hình dáng.

Chính lúc này, một tiếng nồn nóng găm thét truyền đến, rơi trên mặt đất niên kỉ hơn ngang tề mình, từng đạo đao quang, không kiêng nể gì cả từ trên người hắn diễn hóa, chỉ là trong nháy mắt, đao quang tái khởi, mà lại tỏa ra đao quang, so vừa rồi cường thịnh hơn hai lần, một đao nhắc ngang, ngăn ở lưỡi đao trước đó hư không.

Phảng phất giống như bị áp đặt làm hai nửa, vỡ vụn hư không, hướng phía hai bên tán ra, đao quang đã ra hiện tại Lục Trần trước người. Cách hắn chớp mắt, bất quá một tắc!

Lạnh lẽo hàn quang từng mảnh nhỏ bay bổng lên, Lục Trần trên đầu mũi lông tơ, trong nháy mắt nổ tung, càng là vân da cũng nhịn không được toác ra từng cái từng cái vết rách.

Một tia nhỏ xiu máu tươi, lặng yên không một tiếng động bên trong, đã tiêu xạ ra.

Trên chỗ ngồi Diệp Linh Vân, óng ánh trong ánh mắt, hàn quang chuyển động. Một thân khí tức, càng là có tuôn ra tới xu thế. Một khi Lục Trần gặp nạn, nàng liền sẽ xuất thủ, đem hắn từ lưỡi đao phía dưới mang ra.

Cùng lúc đó, cùng Diệp Linh Vân đối diện anh vi, một thân dữ tợn khí tức, cũng đi theo tràn ra đến, chỉ cần Diệp Linh Vân xuất thủ ngăn cản, nàng sẽ không chút do dự lao ra! Tuy nói Diệp Linh Vân hung hãn, đã qua nàng, nhưng là nàng mười phần tự tin cho rằng, ngăn lại cái này để nàng đổ kỵ đến cuồng nữ nhân, vẫn là có thể.

Về phần cái khác trên bàn tiệc người tu luyện, đều là một mặt xem trò vui tư thái. Cửu Huyền môn cùng đẳng vân cửa tranh đấu, bọn hắn tìm đường chết mới có thể trốn lần đi vào.

Bọn hắn đôi mắt bên trong, càng là mang theo một vòng dữ tợn.

Không nói những người khác, liền nói Gordon cái thằng này khoe mắt chống ra, hai viên trông mắt đều nhanh muốn từ trong hốc mắt nhảy ra ngoài, hơi thở gấp rút, phảng phất giống như đối địch không phải năm hơn mà là hắn Gordon, một ngưng cương nha gắt gao cắn, găm nhẹ liên tục: "Nhanh, nhanh, nhanh, chỉ cần một hơi, liền có thể tương cái này hỗn trướng, bỏ làm hai nửa!"

Phảng phất giống như đã nhìn thấy Lục Trần bị trăm ngàn diện xuất hiện, Gordon sắc mặt, xông lên một tầng hưng phấn ửng hồng. Vạn. Vạn vạn

Nhưng đúng lúc này, Lục Trần Phục Giao Kiếm quét ngang ra, lấy càng thêm nhanh chóng độ quét ngang, ông một tiếng, lệch một ly nằm ngang ở lưỡi đao trước đó.

Trong lúc nhất thời, đao Quang Kiếm ánh sáng, nhao nhao loạn bạo. Nhìn như vô cùng dữ tợn đao quang, gờ khắc này, lại lần nữa bị quét ngang ra mũi kiếm quấy đến vỡ nát.

Đương nhiên, Lục Trần Phục Giao Kiếm cũng bởi vì đao quang, bị xông một trận chập chòn, lực lượng cuồng bạo quét ngang không ngừng, thân hình nhất thời bất ổn, ngay cả đẩy bảy tám bước.

Trái lại năm hơn, khuôn mặt hoàn toàn bóp méo! Bởi vì tự hào đao thứ hai công kích, lại thất bại.

Giờ phút này nội tâm của hắn là cháy bỏng, một thân lực bào, đồ rào rào chấn động, trong ánh mắt sau cùng một điểm lý trí, đã tiêu tán, đôi chi mà đến đều là điên cuồng sắc thái, cuồng hồng một tiếng: "A, đáng chết đồ vật, ngăn lại thứ nhất đao đao thứ hai, tính là gì? Thứ ba đao, mới là năm nào đó chỉ cường thực lực —— trung kỳ đao ý, Phi Tuyết đầy trời, chém hắn cho ta a."

Một tiếng vang ầm ầm, lao nhanh ra đao quang, đột nhiên nổ tung, hóa thành tuyết rơi đồng dạng tán toái đao quang, lấy tứ phía vây kín xu thế, bao phủ Lục Trần.

Một nháy mắt về sau, Lục Trần chung quanh thân thể, phương viên nửa trượng trong vòng, đã không gặp được Lục Trần cái bóng, tất cả đều là dữ tợn đao quang, nghiêm nhiên bị chìm ngập trong đó.

Diệp Linh Vân đứng lên, một thân lạnh thấu xương khí thế, phảng phất giống như dữ tợn núi tuyết, ngang qua mà lên.

Nàng đứng lên, anh vì tự nhiên cũng không có lạc hậu, lạnh nhạt cười nói: "Diệp sư muội, tiểu bối tranh đấu, người như vậy xuất thủ, không hợp quy củ đi!"

Trong lúc nhất thời, hai người cách không giao chiến.

Bên sân cái khác người tu luyện, đôi mắt bên trong nhẹ nhõm chỉ ý, lại nhiều một chút. Theo bọn hắn nghĩ, có thể để cho Diệp Linh Vân như thế để ý, Lục Trần mười phần, gánh không được.

Xó xinh bên trong Nam Cung Vũ, ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, mang theo một tia sốt ruột ba động, mỉm cười hỏi bên người Nam Cung Phi, "A Phi, bây giờ nhìn đâu!"

Nam Cung Phi ánh mắt rơi vào giữa sân, lắc đầu, nói: "Muốn nói thực lực, năm hơn thực lực, chưa hẳn liền mạnh hơn Gordon. Thế nhưng là cùng Gordon khác biệt, cái này năm hơn vừa lên đến liền ra hết toàn lực, không cho Lục Trần nửa điểm cơ hội, thứ nhất đao thứ hai, tức chính là thăm dò, cũng không giống bình thường, mà hiện tại thứ ba đao, nghiêm nhiên tuôn ra hẳn trung kỳ đao ý át chủ bài. Lần này chăm chú đối chiến, tức chính là Lục Trần tu vi trong người đồng lứa, mười phần hiểm thấy, chỉ sợ khó mà may mắn thoát khỏi!"

"Ai, thật sự là đáng tiếc! Khó được nhìn thấy một cái so ta niên kỷ hoàn tiểu, thực lực mạnh như vậy đối thủ, đều không có cơ hội, cùng hắn tranh cao thấp một hồi!"

Nam Cung Vũ nhẹ gật đầu: "Chỉ cần người chính thức tại Trần quốc tu luyện giới đẳng tràng, về sau cơ hội như vậy sẽ còn thiếu sao?"

Nam Cung Phi cười hắc hắc.

Một bên khác, Thượng Quan Thanh Ngọc nhìn thoáng qua đứng tại bên trên thanh niên, nói: "Sư huynh, người thấy thế nào?"

Thanh niên mỉm cười: "Lục Trần thua không nghi ngờ, coi như may mắn sống sót tính mệnh, chắc chắn biến thành phế nhân! Đàng vân cửa Toái Không đao, đao pháp ác độc xảo trá, đao đao thẳng đến yếu hại, lần này Lục Trần gánh không được."

Thượng Quan Thanh Ngọc ánh mắt lấp lóe, thở dài một hơi.

Tiêu Thiên Phương tức thời chỉ điểm một câu: "Thanh Ngọc, người phải nhớ kỹ, đối với Lục Trần cái thẳng này đánh giết bản môn đệ tử tiềm ẩn địch nhân, tuyệt đối không nên còn có chút nào lòng thương tiếc. Chớ nói chi là hắn đã hiện ra không phải bình thường thiên tư, liền không thể cho đối phương cơ hội trưởng thành!"

Thượng Quan Thanh Ngọc có chút không đành lòng, nói: "Thế nhưng là Lục sư đệ, so Thanh Ngọc còn muốn nhỏ hai tuổi đâu, mười sáu tuổi vẫn chưa tới, quá đáng thương."

Tiêu Thiên Phương lạnh nhạt nói: "Về sau người thành thói quen."

Nhưng đúng lúc này, năm hơn cuồng quét ra vỡ vụn đao quang, trung kỳ đao ý, Phi Tuyết đầy trời, tại một mảnh nóng nảy tinh quang chiếu rọi phía dưới, phảng phất giống như tan rã tuyết động, một mảnh liền tiếp một mảnh, một đạo liền tiếp một đạo, vỡ nát, tiêu vong, mất diệt, không còn tồn tại.

Theo sát lấy, một đạo dữ tợn mũi kiếm, cuốn lên trùng điệp khí lãng, từ bên trong bay vút ra. Huru một tiếng, thẳng đến còn tại nửa không trung xông tới năm hơn.

Năm hơn trên mặt vẫn như cũ tràn đầy, nhìn thấy Lục Trần bị phế sạch hoặc là bị xử lý vui sướng, chỗ nào nghĩ đến, thế cục trong khoảnh khắc sinh dạng này chuyển biến, lấy về phần tự thân đao ý sụp đổ, mũi kiếm tiêu xạ lúc đi ra, cả cá nhân đều ngăn cản cả người!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

85, sụp đổ nguyên khí, 1 kích trọng thương!

Nếu như nói vừa lúc bắt đầu, năm hơn treo lên mười hai phần lực chú ý, thế nhưng là đắc ý quên hình phía dưới, năng có năm phần lực chú ý, đã rất đáng gờm rồi.

Đội đến hàn quang sắc bén toàn bộ lẫn lộn, năm hơn rõ ràng tại phảng phất giống như mặt kính trên kiếm phong nhìn thấy mình dữ tợn khuôn mặt thời điểm, cả cá nhân kích Linh Linh run rẩy, tinh thần lập tức trở về. Ánh mắt nheo lại, chỉ thấy một đạo vô cùng kiếm quang sáng chói, cách hắn đã không

đủ một thước, cuồng bạo xung kích, đánh cho quần áo trên người, từng tầng từng tầng sụp ra.

Trên dưới quanh người, phảng phát giống như huyết dịch bị ngăn chặn đồng dạng, đã vận chuyển không khoái.

A! Năm hơn ngang gầm thét, trong tiếng hô, mang theo tuyệt vọng, cùng khó mà ngôn ngữ hoảng sợ. Hắn cũng nghĩ không ra, rõ ràng bị một mực bị hấn chưởng không trong tay cục diện, làm sao đột nhiên liền lật bàn rồi?

Đồng dạng không nghĩ ra, còn có cái khác người tu luyện. Từ Tiêu Thiên Phương bức này danh liệt Thập Phương Anh Kiệt năm vị trí đầu người tu luyện, cho tới nhận định Lục Trần dù sao gánh không được một chiêu này thanh thiếu niên một đời những người tu luyện, từng cái diện cơ điên cuồng loạn động, rất có một loại bị người hai mặt giáp công rút vô số cái cái tát cảm giác, diện cơ nóng bỏng một trận nhói nhói.

Đánh mặt tư vị, không phải rất dễ chịu!

Chỉ có Diệp Linh Vân, thờ dài một hơi: "Quả nhiên là không giống bình thường thiếu niên lang!" Trên mặt tự tin đáng tươi cười, tràn lan.

.

Thân là người trong cuộc niên ki hơn, cuối cùng không phải bình thường người tu luyện, nhìn xem tiêu xạ tới mũi kiếm, liền muốn đánh vào thân thể của hắn, thiên quân một tề, trong lòng bàn tay đao quang tập kết tại ngực. ? ap;

Trong lúc nhất thời, một ngưng nặng nề quang thuẫn, mắt thấy liền muốn thành hình. Phản ứng của hắn cũng không chậm, thế nhưng là lúc này biến khởi cuối cùng gấp gáp, mũi kiếm đã oanh bắn tới.

Phanh phanh phanh!

Chưa ngưng tụ thành trạng thái mạnh nhất quang thuẫn tại kiếm quang bạo kích dưới, tựa như bạo liệt pha lê, chia năm xẻ bảy, như vậy không còn tồn tại.

Dữ tợn kiếm quang khí lẫm, đã rơi vào năm hơn trên thân. Năm hơn ngang tê mình, phần khởi trong lòng bàn tay đao, liều mạng ngăn cản tại trước người.

Lưỡi đao của hắn không tệ, vẫn như cũ quá mức vội vàng, lấy về phần tại mũi kiếm bị đuổi tới Lục Trần ôm đồm trong tay, chín đạo ngưng tụ thành một chùm sáng, lại lần nữa phun ra kiếm quang trước mặt.

Yếu ớt thật giống như một trương giấy nháp, ầm một tiếng, trực tiếp bạo thành hai đoạn, như vậy đứt đoạn. Mà năm hơn được đao phong ngăn cản, cũng tương kiếm quang đẩy ra, bắt quả cả cá nhân nhưng thật giống như điều bị đứt dây, bay ngược lấy ngã văng ra ngoài. Một đường bay tứ tung, không hạ hai trọng, về sau công địa hung hăng đâm vào trên mặt đất, từng ngụm máu tươi, từ trong mồm phun ra, theo sát lấy một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, tuôn ra đến: "A, đao của ta a!"

Muốn biết, lưỡi đao của hắn cũng là phẩm chất đạt tới Cao giai nguyên khí tồn tại, giá trị phi phàm. Hắn năng tại bây giờ tu vi, có được một thanh dạng này đao, phí hết không ít đại giới.

Thế nhưng là hiện tại, lưỡi đao bị hủy diệt. Trong lòng tích tụ chi khí, toàn bộ bạo, một ngụm đỏ thắm máu tươi, lại từ năm hơn miệng bên trong phun ra. cái thẳng này lửa giận công tâm phía dưới, tinh thần đánh mất, từ dưới đất nhảy lên một cái, mang theo trong tay một nửa lưỡi đao, cuồng hồng: "Lão tử muốn giết ngươi!"

Gia hỏa này điên rồi, nóng nảy ba động, điên cuồng bạo.

Lục Trần đôi mắt bên trong, lãnh quang ba động, âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi muốn chết!" Không lùi không tránh, phảng phát giống như một thót lao nhanh khoái mã, đón năm hơn hung hăng đụng vào.

Phốc, phát tay một quyền nhắc ngang, liền đem đối phương đứt gãy lưỡi đao, đánh thành phần vụn, tựa như một khối rơi xuống tảng đá, đâm vào năm hơn trên thân.

Năm hơn lại khó chống cự, tựa như phá bao tải đồng dạng, quăng bay ra ngoài, lại một lần đập xuống đất, bị hắn đập trúng mặt đất tại chỗ băng liệt, mạng nhện đồng dạng vết rạn, kéo dài khuếch tán không hạ nửa trọng.

Giờ khắc này, năm hơn như muốn hôn mê đi qua.

Lục Trần tỏa ra nhục thân lực lượng, toàn bộ bạo, đem hắn trên dưới quanh người xương cốt, đứt đoạn không hạ ba thành, đặc biệt là trước ngực xương sườn cơ hồ toàn bộ đứt đoạn, bên trong tạng khí nội phủ thương tích cũng là cực kỳ nghiêm trọng.

Đồng thời, Lục Trần độ không thấy, tiếp tục tiêu xạ lên, một kiếm quét ngang xuống dưới. Họ Niên không phải tốt đồ vật, có cơ hội xử lý đối thủ, sẽ không nương tay, mặc dù nơi này là Thánh Tuyệt cung! Nhưng là quân không biết, lúc trước gia hỏa này mấy lần đều là hạ sát thủ, rõ ràng liền là muốn đẩy hắn vào chỗ chết, đã đối phương không có kỵ gì, hắn lại có cái gì tốt có kỵ?

Anh vi nhìn thấy một màn này, giận dữ: "Hỗn trưởng, dừng tay!" Lăm lết phần màu đỏ sóng ánh sáng, từ trên người nàng tiêu xạ ra. Lại là một cây Hồng Lăng, run run tựa như trường tác đồng dạng, thẳng đến Lục Trần.

Diệp Linh Vân lạnh lùng cười một tiếng: "Anh sư tỷ, tiểu bối tranh đấu, ngươi đến ngang ngược can thiệp, hợp quy củ sao?" Chẳng khác gì là tướng anh vì lúc trước nói lời, hoàn trả trở về. Theo sát lấy một kiếm quét ngang, xoẹt một tiếng, lao nhanh đi ra kiếm quang, tương đối phương Hồng Lăng quay đến vỡ nát.

Đầy trời hồng quang bay múa, anh vì trên mặt, phun lên một tầng ửng hồng. Hai người đang lúc tranh đấu, anh vì lại rơi xuống hạ phong. Bất quá hành động của nàng, cuối cùng vẫn là cản lại Diệp Linh Vân. Chỉ thấy Hoa Tinh trong lòng bàn tay hòa diễm lao nhanh, một đạo lặn lộn ra Hỏa Diễm đao ánh sáng, nằm ngang ở Lục Trần trước người.

Vừa vặn kẹt tại Lục Trần trong lòng bàn tay mũi kiếm trước đó, ầm một tiếng, mũi kiếm hung hăng đâm vào đao quang phía trên. Đao quang vỡ nát, hỏa diễm bay lên không, Lục Trần thân hình vẫn là bị cản lại. Mà lúc này, một đạo hỏa quang lao nhanh, đã hôn mê đi qua niên kỉ hơn, bị Hoa Tinh Chop vào trong lòng bàn tay, trở xuống trên chỗ ngồi.

Lục Trần lòng mảy phong nhảy lên, trong lòng mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng là không tiếc nuối. Có cơ hội xử lý năm hơn đương nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình, không có cơ hội, cũng không có quan hệ. Năm hơn nhân vật như vậy, có bao nhiêu hấn giết nhiều ít, có chết hay không, lại có quan hệ thể nào? Trọng yếu là, Lục Trần trong lòng ác khí đã xuất tấn.

Hoa Tinh một đôi mắt rơi vào Lục Trần trên thân, diện cơ có chút nhảy lên, trầm giọng nói: "Tiểu gia hỏa này lực lượng thật mạnh a, vừa rồi mặc dù chỉ là tiện tay một kích, nhưng là hấn thể mà một chút sự tình đều không có ngăn lại. Kẻ này nếu là tiếp tục trưởng thành tiếp, khó lường."

Anh vì một mặt thâm hận, có chút oán trách: "Hoa sư đệ, ngươi rõ ràng có thể thừa cơ chém giết kẻ này, vì sao thu tay lại?"

Hoa Tinh khóe mắt nhảy lên, nói: "Chung quy là năm sư đệ ra tay trước đây, xuất thủ xử lý Lục Trần dễ dàng, nhưng chỉ sợ đẳng vân cửa phải kinh thụ các phương chỉ trích, tại thanh danh bất hảo."

Anh vì bất mãn hết sức trừng Hoa Tinh một mặt, hừ một tiếng, từ trong ngực lấy ra một viên đan dược, nhét vào năm hơn miệng bên trong.

Cuồng bạo dược lực làm dịu, năm hơn thương thế ổn định.

Kỳ thật những thương thế này, đối với người bình thường mà nói, tuyệt đối là không thể cứu được vết thương trí mạng, thế nhưng là đối với tu vi đạt tới Thái Khí cảnh giới người tu luyện mà nói, chỉ cần đan điền vẫn còn, khí không còn tại, vẫn là có thể khôi phục. Đương nhiên, di chứng cũng là có. Bất quá một chút di chứng, cùng tính mệnh tương đối, đây tính toán là cái gì?

Một bên khác!

Chúng người tu luyện, nhìn về phía Lục Trần ánh mắt lần nữa thay đổi.

Sa Hải sau lưng thanh niên, mang trên mặt thâm trầm kiêng kị: "Người này thực lực thật mạnh, đặc biệt là một thân vô cùng điều luyện nhục thân, hung hấn làm cho người chỉ!"

Sa Hải đôi mắt bên trong tràn ngập ngưng trọng sắc thái: "Nếu là đợi chút nữa đụng phải người này, không có cơ hội xuất thủ, ngươi liền nhận thua, ngươi không phải hấn đối thủ, tương người này lưu cho quý sư đệ!" Nói đến nơi này thời điểm, hấn ánh mắt, rơi vào đứng tại Mạc Lâm Phong sau lưng thanh niên.

Chỉ thấy vị này thanh niên đôi mắt bên trong, phun ra một cỗ vô cùng cuồng bạo về hưng phấn.

Lúc này, Lôi Bạo cười tùm tùm nhìn thoáng qua trên trán mồ hôi nóng chảy xuôi xuống tới Tiết Sơn, nói: "Tiết sư đệ, ngươi hiện tại, còn có mấy phần phần thắng?"

Tiết Sơn một mặt đáng ghét: "Người này nhục thân, không dưới ta, tại nhục thân lực lượng không chiếm ưu thế hướng dưới, vèn vèn lấy đao pháp mà nói, ta tỷ số thắng, không đủ ba thành!"

Lôi Bạo nhẹ gật đầu: "Ngươi năng nhận rõ tự thân không đủ, cũng là tiến bộ."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

86, 0 ảnh kiếm quyết

Tiết Sơn Trịnh mà trọng chi nhẹ gặt đầu, nói: "Mặc dù Lục Trần rất mạnh, nhưng là nếu để cho ta đụng phải hắn, ta còn là sẽ dốc toàn lực giành thắng lợi."

Nói đến nơi này thời điểm, Tiết Sơn đôi mắt bên trong tỏa ra ánh sáng, lại sáng lên một chút.

Một bên khác, Nam Cung Phi trừng trừng mắt, nói: "Ngược lại là xem thường gia hỏa này, đang lo không có cơ hội cùng hắn tranh cao thấp một hồi, đợi lát nữa hắn là liền có cơ hội."

Nam Cung Vũ mỉm cười.

Lần này Lục Trần hạ tràng, Sa Hải sau lưng thanh niên, chỉ sợ cùng Lục Trần chạm mặt, cái thứ nhất nhảy ra ngoài, ánh mắt rơi vào Hoa Tinh sau lưng thanh niên trên thân, nói: "Đương sư đệ, mời đi!"

Hoa Tinh sau lưng cái này thanh niên, tồn tại cảm không mạnh. Lần này bị điểm tên, thân hình nhảy vọt, rơi vào đại điện bên trong, ánh mắt rơi vào người khiêu chiến trên thân, nói: "Đương Khiêm, còn xin sư huynh thủ hạ lưu tình."

Thanh niên đôi mắt bên trong hàn quang toàn bộ nở rộ, đưa tay một kiếm bay lên, con đường cùng lúc trước Sa Hải thi triển đồng dạng, rõ ràng cũng là sóng cuồng kiếm quyết, chỉ thấy bay là tà kiếm quang, lao nhanh tựa như chảy xuôi dòng nước, chỉ là trong nháy mắt, đã bị buộc gần Dương Khiêm.

Đương Khiêm lông mày phong có chút nhảy lên, thân hình khẽ nhúc nhích, nóng nảy đao quang, một nháy mắt đã nở rộ. Chỉ thấy cuộn cuộn như nước thủy triều hòa diễm, toàn bộ đốt cháy!

Àm!

Đao quang quyền bắn ra ánh lửa, cùng kiếm quang chấn động gọn sóng, hung hăng đụng vào nhau, trong lúc nhất thời, ánh lửa lao nhanh, gọn sóng vỡ nát.

Cả hai lập tức hiện ra cháy bỏng tư thái, nhưng đúng lúc này. Đầy trời ánh lửa tại chỗ nổ tung, bay là tà xông bay ra ngoài khí lãng, phảng phất giống như vô số Hỏa tiễn, toàn bộ hướng phía thanh niên đánh đi.

Thanh niên chỗ nào ngờ tới sẽ có chuyện như vậy? Kinh hô không ngừng: "Lại là trung kỳ đao ý? Đáng chết!" Trong lúc vội vã, dữ tợn mà lên kiếm quang, đưa ngang trước người, liều mạng muốn ngăn cản Hỏa Diễm đao ánh sáng xâm nhập, thế nhưng là căn bản ngăn cản không nổi.

Qua trong giây lát, trên người hắn bạo liệt ra kiếm quang nhao nhao vỡ vụn. Thân thể lớn như vậy, tựa như phá bao tải đồng dạng, bay rớt ra ngoài, ngồi sập xuống đất.

Mắt thấy Dương Khiêm cuồng bạo khí lãng, phảng phất giống như hùng lực hỏa diễm đang thiêu đốt, thanh niên vội vàng hô to: "Ta nhận thua!"

Vừa mới nói xong!

Đương Khiêm khí tức trên thân, thật giống như chưa hề xuất hiện qua đồng dạng, trong nháy mắt tiêu tán. Thế là, đằng vân cửa bảo vệ một cái năm vị trí đầu danh ngạch!

Theo sát lấy khiêu chiến tiếp tục.

Mặc Lâm Phong sau lưng thanh niên vèo một tiếng vọt ra, ánh mắt rơi vào lúc trước mượn nhờ trăm dặm Thiên Hà tấn cấp thanh niên trên thân, nói: "Quý Thiên Phàm khiêu chiến Bạch Hạc Xuyên sư đệ —— mời đi!"

Đến từ trời hươu sơn trang Bạch Hạc Xuyên vẻ mặt nghiêm túc.

Trước mặt Quý Thiên Phàm hẳn đương nhiên tình huống, người này là Thiên Cực Môn nhất chú mục thiên tài. Thiên Cực Môn gia đại nghiệp đại, môn hạ đệ tử sao mà đông đảo, năng tại thiên tài bên trong, giết ra người tới vật, há có thể coi thường? Sa Hải cùng Lưu Từ Mẫn sau lưng hai cái thanh niên, mặc dù cũng rất mạnh, thế nhưng là cùng hắn tương đối, kém quá nhiều.

Bạch Hạc Xuyên trận đầu lúc, cũng là đứng một cái tiện nghi. Đương nhiên thân là thế hệ này đột xuất nhân vật, hắn vẫn là có một điểm lòng hiếu thắng, vừa mới đăng tràng, cuồng bạo xung kích, đã tỏa ra. Trùng trùng điệp điệp kiếm quang, từ trên người hắn toàn bộ bạo, chỉ là trong nháy mắt, thẳng đến Quý Thiên Phàm mà đi.

Quý Thiên Phàm lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Có chút ý tứ. "

Chỉ thấy ống tay áo của hắn chấn động mạnh một cái, một sợi cực kì hùng lực kiếm quang, đột nhiên tiêu xạ ra, sau mà hạn chế ra hiện tại Bạch Hạc Xuyên trước mặt.

Bạch Hạc Xuyên hết thấy kiếm quang, căn bản gánh không được như vậy xung kích, vừa đối mặt không đến, đều vỡ vụn! Rơi vào đường cùng, cuồng hồng một tiếng, trên dưới quanh người, một vòng kim sắc ánh sáng, hóa thành một ngục chuông lớn, đã bị hắn cầm nắm ra.

Ông một tiếng đưa ngang trước người, thế nhưng là Quý Thiên Phàm kiếm quá nhanh.

Vụt một tiếng, đâm trúng kim quang chuông lớn yếu kém điểm, lớn như vậy chuông diện chấn động mạnh mẽ, kim quang ba động bên trong, kém chút từ Bạch Hạc Xuyên trong lòng bàn tay bay ra ngoài.

Bạch Hạc Xuyên giật nảy mình, không thể nào thân thể hùng tráng, đột nhiên chuyển động, lệch một ly từ kiếm quang phía dưới tránh ra. Vừa mới tránh ra, bên cạnh thân hư không, bị cuồng bạo lao nhanh mũi kiếm, oanh ra một đạo thật sâu vết rách.

Theo sát lấy, hạo đẳng kiếm quang lại lần nữa thoải mái. Quý Thiên Phàm mũi kiếm đối đâm vì đập, tựa như roi đồng dạng, hướng phía Bạch Hạc Xuyên chuông lớn quất tới.

Bạch Hạc Xuyên diện cơ nhảy lên, một thân chân khí quán chú trong đó, lại lần nữa đưa ngang trước người.

Đôi mắt bên trong ngoan lệ quang mang, đã bạo. Đối phương Kiếm pháp cố nhiên xuất quỷ nhập thần, hung hãn vô cùng, hấn cũng không tin, hấn ngay cả phòng ngự cơ hội đều không có?

Mặc dù chỉ là xuất thân trời hươu son trang, thể nhưng là Bạch Hạc Xuyên đối với mình phi thường tự tin.

Độ không kịp đối phương, hấn hấn! Nhưng là cái này miệng chuông lớn, là hấn lập thân căn cơ, không nói gì, không thể để cho, lần này bạo kích.

Cả hai lại một lần hung hăng đụng vào nhau.

Để Bạch Hạc Xuyên không khỏi kinh hãi chính là, giá trị các loại lực lượng chuông lớn, thể mà hoàn toàn ngăn không được kiếm quang bạo kích.

Ông ông sóng âm, kéo dài không dứt khuếch tán. Chuông lớn vỡ nát, Bạch Hạc Xuyên kêu lên một tiếng đau đớn, bị nện bay tứ tung ra ngoài, một đường lao đảo, lui ra ngoài không hạ hai trượng.

Sau một khắc!

Bạch Hạc Xuyên đôi mắt sâu bên trong, nồng đậm kiêng kị đã bạo.

Quý Thiên Phàm mũi kiếm thu hồi, lạnh nhạt nói: "Còn muốn đánh sao?"

"Còn đánh cái gì?" Bạch Hạc Xuyên một mặt đắng chát, "Sư huynh Kiếm pháp tại trên ta, lực lượng càng là nghiền ép ta! Hai loại sức mạnh, đều bị sư huynh khắc chế, tự nhiên không phải sư huynh đối thủ, đã biết rõ không phải đối thủ, vì cái gì còn muốn đánh?" Nói đến nơi này, có chút thất lạc trở lại trên chỗ ngồi.

Thế là, Quý Thiên Phàm tiến giai năm vị trí đầu.

Mấy vị khác, nhìn về phía Quý Thiên Phàm ánh mắt càng lộ vẻ khác sâu: "Quý sư huynh thực lực, thật đúng là không đơn giản đâu! Chiêu này, lại nhanh lại mạnh Thiên Ảnh Kiếm Quyết, thật đúng là không đơn giản đâu!"

"Cái gì là Thiên Ảnh Kiếm Quyết?"

"Thiên Ảnh Kiếm Quyết đều không biết, người không phải đâu! Đây Kiếm pháp không chỉ có là Thiên Cực Môn Thái Khí cảnh giới xếp hạng đệ nhất kiếm thuật, càng là Thái Khí cảnh giới, lực công kích cũng là đệ nhất công pháp, truyền thuyết loại kiếm thuật này tu luyện tới sâu vô cùng cảnh giới, một kiếm nhắc ngang, phảng phất giống như thiên kiếm bay tứ tung, cho nên có cái tên này." Mấy cá nhân, một mặt kiêng kị nhìn xem Quý Thiên Phàm.

Thiên Ảnh Kiếm Quyết? Lục Trần nhìn thật sâu người này một chút, tự lẩm bẫm, "Loại này Kiếm pháp mặc dù chưa từng kiếm đạo toàn cảnh, nhưng thật rất mạnh —— mà gia hỏa này, chính là một tên kinh địch."

Bạch Hạc Xuyên mặc dù thanh danh không nghĩ, nhưng thực lực không yếu, thể mà bị Quý Thiên Phàm nhẹ nhõm đánh bại, thực lực của hấn có thể nghĩ. Có lẽ là cảm ứng được Lục Trần ánh mắt, Quý Thiên Phàm ánh mắt quét ngang tới, hai đạo ánh mắt tại nửa không trung giao hội, tạo nên tầng tầng cực hạn tinh quang, vừa đi vừa về không ngừng lấp lóe.

Quý Thiên Phàm đôi mắt bên trong cuồng bạo chỉ sắc không còn che giấu, mà Lục Trần trên người khí phách, cũng bay tứ tung.

Theo sát lấy, Tiết Sơn đẳng trảng, cái thằng này tương cái cuối cùng kẻ yếu chọn trúng, nhẹ nhõm tấn cấp. Đón lấy, cuối cùng một trận, không cần chọn lựa đối thủ, trực tiếp bắt đầu. Bởi vì chỉ còn lại cuối cùng hai cá nhân, chính là Thượng Quan Thanh Ngọc, cùng Nam Cung Phi.

Nam Cung Phi mang trên mặt thật thà đáng tươi cười, nói: "Thượng Quan sư tỷ ngàn vạn muốn thủ hạ lưu tình a, tiểu đệ cái này thân gân cốt, nhưng khi không được sư tỷ trọng kiếm nghiền ép."

Thượng Quan Thanh Ngọc buồn cười nhìn cái này thiếu niên một chút, nói: "Sư đệ cũng không cần cố ý đem mình trang rất yếu, đối ta vô dụng, người kỳ thật rất mạnh."

Nam Cung Phi cười hắc hắc: "Ai nha, bị sư tỷ xem thấu —— đã như vậy, vậy liền bắt đầu đi, để tiểu đệ lĩnh giáo sư tỷ Kiếm pháp!"

Thượng Quan Thanh Ngọc lắc đầu, nói: "Ta mới sẽ không cùng người đánh! Thắng, thật mất mặt —— thua càng không mặt mũi!" Cô nương này, ngược lại là một cái sáng khoái tính tình, quay người hạ trảng mà đi.

Lưu lại Nam Cung Phi ngạc nhiên một trận, cái này thiếu niên nắm vuốt cằm của mình, có chút không đủ tận hưởng hạ tràng mà đi.

Thế là, cuối cùng ngũ cường xác lập, Lục Trần, Dương Khiêm, Quý Thiên Phàm, Tiết Sơn, cùng Thanh Long đảo Nam Cung Phi. Năng đi đến bước này người tu luyện, đều không đơn giản.

Lúc này, Ninh Tiên Nhi lấy ra năm viên viên cầu, trầm giọng nói: "Nơi này có năm viên viên cầu, bên trong còn có năm cái cấp, một tới năm, rút trúng số một người tu luyện, giao đấu số năm, rút trúng số hai người tu luyện giao đấu số bốn, về phần số ba, bên cạnh ta vị sư đệ này, miễn cưỡng coi như một cái đối thủ, rút trúng số ba sư đệ thắng hẳn, mới có thể tấn cấp, nếu là thua, chỉ có thể bị đào thải!"

"Bất quá —— chừ vị mới yên tâm, tức chính là sư đệ ta thắng, cũng sẽ không tham gia vòng tiếp theo tỷ thí!" Ninh Tiên Nhi thật giống như, bên người nàng người này, nhất định năng thủ thắng đồng dạng.

Lục Trần nhìn cái này đeo kiếm thiếu niên một chút, người này cũng không đơn giản!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

87, Lục Trần vs Nam Cung Phi

Ninh Tiên Nhi nói như vậy, chúng người tu luyện đều thờ dài một hơi. Bọn hắn liền sợ Thánh Tuyệt cung người, cũng ra tranh đoạt, vậy liền không có ý nghĩa.

Diệp Linh Vân nhìn thoáng qua Lục Trần, nói: "Lục sư đệ, ngươi có lòng tin tranh đoạt gốc kia lạnh Băng Linh Thảo sao?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Cái này gốc Linh thảo, tình thế bất buộc."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu: "Ngươi có lòng tin như vậy, ta ngược lại thật ra không lo lắng —— bất quá phải cẩn thận, còn lại mấy cá nhân ngoại trừ đẳng vân cửa Dương Khiêm hơi yếu một điểm, kia ba cá nhân, đều không đơn giản."

Lục Trần cười nói: "Sư tỷ xin yên tâm, ta biết nặng nhẹ." Thân hình lác lác, đã đi đến đại điện bên trong, ánh mắt tại cái khác mấy cá nhân trên người đảo qua.

Đẳng vân cửa Dương Khiêm, một mặt ngưng trọng.

Thanh Long đảo Nam Cung Phi, giống như người không việc gì đồng dạng, linh động trông mắt, quay tròn chuyển động.

Thiên Cực Môn Quý Thiên Phàm, tầm mắt nửa che, nhìn như không thêm để ý —— nhưng chỉ cần là người, đều có thể từ trên người hắn cảm giác được một cỗ dữ tợn kiếm ý.

Mà giáu thần môn Tiết Sơn, thì là có chút khản trương.

Về phần Lục Trần, hít sâu một hơi, tại Ninh Tiên Nhi tuyên bố bắt đầu về sau, trong nháy mắt một điểm, bắn trúng một viên viên cầu. Cái này mai viên cầu phịch một tiếng nổ tung, thái quang bay múa bên trong, hạng là một tờ giấy, bay lên ra.

Không hề nghi ngờ, Lục Trần đối thủ là số năm, hiện tại liền xem ai đạt được số năm.

Đồng thời, bốn vị khác người tu luyện tuần tự xuất thủ. Bốn đạo bắn rọi ra ánh sáng, rơi vào viên cầu bên trên. Thiên Cực Môn Quý Thiên Phàm, cảm tới số hai, Dương Khiêm đạt được số ba, muốn giao đấu Thánh Tuyệt cung đeo kiếm thanh niên; số bốn viên cầu, bị Tiết Sơn phải đi, hẳn đối thủ dĩ nhiên chính là Quý Thiên Phàm; mà số năm viên cầu, bị Nam Cung Phi cảm tới. .

Lục Trần lông mày phong khẽ nhíu, một vòng này tấn cấp thi đấu đối thủ lại là Nam Cung Phi. Đây là một vị gần với Quý Thiên Phàm kinh địch, có lẽ còn không chỉ như thế.

Bất quá Lục Trần không sợ hãi.

Gốc kia lạnh Băng Linh Thảo, tình thế bất buộc. Đạt được lạnh Băng Linh Thảo, Thái Khí tứ trọng cơ duyên đã đến, đến lúc đó liền không cần thiết mạo hiểm hành tẩu núi rừng, gặp người khác ám toán. Mà một khi đột phá Thái Khí tứ trọng, thực lực sẽ chỉ càng mạnh. Những cái kia muốn giết hắn người,

cũng muốn ước lượng một chút, phải chăng tính ra vấn đề này.

Có thể nói, Lục Trần đối với lạnh Băng Linh Thảo chấp nhất, không phải ở đây cái khác người tu luyện có thể so.

Cái khác người tu luyện, chỉ là tương lạnh Băng Linh Thảo, coi như là đột phá cơ duyên mà thôi, thế nhưng là đối với Lục Trần, lại là hẳn có thể sống sót, hoặc là rất tốt sống tiếp thời cơ.

Mất thấy phân tổ xác định, Ninh Tiên Nhi nói: "Đã như vậy, vậy liền bắt đầu đi —— trận đầu, số một giao đầu số năm, Lục sư đệ, Nam Cung sư đệ, các ngươi còn chờ cái gì?"

Lục Trần thân hình lướt lên, phảng phất giống như một sợi Thanh Phong, rơi vào đại điện bên trong.

Mà Nam Cung Phi cười tủm tỉm đi tới, một mặt phong khinh vân đạm, nói: "Lục sư đệ, mời đi."

Tu vi của hắn mặc dù cũng là Thái Khí tam trọng, nhưng là so Lục Trần phải lớn, cho nên một tiếng này sư đệ, kêu cũng là không gì đáng trách.

Lục Trần trầm giọng nói: "Nam Cung sư huynh, mời!"

Nam Cung Phi cười hắc hắc, quanh thân dữ tợn khí lạnh, đột nhiên bạo, cuồng bạo màu lam sóng ánh sáng, vòng quanh thân thể của hắn, không ngừng chuyển động. Vạn. Vạn vạn

Một thanh màu u lam, nhọn nhọn vô tận sóng nước mũi kiếm đã bay vụt ra. Huru một tiếng, mũi kiếm lẳng không, trùng trùng điệp điệp dòng nước, phảng phất giống như màu lam bông hoa, lóe ra lóa mắt ánh sáng, tỏa ra.

Chỉ là trong nháy mắt, bay là tả lên ánh sáng, phảng phất giống như một đầu lao nhanh dòng sông màu xanh lam, hướng phía chìm trong oanh bắn tới.

Gia hỏa này nói khách khí, ra tay lại là tuyệt không khách khí!

Vừa ra tay, liền là một lần bạo kích. Mà lại cùng đánh bại cái thứ nhất đối thủ, vận dụng chủng lực khác biệt, giờ phút này tuôn ra tới lực công kích, so lúc trước cường hoành không chỉ một bậc.

Rõ ràng liền là không muốn cho Lục Trần cơ hội. Đương nhiên từ khía cạnh cũng nói, gia hỏa này kiêng kỵ Lục Trần.

Lục Trần đối mặt bay tới kiếm quang, thét dài một tiếng, hư không ba động ở giữa, Phục Giao Kiếm vòng quanh mát lạnh ánh sáng, cũng là chấn khởi, chín đạo kiếm quang tại chỗ diễn hóa, lao nhanh phảng phất giống như nộ long, cùng dòng sông màu xanh lam kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau.

Chỉ thấy kiếm quang của hắn, tại kiếm của đối phương quang bốn tập phía dưới. Liền tựa như bị dòng sông ăn mòn lục địa, một khối liền tiếp một khối sụp đổ, qua trong giây lát tiêu tán vô tung.

Sau một khắc!

Kiếm quang đã ra hiện tại Lục Trần trước mặt.

Lục Trần trước mắt tất cả đều là bạo liệt màu lam ba quang, lông mày phong có chút nhảy lên, tâm thần thâm run: Gia hỏa này thế mà cũng nắm trong tay trung kỳ kiếm ý, mà lại kiếm ý lực lượng, rõ ràng không tại cái thứ nhất đối thủ Gordon phía dưới!

Phàm là kiếm ý, cũng có mạnh có yếu. Thật giống như cùng giai tầng người tu luyện, rõ ràng tu vi đồng dạng, nhưng thực lực thường thường đều là sai lệch quá nhiều một cái đạo lý.

Lục Trần có như vậy một nháy mắt, muốn bạo trung kỳ cảnh giới Phục Giao Kiếm ý, thế nhưng là rất nhanh liền dề lại ý nghĩ này. Hiện tại còn không phải thi triển trung kỳ kiếm ý thời điểm, Nam Cung Phi cường hãn là cường hãn, trước mắt tuôn ra tới thực lực, chưa hẳn liền so Gordon năm hơn bốn người mạnh bao nhiêu.

Lục Trần vung cánh tay vừa nhấc, Phục Giao Kiếm đưa ngang trước người. Nóng nảy lam sắc kiếm quang, toàn bộ xông vào phía trên, kéo dài lao nhanh.

Giống như từng khóa màu lam giọt nước, bị mũi kiếm ngăn tại bên ngoài. Kiếm quang cố nhiên bị ngăn lại, nhưng là Lục Trần thân thể, cũng không bị không chế bị cuồng bạo kéo dài lực lượng, đánh cho không ngừng lùi lại, một thước, ba thước, nửa trượng, một trượng, rất nhanh, rời khỏi hai trượng có thừa.

Đối Lục Trần tràn đầy vô số oán hận chi khí, tình lại niên kỉ hơn, chết cần cương nha, giọng căm hận nói: "Tốt nhất để cái này hỗn đản, chết tại Nam Cung Phi dưới kiếm, xuất tẩn ta trong lòng một ngụm ác khí a!" Nói đến nơi này thời điểm, mặt của hắn cơ, lại nhin không được hung hăng nhảy lên.

Có lẽ là quá quá khích động, khiến động vết thương trên người. Đau hắn, nghe răng nhếch miệng, được không khổ sở.

Trong lúc nhất thời, đối Lục Trần hận ý, lại nhiều rất nhiều.

Những người khác không đề cập tới.

Liền nói Nam Cung Phi ha ha cuồng tiếu: "Lục sư đệ, biết thực lực của ngươi không phải bình thường, cho nên ta chỉ có thể dùng loại này biện pháp!"

Cái thẳng này trên thân nóng nảy chân khí, càng thấy hung mãnh lao nhanh!

Mắt thấy mình càng lùi càng xa, Lục Trần trên dưới quanh người khí phách, đột nhiên chấn khởi. Trải qua quyền pháp che giấu Tinh Quang chi ý đã bạo. Âm âm, một cỗ hung hãn nhục thân lực lượng, tại Lục Trần trên thân lóe lên, chồng chất tinh quang, đã nổ rộ.

Lục Trần phảng phất giống như đạp đất mọc rễ, một cỗ càn chín ngàn cân lực lượng, thuận hai chân của hắn khuếch tán ra —— phanh, dưới chân địa gạch từng khối vỡ nát.

Theo sát lấy, một quyền nổ tung! Hung ác mà lại lực lượng bá đạo, thuận thế từ Lục Trần cánh tay bên trên bạo kích, rơi vào trên kiếm phong. Lục Trần vốn là không có che lấp quyền ý tứ, dứt khoát cùng một chỗ phát nổ.

Chỉ cần đem Phục Giao Kiếm ý tiềm ẩn liền có thể, đây chính là hắn dùng để nghênh chiến Quý Thiên Phàm bí pháp. Lần này đột nhiên dữ tợn nhục thân lực lượng tuôn ra đến, trực tiếp tương Nam Cung Phi kiếm quang oanh vỡ nát.

Nam Cung Phi phảng phất giống như giống như gặp quỷ nhìn xem Lục Trần: "Đáng chết, ngươi nhục thân lực lượng hung hãn thì cũng thôi đi, vì cái gì còn có mạnh mẽ như vậy quyền ý a!"

Nói ra lời như vậy, Nam Cung Phi hận không thể cho mình một bạt tai. Đối phương có mạnh như vậy nhục thân lực lượng, chừng không quyền ý lại có cái gì ghê gớm?

Hắn chẳng khác gì là, nói một câu nói nhảm

Lục Trần tức sắc đạo: "Sư huynh thực lực rất mạnh, nếu không, ta cũng sẽ không tương lá bài tẩy của ta tùy tiện lấy ra."

Theo sát lấy, lại là một quyền mãnh kích, kéo dài không ngừng tinh quang bọc lấy nắm đấm của hắn, tính cả mũi kiếm cùng một chỗ, hung hăng rơi vào Nam Cung Phi trên kiếm phong. Nam Cung Phi kiếm ý cố nhiên hung hãn, thế nhưng là Lục Trần Tinh Quang chi ý tăng thêm nhục thân lực lượng lại thêm Phục Giao Kiếm ý nổ sóng xung kích, so với bình thường trung kỳ ý cảnh còn muốn hung hãn, cho nên vừa mới bạo, mấy thành nghiền ép chi thế.

Không nói những Thái Khí đó cửu trọng, Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, thần sắc trên mặt biến hóa. Liền nói năm hơn nhìn thấy một màn này, một ngụm tích tụ máu tươi, lại từ trong mồm phun tới, ngửa mặt mới ngã xuống đất, đã là hữu khí vô lực bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

88, 0 đạo kiếm quang

Lục Trần độ không giảm, phảng phất giống như di động đoàn tàu, vòng quanh trùng điệp ánh sao, đón bị đánh lui Nam Cung Phi vọt lên bên trên. hung hãn dữ tợn khí lãng, tuôn ra tới. Không lớn thân thể, đã tràn ngập một cỗ Lãng Vãn chi khí.

Nam Cung Phi đôi mắt Trung Hưng phần sắc thái càng ngày càng nặng, khóe miệng chứa ra một tia nụ cười: "Rất lâu không có thống khoái như vậy, lại đến!" Cái thẳng này thân hình bạo khởi, thoát đi mũi kiếm, nhảy vọt lên thân thể, tuôn ra từng đạo thủy lam sắc ánh sáng, thật giống như trong biển rộng một đầu cá voi, nhấc lên bay lên đầy trời hơi nước.

Chỉ là trong nháy mắt, đón Lục Trần tinh quang nhấp nhô thân thể, hung hăng đánh tới.

Ầm!

Hai cá nhân thân thể, hung hăng đụng vào nhau, tinh quang, sóng nước, tùy ý quét ngang, âm âm sóng âm, càng là kéo dài không ngừng lao ra, phảng phất giống như một đạo cuồng phong, tùy ý quét, trên mặt đất một chút tổn hại địa gạch mảnh vỡ, phảng phất giống như ám khí sục sôi.

Sau một khắc, một cái lam quang phân loạn thân hình không bị khống chế lui nhanh ra ngoài.

Lại là Nam Cung Phi phi sức không ở, đã bị Lục Trần đụng rút lui ra ngoài. Theo sát lấy, Lục Trần thân hình tái khởi, càng thấy dữ tợn xung kích, tỏa ra, trùng trùng điệp điệp khí tức, ngang qua toàn thân, phảng phất giống như đốt nổ sao trời, hung hăng truy kích đi lên.

Lúc này!

Nam Cung Phi trên người kiếm quang lại tiêu xạ ra.

Thế nhưng là kiếm quang của hắn, vừa rồi tiêu xạ, Lục Trần Phục Giao Kiếm cũng đi theo xông ra, lôi cuốn lấy chí cường nhục thân lực lượng, trực tiếp nghiền ép. Răng rắc răng rắc, hư không bên trong quanh quẩn lên kịch liệt vỡ vụn thanh âm, chỉ thấy Nam Cung Phi kiếm quang, vừa mới sinh ra, đã vỡ nát. .

Nam Cung Phi đôi mắt bên trong, phảng phất giống như có một chùm sáng tại lấp lóe. Một thân lạnh thấu xương khí cơ phía dưới, tựa hồ có một loại khí đang chấn động.

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu lại, tựa hồ cảm giác được cái gì. Như là đã cảm thấy, tự nhiên không thể cho đối phương nở cơ hội, một thân chí cường nhục thân lực lượng, đánh trống reo hò lấy Phục Giao Kiếm ý, trong nháy mắt khởi động —— âm âm sóng âm, toàn bộ tuôn ra đến, vọt mạnh xuống dưới.

Cùng lúc đó!

Một bên khác Nam Cung Vũ động, mát lạnh thủy khí tỏa ra, một đầu thuần túy từ màu xanh đậm nước biển ngưng tụ mà thành xiềng xích, cách mấy trượng hư không, một thanh cuốn lấy Nam Cung Phi, theo sát lấy, cái này thanh niên lạnh nhạt cười nói: "A Phi, ngươi đã thua."

Nam Cung Vũ nói như vậy.

Mất thấy liền muốn bạo Tranh Vành chi khí Nam Cung Phi, một thân khí tức, phảng phất giống như thối lui thủy triều, tiết sạch sẽ, khôi phục lại bộ dáng lúc trước, thuận thế mượn cổ khí tức này, phi thân liền lui, nói: "Lục sư đệ, cuộc chiến hôm nay, là ta không địch lại, nhưng là ngày sau, liền khác nói."

Lục Trần nhìn thật sâu một chút Nam Cung Phi, khóe mắt quét nhìn, càng là nhìn lướt qua Nam Cung Vũ.

Cái khác người tu luyện có lẽ không có cảm giác, nhưng là hắn cùng Nam Cung Phi khoảng cách gần như vậy, rõ ràng cảm giác được, trên người hắn kia cỗ cuồng bạo khí lãng, đã ở vào nổ biên giới.

Nếu như đối phương bạo, Lục Trần vẫn như cũ nhưng thắng, thế nhưng là tiềm ẩn ở trên người hắn át chủ bài, dùng để ứng đối Quý Thiên Phàm trung kỳ kiếm ý, khả năng liền muốn bại lộ. nếu như đối chiến Quý Thiên Phàm bất lợi, chỉ có thể khởi động càng lớn át chủ bài —— bởi vì đi đến Thái Khí tam trọng cảnh giới cực hạn, tới gần một ngộ nhờ ngàn năm trăm cân nhục thân lực lượng.

Trong lúc vô hình, Lục Trần thở dài một hơi, gia hỏa này chẳng khác gì là giúp hắn một lần. Hướng phía Nam Cung Phi ừm chấp tay, trở về chỗ ngồi của mình.

Lúc này, Diệp Linh Vân rất có lực xuyên thấu con ngươi, rơi vào Lục Trần trên thân, giống như cười mà không phải cười nói: "Thật sự là không có nhìn ra a, sư đệ ngươi nhục thân lực lượng cường hãn đến loại trình độ này. Nếu là không tính Thái Khí người tu luyện chân khí, chỉ dựa vào nhục thân lực lượng, liền xem như Thái Khí lục trọng người tu luyện, chưa hẳn so sánh được ngươi."

"Ta thật đúng là nhìn lầm đâu." Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong, lộ ra một tia ranh mãnh ý tứ.

Lục Trần cười hắc hắc, nói: "Cũng là Lục mỗi ngày đó cơ duyên xảo hợp, đạt được tiền bối truyền thừa thời điểm, lại phải một chút cường hóa nhục thân Linh thảo, tích lũy thâm hậu nhục thân căn cơ, mới khiến cho ta nhục thân đạt trình độ này."

Loại này lí do thoái thác, Lục Trần nói với Tề Vân Thiên một lần, không sợ Diệp Linh Vân đem lòng sinh nghi, dù sao cơ duyên chuyện này, huyền chi lại huyền, rất khó nói. Đương nhiên hắn cũng nhìn ra, Diệp Linh Vân cũng không có ác ý.

Quả nhiên, cái cô nương này rất nhanh liền tương ánh mắt chuyển đi, nói: "Ngươi có cơ duyên của mình ta không xen vào, cũng không hứng thú biết —— chỉ hi vọng ngươi, tận tâm tận lực, vì bản môn là được rồi."

Lục Trần tức sắc đạo: "Sư tỷ yên tâm."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, nói: "Lúc trước đối ngươi thực lực, có một ít không yên lòng —— thế nhưng là hiện tại, ta hoàn toàn yên tâm, những người khác căn bản không phải ngươi đối thủ, liền xem như Thiên Cực Môn, cái kia cái gọi là thứ nhất thiên tài, Quý Thiên Phàm nhiều lắm là cùng ngươi biểu hiện ra lực lượng, tương đương mà thôi."

Nói đến nơi này thời điểm, Diệp Linh Vân nhìn chằm chằm Lục Trần một chút.

Lục Trần tâm thần có chút nhảy lên, cô nương này đến cùng nhìn ra cái gì tới?

Chính lúc này!

Quý Thiên Phàm cùng Tiết Sơn đang tràng.

Tiết Sơn thân là giấu thân môn áp đảo Gordon thiên tài, một thân thực lực không giống bình thường. Vừa mới đang tràng, một thân cuồng bạo đao quang, ngưng tụ hân nhục thân lực lượng, chỉ là trong nháy mắt, chỉ thấy một đạo lao nhanh lên kim sắc đao quang, đón Quý Thiên Phàm vọt mạnh mà

xuống thân thể, bạo kích đi qua.

Quý Thiên Phàm đôi mắt bên trong thêm ra một tia động dung, trong tay áo chạy bằng khí, một sợi kiếm quang sôi trào, lần lần lộn lộn, hung man khí tức, đã quét ngang ra ngoài.

Đạo Quang Kiếm ánh sáng, đụng vào nhau.

Chỉ thấy đầy trời Kim Huy, hừng hực thanh quang, không kiêng nể gì cả bạo.

Vừa đối mặt về sau, Tiết Sơn phảng phất giống như bị người đập một cước, không bị không chế hướng phía đằng sau thối lui. Theo sát lấy, Quý Thiên Phàm càng thấy dữ tợn khí tức, sôi trào, quần áo tia, nhao nhao bay bổng lên, âm ỉ thét dài bên trong, lạnh thấu xương kiếm quang đột nhiên bay ra, một hóa hai, hai hóa bốn, bốn hóa tám, tám hóa mười sáu —— phá trăm, diễn luyện nghìn đạo kiếm quang, lãnh quang không ngớt Phong Vân động —— đầy trời trên dưới, đều là lập lòe ra kiếm quang!

Trong nháy mắt, đã tướng Tiết Sơn hoàn toàn bao phủ lại.

Tiết Sơn trên trán, đã tất cả đều là mồ hôi lạnh, cuồng hồng một tiếng, xoay người chuyển động. Thê lương đạo quang, phảng phất giống như một mảnh kim sắc quang huy, tàn mạn khắp nơi thân thể chung quanh.

Ầm ầm!

Lít nha lít nhít kiếm quang rơi vào phía trên, chỉ là trong nháy mắt đã đem hấn phòng ngự, oanh chia năm xẻ bảy, cả cá nhân lại khó không chế đằng sau thối lui. Mắt thấy Quý Thiên Phàm còn muốn hung hăng tới, Tiết Sơn diện cơ hung hăng nhảy lên, nói: "Quý sư huynh thực lực cường lớn, Tiết mô không phải đối thủ, ta nhận thua!"

Hô lên như vậy, cũng là bất đắc dĩ. Không phải là bởi vì thực lực của hắn, không bằng trời hươu sơn trang Bạch Hạc Xuyên, mà là Quý Thiên Phàm rõ ràng đối với hắn lên tranh đấu chí tâm, tuôn ra tới thực lực, còn tại vừa rồi phía trên, không cho hắn một cơ hội nhỏ nhoi. Hắn cũng không phải đồ đàn, chỗ nào nhìn không ra, cái này Thiên Cực Môn thứ nhất thiên tài, mượn nghiền ép chính mình nghìn đạo kiếm quang hướng Lục Trần thị uy.

Quả nhiên, Quý Thiên Phàm cường thế đánh bại Tiết Sơn, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, mỉm cười nói: "Lục sư đệ, lại có một trận, ngươi ta ở giữa độ sức cũng liền nhanh, quý nào đó rất chờ mong —— hi vọng, sư đệ đừng để ta quá thất vọng mới là!"

Lục Trần nhận nhặt nói: "Như người mong muốn!"

Cái khác người tu luyện, ánh mắt tại giữa hai người vừa đi vừa về chuyển động, nói: "Có trò hay nhìn a, Quý sư huynh nghiêm nhiên thực sự tức giận, thế mà chủ động hướng Lục Trần hạ chiến thư!"

"Đúng vậy a, lập tức liền có một trận đặc sắc chiến đấu bắt đầu!"

"Bất quá, Lục Trần cho dù cường đại, tất nhiên không phải Quý sư huynh đối thủ!"

"Cái này còn phải nói sao? Quý sư huynh có thể Thiên Cực Môn thế hệ này thứ nhất thiên tài, Lục Trần là ai? Nếu không phải hắn đến nơi này, ai lại biết hắn!" Nhao nhao nghị luận, đều không ngoại lệ, cũng không coi trọng Lục Trần. Cũng thế, Quý Thiên Phàm thanh danh quá mức vang dội!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

89, thứ 1 kiếm, 10 diện mai phục

"Thật rất muốn, nhìn thấy Quý sư huynh trạng thái mạnh nhất thực lực đâu!" Thượng Quan Thanh Ngọc đôi mắt bên trong, nhiều một chút chờ mong, ánh mắt lại rơi vào Lục Trần trên thân, cũng nghĩ nhìn xem cái này thiếu niên cực hạn, ở nơi nào. .

Lúc này, một vòng này cuối cùng một trận liền muốn lúc bắt đầu, Dương Khiêm đứng lên, hướng phía bốn phía cái khác người tu luyện chấp tay, về sau trực diện Ninh Tiên Nhi nói: "Ninh sư tỷ, Dương mô biết mình thực lực, không có khả năng cùng Quý sư huynh Lục sư đệ tranh phong, còn lại một trận, không cần dựng lên, ta nhận thua!"

Đứng tại Ninh Tiên Nhi bên người đeo kiếm thiếu niên, lông mày phong vậy một cái, đôi mắt bên trong lộ ra một tia không cam tâm. Rất hiển nhiên, hắn cũng muốn thừa cơ hội này, mở ra tự thân uy phong, thế nhưng là Dương Khiêm không cho hắn cơ hội, cho nên cơ hội không có. Ninh Tiên Nhi thần sắc

bình tĩnh, có chút đáng tiếc nói: "Không thể kiến thức một chút đẳng vân của thập đại tuyệt kỹ một trong Hòa Diễm đạo, thật sự là đáng tiếc đâu! Đã Dương sư đệ, có lựa chọn, vậy được rồi, trực tiếp một vòng cuối cùng —— Quý sư huynh, là hiện tại liền bắt đầu, vẫn là nghỉ ngơi trước một chút, chờ đến một thân khí tức, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, lại đẳng trằng cùng Lục sư đệ phân cao thấp?"

Quý Thiên Phàm mỉm cười: "Đa tạ Ninh sư muội quan tâm, không tất yếu! Vừa rồi mấy trận chiến đấu, quý nào đó không chút vận dụng chân khí, chỉ cần Lục sư đệ đồng ý, hiện tại liền có thể đẳng trằng."

Gia hỏa này ngược lại là cuồng vô cùng, thua ở Quý Thiên Phàm trong tay Tiết Sơn, không khỏi trùng điệp hừ một tiếng, trên mặt lộ ra một chút bất mãn. Vạn. Vạn vạn

Quý Thiên Phàm lời ngầm, không phải liền là đang nói hấn Tiết Sơn thực lực quá yếu sao? Tiết Sơn nếu có thể cao hứng, đó mới là quái sự.

Mà hiện tại, chúng người tu luyện ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nghị luận lên: "Quý sư huynh thực lực như vậy hung hãn, đối lại là ta, trực tiếp nhận thua được rồi, lãng phí tinh lực như vậy làm gì?"

"Đúng vậy a! Quý sư huynh quá mạnh, một tay Thiên Ảnh Kiếm Quyết, không giống bình thường, Lục Trần cố nhiên thực lực phi thường, thế nhưng là tu vi của hấn bày ở nơi này! Tại chạy tới Thái Khí tứ trọng cực hạn, bản thân liền là thiên tài Quý sư huynh trước mặt, lại thế nào khả năng có nửa điểm cơ hội?"

"——" những Thái Khí đó cửu trọng, chính là về phần Thái Khí Đại viên mãn người tu luyện, từng cái trên mặt cũng lộ ra ngoạn vị đáng tươi cười.

Lục Trần một đường đi tới, đem bọn hấn mặt, đánh quá độc ác! Bọn hấn đã không có nửa phần xem nhẹ cái này thiếu niên ý tứ, mười phần bức thiết hi vọng Lục Trần đẳng trằng, mượn nhờ Quý Thiên Phàm, tướng cái này phảng phất giống như giống như hỏa tiễn nhảy lên thẳng lên tâm tính, hung hăng trấn áp xuống dưới.

Lục Trần không có phụ lòng kỳ vọng của bọn hấn, lạnh nhạt nói: "Đã Quý sư huynh đều không có ý kiến, Lục mỗ lại có lý do gì tránh chiến? Tốt a, hiện tại liền đến." Thân hình bay lên, đã rơi vào trong đại điện ở giữa.

Hiện tại đại điện, mấp mô, đều là bị người tu luyện đánh ra cái hổ, cực kỳ không bằng phẳng.

Quý Thiên Phàm lông mày phong nhảy lên, nói: "Hôm nay, liền để ngươi kiến thức một chút, cái gì là thực lực chân chính." thân hình chuyển động, mũi kiếm đột nhiên bật lên tới.

Ông một tiếng, một đạo kiếm quang, nằm ngang ở trên đỉnh đầu hấn. Mát lạnh ánh sáng, thuận mũi kiếm, từng đạo khuếch tán ra đến, phảng phất giống như xen lẫn mây mù, tràn ngập khác Linh Động.

Cái này đương nhiên chính là, Quý Thiên Phàm Thiên Ảnh Kiếm Quyết kiếm ý.

Lục Trần không dám có lòng khinh thường. Phàm là tại cái nào đó lĩnh vực lấy được không phải bình thường thành tựu người, đều không đơn giản. Huống chi, trước mặt cái này cá nhân tu vi, cao hơn hấn một cảnh giới, chính là Thái Khí tứ trọng cực hạn tu vi. Không tính bốc lên kiếm ý, liền nói hấn nhục thân lực lượng, cũng là không giống bình thường.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang lấp lóe, nói: "Vậy thì xin sư huynh, liền để ta kiến thức một chút, cái gì gọi là thực lực chân chính, được không?"

Hừ! Quý Thiên Phàm trùng điệp hừ một tiếng, tâm trí của hấn càng cùng thế hệ không giả, thế nhưng là hấn cũng có ngạo khí. Nghĩ đến lấy mình cuồng bạo thực lực, thêm thượng thiên cực cửa đương đại đệ nhất tên tuổi, trước mặt cái này cá nhân không nói trực tiếp nhận thua, tối thiểu cũng muốn lộ ra kiêng kị chi, thế nhưng là không có.

Gia hỏa này! Trong lúc nhất thời, Quý Thiên Phàm bên trong trong lòng cháy bỏng, xông ra.

Một chân hung hăng đạp mạnh, phù động mũi kiếm, đột nhiên rung động: "Vừa rồi, quý nào đó đối mặt mấy vị khác sư đệ, chưa hết toàn lực —— đó là bởi vì bọn hấn không đủ để để cho ta thi triển mạnh nhất thực lực, nhưng là ngươi khác biệt! Để tỏ lòng đối ngươi tôn trọng, ta tướng bạo mạnh nhất thực lực!"

"Bản môn Thiên Ảnh Kiếm Quyết, chỉ có ba chiêu."

"Chiêu thứ nhất, thập diện mai phục; chiêu thứ hai, trăm hoa đua nở; chiêu thứ ba, Thiên Ảnh vô tung!"

"Mới vừa rồi cùng Tiết sư đệ tranh phong thời điểm, chỉ là lấy sơ kỳ kiếm ý Thiên Ảnh vô tung tới đối địch, hiện tại —— ngươi nhìn kỹ, ta thứ nhất kiếm, liền là trung kỳ kiếm ý thập diện mai phục." Vừa mới nói xong, Quý Thiên Phàm khí tức trên thân thay đổi, lưu động không nghỉ mũi kiếm đột nhiên nổ tung, mười đạo Liên Hoàn bay vút ra kiếm quang.

Lôi cuốn lấy vô cùng cuồng bạo khí lãng, âm vang nghiền ép lên tới. Một đường bay tứ tung, nóng nảy khí lãng, oanh quanh minh hư không, cùng một chỗ băng liệt.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, đột nhiên bay lên, trên mặt tất cả đều là vẻ hưng phấn.

Cùng nhau đi tới, mặc kệ là cùng cảnh giới, vẫn là tu vi cảnh giới cao hơn hấn người tu luyện, có thể để cho hấn hưng phấn người, quả thực không nhiều!

Thế nhưng là trước mặt vị này, đã để hân hưng phần lên.

Một mực đến nay, Lục Trần tuân theo một cái nguyên tắc —— cùng những cái kia đầy đủ hung hãn, nhưng là không có cường hãn đến một kích liền có thể gạt bỏ sinh mệnh mình người tranh phong, đối với tu vi, có lớn vô cùng trợ giúp, hân rất tình nguyện cùng bức này người tu luyện chiến đấu.

Nhìn thấy đối phương tỏa ra kiếm quang, Lục Trần cuồng hồng một tiếng, một thân lạnh thấu xương nhục thân lực lượng đã vận chuyển, ánh sao nhấp nhô bên trong.

Đối mặt oanh bắn mười đạo kiếm quang, Lục Trần thân hình không lùi, hướng phía phía trước, hung hăng vọt lên đi qua.

Dạng này một màn, rơi vào cái khác người tu luyện trong mắt, hù dọa trận trận nghị luận: "Gia hỏa này muốn chết sao?"

"Quý sư huynh mười đạo kiếm quang, mỗi một lực lượng, đều không đơn giản, huống chi mười đạo một lên!"

"Gia hỏa này chán sống rồi, " trên mặt khôi phục chút huyết sắc niên kỉ hơn, một mặt rất thù hận, "Tốt nhất để cái này hỗn trưởng đồ vật, chết tại kiếm quang phía dưới tốt nhất rồi!"

Mà Tiết Sơn thấy cảnh này, trên mặt đáng chất, lại nhiều một chút: "Quý Thiên Phàm không có nói sai, hân đánh bại ta, thật không có tiêu hao, quá nhiều chân lực." Vén vén từ hân cảm giác được mười đạo kiếm quang quét ngang ra lực lượng, hân liền hiện kiếm này chỉ hung hãn, còn tại lúc trước công kích hân nghìn đạo kiếm quang phía trên.

Quá mạnh! Tiết Sơn tâm thần chấn động. Buồn cười hân vừa rồi, còn một mặt không phục.

Nghĩ đến nơi này, Tiết Sơn ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân: "Cái này Lục sư đệ, có thể hay không ngăn trở?" Không biết vì cái gì, trực giác của hân nói cho hân biết, Lục Trần có thể ngăn cản.

Mọi người ở đây Tâm Niệm bay tán loạn thời điểm, Lục Trần ánh sao bao khóa nhục thân, phảng phất giống như một đầu đâm vào trong kích lưu kiện tướng bơi lội, ngang nhiên lấy tự thân huyết nhục thân thể, chém giết đại giang sông lớn bên trong tự nhiên vĩ lực. Nhìn như hèn mọn bất lực, lúc nào cũng có thể lật úp mẫn diệt, thế nhưng là ở trên người hân, hoàn toàn không phải như vậy.

Chỉ thấy Lục Trần một quyền nhấc ngang, đi đầu bắn tới hai đạo kiếm quang, bị nện đến vỡ nát, theo sát lấy thân hình chấn động, tinh quang phù động nhục thân, hoành đến thẳng đi, thanh linh lấy nhục thân màng da chỉ kiên cố, ngạnh sinh sinh tướng còn lại kiếm quang, toàn bộ nghiền nát, một điểm không còn.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

90, 0 ảnh vô tung

Sụp đổ các loại kiếm quang, Lục Trần thét dài một tiếng, cuồng thân thể, phảng phất giống như mãnh hổ xuống núi, thẳng đến Quý Thiên Phàm độ cực nhanh, trong nháy mắt, hai người khoảng cách, không đến hai trượng.

Dạng này một màn, rơi vào những người khác trong mắt, lại có khác nhau. Đám người nhìn thấy chính là, từng đạo phảng phất giống như Phi Tuyết đồng dạng kiếm quang, bị Lục Trần nhục thân bạo lực bắn ra.

"Gia hỏa này nhục thân, đến tốt cùng là dùng cái gì chế tạo?"

"Thế mà mạnh như vậy!"

"Theo ta thấy, đây rõ ràng đã có thể so với Thái Khí ngũ trọng cảnh giới nhục thân a!"

"Đúng vậy a!" Từng cái đôi mắt bên trong khó nén ghen ghét chỉ sắc.

Về phần hận Lục Trần hận đến muốn chết năm hơn cùng Gordon các loại, sắc mặt dữ tợn, không đề cập tới.

Người trong cuộc một trong Quý Thiên Phàm, diện cơ điên cuồng loạn động, cuồng hồng: "Kiếm thứ hai, trăm hoa đua nở!" Lo lắng sau lưng hân kiếm quang, đặt được nóng nảy chân khí quán chú, đột nhiên nổ tung, cùng lúc trước đánh bại Tiết Sơn lúc đồng dạng, một hóa hai, hai hóa bốn —— cho đến

một trăm đạo tinh mịn kiếm quang, toàn bộ tiêu xạ ra, vòng quanh đầy trời nóng nảy kiếm quang, âm vang nổ bắn ra đi.

Chúng người tu luyện trợn cả mắt lên: Đây chính là Thiên Ảnh Kiếm Quyết trung kỳ kiếm ý chiêu thứ hai sao?"

"Ta ta cảm giác hô hấp, đều có chút không trôi chảy nữa nha, thật thật mạnh a!"

"Khó trách hẳn có thể trở thành Thiên Cực Môn thế hệ này thứ nhất, thực lực này, quả nhiên là không giống bình thường."

Nhìn thấy một màn này Diệp Linh Vân, lông mày phong có chút nhảy lên. lúc đầu nàng có chút không yên lòng, thế nhưng là nhìn thấy giống như người không việc gì đồng dạng Lục Trần, thở dài một hơi, nói: "Gia hỏa này, thật đúng là bình tĩnh!"

Một bên khác!

Đeo kiếm thiếu niên sắc mặt bỗng nhiên ngưng trọng lên.

Ninh Tiên Nhi thanh âm cực thấp đưa vào màng nhĩ của hắn bên trong, nói: "Sur đệ, dạng này một kiếm, ngươi có thể ngăn cản sao?"

Đeo kiếm thiếu niên lắc đầu.

Ninh Tiên Nhi cười, thật giống như một đóa hoa thủy tiên, tươi mát vui mừng, diễm lệ Vô Song: "VẬY ĐÃ NÓI RÕ, SỰ ĐỆ NGƯỜI TẠI CẢNH GIỚI NÀY, CÒN CÓ TĂNG LÊN KHẢ NĂNG! SỰ TÔN ĐỀ NGƯỜI LƯU TẠI NƠI NÀY, LIỀN LÀ ĐỀ NGƯỜI KIẾN THỨC CÙNG THẾ HỆ CAO THỦ, MÌNH XÁC TỰ THÂN KHÔNG ĐỦ."

Đeo kiếm thiếu niên lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Kia, sự tỷ ngươi đây?"

Ninh Tiên Nhi ánh mắt sáng ngời hít lại: "Dạng này một kiếm, ta năng cản lại, bất quá —— sẽ không rất nhẹ nhàng."

Hai người này nhỏ giọng lúc nói chuyện.

Trong đại điện ở giữa, Lục Trần một thân nhục thân lực lượng lôi cuốn lấy cuồng bạo ánh sao chi quang, quán chú đến Phục Giao Kiếm bên trên, một cổ lúc trước nghiền ép Nam Cung Phi thực lực, đã tỏa ra. Chỉ thấy chín đạo kiếm quang hợp chúng vì một, ngưng tụ thành một đạo ngưng trọng mũi kiếm, hung hăng hướng phía trước người, đánh đi.

Hung ác bá đạo sóng xung kích, tại chỗ nổ tung. Lít nha lít nhít kiếm quang, tựa như nòng súng bên trong phun ra ngoài nóng rực viên đạn, bốn phương tám hướng lao nhanh.

Chỉ thấy một mảnh vô cùng rậm rạp kiếm quang, cùng một đạo vô cùng hùng tráng kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau, hai cái hiện ra hình cung sóng xung kích, mở rộng ra.

Đón lấy, trừ khử vô hình.

Quý Thiên Phàm lại không lúc trước vẻ ngạo nhiên, nghiêm nghị: "Thật sự là nghĩ không ra, ngươi nhục thân cùng kiếm ý kết hợp lại lực lượng như vậy hùng hãn!"

"Bất quá, đây vẫn chỉ là vừa mới bắt đầu!" Quý Thiên Phàm ngang tênh mình, càng thấy dữ tợn sóng xung kích, từ trong thân thể của hắn, tỏa ra, quán chú đến phun ra kiếm quang bên trong.

"Thứ ba kiếm, Thiên Ảnh vô tung!" Trăm đạo chia ra tới kiếm quang, đột nhiên lại lần nữa nổ tung, một hóa mười, mười hóa trăm, trăm hóa một ngàn!

Phương viên mấy trượng hư không bên trong, đã bị cổ này dữ tợn kiếm quang, hoàn toàn bổ sung! Khu vực này bên trong, khí cơ cầm tiết, linh hơi thờ băng tán. Thật giống như trong hải dương một cái nóng nảy cá mập bày, lộ ra vô số răng nanh, dữ tợn cắn xé Lục Trần mà tới.

Trong lúc nhất thời!

Lục Trần nhục thân cùng kiếm ý kết hợp lực lượng, có vẻ hơi yếu kém.

Phanh phanh phanh!

Kiếm quang của hắn, tựa như tan rã băng tuyết, một tầng liên tiếp một tầng bong ra từng mảng, tiêu tán tại hư không bên trong.

Quý Thiên Phàm cuồng tiếu không thôi.

Quanh mình người tu luyện, trên mặt cũng lộ ra thư thái đáng tươi cười.

Đợi lâu như vậy, rốt cục nhìn thấy năng nghiền ép Lục Trần người xuất hiện, bọn hắn lại thể nào khả năng không hưng phấn đâu?

Chính lúc này, Quý Thiên Phàm nhất cổ tác khí, quanh thân chân khí một tiết đến cùng, đều quán chú đến lao nhanh ra kiếm quang bên trong: "Lục Trần, cùng quý nào đó đầu kiếm, ngươi chủ định thua ngay cả quần lót đều không có, ha ha! Nhận thua, ngươi còn có thể thể diện hạ tràng!" Thân là Thiên Cực Môn thiên chi kiêu tử, hắn khinh thường tại trường hợp này đánh giết Lục Trần.

Lục Trần vẻ mặt nghiêm túc, cho dù là quanh thân mồ hôi phảng phất giống như hạt mưa vẩy ra ra, càng là của mình kiếm ánh sáng, trong nháy mắt liền bị đối phương ăn mòn một nửa đều không có.

Hắn vẫn như cũ chưa từng, té ra trung kỳ cảnh giới kiếm ý. Mà là vận chuyển nóng nảy nhục thân lực lượng, cùng trời không trung rơi xuống kiếm quang chống lại.

Hắn năng cảm giác được, mình nhục thân lực lượng, tựa hồ lại có một chút tăng trưởng khả năng, ! Vừa vận mượn nhờ cổ lực lượng này, để nhục thân lực lượng, đến một lần thuế biến, tới gần một vạn hai ngàn cân, có lẽ thật đúng là có khả năng này.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần khí phách bay lên, nhiệt huyết sôi trào, ngang thét dài: "Muốn để cho ta hạ tràng, còn phải nhìn ngươi có không có bản sự này!"

Quý Thiên Phàm hảo tâm tình, hóa thành hư không. Hắn là cỡ nào hi vọng, Lục Trần ngoan ngoãn nhận thua, dạng này liền có thể thỏa mãn hắn thân là cao thủ lòng hư vinh.

Thế nhưng là Lục Trần không chỉ có không có, còn trực tiếp đánh trả.

Quý Thiên Phàm tâm tình lập tức hồng бет, gương mặt tới gần tại dữ tợn: "Đã ngươi không thức thời, cũng được, quý nào đó liền để ngươi nằm xuống!" Ngưng mà không thể nghìn đạo kiếm quang, rút cục động. Phô thiên cái địa, phảng phất giống như ngập đầu mây đen, phần nộ châu châu, lít nha lít nhít, nhiều vô số kể.

Mỗi một đạo kiếm quang tỏa ra lực lượng, đều cực kỳ bất phàm, hướng chi thiên kiếm cùng một chỗ?

Ầm ầm, cuồng bạo kiếm quang trào lưu, điên cuồng xé rách lấy Lục Trần kiếm quang. Rút cục Lục Trần kiếm quang, triệt để băng tán, còn lại kiếm quang, chỉ là trong nháy mắt, đã tướng Lục Trần cả cá nhân bao phủ ở bên trong!

Vô cùng dữ tợn khí tức, trong nháy mắt nổ tung!

Hiện trường người tu luyện, không ít người đều đứng lên: "Tốt cường đại kiếm ý a!"

"Bực này kiếm ý, oanh sát Thái Khí ngũ trọng cảnh giới người tu luyện cũng không tính là cái gì đi?"

"Cái này Lục Trần, cũng là mình tìm không thoải mái!"

"Đúng vậy a, lúc đầu có thể thể diện hạ tràng, nhưng là hiện tại —— hắc hắc, cái này tiểu tử không chiếm được chỗ tốt rồi." Cùng Lục Trần có thù mấy vị, thở phào một cái, vui vẻ ra mặt, mặt mày hớn hớn, được không đáng về cao hứng, tựa hồ lại nói, tâm tình của bọn hắn rất không tệ.

Tiêu Thiên Phung ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, nói: "Diệp sư muội, không thể không nói, các ngươi Cửu Huyền môn ra một mầm mống tốt, đáng tiếc là, hắn dụng phải bản môn thiên tài! Mà lại vốn đang có thể hạ tràng, nhưng là hiện tại —— quý sư đệ Thiên Ảnh Kiếm Quyết phía dưới, coi như hắn hữu tâm thu tay lại, cũng không thể nào!"

"Ngươi người sư đệ này, tám thành là phải bị phế bỏ!" Tiêu Thiên Phung tâm tình, vô cùng thư sướng.

Thế nhưng là, Diệp Linh Vân chỉ là lạnh nhạt cười cười: "Sự tình còn không có kết quả, Tiêu sư tỷ sớm như vậy biểu ý kiến, liền không sợ, Lục Trần xuất kỳ bất ý ra, hủy đi quý sư đệ Thiên Ảnh vô tung? Muốn biết, quý sư đệ một thân chân khí trôi đi hết, nếu như Lục sư đệ gánh vác kiếm của đối phương ánh sáng, như vậy ——"

Còn lại không nói.

Tiêu Thiên Phung sắc mặt thay đổi, bất quá rất nhanh, nữ nhân này lại ra vẻ trấn định, lạnh nhạt cười nói: "Đây không có khả năng! Quý sư đệ là ai? Lục Trần là ai? Đây không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! !" Càng là nói như vậy, bên trong trong lòng không xác định cũng càng nhiều.

Thật chẳng lẽ như Diệp Linh Vân nói như vậy? Tiêu Thiên Phung phát hiện mình tâm, đột nhiên loạn.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

91, kinh thiên 1 kiếm

Tiêu Thiển Phương trừng mắt liếc Diệp Linh Vân, tựa hồ có chút tức giận, Diệp Linh Vân loạn nòng tâm cảnh, theo sát lấy, ánh mắt gắt gao rơi vào trong đại điện, chỉ thấy nghìn đạo vô cùng nóng này kiếm quang tùy ý lao nhanh, chớ nói Lục Trần thân ảnh, liền ngay cả khí tức của hắn, cũng bị che giấu trong đó, căn bản là không nhìn thấy một chút điểm!

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Thiển Phương sắc mặt dễ dàng rất nhiều, khe khẽ hừ một tiếng: "Diệp sư muội, hay là chuẩn bị xuất thủ cứu người đi! Quý kiếm của sư đệ ý, triệt để buông ra, coi như chính hắn, cũng chưa chắc năng hoàn toàn điều khiển, nếu là vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, vậy liền oan không được quý sư đệ."

Nói đến nơi này, Tiêu Thiển Phương tâm, không khỏi càng thêm trầm ổn một chút.

Cũng thế, Quý Thiên Phàm chính là Thiên Cực Môn thế hệ này thứ nhất thiên tài, càng là tại lớn như vậy Trần quốc, cũng là hoàn toàn xứng đáng thứ nhất. Không thể phủ nhận Lục Trần rất mạnh, thế nhưng là gia hỏa này niên kỷ quá nhỏ, tích lũy quá mỏng không nói, kinh nghiệm chiến đấu căn bản là chẳng cùng Quý Thiên Phàm đánh đồng.

Dạng này một cái toàn diện bị áp chế người, tại Quý Thiên Phàm toàn lực nỗ kiếm ý phía dưới, căn bản là không có gãy dựa khả năng!

Càng là nghĩ như vậy, Tiêu Thiển Phương tâm, càng là bình tĩnh.

Nhưng đúng lúc này.

Một vòng xông bay lên kiếm quang, phẳng phát giống như trong đất bùn phá xuất chồi non, một nháy mắt khỏe mạnh trưởng thành, hóa thành một gốc mạ non, theo sát lấy mạ non diễn hóa, sinh ra một loại đỉnh thiên lập địa khí thế, cho dù là quanh mình kiếm quang như nước thủy triều, nóng nảy dữ tợn, vẫn như cũ phẫn chấn lấy một thân khí lưu, cứ như vậy tương lít nha lít nhít, vây chặt như nêm cối kiếm quang vòng vây, ngành sinh sinh xé mở một cái lỗ hổng.

Theo sát lấy, bị chìm ngập thuộc về Lục Trần khí tức, thuận kiếm quang khí lưu tuôn ra đến, ầm ầm sóng xung kích, ngưng tụ thành một chùm kiếm quang bốc lên mà lên.

Đại điện bên trong, Lục Trần cùng Quý Thiên Phàm kịch chiến khu vực bên trong, từng đạo kiếm quang, phẳng phát giống như bị nghiền nát pha lê, một nháy mắt băng liệt không biết có bao nhiêu, càng là kéo dài ra ngoài, càng nhiều kiếm quang, tại cổ này nhìn như không mạnh, nhưng vô cùng cứng cỏi kiếm quang trước mặt, phẳng phát giống như vỡ vụn tuyết đọng, một chút xíu tiêu tán.

Lúc này.

Lục Trần cả cá nhân đã từ kiếm quang trong vòng vây đi ra, trong lòng bàn tay vô cùng hùng hực kiếm quang càng thấy nóng nảy tuôn ra tới.

Quý Thiên Phàm trừng lên tới trừng mắt, cơ hồ muốn đem khoeo mắt nứt vỡ, đôi mắt bên trong tất cả đều là không dám tin sắc thái, tê mình: "Đây không có khả năng a!" Hắn Thiên Anh Kiếm Quyết, không chỉ là trung kỳ kiếm ý như thế đơn giản, hắn đã đem chỉ rèn luyện đến trung kỳ kiếm ý Viên mãn cấp độ, không phải lại thể nào thi triển đạt được Thiên Anh vô tung một chiêu này?

Thế nhưng là hiện tại, trung kỳ cảnh giới viên mãn kiếm ý, cứ như vậy hỏng mất.

Đây cũng không phải là cái gì cái khác ti yếu đồng dạng kiếm ý, đây chính là Thiên Cực Môn, Thái Khí cảnh giới mạnh nhất kiếm thuật ngưng tụ kiếm ý.

Càng là lúc này, Quý Thiên Phàm bởi vì chân khí một hơi tiết quá nhiều, nghĩ đến tái khởi kiếm ý, lại phát hiện đan điền khô khốc buồn tẻ, một thân chân khí mười đi thứ chín, không đủ một thành. Chỉ là để kiếm ý của hắn, nhảy lên mấy lần, theo sát lấy lại bị Lục Trần đối diện bạo kích tới kiếm quang, nghiền áp xuống.

Trong lúc nhất thời, toàn trường tĩnh mịch.

Mấy tức về sau, Tiêu Thiển Phương đứng lên, một thân quần áo lộn xộn ba động, âm thanh tê mình: "Đáng chết, gia hỏa này nắm trong tay trung kỳ kiếm ý? Mà lại là Phục Giao Kiếm ý trung kỳ cảnh giới?"

"Cái này sao có thể a!" Tiêu Thiển Phương trên mặt vẻ đạm nhiên, không còn sót lại chút gì, không nói ra được âm trầm, lúc trước yêu mị chi khí cũng tán đến sạch sẽ, có chỉ là dữ tợn, lại dữ tợn, cùng giấu ở dữ tợn phía dưới sát khí!

Lúc đầu rất bình tĩnh Mạc Lâm Phong, lông mày phong cũng là có chút nhảy lên, hắn mặc dù không có nói chuyện, nhưng là trên người hắn hờ ra khí thế, nói rõ tâm cảnh của hắn, đã sóng gió nổi lên.

Đứng tại bên trên Thượng Quan Thanh Ngọc, càng là dùng tay che lấy miệng nhỏ, trừng mắt trừng đến căng tròn, đôi mắt bên trong dị sắc, từng đạo tàn mạn khắp nơi, không dám tin nhìn xem tại kiếm quang nghiền ép dưới, ngang ưỡn ngực thiếu niên: "Hắn thế mà phá hết Quý sư huynh Thiên Anh Kiếm Quyết, không đơn giản a!"

Thiên Cực Môn cái khác hai vị, Sa Hải cùng Lưu Từ Mẫn, trên mặt âm trầm, càng nhiều hơn.

Đôi Diệp Linh Vân ý kiến rất lớn Từ Xuyên, một đôi mắt híp lại. Một bên khác, hận không thể tướng Lục Trần phá tan thành từng mảnh Cự Kinh Bang hai vị, thần sắc cực kỳ không ổn định.

Mà xó xinh bên trong, Nam Cung Vũ nhìn thoáng qua có chút ngu ngơ Nam Cung Phi, cười: "A Phi, nhìn thấy không? Cái này Trần quốc nơi chật hẹp nhỏ bé, vẫn là có không tầm thường thiên tài, người này thực lực, không dưới người, là người kinh địch."

Nam Cung Phi cười hắc hắc: "Gia hỏa này thật rất mạnh đâu —— từ trên người hắn, ta thấy được, trước mắt cảnh giới còn có tăng lên khả năng."

Ngay tại chúng người tu luyện chấn kinh, Diệp Linh Vân thần sắc càng thêm lạnh nhạt thời điểm —— trong đại điện, Lục Trần hét dài một tiếng, đã hoàn thành một lần đột phá, đã tới gần một vạn hai ngàn cân, nhưng là chỉ thi triển chín ngàn cân nhục thân lực lượng, hoà hợp tuôn ra tới Phục Giao Kiếm ý, hóa thành giờ cao Thiên Nhất kiếm, bạo trăm mà xuống.

Phanh phanh phanh!

Kiểm ý lao nhanh phía dưới, Quý Thiên Phàm kiếm quang, giống như bị một cước đạp xuống đi củi khô, trong nháy mắt sụp đổ xuống dưới. Chân khí không tốt Quý Thiên Phàm kêu lên một tiếng đau đớn, nguyên bản phong thần tuyền tú, cực kỳ bắt phàm thân hình, không nói ra được chặt vật, phảng phất giống như có người đẩy một cái, không bị không chế hướng phía đằng sau thối lui.

Trong nháy mắt, giữa sân cục diện xoay chuyển.

Vừa lúc bắt đầu, Quý Thiên Phàm khí thế dữ tợn, nghiêm nhiên một cỗ cảm xuống thứ nhất, ngoài ta còn ai tình thế, thế nhưng là hiện tại, hắn cùng những cái kia bị hắn đánh bại người tu luyện, không hề khác gì nhau. Càng là bởi vì, lúc đầu đứng tại đám mây hắn, hiện tại ngã xuống, té thảm hại hơn.

Lúc này, Lục Trần thân hình phảng phất giống như thiểm điện, vòng quanh bay lên đầy trời tinh quang, sáng chói khí tức, chỉ là trong nháy mắt, đã tới gần Quý Thiên Phàm, nhắc ngang tới mũi kiếm, không cho Quý Thiên Phàm nửa điểm cơ hội thở dốc, mãnh kích tới.

Quý Thiên Phàm đôi mắt bên trong lửa giận, toàn bộ tuôn ra tới.

Tâm tình của hắn tương đương ác liệt. Hắn thấy, nếu không phải chân khí khô cạn, há có thể rơi vào kết cục như thế. Trong lòng hối hận lan tràn lúc đi ra, đối với Lục Trần hận ý, điên cuồng sinh sôi ra. Thân hình chấn động, mũi kiếm nhắc ngang, ngăn ở trước người, gầm thét: "Người mơ tưởng!"

Leng keng!

Chỉ thấy hai thanh mũi kiếm hung hăng đụng vào nhau.

Liên tiếp tinh hóa, tùy ý lao nhanh. Lực lượng cuồng bạo thúc đánh xuống, Quý Thiên Phàm rõ ràng nhìn thấy, mình mũi kiếm, tuôn ra một đầu vết rạn, tâm thần không khỏi kích động. Cùng lúc đó, ánh mắt càng lộ vẻ dữ tợn, nếu không phải kiếm của hắn khí, chính là càng Cao giai nguyên khí cấp bậc tồn tại, đối mặt Lục Trần nhục thân lực lượng tăng thêm kiếm ý kéo dài đánh ra lực lượng, khả năng cùng lúc trước năm hơn lưỡi đao đồng dạng, gây làm hai đoạn.

Tức chính là may mắn thoát khỏi tại khó, Quý Thiên Phàm vẫn như cũ kinh chấn mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, chỉ cảm giác lòng của mình, giống như bị đao thọc một chút rất đau. Cường đại như hắn, lấy bây giờ tu vi đạt được dạng này một thanh kiếm khí, cũng không dễ dàng, thế nhưng là hiện tại, Lục Trần thế mà để kiếm ý của hắn tuôn ra vết rạn, xuất hiện tổn thương.

Muốn biết, kiếm khí phẩm chất càng cao, sửa chữa phí tổn cũng liền càng cao, Quý Thiên Phàm nội tâm nhỏ máu, vô cùng nôn nóng, cuồng hồng không ngừng: "Người dám đá thương ta kiếm khí!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

92, thứ 1, thứ 1!

"Ta còn có thể giết người, tin hay không!" Dữ tợn kiếm quang, ầm vang nổ tung, chia ra làm chín, phảng phất giống như chín đạo ánh sáng lấp lánh, vòng quanh tại Phục Giao Kiếm bên trên, chớp mắt về sau, đã bao phủ Quý Thiên Phàm quanh thân yếu hại. Lục Trần thân hình hơi rung nhẹ, từ kiếm quang về sau hiển hiện ra, trên mặt mang lãnh ý, nhìn xem trước mặt cái này bởi vì kiếm khí bị hao tổn, một thân dữ tợn sát khí, không còn che giấu bạo rập ra thanh niên.

Lục Trần linh thức bay lên, nặng nề kiếm quang, hung hăng trấn áp xuống dưới, chỉ thấy Quý Thiên Phàm mắt thấy lại muốn dữ tợn ra kiếm quang, trực

tiếp nghiền thành vờ nát.

Lạnh lẽo hàn phong, trên dưới lao nhanh, Quý Thiên Phàm quần áo trên người, băng liệt không biết bao nhiêu. Quý Thiên Phàm kích Linh Linh lắc một cái, một cổ chưa bao giờ có sợ hãi, từ trong trong lòng tuôn ra tới.

Hắn ngược lại là muốn phản kích vài câu.

Thế nhưng là khi hắn nhìn thấy Lục Trần đôi mắt bên trong hờ hững nhan sắc, tâm trí triệt để sụp đổ, trước mặt gia hỏa này tuyệt đối là nói ra được, làm được người! Trong lúc nhất thời, Quý Thiên Phàm bờ môi nhảy lên mấy lần, cực kỳ nhỏ thanh âm, từ trong miệng của hắn điện bắn ra: "Ta nhận thua."

Lục Trần chính đang chờ câu này, lúc này quanh thân lẫn lộn kiếm quang, phảng phất giống như thối lui thủy triều, một nháy mắt về sau, đã tiêu tán đến vô tung vô ảnh.

Lục Trần nhìn thoáng qua trước mặt cái này cá nhân, nói: "Đa tạ!" Thân hình nhảy vọt, trở lại chỗ ngồi của mình. .

Mà Quý Thiên Phàm tại Lục Trần rời đi trong nháy mắt, phảng phất giống như nặng như Thái sơn khí áp, mới biến mất vô tung vô ảnh. Cổ này khí áp phía dưới, hắn có loại thờ bắt quả khí tới cảm giác. Hiện tại Lục Trần rời đi, hắn tâm lập tức bay lên, trên dưới quanh người, vô cùng dữ tợn khí tức, trong lúc vô hình điên cuồng chuyển động.

Sắc bén ánh mắt, phảng phất giống như đao đồng dạng rơi vào Lục Trần trên thân. Nếu như ánh mắt năng hóa thành đao, hắn ánh mắt, không biết đã tại Lục Trần trên thân, cuồng đâm hơn mấy ngàn vạn đao.

Hắn đối với Lục Trần hận ý, mãnh liệt tới cực điểm. Cho tới nay, hắn đều là Thiên Cực Môn thậm chí Trần quốc, thế hệ này hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, thế nhưng là hiện tại bại bởi một cái niên kỷ so với hắn bản nhỏ tuổi, tu vi càng là so với hắn thấp một cái cấp độ thiếu niên, tâm lý chênh lệch cực lớn.

Lục Trần cảm ứng được hắn ánh mắt, cười nhạt một tiếng.

Hiện tại Quý Thiên Phàm không phải hắn đối thủ, hướng chi về sau? Không hề nghi ngờ, thực lực của người này sẽ chỉ càng ngày càng mạnh, nhưng Lục Trần liền sẽ không như vậy sao?

Bởi vì nơi này là Thánh Tuyệt cung, mà lại ở đây có bốn tôn Thiên Cực Môn Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, Lục Trần mới tức thời thu tay lại. Không phải Quý Thiên Phàm tuyệt đối không có khả năng còn đứng tại chỗ, tuyệt đối cùng năm hơn đồng dạng, bị hắn oanh toàn thân gần cốt bạo liệt, gãy trọng thương. ập

Mất thấy Quý Thiên Phàm lại muốn nổ thời điểm, Mạc Lâm Phong trầm giọng nói: "Quý sư đệ, ngươi đã thua, còn không trở lại sao? Trải qua lần thất bại này ngươi hẳn là minh bạch, không chỉ là Vân Linh đại lục, liền xem như Trần quốc, cũng có có thể cùng ngươi chống lại người tu luyện! Ngươi về sau đường còn rất dài, hôm nay không địch lại, về sau lại đem trăng từ tìm trở về chính là."

Câu nói này, tựa như rả rích dòng nhỏ, đánh vào Quý Thiên Phàm tâm thần bên trong. Tôn này trước mặt khác, còn táo bạo dị thường thanh niên, tâm thần lắng đọng xuống, thờ dài ra một hồi, nhìn thật sâu một chút Lục Trần, nói: "Mạc sư huynh nói rất đúng, còn nhiều thời gian, Lục Trần, ngươi chờ —— lần sau, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi."

Lục Trần lạnh nhạt, nói: "Liền sợ ngươi không tới."

Quý Thiên Phàm diện cơ nhảy lên mấy lần, trùng điệp hừ một tiếng, đi đến Mạc Lâm Phong bên người.

Mà Lục Trần ánh mắt tại Mạc Lâm Phong trên thân dừng lại một hồi, tâm tư bắt đầu chuyển động, không hổ là Thập Phụng Anh Kiệt chỉ người tu luyện, phần này công phu hàm dưỡng, đã rộng lớn bộ phận danh liệt Thập Phụng Anh Kiệt người tu luyện.

Nếu là mấy vị khác, đồng môn lạc bại, không thiếu được táo bạo không thôi, anh vi liền là rất điển hình ví dụ.

Đồng thời, Lục Trần cũng cảm giác được từng đạo bắn tới ánh mắt, hoặc là thâm trầm, hoặc là kinh ngạc, hoặc là kinh hãi, còn có liền là nồng đậm kiêng kỵ cùng hiểm ác chi quang.

Lục Trần đương nhiên biết, từ từ hôm nay, tên của hắn nhất định lan truyền toàn bộ Trần quốc.

Cho dù tâm trí của hắn, so cái khác người tu luyện trầm ổn rất nhiều, vẫn là không nhịn được thêm ra một chút thổn thức chi ý. Tưởng tượng ngày đó, hắn bất quá là một cái nhục thân cường hóa hai lần vạn năm lão phế vật, thế nhưng là nửa năm không đến, chạy tới năng đánh bại so với hắn còn cao hơn một giới Quý Thiên Phàm, cái này Thiên Cực Môn thứ nhất người tu luyện tình trạng.

Ngày đó hắn, lại há có thể nghĩ đến sẽ có thành tựu ngày hôm nay?

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, linh thức rơi vào thức hải bên trong ngôi sao màu đen bên trên. Năng có hôm nay hết thảy, đều phải cảm tạ, viên này chiếm lấy hắn Thức hải gia hỏa.

Có đôi khi, nó rất bá đạo, để Lục Trần dờ khóc dờ cười; nhưng tuyệt đại đa số thời điểm, nó lại làm cho Lục Trần sinh ra mãnh liệt cảm ân chi tâm. Không có ngôi sao màu đen, hẳn đi không đến hôm nay một bước này, nói không chừng ngày đó bị Thạch Tiểu Phi đập hạ ngàn trượng vực sâu, lúc đến

hôm nay, đã hóa thành một đồng xương khô.

Lúc này, Diệp Linh Vân giống như cười mà không phải cười nhìn thoáng qua Lục Trần, nói: "Lục sư đệ —— chúc mừng ngươi, cái này Trần quốc thể hệ này đệ nhất nhân xưng hào, không phải ngươi thì còn ai."

Lục Trần lắc đầu nói: "Sư tỷ chứ có giấu cốt ta, nếu như không phải là vì lạnh Băng Linh Thảo, cái này đệ nhất nhân xưng hào, nói thật ta là một chút đều không muốn muốn." Nói đến nơi này thời điểm, ánh mắt nhìn lướt qua những người khác.

Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong vui mừng chi ý càng nhiều một chút: "Xem ra ngươi không có triệt để bành trướng, cái này rất tốt. Năng cảm giác được tiềm ẩn uy hiếp, cho nên lần này trở về về sau, phải tất yếu hảo hảo tu luyện! Vô số tiền bối tiên hiền, dùng huyết giáo huấn nói rõ một cái đạo lý, tại cái này ăn người không nôn xương cốt thể giới, muốn rất tốt sống sót, liền phải tương nắm đảm của mình, rèn luyện đến mất hết đối thủ tình trạng."

Lục Trần tràn đầy cảm xúc, nhẹ gật đầu: "Sư tỷ nói rất đúng."

Lúc này, Ninh Tiên Nhi ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, cô nương này trong treo trong ánh mắt đều là ý cười, nói: "Lần này thứ nhất, liền là Cửu Huyền môn Lục Trần sư đệ —— chứ vị chắc hẳn cũng không có dị nghị, như vậy lạnh Băng Linh Thảo, liền là Lục Trần sư đệ ——" bàn tay của nàng khẽ chấn động, lơ lửng tại bàn bên trên lạnh Băng Linh Thảo, cuốn lên chất chứa nồng đậm hàn khí sương ánh sáng màu trắng, bay về phía Lục Trần.

Giờ khắc này.

Lục Trần bởi vì Luyện Tinh pháp gia trì hai mắt, rõ ràng nhìn thấy, từng đạo phân loạn sợi tơ, vòn quanh tại gốc này Linh thảo phía trên.

Hơi suy nghĩ, đã sáng tỏ. Rất rõ ràng cái này gốc Linh thảo sở dĩ vẫn là còn sống nguyên nhân, cũng là bởi vì sợi rễ của nó, cắm rễ tại Thánh Tuyết cung bên trong, hấp thu nơi này thiên địa linh tinh, cho nên có thể đủ bảo trì sinh cơ.

Lục Trần tương lạnh Băng Linh Thảo tiếp được thời điểm, những này sợi rễ sợi tơ, đồng loạt đứt đoạn. Theo sát lấy, lạnh Băng Linh Thảo bề ngoài không có biến hóa, nhưng là sinh cơ đã tiêu tán.

Lục Trần tâm thần chấn động: Quả nhiên là dạng này! Mắt thấy tại trước mặt nở rộ tinh khí, ngôi sao màu đen chấn động, Luyện Tinh pháp vận chuyển, lặng yên không tiếng động một ngụm nuốt lấy.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

93, Huyết thủ nhân đồ

Nuốt mất cái này sợi tinh khí, Lục Trần rất cẩn thận nhìn thoáng qua bên người đám người, mắt thấy đám người không có phản ứng chút nào, cũng liền triệt để yên lòng, xem ra thật chỉ là bởi vì hắn trong đầu lấp dạng này một viên ngôi sao màu đen, mới có thể nhìn thấy những tinh khí này mà thôi. Vạn.

Theo sát lấy.

Ngôi sao màu đen chấn động kịch liệt, đã là vô cùng khỏe mạnh năng lượng triều dâng quy về trong đan điền. Mà sao trời chân khí cùng lúc trước đồng dạng, ăn một miếng rơi hơn phân nửa năng lượng, còn lại năng lượng, tích súc tại đan điền bên trong. Lục Trần nghĩ đến đợi đến ăn hết lạnh Băng Linh Thảo cây thời điểm, sẽ cùng nhau tiêu hóa, khi đó liền là đột phá Thái Khí tứ trọng thời điểm.

Cùng lúc đó, Ninh Tiên Nhi ánh mắt rà quét toàn trường, nói: "Ấm trận kết thúc, nghĩ đến chứ vị cũng chờ lâu —— như vậy thì đi vào chính đề!"

"Ta Thánh Tuyết cung ba năm này, góp nhặt không ít tốt đồ vật!"

"Hiện tại liền nhìn chứ vị sư huynh sư tỷ, sư đệ sư muội, có thể hay không nhìn trúng!" Lúc nói chuyện, đại diện hư không có chút chấn động, từng sợi hàn quang nở rộ, chỉ thấy một vị người mặc Bạch Bào, tu vi nghiêm nhiên đạt tới Thái Khí Đại viên mãn lão giả, chậm rãi đi ra.

Lão giả áo bào trắng hướng phía Ninh Tiên Nhi cúi đầu, nói: "Tiểu lão nhân tham kiến thiếu cung chủ!"

Ninh Tiên Nhi nhẹ gật đầu, nói: "Tần lão, trận này thường linh chi yến, liền từ lão nhân gia ngài chủ trì đi."

Tần lão mỉm cười gật đầu, hướng phía tứ phía chấp tay, đi đến Ninh Tiên Nhi bàn phía dưới. thẳng đến lúc này, lão nhĩ này mặt, mới hiện lộ ra chỉ thấy

lão giả này, dài hung thần ác sát, mắt tam giác, sư khoát mũi, toét miệng miệng, một ngum dữ tợn răng nanh, bề ngoài mười phần xấu xí, càng là lão nhi này cả khuôn mặt, phẳng phát giống như bị lưỡi dao cắt làm hai nửa, một đầu cuộn cuộn lấy thịt đỏ mặt sẹo, dính tại phía trên.

Dữ tợn đồng thời, bằng thêm một phần hung hãn!

Chúng người tu luyện đều lấy làm kinh hãi: "Người là Tàn Giang, tên hiệu Huyết thủ nhân đồ Tàn Giang!" Không ít người đôi mắt bên trong, lộ ra mãnh liệt vẻ kiêng dè.

Tàn lão mỉm cười: "Thật sự là nghĩ không ra, tiểu lão nhân tiên danh, qua mười năm, còn có người nhớ kỹ! Không tệ, ta chính là Tàn Giang, bất quá hiện tại chỉ là Thánh Tuyệt cung bên trong một lão nô, cái gì Huyết thủ nhân đồ —— cùng tiểu lão nhân không có chút quan hệ nào."

Hắn kiểu nói này, đám người thở dài một hơi. Bất quá trên mặt chấn kinh chi sắc, vẫn như cũ chưa tán.

Lục Trần nhin không được hỏi Diệp Linh Vân, nói: "Sư tỷ, Huyết thủ nhân đồ là ai?"

Diệp Linh Vân trầm giọng nói: "Người này tại mười năm trước, hung danh rất cao, giết người không tính toán, thật sự, chúng ta Trần quốc uẩn linh trở xuống thứ nhất hung thần! Chỉ là mười năm trước, đột nhiên biến mất biệt tích, có người nói hắn bị Cừu gia xử lý, cũng có người nói hắn bế quan đột phá uẩn linh, đột phá không thành đã bỏ mình, dù sao đều cho là hắn chết rồi."

"Lại không nghĩ, hôm nay ra hiện tại nơi này, nghĩ đến là được Thánh Tuyệt cung che chở, sống sót tính mệnh!"

"Lão này mặc dù không phải Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, nhưng là một thân thực lực quả nhiên là không giống bình thường!" Diệp Linh Vân ngữ trọng tâm trường nói.

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Năng được tôn là uẩn linh trở xuống thứ nhất hung thần tồn tại, há có thể là kẻ yếu?

Lúc này, Tàn lão ổng tay áo có chút lắc một cái, một nửa người cao sần gồ, ra hiện tại hắn trước người, một điểm linh quang sáng gió nổi lên, lại là một gốc Linh thảo bay vụt ra.

Cái này gốc Linh thảo, màu sắc đỏ tươi, phẳng phát giống như giới cho một thân máu tươi, tinh hồng chi cực. Thế nhưng là tràn ra tới khí tức, lại là vô cùng thuần hương, cùng bề ngoài của nó tuyệt không đồng dạng.

Lục Trần lông mày phong vẩy một cái, tự lẩm bẩm: "Tới gần năm trăm năm hóa hầu Huyết Linh Thảo?" Lại lắc đầu, lấy thị lực của hắn, đương nhiên nhìn ra được, cái này gốc Huyết Linh Thảo nhìn sinh cơ nồng đậm, kỳ thật đã là tử vật, mặc dù có chút được lực, đối với đã được đến lạnh Băng Linh Thảo Lục Trần mà nói, không có tác dụng.

Diệp Linh Vân không có lên tiếng, hiển nhiên cùng Lục Trần đồng dạng ý nghĩ.

Nhưng là Lục Trần tâm tình bình tĩnh, cái khác người tu luyện chưa hẳn như thế, chỉ thấy lúc trước một con bị áp chế, chỉ có thể khổ cực hợp lý quần chúng Bách Lý Thiên Hà hô lên: "Tàn lão, cái này gốc Linh thảo bán thế nào?"

Tàn lão ánh mắt bay bổng lên, rơi vào Bách Lý Thiên Hà trên thân, lại rơi vào cái khác một mặt ý động người tu luyện trên thân, nói: "Đương nhiên là người trả giá cao được! Chư vị cũng đều biết, Linh thảo bậc này đồ vật giá trị không phải bình thường, mà cái này gốc Linh thảo đã tới gần năm trăm năm hóa hầu, đối với tu vi chỉ kém một hơi đã đột phá các người, chính là hiếm có thuốc hay!"

"Bốn mươi Nguyên tinh cất bước, đây tuyệt đối là lương tâm giá!" Bốn mươi nguyên tinh giá cả, thật đúng là không cao!

Trên thị trường, thậm chí so trên thị trường giá cả yếu lược thấp một chút, đương nhiên đây là đầu giá đầu giá, tùy tiện mấy người cạnh tranh, giá cả liền dậy. Đương nhiên bậc này hóa hầu Linh thảo, không phải là muốn liền có. Có lẽ xuất thân bốn môn người tu luyện, bởi vì nội bộ liền có bậc này Linh thảo bán ra, không đem vật này coi là chuyện đáng kể, nhưng là không có bốn môn như vậy nội tình thế lực xuất thân người tu luyện, liền chưa hẳn liền có.

Quần không thấy, Bách Lý Thiên Hà cái này xuất thân bốn môn phía dưới đệ nhất thế lực Cự Kinh Bang Thiếu bang chủ, đã hưng phấn à.

Tàn lão tiếng nói rơi xuống.

Bốn môn đệ tử, thần sắc bất động. Nhưng là mặt khác một chút người tu luyện, đã hô lên: "Ta ra bốn mươi một!"

Bách Lý Thiên Hà hừ lạnh một tiếng: "Bốn mươi một liền muốn lấy đi Huyết Linh Thảo, si tâm vọng tưởng, ta ra bốn mươi hai Nguyên tinh!"

"Bốn mươi ba!" Trời hươu son trang Bạch Hạc Xuyên hô lên.

Bách Lý Thiên Hà lại nói: "Bốn mươi bốn!"

Bốn mươi bốn vừa ra, hiện trường lập tức an tĩnh lại, Bách Lý Thiên Hà dương dương đắc ý hô lên: "Cùng ta đoạt, người giành được qua sao?" Nói đến nơi này thời điểm, ánh mắt không tự chủ được rơi vào Lục Trần trên thân. Nghĩ đến từ vị này đối thủ trên mặt, nhìn thấy một chút ba động tâm tình.

Thế nhưng là để hấn mười phần ngoài ý muốn, mà lại ảo não chính là.

Lục Trần không nói lộ ra kinh ngạc, thậm chí là mí mắt đều không có nhúc nhích một chút, thật giống như những đồ vật hoàn toàn không có gây nên hứng thú của hấn đồng dạng.

Trong lúc nhất thời, Bách Lý Thiên Hà hảo tâm tình lập tức biến mất sạch sẽ, âm thầm dự định: Chờ xem, đợi lát nữa ta sẽ để cho ngươi biết, ta Bách Lý Thiên Hà thực lực, ngươi dạng này một cái nghèo kiệt hủ lậu, căn bản là không phải ta đối thủ.

Hấn đã hạ quyết tâm, chỉ cần Lục Trần nhìn trúng đồ vật, đều muốn đi trộn lẫn một cước, không cho Lục Trần nửa điểm cơ hội, dù sao liền là quấy rối.

Theo sát lấy, đeo kiếm thiếu niên tướng Huyết Linh Thảo đưa đến trước mặt hấn.

Hấn mới đưa ánh mắt thu về.

Ngay tại hấn tưởng ánh mắt thu hồi đi thời điểm, Lục Trần ánh mắt lại giương lên, trong lòng ám động: Gia hỏa này, đôi mắt bên trong ngậm lấy ác ý, có chủ tâm không tốt a! Không được, tìm cơ hội ta phải thử một chút hấn, mặc dù trước mắt không có ta muốn đồ vật, nhưng là vạn nhất xuất hiện một cái đâu? Ta nhất định phải tướng cái này tại hoạ ngầm khu trừ! Nghĩ đến nơi này, ánh mắt rơi vào Tần lão trước mặt trên sàn gỗ.

Chỉ thấy trên sàn gỗ, lại xuất hiện một gốc Linh thảo. Cái này gốc Linh thảo hóa hầu, cùng vừa rồi gốc kia Huyết Linh Thảo tương đối, hóa hầu không sai biệt lắm.

Chỉ thấy Tần lão vuốt râu mỉm cười nói: "Vừa rồi gốc kia Huyết Linh Thảo bị Cự Kinh Bang tiểu bằng hữu lấy đi, chur vị có thể là còn chưa có lấy lại tinh thần đến, như vậy hiện tại —— các ngươi phải tất yếu cảnh giác cao độ, bởi vì cái này gốc Linh thảo, cùng vừa rồi gốc kia không đồng dạng!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

94, Luyện Hồn thảo

Có người tu luyện hô lên: "Không đều là Linh thảo sao, có cái gì không đồng dạng đâu?"

Tần lão cười ha ha: "Ngươi nói như vậy, nông cạn không phải? Cái này gốc Linh thảo, tên là Luyện Hồn thảo! Cái gì gọi là hồn? Hồn chính là chúng ta người tu luyện tâm thần trung tâm, chur vị đều là có sự thừa, không phải những cái kia đã lộ, hấn là biết hồn cường đại, đối với người tu luyện tác dụng!"

"Cái này gốc Luyện Hồn thảo liền là năng rèn luyện hồn nhi Linh thảo!"

"Ăn hết về sau, có thể để các ngươi hồn nhi, càng thêm khỏe mạnh, càng thêm cường đại, đến lúc đó linh thức cường hấn, lực không chế tự nhiên cũng sẽ tăng lên, để các ngươi đột phá càng thêm dễ dàng, hiện tại minh bạch chưa?"

Tần lão kiểu nói này, không nói bốn môn phía dưới xuất thân Trần quốc thể lực người tu luyện, tâm thần động cho, liền xem như Trần quốc bốn môn người tu luyện, như là Dương Khiêm Gordon, Thiên Cực Môn mấy vị, đôi mắt trung đều toát ra tinh quang.

Chính như Tần lão nói như vậy, Luyện Hồn thảo tác dụng bất phàm. Mà lại cái này có thể rèn luyện hồn nhi Linh thảo, từ trước đến nay hiếm thấy, bởi đường cũng không phải như vậy dễ dàng, tức chính là nhà mình bên trong sơn môn, cũng ít đáng thương.

Cho nên tại Tần lão giải thích về sau, Thiên Cực Môn một vị thanh niên hô lên: "Đã như vậy, còn chờ cái gì? Tần lão nhanh bắt đầu đi, ta trong ví Nguyên tinh đã tại vui sướng nhảy lên, không kịp chờ đợi muốn tướng cái này gốc Luyện Hồn thảo bỏ vào trong túi á!"

"Đúng vậy a, đúng a!"

"Nhanh lên đi!"

"Nếu không ngại trực tiếp ra cái giá, ai cái thứ nhất lấy ra, chính là của người đó?" Một cái người tu luyện cười hi hi nói.

Liền xem như Lục Trần, lông mày phong cũng có chút nhảy lên một chút, bất quá rất nhanh trở nên yên ổn. Hấn hồn nhi rất cường hấn, không nói trước mặt giai tăng, coi như cùng Thái Khí lực trọng người tu luyện so sánh, cũng sẽ không kém.

Diệp Linh Vân mắt nhìn trầm mặc Lục Trần một chút, nói: "Lục sư đệ, muốn hay không chơi một chút?"

Lục Trần tâm thần khẽ nhúc nhích. Quả thật vật này đối với hắn không có bao nhiêu tác dụng, lại có thể dùng để khảo thí một chút Bách Lý Thiên Hà, hoặc là những người khác.

Lục Trần nhẹ gật đầu, cười nói: "Sư tỷ nói rất đúng, mặc kệ thành công hay không thành, chơi một chút cũng là có thể, ngộ nhờ năng mua lại đâu?"

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu.

Chính lúc này, Tàn lão trầm giọng nói: "Xét thấy vật này bất phàm, cho nên Luyện Hồn thảo giá khởi điểm, so Huyết Linh Thảo cao hơn một chút, năm mươi Nguyên tinh cất bước, muốn lũ tiểu gia hỏa, nhất định phải đánh bóng ánh mắt của mình, kịp thời xuất thủ a!"

Lời còn chưa dứt, Bạch Hạc Xuyên cái thứ nhất hô lên: "Năm mươi Nguyên tinh!"

"Hừ, năm mươi Nguyên tinh muốn cầm xuống Luyện Hồn thảo, thật đúng là si tâm vọng tưởng đâu, ta ra năm mươi một!" Dã Lang bang vị kia bị năm hơn kém chút phế bỏ một đầu cánh tay người tu luyện, hô lên. Giống bọn hắn loại này xuất thân bang phái thế lực người tu luyện, trời sinh liền yếu đi những ra đó thân bốn môn người tu luyện.

Nhất là, tự thân hồn nhi, cùng diễn sinh ra tới linh thức. Rất nhiều giống hần dạng này người tu luyện, liền là hồn rèn luyện không đủ mạnh, không thể tại trước mắt tu vi cấp độ, linh ngộ trung kỳ ý cảnh. Một khi bọn hắn hồn nhi tiến thêm một bước, linh ngộ trung kỳ ý cảnh, cũng liền nước chảy thành sông.

Không muốn vị này người tu luyện mới kêu đi ra, lại có một cá nhân cười lạnh: "Năm mươi một? Dã Lang bang người thật sự là xa hoa a, ta ra năm mươi năm!" Năm hơn một mặt tái nhợt giờ tay của mình, hô lên. Vết thương trên người hắn tình vẫn như cũ rất nghiêm trọng, nhưng là không trở ngại hắn tham dự cạnh tranh.

Gordon gấp lông mày phong giờ lên, cười lạnh nói: "Năm mươi năm không tầm thường sao, ta ra năm mươi sáu!"

"Năm mươi bảy!"

"Năm mươi tám!" Thiên Cực Môn một cái thanh niên hô lên.

Lục Trần quét mọi người một cái, lạnh nhạt nói: "Năm mươi chín!" Năm mươi chín vừa ra, tham dự cạnh tranh người tu luyện ánh mắt đều rơi vào trên người hắn, nhất là cùng hắn có thù mối, càng là hơi thờ ơ sâu nặng một chút, đôi mắt bên trong cừu hận không còn che giấu, cuồng bạo phun ra.

Chỉ thấy Bách Lý Thiên Hà cái thứ nhất hô lên: "Sáu mươi!"

Lục Trần lông mày phong có chút nháy lên, nói: "Sáu mươi một."

Bách Lý Thiên Hà trông mắt trừng: "Tiểu tử, so thực lực ta Bách Lý Thiên Hà so bất quá người —— ta nhận, nhưng là so tài lực, người tìm nhằm đối tượng, 62!"

Lục Trần cười nhạt một tiếng: "62 rất đáng gờm? Ta ra sáu mươi ba, người không phải nói người rất có tiền sao, vậy liền nhìn xem, người có thể hay không từ trong tay của ta cướp được Luyện Hồn thảo."

Một bên khác niên ki hơn cùng mấy người khác, ngậm miệng lại, bọn hắn mặc dù rất muốn tham dự cạnh tranh, mà lại rất Lục Trần hận muốn chết, thế nhưng là vì một gốc Luyện Hồn thảo, tiêu hết hơn sáu mươi Nguyên tinh, có chút không đáng. Càng quan trọng hơn là, hiện tại đấu giá vừa mới bắt đầu, chưa chừng đằng sau còn có tốt hơn đồ vật. Hiện tại nếu là tiêu hao quá nhiều, đợi lát nữa tốt hơn đồ vật đăng tràng, lại không bỏ ra nổi đầy đủ Nguyên tinh, làm sao bây giờ?

Cho nên, bọn hắn lý trí thu tay lại. Thế nhưng là Bách Lý Thiên Hà lại nổi, cuồng hống nói: "Hồn trưởng đồ vật, sáu mươi năm, người đến nha, đến nha!" Gia hỏa này đã đứng lên, liều mạng run run uy phong của mình, ngược lại là có như vậy mấy phần bề ngễ chi khí. Hắn là cỡ nào muốn từ Lục Trần trên mặt nhìn thấy, bị hắn sáu mươi năm khối Nguyên tinh dọa đến run rẩy biểu lộ, thế nhưng là không có.

Không chỉ có không có, càng là lúc này, Lục Trần nói ra được một câu để hắn học máu: "Sáu mươi năm giá cả, thực là không tồi, nhưng là mua sắm Luyện Hồn thảo, không cần thiết —— đã người như thế bức thiết muốn, vậy liền để cho người tốt, chúc mừng người, đạt được Luyện Hồn thảo."

Phốc!

Bách Lý Thiên Hà hốc mắt sắp no bạo, khuôn mặt phảng phất giống như xoa một tầng son phấn, đỏ thắm một mảnh, lửa giận đốt cháy, một ngụm tích tụ máu tươi đã phun tới. Cả cá nhân chấp chèn một trận, cuồng hống: "Hồn trưởng, người có ý!"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Người muốn nghĩ như vậy, cũng có thể."

Bách Lý Thiên Hà cuồng hống, đang muốn giằng co thời điểm, Bách Lý Trần Nhạc cau mày, đem hắn nhấn trở về, một đôi âm lãnh ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, sát khí tỏa, lạnh giọng nói: "Cửu Huyền môn, người không nên quá phận."

Lục Trần run run một chút bờ vai của mình, một mặt lộn chết không sợ bóng nước sôi biểu lộ, lạnh nhạt nói: "Ta liền quá mức, người năng làm gì? Không phục, không phục người cần ta?"

Hà? Bách Lý Trần Nhạc đôi mắt bên trong dữ dội toàn bộ bạo, một thân lạnh thấu xương khí tức, phảng phất giống như lẫn lộn cơn sóng, mắt thấy liền muốn nổ thời điểm, đột nhiên một đạo lạnh lẽo ánh mắt quét ngang tới, kinh hãi Bách Lý Trần Nhạc diện cơ run rẩy, tưởng một thân khí cơ thu về, giọng trầm hặn nói: "Núi không chuyển nước chuyển, hôm nay các ngươi đắc thế, ngày khác chưa hẳn liền có thể một mực kéo dài tiếp."

Liền nghe Diệp Linh Vân lạnh nhạt đáp lại: "Vậy cũng phải ngươi có thể sống đến lúc kia."

"Ngươi!" Bách Lý Trần Nhạc cuồng nộ.

Diệp Linh Vân cứ như vậy nhàn nhạt nhìn xem hắn.

Bách Lý Trần Nhạc chung quy là không nói gì nữa, vô cùng phẫn hận trừng mắt liếc Lục Trần, việc này coi như thôi.

Lục Trần không sợ hãi chút nào trừng trở về. Hắn cùng Cự Kinh Bang cừu oán, kết rất sâu, không phải nhượng bộ liền có thể hóa giải, đã như vậy, làm gì cho đối phương lưu mặt mũi, để cho mình biệt khuất?

Bách Lý Trần Nhạc càng là khó thở.

Mắt thấy đeo kiếm thiếu niên đưa tới Luyện Hồn thảo, Bách Lý Trần Nhạc chỉ có thể nắm lỗ mũi nhận, nỗ lực sáu mươi lăm khối Nguyên tinh, tưởng vật này cầm xuống.

Cùng lúc đó, Tần lão nhìn thật sâu bên này một chút, mắt thấy Ninh Tiên Nhi không có cái gì biểu thị, cổ tay chấn động, lại một gốc linh hương ba động Linh thảo, biến ảo thuật đồng dạng ra hiện tại trong tay: "Như vậy, cạnh tranh tiếp tục!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

95, thiên thạch vũ trụ

Cạnh tranh tiếp tục tiến hành, một dải xuống dưới, thuần một sắc Linh thảo.

Lục Trần đã nhìn ra, Thánh Tuyệt cung trước đó làm đủ bài tập, lấy ra đồ vật, mỗi đồng dạng cũng sẽ không thất bại, cùng nói là Thánh Tuyệt cung cử hành một trận thưởng linh chi yến, không bằng nói là, Thánh Tuyệt cung xuất ra mình cất giữ tốt đồ vật, kết giao Trần quốc thể hệ thanh niên thiên tài.

Chuyện như vậy, một người muốn đánh một người muốn bị đánh, cùng Lục Trần quan hệ không lớn. Lục Trần cũng liền và cục ngoại người đồng dạng việc không đáng lo.

Đúng lúc này.

Tần lão tay áo, có chút run run, một khối tản ra nhàn nhạt ánh sao chỉ quang tăng dần, rơi vào trên sàn gỗ. Lão nhi này trầm giọng nói: "Vật này không phải Linh thảo, không phải Nguyên tinh, không phải đan dược, càng không phải là binh khí—— chính là một khối, thiên ngoại rơi xuống thiên thạch!"

"Vật này ẩn chứa chí thuần linh hơi thở, chính là luyện khí tuyệt hảo vật liệu, cái này bao lớn một khối, nếu là có thể hoà hợp đến chư vị trong binh khí, tiến giai Cao giai nguyên khí, có tám thành nắm chắc, cơ hồ vạn đã đóng thuyền."

Lời vừa nói ra, ở đây Thái Khí cửu trọng Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, lắc đầu. Trên người bọn họ binh khí, chỉ ít đều là đỉnh giai nguyên khí. Chỉ là có thể để cho binh khí tiến giai đến Cao giai nguyên khí đồ vật, hứng thú của bọn hắn, thật không lớn.

Liền xem như đi ra ngoài bốn môn những cái kia đồng lứa nhỏ tuổi người tu luyện, trong đó một nửa, bất quá là lông mày phong có chút nhảy lên một chút, một mặt hứng thú không lớn bộ dáng. Có thể ra hiện tại nơi này, lại có mấy người, dùng không phải Cao giai nguyên khí? Cho nên, hứng thú của bọn hắn cũng không lớn.

Nhưng là bốn môn trở xuống thế lực xuất thân người tu luyện, từng cái con mắt trừng: "Nếu là có thể đạt được vật này, sắp tới dung luyện đến binh khí của ta bên trong, binh khí của ta tiến giai Cao giai nguyên khí không có vấn đề, thậm chí đều có thể tương tu vi của ta, hướng phía phía trước thúc đẩy một bước!"

"Đúng vậy a!"

"Bình khí của ta, cũng muốn tấn thăng, trước kia chỉ là không có vật liệu mà thôi, nhưng là hiện tại vật liệu bày ở trước mặt, há có thể buông tha?" Từng cái trong ánh mắt bốc lên tinh quang.

Liên xem như Lục Trần, thân thể của hắn cũng nhỏ bé không thể nhận ra rung động một chút.

Không phải là bởi vì khối này Tàn lão nói thiên thạch vũ trụ có thể để cho bình khí tiến giai mà hưng phấn, hắn Phục Giao Kiếm vốn chính là dung luyện một chút thiên ngoại khoáng thạch, rèn đúc ra Cao giai nguyên khí. Chân chính để hắn động dung chính là, ngôi sao màu đen thể mà có chút chuyển động, một cổ cực kì khát vọng mãnh liệt, từ nội tâm bên trong bắn ra tới.

Muốn biết, từ khi Lục Trần đạt được ngôi sao màu đen, lộ ra mãnh liệt như thế khát vọng, đây là lần thứ hai! Lục Trần tâm tư bắt đầu chuyển động, chẳng lẽ vật này, còn có cái khác chỗ khác biệt?

Nghĩ như vậy, Lục Trần lỗ tai dựng lên, nghe được người khác tranh mua cái này đồ vật, cũng là vì để bình khí tấn thăng, cũng yên lòng.

Xem ra, người khác cũng không hiện cái này đồ vật chỗ khác thường, ạp

Lại không nghĩ lúc này, Diệp Linh Vân nhân nhạ một câu, đưa vào Lục Trần lỗ tai, tướng Lục Trần kinh ra một giọt mồ hôi lạnh: "Su đệ, khí tức của ngươi loạn nữa nha."

Lục Trần hoảng sợ nhìn thoáng qua Diệp Linh Vân.

Hắn cảm thấy ẩn tàng đến đủ tốt, lại không nghĩ vẫn là bị Diệp Linh Vân cảm thấy trên thân thể biến hóa, cười khan một tiếng: "Xem ra bị sư tỷ hiện! Khối này thiên thạch vũ trụ, người khác chỉ nhìn thấy nó bản thân chất liệu, mà ta nhìn trúng lại là nội bộ ẩn chứa tinh thần chỉ lực, nếu là có thể đem đạt được, ta quyền ý, có thể tiến giai trung kỳ."

Đây là giải thích của hắn.

Diệp Linh Vân tin tưởng không nghi ngờ, nhẹ gật đầu: "Đã như vậy, đợi chút nữa cạnh tranh thời điểm, nếu như ngươi bắt không được đến, ta có thể mượn chút Nguyên tinh cho ngươi."

Lục Trần trong lòng cảm động, nói: "Đa tạ sư tỷ."

Diệp Linh Vân không tiếp tục nói chuyện.

Lục Trần nhưng trong lòng thì mặt khác một phen ý nghĩ, tâm cảnh vẫn còn có chút không đủ, còn phải rèn luyện! Đại sư tỷ năng xem thấu thân thể ta biến hóa, nếu như những người khác hữu tâm phía dưới, tất nhiên cũng có thể nhìn ra!

Tâm cảnh, tâm cảnh! Lục Trần yên lặng thì thầm nhiều lần. Muốn tăng lên tâm cảnh, trước mắt duy nhất đường tắt, liền là chiến đấu, cùng cường hãn hơn người tu luyện chiến đấu, tôi luyện chí cường ý chí. Ý chí vững chắc, tâm cảnh tự nhiên đề cao.

Lúc này, Tàn lão trên mặt nhiều chút đáng tươi cười: "Xem ra, chư vị đều biết cái này đồ vật chỗ tốt, tiểu lão nhân liền không lãng phí miệng lưỡi giới thiệu —— giá bắt đầu năm mươi Nguyên tinh, muốn có thể hạ thủ."

Lời vừa nói ra, một cái người tu luyện đã hô lên: "Năm mươi lắm!"

"Ừm? Ngươi cái tên này, ngược lại là đại khí a, vừa lên đến liền năm mươi lắm khối Nguyên tinh. Nếu như là phía trước, như vậy xuất thủ, xem như đại thủ bút. Thế nhưng là hiện tại, vật này là ta bình khí tiến giai chất dinh dưỡng. Ta tình thế bất buộc, chư vị cũng không cần cùng ta đoạt, ta ra sáu mươi." Lại một cái người tu luyện hô lên.

Đối với bọn này bốn môn phía dưới thế lực tu luyện mà nói, bọn hắn thiếu thốn nhất đồ vật, liền là tài nguyên! Hiện tại, tài nguyên liền tại bọn hắn trước mặt, há có thể buông tha?

Lục Trần nhìn thoáng qua, cũng không sốt ruột xuất thủ.

Mà hiện tại, người kia hô lên sáu mươi Nguyên tinh, theo sát lấy lại có một người hắc hắc cười lạnh: "Hắc hắc, chư vị sư huynh thật sự là xa hoa đâu, tiêu đề chuẩn bị Nguyên tinh không nhiều, nhưng là 62 khối, vẫn là cầm ra được, liền 62 đi!"

"62? Một bên chơi đi, ta ra sáu mươi lắm!" Bạch Hạc Xuyên cười lạnh, trời hươu son trang nội tình cũng không giống bình thường.

Lời vừa nói ra, chúng người tu luyện thanh âm, lại nhỏ rất nhiều. Tàn lão ánh mắt chuyển động, tựa hồ có chút không vừa lòng, nói: "Sáu mươi lắm khối Nguyên tinh, có không tiếp tục thêm đi xuống."

Lục Trần mắt thấy thời cơ đã thành thực, lạnh nhạt nói: "Ta ra sáu mươi sáu!"

Mà lúc này, đám người ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân. Lục Trần không nhìn cái khác ánh mắt, chỉ là tướng ánh mắt rơi vào đã hưng phấn lên trầm dậm son hà trên thân, mang theo nhân nhạ đáng tươi cười, tựa hồ lại nói, đến nha, ta liền đợi đến ngươi, ngươi dám gọi giá, ta liền có thể để ngươi cùng vừa rồi đồng dạng, ăn một cái thiệt ngảm.

Nói thật, trăm dặm sơn hà thật đúng là chuẩn bị cạnh tranh. Thế nhưng là một nhìn thấy Lục Trần trên mặt cái này lạnh nhạt đáng tươi cười, hẳn liền không bình tĩnh.

Bạch Hạc Xuyên tâm tư chấn động nghĩ đến, gia hỏa này rõ ràng cùng vừa rồi đồng dạng, rõ ràng lại đào một cái hố, chờ lấy hán hướng bên trong nhảy, mà lại hẳn cũng không phải mù lòa, đã sớm nhìn ra lúc trước Lục Trần dùng binh khí, liền là Cao giai nguyên khí.

Nói cách khác, Lục Trần không phải là vì để binh khí tăng lên phẩm cấp. Mà không phải vì để cho binh khí tăng lên phẩm cấp, hẳn thật không nghĩ ra được, khối vẫn thạch này còn có cái gì tác dụng?

Tự cho là mình rất thông minh Bách Lý Thiên Hà hừ lạnh một tiếng: "Lại muốn hại ta, không có cửa đâu!"

Rõ ràng không mắc mưu đáng về.

Lục Trần thở dài một hơi, chỉ cần gia hỏa này không quấy rối, cầm tới khối này thiên thạch vũ trụ, cũng liền không có khó khăn. Mà ra giá sáu mươi lăm Bạch Hạc Xuyên, sắc mặt biến hóa, cuối cùng vẫn từ bỏ.

Thế là, Lục Trần đạt được khối này thiên thạch vũ trụ, không khỏi vui mừng như uống mật, hướng phía trăm dặm sơn hà chấp tay nói: "Sur đệ thật đúng là đủ ý tứ a, lần này ta nặng cầm tới khối vẫn thạch này, nhờ có sur đệ!"

"Cái gì?" Bách Lý Thiên Hà sắc mặt thay đổi, buồn bực trong lòng, không còn che giấu. Vốn cho là mình rất cơ trí, không có mắc lừa, hiện tại mới phát hiện, hẳn lại bị lừa, trong lòng oán hận, toàn bộ bạo, cắn răng nghiền lợi nhìn xem Lục Trần, tưởng thiên thạch vũ trụ bỏ vào trong túi.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

96, mài kiếm thạch

Cái khác người tu luyện cũng là thần sắc biến hóa. Lục Trần lại không có đi quản bọn họ, đương khối này thiên thạch vũ trụ, rơi vào trong tay, bị hán thu vào trong túi trữ vật thời điểm, ngôi sao màu đen đã không nhìn được chấn động, cuồng bạo sóng xung kích, toàn bộ bạo, chỉ là trong nháy mắt, đã tưởng khối này thiên thạch vũ trụ thôn phệ. Trong lúc nhất thời, Lục Trần thức hải bên trong, phảng phất giống như dâng lên một cỗ cuồng bạo gió lốc, âm âm chuyển động.

Một cỗ không hiểu khí tức, từ Lục Trần ở sâu trong nội tâm bắn ra tới.

Theo sát lấy, một cỗ mười phần huyền diệu cảm giác, bắn ra đến, Lục Trần tu luyện Trích Tinh Thủ đệ nhị trọng Thối Tinh chi cảnh, hướng phía trước bước ra một bước dài, đã đạt tới trung kỳ cảnh giới. Thối Tinh chi cảnh đột phá trung kỳ, diễn sinh ra tới Tinh Quang chi ý, trong lúc vô hình đã đột phá trung kỳ cảnh giới.

Lục Trần trên thân tuôn ra một sợi nhỏ bé không thể nhận ra khí tức ba động.

Lúc đầu lực chú ý liền đặt ở Lục Trần trên người Diệp Linh Vân lông mày phong run nhẹ, nhìn thoáng qua khoanh chân ngồi tại trên bàn tiệc, thần du vật ngoại Lục Trần, hơi nhếch khóe môi lên lên, đôi mắt bên trong lóe ra hào quang kì dị, thầm nghĩ Người tiểu sư đệ này, thật sự chính là không đơn giản.

Sau đó, Diệp Linh Vân ánh mắt thu hồi.

Về phần người tu luyện, mặc kệ là Thái Khí cửu trọng vẫn là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới, vẫn là những Thái Khí đó tứ trọng tam trọng, cùng một cái duy nhất Thái Khí nhất trọng Bách Lý Thiên Hà, đều không có nhìn nhiều Lục Trần một chút.

Mà Lục Trần tâm thần đắm chìm trong Tinh Quang chi ý cảnh bên trong, nhìn không có một điểm biến hóa, thế nhưng là hán bên trong trong lòng, phảng phất giống như cuồng bạo sóng biển tại quét đồng dạng, vô cùng dữ tợn sóng xung kích, kéo dài không dứt chảy xuôi thân thể mỗi một hèo lách. Hán nhục thân lực lượng, tại hiện hữu giai tầng tình huống dưới, gây dài trăm thước lại tiến một bước, trợn trợn nhỏ xú xương bạo thanh âm quanh quẩn tại nhục thân chỗ sâu tình huống dưới, đã qua một vạn hai ngàn cân.

Chỉ bằng cỗ lực lượng này, bình thường Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đã không tại hán trong mắt.

Càng là hán hồn nhi, đạt được năng lượng bổ dưỡng, cũng hướng phía trước nho nhỏ bước ra một bước, một thân linh thức, tự nhiên cũng có tăng trưởng. Đương nhiên trọng yếu nhất, chứa đựng tại đan điền bên trong, vô cùng bá đạo sao trời chi khí, so sánh với ban đầu, hung hãn không hạ gấp đôi.

Lục Trần tâm thần khuấy động, nhiệt huyết sôi trào, trong lòng sóng sau cao hơn sóng trước gào thét, điên cuồng lan tràn ra: Chỉ bằng cái này Tinh Quang chỉ ý trung kỳ cảnh giới, đánh bại Quý Thiên Phàm liền không có vấn đề, loại này thu hoạch được lực lượng cảm giác, sáng khoái a, ha ha! Cùng lúc đó, Tâm Niệm thay đổi thật nhanh, lần này năng có như vậy tiến bộ, tất cả đều là một khối thiên thạch vũ trụ tác dụng.

Nếu là lần sau, đạt được càng nhiều thiên thạch vũ trụ, có phải hay không năng dẫn xuất càng nhiều biến hóa?

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần liền rất hưng phấn. .

Một thân chân khí lưu chuyển, bạo rap lên khí tức, đã bình tĩnh lại, cho đến lúc này, Lục Trần tinh thần trở về. Chỉ thấy hiện trường một mảnh lửa nóng. Lúc đầu giống như người ngoài cuộc đồng dạng Thái Khí cửu trọng, Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới rất nhiều Thái Khí cảnh giới cường giả, từng cái đã kinh động.

Giấu thần môn Từ Xuyên tay áo dài vung lên, trịch địa hữu thanh hô lên: "Khối này mài kiếm thạch, ta Từ Xuyên ra giá năm trăm Nguyên tinh!"

Lời vừa nói ra, hiện trường tĩnh mịch.

Lục Trần lông mày phong khê chấn động, ánh mắt hướng phía Tàn lão trước người sàn gỗ nhìn đi qua, chỉ thấy trên sàn gỗ, đặt vào một khối tối như mực, cánh tay dài ngắn tăng đá. Tăng đá nhìn phổ phổ thông thông, chỉ so với tầm thường đá mài đao lớn hơn một điểm, thế nhưng là bên trong ẩn chứa vô cùng mãnh liệt kiếm đạo năng lượng.

Tức chính là Lục Trần, cũng có thể cảm giác được, tự thân Phục Giao Kiếm ý niệm không được khê chấn động.

Đây chính là mài kiếm thạch!

Cái gọi là mài kiếm thạch, chính là một loại chất chứa kiếm đạo năng lượng khoáng thạch. Cái này khoáng thạch, không chỉ có thể hiệp trợ người tu luyện tôi luyện kiếm ý, càng nặng chính là, nếu là có thể gia nhập kiếm khí bên trong, còn có thể kiếm khí đạt được tăng lên không nhỏ.

Hiện trường đông đảo Thái Khí cửu trọng, Thái Khí Đại viên mãn người tu luyện, bọn hắn đã qua giai đoạn thứ nhất, chỉ sợ sẽ là chạy mục đích thứ hai tới. Bất kể nói thế nào, Thái Khí vượt qua uẩn linh là một cái cực kỳ chặt vật quan khẩu.

Muốn vượt qua, không có như vậy đơn giản. Bình thường người tu luyện, đột phá trước đó, đều sẽ làm đủ chuẩn bị, tỉ như mượn nhờ tự thân cường hãn binh khí uy năng, thời khắc nấu chốt bạo, chính là một cái trong số đó. Ở đây người tu luyện, đều là chỉ tại đột phá Uẩn Linh cảnh giới thiên tài, năng có tương tự thân kiếm khí tăng lên cơ duyên, lại thế nào khả năng buông tha.

Bất quá Từ Xuyên năm trăm Nguyên tinh vừa ra, đám người lập tức chần chờ.

Tàn lão ánh mắt đảo qua toàn trường, nói: "Đây chính là mài kiếm thạch, không phải đợi nhân khoáng thạch, chư vị chẳng lẽ liền trở mắt nhìn, dạng này một cái có thể để cho tự thân binh khí tiến thêm một bước cơ duyên, từ trong tay chạy đi sao?"

Tàn lão một lời rơi xuống, không ít người đều do dự, nhất là tu luyện kiếm ý mấy vị kia, bất quá cuối cùng vẫn không có người tiếp tục tranh đấu.

Thế là, mài kiếm thạch bị Từ Xuyên cầm xuống. Cầm xuống mài kiếm thạch về sau, Từ Xuyên cười ha ha: "Chư vị đa tạ! Có khối này mài kiếm thạch, Từ mỗ liền rất thỏa mãn, về phần trận này thưởng linh chi yên áp trực chi vật, Từ mỗ không cùng chư vị tranh giành." Cái thắng này mừng khắp khối mài kiếm thạch bỏ vào trong túi.

Lục Trần nhìn thoáng qua, thu hồi ánh mắt, hỏi: "Diệp sư tỷ, còn có áp trực chi vật?"

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu: "Đương nhiên là có áp trực chi vật. Cái này áp trực chi vật, chính là một gốc đặt tới ngàn năm hóa hầu Thiên Linh thảo! Ngàn năm hóa hầu Linh thảo, không tính là gì, mấu chốt là cái này gốc Thiên Linh thảo, chính là tính tổng hợp rất mạnh Linh thảo! Mặc kệ bất luận cái gì tư chất người tu luyện, đều có thể nuốt, mà lại năng lượng mười phần hưng hãn, không phải đợi nhân ngàn năm Linh thảo có thể so sánh. Tỉ như ta, ta nếu là có thể đạt được cái này gốc Thiên Linh thảo, ta từ Thái Khí Đại viên mãn tiến giai uẩn linh tỉ lệ, sẽ gia tăng hai thành không chỉ!"

Hai thành tỉ lệ, sẽ để cho rất nhiều người tu luyện mạo hiểm ném thử đột phá uẩn linh. Dù sao Thái Khí cùng uẩn linh, liền là hai cái khác biệt sinh mệnh cấp độ. Thái Khí cảnh giới, đối người tu luyện bản thân số tuổi thọ sẽ không gia tăng, chỉ là để tự thân thể phách cường hãn hơn, tận khả năng đạt tới số tuổi thọ Viên mãn mà thôi. Nhưng là uẩn linh về sau, lại không đồng dạng, chỉ cần đột phá uẩn linh, số tuổi thọ gia tăng một trăm.

Một trăm năm số tuổi thọ, không giống bình thường.

Ngoại trừ số tuổi thọ, còn có thực lực tăng lên. Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cùng Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện khác biệt lớn nhất, liền là Thái Khí cảnh giới người tu luyện, rèn luyện chính là chân khí, mà Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, thì là rèn luyện tàn mạn khắp nơi tại giữa thiên địa chi thuần tinh khí, cũng làm linh hơi thở.

Chân khí cần đan điền diễn hóa, nhưng là linh hơi thở tinh khí đâu? Trực tiếp thôn phệ, liền có thể hóa thành sức chiến đấu.

Một tôn ti yếu Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, đụng phải một tôn chí cường Thái Khí cảnh giới người tu luyện, chỉ cần không bị giết chết, liền có thể dựa vào cái này, sinh sinh mài chết mạnh Thái Khí người tu luyện. Có thể nói, uẩn linh liền là vô số đi đến Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, tha thiết ước mơ cảnh giới.

Bất quá, vô số đi đến cảnh giới này người tu luyện, cuối cùng năng đi đến một bước kia, chỉ là cực thiếu số mà thôi. Cơ duyên là thứ nhất, thứ hai liền là liền là chí cường tài nguyên. Diệp Linh Vân nói Thiên Linh thảo, chính là như vậy tài nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

97, Thiên Linh thảo

Ngay tại Từ Xuyên cảm tới mai kiếm thạch thời điểm, đám người ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào Tàn lão trên thân, có người hô lên: "Tàn lão, đem Thiên Linh thảo lấy ra đi! Ngài cũng biết, chúng ta ra hiện tại nơi này, liền là chạy Thiên Linh thảo tới!" Dã Lang bang vị kia, một mặt sốt ruột hô lên. .

Thiên Lộc son trang Bạch Hạc Minh đi theo nói: "Đừng vậy a, đừng lại che giấu!"

Tiêu Thiển Phương mỉm cười: "Còn chờ như thế đâu?"

Tàn lão ánh mắt tại mọi người trên thân chuyển qua, nói: "Đã chư vị muốn, kia tiểu lão nhân cũng liền không che giấu." Cổ tay chấn động, ống tay áo tung bay bên trong, một gốc còn quấn màu xanh biếc vân khí, tràn ngập tươi mát thuần hậu linh hơi thở ba động cây, bày biện ra tới.

Lớn như vậy trong điện phủ, linh vận thom, vừa đi vừa về không ngừng ba động. Cho tới cái khác Thái Khí, từ Thập Phương Anh Kiệt bên trong đông đảo người tu luyện, từng cái đôi mắt bên trong, đã dâng lên mười phần chói lọi tinh quang.

Lục Trần nhìn thoáng qua bên người tuyệt sắc mỹ nhân, mắt thấy cái này nữ tử đôi mắt trung thêm ra một tia ẩn tàng không ngừng ý động, tâm thần khẽ nhúc nhích, nàng cũng động tâm.

Cùng lúc đó, Lục Trần ánh mắt chuyển động, cũng rơi vào Thiên Linh thảo bên trên.

Quả thật cái này gốc Thiên Linh thảo tích chứa năng lượng cường hãn làm cho người chỉ, nhưng Lục Trần vẫn lắc đầu một cái, bởi vì cái này gốc cường hãn Linh thảo không phải hoạt bát cây, nó đã chết, đã mất đi trên người nó tinh thuần nhất năng lượng.

Đây hết thảy, chỉ có Lục Trần nhìn thấy, những người khác không nhìn thấy.

Lục Trần vốn chỉ muốn, nếu như cái này gốc Thiên Linh thảo là vật sống, còn có thể thừa dịp vật này giao nhận lúc, đưa nó trên thân mạnh nhất năng lượng hấp thu, hiện tại xem ra là không thể nào.

Bất quá Lục Trần cũng không có tiếc nuối. Bực này chí cường linh vật, không phải hãn cấp độ này người tu luyện có thể nhúng chìm. Có cố nhiên tốt, nếu như không có, lại có quan hệ thế nào?

Lục Trần tâm tình bình tĩnh, cái khác người tu luyện cũng không dạng này, tại Tàn lão tuyên bố vật này lấy năm trăm nguyên tinh giá cả bắt đầu cạnh tranh thời điểm, Tiêu Thiển Phương cái thứ nhất hô lên: "Năm trăm năm mươi!"

Anh Vi hơi nhếch khóe môi lên lên, nói: "Tiêu sư tỷ, năm trăm năm mươi Nguyên tinh, mua sắm bình thường ngàn năm Linh thảo, cũng đủ rồi! Nhưng là cái này gốc Thiên Linh thảo lại không đủ, ta ra sáu trăm!"

Những này lúc trước tranh đoạt mai kiếm thạch lúc, vì mười cái Nguyên tinh, tranh mất đồ tới mang tai người tu luyện, mới mở miệng liền là năm mươi nguyên tinh giá cả kéo lên.

Từ đó có thể biết, đối với Thiên Linh thảo, các nàng là cỡ nào khát vọng đạt được.

Một bên khác, Bạch Hạc Minh lông mày phong nhảy lên, cười ha ha: "May mắn Bạch hổ trước đó có chuẩn bị, sáu trăm năm mươi Nguyên tinh!" Chỉ cần có thể đột phá uẩn linh, cho dù là táng gia bại sản, cũng ở đây không tiếc. Một khi đột phá uẩn linh, sinh mệnh cấp độ sinh biến hóa, thực lực tu vi hoàn toàn thay đổi, muốn cái gì không có?

Dã Lang bang người tu luyện đôi mắt bên trong phun ra tham lam quang trạch, nói: "Bạch sư đệ thủ bút thật lớn, xem ra quý son trang, lần này là chuẩn bị đầy đủ! Bất quá, kia lại như thế nào, ta ra bảy trăm!"

Gia hỏa này cũng là một mặt kích động.

Bạch Hạc Minh lông mày phong hơi nhíu lại, không có nói tiếp, hắn đang chờ!

Quả nhiên, ngay tại Dã Lang bang người tu luyện hô lên bảy trăm nguyên tinh thời điểm, cho tới nay, tựa như người tàng hình đồng dạng Nam Cung Vũ, mỉm cười: "Bảy trăm năm mươi."

Tiếng trầm không nói Lôi Bạo diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, theo sát lấy hô lên giá tiền của mình: "Tám trăm!"

Sa Hải cùng Lưu Từ Mẫn liếc nhìn nhau, lại liếc mắt nhìn Mạc Lâm Phong, mắt thấy vị này tạm thời không có biểu thị, Sa Hải trầm giọng nói: "Tám trăm năm mươi!"

Một nháy mắt về sau, Thiên Linh thảo giá cả càng xào càng cao, tiêu thẳng đến một ngàn Nguyên tinh. Một ngàn Nguyên tinh, giống như Cửu Huyền môn một vạn điểm công hiến. Tại Cửu Huyền môn điểm công hiến dễ kiếm, Nguyên tinh lại rất ít.

Lục Trần nhìn thoáng qua Diệp Linh Vân, nói: "Su ty, người chuẩn bị lúc nào xuất thủ?"

Diệp Linh Vân nhìn thoáng qua không thấy động tĩnh Mạc Lâm Phong, nói: "Chân chính đầu to, còn chưa ra tay, gấp làm gì? Dựa theo những năm qua cái này chỉ cường Linh thảo giá cả cuối cùng, đều tại một ngàn năm trăm Nguyên tinh sau đó."

Lục Trần diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, tự lẩm bẩm: "Một ngàn năm trăm Nguyên tinh!"

Thật đúng là một bút con số không nhỏ.

Lấy Lục Trần trước mắt tu vi tại Cửu Huyền môn lấy được một tháng ba khối nguyên tinh tài nguyên, một năm ba mươi sáu khối để tính, muốn thu hoạch được một ngàn năm trăm Nguyên tinh, cần hơn bốn mươi năm! Hơn nữa còn phải không ăn không uống, không có nửa điểm tiêu hao. Đương nhiên cái này cũng không có khả năng. Lại khía cạnh chứng minh, một ngàn năm trăm Nguyên tinh thật không phải số lượng nhỏ, giống hần loại tu vi này cấp độ người tu luyện, muốn cầm vào tay, độ khó phi thường lớn.

Liên xem như Diệp Linh Vân như vậy đi đến Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, cũng không phải như vậy dễ dàng.

Mà giá cả đạt tới một ngàn Nguyên tinh về sau, Dã Lang bang người tu luyện, trên mặt lộ ra một tia vẻ chán nản: "Ta chuẩn bị Nguyên tinh vẫn là quá ít a, gia tiểu nghiệp tiểu, tranh bắt quá, ta từ bỏ."

Một bên khác Bạch Hạc Minh, cùng với khác mấy vị, đều là lắc đầu. Nam Cung Vũ thì là lạnh nhạt mỉm cười, mặc dù không tiếp tục đi cạnh tranh, nhưng cũng không có chút nào tiếc nuối biểu lộ.

Ngay trong bọn họ đại đa số người Nguyên tinh số lượng, đều là riêng phần mình thế lực sau lưng, liều mạng góp nhặt ra, lại nhiều Nguyên tinh, thật không bỏ ra nổi tới.

Hiện tại, một mực không có gì động tĩnh Bách Lý Trần Nhạc, lộ ra một tia ngạo nhiên, hô: "Một ngàn một trăm!"

Lôi Bạo trầm trầm nói: "Một ngàn một trăm năm mươi!"

Anh Vi diện cơ có chút nhảy lên mấy lần, nhìn thoáng qua Hoa Tinh, gắp vị này lắc đầu, nói: "Hừ, coi như các ngươi bán sự, lão nương ta không tranh á!"

Sa Hải cùng Lưu Từ Mẫn cũng là nhao nhao lắc đầu: "Chúng ta cũng không tranh giành."

Một bên khác yên lặng mấy vòng Tiêu Thiển Phương cười nhạt một tiếng: "Một ngàn hai trăm!"

Bách Lý Trần Nhạc lông mày phong nhảy lên: "1,250!"

Lôi Bạo trầm giọng nói: "Một ngàn ba!"

Bách Lý Trần Nhạc diện cơ, đi theo nhảy dựng lên: "Một ngàn ba trăm năm mươi." Một thân lạnh thấu xương khí tức liên tục không ngừng ba động, đạo, "Chư vị sư huynh sư tỷ, ta thật rất cần cái này gốc Thiên Linh thảo, nếu là chư vị sư huynh sư tỷ có thể để cho, ta Bách Lý Trần Nhạc nhận các ngươi phần nhân tình này!"

Lôi Bạo hắc hắc cười lạnh: "Lôi mỗ muốn ngươi ân tình làm gì? Cạnh tranh chỉ cục, vốn chính là người trả giá cao được, ngươi nói những thứ vô dụng này! Chẳng lẽ liền ngươi muốn đột phá uẩn linh, chúng ta liền không muốn? Ngươi nếu là thật sự có bản lĩnh, liền dùng giá cả lấy xuống! Ta Lôi Bạo, ra giá một ngàn bốn trăm!"

Tiêu Thiển Phương cười khanh khách: "Trăm dặm sư đệ, ta ra 1450!"

Bách Lý Trần Nhạc diện cơ, điên cuồng nhảy lên, cuối cùng thở dài một hơi, nói: "Đã Tiêu sư tỷ cũng muốn tranh, ta liền không tranh giành!"

Lôi Bạo nhìn Tiêu Thiển Phương một chút.

Tiêu Thiển Phương thì là hừ lạnh một tiếng: "Nhìn cái gì vậy, muốn liền ra giá —— không muốn, sớm làm thu thập về nhà được!"

Lôi Bạo trầm trầm nói: "Kìa Lôi mỗ liền ra giả một ngàn năm trăm!"

Tiêu Thiên Phương đôi mắt bên trong thêm ra một chút sắc mặt giận dữ, hừ lạnh nói: "1550!"

Lôi Bạo trên trán, chảy xuống một tia mồ hôi lạnh, ánh mắt không tự chủ được rơi vào Từ Xuyên trên thân. Lại không nghĩ Từ Xuyên cười lạnh một tiếng: "Người không cần nhìn ta, ta sẽ không cho người mượn."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

98, đột phá, Thải Khí 4 trọng!

Lôi Bạo trông mắt bên trong lửa giận dâng lên. .

Từ Xuyên một mặt mây trời nước chảy, tựa như nhìn thấy Lôi Bạo biệt khuất đáng về rất hưng phấn.

Lôi Bạo trừng điệp hừ một tiếng.

Đang lúc hấn thất vọng thời điểm, một con túi trữ vật bay vút tới, rơi vào trên bàn của hấn điện, Diệp Linh Vân thanh âm vang lên: "Nơi này có chút Nguyên tinh, xem như tiểu muội cho người mượn."

Lôi Bạo đại hỉ, hướng phía Diệp Linh Vân ừ chấp tay, giật ra túi trữ vật nhìn thoáng qua, trên mặt hưng phấn chỉ ý càng nhiều một chút, buồn bực trong lòng quét sạch sành sanh, cười ha ha: "Một ngàn sáu trăm!"

Tiêu Thiên Phương ánh mắt phiêu hốt, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Diệp Linh Vân, nói: "1650!"

Lôi Bạo lạnh nhạt nói: "Một ngàn bảy trăm!"

"Người!" Tiêu Thiên Phương giận dữ, trên khuôn mặt đẹp đẽ hiện ra một cổ nóng nảy sắc mặt giận dữ, hung tợn trừng mắt Lôi Bạo.

Lôi Bạo có chút lúng túng ho khan một tiếng, nói: "Việc quan hệ Lôi mỗ tiến thêm một bước cơ duyên, chỉ có thể đắc tội!"

Tiêu Thiên Phương trừng điệp hừ một tiếng, nói: "Hai ta không xong!" Nàng cũng từ bỏ.

Lôi Bạo cười hắc hắc: "Đa tạ sư muội."

Ngay lúc này, một cái mười phần lạnh nhạt thanh âm nhớ tới: "1,750!"

Đám người ánh mắt liếc nhìn, đã thấy Mạc Lâm Phong nhàn nhạt nói.

Lôi Bạo trên trán, không bị khống chế chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh. Hấn thấy, Mạc Lâm Phong bức này đạt tới Thiên Cực Môn đương đại đệ nhất thiên tài, hấn là chương mất dạng này tài nguyên, thế nhưng là hấn hết lần này tới lần khác liền xuất thủ. Mà lại Lôi Bạo rõ ràng biết, Mạc Lâm Phong thân gia nội tình tuyệt không phải Tiêu Thiên Phương có thể so sánh.

Lôi Bạo lòng trầm xuống, vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Một ngàn tám."

Hấn câu nói này mới, Mạc Lâm Phong càng thêm lạnh nhạt nói: "1,850!"

Lôi Bạo nắm chặt Diệp Linh Vân cho hấn túi trữ vật, cắn răng nói: "Một ngàn chín!"

Mạc Lâm Phong cười nhạt một tiếng: "1,950!"

Lôi Bạo nhìn chòng chọc vào Mạc Lâm Phong, rất muốn từ gia hỏa này trên mặt nhìn thấy mình muốn nhìn thấy đồ vật, thế nhưng là để hấn thất vọng là, gia hỏa này trên mặt ngoại trừ cao cao tại thượng trên tức, không còn gì khác. Đây rõ ràng chính là, cố ý gây chuyện.

Bất quá Lôi Bạo đi đến một bước này, sẽ không dễ dàng từ bỏ, trầm giọng nói: "Mạc sư huynh, ẩn lý thuyết người xuất thủ, ta Lôi Bạo hấn là biết điều, thế nhưng là việc quan hệ Lôi mỗ tiến giai uẩn linh cơ duyên, cho nên chỉ có thể là mạo phạm—— hai ngàn!"

Hai ngàn giá cả ra, chúng người tu luyện sắc mặt nhợt nhạt không được sinh biến hóa, có ít người càng là hô hấp đều dồn dập. Hai ngàn Nguyên tinh há lại bình thường? Bực này tài nguyên, liền xem như tương một ít cường hãn bang phái thế lực bán đi, cũng đòi không đến.

Hô xong câu nói này, Lôi Bạo có loại mệt là cảm giác. Bất quá vừa nghĩ tới chỉ cần mình có thể được đến đột phá uẩn linh cơ duyên, hết thấy cũng liền bình thường trở lại.

Lại nghèo uẩn linh, cũng không phải thân gia hào phú Thái Khí cảnh giới người tu luyện có thể so. Thái Khí đột phá uẩn linh, hoàn toàn là bước vào mặt khác một cái cấp độ.

Lúc đầu Lôi Bạo coi là Mạc Lâm Phong sẽ còn tiếp tục cùng đi theo, lại không nghĩ Mạc Lâm Phong mỉm cười, lạnh nhạt nói: "Hai ngàn Nguyên tinh, cạnh mua Thiên Linh thảo, có chút không đáng —— mà lại Mạc nỗ cạnh tranh, cũng không phải là vì đạt được Thiên Linh thảo, Mạc nỗ nếu là muốn, cái gì không có, thuần túy chỉ là vì Tiêu sư muội mà thôi."

Lôi Bạo điện cơ hung hăng nhảy lên, một cổ bị nhục nhã cảm giác xông ra. Đạt được Thiên Linh thảo vui sướng, không còn sót lại chút gì.

Mạc Lâm Phong nói hình như tại bố thí đồng dạng.

Lôi Bạo nếu là có thể có hảo tâm tình đó mới là quái sự, chỉ thấy tôn này hùng tráng hán tử, nắm đấm nắm chặt, trầm giọng nói: "Lôi nỗ thụ giáo." Hắn cùng Mạc Lâm Phong cừ oán, xem như kết.

Thế là, Tần lão đánh nhịp, Lôi Bạo lấy hai ngàn nguyên tinh giá cả, mua hàng Thiên Linh thảo.

Trả tiền về sau, Ninh Tiên Nhi bàn tay vỗ, cười hi hi nói ra: "Chư vị nghĩ đến cũng có chút mệt mỏi, bản cung đã chuẩn bị kỹ càng nâng cao tinh thần linh trà, còn chư vị đồng đạo đánh giá một hai —— người tới, bên trên linh trà."

Chỉ thấy đại điện hai bên, tuôn ra từng vị thân phụ Thái Khí tu vi mỹ tửu, bụng lấy một chén chén đã nấu tốt linh trà, đưa đến ở đây chúng người tu luyện trước mặt. Linh trà tuy tốt, thế nhưng là chúng người tu luyện thần sắc khác nhau, có người vui vẻ, tự nhiên cũng có người sầu, trận này trà yến, khó tránh khỏi có chút ngọt nhạt.

Sau đó không bao lâu, đám người cáo lui.

.

Lục Trần đứng tại phi hành khí bên trên, nhìn xem đi xa kết nối thiên địa Thiên Bàn sơn, nói: "Sư tỷ, người vì cái gì không tranh?"

Diệp Linh Vân cười nhạt một tiếng: "Mạc Lâm Phong cái này cá nhân mặc dù rất chán ghét, nhưng là một câu nói của hắn nói rất đúng, tổn hao hai ngàn Nguyên tinh, cạnh mua Thiên Linh thảo, có chút không đáng! Mà lại, Thiên Linh thảo tuy tốt, cuối cùng chỉ là để cho ta tâm động mà thôi, muốn để cho ta tổn hao giá cả to lớn, mua sắm xuống tới, ta sẽ không làm như vậy. Lại nói, ta đột phá Thái Khí Đại viên mãn không lâu, trước mắt tu vi chưa chân chính Viên mãn, như thế nào lại chỉ vì cái trước mắt nghĩ đến đi đột phá uẩn linh?"

"Coi như đột phá uẩn linh lại như thế nào? Cuối cùng thực lực có hạn mà thôi!"

"Ta Diệp Linh Vân không đột phá uẩn linh không có gì, một khi đột phá, liền muốn trở thành thế hệ này mạnh nhất Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện!"
Diệp Linh Vân trên thân, mơ hồ có một cổ khí đáng lên.

Đưa nàng người, chống đỡ vô cùng cao lớn.

Lục Trần nhìn thật sâu một chút Diệp Linh Vân, trong lòng khẽ nhúc nhích, cái này Diệp sư tỷ, cùng mục tiêu của hắn đồng dạng, đều là muốn làm đến cảnh giới mạnh nhất.

Thế là, phi hành khí vô cùng gây nên độ, hướng phía Cửu Huyền môn lao nhanh mà đi.

Lục Trần nghĩ đến dù sao còn có thời gian mười ngày, không bằng mượn cơ hội này, tương tu vi đột phá Thái Khí tứ trọng.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần tiến vào phi hành khí bên trên, Diệp Linh Vân an bài cho hắn gian phòng, tích súc tại đan điền bên trong năng lượng, đột nhiên dâng trào mà lên, đạo đạo cực kỳ vi diệu cảm giác, tại chỗ diễn hóa —— Lục Trần cổ tay chấn động, lạnh Băng Linh Thảo bay vút ra, quanh thân khí phách ba động, đem một ngụm thôn phệ.

Cuồng bạo năng lượng triều tịch, tại Lục Trần trong thân thể tùy ý lưu chuyển. Nguyên bản chỉ kém một đường tu vi, tại đạo này hung hãn năng lượng thôi thúc dưới, giết tới trên đan điền làm được thứ ba khí không.

Thứ ba khí không bích chương, giống như giấy cửa sổ, bị Lục Trần cuồng bạo chân khí, oanh chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại, thứ ba khí không thông —— đến tận đây, Lục Trần tu vi đột phá Thái Khí tứ trọng, bạo liệt nhục thân lực lượng, điền cuồng chấn động, một nháy mắt bạo tăng không dưới năm trăm cân, nghiêm nhiên qua một vạn hai ngàn sáu trăm cân.

Có được như vậy lực lượng, chém giết Thái Khí lục trọng, có vấn đề gì? Liền xem như đối mặt Thái Khí thất trọng, Lục Trần cũng có lòng tin tuyệt đối, tới chống lại.

Vừa nghĩ tới Thái Khí thất trọng.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, sáng chói tựa như ánh sao, phun ra ngoài.

Theo hẳn biết, Cửu Huyền môn nội môn mười vị trí đầu, xếp hạng dựa vào sau mấy vị, liền là Thái Khí thất trọng cảnh giới người tu luyện. Đợi đến tu vi vững chắc, tương một thân thực lực, lại hướng phía phía trước thúc đẩy một chút, liền có thể khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu.

Tiến vào nội môn mười vị trí đầu, có tài nguyên, tuyệt đối không phải bình thường nội môn đệ tử có thể so. Mà lại chỉ cần xâm nhập mười vị trí đầu, liền có năm ngàn điểm công hiến ban thưởng. Về sau mỗi tăng lên một cái thứ tự, còn sẽ có điểm công hiến ban thưởng. Cửu Huyền môn Nguyên tinh tài nguyên có lẽ không nhiều, nhưng điểm công hiến tuyệt đối là đồng tiền mạnh. Đạt được càng nhiều điểm công hiến, Lục Trần liền có thể an an ổn ổn tu luyện, thẳng đến thực lực mạnh hơn, không nhìn Tô Kiệt uy hiếp!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

99, trung kỳ kiểm ý, đột phá Viên mãn

Nghĩ như vậy.

Lục Trần bên trong trong lòng gợn sóng, một lần sóng tiếp theo một lần sóng sôi trào. Một ngum chân khí lưu chuyển không thôi, nhục thân cùng hồn nhi, bị trải qua chiết xuất Hồn Nguyên chân khí tắm bổ, lại có một chút tăng lên.

Mười ngày sau, Diệp Linh Vân phi thuyền đáp xuống Lục Trần động phủ trước cửa. Tướng Lục Trần buông xuống về sau, cô nương này liền không chế lấy phi hành khí biến mất vô tung vô ảnh.

Lục Trần nhìn xem vòng quanh đầy trời sương khí phi hành khí, đi xa quang ảnh, lộ ra một tia ý động chi sắc, nếu là lúc nào, ta cũng có thể có một cái phi hành khí thì tốt biết bao.

Rất nhanh lại lác đác, phi hành khí cất bước đều là địa nguyên khí, giá cả khá đắt đỏ. Đối với trước mắt Lục Trần mà nói, liền là xa xỉ phẩm. Theo sát lấy, mở ra động phủ của mình, bắt đầu một vòng mới tu luyện.

Tu vi đã đột phá Thái Khí tứ trọng, sau đó phải làm liền là tương cường khổng lực lượng tăng lên. Tinh Quang chi ý bởi vì đột phá không lâu, lại thêm nhục thân hưng hân, tạm thời không cần để ý tới, thế nhưng là Phục Giao Kiểm ý khác biệt.

Lục Trần nhất định phải tương Phục Giao Kiểm ý, tăng lên tới tầng thứ cao hơn, tối thiểu cũng muốn tương Phục Giao Kiểm ý trung bộ rèn luyện Viên mãn, để trung kỳ kiểm ý Viên mãn.

Chỉ cần có thể đi đến một bước kia, liền là Lục Trần khiêu chiến Ngoại Môn mười vị trí đầu thời điểm. Trong lúc nhất thời, trong động phủ, kiểm quang lao nhanh, từng đạo kéo dài không dứt sóng xung kích, ầm ầm tiêu xạ ra ngoài.

Một ngày, hai ngày —— nửa tháng, trải qua Lục Trần đêm ngày tu luyện, Phục Giao Kiểm Pháp Thái Khí thiên trung bộ, đã hướng phía phía trước đột tiến một cái cấp độ, đạt tới trung bộ cảnh giới đại thành.

Mà đi đến một bước này, Phục Giao Kiểm trùng ý kỳ cũng đạt tới cảnh giới đại thành, khoảng cách Viên mãn không xa.

Lục Trần đôi mắt bên trong vẻ kiên định, dâng lên mà ra, thân hình nháp nhô, Phục Giao Kiểm đẩy ra chồng chất kiểm quang, hướng phía phía trước hung hăng đâm đi, ngưng tụ thành một chùm kiểm quang, phảng phất giống như một đầu bay múa điện xà, quét ngang ra ngoài, bằng phẳng hư không bị kiểm quang, oanh rồi ra vỡ vụn, tuôn ra một đạo thật sâu vết rách.

Theo sát lấy, Lục Trần mũi kiểm chuyển động. Vù vù thanh âm, càng thấy dày đặc vang động. Một cỗ hung hân kiểm quang, ngưng tụ mà thành.

Ầm ầm, một kiểm hướng phía dưới bạo trảm, mặt đất bằng phẳng, bị cắt làm hai nửa.

Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động: "Kém một điểm!" Thể xác tinh thần chuyển động, ngưng tụ thành một chùm kiểm quang, lại lần nữa tách ra —— cái này trong đình viện, nhộn nhạo kiểm quang, khi thì bay lên phảng phất giống như Liễu Như, khi thì nặng nề tựa như từng khối từ trên đình núi lăn xuống tới tầng đá, oanh hư không bạo liệt, mặt đất sụp ra, quanh quẩn trần trần sấm rền sóng âm.

Lục Trần trong tiếng hít thở, ngang tê mình: "Ta nhất định phải tương trung kỳ kiểm ý tăng lên tới Viên mãn cấp độ!"

Có chấp niệm, dù là tu luyện là một kiện vô cùng khô khan sự tình, Lục Trần vẫn như cũ kiên trì không ngừng, thời gian lại lần nữa chạy đi. ap trong nháy mắt đã là Lục Trần về Sơn môn một tháng.

Cái này một ngày, trong sân một chùm so với ban đầu trắng kiện không hạ gấp đôi kiếm quang quét ngang mà lên, hung tàn lực lượng quét ngang ra ngoài. Âm âm thanh âm, tại chỗ nổ tung, mặt đất bằng phẳng, bị cái này một kiếm, chém rời ra vỡ vụn.

Lục Trần lông mày phong bay lên, đôi mắt bên trong ý cười, càng thấy tùy ý: "Ha ha, trải qua một tháng tu luyện, của ta Kiếm Ý, rốt cục đạt tới trung kỳ Viên mãn cấp độ!"

"Như vậy tiếp xuống, chính là ta khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu thời điểm!" Lục Trần nghĩ đến nơi này, thẳng đến Thường Vụ đường. Đồng môn ở giữa, không phải Cửu Huyền môn tổ chức cùng loại đại khảo đồng dạng toàn viên khảo hạch tình huống dưới, muốn khiêu chiến đối thủ, muốn thông qua Thường Vụ đường đi đầu xác nhận.

Đạt được đối thủ đồng ý, mới có thể bắt đầu. Không bao lâu, Lục Trần đã đi vào Thường Vụ đường nhiệm vụ bảng trước, tìm được Giang Minh, nói rõ mình ý đồ đến.

Giang Minh kinh ngạc nhìn Lục Trần, trầm giọng nói: "Lục sư đệ, ngươi không có nói đùa sao? Quả thật tu vi của ngươi đã đạt tới Thái Khí tứ trọng, thế nhưng là ngươi cùng nội môn mười vị trí đầu chênh lệch vẫn còn quá lớn, trước mắt xếp hạng thứ mười Đông Sơn Dục sư đệ, liền là Thái Khí thất trọng cảnh giới tu vi!"

Lục Trần nói nghiêm túc: "Quả thật Đông Sơn sư huynh rất cường đại, thế nhưng là ta vẫn còn muốn hướng hấn khiêu chiến, bởi vì chỉ có dạng này, ta mới có thể minh bạch, ta cùng hấn chênh lệch, cùng ta tự thân thực lực tu vi bên trong chỗ thiếu sót."

Hiện tại Lục Trần, không có điều thấp tất yếu.

Nắm trong tay tuyệt đối lực lượng, để hấn đối với mình tự tin hơn gấp trăm lần. Liền xem như Tô Kiệt ám toán, lại có thể như thế nào? Lục Trần nghĩ đến mình liền ở tại Sơn môn bên trong, liền xem như cái này tiểu tử thủ đoạn Thông Thiên, tất nhiên không dám ở Sơn môn bên trong động thủ. Kế tiếp sự tình, liền là Lục Trần mượn nhờ nội môn mười vị trí đầu, lấy chiến dưỡng chiến, lấy chiến đột phá.

Thái Khí ngũ trọng? Thái Khí lục trọng? Hay là Thái Khí thất trọng! Đối với Lục Trần mà nói, đây tính toán là cái gì?

Lục Trần có lòng tin, đương mình đi đến Thái Khí thất trọng lúc, Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới chỉ cường cao thủ, cũng đừng hòng làm sao chính mình.

Cho nên không bại lộ tự thân chân chính căn cơ tình huống dưới, thật sự là không có điều thấp tất yếu.

Giang Minh tâm, là xóc xếch. Hấn liền là nội môn mười vị trí đầu liệt kê người tu luyện, mà lại xếp hạng phi thường cao, cao xếp thứ hai, tương Tô Kiệt giấu tại dưới chân.

Nếu không, Tô Kiệt vì sao lại kiêng kị hấn? Tức chính là Giang Minh phía sau còn có một cái Thường Vụ đường chủ.

Giang Minh nhìn chằm chằm Lục Trần con mắt, muốn từ Lục Trần trong ánh mắt một tia miễn cưỡng, thế nhưng là để hấn thất vọng.

Trước mặt cái này thiếu niên, cứ việc niên kỷ so với hấn nhỏ rất nhiều, thế nhưng là tâm trí của hấn phi thường vững chắc, bay ra ra ánh mắt, thanh tịnh vô cùng, thật giống như một ngưng tĩnh mạch giếng cổ, không thấy một tơ một hào ba động.

Giang Minh thở dài: "Giang mỗ nhìn ngươi cũng không phải tâm huyết dâng trào, đã muốn khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu! Giang mỗ sẽ không ngăn cản, bất quá về phần người trong cuộc, xếp hạng thứ mười Đông Sơn Dục sư đệ, có thể hay không đồng ý khiêu chiến của ngươi, Giang mỗ liền không thể bảo đảm, hiện tại ngươi lại sau đó, trước tiên ta hỏi hỏi hấn."

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Làm phiền sư huynh." Liền đứng ở một bên.

Giang Minh lấy ra tùy thân lệnh bài, tiến đến phía trên, nhỏ giọng nói mấy câu.

Rất nhanh, Giang Minh tương ánh mắt giờ lên, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, có chút bất đắc dĩ nói: "Lục sư đệ, chúc mừng ngươi —— Đông Sơn sư đệ, đã đồng ý!"

"Đã hấn đã đồng ý, như vậy sư đệ, hiện tại liền cùng ta cùng một chỗ, đến Cửu Huyền cung trước thi đấu khu —— đồng môn thi đấu, đều tại thi đấu khu."

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Lúc này, hai người cùng một chỗ lên núi mà đi. Cùng lúc đó, Lục Trần ước đấu nội môn mười vị trí đầu Đông Sơn Dục tin tức, một nháy mắt đã truyền khắp toàn núi.

Đông đảo Cửu Huyền môn đệ tử, nghe được tin tức này thời điểm, đều là không tin.

Quả thật bọn hấn đã biết Lục Trần tu vi đạt tới Thái Khí tứ trọng, thế nhưng là xếp hạng thứ mười Đông Sơn Dục, chính là đi vào Thái Khí thất trọng

cảnh giới người tu luyện. Mà lại người này tuổi tác không nhỏ, qua bốn mươi tuổi, tu vi kiến thức, xa xa áp đảo Lục Trần phía trên, bọn hắn như thế nào lại tin tưởng, Lục Trần năng đánh bại vị này cường đại nội môn mười vị trí đầu sư huynh.

Trong lúc nhất thời, chúng người tu luyện cùng một chỗ hướng phía Cửu Huyền cung chạy đi, rất sợ độ chậm, bỏ lỡ một trận võ kịch.

Cùng một thời gian, Hình Luật đường tiêu thất bên trong. Liêu Cương diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, ánh mắt có chút hiểm ác: "Tên tiểu quỷ này, mới yên tĩnh mấy ngày, lại xuất hiện, khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu, gia hỏa này tìm đường chết a!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

100, nội môn trước 10, 3 Tuyệt Dao khách!

Liêu Cương bản tay khẽ chấn động, một cái Hình Luật đường đệ tử đi đến.

Liêu Cương trầm giọng nói: "Cái này mai Nguyên tinh trải qua lão phu cải tạo, biến thành ảnh lưu niệm phù, người hiện tại đi qua, cần phải tưởng Lục Trần chiến đấu chi tiết, cho ta quay xuống, hiểu chưa?"

Hình Luật đường đệ tử liên tục gật đầu, nói: "Đệ tử minh bạch."

Liêu Cương nhẹ gật đầu: "Như là đã minh bạch, vậy người hiện tại liền đi qua."

Hình Luật đường đệ tử đã từ nhỏ thất biến mất.

Liêu Cương nhìn thấy Hình Luật đường đệ tử rời đi, diện cơ nhin không được nhảy lên: "Liền nhìn xem, người tên tiểu quỷ này thực lực đến tốt cùng trường thành đến cái nào trình độ! Nếu như uy hiếp thật sự là quá lớn, hừ, coi như tại bên trong sơn môn bộ, lão phu cũng sẽ để người chết không có chỗ chôn!" Nói đến nơi này, lão nhi này đôi mắt bên trong sát cơ, đã sôi trào.

Một bên khác, Cửu Huyền cung tiền!

Lớn như vậy trên quảng trường, có một khối bị vòng ra phương viên đạt tới ba trượng đất trống, đây chính là thi đấu khu. Hiện tại thi đấu khu bên ngoài, từng tôn Cửu Huyền môn đệ tử, đã chờ ở nơi này, từng cái ánh mắt rơi vào khu vực trong, khoanh chân ngồi dưới đất, nhắm mắt dưỡng thần Lục Trần.

Bọn hắn đôi mắt bên trong sắc thái, tràn ngập không đồng dạng hương vị, có người chấn kinh, có người kinh ngạc, còn có người nghi hoặc, càng có người khinh thường, cùng mãnh liệt ghen ghét. Bay lên ánh mắt, tùy ý sôi trào, nghị luận thanh âm, không cầm được vang lên: "Lục sư huynh, thật đúng là lợi hại, trở thành nội môn đệ tử mới bao lâu, liền dám đến đây khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu liệt kê Đông Sơn Dục sư huynh. "

"Đúng vậy a, ta bây giờ còn đang Ngoại Môn tầng dưới chót giấy dựa đâu —— mà hắn thì sao, chạy tới một bước này, chỉ sợ ta cả đời này, nếu là không có cơ duyên to lớn, không có khả năng qua hắn." Mấy cái lúc trước cùng Lục Trần một giới ngoại môn đệ tử, có chút ít hâm mộ nhìn xem Lục Trần.

Mơ hồ trong đó, thần sắc của bọn hắn ở giữa, có một ít vẻ tự hào. Bất kể nói thế nào, Lục Trần là cùng bọn hắn một giới người tu luyện, mặc dù Lục Trần đem bọn hắn xa xa hất ra, nếu có người hỏi, bọn hắn tuyệt đối sẽ rất tự hào ưỡn ngực mà nói, Lục Trần sư huynh, chính là ta cùng một giới sư huynh.

Lại không nghĩ lúc này, một cái âm trầm thanh âm, tại tai của bọn hắn bờ nổ vang: "Lục Trần mặc dù rất mạnh, nhưng là lần này, lá gan của hắn quá lớn —— khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu, muốn chết mà thôi."

Mấy cái thiếu niên, hướng phía đằng sau nhìn lại. Chỉ thấy trên mặt mang một đầu dữ tợn vết sẹo thanh niên, trừng mắt một đôi mắt, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Các thiếu niên trong ánh mắt, lộ ra một tia nghi hoặc, nhưng là rất nhanh liền có người nhận ra hắn: "Người là Hàn Lâm? Làm sao làm thành bộ dáng này?"

Khuôn mặt này dữ tợn thanh niên, liền là Hàn Lâm. Cùng trước kia tương đối, hiện tại hắn khí tức càng thấy âm trầm tàn nhẫn, mà lại so với ngày đó hung hãn quá nhiều.

"Còn có người tu vi!"

"Trời ạ, người thế mà mạnh lên!" Mấy cá nhân có chút ít khiếp sợ nhìn xem Hàn Lâm .

Hàn Lâm cái cảm có chút giơ lên, đôi mắt bên trong vẻ ngạo nhiên, đã bạo: "Chẳng lẽ coi là, Hàn mỗ sẽ cùng mấy tên phế vật các người đồng dạng? Hừ —— thực không dám giấu giếm, Hàn mỗ đã bảy lần cường hóa, mà lại cảm giác được tám lần cường hóa thời cơ —— Lục Trần thì thế nào , chờ đến Hàn mỗ đột phá Thái Khí, nợ mới nợ cũ, ta sẽ cùng hấn tính cái tình huống."

Một thân lạnh lẽo ba động, điên cuồng chuyển động. Trêu đến chung quanh người tu luyện, đều ghé mắt.

Ngay lúc này, trận trận trăm muện bước chân tiếng vang lên, một cái vóc người cường tráng, diện mục thô hào trung niên đại hán, công một ngậm kim quang chói mắt đại đao, từ dưới núi đi tới, hung hãn khí thế, thuận thế bạo. Người chưa đến, to lớn giọng đã vang lên: "Nghe nói người muốn khiêu chiến ta, cho nên ta liền đến!"

Thanh âm, trung niên đại hán phảng phất giống như một cỗ di động ô tô, xóc lên vây quanh ở bên trên người tu luyện, đã đi đến khu vực ở giữa. Hung hãn tu vi ba động, từ trên người hấn tuôn ra đến, hai con chuông đồng tròn mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo một chút ngưng trọng.

Trong đám người người tu luyện, nhao nhao hô lên: "Đồng Sơn sư huynh!"

"Oa, thật là Đồng Sơn sư huynh a."

"Đây chính là Thái Khí thất trọng cảnh giới tu vi ba động sao —— thật mạnh, Đồng Sơn sư huynh đi tới, ta cảm giác chung quanh khí áp, thấp tới cực điểm, hô hấp của ta, đều có chút trở nên không trôi chảy nữa nha!" Từng tôn người tu luyện, có chút ít khiếp sợ nhìn xem Đồng Sơn Dục.

Đồng Sơn Dục trên mặt đáng tươi cười, lại nhiều một chút.

Mà lúc này, Lục Trần đang nhắm mắt đột nhiên mở ra, hai sợi tinh mang nở rộ, nói: "Nghe qua sư huynh Phá Phong đao pháp, uy mãnh tuyệt luân, cho nên Lục mỗ tu vi đột phá về sau, liền không nhịn được tới khiêu chiến sư huynh!"

Đồng Sơn Dục trừng điệp hừ một tiếng, sắc mặt có chút khó coi.

Lần này bị khiêu chiến, hấn là không tình nguyện, thế nhưng là lại không thể không tới. Mà lại lần này chiến đấu, hấn thắng, mất mặt. Nếu như không nhỏ tâm thua, thì càng mất mặt —— bởi vì hấn đường đường Thái Khí thất trọng cảnh giới nội môn mười vị trí đầu, thế mà bại bởi một cái tiến vào nội môn bao nhiêu nguyệt thiếu niên.

Việc này lan truyền ra ngoài, mặt mũi của hấn tự nhiên không ánh sáng, đây cũng là hấn trong lòng khó chịu địa phương.

Bất quá cuối cùng, Đồng Sơn Dục vẫn là đáp ứng khiêu chiến, cũng là trong lòng có chút hiếu kỳ, liền muốn nhìn xem vị này trong một tháng, đã truyền khắp Trần quốc tu luyện giới, được vinh dự thanh thiếu niên nhất đại đệ nhất thiếu niên, đến tột cùng là thế nào một cá nhân.

Hiện tại hấn gặp được, trong lòng khinh thường mất đi một chút. Trước mặt thiếu niên, cho dù là tu vi thua xa mình, thế nhưng là phần này không chút hoang mang, bình tĩnh ung dung tư thái, để hấn ghé mắt không thôi. Bình thường thiếu niên lang, bị hấn khí tức ép một cái, còn không phải dọa đến quỳ trên mặt đất?

Đồng Sơn Dục trong lòng tán thưởng: Tốt một cái thiếu niên lang!

Trong lúc nhất thời, khinh thị trong lòng, càng ít một chút, Đồng Sơn Dục trầm giọng nói: "Ta Phá Phong đao pháp, tuy tiện không thi triển, một thi triển liền ngừng không ở, hiện tại hỏi lại người một lần, xác định muốn khiêu chiến sao?"

Lục Trần mỉm cười: "Không kiến thức sư huynh đao pháp —— như thế nào biết, Thái Khí thất trọng đến tột cùng là thế nào một cái phong cảnh?"

Đồng Sơn Dục ánh mắt có chút co vào, nói: "Đã như vậy, như người mong muốn!" Lúc nói chuyện, trên người hấn khí thế, vụt một tiếng, bùng tính Nhược Cầm âm nở rộ, dư vị lượn lờ, đột nhiên vọt lên. Vác tại phía sau kim đao, cuốn lên đầy trời kim sắc hào quang, đã bốc lên ra.

"Phá Phong đao pháp, có Tam đao!"

"Thứ nhất đao, húc nhật đồng thăng —— sư đệ, người nhìn kỹ! Chỉ cần người vượt qua ta Tam đao, trận này, tính người thắng!" Đồng Sơn Dục ánh mắt rơi vào bên trên Giang Minh trên thân, "Giang sư huynh, có thể làm chứng!"

Giang Minh mỉm cười gật đầu.

Cái khác người tu luyện một mặt ý động: "Đồng Sơn sư huynh riêng có Tam Tuyệt đao khách thanh danh tốt đẹp, không nói cùng cảnh giới bên trong, gánh vác được hấn Tam đao người tu luyện không nhiều, liền xem như tu vi cao hơn một tầng người tu luyện, cũng chưa chắc gánh vác được a."

"Đúng vậy a, ta nhưng nghe nói, mấy tháng trước, bản môn truy nã một cái Thái Khí bát trọng tội phạm, liền là chết tại Đồng Sơn sư huynh Phá Phong đao pháp hạ!"

"Cái này Lục Trần, tự cho là được đại khảo thử nhất, ở bên ngoài xông xáo một cái gì thanh thiếu niên nhất đại đệ nhất cao thủ thanh danh tốt đẹp, trở về về sau, liền không biết trời cao đất rộng! Lần này, gia hỏa này tất nhiên sẽ thua ở Đồng Sơn sư huynh đao hạ, mà lại là thảm bại!"

"Nói có đạo lý!"

"Liên nhìn Đông Sơn sư huynh, làm sao đánh bại gia hỏa này!" Một chút đầy côi lòng đổ kị chi tâm Thái Khí cảnh giới người tu luyện, con mắt không phải con mắt, cái mũi không phải cái mũi nói.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

101, kinh điểm 1 đao

Lục Trần mắt điếc tai ngơ, chỉ là nhìn chăm chăm Đông Sơn Dục.

Đông Sơn Dục đôi mắt bên trong tinh quang phảng phất giống như chân trời Vân Hà, bỗng nhiên tỏa ra, thâm thúy ngưng trọng, thân hình chấn động, cuồng bạo thân thể phảng phất giống như một cỗ phi nhanh xe lửa, hướng phía Lục Trần lao đến, hung hãn lực lượng, vòng quanh xoay nhanh tựa như một đạo dải lụa màu trắng đồng dạng đao quang.

Qua trong giây lát, vọt tới Lục Trần trước mặt.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, cái khác người tu luyện con mắt trừng căng tròn, đôi mắt bên trong kinh hãi không thể ức chế tuôn ra đến: "Đao thật là nhanh!"

"Nhanh như vậy đao, nếu như là ta, vừa đối mặt không đến, liền muốn tước vũ khí đầu hàng!" Một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đôi mắt bên trong lộ ra mãnh liệt kiêng kị chỉ quang.

Mà lúc này đây, Lục Trần đôi mắt bay xoáy mà đến đao quang, ánh mắt hip lại, thân hình bất động như núi, đối phương đao pháp mau lẹ, thế nhưng là Lục Trần Kiếm pháp không thể so với hắn chậm. Keng một tiếng, rớt rất chấn minh thanh âm du dương quanh quẩn, Phục Giao Kiếm thiên quân một gian đưa ngang trước người, một tiếng kịch liệt âm bạo, vòng quanh trùng điệp tinh hỏa lập loè lao nhanh.

Chỉ thấy đao quang rơi vào trên mũi kiếm, va chạm tuôn ra sóng xung kích, phảng phất giống như gợn sóng đồng dạng kéo dài quét ngang ra ngoài. Trong nháy mắt về sau, đao quang bị quấy đến vỡ nát, mà Lục Trần thân hình, bị hung hãn đao quang, oanh liên tiếp lui về phía sau, không hạ nửa trọng.

Chung quanh người tu luyện, kinh hô không ngừng, cũng hướng phía bên cạnh thối lui. Không lùi không được, những này quét ngang ra đao quang, cũng rất hung hãn, nhất định phải cẩn thận ứng đối, không phải vì nhìn một trận náo nhiệt, còn đem mình làm cho bị thương, cũng có chút không đáng. Cũng ở thời điểm này, Đông Sơn Dục đôi mắt bên trong phun ra tới hàn quang nặng một chút: "Không nghĩ tới, kiếm của sư đệ đạo tu vì không hề kém, thế mà bị đỡ được thứ nhất đao —— nhưng đây chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi."

Lục Trần về mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Sư huynh cái này một đao rất mạnh, nếu không phải có kiếm khí tương trợ, chưa hẳn liền có thể ngăn lại!"

Đông Sơn Dục hơi thở dần dần thô trọng, một chân trên mặt đất hung hăng đạp mạnh, cuồng bạo sóng âm, từ giữa yết hầu tuôn ra đến, nguyên bản liền rất hùng tráng thân thể, độ không giảm, dâng không mà lên, to lớn lưỡi đao bị hắn giơ lên đỉnh đầu, dốc hết sức quán chú, lấy đao bổ sơn nhạc chi thế, bạo trảm mà xuống.

Trong đám người tiếng kinh hô, lại chấn động: "Đây là Phá Phong đao pháp đao thứ hai, cuồng phong Đoạn Nhạc!"

"Cái này một đao, chính là lực lượng cùng độ kết hợp, một đao nhắc ngang, uy năng không giống bình thường! Dưới một đao, bình thường Thái Khí thất trọng người tu luyện, đều gánh không được." Từng cái đôi mắt bên trong, mang theo mãnh liệt kiêng kị nhìn lên trên bầu trời rơi xuống lưỡi đao.

Trong lúc nhất thời, thi đấu khu trên không, ngoại trừ lấp lóe đao quang, không còn gì khác!

Người trong cuộc một trong Lục Trần, con mắt hơi hip, từng sợi tinh mạng, không nhận được nhảy vọt, đây là hung phấn dấu hiệu, cũng là nhiệt huyết đang sôi trào đang thiêu đốt, một thân khí phách sục sôi lên biểu hiện. Bên trong trong lòng thư sướng cảm giác, điên cuồng lan tràn ra, trong nháy mắt lưu chuyển toàn thân, cơ hồ quanh thân mỗi một cái lỗ chân lông đã mở ra.

Cực hạn lực lượng, kéo dài không ngừng cọ rủa. Dù là Đông Sơn Dục đao thứ hai, lực lượng oanh bắn xuống đến, đã là tới gần vạn cân trọng lực.

Kia lại như thế nào? Lục Trần bản thân chừng không lực lượng, liền qua một vạn hai ngàn sáu trăm cân, mặc dù chưa từng nổ rộ toàn bộ lực lượng,

nhưng là cỗ lực lượng này tẩy luyện phía dưới nhục thân cường độ, vẫn là tương đối cuồng bạo.

Chỉ thấy Đông Sơn Dục đao thứ hai chém bay mà xuống!

Lục Trần tóc mai, quần áo, tay áo cùng một chỗ chấn động, hai chân hung hăng dừng lại, Phục Giao Kiếm lại lần nữa bạo khởi, oanh minh mà xuất lực lượng, ngưng tụ thành một chùm to lớn kiếm quang, bay vọt lên cùng trên bầu trời rơi xuống đao quang, hung hăng xen lẫn một chỗ —— đất bằng hù dọa một tiếng Cuồng Lôi, lấp lóe một vòng chói lọi ba quang.

Ông ông thanh âm rung động, trong nháy mắt tán mạn khắp nơi ra ngoài. Chung quanh người tu luyện, giạt mình kêu lên.

Chỉ thấy Đông Sơn Dục đao quang cùng Lục Trần kiếm quang, cùng một chỗ vỡ nát, tiếp lấy cả hai lưỡi đao mũi kiếm bản thể, hung hăng đụng vào nhau.

Lại là một đạo táo bạo sóng xung kích, thuận bình khí giao tiếp địa phương, quét ngang ra. Cùng lúc đó, một cỗ bén nhọn tên kêu, đâm vào không ít người tu luyện màng nhĩ, hung hăng chấn động, từng cái hoảng sợ trừng trừng mắt đồng thời, có như vậy một nháy mắt, nghe không được bất kỳ thanh âm nào.

Cùng lúc đó, Đông Sơn Dục thân hình rơi trên mặt đất.

Lục Trần thân hình mặc dù không có nửa điểm biến hóa, nhưng là hai chân của hắn, phảng phất giống như cái đinh đồng dạng, lâm vào mặt đất không hạ nửa thước có thừa. Mu bàn chân kéo dài đến mắt cá chân, đều hõm vào.

Dù là tình huống bất lợi, thế nhưng là Lục Trần vẫn như cũ rất hưng phấn, quanh thân vô số lỗ chân lông, cùng một chỗ mở ra, từng sợi khí tức phun ra, nhìn không được ha ha: "Đông Sơn sư huynh, đao thứ hai!"

Đông Sơn Dục con ngươi có chút co vào, đôi mắt bên trong không dám tin nhan sắc, lóe lên. Hắn không nghĩ tới, cái này tu vi xa xa thấp hơn hắn người tu luyện, thực lực như vậy hung tàn, hoàn toàn không thể làm làm Thái Khí tứ trọng đến đối đãi, liền xem như Thái Khí ngũ trọng, cũng hẳn hữu mạnh như vậy người, chỉ có thể tưởng người này coi như Thái Khí lục trọng cảnh giới người tu luyện!

Đông Sơn Dục vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Thật nghĩ không ra, sư đệ thực lực mạnh mẽ như vậy, đã dạng này, vậy liền để ngươi xem một chút, ta thứ ba đao —— đao trăm sơn hà!"

Nói đến nơi này, Đông Sơn Dục thân hình, phảng phất giống như con thoi xoay chuyển.

Ong ong ong!

Theo thân hình hắn xoay tròn, mang theo tới đao quang, phảng phất giống như tuyết rơi đồng dạng chuyển động. Nhao nhao quán quán, cái này một khoảng trời phía dưới, tất cả đều là dữ tợn đao quang đang lao nhanh, như Hồ Điệp, như tơ liễu, như bay đầy trời sương —— đang bay múa, tại rít lên, tại tức sát thiên địa.

Lục Trần trong ánh mắt tất cả đều là đao quang, rất có một loại, hoa mắt cảm giác.

Mà lúc này đây, tiếng kinh hô lại một lần chấn động: "Trời ạ, đây chính là đao trăm sơn hà, kia kinh diễm một đao sao? Nghe nói cái kia Thái Khí bát trọng tội phạm, liền là chết tại cái này dưới một đao!"

"Đương nhiên là, nhiều như vậy đao quang cùng một chỗ lao nhanh, Lục Trần không có khả năng chống đỡ được, liền đợi đến xem đi, Lục Trần tuyệt đối sẽ thua ở cái này dưới một đao."

"Khẳng định sẽ." Lẫn trong đám người Hàn Lâm, đôi mắt bên trong hiềm ác hàn quang, từng đạo bay vọt ra. Song quyền nắm chặt, rất gấp bộ dáng.

Về phần Giang Minh, một mặt mong đợi nhìn xem Lục Trần. Hắn thấy, Lục Trần có can đảm khiêu chiến Đông Sơn Dục khẳng định còn có cái khác thủ đoạn, coi như không có, hắn cũng sẽ không không yên lòng, bởi vì Đông Sơn Dục xuất thủ rất có phân tấc.

Ngay tại chúng người tu luyện, coi là Lục Trần tất bại, Giang Minh đối Lục Trần tràn ngập mong đợi thời điểm, hạ xuống nửa thước Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang nhao nhao đảo dạt phun ra, sáng chói phảng phất giống như tinh quang, thâm thúy mà lại thần bí, hóa thành cửu thiên chi thượng Thiên Hà, tràn ngập một cỗ không đồng dạng Linh Động.

Oanh!

Một cỗ mãnh liệt khí lưu, từ Lục Trần trên thân nổ rộ, qua chín ngàn cân lực lượng, gia trì đột phá đến trung kỳ viên mãn Phục Giao Kiếm ý, hung hăng hướng phía phía trước vọt lên đi —— một kiếm xuất trần, một kiếm trùng thiên, một kiếm quét sạch hư không, hỗn loạn vô tận đao quang thủy triều, cứ như vậy bị một phân thành hai, sát Lục Trần thân thể, hướng phía hai bên bay đi.

10 2, chân chính sát chiêu!

Đứng tại Lục Trần sau lưng những người tu luyện giết nãy mình, từng cái vội vàng hướng phía hai bên tản ra, chỉ thấy hỗn loạn đao quang, hung hăng rơi trên mặt đất!

Mặt đất bằng phẳng, bị dạng này nóng nảy đao quang cuốn qua.

Ong ong ong!

Hai đầu vô cùng dữ tợn vết đao, đã bày biện ra tới. Chúng người tu luyện bên trong không ít người, đều hít vào một ngụm khí lạnh, ám đạo một tiếng thật mạnh.

Thế nhưng là để bọn hắn khiếp sợ là, trực diện như vậy bá đạo đao quang Lục Trần, thế mà còn có thể vững vàng đứng tại chỗ, ngoại trừ khí tức trên thân có chút ba động bên ngoài, không thấy chút nào lộn xộn chi khí.

"Gia hỏa này!"

"Thế mà một chút sự tình đều không có!"

Chính lúc này, tiềm ẩn chói lọi đao quang phía dưới, một đạo càng thấy hung hãn đao quang quyền bắn ra, lấy càng thêm cuồng bạo độ, thẳng đến Lục Trần.

Oanh minh sóng âm, bốn phương tám hướng lan tràn ra ngoài. Càng là quyền bắn ra đao quang, phảng phất giống như một mặt to lớn màn ánh sáng trắng, nghiền ép lên tới.

Chúng người tu luyện phảng phất giống như bị người giữ lại cổ họng, từng cái đại khí không dám thở dốc về! Đây mới là Đông Sơn Dục thứ ba đao chân chính sát chiêu, tiềm ẩn tại loa mặt đao quang phía dưới sát chiêu. Chống đỡ đao quang lại có thể như thế nào? Dạng này một đạo đao quang, lại thể nào khả năng chống đỡ được?

Thân là người trong cuộc, Đông Sơn Dục nội tâm là nôn nóng.

Hắn thấy, thứ ba đao phía trước nửa chiêu, đủ để đánh bại Lục Trần, lại không nghĩ Lục Trần Kiếm pháp cường ngạnh như vậy, vậy mà đem hắn phía trước nửa chiêu cho phá, vì cầu thắng, cũng vì vấn đề mình mặt mũi, chỉ có thể là tướng đằng sau nửa chiêu, lấy càng thêm nóng nảy lực lượng, thi triển đi ra.

Hắn không thể bại!

Thân là một tôn Thái Khí thất trọng người tu luyện, sao có thể bại bởi một cái Thái Khí tứ trọng tiểu bối? Chuyện như vậy lan truyền ra ngoài, hắn Đông Sơn Dục mặt mũi hướng chỗ nào đặt?

Trong nháy mắt, Đông Sơn Dục thần sắc biến hóa, trở nên càng thấy lạnh lẽo.

Lục Trần thần sắc lạnh lẽo, ánh mắt bình tĩnh, đã nâng phá vỡ thứ ba đao trước mặt nửa chiêu, như vậy thứ ba đao đằng sau nửa chiêu, vì cái gì không thể vỡ nát?

Có thể!

Thái Khí thất trọng lại như thế nào? Ta đồng dạng có thể thắng, Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang phảng phất giống như màu đen bên trong bảo thạch, vô cùng sáng chói, một thân vô cùng lạnh thấu xương lực lượng, điên cuồng lẫn lộn, chín ngàn cân cự lực gia trì đến trung kỳ cảnh giới viên mãn Phục Giao Kiếm ý bên trong, một kiếm bạo trăm mà xuống.

Cái này một kiếm lực lượng, xa xa qua, cùng ngày cùng Quý Thiên Phàm tranh đấu thời điểm. Một kiếm rơi xuống, bằng phẳng hư không, thuận kiếm quang hướng phía hai bên tản ra.

Ong ong!

Dữ tợn lực lượng, hung hăng lao nhanh đi qua, liền cùng Đông Sơn Dục lẫn lộn ra đao quang hung hăng đụng vào nhau.

Trong lúc nhất thời!

Toàn trường yên tĩnh, trọn vẹn hai cái hô hấp về sau, một đạo càng thấy dữ tợn sóng xung kích, hừ một tiếng, hướng phía bốn phương tám hướng

khuyết tán ra.

Phảng phất giống như đất bằng lên một trận cuồng phong.

Đông Sơn Dục đao quang, từng đao băng liệt, từng đao vỡ nát —— cuối cùng tiêu tán vô tung.

Mà Lục Trần thân hình lác lư, phảng phất giống như phí sức không ở, bị một cỗ vô cùng lực lượng mạnh mẽ quét ngang, một đường bay tứ tung, rồi khỏi không hạ bảy tám bước. Mỗi một bước rơi xuống, mặt đất liền lưu lại một cái thật sâu dấu chân, mà lại một cái so một cái sâu.

Lục Trần một ngụm vận chuyển chân khí, đứng vững gót chân, liều mạng áp chế bên trong trong lòng bắn ngược lại lực lượng. Trong lòng dâng lên một cỗ ảo diệu thư sướng cảm giác, thật giống như đột phá nào đó tầng chướng ngại đồng dạng. Cả cá nhân từ bên trong ra ngoài, sinh một tia ngoại nhân không nhìn thấy biến hóa.

Lục Trần hơi kinh ngạc, tiếp theo cuồng hi —— tâm cảnh của hắn, thế mà tăng lên.

Lúc này, Đông Sơn Dục ánh mắt phức tạp, một mặt không cam lòng nhìn xem Lục Trần, trầm giọng nói: "Tam đao đã qua, ta không có thắng, cái kia chính là thua —— chúc mừng ngươi, nội môn mười vị trí đầu người thứ mười, thuộc về sư đệ!"

Đông Sơn Dục nói xong câu đó, xoay người rời đi. Tới thời điểm, khí thế ngàn vạn, thuần túy liền là chơi đùa tâm thái, thế nhưng là hiện tại hắn trong lòng ngoại trừ đắng chát không còn gì khác. Đường đường Thái Khí thất trọng cảnh giới người tu luyện, Tam đao không thể cảm xuống một cái Thái Khí tứ trọng cảnh giới tiểu bối, mặc dù tên tiểu bối này có chút không đồng dạng.

Nhưng vẫn như cũ là Thái Khí tứ trọng a, còn lưu tại nơi này làm gì? Ngại không đủ mặt mặt? Đông Sơn Dục ngang hướng lên trời, một mặt cười khô, thân hình nhấp nhô, đã không thấy tung tích.

Đông Sơn Dục vừa đi, ở đây người tu luyện ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, từng cái đôi mắt bên trong, mang theo mãnh liệt vẻ kiêu dè.

"Thế mà thật chống đỡ Đông Sơn sư huynh Tam đao!"

"Thật hung tàn a!"

"Đúng vậy a, thực lực thế này, quả nhiên là không giống bình thường đâu!"

"Nói đến Đông Sơn sư huynh cũng là hết lòng tuân thủ cam kết người, nói nhận thua, liền nhận thua, tuyệt đối sẽ không đổi ý!"

"Gia hỏa này thế mà thắng, thiên lý bất công a!" Hàn Lâm nhìn trước mắt hết thấy, hận đến muốn chết, đôi mắt bên trong hàn quang điên cuồng xông ra. Hắn thấy, Lục Trần liền nên tại thua ở Đông Sơn Dục đao hạ, chết tại đao hạ tốt nhất rồi! Thế nhưng là gia hỏa này thế mà thắng, mặc dù Đông Sơn Dục tuân theo lúc trước hứa hẹn, không có tiếp tục khó, nhưng cũng từ khía cạnh xác nhận Lục Trần không giống bình thường thực lực. Lại có mấy cái Thái Khí tứ trọng cảnh giới người tu luyện, năng gánh vác Thái Khí thất trọng Tam đao công kích?

Hàn Lâm thần sắc u ám, tại mấy cái cùng giới thiếu niên kiêu kị ánh mắt nhìn soi mói, trừng điệt hừ một tiếng, cũng không hề lưu lại ý tứ, quay người rời đi.

Về phần người trong cuộc một trong Lục Trần, tận đến giờ phút này, mới từ tâm cảnh tăng lên trong vui sướng lấy lại tinh thần, ánh mắt đảo qua toàn trường, mắt thấy Đông Sơn Dục đã không thấy, cảm thấy hiểu rõ, thở dài một hơi, ánh mắt rơi vào Giang Minh trên thân, hỏi: "Giang sư huynh, ta có hay không đã trở thành nội môn mười vị trí đầu?"

Giang Minh nhẹ gật đầu, cười nói: "Đông Sơn sư đệ nhận thua, ngươi đương nhiên là nội môn mười vị trí đầu, trước mắt đứng hàng thứ mười vị, chính thức trở thành nội môn sư huynh."

Nói đến nơi này, Giang Minh nhìn lướt qua chung quanh cái khác người tu luyện.

Những này người tu luyện, mặc kệ là Thái Khí cảnh giới vẫn là Nhục Thân cảnh giới, tu vi cao thấp, mặc kệ là chịu phục vẫn là không phục, cam tâm vẫn là không cam tâm, đều là thành thành thật thật, hướng về phía Lục Trần chấp tay: "Lục sư huynh!"

"Sư huynh!"

"Tại hạ gặp qua sư huynh!" Đây cũng là nội môn mười vị trí đầu vinh dự. Tiến vào nội môn mười vị trí đầu, chỉ cần không đụng tới địa vị cao hơn người tu luyện, những người khác là sư đệ.

Lục Trần trên mặt mang lạnh nhạt đáng tươi cười, không khỏi sinh ra một chút sục sôi khí phách, nói: "Chư vị sư đệ, không cần đa lễ." Đi theo tiếng nói lại là nhất chuyển, nói: "Giang sư huynh, ta muốn tiếp tục khiêu chiến."

Giang Minh mí mắt nhảy lên một chút.

Hắn thấy, Lục Trần đánh bại Đông Sơn Dục thuần túy liền là may mắn, một khi khiêu chiến mở ra, xếp hạng thứ chín người tu luyện chưa hẳn liền sẽ như thế khinh mạn Lục Trần. Có Đông Sơn Dục giáo huấn, xếp hạng thứ chín người tu luyện tất nhiên sẽ xuất tẩn toàn lực, không cho Lục Trần nửa điểm cơ

hội.

Lục Trần cơ hội thủ thắng, sẽ rất xa vời.

Bất quá như vậy, Giang Minh sẽ không nói ra, Lục Trần có lựa chọn của mình. Lập tức, Giang Minh hơi trầm ngâm nói: "Người có phần này tiến bộ dừng mãnh tâm, rất không tệ! Đã còn muốn khiêu chiến, kia Giang mỗi lần giúp người ước chiến, về phần đối phương ứng với vẫn là không ứng với, vậy liền không dám hứa chắc!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

103, tiếp tục khiêu chiến

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Làm phiền sư huynh. "

Giang Minh đi tới một bên, dùng tùy thân lệnh bài, nhỏ giọng nói. Cái khác người tu luyện ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, không tự chủ được mang tới một tia khác sắc thái: "Lục sư huynh muốn tiếp tục khiêu chiến sao?"

"Năng đánh bại Đông Sơn sư huynh, khiêu chiến thứ chín Lê sư huynh, lại có vấn đề gì?"

"Đúng vậy a."

"Xem một chút đi!" Đám người ánh mắt, rơi vào Giang Minh trên thân.

Rất nhanh, Giang Minh lại đi tới, trầm giọng nói: "Thứ chín lê diệu sư đệ, đã đồng ý người ước chiến, bất quá Lê sư đệ bây giờ còn có một chút sự tình, tạm thời không thể tới, cụ thể ước đấu ngày, tại ba ngày sau."

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Giang Minh trầm ngâm nói: "Người đi theo ta, lần này tiến giai mười vị trí đầu ban thưởng, chúng ta đi Thường Vụ đường, ta chuyển cho người!"

Chỉ thấy, Giang Minh cùng Lục Trần cùng một chỗ từ nơi này rời đi. Cái khác người tu luyện, trên mặt vẻ hưng phấn, càng nhiều: "Ba ngày sau, lại có một trận đại chiến có thể nhìn, không được, ta hiện tại muốn trở về, tương một chút không có hoàn thành sự tình, hoàn thành lại nói, miễn cho làm trễ nải ba ngày sau chiến đấu!"

"Nói rất đúng!" Trong lúc nhất thời, chúng người tu luyện đông chạy tây tán, đi xuống núi. Trong đó một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, ánh mắt chuyển động, thẳng đến Hình Luật đường mà đi. Không bao lâu, Liêu Cương tại tiểu thất tiếp kiến hắn.

Liêu Cương bộp nát trước mặt ánh lưu niệm phù, nhìn xem hình ảnh bên trong, bày biện ra tới chiến đấu tràng diện. Liêu Cương gầy còm diện cơ, hung hăng nhảy lên mấy lần, hừ lạnh nói: "Thực lực cố nhiên rất mạnh, nhưng cuối cùng vẫn là dựa vào lấy nhục thân, cùng đối phương chủ quan, cảm xuống mười vị trí đầu chỉ vị!"

Hắn thấy, Lục Trần có thể tiến giai mười vị trí đầu, hoàn toàn liền là Đông Sơn Dục chủ quan kết quả. Không phải Đông Sơn Dục lại thế nào phế vật, cũng không có khả năng không phải Lục Trần đối thủ.

Lập tức, hắn cũng liền tạm thời tương Lục Trần sự tình buông ra.

Một bên khác, Lục Trần thu được năm ngàn điểm công hiến ban thưởng, tính cả trên thân còn lại một trăm sáu mươi, tổng cộng năm ngàn một trăm sáu mươi.

Lục Trần mặt mũi tràn đầy vui vẻ, nói: "Đa tạ sư huynh."

Giang Minh mỉm cười: "Cám ơn cái gì, đây đều là người nên được —— lúc đầu có câu nói, ta không nên nói, nhưng là nơi này cũng không có người ngoài, ta vẫn còn muốn nói một chút, người quá chỉ vì cái trước mắt, cảm xuống thứ mười, nên hảo hảo tu luyện, trước vững chắc địa vị của mình, tăng thêm một bước thực lực, tại sao muốn khiêu chiến thứ chín lê diệu?"

"Người có biết, lê diệu tên hiệu một kiếm quang lạnh, đã chương không hậu kỳ cảnh giới kiếm ý, thực lực không giống bình thường, người thắng Đông Sơn sư đệ đều rất miễn cưỡng, nhanh như vậy khiêu chiến hắn, quá mạo hiểm "

Lục Trần trầm giọng nói: "Ý của sư huynh ta minh bạch, thế nhưng là ta nghĩ là, mượn nhờ cùng cường giả chiến đấu mang tới lực áp bách, nhìn tình huống tu vi bên trong chỗ thiếu sót, để cho ta thực lực càng thêm cường đại, nếu không, sẽ chỉ trì trệ không tiến —— cho nên vì thực lực, tại hợp lý dưới điều kiện, ta vẫn còn tiếp tục khiêu chiến càng thêm cường đại đối thủ, có thể làm cho mình trở nên càng mạnh mẽ hơn. "

Giang Minh lông mày phong có chút nhảy lên, có chút bất đắc dĩ nói: "Nghĩ như vậy, đương nhiên là đúng."

Lục Trần không có tại nơi này chờ lâu, đi hồi đoái khu, xuất ra một ngàn hai trăm điểm công hiến, đổi hai gốc năm trăm năm hòa hâu Linh thảo, lúc này mới trở lại động phủ của mình.

Ba ngày thời gian, Lục Trần nhất định phải để cho mình thực lực hướng phía phía trước phóng ra một bước. Đạt tới Thái Khí tứ trọng cực hạn không có khả năng, nhưng là tứ trọng đỉnh phong hẳn là có thể.

Cùng Đông Sơn Dục một trận chiến, để hấn minh bạch tại không bạo chân chính là bài tẩy tình huống dưới, cùng bức này nội môn mười vị trí đầu đệ tử ở giữa chênh lệch.

Hấn hiện tại muốn làm, liền là tướng chênh lệch tận lực thu nhỏ. Dù sao có thể nghiền ép Đông Sơn Dục một đầu lê diêu, thực lực tất nhiên cũng có mình chỗ hơn người.

Mà lại đối phương tên hiệu một kiếm quang lạnh, rõ ràng liền là kiếm đạo hảo thủ. Khỏi cần phải nói, vèn vèn cái kia hậu kỳ kiếm ý, ngay tại trên mình.

Có mục tiêu, hành động tự nhiên cũng nhẹ nhàng một chút. Vừa mới tiến vào tĩnh thất, Lục Trần lấy ra hai gốc Linh thảo, một ngậm nuốt vào. Tinh túy năng lượng, phảng phất giống như chảy xiết đồng dạng trong thân thể vừa đi vừa về lưu thoán.

Lục Trần phía trước rèn luyện kiếm ý tăng lên tu vi, lại lần nữa dao động.

Liên tục chấn động âm thanh bên trong, một thân tu vi tại có chút nhảy lên mấy lần về sau, rốt cục vẫn là gánh không được năng lượng cọt rữa, đã đạt tới Thái Khí tứ trọng cảnh giới đỉnh cao.

Tu vi tăng lên, một thân huyết nhục lực lượng tự nhiên cũng có không giống bình thường gia tăng. Liền nghe Lục Trần trong thân thể, truyền ra phảng phất giống như nổi trống oanh minh, một hơi về sau, đã đạt tới tới gần một vạn ba ngàn cân trình độ.

Kịch liệt khí lãng ba động, điên cuồng lưu chuyển.

Ôi!

Lục Trần trong tiếng hít thở, thô to nắm đấm, tựa như một viên bom hung hăng hướng phía phía trước đánh đi. Trước mặt mặt đất, bị nắm đấm của hấn, oanh liên tục không ngừng chấn động, nổ ra một cái hố.

Sau một khắc, Lục Trần thở dài ra một hơi, tự giác thời gian dư dả, lại bắt đầu rèn luyện tu vi. Thời gian thật giống như sa lậu trung hạt cát, chăm chú nhìn thời điểm, lưu động rất chậm, nhưng là lực chú ý chuyển đi, lại quay đầu lại nhìn thời điểm, trong nháy mắt liền đã trôi qua hơn phân nửa.

Ba ngày thời gian, thoáng một cái đã qua.

Ngày này sáng sớm, Lục Trần mở to mắt, xoay người vỗ áo mà lên, từ trong động phủ đi ra ngoài, giẫm lên Thần ở giữa hạt sương, hát lên giữa rừng núi hơi vắng lặng Sơn Phong, mấy cái lên xuống, đã đi vào Cửu Huyền cung thi đấu khu.

Nơi này, đã đến không ít người.

Bọn hấn vội tới liền là là vì nhìn tân tấn nội môn đệ tử, khiêu chiến nội môn thứ Cửu Lê diêu chiến đấu! Lần trước khiêu chiến, sự tình sinh quá mức vội vàng, rất nhiều người tu luyện cũng không biết, sau đó biết được kết quả thời điểm, từng cái hết sức ảo não. Năng mắt thấy nội môn mười vị trí đầu chiến đấu, đối với một ít người tu luyện, vẫn rất có chỗ tốt.

Vì đèn bù lần trước tiếc nuối, những này người tu luyện sớm đã đến, rất sợ mình độ chậm.

Đương Lục Trần hạ xuống xong, đám người ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào trên người hấn, từng tiếng kinh hô, liên tiếp vang lên: "Nhìn, là Lục sư huynh!"

"Cái này Lục sư huynh tới rất sớm a."

"Lục sư huynh đã đến, Lê sư huynh chắc hẳn cũng nhanh đã đến." Từng cái đôi mắt bên trong mang theo hưng phấn kích động, cùng với khác sắc thái nhìn xem Lục Trần.

Lục Trần một chút liền nhìn thấy, thi đấu khu trên đất trống Giang Minh, quần áo chấn động, thân hình lên xuống, đã nhảy vọt đến Giang Minh bên người, mỉm cười, nói: "Sư huynh."

Giang Minh ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, đôi mắt bên trong mang theo một vòng kinh ngạc, nhẹ gật đầu: "Nghĩ không ra, ngắn ngủi ba ngày, sư đệ tu vi lại có tăng lên —— không tệ, tốt vô cùng, người cái này lấy chiến đường chiến sách lược, thật đúng là không sai được."

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Cũng là lần trước cùng Đông Sơn sư huynh tranh đấu, có một chút tâm đắc, dùng ba ngày tương những này tâm đắc luyện hóa, cho nên thực lực tu vi cũng liền tăng lên." Đây cũng không phải lời nói dối.

Giang Minh nhẹ gật đầu, "Có tăng lên liền tốt, bất quá Lê sư đệ thực lực không giống bình thường, còn phải nhiều coi chừng."

Lục Trần vẻ mặt nghiêm túc, không có nửa phần khinh thị đối thủ ý tứ, trầm giọng nói: "Lê sư huynh có thể trở thành nội môn thứ chín, khẳng định có chỗ hơn người, ta lại thể nào khả năng sợ ý chủ quan?"

Lời còn chưa dứt, một thanh âm mang theo lãnh ý vang lên: "Xem ra ngươi người tiểu sư đệ này, cũng không có bởi vì đánh bại Đông Sơn Dục bản thân bành trướng, cái này rất tốt. Thế nhưng là lại có thể thế nào, cùng Lê mỗ tương đối, ngươi quá yếu. Thái Khí tứ trọng đánh bại Thái Khí thất trọng, cũng là Đông Sơn Dục mình chủ quan, mới bị thua với ngươi! Mà ta lê diệu sẽ để cho ngươi minh bạch, nội môn mười vị trí đầu xếp hạng bằng, không phải tốt như vậy xong!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

104, 1 kiếm quang lạnh!

Một sợi dử tợn ánh sáng màu xanh, tiêu xạ mà đến, chỉ thấy một vị người mặc thanh bào, diện mục lãnh túc thanh niên đạp trên một thanh Phi Kiếm, từ dưới núi bay đi lên. .

Khí tức của hắn cực kỳ cường hãn, mặc dù cùng Đông Sơn Dục tu vi tương đương, thế nhưng là càng thêm hung hãn, phảng phất giống như một thanh ra khỏi vỏ trường kiếm, trán phóng lạng liệt kiếm quang.

Người chưa đến, một ngụm lạnh lẽo kinh phong, đã quét ngang tới. Vây quanh ở bên trên người tu luyện, hoảng không ngã hướng phía hai bên tán ra, từng tiếng kinh hô, ồ ồ kéo đến: "Lê sư huynh vẫn là lợi hại như vậy, chân đạp Phi Kiếm, chạy vội như rồng, cái này một kiếm quang lạnh chỉ danh, không sai được."

"Há lại chỉ có từng đó là sai không được? Thật to chuẩn xác được không nào?" Lại có một người phản bác.

Chỉ thấy lạnh thấu xương kiếm quang, rơi xuống tại Lục Trần trước người không đủ xa một trượng địa phương. Thanh bào thanh niên khẽ cười một tiếng, từ trên kiếm phong nhảy xuống, một thân càng thấy kinh khủng ý vị, thuận thế mà lên. Lạnh lẽo ánh mắt, đột nhiên nở rộ, tựa như hai cái hàn băng đầm sâu, tràn ngập một cỗ lãnh ý.

Thanh bào thanh niên hướng phía Giang Minh ừm chấp tay, nói: "Lê Diệu gặp qua Giang sư huynh."

Giang Minh nhẹ gật đầu.

Lê Diệu ánh mắt lại rơi vào Lục Trần trên thân: "Các hạ liền là tân tấn Lục sư đệ? Quả nhiên là nhân trung long phượng, Lê mỗ trở về Sơn môn bất quá mười ngày qua, liền nghe nói bản môn xuất hiện một cái khó lường thiên tài, thật rất không tệ, chỉ là ngươi quá mức cuồng vọng một chút, khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu, hắc —— tốt, cũng không nói nhảm!"

"Đã ngươi muốn khiêu chiến, kia Lê mỗ giống như ngươi nguyện, cùng ngươi phân cao thấp, ngươi đại khái có thể yên tâm, ta sẽ không giống như Đông Sơn Dục, đối ngươi trong lòng còn có nửa điểm khinh thị, mà lại sẽ dùng ta chỉ cường thực lực, đánh bại ngươi! Để ngươi minh bạch, cái gì gọi là cường giả chân chính. " lời còn chưa dứt thời điểm, Lê Diệu thân hình đã vọt lên.

Lạnh thấu xương khí lẫm, xông đến quần áo của hắn, liên tục không ngừng chấn động, như sấm minh bạo liệt thanh âm, đã bạo. Theo sát lấy Lê Diệu thân hình lác lác, phía sau lưng cột sóng bên trên, một sợi cực kỳ hung hãn kiếm quang, rút vào trong tay mũi kiếm, một sợi mạnh hơn kiếm quang đã lóe ra đến, kiếm ra như rồng, một kiếm quang lạnh —— nói chính là cái này.

Kiếm quang phía dưới, bằng phẳng hư không, trực tiếp nứt làm hai nửa.

Vù vù thanh âm chấn động lên thời điểm, một vòng cực hạn hàn quang, đã ra hiện tại Lục Trần trước mặt, cách hắn chớp mũi, không đủ hai thốn.

Dâng lên mà ra sóng xung kích, phảng phất giống như đạo đạo vô ảnh lực lượng, tương Lục Trần trên chớp mũi nhỏ bé không thể gấp lòng to, toàn bộ băng liệt.

Càng là lạnh lẽo lực lượng quét ngang mà ra, Lục Trần sinh ra một loại như rơi vào hầm băng cảm giác. Trên dưới quanh người, lạnh đến cực hạn.

Sau một khắc, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, một sợi không hề nén được hưng phấn quét ngang mà lên. Vén vén từ đối phương cái này một kiếm, Lục Trần liền biết, người này thực lực so Đông Sơn Dục chỉ mạnh không yếu. ạp mà lại vừa ra tay liền là toàn lực, không có cùng hấn giả bộ ngớ ngẩn sự tình sinh.

Đối phương chăm chú, Lục Trần đương nhiên hưng phấn dị thường.

Mắt thấy kiếm quang tiến một bước xâm nhập, Lục Trần hai chân phảng phất giống như rồng rọc, đem hấn thân thể, hướng phía bên cạnh gạt ra.

Bay vọt mà đến kiếm quang, sát Lục Trần hai gò má bay vọt đi qua, lạnh thấu xương kiếm quang, chặt đứt mấy sợi, thái dương bay lên chưa tránh đi tia.

Hả?

Một kích không trúng, Lê Diệu đôi mắt bên trong lãnh ý nhiều một chút, mắt thấy cách hấn mũi kiếm, bắt quá vài thước Lục Trần, lạnh rất một tiếng, cổ tay chấn động, mãnh liệt đâm đi qua mũi kiếm, đột nhiên biến chiêu, tựa như rơi đồng dạng, đón Lục Trần mặt, hung hăng đập tới.

Lúc này, Lục Trần đã có đầy đủ phòng ngự thời gian! Một kiếm trùng thiên, một kiếm bạo trảm, dù là kiếm ý uy năng, còn lâu mới là đối thủ của đối phương, vẫn như cũ không sợ hãi.

Sang sáng một tiếng, bọn tập tới kiếm quang, đánh vào Phục Giao Kiếm bên trên. Ong ong thanh âm, lan tràn ra ngoài. Rất nhiều người tu luyện, chỉ cảm thấy cái cổ mát, đôi mắt bên trong lộ ra nghĩ mà sợ thần sắc, nếu như vừa rồi kia một kiếm, Lê Diệu đắc thủ, Lục Trần đầu lâu khả năng đều muốn bị chém rụng.

Từng cái nhìn về phía Lê Diệu trong ánh mắt, tràn ngập mãnh liệt kiêng kỵ. Đương nhiên rơi vào Lục Trần trên người thời điểm, không ít người đều đổi thành một mặt vẻ thương hại. Vén vén từ Lê Diệu hai chiêu Kiếm pháp, bọn hấn nhìn ra được, Lê Diệu kiếm đạo tu vi tại Lục Trần phía trên.

Cùng lúc đó!

Lê Diệu kiếm quang công kích, lại một lần thất bại, hướng phía bên cạnh chệch đi mà đi.

Lúc này, Lục Trần thân hình chuyển động, mắt nhìn thấy Lê Diệu thân thể, đôi mắt bên trong tinh quang nổ tung, trong lòng bàn tay Phục Giao Kiếm hoành chọn mà lên, vòng quanh khí thể hùng hồn kiếm quang, oanh bắn đi qua.

Lê Diệu trùng điệp hừ một tiếng, lệch một ly hướng phía phía trước lao đi, chỉ thấy Lục Trần kiếm quang đi không, hung hăng đánh vào trên mặt đất.

Mặt đất bằng phẳng, phảng phất giống như bị chó hoang bạo lực gặm ăn, ngành sinh sinh bị diệt trừ một đầu sâu sắc không gì sánh được vết tích!

Mà Lục Trần một chiêu thất bại về sau, lớn như vậy thân hình, có chút thân bất do kỷ hướng phía phía trước vọt lên đi. Một cước trùng điệp đạp lên mặt đất, mấy khối tương liên địa gạch, bị bàn chân của hấn dẫm đến vỡ nát, hóa thành tiêu xạ bụi, bay vọt lên.

Lục Trần hơi có chút đáng tiếc. Vừa rồi kia một kiếm, nếu như càng nhanh một chút, không nói năng đánh bại Lê Diệu, tối thiểu cũng có thể xáo trộn đối phương tiết tấu, sau đó Lục Trần liền có thể thuận thế mang theo mình tiết tấu, đánh bại đối thủ.

Cùng cường giả tranh đấu, kiêng kỵ nhất sự tình, liền là bị người khác nắm mũi dẫn đi.

Đáng tiếc là, cuối cùng vẫn là chậm một tuyến. Cách nhau một đường, khả năng liền là phản thắng bại. Nhưng là Lục Trần không chịu thua, mà lúc này, trong lòng bỗng nhiên hù dọa một trận ác hấn. Khóe mắt quét nhìn, nhìn thấy đã ra hiện tại sau lưng Lê Diệu.

Cái thẳng này đằng không mà lên, táo bạo kiếm quang, một kiếm mở ra hư không, một kiếm hù dọa ngàn vạn hàn quang lạnh lẽo, hiện ra lãnh quang mũi kiếm, đã cách hấn phía sau lưng, không đủ vài tấc, mà lại hơn đến càng nhanh! Càng là thuận mũi kiếm từng đạo chảy ra tới mát lạnh kiếm quang, đánh nát Lục Trần phía sau quần áo.

Lạnh thấu xương kiếm ý, xuyên qua bay tán loạn tạp nhập mãnh vụ, giáng lâm tại Lục Trần phía sau lưng màng da phía trên.

Lại muốn tránh, đã tới không kịp. Lục Trần chỉ cảm thấy cực hạn lạnh lẽo chi quang, cơ hồ liền muốn xuyên thấu da của mình màng, đâm vào nhục thân nội bộ. Lúc này, găm lên gân dữ, một thân chân khí điên cuồng vận chuyển, đều tập kết mũi kiếm rơi xuống chỗ. Trong lúc nhất thời, từng sợi nhàn nhạt tinh quang, lao nhanh.

Lê Diệu đôi mắt bên trong lãnh quang, lập tức liền xông ra.

Hấn thấy!

Hấn mũi kiếm đi đến trình độ này, trước mặt tên tiểu bối này, hấn là nhận thua mới là. Thế nhưng là gia hỏa này, còn tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, Lê Diệu có chút khó chịu. Có chủ tâm muốn cho Lục Trần một bài học, kiếm ý cũng không thu, tiếp tục bồn tấu.

Hấn chính là muốn nhìn xem, cái này tiểu tử, đến tốt cùng muốn kiêng đến lúc nào?

Mà chung quanh cái khác người tu luyện, con mắt lại một lần trùng, chấn kinh chỉ sắc, không còn che giấu tuôn ra đến —— cứ như vậy nhìn xem, Lê Diệu kiếm quang mãnh liệt đâm xuống dưới, hung hăng rơi vào Lục Trần màng da bên trên, có chút người tu luyện càng là khóe miệng nhảy lên, một mặt không đành lòng, theo bọn hắn nghĩ, trước mặt cái này tiểu tử, mười phần muốn gặp máu.

Về phần Giang Minh, thì là sắc mặt biến hóa, người khác nhìn không ra, hắn nhìn rõ ràng! Lê Diệu cái này một kiếm rõ ràng không có ý thu tay, một khi rơi xuống, Lục Trần không chỉ là thấy máu như vậy đơn giản, không khỏi thân hình vọt ra, nghiêm nghị nói: "Lê sư đệ, thủ hạ lưu tình!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

105, chí cường nhục thân

Lê Diệu mắt tức tai ngơ, hung hãn mũi kiếm, hung hăng đâm vào Lục Trần trên lưng, trong con ngươi của hắn mang theo một sợi thâm nhiên, có chủ tâm muốn cho trước mặt thiếu niên một bài học, đã rơi xuống mũi kiếm, lực lượng không những không có giảm bớt, ngược lại có chỗ gia tăng. Một kiếm bạo kích, nhắc lên chồng chất khí lạnh.

Lê Diệu phảng phát giống như thấy được, Lục Trần bị mũi kiếm xé mở màng da, máu tươi văng khắp nơi trắng diện. Trên mặt đáng tuổi cười, không khỏi tràn lan.

Cái khác người tu luyện nhìn thấy dạng này một màn, cũng lộ ra đủ loại thần sắc, có người không đành lòng, có người hồ hững, còn có người thấp phần hưng phấn, hận không thể Lục Trần bị dạng này một kiếm oanh sát biểu lộ.

Về phần Giang Minh, trên mặt thần sắc triệt để lạnh xuống, một thân lạnh thấu xương khí lạnh, điên cuồng lẫn lộn. Thanh âm ông ông, kéo dài không dứt bạo, một cổ Thái Khí cửu trọng tu vi ba động, hù dọa đầy trời bay tán loạn sương khí, trong lúc nhất thời khu vực này bên trong, nhiệt độ không khí gấp hạ xuống.

Nhưng hắn độ vẫn là chậm, cứ như vậy trở mắt nhìn Lê Diệu mũi kiếm, hung hăng đâm vào Lục Trần màng da bên trên.

Bản năng, Giang Minh cơ hồ muốn nhắm lại ánh mắt của mình. Thế nhưng là sau một khắc, con mắt không chỉ có không có đóng lại đến, ngược lại lộ ra mười phần khiếp sợ sắc thái, kinh hô lên.

Cái khác người tu luyện cũng là như thế: "Cái này sao có thể!"

"Lê sư huynh kiếm đạo lực lượng sao mà kinh khủng? Kiếm ý hậu kỳ cảnh giới lực lượng, thế mà không thể đánh nát Lục Trần màng da? Là con mắt ta bỏ ra, vẫn là Lê sư huynh thu tay lại rồi?" Từng cái trợn mắt hốc mồm.

Liền nghe một tiếng thanh thúy, phảng phát giống như kim thiết giao kích thanh âm, từ Lê Diệu mũi kiếm rơi xuống địa phương quanh quẩn, từng sợi khí tức bay tán loạn, phảng phát giống như đầy trời nổ tung ánh sao chỉ quang, tuôn ra tới.

Lê Diệu mắt thấy liền muốn đánh nát Lục Trần màng da mũi kiếm, thế mà bị cái này Trọng Tinh quang ngăn cản ở bên ngoài! Khó tiến thêm nữa, dù là một tơ một hào.

Một chút xú tinh quang, không ngừng nổ tung!

Lê Diệu trông mắt trừng lão đại, khàn giọng cuồng hồng: "Cái này sao có thể!"

Hắn tâm, triệt để lộn xộn.

Lấy thực lực của hắn, tuôn ra tới kiếm quang, thế mà không thể đánh nát trước mặt gia hỏa này màng da, đây là căn bản không có khả năng sinh sự tình! Thế nhưng là hắn lại thế nào không tin, vẫn là sinh. Một thân kinh khủng chân khí, không có một điểm giữ lại, tại thời khắc này, toàn bộ trút xuống.

Lê Diệu khàn giọng cuồng hồng, một thân lạnh thấu xương khí lạnh, lẫn lộn phảng phát giống như xông bay lên màu xanh vân khí.

Hắn ánh mắt thay đổi, chuyện như vậy sinh ở một cái Thái Khí tứ trọng người tu luyện trên thân, đã không phải là đánh mặt như thế đơn giản.

Hắn muốn đem mắt của mình tìm trở về!

Người trong cuộc Lục Trần, cũng lấy làm kinh hãi. Hắn không nghĩ tới, mình nhục thân màng da, thế mà như thế cứng cỏi, Thái Khí thất trọng cảnh giới

người tu luyện, không chế hậu kỳ kiếm ý, đều oanh không phá, mặc dù đối phương nghiền ép xuống tới lực lượng, đem hấn thân thể, phảng phất giống như cái đinh đồng dạng, nghiền ép đến phía dưới địa gạch phía dưới không hạ hơn một thước.

Gần nửa bắp chân, đều hõm vào. Thế nhưng là trên thân thể áp bách, đều ép không được, bên trong trong lòng tuân ra tới vui sướng.

Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, trong lòng những cái kia không nên có tâm tình quét sạch sành sanh, thầm nghĩ: Có hung ác như thế hung hãn nhục thân, thì sợ gì? Đánh bại hấn, có vấn đề gì?

Đôi mắt bên trong Tranh Vành, đột nhiên bạo, cảm giác được đối phương mũi kiếm nghiền ép xuống tới lực lượng. Lục Trần trong lòng cũng nhiều một chút nộ khí, tên đáng chết này, cho là mình dễ khi dễ thật sao?

Một thân biến thái nhục thân lực lượng, điên cuồng bạo, hai cái chân hung hăng đập lên mặt đất, ổn định chìm xuống thân hình! Theo sát lấy, Lục Trần hai tay lắc một cái, trên lưng lực lượng, phảng phất giống như một khối kiên cố vô cùng trọng thuần, tinh quang sáng chói bên trong, đi ngược dòng nước, tướng Lê Diệu oanh bắn xuống tới kiếm đạo lực lượng, đình trở về.

Sau một khắc, Lục Trần hai chân lần nữa hung hăng bước ra, thân thể lớn như vậy, cuốn lên chông chất bụi, phảng phất giống như một thứ từ trên mặt đất bật nhảy vọt lên linh viên.

Dám lên cừu thiên hái Minh Nguyệt, dám hạ biển sâu cầm giao long! Chính là như vậy một cỗ khí tức, ngang qua toàn thân cao thấp. Trong lúc vô hình, Lục Trần khí thể thay đổi, một cỗ lòng cường giả, lặng yên ở giữa sinh sôi ra.

Đang muốn tới ngăn lại sự kiện đẫm máu Giang Minh dừng lại bước chân, trong mắt tất cả đều là tán thưởng, tự lẩm bẩm: "Lê sư đệ lần này tính sai! Coi là năm đến quả hồng mềm, chỗ nào nghĩ đến là một kẻ khó chơi? Hơn nữa còn là không sợ trời không sợ đất hỗn tiểu tử, lần này cần dụng bệ đầu chảy máu! Bất quá, cũng là Lê sư đệ áp bách, bức ra Lục Trần khí thể."

Cái khác người tu luyện, không dám tin nhìn một màn trước mắt. Sự tinh sinh quá nhanh, lấy về phần bọn hấn đều không thể minh bạch, sự tình làm sao lại đột nhiên sinh cải biến.

Không phải Lục Trần hấn là bị Lê Diệu hung hăng trấn áp trên mặt đất, chỉ có thể đầu hàng nhận thua sao? Làm sao lại, Lục Trần đi ngược dòng nước, rõ ràng khí tức kém xa đối phương, lại sinh ra một cỗ đủ để nghiền ép Lê Diệu khí thể ra?

.

Lục Trần thét dài một tiếng, một thân khí phách tùy ý bay lên, chân khí không tiết, nhất phi trùng thiên, vọt tới một mặt kính ngọc Lê Diệu trước mặt, hung hãn bá đạo nắm đầm, đón gia hỏa này mặt, hung hăng đập đi.

Lê Diệu khuôn mặt hoàn toàn vắn vẹo, trông mắt cơ hồ muốn đem khước mắt nứt vỡ, từng sợi máu tươi đã tiêu xạ, đôi mắt bên trong điên cuồng, không hề nén được phun ra, cuồng hồng: "Hỗn trướng, đừng muốn xem nhẹ ta!" Trong lòng bàn tay mũi kiếm, đột nhiên chuyển động, ông một tiếng đưa ngang trước người.

Vừa rồi đưa ngang trước người.

Lục Trần nắm đầm đã bạo kích tới, hung hăng rơi vào phía trên.

Leng keng một tiếng, hung ác lực lượng, vọt mạnh đi qua, ngạnh sinh sinh tướng Lê Diệu mũi kiếm nện đến uốn cong.

Theo sát lấy, lực lượng cuồng bạo quét ngang ra ngoài. Người tại nửa không trung, không chỗ gắng sức Lê Diệu, rốt cuộc khó mà kiên trì, phảng phất giống như bị người kéo lại dây lưng quần đồng dạng, hướng phía phía dưới rơi xuống đi!

Ầm!

Một cước không phân nặng nhẹ lực lượng, rơi trên mặt đất. Mặt đất bằng phẳng, ngạnh sinh sinh bị Lê Diệu bước ra một cái phảng phất giống như mạng nhện đồng dạng mặt phẳng.

Lê Diệu bên trong nóng nảy trong lòng, đã hoàn toàn thiêu đốt. Ngang tề mình, còn muốn chấn khởi tự thân hung hãn hậu kỳ kiếm ý.

Lục Trần không cho hấn cơ hội này, phảng phất giống như từ trên trời giáng xuống yêu cầm, còn quán chông chất ánh sao chỉ quang, Phục Giao Kiếm hung hăng đâm xuống dưới.

Này một kiếm, trung kỳ Viên mãn cấp bậc kiếm ý, hiển lộ không thể nghi ngờ. Chỉ thấy mũi kiếm chỉ bên cạnh, chín đạo hỗn loạn kiếm quang hợp chúng vì một, ngưng tụ thành chí cường một kiếm.

Cái này một kiếm, xen lẫn sơn nhạc bóng mờ, hù dọa vô tận cuồng phong, vừa nhanh vừa mạnh, cuồng bạo hung ác.

Một kiếm phía dưới! , Lê Diệu trong con mắt, tất cả đều là bay tán loạn kinh hãi chi sắc. Cái thẳng này dù sao cũng là tên hiệu vì một kiếm quang lạnh người tu luyện, một thân thực lực, vẫn là rất mạnh! Lúc này, một thân lạnh thấu xương thanh bào, đột nhiên nhảy lên. Thanh âm ông ông, kéo dài không dứt khuếch tán, thỉnh linh ngưng tụ thành một mặt màu nâu xanh quang thuần.

Ông!

Lục Trần mãnh kích đi xuống kiếm quang, rơi vào quang thuần bên trên. Quang thuần tại chỗ nổ tung, hóa thành từng đạo phảng phất giống như màu xanh dây lụa đồng dạng ánh sáng lấp lánh, lại là Lê Diệu phía ngoài một tầng màu xanh áo khoác đã chia năm xẻ bảy. Nhưng là hắn cũng đã nhận được cơ hội thờ đóc, hậu kỳ cảnh giới kiếm ý, đi ngược dòng nước, hung hăng rơi vào Lục Trần kiếm quang phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

106, đoạt kiếm!

Lục Trần kiếm quang cố nhiên hung hãn, thế nhưng là trước mặt vị này thực lực cũng là không giống bình thường, chỉ thấy Lục Trần kiếm quang, thật giống như bị chặt đứt dây gai. Đồ rào rào bạo liệt, trong nháy mắt nổ tung, tiêu tán vô tung. Lại không nghĩ, bên trong trong lòng không những không có bị đè nén cảm giác, ngược lại dâng lên một loại vô cùng quý dị cảm giác. Loại này cảm giác, thật giống như vuốt mèo cào đồng dạng, rất kỳ quái. Cùng lúc đó, trước mặt quang ảnh lại là tầng tầng diễn hóa, Lê Diệu kiếm thứ hai đã bay vụt ra, hân quang trong vật kiếm quang, trong nháy mắt tới gần.

Lục Trần hừ lạnh một tiếng, tinh quang bao khóa nắm đấm, trực tiếp đánh đi lên.

Lê Diệu trong ánh mắt tất cả đều là điên cuồng nhan sắc. Cứ như vậy, kiếm quang cùng nắm đấm hung hăng đụng vào nhau —— tinh quang sáng chói, tựa như băng liệt mây khói, vừa đối mặt không đến, nổ chia năm xẻ bảy. Mà oanh bắn xuống tới kiếm quang, cũng bị một quyền đánh xơ xác, thế nhưng là lạnh lẽo mũi kiếm, tựa như lao nhanh nộ long, truy kích mà tới.

Liên tục tóc khí kinh, đánh cho Lục Trần quần áo đầu, đột nhiên ngửa ra sau, kéo da đầu một trận đau nhức. Một cổ cực hạn xé rách chi lực, nổ tung.

Lục Trần nhìn xem xông tới mũi kiếm, thét dài một tiếng, thỉnh linh lấy bàn tay bằng thịt của mình, bắt đi. Một chuồng rơi xuống, trên mũi kiếm khí lăng, giống như chôn vùi hóa diêm, một chút xúi tiêu tán. Lục Trần bàn tay, vỡ nát hết thấy hư ảo, trực tiếp bóp tại đối phương trên kiếm phong.

Hả?

Lê Diệu tròn mắt trừng!

Cái khác người tu luyện, cũng là nhìn chòng chọc vào. mặc dù không có người nói chuyện, càng không có người lớn tiếng hô hấp, thế nhưng là bọn hắn đôi mắt bên trong thần sắc, rõ ràng biểu thị, bọn hắn muốn nhìn một chút, Lục Trần bàn tay, là có hay không có thể nắm mũi kiếm.

Lê Diệu nổi giận gầm lên một tiếng: "Hỗn trướng, buông tay!" Bàn tay lực lượng, trong nháy mắt nổ tung, chòng chất lực lượng, cùng mũi kiếm hòa làm một thể.

Sắc bén khí tức, đã nổ tung. Thật liền có một kiếm tướng Lục Trần bàn tay, đánh thành phần vụn xu thể.

Đối phương man kinh bạo, Lục Trần cũng không có lạc hậu, mặc dù hắn tuôn ra tới lực lượng, không đến một vạn cân, thế nhưng là cùng trước mặt tôn này Thái Khí thất trọng cảnh giới người tu luyện tương đối, tuyệt không yếu. Tại Trần quốc trừ phi là chuyên môn Luyện Thể người tu luyện, không phải lại có mấy người, sẽ đem thời gian lãng phí ở chặt chẽ nhục thân bên trên? Dù sao có chân khí gia trì, nổ lực lượng, xa xa áp đảo nhục thân lực lượng phía trên.

Cho nên trước mặt cái này cá nhân, về mặt sức mạnh không thể cùng ẩn giấu đi lực lượng Lục Trần so.

Trong lúc nhất thời, hai cá nhân lâm vào đấu sức khau.

Lê Diệu ngược lại là muốn, thừa cơ bạo kiếm ý, thế nhưng là Lục Trần rơi xuống bàn tay, đem hắn kiếm ý ngăn chặn, không cho hắn nổ cơ hội.

Chỉ thấy Lê Diệu mặt, trở nên tỉnh hồng một mảnh. Hai tròn mắt, nhìn chòng chọc vào Lục Trần, hắn đối với mình vẫn rất có lòng tin, bất kể nói thế nào, Thái Khí thất trọng cảnh giới người tu luyện làm sao có thể về mặt sức mạnh, so bất quá trước mặt gia hỏa này?

Nhưng đúng lúc này, Lục Trần hai đầu cánh tay, phảng phất giống như thổi phồng đồng dạng, trong nháy mắt bạo rạp. ken két xương bạo âm thanh, liên tục không ngừng oanh minh. Càng thấy hung hãn lực lượng, thuận mũi kiếm, truyền đến Lê Diệu trên cổ tay, thỉnh linh để hắn sinh ra một cổ nắm bắt ổn cảm giác.

Lê Diệu một mặt chấn kinh: "Đáng chết, lực lượng của ngươi làm sao mạnh như vậy!"

Lục Trần thần sắc lạnh lùng, nói: "Ta có mạnh như vậy nhục thân, có mạnh như vậy lực lượng, kỳ quái sao?"

Lê Diệu hận không thể cho mình một cái vả miệng, hỏi một kẻ ngu ngốc vấn đề.

Chính lúc này.

Lục Trần nắm đôi phương mũi kiếm, hung hăng kéo một cái, thân hình phiêu hốt ở giữa, vọt tới Lê Diệu trước người. Đã đôi phương mũi kiếm bị ngăn chặn, hiện tại liền là Lục Trần mũi kiếm khoe oai thời điểm.

Lục Trần thét dài một tiếng, Phục Giao Kiếm đột nhiên tách ra, chia ra làm chín, hóa thành chín đầu phảng phát giống như Du Long kiếm quang, thẳng đến Lê Diệu yếu hại.

Khoảng cách gần như vậy bạo, Lê Diệu kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, ngược lại là muốn tưởng mình mũi kiếm thu hồi lại, coi đây là công kích, hóa giải Lục Trần công kích.

Lại không nghĩ, bị Lục Trần nắm trong tay mũi kiếm, vững như bàn thạch, không nhúc nhích.

Mắt thấy kiếm quang đã lao nhanh tới! Lê Diệu chỉ có thể quăng kiếm, hai đầu cánh tay, thuận thể diễn hóa, oanh ra tầng tầng khí lãng, ngưng tụ trước người.

Phanh phanh phanh!

Mà quyền cước của hắn chỉ lực, thật sự là lơ lửng bình thường. Vừa đôi mắt không đến, đã bị lao nhanh tới kiếm quang, cắn xé đến không còn một mảnh, càng là kéo dài không ngừng sóng xung kích, không cho hắn cơ hội thở dốc, nhao nhao rơi vào trên người hắn.

Ầm!

Lê Diệu kêu lên một tiếng đau đớn, phảng phát giống như bị người đập một cước, bay ngược lầy ngã văng ra ngoài, đặt mông ngồi dưới đất. Khuôn mặt hoàn toàn đen, gân xanh trên trán từng cây nhảy lên, sục sôi lên sát khí quán chú toàn thân, muốn tưởng thân thể của mình chống lên tới. Thế nhưng là không đợi hắn đứng lên, dưới cổ họng lãnh quang ba động. Lại là chính hắn mũi kiếm, bị Lục Trần nắm trong tay, chống đỡ tại cổ họng của hắn dưới.

Một cổ càng thêm khuất nhục cảm giác, từ Lê Diệu trong lòng bạo, đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, trong nháy mắt lan tràn, cuồng bạo linh thức rơi vào trên kiếm phong. Ý đồ tưởng mũi kiếm đoạt lại, cho Lục Trần đến một chút hung ác thời điểm, để hắn không khỏi kinh hãi chính là, thế mà không cảm ứng được, mũi kiếm bên trong thuộc về mình lạc án.

Lê Diệu mồ hôi lạnh trên trán, chảy xuôi xuống tới, vô cùng kinh hãi nhìn xem Lục Trần, sau một khắc, đôi mắt bên trong thêm ra chút âm đạm chi sắc, có chút tự giễu: "Thật không nghĩ tới, sư đệ không chỉ có là nhục thân kinh người, liền ngay cả linh thức cũng kinh người như vậy! Người ngoại trừ kiếm ý bị cùng tu vi bị ta vượt trên một đầu, cái khác từng cái phương diện, Lê mỗ cũng không bằng người —— đã như vậy, còn đánh cái gì, nhận thua chính là."

Lê Diệu không nhận thua không được, thiếu niên cường hãn, để hắn cảm thấy mãnh liệt kiêng kỵ. Mặc dù một trận chiến này thua rất biệt khuất, thua lừa gạt vạn trọng, nhưng hắn liền là thua.

Lục Trần cười nhạt một tiếng: "Đã nhường!" Nắm ở trong tay mũi kiếm, phảng phát giống như một cây cái đinh, hung hăng rơi vào Lê Diệu trước mặt trên mặt đất, lực lượng cuồng bạo mãnh đầy ra, thật sâu đâm vào trong lòng đất, chỉ để lại phía ngoài chuôi kiếm còn tại có chút rung động.

Lực lượng mạnh mẽ, có thể thấy được lóe chớp. Mà lúc này đây, Lê Diệu u ám lạnh lẽo nhìn thoáng qua Lục Trần, nắm lên trên mặt đất mũi kiếm, xoay người rời đi. Hắn đã không có mặt mũi lưu tại nơi này. Vứt xuống mặt mũi rất lớn, ăn một cái rất lớn thua thiệt. Không sớm một chút đi, làm gì? Một cái lên xuống về sau, đã biến mất không thấy gì nữa.

Đợi đến Lê Diệu không thấy, Lục Trần thở dài ra một hơi, trên dưới quanh người mồ hôi nóng là tả chảy xuôi xuống tới, toàn thân thoát lực, ngồi sập xuống đất, từng ngụm thô trọng khí tức, từ trong miệng của hắn diện phun tới. Mặt ngoài tựa hồ thắng rất nhẹ nhàng, kỳ thật Lục Trần biết mình tình huống!

Một thân chân khí, cơ hồ bị ép khô!

Lục Trần nổi lòng khê nhúc nhích: Không hổ là thứ chín tồn tại, thực lực không đơn giản a!

Đương nhiên tức chính là Lục Trần có chút chật vật, thế nhưng là chung quanh chúng người tu luyện, nhìn về phía Lục Trần ánh mắt vẫn là sinh ra biến hóa: "Hắn thế mà thật thắng Lê sư huynh?"

"Thắng Đông Sơn sư huynh, chỉ có thể nói là Đông Sơn sư huynh trở ngại hứa hẹn, nhưng là Lê sư huynh là toàn lực bạo a! Năng đánh bại dưới trạng thái toàn thịnh Lê sư huynh, Lục sư huynh thực lực, thật sự là đáng sợ a!"

"Đúng vậy a, thật là đáng sợ một cá nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

107, kiếm ý, sau khi đột phá kỳ

Một bên khác, Giang Minh cười tủm tỉm nhìn xem Lục Trần, nói: "Lục sư đệ, Giang mỗ thật sự là coi thường thực lực của ngươi, không tầm thường! Lấy Thái Khí tứ trọng tu vi, đánh bại Thái Khí thất trọng Lê Diệu, bản môn hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, hiện tại Giang mỗ hỏi ngươi, còn muốn tiếp tục khiêu chiến?"

Lục Trần lắc đầu, trầm giọng nói: "Cùng Lê sư huynh chiến đấu, để cho ta đối với tự thân nhận biết, càng thêm thấu triệt, ta đã tìm được, thực lực tiến thêm một bước cơ duyên!"

"Cho nên, tạm thời ngưng chiến, đợi đến thực lực nâng cao một bước thời điểm, lại đến khiêu chiến xếp hạng thứ tám sư huynh!" Nói đến nơi này, Lục Trần hít sâu một hơi, trên thân thể hao tổn là tiếp theo, chân chính trọng yếu là, Lục Trần có thể cảm giác được, Phục Giao Kiếm ý, đã đến lần ranh đột phá.

Có cái này hiện, không thể khinh thường.

Giang Minh nhìn thật sâu một chút Lục Trần, nói: "Xem ra thu hoạch của ngươi không nhỏ, đã như vậy, hiện tại liền trở về đi, đưa ngươi thu hoạch, hết thầy chuyển hóa làm thực lực."

Lục Trần hướng Giang Minh ừ chấp tay, nói một tiếng thật có lỗi, thân hình lên xuống, từ thi đấu khu bay xuống đi mà đi, rõ ràng liền là một khắc cũng không muốn chậm trễ đáng về.

Giang Minh nhìn xem đi xa Lục Trần, không thể nín được cười: "Thật sự là một cái tiểu tử thú vị —— cũng được, nhìn ngươi lần sau trở về thời điểm, thực lực tăng lên tới cái nào trình độ." Quay người đi xuống núi.

Cái khác người tu luyện, cũng không hề lưu lại ý tứ.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần đánh bại xếp hạng thứ chín tên hiệu một kiếm quang lạnh Lê Diệu tin tức, giống như đâm cánh tước nhi, truyền khắp Cửu Huyền môn.

Hình Luật đường bên trong, Liêu Cương đưa tay bên cạnh ấm trà, hung hăng ném xuống đất. Bộp một tiếng, mảnh sứ vỡ bạo liệt bay tứ tung, linh hương tùy ý nước trà, tung tóe khắp nơi đều là.

Liêu Cương sắc mặt âm trầm đáng sợ, ngang nhìn xem mái vòm, hừ một tiếng: "Cái này tiểu vương bát đản, không để ý, thực lực ngược lại là càng ngày càng mạnh! Không được, lão phu hiện tại muốn đi cùng Tô Kiệt tiểu nhi nấn nì một chút hướng, mời hắn xuất động thể lực sau lưng, không phải Lục Trần trưởng thành, đối với ta Hình đường một mạch, chung quy là một cái to lớn tai họa."

Lão quỷ đôi mắt bên trong, đáng sợ sát cơ đang nổi lên. Nghĩ đến liền muốn làm đến, thẳng đến Tô Kiệt ở lại động phủ đi qua. Lại không nghĩ, ăn một cái bẻ môn canh.

Cầu kiến nửa ngày, không có một điểm phản ứng.

Liêu Cương sắc mặt càng thêm âm trầm: "Xem ra hắn thật lại vì thí luyện làm chuẩn bị! Hắn là không trông cậy được vào, chỉ có thể là —— Lục Trần cái này tiểu tử tất nhiên sẽ còn khiêu chiến những người khác, liền từ nơi này phía trên làm văn chương, coi như không thể giết hắn, cũng muốn phế đi hắn!" Tự lẩm bẩm, quay người rời đi.

Một cái địa thế tương đối cao, ở vào nội môn khu vực trong động phủ.

Một quanh người trên thân dưới, tràn ngập tầng tầng hỏa diễm thanh niên, lông mày phong nhay lên: "Úc? Lục Trần tiểu gia hỏa này, đã đánh bại Lê Diệu sao? Lê Diệu mặc dù phế vật, nhưng thực lực không đơn giản, không cần mấy vòng, liền muốn đến ta nơi này tới, nói không chừng, phải làm một chút chuẩn bị."

Chính lúc này.

Thanh niên tùy thân lệnh bài có chút chấn động, một tiếng nói già nua truyền đến: "Hồng Đăng, đến Hình Luật đường, lão phu có một cái nhiệm vụ giao cho ngươi."

Hồng Đăng hơi sững sờ, thân hình lên xuống, thẳng đến Hình Luật đường không hề cập tới.

Cửu Huyền cung bên trong, Tề Vân Thiên cười ha ha: "Không hổ là bản chương môn đệ tử, lấy Thái Khí tứ trọng cảnh giới tu vi, liền giết tới nội môn mười vị trí đầu liệt kê, không tệ, rất không tệ, đợi người đi đến tầng thứ cao hơn, vì sư cho người thêm một món lễ lớn!"

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong, tất cả đều là ý cười.

Lục Trần trở lại trong động phủ, lạnh thấu xương kiếm ý, áp chế không nổi từ trong thân thể, bạo rạp ra. Ngược dòng mà lên lực lượng, quét ngang tới lui.

Phảng phất giống như một cây xông bay lên cột sáng màu xanh, nằm ngang ở sau lưng. Lục Trần ngang tề mình, một thân lực lượng, thuận thế mà lên, kiếm trong tay ánh sáng, phảng phất giống như Du Long tùy ý lao nhanh —— huu huu huu, đình viện không lớn bên trong, mát lạnh ánh sáng lấp lánh đồng dạng kiếm quang, từ phía quét ngang.

Trong lúc nhất thời, kiếm quang hắc hắc, sát khí nghiêm nghị. Thuận mũi kiếm lao nhanh ra kiếm ý, đột nhiên băng liệt! Nhưng là rất nhanh, lại có một sợi tân sinh kiếm ý, ngược dòng mà lên.

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, trong lòng loại kia vừa xót vừa tê lại ngứa cảm giác, lại xông ra. Loại này cảm giác, khi thì thư sướng, khi thì khó chịu, khi thì phảng phất giống như bách chuyển khổ tâm, gầy vò đến Lục Trần toàn thân không thích hợp.

Vì tướng loại này cảm giác đè xuống, Lục Trần chỉ có thể là đem hết toàn lực thoải mái lấy trong thân thể chân khí, những này chân khí, hóa thành từng đạo kiếm quang, không kiêng nể gì cả quét ngang.

Qua trong giây lát, Lục Trần mồ hôi tuôn như nước, phảng phất giống như một đầu vắt và cằn cù cây cây lão Ngưu, điên cuồng lao động.

Thời gian nhoáng một cái, đã là mấy canh giờ đi qua.

Như vậy điên cuồng thoải mái kiếm ý, Lục Trần trên dưới quanh người xương cốt, tê dại một hồi, vốn là không dư thừa chân khí, cơ hồ lại một lần ép khô, mà trong lòng kia cổ quý dị cảm giác, một chút xiu tiêu tán —— lúc này, Lục Trần tâm cảnh trong suốt, ngộ ra cảm giác biến hóa ra.

Lục Trần trong mắt trũng một cái, khoanh chân ngồi dưới đất. Quanh thân nóng nảy khí tức, phảng phất giống như thổi lui thủy triều, một nháy mắt biến mất sạch sẽ.

Yên lặng

Lại yên lặng!

Tiếp tục yên lặng!

Gần nửa canh giờ về sau, Lục Trần đôi mắt bên trong tinh Quang Đột nhưng nở rộ, chỉ thấy một đạo lao nhanh ra kiếm quang, tùy ý lưu chuyển. Đạo kiếm quang này, so với ban đầu hung hãn không hạ gập đôi.

Nỗ uy năng, cũng không phải nguyên lai có thể so. Mà lại Lục Trần năng cảm giác được, liền xem như Lê Diệu hậu kỳ kiếm ý, cũng đều không so được.

Cái này đương nhiên liền là Lục Trần Phục Giao Kiếm ý, sau khi đột phá kỳ cảnh giới tiêu chí. Càng là trong đó, mơ hồ có một đạo tinh quang tại lấp lóe.

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, hơi kinh ngạc, tự lẩm bẩm: "Xem ra, hậu kỳ cảnh giới Phục Giao Kiếm ý, dung hợp một sợi Tinh Quang chi ý, không phải sẽ không đạt tới trình độ này."

Người khác rèn luyện Phục Giao Kiếm ý là thế nào một phen quang cảnh.

Lục Trần không biết!

Hắn chỉ biết, hắn ngưng tụ ra hậu kỳ kiếm ý, hắn rất hài lòng.

Sau một khắc, Lục Trần linh thức chấn động, ngưng tụ thành một chùm sáng kiếm ý, ầm vang nổ tung, hóa thành chín đạo lưu chuyển không chừng kiếm quang. Cái này chín đạo lao nhanh kiếm quang, bất luận cái gì một đạo cơ hồ năng so sánh chưa từng đột phá trước kiếm ý.

Đồng thời có thể tùy ý tổ hợp, hai đạo một thể, ba đạo một thể, hoặc là số đạo một thể, ngưng tụ thành mới cá thể. Chuyện như vậy, lại để cho Lục Trần kinh ngạc không thôi: "Cứ như vậy, ta có thể tốt hơn ắt tăng kiếm ý lực lượng." Càng vào lúc này, Lục Trần cảm giác được tu vi, đi tới Thái Khí tứ trọng cực hạn, khoảng cách Thái Khí ngũ trọng, chỉ kém một tầng màng mỏng.

Lục Trần có chút trầm ngâm, dù sao đã tiến vào mười vị trí đầu, trên thân lại có nhiều như vậy điểm cống hiến, hiện tại nên lợi dụng những này điểm cống hiến, chọn mua hóa hầu đầy đủ Linh thảo, một gốc không được, vậy liền hai gốc, hai gốc không được, liền ba cây bốn cây cùng một chỗ. . . Lục Trần cũng không tin, hung hãn năng lượng triều dâng phía dưới, không thể lên cấp Thái Khí ngũ trọng?

Sau một khắc, Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, nắm đầm nắm chặt, đôi mắt vừa ý khí tiêu xạ: "Một khi đột phá Thái Khí ngũ trọng, liền đi khiêu chiến nội

môn thứ tám, hoặc là cao hơn xếp hạng sư huynh!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

108, đột phá, Thái Khí 5 Trọng!

Suy nghĩ.

Lục Trần đã hành động, thẳng đến Thường Vụ đường, đi vào hồi đoái khu. Hồi đoái chấp sự một mặt vui vẻ nhìn xem Lục Trần, chấp tay nói: "Chúc mừng sư huynh, trở thành nội môn thứ chín sư huynh."

Lục Trần cười nhạt một tiếng, nói: "Cũng là sư huynh đã nhường, không cùng ta so đo, mới có thể thẹn cư bây giờ vị trí —— ta lần này đến, là chuẩn bị hồi đoái bốn cây sáu trăm năm hỏa hầu Linh thảo!"

Hồi đoái chấp sự một mặt khiếp sợ nhìn xem Lục Trần, nói: "Sáu trăm năm hỏa hầu Linh thảo, có! Không biết sư huynh, muốn cái gì loại hình?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Khí huyết một loại."

Hồi đoái chấp sự cười ha ha: "Sư huynh cũng là tới đúng dịp, bản môn hôm qua vừa vận mua sáu trăm năm hỏa hầu Huyết Sát Linh thảo."

"Một gốc sáu trăm năm mười điểm công hiến, bốn cây liền là hai ngàn sáu trăm điểm công hiến."

Lục Trần diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, vừa ra tay liền là hai ngàn sáu trăm điểm công hiến. Cũng may Lục Trần xông xáo nội môn mười vị trí đầu, thăng hai trận ban thưởng, lại đến lần trước một chút còn lại, trước mắt điểm công hiến, có 4,960, số lượng vẫn là không ít.

Tổn hao hai ngàn sáu trăm điểm công hiến chọn mua bốn cây Huyết Sát Linh thảo, dư xài.

Lục Trần chịu đựng trong lòng nhỏ máu thanh âm, nói: "Đã như vậy, đều muốn đi." Tướng lệnh bài của mình đưa đến hồi đoái chấp sự trước mặt.

Hồi đoái chấp sự nụ cười trên mặt nặng hơn một chút, chỉ là tại trước mặt linh bích bên trên, hơi rung nhẹ, Lục Trần điểm công hiến tổng lượng, đã giảm bớt hai ngàn sáu trăm, chỉ còn hai ngàn ba trăm trôi qua!

Sau một khắc.

Bốn cây trần ngập cực kỳ nồng đậm năng lượng, một mảnh tinh hồng Linh thảo, ra hiện tại Lục Trần trước mặt. Dù là cái này bốn cây Linh thảo, đã mất đi bọn chúng chủ yếu nhất năng lượng, thế nhưng là năng lượng ẩn chứa vẫn như cũ không giống bình thường, tuyệt không phải lạnh Băng Linh Thảo có thể so sánh được.

Đây chính là hỏa hầu đạt tới sáu trăm năm Linh thảo.

Càng khó hơn, đây là bốn cây một cái chủng loại Linh thảo. Thôn phệ tiêu hóa, tương đối càng dễ dàng một chút. Được bốn cây Linh thảo, Lục Trần trở về động phủ, đi vào tĩnh thất, một thân khí tức, điên cuồng tuôn ra đến, bắt lấy trước mặt một gốc Linh thảo, một ngụm nuốt vào.

Vừa mới tiến vào trong miệng, Linh thảo đã hòa tan, hóa thành thuần túy nhất năng lượng, bổ dưỡng lấy Lục Trần thân thể.

Cùng lúc đó, Lục Trần Luyện Tinh pháp vận chuyển, khởi động ngôi sao màu đen, ầm ầm tiếng rung, ầm vang nổ tung. Vô cùng tinh túy năng lượng, đưa về đan điền, bị Hỗn Nguyên chân khí một ngụm thôn phệ.

Hỗn Nguyên chân khí được cổ này cuồng bạo năng lượng gia trì. Phảng phất giống như tung bay mà lên trong biển sóng dữ, trùng trùng điệp điệp khí lãng, điên cuồng lưu động.

Thế nhưng là nó hung hãn về hung hãn, nhưng là Thái Khí ngũ trọng cơ duyên, vẫn như cũ không có đến. Lục Trần trong lòng hung ác, bắt lấy còn lại ba cây Linh thảo, đôi mắt bên trong lộ ra một sợi sát khí, cùng một chỗ nuốt vào.

Một cổ càng thấy lực lượng cuồng bạo quét ngang ra, Lục Trần tròn mắt, phảng phất giống như mạch máu bạo liệt đồng dạng, tinh hồng một mảnh. Cuồng bạo năng lượng, vừa đi vừa về lao nhanh bên trong, Lục Trần nhục thân thể xác, có chút sưng lên xu thế.

Cùng lúc đó, Lục Trần trong đầu linh quang lóe lên, một cỗ huyền chi lại huyền cảm giác xông ra.

Lục Trần trong lòng vui mừng, ngũ trọng cơ duyên đến! Theo sát lấy, trên đan điền làm được thứ tư khí không, đã hiển hiện ra.

Lục Trần cười ha ha, phảng phất giống như lần lên tuyết cầu đồng dạng to lớn Hỗn Nguyên chân khí, vọt thẳng giết tới. Lục Trần thân thể, lập tức hóa thành chiến trường. Chiến trường công kích, kim qua thiết mã, chém giết trận trận, khát máu cuồng bạo khí tức, phảng phất giống như sóng triều đồng dạng chảy ra tới.

Thứ tư khí không bích chương, vừa đối mặt không đến, liền bị Hỗn Nguyên chân khí, xé rời ra vỡ vụn, không còn tồn tại. Trong lúc nhất thời, Hỗn Nguyên chân khí cộ rừa đi vào, lại lần nữa chảy ra tới thời điểm, đã hóa thành tinh thuần chân khí, phảng phất giống như một đầu Thanh Ngọc sắc chảy xiết, lưu chuyển thân thể mỗi một hẻo lánh.

Trước!

Lục Trần nhục thân thể xác, đạt được đột phá về sau chân khí tẩm bổ, trong nháy mắt bước qua một vạn ba ngàn cân bích chương, có bao nhiêu hô hấp về sau, tăng lên không hạ mấy trăm cân.

Tiếp theo, Lục Trần hồn nhi, phảng phất giống như lay dính quỳnh tương ngọc dịch mằm non, mọc rễ mằm, khỏe mạnh sinh trưởng. Mặc dù so với không lồ ngôi sao màu đen, vẫn như cũ rất nhỏ bé, nhưng là so trước kia lớn hơn rất nhiều. Hồn nhi trưởng thành, đem đối ứng linh thức, tự nhiên cũng có cực lớn trình độ tăng lên.

Sau một khắc!

Lục Trần xoay người chấn động, bởi vì đột phá, trong thân thể bài xuất tới tạp chất, tựa như tro bụi đồng dạng bị hấn gãy xuống tới.

Theo sát lấy, từng sợi kiếm quang lao nhanh, tương những tạp chất này cắt rời ra vỡ vụn, không còn tồn tại. Lục Trần hít sâu một hơi, song quyền nắm chặt: "Thái Khí ngũ trọng đã đột phá, nếu như hiện tại lại đi đối mặt Lê Diệu bực này người tu luyện, không dùng đến bao lớn thủ đoạn, liền có thể đánh bại đối thủ!"

"Bất quá, ta hiện tại còn không thể đi, quả thật bằng vào ta thực lực bây giờ, khiêu chiến thứ tám người tu luyện, hẳn là không có vấn đề gì!"

"Thế nhưng là mục tiêu của ta, không chỉ là thứ tám! Hiện tại hẳn là để cho mình thực lực, tiến thêm một bước trưởng thành." Lục Trần ánh mắt dần dần kiên định, vèo một tiếng bay vọt ra.

Kiểm ý của hắn, đã đột phá đến hậu kỳ tiêu chuẩn. Hiện tại muốn làm, liền là rèn luyện Phục Giao Kiếm Pháp phần dưới, tương hậu kỳ một chút xiu đột phá, tại hiện hữu tu vi dưới, lại hướng phía phía trước phóng ra một bước. Vì diễn hóa đỉnh phong Viên mãn cấp kiếm ý, đánh xuống cơ sở.

Đến lúc đó, kiếm đạo phương diện này, bày ở trước mặt liền chỉ còn lại một con đường, cái kia chính là kiếm đạo chân ý, giống như Diệp Linh Vân!

Đương nhiên một bước kia còn có chút xa, tối thiểu Lục Trần trước mắt tu vi làm không được, muốn thu hoạch được tuyệt đối lực lượng, không có hung hãn nhục thân gánh chịu, liền xem như rèn luyện thành công, cũng sẽ đem nhục thân thể xác nứt vỡ, nhẹ thì kiếm đạo tu vi triệt để phế bỏ, nặng thì có khả năng vứt bỏ mạng nhỏ.

Đương nhiên, Lục Trần thực lực, xa cùng thể hệ. Hắn gánh chịu lực, cũng bay cái khác cùng thể hệ có thể so sánh. Thành tựu khí ý hoà hợp, tuyệt đối sẽ so người tu luyện phải sớm.

Đây là có thể đoán được.

Lục Trần cần tương Phục Giao Kiếm Pháp phần dưới tu luyện tới cảnh giới tiểu thành—— trong lúc nhất thời, hàn quang nhấp nhô, vù vù lộn xộn bay kiếm quang, kéo dài không ngừng vận chuyển, Phục Giao Kiếm Pháp lần nữa diễn hóa.

Thời gian thật giống như chỉ phong lọt mất cát mịn, một không nhỏ tâm, liền không có. Trong nháy mắt, mười ngày đi qua.

Cái này một ngày, Lục Trần thân hình phần chấn, một thức Kiếm pháp quét ngang ra ngoài. Bằng phẳng hư không, nứt làm hai nửa. Thuận theo mũi kiếm đi ra tới son nhạc bóng mờ, so sánh với lúc trước, cũng ngưng thật rất nhiều.

Lục Trần hít sâu một hơi: "Hậu kỳ Tiểu Thành!"

"Hiện tại, nên đi khiêu chiến xếp hạng thứ tám sư huynh!" Lục Trần thân hình lên xuống, ra hiện tại Thường Vụ đường.

Giang Minh tuyệt không ngoài ý muốn, đôi mắt bên trong càng là tinh quang nở rộ, mỉm cười nói: "Không tệ, lúc này mới mười mấy ngày không thấy, sư đệ đơn giản giống như đổi một cá nhân giống như, xem ra thực lực lại có tăng lên, lần này là chuẩn bị khiêu chiến xếp hạng thứ tám Vương Liệt sao?"

Lục Trần nói nghiêm túc: "Sư huynh nói không sai, lần này ta muốn khiêu chiến thứ tám sư huynh."

Giang Minh nhẹ gật đầu: "Người đầu tiên chờ chút đã, Giang mỗ trước giúp ngươi hỏi một chút!" Đi tới một bên, một hồi lại đi trở về, đạo, "Vương sư đệ đã đáp ứng—— mà lại hẳn hiện tại ngay tại Cửu Huyền cung trước thi đấu khu, xin đợi đại giá của ngươi."

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, trầm giọng nói: "Vậy thì thật là tốt."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

109, Bôn Lô thủ, Vương Liệt!

Giang Minh trầm giọng nói: "Xếp hạng thứ tám Vương Liệt, tên hiệu Bôn Lô thủ, một thân nhục thân lực lượng đã qua một vạn cân, càng đem nhục thân thể xác, rèn luyện đến như thép như sắt, không tại sư đệ phía dưới! Càng nặng chính là, Vương sư đệ tu vi so Đông Sơn sư đệ cùng Lê sư đệ còn mạnh hơn, đã đột phá đến thất trọng cực hạn, còn kém một hơi liền có thể tiến giai Thái Khí bát trọng."

"Một khi đột phá Thái Khí bát trọng, Vương Liệt xếp hạng sẽ thẳng tắp lên cao, mấy vị khác Thái Khí bát trọng sư đệ chưa hẳn liền là hấn đối thủ!"

"Tiềm lực của hấn không nhỏ, thực lực cũng rất mạnh, sư đệ đừng phải hấn, phải tránh phải cẩn thận —— mặt khác, gia hỏa này một đôi tay, càng là cao minh, bình thường Cao giai nguyên khí chưa hẳn năng gánh vác được, cơ hồ có thể so với đỉnh giai nguyên khí!" Giang Minh giới thiệu Vương Liệt hết thảy tình huống.

Lục Trần vẻ mặt nghiêm túc. Không nói những cái khác, liền nói Vương Liệt một đôi tay rèn luyện đến trình độ này, đủ để chứng minh người này thực lực tương đương cuồng bạo. Hai người nói chuyện, không bao lâu liền đã đến Cửu Huyền cung. Chỉ thấy Cửu Huyền cung trước thi đấu khu, vây quanh một đám người, đây đều là trước tiên nhận được tin tức, chạy tới người tu luyện.

Nhìn một cái, Lục Trần thấy được rất nhiều khuôn mặt quen thuộc.

Có cùng hấn một giới người tu luyện, cũng có cái này mấy trận đứng ngoài quan sát người tu luyện, đương nhiên còn có bị hấn đánh bại hai vị, Đông Sơn Dục cùng Lê Diệu. Đông Sơn Dục cho dù đã bị nội môn mười vị trí đầu xóa tên, thế nhưng là thần sắc của hấn rất bình tĩnh hiền hoà, nhìn thấy Lục Trần xuất hiện, mỉm cười gật đầu. Về phần Lê Diệu, thần sắc có chút mất tự nhiên, nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Cái này không kỳ quái, dù sao Lục Trần để hấn biến thành nội môn mười vị trí đầu chỉ một, trong lòng nhiều ít không công bằng. Thứ chín cùng thứ mười, mặc dù chỉ có cách nhau một đường, nhưng so với thứ chín, thứ mười lại là một cái tương đương lúng túng vị trí.

Bởi vì hấn phải đối mặt cái khác người khiêu chiến.

Tỉ như, cái thứ nhất mạnh mẽ đối thủ, liền là Đông Sơn Dục, hơi không cẩn thận, khả năng liền muốn rớt xuống, đây không phải hấn nguyên ý nhìn thấy sự tình, cho nên hấn rất khó chịu Lục Trần.

Lục Trần nhàn nhạt nhìn cái này cá nhân một chút, hướng phía Đông Sơn Dục nhẹ gật đầu, lại sau đó ánh mắt mới rơi vào thi đấu khu ở giữa, một cái khoanh chân ngồi dưới đất, người mặc một thân áo bào xám, thân thể rất khô rất gầy, cùng Bôn Lô thủ cái tên hiệu này, danh xưng nhục thân thể xác hùng hấn Vương Liệt, không có bất luận cái gì cộng đồng chỗ.

Vương Liệt? Lục Trần ánh mắt, càng thêm ngưng trọng. Nếu như Vương Liệt là một cái vóc người khô ngô, cùng Đông Sơn Dục trắng hán, nói không chừng, sẽ buông lỏng một hơi, nhưng hấn hết lần này tới lần khác là một cái người gầy, hơn nữa còn là một cái bề ngoài xấu xí, đáng người không cao, chán ghét phóng tới trong đám người cơ hồ cảm giác không ra được người gầy.

Dạng này một cá nhân, đạt được Bôn Lô thủ xưng hào, há có thể đơn giản?

Lúc này, khoanh chân ngồi dưới đất cái này cá nhân, tầm mắt kéo ra, một sợi sáng chói tinh mang, nổ bắn ra đến, huy hoàng tựa như liệt nhật, ẩn chứa năng lượng kinh khủng.

Lục Trần cùng đối phương ánh mắt đụng vào nhau, ánh mắt thế mà sinh ra một cỗ phong cảm giác.

Lục Trần tâm tư tái khởi, gia hỏa này rất mạnh —— hấn mạnh, tuyệt đối không phải Đông Sơn Dục cùng Lê Diệu có thể so sánh.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần bên trong trong lòng khí phách sôi trào, cuồng bạo chiến đấu hỏa diễm, không thể ức chế thiêu đốt. Hấn không sợ đối thủ mạnh, liền sợ đối thủ quá yếu!

Cùng cường giả tranh đấu, luôn có thể đem hấn trong thân thể một chút không nên có khuyết điểm thể hiện, hơn nữa có thể kịp thời cần quét đến không còn một mảnh.

Lúc này, cái này cá nhân đứng lên, trên mặt mang một tia nụ cười, nói: "Người tốt, Lục sư đệ, ta chính là nội môn thứ tám Vương Liệt, bản môn đệ tử nâng đỡ, cho Vương mẫu lên một cái Bôn Lôi thủ tên hiệu, không thể coi là thật."

Lục Trần diện cơ có chút nhảy lên, nói: "Vương sư huynh khiêm tốn."

Vương Liệt trên mặt đáng tuổi cười càng thêm xán lạn: "Người cùng bên ngoài truyền ngôn đồng dạng, quả nhiên rất mạnh, nghe nói lần trước người lấy nhục thân, gánh vác Lê sư đệ kiếm ý? Rất không tệ, Vương mẫu đã nhìn không được muốn cùng sư đệ tương đối một chút nhục thân cao thấp, không biết, sư đệ, có thể hay không chỉ giáo đâu?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Sư huynh mời, Lục mẫu làm sao có thể cự tuyệt?"

Vương Liệt cười ha ha: "Quả nhiên sáng khoái, đã như vậy —— cũng không cần nhiều lời, bắt đầu đi." Chỉ thấy Vương Liệt thô to bàn chân, một cước giẫm trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng bị chân hắn tằm lao nhanh ra khí lừng, đạp đến vỡ nát, một cái to lớn dấu chân, đã hiện ra! Theo sát lấy, gầy còm thân thể, phảng phất giống như giẫm lên lò xo đồng dạng, bay vọt lên, thẳng đến Lục Trần.

Hung man lực lượng, thuận thế nổ tung. Thi đấu khu bên trên bầu trời, ô ô thanh âm, tất cả đều xông ra.

Lục Trần con người co vào, trên thân hưng phấn nhiệt huyết, triệt để thiêu đốt, đã đối phương không nói nhảm, hắn lại có lý do gì, lẽ mà chậm chạp! Vậy liền nhìn xem, đến tốt cùng là như thế này một cái chặt chẽ nhục thân đạt tới Thái Khí thất trọng cực hạn người tu luyện nhục thân mạnh, hay là hắn cái này, có mười hai lần kinh khủng cường hóa làm nội tình, đã đạt tới Thái Khí ngũ trọng cảnh giới người tu luyện nhục thân càng mạnh.

Hai cái tiểu cảnh giới chênh lệch, theo người khác, có lẽ liền là ngày đêm khác biệt, thế nhưng là đối với Lục Trần mà nói, không tính là gì. Mà lại hiện tại liền là thuần túy độ sức nhục thân cường độ, không phải so đấu lực lượng, không phải cái này Vương Liệt, tuyệt đối không phải hắn đối thủ.

Chỉ thấy Lục Trần không lùi không tránh, hai chân dừng lại, đạo đạo Âm Kinh, thuận bàn chân, dọc theo người ra ngoài, ba ba sóng âm, thoáng như từng đạo mũi tên, mạnh mẽ đâm tới, tướng bên chân vài thước trong vòng mặt đất, xông rồi ra vỡ vụn. Theo sát lấy, tụ lực đầy đủ thét dài một tiếng, hai chân đột nhiên hưng hăng đạp mạnh, những cái kia bị xông đến rồi ra vỡ vụn mặt đất, lại khó kiên trì, phịch một tiếng, toàn bộ nổ tung, cuộn cuộn trong bụi mù, Lục Trần đã vọt lên.

Lục Trần nhất phi trùng thiên, khí cơ nghiêm nghị, nghênh kích Vương Liệt.

Chúng người tu luyện trông mắt, trừng: "Vương sư huynh, một thân kinh hải nhục thân không giống bình thường, Lục sư huynh mặc dù cũng không tệ, thế nhưng là cuối cùng cảnh giới kém rất nhiều a."

"Nếu là ta, ta mới sẽ không lấy chính mình không đủ mạnh thủ đoạn, đi cứng đối cứng cùng đối phương mạnh nhất thủ đoạn độ sức."

"Lục sư huynh lần này lỗ mãng đi!"

"Thất bại kia là khó tránh khỏi."

Cùng Đông Sơn Dục đứng chung một chỗ Lê Diệu, diện cơ nhảy lên: "Lần trước nếu không phải là coi thường gia hỏa này nhục thân, há có thể thua ở dưới tay của hắn? Lần này hắn dụng phải kẻ khó chơi, còn muốn chiếm tiện nghi, si tâm vọng tưởng mà thôi."

Đông Sơn Dục cười nhạt một tiếng: "Thắng bại như thế nào, không phải người nói tính."

Lê Diệu lông mày phong nhảy một cái, hừ một tiếng, biểu thị bất mãn của mình.

Chính lúc này, bưng tỉnh Nhược Thủy vạc bạo liệt thanh âm nổ tung, chỉ thấy nửa không trung hai đạo đụng vào nhau nhục thân, hù dọa cuồng bạo khí kinh, cùng một chỗ thổi lui. Trong đó một cái rời khỏi nửa trọng, một cái khác chỉ là bước chân bất ổn, có chút lạc hậu bán bộ mà thôi.

Rời khỏi nửa trọng liền là Lục Trần.

Mặc dù rời khỏi nửa trọng, nhưng là Lục Trần rất hưng phấn, ý niệm trong lòng sinh sôi ra: Quả nhiên có chút tài năng, phần này nhục thân, quả nhiên là không giống bình thường, bất quá muốn đánh bại ta, còn chưa đủ! Trong lúc nhất thời, đôi mắt bên trong khí phách, càng nhiều một chút.

Trái lại Vương Liệt, mặc dù chỉ là lui bán bộ, nhưng là diện cơ lại hưng hăng nhảy lên một chút, cùng Lục Trần hưng phấn khác biệt, tâm tình của hắn tuyệt không bình tĩnh.

110, Bàn Sơn Công

Vương Liệt vô cùng lo lắng, một tiếng hét lên: "Lại đến!" Chỉ thấy hấn nhục thân đột nhiên bành trướng, một đạo cànng thấy hung hãn khí tức, lưu chuyển trong đó, lớp ba lớp bóp xương bạo thanh âm liên tục chấn khởi, thân hình tái khởi, "Thật sự là không nghĩ tới, sư đệ nhục thân như vậy cường đại, thể mà năng ngạnh kháng ta một lần bạo kích mà không ngã, cùng cảnh giới bên trong, người đã rất mạnh!"

"Nhưng là người đụng phải chính là ta, ta Vương Liệt tinh tu Bàn Sơn Công, một thân chí cường nhục thân, đều là ta khổ luyện được đến, tuyệt không phải người năng tưởng tượng. ập" nói đến nơi này thời điểm, Vương Liệt lao nhanh lên thân thể, khoảng cách Lục Trần không đủ ba thước, nhắc lên khí lăng, phảng phất giống như bạo kích bờ biển thủy triều, tuôn ra lít nha lít nhít tiếng va chạm.

Một nháy mắt, Vương Liệt khí thể mạnh hơn, khí tức càng nặng, ý vị càng thâm trầm.

Lục Trần cảm giác trước mặt người này, giống như một khối từ thiên ngoại nghiền ép xuống tới thiên thạch, lời cuốn lấy đạo đạo lao nhanh lưu diễm, hung hãn vô cùng.

Lúc này, Lục Trần một thân kinh khủng nhục thân lực lượng, cũng là điên cuồng chấn động.

Đối phương có áp bách, hấn liền có phản kháng!

Lục Trần đôi mắt bên trong hung phấn, triệt để nhóm lửa: "Vậy liền để ta xem một chút, Vương sư huynh nhục thân, đến tột cùng như thế nào cường đại!"

Rống!

Vương Liệt gào thét.

Chung quanh chúng người tu luyện, từng cái bị trên người hấn đánh trống reo hò ra khí lăng, chấn hướng phía đằng sau bên cạnh thối lui.

Chính lúc này, Vương Liệt hung hãn thân thể, đã nghiền ép xuống tới.

Lục Trần trên dưới quanh người, tinh quang rạng rỡ, hung hăng nghênh kích đi qua. Lại là một tiếng phảng phất giống như kinh lôi âm bạo, chấn động ra, thực chất dọc theo đi sóng xung kích, phun khắp nơi đều là.

Chỉ thấy Lục Trần tựa như một viên cái đỉnh, bị Vương Liệt nghiền ép xuống tới nhục thân, chấn xuống dưới không hạ hơn một thước, bấp chân gần như hơn phân nửa, đều bị chôn sâu ở địa gạch phía dưới nham thạch trướng.

Vương Liệt thì là thân hình lắc lư, phảng phất giống như Bì cầu đồng dạng, bắn đi ra, lặn xuống ở một bên! Hấn trong con mắt chấn kinh chi sắc, cơ hồ đè nén không được! Hấn giờ phút này, gân cốt mơ hồ hiện ra tê dại cảm giác. Loại này cảm giác, đều là bởi vì cùng Lục Trần cuồng bạo xung kích, xô ra tới.

Lấy Vương Liệt kinh nghiệm chiến đấu phong phú, có thể để cho hấn sinh ra dạng này cảm giác, chỉ có Thái Khí bát trọng! Vương Liệt trong lòng hãi nhiên: Chẳng lẽ nói, trước mặt tiêu gia hòa nhục thân cường độ, đã đạt tới không thể tưởng tượng tình trạng sao?

Vương Liệt nguyên bản liền không có khinh thường Lục Trần, hiện tại càng là không dám có chút chủ quan. Mắt thấy đối phương, phảng phất giống như cái đỉnh đồng dạng đóng ở trên mặt đất, chỗ nào chịu buông tha cơ hội như vậy, một tiếng gào thét: "Bàn Sơn Công phân tứ trọng, đệ nhất trọng đệ nhị trọng, vừa rồi sư đệ đã lĩnh giáo!"

"Nghĩ không ra thể mà đối sư đệ, một chút tác dụng đều không có!"

"Như vậy, ta chỉ có thể thi triển đệ tam trọng ý cảnh, triệt để phóng thích ta nhục thân! Người khả năng không biết, tu thành đệ tam trọng ý cảnh trước đó, ta là cái dạng gì —— nhưng là hiện tại, người có thể thấy được!"

"Giải Phóng nhục thân!" Vương Liệt gân xương da dẻ cùng một chỗ chấn động, lúc đầu khê nhìn trần đầy lên nhục thân thể xác, ra phảng phất giống như nổi trống đồng dạng chấn minh thanh âm.

Ong ong!

Cuồng bạo khí lăng, thuận hấn mỗi một cái lỗ chân lông, phun tới, mấy hơi thở về sau. Vương Liệt thật giống như biến thành mặt khác một cá nhân, thân cao chín thước có hơn, từng cục cơ bắp, phảng phất giống như nham thạch đồng dạng treo ở thân thể của hấn xương cốt bên trên, từng cây thô bạo mạch máu nổi lên bên ngoài, lao nhanh ra máu chảy thanh âm, phảng phất giống như trong khe núi nước suối đồng dạng, phần phật rung động.

Cái thẳng này trên thân, tràn ra một cỗ vô cùng cuồng bạo khí huyết khí tức, nhàn nhạt tinh ánh sáng màu đỏ, đã hiện ra. Từng đạo lặn lộn sóng nhiệt, đã không bị không chế tuôn ra tới.

Ồi!

Vương Liệt tại quanh mình đám người khiếp sợ ánh mắt nhìn soi mói, một bước một cái bước chân, phảng phất giống như một cỗ di động nói cho đoàn tàu, hung hăng nghiền ép lên tới.

Cái này một lần nhục thân cường độ, so sánh với lúc trước, còn muốn hung hãn.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang càng nhiều, cười ha ha: "Dù vậy, kia lại như thế nào?" Một ngụm chân khí, lưu chuyển toàn thân, hấn nhục thân, cũng là điên cuồng chấn động. Thân thể lớn như vậy, trong nháy mắt thoát khỏi mặt đất trời buộc, nhất phi trùng thiên, đây người lạnh thấu xương tinh quang, tùy ý bay bổng lên.

Trong lúc vô hình, Tinh Quang chi ý, đã gia trì ở trên người.

"Cái này Lục Trần, đơn giản liền là muốn chết a!" Lê Diệu đôi mắt bên trong tràn ngập nồng đậm vẻ kiên đề.

Mặc kệ là Vương Liệt, vẫn là Lục Trần.

Cái này hai cá nhân trên thân, tuôn ra tới khí thế, đều để tâm hấn kinh run sợ.

Quá mạnh!

Lấy hấn Thái Khí thất trọng tâm cảnh, thành linh sinh ra một cỗ dao động chi ý.

Đồng Sơn Dục hít mắt, nhìn chòng chọc vào Lục Trần, nói: "Loại tình huống này, Lục sư đệ nếu như lui, thua không nghi ngờ, nếu như không lui, còn có một chút hi vọng sống!"

Cái khác người tu luyện, không khỏi kinh hãi nhìn xem hai đạo điều luyện nhục thân, hung hăng đụng vào nhau, bọn hắn đều giống như quên đi làm sao nói chuyện đồng dạng.

Về phần Giang Minh, chỉ là lông mày phong nhảy lên một chút, tuyệt không lo lắng bộ dáng.

Chính lúc này!

Một đạo càng thêm hung hãn bạo liệt thanh âm, bay bổng lên. Chỉ thấy tinh hồng khí huyết chi quang bên trong, ánh sao chi sắc, tựa như tan rã băng sương, từng mảnh nhỏ sụp đổ, mà khí huyết chi quang, mặc dù cũng có giảm bớt, nhưng còn có thể duy trì.

Ầm!

Trong đó một đạo thân hình, phảng phất giống như nặng nề thiên thạch, hung hăng rơi trên mặt đất. Tinh quang tản mạn khắp nơi bên trong, Lục Trần thân hình hiển lộ ra. Không hề nghi ngờ, cái này một lần độ sức bên trong, Lục Trần lại một lần rơi xuống hạ phong. Nhưng là Lục Trần chỉ là khí tức hơi có chút lưu chuyển không trôi chảy mà thôi, trừ cái đó ra, không có bất kỳ khó chịu.

Mà trời không trung Vương Liệt lại hoàn toàn không đồng dạng.

Hắn cảm giác mình gân cốt huyết nhục, thật giống như bị một cỗ xe lửa nghiền ép đồng dạng, đã từ tê dại cảm giác, diễn hóa thành kịch liệt đau nhức. Mỗi một tác máu thịt, mỗi một cây gân cốt, đều tại rung động.

Vương Liệt mặt, trời u ám, trong lòng hù dọa cuồng phong sóng biển: Gia hỏa này, hắn là thế nào làm đến bước này!

Trong mắt người khác, tựa hồ thua thiệt là Lục Trần, liền ngay cả Lục Trần cũng cho rằng như vậy! Thế nhưng là Vương Liệt mình tình huống như thế nào, hấn nhất thanh nhị sở. Mắt thấy Lục Trần rơi trên mặt đất, Vương Liệt đôi mắt bên trong hấn quang đã bắn ra, lật tay một chưởng, hung hăng rơi xuống, trong mơ hồ, có núi đá nhấp nhô bóng mờ, tại ngưng tụ.

Cái này đương nhiên cũng là Bàn Sơn Công đệ tam trọng ý cảnh, biến hóa ra chưởng lực. Hắn đã đã mất đi dựa vào mình nhục thân nghiền ép tính toán của đối phương, trực tiếp xuất chưởng.

Trong lúc nhất thời, phong lôi vận động, rít lên nổi lên bốn phía.

Lục Trần nhìn chòng chọc vào bàn tay của đối phương, trùng điệp bóng mờ bên trong, còn có một đạo màu lưu ly tại nhấp nhô. Xem ra Giang Minh nói không sai, Vương Liệt đem hấn bàn tay, rèn luyện đến cơ hồ có thể có thể so với Cao giai nguyên khí cấp bậc.

Đã đối phương đã xuất chưởng.

Như vậy Lục Trần cũng không thể ngồi chờ chết, trong lòng bàn tay hấn quang nở rộ, lại là Phục Giao Kiếm trước tiên bay vọt ra, từ phân liệt hậu kỳ trong kiếm ý, lấy ra ba đạo, hoà hợp thành mới kiếm ý! Cho dù chỉ là tương đương với một phần ba kiếm ý năng lượng, cũng không kém hơn hậu kỳ kiếm ý! Càng là, chỉ huy điều hành vận cân cự lực, gia trì trong đó.

Hóa thành giờ cao Thiên Nhất kiếm, Lục Trần một kiếm bạo chém!

Leng keng!

Ần chứa kinh khủng năng lượng mũi kiếm cùng có thể so với đỉnh giai nguyên khí bàn tay, hung hăng đụng vào nhau, đẩy ra trùng điệp tinh hỏa lưu diễm, kịch liệt lực phản chấn, đi ngược dòng nước.

Thuận thế liền đem Vương Liệt đệ tam trọng ý cảnh oanh vỡ nát.

Vương Liệt chưa tới kịp nói ra lời, vừa bên trên Lê Diệu lại tựa như gặp quỷ đồng dạng hét rầm lên: "Đáng chết, hậu kỳ kiếm ý? Làm sao có thể a!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

111, nội môn thứ 7, Thương Lan kiếm khách

Lê Diệu sắc mặt, kia muốn bao nhiêu khó coi liền có bao nhiêu khó coi. ap lúc đầu hấn tự kiếm chế hậu kỳ cảnh giới kiếm ý, thế nhưng là hiện tại, cái này cùng Vương Liệt tranh đấu thiếu niên, thế mà cũng nắm trong tay hậu kỳ kiếm ý, nếu như tính luôn cái khác thủ đoạn, hấn Lê Diệu thủ đoạn đã toàn diện bị Lục Trần áp chế.

Muốn lật bàn, trừ phi hấn có thể đột phá Thái Khí bát trọng! Thế nhưng là Thái Khí bát trọng, há lại tốt như vậy đột phá? Thái Khí cảnh giới, một cảnh giới nhất trọng thiên, một cảnh giới, đều là vô số cái ngày đêm nước chảy đá mòn, vất vả rèn luyện, mới có cơ hội, tiến thêm một bước, không phải người nào đều có thể nghĩ Lục Trần đồng dạng.

Mà Lục Trần năng nhanh như vậy đi đến cảnh giới này, cũng là gửi ở hấn thức hải bên trong ngôi sao màu đen. Nếu không phải vật này, không nói đột phá, đã sớm biến thành một đồng xương khô.

Có thể nói, Lê Diệu đã không có cơ hội. Mà lại hấn cũng thấy được cái này một điểm, sắc mặt âm tình biến ảo, cuối cùng hóa thành đầy mặt mây đen, trùng điệp hừ một tiếng, liền ngay cả Lục Trần cùng Vương Liệt sau cùng tranh phong đều không muốn lại nhìn, quay người phát tay áo rời đi.

Đồng Sơn Dục lông mày phong có chút nháy lên, lắc đầu: "Vẫn là trẻ tuổi nóng tính."

Chính lúc này, nhao nhao quán quán hàn quang, điên cuồng nổ tung! Vương Liệt một chương vỡ ra tam trọng ý cảnh, phảng phất giống như sụp đổ băng tuyết, biến mất vô tung vô ảnh. Càng là sôi trào mãnh liệt, vòng quanh trùng điệp sâm trọng khí tức, mãnh kích mà đến mũi kiếm, đã lao nhanh đến Vương Liệt mặt trước đó.

Vương Liệt trông mắt trừng lão đại, rõ ràng từ mũi kiếm mãnh liệt đâm tới quang hoa bên trong, thấy được mình cái bóng, cùng cái bóng bên trong, cái kia song lóe ra mãnh liệt vẻ kiêu dè con mắt.

Ôi!

Vương Liệt tâm thần chấn động, cuồng hồng một tiếng, hai con tay không, đón mũi kiếm hung hăng đập đánh lên đi. Nhao nhao quán quán kiếm quang, bị hấn một chương vỡ nát, trực tiếp cùng mũi kiếm đụng vào nhau.

Lại không nghĩ, một cỗ kịch liệt đau nhức truyền đến. Chỉ thấy Vương Liệt hai con rèn luyện đến có thể so với đỉnh giai nguyên khí, tàn ra nhàn nhạt hào quang bàn tay, bị mũi kiếm tuôn ra một đầu vết máu.

Vương Liệt sắc mặt triệt để thay đổi, một thân chân khí điên cuồng nhấp nhô, tướng mũi kiếm ngăn cản trở về, cao giọng hô lên: "Ta nhận thua."

Nhận thua tiếng nói mới rơi.

Kiếm quang tan hết, mũi kiếm biến mất, Lục Trần đi tới trước mặt hấn, mỉm cười nói: "Sur huynh đa tạ."

Vương Liệt một mặt đắng chát, lắc đầu: "Vương mỗ nhục thân cố nhiên so với ngươi còn mạnh hơn, cũng chỉ là ý vào cao hơn tu vi, mới có thể miễn cưỡng vượt trên ngươi một đầu! Mà lại tại cái khác phương diện, Vương mỗ không kịp sự đệ, đây cũng là sự thật." Chỉ thấy hấn tướng đã nứt ra một cái lỗ bàn tay đưa ra ngoài, "Chỉ bằng ngươi năng vỡ ra Vương mỗ bàn tay một đường nhỏ, Vương mỗ tự thua đích tâm phục khẩu phục!"

Nói, Vương Liệt nhìn thoáng qua Giang Minh, xoay người rời đi. Nguyên bản rất là vạm vỡ thân thể, thật giống như bị đâm ra một cái lỗ, tướng bên trong khí, một chút xú phóng ra.

Đương Vương Liệt đã từ đó đi ra thi đấu khu thời điểm, đã biến thành bộ dáng lúc trước. Càng là bước chân phù phiếm, có chút hành động chậm chạp đáng về.

Cái khác người tu luyện, không khỏi kinh hãi nhìn xem Lục Trần, cảm thán nói: "Trước kia vẫn cho là, rèn luyện thân thể lực lượng, đối với chúng ta Thái Khí cảnh giới người tu luyện, không có tác dụng gì, bây giờ nhìn Vương sư huynh cùng Lục sư huynh chiến đấu, ta mới xem như mình bạch! Nếu như tướng nhục thân rèn luyện đến cực hạn, cũng có thể tuôn ra không tầm thường sức chiến đấu!"

"Nói thì nói như thế, nhưng là không có Luyện Thể thiên phú người tu luyện, muốn tướng nhục thân lực lượng tăng lên, khó khăn cỡ nào, lại nói, chúng ta đã qua tốt nhất tích lũy nhục thân thời gian!" Lại có một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, có chút ít đáng tiếc nói.

Một đám Thái Khí cảnh giới người tu luyện, thông qua Lục Trần cùng Vương Liệt chiến đấu, bọn hắn mơ hồ tìm được một đầu con đường mới, nhưng là rất nhanh kết hợp tự thân tình huống, từng cái chỉ có thể bắt đầu đi thử dài. Mà một đám Nhục Thân cảnh giới người tu luyện, đôi mắt bên trong toát ra cực hạn ánh sáng: "Từ hôm nay lên, ta cũng muốn Lục sư đệ cùng Vương sư huynh đồng dạng, chặt chẽ nhục thân!"

"Đúng vậy a, ta cũng muốn!"

"Coi như không thể đạt tới bọn hắn trình độ, tối thiểu cũng có thể để cho ta tại Nhục Thân cảnh giới, nhiều một phần nội tình a!"

"_____"

Giang Minh đi tới, mỉm cười nói: "Sư đệ, chúc mừng ngươi, tiến giai nội môn thứ tám, hiện tại ta hỏi ngươi, phải chăng còn muốn tiếp tục khiêu chiến?"

Chúng người tu luyện ánh mắt bay vút tới, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, liền đợi đến Lục Trần đáp lại.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, ngữ khí rất kiên định nói ra: "Tiếp tục khiêu chiến, nội môn thứ bảy!"

Giang Minh nhẹ gật đầu. Láy Lục Trần biểu hiện ra thực lực, tức chính là Thái Khí bát trọng cảnh giới người tu luyện, cũng chưa chắc liền là hắn đối thủ.

Đứng hàng nội môn thứ bảy, liền là Thái Khí bát trọng. Mà lại vị này mặc dù có Thái Khí bát trọng cảnh giới tu vi, kỳ thật mạnh hơn Vương Liệt không được bao nhiêu. Nếu không phải lúc cảnh giới áp chế, đã sớm bị đánh rơi.

Giang Minh đang chuẩn bị hỏi thăm, trong đám người một cái thanh âm vang dội, nói: "Sư huynh không cần hỏi, ta đã đến rồi!" Chỉ thấy đám người một tràng thốt lên, một tôn nhìn không có gì đặc biệt Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đột nhiên nở rộ thuộc về hắn tu vi ba động, chính là Thái Khí bát trọng.

Chung quanh người tu luyện, hoàn toàn liền không có cảm giác được, đường đường nội môn thứ bảy người tu luyện, thế mà liền tại bọn hắn bên người.

Người này một thân áo lam, vượt qua đám người ra, đi tới thi đấu khu trung tâm, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, trầm giọng nói: "Lục sư đệ thực lực thật sự là không phải bình thường, thế mà thắng Vương sư đệ, năng lực bây giờ tu vi, làm đến bước này, nói ngươi là bản môn mấy trăm năm đến nay thứ nhất, đều không đủ."

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Sư huynh quá khen rồi."

Áo lam cười nhạt một tiếng: "Nghe người Thái Lương, thẹn cư nội môn thứ bảy chi vị, các sư huynh đệ nâng đỡ, đưa Thái mẫu Thương Lan kiểm khách nhả hào, cũng là Thái mẫu tinh tu bản môn Thương Lan Kiểm Pháp nguyên nhân."

"Cũng không cần Giang sư huynh hỏi ý, Thái mẫu hiện tại liền trả lời ngươi, ta đáp ứng ngươi khiêu chiến!"

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, chăm chú nhìn thoáng qua trước mặt cái này Thái Lương.

Người này tướng mạo mượt mà, nhìn hòa hòa khí khí, không có quá mức sáng chói khí chất, cũng không có quá mức quái đản biểu hiện.

Lục Trần nhẹ gật đầu: "Mời đi, Thái sư huynh!"

Thái Lương đôi mắt bên trong tinh Quang Đột nhưng nở rộ, ngưng tụ sau lưng khí thế tại chỗ nổ tung, phảng phất giống như một đầu sông lớn, cuộn cuộn lấy tầng tầng sóng dữ, phóng lên tận trời.

Thái Lương thanh âm một chút xiu đề cao, thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như bị một đạo vô hình khí lăng nâng lên đến đồng dạng, cùng như vậy lao nhanh lên sóng dữ cùng một chỗ, thẳng đến Lục Trần.

"Thương Lan Kiểm Pháp, uy danh mặc dù không bằng chương môn một mạch đích truyền Phục Giao Kiểm Pháp, nhưng Kiểm pháp kéo dài, kiểm ý xa xăm, một kiểm hoành ra, kéo dài vô tận, không giống bình thường a!"

"Các ngươi mau nhìn, Thái Lương kiểm của sư huynh quang thật mạnh a, kiểm đạo tu vi chỉ ít đều là hậu kỳ, có lẽ còn không chỉ a!"

"Cái này một lần, liền nhìn xem, Lục Trần phải chăng gánh vác được!" Một chút Thái Khí cảnh giới người tu luyện, bảo thủ rơi xuống bình luận, thật sự là Lục Trần một đường sục sôi, đem bọn hắn chất vấn, tất cả đều đánh trả đi qua, đem bọn hắn mặt cho quất sưng —— cho là hắn tất bại, lại không nghĩ đi tới nội môn thứ tám! Mặc dù có một số người, vẫn là nhận định Lục Trần tất thua, thế nhưng là trước mắt trường hợp phía dưới, không dám loạn nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

112, đánh bại Thái Khí 8 trọng!

Lục Trần bất động như núi, mắt thấy đối phương tựa như chảy xiết sông lớn kiếm quang xông lại, chỉ là trên thân một đạo đi ngược dòng nước sóng xung kích, quét ngang đi qua.

Một kích về sau, kiếm của đối phương ánh sáng, chặn ngang mà đứt. Phù một tiếng, tứ phía bay vút, đã sụp đổ.

Thái Lương đôi mắt bên trong, nhiều chút thâm trầm chi sắc, trùng điệp hừ một tiếng: "Su đệ nếu là lấy vì, Thái mỗ chỉ thể thôi, vậy liền mời phần sai!" Cái thẳng này sụp đổ đứt gãy mũi kiếm, đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số cái mát lạnh điểm sáng, đón Lục Trần oanh bắn đi qua.

Lục Trần thân hình chấn động, như là đã biểu hiện ra không giống bình thường nhục thân, liền không cần thiết lại che giấu. Tinh Quang chi ý điên cuồng vận chuyển, trùng điệp ánh sao chi quang, từ trên thân tuôn ra đến —— trong nháy mắt, Lục Trần phảng phất giống như một viên bị tinh quang bao khóa sao trời, cùng Thái Lương lít nha lít nhít kiếm quang hung hăng đụng vào nhau.

Phịch một tiếng, đầy trời ánh sao, vòng quanh mảnh vỡ kiếm quang tùy ý quét ngang.

Lục Trần đã chậm rãi đi ra.

Thái Lương ánh mắt có chút co vào, thân hình chấn động, suu suu sóng âm thanh âm, điên cuồng bạo, thân thể của hắn, thật giống như một cỗ di động xe lửa, điên cuồng hướng phía Lục Trần nghiền ép lên tới. Bị hấn nắm ở trong tay trường kiếm, trực tiếp hóa thành một đầu lao nhanh màu xanh ánh sáng lấp lánh, tính cả thân thể của hắn cùng một chỗ, cả hai hoà hợp, tỏa ra sóng xung kích phảng phất giống như màu xanh tên nhọn, không giống bình thường, đạt tới Thái Lương đỉnh phong nhất sức chiến đấu.

Thái Lương đã mất đi kiên nhẫn, bất kể nói thế nào, hắn cũng là Thái Khí bát trọng cảnh giới người tu luyện, trước mặt gia hỏa này hiển lộ ra chỉ là Thái Khí tứ trọng cực hạn tu vi mà thôi, trọn vẹn bốn cái tiểu cảnh giới chênh lệch, hắn cũng không tin, không thể cầm xuống Lục Trần.

Cho nên một chiêu này, ra hết toàn lực, không thêm thêm xia!

Lục Trần cho tới nay, đều tướng tu vi duy trì tại Thái Khí tứ trọng cực hạn, cũng may Luyện Tinh pháp đủ mạnh mẽ, không chỉ có thể thôn phệ thiên địa chí thuần tinh khí, càng là có thể thu liễm một thân tu vi. Nếu không phải như thế, lai lịch của hắn, sớm đã bị đối thủ nhìn đi.

Tại Cửu Huyền môn, có tới mấy cái trực tiếp địch nhân, cùng tiềm ẩn đối thủ tình huống dưới, Lục Trần không thể không nhỏ tâm.

Dưới mắt trước mặt cái này Thái Khí bát trọng cảnh giới sư huynh, bạo cường hấn nhất thực lực, Lục Trần vẫn như cũ không có nghĩ qua muốn giải phong tu vi, hắn cảm thấy lấy trước mặt tu vi đủ để ứng phó trước mặt cục diện. Trong lúc nhất thời, đôi mắt bên trong lãnh quang điên cuồng lan tràn.

Ầm ầm thanh âm, liên tiếp nổ tung, càng thấy hùng tráng tinh quang tính cả hậu kỳ kiếm ý cùng một chỗ, từ Lục Trần trên thân tiêu xạ ra.

Cả hai hoà hợp lực lượng, oanh ra không giống bình thường sóng xung kích. Cùng Thái Lương công kích, hung hăng đụng vào nhau. Đầy trời quang hà nổ tung, kiếm quang tinh quang phảng phất giống như rực rỡ Lạc Vũ, tứ phía tán ra. Chỉ thấy hai cỗ khác biệt khí lãng, hung hăng đụng vào nhau! Giữa hai bên khoảng cách, từ một trạng có hơn, trong nháy mắt áp súc đến không đến ba thước.

Đến cấp độ này, một chút liền trì trệ không tiến.

Lục Trần thần sắc như thường, đan điền bên trong lượng lớn chân khí, bất kể hao tổn quán chú đến trên mũi kiếm, vẫn như cũ là ba đạo kiếm quang hoà hợp kiếm ý năng lượng, kéo dài vô tận, vọt mạnh đi qua.

Mà Thái Lương trên mặt, chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh. Đôi mắt bên trong khiếp sợ sắc thái, không chỉ có không có biến mất, ngược lại càng ngày càng cường thịnh! Đến trình độ này, không có lùi bước khả năng. Gầm lên giận dữ, một thân chân khí, cơ hồ tiêu đốt hầu như không còn, tỏa ra kiếm quang hùng lực phảng phất giống như một đầu lao nhanh dòng sông.

Thình lình tại Lục Trần kiếm quang vẫn như cũ duy trì nguyên dạng tình huống dưới, hung hăng rơi vào phía trên.

Ầm!

Lục Trần con người mở lão đại, cứ như vậy nhìn xem kiếm ý của mình bị quấy đến một mảnh vỡ nát, lại nghĩ gia trì kiếm ý năng lượng thời điểm, đã chậm. Theo sát lấy, một cổ mười phần lực lượng cuồng bạo quét ngang tới, cả cá nhân không bị khổng chế bay rót ra ngoài, liên tiếp rời khỏi không hạ một trọng có thừa.

Lục Trần tâm tư chấn động, trên trán mồ hôi nóng cuộn cuộn: Chủ quan! Bất kể nói thế nào, hấn cũng là Thái Khí bát trọng cảnh giới người tu luyện a!

Mà Thái Lương một mặt cuồng hì, cả cá nhân liền từ dưới đất nhảy dựng lên, thế nhưng là mới bay lên không đến một trọng, lại nặng nề rơi trên mặt đất, rõ ràng là chân khí trôi đi hết.

Lục Trần đầu tiên là sững sờ, tiếp theo cười to: "Xem ra sư huynh chân khí, hao hết!" Cùng Thái Lương tương đối, hấn một thân chân lực, hao tổn thật đúng là không nhiều.

Dù sao Thái Lương từ một bắt đầu liền là điên cuồng bạo, Lục Trần đều là tại hợp lý tình huống dưới, có lưu dư lực bạo.

Dưới mắt, lập tức phân cao thấp!

Lục Trần thân hình lác lư, ra hiện tại Thái Lương trước mặt, mũi kiếm bình chỉ, quét ra Thái Lương giờ lên mũi kiếm, không cho đối phương cơ hội phản ứng, rơi vào cổ họng của hấn bên trên, mỉm cười nói: "Sư huynh, đa tạ a!"

Thái Lương diện cơ hung hăng nhảy lên, đôi mắt bên trong lộ ra một cổ thái độ không phục, thế nhưng là rất nhanh, biến mất không còn tăm tích, đối chỉ mà đến là không cách nào ngôn ngữ cay đắng, cười khổ nói: "Không nghĩ tới, sư đệ chân khí, như vậy sung túc, ta Thái Lương, thua tâm phục khẩu phục."

Hấn nhận thua.

Lục Trần mũi kiếm thu hồi, trầm giọng nói: "Cũng là sư huynh chưa hết toàn lực, Lục mỗ may mắn mà thôi."

Thái Lương không nói gì nữa, lác đầu, đẩy ra ngăn tại trước người cái khác người tu luyện, đầu cũng không trở về đi. Hấn nói nhẹ nhõm, kỳ thật trong lòng cũng không bình tĩnh.

Không cần Giang Minh tuyên bố, Lục Trần cũng biết mình thăng đến vị thứ bảy, lại thu hoạch được một ngàn điểm cống hiến ban thưởng! Tiến vào mười vị trí đầu, thứ chín đến vị thứ sáu, tiến lên một vị, đều là một ngàn điểm cống hiến ban thưởng. Một khi xâm nhập năm vị trí đầu, điểm cống hiến ban thưởng, sẽ hiện ra cấp số nhân gia tăng.

Có điểm cống hiến ban thưởng, lại có những này mười vị trí đầu liệt kê người tu luyện bồi luyện, Lục Trần cảm thấy không có ra ngoài nhiệm vụ tất yếu.

Giờ phút này, chung quanh người tu luyện hai mặt nhìn nhau, lúc trước bên trong trong lòng cho rằng Lục Trần vẫn như cũ không thắng được người tu luyện, âm thầm may mắn, may mắn không có tướng ý nghĩ trong lòng nói ra, không phải Lục Trần vừa hung ác đem bọn hấn mặt đánh, kia là có bao nhiêu xấu hổ? Đương nhiên, bọn hấn hiện tại sắc mặt vẫn còn có chút không dễ nhìn.

Lúc này có người tu luyện, nhin không được hỏi: "Lục sư huynh, người đã tiến giai thứ bảy, phải chăng còn muốn khiêu chiến một vị, thứ sáu liệt kê sư huynh?"

"Xếp hạng thứ sáu sư huynh, chính là tên hiệu cuồng phong đao khách Ngụy Bình sư huynh!"

"Ngụy sư huynh, Cuồng Phong đao pháp, quỷ thần khó lường, không giống bình thường! Tu vi của hấn mặc dù cùng Thái sư huynh đồng dạng, thế nhưng là thực lực, so Thái sư huynh, chỉ mạnh không yếu!"

"Sư huynh, người còn muốn khiêu chiến sao?"

Còn muốn khiêu chiến sao?

Lục Trần nhìn lướt qua, đôi mắt bên trong mang theo vẻ chờ mong chúng người tu luyện, lại liếc mắt nhìn, đôi mắt bên trong vẻ tán thưởng càng ngày càng nhiều Giang Minh, trầm giọng nói: "Đương nhiên muốn tiếp tục khiêu chiến —— ta Lục Trần đã đi tới tình trạng này, thấy được nhiều như vậy phong cảnh, vì cái gì không tiếp tục khiêu chiến?"

Giang Minh nhẹ gật đầu: "Đã như vậy, kia Giang mỗ liền giúp người hỏi một chút!"

Bất quá rất nhanh, Giang Minh một mặt về cổ quái nhìn xem Lục Trần, nói: "Ngụy sư đệ đã đáp ứng người xin chiến."

Chúng người tu luyện đôi mắt bên trong ý động càng nhiều một chút.

Ngụy Bình đáp ứng khiêu chiến, vậy đã nói rõ, bọn hấn lại có một trận thường chiến đấu có thể quan sát. Thông qua cái này mấy trận, chúng người tu luyện mặc kệ là tầm mắt, vẫn là tu vi, hơi có tăng lên.

Bọn hấn đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Thế nhưng là rất nhanh, Giang Minh lại như cười chế nhạo nói: "Ngụy sư đệ nói người thực lực cường hung hấn, năng đánh bại Thái sư đệ, liền có thể

đánh bại hần, cho nên hần chủ động nhận thua!"

Lời vừa nói ra, đám người đều kinh.

Lục Trần một mặt kinh ngạc, trầm ngâm nửa ngày, nói: "Đã như vậy, vậy ta liền khiêu chiến Đệ ngũ sư huynh!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

1 13, nội môn thứ 5, Xích Diễm Phi Kiếm!

"Lục sư huynh muốn khiêu chiến nội môn đệ ngũ?" Một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, một mặt kinh hãi nhìn xem Lục Trần, không dám tin thần sắc tuôn ra tới.

"Người lỗ tai không có điếc đi, Lục sư huynh đã nói hần muốn tiếp tục khiêu chiến a!" Lại một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, nhắc ngang ánh mắt, khinh bỉ nhìn thoáng qua lúc trước người kia.

"Ta đương nhiên không có điếc! Chẳng qua là cảm thấy Lục sư huynh, vội vàng sao động! Xếp hạng đệ ngũ sư huynh, liền là tên hiệu Xích Diễm Phi Kiếm Hồng Đăng Hồng sư huynh a —— Hồng sư huynh, chính là Hình Luật đường đệ tử, thực lực cường hung hãn làm cho người chỉ a. Lục sư huynh mặc dù chiến thắng thứ bảy Thái Lương sư huynh, khiến cho thứ sáu Ngụy Bình không chiến mà bại, nhưng là hai vị này sư huynh cùng Hồng sư huynh tương đối, không tính là gì! Ngay tại một tháng trước, Ngụy sư huynh dựa vào cường hãn đao ý, khiêu chiến Hồng sư huynh, không chống được năm chiêu, liền bị đánh bại —— Hồng sư huynh thật rất mạnh a." Lúc trước cái kia Thái Khí cảnh giới người tu luyện, lắc đầu.

"Người làm sao biết những này?" Lại một người hỏi.

Vị này Thái Khí cảnh giới người tu luyện cười hắc hắc: "Ngày đó ta nhìn thấy, cho nên ta liền biết! Cái này một lần, Lục sư huynh thật liều lĩnh, lỗ mạng, ta nếu là hần, tất nhiên sẽ hào hào rèn luyện tu vi, chỉ ít sẽ để cho mình tu trì lại tăng một ô, vững chắc một thân chí cường thực lực, lại đến khiêu chiến."

Mấy vị khác, cũng là một mặt giữ kín như bưng đáng vẻ.

Thái Khí cảnh giới người tu luyện nói nói chắc như đinh đóng cột, nghĩ đến không phải giả. Năng năm chiêu đánh bại nội môn thứ sáu Ngụy Bình, thực lực thế này há lại bình thường? Mặc dù Lục Trần cùng Thái Lương tranh phong vô dụng mấy chiêu, nhưng bọn hần một bắt đầu, liền là vô cùng lực lượng cuồng bạo va chạm.

Mấy cá nhân nhìn nhau, đều lắc đầu.

Giờ phút này!

Giang Minh một mặt chăm chú nhìn Lục Trần, nói: "Sư đệ, người nhất định phải khiêu chiến nội môn đệ ngũ?"

Lục Trần cũng rất nói nghiêm túc: "Ta rất xác định —— đã tới mức độ này, liền không có lùi bước cần thiết, cho nên, ta muốn khiêu chiến nội môn đệ ngũ."

Giang Minh nhẹ gật đầu: "Đã như vậy, Giang mỗ liền giúp người hỏi một chút!" Lại không nghĩ, tiếng nói mới rơi, một cái cao thanh âm, "Sư huynh không cần hỏi, Hồng mỗ đáp ứng!" Âm âm, chân trời hóa vân, liền khói thiêu đốt, chỉ thấy một thanh lượn lờ lấy hùng hực hỏa diễm Phi Kiếm, chờ một người mặc liệt diễm áo bào, trên dưới quanh người phảng phất giống như hỏa diễm thiêu đốt thanh niên, hừ một tiếng, từ dưới núi lao nhanh mà tới.

Người chưa đến, một cỗ vô cùng nóng rực khí tức, đã bạo.

Chúng người tu luyện đều quá sợ hãi: "Đây chính là nội môn đệ ngũ, danh xưng Xích Diễm Phi Kiếm Hồng Đăng sư huynh!"

"Thật là đáng sợ khí tức!"

"Đúng vậy a, tu vi của hần so Thái sư huynh còn mạnh hơn a! Không chỉ có như thế, khí tức của hần, càng là như vậy. "

"Đây chính là nội môn năm vị trí đầu khí tượng, phạm là năng tiến vào năm vị trí đầu, đều là khó lường tồn tại."

"Trước mắt xem ra, là sẽ không sai!" Từng cái mang theo mãnh liệt chấn kinh, kiêng kị, hưng phấn, cùng sát huyết ánh mắt, nhìn xem vòng quanh trùng

điệp hỏa điểm, bay vút tới thanh niên.

Hắn liền là đứng hàng nội môn đệ ngũ Hồng Đăng. Cuồng bạo khí điểm trùng điệp khuếch tán, không đến mấy hơi thở, ra hiện tại thi đấu khu trên không, xoay người mà xuống, chuôi này bị hắn giẫm tại dưới chân hỏa điểm Phi Kiếm, đẩy ra ngàn vạn nặng kiếm quang, bị hắn cầm trong tay. Một tiếng vang ầm ầm tiếng vang, Hồng Đăng rơi vào thi đấu khu trong sân.

Một thân lạnh thấu xương khí lạnh, từ trên người hắn bạo. Đây là một cỗ, càng Thái Lương khí tức ba động.

Mặc dù chỉ là đứng tại Lục Trần trước người. Nhưng là Lục Trần lại cảm giác, trước mặt giống như một ngọn núi lửa tại phun, cuồng bạo nhiệt lực, điên cuồng lan tràn.

Lục Trần thâm nghĩ, gia hỏa này so Thái Lương muốn hung hãn không chỉ là gấp đôi!

Lúc này, Hồng Đăng hai con mắt theo ánh sáng màu đỏ con mắt nhìn chăm chăm Lục Trần, cười: "Vốn đang coi là muốn chờ một đoạn thời gian, nhưng là không nghĩ tới, sự đệ nhanh như vậy đã đến một bước này. Rất tốt, phi thường tốt —— nói đến, sự đệ tấn thăng độ, thật là khiến người ta nhìn mà than thở đâu! Tiến vào nội môn lúc này mới mấy tháng? Chạy tới một bước này, rất đáng gờm rồi!"

"Bất quá, ngươi muốn tiến vào nội môn nắm vị trí đầu, còn phải qua Hồng mỗ cái này một quan!" Hồng Đăng nói đến nơi này thời điểm, mặc trên người liệt điểm áo bào, điên cuồng chấn động, áo bào phía trên hỏa văn, từng đạo lẫn lộn, phảng phất giống như nhận khí cơ dẫn dắt, hóa thành đạo đạo hỏa điểm bóng mờ, vây quanh hắn bốc cháy lên.

"Hồng mỗ tinh tu bản môn xích điểm Kiếm pháp, đã ngưng tụ hậu kỳ kiếm ý, mà lại cái này hậu kỳ kiếm ý, đã diễn hóa đến Viên mãn cấp độ!" Nói đến nơi này, Hồng Đăng trên mặt nhiều chút ngạo nghễ. Nắm trong tay mũi kiếm, hóa thành một đạo hỏa điểm cột sáng, phịch một tiếng, dâng lên, cuộn cuộn Lưu Viêm, càng thấy hùng hực.

Chung quanh người tu luyện tiếng kinh hô, càng nhiều một chút.

Lục Trần thân là người trong cuộc, trong khi xông bị kiếm ý của đối phương phun ra sóng nhiệt trông nom, thật giống như một đoàn hỏa điểm, trên mặt của hắn thiêu đốt, đốt đến hai gò má đau nhức không thôi.

Lục Trần ánh mắt híp lại, trong lòng cười lạnh: Gia hỏa này đây là chạy đến trước mặt của ta, điều vô gương oai tới.

Chỉ thấy Hồng Đăng bàn tay khẽ động, hóa thành hỏa điểm cột sáng mũi kiếm, lại ngưng tụ thành phảng phất giống như nung đỏ bàn ủi mũi kiếm, nhẹ nhàng huy động mấy lần, nói: "Cũng không nói Hồng mỗ khi dễ ngươi, cho ngươi một cái nhận thua cơ hội, không phải động thủ, ngộ nhờ đã thương sự đệ, vậy cũng không tốt."

Nói đến nơi này, Hồng Đăng mang theo một chút trêu tức nhìn xem Lục Trần. Chung quanh chúng người tu luyện, cũng là ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Lục Trần.

Lục Trần cũng không phải không có cảm giác phé vật, há có thể cảm giác không thấy trên người đối phương bạo rạp lên khí tức. Nếu là muốn dựa vào điểm ấy khí tức liền muốn để hắn nhận thua, vậy cái này nội môn đệ ngũ vị trí, không khỏi quá giá rẻ một chút. Lại nói, Lục Trần có tính toán của mình. Đã khiêu chiến, dù là cuối cùng thất bại, vẫn là phải tiếp tục nữa!

Không trải qua nội môn mười vị trí đầu liệt kê người tu luyện tẩy lễ, Lục Trần muốn để cho mình càng nhanh càng ổn tốt hơn, tăng thực lực lên, căn bản cũng không khả năng.

Lại nói, Lục Trần tích súc lên tiến bộ dũng mãnh khí phách, không thể bởi vì đối phương một đôi lời uy hiếp, liền tiết. Không phải, tâm cảnh cũng sẽ có ảnh hưởng.

Mà lại, Lục Trần cũng không phải thịt cá trên thớt gỗ, có thể tùy ý đối phương tàn sát.

Hắn có đầy đủ lực lượng.

Không nói chưa nổ Thái Khí ngũ trọng cảnh giới tu vị, liền nói hậu kỳ cảnh giới kiếm ý, lúc trước nổ vụn vụn chỉ là ba đạo kiếm quang dung hợp được lực lượng mà thôi, nếu là chín đạo một thể, thực lực sẽ còn cường hãn hơn, nếu là lại thêm cảm nhục thân lực lượng, coi như thực lực đối phương lại như thể nào hung hãn, cũng đủ để đền bù thực lực khuyết điểm, cùng đối phương tranh cao thấp một hồi.

Chỉ cần có cơ hội thích hợp, Lục Trần chưa hẳn liền không thể đánh bại vị này nội môn đệ ngũ sư huynh!

Lục Trần lông mày phong hơi nhú, lạnh nhạt cười nói: "Sư huynh thực lực rất mạnh, Lục mỗ biết! Thế nhưng là Lục mỗ đã đứng ở cái này trên đài, liền sẽ không nhận thua —— sư huynh muốn để Lục mỗ nhận thua, cũng phải nhìn xem, ngươi có không có thực lực này!"

114, Xích Diễm Kiếm Pháp

Chúng người tu luyện không khỏi bội phục Lục Trần, nhưng còn có chút nhân nhân không ở lòng mang xem thường. Theo bọn hắn nghĩ, Lục Trần biết rõ không địch lại, trả hết đi tìm chết, cái này thuần túy liền là tìm không tự do!

Đương nhiên bọn hắn sẽ không nói ra

Bất kể nói thế nào, Lục Trần hiện tại là nội môn thứ sáu sư huynh, ở trên hắn, ngoại trừ nội môn mười vị trí đầu những người khác, lại có là một chút Cửu Huyền môn trưởng lão cùng người phụ trách chủ yếu, có thể vượt qua hắn, bình thường người tu luyện, ở trước mặt của hắn liền là sư đệ. Sư đệ châm chọc sư huynh, nếu là bị sư huynh vấn trách, Hình Luật đường dừng lại đánh gây tránh không khỏi.

Cho nên bọn hắn không dám nói ra quá phận ngôn ngữ.

Một khi Lục Trần thật lạc bại, người thiếu niên tính tình ra, ai biết sẽ xảy ra sự tình gì? Về phần người trong cuộc Hồng Đăng, một đôi trông mắt phảng phất giống như bị liệt diễm nhóm lửa, híp mắt nhìn xem trước mặt cái này thiếu niên, nói: "Đã người chấp mê bất ngộ, vậy cũng đừng trách ta!"

Nói đến nơi này, Hồng Đăng trên người khí lãng, quay cuồng lên, phảng phất giống như khắp nơi nóng rực hỏa vân, bao phủ cái này một mảnh hư không. Theo sát lấy, bước chân khẽ chấn động, lẫn lộn hỏa vân, rung động dữ dội, hư hư hư thanh âm, điên cuồng tuôn ra tới. Liền khối hỏa vân, phảng phất giống như một chùm di động thiêu đốt biển lửa, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần đôi mắt bên trong lãnh quang tiêu xạ, thân hình phảng phất giống như một cỗ cao di động xe lửa, vòng quanh trùng điệp ánh sao chi quang, cùng cọ rửa tới hỏa vân, hung hăng đụng vào nhau. Chỉ thấy liền khối hỏa vân, liền giống bị một con vô cùng cuồng bạo bàn tay, xé thành hai nửa!

Ầm!

Toàn bộ hỏa vân lại khó kiên trì, triệt để bạo liệt. Lục Trần cùng Hồng Đăng khoảng cách, từ vừa bắt đầu hai trọng có hơn, lập tức giảm bớt đến không đủ một trọng năm

Lục Trần nhìn chăm chăm Hồng Đăng, một mực tại chú ý đối phương thần sắc biến hóa. Vốn cho rằng, vỡ nát đối phương kích thứ nhất, sẽ để cho thần sắc của hắn xuất hiện biến hóa, lại không nghĩ đối phương không chỉ có một diễm biến hóa đều không có, ngược lại nhiều một chút trên trư.

Không tệ, liền là trên trư!

Chẳng lẽ? Lục Trần lòng mảy phong nhảy lên, mơ hồ cảm thấy một diễm gì đó thời điểm, một thân chân khí điên cuồng vận chuyển, chông chất ánh sao chi quang, bao phủ tại thân thể của hắn phía trên.

Ngay tại Lục Trần trong lòng lên cảnh giác thời điểm, bị hắn xé nát hỏa vân, lại một lần chấn động mạnh mẽ, trong lúc nhất thời đầy trời trên dưới, hỏa diễm phảng phất giống như hạt mưa nhỏ xuống, lạnh thấu xương kiếm quang một nhảy mắt toàn bộ nổ tung.

Hồng Đăng ha ha cuồng tiếu: "Sư đệ, người cho rằng ngăn cản Hồng mỗ chiều thứ nhất, liền thắng sao, người sai! Đây chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, đầy trời hỏa vũ mưa như trút nước dưới, mặc cho người thực lực kinh thiên cũng uống công a, ha ha!"

Hư hư hư!

Trời không trung, cuồng bạo tiếng xé gió một nháy mắt toàn bộ tuôn ra tới. . Roi xuống hỏa diễm, đã là hỏa diễm, cũng là kiếm ý. Cuốn lên khí diễm, tựa như thiên quân vạn mã tùy ý chà đạp, điên cuồng sóng xung kích, chỉ là trong nháy mắt liền đem Lục Trần vây khốn trong đó.

Chung quanh người tu luyện tiếng kinh hô cũng nhận không được nữa tuôn ra đến: "Thật mạnh kiếm ý a!"

"Đây chính là Xích Diễm Kiếm Pháp kiếm ý?"

"Khó lường a!"

"Đúng vậy a, dạng này kiếm ý phía dưới, chớ nói Lục sư huynh, liền xem như cùng Hồng sư huynh tu vi tương đương tồn tại, cũng gánh không được!"

Giang Minh lòng mảy phong có chút nhảy lên, nhưng hắn cũng không hành động.

Ngay lúc này, mưa như trút nước mà xuống hỏa diễm, đột nhiên nổ tung —— chỉ thấy Lục Trần tránh thoát mà ra, hắn một thân quần áo, tuôn ra từng đầu dữ tợn vết rách, tiềm ẩn tại quần áo phía dưới, kia một thân vô cùng điều luyện nhục thân đã hiển lộ. Đột nhiên hai tay quét ngang, xúm lại trước người hỏa diễm, bị hắn một đôi cánh tay toàn bộ quét ra, theo sát lấy thân hình phảng phất giống như Bôn Lôi đồng dạng vọt ra, ngang tề mình: "Chỉ bằng cái này, muốn vây khốn ta, sư huynh không khỏi xem thường Lục mỗ đi!"

Lại không nghĩ, Hồng Đăng vẫn như cũ mang theo một tia treu tức, hắc hắc cười lạnh nói: "Hồng mỗ chưa hề đều không có xem thường sư đệ ý tứ, cho nên vừa mới bắt quá là gia vị tề mà thôi, cái này một chút, mới là hung ác!"

Ông!

Đầy trời hỏa vân lại lần nữa nổ tung, Hồng Đăng phảng phất giống như hỏa diễm đang thiêu đốt thân thể, không biết lúc nào, ra hiện tại Lục Trần trên đỉnh đầu.

Trong lòng bàn tay cuồng bạo mũi kiếm, đột nhiên bốc lên, mũi kiếm trực chỉ hướng phía dưới! Hùng hực mũi kiếm, hóa thành một cây ngang qua thiên địa hỏa diễm lập trụ, thẳng đến Lục Trần.

Một kích này, rất có tướng Lục Trần trấn áp ý tứ! Hung hãn nóng rực hỏa diễm, đã khuếch tán. Thi đấu trong vùng nhiệt độ, trong lúc đó tăng lên mấy cái cấp độ, liền xem như thi đấu khu bên ngoài, cũng là sóng nhiệt lẫn lộn, ba động khủng bố, một đạo liên tiếp một đạo oanh bắn ra.

Chúng người tu luyện chân kinh chi sắc càng nhiều!

Giăng Minh trên mặt cũng không khỏi hơn nhiều một chút về động dung.

Chỉ thấy lúc này!

To lớn hỏa diễm lập trụ phía dưới, Lục Trần nhỏ bé thật giống như đại sơn dưới chân một viên nê hoàn, tùy thời đều có bị triệt để hủy diệt nguy hiểm.

Hồng Đăng ha ha cuồng tiếu, trên mặt khí phách, tùy ý bay lên: "Cùng Hồng mỗ tranh đấu, ngươi còn quá non nớt nha, cho ta trấn áp!" Một thân cuồng bạo chân khí, tùy ý thiêu đốt.

Oanh minh mà xuống hỏa diễm lập trụ, tuôn ra tới sóng xung kích, càng thấy hung hãn!

Hỏa diễm lập trụ phía dưới Lục Trần, sắc mặt bình tĩnh, hần mặc dù không ngờ rằng Hồng Đăng sẽ có một chiêu này, nhưng cũng nghĩ qua, đối phương khẳng định sẽ có hậu chiêu chờ lấy hần! Bất kể nói thế nào, đây cũng là xếp hạng đệ ngũ nội môn đệ tử, một thân thực lực há lại bình thường. Cho nên tại cảm giác đỉnh đầu hư không bên trên lao nhanh mà xuống hỏa diễm lập trụ.

Lục Trần trên người kiếm ý, không hề nén được lao nhanh!

Ông một tiếng, cái này một lần, Lục Trần chỉ huy điều hành bốn đạo kiếm quang, hỗn hợp thành hậu kỳ kiếm ý, đi ngược dòng nước, nhất phi trùng thiên, tựa như một đạo Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, cùng trên bầu trời rơi xuống hỏa diễm lập trụ, hung hăng đánh vào cùng một chỗ!

Dữ tợn kiếm đạo lực lượng điên cuồng nổ tung, dù là hỏa diễm lập trụ cuồng bạo hung hãn, cũng bị ngăn chặn tại hư không bên trên. Chính thể giống như bị lột đi cà rốt, một chút xiu giảm bớt.

Đương nhiên, cùng hỏa diễm lập trụ tương đối, Lục Trần kiếm ý vỡ vụn độ càng nhanh một chút, mấy hơi thở không đến, triệt để tan rã. Dù vậy, nhưng cũng để trên bầu trời rơi xuống hỏa diễm lập trụ hao tổn qua ba thành lực lượng, nghiền ép xuống tới khí áp, nhỏ đi rất nhiều. Giam cầm Lục Trần lực lượng, trong lúc vô hình vỡ vụn.

Thừa dịp cái này khoảng cách, Lục Trần thân hình lác lác, từ hỏa diễm lập trụ áp bách phía dưới, nhảy ra ngoài.

Ngay tại hần nhảy ra trong nháy mắt, còn lại hỏa diễm lập trụ, lại khó kiên trì, ầm ầm lực lượng khoáng khác mà xuống, kinh khủng Lưu Viêm, tương phiên khu vực này, oanh ra một nửa trượng lớn nhỏ bị thiêu đốt đến cháy đen một mảnh cái hồ.

Lục Trần lòng mảy phong lại lần nữa nhảy lên, họ Hồng thực lực, thật đúng là mạnh!

Lúc này, thân hình của hần lại lui, chỉ thấy sôi trào khói lửa bên trong, một đạo hỏa quang lao nhanh mũi kiếm, hư một tiếng, oanh mở chồng chất màu đen khói lửa, bỗng nhiên chui ra, thẳng đến Lục Trần, Hồng Đăng nôn nóng thanh âm cũng rống lên theo: "Hỗn trưởng đồ vật, ngươi giấu thật sâu a —— cho ta bại!"

Bạn đang đọc truyện *Thuận Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

1 15, Bạo huyết đan

Hồng Đăng thật gấp.

Hắn không vội không được, chiêu thứ nhất, chiêu thứ hai, xem như hắn thí nghiệm, chiêu thứ ba thật là hắn gần như hơn phân nửa thực lực, lúc ấy đánh bại Ngụy Bình, cũng là dựa vào hỏa diễm lập trụ nghiền ép. Chưa bao giờ nghĩ, đủ để đánh bại nội môn thứ sáu chiêu pháp, đến Lục Trần nơi này cũng không để ý dùng.

Hắn làm sao có thể không nóng nảy?

Thế là cái này một kiếm, đã là hắn toàn bộ lực lượng thể hiện! Cuồng bạo chân khí, toàn bộ gia trì tại trên mũi kiếm, một kiếm chí uy, hung hãn tới cực điểm.

Ầm ầm sóng âm, điên cuồng chuyển động. Kiếm quang phía dưới, lao nhanh lên bụi, điên cuồng thiêu đốt, một nháy mắt liền biến mất không còn tăm tích.

Hồng Đăng một thân hung hãn khí tức, hiển lộ không bỏ sót.

Chung quanh người tu luyện mắt thấy đây hết thấy, khẩn trương đến cơ hồ hô hấp không tới.

Giang Minh đôi mắt bên trong tàn khốc, cũng là điên cuồng nở rộ. Hắn đã nhìn ra, trước mặt cái này cá nhân tâm thái thay đổi, một cá nhân tâm thái thay đổi, sẽ làm ra rất nhiều không dám nghĩ sự tình. Có ít người, cố nhiên năng thừa cơ nhất phi trùng thiên, nhưng càng nhiều người, chỉ có thể là càng ngày càng hồng бет.

Trong lúc vô hình, Giang Minh khí thế trên người, đã ngưng tụ. Một khi Hồng Đăng dám can đảm làm ra đi quá giới hạn sự tình, hắn sẽ không chút do dự xuất thủ.

Thân là người trong cuộc Lục Trần, rõ ràng cảm giác được, trước mặt cái này cá nhân biến hóa. Đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, lặng yên không tiếng động lan tràn ra. áp chỉ huy điều hành càng nhiều kiếm quang, gia trì tại kiếm ý phía trên, càng là Tinh Quang chỉ ý ngưng tụ, vô cùng sáng chói tinh quang, điên cuồng nở rộ. Chỉ thấy Lục Trần phát tay bạo chém ra tới một kiếm, càng lộ vẻ dữ tợn.

Cùng Hồng Đăng bạo kích tới kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau.

Một nháy mắt, yên tĩnh im ắng —— nhưng là sau một khắc, một đạo tựa như sóng dữ oanh kích bờ biển, Bôn Lôi bạo kích cửu thiên cuồng bạo tiếng gầm, bỗng nhiên bạo liệt ra. Hai đạo kiếm quang va chạm cùng một chỗ, tuôn ra tới khí kinh, tựa như một đóa sáng chói chói lọi, phảng phất giống như tinh quang, lại hình như hỏa diễm hoa tươi tỏa ra, vân da đường vân, nhất thanh nhị sở.

Khí kinh những nơi đi qua, hư không chấn động, địa gạch vỡ nát, tựa như một ngục cuồng phong, đất bằng hát bay!

Phốc phốc phốc, vô số trên mặt đất bụi bị thổi lên, thế nhưng là mới thổi lên, lại bị tùy ý lao nhanh khí kinh, oanh rời ra vỡ vụn, hóa thành nhỏ hơn bụi.

Trong lúc nhất thời, thi đấu trong vùng, dâng lên một trận ảm đạm mê vụ.

Sau một khắc, trăm muện bước chân tiếng vang lên.

Liền nghe Hồng Đăng ra gầm lên giận dữ: "Hỗn trướng đồ vật, ngươi giấu diếm đến ta thật đáng a —— ngươi hậu kỳ kiếm ý, thế mà như vậy cường đại, Hồng mỗ tự nhận là không có xem thường ngươi, nhưng vẫn là xem thường ngươi! Thế nhưng là kia lại như thế nào, hôm nay, Hồng mỗ không nói gì, đều muốn đánh bại ngươi!" Một đạo càng lộ vẻ hung ác hỏa diễm, tuôn ra tới.

Phanh phanh phanh!

Bốn phương tám hướng màu xám mê vụ, bị hấn hỏa diễm, đốt sạch sẽ. Thế là, bị mê vụ che đậy hai mắt chúng người tu luyện, lại rõ ràng thấy được thi đấu khu hai cá nhân.

Chỉ thấy Hồng Đăng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Mà Lục Trần trước người, từng cái rõ ràng dấu chân, hiển lộ ra, mà lại một cái so một cái dày, một cái so một cái sâu, hấn hiện tại dừng chân chi địa, dấu chân càng sâu, hai cái chân nhỏ hoàn toàn lăm vào địa gạch phía dưới trong nham thạch.

Nhưng là để chúng người tu luyện không khỏi kinh hãi chính là, Lục Trần nhìn tựa hồ rất chật vật, thế nhưng là sắc mặt lại hết sức nhẹ nhõm, tựa hồ còn mang theo hưng phấn đáng tươi cười.

Lại nhìn Hồng Đăng, mặc dù một chút sự tình đều không có, lại là mặt mũi tràn đầy dữ tợn. Không tính hai người thực lực cao thấp, tối thiểu ở trong lòng, Hồng Đăng đã ở vào hạ phong.

Mọi người ở đây khiếp sợ thời điểm, Hồng Đăng ngang tề mình, cánh tay có chút lắc một cái, một cái tinh màu đỏ bình sứ ra hiện tại hấn trong tay.

Hồng Đăng bóp chặt lấy, từ bên trong lăn xuống ra một viên thanh quang trong vắt đan được.

Viên này đan được ẩn chứa cuồng bạo khí huyết năng lượng, thanh quang phía trên thành linh còn có huyết sắc vàng sáng lấp lánh không yên.

Hồng Đăng ánh mắt thay đổi, trở nên âm lãnh dữ tợn, cười gằn nói: "Tiểu tử, ngươi rất mạnh, thật không nghĩ tới, của ngươi Kiểm Ý càng mạnh! Lấy Hồng mỗ thực lực hiện hữu, cảm xuống ngươi, thật sự là không dễ dàng đâu, thế nhưng là, ngươi cũng không cần đắc ý! Nhìn thấy viên này đan được sao? Đây là một viên nguyên cấp Cao giai Bạo Huyết đan! Hồng mỗ hiện tại liền nuốt viên này Bạo Huyết đan, tương tự thân tu vi tăng lên tới bát trọng cực hạn, đánh bại ngươi, đây tính toán là cái gì a."

Chỉ thấy Hồng Đăng, tướng viên này đan được nuốt xuống.

Ầm ầm, Hồng Đăng trong thân thể, vang lên phảng phất giống như nổ trống oanh minh. Lớp ba lớp bóp xương bạo thanh âm, điên cuồng nổ tung. Một sợi che kín tinh ánh sáng màu đỏ khí lãng, trong khoảnh khắc liền từ trong thân thể của hắn vọt lên.

Hồng Đăng ha ha cuồng tiếu: "Bát trọng cực hạn! Lục Trần, ta nhìn ngươi lấy cái gì cùng ta đấu!" Bạo Huyết đan được lực diễn hóa phía dưới, tu vi của hắn trong nháy mắt trưởng thành, chính như hắn nói như vậy, đã đạt tới bát trọng cực hạn tiêu chuẩn.

Chúng người tu luyện sắc mặt lần nữa thay đổi: "Bạo Huyết đan? Hồng sư huynh lại vì đánh bại chỉ có Thái Khí tứ trọng Lục sư huynh, nuốt một viên Bạo Huyết đan, hiện trường đột phá —— Lục sư huynh thật sự có lợi hại như vậy?"

"Bạo Huyết đan là cái gì?" Có không rõ nội tình người tu luyện hỏi.

"Bạo Huyết đan là một loại chất chứa nồng đậm khí huyết chi lực đan được! Bực này Cao giai Bạo Huyết đan, một viên đồng đẳng với có thể so với chín trăm năm hóa hầu Linh thảo!"

"Trời ạ!"

"____"

Giang Minh lồng mây phong hơi nhíu lại, tự lẩm bẩm: "Lấy Hồng Đăng thân gia, từ nơi nào có được đan được?" Nói đến nơi này, ánh mắt chuyển đi, hướng về Hình Luật đường phương hướng, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh.

Ngay tại Hồng Đăng tu vi tăng lên tới bát trọng cực hạn thời điểm, thân hình của hắn, lại một lần bay vọt, lăn lộn ra hòa diễm, ngưng tụ tại hắn trên mũi kiếm. Một cổ càn lúc trước kiểm ý năng lượng, phảng phất giống như đóa đóa huyết sắc kiều hoa, thuận mũi kiếm một nhảy mắt toàn bộ nổ rộ, nóng rực nhiệt độ, bốn phương tám hướng quét ngang.

Lân cận hư không, phảng phất giống như bị nhen lửa đồng dạng. Hồng Đăng ngang tề mình: "Hồng mỗ đã đột phá bát trọng cực hạn —— Lục Trần, cái này một lần, ta nhìn ngươi dùng cái gì đến chống cự!"

Một kiếm nhắc ngang, kinh khủng uy năng, theo thời thế mà sinh. Càng là Hồng Đăng ánh mắt, thật giống như Độc Xà, nhìn chòng chọc vào Lục Trần dưới bụng đan điền.

Trong đầu của hắn, không khỏi vang lên ngày đó Liêu Cương ngữ trọng tâm trường lời nói: "Hồng Đăng a, ngươi là ta Hình Luật đường đệ tử! Nếu là ngươi năng phá hủy Lục Trần đan điền, đem hắn một thân chân khí triệt để phế bỏ, lão phu có thể hướng Đại trưởng lão tiến cử hiền tài, để ngươi trở thành lão nhân gia ông ta đệ tử."

"Nơi này có hai loại đồ vật, một hạt Bạo Huyết đan, thời khắc mấu chốt, có thể để ngươi tu vi tăng lên."

"Một cái khác, liền là Đoạt Mệnh Liên Hoàn nổ, lấy ngươi bát trọng tu vi chân khí khổng lồ, thời khắc mấu chốt tuôn ra đến, chớ nói đối phương chỉ là Thái Khí tứ trọng tiểu bối, coi như hắn là Thái Khí cửu trọng cảnh giới người tu luyện, cũng tuyệt đối không được dạng này một kích, cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt đối không nên đi đến một bước này!"

"Chỉ có tại ngươi nuốt Bạo Huyết đan, còn không thể cảm xuống cái này tiểu tử thời điểm, liền dùng cái này, không ra thì thôi, vừa ra tất sát, hiểu chưa?"

"Ngươi yên tâm, được chuyện về sau, có lão phu vì giải quyết tốt hậu quả, tuyệt đối sẽ không có vấn đề!" Thời gian qua đi nhiều ngày, Liêu Cương trên mặt âm tàn, vẫn như cũ rõ ràng hiện lên hiện tại Hồng Đăng trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

116, Đoạt Mệnh Liên Hoàn nổ!

Hồng Đăng nghĩ đến nơi này, sắc mặt càng thêm âm trầm!

Hắn có chút chần chờ, thế nhưng là sau một khắc, trong lòng ác niệm lập tức tắt cả đều xông ra. . Dem hắn chần chờ, sự do dự của hắn, tựa như vứt bỏ một trang giấy, phá tan thành từng mảnh, triệt để không còn tồn tại. Hắn muốn phế rơi Lục Trần, dùng cái này làm tấn thăng chỉ giai. Muốn biết hắn Hồng Đăng đi đến một bước này, đã đạt tới cực hạn, nếu là không có tốt hơn cơ duyên, có thể nói cả đời vận vện giới hạn trong đây.

Nếu như dựa vào Đại trưởng lão điều tuyến này lời nói, có lẽ nhân sinh của hắn chuyển cơ, liền muốn đến. Vừa nghĩ tới nơi này, Hồng Đăng tuôn ra tới lực lượng, lại tăng lên một phần.

Giang Minh sắc mặt, nghiêm túc lên. Một thân vừa mới lui xuống đi khí tức, lặng yên không tiếng động lại xông ra.

Cái này một lần tình huống, so phía trước còn muốn hung hiểm. Lúc cần thiết, hắn sẽ ra tay!

Mà, Lục Trần thần sắc như thường, ánh mắt bên trong lãnh quang, từng đạo phun ra. Hắn năng cảm giác được, đối diện cái này cá nhân trên người khí tức ba động.

Gia hỏa này đã nổi lên ý đồ xấu!

Nhưng là kia có như thế nào? Lục Trần cuồng hống một tiếng, hậu kỳ cảnh giới kiếm ý, phân hoá ra chín đạo kiếm quang triệt để hoà hợp! Huru một tiếng, Lục Trần trước người hư không, giống như bị bóp nát dưa hấu, một nháy mắt về sau, chia năm xẻ bảy, từng cái từng cái khe rãnh bày biện ra đến! Cuồng bạo kiếm quang, vòng quanh thể lương âm bạo, đi ngược dòng nước, cùng Hồng Đăng đột phá về sau, tuôn ra tới kiếm quang hung hăng đụng vào nhau.

Ầm!

Cả hai thật giống như đụng vào nhau son phong, một nháy mắt liền hòa làm một thể. sau một khắc, nội bộ một sợi hỏa diễm bộc lấy tinh quang, điên cuồng lan tràn, cuồng bạo sóng xung kích, không kiêng nể gì cả quét ngang. Phurong viên một trượng trong vòng, ba thước trở lên mặt đất thật giống như hư không tiêu thất đồng dạng.

Phurong viên hai trượng trong vòng, mặt đất phảng phất giống như bị lộn rừng gặm một lần, rồi ra vỡ vụn, lại không một mảnh hoàn chỉnh chi địa. Càng là kéo dài sóng xung kích, khuếch tán đến hai trượng bên ngoài, từng cái từng cái mạng nhện đồng dạng vết rạn, quét ngang đi qua.

Chung quanh người tu luyện giạt mình kêu lên, vội vàng lui lại, trốn vện lui ra ngoài nửa trượng, mới xem như không để cho những này băng liệt vết rạn, đuổi kịp bọn hắn bước chân, nhưng khi bọn hắn ánh mắt lần nữa đầu nhập thi đấu khu thời điểm, đã thấy thi đấu trong vùng bộ khu vực, đã là rồi ra vỡ vụn, cảnh hoàng tàn khắp nơi, khu vực trung tâm, càng là một mảnh hoang vu.

Từng cái ánh mắt giờ lên, vừa vận nhìn thấy hai đạo kiếm quang, triệt để tan rã không còn tồn tại. Mà hai vị người trong cuộc, đều vững vàng đứng tại chỗ, động cũng không nhúc nhích bộ dáng!

Từng cái diện cơ, điên cuồng nhảy lên: "Lục sư huynh đối mặt bát trọng cực hạn sóng xung kích, làm sao ngược lại là so vừa rồi còn muốn trấn định?"

"Đúng vậy a, cái này cũng quá bất khả tư nghị một chút!"

"Chẳng lẽ nói, vừa rồi Lục sư huynh, vẫn luôn không hề sử dụng toàn lực?"

"Trời ạ!" Từng cái sợ hãi cả kinh. Đầu đến loại tình huống này, hắn thế mà còn không hề sử dụng toàn lực, nếu là bạo toàn lực, nên như thế nào một phen quang cảnh?

Bọn hắn không dám tưởng tượng!

Bọn hắn gặp quá nhiều thiên tài, nhưng là không có một thiên tài, giống Lục Trần đồng dạng, năng không nhìn bốn cái tiểu cảnh giới chênh lệch, cái này đã không thể dùng thiên tài đến hình dung!

Đương nhiên nếu để cho bọn hắn biết, tức chính là loại tình huống này, Lục Trần vẫn như cũ chưa từng vận dụng toàn lực, không biết bọn hắn sẽ làm gì muốn.

Mà lúc này.

So với khí tức bình ổn, ngoại trừ quần áo trên người, hơi lộn xộn một chút Lục Trần, người trong cuộc một trong Hồng Đăng, ánh mắt bên trên mạch máu nhao nhao bạo liệt, hai tròng mắt sung huyết, hoàn toàn tình hồng, càng là chống lên tới ánh mắt, đem hắn khóe mắt, ngạnh sinh sinh xé rách, từng sợi đỏ thấm máu tươi, từ khóe mắt chảy ra tới.

Một nháy mắt về sau, Hồng Đăng đã là đầy mặt vết máu, diện mục dữ tợn, thần sắc hiểm ác, cắn răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Lục Trần, tê thanh nói: "Đây đều là nguoi bức ta! Ta muốn nguoi chết a!"

Chỉ thấy Hồng Đăng hai cánh tay quần áo ầm vang nổ tung, hai con ngón Tiểu Tinh hung hãn, đen như mực sát khí, cột vào hán từng cục mà lên cơ bắp bên trên.

Hồng Đăng nhe răng cười: "Chết!" Một thân chân khí, quán chú đi vào, chỉ thấy cái này hai con sát khí, đột nhiên nhảy lên, một đạo Đạo Huyền áo pháp văn nhấp nhô, tướng cái này hai kiện sát khí, cùng Hồng Đăng bản thể triệt để tương dung, thanh âm ca ca, điên cuồng bạo lên, một cái bắc chừng nửa người dài ngắn cường nổ, đã bày biện ra tới.

Âm lãnh hàn quang, lấp lóe tại thi đấu trong vùng.

Băng!

Một chi tên nó, hai chi tên nó —— mười tám chi tên nó, tuần tự xen vào nhau cùng một chỗ, từ cường nổ bắn giữa đài phun ra.

Trong lúc nhất thời, cái này không lớn khu vực bên trong, đã biến thành tên nó vui chơi sân chơi, kịch liệt âm bạo, lạnh thấu xương hàn quang, không kiêng nể gì cả tiêu xạ ra, trực chỉ Lục Trần.

"Đoạt Mệnh Liên Hoàn nổ!" Giang Minh ánh mắt trong nháy mắt thay đổi, lớn tiếng nói, "Đều tản ra!"

"Cái gì, Đoạt Mệnh Liên Hoàn nổ!"

"Hồng sư huynh trên thân tại sao có thể có dạng này sát khí?"

"Tại nơi này lấy ra, hán đây là muốn xử lý Lục sư huynh sao?"

"Nhanh chóng lui lại a! Cái này tên nó uy lực quá mức kinh khủng, lấy Thái Khí bát trọng tu vi kích, bất ngờ không đề phòng, đều có thể bắn chết Thái Khí cửu trọng người tu luyện!" Chung quanh người tu luyện, sắc mặt thâm biến, từng cái hận chết Hồng Đăng! Minh biết chung quanh có nhiều người như vậy, còn xuất ra dạng này sát khí, phạm là lệch một chút, trời biết, muốn có bao nhiêu người táng thân tại tên nó phía dưới?

Giờ phút này, Giang Minh nhất phi trùng thiên, Thái Khí cửu trọng khí tức, triệt để buông ra, thật giống như một tòa di động sơn phong, hướng phía mười tám chi bay vút lên ra tên nó đập đi, nghiêm nghị nói: "Hồng Đăng, ngươi điên rồi!"

Cùng lúc đó, một cái nguyên bản đứng tại đám người đằng sau, yên lặng quan chiến người tu luyện, thân hình đột nhiên khê động, cuồng bạo chân khí dòng lũ, một thanh nắm ở trước người, có khả năng bị tên nó liên lụy người tu luyện, nghiêm nghị nói: "Mau lui lại!" Người này tu vi không bằng Giang Minh, càng là thực lực cũng không bằng Giang Minh, có lẽ bất lực ngăn cản Hồng Đăng, thế nhưng là bảo hộ bên người người tu luyện, lại là dư xài.

.

Hồng Đăng ha ha cuồng tiếu: "Ta muốn ngươi chết, không ai có thể cứu được ngươi!"

Chỉ thấy mười tám đạo có trước có sau, độ không đồng nhất, nhưng là chạy vội lực lượng đều rất cuồng bạo tên nó, một nháy mắt liền đã bao phủ Lục Trần.

Lục Trần chỉ cảm thấy chính diện như có một tòa sụp đổ sơn nhạc, đón mình đập tới. Rít lên sóng âm, cuồng bạo khí tức, phảng phất giống như từ vong khói lửa! Nếu như ngăn không được tiêu xạ tới tên nó, hán sẽ chết, mà lại sẽ bị bắn ra huyết nhục vỡ nát, hóa thành một vũng máu sương mù, triệt để không còn tồn tại.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong lòng lệ khí, điên cuồng sinh sôi. Hán cùng trước mặt cái này Hồng Đăng, không oán không cừ, từ đâu tới cái này bao lớn cừ hận, muốn đẩy hán vào chỗ chết.

Cuồng bạo sát khí, thuận cột sống, tiêu xạ ra.

Đối mặt Thạch Tiểu Phi, đối mặt Bách Lý Thiên Hà, đối mặt cái khác đối thủ, đều chưa từng từng có tâm tình như vậy. Nhưng là hiện tại, hán bị chọc giận. Trong lúc nhất thời, chín đạo kiếm quang hoà hợp kiếm ý, điên cuồng bạo, phảng phất giống như một đạo ngang qua toàn thân Quang Giáp, quét ngang ra. Phan phan phan phan, một nháy mắt về sau, một chi tên nó đụng vào.

Hung ác lực lượng, tướng kiếm quang phòng ngự oanh ra một cái to lớn lồm. Nhưng là cuối cùng, kéo dài vô tận kiếm ý năng lượng, phản chấn trở về, tướng cái này tên nó đánh thành phân vụn. Nhưng đây chỉ là một chi —— rất nhanh, liên tục mười mấy chi, cùng một chỗ tiêu xạ tới, rơi vào kiếm quang phòng ngự bên trên.

Lục Trần kiếm quang phòng ngự, thật giống như treo ở bên vách núi bên trên đá vụn, từng khối sụp đổ, từng mảnh nhỏ tan rã.

Mất nhìn thấy băng rơi hơn phân nửa, chỉ còn lại về sau một tầng, phảng phất giống như màng mỏng màn sáng. Mà Lục Trần càng là thân hình lắc lư, bị lực lượng cuồng bạo, đóng ở trên mặt đất, ngạnh sinh sinh quét ngang không hạ ba trọng, vị trí chỗ mặt đất, giống như bị cây sắt bạo lực cày cấy, lộ ra một đầu rãnh sâu hoắm.

Lúc này, cuối cùng ba chi tên nó, cũng là lực lượng mạnh nhất tên nó, rơi vào màn sáng lên!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

117, Tinh Quang chi giáp!

Màn sáng lực phòng ngự, đã rơi xuống thấp nhất, căn bản gánh không được ba chi tên nổ nổ bắn ra. . Vừa mới tiếp xúc, giống như sụp đổ pha lê, chia năm xẻ bảy, hóa thành đạo đạo băng tán ánh sáng lấp lánh, tiêu tán vô tung. Ba chi tên nổ nổ lực lượng, cố nhiên cũng có một chút hao tổn, thế nhưng là cuối cùng vẫn là giữ vững đại bộ phận lực lượng!

Chỉ thấy tên nổ vòng quanh cuồng bạo rít lên thanh âm, oanh minh hướng về Lục Trần. Cả hai khoảng cách, không đến một thước!

Cường bạo sóng xung kích, toàn bộ nổ tung, mạnh mẽ đâm tới, Lục Trần thân trên chỉ có quần áo tấm vải, triệt để sụp đổ, phịch một tiếng, nổ chia năm xẻ bảy, mới bay lên, lại bị tên nổ tiêu xạ ra khí kinh đánh trúng, hóa thành hư vô. Lao nhanh tới tên nổ, mắt thấy liền muốn đánh trúng Lục Trần thân thể!

Đem hết toàn lực xông tới Giang Minh hai tròng mắt tinh hồng một mảnh, cuồng bạo khí lăng oanh bắn ra, thế nhưng là cuối cùng vẫn là chậm một bước.

Đoạt Mệnh Liên Hoàn nổ, một khi thi triển, trừ phi thực lực mạnh hơn người tu luyện xuất thủ, không phải không có khả năng ngăn cản. Giang Minh là nhìn xem Lục Trần một chút xú trưởng thành, hân mui phần thưởng thức Lục Trần, mắt thấy Lục Trần liền muốn táng thân tại tên nổ phía dưới, làm sao không kinh, làm sao không giận? Cùng lúc đó, thi đấu khu bên ngoài, lại có mấy đạo khí tức bay vút tới.

Hung man khí tức nổ rộ, không có chỗ nào mà không phải là Thái Khí cửu trọng, hoặc là Thái Khí Đại viên mãn tu vi ba động, một nháy mắt liền đã bao phủ cái này một phương khu vực.

Chung quanh người tu luyện, tròng mắt hạt châu, cố nhiên có mắt người trong mắt ẩn ẩn mang theo thống khoái chỉ sắc, nhưng đại bộ phận đều là một mặt thương tiếc cũng không đành lòng. Bất kể nói thế nào, Lục Trần cũng là Cửu Huyền môn đệ tử, là đồng môn của bọn hắn, Hồng Đăng ở ngay trước mặt bọn họ, dùng loại này thủ đoạn đánh giết đồng môn, thật là để bọn hắn trái tim băng giá không thôi. Lần này nhằm vào Lục Trần, như vậy lần sau liền có thể nhằm vào bọn họ ở trong nào đó cá nhân, từng cái không rét mà run thời điểm, lại mui phần phản nộ.

Có đôi khi, trong lòng tà ác con kia tiểu quỷ một khi phóng xuất, lại nghĩ thu hồi đến liền khó khăn.

Bạo Đoạt Mệnh Liên Hoàn nổ Hồng Đăng mỗi nhìn thấy một chi tên nổ bị vỡ nát, hân tâm liền kịch liệt rung động một chút, chờ đến cuối cùng cái này ba chi tên nổ oanh bắn đi qua, trên mặt khăn trương biến mất không còn tăm tích, đôi chi mà đến, là mui phần dữ tợn đáng tươi cười. Gia hỏa này phảng phất giống như đã nhìn thấy Lục Trần bị bắn giết, một thân khí cơ, điên cuồng nhảy lên.

Về phần Lục Trần, đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, nặng hơn một chút.

Hồng Đăng coi là dạng này liền có thể đem hắn đánh giết, si tâm vọng tưởng! Lục Trần còn có át chủ bài, cái kia chính là Thái Khí ngũ trọng cảnh giới tu vi. Một khi phóng thích Thái Khí ngũ trọng cảnh giới tu vi, nhục thân thể xác lực phòng ngự, sẽ leo lên một cái giai đoạn mới. Thiên quân một tề, Lục Trần ngang tề mình, đề nén tu vi, oanh một tiếng, phảng phất giống như một đạo dâng lên sóng dữ, thuận cột sống, tuôn ra tới.

Thái Khí ngũ trọng tu vi, triệt để nổ rộ. Trên dưới quanh người, sáng chói tinh quang, phảng phất giống như sắc trời đồng dạng, từ Lục Trần trên thân tuôn ra tới. .

Từ trong ra ngoài, hoàn toàn giống mặc vào một bộ Tinh Quang chi giáp! Ông ông chiến minh thanh âm, điên cuồng tuôn ra tới.

Chúng người tu luyện con mắt, đều trừng: "Chuyện gì xảy ra?"

"Thái Khí ngũ trọng?"

"Trời ạ, Lục sư huynh lúc nào đột phá Thái Khí ngũ trọng?"

"Hắn đột phá Thái Khí tứ trọng, mới bao lâu a!"

"Đây quả thực ——" một cái người tu luyện trợn mắt hốc mồm, trong ánh mắt tất cả đều là không dám tin quang hoa. Cũng là Lục Trần đột phá quá nhanh, đem hắn kinh đến.

Chính lúc này, Lục Trần trầm giọng nói: "Bạo cho ta!" Một thân lạnh thấu xương tinh quang, cùng bạo kích tới ba chi tên nổ, hung hăng đụng vào nhau. Hung hân lực lượng, theo thời thế mà sinh, thân thể của hắn, giống như không thể phá vỡ thép tấm, tương ba chi tên nổ tiêu xạ tới lực lượng nhao nhao ăn ở.

Chỉ thấy cuồng bạo tinh quang từng mảnh nhỏ nổ tung.

Dù là tên nô lao nhanh lực lượng, đủ để đánh giết một tôn khó lường người tu luyện, thế nhưng lại không thể xé nát Lục Trần màng da, cho dù là một chút điểm, cũng không có khả năng.

Cùng lúc đó, Lục Trần trên thân phản chấn tới lực lượng, trong nháy mắt nổ tung, trong khi xông một chỉ tên nổ, tại chỗ bạo liệt. Còn lại hai con tên nổ, mặc dù không có bị chấn nát, nhưng phía trên lực lượng cũng bị Lục Trần nổ chí cường nhục thân, ngăn cản trở về.

Đương nhiên bọn chúng tỏa ra một chút lực lượng, cũng tương Lục Trần gắt gao đóng ở trên mặt đất.

Ở đây người tu luyện diện cơ điên cuồng loạn động, con người co vào phảng phát giống như cây kim lớn nhỏ. Bọn hắn nhìn thấy cái gì, đủ để đánh giết Thái Khí cửu trọng người tu luyện tên nổ, thế mà bị Lục Trần nhục thân ngăn lại. Mặc dù Lục Trần nổ rộ nhục thân lực lượng hung hãn làm cho người khác chỉ, thế nhưng là hắn chỉ là Thái Khí ngũ trọng cảnh giới a.

Chẳng lẽ nói, cái này tiến vào nội môn chưa tới nửa năm gia hỏa, đã có được không kém hơn Thái Khí cửu trọng cường hãn nhục thân? Chuyện như vậy, nếu không phải bọn hắn tận mắt nhìn thấy, người khác nói cái gì cũng không tin.

Từng cái phảng phát giống như hóa thân pho tượng, ánh mắt ngu ngơ nhìn xem Lục Trần.

Bay vút mà lên Giang Minh, trên mặt nhiều hơn rất nhiều chấn kinh chỉ sắc, hắn nghĩ tới Lục Trần khả năng còn có cái khác thủ đoạn, nhưng là không nghĩ tới, Lục Trần nhục thân mạnh như vậy! Có lẽ cái khác thủ đoạn, tại hắn tôn này Thái Khí cửu trọng cảnh giới người tu luyện trong mắt không tính là gì, nhưng là chỉ dựa vào phần này hung hãn nhục thân, đủ để rất đứng ở Thái Khí cửu trọng cái quần thể này bên trong.

Trong lúc nhất thời, Giang Minh trong lòng trầm tích sát khí, càn quét không còn, cười ha ha: "Tốt!"

Một cái khác trước tiên ra bảo hộ chúng người tu luyện người, mắt thấy đây hết thảy, lắc đầu, lộ ra một ít khở sở chất chất: "Có lẽ Lục sư đệ thực lực còn không bằng ta, thế nhưng là tương lai của hắn, chủ định xa xa qua ta!"

"Hắn thiên phú rất mạnh —— mạnh để cho ta, thế mà không sinh ra một điểm lòng đỏ kị!" Cái này cá nhân thần sắc rất phức tạp.

Về phần người trong cuộc Hồng Đăng! Trên mặt hắn đáng tươi cười càng chưa rút đi, liền đã đổi lại một cổ khó nói lên lời kinh hãi, hai loại khác biệt quá nhiều thần sắc đồng thời xuất hiện, để khuôn mặt của hắn lộ ra hết sức dữ tợn.

Tinh thần chấn động thời khắc, Hồng Đăng tuôn ra một tiếng hét lên: "Đây không có khả năng!"

"Không có khả năng a!" Hắn tâm, phi thường hồngбет, đã không biết dùng dạng gì ngôn ngữ để diễn tả mình tâm tình, thậm chí sợ hãi trong lòng, chỉ có thể là hóa thành từng tiếng rên rỉ không ngừng sóng âm, oanh minh!

Rống đến nơi này thời điểm, Hồng Đăng nhìn chòng chọc vào, hãm tại mặt đất trở xuống Lục Trần, ngang gào thét, mang theo ánh lửa tỏa ra bốn phía kiếm, thẳng đến Lục Trần đánh tới.

Sự tình như là đã làm xuống, chỉ có thể tiếp tục nữa.

Hắn rất sợ hãi, vô cùng sợ hãi. Bởi vì sợ hãi, cho nên hắn mới không kịp chờ đợi muốn xử lý Lục Trần. Hắn không dám tưởng tượng, Lục Trần nếu là bắt từ, hắn sẽ có kết cục gì!

.

Lúc này, Lục Trần hai tay chấn động, một thân man kinh, phảng phát giống như căng dây cung mở ra đồng dạng sập ra, thuận thế vọt lên, vây khốn hai chân nam thạch nhao nhao nổ tung, thân hình nhấp nhô, đã là nhất phi trùng thiên. Không đợi Hồng Đăng chém giết tới, lực lượng quán chú Phục Giao Kiếm, một kiếm bạo trầm mà xuống.

Hồng Đăng muốn xử lý hắn!

Mà hắn Lục Trần, càng muốn diệt trừ đối phương! Cái này hỗn trưởng, dao động tâm cảnh của hắn, để hắn sinh ra lệ khí, đáng chết! Kinh khủng kiếm quang phía dưới, Hồng Đăng kiếm quang, thật giống như sụp đổ đất đá, vừa đối mặt không đến, đã nổ vỡ nát, lạnh thấu xương kiếm quang, trực tiếp đáp xuống Hồng Đăng trước người.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

1 18, ta muốn giết người, người cứu không được!

Kiểm quang phía dưới, Hồng Đăng đã ngó ngàng, ap không phải hấn không muốn chống cự, mà là hấn thủ đoạn, ở thời điểm này gặp trời sinh áp chế, hoàn toàn không thi triển ra được, chỉ có thể nhìn kiểm quang lao nhanh mà xuống.

Cùng lúc đó, một tiếng nồn nóng thanh âm, vang vọng bầu trời: "Dừng tay!" Cuồn cuộn khí lãng, điên cuồng tiêu xạ ra. Trước mặt khác, vẫn là một mặt vui mừng, từ ân thân chỗ lao ra, chuẩn bị tại Hồng Đăng đánh giết Lục Trần về sau, xuất thủ cứu Hồng Đăng Liễu Cương, giờ phút này trên mặt đã là trời u ám, thật giống như tùy thời, sẽ có một trận mưa lớn mưa như trút nước mà xuống, không nói ra được khó coi.

Cái thẳng này sát khí cuồn cuộn, lật tay một chương, cách mấy trượng hư không, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần đầu cũng không trở về cười lạnh: "Ta muốn giết người, người cứu không được!" Hoàn toàn mặc kệ Liễu Cương bạo kích chương lực, tướng kiểm quang thúc tới cực điểm.

Một nháy mắt, đã là hàng lâm tại Hồng Đăng trên đỉnh đầu. Tôn này đạt tới Thái Khí bát trọng cực hạn tu vi người tu luyện, bị cổ này cuồng bạo kiểm quang kích thích, rốt cục lấy lại tinh thần, nghẹn ngào gào lên: "Phó đường chủ, cứu —— "

Hắn câu nói này chưa nói xong.

Lục Trần tuôn ra tới kiểm quang, toàn bộ rơi vào trên người hấn! Khi khi một tiếng, chỉ thấy Hồng Đăng đang lao nhanh kiểm quang phía dưới, một phân hai nửa, hùng lực kiểm quang phảng phất giống như quét ngang ra vụn vật, hóa thành một cái khát máu cối xay thịt, tướng Hồng Đăng oanh thành một chùm huyết vụ, không còn tồn tại.

Ở đây người tu luyện đều giật mình kêu lên.

Mà lúc này, Liễu Cương nỗ chương lực, đã ép Toái Hư không, ra hiện tại Lục Trần sau lưng.

Lão nhi này đôi mắt bên trong tất cả đều là dữ tợn sắc.

Hồng Đăng có chết hay không, hấn thấy, chỉ là một kiện chuyện rất nhỏ, chỉ là một cái nội môn đệ tử, tính là gì? Máu chốt là, Lục Trần đánh giết Hồng Đăng, đề lão thất phu này thấy được cơ hội, một tiếng kinh thiên động địa gầm thét, từ cổ họng của hấn bên trong bạo: "Nghịch chương, người thật to gan, ngay trước bản Phó đường chủ trước mặt, còn dám đánh giết bản môn đệ tử, người lật trời —— người đưa bản môn pháp luật kỷ cương ở đâu? Thật sự cho rằng, không ai có thể làm gì được người sao?"

"Hôm nay bản Phó đường chủ, đưa người giải quyết tại chỗ, lấy bản chính môn pháp kỷ!" Nói trắng ra là, hấn chính là muốn mượn cơ hội này, công báo tư thù.

Giang Minh thần sắc kinh hãi, nói: "Sư huynh, chậm đã!"

Thế nhưng là Liễu Cương chỗ nào quản nhiều như vậy? Hấn chính là muốn xử lý Lục Trần. Hiện tại liền là thời cơ tốt nhất, một khi kéo dài thêm, liên lụy càng nhiều người, lại nghĩ ra tay, liền không có cơ hội.

Trong lúc nhất thời, lao nhanh ra chương lực càng thấy hung tàn.

Mà Lục Trần một kiếm chém giết Hồng Đăng, không kịp phản ứng, Liễu Cương chương lực đã quét ngang tới. Đây là một cổ áp đảo Thái Khí cửu trọng khí kinh ba động, cuồng bạo khí lãng, lao nhanh lưu chuyển, oanh Lục Trần phía sau lưng điều luyện cơ bắp bày, điên cuồng rung động, thiên quân một tể, Lục Trần một thân cuồng bạo Tinh Quang chỉ ý, gia trì tại nhục thân bên trên. Một ngụm chân khí, điên cuồng vận chuyển, khu sử thân thể của hấn, hướng phía trước vọt lên đi qua.

Thế nhưng là hấn độ, vẫn là chậm.

Chỉ thấy Liễu Cương một chương rơi xuống, Lục Trần trên lưng tinh quang, giống như bị băng tán đồ sứ.

Một nháy mắt về sau, chia năm xẻ bảy, phun khắp nơi đều là. Theo sát lấy, cuồng bạo chương lực, không có bất luận cái gì trở lực rơi vào Lục Trần trên lưng.

Ầm!

Một tiếng phảng phất giống như chuông vang sóng âm tung bay, một cái thật sâu chương ấn, đã hiện ra. Lục Trần kêu lên một tiếng đau đớn, phảng phất giống như bị ném đi đổ ra bao cát, liên tục lăn lộn, ném ra thật xa, hung hăng rơi trên mặt đất. Nội tức chấn động phía dưới, một ngụm đỏ thắm máu tươi, không bị không chế phun tới, lấm ta lấm tẩm máu tươi, nhỏ xuống trên mặt đất, thật giống như đóa đóa tỏa ra hoa tươi, mười phần kiều diễm.

Chung quanh người tu luyện một mặt kinh hãi cùng không dám tin nhìn xem Lục Trần: "Lục sư huynh năng lực kháng đòn mạnh như vậy? Bị Liễu phó đường chủ một chương đánh trúng, thế mà còn tại kiên trì?"

Muốn biết, Liễu Cương chính là danh phù kỳ thực Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện. Cảnh giới cỡ này người tu luyện, tại Cửu Huyền môn có thể đếm được trên đầu ngón tay. Năng tu luyện tới cấp độ này người tu luyện, không có chỗ nào mà không phải là tích lũy thâm hậu, thực lực hung hãn tồn tại. Thế nhưng là bị bức này hung hãn nhân vật bạo kích một chương, Lục Trần chỉ là phun ra một ngụm máu.

Càng làm cho bọn hắn không khỏi kinh hãi, phun ra một ngụm máu Lục Trần, sinh long hoạt hổ, hai tay khẽ chống, cuồng bạo thân thể, tựa như mũi tên đồng dạng hướng phía trước vọt lên đi, người tại nửa không trung, kịch liệt sóng âm đã nổ rộ: "Lão thất phu, ngươi ba lần bốn lượt ám toán ta, đừng cho là ta không biết! Lục mỗ nếu là bắt từ, cái thứ nhất liền giết ngươi!"

Chúng người tu luyện cái cảm đều nhanh muốn đâm chọt trên mặt đất. Dám mắng to Liễu Cương vì lão thất phu, Lục Trần chính là đệ nhất nhân. Bất kể nói thế nào, Liễu Cương cũng là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới, mà lại thân kiêm Hình Luật đường Phó đường chủ, quyền cao chức trọng, thực lực hung hãn, có mấy cá nhân dám ngay mặt quát mắng?

Chỉ thấy Liễu Cương lão nhi này khí cái mũi đều sai lệch, diện cơ điên cuồng nhảy lên. Hắn nghĩ không ra toàn lực của mình một kích, thế mà không thể đánh giết Lục Trần! Để hắn sinh ra một loại bị nhục nhã cảm giác, càng là Lục Trần miệng bên trong phun ra ngoài câu nói kia, thật giống như một cây gai độc, cắm ở trong lòng hắn.

Nếu để cho Lục Trần còn sống từ nơi này rời đi, chính như hắn nói như vậy! Có lẽ phải không được bao lâu, lấy cái này tiểu tử thực lực khủng bố, hắn liền sẽ giết trở lại đến, đến lúc đó hắn Liễu Cương tuyệt đối lại không sức hoàn thù.

Không thể để cho hắn còn sống rời đi nơi này.

.

Lục Trần cảm giác mình gân cốt, đứt đoạn rất nhiều, cuồng bạo cảm giác đau, thật giống như vô số con kiến, điên cuồng cắn xé. Cả cá nhân hành động, đều có chút không tiện. Cùng lúc đó, đối với mình nhục thân cường độ, có một cái nhận thức mới, thế mà năng gánh vác Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới một chương!

Vẫn là đại xuất ngoài dự liệu của hắn.

Bất quá, hiện tại hắn không có bao nhiêu thời gian, cần thận dư vị hung hãn nhục thân, chỉ là muốn dùng nhanh nhất độ, từ nơi này rời đi! Lục Trần năng gánh vác Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới một chương, cũng không cho rằng mình sẽ là một tôn Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới đối thủ! Đối thủ rất mạnh, chính là Cửu Huyền môn có ít cao thủ một trong.

Cho Lục Trần thời gian qua hắn, để như trở bàn tay!

Thế nhưng là hiện tại, Lục Trần thừa nhận mình không phải hắn đối thủ.

Đi!

Trước từ nơi này rời đi, đi tìm Diệp Linh Vân, cầu kiến chương môn sư tôn.

Lục Trần tâm thần chấn động.

Dù là toàn bộ thân thể đều muốn tan thành từng mảnh, nhưng là Lục Trần vẫn như cũ duy trì chân khí không tiết, thét dài một tiếng, kịch liệt sóng âm, từ hắn xương cốt chỗ sâu, huyết nhục màng da bên trong bạo, một nháy mắt về sau, cả cá nhân đã bay vọt lên, tiềm lực bạo phía dưới, chạy vội độ, thế mà so trước kia càng nhanh!

Cùng lúc đó, bên trong trong lòng một cỗ khó nói lên lời vui sướng, đã tràn lan ra. Đây là bởi vì hắn đánh chết Hồng Đăng, lệ khí tiêu giảm, có được tâm cảnh tăng lên, càng là một thân tu vi ở thời điểm này, thành linh run run. Trong lúc vô hình, trên thân thể kịch liệt đau nhức, đều tiêu tán một chút.

Nếu không phải tình huống khẩn cấp, Lục Trần cơ hồ nhịn không được liền muốn lớn tiếng cười như điên.

Nhưng ngay lúc này, gắt gao truy sau lưng hắn Liễu Cương đột nhiên dừng lại bước chân, không có đuổi theo —— mà hiện trường, lâm vào yên tĩnh như chết.

Sau đó Lục Trần liền nhìn thấy phía trước, nhiều một cá nhân, đây là một cái thanh bào thanh niên!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

119, Đại sư huynh, Yến Thánh Minh!

Thanh bào thanh niên thân hình cao lớn, chín thước đi lên vóc người, đã không có Thạch Tiểu Phi kia vốn cổ phần ngọc bên ngoài trong thối rửa hào nhoáng bên ngoài, cũng không có Đông Sơn Dục cùng phóng thích nhục thân về sau Vương Liệt hung hãn, có chỉ là một cổ ngang qua toàn thân khí đáng người không mạnh, lại vừa đúng, một cổ đập đất mọc rễ khí thế, đã tuôn ra tới.

Rõ ràng chỉ là một cá nhân, nhưng thật giống như một cỗ hùng tri trời đồng dâng trào phong nhạc, nằm ngang ở Lục Trần trước người, tướng Lục Trần tuôn ra tới khí tức, một nhảy mắt về sau, toàn bộ vỡ vụn.

Ầm!

Lục Trần rơi trên mặt đất, lúc đầu đã là sắc mặt tái nhợt, phun lên một vòng bệnh trạng đỏ bừng. Càng là vừa mới đề xuống nội tức, lại chấn động, khoe miệng đã là máu tươi bên ngoài thấm.

Hắn là ai?

Lục Trần bị đối phương khí tức, gắt gao áp chế. Rõ ràng chung quanh không có cái gì, nhưng chính là không động được, thật giống như có một con bàn tay vô hình, đem hắn nhấn trên mặt đất, không thể động đậy.

Uẩn linh?

Không phải, đây không phải uẩn linh!

Lục Trần trên trán, một giọt mồ hôi lạnh chảy xuôi xuống tới.

Hắn đến cùng là ai —— người này mạnh, còn tại Liêu Cương phía trên, càng là trước sớm đột phá Thái Khí Đại viên mãn Diệp Linh Vân cũng không so bằng cái này cá nhân.

Chẳng lẽ?

Lục Trần trong đầu, hiện lên một cá nhân.

Ngay tại hắn suy nghĩ lên thời điểm, Liêu Cương cười ha ha âm thanh truyền tới: "Thánh minh, ngươi trở về!"

"Đại sư huynh!"

"Đại sư huynh trở về!"

"Trời ạ, lại là Đại sư huynh à!" Cái khác người tu luyện, hoặc là kính sợ, hoặc là kiêng kỵ nhìn xem thanh bào thanh niên! Liền ngay cả lúc đầu đã xông lên tướng Giang Minh, nhìn thấy người này về sau, bước chân cũng bị ngăn chặn tại nguyên chỗ, dùng sức mạnh liệt về kiêng dè ánh mắt nhìn thanh bào thanh niên.

Lục Trần diện cơ nhảy lên một chút, quả nhiên là Đại sư huynh!

Cửu Huyền môn Đại sư huynh —— Yến Thánh Minh, Trần quốc Thập Phương Anh Kiệt thứ hai tồn tại, một thân thực lực, chỉ ở Thiên Cực Môn Mạc Lâm Phong phía dưới. Thực lực thế này, tự nhiên không phải Liêu Cương chỉ lưu có thể so sánh.

Lục Trần nhìn xem Yến Thánh Minh.

Yến Thánh Minh cũng nhìn xem Lục Trần, thần sắc của hắn cực kỳ bình thản, nhìn không ra hi vọng, chỉ là bờ môi động mấy lần, nói: "Thật sự là nghĩ không ra, Yến mỗ ra ngoài du lịch hơn một năm, bản môn thế mà ra một cái nhân vật như ngươi." Nói đến nơi này, hắn bước chân khẽ chấn động. Một cỗ vô hình khí lãng, đã bay bổng lên.

Một thân quần áo đơn đốp rung động, hắn động, chậm rãi đi hướng Lục Trần.

Liêu Cương nhìn thấy một màn này, hưng phấn cười ha ha: "Thánh minh, tướng cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử, ngay tại chỗ chém giết đi! Kẻ này không nhìn bản môn pháp luật kỷ cương, tội lỗi đáng chém à!"

Hắn thấy, Yến Thánh Minh xuất thủ, so với hắn xuất thủ càng tốt hơn. Bất kể nói thế nào, vị này chính là Hình Luật đường đường chủ, Cửu Huyền môn Đại trưởng lão Quách Vân Hưng đệ tử. Hắn Liêu Cương cố nhiên cũng có trưởng lão chi danh, nhưng lại không so được cái này cá nhân. ạp tại tông môn nội bộ, so với hắn Liêu Cương có thể số lượng lớn nhiều hơn.

Nếu như là hắn xuất thủ, không thiếu được sẽ bị cái khác người tu luyện công kích, nhưng là Yến Thánh Minh, ai dám nói hắn, nói hắn nói đúng là Quách Vân Hưng, muốn chết sao?

Giang Minh nhìn thấy một màn này, có chút nóng nảy hô lên: "Yến sư huynh, thủ hạ lưu tình à!"

Yến Thánh Minh lông mày phong có chút nháy lên, thật giống như không có nghe được những người khác ngôn ngữ đồng dạng, mấy bước liền đi tới Lục Trần trước người, một thân lạnh thấu xương khí kinh oanh bản rất ra.

Phốc!

Cái này một lần, Lục Trần cảm giác, nhất là chân thực. Trên hai vai hạ xuống tới cuồng bạo lực lượng, ngành sinh sinh đem hắn cả cá nhân hướng phía dưới ép xuống.

Lục Trần kêu lên một tiếng đau đớn, chỉ cảm thấy hai cái đùi áp lực cực lớn, rất có uốn cong đi xuống xu thế.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần quanh thân khí huyết điên cuồng vận chuyển, khuôn mặt đã là đỏ bừng một mảnh, một ngụm chân khí không dám trôi đi hết, chống đỡ thân thể của mình.

Loại tình huống này, hắn không thể quỳ. Một khi quỳ, lại nghĩ đứng lên, liền muôn vàn khó khăn.

Ôi!

Lục Trần phun ra một ngụm trọc khí, hai tay trên hai chân cơ bắp, điên cuồng chấn động, đem hắn gất gao chống đỡ, dù là trên người áp lực, tựa như một tòa nặng nề đại sơn, hắn cũng không thể tiết cái này một hơi.

Phốc!

Lúc này, Lục Trần dưới chân mặt đất, không chịu nổi như vậy áp lực bạo liệt, nổ tung từng đầu thâm trầm vết tích.

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong ánh sáng, bày ra: "Thật sự là nghĩ không ra, vẫn là một khối cứng rắn xương cốt! Bất quá ngươi cho rằng xương cốt cứng rắn, liền có thể để chuyện này qua sao? Không thể nào, đánh giết đồng môn đệ tử, mặc kệ cái gì nguyên do, Hình Luật đường đều phải hỏi đến! Ta nếu là ngươi, liền tự mình thành thành thật thật tiếp nhận Hình Luật đường hỏi ý, nếu như ngươi xác thực có oan khuất, Hình Luật đường cũng sẽ không đem ngươi thế nào —— ngươi cứ nói đi, Lục sư đệ?"

Tiếp nhận hỏi ý?

Lục Trần hừ lạnh một tiếng, sợ là tiến vào Hình Luật đường, coi như không có vấn đề gì, cũng có thể bị chỉnh ra vấn đề tới.

Lục Trần đã sớm lĩnh giáo qua Hình Luật đường bộ kia, hắn mới sẽ không mắc lừa.

Một bên khác Liêu Cương, sắc mặt có chút biến hóa, hắn lý tưởng kết quả, liền là Yến Thánh Minh đánh giết Lục Trần, xong hết mọi chuyện! Nhưng là rất nhanh, lão nhi này trong mắt chuyển động mấy lần, cười hắc hắc, tự lâm bản: "Hiện tại không giết tên tiểu quỷ này cũng không có quan hệ, chỉ cần đến Hình đường bên trong, nhân chứng vật chứng đều tại tình huống dưới, dù coi như chương môn ra sức bảo vệ, cũng không giữ được hắn!"

Mặc dù có chút đáng tiếc, không thể nhìn thấy Lục Trần bị đánh giết. Nhưng là nghĩ đến, tiến vào Hình Luật đường đủ loại, lão nhi này trên mặt lại một lần hiện ra đáng tươi cười.

.

Lục Trần đối mặt Yến Thánh Minh áp bách, cứng cổ, không sợ hãi chút nào cười lạnh: "Hình Luật đường? Hắc hắc, liền là người nào đó độc đoán thôi, ta nếu là đi vào, coi như một điểm tội đều không có, đều có thể bị một ít người bào chế ra có lẽ có tội danh đi! Rất xin lỗi, ta không thể cùng ngươi tiến vào Hình Luật đường!"

Yến Thánh Minh thờ dài một cái, đôi mắt bên trong lóe ra kỳ dị quang hoa: "Cơ hội đã cho ngươi, ngươi không nắm chặt, vậy liền chẳng trách Yến mỗ!"

Chung quanh người tu luyện, có ít người nhìn không được nhỏ giọng nói thầm: "Lục sư huynh đây là muốn làm gì?"

"Cùng Yến sư huynh đối nghịch, liền là phản kháng Hình Luật đường a! Phản kháng Hình Luật đường, Hình Luật đường có quyền đem ngay tại chỗ giết chết a!"

"Nếu là ta, ta liền theo! Yến sư huynh cũng không phải không nói đạo lý người a, chỉ cần đem sự tình nói tình tường, chẳng phải không có chuyện gì sao? Lục sư huynh mặc dù đánh chết Hồng sư huynh, nhưng chúng ta đều thấy rõ ràng, là Hồng sư huynh trước hạ sát thủ!" Một cái Thái Khí người tu luyện câu nói này mới nói ra tới.

Liền cảm giác đám người ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người mình, vị này người tu luyện có chút không rõ ràng cho lắm. Nhưng khi hắn ánh mắt rơi vào một mặt dữ tợn Liêu Cương trên người thời điểm, hắn không thể cho mình một bàn tay. Mặc kệ Yến Thánh Minh làm người như thế nào, hắn cuối cùng cũng là Hình Luật đường đệ tử. Lấy Hình Luật đường cùng Lục Trần ân oán, sự tình chỉ sợ sẽ không thiện.

Mà lúc này.

Yến Thánh Minh bàn tay nâng lên, một sợi nhàn nhạt Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, từ trong lòng bàn tay hắn biến hóa ra. Cuồng bạo khí tức, một nháy mắt kéo lên.

Trọng áp phía dưới Lục Trần, quanh thân xương cốt, đom đóp rung động, càng thấy kịch liệt đau nhức, lúc đầu ăn sống Liễu Cương một chường, thân chịu trọng thương, hiện tại lại bị như vậy nghiền ép, thân thể đã đến cực hạn, một khi Yến Thánh Minh tuôn ra tới lực lượng, qua thân thể điểm tới hạn, Lục Trần coi như có được mạnh hơn ý chí, chỉ sợ cũng không chịu đựng nổi.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần ý niệm trong lòng nhắc ngang: Ta không thể ngồi mà chờ chết!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

120, tâm động

Trước kia Lục Trần, là một cái ngơ ngác ngác người, từ khi kinh lịch sinh tử, được ngôi sao màu đen, lúc đến bây giờ, tâm trí của hắn đã sớm rèn luyện đến phẳng phát giống như sắt thép.

Đối phương muốn trấn áp hắn, Lục Trần sẽ không làm thỏa mãn đối phương ý nguyện, hắn muốn phản kháng. Trong lúc nhất thời, cuồng bạo tâm cảnh, tùy ý lưu chuyển, một nháy mắt về sau, bị giam cầm đến không thể động đậy thân thể, đột nhiên có thể động.

Lục Trần một ngụm bắt khuất chí ý, đi ngược dòng nước. Đang muốn không quan tâm bạo công kích mạnh nhất thời điểm, chỉ thấy một đạo màu trắng ánh sáng, từ phía sau tiêu xạ ra, hóa thành một cây màu trắng dây thừng, một thanh cuốn lấy Lục Trần.

Suru!

Lục Trần tích súc lên khí tức, tại chỗ liền tháo bỏ xuống. Chỉ thấy hắn cả cá nhân, thuận màu trắng dây thừng, một đường tiêu xạ, cứ như vậy đường hoàng từ Yến Thánh Minh khí tức bao phủ phía dưới bay đi.

Yến Thánh Minh lông mày phong chấn khởi, thần sắc xảy ra biến hóa, mỉm cười nói: "Diệp sư muội, một năm không thấy, nghĩ không ra ngươi cũng tới mức độ này —— những ngày này, Yến mẫu từ bên ngoài tới, liền nghe đến Diệp sư muội sư muội xếp hạng một đường tiêu xạ, đã danh liệt Thập Phương Anh Kiệt chỉ năm, không tầm thường a!" Lúc nói chuyện.

Yến Thánh Minh trên thân, một sợi ánh kiếm màu xanh, vèo một tiếng tiêu xạ ra, "Người này bất tuân Hình Luật đường hồi ý, Yến mẫu có quyền đem truy nã, còn xin sư muội đừng để ta khó làm!"

Đạo này bay vút lên ra kiếm quang, thẳng đến quán trúng Lục Trần màu trắng dây thừng mà đi.

"Thị thị phi phi, đám người con mắt sáng như tuyết, sao phải nói những thứ vô dụng này?" Diệp Linh Vân lạnh nhạt đáp lại, chỉ thấy hư không bên trong một sợi sương màu trắng kiếm Quang Đột nhưng nổ tung, không đợi thanh quang bay vút tới, liền cùng đối phương hung hăng đụng vào nhau. ap

Thanh quang bạch mạng, cùng một chỗ bạo liệt, không còn tồn tại. Chỉ thấy một sợi thanh phong có chút dập dờn, trừ khử ở vô hình.

Mà lúc này, Lục Trần dưới chân một thực, trực tiếp rơi trên mặt đất —— tại bên cạnh hắn, một người áo trắng như tuyết, tuyệt sắc phong thái, nhẹ nhàng xuất trần, thật sâu khắc ở nội tâm của hắn chỗ sâu.

Chính là Diệp Linh Vân.

Lục Trần cảm giác trong lòng, đột nhiên nhiều một ít đồ vật.

Khả năng này liền là tâm động!

Hôm nay trước kia, Diệp Linh Vân mặc dù xinh đẹp không trông nổi, thế nhưng là nàng xinh đẹp, thật giống như cao không thể chạm son nhạc, không dính khói lửa trần gian thần nữ, không thể chạm đến —— đồng thời Lục Trần căn bản liền không có loại ý nghĩ này, nhưng là hiện tại, hắn tâm phanh phanh nhảy loạn.

Thời khắc mấu chốt, lại là nàng —— trong mơ hồ, Lục Trần có chút mê. Cùng lúc đó, nắm đấm cũng thật chặt bóp lấy: Thực lực vẫn là quá yếu! Nếu như thực lực mạnh hơn một điểm, há có thể bị Yến Thánh Minh nghiền ép? Lại há có thể lần lượt, để Diệp Linh Vân ra hiện tại trước người, vì chính mình che gió che mưa?

Ta còn muốn càng thêm cường đại —— Thái Khí lực trọng, Thái Khí thất trọng, ta muốn tiếp tục đột phá xuống dưới. Lục Trần khí tức trên thân bỗng nhiên sôi trào.

Một ngày kia, hấn muốn đem Yến Thánh Minh cùng Hình đường một mạch hung hăng giẫm tại dưới chân, hấn còn muốn tên chính ngôn thuận đứng tại Diệp Linh Vân trước người, vì nàng che gió che mưa. .

!!!

Lục Trần tâm tư tuyệt không bình tĩnh.

Hiện trường người tu luyện, cũng bình tĩnh không được! Một cái Yến Thánh Minh thì cũng thôi đi, hiện tại Đại sư tỷ Diệp Linh Vân cũng ra.

Mà lại hai người cách không giao thủ, nhìn không phân thắng bại, kỳ thật vẫn là Diệp Linh Vân chiếm thượng phong.

Dù sao nàng ngay trước mặt Yến Thánh Minh, đem Lục Trần cứu được.

Lúc này, Diệp Linh Vân đột nhiên có chút kỳ quái nhìn Lục Trần một chút, hơi nghi hoặc một chút: "Sư đệ, ngươi cùng Đại sư huynh chống lại thời điểm, đều không có cảm giác được tâm của ngươi, có chút gọn sảng, vì cái gì hiện tại ngược lại là loạn rồi?"

Lục Trần diện cơ không để lại dấu vết nhảy lên mấy lần, thầm nghĩ: Đương nhiên là bởi vì ngươi! Như vậy, hấn sẽ không nói ra. Chỉ nói là: "Bởi vì sư tỷ ngươi lại cứu ta, đem ta từ Đại sư huynh khí tức nghiền ép hạ cứu ra, tâm ta tự kích động, thư sướng đến cực điểm, cũng liền loạn."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, nói: "Tốt —— chuyện còn lại, liền giao cho ta, ngươi yên tâm, chừng môn còn có ta, sẽ không nhìn xem ngươi bị Hình Luật đường người khi dễ."

Mà lúc này.

Yến Thánh Minh trên mặt đáng tươi cười càng ngày càng nhiều, nói: "Xem ra người khác nói không có sai, ngươi đã khí ý tương hợp, ngưng tụ kiếm đạo chân ý! Không tệ, rất không tệ, đều nhanh muốn vượt qua Yến mẫu —— bất quá Lục Trần kẻ này cả gan làm loạn, cuối cùng vì phạm với bản môn pháp luật kỷ cương, Yến mẫu chỉ có thể đem hấn tự mình bắt được Hình Luật đường đi."

Lúc nói chuyện, Yến Thánh Minh khí thế trên người càng lộ vẻ nặng nề. Chung quanh người tu luyện, sắc mặt lần nữa đại biến, từng cái hoảng không ngẩng hướng phía hai bên tản ra.

Giang Minh cũng là một thành viên trong đó, hấn một mặt chấn kinh chỉ sắc: "Một năm không thấy, Yến sư huynh thực lực mạnh hơn! Xem ra, hấn chạy tới Thái Khí cực hạn, tiếp xuống liền là ngưng tụ linh cơ, thành tựu uẩn linh!"

"Diệp sư tỷ thực lực cố nhiên cũng rất mạnh, cuối cùng đột phá không đến bao lâu, chỉ sợ không phải hấn đối thủ!" Đương Giang Minh ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên người thời điểm.

Đã thấy cái cô nương này, thần sắc không có biến hóa, mang theo vẻ mỉm cười, nói: "Sư huynh chậm đã, ngươi xem trước một chút cái này mai ảnh lưu niệm phù lại đến nói, thế nào?"

Diệp Linh Vân tại mọi người kinh ngạc ánh mắt nhìn soi mói, một viên ảnh lưu niệm phù bay vụt ra ngoài, rơi vào Yến Thánh Minh trước người.

Yến Thánh Minh sửng sốt, bản năng bắt lấy cái này mai ảnh lưu niệm phù.

Đang chuẩn bị bóp nát thời điểm.

Diệp Linh Vân nhắc nhở: "Sư huynh vẫn là tự mình nhìn tốt."

Yến Thánh Minh đôi mắt chỗ sâu lộ ra một chút giận dữ.

Mà đối thành bên ngoài một bên Liêu Cương bản năng có một chút dự cảm không tốt. Chỉ thấy Yến Thánh Minh tay áo dài lắc một cái, một chùm Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh bay ra, hóa thành phương viên một trượng dư bích chương, đem mọi người ánh mắt che đi.

Tiếp lấy Yến Thánh Minh tướng ảnh lưu niệm phù bóp nát —— nửa khắc về sau, đương bích chương tiêu tán vô tung thời điểm, thần sắc hấn âm trầm, một đôi tròn mắt bên trong ẩn chứa vô cùng kinh khủng phong bạo, hung tợn trừng Liêu Cương một chút.

Diệp Linh Vân mang theo lạnh nhạt đáng tươi cười, nhìn xem thần sắc có chút mất tự nhiên Yến Thánh Minh.

Lục Trần lộ ra vẻ chột hiểu, hấn mặc dù không có nhìn thấy ảnh lưu niệm phù bên trong nội dung, nhưng là mơ hồ đoán được, hấn là một ít Hình Luật đường nhọc nhằn gì.

Hiện tại liền nhìn Yến Thánh Minh lựa chọn thế nào.

Quả nhiên, Yến Thánh Minh trầm mặc mấy hơi thở, ánh mắt nhắc lên một chút, quét ở đây cái khác người tu luyện một chút, hạ lệnh trực khách nói: "Chư vị tất cả giải tán đi!"

Chúng người tu luyện có chút không tình nguyện, nhưng là nhìn thấy Yến Thánh Minh có chút không thoải mái sắc mặt, cuối cùng không có kiên trì, tại

Giang Minh đám người dẫn đầu dưới, một đoàn người đi xuống núi! Rất nhanh, hiện trường chỉ còn lại bốn cá nhân, Lục Trần Diệp Linh Vân, cùng Hình Luật đường Yên Thánh Minh cùng Liêu Cương.

Yên Thánh Minh ánh mắt lần nữa nâng lên, trầm giọng nói: "Sur muội, ngươi muốn thế nào."

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Các ngươi từ bỏ đối Lục sư đệ hời ý truy trách, chương môn sư tôn liền bỏ qua Tô Kiệt, thành toàn các ngươi Hình đường một mạch mưu tính —— giao dịch này, coi như công bằng đi."

Yên Thánh Minh diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, cười: "Thật không nghĩ tới, sư muội không chỉ có là thực lực bạo tăng một mảng lớn, so trước kia cũng lạnh lợi rất nhiều —— cũng được, lần này ta Hình Luật đường liền từ bỏ đối Lục sư đệ truy trách, nhưng là những này liên quan tới Tô Kiệt đồ vật, các ngươi có thể tiêu hủy sao?"

Diệp Linh Vân trầm giọng nói: "Ta chương môn một mạch nói lời giữ lời, tuyệt đối sẽ không đối với việc này tiếp tục dây dưa, cái này một điểm, ngươi coi như tin bất quá ta, hẳn là tin được chương môn."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

121, Truyền Thừa Bí Cảnh!

Liêu Cương thần sắc có chút biến hóa, nhin không được nói: "Thánh Minh —— "

Không muốn hẳn câu nói này mới nói đến một nửa, Yên Thánh Minh thanh âm lạnh lùng đã vang lên: "Đều là các ngươi làm chuyện tốt!" Nói đến nơi này, Yên Thánh Minh áo bào khẽ chấn động, hóa thành một đạo màu xanh ánh sáng lấp lánh từ nơi này biến mất! Hắn tới đột nhiên, đi càng là một điểm dấu hiệu đều không có.

Liêu Cương bị Yên Thánh Minh răn dạy, một gương mặt mo xanh đỏ một trận, không nói được khó coi.

Hắn không phải người ngu, nghĩ đến tất nhiên là nhược điểm gì bị đối phương bắt lấy! Lúc này, tròng mắt chuyển động mấy lần, có chút ít oán hận nhìn Lục Trần một chút, trùng điệp hừ một tiếng: "Tính ngươi tiểu tử gặp may mắn, nếu là nếu có lần sau nữa, ai cũng cứu không được ngươi!" Cái này một lần binh khí ngắn giao tiếp, Yên Thánh Minh đột nhiên đến, để hắn vốn cho rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, ai có thể nghĩ xuất hiện chuyện như vậy?

Có thể nói, Hình Luật đường rơi xuống hạ phong, cái này cũng chưa tính tổn thất một vị nội môn mười vị trí đầu đệ ngũ Hồng Đăng! Chỉ thấy lão nhĩ này mặt đen lên, hất ra ống tay áo của mình, một cái lên xuống về sau, đã là không thấy tung tích.

Mất thấy hai cái vị này rồi đi, Diệp Linh Vân thở dài ra một hơi, tức giận trừng Lục Trần một chút, nói: "Thật sự là không có nhìn ra nha, ngươi gây tai họa trình độ thật sự là không tầm thường —— bất quá, ta thích! Hình đường một mạch ngươi, coi trời bằng vung, đã sớm nên để bọn hắn ăn một chút đau khổ. Hiện tại tốt, ăn trộm gà không thành bị ăn mất nắm gạo, Lục sư đệ, ta trong lòng, tán thưởng hành vi của ngươi, bất quá ta cũng phải phê bình ngươi, lần sau không nên như vậy! Nếu không phải tại Cửu Huyền cung trước, chương môn sư tôn dưới mí mắt, đối được cái khác cái khác, không ai có thể cứu được ngươi."

Lục Trần tán đồng nhẹ gật đầu, nói: "Sư tỷ nói đúng lắm, nếu không phải sư tôn cùng sư tỷ che chở, ta Lục Trần cho dù có chín đầu mệnh cũng không đủ bọn hắn giết, lần sau tuyệt đối sẽ không lại xuất hiện tình huống như vậy."

Diệp Linh Vân mỉm cười gật đầu, nói: "Đi vào đi, sư tôn có chuyện muốn phân phó."

Lúc này, Diệp Linh Vân đẩy ra Cửu Huyền cung đại môn, đi vào trong đó.

Lục Trần quay đầu nhìn thoáng qua một mảnh hỗn độn thi đấu khu, đôi mắt bên trong sắc thái có chút lắng sâu —— chính như chính hắn nói như vậy, lần sau sẽ không lại dạng này, bất quá nếu là nếu có lần sau nữa, hắn sẽ đem những người này toàn bộ xử lý.

Hắn có lòng tin này!

Phút chốc, Lục Trần đi theo Diệp Linh Vân tiến vào đại điện bên trong. Chỉ thấy Tề Vân Thiên chấp hai tay sau lưng, đứng tại chương môn dưới bảo tọa, mất thấy Lục Trần đi tới, xụ mặt răn dạy: "Ngươi cái này tiểu tử, là gan thật không phải là đại a."

Lục Trần vội vàng đi đến Tề Vân Thiên bên người, cung kính nói ra: "Đệ tử có tội."

Hắn nói như vậy.

Tề Vân Thiên ngược lại không tốt lại rắn dầy, thờ dài một tiếng: "Sự tình mặc dù tạm thời hóa giải, thế nhưng là khó đảm bảo Hình Luật đường đảm người kia có thể hay không vận dụng cái khác thủ đoạn —— ai, cũng là vì sự thể đơn lực bạc nha, cho nên tại bản môn Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra trước đó, người trước tiên cần phải đi tránh đầu gió. "

Tránh đầu gió đây là hắn là.

Chỉ là cái này cái gì Truyền Thừa Bí Cảnh, Lục Trần căn bản liền chưa nghe nói qua, không khỏi lỗ tai dựng lên.

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Bản môn Truyền Thừa Bí Cảnh, chính là bản môn còn đứng hàng tới cửa thời điểm, từ đời thứ nhất chương môn, cùng rất nhiều danh túc, cùng một chỗ mở ra tới. Bên trong có bản môn chí cao vô thượng Nguyên Thần truyền thừa, cũng có lịch đại chương môn danh túc lưu tại trong đó bí cảnh truyền thừa cùng Ngưng Đan truyền thừa!"

Lục Trần tròn mắt trừng.

Vân Linh đại lục môn phái phân chia, hắn vẫn là biết một chút. Ti như Cửu Huyền môn bởi vì mạnh nhất người tu luyện chỉ là Ngưng Đan cảnh giới, cho nên chỉ là hạ cửa. Trần quốc đệ nhất Thiên Cực Môn, bọn hắn mạnh nhất cường giả, bởi vì là bí cảnh cảnh giới người tu luyện, xếp hạng còn cao hơn Cửu Huyền môn một cái cấp độ, cho nên liền là trung môn.

Đây cũng là Thiên Cực Môn cường hoành nguyên nhân.

Nếu là Sơn môn bên trong có được Nguyên Thần cấp bậc, cái kia chính là tới cửa ! Lớn như vậy Trần quốc, đều không có Nguyên Thần cấp bậc tồn tại, cho nên cũng liền không có tới cửa cấp Sơn môn khác tồn tại. Trần quốc không có, Vân Linh đại lục cái khác cùng Trần quốc cấp một tồn tại lại có, đây cũng là Trần quốc thực lực lệch yếu nguyên nhân.

Cái này không đề cập tới.

Liền nói Lục Trần là thật hưng phấn lên.

Mặc kệ là cái nào cấp bậc truyền thừa, đối với Lục Trần mà nói, đều là mười phần khẩn yếu. Mặc dù chương không Luyện Tinh pháp, ngôi sao màu đen, cùng cảnh giới toàn bộ triển khai, có thể tu luyện tới Thuần Dương cảnh giới Trích Tinh Thủ, nhưng là những này thủ đoạn quá mức cường hoành, tùy tiện không bỏ ra nổi tới.

Liền xem như Tinh Quang chi ý, cũng mượn nhờ Thiên Tinh Quyền che lấp. Một khi qua Thiên Tinh Quyền cực hạn, lấy cái gì che lấp? Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội đạo lý, Lục Trần vẫn là biết đến.

Một khi bị người khác biết bí mật trên người hắn, chỉ sợ không được bao lâu, liền sẽ bị người khác bắt đi, hoặc là khảo vấn truyền thừa lai lịch, hoặc là làm cắt miếng nghiên cứu.

Loại chuyện này, cũng có thể đoán được.

Nếu là có thể tại Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, đạt được lịch đại tiền bối truyền thừa, sẽ thêm ra một hạng sống yên phận thủ đoạn! Đợi đến thực lực chân chính trưởng thành, liền xem như người khác hữu tâm hoài nghi, vậy cũng phải nhìn xem thực lực của mình có đủ hay không vấn đề này.

Lục Trần ngẩng đầu, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Tề Vân Thiên.

Tề Vân Thiên cười.

Nếu như Lục Trần biểu hiện quá mức tình táo, nói không chừng hắn sẽ sinh ra hoài nghi, thế nhưng là Lục Trần bộ dáng bây giờ, để hắn trong lòng sau cùng một điểm lo nghĩ, tiêu tán vô tung.

Tề Vân Thiên vuốt râu mỉm cười nói: "Nghĩ đến người cũng biết trong này chỗ tốt."

"Người tu luyện, thiếu nhất chính là cái gì? Cái kia chính là truyền thừa! Cái này thiên hạ, không biết bao nhiêu thiên tư trác việt người tu luyện, trở ngại không có tốt truyền thừa, phí thời gian cả đời, yên lặng sống quãng đời còn lại!" Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên trên mặt thêm ra chút vẻ lẩm nhẩm, "Đây cũng là, chúng ta Sơn môn đệ tử, so với cái kia đã lộ tán tu, mạnh hơn địa phương!"

Cái này một điểm, Lục Trần mười phần đồng ý.

Khỏi cần phải nói, liền nói Cự Kinh Bang, còn không phải tương trong bang một số người, đưa đến Thiên Cực Môn đi tu luyện, trước mắt đương nhiên là vì thu hoạch được một loại truyền thừa.

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Mà lúc này đây, cũng là Trần quốc bốn môn, mở ra riêng phần mình Truyền Thừa Bí Cảnh đoạn thời gian, ta Cửu Huyền môn thế yếu, có thể nói là trẻ nhất, nhưng mở ra Truyền Thừa Bí Cảnh, cũng chỉ có không đến hai cái nửa tháng!"

"Một khi Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra, bản môn ba mươi tuổi trở xuống có được Thái Khí cảnh giới tu vi người tu luyện, đều tương thu hoạch được một cái danh ngạch."

"Mà người Lục Trần đương nhiên đã chiếm hữu một cái danh ngạch!"

"Lấy thực lực của người, cảm tới bản môn Ngưng Đan cảnh giới truyền thừa cũng không là vấn đề, nhưng là Ngưng Đan cảnh giới truyền thừa có làm được cái gì? Dạng này nói với người đi, vì sư năm đó đến chính là cái này truyền thừa, lấy về phần dừng bước tại uẩn linh, cũng đã không thể tiến bộ! Cho nên muốn có nhảy vọt giương, chỉ có thể tranh thủ cao hơn truyền thừa, tỉ như bí cảnh cùng Nguyên Thần! Nhưng muốn cảm tới cảnh giới cỡ này truyền thừa, thực lực của người lại có chút không đủ —— bởi vì bản môn bí cảnh cảnh giới truyền thừa, chỉ có ba cái, Nguyên Thần cảnh giới càng là chỉ có một cái!"

"Thế nhưng là người cạnh tranh cũng rất nhiều!"

"Linh Vân cùng Yến Thánh Minh không nói, liền nói nội môn ba vị trước, Giang Minh người cũng nhận biết, Tô Kiệt người cũng hẳn là hiểu rất rõ, đương nhiên còn có đứng hàng đệ nhất dư thành công, cái này càng mạnh."

"Kẻ này xưa nay điều thấp, hiếm khi ra hiện tại người trước, nhưng thực lực tuyệt đối hùng hãn. Tính như vậy, liền có năm cá nhân, thế nhưng là chỉ cao truyền thừa, chỉ có bốn cái! Sư nhiều cháu ít, không có thực lực, không đủ phân đây này." Tề Vân Thiên nhìn chằm chằm Lục Trần.

Lúc này, Diệp Linh Vân xen vào một câu: "Mà lại Dư sư huynh rất mạnh, Thái Khí cửu trọng lúc, ta thắng hẳn cơ hội chỉ có sáu thành mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

12 2, chương môn tặng cơ duyên

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần.

Nói tới nói lui, tựa hồ muốn nói thực lực của hắn không đủ để tranh đoạt chỉ cao truyền thừa? Như vậy, bọn hắn đến tột cùng muốn nói điều gì?

Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong ngẫm lấy thâm ý nhìn xem Lục Trần, nói: "Dư sư huynh đắm chìm cảnh giới này rất nhiều năm! Nếu là hắn nghĩ đột phá, đã sớm đột phá! Hắn các loại chính là, lần này Truyền Thừa Bí Cảnh."

"Tiến vào bên trong cảm tới chính hắn muốn!"

Lục Trần diện cơ có chút run rẩy một chút.

Một cái yên lặng tại Thái Khí cửu trọng rất nhiều năm người tu luyện, tất nhiên là vô cùng đáng sợ tồn tại.

Lúc này, Lục Trần hơi trầm ngâm, nói: "Dư sư huynh mạnh như vậy, ta không cùng hắn tranh, chính là."

Tề Vân Thiên cười: "Người đương nhiên không thể hắn tranh, liền xem như Giang Minh, người cũng sẽ không cùng hắn tranh, đúng hay không?"

Lục Trần nhẹ gật đầu, tại Cửu Huyền môn quen thuộc cứ như vậy mấy cá nhân, Giang Minh đối với hắn trợ giúp không nhỏ, như thế nào lại cùng hắn tranh đoạt truyền thừa?

Tề Vân Thiên nói: "Cứ như vậy, bản môn bí cảnh cảnh giới truyền thừa, chỉ còn lại một cái! Mặc dù Tô Kiệt ngay tại đột phá Thái Khí Đại viên mãn, ý đồ nhúng chàm bản môn Nguyên Thần truyền thừa, càng là có Yến Thánh Minh âm thầm hỗ trợ, nhưng hắn chủ định sẽ thất bại! Đến lúc đó, hẳn ánh mắt, vẫn là sẽ rơi vào cuối cùng này một cái bí cảnh cảnh giới truyền thừa bên trên, cho nên nói, người duy nhất người cạnh tranh, liền là Tô Kiệt!"

"Tô Kiệt kẻ này có thiên lỗ mãng, nhưng là thực lực của hắn, vẫn là phải xa xa qua người. "

"Cho nên, người nếu như muốn cạnh tranh qua hắn, liền phải trong khoảng thời gian này, tăng thực lực của mình, tăng thêm một bước! Đến lúc đó, vì sư cũng sẽ cho người một chút trợ giúp, giúp người chiến thắng hắn! Cái này vì sư nói với người nhiều như vậy nguyên nhân!"

"Bất quá cái này trước đó, vì sư hiện tại muốn dẫn người đi một cái địa phương!"

Nói đến nơi này thời điểm, Tề Vân Thiên có chút nghiêm túc nói: "Cái này địa phương không vì ngoại nhân biết, một khi tiến vào bên trong, có thể sẽ có một ít những chuyện khác —— vì sư hiện tại hỏi người, có nguyện ý hay không đi qua?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Chỉ cần có thể gia tăng thực lực, những chuyện khác đây tính toán là cái gì?" Muốn tại không đến hai cái nửa tháng thời gian, để một thân tu vi tiến thêm một bước, không phải dùng chút đặc thù thủ đoạn.

Mà lại Lục Trần năng cảm giác được, Cửu Huyền môn Truyền Thừa Bí Cảnh, không phải bình thường, có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Cho nên, Lục Trần nhất định phải tăng thêm một bước thực lực!

Tề Vân Thiên mỉm cười gật đầu: "Ngươi phần này quả quyết, quả nhiên không để cho vi sư thất vọng —— tốt, hiện tại liền cùng vi sư đi qua! Linh Vân, vi sư không có ở đây cái này mấy ngày, chuyện nơi đây ngươi hỗ trợ chăm sóc, nếu là có cái gì không giải quyết được vấn đề, có thể đi tìm Thường Vụ đường trưởng lão."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, nói: "Sư tôn yên tâm, đệ tử tất nhiên sẽ không để cho bản môn sinh loạn."

Tề Vân Thiên nói: "Có ngươi câu nói này, vi sư yên tâm!" Ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, đạo, "Còn chờ cái gì? Cùng vi sư cùng một chỗ lên đường thôi!" Một thân lạnh thấu xương khí tức, chuyển động, một nháy mắt về sau, Lục Trần chỉ cảm thấy một cỗ cuồng bạo khí tức, đem hắn toàn bộ bao khóa, tầng tầng hư không liên tục bay chấn động thời điểm.

Lục Trần đã ra hiện tại Cửu Huyền cung bầu trời bên ngoài phía trên, từng đạo lạnh thấu xương khí cơ, xông thẳng lên trời.

Ông!

Một cái lên xuống về sau.

Lục Trần lấy lại tinh thần, đã xuất hiện một chiếc thanh bích sắc phi thuyền trên.

Đây chính là Tề Vân Thiên chương môn tọa giá.

Đối với bậc này năng tại trời không trung phi hành phi hành khí, Lục Trần vẫn hơi hiểu biết. Bậc này tồn tại, cất bước đều là địa nguyên khí, nội bộ khám nạm có thể sinh lực linh trận, cho nên năng ngự không phi hành.

Đương nhiên, cái đồ chơi này, cũng là ăn nguyên tinh.

Bất quá để Lục Trần hơi kinh ngạc chính là, Tề Vân Thiên tọa giá, cùng Diệp Linh Vân kia chiếc phi hành khí tương đối, muốn chật hẹp rất nhiều.

Lục Trần trong lòng toát ra một cái nghi vấn: Vì cái gì đồ đệ tọa giá so sư phụ còn tốt hơn?

Cái nghi vấn này, chỉ là hơi hù dọa mấy đóa bọt nước về sau, liền tiêu thất vô tung.

Mà lên phi thuyền về sau, Tề Vân Thiên liền đi tại phi thuyền phía trước, nhắm mắt Dưỡng Thần, một câu không nói.

Lục Trần hít sâu một hơi, yên lặng vận chuyển một thân chân khí, rèn luyện tu vi, lần này cùng Hồng Đằng tranh đấu, cùng bị Liêu Cương cùng Yên Thánh Minh áp bách, để Lục Trần tâm cảnh, có tăng lên không nhỏ! Hiện tại hắn muốn làm, liền là tướng lần chiến đấu này có được tâm đắc, hết thảy luyện hóa, diễn hóa trở thành tu vi của mình.

Trong lúc nhất thời!

Ngàn vạn nặng lực lượng, tại Lục Trần trong thân thể, kéo dài không dứt chấn động.

Tu vi của hắn cùng thực lực, lặng yên không tiếng động hướng phía trước thẳng tiến.

Một bên khác ngay tại nhắm mắt dưỡng thần Tề Vân Thiên tầm mắt có chút kéo ra, đôi mắt bên trong nhiều một chút ý cười: "Cái này tiểu tử, ngược lại là tuyệt không khách khí, cũng được, liền để vi sư nhìn xem, trải qua cái này một lần chiến đấu, thực lực của ngươi, đến tốt cùng sẽ xảy ra như thế nào biến hóa!"

Như vậy nghĩ thời điểm, Tề Vân Thiên trên mặt đáng tươi cười lại nhiều một chút.

Thời gian lác lác!

Đã là ba ngày đi qua.

Tề Vân Thiên phi thuyền, lấy ngày đi qua tám ngàn dặm độ, một đường tiêu xạ, đã đi vào Thiên Bàn sơn mạch chỗ sâu nhất! Nơi này cùng Thiên Bàn sơn vị trí, có thể nói hoàn toàn trái ngược, một cái tại bắc, một cái tại nam, không có bất luận cái gì tiếp xúc.

Trải qua ba ngày rèn luyện!

Lục Trần không chỉ có thương thể khôi phục, càng là một thân tu vi đã từ Thái Khí ngũ trọng sơ kỳ, đi vào trung kỳ cực hạn, tu vi tăng lên, một thân thực lực tự nhiên cũng có tăng lên!

Một mực yên lặng quán chú Lục Trần Tề Vân Thiên lại càng hải lòng.

Cái này một ngày.

Tề Vân Thiên phi thuyền dừng ở một tòa xanh thăm xanh ngất son phong trước đó, ngọn núi này mặc dù thẳng tắp hùng kỳ, hiểm trở tang thương, nhưng ở đây núi ở giữa, tuyệt không thu hút.

Đến nơi này, Tề Vân Thiên bàn tay có chút nâng lên, một viên lớn chừng bàn tay lệnh bài, bay vụt ra, đâm vào hư không bên trong.

Lục Trần hơi kinh ngạc nhìn xem.

Chỉ thấy Tề Vân Thiên lệnh bài trực tiếp không có vào hư không biến mất không thấy gì nữa. Theo sát lấy, trước mặt hư không, vọt lên một đạo thanh quang, hư không vỡ ra, một cái tiểu xảo môn hộ bày biện ra đến, liền nghe một cái hơi có vẻ lắng sâu thanh âm, từ bên trong truyền đến: "Hoan nghênh đi vào lăng thương các!"

Lục Trần rất là kinh ngạc, nói: "Su tôn, lăng thương các là cái gì địa phương?"

Tề Vân Thiên mỉm cười: "Có thể để người thực lực, nâng cao một bước địa phương."

Lục Trần thở một hơi, nói: "Tốt a."

Tề Vân Thiên cười ha ha, thân hình lác lư, tướng phi thuyền thu lại, đi vào trước.

Lục Trần cũng sẽ không chậm trễ thời gian.

Một trước một sau, phảng phất giống như xuyên thấu trọng Trọng Thủy màn, Lục Trần lấy lại tinh thần thời điểm, đã dùng chân tại một cái phảng phất giống như mặt kính đồng dạng trên bình đài. Bình đài tứ phía, quang ảnh vụn vặt, cái gì đều nhìn không rõ ràng, giống như một cái màn ánh sáng lớn, tương cái này Phương Thiên địa, bao phủ tại nơi này đồng dạng! Mà tại Lục Trần phía trước, lại có một tòa cung điện.

Tòa cung điện này màu sắc u ám, có cực kỳ mãnh liệt tang thương cùng hoang vu khí tức, một chút tức giận đều không có. Nếu không phải cửa cung điện, đứng đầy một người mặc áo bào đen, che mặt mực đích người, Lục Trần cơ hồ liền muốn nhận định nơi này chính là một vùng đất chết.

Lục Trần tâm thần khẽ chấn động, gương mặt lên nhìn, chỉ thấy cung điện cạnh cửa phía trên, treo một phương thạch biển.

Thạch biển phía trên viết ba chữ, chính là lăng thương các .

Mà Tề Vân Thiên lộ ra rất cung kính, thận trọng đi đến đen bào người trước người, nói: "Tại hạ Tề Vân Thiên, muốn vận dụng lăng thương khiến điểm tích lũy, vì Tề mỗ đệ tử, cầu lấy một cái tu luyện mật thất."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

123, Lăng Thương các, kiếm đạo mật thất!

Người áo đen hai con vô cùng thâm thúy tròn mắt, bắn ra hai đạo lãnh quang, rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Người muốn vì cầu mong gì khác cái gì loại hình tu luyện mật thất?"

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Kiếm đạo!"

Người áo đen ánh mắt rơi vào Tề Vân Thiên trên thân, cười khan nói: "Người cũng không phải thứ nhất lần đến Lăng Thương các, hẳn là biết, kiếm đạo tu luyện mật thất, so cái khác loại hình tu luyện mật thất, đất đỏ rất nhiều, thích hợp tiểu huynh đệ này, Thái Khí ngũ trọng tu vi, đều muốn nắm cái điểm tích lũy một ngày, một tháng qua, liền là một trăm năm mươi điểm tích lũy! Mà hai tháng xuống tới, liền là ba trăm điểm tích lũy! Người cần phải nghĩ rõ ràng."

Tề Vân Thiên cười: "Su huynh khả năng sai lầm, Tề mỗ muốn vì ta cái này đệ tử mở ra là thích hợp Thái Khí cửu trọng tu luyện kiếm đạo mật thất!"

Hả?

Người áo đen hai con đôi mắt bên trong đột nhiên nở rộ vô cùng hào quang sáng chói, rơi vào Lục Trần trên thân, không có một điểm dấu hiệu, một chỉ điểm ra!

Lục Trần nheo mắt, mắt thấy Tề Vân Thiên không có phản ứng, cũng biết người áo đen đây là tại khảo nghiệm chính mình. Một thân sáng chói tinh quang, đồ rào rào chấn động, một quyền oanh minh ra!

Cùng người áo đen oanh kích xuống chỉ lực, hung hăng đụng vào nhau.

Trong lúc nhất thời, sáng chói tinh quang nổ tung. Lục Trần thân hình lắc lư, liên tiếp lui ra ngoài mấy bước.

Người áo đen đôi mắt bên trong ánh sáng càng nhiều chút, tầm tắc lấy làm kỳ lạ nhìn chăm chăm Lục Trần, nói: "Ngược lại là xem thường tiểu gia hỏa này! Mặc dù thực lực của hần cùng Thái Khí cửu trọng còn có chênh lệch rất lớn, nhưng là một bộ da màng cường độ, cùng Thái Khí cửu trọng, không kém nhiều —— Tề sư đệ, người cũng biết Lăng Thương các quy củ, cho nên còn xin người thứ lỗi. ập "

Tề Vân Thiên lạnh nhạt nói: "Tề môn năng lý giải, không biết ta cái này đệ tử, có thể hay không tiến vào Thái Khí cửu trọng kiếm đạo tu luyện mật thất?"

Người áo đen nhẹ gật đầu: "Đầy đủ!"

"Mà lại căn cứ bản các quy định, có được vượt cấp thực lực người tu luyện, đều có nhất định ưu đãi. Người cái này đệ tử, càng là ít có dị số, so người lần trước mang tới nữ oa oa, còn làm cho người ngạc nhiên, cho nên ta làm chủ, có thể bớt hai mươi phần trăm! Dựa theo Thái Khí cửu trọng tu luyện mật thất một ngày chín cái điểm tích lũy, bớt hai mươi phần trăm để tính, liền là một ngày bảy giờ hai điểm tích lũy, hai tháng sáu mươi ngày xuống tới, hết thấy bốn trăm ba mươi hai cái điểm tích lũy —— ta hiện tại hỏi lại người, nhưng nguyện tốn hao những này điểm tích lũy?"

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu, đạo: "Ta nguyện ý."

Người áo đen nhẹ gật đầu, một viên lệnh bài ra hiện tại hần trong tay, thành linh liền là Tề Vân Thiên vừa rồi ném ra khỏi kia.

Chỉ thấy từng đạo linh quang chớp động.

Tề Vân Thiên lệnh bài đã bay đến trong tay của hần.

Người áo đen nói: "Tốt, giao dịch đạt thành, người có thể đi về, người yên tâm, hai tháng sau, ta sẽ phái người đưa người đệ tử đưa về Cửu Huyền môn."

Tề Vân Thiên chấp tay nói: "Vậy làm phiền!"

Người áo đen nhẹ gật đầu.

Mà Tề Vân Thiên từ trên thân lấy ra một con túi trữ vật nói: "Trong này có bốn cây bảy trăm năm hòa hâu Linh thảo, cùng một chút năm sáu trăm năm Linh thảo, hần là đầy đủ người tu luyện!"

"Hai tháng về sau, vì sư hi vọng người trở lại Cửu Huyền sơn thời điểm, không chỉ tu vì đột phá Thái Khí lục trọng, của người Kiếm Ý cũng muốn sau khi đột phá kỳ, đạt tới đỉnh phong cấp độ, đã nghe chưa! Nếu là không thể hoàn thành —— sau đó bản môn truyền thừa, người cũng liền đừng nghĩ, hiểu chưa?"

Lục Trần trong lòng cảm động.

Không thể phủ nhận, tại Cửu Huyền môn Tề Vân Thiên có lẽ bị Đại trưởng lão áp chế gắt gao, nhưng là hần thật là một tên hợp cách sư tôn, mặc dù không hiện tại người trước, nhưng là trong bóng tối giúp Lục Trần không biết nhiều ít bận rộn.

Lục Trần trầm giọng nói: "Sư tôn yên tâm, đệ tử tất nhiên sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngài."

Tề Vân Thiên gật đầu cười, lại nhìn người áo đen một chút, nói: "Tiếp xuống hai tháng, làm phiền sư huynh!"

Người áo đen nhẹ gật đầu, tay áo dài lắc một cái, chỉ thấy Tề Vân Thiên đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, người áo đen mang theo thâm ý ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Thật không nghĩ tới, Cửu Huyền môn thế mà ra một vị người dạng này thiên tài, thật là khiến người chấn kinh, lại làm cho người tiếc hận!"

Hần ngôn ngữ rất mâu thuẫn, nhưng là Lục Trần cũng không suy nghĩ nhiều.

Người áo đen ồng tay áo lại là lắc một cái, cung điện đại môn mở rộng, nói: "Thái Khí cửu trọng kiếm đạo mật thất quyền hạn, đã vì người mở ra, người có thể hay không hoàn thành người sư tôn kỳ vọng, liền nhìn người! Hai tháng sau, mặc kệ người có không thành công, người cũng sẽ từ bên trong ra, hiểu chưa?"

Lục Trần nhẹ gật đầu, thân hình lắc lư, vèo một tiếng vọt vào! Vừa mới vào đi, trước người sau người quang ảnh một trận rối loạn. Một nháy mắt về sau, người áo đen biến mất không thấy gì nữa, cung điện biến mất không thấy gì nữa, phảng phất giống như đưa thân vào một khối phiêu phù ở vũ trụ hư không, không đến nẩy trượng lớn nhỏ một khối phiến đá bên trên.

Ngoại trừ dưới chân ba trượng dưới đất là chân thực tồn tại, cái khác địa phương, đều là đen kịt một màu! Một cổ vô cùng lắng sâu khí tức, đột nhiên ở giữa chấn động.

Lục Trần tinh thần chấn động, đây chính là Thái Khí cửu trọng cấp bậc kiếm đạo mật thất? Một thân lạnh thấu xương kiếm ý, mắt tự nhiên lưu chuyển. Đúng vào lúc này, trước mặt hư không đột nhiên băng liệt, một đạo đen kịt kiếm quang, đột nhiên chui ra.

Hù dọa vô cùng hung hãn khí tức, thuận thế mà lên, chỉ là trong nháy mắt đã ra hiện tại Lục Trần trước người.

Lục Trần bản năng muốn vận chuyển nhục thân lực lượng, thế nhưng là đề hấn mười phần khiếp sợ là, đến nơi này, thế mà cảm giác không thấy nhục thân lực lượng.

Một giọt mồ hôi lạnh, không tự chủ được chảy xuôi xuống tới, hấn rút cục mình bạch kiếm đạo mật thất vì sao gọi là kiếm đạo mật thất. Bởi vì nơi này, khả năng ngoại trừ kiếm ý, cái gì khác thủ đoạn cũng không thể thi triển. Quả nhiên ngay tại hấn ý nghĩ này lên thời điểm, lưu chuyển ra tới Phục Giao Kiếm ý đã không nhận được tề minh, hung hãn sóng xung kích, trong chớp lát bạo.

Chỉ thấy Lục Trần trên thân, hùng lực kiếm quang phóng lên tận trời, cùng cái kia đạo từ hư không bên trong tiêu xạ ra kiếm quang hung hăng đụng vào nhau.

Một cổ khó khăn lăm áp chế hấn kiếm ý năng lượng lực lượng nghiền ép xuống tới!

Phốc xích, Lục Trần kiếm ý, một nháy mắt về sau nổ chia năm xẻ bảy, cả cá nhân phảng phất giống như gặp trọng kích đồng dạng, bị kiếm quang bám vào nghiền ép lực lượng oanh thân hình chấn động, đằng không bay lên, hung hăng nện ở phiến đá bên trên.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nội tâm một hồi lâu hỗn loạn.

Đôi mắt bên trong tinh quang không hề nén được bay ra ra: "Quả nhiên là một cái thần kỳ địa phương, trải qua phen này nho nhỏ độ sức, ta cảnh giới tiểu thành hậu kỳ kiếm ý, thế mà hướng phía phía trước tăng lên một bước nhỏ."

"Như vậy, lại đến!" Lục Trần linh thức bay ra ra. Bị đánh tan kiếm ý, lại một lần ngưng tụ, bay là tả, mơ hồ ngâm lấy một cổ son nhạc khí thể.

Càng là trong đó, một sợi tinh quang vờn quanh trên dưới. Đề cổ kiếm ý này, càng lộ vẻ hung hãn.

Giờ khắc này, Lục Trần chín đạo kiếm quang hoàn toàn ngưng tụ —— đã có cơ hội như vậy, vậy liền thừa dịp hiện tại, tướng kiếm ý tăng lên thêm một bước! Dù sao hấn nhục thân gánh chịu năng lượng không giống bình thường, lại hung hãn kiếm ý, đều gánh vác được.

Nghĩ đến nơi này, hư không lại lần nữa chấn động, lại là một đạo kiếm quang, oanh minh mà xuống. Đạo kiếm quang này năng lượng ẩn chứa, so vừa rồi kia một kiếm, không yếu. Vừa mới sinh ra, hư không không ngừng chấn động, kiếm quang vòng quanh cuồng bạo sóng âm thẳng đến Lục Trần.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

124, Thái Khí 6 trọng, kiếm ý đỉnh phong!

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, một thân hung hãn khí lắng đi ngược dòng nước, sắc bén kiếm quang, cần quét bốn phương tám hướng, hung hăng đánh đi lên.

Hai đạo kiếm quang hung hăng đánh vào cùng một chỗ, trong lúc nhất thời, kiếm quang phảng phất giống như hạt mưa đồng dạng rơi xuống. Lục Trần bạo phát đi ra kiếm quang, lại một lần bị oanh rồi ra vỡ vụn, không còn tồn tại.

Cùng vừa rồi đồng dạng, Lục Trần giống như điều bị đứt dây đồng dạng, quăng bay ra ngoài, một đường lăn lộn, kém chút liền từ phiến đá bên trên rơi xuống.

Cho dù thân hình chật vật, thế nhưng là Lục Trần lại vô cùng hưng phấn: "Thật có ý tứ —— xem ra ta Lục Trần, hậu kỳ kiếm ý đột phá Đại thành, cũng không xa!"

Ngẩng đầu một tiếng gào thét, Lục Trần trên người kiếm ý năng lượng lại xông ra.

Thế là, cái này đen như mực không gian bên trong, Lục Trần tỏa ra kiếm ý, lần lượt bị cắn diệt, nhưng là lại lần lượt bộc phát, vòng đi vòng lại, nhoáng một cái mấy ngày đi qua.

Lục Trần đã sớm đạt tới Tiểu Thành cực hạn kiếm ý, thật giống như từ ve kén bên trong chui ra ngoài nhục trùng, phá kén trùng sinh, nhất cử thành tựu hậu kỳ cảnh giới đại thành kiếm ý.

Đạt tới trình độ này.

Lục Trần tưởng suy nghĩ, từ kiếm ý bên trên dồi, một thân mệnh mông kiếm ý tự động biến mất. Chính như hấn dự liệu như thế, khi hấn kiếm ý biến mất thời điểm, hư không bên trong kiếm quang liền ập nấp không ra. Thừa dịp thời gian này, lấy ra một gốc Linh thảo.

Kiếm ý đột phá, như vậy tự thân tu vi cũng không thể chậm trễ. Trong lúc nhất thời, trong thân thể sóng dữ cũng giống như năng lượng vừa đi vừa về lao nhanh!

Phút chốc, Lục Trần tu vi, tiến giai Thái Khí ngũ trọng hậu kỳ cảnh giới.

Đột phá về sau, Lục Trần suy nghĩ kinh cướp, kiếm ý tái khởi, hư không bên trong cuồng bạo kiếm đạo năng lượng, lại một lần tiêu xạ ra. Dữ tợn ba động khủng bố, quanh quần bát phương —— Lục Trần khí phách bay lên, cuồng hồng một tiếng, hậu kỳ cảnh giới đại thành kiếm ý, hung hăng xông tới.

Hai đạo năng lượng tại hư không bên trong điên cuồng va chạm.

Cuối cùng, Lục Trần kiếm ý, vẫn là yếu đi một chút, bị không lưu tình chút nào nghiền thành vụn nát.

Nhưng là Lục Trần không sợ hãi.

Một ngụm chân khí không tiết, lại là lẫn lộn ra kiếm ý lao nhanh ra ngoài.

Thời gian, ngay tại dạng này buồn tẻ vô vị độ sức bên trong, một chút xú đi qua. Lục Trần kiếm ý trình độ, rốt cục tại hơn hai mươi ngày về sau, đạt tới hậu kỳ kiếm ý Viên mãn.

Lại mấy ngày đi qua.

Lục Trần tu vi, tại cuồng bạo Linh thảo năng lượng gia trì dưới, đột phá Thái Khí ngũ trọng đỉnh phong chi cảnh!

Ngay sau đó, điên cuồng rèn luyện vẫn như cũ bắt đầu, cái này một lần, dùng không đến mấy ngày thời gian. Lục Trần liền đem kiếm ý trình độ, tăng lên tới hậu kỳ cực hạn.

Một thân hung hấn kiếm ý tùy ý bay tứ tung, khoảng cách xông phá cuối cùng nhất trọng bích chương, nhìn như không đến một bước, nhưng chân chính muốn vượt qua một bước này, lại vô cùng gian nan.

Lại tổn hao mấy ngày thời gian, vẫn như cũ không thấy động tĩnh. Lục Trần minh bạch, là tu vi hạn chế chính mình.

Lúc này, Lục Trần tạm thời tưởng kiếm ý tu luyện sự tình để ở một bên, lấy ra những cái kia bảy trăm năm hóa hầu Linh thảo, ánh mắt lấp lóe mấy lần, đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, một nháy mắt đã là bạo phát đi ra: "Thái Khí lục trọng, liền nhìn cái này một lần!" Miệng một trương, những này Linh thảo có một gốc tính một gốc, cùng một chỗ ăn hết.

Một cổ mùi phân hung hấn năng lượng, bị ngôi sao màu đen phản hồi ra, lưu chuyển toàn thân trên dưới.

Lục Trần ngẩng đầu tề mình, một thân kinh khủng chân khí, tùy ý lưu chuyển, dẫn lĩnh những năng lượng này, cùng một chỗ thẳng hướng hấn đệ ngũ khí không.

Oanh mở đệ ngũ khí không, tự nhiên cũng liền đạt tới Thái Khí lục trọng.

Chỉ thấy Lục Trần thân thể, cuồng bạo chấn động, thanh âm ông ông, sóng sau cao hơn sóng trước. Khí tức của hấn, nhất thời cuồng bạo phảng phất giống như mưa như trút nước mà xuống mưa to, nhất thời lại hình như mềm mại vô lực mưa thu, hai loại khác biệt khí thế, giao thoa mà sinh.

Thế nhưng là Lục Trần khí thế trên người, càng ngày càng thuần hậu, càng ngày càng lãng lẹ, lại là thật.

Rốt cục —— trải qua Lục Trần bất kể hao tổn rèn luyện, gần nửa canh giờ qua đi, thân thể chấn động mạnh mẽ một chút, đệ ngũ khí không ầm vang nổ tung, các loại chân khí xông đi vào, lại lưu chuyển ra tới thời điểm, lộ ra càng thêm thuần hậu, về sau cổ này cường hóa chân khí, lưu chuyển nhục thân thể xác, cùng Lục Trần hòa nhi.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nguyên bản liền rất hung hấn nhục thân cường độ, thành linh lại tăng một ô.

Nếu có tương đối, cái kia chính là hiện tại nhục thân, ăn sống Liêu Cương một chương, mặc dù cũng sẽ thụ tổn thương, nhưng tuyệt đối sẽ không cùng trước đó đồng dạng.

Cùng lúc đó!

Lục Trần hồn nhi càng gấp khỏe mạnh, dần sinh ra linh thức, so với ban đầu cũng hung hãn không ít. Theo sát lấy hai tay chấn động, một cổ hết sức lực lượng cường hãn, thuận hai tay lan tràn ra.

Nếu không phải cái này tu luyện không gian bên trong, không thể cảm ứng được nhục thân lực lượng, Lục Trần có lý do tin tưởng, hấn nhục thân lực lượng đã vượt qua một vạn năm ngàn cân.

Cái này không đề cập tới!

Liên nói tu vi tăng lên, Lục Trần tâm khí mà cũng thẳng lên đi lên, hai con con người bắn ra từng sợi kỳ quang: "Tu vi đột phá —— như vậy chuyện kế tiếp, liền là đề kiếm ý đột phá đỉnh phong!"

Nổi lòng mà bay tứ tung thời điểm.

Hư không chấn động mạnh mẽ, một sợi so sánh với lúc trước còn cường hãn hơn kiếm quang oanh minh xuống tới.

Lục Trần cuồng hồng một tiếng, tự thân kiếm quang bay lượn đi qua. Chỉ thấy phương này không gian bên trong, kiếm quang lao nhanh, kiếm khí tản mạn khắp nơi, mũi kiếm va chạm, cuồng bạo sóng xung kích, một đạo liên tiếp một đạo, không nói đạo lý phá hủy lực, quét ngang ra ngoài.

Thời gian lần nữa chạy đi, trải qua vô số lần rèn luyện, rốt cục tại khoảng cách hai tháng, chỉ còn lại mấy ngày thời điểm. Lục Trần thiên linh bên trong, phun ra một cổ cực kì kiếm quang sáng chói.

Đạo kiếm quang này, mơ hồ mang theo một sợi ánh sáng màu vàng óng, lúc trước cái kia đạo tinh quang, so sánh với lúc trước rõ ràng rất nhiều, phảng phất giống như một ngôi sao, vờn quanh tại đỉnh phong cấp bậc kiếm ý bên cạnh.

Mỗi một lần chuyển động, kiếm ý quang hoa, liền lóe sáng mấy phần.

Lúc này.

Lục Trần suy nghĩ hù dọa, kiếm ý đột nhiên phân hoá, hóa thành chín đạo kiếm quang, cùng sau khi đột phá kỳ lúc kiếm ý đồng dạng, đơn từng cái đạo kiếm quang tích chứa năng lượng, đủ để so sánh phổ thông đỉnh phong cấp bậc kiếm ý.

Hai đạo cùng một chỗ, liền có thể phản siêu, ba bốn đạo một lên, liền có thể nghiền ép. Nếu là chín đạo hợp nhất, bạo phát đi ra kinh khủng uy năng, Lục Trần tự tin liền xem như đụng phải chân chính Viên mãn cấp bậc kiếm ý, chưa hẳn liền yếu đi nhiều ít, còn có sức liều mạng.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần đôi mắt vừa ý khí bay tứ tung.

Có đỉnh phong cấp bậc kiếm ý, cộng thêm Thái Khí lực trọng tu vi, cùng hung hãn vô song nhục thân, Lục Trần đã có đầy đủ lực lượng! Thực lực như vậy, lại trở lại Cửu Huyền môn, năng lực làm sao hấn người, tuyệt đối là có thể đếm được trên đầu ngón tay, liền xem như Liễu Cương —— Lục Trần trên mặt lộ ra một tia lạnh lẽo đáng tươi cười, cho hấn cơ hội thích hợp, chưa hẳn liền không thể chém giết tôn này không phải đặc biệt mạnh Thái Khí Đại viên mãn.

Cảm giác còn có mấy ngày thời gian, Lục Trần cũng không nóng nảy, tâm tư lắng đọng, yên lặng thôn phệ cái này Phương Thiên địa bên trong phun ra năng lượng.

Nơi này năng lượng mười phần dư dả, dùng để người tu luyện dư xài.

Đáng tiếc là, mấy ngày thời gian, tại Lục Trần toàn tâm toàn ý lúc tu luyện, trong nháy mắt liền đi qua.

Lúc đó ở giữa hoàn toàn đi đến một khắc này, Lục Trần chỉ cảm thấy thân thể khẽ chấn động. Trước mắt quang ảnh sai phân, lấy lại tinh thần thời điểm, đã ra hiện tại phía ngoài cung điện.

Người áo đen vẫn như cũ dùng cặp kia thâm thúy con mắt nhìn xem Lục Trần, nói: "Thời gian đã đến —— ta Lăng Thương các, sẽ có chuyên gia, đưa người đưa đến Cửu Huyền sơn phụ cận!"

Nói đến nơi này thời điểm, người áo đen lòng bàn tay khẽ chấn động, một viên lệnh bài ra hiện tại hấn trong tay: "Đây là Lăng Thương các lệnh bài —— Lăng Thương lệnh, bẻ vào khối này lệnh bài, người có thể tùy thời tìm đọc Lăng Thương các ban bố nhiệm vụ, thông qua hoàn thành bản các nhiệm vụ, kiểm lấy điểm tích lũy, thu hoạch được đến nơi này tu luyện mật thất tu luyện cơ hội!"

125, tâm ma chi thể

Lục Trần nhìn xem lệnh bài trong tay, nổi lòng bay lên. Lãng Thương các nhiệm vụ cái gì, hần thấy, tính không được cái gì! Chân chính để hần đề ý là, nơi này tu luyện mật thất! Có có thể tu luyện kiếm đạo mật thất, khẳng định còn có cái khác mật thất, tỉ như nhục thân —— nếu như năng kiếm được đầy đủ điểm tích lũy, có phải hay không đều có thể đi vào?

Lục Trần nổi lòng ba động, cả cá nhân đều phấn chấn.

Không có cái gì so có thể thu hoạch được tu luyện cơ duyên, để hần càng cao hứng.

Lập tức, tướng lệnh bài thật chặt nắm ở trong lòng bàn tay, nói: "Đa tạ tiền bối!"

Người áo đen thâm thúy đôi mắt bên trong nhiều chút ý cười, nói: "Không quan trọng tạ vẫn là không tạ, ngươi cho chúng ta Lãng Thương các làm việc, ta Lãng Thương các đương nhiên sẽ không bạc đãi ngươi! Cái này bất quá là chúng ta Đồng Giá Trao Đổi —— đương nhiên, lãng thương không thể vì ngoại nhân biết, cho nên còn phải mời ngươi lập xuống tâm ma chi thể, cam đoan sẽ không tương chuyện nơi đây tiết lộ cho người không liên hệ!"

Đây cũng là hần là.

Nhìn ra được, cái này cái gọi là Lãng Thương các, là một cái không thể lộ ra ngoài ánh sáng tổ chức, nhưng là cùng Hắc Liên giáo có tiếng xấu tuyệt không cùng, nếu không phải lần này chương môn sư tôn dẫn hần tới, hần đều không biết lại dạng này một cái địa phương.

Lập tức, Lục Trần dựng thẳng lên ba ngón tay, chỉ thiên lập thế, trầm giọng đến: "Ta Lục Trần nhìn trời phát thế, nếu là tướng Lãng Thương các sự tình, tiết lộ cho người không liên hệ, để cho ta lúc tu luyện, mãi mãi chịu đủ tâm ma chi phạt!" Lời còn chưa dứt, giữa thiên địa hạ xuống một sợi ba động kỳ dị.

Lại là hần lập thế đã thành công, Lục Trần bên trong trong lòng, cũng nhiều một chút kỳ dị cảm giác. Đây chính là lời thề thành tựu khế ước tinh thần! Nếu như hần không tuân thủ lời thề của mình, lấy hần người tu luyện thân phận, thật sẽ có phản phạt hạ xuống tới.

Người áo đen rất hài lòng nhẹ gật đầu, nói: "Hiện tại, ngươi cũng là ta Lãng Thương các người ngoài biên chế một thành viên. Về sau bản các, nếu có tuyên bố nhiệm vụ, sẽ trực tiếp tiến vào Lãng Thương lệnh bên trong! Đến lúc đó, ngươi tự đi hoàn thành là được rồi! Mặt khác, bản các vị trí cũng sẽ không cố định tại một cái nào đó địa phương, nếu như ngươi muốn tìm được bản các đến đây tu luyện, cần thực hiện thông qua Lãng Thương lệnh thông tri, đến lúc đó, liền sẽ có cụ thể địa chỉ gửi đi cho ngươi —— tốt, hiện tại ta cũng làm ngươi ta đưa ngươi trở về."

Chỉ thấy hắc bào nhân này ngón tay một điểm.

Hư không có chút chấn động, từng sợi màu xanh đen bóng loáng lập loè, chỉ thấy một kẻ thân thể vô cùng to con người áo đen từ hư không bên trong đi ra.

Người áo đen quỳ một chân xuống đất, đến: "Thuộc hạ, tham kiến lệnh chủ đại nhân!"

Người áo đen chấp hai tay sau lưng, đi vào trong cung điện, lạnh nhạt thanh âm bay lên: "Lập tức đưa vị tiểu huynh đệ này về Cửu Huyền sơn, không được sai sót!"

"Tuân lệnh!" Người áo đen trầm giọng nói.

Lục Trần chưa kịp phản ứng thời điểm, từng đạo hư không gọn sóng khuếch tán, chỉ thấy trước mắt quang ảnh sai phân, lấy lại tinh thần thời điểm, đã ra hiện tại một cái phi thuyền trên. Cái này phi thuyền, so Tề Vân Thiên tọa giá, còn muốn đơn sơ, thật giống như một chiếc thuyền con, rộng không đủ nửa trượng, dài chừng có một trượng.

Người áo đen đứng thẳng tại phía trước boong tàu bên trên, hai con to lớn con người nhìn Lục Trần một chút, cười hắc hắc: "Ngươi tiểu gia hỏa này vận khí thật sự là tốt! Thế mà bị lệnh chủ đại nhân tự mình trao tặng bản các lệnh bài, để cho ta cũng nhận không được hâm mộ —— tốt, tiểu gia hỏa ngồi xuống a, hiện tại liền đưa ngươi về Cửu Huyền sơn!"

Một tiếng vang ầm ầm, phi thuyền hung hăng chấn động, tạo nên đầy trời màu đen sóng ánh sáng, phăng phất giống như mũi tên hướng phía phía trước núi rừng phóng lên, mấy cái lên xuống, liền từ nơi này biến mất.

Lục Trần ngồi tại phi thuyền trên boong thuyền, suy nghĩ chấn động, vừa rồi kia cá nhân là Lãng Thương các lệnh chủ? Nghĩ đến chức vị cũng không thấp, liền là không biết Lãng Thương các chức vị cao nhất là cái gì?

Lục Trần lại lắc đầu, tướng suy nghĩ chuyển đi.

Có một số việc, không cần thiết biết, lại nói, cuối cùng sẽ có một ngày, cũng sẽ biết những thứ này.

Chỉ thấy phi thuyền lao nhanh, đi thuyền tốc độ, thế mà tuyệt không so Tề Vân Thiên tọa giá chậm! Theo Lục Trần, có thể là bởi vì chiếc này phi thuyền nhẹ nhàng nguyên nhân.

Nhoáng một cái mấy ngày đi qua.

Một ngày này.

Người áo đen tướng phi thuyền dừng ở một ngọn núi trên xà nhà, chỉ vào phía trước đứng vững lên sơn phong, nói: "Cửu Huyền sơn ngay tại nơi đó, quãng đường còn lại đồ, liền dựa vào chính ngươi —— hữu duyên tạm biệt." Một đạo màu đen khí lãng cộ rửa, không cho Lục Trần cơ hội phản ứng, đã đem hắn từ phi thuyền bên trên đánh xuống.

Theo sát lấy, người áo đen không ché phi thuyền, xông thẳng lên trời, mấy cái lên xuống đã không thấy tăm hơi tung tích.

Lục Trần cười hắc hắc: "Gia hỏa này ngược lại là rất cấp bách nóng nảy!" Thân hình lên xuống, thẳng đến Cửu Huyền sơn. Hắn hiện tại, một thân tu vi đạt tới Thái Khí lục trọng, càng là kiếm ý cũng đến đỉnh phong chỉ cảnh, tại không tính nhục thân tình huống dưới, thực lực của hắn, tại hiện hữu tu vi cấp độ, cường hãn làm cho người giận sôi! Mà lại liên tục hai tháng tại kiếm đạo trong mật thất tu luyện, để tu vi bên trong tạp chất không dám nói không có, nhưng tuyệt đối vô cùng hiếm thấy.

Dưới mắt tu vi tiến nhanh, Lục Trần không tự chủ được sinh ra một chút bềnh bễ chi ý. Đây cũng là tu vi tăng lên, lòng tự tin gia tăng, có được một chút tâm cảnh thuế biến.

Như thế như vậy, bất quá mấy cái lên xuống, Lục Trần liền đến đến Cửu Huyền sơn dưới, một đường chạy vội, vượt qua Sơn môn, bước lên Đăng Thiên Lộ, không bao lâu liền muốn đến đỉnh núi.

Hắn muốn đi yết kiến Tề Văn Thiên.

Lại không nghĩ, vừa mới đặt chân đỉnh núi, chỉ thấy sửa chữa đổi mới hoàn toàn thi đấu khu bên trong đứng đầy một người. Người này một thân phiêu động Bạch Bào, mặt như Quan Ngọc, kiếm mi lẫm lẫm, một cổ cực kỳ khí thế bén nhọn, chảy ra ra. Hai đạo phảng phất giống như lãnh điện đồng dạng ánh mắt quét ngang tới, nghiêm nghị nói: "Lục Trần, ta đợi ngươi hơn một tháng, ngươi rốt cục xuất hiện."

"Tô Kiệt!" Lục Trần con ngươi có chút co vào.

Cái này cá nhân cũng không chính là Tô Kiệt? Cùng ngày đó so sánh, hiện tại Tô Kiệt, một thân khí tức càng thêm lắng sâu, cùng Liêu Cương tương đối, cũng không kém bao nhiêu, nhìn ra được, cùng trước kia tương đối, không chỉ có là tu vi tăng lên, càng là thực lực mạnh hơn!

Đón lấy, Lục Trần ánh mắt hướng phía bên cạnh chuyển đi, chỉ thấy bên cạnh còn có một người mặc áo bào đen, dáng người thon thả, diện mạo xinh đẹp, đã thành tựu Thái Khí thiếu nữ! Không phải Bạch Tú Nhi, lại là cái nào?

Lục Trần đôi mắt bên trong gợn sóng kinh ngạc. Hắn không phải đối Bạch Tú Nhi còn có cái gì ý nghĩ, mà là bởi vì hai người này chờ đợi tại nơi này mục đích, không cần nói cũng biết.

Chính lúc này, Tô Kiệt âm thanh lạnh lùng nói: "Nghe nói ngươi một đường tăng lên, từ nội môn mười vị trí đầu xông đến nội môn đệ ngũ —— thật là không tầm thường! Không có kiến thức thực lực của ngươi, Tô mỗ một mực dẫn vì tiếc nuối, cho nên ta tới, ngay tại thi đấu khu đợi! Lại không nghĩ chờ đợi ròng rã hơn một tháng, cũng may ngươi đã trở về, như vậy hiện tại —— ta Tô Kiệt chính thức hướng ngươi khiêu chiến!"

Tô Kiệt một thân cuồng bạo khí tức, điên cuồng nhấp nhô.

Trong cặp mắt dữ tợn sắc diện cuồng bạo phát đi ra, có cừu hận, có nổi giận, có kiêng kỵ, còn có cực kỳ mãnh liệt đồ kị! Nghĩ hắn Tô Kiệt tự khoe là Cửu Huyền môn thiên tài, thế nhưng là hiện tại, hắn cái gọi là thiên tài danh hào, tại Lục Trần như vậy điên cuồng tấn thăng tốc độ trước mặt, đáng là gì?

Hắn bất quá là bề quan tu luyện một đoạn thời gian mà thôi, trở ra thời điểm, toàn bộ thế giới cũng thay đổi! Nếu là còn có thể bình tĩnh, đó mới là quái sự.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

126, Lục Trần vs Tô Kiệt!

Theo Tô Kiệt, Lục Trần đem thuộc về hắn đồ vật, toàn bộ cướp đi. Hắn không thể nhịn, cho nên từ khi xuất quan về sau, liền chờ đợi tại thi đấu khu, chờ đợi Lục Trần. Ai có thể nghĩ, chờ đợi ròng rã hơn một tháng, bên trong phần nộ trong lòng, cũng sớm đã thiêu đốt đến cực hạn. Lúc đầu hắn đã

chuẩn bị từ bỏ, thế nhưng là Lục Trần trở về. Trong lúc nhất thời, Tô Kiệt bên trong lửa giận trong lòng tìm được chỗ tháo nước.

Mất thấy Lục Trần không có nói chuyện, Tô Kiệt đôi mắt bên trong dữ tợn sắc càng lộ vẻ cuồng bạo: "Thế nào, sợ à nha? Cũng không nói Tô mỗ không cho ngươi cơ hội, nếu như ngươi hiện tại liền quỳ trên mặt đất, nhận ta làm chủ, chuyện của chúng ta thanh toán xong, như thế nào?" Nói đến nơi này, Tô Kiệt trên mặt vẻ ngạo nhiên đã bộc phát, "Cửu Huyền môn trên dưới, không biết lại nhiều ít đồng môn, muốn trở thành ta Tô Kiệt chó săn, ta một mực chớ mắt! Nhưng là hiện tại, ta cho ngươi tìm một cơ hội —— thế nào?"

Tô Kiệt đôi mắt bên trong trêu tức chỉ khi tất cả đều xông ra.

Tựa hồ là nghĩ đến Lục Trần quỳ trên mặt đất, hướng hấn cầu tha sự tình, để hấn lập tức thật hưng phấn, nội tâm tích súc lửa giận cũng tiêu tán rất nhiều, trên mặt không tự chủ được mang tới một chút đáng tươi cười. Chính như hấn nói như vậy, cái này Cửu Huyền môn trên dưới, có rất nhiều người muốn trở thành hấn Tô Kiệt chó săn!

Dù sao xuất thân của hấn không phải bình thường.

Một bên Bạch Tú Nhi khoe miệng hơi vênh lên, đôi mắt trung lóe ra hưng phấn quang hoa. Cho tới nay, lần này Cửu Huyền môn đệ tử, nàng là làm chi không then thứ nhất, thế nhưng là từ khi Lục Trần nghịch cảnh quật khởi về sau, hết thấy cũng thay đổi! Nàng thứ nhất, nàng nội môn đệ tử thân phận, còn có cái khác số mơ hồ chỗ tốt, đều không có!

Nếu bàn về Cửu Huyền môn trên dưới, ai hận nhất Lục Trần, trừ nàng ra không còn có thể là ai khác. Có đôi khi, thân mật nhất bằng hữu trở mặt thành thù, bạo phát đi ra cửu hận giá trị, xa không phải những người khác có thể so.

Lúc này, Bạch Tú Nhi nói: "Lục Trần, Tô sư huynh phía sau có dạng gì tồn tại, không phải ngươi năng tưởng tượng! Xem ở ngươi ta quen biết một trận phân thượng, ta khuyên ngươi, vẫn là lập tức quỳ trên mặt đất, nhận Tô sư huynh làm chủ tốt, không phải —— ngươi nghĩ không ra, sẽ có hậu quả gì, chờ lấy ngươi!"

Lục Trần cười, cười rất tùy ý: "Thật sao? Ta ngược lại thật ra rất hiếu kì!"

Hấn nói như vậy, Tô Kiệt mặt, tại chỗ liền âm trầm xuống! Trời u ám, phảng phất giống như Lôi Minh phong bạo, lúc nào cũng có thể hóa thành ngập trời phần nộ hạt mưa phun ra.

Bạch Tú Nhi đôi mắt bên trong nhiều hơn một chút vẻ tức giận: "Lục Trần, ngươi không muốn sai lầm!"

"Sai lầm?" Lục Trần áo bào chấn khởi, phảng phất giống như một vệt ánh sáng rơi vào thi đấu khu bên trên, đến, "Phí lời gì? Không phải liền là muốn cùng Lục mỗ phân cao thấp sao? Ta tiếp liền là —— "

Oanh!

Tô Kiệt trên thân dâng lên nghìn vạn đạo dòng lũ, lẫn lẫn lộn lộn, hóa thành một vệt ánh sáng, ngang qua ở phía sau hấn: "Cho thể diện mà không cần đồ vật, đã ngươi mình tìm không thoải mái, ta Tô Kiệt liền thành toàn ngươi!" Phịch một tiếng, một cổ áp đảo Thái Khí cửu trọng phía trên khí lăng đã cạo rủa!

Chính lúc này.

Nghe đến bên này động tĩnh Cửu Huyền môn người tu luyện, từng cái điên rồi đồng dạng từ dưới núi xông lên! Đã hơn hai tháng, Lục Trần thật giống như biến mất đồng dạng, mà hiện tại hấn lại trở về, đồng thời vừa về đến liền cùng Tô Kiệt chơi lên, trường hợp như vậy, tự nhiên đề bọn hấn hưng phấn vạn phần.

Bởi vì lại có náo nhiệt, có thể nhìn!

Bất quá khi bọn hấn xông lên lần đầu tiên, liền thấy được Tô Kiệt trên thân bạo rạp lên khí lăng, không khỏi kinh hãi thanh âm, từ cổ họng của bọn hấn bên trong bạo phát đi ra: "Thái Khí Đại viên mãn? Trời ạ, Tô sư huynh thế mà đột phá đến Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới! Khí thế thật là đáng sợ a!"

"Đúng vậy a, ta hiện tại cũng không có tới gần, liền cảm giác giống như có một tòa đại sơn nghiền ép xuống tới đồng dạng!"

"Cái này một lần, Lục sư huynh dựa vào cái gì chống cự?"

"Cùng Tô sư huynh tương đối, tu vi cảnh giới của hấn quá thấp!"

Cái này trung có Giang Minh. Vị này người tu luyện sắc mặt có chút biến hóa, cao giọng nói: "Lục sư đệ, không nên vọng động!"

Lục Trần cười nhạt một tiếng: "Ta không có xúc động, đã Tô sư huynh muốn cùng ta phân cao thấp, ta có lý do gì tránh chiến?" Cùng lúc đó, Cửu Huyền cung đại môn ầm vang mở rộng. Một sợi màu trắng quang ảnh hiển hóa ra ngoài, Diệp Linh Vân cũng đến. Vị cô nương này, óng ánh trên ánh mắt trên dưới hạ đánh giá Lục Trần một hồi lâu, cười: "Hơn hai tháng hiệu quả, thật đúng là không tệ đâu!"

Tô Kiệt trên mặt vẻ lo lắng, lại nhiều một chút! Hấn là hi vọng dường nào, Diệp Linh Vân ánh mắt năng ở trên người hấn dừng lại một hồi, thế nhưng là để hấn phần nộ chính là, Diệp Linh Vân từ đầu đến cuối, đều không có nhìn hấn, cho dù là một chút. Thật giống như, không có hấn cái này cá nhân đồng dạng. Bên trong lửa giận trong lòng, càng lộ vẻ mãnh liệt bốc cháy lên. Hấn muốn hưng hăng nhục nhĩ Lục Trần, để Diệp Linh Vân xem thật kỹ một chút.

Đứng tại Tô Kiệt bên trên Bạch Tú Nhi, rõ ràng cảm thấy Tô Kiệt trên thân khí tức ba động, nàng đương nhiên biết đây hết thảy, đều là bởi vì Diệp Linh Vân mang tới. Tiềm ẩn tại đáy mắt chỗ sâu hận ý, đã sôi trào.

Chỉ thấy Bạch Tú Nhi hai cánh tay, nắm chặt nắm tay, trong lòng gào thét: có gì đặc biệt hơn người! Ta Bạch Tú Nhi không kém người!

Cùng lúc đó.

Càng ngày càng nhiều người tu luyện, từ dưới núi chạy đến. Càng là lúc này, cuồng bạo phong thanh bộc phát, hai cổ áp đảo đám người phía trên tu vi ba động, tiêu xạ tới.

Chúng người tu luyện không khỏi hô lên: "Đại sư huynh cũng tới!"

"Còn có Liêu phó đường chủ!"

"Thật sự là nghĩ không ra a, Tô sư huynh cùng Lục sư huynh giao đấu, thế mà lập tức kinh động đến nhiều như vậy đại nhân vật, lần này thật sự có một trận trò hay muốn lên sân á!"

"Đây là tự nhiên, dù sao Tô sư huynh cùng Lục sư huynh phía sau đại biểu cho chúng ta Cửu Huyền môn mạnh nhất hai cổ thế lực ——" một cái Thái Khí người tu luyện nói đến nơi này thời điểm, ngậm miệng lại. Chung quanh cái khác người tu luyện, lộ ra vẻ chột hiểu. Thân là Cửu Huyền môn đệ tử, ai lại không biết chương môn một mạch cùng Hình Luật đường một mạch từ trước đến nay không hòa thuận, mà lại Hình Luật đường một mạch chương không gần như một nửa Thái Khí người tu luyện, cũng có được một tôn có thể cùng chương môn địa vị ngang nhau Đại trưởng lão, cho tới nay, Hình Luật đường thì tương đương với Cửu Huyền môn chủ lưu.

Mà chương môn một mạch, chỉ là ý nghĩa tượng trưng bên trên nhất môn chỉ chủ. Tráng diện bên trên tựa hồ là Lục Trần cùng Tô Kiệt tranh đấu, kỳ thật cũng là chương môn một mạch cùng Hình Luật đường một mạch độ sức. Bởi vì Lục Trần cùng Tô Kiệt, đều là hai mạch đại biểu hình nhân vật.

Lúc này Yên Thánh Minh một thân khí lẫm liệt tục, ngạnh sinh sinh gạt ra một cái cùng Diệp Linh Vân sóng vai vị trí, cười nói: "Thật sự là không nghĩ tới, Lục Trần biến mất hai tháng, thực lực tu vi, so với ngày đó còn muốn cường hoành hơn! Hai tháng, năng đi đến một bước này, Yên môn rất hiếu kỳ, chương môn đến tột cùng là dùng cái gì thủ đoạn, để hắn đạt tới trình độ?"

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Đừng tưởng rằng các người Hình Luật đường làm không được sự tình, chương môn sư tôn liền làm không được! Người vĩnh viễn sẽ không biết, chương môn nắm trong tay dạng gì lực lượng."

Yên Thánh Minh cười nhạt một tiếng: "Úc, thật sao? Nếu như chương môn thật có cái này bao lớn năng lượng, tại sao Cửu Huyền môn, ta Hình Luật đường đệ tử viễn siêu người chương môn một mạch ——"

Diệp Linh Vân đẹp mắt đôi mi thanh tú nhảy lên mấy lần.

Yên Thánh Minh phản kích, mười phần sắc bén, lập tức liền đánh trúng vào Diệp Linh Vân yếu hại.

Lúc này, Yên Thánh Minh lại cười: "Bất quá, dù coi như Lục sư đệ tiến triển nhanh chóng khác thường, thế nhưng là hắn nội tình quá kém, không thể nào là Tô sư đệ đối thủ."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

127, Thiên Hàn Kiếm Pháp, 1 kiếm phi sương!

Diệp Linh Vân hừ lạnh một tiếng: "Lời nói này quá sớm chút đi!"

Lúc này, một cái có chút âm trầm thanh âm vang lên: "Diệp sư muội, Lục Trần bị đánh bại là tất nhiên, coi như người không nguyện ý thừa nhận, y nguyên như là."

Diệp Linh Vân ánh mắt chuyển di, chỉ thấy Liêu Cương tầm kia dùm dỏ mặt, không biết lúc nào, ra hiện tại Yên Thánh Minh bên người, lông mày phong hơi nhíu lại, nói: "Rửa mắt mà đợi."

Liêu Cương hắc hắc cười lạnh: "Vậy liền rửa mắt mà đợi —— lão phu ngược lại là hi vọng Lục Trần viên này ngôi sao của ngày mai năng thủ thắng, thế

nhưng là, ai bảo hấn đối thủ là Tô Kiệt đâu? Lục Trần coi như đem hết toàn lực, cũng không thể nào là Tô Kiệt đối thủ!"

Diệp Linh Vân không tiếp tục nói chuyện, chỉ là tướng ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân. Vốn đang là có chút không yên lòng, thế nhưng là đương nàng nhìn thấy Lục Trần tự tin đáng tươi cười, trong lòng chỉ có một điểm lo nghĩ tiêu tán trống không.

Lúc này, trầm mặc một hồi lâu Lục Trần, trầm giọng nói: "Sur huynh, người muốn tràn diện đều đã đến —— như vậy, phải chăng có thể bắt đầu rồi?"

Tô Kiệt đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, thân hình chấn động: "Như người mong muốn!" Một tiếng vang âm âm, một đạo cuồng bạo kiếm quang, từ trên người hấn bạo phát đi ra! Kiếm quang tùy ý bốc lên, diễn sinh ra tới khí tức ba động, quét ngang bát phương, một kiếm chấn khởi, chỉ thấy tuyết rơi đồng dạng kiếm quang, vù vù bạo phát đi ra.

Chúng những người tu luyện giật mình kêu lên, dù là kiếm quang không phải hướng về phía bọn hấn tới, vẫn như cũ kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người: "Thật mạnh kiếm ý!"

"Cái này chỉ sợ sẽ là đỉnh phong cảnh giới kiếm ý đi!"

"Một kiếm phi sương —— không phải là đỉnh phong cảnh giới Thiên Hàn Kiếm Pháp đỉnh phong ý cảnh sao?" Một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đôi mắt bên trong vẻ kiêu dè bạo phát đi ra.

Trong đám người Giang Minh, diện cơ nhảy lên mấy lần: "Không nghĩ tới gia hỏa này đột phá Thái Khí Đại viên mãn không nói, thế mà còn ngưng tụ đỉnh phong kiếm ý! Bất quá, tựa hồ có chút không đúng!" Đôi mắt bên trong lộ ra một chút nghi hoặc.

Chính như Giang Minh đoán như thế.

Tô Kiệt kiếm ý có chút không đúng! Bởi vì lần này đột phá, hấn vội vàng xao động, nếu như dựa theo kế hoạch lúc đầu, hấn chuẩn bị đột phá đỉnh phong kiếm ý về sau, lại đột phá Thái Khí Đại viên mãn, thế nhưng là bởi vì Lục Trần quật khởi, nhiễu loạn tinh thần của hấn, lấy về phần chậm chạp không thể lĩnh ngộ đỉnh phong kiếm ý, cho nên chỉ có thể đột phá Thái Khí Đại viên mãn lại đột phá đỉnh phong kiếm ý.

Nhìn tựa hồ không khác nhau nhiều lắm, kỳ thật khác nhau lớn. Không có đột phá Thái Khí Đại viên mãn trước đó, đột phá đỉnh phong kiếm ý, sẽ để cho Thái Khí cửu trọng thực lực, tăng lên tới cực hạn, một khi thành tựu Đại viên mãn, đến lúc đó gia tăng lực lượng, liền sẽ tại cơ sở này bên trên, tăng lên.

Trương phản, đột phá về sau tại ngưng tụ, liền thiếu đi cái này mấu chốt.

Cho dù là sau đó cũng ngưng tụ đỉnh phong kiếm ý, vẫn như cũ tránh không được thực lực thiếu thốn. Đây cũng là Tô Kiệt tâm tính mất cân bằng một nguyên nhân trọng yếu —— hấn thấy, đều là bởi vì Lục Trần tạo thành. Lần này xuất thủ, một kích chí lực, đã bắn ra tới cực điểm.

Đương nhiên người tu luyện đều nhìn không ra cái gì, có được không tầm thường ánh mắt Yến Thánh Minh cùng Diệp Linh Vân đều thấy được. Yến Thánh Minh lòng này phong hơi nhú lại, có chút bất mãn hừ một tiếng: "Tại sao muốn dạng này?"

Diệp Linh Vân cười: "Xem ra sur huynh cũng đã nhìn ra."

Yến Thánh Minh diện cơ có chút nhảy lên.

Đứng ở bên cạnh hấn Liêu Cương, nhìn chăm chăm Diệp Linh Vân tầm kia kinh tâm động phách mặt, nói: "Đúng thì thế nào? Coi như Tô sư đệ chưa thể đạt tới trạng thái mạnh nhất, cũng không phải Lục Trần có thể sánh được, tới thiếu đỉnh phong kiếm ý cái này một quan —— a, cái này sao có thể!" Bên trên câu nói, hấn còn muốn nói, Tô Kiệt chỉ dựa vào đỉnh phong kiếm ý, liền có thể chém Lục Trần.

Thế nhưng là trong nháy mắt!

Hấn trùng lên tới trông mắt, liền thấy được Lục Trần trên thân lao nhanh lên một đạo kiếm quang sáng chói.

"Đỉnh phong kiếm ý, đáng chết đồ vật, đây không có khả năng a!" Liêu Cương tay chộp vào sợi râu bên trên, không để ý, tướng sợi râu thu hạ tới một thanh, đau đến lão nhĩ này nhe răng nhếch miệng.

"Tu vi như vậy, làm sao có thể gánh chịu đỉnh phong kiếm ý?" Liêu Cương thân hình lắc lư mấy lần, kém chút dọa đến ngồi sập xuống đất. Đôi mắt bên trong, chấn kinh, nghi hoặc, kiêu kị, còn có mãnh liệt sợ hãi, không thể ức chế bộc phát.

Khủng bố như thế thiên phú, như thế cuồng bạo thực lực. Liêu Cương không dám tưởng tượng, đương Lục Trần chân chính trưởng thành thời điểm, sẽ là cỡ nào quang cảnh.

Yến Thánh Minh con mắt không khỏi híp lại, một thân lạnh thấu xương áo bào, khẽ chấn động, biểu thị hấn tâm, đã loạn.

Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong sắc thái càng thêm sáng chói, tinh quang rạng rỡ, mang theo một cỗ khác óng ánh chi quang, hơi nhếch khóe môi lên lên, lộ ra một tia lạnh nhạt đáng tươi cười: "Lục sư đệ, thật đúng là không tầm thường đâu."

Cái khác người tu luyện, từng cái trùng mắt hạt châu.

Về phần Bạch Tú Nhi, cô nương này trong cơn mê, đã bị chấn kinh bao phủ.

Chỉ thấy giữa sân, hai đạo kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau. Trong lúc nhất thời, kiếm quang mãnh võ phảng phất giống như hạt mưa rơi xuống, bay là tả sắc bén khí kinh, chẳng có mục đích từ phía quét ngang.

Liền nghe, Tô Kiệt chấn kinh toàn trường tiếng rống giận dữ bộc phát: "Người giấu thật sâu a!" Chỉ thấy cuộn cuộn kiếm quang, âm vang nổ tung, Tô Kiệt chấn khỏi một thân lạnh thấu xương Bạch Bào, nhất phi trùng thiên, kiếm trong tay quang nhúc nhích, một đạo phảng phất giống như dải lụa màu trắng đồng dạng kiếm quang, điên cuồng quét ngang ra.

Hung ác bá đạo, mang theo liều lĩnh tình thế, thẳng đến bị hỗn loạn kiếm quang vây quanh Lục Trần oanh kích xuống dưới.

Trong lúc nhất thời, càng thêm hung hãn chùm sáng, ngang qua thiên địa!

Bên sân những người tu luyện, trông mắt đều nhanh muốn từ hốc mắt của bọn họ bên trong nhảy ra ngoài: "Tô sư huynh bạo phát!"

"Thật là đáng sợ uy năng!"

"Đúng vậy a, một kiếm phía dưới, cho dù Lục sư huynh thực lực kinh thiên, chỉ sợ cũng không chiếm được chỗ tốt đi!"

"Vẫn là tàn ra một chút tốt, tuyệt đối không nên áp sát quá gần, không phải đợi lát nữa kiếm quang mất khống chế, có thể sẽ có sai tổn thương a!" Một câu, hù dọa rất nhiều người đồng ý. Trong lúc nhất thời, thi đấu khu năm trượng phạm vi trong vòng, ngoại trừ Diệp Linh Vân Yến Thánh Minh Liễu Cương, cùng Giang Minh bức này tự phụ thực lực người tu luyện bên ngoài, những người khác tất cả đều lui ra.

Lúc này, Liễu Cương trùng điệp hừ một tiếng, tướng nắm chặt roi sợi râu ném xuống đất, trên mặt vẻ hung ác, không còn che giấu bộc phát: "Tô Kiệt bộc phát thực lực chân chính, Lục Trần thua không nghi ngờ!"

Yến Thánh Minh thở dài ra một hơi, trên mặt nhiều một chút bình tĩnh. Nghĩ đến, hẳn nhìn thấy Tô Kiệt liều lĩnh bộc phát, cũng rất đồng ý Liễu Cương cái quan điểm này.

Mà Diệp Linh Vân trên mặt đáng tươi cười lại càng nhiều một chút: "Có lẽ không nhất định đâu!"

.

Thi đấu trong vùng Lục Trần, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời chảy xiết xuống tới kiếm quang, trên mặt thần sắc rất bình tĩnh, đã đối phương nổ rộ toàn bộ thực lực —— như vậy, hẳn cũng không cần thiết che giấu! Thái Khí lực trọng cánh giới tu vi ba động, triệt để giải phong. Từng sợi kỳ quang, liên tục không ngừng lấp lóe.

Lục Trần bạo phát đi ra khí tức càng lộ vẻ lắng sâu, kiếm trong tay ý hoà hợp hiện hữu chí cường nhục thân, đi ngược dòng nước!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

128, cục diện nghịch chuyển, nhục thân nghiên ép!

Kinh khủng sóng xung kích, vòng quanh tinh quang rạng rỡ kiếm quang, cùng trên bầu trời rơi xuống sương trắng cũng giống như kiếm quang, hung hăng đụng vào nhau. Trong lúc nhất thời, bay đầy trời sương loạn vũ, từ phía tinh quang bao táp, phảng phất giống như sơn băng địa liệt, đất đá nhấp nhô tiếng vang ồ ồ thanh âm, điên cuồng nổ tung.

Thi đấu khu trên bầu trời, đã là cháy bỏng một mảnh, không phân biệt chi tiết.

Lục Trần cùng Tô Kiệt bao phủ tại kiếm quang trong cuồng triều, hoàn toàn không thấy tung tích.

Chúng người tu luyện con mắt, trừng căng tròn, liều mạng muốn bắt giữ hai người tung tích, thế nhưng là lại chỗ nào thấy được? Từng cái mặt lộ vẻ kinh dị đồng thời, nhao nhao tiếng nghị luận, rốt cuộc áp chế không nổi bạo phát đi ra: "Các người nói một chút, Lục sư huynh cùng Tô sư huynh, ai sẽ thắng?"

"Ta cảm thấy Lục sư huynh sẽ thắng." Một cái Thái Khí cảnh giới người tu luyện, yếu ớt nói.

Lại không nghĩ câu nói này mới ra ngoài, một cái xuất thân Hình Luật đường đệ tử cười lạnh: "Lục Trần sẽ thắng? Người đẹp đi đi! Lục Trần liền là một

cái đặc chí tiểu nhân, không thể phủ nhận hẳn có chút thực lực, thế nhưng là tại nội môn thứ ba, mà lại đã đột phá Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới Tô sư huynh trước mặt, hẳn ngoại trừ không biết từ nơi nào tu luyện được tới đỉnh phong kiếm ý, còn có cái gì? Tu vi, bị áp chế, thực lực bị áp chế! Càng là hiện tại, Tô sư huynh nghiêm túc, Lục Trần tất nhiên sẽ lộ ra nguyên hình!"

"Sư huynh nói rất đúng!"

"Liên nên như thế!" Mấy cái Hình Luật đường đệ tử, trăm miệng một lời nói, từng cái nhấc ngang tới ánh mắt, nhìn chăm chăm vị kia cho rằng Lục Trần sẽ thắng người tu luyện.

Tôn này người tu luyện diện cơ hung hăng nhảy lên, cuối cùng vẫn là không có phản bác.

Cái khác người tu luyện, mắt thấy Hình Luật đường đệ tử nói chuyện, từng cái cũng ngậm miệng lại. Tại Cửu Huyền môn ai cũng biết, thà rằng đắc tội nội môn mười vị trí đầu, cũng không cần đắc tội Hình Luật đường đệ tử, bởi vì đám người này sẽ dùng hợp lý hợp tình phương thức ám toán đắc tội bọn hắn người, ai bảo Hình Luật đường tại Cửu Huyền môn là thế lực lớn nhất đâu?

Một bên khác, hận Lục Trần hận sâu tận xương tủy Liễu Cường, vỗ bắp đùi của mình, cuồng tiếu không ngừng: "Lục Trần cái này không biết chết sống đồ vật, thế mà còn muốn phản kháng, lão phu nhìn hẳn là sống không kiên nhẫn được nữa!"

Lão nhi này trong ánh mắt sát khí, không còn che giấu bộc phát, hẳn không kịp chờ đợi muốn nhìn thấy Lục Trần bị trấn áp.

Cùng hắn cùng nhau Yên Thánh Minh, lông mày phong có chút nhảy lên, trên mặt đáng tươi cười càng nhiều một chút.

Về phần Diệp Linh Vân, vẫn như cũ thần sắc lạnh nhạt.

Bị nàng nhìn trúng người, sao lại như xe bị tuột xích?

.

Ngay tại chúng người tu luyện, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm thi đấu khu ở giữa lao nhanh không ngừng kiếm quang thời điểm, liền nghe một tiếng kinh thiên động địa tiếng oanh minh nổ tung, đầy trời kiếm quang phảng phất giống như một cái bị xé ra vỏ trứng gà, một phần hai đoạn, lộ ra lúc trước bị chìm ngập tại trong kiếm quang hai cá nhân.

Lục Trần cùng Tô Kiệt!

Chỉ thấy Lục Trần hai cái đùi thật sâu cắm vào mặt đất trở xuống, mà Tô Kiệt tấn công mà xuống thân hình hiện tại cũng rơi trên mặt đất. Hai cá nhân thần sắc hoàn toàn khác biệt, Lục Trần thần sắc bình tĩnh, Tô Kiệt đã bị phần nộ hòa điểm bao phủ, cả khuôn mặt đều bắt đầu vận vẹo, lại không nửa điểm phiến phiến gai công từ phái đoàn, có chỉ là, phần nộ, tức giận nữa!

"Lục Trần!" Tô Kiệt một thân khí tức điên cuồng bộc phát, thật giống như một con dã thú phát cuồng, một thân mãnh liệt kiếm quang lại lần nữa kinh ngạc.

Lục Trần cười lạnh: "Người không có cơ hội!" Lúc nói lời này, trên dưới quanh người cuồng bạo sóng xung kích, kéo dài không dứt bạo phát đi ra. Răng rắc răng rắc thanh âm, thuận hai chân của hắn lan tràn, lại là khí kinh dâng trào, cả cá nhân từ dưới đất tránh ra thời điểm, đem trọn khối mặt đất cho sụp đổ.

Đầy trời đá vụn bay tán loạn, Lục Trần nhất phi trùng thiên.

Một nháy mắt, Lục Trần hung hãn khí tức, tỏa ra! Mặc dù vẫn như cũ chưa hết toàn lực, nhưng cũng vận chuyển vượt qua một vạn hai ngàn cân lực lượng! Lực lượng như vậy giá trị, đã không kém gì bình thường Thái Khí Đại viên mãn! Đương nhiên nếu là triệt để nở rộ trên người lực lượng, kia hoàn toàn liền là nghiền ép.

Nhưng là Lục Trần không thể làm như vậy, bởi vì kia là hắn chân chính át chủ bài.

Lần này xuất kích, Lục Trần liền là không cho Tô Kiệt kiếm ý bộc phát cơ hội. Bất kể nói thế nào, người này tu vi ở trên hắn, tức chính là mình cũng nắm trong tay đỉnh phong kiếm ý, cuối cùng vẫn là có chút chênh lệch. Ngăn chặn đối phương sở trường, sau đó khiến cho Tô Kiệt cùng hắn độ sức nhục thân lực lượng.

Đây chính là Lục Trần mục đích.

Lục Trần có lý do tin tưởng, đối phương nhục thân lực lượng tuyệt đối không mạnh.

Ý niệm trong lòng thay nhau nổi lên, Lục Trần một quyền bạo kích lúc đi ra, sáng chói tinh quang, tùy ý tỏa ra.

Phanh phanh phanh!

Một nháy mắt kinh lực sóng xung kích, đơn giản thô bác tướng Tô Kiệt chưa hoàn toàn nở rộ kiếm ý ngạnh sinh sinh đè trở về.

Không có biện pháp, kiếm ý lại nhanh lại thế nào so ra mà vượt, Lục Trần nhục thân lực lượng trong nháy mắt bộc phát. Thi triển nhục thân lực lượng, chỉ

cần động liền có thể! Mà thi triển kiếm ý, trước tiên cần phải vận chuyển linh thức, tốc độ nhanh chậm, một mắt hiểu rõ! Cũng chính là dạng này nhỏ xíu chênh lệch, để Lục Trần khí thế một nhảy mắt nhảy lên tới đỉnh điểm.

Tô Kiệt khuôn mặt điên cuồng loạn động: "Hỗn trưởng đồ vật!" Roi vào đường cùng, đôi mắt bạo kích xuống tới nắm đấm, chỉ có thể là tương một thân Thái Khí Đại viên mãn chân khí lưu chuyển, kích phát lực lượng mạnh nhất, nghênh kích đi lên.

Àm!

Tại vô số người tu luyện ánh mắt nhìn soi mói, Tô Kiệt kêu lên một tiếng đau đớn, dáng người dong dỏng cao, hung hăng lắc lư một chút.

Lực lượng giao phong, hần quả nhiên rơi xuống hạ phong!

Lục Trần ha ha cuồng tiếu, thân hình lại lần nữa bay vọt, mượn nhờ Tô Kiệt lực lượng cuồng bạo, bay vút lên giữa không trung, lẳng không quay người, lại là một quyền oanh kích xuống.

Tô Kiệt sắc mặt, không nói ra được khó coi.

Đối mặt loại tình huống này, hần rất muốn nở rộ kiếm ý, thế nhưng là Lục Trần không cho hần cơ hội.

Lúc này, Tô Kiệt chỉ có thể là lần nữa phản khởi hai cánh tay của mình.

Àm!

Lại là một tiếng trầm muộn tiếng va đập, Tô Kiệt dưới chân mặt đất, phảng phất giống như gặp trọng lực nện gỗ, toác ra từng đầu vết rạn, cả cá nhân phảng phất giống như cái đỉnh đồng dạng bị sa vào, cục diện nhất thời đảo ngược.

Bên sân người tu luyện, tròn mắt đều nhanh muốn từ trong hốc mắt trừng ra: "Tại sao có thể như vậy!"

Nhất là mấy cái Hình Luật đường đệ tử, sắc mặt âm trầm hết sức khó coi.

Một bên khác Bạch Tử Nhi, gương mặt trắng bệch một mảnh, trong con mắt nhiều chút khác sắc thái, nàng sững sờ nhìn lên trên bầu trời, một lần lại một lần tấn công xuống tới Lục Trần, đôi mắt bên trong đan vào một chỗ thần sắc, hết sức phức tạp, tự lẩm bẩm: "Không thể nào! Tô sư huynh không có khả năng bị Lục Trần đánh bại! Đây không có khả năng!"

Trong lúc vô hình, nàng căn bản là không có lông qua nắm đấm, bóp chặt hơn một chút.

Về phần Liễu Cuồng, lão nhi này sắc mặt cũng phát sinh thay đổi cực lớn, được không dễ dàng tích súc lên dáng tươi cười, trong nháy mắt lại biến mất đến vô tung vô ảnh. Trùng lên tới hai con con người, dựng dưng ra dáng sợ phong bạo.

Diệp Linh Vân lòng có cảm giác nhìn thoáng qua Liễu Cuồng, đôi mắt chỗ sâu tàn khốc, lấp lóe một chút, sau một khắc, ánh mắt rơi vào Yến Thánh Minh trên thân, cười: "Đại sư huynh, người thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

129, đánh bại Tô Kiệt, nội môn trước 3!

Không đợi Yến Thánh Minh trả lời, thi đấu khu bên trong lại là một tiếng kịch liệt oanh minh truyền đến, chỉ thấy Tô Kiệt một thân quần áo nhao nhao băng liệt, bạo lộ ra nhục thân màng da, nổ tung từng đầu miệng máu, cả cá nhân không nói ra được chặt vật, thân thể lớn như vậy dâng lên một trận cuồng phong, không bị khổng chế bay rớt ra ngoài, về sau lưng đập xuống đất.

Kéo dài không dứt sóng xung kích, thuận phía sau lưng của hần nổ tung. Vốn là nổ tung vô số đầu lỗ hồng mặt đất, tại chỗ bạo liệt, vỡ nát không biết có bao nhiêu.

A!

Một tiếng thê lương rống lên một tiếng, từ Tô Kiệt giữa yết hầu bạo phát đi ra.

Phanh phanh phanh phanh!

Lít nha lít nhít tiếng bạo liệt, điên cuồng lập loè. Tô Kiệt lại từ trên mặt đất nhảy dựng lên, trên dưới quanh người, lao nhanh ra sát khí, tùy ý bay lên! Tâm tình của hắn vô cùng cháy bỏng, nghĩ hần đường đường Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới tồn tại, thế mà không làm gì được chỉ là một cái Thái Khí lục trọng, loại chuyện này hắn làm sao có thể nhẫn?

Nhất là để hắn biệt khuất chính là, thực lực của mình, căn bản là không có bạo phát đi ra.

Nếu không há có thể như thế?

Tô Kiệt trong lòng phần nộ hỏa diễm, điên cuồng bộc phát.

Hắn muốn bộc phát, hắn không muốn để ý hết thầy bộc phát, xử lý Lục Trần!

Trong lúc nhất thời, hắn đôi mắt bên trong nhan sắc thay đổi!

Ầm ầm!

Một thân nóng nảy lực lượng, mắt thấy liền muốn bạo phát đi ra thời điểm, trước mắt tinh quang tầng tầng lập loè, chỉ thấy một nắm đấm xuyên thấu trùng điệp màn sáng đột nhiên ra hiện tại hắn trước mặt.

Tô Kiệt được không dễ dàng tích súc lên khí thế, tại chỗ đứng đưa, hóa thành một tiếng vô cùng biệt khuất tê mình: "Lục Trần, ngươi có bản lĩnh để cho ta thử một ngụm, nhìn ta không một kiếm chém ngươi!"

Ầm!

Tô Kiệt chưa ngưng tụ khí thế, tại cái này nắm đấm trước mặt, thật giống như băng liệt pha lê, tại chỗ nổ tung.

Cuồng bạo khí thế, tứ phía bay ra.

Tô Kiệt đã sớm hỗn loạn nội tức, rốt cuộc áp chế không ra —— phốc, hóa thành một ngụm đỏ búng máu tươi, từ Tô Kiệt giữa yết hầu phun ra, lấm ta lấm tã, sáng chói tựa như tiên diễm kiều hoa.

Gia hỏa này tại cái khác người tu luyện trong mắt kiên cố vô cùng thân thể, thật giống như một con bao cát, đột ngột từ mặt đất mọc lên, bay ngược mà ra, trực tiếp té ra thi đấu khu bên ngoài, bám vào ở trên người hắn kéo dài không dứt lực lượng rơi trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng, giống như bị cày sất cày cấy đồng dạng, dài một trượng khe rãnh, thỉnh thoảng bày biện ra tới.

Phốc!

Tô Kiệt lại là một ngụm máu tươi phun ra.

Cái khác thối lui đến hai bên người tu luyện, có chút ít khiếp sợ nhìn trước mắt một màn này!

Cái này một lần, Tô Kiệt không chỉ có là bại, mà lại là thảm bại.

Thái Khí Đại viên mãn người tu luyện, thua ở Thái Khí lục trọng người tu luyện trên tay, nếu không phải bọn hắn tận mắt nhìn thấy, không nói gì đều là không tin.

Theo sát lấy, đám người ánh mắt chuyển di.

Chỉ thấy sáng chói tinh quang tiêu tán thời khắc, Lục Trần hiển lộ ra thân hình.

Trong lúc nhất thời, đám người đôi mắt đông đảo một chút mãnh liệt kiêng kỵ, cùng kính nể chi tâm.

Kẻ này bất phàm!

Mười sáu tuổi liền có thành tựu như thế, tuyệt đối là Cửu Huyền môn từ trước tới nay đệ nhất nhân.

Yến Thánh Minh nhìn trước mắt một màn này, đôi mắt bên trong quang hoa lấp lóe mấy lần, nhẹ ra một hơi, lắc đầu, thân hình lắc lư, đã không thấy tung tích.

Tô Kiệt bại thảm như vậy, thân là sư huynh, cũng không có mặt tại nơi này đợi.

Về phần Liêu Cương, thân hình lắc lư mấy lần, cảm giác chân của mình chân có chút bất ổn, trên dưới quanh người kinh tuôn ra tới mồ hôi lạnh, suu suu chảy xuôi, nếu không phải sau lưng một cái Hình Luật đường đệ tử kịp thời đưa tay, cơ hồ đều muốn bị bị hù ngã liệt trên mặt đất, trong con mắt tràn ngập cực kỳ mãnh liệt kiêng kỵ.

Tức chính là Tô Kiệt chưa từng chân chính bộc phát.

Nhưng là Lục Trần thực lực lại là nhất thanh nhị sở.

Kẻ này hung hãn, đã vượt qua hắn.

Nghĩ đến mình đắc tội cái này tiểu tử, đắc tội ác như vậy, lão nhi này liền là một trận hoảng sợ.

Lục Trần nên bước bình ôn Bộ pháp, đi đến Tô Kiệt trước người, nói: "Sur huynh, còn muốn đánh sao?"

Nhìn xem nằm trên mặt đất, liễu mạng muốn giăng co, nhưng chính là gãy dựa không nổi Tô Kiệt, Lục Trần nổi lòng bên trong một chút bóng ma, không còn sót lại chút gì! Trong lúc vô hình, tâm cảnh của hắn đột nhiên cất cao một bước, trước sớm tích súc lên bề ghế chỉ ý, càng thấy cường đại.

"Đáng chết!" Tô Kiệt hai đầu cánh tay, liễu mạng muốn chống đỡ thân thể, thế nhưng là mới vừa rồi cùng Lục Trần liễu mạng đối kháng, để hắn hai đầu cánh tay lực lượng mất hết không nói, còn phá lệ đau nhức, hơi động dậy một chút, liền là một cổ toàn tâm đau nhức, từ ngoài vào trong bạo phát đi ra, để hắn được không dễ dàng tích súc lực lượng, lại biến mất. Cháy bỏng phía dưới Tô Kiệt, ngừng đầu tê mình, "Lục Trần, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Lục Trần có chút tung ra ống tay áo, nói: "Liền sợ ngươi không đến!"

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt rơi vào Giang Minh trên thân, nói: "Giang sư huynh, Tô sư huynh chủ động khiêu chiến ta, nhưng là bị ta đánh bại, chiến đấu như vậy, xem như nội môn mười vị trí đầu tấn cấp chiến sao?"

Giang Minh nhìn thật sâu một chút Lục Trần.

Hắn rất may mắn, từ một bắt đầu liền cùng cái này nội môn tiểu sư đệ, bảo trì quan hệ tốt đẹp, nếu không, Tô Kiệt liền là kết cục của hắn.

Giờ phút này nhìn thấy Tô Kiệt liễu mạng gãy dựa muốn đứng lên hành động, Giang Minh nhiều một chút khoái ý. Thân là Cửu Huyền môn đệ tử, điều vô giương oai Hình Luật đường đệ tử, đã sớm nhìn không kiên nhẫn được nữa! Hiện tại Tô Kiệt kinh ngạc, hắn thật cao hứng đồng thời nguyện ý xảy ra chuyện như vậy.

Lúc này, Giang Minh nhẹ gạt đầu, trầm giọng nói: "Tính toán —— chúc mừng ngươi, ngay cả bước hai cấp, từ nội môn đệ ngũ, thăng đến nội môn thứ ba!"

Lục Trần mỉm cười, ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên thân.

Diệp Linh Vân mỉm cười gạt đầu, nói: "Sư đệ, chương môn sư tôn, đợi ngươi đã lâu."

Diệp Linh Vân đi ở phía trước.

Lục Trần theo sau lưng, một trước một sau, tiến vào Cửu Huyền cung bên trong, tung tích không tại.

Tô Kiệt nhìn thấy Lục Trần rời xa, khàn giọng cuồng hồng không ngừng: "Lục Trần ngươi tên vương bát đản này, không muốn đi! Tô mỗ còn không có thua a!"

"Chúng ta lại đến đánh qua!"

"Nhìn ta Tô Kiệt không giết chết ngươi a!" Nếu để cho hắn liên tục bộc phát toàn lực, hắn có mười phần lòng tin cầm xuống Lục Trần, thế nhưng là không như mong muốn.

Mà lúc này, Bạch Tú Nhi đi tới, nói: "Sư huynh!"

Nội môn cháy bỏng Tô Kiệt, một thân lửa giận đang lo không có địa phương phát tiết, nhìn xem Bạch Tú Nhi đi tới, lập tức tìm được chỗ tháo nước: "Đều là bởi vì ngươi cái này tiện tỳ!"

Hắn mặc dù không đứng dậy được, nhưng là khí thế vẫn còn ở đó.

Oanh một tiếng nổ tung, liền muốn đánh phía Bạch Tú Nhi.

Bạch Tú Nhi bị hù sắc mặt tái nhợt, sững sờ nhìn xem trong ngày thường mười phần quan tâm yêu thương mình Tô sư huynh, không có lý do hướng mình thống hạ sát thủ.

Nàng mặc dù thành tựu Thái Khí, thế nhưng là chỉ có Thái Khí nhất trọng tu vi, làm sao có thể gánh vác Tô Kiệt khí thế. Mắt thấy liền muốn bao phủ tại đối phương trùng kích vào diện thời điểm, đột nhiên duỗi một tay ra, tướng Tô Kiệt khí thế bóp không còn tồn tại.

Chỉ thấy sắc mặt cực kỳ thảm đạm Liễu Cương, cau mày nhìn Tô Kiệt một chút, nói: "Đủ rồi!" Trong nháy mắt một điểm, hai đạo khí kinh oanh bắn ra, rơi vào nóng nảy cuồng Tô Kiệt trên thân. Tô Kiệt kêu lên một tiếng đau đớn, ngất trên mặt đất. Liễu Cương lau mặt một cái bên trên mồ hôi lạnh, hướng phía mấy vị Hình Luật đường đệ tử nháy mắt, nói: "Còn đứng ngây đó làm gì? Còn không đem hắn mang về!"

Mấy cái hoảng hoảng trương trương người tu luyện lúc này mới lao ra, khiêng Tô Kiệt, lao xuống núi đi.

Về sau, Liễu Cương nhìn Bạch Tú Nhi một chút, đôi mắt chỗ sâu có một sợi kỳ quang tại lấp lóe, trầm giọng nói: "Người cũng tới!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

130, lão chưởng môn!

Bạch Tú Nhi một mặt ừm khuất.

Nhưng cuối cùng vẫn là cùng sau lưng Liễu Cương, cùng cái khác Hình Luật đường đệ tử, xám xịt xuống núi.

Lần này tranh phong, Hình Luật đường bại hoàn toàn! Cái khác chúng người tu luyện sắc mặt không hèn mà cùng nhiều chút vẻ hưng phấn, không có cái gì so nhìn thấy cao cao tại thượng Hình Luật đường đệ tử kinh ngạc, để bọn hắn càng cao hứng hơn sự tình.

Từng cái cũng không có tại nơi này lưu thêm, tốp năm tốp ba đi xuống núi. Giang Minh nhìn thật sâu một chút quan bế đại môn Cửu Huyền cung, đôi mắt bên trong nhiều chút kỳ dị sắc thái.

.

Cửu Huyền cung bên trong.

Tề Vân Thiên ha ha cuồng tiếu: "Tốt, Lục Trần người quả nhiên không hổ là sư đệ tử, lấy Thái Khí lực trọng cánh giới, đánh bại Thái Khí Đại viên mãn, khó lòng a. Không nói chúng ta Cửu Huyền môn, liền xem như lớn như vậy Trần quốc, cũng là hiếm thấy kỳ tài, thế hệ này thứ nhất, không phải người thì còn ai!"

Lục Trần trầm giọng nói: "Đệ tử năng có thành tựu như thế, cũng là ân sư thành toàn, dốc sức vun trồng, không phải đệ tử tuyệt đối không thể, đạt tới thực lực như vậy."

Tề Vân Thiên vuốt râu mỉm cười. Phần này công lao, hắn vẫn là dám tiếp. Nếu không phải là hao phí Lăng Thương các điểm tích lũy, để Lục Trần tiến vào bên trong tu luyện hai tháng, dù coi như Lục Trần kỳ tài ngút trời, cũng tuyệt không hai tháng liền đem thực lực tu vi tăng lên tới cấp độ này khả năng.

Lúc này, Tề Vân Thiên khoát tay áo, nói: "Chuyện này, cũng không cần lại nói. Còn có không đến năm ngày, liền là bản môn Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra thời gian! Vì sư trước giới thiệu cho người một chút, Truyền Thừa Bí Cảnh."

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, làm ra một mặt lắng nghe dáng vẻ.

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Truyền Thừa Bí Cảnh, kỳ thật chia làm hai bộ phận."

"Thứ nhất, liền là bí cảnh bên ngoài."

"Cũng gọi thí luyện bí cảnh, nếu là bản môn cường thịnh thời điểm, cũng có thể cùng các cửa đồng dạng, ba năm hoặc là năm năm mở ra một lần thí luyện bí cảnh, để trong môn tinh anh đệ tử tiến vào bên trong, tiến hành cấp độ sâu rèn luyện, đáng tiếc là, bản môn đã là bấp bênh, cường giả tàn lụi, bất lực duy trì, càng là mấy chục năm trước, lão chưởng môn bị người ám toán, thực lực giảm lớn, càng không nhiều dư lực lượng duy trì mở ra, cho nên vì tiết kiệm lực lượng, cái này thí luyện bí cảnh, chỉ có thể là lưu lại chờ mười năm kỳ hạn cùng Truyền Thừa Bí Cảnh, cũng chính là bí cảnh bộ phận thứ hai cùng một chỗ mở ra!"

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên. Thân là Cửu Huyền môn đệ tử, đối với lão chưởng môn, tôn này bản môn duy nhất Ngưng Đan cảnh giới đại năng người tu luyện, ấn tượng cơ hồ không có.

Chỉ là biết, Cửu Huyền môn có dạng này một cái tồn tại.

Tề Vân Thiên trong lời nói, có chút âm trầm, nói: "Cái này một lần thí luyện mật cảnh cùng truyền thừa cuối cùng, có thể là cuối cùng một lần mở ra!"

Lục Trần tròn mắt trừng.

Tề Vân Thiên không có quá nhiều giải thích: "Cho nên ngươi ngàn vạn phải thật tốt nắm chắc, đem hết toàn lực tương truyền thừa nắm bắt tới tay, không thể để cho bản môn tiền bối truyền thừa như vậy yên lặng tại bí cảnh bên trong, cuối cùng tiêu vong!"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Tề Vân Thiên lại nói: "Đến lúc đó chỉ cần bí cảnh mở ra, ngươi đầu tiên tiến vào liền là thứ nhất bộ phận —— thí luyện bí cảnh, đến lúc đó chỉ cần ngươi năng đánh bại thí luyện bí cảnh bởi vì tu vi của ngươi, tự động hiển hóa ra ngoài đối thủ, liền có thể tiến vào bí cảnh khu vực hạch tâm —— Truyền Thừa Bí Cảnh!"

"Nơi này có bốn cái Nguyên tinh luyện chế Nguyên Phù."

"Cái này bốn cái Nguyên Phù, phân biệt ghi chép ba cái bí cảnh truyền thừa, cùng duy nhất Nguyên Thần truyền thừa khí tức!"

"Bằng vào cái này, ngươi liền có thể tìm tới bọn chúng cụ thể phương vị, lấy thực lực của ngươi mở ra truyền thừa chi môn, hẳn là không có vấn đề." Tề Vân Thiên trong tay nhiều bốn cái Nguyên Phù, quang hoa lập loè về sau, rơi vào Lục Trần trong tay.

Lục Trần tương bốn cái Nguyên Phù cất kỹ.

Tề Vân Thiên nhìn thoáng qua Diệp Linh Vân: "Còn có chính là, đi vào về sau, khả năng tránh không được tranh đấu —— càng là có ít người sẽ lộ ra nguyên hình, làm ra tổn thương nhân mạng sự tình. Người khác vì sự không quản được, nhưng là hai người các ngươi, nhất định phải chân thành hợp tác, không thể cho những cái kia lòng mang ý đồ xấu hạng người lấy thời cơ lợi dụng, lúc cần thiết ——"

Tề Vân Thiên trên mặt nhiều hơn một chút sát khí, "Tại không bị bắt được cái chuỗi tình huống, có thể đánh giết đối thủ, hiểu chưa?"

Diệp Linh Vân một thân ánh sáng màu trắng như tuyết đang lưu chuyển.

Lục Trần lại là thân thể chấn động, tinh thần đại chấn, chờ liền là Tề Vân Thiên câu nói này. Hắn cùng Hình Luật đường một mạch mâu thuẫn, không có khả năng hóa giải, đối thủ khẳng định sẽ ở Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong động thủ.

Lục Trần không về phần một mực bị động bị đánh đi.

Tề Vân Thiên tựa hồ biết Lục Trần tâm tư, cười: "Lần này xưng ngươi tâm tư."

Lục Trần cười hắc hắc vài tiếng.

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Lục Trần, lúc cần thiết ngươi muốn trợ giúp Linh Vân —— Linh Vân, Yên Thánh Minh nhân phẩm mặc dù không xấu, nhưng là hắn đối Quách Vân Hưng mệnh lệnh, nói gì nghe nấy, rất sợ gia hỏa này được Quách Vân Hưng thụ ý, âm thầm ra tay, cho nên lúc cần thiết, ngươi cũng muốn bảo hộ Lục Trần Chu Toàn."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, nói: "Sự tôn yên tâm chính là."

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu: "Tốt, chỉ những thứ này lời nhắn nhủ —— Linh Vân, Lục Trần, các ngươi đi xuống trước chuẩn bị đi."

Lục Trần cùng Diệp Linh Vân từ Cửu Huyền cung rời đi.

Nhìn xem bọn hắn rời đi, Tề Vân Thiên thở dài ra một hơi, trên mặt thần sắc lo lắng, áp chế không nổi bạo phát đi ra, ngẩng đầu nhìn xem cao cao mái vòm "Sự tôn, ngươi đã là Vân Thiên võ lòng sự tôn, lại là Cửu Huyền môn lão chương môn, lần này Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra, lão nhân gia ngài cũng đi tới đầu hết đèn tắt thời điểm —— lão nhân gia ngài nếu là đi, Quách Vân Hưng liền không có cố kỵ, tất nhiên sẽ hướng ta nổi lên! Mà lại Cửu Huyền môn lớn như vậy sập hàng, không có lão nhân gia ngài tồn tại Ngưng Đan cảnh giới cường giả chèo chống, vô cùng có khả năng sụp đổ, không còn tồn tại."

"Đáng tiếc Cửu Huyền môn nhiều năm như vậy truyền thừa!" Tề Vân Thiên phảng phất giống như lập tức già nua mười mấy tuổi, thần sắc tiêu tụy, một mặt ảm đạm, "Cũng là đệ tử vô năng a!"

"Duy nguyện Linh Vân có thể đem Nguyên Thần truyền thừa cầm xuống, không giữ cho Quách Vân Hưng một mạch. Lễ tạ thần, Lục Trần năng có một cái tốt kết quả, Tề mỗ cũng coi là không có tiếc nuối."

Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên nhắm mắt lại.

Một bên khác!

Lò sát sinh trong tĩnh thất, một thanh hiện ra màu u lam hàn quang, chừng dài sáu thước màu lam lưỡi đao, bị lò sát sinh chấp sự thanh bào trung niên nâng ở trong tay.

Từng đạo lãnh quang phân tán, chiếu rọi ra thanh bào trung niên trên mặt lẳng sâu khuôn mặt.

Kỳ thật tuổi của hắn không lớn, chỉ là rất trông có vẻ già. Nếu là Cửu Huyền môn cái khác người tu luyện tại nơi này, tất nhiên sẽ nhận ra hắn, bởi vì hắn liền là danh liệt Cửu Huyền môn nội môn đệ nhất dư thành công.

Dur thành công hai con uống no tang thương con người, lóe ra từng sợi kỳ quang: "Lão chương môn không được, Truyền Thừa Bí Cảnh cũng là cuối cùng một lần mở ra, sau đó lão chương môn liền sẽ dầu hết đèn tắt, tiêu vong —— đến lúc đó Cửu Huyền môn, cũng tương sụp đổ, bị đánh rơi phàm trần —— cái này một lần, ta dur thành công không chỉ có muốn tiến vào truyền thừa chi môn, hơn nữa còn muốn lấy được truyền thừa!"

"Sau đó liền rời xa nơi thị phi này, càng xa càng tốt!"

Ông!

Dur thành công trong lòng bàn tay lưỡi đao có chút rung động, phảng phất giống như tại đáp lại tâm tình của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

131, phong bạo trước giờ!

Hình Luật đường bên trong, hồi lâu chưa từng lộ diện Quách Vân Hưng ngồi tại chủ vị, một gương mặt mo che kín vẻ lo lắng, hai con nghiêm khắc con người rơi vào Tô Kiệt trên thân, nói: "Vạn vạn không nghĩ tới, người thế mà lại thua ở Lục Trần trên tay, quá làm cho lão phu thất vọng! Lấy người như vậy thực lực, ngay cả Lục Trần đều tranh bắt quá, dựa vào cái gì đi cùng Diệp Linh Vân tranh, ừm?"

Tô Kiệt đầy mặt đỏ bừng, một mặt biệt khuất, không phục nói: "Nếu như không phải ta không thể bộc phát thực lực, sao lại để Lục Trần đạt được? Đệ tử sớm đem hấn oanh thành bã vụn!"

Quách Vân Hưng diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, hít một hơi thật sâu, nói: "Tốt, chuyện này cũng không cần lại nói, khoảng cách Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra còn có mấy ngày, cái này mấy ngày lại xông một cái, để người thực lực lại vững chắc một chút —— Tú Nhi, cuối cùng này mấy ngày, người liền cùng với Tô Kiệt, lắng nghe Tô Kiệt chỉ điểm, hiểu chưa?"

Nói đến nơi này thời điểm, Quách Vân Hưng đôi mắt bên trong nhiều chút khác vận vị.

Tô Kiệt nghe được câu này, hai tròng mắt trừng.

Quách Vân Hưng mặt không thay đổi nhẹ gật đầu.

Tô Kiệt đôi mắt bên trong ánh sáng, phảng phất giống như hừng hực lửa cháy bùng bùng, điên cuồng bốc cháy lên, hai tròng mắt ẩn chứa khác vận vị, rơi vào Bạch Tú Nhi trên thân.

Bạch Tú Nhi một mặt mờ mịt, nhưng đối với Quách Vân Hưng mệnh lệnh vẫn là không dám chất vấn, nói: "Đúng vậy, sư tôn!" Đột phá Thái Khí cảnh giới, nàng đã trở thành nội môn đệ tử, không còn là trên danh nghĩa tại Quách Vân Hưng danh hạ đệ tử, mà là chân chân thật thật, Quách Vân Hưng đệ tử.

Quách Vân Hưng trầm giọng nói: "Kiệt nhi, người yên tâm —— lão phu sẽ không để cho thuộc về người Nguyên Thần truyền thừa, rơi xuống trên tay của người khác."

"Tốt, các người đi xuống trước đi, lão phu cùng Thánh Minh còn có chút sự tình phải thương lượng." Quách Vân Hưng hạ lệnh trực khách.

Tô Kiệt Bạch Tú Nhi cùng Liêu Cương, nhao nhao khởi hành, từ Hình Luật đường bên trong rời đi.

Ông một tiếng!

Hình Luật đường đại môn trực tiếp quan bế, liền chỉ còn lại Yên Thánh Minh cùng Quách Vân Hưng. Mờ tối trong cung điện, Quách Vân Hưng hai con đôi mắt bên trong, phun ra đáng sợ hàn quang, một gương mặt mo hoàn toàn méo mó, một tiếng vô cùng cuồng bạo gào thét từ trong miệng của hắn diện phun ra: "Tô Kiệt tên phế vật này, ngay cả Lục Trần đều bắt không được, nếu không phải nhìn trúng hấn phía sau gia tộc, lão phu sao lại như thế về mặt ôn hòa cùng hắn nói chuyện? Đơn giản tương lão phu mặt mũi toàn bộ đều bị mất hết."

Yên Thánh Minh thần sắc bình tĩnh, thật giống như không có nghe được đồng dạng.

Chỉ thấy Quách Vân Hưng lão nhi này lại nói: "Nhất làm cho lão phu ngoài ý muốn chính là, mấy tháng không thấy, Lục Trần thăng nhai con này, thế mà phát triển đến trình độ này! Thật khiến người sợ hãi a, nếu để cho hấn cơ hội, còn đến mức nào?"

Nói đến nơi này, Quách Vân Hưng ánh mắt rơi vào Yến Thánh Minh trên thân, nói: "Thánh Minh, lần này bí cảnh chuyển đi, phải tắt yếu tướng Lục Trần tên tiểu tạp chủng này, ở lại bên trong, không cho hắn ra cơ hội! Kẻ này không thể lưu, hắn là ta Hình đường một mạch họa lớn trong lòng —— còn có chính là, ngươi cũng phải giúp Tô Kiệt cầm tới bản môn Nguyên Thần truyền thừa, hiệp trợ Tô Kiệt trở thành cái kia đáng sợ gia tộc thiên kiêu! Chỉ cần Tô Kiệt tấn thăng thiên kiêu, phản hồi tới chỗ tốt, chính là khó mà lường được! Đương nhiên, thế sự không có tuyệt đối, nếu như Tô Kiệt nếu như quá phế vật, tới tay truyền thừa đều không lấy được lời nói, ngươi cũng không cần khách khí, thuận tay tướng Nguyên Thần truyền thừa lấy!"

"Lấy thực lực của ngươi, hắn là không có vấn đề."

"Thật sự là đáng tiếc nha, nếu như ngươi sinh ra sớm mấy chục năm —— ai, lời này nói ra, cũng không có ý nghĩa, Truyền Thừa Bí Cảnh về sau, Cửu Huyền môn hủy diệt không thể tránh né, đã nhất định tiêu vong, chúng ta có thể làm, liền là tận lực Chu Toàn minh, hiểu chưa?"

Yến Thánh Minh nhẹ gật đầu: "Đệ tử minh bạch."

Quách Vân Hưng khoát tay áo: "Tốt, ngươi cũng đi xuống đi."

Yến Thánh Minh hướng phía Quách Vân Hưng ủi chấp tay, từ nơi này rời đi. Đợi đến Yến Thánh Minh rời đi, Quách Vân Hưng đôi mắt bên trong hàn quang, lại sáng chói một chút: "Tề Vân Thiên, lão chương môn vừa chết, liền là chúng ta thanh toán thời điểm! Những năm này, nếu không phải lão đồ vật che chở, ngươi đã sớm chết! Chờ xem, không được bao lâu."

Truyền Pháp đường, tầng cao nhất u ám tiêu thất bên trong, từng sợi Thanh Yên, phát ra. Một trước một sau, hai cái bò đoàn ngồi đối diện nhau.

Nơi này có hai cá nhân, một cái là Giang Minh, còn có một người thì là một vị người mặc Bạch Bào, đầu bạc râu bạc trắng lão già.

Lão già này quần áo tung bay, rất có tiên phong đạo cốt khí tượng. Khác biệt Tề Vân Thiên chương môn khí phái, cũng khác biệt tại Quách Vân Hưng thâm Nghiêm Uy nghi, có chỉ là một sợi nhàn nhạt siêu nhiên vật ngoại.

Giang Minh khom người nói: "Sư tôn."

Lão già áo bào trắng liền là Truyền Pháp đường đường chủ kiêm trưởng lão.

Bạch Bào trưởng lão mỉm cười: "Giang Minh lấy thực lực của ngươi, cầm xuống truyền thừa không là vấn đề."

Giang Minh nhẹ gật đầu.

Bạch Bào trưởng lão nói: "Lão phu không có yêu cầu khác, chỉ hi vọng đến bí cảnh về sau, đừng phải chương môn một mạch đệ tử, có thể giúp đỡ thì giúp một tay, làm theo khả năng —— nếu là đừng phải Hình Luật đường đệ tử, cũng không cần cùng bọn hắn lên xung đột, Cửu Huyền môn chiếc thuyền lớn này muốn chìm, một phương diện phải cẩn thận chương môn một mạch trước khi chết phản công, một cái khía cạnh khác cũng muốn phòng bị Hình đường một mạch đột nhiên gây khó khăn."

"Giống chúng ta loại này trong khe hẹp cầu sinh người, hai bên cũng không thể đắc tội, hiểu chưa?"

Giang Minh có chút không hiểu: "Sư tôn trước đó vài ngày không phải muốn nói, muốn bao nhiêu cùng chương môn một mạch thân cận sao?"

Bạch Bào trưởng lão thở dài một tiếng, trên mặt thêm ra một chút bất đắc dĩ: "Kia là lão chương môn còn có thể kiên trì tình huống dưới! Nhưng là hiện tại —— lão phu đã được đến tin tức xác thực, lão chương môn chủ trì lần này bí cảnh mở ra về sau, liền đem dầu hết đèn tắt, sinh mệnh đi đến cuối cùng —— không có lão chương môn, chương môn một mạch như thế nào là Hình đường một mạch đối thủ? Đây cũng là vì sư, không muốn ngươi đắc tội Hình Luật đường nguyên nhân, bất quá lão phu biết ngươi rất xem trọng Lục Trần, cho nên cũng cho phép ngươi giúp đỡ một hai, xem như tận chính mình một điểm bản phận."

Giang Minh trông rất trầm: "Lão chương môn muốn dầu hết đèn tắt rồi? Vậy chúng ta Cửu Huyền môn không có Ngưng Đan cảnh giới cường giả tọa trấn, chẳng phải là muốn từ Sơn môn liệt kê xoá tên rồi?"

Bạch Bào trưởng lão nhẹ gật đầu, thần sắc không nói ra được ảm đạm, "Đúng vậy a, Cửu Huyền môn liền bị xoá tên! Một khi bị xoá tên, thăm dò chúng ta Sơn môn trọng địa, mà lại khoảng cách chúng ta gần nhất Cự Kinh Bang, khẳng định cái thứ nhất nổi lên! Cho nên, tình thế rất nghiêm trọng, lão phu dạng này một cái chậm chạp không thể đột phá Uẩn Linh cảnh giới người, lại có thể làm cái gì? Chỉ có thể là che chở thân cận người mà thôi —— đến lúc đó cầm tới truyền thừa, chúng ta liền từ nơi này vô cùng địa rời đi!"

"Cả đời lo liệu, mắt thấy thành không, tai họa ngầm liên tiếp phát sinh —— ai." Bạch Bào trưởng lão nói đến nơi này, thở dài một tiếng, yên lặng không nói.

Giang Minh trên mặt cũng nhiều chút vẻ bi thống.

Một cái sinh sống gần hai mươi năm, tương đương Vu gia địa phương, mắt thấy liền muốn băng diệt, tâm tình của hắn nếu là có thể tốt, đó mới là quái sự.

Cùng lúc đó, Cửu Huyền môn các nơi, đều là một mặt bi thương chí sắc. Chỉ có những Ngoại Môn đó cùng học đồ đệ tử, còn cùng trước kia đồng

dạng, toàn không biết Cửu Huyền môn đã đi tới điểm tới hạn.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

13 2, Thánh giáo Thánh sứ!

Đương nhiên cũng có ngoài ý muốn, Hàn Lâm sống một mình trong sân.

Hàn Lâm quỳ rạp dưới đất, một thân lạnh thấu xương khí tức, điên cuồng nhấp nhô. Ở trước mặt của hắn, còn có một vị chấp hai tay sau lưng, khí tức vô cùng lạnh thấu xương người áo đen. Vị hắc y nhân này khí tức, thâm bất khả trắc, coi như cùng Tề Văn Thiên bức này Uẩn Linh cảnh giới cường giả tương đối, chưa hẳn liền yếu đi.

Người áo đen hai con mắt ra sáng chói ánh sáng hoa con người rơi vào Hàn Lâm trên thân, nói: "Hàn Lâm, bản sứ có một kiện đại sự, muốn giao cho ngươi tới làm."

Hàn Lâm hai cánh tay, thật sâu vùi sâu vào bùn đất bên trong, hai con mắt ra quang hoa đôi mắt rơi vào người áo đen trên thân nói: "Đệ tử năng có hôm nay, đều là Thánh sứ ban ân —— Thánh sứ có cái gì nhiệm vụ, cứ việc giao cho ta chính là! Vì Thánh giáo, đệ tử dù coi như là thịt nát xương tan, cũng ở đây không chối từ."

Người áo đen âm trầm tiếng cười vang lên: "Hàn Lâm, ngươi quả nhiên không có để bản sứ thất vọng!"

Nói đến nơi này, người áo đen lòng bàn tay khẽ chấn động, một viên màu đen tinh thạch ra hiện tại hắn trong tay.

Người áo đen trầm giọng nói: "Đây là bản giáo tiền bối luyện chế ra tới Hắc Tinh thạch, ngươi xông qua cái gọi là thí luyện bí cảnh, tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh về sau, tướng vật này cất đặt tại Truyền Thừa Bí Cảnh hạch tâm chỉ địa liền có thể! Đến lúc đó, Cửu Huyền môn Truyền Thừa Bí Cảnh tích chứa tinh túy, bản giáo dễ như trở bàn tay! Bức này dựa vào Nguyên Thần cảnh giới luyện chế ra tới bí cảnh, cho dù là trải qua vô số năm tháng làm hao mòn, vẫn như cũ ẩn chứa không giống bình thường năng lượng!"

"Nếu là có thể tướng Truyền Thừa Bí Cảnh năng lượng hoàn toàn thu nạp, hắc hắc, cái này đem là một cái người tượng tượng không đến công lao!"

Người áo đen đôi mắt bên trong ánh sáng, càng ngày càng mãnh liệt.

Hàn Lâm tựa hồ bị tâm tình của hắn lây nhiễm, cả cá nhân đều kích động, nói: "Đệ tử tất nhiên dốc hết toàn lực!"

Người áo đen nhẹ gật đầu, nói: "Tốt, cái này mấy ngày chuẩn bị cẩn thận!"

Nói liền muốn ly khai.

Hàn Lâm do dự một chút, vẫn là hô lên: "Thánh sứ chậm đã."

Người áo đen lắng sâu trông mắt rơi vào Hàn Lâm trên thân, nói: "Ngươi còn có cái gì muốn nói?"

Hàn Lâm trầm giọng nói: "Thánh sứ đại nhân, đệ tử tại Cửu Huyền môn còn có một cái đối đầu, đệ tử hận không thể hấn chết! Thế nhưng là đệ tử không phải hấn đối thủ, cho nên nghĩ mời Thánh sứ đại nhân —— "

"Lục Trần đứng không?" Người áo đen không đợi Hàn Lâm lời nói nói xong, lòng bàn tay khẽ chấn động, một viên màu đen Nguyên Phù tung bay, rơi vào Hàn Lâm trong tay.

Người áo đen vèo một tiếng xông bay lên, chui vào hư không bên trong, chưa tán thành âm mưu phần rõ ràng đưa vào Hàn Lâm lỗ tai: "Đây là một khối trung đẳng Nguyên tinh luyện chế trung đẳng Nguyên Phù, bản sứ ngưng tụ một đạo công kích, chứa đựng trong đó, thời khắc mấu chốt, có thể bóp nát vật này, liền xem như Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện đụng phải đều hẳn phải chết không nghi ngờ, huống chi Lục Trần!"

Tiếng nói cuối cùng tán đi thời điểm.

Hàn Lâm hưng phấn run rẩy lên: "Đa tạ Thánh sứ đại nhân! Ha ha, Lục Trần, có tương này Nguyên Phù, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ, ngươi nhất định sẽ chết! Nhất định —— "

Hàn Lâm đối với Lục Trần hận ý, so núi cao, sâu hơn biển —— không có cái gì so đạt được có thể xử lý Lục Trần đồ vật, để hấn càng thêm hưng phấn.

Tô Kiệt trong động phũ.

Tô Kiệt đôi mắt bên trong dâng lên khó mà áp chế tà hỏa, cả cá nhân giống như một đầu đói khát ác lang, nhìn chăm chăm trước mặt ngon đồ ăn —— Bạch Tú Nhi.

Bạch Tú Nhi thần sắc co quắp, có chút thất kinh nhìn xem Tô Kiệt, yếu ớt hô một tiếng: "Sur huynh."

Tô Kiệt cạc cạc cười quái dị một tiếng, một thanh nắm Bạch Tú Nhi cổ tay, nói: "Tú Nhi, Tô mỗ có thể hay không tiến thêm một bước, liền nhìn ngươi."

Bạch Tú Nhi liền xem như ngớ ngẩn cũng đã nhìn ra, muốn tướng bàn tay của mình rút trở về, thế nhưng là Tô Kiệt lực lượng sao mà to lớn? Thật giống như vòng sắt đồng dạng gắt gao chế trụ cổ tay của nàng —— chỉ thấy Tô Kiệt hai mắt tinh hồng, hơi thở thô trọng, mặc kệ ba bảy 21 tướng Bạch Tú Nhi ngã nhào xuống đất bên trên, cười gằn nói: "Tú Nhi, ngươi yên tâm, ta sẽ đối với ngươi tốt!"

"Sur huynh ——" Bạch Tú Nhi kinh hô, vùng vẫy mấy lần.

Tô Kiệt một mặt hưng phấn: "Sur muội, sur tôn không phải muốn ta chỉ điểm ngươi sao, hiện tại liền là chỉ điểm."

Lục Trần khoanh chân ngồi tại trong tĩnh thất.

Cả cá nhân lâm vào trong yên lặng, lần này cùng Tô Kiệt tranh đấu, để hấn thu hoạch rất nhiều, thu hoạch lớn nhất, liền là tâm cảnh. Chất chứa tại trong lòng bế nghể chỉ ý, càng thêm mãnh liệt một chút.

Trong lúc vô hình, Lục Trần bàn tay nắm thật chặt, hưng hấn khí tức, điên cuồng chuyển động.

Thời gian ngay tại dạng này tĩnh mịch hoàn cảnh bên trong, một chút xú mất đi. Mấy ngày thời gian, thoáng một cái đã qua. Đợi đến Lục Trần mở mắt lần nữa thời điểm, tu vi mặc dù cùng trước kia đồng dạng, thế nhưng là khí tức trên thân, lại so ngày đó có một chút sóng chấn động bé nhỏ.

Loại tình huống này, tùy tiện một cái ba động, đều là thực lực tăng lên biểu hiện.

Lục Trần thân hình lắc lư, từ trong tĩnh thất đi ra ngoài, đi vào phía ngoài đình viện, thật sâu hít một hơi, sáng sớm mặt trời mới mọc chi khí, thúc đẩy cả cá nhân tinh thần toả sáng, động lực mười phần, ánh mắt giờ lên, nhìn về phía cao cao tại thượng Cửu Huyền sơn đỉnh, nói: "Truyền Thừa Bí Cảnh, rốt cục muốn mở!"

"Cái này một lần, ta Lục Trần nhất định sẽ đạt được mình muốn đồ vật!" Lục Trần thân hình lên xuống, hướng phía đỉnh núi gấp rút chạy tới.

Mấy cái lên xuống về sau, đã ra hiện tại Cửu Huyền cung trước —— giờ phút này, Cửu Huyền cung tiền nhân triều chen chúc, đến không hạ mấy trăm người. Trong đó đại bộ phận, đều là Nhục Thân cảnh giới người tu luyện. Chỉ có một số nhỏ Thái Khí cảnh giới người tu luyện, bất kể nói thế nào, Cửu Huyền môn Thái Khí cảnh giới người tu luyện không đến năm mươi người, còn lại đều là Nhục Thân cảnh giới người tu luyện.

Lục Trần ánh mắt chuyển động, thấy được một đám Thái Khí cảnh giới người tu luyện, thân ở khu vực hạch tâm

Lục Trần thân hình tái khởi, hạ xuống xong, ra hiện tại Giang Minh bên người. Giang Minh nhìn thật sâu một chút Lục Trần, nói: "Sur đệ, ngươi đã đến."

Lục Trần nhẹ gật đầu: "Vốn cho rằng ta tới tính sớm, lại không nghĩ sư huynh so ta tới còn phải sớm hơn."

Giang Minh cười nói: "Bí cảnh không thể so với cái khác, liền là nhìn không được, cho nên mới cũng liền hơi sớm một điểm."

Mà lúc này, Lục Trần ánh mắt giờ lên, nhìn thấy ngồi dưới đất nhắm mắt dưỡng thần thanh bào trung niên, kinh ngạc hỏi: "Vị sư huynh này làm sao cũng tới."

Giang Minh nói: "Sur đệ khả năng không biết, hấn liền là nội môn đệ nhất dư thành công!"

Lục Trần tròn mắt trừng, rất là không dám tin. Dư thành công người này, Lục Trần từ trước đến nay đều là chỉ nghe tên, không thấy người, lại không nghĩ thế mà liền là lò sát sinh chấp sự.

Không khỏi tâm thần nghiêm nghị, thực lực của người này thật đúng là không phải bình thường!

Lục Trần trong lòng ám động, đột nhiên cảm giác được cái gì, ánh mắt hướng phía đằng sau chuyển đi, chỉ thấy bên trên chúng đệ tử, nhao nhao hướng phía hai bên tản ra.

Tô Kiệt cùng Bạch Tú Nhi cùng nhau mà tới.

Lục Trần bay bổng lên vừa vặn cùng Tô Kiệt âm tàn ánh mắt đụng vào nhau, phảng phất giống như tinh hỏa nhảy vọt, vô hình khí cơ, bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Lục Trần tâm tư khẽ nhúc nhích, thực lực của người này thế mà trở nên mạnh hơn, ngắn ngủi mấy ngày, làm sao làm được?

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

133, Phong Vân thoải mái, sát cơ 4 năm!

Sau đó Lục Trần ánh mắt rơi vào đứng tại Tô Kiệt bên cạnh Bạch Tú Nhi trên người thời điểm, càng là kinh ngạc: tu vi của nàng thế mà chột tăng mấy cái cấp độ, nàng lại là làm sao làm được?

Mặc dù Tô Kiệt vẫn như cũ là Thái Khí Đại viên mãn tu vi, nhưng là trên thân bay vọt ra khí tức, so ngày đó mạnh mẽ không chỉ một bậc. Mà lại Bạch Tú Nhi cũng từ Thái Khí nhất trọng, trực tiếp tấn thăng Thái Khí ngũ trọng, vẹn vẹn từ tu vi cảnh giới bên trên, chỉ so với Lục Trần thấp một cái tiểu cảnh giới mà thôi.

Cái này hai cá nhân tu vi tiến nhanh, để Lục Trần tràn ngập nghi hoặc. Bất quá rất nhanh, khi hắn từ Bạch Tú Nhi trên mặt nhìn thấy kia cổ nàng cái tuổi này không nên có dập dờn chi sắc thời điểm, cảm thấy hiểu rõ, cái này một đôi nam nữ, tất nhiên là mượn nhờ cái gì tà thuật pháp môn, để thực lực tăng nhiều, tu vi tăng lên điên cuồng.

Chỉ là nhìn thoáng qua, Lục Trần liền lắc đầu.

Trong lúc vô hình, trong lòng của hắn đối với bọn hắn xem thường, lại nhiều một chút.

Lúc này, vai sóng vai cùng đi tới Tô Kiệt cùng Bạch Tú Nhi đi vào Lục Trần trước mặt, Tô Kiệt hai con trong con mắt, nổi lên đáng sợ phong bạo: "Lục Trần —— người chờ xem, chúng ta nợ mới nợ cũ, cũng sẽ ở bí cảnh bên trong từng cái thanh toán."

Đây là sát khí, không còn che giấu sát khí!

Lục Trần cười nhạt một tiếng: "Có đúng không, kia đến Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, Lục mỗ liền nhìn xem, phải chăng có thể để người vừa lòng đẹp ý! Bất quá, thân là bại tướng dưới tay ta, Lục mỗ khuyên người, tốt nhất đừng làm loạn, không phải —— người hiểu!"

Lục Trần đưa bàn tay đặt tại dưới cổ họng, làm ra một cái cắt yết hầu thủ thế. Lúc ấy đại khảo thời điểm, Tô Kiệt liền đối với hắn làm một cái dạng này thủ thế.

Lúc đến hôm nay, Lục Trần hoàn trả trở về.

Trong lúc nhất thời, Tô Kiệt cuồng nộ, một đôi mắt hạt châu trừng căng tròn, gân xanh trên trán từng cây nhảy lên, cả khuôn mặt hoàn toàn vặn vẹo, cuồng bạo khí áp, cơ hồ đều muốn áp chế không nổi bạo phát đi ra.

Lục Trần không yếu thế chút nào đỉnh trở về.

Tô Kiệt càng lộ vẻ nổi giận, lấy hắn tiến thêm một bước thực lực, hắn là cỡ nào hi vọng, mượn nhờ mình hiện tại bạo phát đi ra khí thế, tương Lục Trần trấn áp xuống dưới, để cái thằng này quỳ gối dưới chân cầu xin tha thứ.

Thế nhưng là ai có thể nghĩ.

Lục Trần không chỉ có bất vi sở động, ngược lại trực tiếp đỉnh trở về.

Tô Kiệt đã sớm vặn vẹo tâm, sinh ra một cổ ác ý, đang nghĩ ngợi xuất thủ thời điểm, sau lưng một cái thanh âm nhàn nhạt truyền đến: "Tô sư đệ, làm gì gấp tại nhất thời, thụ người lấy đầu đề câu chuyện?"

Lại là Yên Thánh Minh dẫn hai vị phù hợp giới hạn tuổi tác Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đi tới.

Tô Kiệt nóng nảy khí tức lúc này mới một chút xui lui bước, chỉ là hai con con người thật sâu nhìn xem Lục Trần, nói: "Tiểu tử, người càn rỡ không được bao lâu!"

Cái thằng này xoay người rồi đi, cùng hấn đứng chung một chỗ Bạch Tú Nhi, hai con con người trung lóe ra cực kỳ hiểm ác hàn quang, hung tợn trừng mắt liếc Lục Trần.

Bởi vì bị Tô Kiệt cưỡng chiếm, cho nên nàng càng hận hơn Lục Trần. Có đôi khi, người hận ý, chính là như vậy!

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu lại, nữ nhân này, thật sự là càng ngày càng để cho người ta chán ghét.

Cũng không có nhìn nhiều, chỉ là ánh mắt lơ lửng, nhìn thoáng qua từ trước mặt đi qua Yên Thánh Minh.

Lục Trần không phải người ngu, há có thể nhìn không ra, hấn trong lời nói ý tứ?

Bất quá, cái này lại tính là gì?

Lục Trần nổi lòng bên trong khí phách, không thể ức chế bốc lên, những này hỗn trướng, muốn tại bí cảnh bên trong động thủ, mà hấn cũng là như thế.

Bỗng nhiên Lục Trần trong lòng khẽ chấn động, ánh mắt hướng phía bên cạnh nhìn đi.

Chỉ thấy đứng nơi đó một cá nhân, Hàn Lâm!

Lục Trần lông mày phong nhíu sâu hơn, trong lòng thầm nghĩ: Gia hỏa này cũng thành tựu Thái Khí?

Nếu như nói Tô Kiệt cùng Bạch Tú Nhi thực lực gia tăng, Lục Trần chỉ là có chút kinh ngạc, như vậy Hàn Lâm trưởng thành, lại làm cho hấn trong lòng sinh nghi, đồng thời cũng nhiều một chút cẩn thận. Gia hỏa này đi ngược dòng nước, đạt tới Thái Khí cảnh giới tu vi tuyệt không đơn giản, nhất định phải lưu tâm.

Mà Hàn Lâm tại Lục Trần ánh mắt bay bổng lên thời điểm, khoe miệng hơi vênh lên, lộ ra một cái lạnh lẽo đáng tươi cười.

Lục Trần tướng thu hồi ánh mắt lại, nổi lòng khẽ chấn động: lần này bí cảnh chuyển đi, so tương tượng còn muốn nghiêm trọng.

Lập tức, Lục Trần yên lặng đi đến Giang Minh bên người.

Giang Minh cũng không có nói chuyện.

Không bao lâu, từ dưới núi chạy tới người tu luyện càng ngày càng nhiều.

Nội môn mười vị trí đầu liệt kê, Ngoại Môn tinh anh, cùng học đồ đệ tử, nhao nhao đến, nhân số bước qua năm trăm đại quan, nếu không phải Cửu Huyền cung trước quảng trường diện tích cũng đủ lớn, cơ hồ đều giả không được nhiều người như vậy. Cùng lúc đó, càng có một ít qua niên hạn Thái Khí người tu luyện cũng từng cái đến.

Lúc này, Cửu Huyền cung đại môn âm vang mở rộng!

Tề Vân Thiên Quách Vân Hưng cái này hai tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, dẫn bốn cái Thái Khí Đại viên mãn lão giả, cùng Diệp Linh Vân từ Cửu Huyền cung đi ra.

Bốn cái Thái Khí Đại viên mãn, trong đó ba người liền là ngày đó xuất thủ hạn chế Tề Vân Thiên kia ba vị, Liêu Cương liền là một trong. Còn có một vị liền là râu bạc trắng Bạch Bào, giống như lão giống như thần tiên Truyền Pháp đường trưởng lão.

Một đoàn người đi tới!

Toàn trường lập tức yên tĩnh —— Tề Vân Thiên bước chân di động, vượt qua đám người ra, cất cao giọng nói: "Hôm nay, là bản môn mười năm qua, trọng yếu nhất thời gian, bởi vì bản môn yên lặng mười năm Truyền Thừa Bí Cảnh, sẽ lần nữa mở ra!"

Chúng người tu luyện ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Tề Vân Thiên trên thân. Từng cái hô hấp, bởi vì quá mức hưng phấn, mà dồn dập lên. Mặc kệ là có cơ hội, vẫn là không có cơ hội, bọn hấn đều vô cùng ngóng nhìn Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra.

Coi như chỉ là nhìn một chút, bọn hấn cũng rất vui mừng, dù sao đối với rất nhiều chưa từng gặp qua, chỉ tồn tại ở bọn hấn trong truyền thuyết bí cảnh, mười phần bức thiết muốn kiến thức một chút trong đó quang cảnh.

Tề Vân Thiên nói đến nơi này, hai con mắt bên trong thần quang trong vắt, từng sợi sóng ánh sáng, phi tốc chấn động, ngẩng đầu hướng lên bầu trời nhìn lại, cất cao giọng nói: "Bất tài đệ tử Tề Vân Thiên, khẩn cầu lão chương môn mở ra Truyền Thừa Bí Cảnh!"

Hấn nói như vậy thời điểm, đã quỳ rạp dưới đất. Quách Vân Hưng thần sắc có chút biến hóa, rất nhỏ hừ một tiếng, cái thứ hai quỳ trên mặt đất, cao giọng nói: "Bất tài đệ tử Quách Vân Hưng, khẩn cầu lão chương môn mở ra Truyền Thừa Bí Cảnh!"

Theo sát lấy, ở đây chúng đệ tử từng cái quỳ rạp dưới đất, thanh âm hùng hậu bay bổng lên: "Bất tài đệ tử, khẳng định lão chương môn mở ra Truyền Thừa Bí Cảnh!" Thanh thế kinh thiên động địa, xông thẳng lên trời!

Lục Trần cũng ở trong đó, hô xong câu nói này thời điểm, cùng ở đây chúng người tu luyện đồng dạng, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy bình tĩnh bầu trời, ầm ầm chấn động. Từng sợi vân khí phi tốc chuyển động, cấp tốc phác hoạ ra tới một đạo bóng mờ. Đạo này bóng mờ, một thân Bạch Bào, khuôn mặt già nua, trên mặt khe rãnh tung hoành, mỗi một đầu nếp nhăn, đều là sâu như vậy khắc, tựa hồ đang kể lấy năm tháng tang thương cùng vô tình.

"Sur tôn! !" Tề Vân Thiên kích động hô lên, cái khác người tu luyện cũng tương ánh mắt bắn về phía bầu trời. Chỉ thấy cái này dài dầu sương gió, đã tràn ngập vô tận tro tàn chi khí lão nhân, mỉm cười: "Đều đứng lên đi, lão hủ —— hiện tại liền mở ra Truyền Thừa Bí Cảnh, giúp ta Cửu Huyền môn hậu nhân, lĩnh ngộ tiền bối trí tuệ!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

134, bí cảnh, bí cảnh!

Chỉ thấy bình tĩnh hư không, đột nhiên điên cuồng chấn động, từng đoá từng đoá màu xám đen vân khí, một nháy mắt đã là ngưng tụ. Chỉ thấy lão nhân áo bào trắng ngẩng đầu nhìn trời, quanh thân khí màu trắng Lãng, một tiếng vang ầm ầm bắn vào trong tầng mây, hóa thành từng cây trắng kiện xiềng xích, thật sâu đâm vào trong đó.

Theo sát lấy, tầng mây bạo liệt, hư không nổ tung, một đoàn màu đen bóng mờ, phảng phất giống như từ Hoang Cổ năm tháng chỗ sâu túm ra, lắng sâu mà lại khí tức kinh khủng ba động, ầm vang hạ xuống.

Dưới trận chúng đệ tử, từng cái trông mắt đều trầm: "Truyền Thừa Bí Cảnh, giáng lâm á!"

"Mặc dù ta không có cơ hội tiến vào bí cảnh, nhưng là năng tại sinh thời nhìn thấy những này, xem như không có uổng phí đến một trận!" Một đám Thái Khí cảnh giới người tu luyện bên trong. Đông Sơn Dục ánh mắt lấp lóe mấy lần. Mặc dù thân là nội môn mười vị trí đầu, thế nhưng là hấn vượt qua niên hạn, không có tiến vào bí cảnh cơ hội.

Nội môn mười vị trí đầu liệt kê, cùng hấn đồng dạng người tu luyện, còn có mấy vị, đều là bởi vì qua ba mươi tuổi hạn chế!

Lục Trần đôi mắt bên trong áp chế không nổi hưng phấn đã bộc phát.

Chỉ nghe thấy trời không trung, phản phất một trận kịch liệt ba động thanh âm oanh minh mà lên, đoàn kia màu đen bóng mờ dần dần rõ ràng, tiếp theo hóa thành một cái phảng phất giống như vô cùng to lớn huyền không lục địa tồn tại, lơ lửng tại nửa không trung. Vừa mới hiển hóa, cơ hồ che đầy bầu trời, bốn phương tám hướng, phảng phất giống như hắc ám đánh tới, đã tối xuống. Càng là cuồng bạo khí áp ba động, điên cuồng lẫn lộn, mãnh liệt gió lốc, bay tứ tung.

Mặc kệ cường hấn đến Uẩn Linh cảnh giới Tề Vân Thiên Quách Vân Hưng, vẫn là nhỏ đến Nhục Thân cảnh giới học đồ đệ tử, từng cái quần áo trên người, hoàn toàn không bị khổng chế điên cuồng đong đưa.

Ầm ầm, một tiếng phảng phất giống như như tiếng sấm vang động truyền đến. Lão nhân áo bào trắng trên người khí cơ, điên cuồng lưu chuyển, đạo này chỉ là bóng mờ tồn tại, triệt để dung nhập lơ lửng lục địa bên trong, biến mất không còn. Theo sát lấy lại là một tiếng nổ thật to vang lên, lơ lửng trên lục địa, bắn ra một đạo quang trụ, rơi trên mặt đất!

Tề Vân Thiên râu tóc bay lên, cất cao giọng nói: "Ồ đây tất cả đạt tới Thái Khí cảnh giới tu vi, ba mươi tuổi trở xuống đệ tử, có thể động thân!"

Quách Vân Hưng hô lên: "Bí cảnh mở ra, chỉ có nửa tháng, các ngươi phải tất yếu nắm chặt thời gian."

"Còn đứng ngây đó làm gì, nhanh khởi hành a!" Trong đám người, từng tôn Thái Khí cảnh giới người tu luyện hô lên.

Chính lúc này, một đạo mát lạnh quang hoa, phảng phất giống như một thanh kiếm sắc đồng dạng phi đằng, lại là Yên Thánh Minh cái thứ nhất lách mình bay vọt ra.

Đón lấy, khoảng cách Tề Vân Thiên không xa Diệp Linh Vân nhẹ trá một tiếng, tạo nên đầy trời sương màu trắng ánh sáng, cũng xông vào trong cột sáng.

Hai đạo thân ảnh, nhoáng một cái đã không thấy tung tích.

Trong đám người Tô Kiệt, đôi mắt bên trong phun ra hừng hực quang hoa, bắt lấy bên người Bạch Tú Nhi, cái thứ ba xông vào trong cột sáng. Theo sát

phía sau, liền là vô thanh vô tức dư thành công.

Lại sau đó, Giang Minh nhìn Lục Trần một chút, trầm giọng nói: "Sur đệ, chúng ta Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong —— gặp!"

Vị này cũng là một mặt kích động xông bay lên, cùng lúc đó hiện trường điều kiện phù hợp Thái Khí cảnh giới người tu luyện từng cái vọt lên.

Lục Trần không có lãng phí thời gian, nỗ tung vô cùng vô tận ánh sáng, cũng xông qua đi vào. Vừa mới tiến vào trong cột sáng, phảng phất giống như đưa thân vào có chút ba động dòng nước bên trong.

Một loại cực kỳ vi diệu cảm giác, nổi lên Lục Trần trong lòng. Chỉ chốc lát sau về sau, chỉ cảm thấy trước mắt quang ảnh sai phân, lấy lại tinh thần thời điểm, đã ra hiện tại một cái tối tăm mờ mịt không gian bên trong.

Cái không gian này, mười trượng phương viên, tràn ngập một cỗ vô cùng khí tức ngưng trọng.

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu lại, chỉ thấy trước người màu xám khí tức, từng đạo ngưng tụ, theo sát lấy một đạo màu xám, tuyệt không chân thực, nhưng hết lần này tới lần khác cũng rất chân thực tồn tại bóng mờ hiện ra trước mắt.

Lục Trần trong lòng hơi động, cái này tất nhiên liền là xông qua thí luyện bí cảnh máu chốt.

Quả nhiên tại hấn ý nghĩ lên thời điểm, màu xám thân ảnh đột nhiên khẽ động, vòng quanh từng đoàn từng đoàn hỗn loạn màu xám khí lãng, không quan tâm hướng phía Lục Trần lao đến!

Thân hình chưa xông lại, một đạo vô cùng lạnh thấu xương kiếm quang, kinh cướp mà lên.

Bất quá Lục Trần lại cười. Bởi vì đạo kiếm quang này quá yếu, chỉ là duy trì tại hậu kỳ kiểm ý tiêu chuẩn, mà lại màu xám thân ảnh tu vi ba động, vền vền chỉ là Thái Khí lục trọng mà thôi.

Cùng Lục Trần có được đồng dạng tu vi.

Lục Trần trong lòng hiểu rõ, cái này tất nhiên là bí cảnh căn cứ tu vi của hấn, mô phỏng ra đối thủ. Nếu như Lục Trần thực lực, quả nhiên là chỉ có Thái Khí lục trọng, cái này một quan muốn đi qua, thật đúng là không đơn giản, thế nhưng là Lục Trần tu vi mặc dù thấp, một thân thực lực lại là cuồng bạo vô song.

Bực này xung kích, cùng hấn mà nói đây tính toán là cái gì? Thân hình khẽ chấn động, Lục Trần chỉ là một quyền hướng phía trước đánh đi.

Phanh, màu xám thân ảnh lẫn lộn ra kiếm quang, vừa đối mặt không đến, bị oanh vỡ nát. Kéo dài không dứt quyền kinh, càn là điện cuồng lan tràn ra ngoài.

Khi khi một tiếng, màu xám thân ảnh bạo đến vỡ nát, không còn tồn tại.

Chỉ thấy phương này hư không, có chút ba động, lại là một đạo quang trụ bốc lên, phảng phất giống như một đạo môn hộ ra hiện tại Lục Trần trước người.

Lục Trần biết, mình qua cửa ải, xuyên qua cái này cánh cửa, khả năng liền là chân chính Truyền Thừa Bí Cảnh!

Như thế nhẹ nhõm, Lục Trần nhin không được cười ha ha: "Ta cái này hoàn toàn không có áp lực? Thế nhưng là lại có quan hệ thế nào, chỉ cần có thể bằng nhanh nhất tốc độ, xông qua cái này một quan là được rồi!"

Lục Trần thân hình lác lư, chui vào trong cột ánh sáng, không thấy tung tích.

Lục Trần dễ dàng như vậy, cái khác người tu luyện liền chưa hấn. Liền tỉ như lúc trước đi theo Yến Thánh Minh vị kia Hình Luật đường Thái Khí cảnh giới người tu luyện, đồng dạng đụng phải một đạo màu xám bóng mờ! Mặc dù tu vi cùng hấn tương đương, thế nhưng là màu xám bóng mờ bộc phát kiếm quang, lại gắt gao tướng vị này Thái Khí cảnh giới người tu luyện áp chế.

Thanh âm ông ông không ngừng nỗ tung, cuối cùng vị này Thái Khí cảnh giới người tu luyện, không thể kiên trì mấy hiệp, bị oanh ra phương này hư không.

Phía ngoài hư không có chút chấn động, chỉ thấy vị này Thái Khí cảnh giới người tu luyện kinh hô một tiếng, đã từ lơ lửng lục địa bên trong ngã xuống.

Quách Vân Hưng nhìn thấy một màn này, một gương mặt mo càn thấy âm trầm, không tự chủ được nhìn lướt qua mặt mũi tràn đầy đều là mồ hôi lạnh Liêu Cương, hừ lạnh nói: "Liêu Cương, mười cái hồ hấp đều không có, liền bị khu trục ra, đây chính là người điều giáo Hình Luật đường đệ tử? Đơn giản mất hết ta Hình Luật đường mặt mũi!"

Liêu Cương diện cơ điên cuồng loạn động, nói: "Đại trưởng lão, xin ngài yên tâm, bực này mất mặt xấu hổ gia hỏa, ta sẽ không tha hấn!"

Quách Vân Hưng nhẹ gật đầu.

Tề Vân Thiên ánh mắt có chút lấp lóe, cũng không nói gì thêm.

Phía dưới chúng đệ tử, từng cái từng cái hạt châu nhìn xem từ phía trên không trung rơi xuống kia cá nhân, từng cái trên mặt nhiều hơn một chút thần sắc quỷ dị.

Lại một cái không gian bên trong!

Yến Thánh Minh một thân cuồng bạo khí tức, bỗng nhiên nổ tung, không cho trước người ngưng tụ Thái Khí Đại viên mãn khí tức màu xám thân ảnh nhích lại gần mình cơ hội, liền đem đối phương đánh thành phần vụn.

Yến Thánh Minh nhàn nhạt cười một tiếng: "Quá yếu!"

Mắt thấy trước người bày biện ra tới sóng ánh sáng, cũng đi vào!

Một cái không gian khác bên trong, Diệp Linh Vân lạnh thấu xương ba động, từng đạo cạo rửa, đồng dạng cực kỳ dứt khoát tướng trước mặt màu xám bóng mờ, oanh vỡ nát, thu được tiến vào cột sáng tư cách.

Cùng lúc đó, mấy cái khác không gian bên trong, dư thành công tấn cấp, Giang Minh tấn cấp, Bạch Tử Nhi tấn cấp, nội môn mười vị trí đầu, phù hợp niên hạn mấy vị, cũng nhao nhao tấn cấp.

Mà Tô Kiệt bên này, một kiếm chém ngang, kéo dài vô tận bạch sắc kiếm quang lúc này mới tướng trước mặt màu xám thân ảnh đánh thành phần vụn, nhìn xem bày biện ra tới cột sáng, cái thẳng này trên mặt sát khí, cũng không nên được nữa bạo phát đi ra: "Lục Trần, Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, ta muốn ngươi chết!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

135, cừu nhân gặp mặt, sinh tử vật lộn

Tô Kiệt thần sắc vắn vẹo, trong nháy mắt xuyên thấu quang môn, không thấy tung tích.

Lục Trần hít một hơi thật sâu, nhìn xem trước mặt thương Mang sơn rừng, không mây bầu trời xanh, ngửi ngửi giữa thiên địa từng sợi chỉ thuần khí tức, trong lòng một loại kỳ dị cảm giác xông ra, chỉ cảm thấy quanh thân thông thái, vô cùng thư sướng, không khỏi lộ ra một tia nụ cười: "Không hổ là bản môn Truyền Thừa Bí Cảnh, chỉ bằng cái này góp nhặt mười năm thiên địa linh tinh, liền rất không tầm thường."

Lúc này, Lục Trần cổ tay lắc lư, viên kia đánh dấu Nguyên Thần truyền thừa phương vị Nguyên Phù dần hiện ra tới. Một thân chân khí quán chú trong đó, Nguyên Phù có chút chấn động, một đạo nhàn nhạt khí tức, đã quanh quẩn trong lòng của hắn, đây chính là Truyền Thừa Bí Cảnh duy nhất Nguyên Thần truyền thừa khí tức! Căn cứ trong lòng cảm giác, phân biệt phương hướng, thẳng đến Nguyên Thần truyền thừa chi địa mà đi.

Sớm tại vài ngày trước, Lục Trần liền thương lượng với Diệp Linh Vân tốt, một khi tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, liền muốn trước tiên đuổi tới Nguyên Thần truyền thừa chi địa tụ họp. Vừa đến, Nguyên Thần truyền thừa chi địa duy nhất tính; thứ hai chính là, nhất định phải trước tiên cùng Diệp Linh Vân tụ họp. Đến lúc đó, Tô Kiệt Yến Thánh Minh tất nhiên cũng sẽ trước tiên đuổi tới Nguyên Thần truyền thừa chi địa.

Lúc cần thiết, Lục Trần còn có thể kiểm chế một người trong đó, cho Diệp Linh Vân cơ hội.

Một khi Diệp Linh Vân tiến vào Nguyên Thần truyền thừa, đến lúc đó Lục Trần cũng không cần quá gấp, bởi vì Diệp Linh Vân còn có cái khác thủ đoạn áp chế Yến Thánh Minh, chỉ cần vây khốn Yến Thánh Minh, cái gọi là Tô Kiệt, hoàn toàn liền không thể ngăn cản Lục Trần.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần tốc độ toàn bộ triển khai. Cuồng bạo sóng gió, từ trên người hắn bộc phát, những nơi đi qua, cỏ cây thấp nằm, cát bay đá chạy, hư không chập trùng, thanh thế được không kinh người! Cũng may cái này Truyền Thừa Bí Cảnh bất quá ngàn dặm phương viên, trải qua mười năm bồi dưỡng, cũng có chút hưng thú cùng yêu thú, nhưng như thế nào là Lục Trần đối thủ?

Mấy cái lên xuống, đầy trời huyết quang nổ tung, từng tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn ùn ùn kéo đến, Lục Trần đã đi xa.

Tiểu nửa ngày đi qua, Lục Trần phi nước đại hơn bốn trăm dặm, đi vào một tòa phẳng phát giống như một thanh từ trên trời giáng xuống mũi kiếm, hung

hăng cảm rễ trên mặt đất son phong tiền! Ngon núi này, xanh ngắt xanh thăm, hoa hồng Liễu Lục, sinh cơ đạt dào chi cực! Vừa mới đến, càng thấy mát lạnh linh hơi thở thuận xoang mũi chui vào ở sâu trong nội tâm, một cổ khó nói lên lời sáng khoái cảm giác, điên cuồng nổ tung.

"Nơi này chính là Nguyên Thần truyền thừa chi địa!" Lục Trần trong lòng bàn tay nắm lấy Nguyên Phù, triệt để nổ tung, hóa thành nhát là tinh tú năng lượng bị Lục Trần trung thực không khách khí một ngum thôn phệ.

Lục Trần vận khởi thị lực, rõ ràng nhìn thấy, giữa sườn núi vị trí, có một cá nhân công mở ra bình đài —— mặc dù phía trên cỏ dại rậm rạp, nhánh vụn vặt mọc dây leo dây dưa tới lui, nhưng vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

Liên là nơi đó!

Lục Trần nổi lòng ba động, hô một tiếng xông mà, mấy cái lên xuống, đã rơi vào trên bình đài. Có lẽ là mười năm không có tung tích con người nguyên nhân, nơi này hết thảy, đều là như vậy hoang vu. Nghĩ đến động thủ, tưởng những này treo đến sai tiết, sinh trưởng ở cùng nhau dây leo giáo sát sạch sẽ thời điểm.

Dây leo đột nhiên nổ tung, một đạo màu đen bóng mờ, lẳng sâu trong bụi cỏ dại bay vút đi lên, một cổ tanh hôi ác phong, trong nháy mắt bộc phát.

Lục Trần lông mày phong nhú một cái, trên mặt tất cả đều là cười lạnh. Lòng bàn tay có chút chấn khởi, một sợi hung hãn kiếm quang, thuận cánh tay quét ngang xuống dưới.

Phốc xích, chỉ thấy đầy trời máu tươi nổ tung, một đầu mất đi sức sống đại xà, một tiếng vang ầm ầm, hung hăng nện ở dây leo phía trên.

Tùng đạo máu tươi nổ tung, cái này có được Thái Khí ngũ trọng cảnh giới yêu thú bỏ mạng. Mất thấy trên người đối phương phun ra tới chí thuần tinh khí, Lục Trần thức hải bên trong ngôi sao màu đen khẽ chấn động, tưởng cái này sợi tinh khí trung thực không khách khí thôn phệ, về sau chuyển hóa năng lượng, trên đường đi tiêu hao chân khí, đã hoàn toàn khôi phục.

Lúc này, Lục Trần thân hình tái khởi, mấy đạo hỗn loạn kiếm quang bạo phát đi ra.

Phốc phốc phốc!

Những này kiếm quang điên cuồng thu hoạch, trên bình đài những cái kia dây leo cỏ dại, mấy cái đối mặt về sau, đầy trời tán toái bụi tứ phía bay lên, bình đài dọn dẹp sạch sẽ, một cái khám nằm tại trên vách núi đá cửa đá bày biện ra tới.

Cái này nghĩ đến, liên là Nguyên Thần truyền thừa!

Có như vậy một nháy mắt, Lục Trần sinh ra xông vào tìm hiểu ngọn ngành suy nghĩ, thế nhưng là rất nhanh, ý nghĩ như vậy, liền bị hấn vút bỏ!

Nguyên Thần truyền thừa cố nhiên tốt, cũng phải có mệnh tu luyện mới là thật! Hấn không thể so với Diệp Linh Vân, cũng không so bằng Yến Thánh Minh bọn người, xuất thân tốt, bối cảnh không phải bình thường.

Lại nói, Lục Trần chừng không Luyện Tinh pháp không nói, liền nói Trích Tinh Thủ, đây chính là có thể tu luyện tới Thuần Dương cảnh giới tồn tại.

Thuần Dương là cái gì, trọn vẹn cao Nguyên Thần mấy cái cấp độ cảnh giới!

Mà lại lần này Lục Trần mục tiêu rất rõ ràng, liên là bí cảnh truyền thừa, vì Trích Tinh Thủ tìm một cái yểm hộ mà thôi.

Lục Trần quyết tâm nhắc ngang, tưởng những này phảng phất giống như gọn sóng đồng dạng tâm tư, chém giết sạch sẽ.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần ánh mắt trong suốt, tâm cảnh trong lúc vô hình lại có chút tăng lên.

Lục Trần một mặt kinh hi.

Tâm cảnh tu luyện, chỉ cần hấn bước qua trong lòng lẫn ranh kia, liền có thể tăng lên!

Nhưng ngay lúc này, Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, dưới chân phảng phất giống như giẫm lên ván trượt, vèo một tiếng vọt tới bên cạnh! Chỉ nghe thấy, đoạt một tiếng vang trầm, Lục Trần lúc đầu nơi sống yên ổn, đá vụn tùy ý bay tán loạn, một đầu dài hơn thước vết kiếm, thỉnh linh hiện ra!

Nếu như Lục Trần tốc độ hơi chậm một điểm, liền xem như bát tử, cũng phải trọng thương.

Lục Trần lông mày phong giờ lên, chỉ thấy bạch quang kinh hiện, Tô Kiệt thân hình lên xuống, từ dưới núi vượt qua đi lên, khuôn mặt không nói ra được âm trầm cùng vận vẹo, hung tợn trừng mắt Lục Trần, nghiêm nghị quát: "Người cái tên này tốc độ, cũng không chậm, thế mà bị người né tránh! Nhưng là kia lại như thế nào, ta Tô Kiệt muốn chết người, người tuyệt đối sống không được!"

Một thân đè nén cừ hận, điên cuồng bộc phát.

Mặt đất một chút tán toái mảnh vụn, gánh không được lực lượng của hấn cộ rửa. Thuận bàn chân của hấn, hướng phía hai bên tán ra.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang chột hiện, thân hình lắc lư, hướng phía đằng sau lui một bước.

Chính lúc này.

"Chết!" Tô Kiệt cuồng hồng, một thân lạnh thấu xương sương bạch sắc kiếm quang, không bị khổng chế bạo kích tới! Không lớn trên bình đài, lộn xộn bay sương trắng, bay là tả, tựa như hạ một trận tuyết.

Mặc kệ Tô Kiệt nhập như thế nào khí thế cường hoành, Lục Trần trên mặt từ đầu đến cuối mang theo lạnh nhạt đáng tươi cười: "Chi bằng ngươi muốn giết ta, si tâm vọng tưởng! Ta Lục Trần năng đánh bại ngươi thứ nhất lần, liền có thể đánh bại ngươi lần thứ hai, càng là giết ngươi, đây tính toán là cái gì!"

Nguyên bản thôi lui thân hình, phảng phất giống như lấp đặt một cây lò xo, quanh thân xương cốt, từ lưng Đại Long trụ bắt đầu, lớp ba lớp bóp bạo liệt thanh âm âm vang nổ tung, cả cá nhân phảng phất giống như trắng tròn giương cung, chí cường nhục thân phòng ngự, đã triển khai. Một sợi nhàn nhạt tinh quang, như có như không dần hiện ra tới.

Theo sát lấy, Lục Trần thân hình lao nhanh, Phục Giao Kiếm bị hấn một thanh từ hư không bên trong bắt ra, ông một tiếng, hùng lực nặng nề kiếm quang, lẫm liệt lập loè, đón trước mặt hư không, một kiếm bạo kích. Cái này một kiếm uy năng, tương đương với Phục Giao Kiếm ý năm thành! Cho dù không hề sử dụng toàn lực, sức mạnh bùng lên, vẫn như cũ mười phần hung hãn.

Cứ như vậy, kiếm ý tăng thêm chí cường nhục thân, Lục Trần giống như một cỗ xe tăng hạng nặng xông tới!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

136, 1 chỉ Phi Kiếm

Phanh phanh phanh!

Lít nha lít nhít tiếng va chạm, một nháy mắt nổ tung. Phàm là tới gần Lục Trần kiếm quang, không phải bị Phục Giao Kiếm quét ngang, liền là bị hấn nhục thân nghiền ép vỡ nát, chỉ thấy một đầu hình người thông đạo thành linh hiện ra. Phút chốc về sau, Lục Trần ra hiện tại Tô Kiệt trước người không đủ xa nửa trượng địa phương.

Một thân sáng chói tinh quang nổ rộ, bốn phương tám hướng nát bấy kiếm quang rồi cuộc kiên trì, nhao nhao bạo liệt, không còn tồn tại.

Tô Kiệt hai tròng mắt hung hăng trợn mắt nhìn: "Hỗn trướng!" Hấn không nghĩ tới, hấn một lần công kích, cứ như vậy dễ dàng bị hóa giải! Phần nộ hỏa điểm thiêu đốt, đề thân thể của hấn, hung hăng run rẩy lên, một tiếng càng thê thảm hơn gầm rú, từ cổ họng của hấn bên trong bạo phát đi ra.

Tô Kiệt mũi kiếm tái khôi, kiếm quang oanh minh, đón khoảng cách không đến nửa trượng Lục Trần, mãnh liệt đâm đi qua. Hung ác bá đạo sóng xung kích, điên cuồng phun ra, một kiếm chí uy, đã là trước mắt hấn cái trạng thái này dưới, trong nháy mắt bạo phát đi ra lực lượng mạnh nhất.

Đổi mặt Tô Kiệt kiếm quang!

Lục Trần trên mặt đáng tươi cười, một khắc cũng không có giảm bớt. Tô Kiệt gia hỏa này nhớ ăn không nhớ đánh, nguyên lai giao phong một lần, hấn là cũng xem như thấy được thủ đoạn, thế nhưng là hiện tại như trước vẫn là khinh thị như vậy chủ quan, đáng đời hấn bị áp chế.

Lục Trần đối với cơ hội nắm chắc, không phải Tô Kiệt có thể tưởng tượng, mắt thấy cơ hội xuất hiện, nhục thân điên cuồng chấn động, từng sợi lực lượng cường hãn, ngưng tụ tại trên kiếm phong, một đạo vẫn như cũ không phải toàn lực, nhưng đủ để nghiền ép đối thủ kiếm ý, trong nháy mắt chém xuống!

Hưu!

Sáng như tuyết kiếm quang, xoay nhanh không ngớt, Tô Kiệt trong nháy mắt bộc phát kiếm quang, tại Lục Trần kiếm quang phía dưới, giống như xé nát trang giấy, bay là tả, lại bay là tả bạo liệt, cho đến hoàn toàn tan rã, không còn tồn tại.

Ồi!

Tô Kiệt giữa yết hầu phát ra một đạo thanh âm cổ quái, kiếm ý bị nát bấy trong nháy mắt, phảng phất giống như bị người hung hăng đạp một cước, oanh một tiếng, hướng phía đằng sau phi tốc thôi lui.

Một đường bay lên, mắt thấy liền muốn lặn xuống vách núi!

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nở rộ, thừa dịp hiện tại, chém giết Tô Kiệt, tựa hồ không có vấn đề? Nghĩ đến nơi này, thân hình lại lần nữa nhảy vọt, điều luyện thân thể, vòng quanh kinh khủng sóng âm, nghiền ép đi lên. Cùng lúc đó, một thân lạnh thấu xương kiếm quang, theo sát phía sau, lao nhanh đi lên.

Mà ngã bay ra ngoài Tô Kiệt, nhìn thấy khí thế hùng hổ chém giết tới Lục Trần, vô cùng lo lắng một mảnh! Cuồng bạo lửa giận, cơ hồ thiêu huỷ tâm trí. Hấn hận không thể hung hăng cho mình một bàn tay, mình biết cái này tiểu tử thực lực không tầm thường, vì cái gì còn muốn bắt cần như vậy?

Tô Kiệt trong lòng hồi hận cùng lửa giận, cùng một chỗ xông ra, tâm tình không nói ra được xoắn xuýt.

Mắt nhìn thấy tiêu xạ tới kiếm quang, Tô Kiệt đem hết toàn lực vận chuyển kiếm ý, oanh một tiếng, đón Lục Trần hung hăng oanh bắn đi qua.

Lục Trần không cho hấn nữa điểm cơ hội, đồ rào rào tiếng rung đi qua, Tô Kiệt bạo phát đi ra kiếm quang, lại một lần vỡ vụn.

Thế là!

Lục Trần cùng Tô Kiệt ở giữa khoảng cách, rút ngắn đến không đủ ba thước!

Lục Trần lật tay một kiếm bạo chém!

"Ngươi dám!" Tô Kiệt cuồng hồng, cường ép một ngụm vận chuyển chân khí, ngạnh sinh sinh buộc mình mũi kiếm, đi ngược dòng nước, nghênh kích đi qua.

Hai đạo kiếm quang tại nửa không trung giao hội, lớp ba lớp bốp thanh âm, vòng quanh hào quang rực rỡ, không ngừng nổ tung.

Tô Kiệt bộc phát kiếm quang, một nháy mắt liền bị tạc không còn tồn tại.

Lục Trần nghiền ép xuống tới lực lượng, trấn áp ở trên người hấn —— Tô Kiệt nửa không trung thân hình, lại khó kiên trì, một tiếng vang ầm ầm, nện ở bình đài biên giới, ngạnh sinh sinh nghiền nát một mảnh núi đá. Tiếng kêu thảm thiết thê lương, trong nháy mắt nổ tung.

"Lục Trần, lão tử muốn giết ngươi a!" Chỉ thấy Tô Kiệt thuận vách núi, dưới đường đi trượt không hạ mấy trượng, nếu không phải kịp thời bắt lấy một cây huyền không nhánh cây, đều muốn rơi xuống. Đương nhiên, lấy Thái Khí cảnh giới chân khí, chỉ phải trở về một hơi, liền có thể ổn định thân hình, ngự không phi hành, nhưng máu chốt là, nếu như Tô Kiệt thật rơi xuống.

Phải chăng còn có quay lại chân khí cơ hội? Chỉ sợ lúc kia, liền là hấn hấn phải chết thời điểm.

Tô Kiệt kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, trong lòng đối với Lục Trần những cái kia không nên có khinh thị, triệt để không còn sót lại chút gì.

Lục Trần mắt thấy cái thằng này treo ở trên vách núi đá đáng vẻ, ám đạo một tiếng đáng tiếc, nếu như không phải nhánh cây tự nhiên đâm ngang, Tô Kiệt tuyệt đối đã là một người chết!

Trong lòng cố nhiên có chút đáng tiếc, nhưng là Lục Trần cũng lơ đãng.

Tô Kiệt loại tồn tại này, đã không trong mắt hấn, mặc kệ cái thằng này, phải chăng chân chính coi trọng Lục Trần, giết hấn có vấn đề gì.

Đương nhiên, lúc này, Lục Trần sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Đang chuẩn bị một lần là xong, bộc phát đòn đánh mạnh nhất thời điểm, Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, chỉ thấy một đạo mát lạnh ánh sáng lấp lánh, từ bình đài phía trên, một gốc treo ở trên vách núi đá đại thụ bên trong, bay vọt ra!

Một quang hù dọa, đầy trời trên dưới, đều là lưu động màu xanh quang ảnh.

Lục Trần mặc dù đưa lưng về phía kiếm quang lao nhanh chi địa, nhưng là hung hấn linh thức đã bắt được, tâm thần chấn động thời khắc, phía sau lưng cơ bắp bầy điên cuồng loạn động, đột nhiên co vào, từng sợi mồ hôi, không nhận được chảy ra đến! Cùng lúc đó, cuồng bạo nhục thân lực lượng, quán chú toàn thân, đem hết toàn lực hướng phía phía trước vọt lên đi.

Ông!

Màu xanh quang ảnh, tốc độ cực nhanh, cuối cùng vẫn đuổi kịp Lục Trần phía sau lưng. Cực hạn lãnh quang, điên cuồng bộc phát. Quang ảnh lao nhanh phía dưới, Lục Trần phía sau lưng quần áo, trong nháy mắt nổ tung, một đạo đạo một từng cái từng cái, vết rách đã hiện ra! Càng là oanh minh đi xuống quang ảnh, mắt thấy liền muốn chạm đến Lục Trần màng da, xâm nhập trong đó ——

Lục Trần trong lòng gào thét: mơ tưởng! Nghìn cân treo sợi tóc tế, ngạnh sinh sinh hướng phía phía trước xông ra một bước, vì chính mình liều ra một cái cơ hội thờ đóc.

Theo sát lấy, Phục Giao Kiếm một kiếm bạo khởi, đón sau lưng màu xanh quang ảnh, hung hăng bạo kích đi qua.

Ầm!

Màu xanh quang ảnh trong nháy mắt nổ tung, lại là một đoạn rất bình thường, đứt gãy mới mẻ, rõ ràng vừa mới bẻ tới nhánh cây.

Cuộn cuộn mảnh gỗ vụn nổ tung, Lục Trần thần sắc âm tình bất định: "Khí ý tương hợp, kiểm đạo chân ý —— Yên Thánh Minh?"

Có thể đem kiểm ý vận chuyển tới như vậy tiêu chuẩn, liền Lục Trần trước mắt biết Cửu Huyền môn nhân vật, ngoại trừ Diệp Linh Vân, liền là Yên Thánh Minh!

Mà Diệp Linh Vân lại thế nào khả năng xuất thủ? Như vậy chỉ có thể là Yên Thánh Minh!

Quả nhiên, chỉ thấy đại thụ nào đó căn cành hơi rung nhẹ, một cái thanh bào thanh niên, chân đạp hư không, từng bước một từ phía trên đi xuống.

Chính là Yên Thánh Minh!

Yên Thánh Minh đôi mắt bên trong mang theo một sợi sáng sắc, khẽ vuốt cằm: "Thái Khí lục trọng, liền có thể hóa giải Yên mỗ Nhất Chỉ Phi Kiếm, người cũng coi là hiếm thấy thiên tài! Liền xem như thời gian đồ về đi, đổi thành Yên mỗ giống người cái tuổi này, cái này tu vi thời điểm, cũng kém xa người —— người thật rất sáng chói, để Yên mỗ nhìn không được sinh lòng tiếc hận, nhưng chính là bởi vì người quá mức sáng chói, cho nên phải chết. Nếu có đời sau, ngàn vạn nhớ kỹ, Mộc Tử Vu Lâm gió vẫn thổi bật rễ đạo lý, không phải người vẫn như cũ sống không lâu!"

Chỉ thấy Yên Thánh Minh tiện tay hướng phía trên mặt đất một trảo, một sợi tán toái phiến lá, bị một cổ vô hình khí kinh dẫn dắt, vây quanh ngón tay của hắn chuyển động.

Lục Trần nhìn chòng chọc vào Yên Thánh Minh, nhất là vòng quanh ngón tay hắn chuyển động phiến lá, đây chính là Nhất Chỉ Phi Kiếm thuật! Vừa rồi đối phương tiện tay một kích, thiếu chút nữa giết hắn tính mệnh, hiện tại nghiêm túc, nên cỡ nào quang cảnh?

Cùng lúc đó, một đạo thân ảnh bay vút đi lên, lại là hình dung chật vật Tô Kiệt nhảy đi lên, khàn giọng cuồng hồng: "Sur huynh, xử lý Lục Trần đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

137, sinh tử chi địch!

Yên Thánh Minh nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nói: "Người yên tâm, sư tôn an bài sự tình, Yên mỗ nhất định giúp người hoàn thành!" Nói đến nơi này, Yên Thánh Minh trên người quang bỗng nhiên cường hoành, âm âm sóng âm, điên cuồng chấn động! Bốn phương tám hướng hư không bên trong, từng đạo bay ra khí tức, đột nhiên ngưng tụ.

Chỉ thấy Yên Thánh Minh bước chân trên mặt đất hung hăng đạp mạnh!

Ông!

Một vòng phẳng phát giống như thực chất sóng xung kích, thuận bàn chân của hắn khuếch tán tác động đến ra. Mặc kệ là bụi đất cát sỏi, vẫn là cảnh khô lá vụn, một nháy mắt đã kính bay! Cuộn cuộn ba động, hóa thành một đạo rười rính tròn sóng xung kích, thẳng đến Lục Trần mà tới.

Rõ ràng chỉ là một đôi nhỏ vụn chi vật, lại ngạnh sinh sinh bị Yên Thánh Minh đánh trống reo hò không giống bình thường lực sát thương.

Cuồng bạo khí lăng, quét ngang ra.

Lục Trần rất có một loại bị vô lượng sóng xung kích bao vây lại cảm giác, tự thân hô hấp, đều có chút không trôi chảy! Bên trong trong lòng bất khuất chí ý, điên cuồng bộc phát, đây chính là chương không kiểm đạo chân ý, tiện tay thi triển, đều là chí cường công kích Thái Khí Đại viên mãn thực lực sao? Cùng bậc này Thái Khí Đại viên mãn tu luyện tương đối, Tô Kiệt loại này đơn giản liền là yếu bỏ đi.

Lục Trần song quyền nắm chặt, đi ngược dòng nước nhục thân lực lượng, đang muốn toàn bộ nổ rộ thời điểm!

Lúc này, dung không được hắn chậm trễ một lát!

Bất kể nói thế nào, trước mặt gia hỏa này, cũng không phải Tô Kiệt loại phế vật này có thể so sánh.

Hắn nhất định phải bộc phát lực lượng mạnh nhất, cũng chỉ có bộc phát lực lượng mạnh nhất, mới có thể lần này tranh phong bên trong, lấy được chủ

động! Nhưng ngay lúc này, một cỗ mùi phần khí tức quen thuộc, từ không trung bên trên rơi xuống, liền nghe Diệp Linh Vân lạnh nhạt thanh âm vang vọng toàn bộ trên bình đài: "Yến sư huynh, lấy người Cửu Huyền môn Đại sư huynh chỉ tôn, tự mình xuất thủ đối phó một cái Thái Khí lục trọng, tiến vào nội môn, bất quá nửa năm tiểu sư đệ, dạng này thật được không?"

Hừ!

Nóng nảy màu trắng khí lãng, phảng phất giống như một đầu màu tuyết trắng sông băng, đột nhiên quét ngang ra, ngăn tại Lục Trần trước người những cái kia nổ bắn ra tới xung kích trước đó.

Chỉ thấy đầy trời trên dưới, đều là oanh minh mà lên khí lãng, bạch quang, lục bụi, còn có cái khác tồn tại, âm vang nổ tung, bay lá tả, phảng phất giống như hạ một trận Linh Vũ.

Theo sát lấy, Lục Trần bên người nhậm mùi thơm ngát hiển hiện, Diệp Linh Vân hoành độ hư không mà tới.

Một nháy mắt về sau, Lục Trần bên trong trong lòng nổi lên dữ tợn khí, lặng yên không tiếng động tiêu tán sạch sẽ.

Lục Trần thở dài ra một hơi, hiện tại còn không phải hấn bại lộ mình là bài tẩy thời điểm, may mắn Diệp Linh Vân kịp thời đuổi tới.

Cùng lúc đó, Lục Trần phía sau lưng đã là mồ hôi lạnh chảy dài, Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện không đáng sợ, chừng không chân ý Thái Khí Đại viên mãn tu luyện mới là đáng sợ nhất.

Bực này tồn tại, cố nhiên không so được Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, nhưng tuyệt đối là Thái Khí cảnh giới trong tu luyện tồn tại mạnh mẽ nhất.

Trước mặt liền có ba cái ví dụ rất tốt.

Diệp Linh Vân, Yến Thánh Minh cùng Tô Kiệt! Đồng dạng đều là Thái Khí Đại viên mãn, nhưng là Tô Kiệt thực lực, cùng phía trước hai vị tương đối, kém quá nhiều.

Lúc này, Lục Trần nhìn Tô Kiệt một chút, chỉ thấy gia hỏa này diện cơ nhảy lên, trên mặt mây đen, phảng phất giống như tùy thời đều có thể rơi xuống một trận mưa lớn, cả khuôn mặt không nói ra được khó coi. Mắt thấy Lục Trần ánh mắt bay vút tới, Tô Kiệt hung tợn trừng mắt liếc Lục Trần, thân hình lác lác ở giữa, rơi vào Yến Thánh Minh bên người.

Chỉ thấy, Yến Thánh Minh giống như tuyệt không nóng nảy bộ dáng, nói: "Đã đủ rồi! Như vậy hiện tại, cũng nên là chúng ta quyết ra, Nguyên Thần truyền thừa thời điểm!"

Yến Thánh Minh lúc trước nhằm vào Lục Trần khí tức tiêu tán vô tung, nhưng lại dâng lên một cỗ càng khủng bố hơn khí tức ba động, một thân lạnh thấu xương chiến ý, điên cuồng nhảy lên, nói: "Diệp sư muội, mời đi."

Diệp Linh Vân mỉm cười, nói: "Yến sư huynh, mời!"

Hai vị này đều là lần này, hiếm thấy người tu luyện, mà lại so sánh với, Diệp Linh Vân tu vi phải kém hơn một bậc.

Yến Thánh Minh cười nhạt một tiếng: "Nếu như Yến mỗ thắng, sư muội liền mang theo Lục sư đệ, từ nơi này rời đi!"

Diệp Linh Vân cái cảm có chút giờ lên, một vòng kiều ngạo, bày biện ra đến: "Nếu như là tiểu muội thắng, sư huynh liền mang theo Tô sư đệ rời đi!"

"Cái này hiển nhiên!" Nói đến nơi này thời điểm, Yến Thánh Minh khí tức trên thân càng thấy hung hãn. Đã sớm ngưng tụ tới cực điểm khí thế, thật nhanh chấn động. Mặc kệ là trên mặt đất tảng đá, vẫn là cây cảnh lá tử, hoàn toàn không bị khổng chế bay vút ra! Dạng này chiêu pháp, cùng công kích Lục Trần lúc như đúc đồng dạng, nhưng là diễn sinh ra tới sóng xung kích, so vừa rồi nhằm vào Lục Trần thời điểm, hung hãn không chỉ một bậc!

Lục Trần tâm thần chấn động, thầm nghĩ: chân ý! Đây chính là chân ý lực lượng, không biết làm ta tu vi tăng lên tới Thái Khí thất trọng thời điểm, có thể hay không chừng không chân ý! Nếu là nắm trong tay chân ý, khí ý tương hợp, coi như Yến Thánh Minh lại thế nào hung hãn lại có thể thế nào, ta làm theo có thể đem hấn phần khởi phản kích.

Nghĩ đến nơi này thời điểm, Lục Trần đối với thực lực khát vọng, lại nặng một chút!

Một bên khác Tô Kiệt nhìn thấy một màn này, trên mặt tất cả đều là hưng phấn sắc thái: "Sư huynh, người nhất định phải cảm xuống nòng!"

Dù là Tô Kiệt lại thế nào hâm mộ Diệp Linh Vân, thế nhưng là bực này liên quan đến mình liệu có thể trở thành phía sau gia tộc thiên kiều tinh hống dưới, hấn không quân được nhiều như vậy, chỉ là nghĩ, Yến Thánh Minh năng đánh bại Diệp Linh Vân, giúp mình đem Nguyên Thần truyền thừa cơ duyên cướp đến tay.

Hấn đối Yến Thánh Minh có được lòng tin tuyệt đối!

Đây chính là Trần quốc Thập Phương Anh Kiệt thứ hai tồn tại, Diệp Linh Vân mặc dù riêng có danh thiên tài, thế nhưng là tại tu vi cảnh giới bên trên, cùng Yến Thánh Minh vẫn là có khoảng cách!

Đương nhiên, hấn chỉ có thể tưởng hi vọng ký thác vào Yến Thánh Minh trên thân.

Lục Trần nhìn lướt qua Tô Kiệt, cười nhạt một tiếng: "Diệp sư tỷ thực lực cỡ nào cường đại? Ngày đó tại Thánh Tuyết cung, quét ngang quần hùng, đã sớm đã chứng minh thực lực của nàng, người Đại sư huynh, là không thể nào thắng!"

Yến Thánh Minh vừa rồi muốn giết hắn.

Lục Trần tự nhiên cũng sẽ không lại tưởng người này coi như sư huynh.

Động thủ, chính là sinh tử chi địch!

Lục Trần có lẽ bây giờ không phải là gia hỏa này đối thủ, nhưng là không được bao lâu, hắn có lòng tin tuyệt đối, tương đối phương giẫm tại dưới chân.

Nghĩ như vậy.

Diệp Linh Vân thân hình cũng động, một thân lạnh thấu xương sóng xung kích, suru suru chấn động. Tầm lụa cũng giống như bạch sắc kiếm quang, đi ngược dòng nước, cùng tấn công của đối phương sóng, hung hăng đụng vào nhau! Chỉ thấy Diệp Linh Vân kiếm quang, tựa như một thanh đại trát đao, tướng lít nha lít nhít công kích thủy triều, một nháy mắt liền cắt làm hai nửa! Sôi trào mãnh liệt, không kém hơn kinh đào hải lãng sóng xung kích, sát quần áo của nàng bay đi qua.

Ông!

Những công kích này rơi trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng, nganh sinh sinh nổ tung, từng cái lớn nhỏ không đều cái hố. Lúc này, Yến Thánh Minh lại là cười nhạt một tiếng: "Sư muội kiếm đạo chân ý, thật đúng là cao minh, bất quá —— Yến mỗ thủ đoạn không phải người năng tưởng tượng."

Chỉ thấy cái thăng này không biết cái gì đột nhiên ra hiện tại Diệp Linh Vân trước người!

Một thanh thanh quang lưu chuyển, lóe ra cực kì loá mắt sóng ánh sáng mũi kiếm, từ trên người hắn bạo phát đi ra, mau lẹ vô cùng, cho đến Diệp Linh Vân cổ họng!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

138, Khốn Long trận!

Diệp Linh Vân khẽ cười một tiếng, quanh thân màu trắng sương hoa chi quang, điên cuồng chuyển động, lại là một mặt tiểu xảo bùng tình Nhược Băng sương màu trắng khiên tròn, đột nhiên quét ngang ra.

Leng keng một tiếng, từng đạo màu trắng ba quang tùy ý lưu chuyển, trực tiếp ngăn ở hung ác ánh sáng màu xanh, từng sợi bạo liệt ánh sáng không kiêng nể gì cả tiêu xạ ra ngoài.

Yến Thánh Minh nhìn như hung hãn một kích, cứ như vậy bị ngăn lại!

Yến Thánh Minh ánh mắt đột nhiên nhảy vọt: "Địa nguyên khí, thật không nghĩ tới, chừng môn vì ngươi, ngay cả dạng này bảo bối đều đem ra! Thế nhưng là, cũng chỉ có ngươi có sao?" Nói đến nơi này, Yến Thánh Minh trên thân một đạo càn thêm sáng chói kiếm quang vọt mạnh mà lên, phảng phất giống như một đạo chùm sáng màu xanh, ngưng tụ ở phía sau hắn.

Một cổ không Beeson nhưng khí tức, đột nhiên quét ngang, một cổ ngàn vạn nghiền ép Diệp Linh Vân chừng khổng khiến tròn mũi kiếm, đã hiện ra!

Đây cũng là địa nguyên khí, mà lại phẩm cấp không thấp.

Lục Trần diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, địa nguyên khí cấp độ này bình khí, không có không giống bình thường thực lực, căn bản là không chế không được.

Từ cái này một điểm, cũng đủ để chứng minh, Yến Thánh Minh cùng Diệp Linh Vân thực lực không phải bình thường.

Một bên khác, mắt thấy đây hết thầy Tô Kiệt, đôi mắt bên trong tham lam, hoàn toàn áp chế không nổi phun ra.

Chỉ thấy Yến Thánh Minh bước chân lại lần nữa hướng phía phía trước di động một chút.

Ầm ầm, hán cùng Diệp Linh Vân ở giữa hư không, phảng phất giống như bị chen bẻ đồng dạng, từng sợi hư không khe hở không bị khổng chế bày biện ra tới.

Một đoàn cực hạn phong bạo, mắt thấy liền muốn nổ tung!

Yến Thánh Minh cất cao giọng nói: "Kiếm này, chính là Yến mỗ ở bên ngoài du lịch, ngẫu nhiên có được kiếm khí!"

"Thua ở kiếm này phía dưới, ngươi sẽ không có tiếc nuối!" Yến Thánh Minh khí tức trên thân tiếp tục đi cao, một cỗ so với ban đầu còn muốn hung hãn vô số lần sóng xung kích, đã nổ tung.

Cỗ này khí tức cuồng bạo cạo rửa phía dưới Diệp Linh Vân, một thân áo trắng, đồ rào rào chấn động.

Tức chính là cách hơn mấy trượng xa, Lục Trần cũng có thể từ bên trong cảm thấy hết sức hung hãn nộ nóng chỉ ý. Nguyên bản Lục Trần có chút không yên lòng, thế nhưng là khi hán ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên người thời điểm, đôi mắt bên trong quang Hoa Lượng một chút, bởi vì cho dù là trước mặt, từng đạo oanh minh khí tức, tựa như cuồng phong sóng biển —— Diệp Linh Vân thân sắc vẫn như cũ mười phần bình tĩnh, giống như người không việc gì đồng dạng, Lục Trần càng là từ Diệp Linh Vân trên mặt, thấy được một tia nhàn nhạt đáng tươi cười!

Không tệ, liền là đáng tươi cười! Lục Trần trong lòng hơi động, chẳng lẽ Diệp Linh Vân còn có cái khác thủ đoạn.

Ngay lúc này, Yến Thánh Minh tựa hồ cảm giác được cái gì, nghiêm nghị nói: "Sur muội, làm sao, ngươi còn muốn kiên trì sao?" Một thân hung hãn khí lẫm, triệt để nở rộ.

Không nghĩ, Diệp Linh Vân đột nhiên nở nụ cười, mỗi chân trên mặt đất hung hăng giẫm mạnh, mặt đất bằng phẳng, bốc lên một trận kỳ quang! Theo sát lấy từng đạo kỳ quang, ngổn ngang lộn xộn, ùn ùn kéo đến, kéo dài cạo rửa, hóa thành một cái phương viên một trượng màn sáng, không xáo đều xáo tướng Yến Thánh Minh bao phủ trong đó.

Trong lúc nhất thời, Yến Thánh Minh trên thân xông bay lên cột sáng màu xanh, nganh sinh sinh bị trấn áp xuống dưới!

Mà Diệp Linh Vân thân hình có chút triệt thoái phía sau, lòng bàn tay một viên tiểu xảo trận kỳ, bay vọt ra, rơi vào màn sáng trung tâm, mắt thấy liền muốn lao ra Yến Thánh Minh trên thân.

Ầm một tiếng vang thật lớn, tướng mắt thấy liền muốn lao ra Yến Thánh Minh gắt gao trấn áp ở bên trong!

Yến Thánh Minh thét dài một tiếng, một thân khí lẫm điên cuồng cạo rửa, liều mạng muốn lao ra, thế nhưng là căn bản là không vọt ra được.

Chỉ thấy tầng tầng màn sáng, bị hán đựng phi tốc chấn động, tán mạn khắp nơi dật màu, lóa mắt cực kỳ.

Mà Yến Thánh Minh vẫn như cũ bị vây ở bên trong!

Yến Thánh Minh hai con mắt, đã nhiều một chút sát khí, nghiêm nghị nói: "Thật không nghĩ tới, sur muội ngươi còn có bày trận bản sự! Ngươi cho rằng, ngươi dựa vào cái này trận, liền có thể đánh giết Yến mỗ sao?"

Diệp Linh Vân cười nhạt một tiếng: "Yến sư huynh thực lực không giống bình thường, tiểu muội lại thế nào khả năng dựa vào cái này Khốn Long trận giết ngươi? Tiểu muội chỉ là muốn đưa ngươi vây khốn, chỉ thế thôi!"

Yến Thánh Minh diện cơ điên cuồng nhảy lên. Cho dù là bị vây ở màn sáng bên trong, quần áo của hán đã điên cuồng chấn động, nhìn ra được, tâm tình của hán tuyệt không bình tĩnh.

Hán đương nhiên bình tĩnh không được, vốn cho rằng xuất ra đủ để nghiền ép đối phương địa nguyên khí, không muốn còn chưa bộc phát, liền gặp ám toán, bị vây ở bên trong!

Một thân hung hãn thực lực, hoàn toàn không được thi triển. Tâm tình của hán, mười phần nộ nóng, chính là về phần nổi giận, chỉ là gia hỏa này đường khí công phu, mười phần cao minh, cho dù là trong lòng đã ẩn giấu một tòa phun trào núi lửa, nhìn chỉ là sắc mặt có chút âm trầm mà thôi.

Yến Thánh Minh nhìn lướt qua Lục Trần, nói: "Xem ra —— Nguyên Thần truyền thừa, ta Hình Luật đường một mạch không cần suy nghĩ! Nhưng là chỉ cần ngươi tiến vào Nguyên Thần trong truyền thừa, ngươi cái này cái gọi là Khốn Long trận, thiếu đi ngươi lo liệu, nhất định sẽ bạo liệt, đến lúc đó, ta liền có thể lao ra, ngươi còn cứu được cái này cá nhân sao?"

Diệp Linh Vân mỉm cười: "Cho nên tiểu muội chỉ có thể tương sư huynh ngươi trước khốn một ngày!"

"Thời gian một ngày, ta nghĩ Lục sư đệ đủ để xâm nhập bí cảnh trong truyền thừa, thu hoạch được trong đó truyền thừa!"

Yến Thánh Minh sắc mặt lại âm trầm một chút: "Ngươi đừng quên, Tô sư đệ còn ở đây."

Có chút kinh nghi bất định Tô Kiệt thân thể hung hăng run rẩy mấy lần, sắc mặt hết sức khó coi, vốn cho rằng chương khổng trong tay cực diện, thế mà biến thành dạng này rồi?

Nếu không phải hấn tận mắt nhìn thấy, cơ hồ cũng không dám tin tưởng.

Giờ phút này bị Yến Thánh Minh điểm danh, Tô Kiệt đôi mắt bên trong ánh sáng sáng.

Bất quá rất nhanh Diệp Linh Vân một câu nói ra, đem hấn tích súc lên lòng tin, đánh trúng thùng trăm ngàn lỗ: "Hấn? Nhiều nhất, liền là một cái đại hộ nhân gia đi ra người tu luyện mà thôi, cố nhiên có chút thực lực, thế nhưng là tâm tính quá kém, thành tựu có hạn, căn bản cũng không khả năng đối Lục sư đệ cấu thành uy hiếp!"

Tô Kiệt mặt, tình hồng một mảnh, cái này tương đương với ở trước mặt đánh mặt.

Yến Thánh Minh cũng là diện cơ nhảy lên mấy lần, muốn phản bác, thế nhưng là nhớ tới sự tình vừa rồi, lại thờ dài một cái: "Tô sư đệ cố nhiên có chút khuyết điểm, nhưng tự thân nội tình cuối cùng không phải Lục Trần có thể so!" Lời nói này chính hấn, đều có chút lực lượng không đủ.

Nói đến nơi này, Yến Thánh Minh quát: "Người còn đứng ngây đó làm gì? Nguyên Thần truyền thừa, người ta đều không trông cậy được vào, người chỉ có thể tuyển chọn bí cảnh truyền thừa!"

Tô Kiệt một mặt biệt khuất, hấn rất muốn kiên trì, thế nhưng là nhìn thấy bình chân như vại Diệp Linh Vân, cùng nhìn chăm chăm Lục Trần, một thân tinh khí thần giống như bị rút đi đồng dạng, thờ dài ra một hơi, xoay người rồi đi.

Không có Nguyên Thần truyền thừa, trở về gia tộc về sau, hấn không có khả năng thu hoạch được thân phận của thiên kiều!

Vừa nghĩ tới nơi này, Tô Kiệt liền là lửa giận vạn trượng —— hấn hận Lục Trần, hận Diệp Linh Vân, càng hận hơn Yến Thánh Minh vô năng, còn hận tất cả mọi người! Ở sau lưng hấn gia tộc, nếu là không thể tấn thăng thiên kiều, cuối cùng cả đời, không có lớn thành tựu! Mà lại hấn không có lấy đến Nguyên Thần truyền thừa, Quách Vân Hưng sẽ không lại cho hấn sắc mặt tốt nhìn.

Đây cũng là chuyện rõ ràng rành.

Dù sao, Quách Vân Hưng xem trọng chỉ là hấn trở thành thiên kiều về sau, sau lưng của hấn gia tộc chỗ tốt mà thôi. Một khi hấn không thể trở thành thiên kiều, hấn cái tác dụng gì đều không có.

Quách Vân Hưng người nào, Tô Kiệt nhất thanh nhị sở. Trong lúc vô hình, Tô Kiệt trên mặt hiểm ác chi sắc, đã bày biện ra đến! Bất quá hấn cũng không nói gì thêm, một cái lên xuống thả người xuống núi, không thấy tung tích.

Diệp Linh Vân ánh mắt khẽ híp một cái, hừ lạnh một tiếng.

Lục Trần nhìn xem Tô Kiệt đi xa, nhìn thoáng qua bị vây ở trong trận pháp, phảng phất giống như nhận mệnh đồng dạng Yến Thánh Minh, mặt hướng Diệp Linh Vân trầm giọng nói: "Sư tỷ, đã Tô Kiệt đã khởi hành, vậy ta hiện tại cùng đi qua —— bí cảnh truyền thừa, ta cảm thấy sẽ không để cho Tô Kiệt đạt được, một cái đều không được!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

139, truy kích Tô Kiệt, truyền thừa chi môn

Lục Trần nói đến nơi này thời điểm, trong mắt hàn quang không hề nén được bay ra ra!

Ánh mắt từ Diệp Linh Vân trên thân chuyển đi, cùng Yến Thánh Minh ý vị thâm trường ánh mắt đụng vào nhau: "Vậy liền nhìn xem, đến tốt cùng là người Tô sư đệ mạnh hơn, vẫn là ta Lục Trần ác hơn!" Thân hình lên xuống, đẩy ra tầng tầng ánh sáng, trực tiếp xuống núi, thẳng đến một cái bí cảnh truyền thừa mà đi! Truyền Thừa Bí Cảnh, hết thấy có ba cái bí cảnh truyền thừa, một cái là tiền bối bên trong am hiểu đạo pháp bí cảnh người tu luyện để lại truyền thừa, một cái là tiền bối bên trong Kiếm pháp bí cảnh người tu luyện để lại truyền thừa.

Hai cái này truyền thừa, mặc kệ là đạo pháp vẫn là Kiếm pháp, đối Lục Trần ý nghĩa không lớn.

Càng quan trọng hơn là, hai cái này truyền thừa một cái rõ ràng liền là Dư Thành Công, một cái khác, hiển nhiên thuộc về Giang Minh.

Về công về tư, Lục Trần cũng sẽ không đi tranh, chỉ đem còn lại bí cảnh truyền thừa coi như mục tiêu, mà lại Tô Kiệt mục tiêu cùng hấn đồng dạng, vậy thì càng thêm không thể để cho hấn đạt được! Lục Trần thân hình lên xuống, đuổi theo Tô Kiệt xông tới.

Chỉ thấy phía trước lảng không bốn tẩu Tô Kiệt, gào thét một tiếng, một viên khí tức không tầm thường Nguyên tinh luyện chế Nguyên Phù, từ trên người hần bay vụt ra, từng sợi ánh sáng màu xanh nổ tung, cuồng bạo xung kích một nháy mắt đã nổ tung, phảng phất giống như ngàn vạn nặng ánh sáng lấp lánh gia trị ở trên người hần, chạy vội tốc độ so với nguyên lai phải nhanh rất nhiều.

Mấy cái lên xuống về sau, mắt thấy liền muốn biến mất tại trong núi rừng, từng sợi gào thét sóng âm, điên cuồng lan tràn ra: "Lục Trần, có Kazekage phù gia trị, Tô mỗ tốc độ so bình thường nhanh ba thành! Hừ, ngươi muốn đuổi theo ta, si tâm vọng tưởng thôi! Cái kia bí cảnh truyền thừa, ngươi mơ tưởng được, một khi ta được đến truyền thừa —— chuyện làm thứ nhất, liền là giết ngươi!"

Ầm!

Chỉ thấy núi rừng lắc lư, một đạo khí lảng, dần dần đi xa, Tô Kiệt biến mất không còn tăm tích.

Lục Trần lông mày phong hơi rung nhẹ, cười lạnh nói: "Có Kazekage phù gia trị nhanh ba thành tính là gì, Lục mỗ có chí cường nhục thân, đạt được lực lượng gia trị, chưa hẳn so ngươi chậm bao nhiêu!" Nói đến nơi này, một thân sáng chói tinh quang điên cuồng nở rộ, màng da gân cốt huyết nhục tưng bừng khí cùng một chỗ chấn động, trên dưới quanh người phảng phất giống như bao phủ một tầng nhân nhạ ánh sao.

Một nháy mắt, Lục Trần nhục thân trạng thái tăng lên tới trạng thái đỉnh cao nhất! Hai chân tại trên vách núi đá hung hăng đạp mạnh, phảng phất giống như nhất trọng Trọng Vân khí, theo thời thế mà sinh, âm âm thanh âm bên trong, truy kích đi lên.

Cái này một lần, hần muốn cùng Tô Kiệt, nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt, có cơ hội nhất định xử lý cái này năm lần bảy lượt muốn đưa mình vào tử địa gia hỏa.

Lục Trần đôi mắt bên trong lạnh lẽo hàn quang, càng thêm sáng chói, một thân chân khí du tẩu tốc độ càng nhanh.

Chỉ thấy hai người này một trước một sau, thẳng đến mục tiêu mà đi.

Trên bình đài Diệp Linh Vân, đưa mắt nhìn Lục Trần rời đi, tinh mâu bên trong ánh sáng lấp lóe, nói: "Sư huynh, ngươi có thể yên tâm, không nhốt ngươi thời gian một ngày, ta là sẽ không mở ra Nguyên Thần truyền thừa truyền thừa chi môn!"

Yến Thánh Minh diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, hần mặc dù biểu hiện rất bình tĩnh, kỳ thật nội tâm của hần, sớm đã là hoàn toàn cháy khét.

Quách Vân Hưng lời nhấn nhá nhiệm vụ, một cái đều không có hoàn thành. Đối với Yến Thánh Minh mà nói, ngoại trừ Nguyên Thần truyền thừa có thể để cho hần có chút hứng thú bên ngoài, những chuyện khác, đều là có cũng được mà không có cũng không sao.

Nếu không phải Quách Vân Hưng muốn để Lục Trần chết, hần mười phần cũng sẽ không để ý tới Lục Trần.

Chỉ là hiện tại.

Yến Thánh Minh trùng điệp hừ một tiếng: "Rửa mắt mà đợi đi, Yến mỗ ngược lại là muốn nhìn, sư muội ngươi có thể kiên trì tới khi nào."

Diệp Linh Vân cũng không nói chuyện, khoanh chân ngồi ở một bên, lấy tự thân chân khí, lo liệu linh trận vận chuyển. Từng sợi chói lọi hào quang rực rỡ, phảng phất giống như suối phun đồng dạng bắn ra! Không khí hiện trường, trong nháy mắt ngưng trọng tới cực điểm.

Bên này hai cá nhân âm thầm phân cao thấp.

Cái khác người tu luyện, cũng có hành động, trừ bỏ mấy cái thực lực không đủ người tu luyện, những người còn lại toàn bộ tấn cấp.

.

Một tòa xanh um tươi tốt, sinh cơ dạt dào trong sơn cốc, Dư Thành Công bưng lấy trong lòng bàn tay trường đao, đi đến sơn cốc cuối cùng, một cái khám nằm ở trên núi trước cửa đá.

Một thân hung hãn chân khí, tính cả đao ý, tùy ý phun ra đến!

Ông một tiếng, đao quang phảng phất giống như tấm lụa đồng dạng phi tốc chuyển động, hung hăng rơi vào trên cửa đá. Chỉ thấy tòa này cửa đá, phảng phất giống như gánh không được lực lượng của hần oanh kích, một nháy mắt về sau, tại đao quang phía dưới, đã chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại.

Một cỗ cực kỳ hung hãn linh quang, từ trong ra ngoài tòa ra.

Dư Thành Công đầy mặt vui mừng, nói: "Vài chục năm rèn luyện đao pháp, chờ liền là hôm nay, quả nhiên thành công!"

Thân hình nhấp nhô, xông vào.

.

Một cái tràn lan lấy lẫn tẩn ba quang hồ nước, một cái phương viên bất quá năm trượng, tất cả đều là bén nhọn quái thạch các đảo bên trên.

Giang Minh một thân ngược dòng kiếm quang, lao nhanh phảng phất giống như trường hà, lóa mắt tựa như tấm lụa —— suu suu, chí cường kiếm ý, điên

cuồng vận chuyển ra.

Trong lúc nhất thời!

Các đảo hư không bên trên, từng đạo kiếm quang, tùy ý sôi trào, Giang Minh một hơi cũng không dám thư giãn.

Diễn cuồng quơ kiếm ý của mình, muốn thu hoạch được truyền thừa, liền phải thi triển ra, có thể để cho truyền thừa từ động mở ra kiếm ý.

Cũng may Giang Minh thực lực hùng hân.

Liên tục không ngừng, bất kể hao tổn bộc phát kiếm ý tình huống dưới, cuối cùng vẫn là gây nên các đảo oanh minh, chỉ thấy từng đạo dâng trào ra khí lãng tung bay không ngừng, tứ phía thủy vực tùy ý dập trùng, lớn như vậy các đảo, chấn động mạnh mẽ mấy lần, trong chớp nhoáng vỡ ra một đầu lỗ hổng, một vòng kỳ quang từ bên trong phun ra!

Giang Minh thần sắc phấn chấn, cười ha ha: "Truyền thừa chi môn —— ta đến rồi!"

Đạt được bí cảnh truyền thừa, có lẽ không thể giống tiền bối như thế, tu luyện tới không giống bình thường cảnh giới, nhưng có tiền bối con đường chỉ dẫn, tương lai trưởng thành khả năng tuyệt không phải hiện tại có thể so.

Đây cũng là những này muốn tiến vào bí cảnh, thu hoạch được truyền thừa người tu luyện, căn bản nhất dự định!

Dù sao, Cửu Huyền môn cùng lúc toàn thịnh không đồng dạng, một tôn Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện đều bồi dưỡng không ra, huống chi Ngưng Đan phía trên bí cảnh?

.

Lại một tòa, thẳng tắp phóng lên tận trời dưới ngọn núi!

Một cái áo bào đen thiếu nữ gánh vác trường kiếm, đôi mắt bên trong lóe ra từng sợi kỳ quang, nhìn chăm chăm ngọn núi này.

Chính là Bạch Tú Nhi!

Có chút phát động Thanh Phong, vung lên sợi tóc của nàng, thổi nhả quần áo của nàng, lộ ra tám kia tươi đẹp bên trong lại mang theo kiên nhẫn thần sắc mặt.

Chỉ thấy Bạch Tú Nhi trên thân, từng sợi hàn quang nổ tung, trên lưng trường kiếm lưu một tiếng bay vút ra, liên tục lẫn lộn không ngớt, lạnh lẽo kiếm quang, một đạo liên tiếp một đạo tiêu xạ ra, phảng phất giống như dưới chín tầng trời Ngân Hà, vừa đi vừa về ba động!

Ngưng trọng, lắng sâu kiếm ý, một nháy mắt đã là kinh cướp mà lên.

Liền nghe Bạch Tú Nhi nhẹ trá một tiếng: "Lục Trần, ta không thể so với ngươi kém, trước kia là, hiện tại cũng thế, đều là! Truyền thừa chi môn, mở nha!" Một thân khí phách trong nháy mắt bộc phát, hộ tống kiếm ý cùng một chỗ.

Thế nhưng là mặc cho nàng dùng hết toàn lực, trước mặt sơn phong, một điểm phản ứng đều không có!

Rốt cục, Bạch Tú Nhi đổ mồ hôi rơi bên trong, vô lực quỳ rạp dưới đất: "Nguyên Thần truyền thừa, bí cảnh truyền thừa, ta không trông cậy vào —— vì cái gì chỉ là Ngưng Đan truyền thừa, bằng vào ta thiên phú, thế mà cũng không thể mở ra, vì cái gì a!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

140, câu kết

Ngay tại Bạch Tú Nhi bắt lực gãy dựa thời điểm, bên cạnh núi rừng đi tới một cá nhân, cái này cá nhân mang trên mặt một tia âm lãnh đáng tươi cười, nói: "Muốn mở ra rất dễ dàng!"

Bạch Tú Nhi ánh mắt nhấc ngang, chỉ thấy một cái trên mặt mang một đạo cuộn cuộn lấy thịt đỏ mặt sọc thanh niên đi tới.

Bạch Tú Nhi trầm giọng quát: "Hàn Lâm!"

Hàn Lâm nhếch miệng cười một tiếng: "Không tề, chính là ta!"

Bạch Tú Nhi đằng một chút đứng lên, nói: "Ngươi là đến xem chuyện cười của ta sao?" Khí tức lãnh liệt, điên cuồng nhấp nhô, Thái Khí ngũ trọng tu vi ba động, một nháy mắt liền nở rộ ra!

Chỉ cần Hàn Lâm nói không nên lời nguyên cớ, nàng sẽ không chút do dự giết đối phương.

Mặc dù cái này Hàn Lâm, bày biện ra tới tu vi ba động, để nàng phi thường chấn kinh, y nguyên sẽ làm như vậy.

Hàn Lâm thật giống như không có thấy được nàng trên thân lặn lội sát khí, cười nhạt một tiếng: "Sur tỷ lời nói này liền không đúng, Hàn mỗ đến nơi này, tự nhiên là bang sư tỷ."

Bạch Tú Nhi hai đầu lông mày hơi nhíu.

Hàn Lâm ánh mắt rơi vào phía trên ngọn núi này, nói: "Sur tỷ sở dĩ không thể mở ra nơi này truyền thừa chi môn, không phải là bởi vì sur tỷ thực lực không đủ mạnh, mà là bởi vì sur tỷ tu vi tăng lên quá nhanh, thế nhưng là kiểm ý, lại không có theo tới, cho nên không thể gây nên tiềm ẩn tại sơn phong bên trong truyền thừa chi môn cộng minh, tự nhiên cũng liền không mở được."

Bạch Tú Nhi trắng nõn diện cơ, nhảy lên mấy lần, nói: "Ngươi đến cùng muốn nói điều gì?"

Hàn Lâm mỉm cười: "Hàn mỗ muốn cùng sur tỷ làm một cái giao dịch."

Bạch Tú Nhi diện cơ khiêu động càng thấy tập nập.

Hàn Lâm trầm giọng nói: "Hàn mỗ bất tài, được kỳ ngộ, một thân tu vi bạo tăng, có thể tiến giai Thái Khí, mà lại đã trong không chế kỳ cảnh giới kiểm ý!"

Hắn kiểu nói này, Bạch Tú Nhi con mắt trừng.

Nàng há có thể không biết mình vì cái gì không thể mở ra nơi này truyền thừa chi môn, cũng là bởi vì kiểm ý của nàng không cùng bên trên tu vi mà thôi. Giống như vậy Truyền Thừa Bí Cảnh, cũng có biện bạch năng lực, bình thường người tu luyện mơ tưởng tiến vào bên trong.

Lấy Hàn Lâm Thái Khí nhất trọng tu vi, tăng thêm trung kỳ kiểm ý, thật có thể đi vào.

Bạch Tú Nhi trầm giọng nói: "Tốt a, ngươi thuyết phục ta, nói đi, ngươi muốn ta, làm cái gì?"

Hàn Lâm cười hắc hắc: "Muốn mời sur tỷ, đi gặp Lục Trần!"

Bạch Tú Nhi nghe được câu này, lông mày dựng lên: "Đây không có khả năng." Nàng rất Lục Trần hận đến muốn chết, lại thế nào có thể sẽ chủ động cùng Lục Trần gặp mặt.

Hàn Lâm buông tay nói: "Sur tỷ vội vàng xao động không phải! Hàn mỗ có ý tứ là, nghĩ mời sur tỷ, gặp Lục Trần thời điểm, đem hắc dẫn tới Hàn mỗ trước đó mai phục địa phương, sau đó để Hàn mỗ phát động chí cường chi lực, đem hắc đánh chết tại chỗ, giải quyết xong ngươi ta trong lòng đại thù."

Bạch Tú Nhi kinh nghi bất định nhìn xem Hàn Lâm.

Cái này Hàn Lâm tu vi bất quá Thái Khí nhất trọng, dựa vào cái gì nói ra lời như vậy.

Nhưng là Bạch Tú Nhi nhìn Hàn Lâm thần thần bí bí bộ dáng, tin tưởng hẳn.

Bạch Tú Nhi trầm ngâm nửa ngày, nói: "Cái này có thể, bất quá ngươi để cho ta đi đâu đi tìm hắc?"

Hàn Lâm cười hắc hắc, nói: "Cái này có gì khó, nếu như Hàn mỗ đoán trước không tề, Lục Trần chắc hẳn đã cùng Tô sư huynh đụng phải! Hai người này là tử thù, tất nhiên sẽ bộc phát chiến đấu, trong mắt của ta, Tô sư huynh thua không nghi ngờ! Đến lúc đó Lục Trần khẳng định sẽ tiến vào truyền thừa chi môn, mà sur tỷ muốn làm, liền là cầm tới nơi này truyền thừa về sau, chạy tới Lục Trần cầm xuống truyền thừa chi địa, chờ hắc ra liền có thể —— đến lúc đó, có sur tỷ ra mặt, lục lại đi chạy đi đâu."

Nói đến nơi này thời điểm, Hàn Lâm lạnh lẽo ánh mắt, từ trên xuống dưới đánh giá một chút Bạch Tú Nhi, mang theo một chút mập mờ.

Bạch Tú Nhi có chút không vui, nói: "Tô sư huynh tất nhiên sẽ đánh bại Lục Trần, thậm chí chém giết cái này cá nhân! Trước đó thanh minh, nếu như Lục Trần đã chết tại Tô sư huynh trên tay, giao dịch của chúng ta, như vậy kết thúc!"

Hàn Lâm buông tay nói: "Nếu như hắc có thể chết ở Tô sư huynh trong tay tốt nhất."

Đi theo Hàn Lâm ánh mắt lại là liên tục lấp lóe mấy lần: "Bất quá, theo Hàn mỗ, cuối cùng còn phải chúng ta động thủ!"

Bạch Tú Nhi trừng trừng mắt, rất muốn phản bác, cuối cùng lắc đầu, nói: "Tốt, ngươi có thể giúp một tay, tương cái này truyền thừa chi môn mở ra sao?"

Hàn Lâm đôi mắt bên trong mang theo một tia ngạo nhiên.

Thử nghĩ mấy năm này, Bạch Tú Nhi bao lâu con mắt nhìn qua mình một chút, thế nhưng là hiện tại, nàng cũng chỉ có thể cầu hẩn!

Trong lúc nhất thời, Hàn Lâm nổi lòng mở rộng.

Lòng bàn tay chấn động, một đạo âm trầm kiếm quang đột nhiên quét ngang. Kiếm ý năng lượng vừa mới bộc phát, sơn phong thành linh đung đưa, một cái trong suốt màn sáng, đã hiện ra.

Hàn Lâm nói: "Truyền thừa chi môn đã mở, sư tỷ —— mời đi."

Bạch Tú Nhi khiếp sợ nhìn thoáng qua Hàn Lâm, không biết vì cái gì, nàng đối dạng này một cái trước kia căn bản liền không xem ở trong mắt, hiện tại tu vi cũng ở xa nàng phía dưới gia hỏa, nhiều một chút lòng kiêng kỵ!

Một năm không đến, trưởng thành đến trình độ này, thật là đáng sợ.

Nếu không phải bởi vì Tô Kiệt nguyên nhân, nguyên lai trạng thái Bạch Tú Nhi căn bản là không phải hẩn đối thủ. Bạch Tú Nhi thân hình lắc lư, vèo một tiếng, xuyên thấu màn sáng, đã không thấy tung tích.

Hàn Lâm lạnh lùng nhìn thoáng qua, theo sát lấy biến mất màn sáng, cười lạnh một tiếng: "Cái gì thiên chi kiều nữ, tại ta Hàn Lâm trước mặt, đây tính toán là cái gì?"

"Tiện tỳ, nếu không phải ngươi còn có chút dùng, hiện tại không thể động tới ngươi, ngươi cho rằng ta sẽ như vậy cùng ngươi nói chuyện!" Hàn Lâm đôi mắt bên trong lóe ra từng sợi quỷ dị quang mang.

.

Một bên khác, Tô Kiệt thân hình như điện, mượn nhờ Kazekage phù gia trì, không đến nửa canh giờ, đến một nửa diện huyền không bên vách núi trên bình đài.

Cuồng bạo gió lạnh, từ phía dưới quét đi lên, hô hô rung động. Tô Kiệt ánh mắt, rơi vào ngoài mây trượng đứng vững lên trên vách núi đá.

Cả khối vách núi, phảng phất giống như bị lợi kiếm cắt ngang xuống tới đồng dạng. Vương vực bóng loáng, nếu không phải là chịu đủ năm tháng ăn mòn, chưa chừng thật có thể giống như tấm gương bóng loáng.

Tô Kiệt một mặt bị đè nén.

Nếu không phải bắt đắc dĩ, hẩn tuyệt đối sẽ không đến cái này bí cảnh truyền thừa nơi này tới. Lý tưởng nhất liền là Nguyên Thần truyền thừa, đáng tiếc là Nguyên Thần truyền thừa cùng hẩn vô duyên, sau đó thứ hai liền là Giang Minh đi vào các đảo.

Bất quá bởi vì làm trễ nải quá nhiều thời gian, Tô Kiệt biết cho dù đuổi đi qua, cũng chỉ có thể bị sập cửa vào mặt. Về phần Dư Thành Công chọn trúng truyền thừa, hẩn càng là nghĩ đều không có suy nghĩ. Hẩn chỉ dùng kiếm, sao có thể năng chuyển đi tu luyện đao pháp?

Đó không phải là bỏ gốc lấy ngọn, lãng phí thời gian sao, cuối cùng chỉ có thể đến nơi này tới.

Đối với trước mặt cái này bí cảnh truyền thừa, Tô Kiệt không hiểu nhiều.

Mà lại cái này truyền thừa, từ khi nó tồn tại bắt đầu, liền không có bị người mở ra.

Tô Kiệt lòng đang nhỏ máu, thầm nghĩ: ta Tô Kiệt bao lâu luân lạc tới tình cảnh như vậy rồi? Hiện tại chỉ có thể là lấy ngựa chết làm ngựa sống, hi vọng có thể có một cái kết quả tốt.

Tô Kiệt tự an ủi mình, không dám lãng phí thời gian —— sợ Lục Trần tới, quấy chuyện tốt của hẩn.

Đây là hẩn cây cỏ cứu mạng —— gia tộc thiên chiêu thân phận, hẩn xem như triệt để vô duyên, nhưng là nếu như đạt được bí cảnh truyền thừa, trở về gia tộc về sau, nhiều ít vẫn là có chút dùng.

Trong lúc nhất thời, ầm ầm thanh âm, từ trên người hẩn tỏa ra, lại là sáng như tuyết kiếm quang, điên cuồng chuyển động. Dù hẩn Kiếm pháp tinh diệu, kiếm ý hung hãn, trước mặt vách núi lại là một điểm động tĩnh đều không có.

Tô Kiệt trên trán, chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh: "Cái này sao có thể a!"

141, mượn linh đan, uẩn linh chi lực!

"Bởi vì cái này căn bản liền không phải suy tính kiếm ý truyền thừa!" Hư không có chút gọn sóng, một người đạp không mà đến, chính là Lục Trần!

Lục Trần đôi mắt bên trong mang theo một tia nhàn nhạt lãnh ý.

Hiện tại Tô Kiệt sợ ném chuột vỡ bình, nơi nào còn có nguyên lai loại này cao cư nội môn thứ ba tư thái?

Nhân vật như vậy, càng phát ra không tại Lục Trần trong mắt.

Ầm ầm, nặng nề bước chân, hung hăng rơi trên mặt đất, oanh mặt đất lắc lư một chút.

"Lục Trần!" Tô Kiệt chính là nóng nảy trạng thái, mắt thấy Lục Trần đến, hai tròng mắt, tại chỗ liền đỏ lên, nghiêm nghị quát, "Ta muốn ngươi chết!"

Ầy ngập lửa giận, vô tận cừ hận, tại nhìn thấy Lục Trần xuất hiện thời điểm, từ hắc bên trong trong lòng bạo rạp ra. Ầm ầm sóng xung kích, phảng phất giống như liền khối mây đen, quét ngang bốn phương tám hướng. Một đạo dải lụa màu trắng đồng dạng kiếm quang, hừ một tiếng quét ngang ra ngoài, trong chớp nhoáng thẳng đến Lục Trần.

"Chết!"

Tô Kiệt cả cá nhân trạng thái tại chỗ liền thay đổi.

"Chó cùng rút giậu à nha?" Lục Trần cười nhạo một tiếng, một thân lạnh thấu xương thân thể, phảng phất giống như như chớp giật vọt mạnh đi lên.

Mặc cho kiếm của đối phương quang phân loạn, tựa như bay đầy trời sương, hàn khí, sát khí, lạnh lẽo chỉ khí bay lên đầy trời, Lục Trần vẫn như cũ dửng dưng thân thể, mạnh mẽ đâm tới, người tại trên nửa đường, Phục Giao Kiếm đã bị hắc tử hư không bên trong túm ra, "Trước đó có Yến Thánh Minh giúp ngươi, may mắn sống một cái mạng, hiện tại —— Yến Thánh Minh không tại, không ai có thể cứu ngươi! Ngươi muốn giết ta, ta còn muốn mệnh của ngươi đâu!"

Ông!

Lục Trần một cánh tay giơ lên, kiếm quang bạo chém xuống đi, trước mặt hỗn loạn sương bạch sắc kiếm quang, giống như bị chen bẻ lon nước, từ đây trời trên dưới khắp nơi đều là, một nháy mắt bị đè ép đến bất quá thật mỏng một tầng.

Càng là lúc này, kiếm ý dâng trào!

Tiếng tạch tạch liên tục không ngừng nổ tung, Tô Kiệt nổ rộ kiếm quang, triệt để sụp đổ. Tiếng ông ông bên trong, ẩn chứa mãnh liệt kiếm quang cuồng phong, bốn phương tám hướng quét ngang ra ngoài, mặt đất băng liệt, hư không vỡ nát, càng là vẫn còn một chút thẳng đến Lục Trần mà tới.

Lục Trần cười lạnh một tiếng, một quyền oanh kích.

Những này vô tự phân loạn kiếm quang, tại chỗ nổ không còn tồn tại.

Lạnh thấu xương sóng xung kích, quét ngang đi qua.

Tô Kiệt kêu lên một tiếng đau đớn, phảng phất giống như bị người ở trước mặt đạp một cước, không bị khống chế bay rớt ra ngoài, hung hăng rơi trên mặt đất.

Lực lượng cuồng bạo, tướng mặt đất xé rách ra từng đầu băng liệt miệng vết thương.

A!

Tô Kiệt cuồng hồng một tiếng, một ngụm nghịch huyết đã phun ra.

"Hỗn trướng!" Tô Kiệt hai tròng mắt hoàn toàn sung huyết, tinh hồng một mảnh. Hắc không biết vì cái gì, rõ ràng thực lực của hắn so trước kia mạnh hơn, lại so trước kia thua càng thêm dứt khoát!

Lục Trần chỉ là nhìn đối phương một chút, liền đoán được hắc tâm tư, mỉm cười nói: "Ngươi có phải hay không rất kỳ quái, rõ ràng thực lực của ta không thay đổi, mà ngươi thua thảm hại hơn?"

Lúc nói chuyện, Lục Trần thân hình lắc lư, tiếp tục hướng phía Tô Kiệt lao đến.

Tô Kiệt hừ một tiếng, đối mặt Lục Trần một kiếm bạo chém xuống tới kiếm quang, một thân kiếm quang đồng dạng quét ngang đi qua.

Hai đạo kiếm quang, vừa đi vừa về giao thoa.

Tô Kiệt kiếm quang, lại là vừa đối mặt không đến, liền vỡ nát!

Ầm!

Cái này một lần, Tô Kiệt thân thể oanh một tiếng bay lên, hung tợn đâm vào trên vách núi đá. Từng đạo rạn nứt vết rạn, phảng phất giống như mạng nhện đồng dạng lan tràn ra.

Lục Trần thân hình không giảm, lạnh nhạt nói: "Đó là bởi vì, tâm cảnh của ngươi dao động, ý chí không đủ kiên định! Loại tình huống này, mặc cho ngươi có thiên đại thần thông, làm sao có thể là Lục mỗ đối thủ —— cái này một lần, ngươi ta ở giữa, chỉ có thể có một cá nhân còn sống, rất hiển nhiên ta không thể chết, cho nên chỉ có thể là ngươi chết!"

Ông —— hung man kiếm quang, trong nháy mắt đã kéo lên, lực lượng kết nối kiếm quang cùng một chỗ, oanh minh mà xuống.

Cái này một kiếm, uy năng mạnh, so lúc trước cường hoành quá nhiều. Kiếm quang phía dưới Tô Kiệt, diện cơ cuồng nhanh nhảy lên, đối mặt bên trong kinh hãi, hoàn toàn không bị khổng chế bạo phát đi ra: "Ngươi mơ tưởng a!"

Chỉ thấy trên người hắn, dâng lên một đạo màu trắng ba quang.

Ông!

Một mặt khiên phòng vệ đã bày biện ra đến, nghìn cân treo sợi tóc tế, đưa ngang trước người.

Leng keng!

Bực này phẩm chất đạt tới Cao giai nguyên khí tồn tại, căn bản gánh không được Lục Trần oanh kích xuống kiếm quang. Vừa đối mặt về sau, băng thành mảnh vỡ, phảng phất giống như vô số tán toái lưỡi đao, hướng phía bên cạnh nổ bắn ra đi.

Lít nha lít nhít công kích, hung hãn vô cùng!

Tô Kiệt thân hình lại lần nữa chấn động, thể nhưng là trong con ngươi của hắn lại là hàn quang thay nhau nổi lên, một viên lông lánh tinh màu đỏ lưu quang đan được ra hiện tại hắn trong tay.

Địa cấp đan được? Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên.

Tô Kiệt cuồng hồng một tiếng: "Hỗn trướng, đây là ngươi bức ta!"

Chỉ thấy Tô Kiệt trướng viên này đan được, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Ông, một vòng màu đỏ sáng ánh sáng, từ trên người hắn lập loè, chỉ là hơi rung nhẹ, đã trướng Lục Trần lại lần nữa rơi xuống kiếm quang, ngạnh sinh sinh bắn đến một bên.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, trong lòng kinh nghi, đây rốt cuộc là cái gì đan được?

Chỉ thấy Tô Kiệt gia trì cổ khí tức này về sau, cả cá nhân phảng phất giống như từng đoạn từng đoạn đi cao hạt vừng, khí thể càng ngày càng mạnh, một nháy mắt về sau, vượt qua hắn hiện hữu giai tầng, đạt tới có thể so với Yên Thánh Minh, thậm chí là so Yên Thánh Minh còn muốn hung hãn một phần trình độ.

Lục Trần cứ việc không biết vật này là cái gì, nhưng cũng đoán được, nhất định là một loại nào đó kích thích tiềm lực tồn tại.

Liền nghe Tô Kiệt ha ha cười như điên, một thân vô cùng lạnh thấu xương khí cơ, điên cuồng nhảy lên, phát tay một kích, nóng nảy kiếm quang, liền đem Lục Trần bạo chém xuống tới kiếm quang, vỡ nát sạch sẽ!

Theo sát lấy, đã là mặt mũi tràn đầy xích hồng Tô Kiệt, hai con âm trầm con ngươi rơi vào Lục Trần trên thân: "Ngươi năng bức Tô mỗ nuốt vào mọn linh đan, tạm ngăn thu hoạch được uẩn linh chi lực, ngươi rất không tệ! Ngươi yên tâm, Tô mỗ nhất định sẽ không dễ dàng giết ngươi, ta muốn hung hăng tra tấn ngươi, để ngươi nếm khắp trăm ngàn tư vị, lại kết quả tính mạng của ngươi!"

"Hỗn trướng đồ vật, đây hết thảy đều là các ngươi tạo thành!"

"Để cho ta đạt được Nguyên Thần truyền thừa tốt bao nhiêu! Vì cái gì, các ngươi từng cái, liền là không cho ta được đến? Dựa vào cái gì a! Liền ngay cả cái này bí cảnh truyền thừa, ngươi cũng không chịu buông tha ——" Tô Kiệt điên cuồng gào thét, khí tức trên thân ngày càng mạnh mẽ.

Một nháy mắt đã đạt tới có thể so với uẩn linh khí tức ba động. Mặc dù dạng này khí tức ba động, cùng chân chính uẩn linh so sánh, không tính là gì,

nhưng cuối cùng cũng là tới gần uẩn linh khí tức.

Nếu như là cái khác người tu luyện đặng phải chuyện như thế, ngoại trừ đào tẩu, rốt cuộc không có đường khác có thể đi!

Thế nhưng là.

Lục Trần trên mặt, vẫn như cũ mang theo dáng tươi cười, nhìn về phía Tô Kiệt trong ánh mắt, tràn ngập từng sợi quỷ dị ba động.

Không thể phủ nhận, Tô Kiệt mượn nhờ cái gọi là mượn linh đan bạo phát đi ra khí tức mười phần hung hãn, thế nhưng là tại Lục Trần chân chính át chủ bài phía trước, không tính là gì! Mắt thấy đối phương, cuồng bạo kiểm quang oanh bắn tới, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang một nháy mắt đã toàn bộ nổ tung, hừ lạnh nói: "Người vẫn là quá mức tự cho là đúng, coi là cục diện bị người chường khổng? Nói cho người, người sai! Người vĩnh viễn sẽ không biết, trước mặt người người, là đáng sợ cỡ nào!"

Lục Trần ngừng đầu tê mình, quanh thân xương cốt, lớp ba lớp bóp chấn động. Ông ông sóng âm, một nháy mắt đã vang vọng cái này Phương Thiên không. Cánh tay quét ngang, một quyền cuốn lên vượt qua một vạn năm ngàn cân lực lượng, oanh minh ra.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

1 42, ẩn thế gia tộc

Lục Trần bạo phát đi ra hung hãn lực lượng, vòng quanh sáng chói tinh quang một nháy mắt nổ tung. Thật giống như một viên, từ thiên ngoại bay vút tới thiên thạch, đón Tô Kiệt oanh bắn đi qua.

Ầm!

Trầm muộn tiếng va đập, kéo dài không dứt vang lên.

Tô Kiệt kiểm quang không thể phủ nhận rất mạnh, thế nhưng là hần cuối cùng không phải chân chính uẩn linh, mượn tới lực lượng, làm sao có thể cùng chân thực tồn tại lực lượng đánh đồng? Chỉ thấy hần oanh bắn ra kiểm quang, phảng phất giống như vỡ nát gạch ngói vụn, một khối liên tiếp một khối nổ tung, cho đến triệt để không còn tồn tại.

Sau một khắc, Tô Kiệt thân thể đùng đưa, vụt vụt vụt liền lùi mấy bước, kém chút ngồi sập xuống đất, hai con tròng lên tới tròng mắt bên trong tất cả đều không dám tin nhan sắc, tê thanh nói: "Cái này sao có thể!"

"Không có khả năng a!"

"Ta thôn phệ mượn linh đan có được thực lực tăng phúc, cơ hồ có thể so với uẩn linh a! Vì cái gì, không thể giết người a!" Tô Kiệt diện cơ điên cuồng nhảy lên, nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Hần vốn cũng không phải là rất vững chắc tâm cảnh, lúc này triệt để sụp đổ.

Lục Trần bước chân hướng phía phía trước đập mạnh, triệt để thả ra nhục thân lực lượng, phảng phất giống như phong bạo đồng dạng vòng quanh hần chuyển động.

Phốc!

Tô Kiệt lại khó kiên trì, ngồi sập xuống đất, trên mặt không hèn mà cùng mang tới mãnh liệt vẻ kiêu dè.

"Hỗn đản!" Tô Kiệt lại là e ngại, lại là tức giận gầm thét.

Hắn đã lấy lại tinh thần, giọng căm hận nói: "Thật sự là ngỗ không ra, người nhục thân lực lượng thế mà hung hãn đến trình độ này! Người giấu thật sâu!"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Đó cũng là bởi vì như người loại này muốn ta chết quá nhiều người, không thể không phòng!"

Tô Kiệt nghiêm nghị nói: "Thế nhưng là người dám giết ta sao?"

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, cười: "Vì cái gì không dám?"

Tô Kiệt phảng phất giống như tìm được một chút lòng tin, nói: "Bởi vì ta là người của Tô gia!"

Tô gia?

Lục Trần chân mày cau lại.

Thân là Vân Linh đại lục Trần quốc người tu luyện, một chút Vân Linh đại lục thế lực, vẫn là biết đến! Lớn như vậy Vân Linh đại lục, giống như Trần quốc quốc gia có chín cái, cửu quốc cửa hết thấy bốn mươi, ngoại trừ Trần quốc bởi vì thực lực lệch yếu, không có tới cửa tọa trấn bên ngoài! Cái khác tám quốc, mỗi một quốc độ có một cái tới cửa .

Mà lên cửa, nhất định phải có Nguyên Thần cảnh giới cường giả tọa trấn, mới có thể có đến tán đồng. Trừ cái đó ra, còn có một loại khác thế lực, cũng có Nguyên Thần cấp bậc cường giả tọa trấn, cái kia chính là Vân Linh đại lục tứ đại ẩn thế gia tộc.

Tứ đại gia tộc, đều có một tôn Nguyên Thần cảnh giới lão tổ! Có lẽ bọn chúng đơn nhất thực lực, không thể cùng cửu quốc một trong, cho dù là không có Nguyên Thần cảnh giới Trần quốc độ sức, nhưng là tông tộc của bọn hắn lực lượng phi thường cường hãn, mà lại mười phần thuần túy, lực ngưng tụ, môn nhân tứ đệ, cơ hồ thăm thấu đến mỗi một cửa, không phải cửu quốc bất kỳ một cái nào có thể so sánh được.

Tại Vân Linh đại lục, ngoại trừ một cái duy nhất tị thế bên ngoài, áp đảo thế lực khắp nơi phía trên, có thể xưng là tông phái tồn tại bên ngoài! Tứ đại ẩn thế gia tộc, liền là gắn với cửu quốc phía dưới, áp đảo tất cả tới cửa thế lực!

Tô Kiệt nói hẩn xuất thân Tô gia, Lục Trần không có hoài nghi. Từ cái thẳng này tại Cửu Huyền môn làm mưa làm gió, hơn nữa còn có thể để cho Yên Thánh Minh vì hắn làm việc, liền có thể nhìn ra.

Trước kia Lục Trần rất kỳ quái, hiện tại bình thường trở lại. Nguyên lai gia hòa này đến từ ẩn thế gia tộc, khó trách phách lối như vậy.

Lục Trần cũng biết, ẩn thế gia tộc hạch tâm truyền thừa có hạn, lấy về phần một vài gia tộc tứ đệ, thường thường chọn tiến vào các đại sơn cửa, rèn luyện tu vi, thu hoạch được truyền thừa, dùng cái này làm mình tiến thân chỉ giai.

Tô Kiệt mắt thấy Lục Trần trầm mặc, cười lạnh nói: "Biết sợ sao? Coi như Quách Vân Hưng lão thất phu kia, cũng đối với ta khách khách khí khí, người đây tính toán là cái gì!"

Hả?

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, cười: "Sợ? Ta Lục Trần trong tự điển, không có cái chữ này! Không thể phủ nhận, ẩn thế gia tộc cường đại làm cho người giận sôi! Thế nhưng là cái này lại tính là gì, từ người không gia nhập Thiên Cực Môn, giấu thần môn, đẳng vân cửa, mà gia nhập bấp bênh Cửu Huyền môn —— ân, để Lục thử đoán xem, người tại Tô gia địa vị cũng không cao a?"

Tô Kiệt diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần.

Lục Trần nói trúng tim đen, chỉ ra hẩn trong lòng đau nhức!

Hẩn tại Tô gia địa vị thật đúng là không cao. Nếu không, làm sao có thể, bị đẩy đi đến Cửu Huyền môn? Một chút cùng hẩn đi ra tới tông tộc tứ đệ, có tiến vào Thiên Cực Môn, có tiến vào giấu thần môn, còn có tiến vào đẳng vân cửa! Trần quốc trước ba cửa, mặc dù đều không có Nguyên Thần cảnh giới, nhưng là bọn hắn Nguyên Thần cảnh giới truyền thừa lại không ít.

So sánh với, Cửu Huyền môn mặc dù chỉ có một cái, thế nhưng là gặp phải cạnh tranh lại phi thường lớn.

Lục Trần nhìn mặt mà nói chuyện, tướng Tô Kiệt bề ngoài thì ngấn nấp thực tế rồi tỉnh rồi mù nội tại, nhìn nhất thanh nhị sở, cười lạnh nói: "Người dạng này một cái địa vị không thể nào cao Tô gia tứ đệ, ta Lục Trần giết người đây tính toán là cái gì! Cho dù có cái gì, ta Lục Trần lại có cái gì tốt ư ngại? Mà lại Tô gia sẽ vì người cái này không coi vào đâu tứ đệ, xuất động người tu luyện, đến đây đối phó ta? Cho dù có, đoán chừng cũng sẽ không rất mạnh, mà lại nhất thời bán hội không qua được! Mà ta Lục Trần thực lực lại tại mỗi thời mỗi khắc tăng lên, chờ đến bọn họ chạy tới thời điểm, chưa hẩn liền có thể làm gì được ta!"

"Cho nên, ta giết người —— chưa nói tới sợ hãi!"

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang đột nhiên nở rộ, đưa tay một quyền đánh ra. Nóng nảy ánh sao chi quang, một nháy mắt nhao nhao dào dạt bay vụt ra.

Tô Kiệt con người bỗng nhiên co vào, trên mặt nhiều một chút quý dị, một tiếng la hét: "Lên!" Chỉ thấy một đạo đột nhiên xuất hiện quang ảnh, từ bàn tay của hắn nở rộ, trong nháy mắt đã đem hẩn cả cá nhân bao khỏa. Quang hoa ba động lập lòe, Tô Kiệt thật giống như hư không tiêu thất đồng dạng, chỉ để lại vô cùng phần hận thanh âm: "Làm hại Tô tổ lại dùng một trương na di phù —— Lục Trần, ta và người không có chơi, người chờ!"

Một nháy mắt về sau, Thanh Phong cuốn lên, biến mất không thấy gì nữa.

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, có chút bất đắc dĩ cười: "Những này ẩn thế con em của gia tộc, đều như thế hào phú? Kazekage phù thì cũng thôi đi, thế mà còn có na di phù, lần này chủ quan —— thật chủ quan, cái này hoàn toàn không nên, bất quá cũng không có cái gì tốt tiếc nuối. Lần này năng làm cho hẩn một hạt mọt linh đan thì triển Kazekage phù cùng na di phù, như vậy lần sau lại đụng phải hẩn, hẩn là không còn gì khác thủ đoạn, diệt hẩn

càng dễ dàng!"

Trong lúc nhất thời, Lục Trần tâm cảnh cường hãn hơn —— Tô Kiệt dựa vào lưng sau gia tộc, có người bên ngoài khó mà với tới ưu thế, thế nhưng là Lục Trần cũng có người khác khó quên lưng nghịch thiên Chí Bảo.

Chính lúc này, Lục Trần đột nhiên cảm thấy dưới chân mặt đất chấn động một chút, dưới kinh ngạc, liền gấp mặt trước vách núi, không có bất kỳ triệu chứng nào hướng phía hai bên tản ra, một cái không lớn môn hộ, đã hiện ra trước mắt.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang lập lòe: "Cái này bí cảnh truyền thừa truyền thừa chi môn, thế mà tự mình lái?"

"Chẳng lẽ là bị ta nhục thân chi lực dẫn dắt? Bất kể nói thế nào, cái này truyền thừa, khẳng định cùng nhục thân chi pháp có nhất định liên hệ ——, có lẽ, ta thật đúng là đến đúng rồi." Lục Trần một mặt kinh hi, mang theo hết thảy chờ mong, bước dài mở, đi vào. Hắn muốn đi vào nhìn xem, bên trong này đến tột cùng có cái gì!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

143, hư không tạo ảnh, Bá Vương đỉnh!

Bước vào truyền thừa chi môn, Lục Trần chỉ cảm thấy trước mắt quang ảnh từng đợt sai phân, chưa kịp phản ứng thời điểm, đã ra hiện tại một cái bất quá khoảng một trượng vuông trong thạch thất.

Thạch thất cuối trên giường đá, ngồi một cái tán ra nhàn nhạt quang huy, thân mang thanh bào, hình dạng kỳ cổ, nhắm mắt lại trung niên nhân.

Lục Trần ngay tại mơ mơ màng màng trạng thái bên trong, đột nhiên nhìn thấy dạng này một cá nhân, vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, thật đúng là bị giật mình kêu lên! Bản năng hướng phía đằng sau rồi khỏi một bước, cảm giác gót chân cửi tại trên vách tường, quay đầu lại xem xét, lúc này mới phát hiện, hắn đã chống đỡ tại chân tường bên trên.

Ngay lúc này, thanh bào trung niên mở to mắt, hai con đôi mắt sáng chói phảng phất giống như Tinh Hà rạn vỡ phát quang.

Lục Trần trừng trừng mắt, nhìn một hồi lâu mới phát hiện trước mặt cái này thanh bào trung niên, kỳ thật liền là quang ảnh ngưng tụ thân thể, không phải chân thực tồn tại.

Lục Trần không phải tu luyện sơ ca, biết đây là đại năng người tu luyện, dùng tự thân linh lực cấu trúc ra hư tượng tạo ảnh! Chỉ cần tu vi đạt tới Ngưng Đan cảnh giới, liền có thể làm được.

Bất quá Lục Trần từ đầu đến cuối đều cảm thấy trước mặt cái này hư tượng tạo ảnh có chút cổ quái, quá chân thực, hoàn toàn không có khô khan cảm giác, nhìn rất sinh động.

Ngay tại Lục Trần nhìn chằm chằm cái này hư tượng tạo ảnh thời điểm, thanh bào trung niên đột nhiên cười: "Tiểu tử, ngươi nhìn đủ không có?"

Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động, kinh ngạc hô lên: "Ngươi là sống?"

Thanh bào trung niên diện cơ nhảy lên, bất đắc dĩ nhìn Lục Trần một chút: "Nói nhảm, lão phu đương nhiên là sống!"

Lục Trần nhin không được xòe bàn tay ra, liền đi đụng vào thanh bào trung niên, lại không nghĩ bàn tay xuyên qua chỗ, liền là trống rỗng tồn tại, không có nửa điểm chân thực cảm giác. Không khỏi trong lòng sinh nghi, nếu là sống, vì cái gì vẫn là hư ảo?

Thanh bào thanh niên diện cơ, khiêu động càng thêm thường xuyên, quát: "Đừng thử, trước mặt ngươi đạo này thân ảnh chính là lão phu hư tượng tạo ảnh."

Nói đến nơi này, thanh bào trung niên hai đạo phảng phất giống như điện quang đồng dạng ánh mắt, rơi vào Lục Trần trên thân. Dù là trước mặt gia hỏa này, chỉ là một cái hư tượng tạo ảnh, nhưng là Lục Trần lại có một loại bị nhìn xuyên cảm giác.

Cùng lúc đó, Lục Trần thức hải bên trong ngôi sao màu đen, đột nhiên hư hóa, rõ ràng tồn tại ở thức hải bên trong, nhưng lại giống như không tồn tại đồng dạng, hoàn toàn cảm giác không đến. Cũng may thanh bào trung niên ánh mắt, chỉ là quét Lục Trần nhục thân một chút, cũng không tìm tòi nghiên cứu Thức hải.

Một hồi về sau, thanh bào trung niên tướng ánh mắt thu hồi, trên mặt đáng tươi cười càng nhiều: "Thật sự là nghĩ không ra, lão phu năm đó chỉ là bí cảnh tu vi tại Vân Linh cái này vắng vẻ bán đảo, lưu lại truyền thừa thật đúng là có người mở ra —— lúc đầu lão phu còn rất kỳ quái, là ai năng thỏa mãn lão phu điều kiện hà khắc, hiện tại bình thường trở lại, người tiểu gia hòa này thật sự là một cái nhục thân quá ai!"

"Nhục thân rèn luyện so lão phu tọa hạ những không thành đó khí đệ tử đều không kém!"

"Năm đó, Cửu Huyền môn đã giúp lão phu một lần, lão phu liền lưu lại cái này truyền thừa —— hôm nay, liền thừa dịp cơ hội lần này, thành toàn cơ duyên, cũng coi là hiểu rõ như vậy nhân quả!" Thanh bào trung niên nói một chút Lục Trần không thể nào minh bạch lời nói, nói xong về sau, nhắc chỉ một điểm, một điểm linh quang từ nơi ngón tay, bay vụt ra.

Chồng chất quang hoa, phi tốc lập loè, một viên thuần túy từ linh quang đúc thành mà thành Linh phù, bắn vào Lục Trần trong mi tâm.

Thanh bào trung niên nhàn nhạt cười nói: "Đây là lão phu trước kia từ di tích cổ bên trong tìm thấy một loại Thượng Cổ nhục thân bí pháp tàn thiên, cải tạo ra nhục thân pháp môn, Bá Vương đỉnh! Lấy huyết nhục chi khu, rèn luyện cự đỉnh chi lực, luyện đến cảnh giới cao thâm, một thân nhục thân màng da Thái Khí Đại viên mãn lúc, không kém coi địa nguyên khí, uẩn linh Viên mãn lúc, có thể cùng Thiên Nguyên khí tranh phong —— một đường rèn luyện xuống dưới, có thể đem mình nhục thân rèn luyện thành chân chính Bảo khí!"

Thanh bào trung niên nói rất hưng phấn.

Lục Trần lại chỉ là lông mày phong nhảy lên mấy lần, bởi vì thanh bào trung niên nói những này, Trích Tinh Thủ đều có thể làm đến, mà lại càng mạnh.

Đương nhiên, Lục Trần cũng có vẻ vui mừng. Mượn nhờ Bá Vương đỉnh, Trích Tinh Thủ liền có thể từ phía sau màn đi đến trước sân khấu.

Chỉ là Lục Trần quan tâm hơn chính là, có thể hay không còn có cái khác chỗ tốt.

Đúng lúc này, thanh bào trung niên đôi mắt bên trong, lại nhin không được toát ra từng đạo tinh quang, nói: "Người nhục thân rèn luyện rất không tệ! Thế nhưng là vẫn còn không đủ, chỉ trên lực lượng rõ ràng mạnh hơn chi dưới, muốn đạt tới chân chính nhục thân đỉnh phong, cần phải trên dưới quán thông một mạch, cân bằng tương dung, cùng một chỗ tiến bộ, như thế mới có thể đạt tới đỉnh phong nhất."

"Cũng may lão phu năm đó vì Cửu Huyền môn rèn đúc chỗ này bí cảnh truyền thừa thời điểm, để lại rất nhiều trung đẳng Nguyên tinh tại nơi này. Hiện tại liền mượn nhờ những này trung đẳng Nguyên tinh chi lực, giúp người chường không —— Bá Vương đỉnh!"

Thanh bào trung niên vừa mới nói xong, dưới thân mặt đất, đột nhiên nổ tung. Từng khối tóa ra ánh sáng lung linh, tràn ngập so Lục Trần trên thân nguyên tinh năng lượng mãnh liệt không dưới trăm lần Nguyên tinh, bay vụt ra.

Đây chính là trung đẳng Nguyên tinh.

Nguyên tinh có ba đẳng cấp, hạ đẳng trung đẳng cao đẳng. Cửu Huyền môn thường ngày phát ra đều là hạ đẳng Nguyên tinh, bởi vì hạ đẳng Nguyên tinh tương đương với Trần quốc, thậm chí Vân Linh đại lục người tu luyện quần thể bên trong đồng tiền mạnh tệ, cho nên đều gọi chi vì Nguyên tinh, đã giảm bớt đi hạ đẳng hai chữ. Nhưng là tại uẩn linh tu vi trở lên người tu luyện trong miệng, lại không phải dạng này.

Mà Lục Trần đối với trung đẳng Huyền Tinh, chỉ tồn tại trong tri thức.

Đây là thứ nhất lần nhìn thấy, không khỏi tròn cả mắt lên.

Thanh bào trung niên không có để ý nhiều như vậy, hai tay liên tục khê vỗ, phanh phanh phanh thanh âm, kéo dài không dứt bộc phát. Từng khối đối với Lục Trần mà nói tương đương với vô giới chi bảo trung đẳng Nguyên tinh, bị thanh bào trung niên không chút nào thương tiếc tan thành phần vụn, hóa thành một đầu tán ra mãnh liệt thanh sắc quang mang năng lượng trào lưu.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, thầm nghĩ: May mắn những này đồ vật là dùng trên người mình, không phải được nhiều đau lòng?

Chính là bởi vì đã chân chính đặt chân tu luyện, cho nên Lục Trần biết tài nguyên kiếm không dễ, ngày bình thường dùng Nguyên tinh tu luyện, đều là cần thận lại cẩn thận, huống chi hiện tại trung đẳng Nguyên tinh —— bất quá rất nhanh, trong lòng chút ít này hơi nhộn nhạo gọn sòng, tiêu thất vô tung.

Liền nghe thanh bào trung niên trầm giọng nói: "Mượn nhờ đạo này năng lượng, luyện hóa Bá Vương đỉnh, huyền công vận chuyển, vận chuyển những năng lượng này, cường hóa nhục thân, rõ chưa?"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Thanh bào trung niên bàn tay chấn động, chỉ thấy đầu kia năng lượng triều dâng, thuận Lục Trần thiên linh đột nhiên quán chú tiến đến. Cuồng bạo năng lượng, ầm ầm lao nhanh xuống tới.

Lục Trần phảng phất giống như thân ở trong ôn tuyền, ấm áp, trên dưới quanh người không nói ra được thoải mái. Cùng lúc đó, thanh bào trung niên lúc trước đưa ra tới Linh phù thuận thế vỡ vụn, hóa thành một bản kim quang chói mắt sách nhỏ, chính là Bá Vương đỉnh.

Chỉ thấy cái này Bá Vương đỉnh một nháy mắt đã vỡ vụn!

Tại cuồng bạo năng lượng cọ rửa dưới, tự động vận chuyển! Trong lúc nhất thời, Lục Trần nhục thân màng da, điên cuồng chấn động. Mà thanh bào

trung niên ngón tay, liên tục không ngừng điem ra, từ trên xuống dưới, một đường lao nhanh! Mỗi qua Nhất Chi, Lục Trần đối với Bá Vương đỉnh lý giải liền khắc sâu một phần, một thân chân khí, liền đi tới chỗ nào, một nhảy mắt về sau, đối với Bá Vương đỉnh lý giải, đã đạt tới sinh ra đã biết trình độ.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

144, Thải Khí 7 trọng, Ngọc Đỉnh chi ý

Phanh phanh phanh!

Bá Vương đỉnh cảnh giới càng ngày càng sâu, Lục Trần một bộ da màng, càng gấp bắt đầu tăng trưởng! Rung động thanh âm, âm vang nổ tung, một thân huyết nhục lực lượng, theo Bá Vương đỉnh mỗi một lần nhảy cầu thức tăng trưởng, liền hướng phía phía trước tăng lên một chút! Tuy nói mỗi cái cảnh giới gia tăng không nhiều, thế nhưng là tích lũy số lượng lại rất nhiều.

Đội đến Bá Vương đỉnh diễn hóa huyết thân cửu trọng viên mãn thời điểm.

Lục Trần huyết thân tích lũy lực lượng, cơ hồ đạt tới ngàn cân. Một thân huyết nhục lực lượng ở thời điểm này, lặng yên không tiếng động đã vượt qua một vạn sáu ngàn cân! Đây là tại tu vi không có tăng lên tình huống dưới, Bá Vương đỉnh cảnh giới chùng chật lên lực lượng.

Càng là lúc này.

Lục Trần trong lòng đột nhiên sinh ra một cổ kỳ dị cảm giác, cảm giác trên dưới quanh người lực lượng, tại Bá Vương đỉnh điều trị dưới, đạt đến một loại hoàn mỹ chung cấp độ. Cái này nếu là trước kia, căn bản là không nhìn thấy, chính là bởi vì có tiến bộ, mới có phát hiện! Trong lúc nhất thời, trong lòng kinh hỉ, nổi lòng bay tứ tung.

Cùng lúc đó, Lục Trần trên dưới quanh người màng da, nhộn nhạo lên một cổ nhàn nhạt ánh sáng màu xanh, hơi rung nhẹ, phảng phất giống như một tôn đại đỉnh, bày biện ra tới.

Liền nghe bên tai thanh bào trung niên nhàn nhạt nói: "Ngọc Đỉnh chi ý, đã thành tựu! Trước kia chỉ là hai cánh tay của ngươi, hoặc là nửa người trên, cái này tu vi cấp độ thời điểm, đều đạt tới có thể so với nguyên khí trình độ, nhưng là hiện tại ngươi toàn thân cao thấp, đều đã đạt tới có thể so với nguyên khí trình độ! Hiện tại lão phu liền giúp ngươi huyết thân tiến thêm một bước!"

Ôi!

Một tiếng quát nhẹ truyền đến, lao nhanh ra năng lượng càng thấy cuồng bạo.

Lục Trần huyết thân chấn động càng thấy tấp nập.

Bá Vương đỉnh diễn hóa Ngọc Đỉnh chi ý, có chút ba động, nhất trọng, hai trọng, tam trọng —— một đường tăng lên, không biết đi qua bao lâu, Lục Trần huyết thân lại lần nữa oanh minh, năng cảm giác được huyết thân màng da cường độ, lại tăng lên một chút, nếu như đổi lại thanh bào trung niên thuyết pháp, cái kia chính là Bá Vương đỉnh ngưng tụ Ngọc Đỉnh chi ý, đã đột phá trung kỳ cảnh giới!

Ngọc Đỉnh chi ý, liền là tương huyết thân diễn hóa thành một cái đỉnh!

Đến trình độ này, cuồng bạo năng lượng dòng lũ, vẫn như cũ không có ngừng.

Tứ trọng, ngũ trọng, lục trọng, lại qua không biết bao lâu! Lục Trần huyết thân, lần nữa chấn động, một thân điều luyện cường độ, đạt tới có thể so với Cao giai nguyên khí trình độ, đây không phải trước kia một đôi tay, mà lại toàn thân cao thấp đều là như thế.

Đồng thời tại dạng này quá trình bên trong, một thân khí huyết lực lượng, tăng lên điên cuồng, đã vượt qua một vạn tám ngàn cân, đạt tới một cổ gần như lực lượng kinh khủng.

Càng là Lục Trần tu vi, cũng tại cổ này điên cuồng quán đỉnh chi công khu động dưới, đi tới Thái Khí lục trọng đỉnh phong chi cảnh, khoảng cách Thái Khí thất trọng, đến gần vô hạn.

Mà Bá Vương đỉnh xu thế không có ngừng. Âm âm sóng âm, tiếp tục không ngừng bộc phát.

Lại một đoạn thời gian đi qua.

Lục Trần nhục thân, đã đạt tới có thể so sánh đỉnh giai nguyên khí trình độ, tự nhiên mà vậy Ngọc Đình chi ý cũng đi tới hậu kỳ cảnh giới cực hạn. Một thân tu vi tại cổ lực lượng này thôi thúc dưới, đi tới Thái Khí lực trọng cực hạn.

Còn kém một hơi, liền có thể đột phá Thái Khí thất trọng.

Ngay tại cái này đợi, thanh bào trung niên một thân lạnh thấu xương khí lăng điên cuồng vận chuyển: "Đã tới mức độ này, lão phu liền giúp ngươi tiến thêm một bước!" Đạo này thanh quang lưu chuyển hư không tạo ảnh, tại chỗ băng thành từng sợi màu xanh ánh sáng, bỏ khuyết trung đẳng Nguyên tinh hao tổn trống chỗ, xông vào Lục Trần trong thân thể, một cỗ càng thêm thuần túy, càng thêm hung hãn lực lượng, thuận thể diễn hóa.

Lục Trần nhục thân chấn động mạnh mẽ một chút, lực lượng đạt tới một vạn chín ngàn cân đồng thời, toàn thân huyết nhục màng da, đã chân chính đạt đến đỉnh giai nguyên khí tiêu chuẩn. Trong lúc nhất thời, tu vi cũng là âm âm chấn động, nhất cử xông mở thứ sáu khí khổng, đột phá Thái Khí thất trọng cảnh giới.

Một cỗ nóng nảy lực lượng, tại Lục Trần trong thân thể, thật nhanh chuyển động.

Ông ông thanh âm rung động, phảng phất giống như từng đạo chuông vang, vây quanh Lục Trần thân thể chuyển động, càng là lúc này, một đạo mãnh liệt thanh huy, thuận Lục Trần màng da, phát ra, ngưng tụ thành một đạo càng thấy rõ ràng đại đỉnh.

Thế nhưng là, Lục Trần trong thân thể chảy xiết năng lượng, nhưng cũng tuyên cáo kết thúc!

Lục Trần tròn mắt trừng.

Liền gặp mặt trước trong suốt hư hóa rất nhiều bóng mờ, đứng sừng sững mà lên, một mặt mỉm cười nhìn Lục Trần.

Lục Trần một mặt cảm kích nhìn thanh bào trung niên, nói: "Tiền bối."

Thanh bào trung niên cười ha ha một tiếng, tiếng nói cũng so với ban đầu nhỏ rất nhiều, nói: "Lúc đầu, lão phu coi là dựa vào năm đó còn sót lại trung đẳng Nguyên tinh, đủ để tương Bá Vương đỉnh diễn hóa đến Viên mãn cấp độ, tiến tới để ngươi nhục thân Đại thành, lại không nghĩ ngươi tiểu gia hỏa này quả nhiên là không tầm thường a, nhục thân màng da, thật giống như một cái động không đáy, nếu không phải lão phu tận mắt nhìn thấy, cơ hồ không thể tin được."

"Tại Vân Linh dạng này một cái vắng vẻ bán đảo, còn có ngươi quái thai như vậy!"

"Càng là khiến cho lão phu không thể không tương cái này sợi hư không tạo ảnh năng lượng toàn bộ hao hết, mới có thể giúp ngươi Bá Vương đỉnh thành tựu Ngọc Đình chi ý đỉnh phong cảnh giới, mà ngươi nhục thân cũng thật đáng tiếc chỉ có thể duy trì đến cấp độ này."

Nói đến nơi này, thanh bào trung niên ha ha cuồng tiếu, "Mặc dù chưa thể thu sẽ còn sót lại tại nơi này một sợi Thiên Hồn tàn phẫn, nhưng là không sao, năng nhìn thấy ngươi đi đến một bước này, lão phu không tiếc!"

Chỉ thấy bóng mờ điên cuồng chấn động, rất có tại chỗ sụp đổ tư thế. Sợ là không cần mấy hơi thở, đạo này hư không tạo ảnh liền muốn triệt để vỡ nát, biến mất.

Lục Trần vội vàng hô: "Còn xin tiền bối, báo cho văn bối tôn tên, hôm nay ban thưởng công đại ân, ngày sau tất nhiên hậu báo."

Thanh bào trung niên bóng mờ càng ngày càng yếu, tiếng nói càng ngày càng nhỏ: "Tính ngươi tiểu gia hỏa này còn có chút lương tâm, lão phu chính là Hoang Thần phái ——"

Ông!

Lời nói tiếp theo cuối cùng vẫn còn chưa nói hết, bóng mờ triệt để băng diệt, không còn tồn tại.

"Hoang Thần phái cái gì?" Lục Trần trừng trừng mắt.

Tại trong sự nhận thức của hắn, năng xưng là phái, chỉ ít đều muốn có siêu việt Nguyên Thần cảnh giới pháp tượng người tu luyện tọa trấn! Liền tỉ như, chiếm cứ tại Vân Linh đại lục quái vật không lồ, cũng được xưng chi vì phái Thiên Hà phái, liền có pháp tượng cảnh giới đại năng người tu luyện! Cái gì gọi là pháp tượng? Thiên địa tá pháp, thần thông vô địch, nói liền là cái này người tu luyện!

Lục Trần thở dài ra một hơi: "Mặc dù không biết Hoang Thần phái ở nơi nào, nhưng là ta lại biết —— Vân Linh đại lục, tại chân chính đại năng người tu luyện trong mắt, liền là một cái nhỏ đến không thể lại nhỏ bán đảo!"

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, không khỏi càng thêm sáng lên.

Nhân giới tăng lên, để hắn đối với tương lai đường, nhìn cũng càng thêm rõ ràng một chút.

Lúc này, Lục Trần Trịnh mà trọng chi hướng phía thanh bào trung niên hư không tạc tượng tiêu tán địa phương, dập đầu ba cái, nói: "Tiền bối ban thưởng công đại ân, văn bối không dám quên! Lão nhân gia ngài yên tâm —— năm nào Lục Trần tu vi nếu là Đại thành, tất nhiên sẽ đến Hoang Thần phái đi một lần, hồi báo lão nhân gia ngài đại ân."

Ngay tại hần nói xong câu đó thời điểm!

Cả tòa thạch thất, đột nhiên chấn động mạnh mẽ, trên dưới đá vụn lẫn lộn, thật giống như sụp đổ khối đất, một nháy mắt hóa thành vô hình!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

145, Nguyên Phù bộc phát!

Đội đến Lục Trần lấy lại tinh thần thời điểm, đã ra hiện tại một cái trống rỗng trên bình đài. Nếu không phải cách đó không xa liền là cùng Tô Kiệt tranh đấu chi địa, cơ hồ đều muốn hoải nghi mình đến khác địa phương.

Lục Trần đầu tiên là sững sờ, nhìn một chút bầu trời, tự lẩm bẩm: "Tiếp nhận truyền thừa, thể mà lập tức đi qua mười ngày! Khoảng cách Truyền Thừa Bí Cảnh kết thúc, chỉ có không đến mấy ngày thời gian, thời gian trôi qua thật sự là nhanh!" Nói đến nơi này, lông mày phong đột nhiên run run, quát, "Ai tại chỗ nào?"

Chỉ thấy núi đá cuối cùng, một đạo màu đen uyển chuyển thân thể, vèo một tiếng bay vụt ra. Thân hình bồn tẩu, phảng phất giống như một tia chớp màu đen.

Lục Trần ánh mắt, lập tức liền rét lạnh: "Bạch Tú Nhi!"

Người khác có lẽ nhận không ở ra, nhưng là Bạch Tú Nhi hần một chút liền có thể nhận ra! Lục Trần rất kỳ quái, nàng vì sao lại tại nơi này! Trong lòng sau khi nghi hoặc, suu suu phong thanh, điên cuồng chấn động, trên người áo bào có chút ba động, thân hình lên xuống thời điểm, đã hướng phía đối phương truy tung đi qua.

Nếu như Lục Trần bộc phát thực lực, cho dù Bạch Tú Nhi tu vi hiện tại thực lực cũng không yếu, thể nhưng là cũng đừng hòng là Lục Trần đối thủ.

Trên đường đi, nhanh như điện chớp, đã ra hiện tại một cái tứ phía vây kín tiểu sơn cốc bên trong. Phía trước bồn tẩu Bạch Tú Nhi ổn định bước chân, trở lại tới, hai con lóe ra kỳ quang con ngươi, nhìn chăm chăm từng bước một đi tới Lục Trần, nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không tới, nghĩ không ra ngươi vẫn là tới, xem ra, ngươi——"

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, cười lạnh nói: "Ngươi không cần tự mình đa tình! Nói đi, ngươi đem ta dẫn tới nơi này đến, đến tột cùng có mục đích gì?" Ánh mắt nhảy lên, hướng phía tứ phía vây kín sơn phong nhìn lướt qua, "Úc, nơi này ngược lại là một cái không tệ mai phục địa điểm." Lại cười: "Là ai muốn ngươi đem ta dẫn tới nơi này tới? Tô Kiệt sao?"

Nói xong câu đó, Lục Trần phảng phất giống như đao nhọn đồng dạng ánh mắt hướng về Bạch Tú Nhi, quả nhiên nhìn thấy Bạch Tú Nhi sắc mặt xảy ra biến hóa, thật đúng là bị hần đoán trúng!

Một đường theo tới, Lục Trần nghĩ đến sẽ có kết quả như vậy.

Bất quá hần không sợ hãi, không nói đạt tới Thái Khí thất trọng tu vi, liền nói vượt qua một vạn chín ngàn cân lực lượng, coi như một tôn chân chính Uẩn Linh cảnh giới cường giả đứng ở trước mặt hần, muốn giết hần, cũng không dễ dàng! Đây chính là thực lực tăng lên tới càng thêm cường đại lòng tin.

Bạch Tú Nhi không ngờ rằng, Lục Trần ánh mắt như thể sắc bén, chỉ một cái liếc mắt liền xem thấu mục đích của nàng! Lúc này, từng đạo mát lạnh khí lãng, từ trên người nàng bạo phát đi ra, chỉ thấy từng đạo mây khói chi khí, vòng quanh thân thể của nàng không ngừng chuyển động, một cái lên xuống về sau, đã hướng phía bầu trời vọt lên đi.

Lục Trần thân hình chấn động, nhấc lên từng đạo cuồng bạo gió lốc, liền muốn truy tung đi lên.

Lại không nghĩ thân hình của hần vừa mới chấn động, cái này không lớn sơn cốc, đột nhiên loé lên từng đạo mỹ lệ quang hoa.

Những này dâng lên quang hoa, lao nhanh xoay chuyển, phảng phất giống như một cái trong suốt lồng ánh sáng, từ trên xuống dưới, tướng Lục Trần giam ở trong đó. Dạng này một màn, cùng ngày đó Diệp Linh Vân vây khốn Yên Thánh Minh tình huống có chút cùng loại. Bất quá phong ấn lực lượng lại cực kì nhỏ, Lục Trần hừ lạnh một tiếng, nghĩ bằng vào cái này vây khốn mình, thật đúng là si tâm vọng tưởng! Nho nhỏ thả ra một chút lực lượng của thân thể, oanh một tiếng xông bay lên, từng sợi tinh quang đột nhiên nhảy lên.

Một cái lên xuống về sau, Lục Trần tựa như một đạo mũi tên, đã đâm vào vây ở hần màn sáng phía trên! Chỉ thấy bằng phẳng màn sáng, nổ tung từng

đầu vết rạn, sau một khắc, thật giống như pha lê đồng dạng, nổ chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại.

Nhưng đúng lúc này!

Một cái hét sức âm lãnh thanh âm, từ nửa không trung truyền đến, chỉ thấy hỗn loạn mảnh vỡ tán quang bên trong, Hàn Lâm một mặt nhe răng cười, một tay bóp nát ở trong tay một viên chất chứa kinh khủng năng lượng Nguyên Phù, nói: "Lục Trần, cái này linh trận, bất quá là vì cho Diệp Linh Vân đào mệnh mà thôi, Hàn mỗ thật không nghĩ tới, phải dựa vào cái này đưa ngươi vây khốn!"

"Bởi vì lúc này mới sát chiêu của ta!"

"Ha ha, chết đi! Cái này mai Nguyên Phù bên trong, tích chứa Uẩn Linh cảnh giới cường giả đòn đánh mạnh nhất, bạo phát xuống, ngươi không có cơ hội!" Chỉ thấy bị hấn nắm ở trong tay Nguyên Phù tại chỗ nổ tung, trùng trùng điệp điệp sóng xung kích, ngưng tụ thành một đạo màu đen mũi kiếm, một tiếng vang âm âm, lao nhanh mà xuống.

Hung hãn cuồng bạo khí lãng, liên tục không ngừng cạo rửa. Chỉ là trong nháy mắt, mũi kiếm liền nhấc lên siêu việt Thái Khí Đại viên mãn, cũng siêu việt ngày đó Tô Kiệt dựa vào mượn linh đan bạo phát đi ra có thể so với uẩn linh lực lượng!

Bởi vì một kích này, liền là uẩn linh lực lượng. Cuồng bạo sóng xung kích, một nháy mắt về sau, bao phủ phương viên năm trượng trong vòng hư không, vừa vụn ra hiện tại Lục Trần vọt mạnh ra thân hình trước đó.

Hung man lực lượng, cường hãn tới cực điểm.

Hàn Lâm trên mặt tất cả đều là dáng tươi cười, mà lại dáng tươi cười mười phần tùy ý, phảng phất giống như đã nhìn thấy Lục Trần chết tại dưới kiếm phong diện, một thân khí tức điên cuồng nhảy lên, mơ hồ trong đó tựa hồ có muốn làm trận đột phá!

Không có cái gì so nhìn thấy Lục Trần chết trước mặt mình, để hấn càng thêm hưng phấn!

Hắn muốn giết chết Lục Trần không phải một ngày hai ngày!

Trong lúc nhất thời, nổi lòng chấn động.

Mà Lục Trần nhìn xem bay nhào tới kinh khủng mũi kiếm, chẳng những không có nửa điểm sợ hãi, ngược lại thập phần hưng phấn.

Chân chính Uẩn Linh cảnh giới công kích, tới thật đúng lúc! Lục Trần chính là muốn mượn nhờ trùng kích như thế, hảo hảo khảo nghiệm một chút những ngày này tu luyện thành quả.

Xem hấn nhục thân, năng tại Uẩn Linh cảnh giới sóng xung kích công kích đến kiên trì bao lâu.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trên mặt nổi lên ánh sáng long lanh kỳ dị, một thân nhấp nhô ánh sáng, tự nhiên tự nhiên diễn hóa. Đây là hấn rèn luyện Trích Tinh Thủ, được sự giúp đỡ của Luyện Tinh pháp, trực tiếp tương Bá Vương đỉnh thôn phệ về sau, biến hóa ra chí cường lực lượng. Cả hai hoà hợp về sau, sức mạnh bùng lên càng lộ vẻ hung hãn.

Chỉ thấy nồng đậm tinh quang điên cuồng nở rộ, cùng trên bầu trời rơi xuống sóng xung kích, hung hăng đụng vào nhau.

Màu đen mũi kiếm cuối cùng vẫn là có được không tầm thường lực công kích, vừa mới bộc phát, Uẩn Linh cảnh giới lực lượng nở rộ tới cực điểm, thanh âm ông ông liên tục không ngừng ba động. Dễ như trở bàn tay tương tiêu xạ ra tinh quang, oanh rì ra vỡ vụn, không còn tồn tại! Theo sát lấy, mũi kiếm nhấc lên đẩy trời cực hạn hàn quang, leng keng một tiếng, trực tiếp đâm vào Lục Trần trên thân thể.

Lực lượng cuồng bạo nghiền ép xuống tới.

Lục Trần vọt lên tới thân thể, phảng phất giống như bị một tòa đại sơn, ở trước mặt nghiền ép, không bị khống chế bay ngược ra đến, hung hăng rơi trên mặt đất. Hai cú đá rơi trên mặt đất, vừa đôi mắt không đến, mặt đất bằng phẳng đã bị hấn giẫm rì ra vỡ vụn, nổ tung một cái to lớn cái hố. Càng thêm hung hãn lực lượng nổ tung, Lục Trần cảm giác mình xương cốt tại tê mình, huyết dịch tại đảo lưu, nhục thân bên trên áp bách, không chút nào năng che giấu bên trong trong lòng vui thích.

Loại này cảm giác, mười phần mâu thuẫn!

Trong lúc nhất thời, Lục Trần đều có chút hoài nghi, mình có phải hay không hữu thụ ngược khuynh hướng. Lúc này, nhục thân lực lượng không có giữ lại chút nào, toàn bộ bộc phát.

146, kiểm trảm Ma đồ, thôn phệ đen bóng

Tinh quang, cùng Bá Vương đỉnh biến hóa ra Ngọc Đình chi ý, không có giữ lại chút nào triệt để hoà hợp!

Ong ong!

Trong thoáng chớp, một tôn tinh quang rạng rỡ đại đỉnh, bay lên không biến hóa ra. Cùng oanh kích xuống màu đen mũi kiếm, hung hăng đụng vào nhau. Chỉ thấy đầy trời ánh sao cùng màu đen ba quang, điên cuồng va chạm. Dày đặc ong ong thanh âm, không kiêng nể gì cả chấn động.

Trong lúc nhất thời, sơn cốc cái này một mảnh không vực đã là cháy bỏng một mảnh, cái gì đều không nhìn thấy! Bóp nát Nguyên Phù Hàn Lâm, sắc mặt liên tục không ngừng biến hóa, cũng bị hung hãn lực lượng đẩy đến hướng phía đằng sau lui đi.

Hàn Lâm trông mắt nhìn chòng chọc vào bạo liệt sóng xung kích địa phương, diện cơ điên cuồng nhảy lên: "Lục Trần nguoi sống không được, tuyệt đối sống không được! Nguoi không có khả năng đối kháng Uẩn Linh cảnh giới sóng xung kích, nhất định không biết a!" Sắc mặt của hắn, lại không lúc trước bình tĩnh! Đây cũng là bởi vì hắn không có trước tiên nhìn thấy Lục Trần chết tại bộc phát Nguyên Phù lực lượng phía dưới, sinh ra nổi lòng ba động.

Cho dù hắn vô cùng tin tưởng vững chắc Nguyên Phù lực lượng, nhưng chính là không biết vì cái gì, bên trong trong lòng từ đầu đến cuối mang theo một chút bất an.

Một bên khác Bạch Tú Nhi vạn phần hoảng sợ nhìn xem dưới sơn cốc diện hết thảy. Mặc dù phía dưới bị màu đen khí lẫm che giấu, nhưng là kéo dài không ngừng tiếng oanh minh, để sắc mặt của nàng càng thêm khó coi, lại nhìn mắt một mặt lo lắng Hàn Lâm, Bạch Tú Nhi diện cơ đi theo nhảy lên: "Không được, ta không thể lưu tại nơi này! Uẩn Linh cảnh giới xung kích, cũng không thể trước tiên giết chết Lục Trần —— như vậy, cái này Lục Trần trên thân tất nhiên còn có giấu cái gì không giống bình thường bảo vật, nếu không, hắn làm sao có thể đánh bại Tô Kiệt sư huynh, cướp được cái kia Truyền Thừa Bí Cảnh?"

Bạch Tú Nhi suy nghĩ chuyển động, trước tiên liền nghĩ tới Tô Kiệt.

Những ngày gần đây, Tô Kiệt hạ lạc không rõ, để nàng sinh ra một chút khác ý nghĩ.

Nghĩ mình bạch cái này một điểm, Bạch Tú Nhi quyết định thật nhanh, ngay cả chào hỏi đều không cùng Hàn Lâm đánh, thân hình lên xuống, lặng yên không tiếng động hướng phía đằng sau lui đi.

Mà Hàn Lâm Nộ Hòa Phần Thiên trông mắt, nhìn chòng chọc vào phía dưới ba động, lại chỗ nào lo lắng, Bạch Tú Nhi phải chăng đã chạy trốn sự tình?

Cứ như vậy, Bạch Tú Nhi biến mất.

Lúc này, hỗn loạn màu đen khí lẫm bên trong, một sợi sáng chói tinh quang, phảng phất giống như đột ngột từ mặt đất mọc lên sơn nhạc, nganh sinh sinh tương trấn áp xuống màu đen khí lẫm phá tan một cái động lớn! Thanh âm ca ca liên tục không ngừng nổ tung, oanh minh mà xuống màu đen mũi kiếm, tại chỗ bạo liệt, trong lúc nhất thời, tinh quang bay múa, sắp sụp nứt ra màu đen sóng ánh sáng, quét tứ phía bay lên.

Một đạo điều luyện thân thể, nhảy lên một cái. Một thân càng thấy sáng chói tinh quang, âm vang nổ tung, vang dội sóng âm, quanh quẩn tại trên sơn cốc, nói: "Hàn Lâm, hiện tại liền nên chúng ta mà tính tính nợ cũ!"

Chỉ thấy tinh quang nổ tung, một mặt lạnh lẽo chi sắc Lục Trần chậm rãi đi ra. Một bước vượt ngang hư không, cách thật xa, một đạo hung hãn kiếm quang oanh minh xuống dưới.

Kiểm quang phía dưới Hàn Lâm, một mặt hoảng sợ, cuồng hồng: "Đây không có khả năng —— không!" Có lẽ thực lực của hắn, tại cùng thể hệ bên trong, xem như phi thường không tầm thường tồn tại, thể nhưng là tại Lục Trần trước mặt, không có Nguyên Phù bộc phát uẩn linh công kích, đây tính toán là cái gì?

Chỉ thấy kiếm quang phía dưới, Hàn Lâm quần áo trên người, trước tiên băng liệt thành phần vụn. Theo sát lấy, lớp da hắn, tại chỗ bạo liệt, vô số đầu vết máu, một nhảy mắt liền phi tốc phun ra. Lại một nhảy mắt, một bộ da màng, triệt để không còn tồn tại. Huyết nhục văng tung tóe, bạch cốt bạo liệt —— Hàn Lâm cứ như vậy bị kiếm quang oanh thành cận bã, một điểm không còn, chết không thể chết lại.

Người này vừa chết, thuộc về hắn túi trữ vật bay vụt ra.

Lục Trần nắm trong tay, lực lượng cuồng bạo cọ rửa dưới, túi trữ vật nổ chia năm xẻ bảy, bên trong đồ vật, bay vụt ra.

Một chút không có ích lợi gì đồ vật, Lục Trần nhìn đều không có nhìn một chút. Chỉ là trên tay hắn, nhiều tầm mười khối Nguyên tinh, một viên lệnh bài, cùng một viên màu đen tinh thạch!

Nguyên tinh bị Lục Trần thu làm tồn kho.

Lệnh bài chỉ là nhìn thoáng qua, Lục Trần nhìn không được cười lạnh: "Ta nói gia hỏa này tu vi làm sao lại cùng ăn đại lực hoàn đồng dạng, nhanh như vậy đã đột phá Thái Khí, nguyên lai gia hỏa này đã là Hắc Liên giáo người."

Đây là một viên cùng ngày đó bị Lục Trần phân sát Hắc Liên giáo áo bào đen trung niên trên người lệnh bài như đúc đồng dạng lệnh bài!

Đối với thân phận của Hàn Lâm vấn đề, một mắt hiểu rõ.

Chân chính để Lục Trần kinh ngạc chính là, viên này màu đen tinh thạch, bên trong tinh linh tích chứa một sợi tinh thần chi lực. Cùng tại Thánh Tuyệt cung mua được thiên thạch vũ trụ, thuộc về cùng một cái chủng loại, mà lại tích chứa tinh thần chi lực, so khối kia để hắc Tinh Quang chi ý tiến giai thiên thạch vũ trụ, còn muốn nồng hậu dày đặc mấy phần.

Cùng lúc đó, thức hải bên trong ngôi sao màu đen nhìn không được chấn động, một cỗ cực hạn khát vọng cảm giác biến hóa ra.

Lục Trần Luyện Tinh pháp trực tiếp khởi động, viên này màu đen tinh thạch, lúc này chấn động mạnh mẽ, từng sợi màu đen khí lãng bao khóa phía dưới, từng sợi tinh thần quang huy, oanh một tiếng tiêu xạ ra. Bị ngôi sao màu đen đánh trống reo hò ra hấp lực, một ngưng thôn phệ. Thiếu đi tinh thần chi lực gia trì, viên này màu đen tinh thạch, đã mất đi quang trạch, khi khi một tiếng, bạo thành từng hạt màu đen hạt cát, không còn tồn tại.

Cùng lúc đó!

Ngôi sao màu đen Thôn Phệ Tinh thần chi lực, hung hăng chấn động mấy lần, một sợi năng lượng tinh thuần phản hồi tới. Ấn núp tại đan điền bên trong sao trời chân khí, trước tiên, nhảy ra ngoài.

Nuốt lấy bộ phận năng lượng, lại trầm tịch xuống dưới, cũng không nhúc nhích.

Theo sát lấy những năng lượng này, cùng Lục Trần Tinh Quang chi ý hoà hợp cùng một chỗ, ông ông chiến minh, tại Lục Trần trong thân thể, điên cuồng chấn động.

Hắc Tinh Quang chi ý, tại nuốt Ngọc Đình chi ý trên cơ sở, gây dài trăm thước, lại tiến một bước, khoảng cách chân chính Viên mãn đã không xa. Tinh Quang chi ý tăng lên, cùng nó đã dung luyện một thể Bá Vương đình, đột nhiên chia ra đến cũng là điên cuồng chấn động, cũng hướng phía viên mãn cảnh giới, hung hăng bước ra một bước! Cùng lúc đó, từng sợi chí cường khí tức, tại Lục Trần trong thân thể nổ tung.

Một nháy mắt về sau, Lục Trần tu vi, đã từ Thái Khí thất trọng sơ kỳ, tiến vào trung kỳ. Một thân huyết nhục lực lượng cũng là điên cuồng nhảy lên, hướng phía hai vạn cân xuất phát.

Tu vi tăng lên, lực lượng tăng lên, cường không ý cảnh tăng lên, để Lục Trần tâm cảnh, hướng phía phía trước bước ra một bước dài. Tích súc ở trên người bề ngễ chỉ khí, càng ngày càng nặng. Một thân sôi trào khí thể, liên tục tương dung, nhìn không được thét dài một tiếng, chỉ cảm thấy trên dưới quanh người, vô số lỗ chân lông cùng một chỗ mở ra, khó nói lên lời thống khoái cảm giác, biến hóa ra! Lúc này, Lục Trần thở dài ra một hơi, ánh mắt giờ lên, truyền thừa cảm tới, tu vi tăng lên —— như vậy hiện tại, liền là đi tìm Diệp Linh Vân thời điểm.

Nguyên Thần truyền thừa không phải bình thường, nhưng mười mấy ngày thời gian, hẳn là đầy đủ Diệp Linh Vân dạng này thiên chi kiêu nữ, nắm trong tay.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần thân hình nhất thời, đẩy ra tầng tầng ba động quang mang, từ nơi này son cốc rời đi, thẳng đến Nguyên Thần truyền thừa chi địa mà đi.

Cùng một thời gian, Thiên Bàn son mạch, cái nào đó tĩnh mạch trong son cốc, từng đạo lặn lộn màu đen gọn sóng cuốn lên, một tiếng thê lương gầm thét truyền đến: "Hỗn trưởng, đến tột cùng là ai hủy bán sứ Hắc Diệu Thạch!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

147, oan gia đối đầu, lại gặp nhau!

Chỉ thấy một vòng thân bọc lấy cực kỳ nồng đậm màu đen gọn sóng người áo đen, oanh một tiếng vọt ra, hai con nổi lên đáng sợ phong bạo con mắt, nhìn chòng chọc vào Cửu Huyền môn phương hướng, nói: "Xem ra, Hàn Lâm kế hoạch thất bại! Thế nhưng là hắc làm sao lại thất bại? Hắc Diệu Thạch nhìn liền là một khối mười phần phổ thông tinh thạch, lại có ai năng khám phá trong đó chi tiết?"

Người áo đen đôi mắt bên trong lóe ra thật sâu nghi hoặc!

Sau một khắc, người áo đen đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung: "Bất kể là ai, hủy ta Thánh giáo mưu tính, đều muốn nỗ lực thâm đầu đón đại giới!"

Trong lúc nhất thời, người áo đen trên thân lẫn lộn ra màu đen gọn sóng càng lộ vẻ thâm nặng.

Gia hỏa này hai tay khê chống, chỉ thấy đầy trời trên dưới sóng gió, vòng quanh hấn phi tốc chuyển động! Máy cái lên xuống về sau, đã không thấy tung tích.

Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong.

Cái nào đó thâm thúy u ám son cốc bí ẩn bên trong, một tiếng kinh thiên động địa rống lên một tiếng, đột nhiên chấn động.

"Ha ha, lão thiên gia quả nhiên vẫn là chiếu cố ta, giúp ta rèn đúc linh cơ, thành tựu uẩn linh!" Hung ác bá đạo sóng xung kích, từ trong son cốc lập loè.

Một nháy mắt về sau!

Tô Kiệt tóc tai bù xù vọt ra, một thân lăng lệ sóng xung kích, điên cuồng chuyển động.

Chính là áp đảo Thái Khí Đại viên mãn phía trên uẩn linh.

Tô Kiệt tiện tay huy động, hung hãn kiếm quang, nổ tung ngàn vạn nặng sương khí, quét ngang ra ngoài! Lân cận mặt đất núi đá, chính là về phần hư không, đều bị hấn dạng này một kiếm, oanh rì ra vỡ vụn, cơ hồ tiêu tán.

"Uẩn linh! Chân chính uẩn linh, Lục Trần coi như thân phụ không tầm thường sức chiến đấu, lại có thể thế nào, tại Tô mỗ chân chính uẩn linh trước mặt, chỉ có chết!" Tô Kiệt hai con tinh hồng tròn mắt, thuận son cốc hướng phía trên không nhìn lại! Phía trên liền là phẳng phát giống như một mặt đao tước ra một tòa sâm trọng vách núi cheo leo.

Trên vách đá phượng, liền là ngày đó cùng Lục Trần tranh phong bí cảnh chỗ.

Nói đến, Tô Kiệt cũng là vận khí.

Ngày đó mượn nhờ na di phù, từ Lục Trần công kích đến diện chạy đi, lúc đầu đã là nản lòng thoái chí, nghĩ đến mình trốn đi, lẳng lẳng hao hết sạch thời gian là được rồi.

Ai có thể nghĩ, không xảo đều xảo đưa đến vách núi phía dưới tỉnh mạch trong son cốc.

Mà trong son cốc vừa vặn có một gốc, phun ra đáng sợ năng lượng thương thần hoa, hơn nữa còn là một gốc đầy một ngàn năm hỏa hầu, đạt tới Địa cấp Linh thảo cấp bậc linh hoa! Tô Kiệt cuồng hỉ không từ thắng, cảm thán thương thiên bảo hộ, liền đem cái này gốc Địa cấp Linh thảo ăn một miếng xuống dưới! Nếu như hấn đạt được cái này gốc Linh thảo, không nóng này ăn hết, mà là mang về, tương tu vi bồi dưỡng đến trạng thái đỉnh cao nhất, lại đến nuốt, hiệu quả càng rất hơn nói, mà lại đột phá về sau thực lực sẽ càng thêm cường đại.

Chỉ là Tô Kiệt bị cừ hận của mình che đôi mắt.

Mặc kệ ba bảy 21 liền ăn hết, trải qua mười mấy ngày bồi dưỡng, hấn cũng thuận lợi thành tựu uẩn linh.

Một thân khí tức kinh khủng, tới tới lui lui ở trên người hấn cuốn lên. Tô Kiệt trên mặt tỏa ra khí phách, càng lộ vẻ vãn vẹo.

Tâm cảnh của hấn, thay đổi hoàn toàn, trước kia những cái kia không còn sót lại chút gì, có chỉ là cừ hận, cừ hận, lại cừ hận!

Chỉ thấy Tô Kiệt ngẩng đầu tề mình, ầm ầm lực lượng sóng xung kích bạo phát đi ra, một nháy mắt về sau, trải qua linh cơ chuyển hóa mà đến linh khí, thuận thế nổ tung, thân thể lớn như vậy, tựa như một đầu rồng không bay lên giao long, vòng quanh khí tức âm lãnh, máy cái lên xuống liền đã rơi vào trên vách đá.

Đã thấy trên vách đá, lúc đầu bí cảnh truyền thừa đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại một mảnh hỗn độn.

Tô Kiệt đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, càng thêm dày đặc: "Từ nơi này vết tích nhìn ra được, hấn từ nơi này rời đi, hấn là không đến bao lâu! Giống như thế chẳng có mục đích, căn bản cũng không khả năng tìm tới tung tích của hấn, còn không bằng trực tiếp đi Nguyên Thần truyền thừa nơi đó, Lục Trần cùng Diệp Linh Vân cái kia tiện ty, mất đi mây lại, khẳng định đã câu đáp thành gian, hấn nhất định sẽ đi qua!"

"Hừ, Lục Trần, nơi đó chính là cái chết của ngươi địa!" Bởi vì đột phá uẩn linh, Tô Kiệt đối với mình thực lực, tràn ngập tự tin mãnh liệt, hai tròng mắt bên trong tất cả đều là oanh bắn ra lãnh quang.

"Còn có ngươi, Diệp Linh Vân! Đợi ta chém giết Lục Trần tên tiểu tạp chủng này, sau đó liền sẽ đem ngươi làm—— Tô mỗ muốn chiếm lấy ngươi, không phải một ngày hai ngày! Hắc hắc, đến lúc đó lần nữa vận chuyển ta Tô gia Nguyên Long bí pháp, đưa ngươi trên thân linh mạch bên trong Linh tủy, giống như Bạch Tử Nhi tước đoạt, ha ha, đến lúc đó Tô mỗ tư chất tất nhiên sẽ càng mạnh! Chưa chừng sẽ thức tỉnh huyết mạch!"

"Một khi thức tỉnh huyết mạch, coi như không có thu hoạch được Nguyên Thần truyền thừa lại có thể thế nào? Ta Tô Kiệt, đồng dạng sẽ trở thành Tô gia thiên kiêu!"

Phảng phất nghĩ đến tương lai, Tô Kiệt trên mặt tràn ngập ánh sáng mãnh liệt!

Từng sợi kỳ quang tại trong con ngươi của hắn, điên cuồng chuyển động.

Tô Kiệt âm ỉ cuồng tiếu.

Tiếng cười của hắn, không nói ra được tà ác, mấy cái lên xuống, liền từ nơi này rời đi.

Cùng Lục Trần quanh co chạy tới Nguyên Thần truyền thừa chi địa khác biệt, Tô Kiệt không chỉ có là đi thẳng tắp, mà lại là lấy Uẩn Linh cảnh giới linh khí không chế phi hành, chạy với tốc độ, so với ban đầu mau lẹ gấp đôi còn không chỉ.

Cho nên, hắn mặc dù sau xuất phát, lại so Lục Trần đi càng nhanh.

—— Lục Trần trên đường đi, phi nước đại không ngọt, cuối cùng vẫn là bỏ ra hơn nửa canh giờ, mới có thể nhìn thấy đứng vững tại dãy núi bên trong này tòa đỉnh núi!

Cái kia chính là Nguyên Thần truyền thừa chi địa.

Lục Trần cũng không biết, Diệp Linh Vân phải chăng đã thu hoạch được truyền thừa, nhưng là nghĩ đến, dù sao cũng không biết Diệp Linh Vân tình huống cụ thể, đi trước bên kia đi một lần, cũng không có gì quan trọng! Dù sao kẻ tài cao gan cũng lớn, Uẩn Linh cảnh giới công kích, đều có thể tiếp tục chống đỡ, thì sợ gì cái khác? Liền xem như một tôn chân chính Uẩn Linh cảnh giới ra hiện tại trước mặt.

Lục Trần cũng sẽ không có sợ chút nào cùng không yên lòng.

Có lẽ là biết hắn ý nghĩ trong lòng, ngay tại Lục Trần vượt qua trước mặt ngọn núi này, liền có thể đuổi tới Nguyên Thần truyền thừa chi địa thời điểm.

Phía trước núi rừng, ông ông nhảy lên! Chỉ thấy toàn bộ rừng cây, khoảnh khắc đứt đoạn, đầy trời cánh lá bay tứ tung, cây rừng nổ bắn ra phảng phất giống như tên bắn lên, thẳng đến Lục Trần mà tới.

"Ai?" Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động, thân hình không giảm, bốn tẩu thân thể, hóa thành một đạo mũi tên, hung hăng xông tới! Chỉ thấy bay là tả mảnh gỗ vụn, tùy ý bay tứ tung, từng cây nổ bắn ra gỗ tròn, vừa đối mặt đã nổ không còn tồn tại.

Lục Trần ánh mắt bay bổng lên, chỉ thấy một đạo màu trắng phảng phất giống như tám lụa đồng dạng kiếm quang kinh cướp mà lên, một kiếm chấn động, đầy trời trên dưới mảnh gỗ vụn, nhao nhao nổ tung.

Tô Kiệt tám kia vô cùng hung phấn mặt, hiện lên hiện tại Lục Trần trước mặt.

Lục Trần chân mày nhíu sâu hơn một chút: Cái này hỗn trướng, điển hình nhớ ăn không nhớ đánh a, lần trước ăn kia bao lớn thua thiệt, lần này còn dám tới —— hả? Không đúng, trên người hắn bạo phát đi ra khí tức, so lúc ấy muốn hung hãn rất nhiều, uẩn linh! Gia hỏa này đã đột phá đến uẩn linh, hắn là thế nào làm được?

Tại Lục Trần nhận biết bên trong!

Ngoại trừ Nguyên Thần trong truyền thừa, có khả năng sẽ có thành tựu uẩn linh cơ duyên bên ngoài, cái này lớn như vậy Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, căn bản là không có năng lượng như vậy, huống chi bí cảnh truyền thừa căn bản là không có lưu cho Tô Kiệt.

Liền xem như cho Lục Trần truyền thừa bí cảnh truyền thừa cũng là như thế!

Như vậy, Tô Kiệt lại là làm sao đột phá uẩn linh? Lục Trần Tâm Niệm thay đổi thật nhanh thời điểm, vèo một tiếng, hướng phía đằng sau lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

148, nhục thân khoe oai, ép bạo kiếm khí

Đối thủ thực lực không rõ, Lục Trần tạm thời né tránh.

Ngay tại hần vừa mới thối lui thời điểm, trước người từng đạo lạnh thấu xương sóng xung kích, điên cuồng nổ rộ, lại là Tô Kiệt kiếm quang rơi trên mặt đất, đem trọn mảnh đất diện, cắt rời ra vỡ vụn, cỏ cây nổ tung, núi đá vỡ nát, lớn như vậy mặt đất, phảng phất giống như bị to lớn mấy ủa đất, hung hăng phá đi một tầng, bốc lên lên vô số bụi mù!

Lục Trần ánh mắt có chút lơ lên, nói: "Thật sự là nghĩ không ra, nguoi thể mà thành tựu uẩn linh!"

Tô Kiệt một chân đạp trên mặt đất, cuồng bạo sóng xung kích, thuận bàn chân, điên cuồng khuếch tán ra.

Tô Kiệt khuôn mặt vặn vẹo, cười gằn nói: "Tô mỗ năng có thành tựu ngày hôm nay, còn phải bái nguoi ban tặng nha! Nếu không phải nguoi cùng ngày bức bách hung ác, Tô mỗ cũng sẽ không vận dụng na di phù, sau đó liền sẽ không tại vách núi phía dưới, được một gốc Địa cấp Linh thảo, lão thiên gia vẫn là chiếu cố ta —— để cho ta tại trong tuyệt cảnh, được kỳ ngộ!"

"Nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói, Tô mỗ còn phải cảm ơn nguoi!"

"Vi cảm tạ công lao của nguoi, Tô mỗ sẽ giết nguoi!" Tô Kiệt đôi mắt bên trong hàn quang điên cuồng nổ tung, "Nguoi loạn tâm cảnh ta, đoạt ta cơ duyên! Ta hết thấy, đều bị nguoi đập vỡ nát, nguoi đáng chết a!" Trên dưới quanh nguoi, bạo rập lên sương màu trắng khí lẫm, không ngừng lẫn lộn.

Ầm ầm sóng âm, nhất trọng cao hơn nhất trọng, một lần sóng mạnh hơn một lần sóng, Uẩn Linh cảnh giới ý vị ba động, từ trên người hần hoàn mỹ bày biện ra tới.

Mất thấy đối phương trên dưới quanh nguoi sương trắng lẫn lộn, phảng phất giống như phổ thiên cái địa Phi Tuyết tiêu xạ tới, Lục Trần thần sắc lạnh nhạt, từ đối phương bạo phát đi ra thực lực, đã sờ rõ ràng thực lực của hần.

Hần là Uẩn Linh cảnh giới không giả, thể nhưng là chưa hần liền có thể lợi hại đến mức nào. Bởi vì hần chỉ là cảnh giới tăng lên, nắm trong tay linh khí mà thôi, cái khác thủ đoạn, cũng không đạt được tương ứng tăng lên. Nếu như Tô Kiệt chịu chịu được nhảm chán, hảo hảo rèn luyện một chút tu vi của mình, lại đến tìm Lục Trần xui quấy thời điểm, nói không chừng sẽ còn nhượng bộ lui binh, thể nhưng là loại trạng thái này Tô Kiệt.

Lục Trần lắc đầu.

Vẫn như cũ là chỉ có vẻ bề ngoài, trông thì ngon mà không dùng được mặt hàng!

Theo sát lấy, Lục Trần trên mặt hiện ra một vòng sát khí, hần còn sợ gia hỏa này trốn đi, tìm không thấy hần, lại không nghĩ mình chủ động đưa tới cửa, đã như vậy, há có thể không cười nhận phần này đại lễ?

Đối mặt đối phương oanh bắn tới sóng xung kích, Lục Trần không chỉ có không tiếp tục lui, ngược lại ngẩng đầu ưỡn ngực, thân hình lên xuống, ngạnh sinh sinh xông tới.

Chỉ cường nhục thân vận chuyển lại, phanh phanh phanh —— kéo dài không dứt sóng xung kích, một nháy mắt về sau, đã bạo phát đi ra! Mặc cho đối phương khí thể như thế nào uy vũ hùng tráng, cũng gánh không được hần nghiền ép, chỉ thấy đầy trời Phi Tuyết nổ tung, Lục Trần vòng quanh tầng tầng Hần Sương, đi ngược dòng nước, vọt tới Tô Kiệt trước nguoi.

Tô Kiệt hừ lạnh một tiếng.

Lục Trần nhục thân lực lượng không giống bình thường, hần đã sớm lĩnh giáo qua, tuyệt không hù dọa, lại nói, hần cũng chưa nổ rộ toàn bộ thực lực.

Mất thấy Lục Trần không biết sống chết xông lại.

Tô Kiệt trên mặt dữ tợn sắc càng nhiều một chút, nói: "Tới tốt lắm!"

Trên dưới quanh nguoi, oanh minh ra kiếm quang, ngưng tụ thành một cây to lớn băng trụ kiếm quang, thẳng đến trước mặt Lục Trần oanh bắn đi qua! Hần thấy, lấy chân chính Uẩn Linh cảnh giới lực lượng, thi triển như vậy lực lượng, đầu chỉ tại chân ý một kích, chân ý cấp bậc công kích, Lục Trần lại thể nào khả năng chống đỡ được?

Chỉ thấy oanh minh mà lên băng trụ kiếm quang, khoảng cách Lục Trần bất quá nửa thước! Lạnh thấu xương hần phong quét, hần năng rõ ràng nhìn thấy, Lục Trần trên mặt nổi lên từng đạo sương khí.

Nhìn thấy dạng này một màn, Tô Kiệt nụ cười trên mặt càng nhiều một chút, nhin không được liền muốn cười ha ha!

Chết đi —— Lục Trần, nguoi nhất định phải chết! Tô Kiệt trong lòng gào thét một khắc cũng không có dừng.

Ngay tại hần trăm ngàn kỳ vọng, Lục Trần bị xử lý thời điểm, Lục Trần trên mặt, lộ ra một tia trào phúng.

Hả?

Tô Kiệt trông mắt trừng!

Làm trò gì? Đối mặt công kích như vậy, không sợ không nói, còn lộ ra vẻ mặt như thế, là đang giễu cợt hán Tô Kiệt thực lực?

Tô Kiệt tại chỗ liền nổi giận!

Ba động khủng bố, một đạo liên tiếp một đạo cọ rửa.

Thế nhưng là rất nhanh, Tô Kiệt trông mắt trừng càng lớn, trong lúc lơ đãng đều đem khoe mắt chống ra, từng tia từng sợi máu tươi, chảy ra đến, phảng phất giống như hai hàng huyết lệ, treo ở trên mặt, một tiếng ầm chứa kiềm chế, không dám tin, chất vấn, chấn kinh, kiêng kỵ, đủ loại cảm xúc thanh âm, từ cổ họng của hán bên trong phun ra: "Đây không có khả năng a!"

"Sẽ không!" Chỉ thấy hán lấy Uẩn Linh cảnh giới linh khí thi triển đi ra, có thể so với chân ý băng trụ kiếm quang, cứ như vậy bị Lục Trần một quyền đánh trúng.

Hạo đăng trong ánh sao, một con tràn ngập cực kỳ hung hãn lực lượng nắm đấm, rơi vào băng trụ kiếm quang lên!

Ba ba ba!

Băng trụ kiếm quang vừa đối mặt không đến, phảng phất giống như vỡ nát mảnh sứ vỡ, một nháy mắt liền nổ chia năm xẻ bảy, lộ ra bên trong một thanh, lóe ra sâm bạch chi quang mũi kiếm.

Tô Kiệt chỉ cảm thấy tim thật giống như bị đâm một kiếm, kịch liệt đau nhức vô cùng, cả cá nhân lung la lung lay, liền lùi mấy bước, trong con ngươi của hán ngoại trừ kinh hãi, không còn gì khác thần sắc.

Lúc này, Lục Trần mặt hiển hiện ra: "Có cái gì không thể nào? Ngươi là Uẩn Linh cảnh giới không giả, thế nhưng là ngưng tụ kiếm đạo chân ý sao? Rèn luyện chí cường thực lực sao? Ngươi cũng không có! Không thể không nói, ngươi thật rất ngu xuẩn!"

"Đột phá uẩn linh lại không có chừng không thực lực tuyệt đối, liền không biết chết sống tới cùng ta phân cao thấp, cái này một lần, không ai có thể cứu ngươi!" Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, thân hình lao nhanh phảng phất giống như mãnh hổ xuống núi, một cái lên xuống về sau, liền ra hiện tại Tô Kiệt trước mặt.

Tô Kiệt hai trông mắt trừng căng tròn, đôi mắt bên trong vẻ kiêng dè, không còn che giấu bộc phát, cảm giác được đập vào mặt khí áp, cuồng hồng một tiếng, mũi kiếm đột nhiên chấn động, đón Lục Trần, một kiếm mãnh liệt đâm mà xuống.

Kiểm trong tay hán khí, là đoạn thời gian trước mới tăng lên đỉnh giai nguyên khí.

Thấy thế —— Lục Trần cười, cười đến rất tùy ý. Liền để cái này nhiều lần ám toán hán gia hóa, ném thử cái gì gọi là chí cường nhục thân.

Lục Trần thét dài một tiếng, thân hình không lùi không tránh, phảng phất giống như một đầu hình người Bạo Long, đón oanh kích xuống mũi kiếm đụng đi.

Tô Kiệt nhìn thấy Lục Trần nghiền ép đi lên nhục thân, chỉ cảm thấy một cỗ rất có lực áp bách cảm giác, tại chỗ nổ tung! Hai trông mắt lập tức trừng quát: "Ngươi muốn chết!" Mũi kiếm oanh minh, đón Lục Trần tìm, liền là một kiếm đâm đi.

Lục Trần hành động, giống như ở trước mặt quát hán mặt mũi, để sắc mặt của hán hết sức khó coi!

Tô Kiệt một đôi trông mắt bên trong, hàn quang bay vút. Hán thấy, đã Lục Trần mình muốn chết —— liền thành toàn hán. Cái này một kiếm, đã là hán lực lượng mạnh nhất hiện ra.

Hán cũng không tin, Lục Trần nhục thân, thật cường hãn đến năng không nhìn đỉnh giai nguyên khí, tăng thêm uẩn linh linh khí gia trì công kích!

Cứ như vậy!

Tô Kiệt mũi kiếm, rơi vào Lục Trần trên ngực. Hung man lực lượng, không bị khổng chế nghiền áp xuống.

Tô Kiệt rõ ràng cảm giác, mũi kiếm giống như đâm vào dẻo dai cực mạnh trên tường, mặc cho lực lượng cỡ nào hung hãn, liền là không thể xé mở trước mặt cỗ này nhục thân màng da một chút điểm.

"Vi sao lại dạng này!" Tô Kiệt không khỏi kinh hãi ánh mắt, nhìn chòng chọc vào trước mặt cái này cá nhân.

Là lực lượng của hán không đủ?

Là hán mũi kiếm tối dạ?

Đều không phải là —— Tô Kiệt toàn thân run rẩy, đôi mắt bên trong kinh hãi, hóa thành không cách nào che giấu tuyệt vọng!

Lục Trần tướng Tô Kiệt biểu hiện nhìn ở trong mắt, nổi lòng toàn bộ triển khai, nhếch miệng cười một tiếng: "Tốt, chúng ta trò chơi hán là kết thúc." Ông ông chiến mình bên trong, một đạo vòng quanh tinh quang đại đỉnh hiển hóa ra ngoài! Chí cường nhục thân màng da, toàn bộ nổ rộ, Lục Trần ưỡn ngực thân, đón rơi vào ngực mũi kiếm, hung hăng đẩy đi lên.

Ba ba ba, Tô Kiệt mũi kiếm, trong nháy mắt bò lên trên từng đầu vết rạn, linh quang bay ra bên trong, tại chỗ nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

149, oanh thành bã vụn

Tô Kiệt trong cơn mất ngủ ngoài trừ hoảng sợ, không còn gì khác. Nhìn chòng chọc vào, mạn thiên phi vũ kiếm quang mảnh vỡ, đình đình đương đương đập xuống đất, một ngum phảng phất giống như suối phun đồng dạng máu tươi, từ trong miệng của hắn diện phun ra, thân thể lắc lư mấy lần, không thể kiên trì được nữa ngồi sập xuống đất, trên mặt mang thể lương đáng tươi cười: "Vì sao lại dạng này!"

"Vì cái gì a!" Tô Kiệt sau cùng một điểm khí phách, triệt để sụp đổ.

Không có biện pháp!

Lấy hắn Uẩn Linh cảnh giới thực lực, thúc đẩy đỉnh giai nguyên khí đều không làm gì được Lục Trần nhục thân, gia hỏa này nhục thân nên đến cỡ nào hung hãn, liền xem như một chút Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, cũng chưa chắc năng đạt tới trình độ này! Một nháy mắt về sau, tâm lý phòng tuyến triệt để sụp đổ. Hai con mắt hết sức chỗ trống, lại không một tia thần thái.

Lục Trần một thân hung hãn nhục thân lực lượng chưa từng thối lui nửa điểm, một tiếng vang ầm ầm, hai chân rơi trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng, bị hắn một chân đạp ra, từng đầu vết rạn.

Một đôi lạnh lẽo con ngươi, rơi vào Tô Kiệt trên thân, trầm giọng nói: "Bởi vì ngươi đối thủ là ta!"

Tiếng nói tán đi thời điểm, kiếm quang đột nhiên nhảy lên. Ông ông thanh âm rung động, áp chế không nổi bộc phát, đã giáng lâm tại Tô Kiệt trên thân.

Tô Kiệt hai tròng mắt bỗng nhiên trừng, đôi mắt bên trong kinh hãi chi quang, điên cuồng tiêu xạ ra: "Không —— ngươi không thể giết ta, ta là Tô Kiệt, Đại trưởng lão đệ tử, vẫn là ẩn thế gia tộc Tô gia tử đệ a —— "

"Ta quản ngươi là ai?" Lục Trần kiếm quang không có một tơ một hào lãnh đạm, đánh vào Tô Kiệt thân thể bên trong! Khi khi một tiếng, dữ tợn kiếm quang, tướng Tô Kiệt đâm một cái xuyên thấu.

Một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, quanh quẩn tại mảnh này trong núi rừng. Tô Kiệt tuyệt vọng nhìn xem, đánh vào thân thể kiếm quang, khàn giọng cuồng hồng: "Lục Trần, ngươi nhất định sẽ hối hận!"

Phốc xích!

Không đợi hắn còn lại lời nói nói xong.

Lao nhanh ra kiếm quang, hoành đến thẳng đi, tại chỗ tướng Tô Kiệt cắt làm vô số đoạn, lại là từng sợi tinh mịn kiếm quang phi đảng, Tô Kiệt chưa rơi ở trên mặt đất thân thể, triệt để bạo xoắn nát, hóa thành một chùm huyết vụ nổ tung, làm ta làm táng rơi trên mặt đất, phảng phất giống như một chút xú tinh màu đỏ linh hoa, khắp nơi trên đất mở ra.

Cùng lúc đó!

Một đạo lao nhanh lên Thanh Ngọc sắc tinh khí cháy đầm đìa, tùy ý đảng chuyển, đây là Tô Kiệt trên người tinh khí!

Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, thần sắc đã động dung: "Đây chính là Uẩn Linh cảnh giới tinh khí sao? Thật nhiều lắm! Tô Kiệt dạng này một cái đột phá uẩn linh không bao lâu gia hỏa đều có như vậy nồng đậm tinh khí triều dâng, nếu là những Uẩn Linh cảnh đó giới yếu binh, nên cỡ nào trảng cảnh?"

Lục Trần tâm tư bắt đầu chuyển động!

Mặc dù đồng tộc trên người tinh khí, hắn sẽ không ăn, cũng ăn không xong, nhưng là yêu vật trên người lại khác biệt.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần ánh mắt lấp lóe mấy lần, trên mặt đáng tươi cười cũng nhiều hơn một chút. Đột nhiên, lông mày phong có chút nhảy lên, hai đạo lạnh lẽo ánh mắt quét ngang đi qua, chỉ thấy hơn mười trượng bên ngoài trong rừng cây, một đạo màu xanh thân hình, phảng phất giống như chớp giật phá không mà đi.

Lục Trần cười: "Yến Thánh Minh!"

Kia cá nhân liền là Yến Thánh Minh. Thử nghĩ thử nhất lần đụng phải Yến Thánh Minh thời điểm, Lục Trần cùng hắn tương đối, liền là nguy nga son nhạc hạ một hạt nê hoàn, chỉ có bị hắn bóp chết phần, liền xem như mười vài ngày trước, cũng là như thế! Thế nhưng là hiện tại chém giết Tô Kiệt, Lục Trần thực lực khí thế, cùng nguyên lai tương đối, hung hãn nhiều lắm.

Cũng khó trách Yến Thánh Minh sẽ chủ động rút lui.

Lục Trần nổi lòng mở rộng, một cỗ thư sướng cảm giác, từ trong trong lòng xông ra. Tâm cảnh bên trong tích súc bóng ma, lặng yên không tiếng động tiêu tán không biết bao nhiêu. Nhờ vào tâm cảnh tăng lên, hồn nhi cũng là hơi rung nhẹ, thật giống như treo lên hạt vùng đồng dạng, lên cao lớn mạnh không ít, phản hồi tới linh thức, cũng so với ban đầu tăng lên rất nhiều.

Lục Trần cười ha ha, một cánh tay hung hăng đẩy đi ra. Từng đạo lưu động Khí toàn, vòng quanh cánh tay của hắn chuyển động. Thân hình lác lác, thẳng đến Nguyên Thần truyền thừa chi địa. Bất quá một hồi, liền ra hiện tại ngày đó trên bình đài.

Nhìn thoáng qua cái này bình đài.

Lục Trần biết Diệp Linh Vân còn chưa hề đi ra, cũng không có rời đi, liền khoanh chân ngồi tại cửa đá bên ngoài, chờ Diệp Linh Vân.

Một ngày, hai ngày —— trong thoáng chốc đã là, Truyền Thừa Bí Cảnh cuối cùng một ngày. Lục Trần lòng có cảm giác, ánh mắt hướng phía cửa đá nhìn lại. Chỉ thấy cửa đá mở rộng, từng sợi Hàn Sương cũng giống như kiếm quang, từ bên trong bay vụt ra.

Ông!

Lầm liệt ba quang, liên tục không ngừng lấp lóe thời điểm. Một đạo màu trắng thân ảnh, giẫm tại kiếm quang phía trên, oanh một tiếng, rơi vào Lục Trần trước người.

Chỉ thấy lộn xộn bay bạch quang tán ra, hiển lộ Diệp Linh Vân tới. Cùng trước đó so sánh, tu vi của nàng không có thập bao lớn biến hóa, chỉ là khí tức càng lộ vẻ lắng sâu, một cỗ gương cung mà không phát lực lượng, ngưng tụ tại trong thân thể của nàng.

Dù là không phải uẩn linh, thế nhưng là vọt lên tới khí tức, cũng không phải chết tại Lục Trần trong tay Tô Kiệt có thể so.

Rất hiển nhiên tu vi của nàng, tại Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới này bên trên, lại có một lần tăng lên, đạt tới một cái cảnh giới mới.

Cảnh giới cỡ này, coi như không thể bao trùm Yến Thánh Minh, chỉ ít đủ để cùng Yến Thánh Minh sánh vai cùng.

Lục Trần nhìn chằm chằm trước mặt cái này đẹp để cho người ta cơ hồ hít thở không thông nữ tử, trái tim bất tranh khí nhảy lên kịch liệt.

Bất quá rất nhanh, dạng này ba động, liền bị Lục Trần thật sâu che giấu.

Lúc này, Diệp Linh Vân hết sức linh động tinh mâu, quét một chút, hơi kinh ngạc hỏi: "Yến Thánh Minh đâu?"

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Khi ta tới, hắn liền không tại nơi này."

Diệp Linh Vân thở dài một hơi, trừng Lục Trần một chút, nói: "May mắn hắn không tại, nếu không, tại ta ra không được tình huống dưới, ngại như thế nào là hắn đối thủ? Yến Thánh Minh cái này cá nhân, vẫn là rất lợi hại —— lần sau, tuyệt đối đừng lại cho Yến Thánh Minh cơ hội, biết không?"

Lục Trần nâng từ Diệp Linh Vân trong lời nói cảm nhận được tha thiết quan tâm, trong lòng ấm áp, cũng không giải thích Yến Thánh Minh bởi vì đánh giết Tô Kiệt, mà bị sợ quá chạy mất sự tình, cười hắc hắc, nói: "Sự tỷ nói đúng lắm, lần sau sẽ không."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu, nói: "Úc —— đúng, ngại có không có lấy đến bí cảnh truyền thừa?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Đã lấy được." Đang khi nói chuyện, hai tay nhấc ngang, một sợi thanh huy bày biện ra đến, ngưng tụ thành một tôn hư ảo chiếc đỉnh lớn màu xanh.

Diệp Linh Vân lông mày có chút nhảy lên, hỏi: "Đây là cái gì?"

Lục Trần giải thích nói: "Đây chính là ta từ bí cảnh trong truyền thừa đạt được Bá Vương đỉnh —— nghe nói là một cái ngoại lai đại năng người tu luyện, bởi vì năm đó bán món đối với hắn có ân, cho nên để lại truyền thừa."

"Bá Vương đỉnh?" Diệp Linh Vân lộ ra một tia kinh ngạc, chợt lại cười, "Lục sư đệ, vận khí của ngại thật sự là khó lường a! Phần này truyền thừa, cùng ngại phi thường phù hợp, chẳng khác gì là vì ngại chuẩn bị! Có cái này kỳ công gia trì, ngại nhục thân sẽ càng thêm vững chắc! Theo ta thấy, cái này truyền thừa, đối với ngại ý nghĩa, hoàn toàn không tại mặt khác hai cái bí cảnh truyền thừa phía dưới."

Diệp Linh Vân Trừng mà trọng chi nói: "Về sau cũng đừng hoang phế, đây là nhiều ít người muốn cầu đều cầu không đến đây này."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

150, không chết không thôi

Lục Trần hơi kinh ngạc, nghe Diệp Linh Vân ý tứ, tựa hồ biết Bá Vương đình?

Bất quá Lục Trần cũng không truy đến cùng, bởi vì cái này thời điểm, bầu trời đột nhiên chấn động, phảng phất giống như đạo đạo chuông vang, quanh quần bát phương. Một đạo lao nhanh xuống tới Thanh Ngọc ánh sáng màu trụ, một tiếng vang ầm ầm rơi vào Lục Trần cùng Diệp Linh Vân bên người.

Diệp Linh Vân trầm giọng nói: "Truyền Thừa Bí Cảnh thời hạn đến, hiện tại ra ngoài!" Thân hình lên xuống, xông vào trong cột sáng, Lục Trần không do dự, theo sát lấy đi vào. Ông ông sóng âm kích động, Lục Trần cùng Diệp Linh Vân đã từ cái này Phương Thiên địa biến mất.

Một bên khác!

Yến Thánh Minh một mặt lãnh sắc hướng đi trước mặt cột sáng.

Tâm tình của hắn phi thường hồngбет, Nguyên Thần truyền thừa không có đạt được không nói! Bí cảnh truyền thừa, một cái đều không có cho hắn còn lại! Chỉ là dựa vào cuối cùng mấy ngày thời gian, tiến vào Ngưng Đan trong truyền thừa, được một cái không đau không ngứa truyền thừa.

Bực này truyền thừa, cùng hắn mà nói, tương đương với không có! Có thể nói, lần này Truyền Thừa Bí Cảnh chuyển đi, hắn tay không mà về. Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong sinh ra đáng sợ hàn quang: "Lục Trần, người ta ở giữa, từ đây về sau, không chết không thôi!"

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong cố nhiên có sát cơ.

Nhưng lại không có xúc động.

Bởi vì gặp được Lục Trần thực lực, cho nên hắn chuẩn bị đột phá uẩn linh, mà lại tướng Uẩn Linh cảnh giới căn cơ hoàn toàn vững chắc thời điểm, lại đi tìm Lục Trần xúi quẩy. Hắn tuyệt đối sẽ không giống như Tô Kiệt tự cho là đúng, đây cũng là hắn cùng Tô Kiệt lớn nhất khác biệt.

Yến Thánh Minh vững chắc tâm tình, hít một hơi thật sâu, xông vào trong cột sáng, biến mất không thấy gì nữa.

Mà một cái phương hướng, Dư Thành Công một thân lạnh thấu xương khí tức, điên cuồng chấn động, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời rơi xuống cột sáng, tự lầm bầm: "Cửu Huyền môn —— thật không bỏ được rồi đi a!"

"Nếu như ta không rời đi, Cửu Huyền môn —— lật úp không xa vậy!"

"Ra ngoài về sau, vẫn là sớm một chút rời đi đi, miễn cho lâm vào không phải là bên trong."

Oanh, Dư Thành Công cũng chui vào trong cột sáng.

Lại một cái phương vị, lăm lệt sóng nước nổ tung, Giang Minh một thân bốc lên sóng nước, không kiêng nể gì cả quét ngang!

Tu vi của hắn đã từ Thái Khí cửu trọng, tiến giai Thái Khí Đại viên mãn, một thân khí phách bay tứ tung, trên thân ba động khí lẫm, tùy ý đăng chuyển: "Từ đây về sau, Trần quốc Thập Phương Anh Kiệt, cũng có ta Giang Minh một chỗ cấm dùi!"

Tu vi tăng lên, lòng tự tin của hắn, tự nhiên có nhảy vọt tiến bộ.

Mà lo lắng hải hùng, ẩn núp mấy ngày Bạch Tú Nhi nhìn xem ra hiện tại trước mặt cột sáng, thở dài ra một hơi, nói: "Rốt cục năng từ nơi này đáng chết địa phương rời đi —— cũng không biết Tô sư huynh thế nào?"

Sau một khắc, trong đầu của nàng phác họa ra Lục Trần lạnh lùng bộ dáng, không lại lịch rùng mình một cái: "Lục Trần, chúng ta không xong."

Càng là lúc này, từng đạo thân ảnh bay tứ tung ra, cái này đến cái khác tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh người tu luyện, vọt lên trời không trung oanh bắn xuống tới trong cột ánh sáng.

.

Cửu Huyền cung trên quảng trường.

Chúng đệ tử tề tụ, từng cái ngẩng đầu nhìn xem lại một lần từ hư không bên trong bày biện ra tới lơ lửng lục địa, chỉ thấy một đầu vọt mạnh xuống tới cột sáng màu xanh, âm vang rơi xuống, kịch liệt mây khói, từ phía bay ra, cuồng phong thay nhau nổi lên, khí lãng quét ngang.

Một đạo màu xanh quang ảnh bày biện ra đến, cái thứ nhất ra liền là Yến Thánh Minh.

Trong đám người người tu luyện, nhin không được hoan hô lên: "Là Đại sư huynh, quả nhiên vẫn là Đại sư huynh cái thứ nhất ra a!"

"Đúng vậy a, vừa đi nửa tháng, nghĩ đến Đại sư huynh tất nhiên được chỗ tốt cực lớn a!"

"Liền là không biết, thuận lợi cảm tới Nguyên Thần truyền thừa không có."

"Hừ, lấy Đại sư huynh chỉ năng, làm sao có thể không chiếm được Nguyên Thần truyền thừa?"

Nếu là lúc trước nghe được lời như vậy, Yến Thánh Minh sẽ rất cao hứng, thế nhưng là hiện tại —— những này ngôn từ, đầu chỉ tại một thanh đao nhọn, hung hăng đâm vào Yến Thánh Minh tim, để hắn vô cùng khó chịu. Chỉ thấy vị này thanh niên, diện cơ nhảy lên, mặt đen lên đi đến Quách Vân Hưng bên người.

Quách Vân Hưng nhin không được hỏi: "Cảm tới Nguyên Thần truyền thừa sao?"

Yến Thánh Minh lắc đầu.

Quách Vân Hưng trông mắt trừng: "Tô Kiệt đâu?"

Yến Thánh Minh lại lắc đầu.

Quách Vân Hưng một mặt kinh hãi, thân thể nhin không được lắc lư mấy lần, không dám tin nhìn xem Yến Thánh Minh.

Hắn thấy, lấy Yến Thánh Minh chỉ năng, làm sao có thể bắt không được Nguyên Thần truyền thừa? Dù sao Diệp Linh Vân mặc dù cường hoành, nhưng là cùng Yến Thánh Minh tương đối, vẫn rất có chênh lệch.

Trong lúc nhất thời, Quách Vân Hưng mặt, khó nhìn lên, nhỏ giọng quát nạt: "Tô Kiệt tên phế vật này, làm hồng đại sự của ta."

Yến Thánh Minh bắt đắc dĩ nhìn Quách Vân Hưng một chút, lại nhìn lướt qua đứng tại chúng đệ tử phía trước Tề Vân Thiên, nhỏ giọng nói: "Tô sư đệ, bị Lục Trần giết."

"Cái gì?" Quách Vân Hưng thân thể lắc lư càng thêm tập nập.

Tô Kiệt thể mà chết!

Bất kể nói thế nào, Tô Kiệt cũng là Vân Linh đại lục cái kia quái vật khổng lồ con em của gia tộc, chết tại Cửu Huyền môn, không chỉ có là Tô Kiệt trước kia hứa hẹn một chút chỗ tốt không chiếm được, sẽ còn gặp Tô Kiệt người sau lưng vẫn trách.

Vừa nghĩ tới nơi này, Quách Vân Hưng mặt mo, trong nháy mắt bỏ lên trên mấy sợi nếp nhăn, hung thần ác sát nhìn chăm chăm cùng Diệp Linh Vân cùng nhau từ trong cột ánh sáng đi ra Lục Trần.

"Lục Trần, cái này hồn trưởng đồ vật, dám phá hồng đại sự của ta, ta muốn hắn chết a!" Mấy năm trù tính, hôm nay cho một mối lửa, Quách Vân Hưng nếu như còn có thể duy trì bình tĩnh, đó mới là quái sự.

Theo sát lấy, Quách Vân Hưng nghiêm khắc con ngươi rơi vào Yến Thánh Minh trên thân: "Nếu là Lục Trần giết Tô Kiệt, ngươi vì cái gì không đem cái này tiểu hồn đàn xử lý! Cho dù có Diệp Linh Vân ngăn đón, ngươi muốn giết hắn, có cái gì khó khăn?"

Yến Thánh Minh tiềm ẩn tại trong tay áo tay, bóp thành nắm đấm, chết cấn hàm răng, hận ý nghiêm nghị, nói: "Đệ tử vô năng, không phải hắn đối thủ —— lúc ấy Tô sư đệ là lấy Uẩn Linh cảnh giới tu vi cùng hắn tranh đấu, nhưng sinh sinh bị Lục Trần nhục thân cho mài chết."

Quách Vân Hưng rốt cuộc bình tĩnh không được nữa, thân thể không ngừng run run, diện cơ điên cuồng loạn động: "Cái này tiểu hồn đàn, một cái chớp mắt liền phát triển đến tình trạng này? Lão phu hối hận a, nếu là lúc trước liều lĩnh đem hắn đánh giết, dù coi như có Tề Vân Thiên, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy."

Đứng tại Quách Vân Hưng cùng Yến Thánh Minh sau lưng Liêu Cương, trên thân mồ hôi lạnh chảy dài. Tô Kiệt có chết hay không, quan hệ không lớn, quan hệ lớn là, Uẩn Linh cảnh giới Tô Kiệt đều chết tại Lục Trần trên tay, cuối cùng là như thế nào thực lực, mới có thể lấy Thái Khí tu vi, chém giết Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, nếu là Lục Trần thanh toán bọn hắn nợ cũ.

Hắn dựa vào cái gì chống cự?

Liêu Cương vạn phần hoảng sợ, cũng không dám dùng ánh mắt nhìn đã cùng Tề Vân Thiên đứng chung một chỗ Lục Trần.

Lúc này, Quách Vân Hưng đôi mắt bên trong sát cơ đột nhiên nở rộ: "Cái này tiểu tử có được chém giết uẩn linh chi lực! Chúng ta muốn thu thập hắn, khó khăn liền lớn —— bất quá hắn cũng can rờ không được bao lâu, một khi lão già kia đồ vật dầu hết đèn tắt, sinh mệnh hao hết, tới trợ giúp người của

chúng ta, lại cùng hấn có đại thù, giết hấn còn không dễ dàng? Đến lúc đó ai có thể bảo vệ hấn?"

Yến Thánh Minh đột nhiên rất chăm chú nói ra: "Sur tôn, ta muốn tự tay trảm hấn!"

Quách Vân Hưng lông mày phong vẩy một cái.

Yến Thánh Minh trầm giọng nói: "Chỉ cần đệ tử đột phá uẩn linh, giết hấn bất quá trong trở bàn tay —— hấn đã trở thành đệ tử tâm ma, không tự tay bóp chết trong tay, đệ tử về sau đều muốn gặp tâm ma bồi rồi."

Quách Vân Hưng ánh mắt lấp lóe, trầm ngâm nói: "Đã nguoi có quyết tâm, cũng được, lão phu liền bỏ tám mặt mo này, vì nguoi cầu một viên Uẩn Linh Đan, giúp nguoi một tay!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

151, bấp bênh, 9 Huyền Môn!

Yến Thánh Minh thần sắc ba động mấy lần, nói: "Sur tôn, cho ta một tháng thời gian!"

Quách Vân Hưng cười: "Lão đồ vật đoán chừng cũng tại giữa tháng, muốn đi —— lão phu liền đợi đến tu vi của nguoi tăng lên, trợ lão phu một chút sức lực."

Yến Thánh Minh nói: "Đệ tử tất nhiên không phụ sur tôn kỳ vọng cao!"

Nói đến nơi này, Yến Thánh Minh ánh mắt lạnh lùng nhìn thoáng qua Lục Trần, chui vào đám nguoi, biến mất không thấy gì nữa.

Quách Vân Hưng âm lãnh ánh mắt cũng rơi vào Lục Trần trên thân: "Thật không nghĩ tới, một không nhỏ tâm, cái này tiểu hồn đản liền đã thành một cái nhân vật, nhưng là cần rõ không được quá lâu! Các nguoi vĩnh viễn sẽ không nghĩ đến, muốn chia cắt Cửu Huyền môn Sơn môn trọng địa thế lực, có bao nhiêu!" Nói đến nơi này, nhìn lướt qua mồ hôi lạnh chảy dài Liêu Cương, hừ lạnh nói, "Vô dụng đồ vật, cứ như vậy một điểm uy hiếp, liền đem nguoi hù đến?"

Liêu Cương diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, cười khan.

.

Lục Trần tâm tư khẽ nhúc nhích.

Nhìn lướt qua rồi đi Yến Thánh Minh, cùng thờ ơ lạnh nhạt chứng Hình Luật đường đệ tử, lông mày phong hơi nhíu lại.

Ngay tại vừa rồi, hấn cảm thấy một tia sát khí. Bất quá cái này sợt sát khí, lại rất nhanh biến mất. Lục Trần trong lòng nhiều chút cảnh giác, đến cẩn thận phòng bị bọn này Hình Luật đường nguoi tu luyện.

Không bao lâu, cột sáng tiêu tán, còn lại nguoi tu luyện nhao nhao ra.

Lục Trần nhìn lướt qua Bạch Tử Nhi, chỉ thấy cái này nữ tử thân hình lác lư, cùng Hình Luật đường nguoi tu luyện đứng thành một hàng.

Ngay tại cột sáng tiêu tán trong khoảnh khắc, lão nhân áo bào trắng lại lần nữa hiện ra, cùng lúc trước so sánh, nếp nhăn trên mặt, tựa hồ lại nhiều mấy đầu. Lấy bóng mờ hiện ra lão nhân áo bào trắng, một mặt mỉm cười nhìn lướt qua ở đây nguoi tu luyện, cuối cùng một câu không nói, lác lư mấy lần không thấy tung tích.

Cùng lúc đó, hết thầy trở nên yên ắng.

Tề Vân Thiên một mặt nghiêm túc, một chút tu vi cường đại Thái Khí cảnh giới nguoi tu luyện, cũng là thần sắc biến hóa.

Quách Vân Hưng trên mặt không cảm được lộ ra vẻ kích động, nhỏ giọng cùng Liêu Cương, nói ra: "Lão đồ vật không nói nổi một lời nào, thật không được, dựa theo cái này tình thế xuống dưới, không dùng đến một tháng, liền phải quy thiên."

Liêu Cương nhẹ gật đầu.

"Chúng ta đại sự đều có thể, tốt —— lập tức triệu tập Hình Luật đường đệ tử, cùng cùng bốn đường thân cận đệ tử, đến đường bên trong nghị sự." Quách Vân Hưng nói xong câu đó, thân hình lên xuống, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó.

Liêu Cương cùng bên người mấy cá nhân phân phó một tiếng, cái này mấy cá nhân lập tức phân tán ra ngoài, tướng mệnh lệnh truyền đạt ra. Trong lúc nhất thời ở đây người tu luyện bên trong, rất nhiều người đi theo Liêu Cương rời đi, mặc kệ là Thái Khí cảnh giới người tu luyện, vẫn là Nhục Thân cảnh giới ngoại môn đệ tử, tức thì bị Hình Luật đường đề mất tới mấy cái không tệ người kẻ tục, cũng bị cái khác Hình Luật đường đệ tử nhao nhao mang đi.

Chỉ để lại một đám, còn dáo dạt tại cảm giác hưng phấn bên trong người tu luyện, ngạc nhiên nhìn xem.

Bọn hắn làm không hiểu, vì sao lại dạng này.

Trong lúc nhất thời, không khí hiện trường, vắng lạnh xuống tới.

Hình Luật đường đệ tử rời đi nơi này thời điểm.

Một bên khác Thường Vụ đường trưởng lão già áo bào trắng, lắc đầu, trên mặt lộ ra một chút âm đạm chi sắc, cùng bên người Giang Minh, nói: "Chờ chuyện bên này chấm dứt về sau, triệu tập Thường Vụ đường đệ tử, lão phu nói ra suy nghĩ của mình!"

Giang Minh nhẹ gật đầu.

Chỉ thấy Thường Vụ đường trưởng lão ống tay áo run run, đi đến Tề Vân Thiên bên người, nói: "Chường môn."

Tề Vân Thiên một mặt cười khổ, nói: "Trưởng lão cũng muốn vứt bỏ ta mà đi sao?"

Thường Vụ đường trưởng lão thở dài một tiếng: "Nếu không phải bị bắt đắc dĩ, lão phu đâu chỉ nơi này? Lão chường môn tình huống, người ta đều minh bạch, Sơn môn không tại, lão phu lưu lại ý nghĩa, lại có cái gì? Đại trưởng lão ý đồ rất rõ ràng, ta Thường Vụ đường cuối cùng lực đơn, coi như cùng chường môn một mạch liên hợp, cũng gánh không được hấn lồi đình chi nộ a."

Tề Vân Thiên hít một hơi thật sâu: "Đã trưởng lão đã quyết định, Tề nỗ liền không nói cái gì! Bản môn tình huống, một mắt hiểu rõ, ta tôn trọng lựa chọn của người, chỉ mong sư huynh năng hết sức duy trì bản môn sau cùng dòng dõi."

Thường Vụ đường trưởng lão nhẹ gật đầu, ừm chấp tay, nói: "Vậy lão phu liền tuyên cáo lui."

Lão già này thân hình lắc lư, không thấy tung tích.

Hắn khẽ động, hiện trường Thái Khí người tu luyện, mất đi mấy người.

Một bên khác, Dư Thành Công thờ ơ lạnh nhạt, cũng không tới, mà là nhìn thật sâu một chút Cửu Huyền cung, quay người xuống núi, thân hình lên xuống, không thấy tung tích.

Lúc này, Tề Vân Thiên hướng phía cái khác có chút không rõ ràng cho lắm người tu luyện, nói: "Tốt, lần này truyền thừa mật cảnh, chính thức kết thúc, các người đi xuống trước đi."

Chúng người tu luyện, lúc này mới nhao nhao rời đi!

Trong lúc nhất thời, hiện trường chỉ còn lại rải rác mấy người, Tề Vân Thiên, Diệp Linh Vân, Lục Trần —— cùng trước sớm đưa Lục Trần đến động phủ áo xám lão bộc, không còn gì khác.

Khả năng này liền là chường môn một mạch thực lực!

Lục Trần ánh mắt lấp lóe mấy lần.

Hắn coi như lại thế nào hậu tri hậu giác, cũng cảm nhận được một tia quỷ dị bầu không khí.

Lúc này, Tề Vân Thiên một mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Đi Cửu Huyền cung nói chuyện."

Lục Trần muốn nói điều gì, Diệp Linh Vân lắc đầu. Một nhóm bốn người, tiến vào Cửu Huyền cung bên trong.

Cung điện đại môn tự động đóng, Tề Vân Thiên ánh mắt cuối cùng rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Lục Trần, người có phải hay không rất kỳ quái?"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Tề Vân Thiên mang trên mặt một chút ai sắc, nói: "Chuyện cho tới bây giờ, vì sư cũng không gạt người. Lão chường môn, khả năng không chống được một tháng! Một khi lão nhân gia ông ta đi về cõi tiên, Quách Vân Hưng nhất định nổi lên! Năm đó Quách Vân Hưng liên hợp bản môn cái khác các đường, mưu đồ chức chường môn, chỉ là về sau, vì sư đột phá uẩn linh! Mà lão chường môn biết Quách Vân Hưng tâm thuật bất chính, tư tâm quá nặng,

lực bài chúng nghị, liền đem vì sư đẩy lên chức chương môn!"

"Ai có thể nghĩ, kia về sau, lão chương môn tao ngộ một chút biến cố, chỉ có thể lâu dài bế quan, lấy về phần đối bản môn lực khổng chế suy yếu, bởi vậy chúng ta chương môn một mạch, thể lực một năm không bằng một năm, tình huống hiện tại ngươi cũng thấy được, trừ bỏ một chút không có thành tựu, liền chúng ta bốn cá nhân! Nếu không phải lão chương môn còn tại, Quách Văn Hưng nhiếp với hấn lão nhân gia uy danh, không dám hành động thiếu suy nghĩ, ngươi cho rằng vì sư có thể kiên trì đến hiện tại? Cũng từ đây về sau, bản chương môn chỉ có chương môn danh hiệu, lại không chương môn chi thực, như phi thường vụ đường trưởng lão duy trì, vì sư tại bản môn, có thể nói là một đạo lệnh dụ cũng không phát ra được."

"Hiện tại, lão chương môn mất thấy không chịu nổi, Quách Văn Hưng há có thể ngồi nhìn?"

"Huống chi, còn có những cái kia thăm dò bản môn Sơn môn trọng địa tặc tử —— có thể nói, một tháng sau, liền là Cửu Huyền môn các loại mâu thuẫn bộc phát thời điểm!"

Tề Vân Thiên nói đến nơi này, trên mặt âm đạm chỉ sắc càng nặng, nói: "Cũng là vì sư vô năng, nhưng là vì sư rất may mắn, năng tại cuối cùng này nhận lấy người dạng này một cái đệ tử —— hiện tại vì sư cho ngươi hai lựa chọn, thứ nhất, đi theo Thường Vụ đường trưởng lão từ bản môn rút lui, thứ hai, cùng vì sư cùng Diệp Linh Vân lưu lại, cùng Hình Luật đường một mạch làm sau cùng chống lại."

Trong lúc nhất thời, Diệp Linh Vân cùng áo xám lão bộc ánh mắt cùng một chỗ rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần trong lòng lên một chút gọn sóng. Nói thật, hấn không nghĩ tới, chương môn một mạch thực lực suy nhược đến tận đây, càng không có nghĩ tới Cửu Huyền môn thể mà đến tình cảnh như vậy. Phần lớn tu luyện, đứng trước lựa chọn như vậy, tuyệt đối sẽ lựa chọn cái thứ nhất —— không khác, cũng là bởi vì Hình Luật đường thực lực cường lớn. Mà chương môn một mạch, chỉ có cái này rải rác mấy người.

Có lẽ cái khác địa phương còn có, nhưng cuối cùng thực lực thua xa đối thủ. Bất quá, đương Lục Trần ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên người thời điểm, phảng phất giống như Tỉnh Tỉnh Chi Hóa, càng thêm sáng chói.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

15 2, Trấn Ma kiếm

Trước mặt ba cá nhân, Tề Vân Thiên không nói, áo xám lão bộc không nói, liền xem như Diệp Linh Vân cũng không có lộ ra chút nào lùi bước chi ý.

Lục Trần lại có cái gì tốt do dự, nói: "Sư tôn sư tỷ đều không lùi, đệ tử há có thể lui bước?"

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong tinh quang lập tức bạo rạp ra, cười ha ha: "Vì sư quả nhiên không có nhìn lầm ngươi, rất có đảm phách —— nói thật với ngươi, vì sư cũng không phải một điểm chuẩn bị đều không có! Bọn này hỗn trướng, muốn diệt ta chương môn một mạch, không có như vậy dễ dàng! Bọn hấn muốn động thủ, tất nhiên sẽ đem bọn hấn cán xuống đến một khối thịt lớn."

Diệp Linh Vân nhẹ gật đầu.

Lúc này, Tề Vân Thiên lại nói: "Trong khoảng thời gian này, ngươi hảo hảo tu luyện! Ngươi yên tâm, Cửu Huyền môn sự tình kết về sau, tuyệt đối sẽ có một trận lớn cơ duyên, đưa đến trên tay của ngươi!"

Lục Trần thần sắc có chút biến hóa.

Lúc này, Tề Vân Thiên khoát tay áo, trầm giọng nói: "Tốt, nên nói sự tình đều đã nói, các ngươi hạ trước đi, ta phải đi gặp lão chương môn."

Lục Trần cùng Diệp Linh Vân từ Cửu Huyền cung bên trong ra, hai cá nhân cũng không nói gì thêm, riêng phần mình phân biệt.

Lục Trần thẳng đến Thường Vụ đường, trên người hấn còn có không ít điểm cống hiến, hiện tại không tốn rơi, chờ đến Thường Vụ đường trưởng lão rồi đi, há không hoàn toàn phế bỏ sao?

Bất kể nói thế nào, những này điểm cống hiến, đều là Lục Trần thông qua khiêu chiến nội môn mười vị trí đầu, tổn hao không ít tâm huyết có được, há có thể lãng phí. Thân hình lên xuống, chỉ chốc lát sau liền ra hiện tại Thường Vụ đường bên trong.

Thường Vụ đường nhìn cùng trước kia cũng không có bao nhiêu khác nhau, nhiệm vụ bảng hồi đoái khu hai vị chấp sự đều tại —— Lục Trần thẳng đến hồi đoái khu.

Hối đoái khu chấp sự nhìn tựa hồ không có gì thay đổi, nhưng là hấn ánh mắt vẫn còn có chút lưu động, mắt thấy Lục Trần đến, gạt ra một cái rất miễn cưỡng đáng tươi cười, nói: "Sư đệ, có gì cần hỗ trợ sao?"

Lục Trần hỏi một câu: "Bản môn nhưng có thiên thạch vũ trụ một loại khoáng thạch?"

Hối đoái khu chấp sự trông mắt trũng, lắc đầu, nói: "Rất xin lỗi, loại này khoáng thạch, thuộc về tư nguyên khan hiếm, đều bị trưởng lão lấy được, nơi nào sẽ có còn thừa?"

Lục Trần suy nghĩ lại là nhất chuyển, nói: "Sư huynh, kia Trần Ma kiếm còn tại?"

Hối đoái khu chấp sự cười: "Còn tại —— làm sao, sư đệ muốn?"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Bởi vì có liên tục hai lần thôn phệ ẩn chứa tinh thần chi lực tinh thạch có được chỗ tốt, cho nên Lục Trần đối với loại này tài nguyên khoáng sản, tràn đầy khát vọng!

Đã không có nguyên thạch, như vậy cầu mua, dùng nguyên thạch rèn đúc ra binh khí cũng là đồng dạng. Chuôi này Trần Ma kiếm, chính là như vậy tới, trong đó tinh thần chi lực có lẽ còn là có.

Hối đoái khu chấp sự nhìn thật sâu một chút Lục Trần nói: "Sư đệ tới rất kịp thời, nếu là chậm thêm một hồi, khả năng cái gì đều không có."

Hắn nói rất ảm đạm.

Nhưng Lục Trần nghe hiểu.

Bởi vì bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ đi theo trưởng lão từ nơi này rút đi. Chỉ thấy hối đoái khu chấp sự cổ tay chấn động, một thanh còn quán nhân nhát ánh sao nặng nề vô cùng, khí thế nghiêm nghị mũi kiếm, ra hiện tại Lục Trần trước mặt.

Mũi kiếm vừa mới bày biện ra đến, Lục Trần trong đầu ngôi sao màu đen đã nhìn không được chuyển động.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, không có bất cứ chút do dự nào, nỗ lực một ngàn điểm công hiến tướng kiếm này cầm xuống, thu nhập tùy thân trong túi trữ vật.

Cùng lúc đó, Lục Trần lại hỏi: "Nơi này có chín trăm năm hỏa hầu đồng dạng Linh thảo sao?"

Hối đoái khu chấp sự cười nhạt một tiếng: "Có!"

Lục Trần vung tay lên, tướng lệnh bài đưa đến hối đoái khu chấp sự trước mặt, trầm giọng nói: "Ta muốn lấy hết, nếu như còn có còn lại điểm công hiến, liền giúp ta một hồi, toàn bộ đổi đổi thành tám trăm năm trở lên hỏa hầu Linh thảo đi."

Chỉ chốc lát sau, điểm công hiến thành không, Lục Trần tùy thân trong túi trữ vật, đã tích súc rất nhiều Linh thảo.

Có nhiều như vậy Linh thảo, Lục Trần tự tin có thể đem tu vi tăng lên tới Thái Khí thất trọng đỉnh phong chỉ cảnh. Mà lúc này, trong đầu phác họa ra một con trên dưới quanh người thiêu đốt lên vô tận hỏa điểm yêu thú —— Liệt Vân tước!

Hắn cùng Diệp Linh Vân duyên phận, bắt nguồn từ cái này Liệt Vân tước. Lục Trần nghĩ đến đưa nó chém giết, thôn phệ đối phương tinh khí, dùng cái này thành tựu đột phá Thái Khí bát trọng cơ duyên.

Một khi đột phá Thái Khí bát trọng, Lục Trần thực lực sẽ càng mạnh. Lục Trần cũng không có đi cùng Giang Minh chào hỏi, không kịp chờ đợi trở về chỗ ở, nổi lòng bay lên dưới, chạy vội tốc độ, càng càng thêm mau lẹ một chút.

Ngay tại Lục Trần rời đi Thường Vụ đường nửa khắc không đến, Liêu Cương dẫn mười tên Hình Luật đường Thái Khí cảnh giới người tu luyện vọt vào. Vừa tiến đến, liền là hô quát một trận, kinh hãi Thường Vụ đường bên trong Cửu Huyền môn đệ tử, từng cái trợn mắt hốc mồm.

Liền nghe Liêu Cương nghiêm nghị nói: "Kính tra, các người Thường Vụ đường đệ tử, âm thầm đầu cơ trục lợi bản môn tài nguyên, khiến bản môn tài nguyên bị hao tổn —— cho nên, từ hiện tại lên, Thường Vụ đường từ Hình Luật đường người quản lý, các người quyền hạn hủy bỏ."

Nơi này người tu luyện, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Không hẹn mà cùng tụ tập tại Giang Minh bên người, hối đoái khu chấp sự cũng là như thế! Trong đó không ít người, thần sắc kích động chỉ vào, Hình Luật đường đệ tử, nói: "Đừng tưởng rằng người là Hình Luật đường Phó đường chủ, liền nói hươu nói vượn, nói xấu Thường Vụ đường thanh danh —— các người quá làm càn?"

"Các người muốn làm gì?"

"Hắn là coi là, ta Thường Vụ đường dễ khi dễ hay sao?" Từng cái hò hét, tiền bạt nỗ trương chi thế đã hình thành.

Liêu Cương lơ đãng, tay áo dài lắc một cái, Thái Khí Đại viên mãn khí lăng từ trên người hắn bạo phát đi ra, lập tức đem mọi người khí thế ép xuống, ánh mắt rơi vào Giang Minh trên thân: "Giang sư đệ, ngươi nhìn?"

Giang Minh diện cơ run nhè nhẹ mấy lần, nói: "Như người mong muốn —— chúng ta đi!" Thân hình run run, liền từ Thường Vụ đường rời đi. Như là đã quyết định rút lui, cũng liền không có kiên trì tất yếu, hẳn thật sự là không muốn phức tạp, mà Liêu Cương bất liên là cái này một điểm!

Cái khác đệ tử dù có không dám, cũng chỉ có thể là cùng sau lưng hắn.

Mất thấy Thường Vụ đường chúng đệ tử rời đi, Liêu Cương dương dương đắc ý, cười ha ha: "Từ đây về sau, cái này Cửu Huyền môn liền là chúng ta Hình Luật đường thiên hạ! Hừ, đều muốn đi, còn muốn chiếm lấy bản môn tài nguyên, si tâm vọng tưởng! Lại để lão phu nhìn xem, Trần Ma kiếm ở nơi nào ——" chỉ thấy lão nhi này đi đến hồi đoái khu, vận dụng Hình Luật đường Phó đường chủ quyền hạn, mở ra hồi đoái linh bí.

Lão nhi này không dẫn nổi trùng mắt hai con to lớn tròn mắt, từ bên trên tìm tới dưới, liền là không có tìm được Trần Ma kiếm!

Trong lúc nhất thời, lửa giận ngàn vạn nặng bốc cháy lên: "Ai đem Trần Ma kiếm cầm đi?"

Ở đây Hình Luật đường đệ tử, sắc mặt biến hóa, một mặt mờ mịt.

Theo sát lấy, Liêu Cương ánh mắt tập trung tại Linh thảo một loại, mặt mờ triệt để xanh xám một mảnh: "Hỗn trưởng đồ vật, chín trăm năm hóa hầu Linh thảo đâu? Vì cái gì cũng không thấy, còn có cái khác tám trăm năm hóa hầu Linh thảo đâu! Đều lên đi nơi nào! Giang Minh lũ khốn kiếp này, hồ lão phu thật thê thảm, ta đã nói rồi, làm sao thông khoái như vậy, nguyên lai đều cầm đi!"

"Đáng chết Thường Vụ đường đệ tử, lão phu cùng các ngươi không xong!" Liêu Cương một thân cuồng bạo khí tức, điên cuồng ba động.

Lúc này, một cái mắt sắc người tu luyện, thấy được phía trên hồi đoái ghi chép, nói: "Phó đường chủ đại nhân, đồ vật không phải bọn hắn lấy đi —— ngài nhìn, nơi này ghi chép là, bị Lục Trần đổi!"

"Cái gì?" Liêu Cương trùng mắt hai con tròn mắt, nhìn chòng chọc vào linh bí, thật là có hồi đoái ghi chép.

Liêu Cương bên trong lửa giận trong lòng, thiêu đến tròn mắt của hắn, triệt để tỉnh hồng một mảnh: "Đáng chết, lại là người Lục Trần!"

"Hỗn trưởng đồ vật, lão phu liền đến chậm trong chốc lát, liền bị cái này tiểu tử toàn bộ cầm đi, chờ lấy đi, cuối cùng sẽ có một ngày, lão phu cả gốc lẫn lá cùng ngươi muốn trở về!" Liêu Cương lòng như lửa đốt, cũng là có nguyên nhân, hẳn thêm nhỏ dãi Trần Ma kiếm không phải một ngày hai ngày, chỉ là trở ngại tông môn quy định, không tốt trực tiếp ra tay!

Mà hiện tại có cơ hội, liền nghĩ thừa dịp cơ hội như vậy, đem đồ vật lấy đi. Ai có thể nghĩ, phát sinh chuyện như vậy, không vui một trận không nói, còn khí quá sức.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

153, ngôi sao màu đen tâm tình chấp chèn

Liêu Cương lửa giận trong lòng ngàn vạn trọng, đối với Lục Trần hận ý lại nhiều một phần không nói. Liền nói Lục Trần không dám trễ nãi, trở lại trong động phủ của mình, ánh mắt bên trong tất cả đều là kiên định sắc thái, tâm thần hơi động một chút, thâm nghĩ: ăn trước rơi những này Linh thảo, để tu vi tăng lên!

Về phần Trần Ma kiếm, bị phong tồn tại trong túi trữ vật. Cho dù là ngôi sao màu đen truyền ra mười phần khát vọng ba động, Lục Trần vẫn như cũ chịu đựng.

Vừa đến, hẳn nghĩ khảo thí một chút, cực hạn của mình ở nơi nào; thứ hai, liền là tu vi của hắn thấp chút, cần phải trước đem tu vi tăng lên, Trần Ma kiếm bực này tốt đồ vật tự nhiên muốn tại thời khắc quan trọng nhất sử dụng.

Lục Trần cổ tay chấn động, một gốc tám trăm năm hóa hầu Linh thảo bay vút ra, ăn một miếng rơi! Âm âm năng lượng dòng lũ, không kiêng nể gì cả bộc phát, nhao nhao bị Luyện Tinh pháp khởi động, ngược lại để ngôi sao màu đen đi đầu luyện hóa những năng lượng này.

Để Lục Trần khiếp sợ là, hẳn thế mà tại ngôi sao màu đen sóng gió nổi lên khí tức bên trong, cảm thấy một tia tâm không cam tình không nguyện tâm tình

chập chòn.

Đây là?

Lục Trần tâm tư chấn động, trong lòng tràn đầy kinh ngạc.

Hắn biết ngôi sao màu đen lai lịch bất phàm, bằng không thì cũng sẽ không để cho hắn từ một cái lão phế vật, phát triển đến hiện tại cái dạng này! Nhưng là hắn không ngờ rằng, ngôi sao màu đen thế mà lại còn có cảm xúc.

Cảm xúc là cái gì? Đây là sinh linh, mới có đồ vật!

Tỉ như người, còn tỉ như cái khác. Về phần một chút dã thú cùng hung thú, chính là về phần yêu thú, kia đều chỉ là động vật bản năng. Lục Trần không dám tưởng tượng, viên này ngôi sao màu đen, đến tột cùng là cái gì phẩm cấp tồn tại, chỉ là lại một lần bị chấn động đến.

Bất quá rất nhanh.

Ngôi sao màu đen cảm xúc biến mất, tướng Linh thảo năng lượng nhao nhao luyện hóa, hóa thành là tinh thuần nhất năng lượng phản hồi đến Lục Trần trong thân thể.

Lục Trần huyết nhục màng da, điên cuồng chấn động. Một thân tu vi, vèo một tiếng hướng phía phía trước vọt lên.

Thế nhưng là Lục Trần một thân thực lực sao mà hung hãn, chỉ là tám trăm năm Linh thảo, đã không thể thỏa mãn hắn. Trong lòng quyết tâm, tướng còn lại tám trăm năm Linh thảo, duy nhất một lần toàn bộ nuốt vào.

Ầm!

Một tiếng phảng phát giống như Lôi Bạo đồng dạng oanh minh, trong thân thể nổ tung. Cuộn cuộn ba động năng lượng, tùy ý lưu chuyển. Lục Trần Thái Khí thất trọng trung kỳ tu vi, trong nháy mắt Viên mãn, một hơi đột phá đến hậu kỳ cảnh giới.

Theo sát lấy, hậu kỳ cảnh giới tu vi, tiếp tục tiến lên, trải qua hơn ngàn uẩn dưỡng, cuối cùng duy trì tại Thái Khí thất trọng hậu kỳ cực hạn cảnh giới.

Chỉ kém một hơi, liền có thể một lần là xong đột phá, Thái Khí thất trọng đỉnh phong!

Lúc này, Lục Trần cổ tay chấn động, Trấn Ma kiếm bị hắn bắt ra.

Cảm nhận được Trấn Ma kiếm bên trên, ba động khí lăng, Lục Trần sinh ra một chút thịt đau nổi lòng, bất quá vừa nghĩ tới, Hình Luật đường còn có hơn nửa tháng liền muốn nổi lên sự tình, đôi mắt bên trong vẻ kiên nghị, không nhìn được bạo phát đi ra. Hắn không có thời gian, phải tất yếu mau sớm đột phá.

Trực tiếp buông ra ngôi sao màu đen áp chế khí tức.

Oanh một tiếng!

Ngôi sao màu đen liên tục không ngừng chấn động, đủ loại vui sướng cảm giác, kéo dài phảng phát giống như chảy xiết đồng dạng, phun ra một cỗ sáng chói khí tức, tướng Trấn Ma kiếm một ngụm thôn phệ.

Chỉ thấy toàn bộ Trấn Ma kiếm, điên cuồng chấn động, từng sợi bị luyện hóa đến bên trong tinh thần chi lực, phảng phát giống như màu trắng mây khói, thuận mũi kiếm, từng đạo chảy ra đến, bị ngôi sao màu đen trung thực không khách khí một ngụm thôn phệ.

Mấy hơi thở không đến, Trấn Ma kiếm ầm một tiếng, phảng phát giống như gặp trọng thương, từng đầu vết rạn thành linh dần hiện ra tới. Vô lực ngã trên đất, chỉ là rất nhỏ va chạm, phịch một tiếng, bạo thành từng đoạn từng đoạn đoạn nhận, ngã xuống đất. Trực tiếp từ đỉnh giai nguyên khí, rơi xuống ngay cả phổ thông bình khí cũng không bằng tình trạng.

Lục Trần không để ý đến nhiều như vậy, bởi vì ngôi sao màu đen chỉ là trong nháy mắt liền đem từ Trấn Ma kiếm bên trên thôn phệ tinh thần chi lực, chuyển hóa ra, tiếp theo hung hãn năng lượng dòng lũ, vọt mạnh mà ra. Tiềm ẩn tại đan điền bên trong sao trời chân khí, lại là cái thứ nhất, nhảy ra ngoài, tướng cỗ năng lượng này thôn phệ một nửa!

Theo sát lấy Tinh Quang chi ý, đánh trống reo hò lấy vọt ra, lại từ nhỏ giữa chừng thôn phệ hơn phân nửa năng lượng.

Ồng một tiếng!

Tinh Quang chi ý, đi tới Viên mãn cấp độ, liên tục không ngừng ba động thanh âm đi qua, trước mắt thuộc về Tinh Quang chi ý phụ thuộc Ngọc Đình ý cảnh, cũng là điên cuồng chấn động, đồng dạng đi tới Viên mãn cấp độ.

Hai thứ này trực tiếp phục vụ tại nhục thân ý cảnh, thành tựu Viên mãn cấp độ, Lục Trần nhục thân, cũng hướng phía phía trước bước ra một bước dài, dù chưa thành tựu Viên mãn, nhưng đã không xa.

Đội đến những này bá đạo chân khí ý cảnh, tướng năng lượng chia cắt đến còn thừa lại non nửa non nửa thời điểm, Lục Trần minh tu luyện Hỗn Nguyên

chân khí lúc này mới vọt ra, tướng còn lại năng lượng một ngưng thôn phệ! Nhờ vào những năng lượng này gia trì, đỉnh phong cảnh giới bích chương, trong nháy mắt bị xông phá.

Ong ong ong, Lục Trần tu vi, đột phá Thái Khí thất trọng đỉnh phong chi cảnh.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trên thân khí phách tung bay, chí cường lực lượng, liên tục không ngừng cọt rủa, một cỗ tuyệt cường khí tức, đã lẫn lộn ra.

Nếu như Lục Trần lấy dạng này tư thái, lại đi đối mặt Tô Kiệt, đều có thể miêu sát đối phương!

Hung hãn thực lực tăng lên, Lục Trần đôi mắt bên trong lãnh quang cũng chuyển động: "Hiện tại, nên đi chiêu cố con kia Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới Liệt Vân tước! Đem chém giết, hoà hợp chín trăm năm hóa hầu Linh thảo, Thái Khí bát trọng, khoảnh khắc có thể đột phá!" Nghĩ tới liền làm, thân hình dung đưa, đã từ Cửu Huyền sơn trên dưới đi! Một đường lao nhanh, đã không biết đi xa bao nhiêu dặm.

Cùng lúc đó, Hình Luật đường trước tiên liền được Lục Trần xuống núi tin tức.

Liêu Cương cố ý gặp mặt Quách Vân Hưng, kích động gọi: "Đại trưởng lão, Lục Trần cái này tiểu hỗn đản, đã từ trên dưới núi đi, muốn hay không, hiện tại tìm người ——"

Quách Vân Hưng hai con lóe ra kỳ quang ánh mắt, rơi vào Liêu Cương trên thân, ánh mắt thâm thúy, phảng phất giống như thẩm nhàn Liêu Cương nội tâm.

Kỳ thật, Liêu Cương cũng là có tư tâm, liền là đơn thuần muốn giết chết Lục Trần.

Giờ phút này bị Quách Vân Hưng ánh mắt ép một cái, Liêu Cương diện cơ nhảy lên tấp nập, cái trán mồ hôi nóng từng hạt lăn xuống, thanh âm thời gian dần trôi qua nhỏ: "Đệ tử, đệ tử cũng là nghĩ vì trưởng lão phân ưu."

Quách Vân Hưng hừ một tiếng: "Lão phu khuyên ngươi đừng làm loạn, nếu là loạn lão phu kế hoạch, người đầu tiên giết ngươi! Ngươi cho rằng Tề Vân Thiên vì cái gì lưu tại trên núi không đi, không phải là vì che chở hấn hai cái đệ tử? Cho dù lão phu mời ra cường hấn hơn ngươi tu luyện xử lý Lục Trần, thế nhưng là cứ như vậy, liền kinh ngạc Tề Vân Thiên! Hấn ngộ nhờ không quan tâm chạy làm sao bây giờ?"

"Lão phu bị hấn ức hiếp mấy chục năm khí, tìm ai báo đi?"

"Ngươi sao?" Quách Vân Hưng nhìn chòng chọc vào Liêu Cương.

Liêu Cương hoảng hốt, quỳ trên mặt đất, không ngừng đập đầu, nói: "Trưởng lão tha mạng, tha mạng a!"

Quách Vân Hưng một mặt ghét bỏ, nói: "Cút đi —— trong khoảng thời gian này, tỉnh táo một điểm, để ngươi thủ hạ người, nỗ thêm chút sức, tranh thủ đem lần này hạt giống tốt đều cắm vào tay! Một khi giết chết Tề Vân Thiên, liền là chúng ta cuộc sống mới bắt đầu, chúng ta tương lai đường năng đi đến một bước kia, còn phải trông cậy vào những này người mới, hiểu chưa?"

Liêu Cương liên tục gật đầu, hoảng không敢 liền xông ra ngoài.

Quách Vân Hưng lạnh lùng nhìn Liêu Cương thân hình đi xa một chút, nói: "Một phế vật, nếu không phải lão phu chính là lúc dùng ngươi, há có thể lưu ngươi đến hiện tại!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

154, gặp lại Liệt Vân tước!

Nặng nề cây rừng, một mảnh liên tiếp một mảnh sinh ở cùng một chỗ, Lục Trần đứng tại một gốc dưới đại thụ, ánh mắt xuyên thấu trùng điệp cảnh lá, tướng phía dưới sơn cốc tình hình nhìn ở trong mắt. Nơi này chính là ngày đó liên thủ với Diệp Linh Vân sơn cốc kia, nhìn qua cùng trước kia đồng dạng, trước sớm tranh đấu vết tích, còn có một số tồn lưu, nhưng là cũng không nhiều.

Lục Trần hít một hơi thật sâu, thân hình nhảy vọt, phảng phất giống như một đạo màu đen u ám, một cái lên xuống về sau, đã rơi vào trong sơn cốc.

Đến nơi này, Lục Trần không có che lấp khí tức, một thân lạnh thấu xương sóng xung kích, phảng phất giống như một đóa thanh huy ba động mây, vây quanh thân thể không ngừng chuyển động —— tĩnh mịch, thâm trọng, thậm chí tích chứa cực kỳ đáng sợ sát khí.

Ngay lúc này.

Phía trước trong sơn động, một thân dữ tợn tiếng hét, vòng quanh tầng tầng ánh lửa, thẳng đến Lục Trần mà tới. Hung man khí tức nổ tung, Nhục Thân cảnh giới tu vi ba động hiển lộ không thể nghi ngờ. Lục Trần trên mặt mang một chút cười lạnh, chỉ là Nhục Thân cảnh giới tồn tại, tính là gì? Lục Trần thân hình không lùi, cứ thế mà đi lên! Phịch một tiếng tiếng vang đi qua, huyết vụ đầy trời nổ tung, một con Nhục Thân cảnh giới Liệt Vân tước đã nổ tung từng đoàn từng đoàn huyết vụ, về phần trên người đối phương tiêu xạ ra tinh khí, cũng bị một ngụm thôn phệ.

Cứ việc cái này tinh khí đối với Lục Trần mà nói không tính là gì, nhưng con muỗi lại nhỏ, đó cũng là thịt, tinh khí ít hơn nữa đó cũng là tinh khí.

Ngay tại Lục Trần đánh giết cái này Liệt Vân tước thời điểm, toàn bộ sơn cốc điên cuồng chấn động! Liền khỏi hỏa vân thăng Không nhi lên, kịch liệt tiếng hét, một đạo liên tiếp một đạo, chỉ thấy từng cái Liệt Vân tước vỗ cánh từ trong sơn động bay ra. Trên sơn cốc bầu trời, phảng phất giống như đốt lên hỏa diễm đồng dạng, đầy trời trên dưới, đều là hỏa diễm, lớn như vậy một片片 khu vực bên trong, nhiệt độ thẳng tắp lên cao cũng.

Lục Trần thân hình lên xuống, tiếp tục hướng phía phía trước tiến lên. Trời không trung Liệt Vân tước đôi mắt bên trong dữ tợn chi sắc, điên cuồng bộc phát, như ong vỡ tổ lao xuống, từng đạo dâng trào ra Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, bị Lục Trần thôn phệ.

Một nháy mắt về sau, mặt đất đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Càng ở thời điểm này, trong sơn động truyền đến một tiếng vô cùng bén nhọn tiếng kêu to, trên bầu trời Liệt Vân tước từng cái trùng mắt hạt châu, hoảng không ngẩng hướng phía hai bên tản ra. Chỉ thấy một con giương cánh chống ra đặt tới hai trượng to lớn Liệt Vân tước, nhắc lên hùng hực hỏa diễm, hai cánh nhắc ngang, thẳng đến Lục Trần mà tới.

Cuồng bạo khí tức, từ Liệt Vân tước trên thân triển lộ ra ra. Một cỗ Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới khí tức ba động, đã bộc phát! Yêu thú một loại, so nhân tộc người tu luyện có chủng tộc thiên phú tình huống dưới, cho nên khí thế của nó càng mạnh. Lập loè sóng xung kích, cơ hồ đều có thể cùng đột phá uẩn linh về sau Tò Kiệt tranh cao thấp một hồi.

Nếu như nó đối thủ chỉ là một cái phổ thông Thái Khí thất trọng, hoặc là Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, lấy nó hung uy đánh giết đối thủ dễ như trở bàn tay, chỉ tiếc đừng phải chính là Lục Trần.

Đối mặt Hỏa Vân Tước tấn công xuống tới khí thế, Lục Trần trên mặt mang vắng lặng đáng tươi cười. Trong mắt hắn, cái này Liệt Vân tước không phải yêu thú, mà là một cái di động qua tới tinh khí dòng lũ! Giờ này khắc này, thét dài một tiếng, nhục thân thể xác oanh minh không ngừng, liên tục không ngừng tiếng va chạm, từ thân thể nội bộ oanh minh.

Trong nháy mắt về sau, Lục Trần trên thân lập loè ra nhục thân ba động, đã đạt tới cực kỳ cường hoành trạng thái. Cứ như vậy ngẩng đầu ưỡn ngực, cùng Liệt Vân tước to lớn móng vuốt, hung hăng đụng vào nhau.

Leng keng!

Liệt Vân tước chất chứa nóng nảy năng lượng móng vuốt, rơi vào Lục Trần ngực, phảng phất giống như đâm vào một tảng không thể phá vỡ thép tấm bên trên. Không chỉ có không có cào nát Lục Trần tim, ngược lại bị phản chấn tới hung hãn lực lượng, oanh lợi trào băng liệt, máu tươi chảy ngang, trực tiếp vỡ nát biến mất. Thân thể lớn như vậy, không bị không chế bay rớt ra ngoài.

Hiện trường cái khác Liệt Vân tước, từng cái tê mình, bọn chúng hiển nhiên không biết bọn chúng tộc đàn bên trong mạnh nhất, thể mà không làm gì được Lục Trần. Cùng lúc đó, Thái Khí Đại viên mãn Liệt Vân tước ngẩng đầu tê mình, một tiếng kinh khủng sóng âm, nhắc lên huyết vụ đầy trời, thuận thể mà lên.

Lục Trần trên mặt đáng tươi cười càng thấy nhẹ nhõm, không khỏi nhiều chút thản thục chi sắc.

Tương tượng ngày đó, chỉ là bị cái này Liệt Vân tước tránh tuôn ra tới khí tức, liền kinh hãi hãi hùng khiếp vía, thể nhưng là hiện tại —— đối phương đứng mãnh, tại Lục Trần cuồng bạo nhục thân trước mặt, gần như không đất dụng võ.

Trong lúc nhất thời.

Lục Trần nổi lòng lại mở, mắt nhìn thấy tiếp tục tấn công xuống tới Liệt Vân tước, đôi mắt bên trong hàn quang càng nhiều một chút, kiếm quang sáng chói từ trên người hắn oanh bắn đi ra!

Đối với Thái Khí bát trọng khát vọng, để Lục Trần không kịp chờ đợi muốn dùng tốc độ nhanh nhất, tương cái này Liệt Vân tước xử lý.

Hung man lực lượng, không cảm được bay tứ tung. Đinh phong cảnh giới Phục Giao Kiếm ý, vén đi to lớn mũi kiếm, một kiếm bạo chém xuống đi.

Ồ!

Đất bằng lên một trận cuồng phong, hoàn chỉnh hư không, tại chỗ nổ tung, ầm ầm âm bạo, kéo dài không dứt nổ tung.

Liệt Vân tước bay đánh xuống tới một cái khác móng vuốt, phụt một tiếng, nổ thành phần vụn, không còn tồn tại. Thân thể hùng tráng, tại như vậy kiếm ý phía dưới, thật giống như dưa hấu đồng dạng, nhẹ nhõm bị cắt làm hai nửa! Phần hai nửa thân thể, chưa rơi ở trên mặt đất, Phục Giao Kiếm ý bên trong kia cỗ vô cùng nặng nề khí thế, nghiền áp xuống.

Phốc!

Cái này Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới Liệt Vân tước, nổ thành một đoàn huyết vụ, tiêu tán vô tung. Theo sát lấy, một chùm vô cùng trắng kiện tinh khí, oanh một tiếng tiêu xạ ra.

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, sáng chói tới cực điểm, ngôi sao màu đen tự động vận chuyển, chỉ là một ngum liền đem cái này buộc cuồng bạo tinh khí nuốt xuống.

Lục Trần ha ha cuồng tiếu, trên dưới quanh người, liên tục cọ rửa lên khí thể, lẫn nhau giao thoa.

Kiểm ý tại tê mình!

Tinh Quang chỉ ý tại vui mừng —— càng là nhục thân, cũng đang điên cuồng chấn động, đủ loại kỳ dị thống khoái cảm giác, từ Lục Trần bên trong trong lòng tiêu xạ ra.

"Thái Khí bát trọng, còn chờ cái gì!" Lục Trần tâm trí tuyệt cường, ăn một miếng roi gốc kia chín trăm năm hỏa hầu Linh thảo, tính cả cổ năng lượng này cùng một chỗ! Ông ông rung động thanh âm, lít nha lít nhít oanh minh, thứ bảy khí không, đã bày biện ra tới. Một thân hung hãn khí tức, phảng phất giống như phần nộ kỵ binh, hung hăng đâm vào thứ bảy khí không bích chương phía trên.

Bích chương lại hung hãn, cũng địch bất quá hai loại năng lượng biến hóa ra đột công kích, tại chỗ nổ tung.

Lục Trần nhục thân màng da, điên cuồng chấn động, vốn là đã tới gần Viên mãn giai tầng nhục thân, được cổ này tu vi đột phá trợ lực, rút cục hướng phía phía trước bước ra một bước, đạt tới Viên mãn cấp độ!

Cái gì gọi là Viên mãn? Liền là hiện hữu cảnh giới phía dưới, thiên địa pháp tắc phía dưới cực hạn! Đạt tới cấp độ này, Lục Trần tại Thái Khí cảnh giới nhục thân cường độ, xem như đi đến đầu! Bất quá hãn nhục thân lực lượng lại không có, ngay tại thứ bảy khí không oanh mở trong nháy mắt, một thân khí huyết lực lượng, ngang nhiên vượt qua hai vạn hai ngàn cân, gần như lực lượng kinh khủng giá trị

Lúc này, Lục Trần hồn nhi run rẩy, khỏe mạnh sinh trưởng, so sánh với ban đầu lại có tăng lên cực lớn, linh thức tăng lên! Kiểm ý tăng lên! Thái Khí bát trọng, đã đột phá!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

155, chân chính uẩn linh!

Trên bầu trời Liệt Vân tước, điên cuồng tê mình, từng cái trong con mắt không thể ức chế nhiều hơn về hoảng sợ. Đầu lĩnh của bọn nó đều bị xử lý, còn lưu tại nơi này làm gì? Cái này đến cái khác phe phẩy hóa điểm lượn lơ cánh, dùng tốc độ nhanh nhất, từ trong sơn cốc rời đi. Trong lúc nhất thời, sơn cốc yên tĩnh trở lại.

Nếu không phải băng liệt mặt đất, cùng lắm ta lắm tấm, phảng phất giống như Mặc Nhiễm giang sơn máu tươi, cơ hồ cũng sẽ không để cho người ta nhớ tới, trước đây không lâu nơi này phát sinh một trận chiến đấu.

Lúc này, Lục Trần một thân dữ tợn khí tức trở nên yên ắng. Thân hình lác lác, liền từ nơi này rời đi. Đã đột phá Thái Khí bát trọng, hiện tại muốn làm, liền là dùng mấy ngày thời gian, tương đột phá khí tức vững chắc xuống.

Đến lúc đó, liền là Lục Trần trở về Cửu Huyền môn thời điểm. Khi đó cũng kém không nhiều, đã đến Quách Vân Hưng nhất mạch kia hành động thời khắc.

Lục Trần nắm đấm không khỏi siết chặt.

Trên thân bày biện ra tới khí tức càng thấy bình tĩnh, ngay tại cách đó không xa bên trong dãy núi, tìm yên lặng sơn động, yên lặng bồi dưỡng tu vi. Thời gian thật giống như đầu ngón tay trượt xuống cát bụi, mấy ngày thời gian thoáng một cái đã qua.

Cái này một ngày.

Lục Trần tầm mắt kéo ra, hai đạo ánh sáng sáng, tiêu xạ ra ngoài. Lăm lăm chuyển động, phảng phất giống như thần quang bắn ra ngoài.

Lục Trần thở dài ra một hơi, trầm giọng nói: "Hiện tại, có thể đi về!" Tu vi triệt để ổn định, lòng tin càng mạnh. Vươn người đứng dậy, một thân nghiêm nghị khí cơ, thuận thế chuyển động, thân hình lác lác, đã từ nơi này son động đi ra ngoài! Lại không nghĩ mới đi ra ngoài, lòng mây phong lại nhúu lại, chỉ thấy bên ngoài son động đứng đầy một người áo đen. Người áo đen khí thế thâm thúy, xa xa áp đảo Thái Khí cảnh giới, chính là một tôn chân chính uẩn linh.

Cùng Tô Kiệt loại này vừa mới đột phá Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện tương đối, hung hãn nhiều lắm. Càng nặng chính là, Lục Trần từ hấn tiêu xạ ra khí tức bên trong, cảm thấy một cỗ để hấn nhúu chặt lòng mây khí tức.

Loại khí tức này hết sức âm lãnh khát máu, mà lại điên cuồng táo bạo.

Trước kia Lục Trần có lẽ cảm giác không đến, nhưng là từ khi hấn liên tục đánh giết hai tôn Hắc Liên giáo Ma đồ về sau, liền nhớ kỹ loại khí tức này.

Trước mặt tôn này Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, mười phần liền là Hắc Liên giáo người tu luyện!

Lục Trần dò xét người áo đen.

Người áo đen lộ ra ngoài hai con mắt chứa màu đen gọn sóng con mắt, cũng đang đánh giá Lục Trần, một tiếng thanh âm trầm thấp bạo phát đi ra: "Khó trách Hàn Lâm tên phế vật kia, dùng bản sử rên đức Nguyên Phù, đều giết không chết ngươi, nguyên lai thực lực của ngươi thế mà đến cấp độ này!"

"Số tuổi nhỏ nhỏ, có tu vi như vậy thực lực, nói là kinh tài tuyệt điểm tốt đâu, vẫn là nói danh tiếng quá thịnh, tự tìm đường chết tốt?"

"Một cá nhân nếu là biểu hiện được quá mức phát triển, thường thường sống không lâu!" Người áo đen nói đến nơi này, bước chân hướng phía phía trước một bước. Một đạo vô hình khí cơ, đã lộn xộn bay, trên mặt đất cảnh khô lá vụn, bùn đất cát sỏi, phảng phất giống như bị một cỗ vô hình khí kinh thôi động, không bị khống chế tiêu xạ ra.

Ông, lộn lộn tựa như ám khí, huu huu huu, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần lòng mây phong có chút gợn lên, một mặt cười lạnh, không thể phủ nhận trước mặt người áo đen này rất mạnh, nhưng là lại có cái gì sợ hãi.

Nếu như là đột phá Thái Khí bát trọng trước kia, nói không chừng chỉ có thể là nhượng bộ lui binh, bỏ mạng chạy trốn. Thế nhưng là hiện tại, đã đối phương muốn chết, vậy liền tác thành cho hấn!

Lục Trần không lùi không tránh, cũng là một chân đạp trên mặt đất. Dâng trào ra lực lượng, phảng phất giống như cái đinh đồng dạng đưa vào trong lòng đất. Núi đá lan tràn mặt đất, tại chỗ nổ tung! Hất bay đá vụn lá khô, đồng dạng bay bổng lên, phảng phất giống như một tầng bích chương, nằm ngang ở Lục Trần trước người.

Phanh phanh phanh!

Hai đạo khí kinh, tựa như sao hỏa đụng phải trái đất đồng dạng, hung hăng đánh vào cùng một chỗ. Lít nha lít nhít lực lượng, một nháy mắt trừ khử vô hình. Theo sát lấy, một con gió lớn, từ hai người va chạm địa phương, oanh minh mà lên, trên mặt đất tán toái chi vật, tại chỗ vỡ nát, bay là tả bụi mù một nháy mắt, đã dâng lên che đầy cái này Phương Thiên không.

Chính lúc này, người áo đen thân hình lại lần nữa. Cái này một lần, thân hình của hấn phảng phất giống như một đạo thiểm điện, người tại nửa đường, một vòng cuồng bạo kiếm quang đã vọt mạnh ra. Hung mãnh kiếm quang, tựa như một thanh trát đao, tướng Lục Trần trước mặt hư không, phân hai nửa. Một kiếm chỉ uy, so đương Nhật Hàn rừng bốp nát Nguyên Phù bạo phát đi ra sóng xung kích, còn kinh khủng hơn. Bất kể nói thế nào, Nguyên Phù dù sao cũng là tử vật, cố nhiên chứa đựng gia hỏa này một kích, nhưng lại làm sao có thể so sánh được, hấn công kích chân chính.

Một kiếm nhắc ngang, người áo đen lạnh lẽo thanh âm đã kinh cướp mà lên: "Bản sử nguyên lai còn có một số hoài nghi, nhưng là hiện tại đã xác định, liền là ngươi! Ngươi giết ta giáo đồ, hủy ta Thánh giáo mưu đồ, ngươi đáng chết —— ngươi cũng không cần trông cậy vào, có người ra cứu ngươi!"

"Các ngươi Cửu Huyền môn đám kia ngu xuẩn, đang bận nội đấu!"

"Từng cái nhìn nhin một hơi, liền đợi đến đối phương động thủ đâu, nếu như nói, bản sử diệt ngươi, ngươi sư tôn tất nhiên tưởng rằng Quách Văn Hưng lão thất phu này động thủ —— nội đấu nhất định sẽ sớm bắt đầu!"

"Quách Văn Hưng tuyệt đối không có khả năng tại giống như trước đồng dạng, có thể không tổn hao gì vô hại cảm xuống Cửu Huyền môn!"

"Ha ha, ta Thánh giáo trở ra, tướng Cửu Huyền môn còn lại người tu luyện, một tên cũng không để lại diệt đi! Các ngươi truyền thừa, vẫn như cũ sẽ rơi vào bản giáo trong tay!"

"Ngẩng lại, liền là hưng phấn đâu." Người áo đen âm trầm tiếng cười, một đạo liên tiếp một đạo, quanh quẩn tại mảnh này trong núi rừng.

Lục Trần nhếch miệng cười lạnh: "Nói nhảm nhiều quá!" Nhục thân chấn động thời điểm, thân hình đã chấn khởi, Phục Giao Kiếm cần quét cuồng bạo kiếm ý, oanh minh mà xuống!

Phanh, vừa đối mặt không đến, Phục Giao Kiếm ý đã sụp đổ.

Bất kể nói thế nào, người áo đen chương không đều là chân chính Uẩn Linh cảnh giới lực lượng. Lục Trần kiểm ý cố nhiên thành tựu Viên mãn, mà lại không giống bình thường, nhưng cuối cùng cùng đối phương còn có chênh lệch.

Thế nhưng là đây cũng là Lục Trần dự liệu được kết quả, kiểm ý cần quét ra ngoài, vốn là không có tính toán, bằng vào cái này diệt đi công kích của đối phương! Chân chính dựa vào vẫn là nhục thân, thừa dịp đối phương kiểm quang bị gột đi một chút lực lượng khoảng cách.

Lục Trần cuồng bạo nhục thân điên cuồng chấn động, từng sợi phảng phất giống như chuông vang sóng âm, vừa đi vừa về không ngừng xung kích. Viên mãn cấp độ nhục thân, hung hăng xông tới! Chỉ thấy tinh quang lập loè bên trong, một tôn Thanh Ngọc ánh sáng lấp lánh vờn quanh đại đỉnh,, bày biện ra đến! Đón người áo đen tiêu xạ tới kiểm quang hung hăng đụng vào.

Ầm!

Một nháy mắt về sau, đại đỉnh vỡ vụn —— người áo đen kiểm quang, cũng theo sát lấy vỡ vụn. Hung hãn lực lượng, tại chỗ nổ tung, chỉ thấy người áo đen cùng Lục Trần ở giữa khu vực, một đầu dài hơn một trượng ngắn khe hở, bày biện ra tới.

Cái này chính là chính diện va chạm, phản chấn ra lực lượng.

Người áo đen trừng lên tới đôi mắt bên trong, lại không lúc trước bình tĩnh, có chỉ là nôn nóng. Bị một cái Thái Khí bát trọng tiểu gia hỏa, ở trước mặt đánh nát công kích của mình, chuyện như vậy lan truyền ra ngoài, mặt mũi của hắn ở đâu? Hắn không thể chịu đựng chuyện như vậy, tại trên người mình phát sinh, một đạo xông bay lên màu đen sóng dữ, điên cuồng nhấp nhô, gào thét không ngừng: "Bản sứ vẫn là xem thường ngươi, thế nhưng là hiện tại —— sẽ không!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

156, cường thế nghiền ép, lại trăm uẩn linh

"Sẽ không cũng đã chậm!" Lục Trần cười lạnh một tiếng, oanh minh mà lên sóng xung kích, thuận thân thể của hắn bộc phát, một thân lưu ly cũng giống bị Minh Ngọc quang trạch bao khóa nhục thân, trong chớp mắt liền vọt tới người áo đen trước người.

Hung ác khí lăng, ở trước mặt nghiền ép!

Phốc!

Người áo đen trên mặt khăn che mặt, tại chỗ nổ tung, lộ ra một trượng gãy còm âm lãnh mặt.

Giờ phút này gương mặt này bên trên, giấu uẩn không ngừng chấn kinh hiện lên hiện tại Lục Trần trước mặt. Chỉ thấy người áo đen hai tròng mắt trừng lên đến: "Ngươi muốn chết a!" Hắc Ngọc sắc mũi kiếm đột nhiên nhắc ngang, ngăn ở trước người.

Mũi kiếm mới lên, Lục Trần nắm đầm đã lao nhanh đi lên, một tiếng kinh thiên động địa tiếng oanh minh đi qua! Người áo đen mũi kiếm, bị Lục Trần nắm đầm, oanh uốn cong xuống dưới, mất thấy liền muốn đứt đoạn. Người áo đen hai tròng mắt, kém chút đều nhanh muốn từ trong hốc mắt nhảy ra ngoài! Không phải có hắn, chỉ là hắn đã bị Lục Trần trên thân sức mạnh bùng lên cho sợ ngây người.

Đây là Thái Khí bát trọng sao?

Người áo đen trong đầu, quanh quẩn cái này đến cái khác thanh âm!

Một sợi mảnh liệt kiếng kị, từ hắn bên trong trong lòng sôi trào! Dù là lúc trước, hắn nói sẽ không coi thường Lục Trần, nhưng là hiện tại, hắn phát hiện vẫn là xem thường trước mặt cái này thiếu niên —— người này không thể làm làm Thái Khí cảnh giới người tu luyện đến đối đãi, hắn là coi như Uẩn Linh cảnh giới tồn tại.

Ý niệm trong lòng phân loạn, người áo đen một thân linh khí, điên cuồng bộc phát, bị oanh uốn cong đi qua mũi kiếm, đạt được cuồng bạo lực lượng gia trì, lập tức trở về hình dáng ban đầu.

Theo sát lấy, người áo đen khí phách tái khởi, lại muốn chấn kiếm mà lên thời điểm.

Trước mắt sáng chói tinh quang, lại một lần điên cuồng lan tràn tới.

Người áo đen khỏe mắt nứt ra, từng sợi đỏ thấm máu tươi, từ bên trong chảy ra đến! Hắn sắp điên rồi, chỉ cần cho hắn bộc phát cơ hội, tự nhận là nặng nề nhòm cảm xuống trước mặt cái này thiếu niên.

Thế nhưng là trước mặt thiếu niên không cho hắn cơ hội.

Một kích chưa ngừng, kích thứ hai, theo sát lấy liền xông ra.

Người áo đen phần nộ gầm rú, chỉ có thể là linh khí quán chú, mũi kiếm tái khởi đưa ngang trước người! Ông ông chiến minh thanh âm, một đạo liên tiếp một đạo bạo phát đi ra. Chỉ thấy hắn mũi kiếm, tại Lục Trần bạo kích thúc kích phía dưới, lại lần nữa uốn cong xuống dưới. Cái này một lần, người áo đen thân thể đùng đưa kịch liệt một chút, từng đạo kéo dài cạ nữa lên lực lượng, đem hắn đẩy đến hướng phía đằng sau bay rớt ra ngoài. Một ngụm nội tức, đã chuyển động không khoái.

Lục Trần thân hình bốn tẩu phẳng phát giống như một cây bị gió lên gối tròn, khí thế kiên quyết, cuồng bạo sóng xung kích, một đạo liên tiếp một đạo, không cho người áo đen nửa điểm cơ hội phản ứng!

Theo sát lấy, kích thứ ba tái khởi, Lục Trần nóng nảy nhục thân lại lần nữa nghiêng ép đi lên.

Ầm ầm!

Hung man khí tức không ngừng oanh minh, rút lui trên đường người áo đen phần khởi trong lòng bàn tay mũi kiếm đưa ngang trước người!

Thế nhưng là cái này một lần!

Hắn mũi kiếm, lại khó may mắn thoát khỏi! Hắn là Uẩn Linh cảnh giới không giả, thế nhưng là bình khí cũng bắt quá đỉnh giai nguyên khí mà thôi —— địa nguyên khí không phải mỗi cá nhân đều có thể có.

Chỉ thấy hắn mũi kiếm, lên tiếng tuôn ra từng đầu vết rạn, từng sợi chất chứa trong đó linh quang, không cảm được bay ra. Người áo đen diện cơ khiêu động càng thêm tập nập, chỉ cảm thấy đầy ngập phần nộ hỏa diễm, trong thân thể điên cuồng bốc cháy lên! Hắn cần phát tiết, thế nhưng là hết lần này tới lần khác liền phát tiết không ra. Bị đè nén cảm xúc, so ăn phải con ruồi còn khó chịu hơn, càng làm cho nội tâm của hắn vạn phần hoảng sợ là!

Hắn dạng này một tôn đường đường Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, thế mà lâm vào Lục Trần tiết tấu bên trong.

Đây là cực kỳ đáng sợ sự tình.

Bởi vì hắn chỉ có thể bị động bị đánh, nếu là tìm không thấy thích hợp phá cực cơ hội, mạng nhỏ đều phải nhét vào nơi này.

Muốn toàn thân trở ra, khó khăn lớn biết bao? Một đôi lúc đầu hung quang tùy ý trong con mắt, chuyển động màu sắc, đã âm đạm xuống.

Lục Trần tưởng đây hết thảy nhìn ở trong mắt, tâm thần càng thấy thư sướng, không có cái gì so chính diện đánh giết một tôn thực lực cường kinh chất chứa, để hắn càng thêm hưng phấn! Thông qua bức này chân chính Uẩn Linh cảnh giới cường giả ma luyện, hắn năng càng thêm rõ ràng nhận biết mình. Lúc này, hai vạn hai ngàn cân lực lượng, triệt để phóng xuất ra. Lại là một đạo hung hãn lực lượng, nghiêng ép đi lên.

Người áo đen cuồng hồng không ngớt, trong lòng bàn tay mũi kiếm lại khó kiên trì, suru suru suru, liên tục không ngừng run rẩy động về sau, cuối cùng không kiên trì được, tại chỗ nổ tung, triệt để sụp đổ không tồn tại nữa. Người áo đen kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể lớn như vậy, chẳng không mà lên, hung hăng đâm vào trên mặt đất. Hung man lực lượng, xé trên mặt đất, một nửa người lớn nhỏ cái hồ, tại chỗ hiện ra.

Bay bổng lên bụi mảnh, đưa ngang trước người! Chỉ thấy người áo đen một mặt hoảng sợ, tay chân cùng sử dụng, hung hăng trên mặt đất một nhún, vèo một tiếng vọt lên.

"Người cho rằng người đi được sao?" Lục Trần ép bạo hư không, ra hiện tại người áo đen sau lưng! To lớn lực quyền, oanh kích đi lên.

Người áo đen hoảng sợ gào thét, một thân lạnh thấu xương màu đen ba quang bày biện ra đến, một mặt tiểu xảo khiên tròn, ngăn ở sau lưng!

Mặt này khiên tròn còn không bằng hắn mũi kiếm, làm sao có thể gánh vác được, nhục thân lực lượng đạt tới không phải người trạng thái Lục Trần.

Phốc!

Màu đen ba quang chia năm xẻ bảy, khiên tròn tại chỗ nổ tung

Người áo đen lại lần nữa kêu thảm, thân thể lớn như vậy hung hăng rơi trên mặt đất, từng ngụm đỏ thấm máu tươi, phun ra. Liều mạng muốn đứng lên, nhưng là Lục Trần oanh bắn tới lực quyền, vô cùng hung hãn, lạng yên không một tiếng động bên trong, vỡ vụn trên người hắn không biết nhiều ít khối xương cốt, còn đánh gãy rất nhiều kinh mạch. Một ngụm nội tức, liều mạng vận chuyển, cũng không thể lưu chuyển toàn thân.

Nội tức không được, linh lực tự nhiên không còn!

Người áo đen dù coi như là tu vi kinh thiên, giờ phút này chỉ là dê đực làm thịt, vô lực nằm rạp trên mặt đất, đã bị tuyệt vọng che khuất con mắt, nhìn xem đi đến bên người Lục Trần, khanh khách cười quái dị vài tiếng: "Thật sự là nghĩ không ra, bản sử hành tẩu Trần quốc mười mấy chỗ, đối mặt Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, cũng không từng dạng này! Lại không nghĩ bị người một cái nho nhỏ Thái Khí bát trọng, đánh vào tình cảnh như vậy!"

Hắn phần nộ, hắn biệt khuất, lồng ngực của hắn bên trong, ẩn giấu vô tận tuyệt vọng.

Lục Trần lông mày phong có chút run run, nói: "Đây chính là thiện ác cuối cùng cũng có báo —— các ngươi những này Hắc Liên giáo Ma đồ, làm nhiều việc ác vô số năm, cũng nên lọt vào báo ứng!"

Người áo đen giọng căm hận nói: "Thực lực của ngươi là rất mạnh, bản sứ vẫn cho là mình không có xem thường ngươi, ngươi lại lần lượt đổi mới bản sứ nhận biết, cuối cùng vẫn là xem thường ngươi! Ngươi cũng không cần can rờ đắc ý, ngươi giết ta Thánh giáo đệ tử, ngươi sống không được! Hôm nay bản sứ nhận thua, nhưng là lần sau —— hắc hắc, ngươi tưởng đối mặt càng thấy cường đại đáng sợ đối thủ, đến lúc đó không có người, có thể cứu được ngươi!"

Lục Trần cười nhạt một tiếng: "Chuyện tương lai ai lại biết đâu, hôm nay Lục nỗ năng giết ngươi, ngày sau liền có thể giết người khác, tốt, lên đường đi đi!" Lạnh thấu xương kiếm quang cuốn qua, một viên vòng quanh máu tươi đầu lâu ừng ực ực lăn ra ngoài thật xa.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

157, kiếm ý Viên mãn, phong bạo tiến đến

Thế là, Lục Trần lại chém giết một tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện!

Thứ nhất lần trăm chính là Tô Kiệt, gia hỏa này cố nhiên cũng là uẩn linh, nhưng thực lực có hạn. Thế nhưng là tôn này uẩn linh khác biệt, hắn là chân chính Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, một thân thực lực không giống bình thường. Dem oanh sát về sau, Lục Trần chỉ cảm thấy tâm cảnh toàn bộ triển khai, dâng lên bề ngề chỉ ý, nặng hơn một chút.

Có liên tục hai lần kinh nghiệm, Lục Trần chỉ cảm thấy, Uẩn Linh cảnh giới không còn là cao cao tại thượng cường giả, cho hắn cơ hội, vẫn như cũ năng oanh sát đối phương.

Về phần người áo đen bị xử lý trên thân phun ra ngoài tinh khí triều dâng, Lục Trần nhìn lướt qua, rốt cuộc không có cái khác hứng thú, lật tay chấn động thời điểm, trên người đối phương rơi xuống ra túi trữ vật rơi vào trong tay.

Không hạ hai trăm số lượng Nguyên tinh, hiện lên hiện tại Lục Trần trước mặt.

Lục Trần trên mặt không khỏi lộ ra một chút dáng tươi cười, trên người hắn Nguyên tinh, đã sớm ép khô! Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, tu luyện Bá Vương đỉnh thời điểm, bị động tiêu hao một bộ phận lớn, trở về về sau xung kích Thái Khí thất trọng đỉnh phong, tương còn lại quét sạch sành sanh.

Đang nghĩ ngợi đi nơi nào làm chút Nguyên tinh, lại không nghĩ đã ra hiện tại trước mặt.

Lục Trần trung thực không khách khí tướng những này Nguyên tinh bỏ vào trong túi, ánh mắt lại tại trong túi trữ vật quét một trận, ngoại trừ Hắc Liên giáo lệnh bài, cùng một chút cái khác tạp vật, không còn gì khác.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, liền đem những này đồ vật, ném ở người áo đen thi thể bên trên, đốt lên một chùm lửa cháy bùng bùng, tướng người áo đen thân thể đốt thành tro bụi. Làm xong những này, thở dài ra một hơi, thẳng đến Cửu Huyền sơn.

Không bao lâu, Lục Trần ra hiện tại Cửu Huyền môn Sơn môn phía dưới, ngày xưa vô cùng náo nhiệt, bên trong sơn môn bên ngoài người tu luyện, thế mà một cái đều không gặp được.

Lục Trần trong lòng hiểu rõ, nhiều chút thốn thức chỉ ý.

Xem ra một chút Cửu Huyền môn ngoại môn đệ tử cùng học đồ đệ tử đều đã biết.

Lập tức, Lục Trần không có đi quản người khác ý tứ, trở lại động phủ của mình, bắt đầu uẩn dưỡng kiếm ý. Cái khác thủ đoạn nhao nhao đột phá đến Viên mãn, kiếm ý cố nhiên cũng đi tới cấp độ này, nhưng cuối cùng vẫn là kém một chút.

Hiện tại cần phải làm là tướng Phục Giao Kiếm ý, rèn luyện đến chân chính Viên mãn, sau đó tìm kiếm khí ý tương dung biện pháp, đúc thành kiếm đạo chân ý.

Suy nghĩ lên thời điểm, Lục Trần trên người kiếm quang đã quét ngang ra ngoài. Kéo dài không dứt kiếm quang, quét ngang tới lui, chỉ thấy đình viện

không lớn bên trong, kiếm quang phảng phất giống như tuyết cầu càng lăn càng lớn, càng lăn càng hung!

Khi thì lộn xộn bay, tựa như nghiêng không bay múa Liễu Như, khi thì dâng trào, tựa như trong đầm sâu U Tuyền, khi thì xoay tròn, càng giống như cửu thiên chi thượng phun ra ra hạo đẳng vân khí.

Lục Trần kiếm đạo tu vì một chút xú tăng lên.

Một ngày đi qua, hai ngày đi qua, ba ngày đi qua... Lục Trần không biết một môi tu luyện Kiếm pháp, rốt cục tại mười ngày sau, trên dưới quanh người, một sợi ba động kỳ dị truyền đến.

Lục Trần khẽ quát một tiếng, ầm ầm sóng âm nhấp nhô bên trong, một sợi kiếm quang bay tứ tung, đoạt một tiếng roi trên mặt đất.

Nhìn như mềm mại bất lực, lại không nghĩ kiếm quang rơi xuống nửa trượng trong vòng, mặt đất phảng phất giống như bị vén đi đồng dạng, toàn bộ biến mất.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, kiếm quang biến mất, từng sợi sao động khí tức, biến mất không thấy gì nữa.

Lục Trần hài lòng nhẹ gật đầu: "Của ta Kiếm Ý, đạt đến chân chính Viên mãn, bước kế tiếp, liền là khí ý tương hợp, thành tựu kiếm đạo chân ý!"

Muốn thành tựu chân ý, cũng không phải như vậy sự tình đơn giản. Trên thế giới này, không biết nhiều ít người tu luyện kẹt tại cái này một quan, cả đời không thể bước ra một bước.

Lục Trần hít một hơi thật sâu, tướng dạng này suy nghĩ, từ trong đầu loại bỏ.

Ngay tại Lục Trần chuẩn bị, tiếp tục ôn dưỡng kiếm ý thời điểm, đột nhiên lông mày phong chấn động. Liền nghe một tiếng, du dương chuông vang, từ xa đến gần truyền đến!

Cửu Huyền môn có một ngum chuông lớn, bình thường sẽ không gõ vang, thế nhưng là một khi gõ vang, tuyệt đối có đại sự phát sinh.

Đại sự!

Lục Trần trên mặt lộ ra vẻ trầm tư, đột nhiên, ánh mắt bay lên, oanh một tiếng, từ trong động phủ liền xông ra ngoài.

Thời gian này, phát sinh đại sự, chỉ có thể là lão chương môn tọa hóa!

Quả nhiên ngay tại Lục Trần xông ra động phủ trong nháy mắt, trên thân lệnh bài có chút chấn động, một đạo rõ ràng tin tức truyền đến: "Lão chương môn đi về cõi tiên, tất cả đệ tử, lập tức tiến về Cửu Huyền cung!"

Lục Trần vẻ mặt nghiêm túc.

Lão chương môn cho hắn ấn tượng, liền là ngày đó mở ra Truyền Thừa Bí Cảnh, cùng quan bế Truyền Thừa Bí Cảnh lúc, bày biện ra tới cái kia tang thương mục nát một thân tử khí lão nhân áo bào trắng.

Trừ cái đó ra, không còn gì khác!

Dù sao, trước đó, Lục Trần căn bản là chưa từng gặp qua lão chương môn. Lục Trần cũng biết, Cửu Huyền môn tình thế, bởi vì lão chương môn mất đi, trong lúc đó trở nên nghiêm trọng.

Hình Luật đường một mạch nhất định sẽ phát tác, một chút thăm dò Cửu Huyền môn căn bản trọng địa thế lực, cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, còn có một số cái khác tồn tại, tỉ như ngấp nghé Cửu Huyền môn truyền thừa Hắc Liên giáo vân vân.

Lục Trần vẻ mặt nghiêm túc: "Phong bạo, đã giáng lâm!"

Lục Trần càng là người được từng sợi khói lửa chi khí, một thân khí phách, không cảm được bốc cháy lên. Trong lúc nhất thời, chạy vội tốc độ nhanh hơn một chút, chỉ chốc lát sau, đã ra hiện tại Cửu Huyền cung tiền!

Cửu Huyền cung trước lò mờ, tới trước rất nhiều người tu luyện!

Nhân số chi chúng, không hạ một trăm, chỉ là cùng ngày đó Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra thời điểm, thiếu đi quá nhiều! Càng là trong đó Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cũng bất quá hơn ba mươi người. Về phần càng nhiều Cửu Huyền môn đệ tử, hoặc là liền là về không được, hoặc là liền là đã đi xa, mãi mãi cũng sẽ không trở về.

Lục Trần nhìn lướt qua đám người, có người bàng hoàng, có người mờ mịt, có người chấn kinh, đương nhiên càng nhiều người thì là một mặt nhẹ nhõm vẻ vui mừng —— cảm thấy hiểu rõ, những cái kia trên mặt lộ ra vẻ vui mừng người tu luyện cũng đều là Hình Luật đường một mạch, hay là thân cận Hình Luật đường một mạch người tu luyện.

Theo sát lấy, Lục Trần ánh mắt vượt qua đám người, rơi vào đứng tại đứng tại Cửu Huyền cung trước cửa Diệp Linh Vân.

Ngay tại Lục Trần hiện thân thời điểm, chúng người tu luyện không ít người ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào trên người hắn. Có người lạnh lùng, có người bi ai, có người đổ kỵ, còn có càng nhiều người là một mặt trào phúng oán độc cùng cười hận.

Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, liền đem những người này tìm được, liền là lấy Liêu Cương cầm đầu Hình Luật đường một cây cốt cán hạch tâm? Giờ phút này, Liêu Cương liền đứng tại Diệp Linh Vân bên người, âm lãnh ánh mắt nhìn lướt qua Lục Trần, chợt thu hồi ánh mắt.

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu lại, yên lặng đi đến Diệp Linh Vân bên người.

Diệp Linh Vân nhìn thấy Lục Trần tới thời điểm, một đôi mắt theo ai sắc đôi mắt, nhìn thoáng qua Lục Trần, chỉ là nhẹ gật đầu.

Lục Trần gặp nàng mắt đục đỏ ngầu, nhìn ra được nàng rất thương tâm.

Lục Trần trong lòng thở dài: sư tỷ dù sao đi theo sư tôn lâu hơn một chút, tiếp xúc lão chương môn cũng nhiều một chút, cho nên tình cảm cũng càng thêm thâm hậu.

Lúc này, Lục Trần trong lòng nhiều chút âm đạm.

Lão chương môn vừa chết, đám này Hình Luật đường đệ tử, từng cái trên mặt thể mà hiện ra thần sắc hưng phấn. Có lẽ tại trong lòng của bọn hắn, căn bản là không có Cửu Huyền môn cái này khái niệm! Cũng hoàn toàn mặc kệ lão chương môn mất đi, Cửu Huyền môn từ đây sẽ bị Sơn môn liệt kê xóa tên, dựa vào cái gì lập thân?

Lục Trần lắc đầu, trong lòng hừ lạnh: một đám thiên cận người, căn bản không thành tài được!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

158, Huyền Môn vẫn lạc, Hình đường nổi lên

Không có Cửu Huyền môn, cho dù bọn hắn đã tìm xong đường ra, đây tính toán là cái gì? Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, hứng thú hoàn toàn biến mất. Cũng không có nói chuyện, cứ như vậy cùng Diệp Linh Vân đứng chung một chỗ.

Lớn như vậy Cửu Huyền cung trước, chỉ có nặng nề tiếng hít thở, nhoáng một cái nửa canh giờ đi qua. Giam cầm Cửu Huyền cung đại môn, âm vang mở rộng —— chỉ thấy Tề Vân Thiên cùng Quách Vân Hưng cùng nhau mà ra, sau lưng bọn họ còn đi theo hai cá nhân, một cái là áo xám lão bộc, một người khác thì là một cái lão giả.

Lão giả này cũng là ngày đó cùng Liêu Cương bọn người, tại đại khẩu bên trong hạn chế Tề Vân Thiên một cá nhân! Trước kia Lục Trần không biết hắn là ai, nhưng là về sau cũng biết, người này liền là Truyền Pháp đường đường chủ, thân phận địa vị, xếp tại Thường Vụ đường trưởng lão phía dưới tồn tại, hắn cũng là Quách Vân Hưng người ủng hộ.

Giờ phút này chúng người tu luyện giương mắt lên nhìn, rõ ràng nhìn thấy, Cửu Huyền cung đại điện cả kiện, cất đặt lấy một ngum to lớn thạch quan, từng đạo tàn mạn khắp nơi ra từ khí, tràn ngập tà hữu.

Mà lúc này đây, Tề Vân Thiên một mặt trầm thống nói: "Ta Cửu Huyền môn cột trụ, đời trước lão chương môn, bởi vì vất vả quá độ, cứ thế thương thế tái phát, tại trước đây không lâu về cõi tiên!"

Chúng đệ tử thần sắc chấn động, Diệp Linh Vân càng là thân thể mềm mại lắc lư một chút, hai giọt óng ánh nước mắt, thuận trắng nõn hai gò má, trượt xuống. Một sợi ngày xưa không thấy yếu đuối chi khí, từ trên người nàng, chảy ra tới.

Lục Trần trong lòng thở dài.

Theo sát lấy, Tề Vân Thiên lại nói: "Chư vị cũng biết, chúng ta Vân Linh đại lục, có quy định! Một cái Sơn môn, nếu là ngay cả Ngưng Đan cảnh giới cường giả đều không có, liền đem từ đây về sau, bị Sơn môn xóa tên! Nói cách khác, ta Cửu Huyền môn, không lâu về sau, liền bị khai trừ Sơn môn liệt kê —— từ đây không còn tồn tại!"

Lời vừa nói ra, dù là rất nhiều người đã biết sẽ là dạng này một kết quả, nhưng là phân loạn tiếng nghị luận, đã không cảm được vang lên.

"Bản môn thật muốn bị từ bỏ sao?"

"Không có Cửu Huyền môn, chúng ta nên như thế nào tự xử?" Một chút không rõ nội tình người tu luyện, mặt mũi tràn đầy mê mang nói.

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Chư vị không cần phải gấp, bản chương môn đã cùng giấu thần môn đồng đạo liên hệ, nếu là chư vị nguyện ý đi qua, sau đó bản chương môn sẽ cho các người đáp câu đất mới!"

Hắn kiểu nói này, một số người ánh mắt lóe lên. Giấu thần môn chính là Trần quốc thứ hai tồn tại, Sơn môn thực lực, không giống bình thường, đi qua bên kia, cũng là một cái lựa chọn tốt.

Lục Trần thần sắc hơi động, đây chính là hắn nói cơ duyên? Không khỏi nhìn thật sâu Tề Vân Thiên một chút, lại cảm thấy không phải!

Trong đó một chút cũng không quy thuận Hình Luật đường một mạch người tu luyện, nhìn không được liền muốn quát lên thời điểm, Liễu Cương hừ lạnh một tiếng: "Chương môn thật sự là thể diện thật lớn? Giấu thần môn, là không sai, liền là không biết, chúng ta đi qua về sau, là hắn giấu thần môn tạp dịch, vẫn là Ngoại Môn? Lại hoặc là, nội môn đệ tử, có thể hay không có chúng ta một chỗ cắm dùi?"

Tề Vân Thiên ánh mắt rơi vào Liễu Cương trên thân, nói: "Đến một cái mới địa phương, đương nhiên từ tầng dưới chót nhất bắt đầu, bọn hắn ngoại môn đệ tử nội môn đệ tử, cũng không phải hoàn toàn phong bế, người có thực lực chỉ cần chịu cố gắng, Ngoại Môn nội môn, thậm chí tầng thứ cao hơn, sẽ là vấn đề?"

Liễu Cương cười nhạo một tiếng, nói: "Để chúng ta đi từ tạp dịch làm lên, dù sao Liễu mỗ cảm thấy chương môn mặt mũi của ngài thật đúng là đại!"

Lời vừa nói ra, nguyên bản còn có chút do dự đệ tử, tâm tư đã chuyển động.

Lúc này, Liễu Cương cao giọng nói: "Chương môn vô năng, Đại trưởng lão thể nhưng là anh minh rất! Thực không dám giấu giếm, Đại trưởng lão đã vì chúng ta cầu đến Thiên Cực Môn thân phận! Đến Thiên Cực Môn, liền cùng Thiên Cực Môn đệ tử đồng dạng, là tu vi gì, chính là cái gì thân phận —— mà không phải chỉ là một tạp dịch." Trong lời nói ý trào phúng, không còn che giấu.

Lời vừa nói ra, ở đây do dự đệ tử hạ quyết tâm, từng cái hô lên: "Chúng ta liền theo Đại trưởng lão đi Thiên Cực Môn!"

"Đúng vậy a, đi giấu thần môn, còn muốn từ đầu bắt đầu, như vậy sao được, không duyên cớ để người khác chê cười sao?"

"Đại trưởng lão, đệ tử cùng ngài đi Thiên Cực Môn!" Bất kể nói thế nào, Thiên Cực Môn cũng là Trần quốc đệ nhất môn, thân phận địa vị, không giống bình thường, tuyệt không phải giấu thần môn có thể so.

Nghe được những này, Tề Vân Thiên thần sắc vẫn như cũ rất bình tĩnh, không thấy chút nào tức giận, trầm giọng nói: "Đã chư vị đã làm quyết đoán, bản chương môn cũng liền không ép buộc các vị —— chỉ hi vọng, về sau chạm mặt, mọi người tốt xấu đều là Cửu Huyền môn ra, nhiều ít lưu một chút hương hỏa chi tình."

Lúc này, Quách Vân Hưng hơi không kiên nhẫn đánh gãy Tề Vân Thiên nói chuyện, đột nhiên mở miệng: "Hương hỏa chi tình, cũng phải nhìn với ai? Tốt, những này nói nhảm cũng không cần lại nói!"

Nói đến nơi này, Quách Vân Hưng khí thế trên người, âm vang cộ rủa, nghiêm nghị nói: "Cửu Huyền môn vẫn lạc thể không thể đỡ, nhưng là trước lúc này, bản trưởng lão còn phải cuối cùng hành sử Hình Luật đường trưởng lão chức quyền!"

Trong lúc nhất thời, lão nhĩ này trên thân, Uẩn Linh cảnh giới ý vị ba động, điên cuồng cuộn lên. Âm âm khí lẫm, liên tục không ngừng oanh minh.

Quách Vân Hưng quát: "Tề Vân Thiên, ngươi hèn hạ kém tài, tai họa bản môn khí vận, bản môn đi đến một bước này, có ngươi không thể trốn tránh trách nhiệm, mà lại tại ngươi đảm nhiệm bên trong, dung túng môn hạ đệ tử, đánh giết đồng môn, còn đủ kiểu giáo biện, như thế tội ác, tội lỗi chồng chất ——"

Cũng ở thời điểm này, bình tĩnh hư không âm vang chấn động, một đạo cao sáng âm bay bổng lên: "Còn có ta Cự Kinh Bang người, bị học trò của ngươi đệ tử đánh giết, Tề Vân Thiên, việc này bản bang cần một lời giải thích!"

"Tề Vân Thiên, học trò của ngươi đệ tử, giết ta Tô gia tử đệ, có phải hay không cũng hắn là cho một lời giải thích?" Lại là một đạo oanh minh mà lên khí lẫm, cuộn cuộn lấy sóng xung kích, từ đằng xa oanh bắn tới. Hưng hân khí tức, âm âm chấn động thời điểm, liền tiếp ba đạo thân hình, bay vọt lên.

Uẩn Linh cảnh giới ba động, từ trên người của bọn hắn nổ tung, chỉ là trong nháy mắt, đã rơi vào Cửu Huyền cung trước trên quảng trường. Ở đây chúng đệ tử, từng cái hoảng không ngă hướng phía hai bên tán ra, khiếp sợ không thôi nhìn xem rơi vào trên quảng trường ba cá nhân! Cái này ba cá nhân, phân hai nhóm. Trong đó một nhóm hai người, một kẻ thân thể nguy nga trung niên trắng hăn, lại có một cái liền là diện mục cùng hắn rất tương tự thanh niên!

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên: "Bách Lý Trần Nhạc!"

Cái này thanh niên liền là Bách Lý Trần Nhạc, trung niên trắng hăn thân phận vô cùng sống động, tất nhiên liền là phụ thân của Bách Lý Trần Nhạc, Cự Kinh Bang bang chủ trăm dặm phi ung.

Đề Lục Trần kinh ngạc chính là, cái này Bách Lý Trần Nhạc thành linh đã đột phá uẩn linh, một thân lẫm lệ khí tức, liên tục không ngừng chấn động, hai tia chớp lạnh lẻo đồng dạng ánh mắt cách thật xa, rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần nâng từ ánh mắt của đôi phương bên trong cảm giác được thật sâu ác ý!

Gia hỏa này mục đích không cần nói cũng biết.

Bất quá Lục Trần không sợ hãi, hắn chém giết một tôn thực lực không tầm thường Hắc Liên giáo uẩn linh, một thân tâm trí đã sớm rèn luyện đến không giống bình thường trình độ, Bách Lý Trần Nhạc dạng này một cái mạnh hơn Tô Kiệt không được bao nhiêu tồn tại, như thế nào đặt ở trong mắt của hắn?

Đôi mắt đối phương rất có lực sát thương ánh mắt, Lục Trần trừng trở về.

Bách Lý Trần Nhạc diện cơ hung hăng nhảy lên, đôi mắt bên trong sắc mặt giận dữ, không nhìn được đáng lên. Hắn bị Lục Trần không sợ hãi chút nào tư thái, chọc giận. Giống bọn hắn loại người này, người khác không sợ hắn, hắn liền khó chịu, hắn liền phẫn nộ, hắn liền táo bạo muốn điên.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

159, Thanh Y Kiểm Khách

Lục Trần nhìn lướt qua gia hỏa này, liền đem ánh mắt chuyển đi. Bách Lý Trần Nhạc dạng này người không tính là gì, về phần một cái khác tự xưng Tô gia người tu luyện, cũng không có nhìn nhiều, cái này cá nhân là uẩn linh không giả, nhưng uy hiếp đồng dạng không lớn. Sau một khắc, ánh mắt rơi vào Tề Vân Thiên trên thân, mắt thấy Tề Vân Thiên thân sắc mười phần bình tĩnh, trong lòng hơi động một chút. Đến loại tình huống này, còn có thể như thế trấn định, có thể nghĩ tất nhiên còn có cái khác ý vào.

Ngay tại Lục Trần ý niệm trong lòng lên thời điểm.

Nơi xa, một cái thô hào thanh âm vang lên: "Tề sư đệ, Dịch nào đó tới chậm, xin hãy tha lỗi!" Đầy trời lẫn lộn gọn sóng, từng đạo cộ nữa, một vị đáng người vạm vỡ mình trần trắng hán, giẫm lên một thanh hạng nặng lưỡi đao, hoành độ hư không mà đến! Âm âm sóng âm, vừa mới sinh ra, đã là kinh thiên mà lên.

Ầm!

Nặng nề bước chân, hung hăng rơi trên mặt đất, trắng hán rơi vào Tề Vân Thiên bên người. Một trương hết sức thô hào diện mục, hiện lên hiện tại trước mặt mọi người.

Tề Vân Thiên mỉm cười: "Dịch sư huynh chịu đến, là ta Cửu Huyền môn may mắn."

Trắng hán ha ha cuồng tiếu: "Tề sư đệ, ngươi ta ở giữa, làm gì các dạng khách khí?"

Một bên Quách Vân Hưng, diện cơ nhảy lên, trầm giọng nói: "Dịch công hoi, đây là ta Cửu Huyền môn sự tình, ngươi đến nơi này đến, không thích hợp a?"

Dịch công hoi chuông đồng đồng dạng trông mắt trừng, nói: "Trăm dặm phi ưng năng đến, Dịch nào đó liền không thể đến?"

"Còn có vị này, không biết cái gì lai lịch Tô gia người! Bọn hắn đều có thể đến, Dịch nào đó vì cái gì liền đến không được! Quách Vân Hưng, xem thường giấu thân môn vẫn là thế nào?" Vừa lên đến liền là một đỉnh mũ chụp xuống dưới.

Quách Vân Hưng thân sắc lộn xộn, trầm trầm nói: "Trăm dặm sư đệ cùng Tô tiên sinh, cùng ngươi không đồng dạng! Bọn hắn đều là người bị hại, là khổ chủ! Nay đến Cửu Huyền môn, cũng là vì bọn hắn môn nhân đệ tử sự tình!"

Trăm dặm phi ưng trùng điệp hừ một tiếng.

Cái kia Tô gia người tu luyện, cũng là bất mãn hết sức trừng Dịch công một chút mắt.

Dịch công hoi không để ý, ngênh ngang nói: "Quách lão nhi, lời này của ngươi lại sai! Dịch nào đó đến nơi này, cũng không phải bản tên không đích, chính là ứng Tề sư đệ mời, tới Tiếp Dẫn bản môn đệ tử."

Quách Vân Hưng cười: "Vậy ngươi hỏi một chút, ở đây nhưng có nguyên ý, trở thành ngươi giấu thân môn đệ tử người?" Nói đến nơi này, ánh mắt đảo qua Cửu Huyền môn đệ tử. Hình Luật đường một mạch đệ tử, hoặc là thân cận Hình Luật đường đệ tử, nhao nhao ngẩng đầu ưỡn ngực, mà những người khác là ánh mắt lấp lóe, từ chối cho ý kiến.

Địch công hơi lỏng mày phong vẩy một cái, rơi vào Tề Vân Thiên trên mặt.

Tề Vân Thiên diện cơ nhảy lên mấy lần, lộ ra một cái bất đắc dĩ đáng tươi cười.

Địch công hơi ít nhiều có chút xấu hổ, nhìn lướt qua đám này Cửu Huyền môn đệ tử, nghiêm nghị nói: "Không biết tốt xấu đồ vật, cơ hội cho các ngươi, là các ngươi không nắm chặt, đợi chút nữa nhưng so sánh hối hận!" Theo sát lấy, lông mày phong có chút gợn lên, lại nói, "Bất quá Địch nào đó đã tới —— Quách lão nhi, ngươi là muốn đuổi ta đi sao, vẫn là nói, ta giấu thân môn người ra hiện tại nơi này, ngại ngươi mắt?"

Quách Vân Hưng diện cơ, lại một lần nhảy lên. Địch công hơi không ngừng cho hắn chụp mũi, để hắn thật là, khó mà biện bạch. Chỉ có thể trùng điệp hừ một tiếng, tức giận nói: "Đã tới, hi vọng ngươi không nên hối hận."

Ngay lúc này, hư không chạy bằng khí, một đạo vô cùng réo rất kiếm minh chấn lên, một vị thanh bào trung niên chân đạp Phi Kiếm, hoành độ hư không mà tới.

Vù vù kiếm quang, bốn phương tám hướng khuếch tán, mỹ lệ Vô Song, chói lọi loá mắt. Thanh quang từng đạo chuyển động thời điểm, thanh bào trung niên đã rơi vào trên quảng trường, ẩn chứa vô tận lãnh quang đôi mắt, rơi vào Địch công hơi trên thân: "Nghĩ không ra, ngươi ta nhanh như vậy lại gặp mặt!"

Địch công một chút mặt lạnh nhạt, hừ lạnh một tiếng.

Mà Quách Vân Hưng nhìn thấy thanh bào trung niên, trên mặt phảng phất giống như nở rộ từng đoá từng đoá hoa cúc, đáng tươi cười không nói ra được nịnh nọt, nói: "Cảm tạ sư huynh đến đây!"

Quách Vân Hưng niên kỷ so đối phương lớn hơn nhiều, nhưng lại xưng hô đối phương là sư huynh, từ đó có thể biết, thân phận của người này không phải bình thường.

Thanh bào trung niên mỉm cười, nói: "Chu mỗ tới, một là Tiếp Dẫn bản môn đệ tử, hai đầu, liền là muốn gặp một lần, thanh danh vang dội Lục Trần —— không biết là vị nào?" Nói như vậy thời điểm, ánh mắt đã rơi vào Lục Trần trên thân. Phàm là ngăn tại hắn ánh mắt tuyến đường bên trên người tu luyện, hướng phía hai bên tản ra, thế là Lục Trần cùng Diệp Linh Vân thân vị lập tức liền hiển ra.

Gia hỏa này ánh mắt phảng phất giống như thực chất rơi vào Lục Trần trên thân, rất có lực xuyên thấu, nói: "Quả nhiên là thiếu niên anh tài!"

Quách Vân Hưng nghe hắn khen ngợi Lục Trần, thần sắc không nhanh, muốn biện bạch vài câu, thế nhưng là cuối cùng không biết nên nói như thế nào, chỉ có thể hung hăng trừng Lục Trần một chút.

Lục Trần chỉ cảm thấy trên thân phát lạnh, chờ đến thanh bào trung niên ánh mắt chuyển đi về sau, lúc này mới hỏi Diệp Linh Vân, nói: "Hắn là ai?"

Diệp Linh Vân một mặt ngưng trọng, nhỏ giọng nói: "Người này là xuất thân Thiên Cực Môn, tên hiệu Thanh Y Kiếm Khách Chu Thanh, tu vi uẩn linh trung kỳ —— năm đó còn là Thái Khí cảnh giới thời điểm, liền là một lần kia Thập Phương Anh Kiệt đứng đầu! Đồng thời cũng bị ca tụng là, Thiên Cực Môn có hi vọng nhất tiến giai Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện! Thiên Cực Môn cùng chúng ta Cửu Huyền môn khác biệt, năng có như vậy khen ngợi tồn tại, mười phần cuối cùng đều có thể thành tựu Ngưng Đan, người này thân phận địa vị, cực kỳ không tầm thường, đây cũng là Quách Vân Hưng đối với hắn cung kính nguyên nhân!"

Lúc này, Chu Thanh ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, đột nhiên nói ra: "Diệp Linh Vân, bản môn chân truyền chi vị, còn có chỗ trống, nếu như ngươi nguyện ý gia nhập Thiên Cực Môn, Chu mỗ có thể cam đoan, bản môn một cái chân truyền chi vị, chính là của ngươi! Mặt khác, còn sẽ có bản môn Ngưng Đan cảnh giới lão tổ, tự mình truyền thụ, muốn hay không cân nhắc một chút gia nhập Thiên Cực Môn?"

Hắn thế mà tại dưới loại trường hợp này, không để ý Quách Vân Hưng mặt mũi, mời chào Diệp Linh Vân.

Lời vừa nói ra, toàn trường đều kinh!

Quách Vân Hưng trông mắt càng là trừng. Thiên Cực Môn chân truyền là cái gì? Đây tuyệt đối là hạch trong lòng hạch tâm, chân chính tinh anh, một khi trở thành chân truyền, tương lai thành tựu tuyệt đối không giống bình thường.

Trong lúc nhất thời, Quách Vân Hưng diện cơ hung hăng nhảy lên, đối với Chu Thanh không để ý mình cảm thụ hành vi, tức giận không thôi. Muốn biết, hắn âm thầm liên lạc Thiên Cực Môn, đối phương bất quá là hứa cho hắn một cái Ngoại đường trưởng lão chức vị mà thôi.

Mặc dù trưởng lão chi vị thật sự truyền cao hơn, nhưng nếu như tương lai, tu vi không có lớn tiến triển, cuối cùng cả đời, cũng liền dạng này! Thế nhưng là chân truyền khác biệt, sẽ dốc hết Thiên Cực Môn tài nguyên công kích, một đường tu luyện một đường mở ra đèn xanh, đột phá uẩn linh là chuyện nhỏ, cố gắng còn có thể tiến giai Ngưng Đan cảnh giới! Quách Vân Hưng buồn bực suy nghĩ muốn thổ huyết.

Một bên khác Liêu Cương càng là diện cơ điên cuồng nhảy lên. Tâm tình của hắn so với Quách Vân Hưng càng thêm không chịu nổi, ước ao ghen tị, đều không đủ lấy hình dung hắn bên trong trong lòng vẩn vọ.

Trong lúc nhất thời, nắm đầm nắm chặt. Còn lại một đám Hình Luật đường đệ tử, trên mặt đều lộ ra vẻ hoảng sợ, bọn hắn tưởng chừng môn một mạch đắc tội ác như vậy, nếu như Diệp Linh Vân thật trở thành Thiên Cực Môn chân truyền, vậy bọn hắn sẽ không còn có ngày tốt lành.

Chu Thanh nói xong những này, còn chưa xong, ánh mắt lại rơi vào Lục Trần trên thân, mỉm cười nói: "Lục Trần, bản môn bát đại hạch tâm chỉ vị, cũng có một cái trống chũ, ngươi có bằng lòng hay không đến?"

Quách Vân Hưng phần nộ hỏa điểm, đem hắc tròng mắt nứt vỡ khoe nứt, từng sợi máu tươi, hoàn toàn không bị khổng chế chảy ra tới.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

160, cự tuyệt mời

Quách Vân Hưng phôi, đều nhanh muốn chọc giận nồ!

Hắn kịch bản thiết lập không phải như vậy, hắn dám lấy tâm ma phát thế! Dựa theo tính toán của hắn, Thiên Cực Môn cao thủ tới về sau, liền mượn nhờ đối phương khí thế, nghiền ép Tề Văn Thiên, xử lý Diệp Linh Vân cùng Lục Trần, sau đó liền mang theo dưới trướng hắn đệ tử, cùng đầu nhập vào hắn đệ tử, từ nơi này rời đi! Bằng vào chính mình chứng không Cửu Huyền môn lực lượng, tại Thiên Cực Môn Ngoại đường bên trong, xông ra một cái thuộc về hắn danh hào. Thế nhưng là vị này Thiên Cực Môn Chu Thanh vừa lên đến, không dựa theo sáo lộ của hắn đến không nói, còn đường hoàng mời chào hắn đối thủ.

Đây là chơi ngẩn được, vẫn là đánh hắc mắt?

Để Quách Vân Hưng làm sao không phiền muộn, không nén giận? Đôi mắt bên trong dữ tợn sắc lập tức nồng nặc lên! Chân truyền đệ tử, hạch tâm đệ tử, tại Thiên Cực Môn đều không phải bình thường, một khi Diệp Linh Vân cùng Lục Trần chiếm cứ trong đó, hắn cái này Ngoại đường trưởng lão đây tính toán là cái gì?

Quách Vân Hưng nắm tay chặt chẽ nắm

Nhìn chòng chọc vào Tề Văn Thiên.

Đã thấy Tề Văn Thiên từ đầu đến cuối, sắc mặt đều rất bình tĩnh, giống như cái gì đều không có nghe được đồng dạng.

Đã cùng Tề Văn Thiên đứng chung một chỗ Dịch công hội, trên mặt lộ ra một tia lãnh ý, người khác không biết Tề Văn Thiên dự định, hắn nhất thanh nhị sở, lúc ấy bọn hắn liên hệ thời điểm, Dịch công hội cũng đã nói Diệp Linh Vân cùng Lục Trần vấn đề, nhưng là Tề Văn Thiên nói ra một cái đáng sợ tồn tại! Cho nên Dịch công hội chủ động từ bỏ.

Đây cũng là hắn kiên trì đến Cửu Huyền môn nguyên nhân!

Dịch công hội trong lòng cười lạnh, có mãnh liệt như vậy tồn tại, người Thiên Cực Môn dù coi như là Trần quốc thứ nhất, tại mặt của người ta trước chẳng đáng là gì.

Cùng lúc đó, chúng người tu luyện ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào Diệp Linh Vân cùng Lục Trần trên thân, muốn nhìn một chút lựa chọn của bọn hắn. Theo bọn hắn nghĩ, cơ hội như vậy, hắn là sẽ không chút do dự đáp ứng.

Tô gia người tu luyện, bất quá là lông mày phong nhảy lên mấy lần, lại là một câu cũng chưa hề nói.

Mọi người ở đây coi là Diệp Linh Vân cùng Lục Trần sẽ không chút do dự đáp ứng thời điểm, Diệp Linh Vân cười, một vòng kinh tâm động phách đẹp, từ trên mặt tỏa ra, nói: "Chu sư thúc hảo ý, Linh Vân tâm lĩnh, Linh Vân đã có mục tiêu —— Thiên Cực Môn, rất xin lỗi, ta sẽ không đi."

Chu Thanh diện cơ, cứng đờ.

Hắn thấy, Diệp Linh Vân hắn là sẽ không chút do dự đáp ứng, ai có thể nghĩ nàng cự tuyệt!

Nàng thế mà cự tuyệt Trần quốc đệ nhất môn Thiên Cực Môn mời.

Nàng từ đâu tới dạng này lực lượng?

Chu Thanh cảm giác mặt mũi bị hao tổn, trùng điệp hừ một tiếng, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Ngươi đây? Chỉ cần ngươi tiến giai Thái Khí cửu trọng, Chu mỗ có thể cam đoan ngươi trở thành bản môn chân truyền đệ tử!"

Quách Vân Hưng mới vừa từ Diệp Linh Vân cự tuyệt Thiên Cực Môn mời bên trong buồng lòng một hơi, thế nhưng là rất nhanh, hần tâm lại nắm chặt. Khuất nhục, phần nộ, trùng điệp nhan sắc không còn che giấu bộc phát.

Chu Thanh chỗ nào liếc hần một cái, chỉ sợ điều kiện không tốt, mặt hướng Lục Trần, lại nói: "Chỉ cần ngươi đáp ứng gia nhập Thiên Cực Môn, ngươi cùng Cự Kinh Bang thù hận, Chu mỗ có thể giúp ngươi hóa giải! Càng là Tô gia một chút ân oán, Chu mỗ cũng có thể vận dụng bản môn chỉ lực, giúp ngươi giải quyết."

Điều kiện này càng thêm ưu hậu, dưới trận chúng người tu luyện, từng cái trông mắt đều đỏ, bọn hần cũng nhin không được sinh ra đồ kỳ tới.

Trăm dặm phi ưng Bách Lý Trần Nhạc cái này một đôi phụ tử sắc mặt có chút trầm xuống, Bách Lý Trần Nhạc muốn nói điều gì, nhưng là trăm dặm phi ưng lác đầu, Bách Lý Trần Nhạc chỉ có thể là mười phần không phục hừ một tiếng.

Về phần Tô gia người tu luyện, lòng mây phong có chút run run, từ chối cho ý kiến. Hần bắt quả là Tô gia tại Trần quốc chấp sự mà thôi, ngày bình thường ở giữa điều hành, xử lý báỉ nhập Trần quốc bốn môn tử đệ tranh chấp cùng tài nguyên cung cấp các loại vấn đề. Lần này Tô Kiệt chết rồi, kỳ thật đối với hần một điểm tổn thương đều không có, dù sao Tô Kiệt tại Tô gia căn bản cũng không phải là hạch tâm tộc nhân, dạng này người chết một hai cái, Tô gia căn bản sẽ không quá qua cửa ải tâm. Hần tới đúng là hiểu rõ một chút tình huống, tình huống tốt, cứ như vậy đi qua! Nếu như tình huống không tốt, liền sẽ báo cáo gia tộc, tướng nhỏ bé sự tình không hạn chế mở rộng, tiến tới xuất động gia tộc lực lượng.

Hiện tại, Tô Kiệt người tu luyện thấy được tình huống hướng phương diện tốt phát triển.

Chu Thanh đại biểu Thiên Cực Môn nói ra lời nói này, chẳng khác gì là, có một bút chỏ tốt phải rơi vào trên đầu của hần.

Hần không kịp chờ đợi muốn, Lục Trần nhanh lên đáp ứng chuyện này.

Mọi người ở đây nhìn chăm chăm Lục Trần thời điểm.

Lục Trần trầm giọng nói: "Lục Trần có thể được tiền bối coi trọng, là phúc khí của ta, nhưng là ta cái này một thân thực lực tu vi, được từ Cửu Huyền môn —— sư tôn sư tỷ ở nơi nào, ta liền chỗ nào." Rất quả quyết, mà lại rất rõ ràng cự tuyệt Chu Thanh mời.

Chu Thanh trên mặt dáng tươi cười hoàn toàn biến mất, ần tàng không ngừng lửa giận, từ trong ánh mắt phun tới. Một cái Diệp Linh Vân thì cũng thôi đi, hiện tại Lục Trần cự tuyệt hần mời. Muốn biết cái này Trần quốc không biết có bao nhiêu thiên tài, muốn tiến vào Thiên Huyền Môn mà không được pháp.

Hiện tại ngược lại tốt, hai người này toàn bộ cự tuyệt.

Chu Thanh tâm tình năng tốt mới là quái sự, sắc mặt âm trầm, âm thanh lạnh lùng nói: "Đã ngươi như vậy không biết điều, như vậy chuyện của ngươi —— Chu mỗ sẽ không lại quản."

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Đa tạ tiền bối thành toàn."

Chu Thanh trùng điệp hừ một tiếng.

Trên trận Hình Luật đường đệ tử, từng cái đôi mắt bên trong lộ ra vui sướng sắc thái, may mắn Lục Trần cự tuyệt Thiên Cực Môn mời.

Liêu Cương sắc mặt gần như sắp muốn lộ ra một đóa hoa tới, trong lòng cuồng hi: cái này không biết trời cao đất rộng tiểu hổn đản, ngay cả Chu Thanh dạng này sát tinh, đều đắc tội, tốt, rất tốt a —— lần này, không ai có thể cứu ngươi!

Quách Vân Hưng thở dài ra một hơi.

Hần cảm giác uy hiếp của hần biến mất, biến mất dáng tươi cười lại một lần phù hiện tại trên mặt.

Lúc này, Bách Lý Trần Nhạc hừ lạnh một tiếng: "Cho mặt đều không cần đồ vật, dám không đem Thiên Cực Môn để vào mắt, ngươi thật to gan —— đã ngươi mình muốn chết, ta liền thành toàn ngươi!" Thân hình lên xuống, từng đạo cuồng bạo khí lãng, từ trên người hần nở rộ, Uẩn Linh cảnh giới ba động, một nháy mắt liền đã kéo lên.

Trong thoáng chốc, Bách Lý Trần Nhạc hướng phía Lục Trần truy sát tới.

Một bên khác Tô gia người tu luyện, thần sắc hết sức âm lãnh, Lục Trần cự tuyệt Thiên Cực Môn mời, chẳng khác gì là đoạn mất một phần hần thấy liền muốn tới tay chỗ tốt, có như thế một nháy mắt, hần cũng nhin không được muốn xuất thủ.

Nhưng là nhìn thấy Bách Lý Trần Nhạc xuất thủ về sau, bản năng ngừng bước chân. Trong lòng cười lạnh một tiếng: tiểu tử, nếu là ngươi lần này bắt tử, liền chuẩn bị tiếp nhận Tô gia lửa giận đi! Hần đã quyết định chủ ý, tướng Tô Kiệt cái chết vô hạn mở rộng, tiếp theo dẫn động Tô gia xuất động Lôi Đình sát cơ, đương nhiên cái tiền đề này là Lục Trần có thể còn sống sót.

Tề Vân Thiên đôi mắt bên trong lãnh quang nổ tung, trầm giọng nói: "Nơi này là Cửu Huyền môn, không phải là các ngươi Cự Kinh Bang giương oai địa phương."

Là người đều biết, Cự Kinh Bang muốn chiếm lấy Cửu Huyền môn Sơn môn! Mặc dù Cự Kinh Bang không có Ngưng Đan cảnh giới tồn tại, nhưng là

thực lực không giống bình thường, ngoại trừ tới trăm dặm phi ưng phụ tử, còn có một vị chí cường tồn tại. Một khi chiếm lấy Cửu Huyền môn Sơn môn, có thể mượn nhờ Cửu Huyền môn vô số năm hình thành ý vị gia trì, để vị kia thực lực tiến thêm một bước.

Đây cũng là Cự Kinh Bang động cơ.

Chỉ thấy Tề Vân Thiên quần áo bay lên, liền muốn lao ra thời điểm, Quách Vân Hưng cười lạnh một tiếng: "Đều mức này, còn tại dung túng môn hạ đệ tử, Tề Vân Thiên, ngươi đơn giản quá làm cho lão phu thất vọng!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

161, khói lửa tận lên, sát khí bay lên!

Quách Vân Hưng thân hình lác lư, thẳng đến Tề Vân Thiên. Người tại trên nửa đường, một thân hung hãn lực lượng không cảm được bay lên, âm âm tiếng rung, điên cuồng bộc phát, chỉ là trong nháy mắt lão nhi này khí thế, nổ rộ tới cực điểm! Huru một tiếng, một cây khiêu động trường thương, mãnh kích xuống dưới. Oanh minh mà ra sóng xung kích, một nháy mắt về sau, đã ra hiện tại Tề Vân Thiên trước người.

Lão nhi này thi triển cũng là Bá Vương Thương.

Chỉ bất quá một thân trình độ, viễn siêu Lục Trần được chứng kiến cái khác người tu luyện.

Tề Vân Thiên thần sắc có chút biến hóa, một cổ hết sức hung hãn khí cơ, theo sát lấy từ trên người hân tỏa ra, lăm lăm ba động ánh sáng màu xanh, hóa thành một thanh kinh thiên mà lên mũi kiếm, cùng Quách Vân Hưng oanh kích ra Bá Vương Thương hung hăng đụng vào nhau.

Cả hai giao phong, tạm thời nhìn không ra ai mạnh ai yếu.

Cùng lúc đó, trăm dặm bay mất ung trong mắt hàn quang bộc phát, nhếch miệng nở nụ cười: "Quách Trường lão, mỗ gia đến đây giúp người!" Thân hình bốn tẩu ở giữa, hung man lực lượng, từ trên người hân bạo phát đi ra, không quan tâm hướng phía Tề Vân Thiên vọt lên đi qua.

Địch công hơi hai đầu trắng kiện lông mày phong có chút nhảy lên: "Lấy nhiều khi ít, thật không biết xấu hổ!" Trên thân lạnh thấu xương đao quang, đột nhiên chuyển động! Ông ông rung động thanh âm, một nháy mắt toàn bộ bộc phát! Lại không nghĩ đao quang của hắn lúc này mới tỏa ra, thần sắc không ngờ Chu Thanh hừ lạnh một tiếng, "Bọn hắn Cửu Huyền môn chính mình sự tình, người trộn lẫn đi vào, không thích hợp đi."

Thân hình phiêu động ở giữa, một sợi dần dần đi cao kiếm quang đột nhiên chấn động. Một kiếm nhắc ngang, đầy trời mát lạnh kiếm quang, như cửu thiên Ngân Hà, không cảm được Đẳng Phi.

Địch công hơi hít mắt, nghiêm nghị nói: "Liên đề Địch nào đó đến xem, người Kiếm pháp phải chăng còn đậm chân tại chỗ!"

Đao Quang Kiếm ánh sáng, tùy ý đăng chuyển, bên trên bầu trời, cuồng bạo sóng ánh sáng, tầng tầng nổ tung. Hai vị này thực lực không giống bình thường người tu luyện, đã chém giết cùng một chỗ.

Một bên khác!

Diệp Linh Vân một thân lạnh thấu xương khí lạnh, liên tục không ngừng ba động, đang muốn xông đi lên trợ giúp Lục Trần thời điểm.

Bên trên Liêu Cung, cười gằn nói: "Diệp sư muội, người liền hảo hảo đợi đi!" Lão nhi này thân hình lên xuống, hung ác chương lực lộn xộn đến thay nhau nổi lên, nhất trọng liên tiếp nhất trọng, một cái lên xuống về sau, thẳng đến Diệp Linh Vân. Cùng lúc đó, Hình Luật đường Thái Khí cảnh giới đệ tử, cùng với khác người tu luyện, nhao nhao xúm lại đi lên.

Hung man lực lượng, một nháy mắt toàn bộ nổ tung. Máu tươi bay lên bên trong, từng đạo hô quát thanh âm, cuồng bạo chấn động.

"Đại sư tỷ, người chớ trách chúng ta!"

"Hết thầy hết thầy, đều là bởi vì Lục Trần làm ra, hiện tại người khác muốn mệnh của hắn, người cứu không được!"

"Vậy liền nhìn xem!" Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong tinh quang tầng tầng khuếch tán, ánh kiếm màu trắng như tuyết, bốn tẩu tới lui, một đường bay lên.

Một bên khác.

Bách Lý Trần Nhạc âm lãnh con người rơi vào Lục Trần trên thân: "Hiện tại không ai có thể cứu được người."

Lục Trần lại cười: "Lời này của người nói sai, phải nói —— hiện tại không ai có thể cứu người." Một thân lạnh thấu xương tinh quang, điên cuồng chuyển động, Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh từng đạo dâng trào, một tôn chiếc đỉnh lớn màu xanh đã bày biện ra đến! Đối mặt Bách Lý Trần Nhạc oanh kích ra đao quang, Lục Trần thân sắc lạnh lẽo, ngạnh sinh sinh nghiền ép đi lên.

Phanh phanh phanh!

Liên tục mấy lần va chạm, để Bách Lý Trần Nhạc công kích, tại chỗ nổ tung. Âm âm sóng âm, bốn phương tám hướng cộ rả.

Bách Lý Trần Nhạc cứ như vậy nhìn xem công kích của mình, hóa thành hư không, trong ánh mắt tất cả đều là chán kinh chi sắc, cuồng hồng: "Cái này sao có thể a!"

Hắn không dám tin nhìn trước mắt một màn, hoàn toàn không tưởng tượng nổi, mình Uẩn Linh cảnh giới công kích, cứ như vậy không có. Trong lòng không hiểu, nghi hoặc, thậm chí nồng đậm nghi hoặc, một nháy mắt chiếm hết tâm thần.

Lục Trần lạnh nhạt cười nói: "Lại có cái gì không thể nào đâu?"

Chết tại Lục Trần trên tay uẩn linh đều có hai cái, mà lại trong đó một cái thực lực, so trước mặt Bách Lý Trần Nhạc muốn hung hãn rất nhiều.

Chỉ là Bách Lý Trần Nhạc, hoàn toàn không tại Lục Trần trong mắt. Thân hình lao nhanh, phảng phất giống như một đầu bốn tẩu giao long, vòng quanh trùng điệp sâu nặng kiếm quang, âm vang dưới vụ nổ đi.

Bách Lý Trần Nhạc hai tròng mắt trừng, nói: "Người mơ tưởng a!" Một thân sóng nước cũng vậy đao quang, đưa ngang trước người. Lại không nghĩ phòng ngự của hắn, thật sự là quá mức ti yếu. Vừa đối mặt không đến, lần nữa vỡ nát.

Một ngụm nội tức vận chuyển không khoái, thân thể lớn như vậy không bị khống chế bay rót ra ngoài, hung hăng đâm vào trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng, bị cái thẳng này phía sau lưng, ngạnh sinh sinh xẻ ra một cái hố. Hất bay bụi, cũng che đầy không được, Bách Lý Trần Nhạc trên mặt kinh hãi, thậm chí sợ hãi ánh mắt! Hắn rốt cục minh bạch, hắn cùng trước mặt cái này người chênh lệch, trước mặt cái này người mặc dù chỉ là Thái Khí bát trọng cảnh giới, nhưng là thực lực của hắn, so một chút Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện còn muốn hung hãn.

Liên ti như chính hắn, giờ khắc này Bách Lý Trần Nhạc trong lòng tràn ngập tuyệt vọng, nếu là sớm biết, trước người gia hỏa này nhiều như vậy hung hãn, còn tới trêu chọc hắn làm gì?

Thế nhưng là hết thảy đều đã chậm, mắt thấy thân hình tiếp tục bốn tẩu phảng phất giống như giao long đồng dạng Lục Trần.

Bách Lý Trần Nhạc bên trong trong lòng hoảng sợ triệt để nở rộ, song chương nhấn trên mặt đất, mượn nhờ cổ lực lượng này thôi động, mặc kệ cái khác, phảng phất giống như lò xo đồng dạng nhảy dựng lên, hướng phía bầu trời vọt lên đi.

Bách Lý Trần Nhạc không có ý khác, liền là muốn từ nơi này đào tẩu!

Lục Trần một mặt cười lạnh: "Người đi không được!" Phóng lên kiếm quang, phảng phất giống như bay vọt lên bụi mù, thẳng đến Bách Lý Trần Nhạc.

Mắt thấy liền muốn đánh trúng Bách Lý Trần Nhạc thời điểm, đâm nghiêng bên trong một đạo, yếu ớt thanh quang lưu động, một đạo nhỏ xíu kiếm quang chuyển động.

Lục Trần oanh minh mà lên kiếm quang, cứ như vậy bị ngăn lại. Theo sát lấy, đầy trời hàn quang nổ tung, mũi kiếm vỡ nát, một cái thanh bào thanh niên khí tức nghiêm nghị đi ra.

Yến Thánh Minh!

Người tại nửa không trung, hung ác khí tức, không còn che giấu điên cuồng chấn động, chỉ thấy từng sợi Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh vòng quanh thân thể của hắn chuyển động, đây đều là thuộc về hắn kiếm quang.

Lục Trần con mắt có chút co vào: "Yến Thánh Minh!"

Yến Thánh Minh bước chân nhẹ nhàng đạp mạnh, rơi trên mặt đất, trầm giọng nói: "Lục Trần!"

Trón qua một kiếp Bách Lý Trần Nhạc trên dưới quanh người, suu suu mồ hôi lạnh, giọt giọt lăn xuống đến, một mặt oán hận trừng mắt Lục Trần, đi theo rơi vào Yến Thánh Minh bên người, giọng căm hận nói: "May mắn Yến huynh kịp thời đuổi tới, không phải tiêu diệt cái mạng này, liền muốn nhét vào nơi này."

Bách Lý Trần Nhạc lại thể nào cuồng ngạo, cũng không dám tại Yến Thánh Minh trước mặt làm càn.

Yến Thánh Minh bản thân liền là Thập Phương Anh Kiệt xếp hạng thứ hai người tu luyện, thực lực tu vi, không phải hắn có thể so. Càng quan trọng hơn

là, Quách Văn Hưng đã gia nhập Thiên Cực Môn, rất hiển nhiên Yến Thánh Minh cũng sẽ gia nhập Thiên Cực Môn, mà lại lấy thực lực của hắn, địa vị không giống bình thường! Thực lực thân phận địa vị, cũng không bằng Yến Thánh Minh, Bách Lý Trấn Nhạc đầu óc cháy hổng, mới có thể làm loạn.

Yến Thánh Minh nhẹ gật đầu, lạnh nhạt nói: "Trăm dặm huynh, người ở bên cạnh nhìn liền tốt —— Lục Trần kẻ này, đồ sát đồng đạo người tu luyện, đã sớm trên đầu người oán trách, hắn đáng chết, lại nhìn ta một kiếm chém hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

162, Yến Thánh Minh xuất thủ

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong hàn quang tăng tăng khuếch tán ra tới.

Hắn đối Lục Trần lúc đầu không có quá nhiều hận ý, chỉ là về sau, liên tục mấy lần bị Lục Trần từ trên tay đao tẩu, tức thì bị Lục Trần sợ quá chạy mất. Ở sâu trong nội tâm, đã chôn xuống một viên hạt giống cừu hận! Chính như hắn nói với Quách Văn Hưng như thế, Lục Trần trở thành tâm ma của hắn. Không giết Lục Trần, hắn ăn ngủ không yên, cả đời lại khó có tinh tiến. Lần này đột phá uẩn linh, thiếu chút nữa cảm! Cho nên vừa mới ra, liền linh, liền là muốn diệt trừ Lục Trần, một lần chấm dứt bên trong cừu hận trong lòng.

Lúc nói chuyện, Yến Thánh Minh thân hình đã động, một bước nhẹ nhàng phóng ra. Bốc lên khí kinh, không hề nén được nhảy lên, quay chung quanh ở trên người hắn kiếm quang,呼呼呼呼, phẳng phát giống như từ nòng súng bên trong nhảy ra viên đạn, vòng quanh chen bễ hư không gọn sóng, thẳng đến Lục Trần.

Một kích chỉ uy, hoàn toàn bao trùm Vu Bách Lý trấn nhạc phía trên, đạt tới bị Lục Trần đánh giết Hắc Liên giáo uẩn linh tiêu chuẩn, nếu như cho Yến Thánh Minh thời gian, hắn năng trở nên càng mạnh.

Đang cùng Dịch công hơi kịch đấu Chu Thanh, cười ha ha: "Yến sư đệ không hổ là Thập Phương Anh Kiệt thứ hai tồn tại! Lần này đột phá, một thân thực lực quả nhiên là không giống bình thường, cùng bản môn ngày trước đột phá uẩn linh Mạc sư đệ cũng không xê xích gì nhiều! Yến sư đệ, cảm xuống Lục Trần cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa, Chu mỗ nhớ người đại công!"

"Trở về về sau, lấy công lao của người, tất nhiên cần phải đến không phải bình thường ban thưởng."

Dịch công hơi trùng điệp hừ một tiếng: "Xem ra Dịch nào đó đưa cho người áp lực còn chưa đủ, thế mà còn có tâm tình kéo chuyện tào lao... Xem đao!" Ông ông chiến minh thanh âm, một nháy mắt về sau, toàn bộ tỏa ra. Một đạo sáng như tuyết đao quang, lưu chuyển không chừng, đón Chu Thanh oanh bắn xuống đi.

Chu Thanh thần sắc lạnh dần: "Dịch công hơi, đã người mình muốn chết, kia Chu mỗ liền thành toàn người!"

Chỉ thấy Chu Thanh đôi mắt bên trong hàn quang bạo phát đi ra.

Một đạo mạnh hơn kiếm quang, tiêu xạ ra. Đao kiếm tương giao, càng thêm sáng chói sóng xung kích, kiếm chế không được bạo phát đi ra.

Trời không trung dòng chảy xiết, nhất trọng liên tiếp nhất trọng!

Một bên khác, một tiếng vang ầm ầm tiếng vang, chỉ thấy Cửu Huyền cung đại môn, bị Quách Văn Hưng một thương đánh thành phần vụn, nhao nhao mảnh gỗ vụn vòng quanh mảnh đá cùng một chỗ tiêu xạ.

Tề Vân Thiên phẳng phát giống như đạp ở hư không bên trong cái thang đồng dạng, một bước lại một bước tăng lên, ngăn ngui mấy bước, liền vọt tới Cửu Huyền cung mái nhà trở lên, thân hình phẳng phát giống như lãnh điện, thẳng đến Lục Trần bên này.

Trăm dặm phi ung hừ lạnh một tiếng, cuồng bạo thân thể, nổ tung nhất trọng Trọng Thủy sóng: "Tề Vân Thiên, người cũng không cần si tâm vọng tưởng! Người cái này đệ tử, người không bảo vệ được!"

Oanh!

Hai đạo hung hăng đụng vào nhau thân thể, vừa chạm liền tách ra.

Tề Vân Thiên xông đi lên thân hình, bị áp chế xuống tới. Hai chân hung hăng rơi vào Cửu Huyền cung mái nhà phía trên, một mảnh liền tiếp một mảnh mảnh ngói, bị dẫm đến vỡ nát.

Theo sát lấy, Quách Vân Hưng âm thanh cuồng hống: "Tề Vân Thiên, cho lão phu đi chết!"

Một thương tung ra, phảng phất giống như Độc Long thương mang, gắt gao cần xé tới.

Tề Vân Thiên trên mặt nhiều một chút vẻ lo lắng, trong lòng hò hét: đồ nhi ngoan, hi vọng ngươi năng nhiều kiên trì một hồi! Lại kiên trì một hồi, vạn sự đều yên!

Chỉ thấy Tề Vân Thiên quay người tránh ra.

Quách Vân Hưng chạy xiết xuống tới thương mang lập tức đi không, Cửu Huyền cung mái nhà, tại chỗ nổ tung một đầu thật sâu khe hở. Từng mảnh từng mảnh gạch ngói vụn, tiêu tán vô tung, đỉnh đỉnh đương đương thanh âm, phảng phất giống như hạt mưa rơi xuống.

"Đáng chết!"

Quách Vân Hưng gào thét một tiếng, "Không thể cho Tề Vân Thiên cơ hội lao ra! Liền để hần nhìn xem mình đắc ý đệ tử, chết thảm tại chỗ... Loại này cảm giác, nhất định rất sáng khoái!"

Trăm dặm phi ung cũng là thâm trầm nở nụ cười.

Bọn hần ngược lại là dễ dàng hơn, dù sao cục diện bị chính mình chường không, chờ đến Lục Trần bị chém giết, Tề Vân Thiên tâm tính mất cân bằng tốt nhất.

Khi đó cơ hội của bọn hần lớn hơn một chút.

Mà Cửu Huyền cung dưới, Diệp Linh Vân một thân tuyết trắng kiếm quang tùy ý lưu chuyển, một kiếm lại một kiếm, quét ngang ra ngoài.

Từng vị Hình Luật đường đệ tử, bị nàng kiếm quang đánh trúng.

Nhưng bởi vì Diệp Linh Vân trong lòng còn có một tia hương hỏa chi tình, từ đầu đến cuối chưa từng chân chính hạ sát thủ.

Nàng nhân từ, để này một đám Hình Luật đường đệ tử lập tức hưng phấn lên, phảng phất giống như bắt được Diệp Linh Vân yếu hại, như ong vỡ tổ xông lên, tức chính là bị đánh lui, sau đó lại lại một lần xông lên!

Mà giờ khắc này, Diệp Linh Vân nhìn thấy Yến Thánh Minh ra, thật gấp.

Đôi mắt bên trong sát khí sôi trào, nghiêm nghị nói: "Đều tránh ra cho ta!"

Liêu Cương cười ha ha một tiếng: "Diệp sư muội, cần gì chứ?" Nói đến nơi này, vẫn còn tâm tình nhìn lướt qua Diệp Linh Vân Linh Lung tinh tế thân thể mềm mại, giấu uẩn tại trong lòng điểm này hỏa điểm, không nhìn được dâng lên! Hần trong lòng ác niệm, không cầm được xông ra.

"Có để hay không cho mở!" Diệp Linh Vân nhìn thấy đụng lên tới Liêu Cương gương mặt già nua kia, lộ ra một chút vẻ chán ghét.

Liêu Cương không biết sống chết vọt lên, vẫn như cũ cười đùa tí tưng đáng vẽ.

Vừa rồi Diệp Linh Vân đều không xuống ngoan thủ, lấy vẻ phản hần lá gan, thời gian dần trôi qua lớn!

Nhưng ngay lúc này, một vòng lãnh quang phát qua Liêu Cương cổ. Liêu Cương không kịp cảm ngộ đau kịch liệt cảm giác, liền phát hiện thân thể của mình, cách mình càng ngày càng xa —— theo sát lấy, ừng ục ục chuyển động phía dưới, Liêu Cương phát hiện mặt mình trên mặt đất một lần lại một lần chuyển động!

Một đôi mắt hạt châu, không khỏi kinh hãi, một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, chưa bạo phát đi ra, đã kết thúc. Chỉ thấy Liêu Cương đứng thẳng tại nguyên chỗ thân thể, lắc lư mấy lần, rốt cục mới ngã xuống đất, đầy ngập dòng máu đỏ sẫm, nhìn thấy mà giật mình phun ra ngoài, tướng mặt đất nhuốm tinh hồng một mảnh.

Chúng đệ tử từng cái dọa thảm rồi, hoảng không ngă hướng phía hai bên tán ra.

Nguyên lai bọn hần cho rằng, Diệp Linh Vân sẽ không hạ sát thủ, nhưng là hiện tại Diệp Linh Vân thật hạ sát thủ, mà lại chỉ là một kiếm, liền đã kết liễu Thái Khí Đại viên mãn cảnh giới Phó đường chủ, bọn hần lại nào dám tùy tiện lao ra nhận lấy cái chết?

Trong lúc nhất thời, Diệp Linh Vân trước người không còn gì khác ngăn cản người.

Một bên khác, Chu Thanh cau mày nhìn bên này một chút, ánh mắt rơi vào trí thân sự ngoại Tô gia người tu luyện một chút, nói: "Tô huynh, còn xin giúp một chuyện, tướng cái cô nương này cảm nã! Được chuyện về sau, Chu mỗ tất có thâm tạ!" Chu Thanh không có ý khác, chỉ là Thiên Cực Môn nội bộ, có một ít gia hỏa động tâm tư.

Lần này, chém Lục Trần có thể, thể nhưng là Diệp Linh Vân nhất định phải mang về, không phải hần không tốt giao nộp.

Tô gia người tu luyện chính đang chờ câu này, cười ha ha một tiếng: "Đã như vậy, Tô mỗ liền cố mà làm xuất thủ!" Thân hình lác lư, trực tiếp ra hiện tại Diệp Linh Vân trước người, đạo, "Ngoan ngoan không nên động, không phải Tô mỗ cũng sẽ không khách khí!"

Diệp Linh Vân hừ lạnh một tiếng, chỗ nào quân hấn? Vọt mạnh đi lên.

Tô gia người tu luyện mặt khó nhìn lên, bất kể nói thế nào, hấn cũng là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, thực lực cho dù không bằng Chu Thanh, cũng không bằng Tề Vân Thiên bậc này Cửu Huyền môn chương môn, thế nhưng là cũng không yếu.

Giờ phút này bị một tôn Thái Khí Đại viên mãn không nhìn, Tô gia người tu luyện trừng diệp hừ một tiếng: "Cho mặt không muốn, Tô mỗ chỉ có thể ra tay ác độc!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

163, đại đỉnh khoe oai, vùng vẫy giãy chết

Tô gia người tu luyện Uẩn Linh cảnh giới tu vi ba động, âm trầm phảng phất giống như mây đen, phô thiên cái địa bao phủ tới.

Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong hàn quang, mãnh liệt tỏa ra.

Ầm ầm sóng xung kích, một nháy mắt về sau, đã quét ngang mảnh này hư không. Hai đạo mỹ lệ lực lượng, hung hăng đụng vào nhau. Chiến đấu kịch liệt, hùng hực tới cực điểm.

Bách Lý Trần Nhạc nhìn thấy một màn này, thở dài một hơi, cùng ngày tại Thánh Tuyết cung bên trong hấn thua ở Diệp Linh Vân ấn tượng thật sự là quá mức khắc sâu.

Cho dù hấn hiện tại đã đột phá uẩn linh, nhưng lại không niềm tin tuyệt đối, có thể nắm Diệp Linh Vân.

Hiện tại có Tô gia người tu luyện xuất thủ, năng có vấn đề gì. Lập tức Bách Lý Trần Nhạc tương ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, trên mặt hiểm ác chi sắc, không còn che giấu bạo phát đi ra: "Lục Trần, có Yến Thánh Minh xuất thủ, nhìn ngươi còn không chết."

.

Lục Trần đối mặt Yến Thánh Minh, khí tức trên thân, tiếp tục đi cao, không sợ hãi, từng bước một đi tới, trầm giọng nói: "Yến Thánh Minh, ngươi rất mạnh! Lục Trần thừa nhận, nhưng là hôm nay Lục Trần, đã không còn là mới vừa vào Truyền Thừa Bí Cảnh thời điểm Lục Trần có thể so!"

"Coi như thực lực của ngươi mạnh hơn, lại có thể thế nào! Ngươi dám động thủ, ta liền có thể muốn ngươi mệnh!" Ông ông chiến minh luyện thành một mảnh, phảng phất giống như tiếng chuông du dương chấn động.

Liên tục không ngừng ba động về sau, Lục Trần cứ như vậy, ngang nhiên lấy nhục thân thể xác, vọt tới Yến Thánh Minh kiểm quang bên trong.

Liên nghe đình đình đương đương thanh âm, lít nha lít nhít tỏa ra, một nháy mắt về sau, đầy trời kiếm quang nhao nhao băng liệt. Mà Lục Trần thân hình lạnh thấu xương, vọt tới Yến Thánh Minh phụ cận.

Yến Thánh Minh mị cơ, nhện không được có chút nhảy lên, cạc cạc cười quái dị: "Ngươi nhục thân vẫn là trước sau như một cường đại, nhưng là ngươi cho rằng Yến mỗ, cũng chỉ có như thế một điểm thủ đoạn sao?"

Ông!

Yến Thánh Minh trên đỉnh đầu, ánh sáng óng ánh sáng khuếch tán ra tới.

Một thanh thanh quang lượn lò kiếm quang ra hiện tại hấn trên tay, một đạo thẳng Không nhĩ lên kiếm quang, điên cuồng nhảy lên, đón trước mặt Lục Trần, một kiếm bạo trăm mà xuống.

"Mặc cho ngươi nhục thân hưng hấn dị thường, nhưng là tại Yến mỗ địa nguyên khí kiếm khí, tăng thêm Uẩn Linh cảnh giới kiếm đạo chân ý, ngươi nhục thân, chỉ bất quá chỉ là một khối hơi cứng rắn một điểm bùn đất mà thôi —— lại nhìn, Yến mỗ một kiếm trăm chỉ!"

Ông!

Yến Thánh Minh kiểm rất nhanh, nhanh đến trong nháy mắt, liền rơi xuống Lục Trần trước người, một thước không đến địa phương.

Hung hãn lực lượng, nổ rộ đến cực hạn!

Dạng này một kiếm, tuyệt đối không phải người áo đen kia có thể so với.

Dù sao, Yến Thánh Minh kiểm trong tay khí, chính là địa nguyên khí.

Yến Thánh Minh hít mắt, muốn từ Lục Trần trên mặt, nhìn thấy thất kinh biểu lộ, lại không nghĩ Lục Trần sắc mặt bình tĩnh, càng làm cho Yến Thánh Minh khó có thể tin, hẳn từ Lục Trần đôi mắt chỗ sâu, thế mà thấy được hưng phấn —— không tệ, liền là hưng phấn!

Yến Thánh Minh tuyệt đối tin tưởng con mắt của mình, không có nhìn lầm.

Dù là cái thẳng này lòng dạ lại thế nào lắng sâu, giờ phút này bên trong nóng nảy trong lòng không chỉ có bộc phát, hơn nữa còn phù hiện tại hãn trên mặt!

"Chết!" Dù loại cảm xúc phía dưới, hóa thành Yến Thánh Minh ngậm phần đánh ra một kiếm.

Giờ phút này Lục Trần, chính như Yến Thánh Minh nhìn thấy như thế, thật hưng phấn.

Lần trước cùng người áo đen chiến đấu, căn bản là chưa đủ nghiền! Nhưng là bây giờ thì khác! Trước mặt cái này Yến Thánh Minh thực lực cố nhiên không bằng người áo đen, thế nhưng là một thân lạnh thấu xương khí tức, so đối phương chỉ mạnh không yếu.

Lúc này, Lục Trần nổi lòng toàn bộ triển khai, hét dài một tiếng: "Tới tốt lắm!"

Phanh phanh phanh!

Nhục thân lực lượng, thật giống như trùng điệp giải phong cấm chế, nhảy lên tới trạng thái đỉnh cao nhất. Tinh quang lưu chuyển, chiếc đỉnh lớn màu xanh trống rỗng nổ tung. Đối mặt Yến Thánh Minh oanh kích xuống kiếm quang, nghênh kích đi lên.

Yến Thánh Minh kiếm quang, rơi vào hiển hóa ra ngoài quang hoa phía trên. Vừa lúc bắt đầu, thế như chẻ tre, một đường mạnh mẽ đâm tới, lao nhanh đến chỗ sâu, thế nhưng là theo tiếp tục xâm nhập, kiếm quang lực cản càng ngày càng lớn, để Yến Thánh Minh bức bối chính là, từng đạo lẫn lộn ra lực lượng, ngạnh sinh sinh đem hãn kiếm quang xoắn nát không hạ hơn phân nửa.

Còn lại kiếm quang, cố nhiên thuận lợi rơi vào Lục Trần nhục thân bên trên.

Thế nhưng là Yến Thánh Minh dự đoán sự tình, không chỉ có không có phát sinh, ngược lại một cỗ du dương cự lực, thuận hãn đánh trúng Lục Trần nhục thân màng da, phần chấn tới!

Đồ rào rào, vội vàng không kịp chuẩn bị tình huống dưới, Yến Thánh Minh chỉ cảm thấy mình toàn bộ cánh tay, liên tục không ngừng chấn động, bất khả kháng lực lượng, xâm nhập tới, kiếm quang triệt để sụp đổ không nói! Càng là cánh tay tê dại, vô lực cảm giác, từ nắm lấy mũi kiếm cái tay kia bên trên lan tràn tới.

Phốc, thân thể hung hăng lắc lư một chút, Yến Thánh Minh nội tức bất ổn, một ngụm máu tươi, phun ra. Chưa rơi xuống, đã bị Lục Trần tiếp tục lao nhanh tới lực lượng, đánh thành phần vụn.

Theo sát lấy, Yến Thánh Minh kêu lên một tiếng đau đớn, cả người bay ngược mà lên, ngã văng ra ngoài. Yến Thánh Minh một mặt vẻ mờ mịt.

Thẳng đến hiện tại, hẳn đều không có làm mình bạch, tại sao có thể như vậy?

Ngưng tụ ánh mắt, rơi vào quanh thân tinh quang sáng chói Lục Trần trên người thời điểm, trong đầu trong suốt, lại là đáng chết nhục thân —— Yến Thánh Minh mất thứ muốn nứt, táo bạo muốn điên.

Mà Lục Trần hít mắt, cơ hội như vậy há có thể buông tha, lúc này không giết Yến Thánh Minh, chờ đến khi nào? Trên thân ngàn vạn nặng cấp tốc ngưng tụ, tinh quang sáng chói bên trong, chiếc đỉnh lớn màu xanh, ầm vang chấn hất lên, phảng phất giống như thực chất, đón Yến Thánh Minh hung hăng đánh đi! Thời khắc này chiếc đỉnh lớn màu xanh không còn là bị động phòng ngự, mà là chủ động tiến công! Tỏa ra uy năng, hung hãn dị thường.

Thanh âm ông ông liên tục không ngừng sóng gió nổi lên, một nháy mắt đã đến Yến Thánh Minh trên thân thể phương.

Yến Thánh Minh trừng mắt hai con to lớn tròn mắt, không dám tin nhìn trước mắt một màn này, chỉ cảm thấy một cơn gió lớn, đập vào mặt, hung ác điên cuồng lực lượng, nghiền ép đến khí tức của hắn, đều vận chuyển không khoái. Một thân kinh thiên động địa trong tiếng rống giận dữ, Yến Thánh Minh trên thân, thanh quang sóng gió nổi lên! Thế nhưng là như vậy phù động thanh quang, lại há có thể là nghiền ép xuống tới chiếc đỉnh lớn màu xanh đối thủ.

Vừa đối mặt không đến, đã chia năm xẻ bảy.

Ầm!

Yến Thánh Minh dưới thân mặt đất, phảng phất giống như gập quái lực nện gỗ, từng đầu giống như mạng nhện vết rạn, lít nha lít nhít khuếch tán ra tới. Cả người lên tiếng rớt xuống không hạ nửa thước, thân thể lớn như vậy, cơ hồ đều lâm vào dưới thân dấu vết bên trong.

Yến Thánh Minh ngẩng đầu tề chỉnh, trơ mắt nhìn, tiếp tục oanh minh xuống tới chiếc đỉnh lớn màu xanh, trong đôi mắt lửa giận, triệt để thiêu đốt! Hắn liều mạng muốn vọt lên đến, thế nhưng là Lục Trần không cho hắn cơ hội, chiếc đỉnh lớn màu xanh chảy xiết lao ra sóng xung kích, thật giống như một con bàn tay vô hình, đem hắn gắt gao nhấc trên mặt đất, động đậy không được nửa phần!

Ta phải chết sao? Yến Thánh Minh trong đầu, thứ nhất lần xuất hiện tuyệt vọng!

Ta không thể chết a! Yến Thánh Minh khốc mắt băng liệt, trợn mắt nhìn, liều mạng giãy dụa, khoan hãy nói tiềm lực bạo phát xuống, giãy dụa lực lượng, thật sự là không thể khinh thường.

Chiếc đỉnh lớn màu xanh trấn áp xuống lực lượng, thỉnh thoảng xuất hiện một chút run run.

Lục Trần mất lạnh nhìn vùng vẫy giãy chết Yến Thánh Minh, đôi mắt bên trong hàn quang, từng đạo cọ rửa ——

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

1 64, đột biến!

Ngay tại Lục Trần một thân khí tức mãnh liệt tới cực điểm, chuẩn bị bộc phát, oanh sát Yến Thánh Minh thời điểm! Đột nhiên một cỗ âm lãnh cảm giác, từ trong lòng của hắn kinh lướt đi đến, một thân lông tơ, tại chỗ nổ tung, chỗ nào còn nhớ được Yến Thánh Minh! Cuồng bạo nhục thân âm âm chấn động, thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như giẫm lên lò xo đồng dạng, hướng phía phía trước vọt lên đi.

Vừa mới lao ra!

Lục Trần sau lưng hư không, nổ tung một cái hố.

Một con khô gầy khô quắt, chỉ còn lại một con da bọc xương bàn tay, đột nhiên từ hư không bên trong bắt ra! Từng cây phảng phất giống như rễ cây già đồng dạng ngón tay, chộp vào Lục Trần vừa rồi ở lại chi địa.

Bằng phẳng hư không, ngàn sinh sinh bị cái bàn tay này cầm ra đến từng đầu hư không gọn sóng tạo ra vòng xoáy.

Lục Trần cường hãn linh thức, bắt được đây hết thấy, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, mồ hôi trên trán, giọt giọt lăn xuống đến, quay đầu nhìn xem bàn tay kia, con người co lại thành cây kim, tâm thần đại chấn, còn kém một điểm! Nếu như tốc độ của hắn chậm nữa một chút xíu, cái mạng nhỏ của hắn, liền muốn bàn giao tại trên cái bàn tay này!

Vén vén từ bàn tay cầm ra tới khí thế.

Lục Trần liền có thể cảm giác được, cái tay này rất mạnh, mạnh rất không hợp thói thường, ở đây nhiều như vậy uẩn linh, không có người nào, có thể so sánh được cái bàn tay này.

Chỉ là một tay nắm cứ như vậy cường đại.

Nếu là bàn tay chủ nhân hiển hiện, nên cỡ nào hung hãn?

Lục Trần bước chân một khắc cũng không dám ngừng, hai chân trên mặt đất hung hăng khê chống, mặt đất bằng phẳng, bị bàn chân giẫm nát báy, cả người thân hình tăng lên, quần áo tay áo, râu tóc xanh, phảng phất giống như quán chú cuồng phong, trong nháy mắt nổ rộ. Lục Trần một thân khí tức, hùng hực sục sôi, hai tròng mắt bên trong tất cả đều phun ra đáng sợ hàn quang.

Ngay tại Lục Trần thân hình nhảy vọt, cấp tốc hướng phía phía trước bốn tẩu thời điểm.

Hư không tiếp tục chấn động, bàn tay về sau cánh tay, thân thể một chút xíu bày biện ra đến, một người mặc áo bào đen, diện mục gầy còm xấu xí, cùng bàn tay của hắn lão già, từ hư không bên trong đi ra. Áo bào đen lão già bên nhọn tam giác trong mắt, phun ra từng đạo đáng sợ hàn quang, bắn về phía đã vọt tới ngoài ba trượng Lục Trần, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra miệng đầy răng vàng, cười gần nói: "Người tiểu gia hỏa này, tu vi chẳng ra sao cả, nhưng là linh thức thật sự là không tầm thường nhạ cảm a! Chớ nói người dạng này sâu kiến, coi như Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, đều khó có khả năng trốn qua lão hủ bàn tay! Thú vị, thật sự là thú vị, lão hủ hứng thú, đã bị người câu lên!"

"Hắc hắc, tại lão hủ trong tay, ngươi lại có thể chạy đi nơi đâu đâu?"

"Ngoan ngoan nằm xuống đi!" Áo bào đen lão giả người tại nguyên chỗ, trên dưới quanh người từng đạo màu đen luồn sóng, điên cuồng đổ xuống mà ra, phảng phất giống như chân thực dòng sông, lôi kéo khắp nơi, khí thế bàng bạc, vừa mới tiêu xạ ra, đầy trời trên dưới đều là dâng trào ra màu đen giọt nước, lạnh lẽo khí tức, một nháy mắt đã giáng lâm đến Lục Trần sau lưng.

Lục Trần mi cơ hung hăng nhảy lên, cương nha cắn chặt, ngẩng đầu tê mình không ngừng, một thân chí cường nhục thân, phảng phất giống như đánh ra bờ biển nộ trào, tinh quang chiếu rọi, đại đỉnh oanh minh, càng có Viên mãn cấp bậc kiếm ý, lưu chuyển toàn thân.

Giờ khắc này.

Lục Trần trên người ý vị, nồng đậm tới cực điểm.

Sinh tử tồn vong lúc!

Dung không được hấn có nửa điểm chủ quan. Âm âm, Lôi Bạo đồng dạng oanh minh, thuận Lục Trần màng da, chấn động, bên trong ba vòng bên ngoài ba vòng, đem hấn thân thể, gắt gao bảo vệ.

Chính lúc này, màu đen sóng nước, đem hấn cả người bao khóa trong đó.

Nằm trên mặt đất, nguyên bản đã tuyệt vọng Yên Thánh Minh, vui đến phát khóc, không chịu được phát ra hét dài một tiếng: "Lục Trần, lần này —— ngươi hấn phải chết không nghi ngờ!"

Chỉ cần Lục Trần bị xử lý.

Yên Thánh Minh đã không quan trọng, bị ai xử lý. Trùng mắt hai tròng mắt, nhìn chòng chọc vào bị màu đen sóng nước trấn áp Lục Trần, trên mặt đáng tươi cười càng ngày càng đậm hơn.

Đứng ở một bên, lúc đầu đã ngốc rơi Bách Lý Trần Nhạc, hưng phấn cuồng hống: "Lão tổ, lão nhân gia ngài đến rồi!"

"Ha ha, có lão tổ tự mình xuất thủ, Lục Trần không chết cũng phải chết a!" Bách Lý Trần Nhạc gào thét không ngừng.

Cửu Huyền cung mái nhà bên trên kịch đầu ba người, thần sắc không đồng nhất. Thật lâu không thể cảm xuống Tề Vân Thiên Quách Vân Hưng thấy thế, vui vẻ ra mặt: "Trăm dặm sư đệ, thật không nghĩ tới, trăm dặm tiền bối thể mà đích thân tới, có lão nhân gia ông ta tại, Lục Trần tên tiểu súc sinh này, hấn phải chết không nghi ngờ!"

Trăm dặm phi ưng một mặt đắc ý: "Cái này đương nhiên, có ta tổ phụ tại, dễ như trở bàn tay —— Tề Vân Thiên, ta khuyên ngươi, không muốn ý đồ chống lại! Ngươi tranh bất quá, ngoan ngoan quỳ trên mặt đất, bản bang chủ xem ở ngày xưa tình cảm bên trên, cho ngươi một cái toàn thân."

Trăm dặm phi ưng cùng Quách Vân Hưng nhìn chòng chọc vào Tề Vân Thiên.

Liên muốn từ trên mặt của hấn, nhìn thấy bọn hấn hi vọng cảm xúc biến hóa, để bọn hấn thất vọng là, Tề Vân Thiên không chỉ có không có nửa điểm sợ hãi, ngược lại trên mặt của hấn xuất hiện một tia nhẹ nhõm.

Trăm dặm phi ưng cùng Quách Vân Hưng tròng mắt trừng.

Không dám tin nhìn trước mắt một màn!

Đều như vậy, Tề Vân Thiên từ đâu tới lực lượng?

Hai người đều là một mặt phần nộ.

Quách Vân Hưng gào thét: "Tề Vân Thiên, ngươi cuồng cái gì!"

"Cho mặt không muốn đồ vật, đã như vậy, bản bang chủ liền để ngươi ném thử sóng không bằng chết tư vị!" Trăm dặm phi ưng hung hấn sóng xung kích, hù dọa đầy trời khí lãng, ông ông rung động.

Tề Vân Thiên thần sắc càng gấp, lạnh nhạt nói: "Nhiều như vậy nói nhảm làm gì? Muốn giết ta, còn phải nhìn xem các ngươi có thể hay không có loại này bản sự!"

"Hỗn trướng!"

"Vương bát dân!"

.

Một bên khác, Chu Thanh ha ha cuồng tiếu: "Địch công hoi, cái này một lần các ngươi sẽ không còn có cơ hội! Mà lại——" trên mặt lộ ra một vòng dữ tợn chỉ sắc, "Ngươi cũng không sống nổi!"

Địch công hoi mị cơ hung hăng nhảy lên!

Một thân xoay tròn hoàn mỹ đao quang, quay chung quanh ở bên người, điên cuồng ngăn cản Chu Thanh kiếm quang, khéo mắt quét nhìn, không khỏi rơi vào Tề Vân Thiên trên thân, mắt thấy Tề Vân Thiên thần sắc càng gấp bình tĩnh, Địch công hoi trong lòng thầm nghĩ: Tề lão đệ, lần này Địch nào đó thể nhưng là đem thân gia tính mệnh, đều đặt ở trên người của ngươi, ngươi nhưng tuyệt đối đừng khiến ta thất vọng! Nghĩ đến nơi này, Địch công hoi đôi mắt bên trong lệ quang, vọt mạnh ra: "Lão tử sợ ngươi?"

"Hồn trưởng!" Chu Thanh giận dữ.

Một bên điên cuồng oanh kích Địch công hoi, một bên tướng ánh mắt chuyển qua đi qua, cao giọng nói: "Trăm dặm sư thúc, còn xin lão nhân gia ngài, ngàn vạn muốn xử lý Lục Trần! Không thể vì bản môn sở dụng thiên tài, cũng không thể lưu!"

Áo bào đen lão giả cười to không thôi, tràn đầy nếp uốn mặt, đã tạo ra từng đầu khe rãnh, nói: "Chu sư diệt yên tâm chính là, có lão hủ xuất thủ, Lục Trần dạng này tiểu lâu la, có bao nhiêu, liền giết nhiều ít, cho dù cái này tiểu hồn trưởng có chút cứng rắn xương cốt, nhưng vẫn như cũ tránh không được bị giết!"

Nói đến nơi này, áo bào đen lão giả hai con hung quang tùy ý tròn mắt, nhìn chòng chọc vào, bị màu đen sóng nước bao vây lại Lục Trần.

Mị cơ lơ đãng nhảy lên hai lần, trong lòng thầm nghĩ: tên tiểu quý này xương cốt, thật không là bình thường cứng rắn, thể mà năng khiêng đến hiện tại còn không chết! Một thân lạnh thấu xương sóng xung kích, càng thấy hung hãn bạo phát đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

165 lão tổ xuất thủ!

Áo bào đen lão giả sóng xung kích càng thêm hung hãn nóng nảy, ầm ầm màu đen sóng nước, xoay chuyển không ngừng.

Bên này áo bào đen lão giả đem hết toàn lực, liền nghĩ xử lý! Bị màu đen sóng nước vây Lục Trần, sắc mặt không nói ra được ngưng trọng, toàn thân trên dưới sóng xung kích, liều mạng cùng rơi xuống màu đen sóng nước đối kháng!

Một nháy mắt về sau, chiếc đỉnh lớn màu xanh hư không tuyên cáo vỡ vụn, lại một hơi không đến, Viên mãn cấp bậc kiểm ý, tại chỗ bạo liệt! Theo sát lấy, lao nhanh màu đen sóng nước, trực tiếp rơi vào Lục Trần nhục thân phía trên. Ông ông tiếng va chạm, một nháy mắt đã nổ bễ ra đến, kéo dài không dứt sóng xung kích, bốn phương tám hướng vọt mạnh ra ngoài.

Lục Trần chỉ cảm thấy trên dưới quanh người, bị khủng bố lực lượng luân phiên tạo áp lực!

Quanh thân màng da, rất có một loại gánh không được, tại chỗ bạo liệt cảm giác.

Lục Trần thần sắc nặng nề.

Một thân khí tức càng là bộc phát tới cực điểm.

Thế nhưng là cọ rửa tới màu đen sóng nước quá mức hung hãn, cùng hấn áo bào đen lão giả cảnh giới chênh lệch phi thường lớn.

Ngay lúc này.

Lục Trần nhục thân rốt cục đi tới cực hạn —— phốc, cánh tay bên trên tuôn ra một đạo vết máu, có thứ nhất đạo vết máu, đạo thứ hai, đạo thứ ba, cho đến toàn bộ cánh tay, lan tràn đến toàn bộ thân hình, sụp ra từng đầu vết máu. Những này vết máu, vừa mới nổ tung, vô số đạo Huyết Sắc chảy xiết, từ Lục Trần trong thân thể tiêu xạ ra.

Một nháy mắt về sau, Lục Trần biến thành một cái huyết nhân.

Một tia khí tức âm lãnh, càng là từ màu đen sóng nước bên trong chảy xuôi ra, điên cuồng chui vào Lục Trần trong thân thể.

Đau nhức cảm giác, thuận thế nổ tung. Lục Trần toàn thân cao thấp, đã ở vào một loại mất khống chế trạng thái. Mà lại màng da qua đi, liền là huyết nhục của hắn, tạng khí, cùng gân cốt!

Một khi màu đen sóng nước tùy ý xâm nhập, Lục Trần hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lục Trần trừng mắt hai con, tinh hồng một mảnh tròn mắt, ngẩng đầu phát ra im ắng tê mình.

Hắn không phục!

Thực lực của đối phương, cho dù siêu việt hắn quá nhiều, lại có thể thế nào?

Hắn cũng không tin!

Hắn gánh không được!

Tuyệt cường ý chí, bạo phát đi ra. Lục Trần thân thể, đột nhiên chấn động mạnh mẽ một chút, tiềm ẩn tại trong đan điền, một mực phi thường bá đạo sao trời chân khí, tiêu xạ ra. Sao trời chân khí lưu chuyển không ngừng, lưu động tại Lục Trần trên người Trích Tinh Thủ đệ nhị trọng Thối Tinh chỉ cảnh thuận thế đột phá.

Tiến giai đệ tam trọng, ngưng tinh chỉ cảnh —— đệ tam trọng khí kinh liên tục không ngừng chảy xuôi.

Lục Trần chưởng khống Tinh Quang chỉ ý từ viên mãn trạng thái, một bước tiến giai bước kế tiếp, ý cảnh cùng chân khí hoà hợp, một viên sáng chói sao trời, đột nhiên ngưng tụ mà thành.

Tinh tú năng lượng, từ sao trời phía trên chảy ra tới.

Phản hồi đến Lục Trần nhục thân màng da bên trong.

Oanh một tiếng, Lục Trần thân thể chấn động mạnh mẽ một chút. Liên tục không ngừng ba động thanh âm, kéo dài không dứt. Trên thân nứt toác ra tới miệng vết thương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc khép lại. Càng là một cổ càng sâu một bậc lực lượng, thuận hai tay, bắn ra tới.

Lục Trần ngẩng đầu tê mình, tâm tình thoải mái chỉ cực, ngay tại vừa rồi, sao trời chân khí bay tứ tung lên thời điểm, hắn Tinh Quang chỉ ý đã là khí ý tương dung, ngưng tụ chân ý!

Chân ý sinh ra.

Lục Trần nhục thân lực lượng, trong nháy mắt bạo tăng không hạ hai ngàn cân, vượt qua hai vạn bốn ngàn cân.

Tuyệt cường lực lượng điều khiển, Lục Trần Thần Niệm điên cuồng chấn động, viên kia ngưng tụ, giấu ở đan điền bên trong sao trời, đột nhiên bộc phát, hóa thành càng thêm sáng chói ánh sao, lưu chuyển toàn thân.

Giờ khắc này, Lục Trần hóa thân sao trời, đầy người ánh sao điên cuồng chấn động, một nháy mắt về sau, trước mặt màu đen sóng nước, nganh sinh sinh bị kéo ra một đầu lỗ hồng.

Oanh!

Lục Trần bước chân chấn khởi, nhất phi trùng thiên, vòng quanh chòng chát màu đen khí lãng, từ miệng tử bên trong vọt ra.

Áo bào đen lão giả ngậy đại!

Bách Lý Trần Nhạ ngậy đại!

Yến Thánh Minh cũng ngậy đại!

Càng là trên bầu trời, cùng Địch công hoi chém giết không ngừng Chu Thanh cũng ngậy ngấn cả người. Về phần Cửu Huyền cung bên trên, Quách Vân Hưng sắc mặt càng thấy âm trầm.

Trăm dặm phi ung từng mắt hạt châu, cuồng hồng nói: "Đây không có khả năng a! Tổ phụ đại nhân chân ý chạy tới Viên mãn cấp độ, dù coi như Lục Trần lĩnh ngộ chân ý, lại thế nào khả năng lao ra? Đây không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng a!"

Không khó trách hắn dạng này, thật sự là Lục Trần làm ra sự tình, quá mức kinh thế hãi tục một chút.

Áo bào đen lão giả là ai! Kia là tổ phụ của hắn, Cự Kinh Bang đời thứ nhất bang chủ, năm đó càng là Thiên Cực Môn Nội đường cái nào đó trưởng lão, một thân thực lực tu vi, đã sớm đi đến Uẩn Linh cảnh giới cực hạn, còn kém một hơi, liền có thể đột phá Ngưng Đan chi cảnh! Mà Thiên Cực Môn chính là nhìn thấy Cửu Huyền môn xu hướng suy tàn, mới một tay nâng đỡ Cự Kinh Bang, liền là đợi đến một ngày kia, Cự Kinh Bang năng thay thế Cửu Huyền môn, lần này càng là muốn mượn nhờ Cửu Huyền môn, trợ hắn đột phá Ngưng Đan, chấn chính tấn thăng đến Sơn môn cột trụ một loại tồn tại. Đến lúc đó, Thiên Cực Môn chẳng khác nào là nằm trong tay hai đại sơn cửa.

Thực lực cường hãn, há có thể coi thường?

Thế nhưng là hiện tại, chính là như vậy một cái, bị Thiên Cực Môn ký thác kỳ vọng áo bào đen lão giả, thế mà thất thủ.

Mà lại đối phương chỉ là một cái Thái Khí bát trọng tiểu bối bên trong tiểu bối!

Chuyện này nếu là lan truyền ra ngoài, chỉ cần Lục Trần bắt tử, hấn huy hoàng chiến tích bên trên tuyệt đối sẽ xoa một bút trọng mực, nhưng là áo bào đen lão giả chiến tích bên trên, tuyệt đối phải thêm vào một cái si nhục tiêu ký.

Trong lúc nhất thời, toàn trường yên tĩnh.

Đúng lúc này, một thanh âm phá vỡ hiện trường bình tĩnh: "Lục sư đệ, thật sự là mạnh a!"

Chính là Diệp Linh Vân.

Nàng cùng Tô gia người tu luyện tranh đấu, đối phương bắt không được nàng, nàng cũng không xông phá đối phương trấn áp, một mực tại giằng co.

Cùng Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong kỳ quang lấp lóe khác biệt

Tô gia người tu luyện sắc mặt, hoàn toàn âm trầm xuống.

Mặc kệ cuối cùng sự tình như thế nào phát triển, hấn đã quyết định, muốn cho Lục Trần phía trên một chút nhân đạo! Bởi vì Lục Trần bày ra thực lực, quá mức kinh thế hãi tục. Người này phải chết, không phải đối bọn hấn Tô gia mà nói, tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Cùng lúc đó, một tiếng kinh thiên động địa gầm thét truyền đến: "Tiểu hỗn đản, lão hủ thật đúng là xem thường ngươi!" Áo bào đen lão giả hai tròng mắt bên trong, phun ra đáng sợ hàn quang. Một tiếng oanh minh, bị xé mở một đầu lỗ hồng màu đen sóng nước, đột nhiên chuyển động, hóa thành một thanh đen kịt đao quang, lật qua lật lại chém về phía Lục Trần.

Cái này một lần.

Hấn xuất động toàn lực!

Uẩn linh cực hạn tu vi, quả nhiên là không giống bình thường. Một đao ngang trời, lân cận hư không, hoàn toàn vận vẹo.

Áo bào đen lão giả cảm thấy mãnh liệt uy hiếp, Lục Trần thực lực quá mức biến thái, phải chết, không phải lấy loại này trạng thái xuống dưới, sớm tối có một ngày sẽ vượt qua hấn.

Đến lúc đó Cự Kinh Bang, như thế nào tự xử.

Áo bào đen lão giả không có đùa đùa tâm tư, liền là muốn diệt trừ Lục Trần. Trong lúc nhất thời, hư không bên trong cháy bỏng chỉ khí, nồng đậm tới cực điểm.

Bách Lý Trần Nhạc đôi mắt bên trong lộ ra một vòng vẻ sợ hãi, dù là đối phương là hấn trực hệ lão tổ, vẫn như cũ cảm giác rất sợ hãi.

Đây chính là cường giả đối kẻ yếu, bản nguyên bên trên áp chế.

Lục Trần tâm tư trầm tĩnh, dù là khí ý tương dung, thực lực biến hóa nghiêng trời lệch đất, vẫn như cũ không phải áo bào đen lão giả đối thủ. Dạng này tồn tại, mười phần kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

166, chết mà sống lại, lão chương môn!

Bất quá, Lục Trần vẫn như cũ ngoan cố chống lại đến cùng! Kinh khủng cảnh giới người tu luyện, lại như thế nào? Trước muốn giết hấn, không có như vậy dễ dàng. Trong lòng bất khuất chí ý, tùy ý bay tứ tung, ngay tại hấn chuẩn bị lại lần nữa bộc phát thời điểm, đột nhiên một cỗ nhu hòa lực lượng, oanh bắn ra, đem hấn cả người bao khóa.

Lục Trần hơi sững sờ.

Tiếp theo, bên tai xuất hiện một cái tang thương, có chút quen thuộc già nua thanh âm: "Không cần phải sợ, lão quỷ này không tổn thương được người da lông!"

Lục Trần chỉ cảm thấy cả người phảng phất giống như Đẳng Vân Giá Vụ, đằng không bay lên. Một nháy mắt về sau, đã từ màu đen sóng nước bên trong vọt ra. Lục Trần tròn mắt trừng, chỉ thấy trên bầu trời, một cổ quan tài đá, âm vang nghiền ép ra! Răng rắc răng rắc sóng âm, một nháy mắt nổ tung, áo bào đen lão giả đánh trống reo hò ra màu đen sóng nước, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, một khối liên tiếp một khối, tại chỗ vỡ nát.

Đầy trời hắc khí tiêu tán.

Áo bào đen lão giả công kích, tại chỗ trừ khử vô hình.

Đón lấy, một tiếng ầm chứa vô tận trào phúng chi khí thanh âm, quanh quẩn tại Cửu Huyền cung trước trên quảng trường: "Trăm dặm phong, ngay cả lão hủ một cái Thái Khí cảnh giới vẫn bối rối bất không được đến, người cái này lão cầu, còn mặt mũi nào lưu tại nơi này?"

Răng rắc răng rắc thanh âm, phảng phất giống như kinh đào hải lãng đồng dạng quanh quẩn bát phương.

Chỉ thấy thạch quan, đột nhiên kéo ra một đường nhỏ, một người mặc Bạch Bào, trên mặt tái nhợt đến không thấy một tia Huyết Sắc lão giả, ngồi dậy.

Đã sớm thối lui đến dọc theo quảng trường, biến thành quần chúng Cửu Huyền môn đệ tử, từng cái khàn giọng cuồng hồng: "Lão chương môn!"

"Trời ạ, xác chết vùng dậy á!" Rất nhiều tâm cảnh không đủ cường hãn người tu luyện, thân thể điên cuồng run rẩy, mặc kệ ba bảy 21, xoay người rồi đi, thuận đường núi một bước chạy trốn, mấy cái lên xuống về sau, không thấy tung tích.

Ở đây chúng Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, tròn mắt đều trừng.

Bách Lý Trần Nhạc Yến Thánh Minh cùng Tô gia người tu luyện, hoàn toàn ngơ ngẩn: "Làm sao có thể, Quách Vân Hưng không phải đã xác định, lão quỷ này quả thật, đã chết rồi sao? Làm sao lại không chết á!"

Trên bầu trời Chu Thanh, sắc mặt khó thấy được cực điểm: "Quách Vân Hưng lão thất phu này, làm hại ta đại sự á!"

Lão chương môn không có việc gì, tính chất lại khác biệt! Hắn Chu Thanh đường hoàng giết tới Cửu Huyền môn, việc này đối được bên trong sơn môn, có thể làm trận đánh giết.

Cùng hắn làm đối thủ Địch công hoi, thở dài ra một hơi, trên mặt vui mừng cũng nhiều một chút, hung hãn cuồng bạo sóng xung kích, từ trên người hắn bạo phát đi ra, quét sạch đi qua.

Chu Thanh tròn mắt chuyển động mấy lần, xoay người rồi đi! Loại tình huống này, hắn không đi, lưu tại nơi này làm gì?

Chờ lấy bị Cửu Huyền môn lão chương môn hành sử quyền lực của mình, đánh chết tại chỗ? Lạnh thấu xương kiếm quang tê mình không ngừng, đã là lái một đạo kiếm quang, thẳng đến Cửu Huyền sơn bên ngoài vọt lên đi.

Địch công hoi ha ha cuồng tiếu: "Chu Thanh, chạy đi đâu!" Vòng quanh đao quang truy sát đi qua.

Cửu Huyền cung bên trên trăm dặm phi ung, cả khuôn mặt đều âm trầm.

Về phần Quách Vân Hưng, thất thần phía dưới, một chân đạp nát dưới chân mái ngói, rơi xuống. Cuộn cuộn trong bụi mù, Quách Vân Hưng một gương mặt mo, không nói ra được âm trầm đáng sợ.

Hắn là thật bị dọa phát sợ!

Lão chương môn không có chết, hành vi của hắn đâu chỉ tại, phản môn!

Bực này hành vi, bị đánh chết tại chỗ đều là nhẹ.

Rơi trên mặt đất về sau, Quách Vân Hưng cũng không quản được cái khác, liền nghĩ mau mau từ nơi này chạy đi! Lại không nghĩ, sự tình nơi đó có thuận lợi như vậy. Trước người quang ảnh trùng điệp bên trong, Tề Vân Thiên ra hiện tại hắn trước người, lạnh nhạt nói: "Quách sư huynh, người đây là muốn đi nơi nào?"

Quách Vân Hưng trán trên trán, đều là chảy xuôi xuống tới mồ hôi lạnh, cười khan nói: "Tề sư đệ, người cần gì phải? Tất cả mọi người là đồng môn sư huynh đệ, nhiều ít vẫn là có chút hương hỏa chi tình!"

"Hương hỏa chi tình?" Tề Vân Thiên trên mặt lộ ra một tia trào phúng, "Tề tổ cùng người giảng hương hỏa chi tình thời điểm, người nhưng Cố Niệm qua những này? Hết lần này đến lần khác bức bách, còn muốn tướng ta chương môn một mạch đệ tử, toàn bộ đánh giết, người lại nhưng từng nghĩ tới những này? Người không có, Tề tổ cần gì phải cùng người nói cái gì hương hỏa chi tình!"

Tề Vân Thiên một thân khí tức, âm vang nổ tung.

Trùng trùng điệp điệp sóng xung kích, từ trên người hắn, tiêu xạ ra.

Thăng đến Quách Vân Hưng.

Quách Vân Hưng gân xanh trên trán, lập tức nhảy lên, nghiêm nghị nói: "Tề Vân Thiên, ngươi không nên ép người quá đáng!"

"Bức ngươi, thì phải làm thế nào đây?" Tề Vân Thiên kiểm quang oanh minh.

Quách Vân Hưng trường thương quét ngang.

Hai đạo vừa nhanh vừa mạnh oanh minh, tại chỗ nổ tung.

Quách Vân Hưng cuồng hồng: "Đây hết thầy đều là ngươi tính toán kỹ, đúng hay không? Lão đồ vật già chết, cũng thua thiệt hắn nghĩ ra! Đã ngươi giết ta, vậy ta trước hết giết ngươi!"

Quách Vân Hưng hoàn toàn nóng nảy.

Tề Vân Thiên một thân khí cơ, tùy ý bay lên: "Ngươi có thể cho rằng như vậy!" Hai đạo thân hình, tại Cửu Huyền cung bên trong, điên cuồng chuyển động.

Trên quảng trường, áo bào đen lão già hai tròng mắt trũng, không khỏi kinh hãi cuồng hồng nói: "Ngươi, ngươi thể mà không có chết!" Lão quỷ này là uẩn linh cực hạn người tu luyện không già, bạo phát đi ra thực lực nghiền ép ở đây người tu luyện, cũng không già! Nhưng là tại Ngưng Đan cảnh giới trước mặt, đây tính toán là cái gì. Trên mặt khí phách, không còn sót lại chút gì, có chỉ là hoảng sợ phía dưới vội vàng xao động.

Đầy người màu đen gọn sóng, phảng phất giống như dòng sông đồng dạng cọ rửa, trực tiếp nằm ngang ở sau lưng.

Thế nhưng là phòng ngự của hắn tại từ trong thạch quan nhảy ra lão chương môn chương lực trước mặt, thật giống như một trang giấy. Đồ rào rào sóng âm, liên tục không ngừng chấn động. Máu đen gọn sóng, hoàn toàn biến mất.

Ầm ầm!

Áo bào đen lão già mắt thấy đã chui vào hư không thân thể, bị lão chương môn oanh minh ra một chương, gắt gao trấn áp trên mặt đất.

Kịch liệt tiếng va đập, từng đạo nổ tung. Áo bào đen lão già giống như bị một tòa vô hình đại sơn, trấn áp trên mặt đất, không thể động đậy, ngửa mặt nằm trên mặt đất, không khỏi kinh hãi nhìn chằm chằm, vòng quanh một thân tử khí, đi đến trước người lão chương môn, nói: "Ngươi làm sao có thể không chết?"

Lão chương môn cười hắc hắc: "Ngươi dạng này thăm dò bản môn truyền thừa tặc nhân đều không chết, lão hủ như thế nào lại chết?"

"Nếu không phải mấy chục năm bị người âm toán, lấy về phần thực lực đại tồn, ngươi cho rằng ngươi có thể sống đến hiện tại? Cự Kinh Bang, thật là lớn danh hào! Bất quá là mấy cái tôm tép mà thôi, há có thể nhìn xem các ngươi một mực như thế nhảy nhót!" Lão chương môn tuyệt cường chương lực, oanh bắn xuống đi.

Áo bào đen lão già một thân gân cốt, điên cuồng chấn động, tiếng kêu thảm thiết thể lương, không ngừng nổ tung: "Lão đồ vật, ta chính là Thiên Cực Môn trưởng lão, ngươi dám giết ta, thế tất yếu tiếp nhận Thiên Cực Môn lửa giận a!"

Lão chương môn lực lượng không giảm, lạnh nhạt nói: "Thiên Cực Môn trưởng lão? Thật là lớn tên tuổi, lời này ngươi dám ngay ở quần hùng thiên hạ hô sao? Ngươi nếu là dám nói, Thiên Cực Môn cái thứ nhất sẽ giết ngươi!"

Áo bào đen lão già mi cơ điên cuồng rung động, trong đôi mắt tất cả đều là hoảng sợ sắc thái.

Chính như lão chương môn nói như vậy, loại chuyện này không thể nói ra đi, không đợi người khác động thủ, Thiên Cực Môn sẽ vì phui sạch quan hệ, cái thứ nhất giết hắn!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

167, Cự Kinh Bang, diệt!

Nếu là áo bào đen lão giả dám đối với người ngoài nói hấn là Thiên Cực Môn trưởng lão, vậy thì đồng nghĩa với thừa nhận Thiên Cực Môn, ngấp nghé Cửu Huyền môn căn cơ! Giấu thân môn đăng vãn cửa, thế tất sẽ không đáp ứng, không thiếu được sẽ có một chút phân tranh. Mà vì lắng lại những này phân tranh, áo bào đen lão giả chỉ có thể biến thành vật hi sinh.

Lão chương môn ánh mắt lạnh lẽo: "Chết đi!"

Phịch một tiếng!

Áo bào đen lão giả dạng này một tôn uẩn linh cực hạn người tu luyện, bị lão chương môn một chương oanh sát, bạo thành một đồng thịt nát.

Mắt thấy đây hết thấy Lục Trần, trông mắt trùng, đây chính là Ngưng Đan cảnh giới thực lực. Bất quá người mang ngôi sao màu đen, tu luyện Luyện Tinh pháp Lục Trần, rõ ràng nhìn thấy, từng sợi ánh sáng màu xanh, từ lão chương môn trên thân chảy ra tới.

Lục Trần đôi mắt bên trong thêm ra một chút chấn kinh chi sắc: đây là tinh khí tàn mát?

Loại tình huống này, chính là một cái sinh linh từ vong về sau mới có thể xuất hiện tình huống. Thế nhưng là lão chương môn hiện tại không có chết, lại có loại tình huống này xuất hiện, hiển nhiên là lấy bí pháp nào đó cheo chống, một khi trên thân chảy ra tới quang huy tan hết, đến lúc đó hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mà lại, cũng muốn không được bao lâu.

Chỉ thấy lão chương môn đánh giết áo bào đen lão giả về sau, nhắm mắt lại, đứng tại chỗ, cũng không nhúc nhích.

Một bên khác trầm dậm phi ung, trên mặt kinh hãi, không thể ức chế bộc phát. Áo bào đen lão giả là tổ phụ của hấn, càng là Cự Kinh Bang căn cơ nội tình, hiện tại chết! Hấn đã mất đi tất cả át chủ bài, lưu tại nơi này ý nghĩa đã không có, chỉ có thể đi! Trầm dậm phi ung lòng tràn đầy phẫn uất, trước khi đến, tự cho là đúng coi là, có thể nhẹ nhõm cầm xuống Cửu Huyền môn.

Chưa bao giờ nghĩ sẽ là dạng này một cái bấy ư?

Chấn kinh, tuyệt vọng, sợ hãi, thậm chí đủ loại cảm xúc ở trong thân thể hấn, vừa đi vừa về không ngừng nhấp nhô.

Cái thẳng này trông mắt, lại trùng! Đã thấy hấn trưởng tử Bách Lý Trần Nhạc, bị Diệp Linh Vân cuốn lấy, từng đạo phù động bạch sắc kiếm quang bên trong, Bách Lý Trần Nhạc thật giống như mệnh mông trên đại dương bao la một chiếc thuyền con, lúc nào cũng có thể lật úp băng diệt, vẫn lạc tại chỗ.

Trầm dậm phi ung nội tâm nôn nóng, cuồng hồng một tiếng: "Tiện tỳ, ngươi muốn chết!"

Sôi trào mãnh liệt sóng xung kích, một nháy mắt về sau, đã toàn bộ nổ tung.

Không muốn thân hình của hấn lúc này mới di động, đâm nghiêng bên trong một đạo sáng chói tinh Quang Đột nhưng triển khai, một đạo oanh minh sóng âm tại tai của hấn bờ nổ tung. Một cỗ cường hấn tới cực điểm sóng xung kích, tập cướp mà tới.

Oanh!

Trầm dậm phi ung quần áo trên người, nổ tung từng đầu khe hở, chính diện chịu đủ xung kích màng da, tức thì bị cuốn tới cuồng phong, phảng phất giống như đao cắt, nổ tung từng đầu vết máu, đỏ thắm chói mắt, máu tươi chảy ngang.

Trầm dậm phi ung khuôn mặt vặn vẹo, gào thét không ngừng.

Bản năng bên trong, trên thân lạnh thấu xương đao quang nằm ngang ở bên cạnh thân. Âm một tiếng vang thật lớn, hấn chưa nỡ lộ đao quang, giống như sụp đổ gạch ngói vụn, một nháy mắt về sau, nổ chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại! Trầm dậm phi ung kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể hoàn toàn không bị không chế bay rót ra ngoài, hung hăng đâm vào trên mặt đất, nặng nề lực va đập, tướng mặt đất nganh sinh sinh kéo ra một đầu lũng sâu vết tích.

Theo sát lấy, trầm dậm phi ung chỉ thấy một cái tinh quang rạng rỡ thiếu niên, một kiếm oanh minh xuống tới.

Trầm dậm bay mất ung hạt châu trùng, quơ xung kích, khi kiếm quang ngăn lại, cắn răng nghiêng lợi hô: "Lục Trần!"

Lục Trần cười lạnh một tiếng: "Chính là ta!" Lại là một kiếm oanh minh xuống dưới, trầm dậm phi ung bị đánh mộng đầu, chưa chỉ huy thân thể của mình, đã từ trên cổ lăn xuống đi. Đỏ thắm máu tươi, lấm ta lấm tã, phun tung toé ra ngoài, thùng trăm ngàn lỗ mặt đất, càng lộ về dữ tợn, nhìn thấy mà giật mình chi cực.

Mà trầm dậm phi ung nhấp nhô đầu lâu, vừa vặn nhìn thấy hấn trưởng tử, bị Diệp Linh Vân một kiếm xuyên tim, chết tại chỗ.

Trầm dậm bay mất ung hạt châu lại trùng trùng, một đạo cực nhỏ thanh âm, yếu ớt truyền ra: "Ta —— Cự Kinh Bang, diệt tại hôm nay!" Về sau khí cơ đoạn tuyệt, đã chết hấn.

Áo bào đen lão già bị giết, Bách Lý Trần Nhạc bị giết, trăm dặm phi ưng càng là cũng bị xử lý!

Cự Kinh Bang một đám thủ lĩnh, như vậy không còn tồn tại, cho dù Cự Kinh Bang bên trong còn có Uẩn Linh cảnh giới tồn tại. Nhưng cuối cùng, không có áo bào đen lão già bức này cường giả tọa trấn, coi như không bị người một nhà xử lý, cũng phải bị những cái kia bị Cự Kinh Bang ức hiếp rất nhiều năm thế lực, nhỏ tận gốc.

Thiện ác cuối cùng cũng có báo, không phải không báo, chỉ là canh giờ chưa tới!

Lục Trần đánh giết trăm dặm phi ưng, thở dài ra một hơi. Một thân khí phách, không cảm được bay lên.

Khí ý trung dung, ngưng tụ chân ý! Đây là hấn lần chiến đấu này, thu hoạch lớn nhất, chỉ bằng cái này một loại thủ đoạn, Lục Trần đủ để tại Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện bên trong đứng vững gót chân!

Cùng lúc đó.

Cửu Huyền cung bên trong, một tiếng oanh minh truyền đến, chỉ thấy Cửu Huyền cung chính diện vách tường, răng rắc răng rắc nổ tung, mảnh đá mảnh gỗ vụn hỗn loạn không ngớt bên trong, một người phảng phất giống như một con Bì cầu đồng dạng, từ bên trong bay ra, hung hăng đập xuống đất. Từng ngụm đỏ thắm máu tươi, từ trong miệng của hắn mị phun ra.

Chính là Quách Vân Hưng!

Lão nhi này trên mặt tất cả đều là vẻ hoảng sợ, hai tay trên mặt đất hung hăng khê chống, thân thể lớn như vậy, tựa như một con to lớn cóc, nhảy dựng lên, ý đồ đào tẩu.

Khả năng không đợi hắn nhảy dựng lên, một sợi cường hãn kiếm quang đánh tới chớp nhoáng!

Khi khi một tiếng, kiếm quang không thể ngăn cản xuyên qua Quách Vân Hưng phía sau lưng, lạnh thấu xương mũi kiếm, từ ngực của hắn xuyên qua, một trường trượt máu tươi phảng phất giống như màu đỏ Trân Châu, từng khóa thuận mũi kiếm nhỏ xuống ra.

Ôi!

Quách Vân Hưng gào lên thê thảm, hung hăng đập xuống đất, lớn như vậy một người, tựa như bạch tuộc bị mũi kiếm hung hăng đóng ở trên mặt đất, hai tay hai chân, điên cuồng run rẩy, một trương khe rãnh mọc thành bụi mặt mo, tất cả đều là nếp uốn lên sóng núi, không nói ra được vận vẹo.

Lão nhi này ánh mắt rơi vào đưa lưng về phía hắn lão chương môn trên thân, duỗi ra một cái tay, tê thanh nói: "Sur thúc, đệ tử biết sai —— ách a!"

Tề Vân Thiên đi ra, mặt không thay đổi một cước giẫm tại trên kiếm phong.

Quách Vân Hưng hai tròng mắt, đã từ trong hốc mắt lòi ra, một tiếng thê lương kêu thảm, bạo phát đi ra. Phút chốc, tùy ý kiếm quang, tung hoành tới lui, Quách Vân Hưng thân thể, chia năm xẻ bảy không tính, lại bị vô số đạo kiếm quang xé rách, nổ thành một đoàn huyết vụ. Lắm ta lắm tấm huyết vụ, hướng về Tề Vân Thiên. Tề Vân Thiên cũng không tránh, trong lúc nhất thời hắn cũng hóa thành một cái huyết nhân, chiếm hết Quách Vân Hưng máu tươi huyết nhân.

Thần sắc của hắn dị thường phấn chấn, diệt trừ Quách Vân Hưng cái này tức địch.

Lục Trần nâng từ nhà mình sư tôn trong ánh mắt, nhìn thấy từng sợi hưng phấn quang hoa. Cảm thấy hiểu rõ, tích súc mấy chục năm bị đè nén, vừa tan tận, rất bình thường.

Bất quá rất nhanh, Lục Trần lại nhìn thấy Tề Vân Thiên trong ánh mắt nhiều một chút âm đạm cùng bi thương chi sắc.

Lục Trần thở dài một tiếng, xem ra Tề Vân Thiên rất tình tường lão chương môn tình huống.

Lục Trần ánh mắt chuyển dời đến lão chương môn trên thân.

Vị lão nhân này trên thân chảy xuống tới Thanh Ngọc ánh sáng màu huy, càng lúc càng nồng nặc, càng ngày càng mãnh liệt.

Hắn thật khả năng đã không được.

Lục Trần tâm thần ngưng trọng, ánh mắt bốn phía chuyển động, đã thấy Cửu Huyền cung trước, không chỉ có cái khác đệ tử một cái không thấy, Tô gia người tu luyện không thấy, liền ngay cả Yên Thánh Minh cũng không biết lúc nào đã không thấy tăm hơi!

168, đao khí tàn phiến

Yến Thánh Minh khi nào thì đi, Lục Trần thật không có phát hiện, nhưng là ảnh hưởng không lớn, Yến Thánh Minh dạng này người —— cùng hấn mà nói, đã không tính là uy hiếp! Lần này chỉ là bởi vì áo bào đen lão giả đột nhiên xuất hiện quấy cục, mới cho hấn sống sót cơ hội, nếu là hạ một lần lại đụng phải cái này người, tuyệt đối sẽ giết hấn! Đối phương tại tiến bộ, Lục Trần cũng tại tiến bộ, mà lại tiến bộ biên độ, hoàn toàn không phải Yến Thánh Minh có thể so sánh.

Về phần Bạch Tú Nhi.

Lục Trần đã sớm thấy được nàng cùng một đám thất kinh Hình Luật đường đệ tử, cùng một chỗ đào tẩu.

Nhân vật như vậy, đối với Lục Trần tự nhiên càng không tính uy hiếp.

Chính lúc này, truy sát Chu Thanh Dịch công hơi bay trở về, một mặt hổ thẹn, nói: "Lão chương môn, Tề sư đệ, Dịch nào đó vô năng, vẫn là Chu Thanh tên vương bát đần kia cho chạy trốn!"

Tề Vân Thiên trầm giọng nói: "Chạy liền chạy đi, lần này Cự Kinh Bang một đám hạch tâm, một lưới thành cầm, đều chết ở đây, như vậy đủ rồi! Tề mỗ cũng muốn cảm tạ, Dịch sư huynh trượng nghĩa tương trợ, không phải chúng ta kiên trì không đến hiện tại." Nói đến nơi này, Tề Vân Thiên lộ ra một mặt thẹn thùng chi sắc, "Chỉ là vốn còn muốn cho sư huynh lưu mấy mầm mống tốt, hiện tại ——"

Lớn như vậy Cửu Huyền cung trên quảng trường, ngoại trừ bọn hấn, lại không một cái người bên ngoài.

Từng sợi gió mát bay bổng lên, bội hiển thê lương. Không chỉ là Tề Vân Thiên Diệp Linh Vân, liền xem như Lục Trần cũng nhiều một chút âm đạm chi sắc. Thử nghĩ trước sớm Cửu Huyền môn, là bực nào Phong Quang, mà hiện tại Cửu Huyền môn, liền là thê lương cảnh già phía dưới xế chiều lão giả, mắt thấy liền muốn côi tận sinh mệnh dư quang, tiêu tán tại dấu vết thảng năm bên trong. Bất kể nói thế nào, Lục Trần tại Cửu Huyền môn sinh sống nhanh bốn năm.

Thời đại thiếu niên trọng yếu nhất mấy năm, đều tại nơi này vượt qua, nhiều ít vẫn là có chút tình cảm.

Lục Trần lắc đầu, nhìn thoáng qua vẫn như cũ đứng thẳng lão chương môn.

Lão giả này thân thể vẫn như cũ thẳng tắp, thể nhưng là trên thân chảy xiết ánh sáng màu xanh, càng ngày càng nặng.

Lục Trần trong lòng biết, lão chương môn không kiên trì được bao lâu.

Cửu Huyền môn vẫn lạc, thể không thể đỡ.

Lúc này, Dịch công hơi thở dài một tiếng: "Tề sư đệ, ngại ta ở giữa, nói làm như vậy cái gì? Trước kia, nếu không phải sư đệ, Dịch nào đó đã sớm biến thành một đồng bạch cốt, há có thành tựu ngày hôm nay, lần này Dịch mỗ chỉ là hơi tận một chút tâm lực mà thôi."

Nói, Dịch công hơi cũng biết không khí hiện trường không phải rất tốt.

Đang muốn cáo từ rồi đi thời điểm, lão chương môn đột nhiên mở to mắt, xoay người, một mặt ý cười nhìn xem Dịch công hơi, nói: "Bất kể nói thế nào, hiền chất đối với ta Cửu Huyền môn có đại ân, lão hủ cảm kích vạn phần —— nơi này có một viên, lão hủ thời gian trước, từ một cái trong di tích, nhặt được một viên đao khí tàn phiến, coi như là cảm tạ ngại viện trợ, hi vọng ngại không muốn ghét bỏ."

Chỉ thấy lão chương môn ông tay áo ba động, một sợi nhỏ xíu đao quang đột nhiên bắn ra tới. Một cổ nồng đậm khí tức, ở lại tại Dịch công hơi trước người.

Dịch công hơi hai tròng mắt trừng, đôi mắt bên trong đều là vẻ vui mừng, kích động lấy hai tay, tướng cái này sợi đao quang nắm ở trong tay.

Chỉ thấy quang hoa tan hết, một viên bất quá là dài bằng ngón cái ngắn tàn phiến đao phong hiển hóa ra ngoài.

Tàn phiến mặc dù nhỏ, thể nhưng là ý vị vô cùng hung hãn. Từng mai từng mai pháp ấn, tùy ý đăng chuyển, biểu thị vật này bất phàm.

Dịch công hơi còn muốn nói tiếp cái gì, lão chương môn huy động một chút bàn tay, nói: "Tốt, ta Cửu Huyền môn còn có một ít chuyện, liền không lưu hiền chất."

Hấn đây là hạ lệnh trực khách.

Dịch công hơi nhận rõ tình thế, đạt được không tưởng tượng được chỗ tốt, hướng phía mọi người tại đây cúi chào, Dịch công hơi trên thân mãnh liệt

đao quang lộn xộn giương không ngừng, một cái lên xuống về sau, không thấy tung tích.

Địch công hơi vừa mới rời đi.

Lão chương môn trên mặt tro tàn chỉ khí nặng hơn một chút, trùng điệp thở một hơi, đột nhiên ánh mắt bay lên, bắn về phía Cửu Huyền cung phía trên hư không, trên mặt lộ ra một tia ba động, trầm giọng nói: "Các hạ trốn ở nơi này nhìn lên lâu như vậy, có phải hay không hẳn là hiện thân gặp mặt!" Một sợi cực kì hung hãn kiếm quang, từ trên người hắn tiêu xạ ra, một kiếm nhắc ngang, bằng phẳng hư không, ngạnh sinh sinh bị cắt ra một đầu màu đen đặc khe hở.

Một nháy mắt, rơi vào Cửu Huyền cung bên trên hư không!

Chỉ thấy bằng phẳng hư không, liên tục ba động. Cuộn cuộn màu đen nồn nóng khí tức, đã nổ tung! Một cái khí tức lắng sâu, không tại áo bào đen lão giả trầm đậm phong phía dưới người áo đen, từ hư không bên trong té ra ngoài.

Lạnh thấu xương kiếm quang lướt qua, người áo đen trước ngực vạt áo, đồ rào rào nổ tung, lộ ra một thân điều luyện màng da!

Cùng lúc đó, một đầu vết máu thật sâu, đột nhiên vỡ ra. Từng sợi đỏ thấm vết máu, không bị không chế chảy ra tới.

Người áo đen vừa mới hiện thân, hai chân tại hư không bên trong hung hăng đạp mạnh, oanh một tiếng, đất bằng một trận cuồng phong nổi lên, nâng thân thể của hắn, nhộn nhạo, hướng phía nơi xa tiêu xạ mà đi. Một thân vô cùng sắc nhọn như răng cưa, lan truyền ra: "Thật không nghĩ tới, người cái lão quý này, đều nhanh phải chết, linh thức còn như thể cường đại, nếu không phải bản sư thực lực hung hãn, cơ hồ cũng phải chết ở dưới kiếm của ngươi! Hắc hắc, bất quá hôm nay một kiếm mới thù, ngày sau tất nhiên báo trả, chờ xem đi!"

Ầm ầm sóng âm, liên tục không ngừng chấn động.

Một đường phun huyết, một đường biến mất. Mấy cái lên xuống về sau, người áo đen hoàn toàn biến mất không thấy.

Người áo đen lúc này mới biến mất, chỉ thấy lão chương môn thân hình hung hăng lắc lư mấy lần, một ngụm máu tươi đen ngòm, từ trong miệng của hắn phun ra.

Tề Vân Thiên thân sắc đại biến, xông đi lên đỡ lấy lão chương môn, nói: "Sur tôn!"

Lão chương môn khoát tay áo, nói: "Đi vào nói chuyện!"

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu, Diệp Linh Vân trầm mặc không nói.

Mà Lục Trần cùng sau lưng bọn họ, cũng là không nói một lời.

Loại tình huống này, Lục Trần không biết nên nói cái gì. Một đoàn người, chỉ trong chốc lát, đã đến Cửu Huyền cung bên trong.

Vừa mới vào đến, lão chương môn lại là một ngụm đỏ thấm máu tươi phun ra. Nguyên bản dựa vào một hơi chống đỡ thân thể, lại không chống đỡ không nổi, lắc lư mấy lần, xụi lơ tại Tề Vân Thiên trong tay.

Lục Trần một đôi mắt rơi vào trên người hắn, rõ ràng nhìn thấy, trên người hắn chảy xiết ra tinh khí, không còn như lúc trước như vậy cuồng bạo, càng ngày càng ít.

Chỉ thấy lão chương môn trên mặt lộ ra một cái lạnh nhạt đáng tươi cười: "Vân Thiên, lão hủ cuối cùng vẫn là trốn bất quá vừa chết! Bất quá trước khi chết, diệt đi Cự Kinh Bang thủ lĩnh, đánh lui cái kia Hắc Liên giáo ma tể tử, xem như miễn cưỡng bảo trụ bản môn truyền thừa! Bất quá, cũng không kiên trì được bao lâu, một môn truyền thừa, chung quy là khó lường tồn tại, ngưng tụ vô số người tâm huyết kết tinh tồn tại."

"Có quá nhiều người, muốn có được nó. Tranh đấu cũng là khó tránh khỏi! Bất quá lần trước Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra thời điểm, lão hủ cũng đã đem tinh túy trong đó, toàn bộ rút ra ——"

Lão chương môn nói đến nơi này, một đoàn tán ra uyển chuyển ba quang viên cầu ra hiện tại hắn trong tay, "Bản môn Nguyên Thần truyền thừa cùng hai cái bí cảnh truyền thừa đều ở trong đó, Vân Thiên ngươi cất kỹ! Bằng vào vật này, cảm ngộ tiên bối trí tuệ, ngươi chưa hẳn liền không có tiến thêm một bước cơ hội! Mà lại thiếu đi Cửu Huyền môn ràng buộc, lão hủ tin tưởng ngươi năng đi đến một bước kia."

Tề Vân Thiên thân thể hùng tráng lắc lư mấy lần, trong hốc mắt nước mắt chảy ngang: "Sur tôn!"

Hắn há có thể không biết, lão chương môn đây là tại bàn giao hậu sự.

169, 1 sợi kiếm đạo chân ý

Lão chương môn mỉm cười, thần sắc lạnh nhạt nói: "Vân Thiên, ngươi không cần thương tâm, lão hủ sinh mệnh đi đến cuối cùng, đây là không thể nghịch chuyển sự tình!"

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu.

Đi theo, lão chương môn lại nói, "Đương nhiên bản môn Truyền Thừa Bí Cảnh vẫn còn, chỉ là trong đó thiếu đi mấu chốt đồ vật, những cái kia gấp gáp bản môn truyền thừa người, cuối cùng vẫn là không chiếm được bọn hắn muốn đồ vật! Bất quá, bọn hắn cũng không biết, mấu chốt đồ vật, bị lão hủ lấy ra ngoài, đến lúc đó không thiếu được một phen tranh đấu, chờ đến bọn hắn lấy lại tinh thần thời điểm, đã chậm!" Nói đến nơi này, lão chương môn ánh mắt rơi vào con mắt đỏ bừng Diệp Linh Vân trên thân, "Linh Vân, phụ thân ngươi lúc nào phái người tới đón ngươi?"

Diệp Linh Vân nói: "Còn có một tháng."

Lão chương môn mọc ra một cái khí: "Một tháng thời gian, đầy đủ." Thời gian kéo càng lâu, càng không tốt.

"Một tháng năng phát sinh rất nhiều chuyện, nhưng chỉ cần chúng ta lo liệu thật tốt, cuối cùng cùng chúng ta không tổn hao gì."

Tề Vân Thiên nhẹ gật đầu, nói: "Sur tôn nói đúng lắm."

Lão chương môn kịch liệt ho khan vài tiếng, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, lộ ra một chút xấu hổ, "Đáng tiếc nhất liền là ngươi! Nếu như ngươi sớm đến mấy năm, cố gắng cũng không phải là quang cảnh như vậy —— cũng không có cái gì tặng cho ngươi, tạm thời tương cả bộ Phục Giao Kiếm Pháp, tặng cho ngươi đi." Lòng bàn tay chấn động, một sợi kỳ quang có chút ba động.

Lại là một viên Nguyên Phù hiển hóa ra ngoài.

Lục Trần tiếp trong tay, hốc mắt cũng có một chút đỏ lên, nói: "Đa tạ lão chương môn ban ân."

Lão chương môn cười hắc hắc: "Bên trong còn có lão hủ cô động trong đó một sợi kiếm đạo chân ý, đến chúng nó đây trợ giúp, ngươi ngưng tụ kiếm đạo chân ý, sẽ không có vấn đề gì."

Lục Trần tay, run nhẹ nhẹ một chút.

Ngay lúc này!

Lão chương môn thân thể, chấn động mạnh mẽ một chút.

Lục Trần rõ ràng nhìn thấy, sau cùng một sợi tinh khí, từ trong thân thể của hắn bay ra ra. Lão chương môn sinh cơ, triệt để trôi qua. Vốn là rất khô gầy thân thể, cấp tốc khô quắt, huyết nhục khô cạn, màng da khô héo. Mấy hơi thở không đến, đã hóa thành một bộ hong khô thầy khô, có bao nhiêu hô hấp về sau, thầy khô bạo liệt, hóa thành một chùm màu xám đen ánh sáng lấp lánh, tiêu tán vô tung, không còn tồn tại.

Tề Vân Thiên liều mạng vươn tay, muốn bắt lấy những này chảy xiết ra ánh sáng lấp lánh, lại cái gì cũng bắt không được.

Tề Vân Thiên kêu rên một tiếng: "Sur tôn!"

Diệp Linh Vân sớm đã là lệ rơi đầy mặt.

Tức chính là hơn nửa năm này trưởng thành, nội tâm đã sớm rèn luyện đến không phải bình thường trình độ Lục Trần, tích súc tại trong hốc mắt nước mắt, trượt xuống khuôn mặt, tự lẩm bẩm: "Lão chương môn!"

Mặc dù cùng lão chương môn tiếp xúc không nhiều, Lục Trần vẫn như cũ năng từ trên người hắn cảm ứng được nồng đậm quan tâm.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nắm đấm nắm chặt, trong nội tâm, cảm xúc bùng bùng phấn chấn.

.

Cùng ngày, Tề Vân Thiên cho lão chương môn, tại tới gần Cửu Huyền sơn trên một ngọn núi, xây một tòa mộ quần áo.

Đồng dạng là cái này một ngày.

Tề Vân Thiên đưa tin cái khác ba môn, cáo tri Trần quốc tu luyện giới, lão chương môn đi về cõi tiên, Cửu Huyền môn từ Sơn môn liệt kê xóa tên!

Cho dù Tề Văn Thiên nói sự thật.

Nhưng là cái khác ba môn, ngoại trừ biểu thị thăm hỏi bên ngoài, cũng không trên thực chất hành động. Rất hiển nhiên lão chương môn giả chết, để Trần quốc đệ nhất môn Thiên Cực Môn nếm đến đau khổ! Một tôn uẩn linh cực hạn người tu luyện, cứ như vậy không có, càng là vô số năm trù tính, hóa thành tro tàn! Cường thịnh như Thiên Cực Môn, cấp độ này người tu luyện, số lượng cũng không nhiều, thiếu một cái chẳng khác nào là thiếu một cái có cơ hội tiến giai Ngưng Đan cảnh giới tồn tại. Ngưng Đan cảnh giới là cái gì? Đây là một cái Sơn môn tồn tại căn cơ.

Đương nhiên, Thiên Cực Môn ngay cả Ngưng Đan cảnh giới phía trên bí cảnh người tu luyện cũng có!

Bọn hắn đang hoài nghi, lão chương môn là có hay không đã đi về cõi tiên. Cho nên rất nhanh, bọn hắn thử phương pháp tới.

Cũng là trùng hợp!

Trần quốc phía đông trên biển Đông, yên lặng mấy trăm năm Hải tộc, lại lần nữa hưng khởi đao binh. Ngăn ngui mấy ngày, từ khoảng cách Trần quốc số mười vạn bên trong dưới biển sâu, một đường quét ngang, công hãm Trần quốc các thế lực lớn, đánh tại Đông Hải bên trên thế lực, đã tới gần đến khoảng cách Trần quốc lục địa không đến số vạn dặm địa phương.

Khoảng cách như vậy, tại Trần quốc bằng phẳng chi địa, cũng không tính là cái gì.

Hướng chi, phía trên đại dương, một con sóng, liền muốn đặt chân lên bờ. Có thể nói, chỉ cần một lần hành động, Hải tộc liền có thể lên bờ, đến lúc đó sinh linh đồ thán, tử thương tuyệt đối không nhỏ! Vô số năm qua, huyết giáo huấn, rõ mồn một trước mắt! Hải tộc muốn đồ bộ, nhân tộc muốn hải dương cương vực, đây là cả hai không thể hóa giải mâu thuẫn.

Vì chống cự Hải tộc xâm lấn, Trần quốc ba môn, dùng tốc độ nhanh nhất, thành lập chống cự Hải tộc xâm lấn đại liên minh, tên gọi tất ngự biển minh, lại lấy Thiên Cực Môn một tôn bí cảnh đại năng đảm nhiệm minh chủ, tụ tập các cửa thế lực, tề tụ Đông Hải Thanh Long đảo!

Cũng chính là năm đó Thánh Tuyết cung, đến đây Nam Cung Vũ Nam Cung Phi phía sau gia tộc kia chiếm cứ hải đảo.

Cùng lúc đó, vì thăm dò Cửu Huyền môn.

Thiên Cực Môn dùng ngự biển minh danh nghĩa, hướng Cửu Huyền môn phát một cái chiêu mộ lệnh. Chiêu mộ Tề Văn Thiên, Diệp Linh Vân cùng Lục Trần tiến về Thanh Long đảo, cùng bàn chống cự Hải tộc đại kế.

Đương chiêu mộ khiến rơi vào Tề Văn Thiên trên bàn thời điểm, trùng điệp hừ một tiếng: "Bọn này hỗn trướng, thật sự là tham lam bất tử a! Nếu như đợi thêm hai mươi mấy ngày, chờ đến Linh Vân phụ thân phái tới Tiếp Dẫn người, chuyện bên này, cũng không cần quản. Nhưng là hiện tại, chiêu mộ ra lệnh đến, từ chối không xong, không phải liền cho một ít người dụng ý khó dò chi đồ cơ hội!"

"Đến lúc đó, bọn hắn liền có thể dùng chính đại quang minh lý do, đến đây bắt giữ chúng ta!"

Tề Văn Thiên mị cơ nhảy lên mấy lần, hít một hơi thật sâu: "Thôi được, tạm thời đối phó mấy ngày."

Nghĩ đến nơi này, hắn ánh mắt bay bổng lên, hướng về phía dưới!

Bên kia một cái là Diệp Linh Vân bề quan chi địa. Diệp Linh Vân tu vi, đã sớm đi tới Thái Khí cực hạn, trước mắt ngay tại vì đột phá uẩn linh làm chuẩn bị.

Một phương hướng khác, thì là Lục Trần động phủ.

Lục Trần được Phục Giao Kiểm Pháp cùng một sợi kiểm đạo chân ý, trước mắt ngay tại ném thử khí ý tương dung, ngưng tụ kiểm đạo chân ý.

Tề Văn Thiên ngón tay một trào, một điểm linh quang ba động, một viên Nguyên tinh tạo dựng đưa tin phù đã bày biện ra đến, tiến đến phụ cận, trầm giọng nói: "Cần tuân minh chủ chi lệnh, Tề mỗ cùng hai cái đồ đệ, phục tùng an bài."

Oanh một tiếng!

Nguyên Phù băng liệt, không còn tồn tại, tin tức đã truyền tống ra ngoài.

Đại dương mênh mông biển cả, vô tận sóng biếc phía trên một cái phương viên mấy trăm dặm hòn đảo ở giữa một tòa thành trì bên trong, Thiên Cực Môn trụ sở bên trong.

Một cái diện mục lãnh tức thanh niên, lông mày phong nhảy lên một chút: "Tề Văn Thiên, Chu mỗ không tin, còn trị không được ngươi! Có chiêu mộ lệnh, chỉ cần ngươi còn tại Trần quốc, ngươi liền chạy không xong! Chỉ cần ngươi không dám đến, liền minh liền có quyền tướng các ngươi truy nã, đến lúc đó, ngươi Cửu Huyền môn truyền thừa, liền sẽ trống đi, ngươi không bảo vệ được!"

"Coi như ngươi đã đến!"

"Bên này chiến sự như vậy khẩn trương, các ngươi một không nhỏ tâm đem tính mệnh nhét vào nơi này, Cửu Huyền môn lập tức biến thành nơi vô chủ, truyền thừa cái gì, còn không phải ngoan ngoãn rơi vào ta Thiên Cực Môn trong tay!"

Người này chính là Chu Thanh, ngày đó bị sợ quá chạy mất, bị hấn coi là vô cùng nhục nhã, mà lại trầm đắm phong bị giết, để Thiên Cực Môn trên dưới tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Thuận Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

170, Hải tộc

Lúc đầu có thể mượn nhờ trầm đắm phong, liền có thể hoàn thành sự tình, hiện tại không thể không bày ở ngoài sáng, cùng cái khác hai môn tranh. Thiên Cực Môn phiền muộn, có thể nghĩ.

Bực này cơ duyên bọn hấn không thể từ bỏ, một cái Sơn môn để lại truyền thừa, há lại? Bất luận cái gì có chí tại khai sáng Sơn môn thực lực, cũng sẽ không coi nhẹ, mà đã mở Sơn môn tồn tại, lại há có thể buông tha để Sơn môn truyền thừa, bỏ vào trong túi cơ hội?

Chu Thanh sắc mặt, một hồi lâu âm tình biến hóa, tròng điệp hừ một tiếng: "Chờ lấy đi! Ngày đó nhục nhã, nhất định sẽ cùng các ngươi phải trở về."

Không nói Chu Thanh, cùng với khác lòng dạ khó lường người tu luyện.

Liền nói Lục Trần, trải qua hơn trời tu dưỡng, không chỉ thân thể khôi phục đỉnh phong, càng là tu vi của hấn, đạt tới Thái Khí bát trọng trung kỳ cảnh giới.

Đạt tới cảnh giới này, Lục Trần khí tức càng lộ vẻ lắng sâu, bạo rap lên thực lực, phảng phất giống như dâng trào ra đầu sóng, càng ngày càng cao.

Đạt tới trình độ này, Lục Trần tướng mạo dường như cho hấn Nguyên Phủ lấy ra ngoài. Không dám có chút chậm trễ, bóp chặt lấy! Một tiếng vang ầm ầm, Nguyên Phủ hóa thành nhất là tinh tú năng lượng, tùy ý lưu chuyển không chừng, bị Lục Trần một ngưng thôn phệ. Năng lượng triều dâng trong thân thể, tùy ý lưu chuyển.

Một nháy mắt về sau, Lục Trần thức hải bên trong, hiện ra một bản kim quang chói mắt sách nhỏ.

Quyển sách nhỏ này, thượng thư bốn chữ, Phục Giao Kiếm Pháp!

Lục Trần linh thức hơi động một chút, phảng phất giống như vô hình xúc tu, tướng quyển sổ này lật ra, phía trước một bộ phận, bao gồm trước đó tu luyện tất cả Phục Giao Kiếm Pháp bí pháp.

Mà phía sau một bộ phận, gắng liền là như thế nào ngưng tụ Phục Giao Kiếm Pháp kiếm đạo chân ý, cùng kiếm đạo chân ý bồi dưỡng, ngưng kết thành kiếm đạo hạt giống, mở bí cảnh phương pháp. Về phần cái khác, cũng không có.

Lục Trần lông mày phong nhảy lên mấy lần, cảm thấy ni non: này Kiếm pháp có thể tu luyện tới bí cảnh!

Mà lại rõ ràng không phải hoàn chỉnh Kiếm pháp!

Chỉ là còn lại Kiếm pháp, không đủ hoàn chỉnh, chỉ có thể chờ đợi về sau nhìn xem có không có cơ hội, đem bù đắp, dù vậy, bản này Kiếm pháp coi là thật không tầm thường, khó trách năng bị nâng vì chương môn một mạch đích truyền mới có thể tu luyện công pháp! Trong lúc nhất thời, Luyện Tinh pháp khởi động, bị động khởi động ngôi sao màu đen, tướng Phục Giao Kiếm Pháp đủ loại chi tiết một ngưng thôn phệ —— phút chốc về sau, sách nhỏ biến mất không thấy gì nữa, tiếp theo hóa thành thuần túy nhất năng lượng. Tiềm ẩn trong đó, lão chương môn để lại một sợi kiếm đạo chân ý, tự động hiển hóa, tại trải qua ngôi sao màu đen rèn luyện, càng thêm tinh thuần Phục Giao Kiếm Pháp khu động dưới.

Cùng Lục Trần tu luyện Viên mãn cấp bậc kiếm ý, triệt để tương dung!

Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên chân khí lưu chuyển không chừng, một đạo lại một đạo phun ra ở phía trên.

Lục Trần Viên mãn cấp bậc kiếm ý, thật giống như một đoàn thủy khí, tại cực hạn năng lượng trùng kích vào, một chút xú ngưng thực, cho đến hoàn toàn thành trụ!

Ông!

Lục Trần trong thân thể, vang lên phảng phất giống như chuông vang ba động.

Quanh thân khí phách, tùy ý lưu chuyển. Đột nhiên, Lục Trần mở to mắt, một sợi lưu chuyển không chừng kiếm quang bày biện ra đến, lăm lẹ nhấp nhô quang hoa bên trong, một thanh ám kim sắc bên trong, mang theo một sợi tinh quang chi sắc pháp ấn, bất quá cánh tay dài ngắn mũi kiếm thành linh hiện ra.

Lục Trần Thần Niệm có chút ba động.

Chuôi này tiểu kiếm, về một tiếng bay vụt ra.

Lăm lẹ kim quang cùng mơ hồ có thể thấy được tinh quang cùng một chỗ chuyển động, hừ một tiếng, đình tại Lục Trần trước mặt trên mặt đất.

Dù là không phải thực chất tồn tại mũi kiếm, bạo phát đi ra uy năng đã không thua gì đỉnh giai nguyên khí, càng không nói đến chỉ là đạt tới Cao giai nguyên khí Phục Giao Kiếm?

Tu luyện đến nay.

Lục Trần thứ nhất lần cảm giác, Phục Giao Kiếm không đủ dùng!

Sau một khắc, hoặc là tìm cường hãn Luyện khí sư, giúp hãn tướng Phục Giao Kiếm tăng lên tới cang Cao giai tầng, hoặc là liền là tìm kiếm Địa cấp kiếm khí.

Địa cấp kiếm khí gia trì lực lượng tăng phúc, Lục Trần gặp qua không ít.

Bạo phát đi ra uy năng, tuyệt không phải đỉnh giai nguyên khí có thể so sánh được.

Lúc này, Lục Trần linh thức thu hồi lại. Ám kim sắc tiểu kiếm, biến mất không còn tăm tích.

Chuôi này tiểu kiếm dĩ nhiên chính là Lục Trần kiếm đạo chân ý, chừng không kiếm đạo chân ý, để Lục Trần thực lực, nâng cao một bước, đạt tới cang thêm hưng hãn trình độ.

Nếu như lấy hôm nay thực lực, trở lại cùng ngày, cho dù áo bào đen lão giả trầm đậm phong thực lực kinh thế hãi tục, Lục Trần tuyệt đối sẽ không giống kia Thiên Nhất dạng, chỉ có thể bị giết! Hãn hiện tại, có một chút năng lực tự bảo vệ mình.

Ngay tại Lục Trần kiếm đạo chân ý ngưng tụ không đến nửa ngày thời gian.

Cửu Huyền cung bên trên, truyền đến một tiếng chuông vang.

Lục Trần lông mày phong chấn động, Cửu Huyền môn liền ba người, là ai gõ chuông lớn.

Lúc này, Lục Trần thân hình lên xuống, từ trong động phủ đi ra ngoài, một đường bay lên, đã đến Cửu Huyền cung tiền! Nơi này cùng vài ngày trước đồng dạng, một mảnh hỗn độn, cang là từng mảnh từng mảnh lá khô, rơi vào phía trên, bằng thêm một phần tiêu điều.

Lục Trần ánh mắt có chút giờ lên.

Chỉ thấy trên quảng trường, ngoại trừ Tề Văn Thiên cùng Diệp Linh Vân bên ngoài, còn có một người.

Người này một thân thanh bào, thần sắc âm lãnh, khí tức hưng hãn, mắt thấy Lục Trần tới, nói: "Tốt, Tề sư đệ, đã Cửu Huyền môn nhân viên đã đầy đủ, còn chờ cái gì? Lập tức khởi hành, tiến về Thanh Long đảo đi!"

Lục Trần hơi sững sờ, ánh mắt không khỏi rơi vào Diệp Linh Vân trên thân.

Ánh mắt mới rơi vào trên người nàng.

Lục Trần hốc mắt không khỏi mở rộng, kinh ngạc nói: "Sư tỷ, ngươi tiến giai uẩn linh sao?"

Thời khắc này Diệp Linh Vân trên dưới quanh người, tản mát ra một tầng Minh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, rõ ràng khí tức không lộ ra ngoài, chính là cho người một loại thâm bất khả trắc cảm giác.

Diệp Linh Vân mỉm cười: "Ngay tại hôm qua, ta đột phá uẩn linh —— sư đệ, trên biển Đông, Hải tộc đột kích, phạm ta Trần quốc biên cương, giờ phút này các cửa, cùng trong ngoài các thế lực lớn, đều đã điều động tinh anh, tề tụ Đông Hải Thanh Long đảo, vị này Thiên Cực Môn sư huynh, liền là đưa chúng ta người trong quá khứ."

"Mục đích đúng là vì tích súc chúng người tu luyện lực lượng, ngăn cản Hải tộc đồ bộ!" Nói đến nơi này, Diệp Linh Vân thần sắc có chút bất đắc dĩ. Thiên Cực Môn thật đúng là quan tâm đầy đủ, tự mình phái người tới, sợ bọn họ sẽ chạy đồng dạng.

Lục Trần mi cơ có chút nhảy lên mấy lần, có chút không dám tin nói ra: "Hải tộc tới rồi sao? Làm sao cảm giác có điểm là lạ?"

Là rất kỳ quái, hết lần này tới lần khác tại thời gian này. Bất quá đối với tại Hải tộc, Lục Trần mặc dù không có ác cảm, nhưng tuyệt đối không có hảo

cảm! Cửu Huyền môn cất ở đây chút năm, ngắn thì trăm năm, lâu là hai ba trăm năm, Hải tộc tất nhiên sẽ hưng binh xâm phạm biên giới! Nghiêm trọng nhất một lần, Hải tộc một đường quét ngang, tướng lúc ấy Vân Linh đại lục bên trên quốc gia, chiếm đoạt hơn phân nửa, càng là tùy ý đồ sát Vân Linh đại lục sinh linh, nếu không phải Vân Linh đại lục quái vật khổng lồ Thiên Hà phái ra tay, toàn bộ Vân Linh đại lục, cũng có thể luân hồi.

Có thể nói, Vân Linh đại lục nhân tộc cùng trên biển Đông Hải tộc, là thù truyền kiếp!

Mặc kệ nội bộ như thế nào tranh đấu, một khi Hải tộc đột kích, đều sẽ đồng tâm hiệp lực, tướng Hải tộc đuổi ra ngoài.

Tính toán thời gian, cũng đến.

Lục Trần mặc dù có chút kỳ quái, cuối cùng không muốn quá nhiều, cái kia phương diện sự tình, không phải hấn cái này ngay cả Thái Khí cửu trọng đều không có người tu luyện, có thể chậm đến.

Lúc này, Lục Trần đi theo Tề Vân Thiên cùng Diệp Linh Vân leo lên, từ thanh bào người tu luyện trên thân bay vọt ra phi thuyền.

Đầy trời sóng gió, nhất trọng tiếp nhất trọng, chỉ thấy phi thuyền chở đám người, từ Cửu Huyền môn rời đi!

Đứng tại phi thuyền bên trên, Lục Trần nổi lòng bay tứ tung —— Hải tộc, Hải tộc, đến tột cùng là thế nào tồn tại?

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

17 1, Ma Giáo mưu đồ

Cùng một thời gian, Thiên Bàn sơn mạch chỗ sâu một cái sơn động bên trong.

Một mặt âm trầm Yến Thánh Minh, một ngậm lại một ngậm hô hấp thổ nạp. Ngày đó lão chương môn đột nhiên xông ra, để bọn hấn Hình Luật đường một mạch trừ tính, đều hóa thành hư không.

Cái này còn không nói, nhất là Quách Vân Hưng chết, đối Yến Thánh Minh đã kích cực lớn.

Yến Thánh Minh là một đứa cô nhi, là Quách Vân Hưng đem hấn mang lên Cửu Huyền môn, cho hấn ám no sinh hoạt, cho hấn tu luyện tư cách! Cùng nói Quách Vân Hưng là hấn sư tôn, không bằng nói Quách Vân Hưng là phụ thân của hấn, tới càng thêm chuẩn xác một chút. Thế nhưng là Quách Vân Hưng chết rồi, Yến Thánh Minh một thân bạo rạp cửu hận, lập tức xông ra.

Hấn hận lão chương môn, hấn hận Tề Vân Thiên, Diệp Linh Vân —— càng hận hơn Lục Trần.

Hấn thấy, Lục Trần liền là lần trước tranh đấu máu chốt. Nếu như không có Lục Trần, bọn hấn có thể triệu tập càng nhiều lực lượng, trấn áp Diệp Linh Vân! Một khi trấn áp Diệp Linh Vân, Tề Vân Thiên liền phải ngoan ngoan đi vào khuôn khổ, liền xem như lão chương môn lại giết ra đến, cơ hội cũng bọn hấn trong tay.

Thế nhưng là đây hết thấy đều là bởi vì Lục Trần —— nghĩ đến nơi này, Yến Thánh Minh diện cơ nhảy lên, đôi mắt bên trong sát khí, tùy ý bay bùng lên.

Một thân lạnh thấu xương khí tức, lưu chuyển không chừng, Yến Thánh Minh ngẩng đầu tê mình: "Lục Trần, ta Yến Thánh Minh thề, từ đây về sau, có người không có ta, có ta không có người!" Hừ một tiếng, từng đạo lưu chuyển kiếm quang, tùy ý bay tứ tung, đem hấn ẩn thân sơn động, cắt chém đến rơi ra vỡ vụn, cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Lúc này.

Yến Thánh Minh lông mày phong có chút nhảy lên, một sợi oanh minh ra kiếm quang, thẳng đến phía trước hư không bắn đi.

Chỉ thấy hư không bên trong, một tay nắm đưa ra ngoài, cùng hấn bay vọt đi ra kiếm quang hung hăng đụng vào nhau! Vừa đối mặt về sau, kiếm quang vỡ nát.

Yến Thánh Minh thân hình nhảy vọt, nghiêm nghị nói: "Ai!"

Một thân cuồng bạo khí tức, lập tức nhảy lên tới trạng thái đỉnh cao nhất. Từng sợi vòng quanh hấn chuyển động mát lạnh kiếm quang, lít nha lít nhít, phảng phất giống như Mạn Thiên Hoa Vũ đón phía trước hung hăng đánh đi.

Lại không nghĩ, bàn tay kia chỉ là có chút run rẩy một chút.

Từng sợi càn thấy hung hãn kỳ quang, liên tục không ngừng chấn động. Yên Thánh Minh oanh bắn đi ra kiếm quang, tại chỗ vỡ nát, hung hãn lực lượng phản chấn tới, Yên Thánh Minh kêu rên một tiếng, thân thể lắc lư mấy lần, cuối cùng vẫn ngồi sập xuống đất, không khỏi kinh hãi nhìn chăm chăm, từ hư không bên trong đi ra người áo đen: "Người là ai?"

Người áo đen khí tức rất mạnh, cường hoành trình độ, liền xem như cùng bị lão chương môn chụp chết áo bào đen lão giả, cũng chưa chắc có thể so sánh hãn mạnh!

Người áo đen cười nhạt một tiếng: "Ta là ai? Ta đương nhiên là tới giúp ngươi người!"

Yên Thánh Minh thân thể, hung hãn run rẩy mấy lần, nói: "Ngươi là Hắc Liên giáo người tu luyện."

Người áo đen lại cười: "Tính ngươi không ngu ngốc, ta chính là từ Hắc Liên giáo Thánh sư."

Yên Thánh Minh hai tròng mắt trừng mắt.

Người áo đen lau lau ngực, phảng phất giống như cảm ứng được cái gì đồng dạng, xùy một tiếng, nói: "Cùng ngày, kia lão cầu kiếm, thật đúng là lợi hại! Bản sư mạng nhỏ, kém chút liền bàn giao tại hãn trong tay."

Yên Thánh Minh đôi mắt bên trong chấn kinh càng nhiều một chút.

Người áo đen nói: "Chuyện của ngươi, bản sư đều biết, ngươi sư tôn chết thảm tại Tề Vân Thiên trong tay, mà chính ngươi lại suýt chút nữa bị Lục Trần xử lý, các ngươi sư đồ hai người thù, đều hãn là tính tại Tề Vân Thiên Lục Trần cái này một đôi sư đồ trên thân."

Yên Thánh Minh quơ nắm đấm của mình, một quyền hung hãn đập xuống đất.

Hung ác bá đạo lực quyền, mạnh mẽ đâm tới, ngạnh sinh sinh tương mặt đất oanh ròi ra vỡ vụn, nổ tung từng đầu vỡ vụn khe hở.

"Đều là bọn hãn!" Yên Thánh Minh hai tròng mắt, lập tức đỏ lên, "Ta Yên Thánh Minh không giết bọn hãn, thề không làm người."

Người áo đen truyền ra trầm thấp tiếng cười: "Ngươi hận bọn hãn, bản sư cũng hận bọn hãn, đã chúng ta mục đích đồng dạng, vì cái gì không liên thủ đâu?"

Yên Thánh Minh diện cơ nhảy lên mấy lần.

Thân là người tu luyện, lại há có thể không biết Hắc Liên giáo? Hắc Liên giáo không chỉ là tại Trần quốc khuấy gió nổi mưa, liền xem như tại toàn bộ Vân Linh đại lục, cũng là xú danh chiêu lỵ tồn tại.

Hãn bản năng muốn cự tuyệt.

Thế nhưng là vừa nghĩ tới lấy mình trước mắt thực lực, căn bản cũng không phải là hai cái này bên trong bất luận cái gì một cái đối thủ.

Bên trong trong lòng cuộn cuộn ý niệm, điên cuồng xông ra.

Suy đi nghĩ lại, Yên Thánh Minh giương mắt lên nhìn, cùng người áo đen thâm thúy ánh mắt đụng vào nhau, gần từng chữ một: "Ngươi cần ta làm cái gì?"

Người áo đen đôi mắt bên trong nhiều một chút ý cười, nói: "Gia nhập Thánh giáo."

Cái này một lần, Yên Thánh Minh thật chần chờ.

Cùng Hắc Liên giáo hợp tác có thể, nhưng là trở thành Hắc Liên giáo Ma đồ, hãn không tình nguyện.

Thế nhưng là hãn không vào Hắc Liên giáo, lại dựa vào cái gì đi cùng Lục Trần Tề Vân Thiên chống lại, chỉ thấy Yên Thánh Minh ánh mắt lấp lóe mấy lần: "Vào Hắc Liên giáo, có chỗ tốt gì."

Người áo đen đôi mắt bên trong ý cười thời gian dần trôi qua nhiều hơn.

Yên Thánh Minh không thể so với cái khác người tu luyện, cái khác người tu luyện luyện đến cảnh giới này, thực lực cố nhiên có một ít, nhưng có một cái tính một cái, tinh tiến tốc độ, cũng không sánh nổi Yên Thánh Minh, nếu là có thể tướng Yên Thánh Minh kéo vào Hắc Liên giáo, đối với người áo đen, tuyệt đối là một cái không nhỏ trợ lực.

Đương lúc này, người áo đen lạnh nhạt nói: "Chẳng những có chỗ tốt, mà lại phi thường lớn, bản giáo thực lực, ngươi chắc là biết đến, chỉ cần ngươi gia nhập Thánh giáo, lấy tư chất của ngươi, nhất định đạt được trọng dụng, đột phá Ngưng Đan trước kia tài nguyên tu luyện, sẽ thiếu sao? Nếu như ngươi tu vi, năng đi đến uẩn linh cực hạn, bản giáo cũng sẽ đưa tặng ngươi một cái đột phá Ngưng Đan cơ duyên!"

"Nếu như ngươi tu vi có thể đi vào một bước cường đại, ngươi liền có thể từ Vân Linh đại lục dạng này tiểu địa phương đi ra ngoài, đi Thánh giáo tổng

đàn, lĩnh ngộ càng cường đại truyền thừa!"

"So sánh với, Trần quốc một tít này địa phương, đây tính toán là cái gì?"

"Chỉ cần ngươi có thực lực, ngươi có tiềm lực, đã làm cho bản giáo Đại Lực bồi dưỡng."

Người áo đen trầm giọng nói.

Yến Thánh Minh ánh mắt chuyển động mấy lần: "Vậy ta hiện tại phải làm gì?"

Người áo đen cười, đôi mắt bên trong đáng tuổi cười càng ngày càng cường thịnh, nói: "Quả nhiên là một người thông minh! Cái này trên thế giới, chưa hề đều không có com trưa miễn phí, hết thấy đều cần người đi tranh thủ! Ngươi muốn Thánh giáo vì ngươi mở rộng cánh cửa tiện lợi, không thể dựa vào tư chất, còn phải chứng minh giá trị của ngươi!"

"Hiện tại liền có một chuyện, chờ lấy ngươi đi làm."

Yến Thánh Minh lông mày phong hơi nhíu lại, mơ hồ ở giữa, tựa hồ đã đoán được là chuyện gì.

Người áo đen chấp hai tay sau lưng, đi đến Yến Thánh Minh trước người, nói: "Ngay tại vừa mới, Tề Vân Thiên Diệp Linh Vân cùng Lục Trần, đều đã bị Thiên Cực Môn mang đi, tiến về Đông Hải Thanh Long đảo, đối kháng Hải tộc xâm lấn! Bọn hắn vừa đi, bản sư có lòng tin tuyệt đối, tin tưởng bọn họ không về được! Mà lúc này đây, các người Cửu Huyền môn truyền thừa liền trống rỗng."

"Ngươi thân là Cửu Huyền môn người, tu luyện chính là Cửu Huyền môn chính tông Hỗn Nguyên chân khí, hơn nữa còn là thế hệ này Đại sư huynh, chính là chính thống nhất truyền nhân!"

"Lấy ngươi chân khí, lại tăng thêm bản sư cùng bản giáo cái khác thực lực hợp lực, chưa hẳn không thể lại mở bí cảnh truyền thừa!"

"Việc ngươi cần sự tình, liền là những này!" Người áo đen nhàn nhạt nói.

Yến Thánh Minh đôi mắt có chút rung động, nói: "Rất hiển nhiên lần này, cái khác các môn tướng bọn hắn đòi Cửu Huyền môn, cũng là mưu đồ Truyền Thừa Bí Cảnh, như thế nào lại tranh đến qua bọn hắn?"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: 172, Thanh Long đảo

Người áo đen trong lời nói tràn ngập khí tức khát máu, điềm nhiên nói: "Liền là để bọn hắn tranh đầu rơi máu chảy, bản giáo mới có thể từ đó mưu lợi bất chính, cảm tới Cửu Huyền môn truyền thừa!"

Yến Thánh Minh ánh mắt lấp lóe mấy lần, nói: "Ta minh bạch!"

Người áo đen cười ha ha một tiếng: "Chỉ cần tướng truyền thừa cảm tới, ngươi chính là một cái công lớn, nhất định sẽ có phần thưởng phong phú hơn chờ ngươi! Như vậy, bản sư tại trịnh trọng hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng hay không gia nhập bản giáo?"

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong lãnh quang liên tục ba động mấy lần, nói: "Ta nguyện ý!"

Người áo đen nhẹ gật đầu, nói: "Hoan nghênh ngươi gia nhập Thánh giáo, như vậy hiện tại, ngươi theo bản sư, tiến đến yết kiến bản giáo tại Trần quốc đà chủ!"

"Tin tưởng, ngươi sẽ có một chút không tương tượng được thu hoạch!"

Đang khi nói chuyện, người áo đen thân hình lướt lên, phảng phất giống như một tia chớp màu đen hướng phía bên ngoài vọt lên đi.

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong tinh quang càng thêm sáng chói, theo sát bên kia. Hắn hiện tại liền là một cái muốn chết đuổi người, mà Hắc Liên giáo liền là hắn sau cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Một bên khác!

Lục Trần Tề Vân Thiên cùng Diệp Linh Vân đứng tại phi thuyền bên trên, phi thuyền chạy với tốc độ cực nhanh!

Ngày đi vượt qua chín ngàn bên trong, cho dù Cửu Huyền môn khoảng cách Đông Hải Thanh Long đảo, không hạ chín vạn dặm, nhưng vẫn tại thứ mười ngày giữa trưa, liền đã tới Đông Hải Thanh Long đảo. Thanh Long đảo chiếm cứ tại trên biển Đông, nam bắc hẹp dài, đông tây hai cánh hồ ra son mạch, kéo dài đến hải dương chỗ sâu, toàn bộ nhìn, giống như là nằm ngang trên mặt biển một đầu Chân Long, cho nên được Thanh Long đảo chỉ danh. Mà tại Thanh Long ở trên đảo, thế hệ cư trú một cái tu luyện gia tộc, tên Nam Cung! Bởi vì khai sáng Nam Cung gia tộc đời thứ nhất tiên tổ, liền là từ phía trên cực cửa đi ra người tu luyện.

Tăng thêm Thanh Long đảo cô treo hải ngoại, bốn phương tám hướng, số ngàn dặm trong vòng, chớ nói hòn đảo, liền xem như đá ngầm đều không có một cái, ở vào vô cùng trọng yếu chiến lược chỗ xung yếu chi địa, cho nên ngự biển minh, liền đem tổng bộ thiết lập tại nơi này, dùng cái này chống lại Hải tộc đại quân.

Đồng thời, Thanh Long đảo bởi vì đặc biệt vị trí địa lý, nơi này cũng là thế lực khắp nơi trạm trung chuyển. Thiên Cực Môn, giấu thần môn, đằng vân cửa, đều tại nơi này sắp đặt trụ sở. Mười mấy năm trước, Cửu Huyền môn cũng có, chỉ là về sau Sơn môn thực lực yếu ớt, bất lực tranh đấu Đông Hải lợi ích, cũng liền từ bỏ.

Mà hiện tại, Lục Trần Diệp Linh Vân cùng Tề Vân Thiên, liền ra hiện tại giấu thần môn trụ sở. So với cái khác hai môn, Cửu Huyền môn tối thiểu cùng giấu thần môn trong đó một mạch, quan hệ không phải bình thường. Đồng thời Tề Vân Thiên bọn họ chạy tới, trước tiên, liền bị bọn hắc người quen Dịch công hơi nhận lấy. Cùng vài ngày trước so sánh, Dịch công hơi khí tức, cường hoành quá nhiều, mặc dù tu vi không có tăng lên, nhưng là một thân lạnh thấu xương khí tức, so sánh với cùng ngày cường hoành không ít.

Nhìn ra được, lão chương môn cho hắc đạo khí mạnh vỡ, sự giúp đỡ dành cho hắc phi thường lớn.

Hai bên gặp mặt, Dịch công hơi đầu tiên biểu đạt đối lão chương môn tiếc hận, sau đó liền đem Lục Trần Diệp Linh Vân an bài tại giấu thần môn trụ sở trong phòng khách.

Về phần Tề Vân Thiên, thì cùng Dịch công hơi một chút lên, tiến về trụ sở liên minh. Mặc kệ sao nói, Tề Vân Thiên nguyên lai cũng là nhất môn chi chủ, tuy nói Cửu Huyền môn không tại, cần thiết chương trình còn muốn đi.

Liên tiếp tốt mấy ngày, đều tại phi thuyền bên trên, tinh thần khó tránh khỏi có chút mệt mỏi. Đến khách phòng về sau, Lục Trần mặc kệ ba bảy 21, nằm xuống liền ngủ! Mặc kệ lần này Đông Hải chuyển đi, sẽ có dạng gì nguy cơ chờ lấy hắc, hắc đầu tiên muốn để mình khôi phục thực lực đến trạng thái đỉnh cao nhất! Như thế mới có thể đối mặt các loại chuyện có thể xảy ra.

Lục Trần cũng không phải đồ đàn, thêm nữa Tề Vân Thiên đề điểm qua. Hắc cũng biết, một ít người vì Cửu Huyền môn Truyền Thừa Bí Cảnh, nhất định sẽ điên rồi đồng dạng ám toán bọn hắc.

Cho nên, có thể làm liền là đem hết toàn lực làm tốt chính mình, lấy bất biến ứng vạn biến!

Chống nổi cái này không đến hơn nửa tháng, liền tốt.

Về sau? Lục Trần lòng mây phong có chút giờ lên, hắc mặc dù không biết, ngày đó lão chương môn nói Diệp Linh Vân phụ thân bài xuất người tới, sẽ đem nàng đưa đến đi đâu, nghĩ đến hắc là một cái mười phần không tầm thường địa phương! Càng quan trọng hơn là, Lục Trần cũng có thể đi theo đi qua, thấy chút việc đời, lãnh hội một chút, Vân Linh đại lục bên ngoài thế giới, đến tốt cùng là dạng gì một cái địa phương? Đến tốt cùng là dạng gì địa phương, mới có thể đem đối với Lục Trần mà nói, rộng lớn vô ngần Vân Linh đại lục, chỉ coi làm một cái vắng vẻ bán đảo!

Lục Trần nổi lòng bay tứ tung thời điểm, lập tức ngủ.

Có đôi khi, ngồi điều tức, có lẽ cũng có thể khôi phục, nhưng cuối cùng không kịp mỗi một về sau giấc ngủ!

Thời gian từng giờ từng phút đi qua —— mặt trời chiều ngã về tây, trên ánh trăng đầu canh, tiếp theo nắng sớm tờ mờ sáng, húc nhật đồng thăng!

Hôm sau, sáng sớm ở giữa. Lục Trần tỉnh lại, nghe phía bên ngoài truyền đến từng tiếng hô quát thanh âm, trong lòng hơi động một chút, đẩy ra khách phòng cửa.

Hắc ở lại địa phương, liền là một cái tứ phía vây kín, cao có hai tầng đình viện. Từ trên xuống dưới, ở đều là giấu thần môn đệ tử.

Đương nhiên, hiện tại cũng có ngoại lệ, cái kia chính là Lục Trần cùng Diệp Linh Vân, về phần Tề Vân Thiên trụ hay không trụ tại nơi này, vậy liền không rõ ràng. Vừa mới thối lui cửa phòng, liền là một ngum mát lạnh khí tức, đập vào mặt. Lục Trần tinh thần chấn động, chỉ thấy ba trương khoáng đạt viện lạc ở giữa, hai đạo thân hình, bốn đầu xê dịch, hoặc là dao quang lao nhanh, hoặc là Kiếm pháp lưu chuyển, huu huu huu, phốc phốc phốc, liên tục không ngừng chấn động thanh âm, từ bọn hắc trên thân bạo liệt ra! Lục Trần lòng mây phong có chút giờ lên, cái này hai người hắc cũng không xa lạ gì, liền là ngày đó tại Thánh Tuyết cung, từng có tiếp xúc, đi theo Lôi Bạch Tiết Sơn, cùng đi theo Từ Xuyên, cái kia bị mình đánh bại Gordon.

Cùng Lục Trần đã tiến giai hải khí bát trọng khác biệt.

Bọn hắc hiện tại, bất quá là hải khí ngũ trọng cảnh giới cực hạn người tu luyện. Từ nơi này liền có thể nhìn ra, bọn hắc cùng Lục Trần chênh lệch, đã lớn

đến truy không lên trình độ.

Lục Trần nhìn thấy giữa sân kịch chiến hai người, trong lòng một hồi lâu trêu tức, thử nghĩ lúc kia, mọi người còn tại cùng một cái xuất phát chạy tuyến thượng, nhưng là hiện tại, chênh lệch cái này bao lớn.

Ngay tại lúc này!

Trong sân, một đạo bay bổng lên đảo quang lưu chuyển không chừng!

Ông một tiếng đi qua.

Sáng chói đảo quang, liên tục ba động, ngạnh sinh sinh tương kiếm quang oanh vỡ nát. Gordon kêu rên một tiếng, thân thể lớn như vậy, hoàn toàn không bị khổng chế bay rớt ra ngoài, phốc, một cước rơi vào sân bãi bên ngoài.

Hắn đã thua!

Gordon một mặt bị đè nén, hung tợn trừng mắt Tiết Sơn.

Mà Tiết Sơn lau lau sáng loáng quang ngói sáng trán, cười ha ha: "Cao sư đệ, đa tạ!" Nói đến nơi này, gia hỏa này hai con to lớn tròn mắt, rơi vào đứng tại công Lục Trần trên thân, một mặt kinh hi, "Lục sư huynh, người tới rồi."

Hắn dạng này một hô.

Ở đây người tu luyện ánh mắt, không hèn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân.

Có chán kinh, có nghi hoặc, có đăm mực, đương nhiên cũng không thiếu được ghen ghét cùng cừ hận!

Lục Trần trong lòng hơi động một chút, thuận cái kia đạo bao hàm hận ý ánh mắt quét đi, đôi mắt bên trong ánh sáng, phảng phất giống như thực chất phun ra.

Liên nghe rên lên một tiếng, từ Gordon miệng bên trong truyền tới. Cái thằng này thân hình bất ổn, kém chút ngã ngồi dưới đất, khuôn mặt không nói ra được khó coi. Nghĩ phát tác, lại không dám! Mười vài ngày trước sự tình, đã sớm truyền ra, trước mặt cái này Lục Trần chính là đánh giết uẩn linh, đều không chút nào nương tay tuyệt thế hung nhân, thực lực không nói ra được hung tàn.

Mà hiện tại, vèn vèn chỉ là một đạo ánh mắt, liền đâm đến hắn tâm thần đại loạn!

Gordon lại là phần nộ, lại là sợ hãi, càng là tuyệt vọng, mấy tháng không thấy, người này trước mặt, chạy tới bức này hung hãn tình trạng, mà hắn —— còn đang vì hái khí lục trọng phần đầu!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: 170 mười ba, sự tình có kỳ quặc

173

Gordon tâm tình hết sức phức tạp, cả khuôn mặt đã là bắt đầu vặn vẹo, trùng điệp hừ một tiếng, quay người rời đi!

Lục Trần không có nhìn nhiều hắn một chút, dạng này sâu kiến nhân vật, há có thể đặt ở trong mắt của hắn, xoay chuyển ánh mắt rơi vào Tiết Sơn trên thân, mỉm cười nói: "Tiết sư đệ."

Tiết Sơn một hồi lâu thôn thức, bất quá hắn cùng Gordon không đồng dạng. Gordon đôi mắt bên trong, chỉ có ghen ghét, trong ánh mắt của hắn có lại là bằng phẳng chi sắc, cùng một cỗ nhuệ khí! Nhìn thấy Lục Trần tiến bộ, mới có thể minh bạch thiếu sót của mình, một nháy mắt về sau, tâm tình của hắn càng thêm bình thường trở lại, nói: "Thật không nghĩ tới, lại tại Thanh Long đảo gặp nhau."

Nói đến nơi này, Tiết Sơn lại nói: "Càng không có nghĩ tới, sư huynh đã xông ra lớn như vậy tên tuổi, mà ta Tiết Sơn vẫn như cũ giầy dựa tại hái khí ngũ trọng!"

Lục Trần mỉm cười: "Người có khác biệt gặp gỡ, không nói chính xác, tại Lục mỗ xem ra, sự đệ chi cần chịu cố gắng, cuối cùng sẽ có một ngày, cũng sẽ đạt tới một cái không giống bình thường độ cao."

Tiết Sơn cười ha ha: "Ta cũng là cho là như vậy."

Đúng lúc này, một tiếng dồn dập tiếng rít, từ bầu trời truyền đến, một cái phảng phất giống như Lôi Bạo sóng âm, vang vọng phương này đình viện: "Giấu thần môn đệ tử nghe lệnh, lập tức tiến về Thanh Long đường!"

Trong lúc nhất thời, trong đình viện người tu luyện, nhao nhao vọt ra! Hoặc là gánh vác trường kiếm, hoặc là vai khiêng lưỡi đao, tề tụ một đường, liền ngay cả vừa rồi đi Gordon, cũng đi ra! Cùng lúc đó, Diệp Linh Vân thân hình lác lác, ra hiện tại Lục Trần bên người. Ở đây tu luyện ánh mắt không hèn mà cũng rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, từng cái trong ánh mắt nhiều chút ba động kỳ dị. Bất quá rất nhanh, từng cái lại tự lấy làm xấu hổ, thu hồi ánh mắt! Cùng Diệp Linh Vân loại này, mỹ danh lan xa, danh liệt Trần quốc bốn Đại tiên tử đứng đầu người đứng chung một chỗ, áp lực của bọn hắn phi thường lớn, hăm mộ đồng thời, lại không dám sinh ra nửa điểm khinh nhờn chi tâm.

Dù sao, Diệp Linh Vân chính là Uẩn Linh cảnh giới cường giả. Mà lại nâng trên thân lập loè lên khí tức, cũng không phải cái khác Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện có thể so sánh.

Nàng quá mạnh, mạnh đến mức để bọn hắn không dám nhìn nhiều.

Tức chính là lần này, ra hiện tại chúng giấu thần môn đệ tử trước đó một tôn Uẩn Linh cảnh giới, gánh vác trường kiếm áo bào đen thanh niên, cũng là ánh mắt co rút lại một chút, nói: "Diệp sư muội!"

Diệp Linh Vân nhìn thoáng qua, nói: "Tôn sư huynh, tiểu muội cùng sư đệ mới tới Thanh Long đảo, còn không biết Thanh Long đường tại nơi đó, còn xin hỗ trợ mạng dẫn đường."

Tôn Kính Hồ nhẹ gật đầu, nói: "Đây là Tôn mỗ hắn là ——" ánh mắt quét ngang ra ngoài, quát, "Còn có không có người khác?"

Chúng đệ tử nhao nhao nói: "Đều đến!"

Tôn Kính Hồ nhẹ gật đầu, nói: "Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền đi Thanh Long đường nghe lệnh, lần này mình chủ triệu tập các cửa, cùng Trần quốc thế lực khắp nơi, tề tụ Thanh Long đường, chỉ sợ là có đại sự muốn an bài! Các ngươi phải tất yếu tinh táo một chút, hiểu chưa? Trận chiến này, cố gắng chính là các ngươi nhân sinh bước ngoặt!"

Chúng giấu thần môn đệ tử trên thân, đều là nhao nhao khí phách, liên tục không ngừng ba động, tại chỗ thật hưng phấn.

Tôn Kính Hồ nói: "Xuất phát!"

Ra lệnh một tiếng, chúng giấu thần môn đệ tử, nhao nhao đi theo phía sau hắn, đập trên hư không, hướng phía phía trước gấp rút chạy tới.

Diệp Linh Vân cùng Lục Trần đi theo chúng giấu thần môn đệ tử sau lưng, nhỏ giọng nói: "Chuyện lần này quá mức kỳ hoặc một chút, có chút cổ quái, sư đệ, cần phải phải cẩn thận một chút."

Lục Trần cũng cảm thấy chuyện khác biệt chỗ tầm thường.

Cái này cũng quá đúng dịp.

Lục Trần cùng Diệp Linh Vân chân trước vừa tới, chân sau hành động liền muốn bắt đầu.

Đây là chuẩn bị cán cái gì?

Bất quá Lục Trần trên mặt bất động thanh sắc, nhẹ gật đầu, đi theo giấu thần môn đệ tử, gấp rút chạy tới! Một đường chạy vội không hạ vài dặm, đi vào Thanh Long trong đảo cao nhất trên một ngọn núi.

Nơi này cũng là Thiên Cực Môn trụ sở!

Thanh Long đường, ngay tại nơi này.

Lớn như vậy một ngọn núi, tại sườn núi chỗ mở ra phương viên không hạ hai mươi trượng quảng trường. Quảng trường cuối cùng, tới gần vách núi vị trí, xây dựa lưng vào núi, đứng vững mấy tầng viện lạc.

Giờ phút này, viện lạc cạnh ngoài, đứng vững một tòa đình nghỉ mát, đình nghỉ mát bên trên treo một phương tám biển, chính là Thanh Long đường, ba cái rồng bay phượng múa chữ lớn.

Mà trong lương đình, tới trước mấy người. Một người cầm đầu, một thân thanh bào, chính là Thanh Y Kiếm Khách, tuấn thanh! Liên tiếp hắn, ngồi một cái khuôn mặt tuấn lãng áo lam thanh niên, không phải người khác, chính là Lục Trần gặp qua một lần Nam Cung Vũ, chỉ là so với trước đây, hắn hiện tại đã thành tựu uẩn linh, lăm lăm khí tức ba động, không giống bình thường. Cái thẳng này ánh mắt, cách đám người, một chút liền rơi vào Diệp Linh Vân trên thân. Đôi mắt bên trong nóng bỏng chỉ sắc, không những không có giảm bớt, ngược lại càng lộ vẻ nóng rực.

Diệp Linh Vân lông mày phong hơi nhũn lại, trên mặt lộ ra vẻ không thích.

Lục Trần tướng đối phương ánh mắt nhìn ở trong mắt, bên trong trong lòng gọn sóng kinh lược, gia hỏa này, rắc tâm không tốt.

Cùng lúc đó, Nam Cung Vũ ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, đôi mắt bên trong thâm ý, không còn che giấu.

Lục Trần diện cơ, có chút nhảy lên mấy lần.

Hai người ánh mắt lập tức đụng vào nhau, lại lập tức tách ra.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong lòng lên chút cẩn thận. Chuyện lần này, chỉ sợ sẽ không như vậy đơn giản.

Đồng thời, Lục Trần ánh mắt quét về phía trong lương đình người khác. Liếc nhìn lại gương mặt quen, xem như không ít —— tỉ như ngồi ở Nam Cung Vũ phía dưới, đã thành tựu uẩn lĩnh Mạc Lâm Phong cùng Tiểu Thiên Phương! Còn tỉ như, đứng tại hai tôn uẩn lĩnh về sau Anh Vi cùng Hoa Tinh, cùng với khác cùng bọn hắn quần áo đồng dạng người tu luyện, hai người này dù chưa thành tựu uẩn lĩnh, nhưng chạy tới hái khí Đại viên mãn cực sâu cảnh giới, cho bọn hắn thời gian, không cần đến một hai năm, cũng có tiến giai uẩn lĩnh khả năng.

Còn có, ngồi ở một bên khác tuần thanh bên trái Lôi Bạo cùng Từ Xuyên.

Hai vị này vốn chính là Thập Phương Anh Kiệt danh sách năm vị trí đầu tồn tại, càng là giấu thần môn Kỳ Lân song kiệt, tu vi tư chất, tương đương không tầm thường, trước mắt cũng đều là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện.

Chúng giấu thần môn đệ tử, tại tôn Kính Hồ suất lĩnh dưới, đi đến phía sau bọn họ.

Lôi Bạo ánh mắt rơi vào Lục Trần cùng Diệp Linh Vân trên thân, trầm giọng nói: "Diệp sư muội Lục sư đệ, tới ngồi bên này."

Về phần Từ Xuyên, đôi mắt bên trong hàn quang, lấp lóe mấy lần, không biết lại suy nghĩ sự tình gì, từ đầu đến cuối treo một chút quỷ dị sắc thái.

Một bên khác Anh Vi ánh mắt có chút co rút lại một chút, tiến đến trước người Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện bên tai nói mấy câu. Tôn này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, lông mày phong có chút nhảy lên mấy lần, hai đạo tinh quang tùy ý ánh mắt, nhìn thoáng qua Diệp Linh Vân, về sau rơi vào Lục Trần trên thân. Một cổ không còn che giấu lắng sâu, âm vang nổ tung.

Lục Trần trong lòng cảnh giác, không còn che giấu bạo phát đi ra.

Cái này từng cái gì đó quái lạ, tuyệt đối có gì đó quái lạ!

Mà lại để Lục Trần tâm thần nghiêm nghị chính là, Tề Vân Thiên cùng Dịch công hơi đều không tại —— chuyện này, từ trong ra ngoài, đều lộ ra mùi vị âm mưu.

Lục Trần nhin không được nhìn Diệp Linh Vân một điểm.

Diệp Linh Vân thần sắc lạnh nhạt nhẹ gật đầu, thuận Lôi Bạo bên người chỗ ngồi xuống, nhỏ giọng nói: "Yên lặng theo dõi kỳ biến, xem bọn hắn đùa nghịch hoa chiêu gì!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Một trăm bảy mươi bốn, dương mưu

174

Lục Trần ánh mắt có chút lơ đãng, nhìn lướt qua người khác! Nơi này còn có cái khác người tu luyện, những người này thực lực đều là hái khí Đại viên mãn, mà lại đại bộ phận đều không xa lạ gì, tỉ như lần trước tại Thánh Tuyệt cung chỉ thấy qua Thiên Lộc son trang Bạch Hạc Minh, còn tỉ như Dã Lang bang vị kia từ năm hơn thủ hạ, cứu nhà mình vẫn bố trí người tu luyện.

Còn tỉ như người khác.

Những người này mặc dù cũng xếp vào trên chỗ ngồi, nhưng là thẹn cư vị trí cuối.

Bọn hấn ánh mắt, nhìn lướt qua Lục Trần cùng Diệp Linh Vân, đôi mắt bên trong mang theo kỳ dị sắc thái, cuối cùng vẫn là chưa hề nói cái gì.

Chính lúc này, Diệp Linh Vân mở miệng nói, hỏi: "Chu sư huynh, sư tôn ta đâu?"

Nàng hỏi như vậy, Lôi Bạo cũng đã hỏi: "Đúng rồi, còn có ta giấu thần môn Dịch sư huynh đâu?"

Tuần thanh không chút hoang mang, mỉm cười nói: "Tê sư huynh cùng Dịch sư huynh, có khác nhiệm vụ, tạm thời không qua được! Coi như bọn hấn không tại, cũng không có quan hệ, có chứ vị ngồi ở đây, đồng dạng có thể hoàn thành!"

Hắn nói như vậy, Nam Cung Vũ cười: "Hôm qua, ta Nam Cung gia hạ tuyến, tìm được một cái vô cùng trọng yếu tình báo."

Chúng người tu luyện ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào hắn trên thân, nói: "Lại là dạng gì trọng yếu tình báo?"

"Đúng vậy a, Nam Cung sư huynh mau nói đi! Những này thời gian, xem như nghẹn mà chết, bị bọn này Hải tộc áp bách —— hừ, trước kia chuyện chưa từng có!"

"Ta đạo, đã sớm đối khát khó nhịn!" Đẳng vân cửa hai tôn Uẩn Linh cảnh giới bên trong, người mặc lửa bào uẩn linh, hai con lẳng sâu đôi mắt, phun ra từng sợi kỳ quang, từ hấn trên thân nở rộ một sợi cực kì mãnh liệt ba quang, lăm lăm dao quang, không cảm được phát ra. Một đám đẳng vân cửa đệ tử, trên mặt nhao nhao lộ ra vẻ lăm lăm.

Lúc này, Nam Cung Vũ trầm giọng nói: "Là như vậy, có một ít Hải tộc nuôi dưỡng Hải yêu, vây quanh Thanh Long đảo đẳng sau, mưu đồ làm loạn, tựa hồ là chuẩn bị chặt đứt chúng ta đường lui, về sau liên hợp cái khác Hải tộc lấy tứ phía vây kín chi thuật, tướng chúng ta Thanh Long ở trên đảo trên dưới hạ tất cả người tu luyện, vây chết tại nơi này!"

Lời vừa nói ra!

Chúng người tu luyện, lại phát nổ: "Bọn này không biết chết sống Hải yêu, thật sự là xảo trá a, nếu không phải người Nam Cung gia phát hiện, vậy chúng ta thật sự có khả năng bị vây chết tại nơi này!"

"Nói đi, muốn chúng ta làm thế nào!"

Nam Cung Vũ trầm giọng nói: "Ta Nam Cung gia, chỉ cung cấp tình báo, cụ thể làm thế nào, còn phải nghe Chu sư huynh."

Chỉ thấy tuần thanh đứng lên, trầm giọng nói: "Đạt được tình báo này thời điểm, các trước cửa bối phận, đã âm thầm định ra ba bước kế hoạch! Thứ nhất bước, đối phương đã vô thanh vô tức vây quanh chúng ta hậu phương, vậy chúng ta liền chặt đứt chi này một mình đường lui, hai cánh trái phải, cộng thêm Thanh Long đảo bản bộ, nối liền thành một đường, riêng phần mình điều động tinh anh, phủ kín đối phương đường lui, cùng ngăn cản đối phương có khả năng sẽ xuất hiện viện quân!"

"Bước thứ hai, cái kia chính là Đại Lực quét sạch phụ cận hải vực, diệt trừ hết thảy khả năng tồn tại tai họa ngầm! Phía trước đã bị Hải tộc chiếm lấy khu vực, chúng ta không xen vào, kia là các tiền bối, việc cần phải làm! Cho nên cái này bước thứ hai, lại lần nữa điều động một chi tinh anh tuần hành, Thanh Long đảo bốn phía diễn sinh ra đi vạ dặm hải vực, không thể cho đối phương thừa dịp cơ hội!"

"Về phần bước thứ ba —— liền là điều khiển hạch tâm lực lượng, giết tới bọn này Hải yêu ẩn thân chỗ, toàn diệt những này không biết chết sống đồ vật, một tên cũng không để lại, không cho bọn hấn nửa điểm cơ hội!"

"Đương nhiên, lần hành động này không giống bình thường, đối phương chỉ kia Hải yêu một mình, cũng có được Ngưng Đan cảnh giới tồn tại, cho nên lần này hành động, sẽ có ta Thiên Cực Môn Ngưng Đan tiền bối tùy hành xuất kích!" Tuần thanh ánh mắt chuyển động, từ chúng người tu luyện trên thân trượt đi qua.

Hoàn toàn một bộ, trí tuệ vững vàng đáng vẻ.

Chúng người tu luyện đôi mắt bên trong lộ ra chấn kinh chi sắc, lại hô lên: "Không tệ, rất không tệ —— cái này ba bước kế hoạch, đầu tiên đoạn sinh lực quân, sau đó trăm phía sau đường, cuối cùng tự chúng bao vây tiêu diệt, nhất định có thể đem bọn này không biết chết sống Hải tộc, diệt sát tại trong hải dương!"

"Sư huynh, còn chờ cái gì?"

"Sư huynh —— sư huynh, mau mau hạ lệnh đi!"

Lục Trần đứng tại Diệp Linh Vân sau lưng, thần sắc không thấy biến hóa. Âm mưu mùi vị tính toán, càng ngày càng nặng —— dù vậy, Lục Trần tâm tình vẫn như cũ rất bình tĩnh. Ngưng tụ hai loại chân ý, để Lục Trần có được tuyệt cường lòng tin!

Chớ nói Uẩn Linh cảnh giới tồn tại, coi như tuần thanh bậc này đã đột phá uẩn linh trung kỳ tồn tại, muốn giết hấn, đều không dễ dàng.

Lúc này, tuần xong ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân trên thân, cười: "Diệp sư muội, người thực lực không phải bình thường, mặc dù đột phá uẩn linh không lâu, nhưng là bình thường uẩn linh muốn làm sao người, không có như vậy dễ dàng, cho nên, cái này thứ nhất bước, Chu môn nghĩ xin sư muội, cùng cái khác sư đệ cùng một chỗ, phủ kín hai cánh trái phải, không cho cái khác Hải tộc cơ hội, như thế nào?"

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Ta đi qua có thể, nhưng là Lục sư đệ, phải cùng ta cùng một chỗ!"

Tuần thanh lông mày phong hơi nhíu, có chút không vui nói: "Sư muội, đây là chư vị tiền bối trước đó an bài tốt kế hoạch!"

Diệp Linh Vân thần sắc vẫn như cũ rất lạnh nhạt, nói: "Nếu như ngươi không đồng ý, vậy liền không có cái gì tốt nói! Cùng lắm thì, ngươi lấy ngự biến mình quyền lực, tương ta cùng Lục sư đệ nhốt lại! Nói không chừng —— ta còn phải cảm ơn ngươi đâu!"

Nàng ngược lại là rất hi vọng, tuần thanh làm như thế. Bởi như vậy, tối thiểu không cần xông pha chiến đấu, chịu đủ đám người này dùng chính đại quang minh dương mưu tính toán bọn hắn.

Một khi sau lưng nàng người tới —— Diệp Linh Vân đôi mắt bên trong hàn quang, không khỏi chuyển động.

Lục Trần thần sắc hơi động, trầm giọng nói: "Sư tỷ ở đâu, ta liền đến ở đâu!"

Tuần thanh thần sắc âm trầm, nhìn lướt qua ở đây cái khác người tu luyện. Mắt thấy bọn hắn không có nửa điểm phản ứng, đôi mắt bên trong ba quang hơi động một chút, trầm giọng nói: "Nếu như sư muội nhất định phải cùng Lục sư đệ cùng một chỗ, cũng thành! Bất quá cái này thứ nhất bước hành động, không có quan hệ gì với ngươi." Nói đến nơi này, trong lòng ngoan lệ, điên cuồng bộc phát: Đã ngươi yêu cầu, vậy liền như ngươi mong muốn! Đến lúc đó, tất nhiên sẽ để ngươi nhìn thấy ngươi bảo bối sư đệ, tận mắt chết tại trước mặt của ngươi, ai cũng cứu không được hắn! Khi đó, ngươi còn không ngoan ngoan tiến vào ta Thiên Cực Môn!

Tâm Niệm chuyển động, một nháy mắt về sau, khôi phục bình thường.

Diệp Linh Vân lạnh nhạt nói: "Không sao."

Tuần xong diện cơ nhảy lên mấy lần, nói: "Đã Diệp sư muội muốn chọn lựa chuyện khó khăn nhất, cũng được, vậy liền như nàng mong muốn! Bất quá, chư vị sư đệ còn phải học một ít Diệp sư muội không biết sợ tinh thần."

Ở đây người tu luyện đều không phải là đồ đàn, chỗ nào nhìn không ra trong đó chi tiết? Có ít người càng là được phía sau người chỉ điểm, cho nên tại tuần thanh nói như thế thời điểm, đám người đôi mắt bên trong trào phúng, nhiều một chút, tựa hồ đang nhìn hai cái người chết.

Theo sát lấy, tuần thanh không tiếp tục quản Diệp Linh Vân cùng Lục Trần, bắt đầu an bài cái khác người tu luyện, rồi xuống hẳn thứ nhất bước quân cờ! Trong đó, Thanh Long đảo bên trái hải vực, từ giấu thần môn tôn Kính Hồ suất lĩnh người tu luyện đóng giữ! Thanh Long đảo bên phải hải vực, từ đằng vân cửa vị kia người mặc lửa bào người tu luyện, suất lĩnh người tu luyện đệ tử đóng giữ!

Mà bước thứ hai quân cờ, thì có giấu thần môn Từ Xuyên suất lĩnh cái khác người tu luyện, đến phụ trách!

Về phần còn lại bước thứ ba, trực tiếp xuất kích vây quét Hải yêu hành động, không ngoài dự liệu bên ngoài, Diệp Linh Vân cùng Lục Trần tính ở trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Một trăm bảy mươi năm, vẫy yêu, một đoàn tinh khí triều dâng

175

Đội đến cái khác người tu luyện, nhao nhao lĩnh mệnh mà đi!

Còn sót lại tại trong lương đình, chỉ còn lại tuần thanh Mặc Lâm Phong Tiêu Thiên Phương, Nam Cung Vũ, Lôi Bạo, đằng vân cửa mang núi, còn có hai người liền là Diệp Linh Vân cùng Lục Trần, hết thấy tám người!

Lúc này, tuần thanh đôi mắt bên trong hàn quang nổ tung, nói: "Chờ đến cái khác sư đệ, nhao nhao vào chỗ, bản môn tiền bối tới, chúng ta liền lên đường, tương dạng này một đám dám can đảm sợ đến chúng ta hậu phương lớn Hải yêu, một tên cũng không để lại toàn bộ xử lý!" Nói đến nơi này, tuần xong ánh mắt rơi vào Diệp Linh Vân cùng Lục Trần trên thân.

Đôi mắt bên trong thâm ý, không còn che giấu bộc phát.

Diệp Linh Vân chỉ làm không biết.

Lục Trần thì là mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, một lòng một ý rèn luyện mình tu vi, nắm chặt hết thảy thời gian, tuồng một thân chân khí, tăng lên tới trạng thái đỉnh cao nhất.

Diệp Linh Vân cố nhiên còn có cái khác thủ đoạn.

Thế nhưng là Lục Trần, không được không nhỏ tâm.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, một canh giờ, hai canh giờ —— nóng rực trong vắt mặt trời, từ Đông Phương dâng lên, nhoáng một cái đã nhảy lên tới trên đỉnh đầu thời điểm. Một sợi có chút ba động, đột nhiên từ trong lương đình ở giữa nổ tung, ba một tiếng, từng đạo hư không gọn sóng, không bị không chế dập dờn ra! Một người mặc trường bào màu xanh đậm lão già, đột nhiên từ hư không bên trong đi ra.

Lão già này khí tức, cực kỳ hung hãn.

Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, liền cảm giác trông mắt của mình giống như bị ánh nắng thiêu đốt đồng dạng, có chút sinh ra một cỗ cảm giác đau.

Lục Trần tâm thần khẽ nhúc nhích!

Lão nhi này khí tức, có lẽ không bằng lão chương, nhưng tuyệt đối càng thêm bá đạo. Thực sự, liền là một tôn Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện.

Thanh bào lão già lắng sâu ánh mắt nhìn lướt qua Lục Trần Diệp Linh Vân, lộ ra một vòng quý dị đáng tươi cười, nói: "Như là đã chuẩn bị xong, cái kia còn chờ cái gì! Lên đường thôi!"

Chỉ thấy thanh bào lão già cổ tay khẽ chấn động, một chiếc khí tức lắng sâu phi thuyền, từ hư không bên trong chui ra! Lung la lung lay, bay tới giữa không trung. Thanh bào lão già thân hình lác lư, cái thứ nhất bay đến phi thuyền trên, nói: "Chư vị lên đây đi."

Tuần thanh trầm giọng nói: "Làm phiền Hoàng sư thúc!"

Thanh bào lão già Hoàng Nguyên cát nhàn nhạt nói: "Không sao cả! Nếu không phải cho các ngươi một cái thí luyện cơ hội, lão phu một người xuất thủ, liền có thể tướng bọn này Hải tộc, giết đến sạch sẽ!"

Cái khác người tu luyện, thân hình lác lư, theo sát lấy rơi vào phi thuyền trên.

Diệp Linh Vân nhìn Lục Trần một chút, lạnh nhạt nói: "Sư đệ không cần không yên lòng —— có ta ở đây, tất nhiên sẽ không để cho ngươi có nửa điểm tổn thương."

Lục Trần nhẹ gật đầu, đã mình cũng không phải dè dặt làm thịt, nhưng vẫn là nói ra: "Sư tỷ năng nói như vậy, nghĩ đến là không có vấn đề gì."

Hai người theo sát lấy rơi vào phi thuyền trên. Vừa mới rơi vào phía trên, hung hãn khí lắng, điên cuồng chấn động! Âm âm âm bạo, liên tiếp vang lên. Một nháy mắt về sau, phi thuyền đi cao, xông thẳng lên trời, lao nhanh bên trên bầu trời, chìm bay tán ra, tầng mây bạo liệt, qua trong giây lát không biết đi có bao xa!

Chiếc này phi thuyền, tuyệt đối là vượt qua Tề Vân Thiên cùng mang theo bọn hắn đến đây Thanh Long đảo phi thuyền tồn tại. Chạy vội cấp tốc, mười phần cuồng bạo. Liền trước mắt tốc độ mà nói, ngày đi vạn dặm cũng không tính là cái gì! Nếu là lão nhi này toàn lực buông ra, tốc độ còn có thể càng nhanh.

Lên phi thuyền về sau, tuần thanh Nam Cung Vũ mang núi Mạc Lâm Phong Tiêu Thiên Phương bọn người từ khi một cái tiểu đoàn thể, đi tới một bên. Chỉ có Lôi Bạo một mặt thần sắc lo lắng đi tới, ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Sư đệ, chuyến này tại chúng ta mà nói không tính cái gì, nhưng là đối người mà nói, lại không tầm thường, bất quá ngươi yên tâm, lấy chúng ta hai nhà quan hệ, ta Lôi Bạo, tất nhiên sẽ không ngồi nhìn!"

Lục Trần mỉm cười, nói: "Đa tạ Lôi sư huynh quan tâm."

Lôi Bạo lại liếc mắt nhìn Diệp Linh Vân.

Diệp Linh Vân nhàn nhạt nói: "Sư huynh không cần không yên lòng, bọn hắn có bọn hắn tính toán, ta cũng có ta chuẩn bị —— tuyệt đối sẽ không có việc!"

Lôi Bạo thở dài một tiếng.

Như thế một đường, có vẻ hơi ngột ngạt, đương mộ quang lặn về tây mặt phẳng thời điểm, Hoàng Nguyên cát đứng tại phi thuyền trên, ánh mắt thâm thúy nhìn phía xa trên mặt biển, một điểm đen, nói: "Nơi đó, liền là xác minh Hải tộc một mình những cái kia Hải yêu chỗ ẩn thân!"

Nói đến nơi này, phi thuyền chạy vội tốc độ đột nhiên tăng nhanh, không đến mấy cái hô hấp, chạy vội đến điểm đen trên không! Lại là một cái tiềm ẩn tại nước biển bên trong màu đen đá ngầm. Hoàng Nguyên cát trên người khí lắng, oanh một tiếng nổ tung, trùng trùng điệp điệp khí lắng, thuộc về Ngưng Đan cảnh giới khí thế, bàng bạc oanh bắn ra! Một điểm lao nhanh linh quang, vèo một tiếng hướng về đá ngầm, mắt thấy liền muốn đánh trúng đá ngầm

thời điểm.

Bình tĩnh mặt biển đột nhiên chấn động!

Ầm ầm sóng xung kích, một nháy mắt sôi trào, chỉ thấy đầy trời bọt nước bắn nổ thời điểm, một cái hết sức âm trầm thanh âm, ầm vang nổ lên, một cỗ vô cùng cuồng bạo khí lăng, theo sát lấy bộc phát.

Một cỗ không tại Hoàng Nguyên cát phát ra khí tức phía dưới khí tức, oanh bắn ra, tại chỗ tướng Hoàng Nguyên cát oanh bắn linh quang can quét vỡ nát.

Lục Trần ánh mắt ngưng trọng: "Ngưng Đan! Lại là một tôn Ngưng Đan!"

Một sợi bốc lên bạch quang, đột nhiên bạo phát đi ra, chỉ thấy đầy trời bọt nước nổ tung bên trong, một tôn người khoác Thanh giáp, trên mặt trên thân che kín vảy màu đen, đã hóa thành hình người, nhưng là hết sức xấu xí yêu vật nhảy ra ngoài. Trong lòng bàn tay một thanh xiên cá, đột nhiên quét ngang, thẳng đến phi thuyền.

Hoàng Nguyên cát hai con trong con người đều là hàn quang lạnh lẽo: "Muốn chết!"

Thân hình lác lư, phi thuyền tự động biến mất thời điểm, đã cùng xấu xí yêu vật chém giết cùng một chỗ.

Đầy trời trên dưới, đều là ba động sóng xung kích!

Khí cơ mười phần mãnh liệt, ầm ầm sóng âm, xóc lên một trùng điệp sóng nước, Ngưng Đan cảnh giới tranh đấu, một nháy mắt liền nhảy lên tới trạng thái đỉnh cao nhất.

Liền nghe Hoàng Nguyên cát hét lớn một tiếng: "Cái này đã thành tựu vậy yêu đồ vật, giao cho lão phu, còn lại một đám, liền nhìn chính các người!" Theo sát lấy, màu xanh lam sóng nước liên tục nổ tung, từng đạo xông bay khí tức, oanh minh mà lên! Có cá, có tôm, có cua, còn có to lớn trai biển, chờ những sinh vật khác —— đây đều là một đám trong hải dương dẫn sinh yêu vật, mà lại tu vi yếu nhất đều là uẩn linh sơ kỳ tồn tại!

Một nháy mắt xuất hiện, hung hãn ý vị ba động, quét ngang bốn phương tám hướng hư không.

Tuần thanh cười ha ha một tiếng: "Chư vị sư đệ sư muội, còn chờ cái gì, xử lý bọn hắn, một tên cũng không để lại a!" Thân hình lác lư, một nháy mắt về sau, vọt tới một tôn có uẩn linh trung kỳ tu vi ba động to lớn của biển trước đó! Cái này của biển, hai con to lớn cái càng, hóa thành hai thanh đại phủ, đánh phía tuần thanh, hung hãn công kích, bộc phát tới cực điểm.

Tuần thanh vì khoe khoang mình thực lực, một thân kiếm quang phảng phất giống như chảy xiết viên đạn, nghênh kích đi lên, lập tức cùng cái này của biển giết cùng một chỗ!

Có cái thứ nhất, cái thứ hai, cái thứ ba, chính là về phần toàn viên đều vọt ra.

Cùng cái khác người tu luyện khác biệt, Lục Trần nhìn thấy bọn này yêu vật thời điểm, đầu tiên là sửng sờ, tiếp theo trong lòng cuồng hỉ, thế này sao lại là một đám Uẩn Linh cảnh giới yêu vật, rõ ràng liền là một đạo lại một đạo tinh khí triều dâng a!

Tại Thiên Bàn sơn mạch bên trong, muốn tìm được đẳng cấp này yêu vật, thôn phệ bọn chúng tinh khí sao mà khó khăn, lại không nghĩ tại nơi này, thế mà gặp được! Hơn nữa còn là một đám, đây quả thực là đưa đến trước mặt hắn tinh khí, trợ hắn tu vi đột phá cuồng bạo năng lượng! Tuần thanh hỗn đản này, coi là tính toán đến hắn, kỳ thật chỗ nào biết, cái này vừa vận là Lục Trần không kịp chờ đợi muốn cơ duyên.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: 176, diệt sát yêu binh, thôn phệ tinh khí

Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, nhưng là bất động thanh sắc.

Mặc kệ đối phương chuẩn bị vận dụng cái gì thủ đoạn đến ám toán hắn, hiện tại trước hết để cho mình ăn no rồi lại nói!

Mất thấy một con to lớn tôm biển yêu vật, xông về phía mình.

Lục Trần đôi mắt bên trong lãnh quang ba động, không lùi không tránh, hung hăng xông tới. Hung man khí tức ba động, từ hán trên thân oanh bắn ra! Trước mặt cái này tôm biển là Uẩn Linh cảnh giới không giả, thế nhưng là nó thực lực, dù coi như là cùng Bách Lý Trần Nhạc bức này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện tương đối, cũng rất có không bằng.

Ầm ầm, hung man lực lượng mãnh xông đi lên, cái này tôm biển hai con to lớn cái càng, biến hóa ra một đôi cái kéo lớn đồng dạng binh khí, phanh một tiếng, đâm vào Lục Trần trên thân.

Tôm biển đầu xanh đồng dạng tròn mắt phát ra quang hoa nhìn chòng chọc vào Lục Trần.

Nó mặc dù là một con tôm biển, nhưng có thể tiến giai trở thành Uẩn Linh cảnh giới yêu binh, đủ để nói rõ linh trí của nó không tầm thường! Nó há có thể nhìn không ra, trước mặt cái này người tộc, chỉ có hải khí cảnh giới tu vi? Đây một kích, nó tình thế bất buộc, tự cho là đúng coi là, mình tuyệt đối năng thành công.

Thế nhưng là để nó không khỏi kinh hãi sự tình, lập tức phát sinh. Chỉ thấy hai con có thể so với đình giai nguyên khí cái kéo lớn, rơi vào Tần sông trên thân, không chỉ có không có thể đem trước mặt cái này người, xé thành mảnh nhỏ, ngược lại —— một đôi to lớn cái kéo lớn, phảng phất giống như gấp cự lực nghiền ép, một nháy mắt về sau, tại chỗ vỡ nát! Bay là tả xương cốt mảnh vỡ, tính cả tiềm ẩn trong đó ngon tôm thịt, bạo liệt nổ ra.

Ngao!

Một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương, từ tôm biển cổ họng sinh ra bạo phát đi ra.

Thân thể lớn như vậy, lung la lung lay, vòng quanh một trùng điệp máu tươi, hướng phía mặt biển rơi xuống mà đi.

Lục Trần há có thể buông tha cơ hội như vậy? Oanh minh lên sóng xung kích, đã bạo liệt ra, không cho đối phương rơi xuống cơ hội, liền đã đâm vào nó trên thân! Viên mẫn cấp bậc nhục thân, nghiền ép đi lên! Phanh một tiếng, dù là cái này tôm biển có được không tầm thường sức chiến đấu, thế nhưng là tại Lục Trần nhục thân trước mặt, yếu ớt thật giống như một trang giấy.

Phốc!

Thân thể lớn như vậy, nổ chia năm xẻ bảy. Cuộn cuộn máu tươi, tính cả càng nhiều tôm thịt, vấy ra ra.

Lục Trần tay áo dài một quyền, tướng những này tôm thịt, thu nhập tùy thân trong túi trữ vật, theo sát lấy, thức hải bên trong ngôi sao màu đen điên cuồng chấn động.

Lục Trần tâm tình phấn chấn, tướng uẩn linh cấp bậc tôm biển bị oanh sát về sau, phun ra tinh khí dòng lũ, nuốt sạch sẽ! Cùng lúc đó, ngôi sao màu đen phát ra phấn chấn gào thét, gia hỏa này lại một lần truyền ra rõ ràng tâm tình chấp chèn, bất quá cùng trước kia không tình nguyện khác biệt, cái này một lần, nó thật phản hưng phấn.

Lục Trần trong lòng thêm ra một cái kỳ quái ý nghĩ, có đôi khi hắn thậm chí cảm thấy đến viên này đen như mực sao trời, liền là một cái sống sờ sinh linh.

Nhưng là rất nhanh!

Lại đem dạng này suy nghĩ, từ trong đầu loại bỏ.

Sinh linh làm sao có thể trưởng thành cái dạng này, nói cách khác, cũng không có lớn lên giống sao trời sinh linh.

Bên này Lục Trần oanh sát tôm biển, một bên khác chúng Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân. Tuần xong khoe mắt nhảy lên, một vòng nhỏ bé không thể nhận ra tâm tình chấp chèn, xông ra, khoe miệng có chút nhảy lên, một vòng âm hiểm đáng tươi cười, từ hán trên mặt bày biện ra đến, thâm nghĩ: Tạm thời trước hết để cho ngươi đắc ý!

Cùng Hải yêu kịch đấu Mạc Lâm Phong, đôi mắt bên trong lại thêm ra mãnh liệt vẻ kiên đề, thâm nghĩ không ngừng: Cái này tiểu hỗn đản, chớp mắt không đến, đã trưởng thành đến ta đều không có nắm chắc bắt lấy hắn tình trạng —— khó trách Yên Thánh Minh, kém chút chết tại hắn trong tay, quả nhiên có có chút tài năng!

Tiêu Thiển Phương trong ánh mắt giấu bao hàm đáng sợ sát cơ.

Mà Nam Cung Vũ, đôi mắt bên trong thâm thúy, lại nhiều một chút.

Lôi Bạo thờ dài ra một hơi, tự lầm bầm: "Xem ra vẫn là Lôi mỗ đa tâm! Hắn thực lực thật cùng trong truyền thuyết đồng dạng, đạt tới không giống bình thường trình độ, lấy hắn thực lực, đủ để ứng đối cục diện như vậy!"

Về phần Diệp Linh Vân, đôi mắt bên trong ý cười càng nhiều một chút, một kiếm hoành ra, màu trắng kiếm quang lao nhanh phảng phất giống như thiểm điện đồng dạng, tướng trước người con cá này yêu, đánh ra!

Mà trên bầu trời cùng vậy yêu kịch đấu Hoàng Nguyên cát, đôi mắt bên trong lẳng sâu lại nhiều một chút.

Lục Trần nuốt mất tâm biến tinh khí, rất nhanh ngôi sao màu đen liền đem càng nhiều năng lượng phản hồi cho hắn!

Cuồng bạo năng lượng chảy xiết tại thân thể bên trong, chỉ cần Lục Trần động niệm, liền có thể tương cổ năng lượng này diễn hóa thành tu vi đột phá trợ lực.

Thế nhưng là hắn không có làm như vậy, hiện trường con mắt quá nhiều, bị khuỵu xuất mảnh khoe, làm sao bây giờ? Cứ việc Lục Trần một mực mật thiết chú ý Hoàng Nguyên cát tôn này Ngưng Đan cảnh giới đại năng người tu luyện, mà hắn cũng chưa biểu hiện ra quá mức về chấn động, nhưng vẫn là sẽ không dễ dàng nếm thử.

Lục Trần tưởng muốn đột phá ý nghĩ, ép xuống!

Ánh mắt chuyển động, vừa vận nhìn thấy, cùng Diệp Linh Vân tranh đấu ngư yêu, bị oanh liên tiếp lui về phía sau.

Thân hình lác lác, một cái lên xuống về sau, vọt tới ngư yêu sau lưng, một quyền oanh kích. Cuồng bạo sóng xung kích, hung hăng rơi vào ngư yêu trên thân! Chỉ đánh cho gia hỏa này lân giáp bay loạn, máu me đầm đìa, chạy vội tốc độ, lập tức liền trì hoãn xuống tới. Theo sát lấy, lại là một đạo lao nhanh ra kiếm quang, oanh bắn ra!

Ngư yêu thân thể lớn như vậy, lập tức bị đạo này kiếm quang, đâm một cái xuyên thấu.

Máu tươi dâng trào bên trong, ngư yêu chết! Lại đón lấy, một đạo không tại bị giết tâm biến phía dưới tinh khí triều dâng, dâng trào ra!

Lục Trần hai tròng mắt đều trừng, ngôi sao màu đen tái khởi.

Tương cổ này cuồng bạo tinh khí triều dâng, một ngưng nuốt xuống! Một đạo càng thêm cuồng bạo năng lượng triều dâng, phản hồi tới, Lục Trần thậm chí cảm thấy đến, chỉ cần mình nguyện ý, hái khí cửu trọng đều có thể đột phá! Tuy nói đây đều là Uẩn Linh cảnh giới tinh khí luyện hóa ra năng lượng, thế nhưng là Lục Trần nhục thân đã Viên mãn, bản thân nội tình, quá mức thâm hậu, bình thường năng lượng, muốn đột phá khó khăn cỡ nào, cho dù đây là Uẩn Linh cảnh giới năng lượng, nhưng một hai đạo hoà hợp năng lượng đột phá đến hái khí cửu trọng đã là cực hạn!

Bất quá nếu là tương càng nhiều tinh khí triều dâng toàn bộ thôn phệ, hái khí Đại viên mãn, hoặc là uẩn linh, đều là có khả năng.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trên mặt vui mừng càng nhiều, phảng phất giống như tỏa ra một trùng điệp thần quang đồng dạng, quý dị không nói lên lời.

Diệp Linh Vân đem hắn biến hóa nhìn ở trong mắt, nhện không được hỏi: "Sur đệ, người thế nào?"

Lục Trần sững sờ, ám đạo một tiếng hổ thẹn, vội vàng tương trên mặt không nên có thần sắc thu lại, nói: "Sur tỷ, ta là đột nhiên cảm thấy, những này Hải yêu quá yếu, thật sự là không chịu nổi một kích a!"

Diệp Linh Vân không nghi ngờ gì, trầm giọng nói: "Cũng là bởi vì Hải yêu quá yếu, cho nên mới hắn là càng thêm tinh táo một chút!"

Lục Trần nhẹ gật đầu, nói: "Sur tỷ nói rất đúng —— bất quá, chúng ta đi trước bang Lôi sư huynh, đem hắn trước mặt Hải yêu xử lý đi!"

Lôi Bạo đối mặt Hải yêu, thực lực càng thêm hung hãn, rõ ràng so Lục Trần cùng Diệp Linh Vân đánh giết Hải yêu cường hãn! Lôi Bạo cùng nó kịch đấu một hồi lâu, chỉ là chiếm thượng phong, muốn gỡ xuống tính mạng của nó, nhất thời bán hội làm không được, tôn này giấu thần môn Kỳ Lân song kiệt một trong người tu luyện, có chút vội vàng xao động.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: 170 mười bảy, Thiên Cực Môn, trở mặt!

Ngay tại Lôi Bạo khổ vì trong lúc nhất thời bất không được trước mặt cái này Hải yêu thời điểm, đâm nghiêng bên trong một đạo chảy xiết ra sương màu trắng kiếm quang, oanh bắn ra: "Sur huynh, ta đến giúp người!"

Ông một tiếng, cuồng bạo sóng âm, điên cuồng chấn động! Hải yêu miệng bên trong phát ra một tiếng vô cùng nóng nảy gào thét, đối mặt Lôi Bạo liền đã rất khó khăn, huống chi lại nhiều một cái thực lực không tại Lôi Bạo phía dưới Diệp Linh Vân? Hải yêu một thân lân giáp điên cuồng chấn động, lít nha lít nhít tựa như chảy xiết sóng xung kích, phảng phất giống như ám khí đồng dạng phun ra.

Lôi Bạo cuồng hồng một tiếng, thân thể lớn như vậy, bị cổ này chảy xiết, oanh bay rớt ra ngoài.

Mà Diệp Linh Vân cũng bị đánh một cái đột nhiên, một thân kiếm quang lưu chuyển không chừng, tướng những này phun ra tới sóng xung kích, toàn bộ ngăn cản ở bên ngoài.

Hải yêu cuồng hồng, thân thể lớn như vậy, ngược dòng hướng lên, phóng lên tận trời, liền nghĩ chạy đi thời điểm, lại không nghĩ trước mặt một cái to lớn bóng đen, oanh bắn xuống đến, không cho nó nửa điểm cơ hội.

Ầm ầm sóng âm, hung hăng rơi vào Hải yêu trên thân.

Cái này Hải yêu chưa làm mình bạch tình huống trước mắt, đã bị oanh bắn xuống tới nắm đấm, nện ở trên thân. Dù là cái này Hải yêu thực lực hung hãn vô cùng, thể nhưng là thiếu đi lân giáp phù hộ, vừa đối mặt về sau, bị Lục Trần nắm đấm, oanh gần cốt bạo liệt, tim phía trên, một cái kinh khủng quyền ấn, thỉnh linh bày biện ra đến! Một tiếng kêu rên thanh âm bạo phát đi ra, cái này Hải yêu bị mất mạng tại chỗ!

Theo sát lấy, Lục Trần thân hình lác lư, hiển hiện ra.

Tướng Hải yêu chộp vào trong tay, một ngụm tướng chảy xiết ra tinh khí, lại nuốt xuống, thứ ba đạo Uẩn Linh cảnh giới tinh khí triều dâng tại chỗ luyện hóa.

Lục Trần tinh thần chấn động mãnh liệt, tướng Hải yêu thi thể ném cho Lôi Bạo, liền cùng Lôi Bạo Diệp Linh Vân cùng một chỗ, nhào về phía tiếp theo chỉ Hải yêu! Ầm ầm sóng âm, từng đạo oanh minh, chỉ thấy hiện trường Hải yêu vẫn lạc như mưa.

Lục Trần thật giống như một con Thao Thiết cự thú, từng ngụm thôn phệ lấy tinh khí triều dâng —— bốn đạo! Năm đạo! Không bao lâu, đã đạt tới chín đạo. Hiện trường Hải yêu số lượng cố nhiên nhiều, cũng không nhịn được bọn hắn như vậy chém giết. Còn lại Hải yêu, bất quá ba bốn.

Đúng lúc này, tuần thanh một kiếm nhắc ngang, từ trước đến nay hắc dây dưa cái này, đạt tới uẩn linh trung kỳ cảnh giới Hải yêu rốt cục bị hắc đánh giết.

Một cổ càng thấy cuồng bạo tinh khí cuồng bạo, oanh bắn ra. Lục Trần trong ánh mắt bốc lên ánh sáng xông lại, tướng cổ này cuồng bạo tinh khí triều dâng, nuốt đến không còn một mảnh. Tâm thần đại chấn, cười ha ha một tiếng: "Đa tạ Chu sư huynh!"

Tuần thanh có chút không hiểu thấu, trong lòng cười lạnh một tiếng: Đừng tưởng rằng gọi ta âm thanh sư huynh, một giọng nói tạ ơn, ta liền sẽ tha ngươi, không thể nào! Ngươi nhất định phải chết, mà lại phải chết! Hành động lần này, để hắc tướng trước mặt cái này thiếu niên thực lực nhìn càng thêm tinh tường, người này thực lực không giống bình thường, coi như hắc lấy uẩn linh trung kỳ tu vi bộc phát, chưa hẳn năng tùy tiện bắt lấy hắn.

Lục Trần phải chết!

Tuần thanh trong lòng gào thét, ta không dám tưởng tượng, gia hỏa này nếu là bắt từ, trưởng thành, sẽ phát sinh dạng gì sự tình!

Chính lúc này!

Còn lại mấy cái Hải yêu, bị tru sát sạch sẽ. Lục Trần đuổi đi qua, lại nuốt mấy đạo tinh khí. Kể từ đó, mặc dù khó tránh khỏi lọt mất một chút, nhưng trừ tồn tại đan điền bên trong, trải qua ngôi sao màu đen tẩy luyện ra năng lượng, vẫn là đạt tới mười một đạo, mà lại ở trong đó còn có một đạo uẩn linh trung kỳ tồn tại.

Uẩn linh trung kỳ tinh khí năng lượng, một đạo cơ hồ đều có thể so ra mà vượt cái khác mười đạo năng lượng một nửa không nói, mà lại ẩn chứa trong đó không tầm thường khí tức, càng lộ vẻ khác biệt.

Lục Trần trong lòng có chút ba động, nếu là cái khác mười đạo, có thể để cho hắn tu vi đi đến hải khí Đại viên mãn, như vậy cái này một đạo, liền có thể để hắn đụng chạm đến uẩn linh biên giới, cố gắng còn có thể một lần là xong đột phá uẩn linh, đạt tới không giống bình thường thực lực.

Lục Trần tâm tình phần chấn tới cực điểm.

Nếu không phải hiện trường nhiều như vậy con mắt, hắn không thể một hơi tưởng tu vi tăng lên.

Cùng lúc đó, Lục Trần trong lòng khẽ nhúc nhích, ánh mắt hướng phía bầu trời nhìn lại: "Đáng chết nhân tộc, xem như ngươi lợi hại!"

Chỉ thấy con kia vậy yêu, nhìn xem thuộc hạ của mình, bị một cái lại một cái đánh giết, cấp nhãn! Một thân sóng nước, điên cuồng quét sạch ra, ngành sinh sinh tướng trước mặt Hoàng Nguyên cát oanh mờ, một thân màu đen vậy điên cuồng chấn động, đã hóa thành một đạo chảy xiết đi ra dòng lũ, hướng phía xa xa hư không vọt lên đi.

Hoàng Nguyên cát ha ha cười như điên: "Nghiệt súc, chạy đi đâu!" Một thân thanh bào chấn khai, đánh trống reo hò lấy một thân hung hãn khí tức, truy giết tới.

Bốn tàu trước đó, mịt mờ ánh mắt nhìn lướt qua tuần thanh!

Tuần thanh ánh mắt có chút ba động, nhẹ gật đầu. Chỉ thấy đầy trời ánh sáng màu xanh, truy sát màu đen quang ảnh mà đi. Mấy cái lên xuống, đã không thấy tung tích.

Hoàng Nguyên cát vừa đi, tuần thanh thân hình đột nhiên động một cái, hướng phía Lục Trần đi tới, khuôn mặt không nói ra được âm trầm, nói: "Lục Trần, hiện tại liền là đến thanh toán chúng ta chuyện thời điểm."

Gia hỏa này nói trở mặt liền trở mặt!

Lôi Bạo sắc mặt có chút trầm xuống, nghiêm nghị nói: "Sư huynh, ngươi muốn làm cái gì?"

Tuần thanh đôi mắt bên trong lạnh lẽo chỉ quang, điên cuồng nở rộ, cười quái dị nói: "Ta muốn làm cái gì, ngươi chẳng lẽ không biết?" Lúc nói chuyện, nhìn Mạc Lâm Phong một chút, đạo, "Mạc sư đệ, người này giao cho ngươi, nếu như hắn không biết sống chết, ngươi biết làm sao bây giờ!"

Mạc Lâm Phong một thân áo bào không gió mà bay, vèo một tiếng lao đến. Một thân cuồng bạo khí lãng, quay cuồng lên, nói: "Lôi sư đệ, khuyên ngươi đừng làm loạn!"

Lôi Bạo khàn giọng cuồng hống: "Tuần thanh, Mạc Lâm Phong, thật sự cho rằng, tại nơi này, các ngươi Thiên Cực Môn có thể một tay Già Thiên?"

Ông!

Đao quang cùng kiếm quang hung hăng đụng vào nhau, hung ác lực lượng, lập tức nổ tung, bốn phương tám hướng khuếch tán ra! Một nháy mắt về sau, đánh vào trên mặt nước, trên mặt biển sóng nước, điên cuồng nổ tung.

Cùng lúc đó, Diệp Linh Vân thân hình cũng động!

Lại không nghĩ Tiêu Thiên Phương hi hi cười một tiếng: "Diệp sư muội, nói đến, chúng ta còn không có độ sức qua đây, hiện tại vừa vận linh giáo một chút sư muội cao chiêu, không biết sư muội, nể mặt vẫn là không nể mặt đâu?" Nàng dạng này nói chuyện, lại không có cho Diệp Linh Vân lựa chọn cơ hội! Thân hình lao nhanh, mãnh liệt sóng xung kích, một nháy mắt đã toàn bộ tỏa ra.

Diệp Linh Vân thần sắc bình tĩnh, nhìn lướt qua chưa xuất thủ tuần thanh Nam Cung Vũ cùng mang núi, nàng là thật tuyệt không không yên lòng!

Lục Trần có được cái gì thực lực, nàng không rõ ràng. Nhưng là dạng này ba người, muốn giết hắn, cũng không dễ dàng! Mà nàng chém giết trước mặt cái này bốn Đại tiên tử danh liệt thứ hai Tiêu Thiên Phương, lại không có vấn đề gì.

Ý niệm chấn động thời điểm, Diệp Linh Vân một thân khí cơ, nồng đậm tới cực điểm. Nhẹ nhàng áo trắng đón gió giờ lên, tóc xanh bay lên bên trong Ngọc Diện Kiều Dung phía trên, sát khí nổi lên.

Thanh âm ông ông, không ngừng từ nàng đem trên thân bạo liệt ra. Bên này chiến đấu, một cái chớp mắt hùng hực. Bên kia Lục Trần, lông mày phong nhảy lên, giống như cười mà không phải cười nhìn xem tuần thanh, cùng từ mặt khác hai vị trí xúm lại tới hai người, mang trên mặt một tia vẻ trào phúng: "Đây chính là kế hoạch của các ngươi? Vốn cho rằng, sẽ có âm mưu gì âm toán, mượn nhờ Hải yêu chi thủ diệt trừ ta, không muốn như thế đơn giản —— kế hoạch của các ngươi, quá thô ráp."

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Một trăm bảy mươi tám, ba tôn uẩn linh, đồng loạt ra tay

"Hỗn trướng!" Chu Thanh nổi giận, coi như hắn đường khí công phu lại thể nào cao mình, nhìn thấy Lục Trần bộ dáng bây giờ, cũng bị tức giận đến quá sức. Thử nghĩ bọn hắn ba tôn Uẩn Linh cảnh giới đồng loạt ra tay, phủ kín Lục Trần toàn bộ đường lui, chẳng khác gì là đem hắn vây ở mảnh này không vực bên trong, lại không khả năng đào tẩu, ẩn lý thuyết, Lục Trần không phải hắn là quỷ trên mặt đất cầu xin tha thứ sao.

Thế nhưng là gia hỏa này, không chỉ có không có như thế, ngược lại thần sắc đùa cợt, hoàn toàn không đem hắn để vào mắt.

Cái này không nên, Chu Thanh lửa giận, không cầm được từ trong lòng ngực phun tới! Đôi mắt bên trong dữ tợn sắc không còn che giấu bộc phát, thân hình chấn động thời khắc, lăm lăm khí tức ba động, nhảy lên tới cực hạn! Ông một tiếng, một sợi lưu chuyển không chừng kiếm quang, đã bay vụt ra, bay là tả, phảng phất giống như một đầu lạnh lẽo ánh sáng màu xanh, thẳng đến Lục Trần.

Một kiếm hoành ra, hung man uy thế, không thể ức chế bạo phát đi ra.

Hoàn toàn liền là Chu Thanh cái này uẩn linh trung kỳ người tu luyện lực lượng hoàn mỹ thể hiện, tức chính là đối mặt trung kỳ cảnh giới Hải yêu, hắc cũng chưa từng bộc phát như vậy lực lượng.

Một bên khác Nam Cung Vũ cùng mang núi, đôi mắt bên trong hàn quang, không hận mà cùng bạo phát đi ra! Mang núi thân hình lắc lư, một vòng hùng hực đao quang, từ hắc trên thân lẫn lộn ra, hung man đao quang nghênh không nổ rộ, một đao quét ngang, đầy mắt hư không, tại chỗ vỡ vụn, từng tia từng sợi hủy diệt chi khí, xuyên qua trong đó.

Mặc dù hắc tu vi, không bằng Chu Thanh, chỉ là uẩn linh sơ kỳ cực hạn tu vi, thế nhưng là biến hóa ra lực trùng kích, lại là không giống bình thường, chưa hẳn liền so Chu Thanh yếu đi bao nhiêu.

Về phần Nam Cung Vũ, gia hỏa này tu vi, mặc dù cùng Diệp Linh Vân không sai biệt lắm, nhưng là hắc trên thân bạo phát đi ra khí lãng, so với Chu Thanh cũng đều không kém!

Đối Lục Trần mà nói, trong ba người, uy hiếp lớn nhất không phải Chu Thanh cái này tu vi mạnh nhất người tu luyện, mà là Nam Cung Vũ! Người này nhìn không thể nào đột xuất, lại là thực lực mạnh nhất.

Mà hiện tại Nam Cung Vũ đứng tại bên cạnh, chỉ là tướng khí tức tỏa ra, cũng không xuất thủ, rõ ràng lại chờ đợi tất sát nhất kích.

Lục Trần thân hình chấn khởi, cuồng bạo sóng xung kích, điên cuồng chuyển động! Đối mặt Chu Thanh quét ngang tới kiếm quang, một mực giấu uẩn trong thân thể, chưa từng thi triển kiếm đạo chân ý! Phảng phất giống như một tòa nặng nề sơn nhạc, từ hắc thiên linh phía trên phun ra! Ông ông rung động thanh âm, liên tục oanh ninh.

Một kiếm quét ngang, một kiếm bạo kích —— cùng Chu Thanh oanh bắn lên kiếm quang hung hăng đụng vào nhau!

Chỉ thấy đầy trời hàn quang một trùng điệp nổ tung, Chu Thanh nhìn như hung hắc kiếm đạo chân ý, bị Lục Trần kiếm đạo chân ý, đánh cho tại chỗ bạo liệt, sát Lục Trần thân thể bay vọt tới, một nháy mắt nổ tung, bằng phẳng hư không, ngạnh sinh sinh vỡ ra từng đầu màu đen khe hở.

Cùng lúc đó!

Lục Trần tránh tuôn ra tới kiếm đạo chân ý, tiêu tán vô tung.

Hung ác điên cuồng lực lượng quét ngang, tướng Lục Trần thân thể lớn như vậy, chấn hướng phía đằng sau lui đi! Trùng hợp lúc này, mang núi đao quang, lưu một tiếng bay vọt tới, sát Lục Trần trước ngực vọt áo, oanh bắn đi qua! Hùng hực đao quang, không gián đoạn bạo liệt! Hung man khí tức ba động, còn kém một chút xíu, liền có thể kích Trung Lục bụi.

Nhưng chính là cái này một chút xíu!

Để mang núi ảo não không thôi, giận dữ hét: "Tiểu tử, ngươi còn rờ không được bao lâu!"

Đao quang lại lần nữa quay cuồng lên thời điểm, nhìn cũng không nhìn hướng phía Lục Trần phi thân thối lui phương hướng, một đao lại chém!

Lại không nghĩ, tình thế bất buộc một đao, rơi vào khoảng không. Chỉ gặp hư không chấp trùng, không thấy Lục Trần nửa điểm bóng dáng.

Mang núi trên trán tất cả đều là tiêu xạ ra mồ hôi lạnh, trong lòng cảnh giác, bay tứ tung! May mắn hắc Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, linh thức chỉ lực không giống bình thường, phát giác được thời điểm nguy hiểm, vèo một tiếng hướng phía phía trước vọt lên đi!

Ngay tại hắc thối lui lập tức!

Vây quanh phía sau hắc Lục Trần đột nhiên vọt ra, chong chóng ánh sao, bạo phát đi ra.

Ầm ầm, một quyền bạo kích, cho dù không có đánh trúng mang núi, nhưng là tung bay ra khí kinh, băng liệt mang phía sau núi trên lưng quần áo! Từng đầu trong cái khe, hung man khí tức, rót vào mang núi màng da bên trong, phảng phất giống như kim đâm kịch liệt đau nhức, kinh ra mang núi một thân mồ hôi lạnh, rống to một tiếng: "Đáng chết!" Trong lòng bàn tay lưỡi đao mặc kệ ba bảy 21, nằm ngang ở sau lưng!

Lại tại lúc này, Lục Trần kiếm quang lại lần nữa bạo phát đi ra. Xé rách ra kiếm quang, cắn xé tại mang núi lưỡi đao phía trên.

Hung ác dị thường kiếm đạo chân ý, ngạnh sinh sinh để mang núi lưỡi đao, toác ra từng đầu vết rạn, từng sợi linh hơi thở, suu suu chảy ra đến, rất có phẩm cấp rơi xuống nguy hiểm!

Mang núi trên thân chảy ra tới mồ hôi lạnh càng nhiều một chút, trong lòng đối với Lục Trần khinh thị, không còn sót lại chút gì! Trước mặt cái này thiếu niên, không thể lấy bình thường người tu luyện mà đối đãi, tức chính là thiên tài, cũng không có khả năng giống hắc dạng này yêu nghiệt!

Mang núi tâm thần chấn động, đối với Lục Trần sát ý, lại nặng một chút. Đương nhiên, trước mắt loại tình huống này, tự vệ còn không kịp, chỗ nào còn có ý lực đi đánh giết cái này thiếu niên! Chỉ có thể là tướng một thân cuồng bạo linh lực quán chú đến trên thân, hung hăng hướng phía phía trước vọt lên đi! Liên nghĩ thoát khỏi Lục Trần Liên Hoàn công kích, cho mình cơ hội thở dốc, thật sớm đồng bạn của hắc coi như ra sức, chỉ thấy Chu Thanh dâng trào ra kiếm quang, nằm ngang ở Lục Trần trước người.

Tướng Lục Trần tiến công con đường phong kín, Chu Thanh gào thét không ngừng: "Nam Cung Vũ, ngươi còn muốn tại bên cạnh xem kịch sao?"

Chu Thanh tâm thái triệt để thay đổi.

Vốn cho rằng, chỉ dựa vào hấn một người xuất thủ, liền có thể cầm xuống Lục Trần, không ngờ rằng, Lục Trần cũng nắm trong tay kiếm đạo chân ý, cái này còn không nói, còn tại cùng mình tranh đấu thời điểm, còn có thể rút trúng tinh lực, truy kích mang núi.

Nếu như hấn hành động hơi chậm một điểm.

Ở vào nghịch cảnh trạng thái dưới, hoàn toàn bị áp chế đến không cách nào bộc phát mang núi, vô cùng có khả năng bị đánh chết tại chỗ.

Kể từ đó!

Tức chính là sau đó, bọn hấn chém giết Lục Trần, chuyện này lan truyền ra ngoài, mặt mũi của hấn, vẫn như cũ ném đến sạch sẽ.

Việc này, hấn không thể nhìn!

Chỉ thấy Nam Cung Vũ, cười nhạt một tiếng: "Đã như vậy, vậy ta liền xuất thủ!" Thanh âm lên thời điểm, thân hình đột nhiên chấn động, từng sợi cực kỳ nhỏ ánh sáng, từ hấn trên thân nở rộ. Một nháy mắt về sau, phảng phất giống như cực quang đồng dạng kiếm quang, lít nha lít nhít, từ trên xuống dưới nổ bắn ra tới. Lạnh thấu xương tia sáng, hóa thành từng đạo lưu chuyển không chừng kiếm quang!

Oanh một tiếng!

Một kích về sau, mấy chục đạo kiếm quang, thẳng đến Lục Trần mà tới.

Một kiếm oanh minh ra khí lẫm, hung hãn vô cùng. Càng là hư không bên trong khói lửa chi khí, nồng đậm tới cực điểm!

Chu Thanh diện cơ có chút nhảy lên một chút, trên mặt rõ ràng hiển lộ ra một tia mãnh liệt kiêng kỵ chi ý. Đã chậm qua một hơi, đang chuẩn bị chém giết tới mang núi, nhìn thấy dạng này một màn, chấn kinh vạn phần hô lên: "Kiếm trận! Nam Cung Vũ, thế mà tu thành kiếm trận!"

Mà Lục Trần thần sắc, ngưng trọng lên, tâm thần ám động: Kiếm trận sao?

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Một trăm bảy mươi chín, kiếm trận

Mạn Thiên Hoa Vũ kiếm quang oanh bắn xuống đến, cuồng bạo sóng xung kích, một nháy mắt liền đốt phát nổ hư không! Phương viên mấy trượng trong vòng, Lục Trần chung quanh thân thể, không còn gì khác, tất cả đều là lít nha lít nhít, lóe sáng chói mắt kiếm quang, ông ông chiến minh thanh âm, oanh bắn tới, chấn động đến Lục Trần màng nhĩ, ông ông rung động.

Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, đôi mắt bên trong sát khí, tùy ý bay lên.

Kiếm trận, lại như thế nào!

Mặc hấn đầy trời kiếm quang lao nhanh phảng phất giống như rơi xuống hạt mưa, Lục Trần lúc này lấy tuyệt cường nhục thân khiêng chi.

Linh thức tung bay lên thời điểm, Trích Tinh Thủ đệ tam trọng ngưng tinh chi cảnh, ngưng tụ ra sao trời chân ý, tính cả Ngọc Đình chân ý cùng một chỗ, một tôn tản ra nồng đậm ánh sao sáng ánh sáng chiếc đỉnh lớn màu xanh, âm vang rơi vào hư không bên trong.

Chỉ là trong nháy mắt, tướng Lục Trần thân thể bao phủ trong đó.

Vừa mới biến hóa ra, lít nha lít nhít kiếm quang, điên cuồng đụng vào chiếc đỉnh lớn màu xanh phía trên.

Một trùng điệp tinh quang, tính cả kiếm quang, bay là tả tẫn ra. Vừa đôi mắt không đến, chiếc đỉnh lớn màu xanh, bị tước mất một lớp da.

Đương nhiên nổ bắn ra tới kiếm quang, cũng bị băng diệt không hạ ba thành.

Mất thấy còn lại kiếm quang chảy xiết tới, Lục Trần thét dài một tiếng, tản ra ánh sao quang hoa đại đỉnh, bị hấn cảm nã, đón trước mặt kiếm quang hung

hăng đập đi lên. Trước người kiếm quang, tại chỗ nổ tung không biết nhiều ít, một đạo lại một đạo, giống như bị giẫm nát mảnh ngói, băng băng băng, điên cuồng bạo liệt.

Lục Trần mỉm cười: "Tại Lục mỗ tuyệt cường nhục thân trước mặt, chỉ là kiếm trận, lại tính cái gì!"

Một thân tùy ý suy nghĩ trong lòng chi khí, điên cuồng tỏa ra, Lục Trần lòng bàn tay lại lần nữa chấn động, bị hấn bóp tại trong tay đại đỉnh, vèo một tiếng bay vọt ra ngoài!

Oanh minh phảng phất giống như một viên màu xanh sao băng, mạnh mẽ đâm tới, nganh sinh sinh tướng vây quanh Lục Trần kiếm quang trào lưu, đánh ra một đầu sạch sẽ thông đạo.

Lục Trần cười như điên một tiếng, hai chân tại hư không bên trong hung hăng đập mạnh, túc hạ hư không, nganh sinh sinh bị hấn giẫm ra từng đầu băng liệt khe hở, thân thể lớn như vậy, đã oanh bắn đi ra.

Trong chớp mắt, tới gần Nam Cung Vũ.

Nam Cung Vũ trên mặt chưa tán đi dáng tươi cười, cứng đờ! Cả người phảng phất giống như dừng lại đồng dạng, trên mặt mang nụ cười nhìn xem chạy vội tới Lục Trần.

Cho đến từ Lục Trần trên thân tỏa ra sóng xung kích, đem hấn trên trán râu tóc, oanh bạo vô số, kịch liệt xé rách kịch liệt đau nhức truyền đến thời điểm, Nam Cung Vũ cuối cùng từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, một sợi phần nộ nhan sắc, từ hấn trên mặt bạo phát đi ra, cuồng hồng một tiếng: "Hồn đản, ngươi muốn chết!"

Tuần trên thân dưới, màu u lam ánh sáng, từng mảnh nhỏ biến hóa ra, ngang qua trước người.

Àm!

Màu u lam ánh sáng, một nháy mắt nổ tung. Lại là từng cái tàn phiến, bạo liệt ra. Nam Cung Vũ diện cơ, điên cuồng nhảy lên, chỗ nào còn có lúc trước nửa điểm bình tĩnh?

Thẳng đến hiện tại, hấn mới tỉnh minh bạch, trước mặt cái này thiếu niên hung hấn! Thử nghĩ trước sớm, hấn vẫn chỉ là hái khí tam trọng, nhoáng một cái hái khí bát trọng không nói, thế mà còn có được như vậy hung hấn thực lực. Nam Cung Vũ bên trong trong lòng sát khí, không cảm được bay bổng lên. Nếu là sớm biết cái này tiểu tử có thành tựu như thế, lúc ấy nên đem hấn xử lý! Đương nhiên, ngàn vàng khó mua sớm biết, Nam Cung Vũ một mặt biệt khuất, hết lửa giận, tùy ý lao nhanh ra.

Mất thấy Lục Trần lại chém giết tới, Nam Cung Vũ trong nháy mắt một điểm, bốn phương tám hướng tản mát kiếm quang, nhao nhao ngưng tụ, thành linh từ kiếm trận trạng thái, ngưng tụ thành một đạo hung hấn vô cùng kiếm đạo chân ý.

Lầm liệt ba động, một nháy mắt, tỏa ra!

Chỉ là ngày bình thường như vậy hung hấn kiếm đạo chân ý, tại Lục Trần vọt mạnh tới thân thể trước mặt, yếu ớt giống như một khối gỗ mục, phốc một tiếng, nổ tung vô số.

Nam Cung Vũ thân hình lác lư, một ngụm đỏ thắm máu tươi, phun ra!

Cố nhiên cái này sợi kiếm đạo chân ý cứ như vậy bị ép phát nổ, nhưng là hấn cũng đã nhận được cơ hội thờ dốt. Thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như một viên thiên ngoại sao băng, hung hăng nện ở trên mặt biển. Trăm muôn sóng xung kích, tứ phương này bình tĩnh mặt biển, nhắc lên vô số gợn sóng! Hải triều thay nhau nổi lên, sóng dữ ngập trời, lăm ta lăm tằm, phảng phất giống như Trần Châu bọt nước, bay khắp nơi đều là.

Nam Cung Vũ ngẩng đầu tề mình, một thân lạnh thấu xương khí cơ tùy ý bay bổng lên.

Một trùng điệp khí lăng liên tục không ngừng ba động, đem hấn thân thể, chống đỡ từ trong nước bắn ra!

Mà trên bầu trời Lục Trần, lại nghĩ lao xuống đi thời điểm, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người Chu Thanh cùng mang núi, một kiếm một đạo, một trái một phải, từ phía sau tiêu xạ tới, ngang ngược tương Lục Trần ngăn lại! Phan phan phan, ba đạo lẫn lộn khí lăng lập tức nổ tung, kiếm quang mãnh liệt, đạo quang vỡ tan! Lục Trần thì là thân hình lui nhanh.

Ồ!

Lưu chuyển không chừng khói lửa chi khí, từ Lục Trần nghiền ép đi qua hư không bên trong chấn động.

Trong không khí cháy bỏng khí tức, không cảm được phát ra.

Chu Thanh diện cơ hung hăng nhảy lên, lại là kiêng kị, lại là đồ kỵ, càng là tức giận gào thét: "Cái này hỗn tiểu tử nhục thân, thật sự là biến thái a!"

Mang sơn dã là một mặt u ám, giọng trầm hận nói: "Chu sư huynh nói không sai, nếu không coi như hấn nhục thân, chỉ dựa vào chân ý cấp bậc kiếm đạo, Đói mỗ giết hấn, có gì khó? Đáng chết đồ vật, hấn cái này nhục thân là thế nào đã tu luyện?"

Hai người đôi mắt chỗ sâu, nhiều một chút vẻ tham lam

Hung hãn như vậy nhục thân chi pháp, nếu là cầm tới trong tay, đối với bọn hắn mà nói, chính là khó lường một loại công lao.

Hai người thân hình lắc lư, lại hướng phía Lục Trần lao đến!

Một bên khác, thần sắc hoàn toàn âm trầm Nam Cung Vũ, tuần trên thân dưới, một chùm vô cùng hung hãn kiếm quang đã thành hình, quát: "Lục Trần, ta muốn ngươi chết!"

Nghĩ hắn Nam Cung Vũ thân phận không tầm thường, thế mà bị Lục Trần bức đến bức này hoàn cảnh, nếu là lan truyền ra ngoài, để hắn cái khác đồng bạn nhìn thấy, chẳng phải là muốn trò cười sự bất lực của hắn? Hắn hoàn toàn không thể chịu đựng!

Tiếng quát, kiếm quang bạo trảm mà xuống. Đây trời trên dưới, đều là oanh minh lên kiếm quang khí lãng, du tẩu không chừng.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần lâm vào vây kín bên trong.

Một bên khác, cùng Lôi Bạo tranh đấu không nghỉ Mạc Lâm Phong, diện cơ nhỏ bé không thể nhận ra nhảy lên một chút, nói: "Cái này đáng chết đồ vật!"

Lôi Bạo nhìn thấy tình huống bên kia, đôi mắt bên trong vẻ lo lắng, hơi giảm bớt một chút.

Cùng lúc đó!

Cùng Diệp Linh Vân tranh đấu, bị toàn diện áp chế Tiêu Thiên Phương, đôi mắt bên trong hận ý, điên cuồng quét ngang: "Cái này tiểu hổ đàn, lần này —— hẳn hẳn phải chết không nghi ngờ."

Diệp Linh Vân thần sắc càng chuyển biến tốt lòng, mỉm cười: "Lục sư đệ sẽ không chết, chết là ngươi!"

Một đầu màu trắng phảng phất giống như tấm lụa đồng dạng kiếm quang, oanh bắn đi qua. Tiêu Thiên Phương hai con đôi mắt đẹp bỗng nhiên trừng, lệch một ly, tướng đầu lâu của mình hướng phía bên cạnh tránh ra, xoẹt một tiếng, tuyết trắng non mịn diện cơ bên trên, thỉnh linh nhiều một đạo đỏ thẫm huyết sắc vết tích!

A!

Tiêu Thiên Phương hoa dung thất sắc, hoảng sợ gào thét: "A, mặt của ta, mặt của ta a!" Đối với nàng loại này tướng dung mạo của mình, coi như sinh mệnh nữ nhân mà nói, dạng này một kích, đầu chỉ tại tại trong lòng nàng, thọc một kiếm!

Trên bầu trời chiến đấu, càng ngày càng mãnh liệt, ai cũng không biết đến là, giấu ở dưới nước đá ngầm, đột nhiên di động một chút, thỉnh linh có hai con đục ngầu ánh mắt, bắn ra.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: 180, người nếu không chết, ta ăn ngủ không yên

Từng đạo chảy ra tới khí lưu, tùy ý lưu chuyển ra tới. Bất quá chưa xông đi lên, liền đã bị trên bầu trời rơi xuống sóng xung kích, xông vỡ nát, không có hù dọa nửa điểm gọn sóng.

.

Chính lúc này, một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn đột nhiên nổ tung!

Bốn đạo quán quýt lấy nhau thân hình, đột nhiên tách ra. Trong đó một đạo, bay ra ngoài thật xa, mặt khác ba đạo bên trong một đạo, toàn bộ cánh tay trái, từ đầu vai hướng xuống, thỉnh linh không thấy! Lâm ly máu tươi, giọt giọt rơi xuống, rơi vào trên mặt biển thời điểm, phảng phất giống như tỏa ra từng đoá từng đoá tươi non đoá hoa.

Người này chính là mang núi!

Ngay tại vừa rồi, ba người vây công Lục Trần thời điểm, mang núi tham công, bị Lục Trần một kiếm chém một đầu cánh tay.

Đau đớn kịch liệt, để gia hỏa này cả khuôn mặt đều bắt đầu vặn vẹo!

Chu Thanh cùng Nam Cung Vũ đôi mắt bên trong, tràn đầy chấn kinh chi sắc. Sự tình phát sinh quá nhanh, đến mức bọn hắn cũng không kịp phản ứng.

Lúc này, Chu Thanh khuôn mặt âm lãnh, trầm giọng nói: "Thật sự là nghĩ không ra, dạng này một cái tiểu gia hỏa, tập hợp đủ chúng ta ba người chi lực, cũng không thể đem hắn cầm xuống!"

Nam Cung Vũ đôi mắt bên trong hung hãn bên trong, nhiều một chút, điện cơ từng cái nhảy lên: "Chu sư huynh, có bao nhiêu thực lực, liền bạo phát đi! Đừng lại che giấu! Không phải Hoàng tiền bối tới, chúng ta mất mũi rất khó coi!" Hắn nói đến nơi này, đôi mắt bên trong lảng sâu, lại nhiều một chút.

Chu Thanh điện cơ hung hăng nhảy lên một chút, Nam Cung Vũ lời này ý tứ, chẳng khác gì là nói hắn chưa hết toàn lực.

Thật đúng là bị Nam Cung Vũ nói trúng!

Chu Thanh lộ ra một mặt không kiên nhẫn, âm thanh lạnh lùng nói: "Đã sư đệ đem lời đã nói ra, vậy chúng ta, liền đều không cần lưu thủ!"

Thoại âm rơi xuống, Chu Thanh vèo một tiếng vọt ra, trùng trùng điệp điệp sóng xung kích, một đạo liên tiếp một đạo, nhộn nhạo! Chỉ thấy một sợi thanh huy kiếm quang, vèo một tiếng xông bay lên.

Chu Thanh một thân linh khí tùy ý phun ra.

Ong ong ong, kiếm quang kiếm đạo chân ý, cùng mũi kiếm dung hợp làm một, ba động khủng bố, một nháy mắt nồng đậm tới cực điểm!

Nam Cung Vũ lảng sâu nhìn thoáng qua Chu Thanh, kêu nhỏ một tiếng, cuộn cuộn ba động kiếm quang, lại lần nữa ngưng tụ, cùng lúc đó, từ trong thân thể của hắn, tiêu xạ ra một đạo mát lạnh mũi kiếm, cả hai cũng là hoà hợp cùng một chỗ, đầy trời trên dưới, kiếm quang phảng phất giống như ba quang đồng dạng chuyển động! Một bên khác gậy một cánh tay mang núi, đôi mắt bên trong cừu hận quang hoa, điên cuồng bạo phát đi ra! Một tiếng thê lương cuồng hồng âm thanh bên trong, nhắc chỉ một điểm, đạo quang liên tục không ngừng ba động, nghiêm nghị cuồng hồng: "Toái Không đạo, một đạo trăm không a!" Rống đến nơi này, một thân lạnh thấu xương huyết quang, nhao nhao phun tung toé tại lưới đạo của hắn phía trên.

Ông!

Mang núi trực tiếp lấy máu tươi làm dẫn, kích phát Toái Không đạo tiềm lực.

Chỉ thấy một đạo ánh đạo màu đỏ ngòm, từ mang núi trong thân thể tiêu xạ ra!

Một đạo về sau, mang núi sắc mặt bỗng nhiên tái nhợt.

Rất có chống đỡ không nổi đáng về.

Cứ như vậy, ba đạo lao nhanh ra công kích, lẫn lộn không ngừng!

Một nháy mắt, lại lần nữa tướng Lục Trần vây khốn trong đó.

Mà lại dạng này một kích, rõ ràng là bọn hắn siêu trình độ phát huy phía dưới chí cường thực lực.

Lục Trần ngẩng đầu nhìn trời, chí cường nhục thân, điên cuồng chấn động! Tinh quang lưu chuyển chiếc đỉnh lớn màu xanh, trước tiên xông tới, từ trên xuống dưới, tướng thân thể bao phủ trong đó.

Ong ong ong!

Kéo dài không dứt kiếm quang đạo quang, mặc kệ không để ý rơi vào chiếc đỉnh lớn màu xanh bên trên.

Keng keng keng!

Xông bay lên sóng âm, từ phía bay lên! Chỉ thấy chiếc đỉnh lớn màu xanh lao nhanh tinh thần quang huy, lập tức bị gọt sạch một lớp da! Theo sát lấy, kiếm quang đạo quang tiếp tục đánh xuống đi! Phanh phanh phanh, chiếc đỉnh lớn màu xanh, thật giống như mưa như trút nước mưa to phía dưới đài sen, bị đánh đến ngã trái ngã phải.

Thân ở trong đó Lục Trần, lông mày phong hơi nhíu lại, trên mặt lãnh ý, không khỏi càng nhiều một chút!

Rốt cục!

Chiếc đỉnh lớn màu xanh tại ba tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện siêu trình độ phát huy tình huống dưới, một tiếng vang ầm ầm, nổ chia năm xẻ bảy, bạo thành một đoàn Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, bốn phương tám hướng phun ra!

Mà Lục Trần thân thể, tại ba loại oanh bắn xuống đến lực lượng nghiền ép dưới.

Thân thể lớn như vậy, hung hăng chấn động một chút, một ngụm máu tươi phun ra ngoài, Lục Trần tâm tư khẽ nhúc nhích, giả bộ như khí tức không ổn định đáng về, hướng phía mặt biển rơi xuống đi.

Chu Thanh đôi mắt bên trong vẻ hung phấn, nặng hơn một chút, ha ha cười như điên: "Hỗn trưởng tiểu tử, cái này một lần, ngươi không chỗ có thể trốn ả!"

"Ta muốn giết ngươi, vì cánh tay của ta chôn cùng a!" Mang núi mang theo ánh đao màu đỏ ngòm, vọt xuống dưới!

Nam Cung Vũ đôi mắt bên trong dữ tợn chỉ sắc, cắt giảm không ít, trầm giọng nói: "Lục Trần, lấy ngươi hái khí bát trọng tu vi, có thể kiên trì đến hiện tại, đủ để kiêu ngạo! Mô gia cô nhiên rất thương thức ngươi, nhưng là ngươi vẫn là phải chết! Ngươi nếu là bát tử, ta ăn ngủ không yên!" Ngưng tụ thành một đạo kiếm quang, đột nhiên tán ra, mấy chục đạo một lên, lao nhanh xuống dưới.

Phanh, Lục Trần hai chân rơi vào trên mặt biển, mặt nước từng đạo ba quang, điên cuồng nổ rộ.

Ông ông sóng âm, liên tiếp nổ tung.

Diện nhìn trời không bên trên rơi xuống ba đạo lực lượng, Lục Trần đôi mắt bên trong lãnh quang nặng hơn một chút.

Cái này ba người, cho là hắn bị ba đạo lực lượng cuồng bạo nghiền ép, khí tức không thuận! Kỳ thật, đây đều là giả tượng. Đương lúc này, Lục Trần hai chân tại mặt nước hung hăng đập mạnh, Phục Giao Kiếm Pháp kiếm đạo chân ý, thừa dịp đám người này, tâm thần tùy ý thời điểm, về một tiếng quét ngang.

Thẳng đến mang núi, mang núi lớn bị kinh ngạc. Chỗ nào ngờ tới, Lục Trần còn có như vậy lực lượng, trở mặt nhìn đi ngược dòng nước kiếm quang, vỡ nát đao quang của hắn, vỡ nát lưỡi đao của hắn, thẳng tiến không lùi đánh vào bộ ngực của hắn!

Mang núi hai con trùng lên tới trông mắt, vạn phần hoảng sợ nhìn xem chui vào trong thân thể kiếm quang.

Một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết thê lương bên trong, mang núi thân thể lớn như vậy, bị đánh vào thân thể kiếm quang, oanh thành một đoàn huyết vụ, trên mặt biển cuồng phong thổi lên, một nháy mắt về sau, biến mất vô tung vô ảnh.

Chu Thanh cùng Nam Cung Vũ giật nảy cả mình, nhao nhao cuồng hồng: "Hỗn trưởng, ngươi chơi lừa gạt!"

"Đáng chết a!" Hai người vọt tới trước thân hình, bỗng nhiên hướng phía đằng sau lui đi. Có mang núi ở thời điểm, ba người còn có thể cùng Lục Trần duy trì cân bằng, thậm chí năng chém giết đối thủ, từ khi mang núi lớn ý, vứt bỏ một đầu cánh tay, hết thấy đều không đồng dạng.

Mà hiện tại, mang núi lớn ý phía dưới bị một kiếm chém giết.

Dù là hai người này ngày bình thường, đều là hết sức tự phụ người tu luyện, mười phần kiêu ngạo người, thế nhưng là hiện tại, tại Lục Trần bày ra mãnh liệt sát chiêu trước mặt, trong thân thể kiêu ngạo, lập tức bị sụp đổ, không còn tồn tại! Bọn hắn biết rõ, lưu lại nữa, cái mạng nhỏ của mình thật liền muốn nhét vào nơi này! Cho nên bọn hắn trong đầu, chỉ có một cái ý niệm.

Hành động thất bại, chỉ có thể là nhanh, từ Lục Trần trước người đi ra. Không phải bọn hắn liền sẽ cùng mang núi đồng dạng, bị oanh ngay cả cận cũng không còn.

Mà lại lúc này, Nam Cung Vũ trên thân, một vòng ánh sáng màu u lam lấp loè, lại là một khối to lớn tám gương hiện hóa ra ngoài, chờ hắn phóng tới bầu trời, chạy với tốc độ, muốn so Chu Thanh mau một chút.

Chu Thanh trừng mắt hạt châu, tức hồng hỏ hô lên: "Nam Cung sư đệ, chờ ta một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: 180 một, tuyệt địa phản kích

Chu Thanh là thật gấp!

Bởi vì Lục Trần thân hình không giảm, thẳng đến hắn mà đến!

Lực lượng cuồng bạo, ầm ầm chấn động. Chu Thanh sinh ra một loại bị Hồng Hoang cự thủ để mắt tới cảm giác, tuần trên thân dưới, mồ hôi lạnh mồ hôi nóng, cuộn cuộn rơi xuống, hắn đã nói không rõ ràng mình là tâm tình gì! Một số thời khắc, người tâm chỉ cần sụp đổ, hết thấy tâm tình tiêu cực, liền sẽ cùng đi ngược dòng nước sóng biển đồng dạng, đem trọn người hoàn toàn thôn phệ!

Lúc này, cái này người giống như bị vô cùng vô tận nước biển bao khóa đồng dạng, triệt để trầm luân.

Chu Thanh chính là như vậy cảm giác, một trương xông bay lên trên gương mặt, viết đầy vận vẹo.

Chu Thanh rất muốn ầm ỹ gào thét, thế nhưng là bị một hơi giấu ở trong lòng, làm sao cũng rống không ra. Chỉ có thể tưởng hết thấy hi vọng, rơi vào Nam Cung Vũ trên thân.

Mà đã rơi vào trên gương Nam Cung Vũ, diện cơ điên cuồng loạn động, chỗ nào còn có ý lực, đi phản ứng Chu Thanh!

Hiện tại Lục Trần đang ở tại trạng thái đỉnh cao nhất, ai đụng ai chết!

Nam Cung Vũ không muốn chết.

Cho nên nghe được Chu Thanh kêu gọi về sau, một thân chân lực, chạy vội càng thấy cuồng bạo. Cả khối trên gương, nhộn nhạo lên từng đạo ba quang huu một tiếng, hơi nước, vân khí, đủ loại khí thể, nhao nhao bị mặt kính mờ ra, nhoáng một cái về sau, Nam Cung Vũ đã ra hiện tại năm trượng bên ngoài.

Chu Thanh đôi mắt bên trong tất cả đều là tuyệt vọng, cuồng hồng một tiếng: "Nam Cung Vũ, ta Chu Thanh cùng ngươi không xong a!"

Nam Cung Vũ đôi mắt bên trong, lại nhiều hơn một loại khác nhan sắc.

Chính lúc này, Lục Trần vòng quanh một trùng điệp cuồng bạo hơi nước đã ra hiện tại Chu Thanh sau lưng, nói: "Chu sư huynh, hiện tại nên mà tính tính, chúng ta nợ cũ!"

Chu Thanh người tại nửa không trung, một kiếm oanh bắn, đốt một tiếng rơi vào Lục Trần ngực!

Cái này một kiếm, Chu Thanh ôm hận mà ra, lực lượng mạnh mẽ, cơ hồ có thể so sánh được hắn lúc toàn thịnh! Mà Chu Thanh đầu tiên là sững sờ, nghĩ đến thuận lợi như vậy liền kích Trung Lục bụi thân thể, tiếp theo cuồng hi không thôi. Thế nhưng là lập tức về sau, khuôn mặt lại bắt đầu vận vẹo! Bởi vì hắn phát hiện oanh bắn ra kiếm quang rơi vào Lục Trần mảng da phía trên!

Không chỉ có không có đánh nát nửa điểm, ngược lại bị một cổ đi ngược dòng nước lực phản chấn, kéo dài cọ rửa.

Ông ông chiến minh, thuận mũi kiếm, một đường lan tràn, răng rắc một tiếng, Chu Thanh cảm giác cổ tay của mình đánh gãy. Đau đớn kịch liệt, bỗng nhiên cọ rửa đi lên. Chu Thanh kêu rên một tiếng, trong lòng bàn tay mũi kiếm hoàn toàn không cảm nổi, từ trong tay rơi xuống dưới! Đang nghĩ ngơi, vận chuyển linh thức, bắt lấy mũi kiếm thời điểm, hắn đột nhiên liền không cảm ứng được mình mũi kiếm.

Chu Thanh trông mắt trừng, hoảng sợ nhìn một màn trước mắt!

Chỉ thấy hắn mũi kiếm, chỉ là bị Lục Trần chop vào trong tay, rõ ràng ngay tại trước mắt của hắn, thế nhưng lại hết lần này tới lần khác không cảm ứng được.

Dạng này một màn.

Để Chu Thanh hoảng sợ đồng thời, lại nhiều một chút tuyệt vọng.

Hắn nguyên lai tưởng rằng, Lục Trần chỉ là nhục thân hung hãn, hiện tại mới phát hiện, cái này thiếu niên, không chỉ là nhục thân hung hãn mà thôi, một thân linh thức, cũng là phi thường cường hãn, tuyệt đối ở trên hắn.

Lục Trần tướng phản ứng của đối phương nhìn ở trong mắt, trên mặt lãnh ý, không còn che giấu bộc phát.

Đánh giết kẻ này, ngay tại lúc này. Lục Trần cầm lên đối phương mũi kiếm, đụng nát một trùng điệp hư không, thẳng đến Chu Thanh!

Chu Thanh hai mắt trừng, một thân linh khí, điên cuồng bộc phát, ầm ầm sóng âm, cấu trúc thành một mặt kiên cố vô cùng phòng ngự, đưa ngang trước người, cuồng hồng: "Hỗn trưởng đồ vật, ta chính là Thiên Cực Môn đệ tử, ngươi dám giết ta, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Hiện trường cái khác người tu luyện trông mắt, không hèn mà cùng trừng!

Mạc Lâm Phong nguyên bản đề ép Lôi Bạo đang đánh.

Thế nhưng là nhìn thấy Chu Thanh ở vào cực kỳ hung hiểm tình huống về sau, tay run một cái, lập tức bị Lôi Bạo bắt được cơ hội! Liền nghe Lôi Bạo một tiếng gào thét, một thân lạnh thấu xương đao quang, tận dụng mọi thứ nghiền ép đi lên.

Phốc!

Mạc Lâm Phong hành động hơi chậm chạp, cánh tay lập tức, tuôn ra một đầu vết máu!

A, đau nhức cũng không đau nhức, chỉ là bị Lôi Bạo kích thương, để Mạc Lâm Phong cảm giác mặt mũi có sai lầm, cuồng hồng một tiếng: "Lôi Bạo, ngươi muốn chết!"

Lôi Bạo một thân kinh khủng đao quang, chảy xiết ra, lại là mấy đao bạo kích đi qua, tướng Mạc Lâm Phong oanh liên tiếp lui về phía sau!

Một bên khác Tiêu Thiên Phương, nửa bên trên mặt tất cả đều là máu tươi, trong cặp mắt đều là kinh khủng gọn sóng, nghiêm nghị nói: "Diệp Linh Vân, lão nương liều mạng với ngươi!"

Diệp Linh Vân thần sắc càng gấp thong dong, nói: "Ngươi đến nha."

Hiện tại Tiêu Thiên Phương, chỗ nào còn có trước kia nửa điểm yêu mị chi khí, có chỉ là dữ tợn! Giương nanh múa vuốt, không nói ra được ghê tởm

Nàng càng là vội vàng xao động, Diệp Linh Vân càng là bình tĩnh. Càng là đương Diệp Linh Vân ánh mắt rơi vào Lục Trần trên người thời điểm, đôi mắt bên trong thần sắc lo lắng, hoàn toàn biến mất, thầm nghĩ: Lục sư đệ, ngươi nha, lại một lần đổi mới ta nhận biết!

Ngay tại lúc này!

Bầu trời bên trong, một thân phảng phất giống như Lôi Bạo oanh minh, đột nhiên phiêu đăng ra!

Một cái già nua bên trong mang theo hung hãn thanh âm, quanh quẩn hạo đăng trên bầu trời: "Nghịch chúng, ngươi còn không ngừng tay!" Chỉ thấy hư không nổ tung, một thân trường bào màu xanh đậm Hoàng Nguyên Cát, trừng mắt hai con có thể so với chuông đồng đồng dạng tròn mắt, hung hăng trừng mắt Lục Trần.

Hoàng Nguyên Cát ra!

Nguyên bản chạy trốn Nam Cung Vũ, hãm lại tốc độ!

Mạc Lâm Phong tinh thần chấn động mãnh liệt: "Hoàng sư thúc, mau mau xuất thủ, giết Lục Trần a!"

Trong lúc nhất thời, tìm về chủ động, tại chỗ nghiền ép Lôi Bạo.

Tiêu Thiên Phương cười khanh khách không ngừng, nếu không phải vết thương trên mặt, quá mức dọa người, cơ hồ liền trở về trước kia, bất quá nàng hiện tại bộ này tồn dung, phối hợp cười như vậy âm thanh, cả người không nói ra được vận vẹo: "Tiện tỷ, tỷ ngươi đệ hai người, hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Diệp Linh Vân sắc mặt lạnh lùng, một chút xú nhiều hơn!

Vô ý thức ở giữa, trong tay nhiều một viên người khác không thấy được Nguyên Phù! Từng sợi cuồng bạo năng lượng, từ trong lòng bàn tay Nguyên Phù bên trong bạo phát đi ra, nhưng lại bị nàng cường lực dẫn dắt, bị nghiêm khắc hạn chế tại trong lòng bàn tay của nàng, chưa từng lộ ra ngoài một chút điểm! Diệp Linh Vân rõ ràng tại cái này Tiêu Thiên Phương tranh đấu, trên thực tế lực chú ý đã chuyển dời đến nhắc lên một đạo màu xanh phong bạo Hoàng Nguyên Cát trên thân.

Một khi lão nhi này, dám can đảm làm ra vượt qua tiến hành. Diệp Linh Vân lòng bàn tay lực lượng, không khỏi nắm thật chặt —— nàng sẽ liều lĩnh bạo phát đi ra, dù sao không thêm đếm xỉa.

.

Chu Thanh cảm thấy Hoàng Nguyên Cát đến, đôi mắt bên trong cầu sinh chi sắc, điên cuồng bộc phát, tựa hồ nhìn thấy Lục Trần bị Hoàng Nguyên Cát một cường đả thành phần vận tình hình.

Chu Thanh trên mặt lộ ra vận vẹo dáng tươi cười, cạc cạc cười quái dị không chỉ: "Lục Trần, ngươi nhất định phải chết!"

"Hoàng sư thúc chính là Ngưng Đan cảnh giới tồn tại, giết ngươi, bất quá là bóp chết một con kiến mà thôi!"

Lục Trần không phải không có giác quan phế vật, cũng không phải mù lòa, Hoàng Nguyên Cát thẳng đến hần mà đến, thân hình lên xuống về sau, lẳng không một cường, cách thật xa hư không, đập tới!

Hung ác lực lượng, rõ ràng không có nửa điểm lưu lực. Liền là lúc trước cùng vậy yêu tranh phong lúc, tỏa ra lực lượng —— lão nhi này, cũng vạch mặt, muốn mệnh của hần.

Lục Trần trong lòng về bi thương, tùy ý mọc lan tràn, bọn này Thiên Cực Môn hỗn trưởng, một cái lại một cái đều muốn giết hần —— vậy thì tốt, trong lòng sinh ra một cỗ kiên quyết chi khí, đã đối phương muốn giết hần, vậy hần liền oanh sát trước mặt Chu Thanh, kéo một cái đệm lưng.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182: 180 hai, Ngưng Đan xuất thủ, sinh tử một đường

Trong lúc nhất thời, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang, điên cuồng tỏa ra!

Ngay tại Chu Thanh dương dương đắc ý thời điểm, một vòng lạnh Quang Đột nhưng tỏa ra. Chu Thanh chỉ cảm thấy một cổ kịch liệt đau nhức truyền đến, vạn phần hoảng sợ hướng phía ngực nhìn đi! Chỉ thấy mình mũi kiếm, quét ngang ra, đánh nát ngực của mình.

Chu Thanh khuôn mặt, bởi vì kịch liệt đau nhức, vạn vạn thành một đoàn! Càng là bởi vì trái tim bị hủy diệt, sắc mặt dần dần xanh đen, trừng lên tới hai con trong con mắt, thần thái dần dần tan biến, phun ra một ngụm máu tươi, thanh âm đứt quãng, từ cổ họng của hắn bên trong, bạo phát đi ra: "Người dám giết ta?"

Càng nhiều máu tươi, phảng phất giống như nước suối đồng dạng từ trong miệng của hắn phun ra!

Lục Trần trong lòng hung hãn khí, điên cuồng bộc phát, nghiêm nghị nói: "Các người đều không cần ta sống, ta vì cái gì còn muốn quản người chết sống?" Thân hình bỗng nhiên lao ra, hai tay khẽ chụp, lập tức tướng Chu Thanh sinh cơ chưa hoàn toàn biến mất thân thể chộp vào trong tay, ngăn tại trước người.

Chính lúc này, Hoàng Nguyên Cát cách xa bảy tám trượng chưởng lực, đã đánh tới. Hắn vốn là chạy Lục Trần đi, ai có thể nghĩ Chu Thanh đột nhiên ngăn ở trước người. Trong lúc nhất thời, chưởng lực thu hồi, sát Chu Thanh thân thể, oanh bắn đi ra, đánh vào trên mặt nước! Kinh khủng khí lãng, liên tục không ngừng oanh minh, bằng phẳng mặt nước, sinh ra một cái vòng xoáy khổng lồ.

Cấp kia tiềm ẩn ở trong tối đã ngầm san hô phía trên con mắt, nguyên bản đục ngầu ánh sáng, lại mãnh liệt một chút!

Lục Trần thấy chết không còn, cũng không biểu thị hắn muốn ngồi chờ chết! Đương lúc này, tướng bóp tại trong tay, Chu Thanh sinh cơ triệt để đoạn tuyệt thân thể, oanh một tiếng, hướng phía bên tập tới, khoảng cách đã không đến xa năm trượng Hoàng Nguyên Cát ném đi đi qua.

Làm xong những thứ này.

Lục Trần thân hình lác lư, thẳng đến mặt biển mà đi.

Hắn hiện tại muốn xuống nước, có thể hay không sống, liền nhìn hiện tại. Cho đến lúc này, chúng người tu luyện mới nhìn thấy, Chu Thanh sinh mệnh đã bị gạt bỏ.

Mạc Lâm Phong mắt thử muốn nứt: "Hắn giết Chu sư huynh!"

Tiêu Thiên Phương khuôn mặt trời u ám, không nói ra được vạn vạn: "Hắn làm sao dám a!"

Trong lúc nhất thời, lẫn nhau tranh đấu, cũng ngừng nghỉ xuống tới.

Bọn hắn đều phát hiện, Hoàng Nguyên Cát lại há có thể không có phát hiện, lão nhi này trên mặt, lao nhanh lên sát khí, phảng phất giống như cuồng phong mưa rào bộc phát: "A, nghiệt chủng, nhận lấy cái chết!"

Lại là một chưởng oanh ra, vừa vạn ngăn ở hắn xem tuyến thượng, Chu Thanh thi thể, bạo thành một đoàn huyết vụ.

Ầm ầm chưởng lực, hơi có giảm bớt về sau, thẳng đến Lục Trần! Đây là Ngưng Đan cảnh giới lực lượng, một chưởng đánh ra, chớ nói Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, liền xem như Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện, cũng không dám tùy tiện ngăn cản, huống chi tại lão nhi này trong mắt, chỉ có hái khí bát trọng Lục Trần?

Chỉ thấy đầy trời màu đỏ mây khói, tùy ý bay tứ tung, lẫn lẫn lộn lộn thẳng đến Lục Trần. Lục Trần một thân khí tức, điên cuồng nở rộ, tinh quang bao phủ xuống chiếc đỉnh lớn màu xanh, liên tục không ngừng ba động, ông ông sóng âm, điên cuồng bạo phát đi ra.

Một nháy mắt về sau, đã là nằm ngang ở phía sau mình.

Một bên khác Diệp Linh Vân, đôi mắt bên trong lạnh lẽo chi khí, rốt cuộc áp chế không nổi bộc phát. Một thân bạch bào liên tục nhấp nhô, thân hình lác lư ở giữa, thẳng đến Lục Trần mà đến!

Nàng cũng đang tìm kiếm, cơ hội thích hợp nhất. Tiêu Thiên Phương chỉ là nhìn thoáng qua, cũng không ngăn cản, dưới cái nhìn của nàng, Diệp Linh Vân

thuần túy liền là muốn chết!

Ngay lúc này, Hoàng Nguyên Cát chưởng lực, đánh nát chiếc đỉnh lớn màu xanh, sụp đổ kiếm đạo chân ý, còn lại phần lớn lực lượng, ba một tiếng, rơi vào Lục Trần trên thân.

Từng đạo tinh quang, bị oanh bốn phương tám hướng bay lên ra ngoài. Lục Trần Viên mãn cấp bậc nhục thân, điên cuồng chấn động, từng đạo đi ngược dòng nước nhục thân lực lượng, điên cuồng chống cự, đạo này đã rơi vào hấn trên người chưởng lực!

Phanh phanh phanh, liên tục không ngừng trầm đục, một nháy mắt nổ tung.

Lục Trần nhục thân thể xác, thật giống như một kiện sắt giữ thật lâu đồ sứ, nổ tung từng đầu vết rạn, rồi ra vỡ vụn, phăng phắt giống như mạng nhện đồng dạng lan tràn toàn thân! Đồ thẩm máu tươi, đầy tràn toàn thân, nhiệt khí lao nhanh máu tươi, toàn bộ phun ra, giọt giọt, từng đạo, từng đầu, nhỏ rơi vào trên mặt biển.

Mười phần trùng hợp chính là, vừa vặn ngay tại đá ngầm phía trên. Trong lúc nhất thời, đáy nước cặp mắt kia, càng thêm rõ ràng đồng dạng, một đạo màu đen bóng rơi, đột nhiên quét ngang ra, tướng Lục Trần nhỏ rơi vào trên mặt biển máu tươi, có một giọt tỉnh một giọt, nuốt đến không còn một mảnh.

Mà hết thấy này, bởi vì trên bầu trời tranh đấu, không có người chú ý tới những thứ này. Lúc này Lục Trần, cảm giác mình nhục thân xương cốt, giống như toàn bộ vỡ nát đồng dạng. Tuân trên thân dưới, khí lực hoàn toàn biến mất, oanh một tiếng, nện ở trên mặt biển, lăn lộn không nghỉ sóng nước, điên cuồng tiêu xạ ra.

Lục Trần tâm thần bị thương: Ta liền muốn vẫn lạc tại nơi này sao?

Ta còn không có đi, Thái Viêm thần quốc, tìm tới phụ thân, tìm tới mẫu thân!

Còn có Diệp sư tỷ! Bằng lãnh nước biển, tùy ý chảy xiết, tướng Lục Trần cả người liền muốn nuốt hết trong đó.

Ngay tại Lục Trần một thân xương cốt tiếp tục băng liệt, một thân huyết nhục tiếp tục xé rách, cả người liền muốn chia năm xẻ bảy thời điểm, đan điền bên trong sao trời chân khí tiêu xạ ra! Từng sợi ánh sao chi quang, giống như từng cây sợi tơ, tướng Lục Trần muốn sụp đổ màng da huyết nhục tạng khí gân cốt, một chút xiu quần quanh ở cùng một chỗ, càng là ánh sao lặn xuống, nhục thân thể xác nội bộ một chút thương thế, như kỳ tích khép lại.

Lục Trần tâm thần chấn động mãnh liệt, nhục thân thể xác khôi phục, để hấn mất đi lực lượng, một chút xiu ngưng tụ, tiếp theo tay chân tứ chi cùng một chỗ hoạt động, liều mạng hướng phía mặt nước trở xuống, chìm đi!

Hoàng Nguyên Cát vốn cho là mình một chưởng, liền có thể oanh bạo cái này chỉ có hái khí bát trọng tiểu bối, ai có thể nghĩ, tên tiểu bối này hung hãn, đơn giản làm cho người giật sột! Lấy hấn Ngưng Đan cảnh giới chưởng lực, thế mà không có đem hấn nhất kích tạt sát! Hoàng Nguyên Cát trên mặt, lộ ra không Beeson nhưng đáng tươi cười: "Hồn trưởng tiểu tử, mệnh quá cứng rắn! Nhưng là, lão phu muốn ngươi chết, ngươi liền phải chết!" Một đạo oanh minh ra kiếm quang, vù vù chuyển động, thẳng đến đã chìm vào mặt nước Lục Trần đánh đi.

Cái này một kiếm, lực lượng càng mạnh!

Hoàng Nguyên Cát cũng không tin, lấy hấn Ngưng Đan cảnh giới tu vi, không thể làm rơi một tôn hái khí bát trọng!

Oanh!

Oanh minh ra kiếm quang, tướng hư không mở ra một đầu bằng phẳng màu đen khe hở. Tùy ý hư không năng lượng, từ bên trong phun ra, không nói ra được dữ tợn.

Diệp Linh Vân cũng nhìn không được nữa, lúc đầu nhìn thấy Lục Trần gánh vác Hoàng Nguyên Cát một kích, vẫn rất cao hứng, thế nhưng là ai có thể nghĩ, lão nhi này lại là một kiếm oanh minh xuống dưới! Diệp Linh Vân dù coi như đối Lục Trần tràn ngập tuyệt cường lòng tin, lúc này, cũng bình tĩnh không được, nghiêm nghị nói: "Lão thất phu, đừng tay cho ta!" Ngay tại nàng chuẩn bị.

Bóp nát tiềm ẩn tại trong tay Nguyên Phù, oanh sát Hoàng Nguyên Cát thời điểm, phía dưới mặt biển, đột nhiên một tiếng vang ầm ầm, bắt đầu chấn động kịch liệt!

Một cái vô cùng to lớn màu đen quang ảnh, từ dưới mặt biển dâng lên.

Phương viên mấy chục trượng trong vòng, nước biển đảo lưu, từng sợi hung ác khí tức, tùy ý lao nhanh, ngạnh sinh sinh tướng Diệp Linh Vân khí tức đảo loạn, không kịp bóp nát trong lòng bàn tay Nguyên Phù! Càng tại lúc này, một tiếng vô cùng hung hãn âm bạo nổ tung, kích thích một đạo màu đen dòng lũ, oanh một tiếng, tướng Hoàng Nguyên Cát kiếm quang giáo sát xử lý.

Đầy trời trên dưới, sóng nước văng khắp nơi ——

Chương 183: 180 ba, kinh khủng cá lớn

Hoàng Nguyên Cát quá sợ hãi, một thân lạnh thấu xương kiếm quang lại lần nữa chảy xiết lao ra, ầm ầm sóng xung kích, một nháy mắt về sau, đã tóa ra! Kinh khủng sóng âm, bốn phương tám hướng bộc phát, thẳng đến từ dưới mặt nước, dâng lên màu đen quang ảnh!

Một bên khác Diệp Linh Vân sợ ngây người!

Nam Cung Vũ, Mạc Lâm phong Lôi Bạo, Tiêu Thiên Phung, đều là một mặt kinh hãi, cuồng hồng không ngừng: "Đây là cái quỷ gì đồ vật a!"

"Đây biển son mạch sao?"

"Đây chính là tiềm ẩn dưới đáy nước đá ngầm? Thế nhưng là vì cái gì, ta năng cảm giác, đây là sóng?" Chỉ thấy đầy trời sóng nước, điên cuồng nổ rộ! Thanh âm ông ông, không ngừng bộc phát. Đá ngầm trên thân tích lũy một chút San Hô, hòn đá, tạp chất các loại, một nháy mắt bạo phát đi ra.

Oanh một tiếng, đầy trời lộn xộn bay khí lạnh, chỉ là một lần cọ rửa, đã tướng chảy xiết xuống tới kiếm quang, oanh thất linh bát lạc, tại chỗ vỡ nát! Càng là lúc này, đá ngầm lại lần nữa chấn động, từng khối nham thạch, nhấc lên vô số màu đen chảy xiết, oanh một tiếng nổ tung! Cuồng bạo sóng xung kích, tung bay ra, mặc kệ là Diệp Linh Vân, vẫn là người khác, vội vàng không kịp chuẩn bị tình huống dưới, bị cỗ này phun ra khí lạnh, oanh bay rớt ra ngoài, lập tức chệch hướng khối này hải vực không dưới mấy chục trượng.

Chỉ thấy nộ hải sinh sóng, đã chui vào trong biển Lục Trần, nganh sinh sinh bị cỗ này sóng nước, từ trong nước vọt ra.

Hoàng Nguyên Cát hai tròng mắt, trừng! Cuồng hồng một tiếng, một thân kiếm quang tái khởi! Lão nhi này chấp niệm, không là bình thường mãnh liệt, hấn đem hết toàn lực liền là muốn xử lý Lục Trần.

Mất thấy Lục Trần xông ra, chỗ nào chịu buông tha cơ hội ngàn năm một thuở này? Kiếm quang tái khởi, thẳng đến Lục Trần.

Thời khắc này Lục Trần đầu óc có chút ngột ngạt, hấn đều không thể biết rõ ràng, mất thấy liền muốn chìm vào đáy biển, không ngờ rằng gặp được chuyện như vậy? Đẳng không mà lên thân thể, đem hết toàn lực muốn lại lần nữa rơi vào trong nước! Bởi vì hấn đã nhìn thấy, từ Hoàng Nguyên Cát trên thân lao nhanh tới kiếm quang!

Đây là Ngưng Đan cảnh giới ba động, Lục Trần lại thể nào tự phụ, cũng không dám có chút chủ quan, chỉ có thể là đem hết toàn lực! Thế nhưng là lúc này Hoàng Nguyên Cát cũng là dùng hết toàn lực!

Hấn không có khả năng tùy tiện buông tha cơ hội như vậy

Nhưng ngay lúc này, mặt biển sóng gió lại lần nữa bạo phát đi ra. Một đạo to lớn bóng đen, từ trong biển vọt ra! Hô một tiếng, thẳng đến Hoàng Nguyên Cát! Hung man lực lượng, một nháy mắt nổ tung. Hoàng Nguyên Cát oanh bắn ra kiếm quang, tại bóng đen phía dưới, yếu ớt thật giống như một trang giấy, phốc một tiếng, nổ chia năm xẻ bảy!

Hoàng Nguyên Cát lão nhi này kinh hãi gương mặt trực tiếp vặn vẹo, một thân ánh sáng màu xanh oanh một tiếng nổ tung, lưu chuyển toàn thân. Bên này vừa rồi bao phủ toàn thân, một bên khác, bóng đen cũng đập đi lên! Oanh một tiếng, không ngớt lời bạo hưởng, liên tiếp vỡ ra, chỉ thấy Hoàng Nguyên Cát trên người phồng nư, một nháy mắt nổ chia năm xẻ bảy, lấy lão nhi này Ngưng Đan cảnh giới tu vi, cũng bị bóng đen oanh bay rớt ra ngoài, hung hăng nện ở trên mặt biển.

Oanh minh không ngừng sóng nước, điên cuồng chấn động, sôi trào mãnh liệt nước biển, tướng Hoàng Nguyên Cát lập tức thôn phệ, biến mất không thấy.

Lục Trần không dám tin nhìn trước mắt một màn, đến tột cùng là dạng gì tồn tại, chỉ là một kích, liền đánh nát Hoàng Nguyên Cát hết thảy? Lão nhi này coi như không chết, cũng tất nhiên bị thương nặng.

Theo sát lấy, Lục Trần sợ hãi cả kinh, chỉ cảm thấy một cỗ vô cùng triều nóng khí lạnh, từ phía dưới lao nhanh! Tâm thần chấn động thời điểm, hướng phía phía dưới nhìn lại, chỉ thấy một cái hoành rộng không hạ ba bốn trượng miệng to như chậu máu, đột nhiên mở ra. Một cỗ mười phần hung hãn hấp lực, đột nhiên bộc phát.

Lục Trần chỉ cảm thấy tay chân của mình, phảng phất giống như bị trói ở đồng dạng, bị dạng này cuồng bạo hấp lực lôi cuốn, tính cả trên bầu trời chảy xiết nước biển, bị miệng to như chậu máu một ngụm thôn phệ! Nồng đậm hắc ám, cùng rầm rầm dòng nước thanh âm, tại Lục Trần trước mắt bên tai, điên cuồng nổ rộ.

Lục Trần liều mạng gãy dựa, thế nhưng là thân thể của mình, hoàn toàn không bị khống chế!

Một bên khác!

Chúng người tu luyện trừng mắt hạt châu, nhìn xem từ nước biển bên trong nhảy ra một đầu, chiều dài không hạ mười trượng, nhứt đầu đuôi nhỏ, thân thể hùng tráng, toàn thân trên dưới, hắt lên một thân đen nhánh tận mực, trượt không trượt thu màng da một con cá lớn! Con cá lớn này, chỉ là cái đuôi quét ngang, liền tắt bay Hoàng Nguyên Cát, sau đó lại một ngum nuốt lấy Lục Trần, tốc độ nhanh làm cho người giật sột!

Cuồng bạo khí lừng, ầm ầm nổ rộ, không cho chúng người tu luyện đến gần cơ hội! Kỳ thật bọn hắn cũng không đến gần được, bởi vì đầu này màu đen cá lớn khí tức quá mạnh mẽ! Tức chính là Ngưng Đan cảnh giới Hoàng Nguyên Cát, tại trước mặt của nó, đều mười phần nhỏ bé, huống chi bọn hắn?

Diệp Linh Vân một mặt lo lắng, liền muốn mặc kệ không để ý xông đi qua, Lôi Bạo tay mắt lanh lẹ đưa nàng giữ chặt, khuyên lơn: "Su muội, đừng làm loạn! Đầu này quái ngư, quá mạnh mẽ, chớ nói chúng ta, liền xem như Hoàng tiên bối người cùng thấy được, vừa đối mặt liền bị đánh không rõ sống chết! Lục sư đệ, đã như vậy —— người đi lên liền là chịu chết a!"

Diệp Linh Vân liều mạng muốn tránh thoát.

Thế nhưng là Lôi Bạo, gắt gao níu lại nàng, liền là không buông tay.

Một bên khác Tiêu Thiên Phương thấy cảnh này, diện cơ nhảy lên một chút, trùng điệp hừ một tiếng, bắt mắt hết sức.

Lôi Bạo cũng không có thời gian phản ứng nàng!

Đúng lúc này, đầu này thể phách hùng tráng cá lớn, lắc đầu vẩy đuôi, phát ra một tiếng cao tê mình, oanh một tiếng, nhập vào nước biển bên trong, chỉ thấy mặt biển chấn động kịch liệt, từng đạo cuồng phong, từng đạo sóng biển, điên cuồng đập trùng, một đường bay lên trời khắc, tiềm ẩn tại dưới mặt biển bóng đen biến mất không thấy, hết thảy dị tượng, cũng hoàn toàn không thấy,

Lôi Bạo thở dài ra một hơi, tuần trên thân dưới, giọt giọt lặn xuống mồ hôi, điên cuồng rơi xuống! Vì không chế Diệp Linh Vân, hắn xem như liều mạng! Mắt thấy màu đen cá lớn biến mất không thấy, mới buông ra Diệp Linh Vân! Vừa mới buông ra Diệp Linh Vân, Diệp Linh Vân vào một tiếng, vọt tới vẫn còn dư ba trên mặt biển, chỉ là cá lớn, cùng Lục Trần, chỗ nào còn có nửa phần tung tích!

Diệp Linh Vân trên thân khí tức kinh khủng, điên cuồng nhấp nhô, tê mình không ngừng: "Sư đệ!" Chương môn một mạch, chỉ còn lại như thể mấy người, nếu như Lục Trần bị cá lớn ăn hết, nàng không biết làm như thế nào cùng lão chương môn bàn giao, tại sao cùng Tề Vân Thiên bàn giao! Làm sao cho mình một cái công đạo. Chương môn một mạch cũng chính bởi vì nhân khẩu đơn bạc, cho nên nàng mới trút xuống không tâm thường tình cảm, cho tới nay, nàng tương Lục Trần xem như là đệ đệ của mình!

Thế nhưng là hiện tại, đệ đệ không thấy, nàng lại thể nào khả năng không nóng nảy?

Làm sao có thể còn bảo trì lúc đầu bình tĩnh!

Đây người oanh mình lên màu trắng sóng ánh sáng, phát ra, Diệp Linh Vân vòng quanh một trùng điệp khí màu trắng lừng, hướng phía màu đen cá lớn biến mất phương hướng đuổi đi.

Cái khác người tu luyện, chỉ có thể nhìn nàng rời đi.

Ngay tại nàng khởi hành lập tức, mặt biển lại là một lần chấn động kịch liệt, chỉ thấy hình dung suy bại Hoàng Nguyên Cát, vô cùng chặt vật từ trong nước chui ra, diện cơ từng cái nhảy lên: "Đáng chết, nơi này vì sao lại có một đầu ma kinh?"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Một trăm tám mươi bốn, ma kinh!

"Ma kinh?" Nam Cung Vũ sắc mặt xuất một chút thay đổi.

Mạc Lâm Phong có chút không hiểu nhìn xem Nam Cung Vũ, nói: "Ma kinh là cái gì?"

Nam Cung Vũ nhìn thoáng qua Hoàng Nguyên Cát, mắt thấy cái sau nhẹ gật đầu, trầm giọng nói: "Không đối gât sư đệ, ma kinh chính là bên trong biển sâu mới có một loại sinh linh, chỉ cần trưởng thành liền có thể có được Ngưng Đan cảnh giới tu vi! Liên tì như vừa rồi con kia, chỉ sợ chạy tới Ngưng Đan cực hạn! Thực lực hùng hãn, càng quan trọng hơn là, trưởng thành về sau ma kinh, thể nội tự thành không gian, bình thường ngưng đan sơ kì cảnh giới

tồn tại, thể nội không gian không hạ mười trượng! Ngưng Đan trung kỳ, đạt tới hai mươi trượng, sau khi ngưng đan kỳ càng là đạt tới năm mươi trượng, nếu như vừa rồi đầu kia ma kinh tu vi, không có nhìn lầm, nó thể nội, có không gian chỉ sợ không dưới trăm trượng!"

"Cái gì?" Chúng người tu luyện sắc mặt, xoát một chút thâm biến.

Trăm trượng không gian, không thua gì một chiếc khổng lồ vận binh thuyền, năng giấu nhiều ít người tu luyện?

Hoàng Nguyên Cát sắc mặt, càng thêm khó coi: "Thật không nghĩ tới, dạng này một cái nếu không phải bởi vì Hải yêu xuất hiện, mà bị sơ sót địa phương, thể mà ẩn giấu một đầu ma kinh!" Nói đến nơi này, nghiêm khắc ánh mắt rơi vào Nam Cung Vũ trên thân.

Nam Cung Vũ diện cơ, hung hăng nhảy lên mấy lần, nói: "Hoàng sư thúc, là ta Nam Cung gia tình báo xảy ra vấn đề —— ta liền kỳ quái, vì cái gì sẽ xuất hiện một cái đá ngầm, nguyên lai ẩn giấu một đầu ma kinh!"

Lôi Bạo hai tròng mắt trừng, nói: "Chẳng phải là nói, Hải tộc tại vừa rồi con kia ma kinh thể nội, tiềm ẩn một con người tu luyện quân đội?"

Hắn nói như vậy, chúng người tu luyện sắc mặt càng thêm khó coi.

Nếu thật là dạng này, Thanh Long đảo thật liền bị bọn này Hải tộc vây khốn.

Ngay tại chúng người tu luyện, lo lắng hải hùng thời điểm, Hoàng Nguyên Cát lắc đầu: "Ma kinh thể nội, cố nhiên có khả năng tiềm ẩn một chi Hải tộc, nhưng rõ ràng cùng vừa rồi đám kia Hải yêu không phải một đường! Nếu không, bọn này Hải yêu đều có thể trốn đến ma kinh thể nội, há có thể lại cho chúng ta phát hiện cơ hội của bọn hắn? Đây hết thấy, chỉ sợ sẽ là trùng hợp."

Chúng người tu luyện nghĩ nghĩ, cảm thấy có lý.

Cùng lúc đó, Hoàng Nguyên Cát trầm giọng nói: "Mà lại lão phu nghe nói, ma kinh vực này sinh linh mạnh mẽ, chính là Hải tộc Thánh Thú, bình thường Hải tộc, không có khả năng có được! Tức chính là hung binh xâm phạm Đông Hải Hải tộc, thế lực không phải bình thường, theo lão phu xem ra, bọn hắn cho dù cũng có ma kinh, nhưng là tuyệt đối sẽ không đại tài tiêu dụng điều động đến nơi này đến!"

"Tổng hợp đủ loại, lão phu hoài nghi, đầu này ma kinh hoặc là hoang đại, hoặc là liền là một chi lai lịch không rõ Hải tộc, không chế tới! Mặc kệ là loại nào, đều đủ để nói rõ, lại lần nữa phát động chiến tranh Hải tộc, mười phần tám chín, liền là hướng về phía đầu này ma kinh mà đến!" Nói đến nơi này, Hoàng Nguyên Cát trên mặt tham lam, xông ra, "Ma kinh vực này sinh linh cường hãn, nếu là có thể đem bắt giữ, đối với chúng ta chỗ tốt, phi thường lớn —— chúng đệ tử, chuyện nơi đây, tùy tiện không muốn ngoại truyền, quân tốt miệng của mình, chúng ta lập tức trở về Thanh Long đảo, từ lão phu là gặp mặt ngư biển minh cao tăng."

Hoàng Nguyên Cát một mặt hưng phấn, tay áo bay lên mà lên, công chúng người tu luyện bao quát trong đó.

Nam Cung Vũ hít mắt, nhìn thoáng qua ma kinh đi xa phương hướng, đôi mắt bên trong từng vệt kỳ quang, liên tục không ngừng chuyển động, thần sắc quý dị không nói lên lời. Một bên khác Lôi Bạo, tự nhiên cũng bị Hoàng Nguyên Cát bắt được phi thuyền bên trên, mắt nhìn thấy phi thuyền cuồng bạo chạy vội, Lôi Bạo nhìn không được nói: "Chúng ta mặc kệ Diệt sư muội sao?"

Hắn kiểu nói này.

Chúng người tu luyện, nhao nhao đối với hắn quăng tới cỗ quái ánh mắt.

Lôi Bạo thở dài một tiếng, liền biết mình hỏi một câu nói nhảm! Lần hành động này, liền là Thiên Cực Môn, thậm chí sau lưng của hắn giấu thần môn, cùng đang vân cửa, vì thăm dò Cửu Huyền môn lão chương môn là có hay không chết đi kịp nở mà thôi. Lục Trần bị ma kinh ăn một miếng rơi, mười phần tám chín sống không được, Diệt Linh Vân biến mất không thấy, không phải là bọn hắn phía sau những cái kia đã tâm những người tu luyện, kỳ vọng đạt tới kết quả sao? Huống chi, hiện tại còn phải ve sấu một đầu ma kinh hạ lạc, quả thực là hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ.

Lôi Bạo ánh mắt u ám, nhắm mắt lại, cũng không có tâm tình lại nói nhảm nửa câu.

.

Ngay tại Hoàng Nguyên Cát mang theo chúng người tu luyện trở về Thanh Long đảo thời điểm.

Lục Trần chỉ cảm thấy, thân thể liên tục không ngừng nhấp nhô, phảng phất giống như phá vỡ vô hình bích chương, lấy lại tinh thần thời điểm, đã ra hiện tại một cái sóng gợn lăn tăn, phương viên không hạ hơn mười trượng trong ao! Linh vận hương khí, tán mạn khắp nơi tại ao nước phía trên bầu trời, Lục Trần đầu ối vạch nước điện, rầm rầm bọt nước, tứ tán vẩy ra, những cái kia tán mạn khắp nơi ở bên ngoài hương khí, thuận thế xông vào mũi của hắn khang bên trong.

Lục Trần tròng mắt trừng, tinh thần chấn động, nhìn không được hô lên: "Thơm quá!"

Đúng lúc này, nhìn tựa hồ rất cao, kỳ thật không cao mái vòm bên trên, truyền đến mấy đạo khí tức kinh khủng.

Lục Trần chỉ cảm thấy, giống như một tòa lăng không trấn áp xuống sơn nhạc, đặt ở tim, rất có một loại thờ bát quái khí tới cảm giác.

Phút chốc, trên bầu trời, từng đạo phi đằng sóng xung kích, thỉnh linh giáng lâm. Lục Trần hướng phía bầu trời nhìn lại, chỉ thấy từng đạo thân hình xồng

mở trùng điệp ba động, ra hiện tại cách hần không đến mấy trượng xa địa phương.

Lục Trần lông mày phong khê chấn động, hoảng sợ nói: "Hải tộc!"

Cũng không chính là Hải tộc sao? Chỉ thấy trên bầu trời, bày biện ra tới ba đạo thân ảnh mặc dù nhìn không rõ ràng, nhưng đều là thân người đuôi cá. Mà lại mỗi một đạo thân ảnh, ẩn chứa khí thế, đều vô cùng hung hãn, mỗi một đạo bạo phát đi ra sóng xung kích, đều không tại Hoàng Nguyên Cát phía dưới!

Đây là ba vị tu vi cường hoành Hải tộc.

Theo sát lấy, quang ảnh một trùng điệp khuếch tán, ba đạo thân ảnh triệt để bày biện ra đến! Chính là ba tôn, thân người đuôi cá, một thân hắc bào người tu luyện. Ba vị này, ở giữa một vị là một cái diện mục gầy gò lão già, hai vị khác là hai trung niên, hình dạng không nói ra được tính tế tỉ mỉ, dù là năm tháng tại bọn hần trên mặt lưu lại dấu vết rất sâu, nhưng là vẫn như cũ có thể nhìn ra, ba vị này lúc còn trẻ, đều là đẹp nam tử —— đây chính là Hải tộc. Cùng Hải yêu, hoàn toàn không đồng dạng. Lục Trần đẩy ra trùng điệp sóng nước, hướng phía đằng sau trượt đi.

Bởi vì cái này ba cái Hải tộc, rơi vào hần trên người ánh mắt, mười phần quỷ dị, có thể nói là thập phần hưng phấn! Lục Trần có chút ngạc nhiên nhìn xem bọn hần. Liền nghe ba tôn Hải tộc người tu luyện, ngữ tốc cực nhanh nói ra: "Cái này tiểu tử, thật là nồng nặc khí huyết chi khí!"

"Lão phu quả nhiên không có nhìn lầm!"

"Đúng vậy a, may mắn sư huynh không có nhìn lầm, tướng cái này thiếu niên cứu lại! Không phải chúng ta Thánh nữ, khả năng chống đỡ không đến tiền về Thánh Vực!"

"——" ba tôn Hải tộc, tướng đầu tiên đến Lục Trần bên người, từ trên xuống dưới dò xét. Lục Trần muốn động, thế nhưng là thân thể của mình, hoàn toàn không nghe sai khiến. Trước mặt ba tên này, quá mạnh!

Ngay tại Lục Trần trong lòng tất cả đều là cổ quái ý nghĩ thời điểm, cảm đầu tôn này mạnh nhất lão già, cười tủm tỉm phải nói: "Nhân tộc thiếu niên, nếu không phải chúng ta cứu được ngươi, ngươi hiện tại sẽ chết tại các ngươi nhân tộc người tu luyện trong tay, ngươi thừa nhận sao?"

Lục Trần nhẹ gật đầu.

Lão già nín lấy râu dài dưới hàm, nói: "Xem ra ngươi cái này tiểu tử, vẫn là hiểu chuyện! Lão phu cũng không nói nhầm, chúng ta muốn ngươi bang một chuyện, coi như là hồi báo ân cứu mạng, như thế nào?"

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, bọn này Hải tộc thật đúng là đủ ý tứ, ở trước mặt nói ra lời như vậy! Bất quá Lục Trần không ghét, ngược lại thật cao hứng, lấy đối phương cường hoành thực lực, nếu quả như thật lòng mang ác ý, hần phải chết không nghi ngờ! Chỉ ít, tại Lục Trần nhận biết bên trong, tu vi cường hoành đến cái nào đó trình độ, thường thường đều là một điểm đạo lý đều không nói, tỉ như Hoàng Nguyên Cát lão thất phu kia!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Một trăm tám mươi năm, Uẩn Linh Đan

Lão già vãn về râu dài dưới hàm, mỉm cười, nói: "Lão phu cũng sẽ không để ngươi vô duyên vô cớ hỗ trợ, cuối cùng vẫn là có chỗ tốt!" Nói đến nơi này, lòng bàn tay hơi chao đảo một cái, một viên tán ra nồng đậm linh hơi thở ba động, phảng phất giống như một viên Trân Châu đan được ra hiện tại hần trong tay. Viên này đan được phía trên, còn quần màu đỏ đan văn, ẩn chứa năng lượng kinh khủng.

Lục Trần chỉ là nhìn thoáng qua, diện cơ nhện không được nhảy lên một chút, nói: "Màu đỏ đan văn? Địa cấp đan được?"

Đan được có rất nhiều đẳng cấp, bình thường tạp sắc rất nhiều, hoặc là mang theo màu xanh đan văn đan được, liền là phổ thông nguyên cấp đan được, trước kia Lục Trần nắm qua Thôi Linh đan chính là loại này, liền là địa nguyên cấp đan được, còn quần màu đỏ đan văn, mà vượt qua địa nguyên cấp đan được, còn quần tử sắc đan văn đan được, được tôn là Thiên Nguyên cấp đan được. Lại hướng lên đương nhiên cũng còn có, bất quá loại kia tồn tại, bình thường nhân vật sẽ không có được.

Lão già mỉm cười: "Không tệ, đây chính là Địa cấp đan được, chính là bản tộc thu thập biển sâu linh Nguyên Chi khí, luyện thành một loại, uẩn dưỡng chí thuần linh hơi thở đan được, bản tộc đem xưng là, Uẩn Linh Đan, cùng các ngươi nhân tộc luyện chế Uẩn Linh Đan, thuộc tính khác biệt, nhưng hiệu quả đồng dạng! Có được có thể để cho hái khí Đại viên mãn người tu luyện, tiến giai uẩn linh kỳ hiệu!"

"Tiểu huynh đệ, chỉ cần ngươi bang bản tộc chuyện này, viên này Uẩn Linh Đan, chính là của ngươi!" Lão giả cười tùm tùm nói.

Mặt khác hai người trung niên, trừng trừng mắt nhìn xem Lục Trần.

Lục Trần ánh mắt rơi vào Uẩn Linh Đan bên trên, tâm tư bắt đầu chuyển động, lại là Uẩn Linh Đan! Năng được mệnh danh là Uẩn Linh Đan tồn tại, đều giấu uẩn cực kỳ nồng đậm năng lượng, chính như lão giả nói như vậy, có thể để cho hái khí Đại viên mãn người tu luyện, đột phá uẩn linh! Bực này tồn tại, tức chính là ngàn năm hỏa hầu Địa cấp Linh thảo, chưa hẳn có thể so sánh được, dù sao loại này Địa cấp đan được năng lượng càng thêm thuần túy.

Lục Trần trước mắt tu vi, liền là hái khí bát trọng, đan điền Trung Tàng uẩn, trải qua ngôi sao màu đen chuyển hóa năng lượng, tu luyện được đương, không có ngoại ý muốn khác phát sinh, đột phá đến hái khí Đại viên mãn không là vấn đề, nếu là lại tăng thêm viên này Uẩn Linh Đan, chưa chừng, liền có thể đột phá tới uẩn linh!

Vừa nghĩ tới Uẩn Linh cảnh giới, Lục Trần tâm, liền lửa nóng.

Hắn hiện tại thực lực, vẫn là quá thấp một chút.

Lần này nếu không phải trước mặt những này Hải tộc mân mê ra ma kinh đột nhiên xuất thủ, cái mạng nhỏ của hắn liền bị Hoàng Nguyên Cát lão thất phu kia cho hại.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang tùy ý.

Lão giả cũng không nóng nảy, mặt khác hai người trung niên, ngược lại là gấp vò đầu bứt tai, hận không thể Lục Trần mau mau làm quyết định mới tốt.

Ngay tại nơi này, Lục Trần ánh mắt rơi vào lão giả trên thân, sáng rực sinh huy, ẩn chứa không phải bình thường tinh mang, nói: "Ngươi năng nói cho ta, các ngươi đến tột cùng muốn ta bang gấp cái gì sao?"

Lão giả cười lên ha ha: "Ngươi cái này tiểu tử, cuối cùng vẫn là có chút lý trí! Cũng không vì một viên Uẩn Linh Đan, liền mất tâm trí! Không tệ, rất không tệ —— thực không dám giấu giếm, lão phu bản tộc bên trong quý nữ, trước đây không lâu bị người ám toán, bên trong chí âm hàn độc! Loại này hàn độc, đối với các ngươi nhân tộc mà nói không tính cái gì. Nhưng là đối với bản thân thuộc tính lịch âm Hải tộc mà nói, đâu chỉ tại Tuyệt Mệnh chi độc! Nguyên bản bực này hàn độc, bản tộc cũng có phòng linh đan, chỉ là trên đường lại tao ngộ cái khác biến cố, đến mức kéo dài đến hiện tại! Hiện tại liền thiếu một vị Chí Dương tinh huyết! Mà tiểu huynh đệ, ngươi khí huyết, nồng đậm trình độ, đơn giản làm cho người giận sôi!"

"Cho nên lão phu mạo muội, muốn tinh luyện tiểu huynh đệ ngươi Chí Dương tinh huyết, phối hợp bản tộc cái khác năng lượng, vì bản tộc quý nữ, giải độc kéo dài tính mạng!"

Lục Trần lông mày phong nhảy lên mấy lần.

Hai người trung niên cũng nhin không được nữa, nhao nhao nói: "Tiểu huynh đệ, van cầu ngươi a."

"Ngươi nếu như không thể viện thủ tương trợ, bản tộc quý nữ liền muốn hương tiêu ngọc vẫn."

Lục Trần nhìn thoáng qua lão giả trong tay Uẩn Linh Đan, lại nghĩ tới tính mạng của mình, đúng là bởi vì bọn hắn mới có thể có lấy kéo dài, lại nói lấy đổi phương như vậy hung hãn thực lực, tùy tiện cái nào một cái xuất thủ, đều có thể tự tay đem hắn đánh giết, tước đoạt hắn tinh huyết, không phải dễ như trở bàn tay? Thế nhưng là đối phương không có làm như thế, nói rõ những này Hải tộc, cùng trong truyền thuyết vị kia khát máu độc ác Hải tộc khác biệt.

Mà lại hắn cũng đã nhìn ra, hai người trung niên gấp nước mắt đều nhanh muốn rớt xuống. Có thể để cho bực này cường giả, lộ ra bực này lo lắng thần thái, đủ để nói rõ cái kia quý nữ thân phận không phải bình thường, tình huống hiện tại, chỉ sợ đã là cấp tốc thời điểm.

Lục Trần trầm ngâm nói: "Tốt a, ta đáp ứng."

Lão giả thở dài một hơi, ha ha cười nói: "Tiểu huynh đệ a, ngươi chính là bản tộc cứu tinh! Bản tộc trên dưới, đều sẽ Cảm Niệm ân đức của ngươi!" Nói, lão giả này tinh tế tỉ mỉ đến không tưởng nổi bàn tay, tướng Lục Trần từ trong nước mò ra, "Việc này không nên chậm trễ, lập tức chuẩn bị!"

Nói đến nơi này, lão giả ánh mắt, nhìn lướt qua hai người trung niên.

Hai cái này trung niên nhân lập tức hoan thiên hi địa đi.

Oanh một tiếng, một trùng điệp sóng nước, không kiêng nể gì cả khuếch tán ra đến, Lục Trần bị lão giả từ phương này mười trượng phương viên thủy vực mang ra ngoài. Vừa mới ra, chỉ thấy xa gần thủy vực, vây quanh một cái phương viên không đến mười trượng Tiểu Lục địa. Tiểu Lục địa ở giữa, đứng vững một cái đài cao.

Trên đài cao, một trùng điệp lộn xộn bay linh quang, bốn phương tám hướng khuếch tán. Trùng điệp màu tím sậm linh quang, bao phủ phía dưới. Một người mặc thủy lam sắc váy dài, sinh ra mái tóc tím dài thiếu nữ, bình nằm ở phía trên, thật dài từ sắc lông mi, che đầy nàng tầm mắt, nàng tựa hồ đang ngủ say, lộ ra một cổ quý dị an tường thái độ.

Lục Trần dù chỉ là nhìn thấy từng sợi tóc tím phía dưới tiểu lộ nửa bên, kiều nộn khuôn mặt, tâm thần đã chấn động, đây là một cái rất đẹp nữ hài, Ngọc Điện Kiều Dung, không tại Diệp Linh Vân phía dưới.

Lục Trần rất có một loại kinh diễm cảm giác!

Đương nhiên, không phải nói Lục Trần đối thiếu nữ này có cái gì ý nghĩ. Đây là một cái bình thường nam tử, rất phản ứng tự nhiên.

Lục Trần lại nhìn lướt qua, vây đứng ở đài cao bên cạnh, lò mờ thân người đuôi cá tồn tại! Những này tồn tại, đại bộ phận đều có một đầu lửa mái tóc màu đỏ, che kín lửa vây màu đỏ đuôi cá, còn có một bộ phận mấy cái mọc lên một đầu mái tóc màu xanh cùng vây màu xanh đuôi cá tồn tại, bọn hắn đều là Hải tộc. Những này Hải tộc rõ ràng thoát nhìn như là một đám lửa, trên thực tế lại tràn ngập vô cùng râm mát khí tức.

Lục Trần không khỏi tâm thần khê động, những này chỉ sợ sẽ là Hải tộc tộc đàn bên trong đồ giao cùng thanh giao!

Hải tộc có rất nhiều loại.

Trong đó thanh giao cùng đồ giao, là tộc đàn số lượng nhiều nhất Hải tộc.

So ra mà nói, những chủng loại khác Hải tộc liền thiếu đi rất nhiều! Tỉ như, nằm ở trên đài cao, sinh ra tóc màu tím thiếu nữ.

Nếu như Lục Trần không có đoán sai, vị này hẳn là Hải tộc Vương tộc, tử giao tộc nhân.

Năng được tôn là tử giao, tự nhiên có được phi phạm huyết mạch, tuyệt đối thanh giao cùng đồ giao có thể so sánh, bọn hắn sinh ra liền là hình người, cùng cái khác Hải tộc khác biệt, đương nhiên nếu như bộc phát huyết mạch, cũng có thể biến hóa tử sắc đuôi cá. Mà tại tử giao phía trên, còn có kim giao! Bất quá kim giao cực kỳ hiếm thấy, Cửu Huyền môn trong điển tịch, liền có ghi chép, sinh mà vì kim giao người, huyết mạch Hóa Thần, là vì Thần tộc!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: 180 sáu, Hải tộc Thánh nữ

Bất quá kim giao Thần tộc, nghe nói đã tại năm tháng trôi qua bên trong tiêu vong.

Lục Trần trong lòng ý niệm khê nhúc nhích, không khỏi nhìn lão giả một chút, nói: "Tiền bối, nàng là?"

Lão giả đôi mắt bên trong thần sắc lo lắng lập tức liền xôn ra: "Đây chính là bản tộc quý nữ, ta Hải tộc Thánh nữ —— ngươi muốn cứu người!"

Lục Trần tâm đột nhiên nhảy một chút, lại là Hải tộc Thánh nữ!

Hiện trường chứng đồ giao thanh giao, từng cái ánh mắt, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, có người chấn kinh, có người nghi hoặc, còn có người mang theo mãnh liệt địch ý.

Lão giả ánh mắt có chút trầm xuống, nói: "Vị tiểu huynh đệ này, là lão phu tìm đến trợ giúp chúng ta!"

"Các ngươi chớ chậm trễ quý khách!"

Lão giả thần sắc nghiêm túc, chứng thanh giao đồ giao, tức chính là lòng có bất mãn, nhưng bị lão giả răn dạy về sau, ánh mắt hòa hoãn rất nhiều.

Nhưng là đứng tại nhất phía trước, tản ra một đoàn khí tức kinh khủng đồ giao thanh niên, trùng điệp hừ một tiếng: "Trưởng lão, Thánh nữ điện hạ sao mà trần quý? Há có thể để một cái ti tiện phạm nhân, dơ bẩn tự thân huyết mạch!" Nói đến nơi này thời điểm, tôn này đồ giao thanh niên đầu đầy lửa mái tóc màu đỏ, phanh một tiếng nổ tung, khí tức trên thân, điên cuồng sóng gió nổi lên, ù ù sóng âm, liên tục không ngừng chấn động.

Một cổ vẫn như cũ là Ngưng Đan cảnh giới, nhưng là ở xa Hoàng Nguyên Cát phía trên khí thế, tiêu xạ ra. Mãnh liệt địch ý, từ trong ánh mắt của hắn điện bạo phát đi ra.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, trong lòng hơi có khó chịu, người này đối với nhân tộc thành kiến, không là bình thường sâu. Đối phương không cho hắn sắc mặt tốt, đương nhiên cũng không biết cười mặt ngênh nhân, nhàn nhạt nhìn lướt qua người này, hừ lạnh một tiếng, không nhìn thẳng.

Đồ giao thanh niên cuồng nộ, cuồng bạo thân thể, cuốn lên một trùng điệp Xích hồng sắc quang ảnh, liền muốn xông lại.

Mắt thấy thân hình của hắn liền muốn vọt lên tới thời điểm, hừ không có chút ba động, lúc trước rời đi hai vị trung niên nhân cùng một chỗ từ không bên trong đi ra. Trong đó một người trung niên, đôi mắt bên trong lửa giận lập tức bốc cháy lên, một bàn tay liền đập tại đồ giao thanh niên trên thân, nghiêm nghị nói: "Đêm tu canh, ngươi muốn hại chết Thánh nữ điện hạ sao?"

Đồ giao thanh niên đêm tu canh vội vàng không kịp chuẩn bị, bị một tát này đánh bay rớt ra ngoài!

Một trường trượt đồ thối vết máu, vòng quanh mấy khóa nát rã, từ trong mồm phun ra, cả người phảng phất giống như một viên đạn nặng đạn pháo đồng dạng, đập xuống đất, sấm nặng lực lượng sóng xung kích, oanh mặt đất hung hăng rung động. Đồ giao thanh niên đêm tu canh hai tròng mắt trừng, nói: "Phụ thân, hắn là nhân tộc! Bản tộc tộc lão không phải đều nói, nhân tộc là nhất loại kém huyết mạch sao, vì cái gì muốn nhờ bọn hắn tinh huyết?"

"Cho dù huyết mạch của bọn hắn chất chứa quý dị mà lại kinh khủng khí huyết, nhưng cuối cùng vẫn là nhất loại kém huyết mạch a!"

Đêm tu canh cuồng hồng không ngừng.

Cái khác thanh giao đồ giao, ánh mắt cũng là không hèn mà cùng bay bổng lên. Đôi mắt bên trong dị sắc, không ngừng lấp lóe.

Lục Trần diện cơ lần nữa nhảy lên, Hải tộc chính là như vậy dạy bảo mình hậu bối, khó trách Hải tộc cùng nhân tộc mâu thuẫn cường đại đến trình độ này? Kỳ thật cái này không kỳ quái, Cửu Huyền môn trong điện tịch, đối với Hải tộc hình dung cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào.

Bất quá để Lục Trần kinh ngạc chính là, đêm tu canh thể mà cùng trung niên là một đôi phụ tử, hai người này nhìn tuyệt không giống!

Dù sao hai vị trung niên nhân cùng lão giả, ngoại trừ mọc ra một cái đuôi cá, cái khác địa phương, cùng Lục Trần dạng này nhân tộc không có cái gì khác nhau, tóc đen, mắt đen, chỉ là màu da càng thêm trắng nõn một chút mà thôi.

Cái này ý niệm, lóe lên liền biến mất.

Lục Trần tưởng ánh mắt rơi vào trung niên nhân trên mặt.

Liền muốn nghe một chút người trung niên này, = giải thích thể nào.

Chỉ thấy trung niên nhân một mặt xấu hổ, diện cơ nhảy lên mấy lần, hướng phía Lục Trần chấp tay nói: "Tiểu nhi ngang bướng, để quý khách chê cười! Về phần trong tộc những cái kia câu thí lạn sự, ta cũng rất bất đắc dĩ, còn xin tiểu huynh đệ không muốn để vào trong lòng."

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Thành kiến là khó tránh khỏi, ta năng lý giải. Lại nói, mệnh của ta là tiền bối các ngươi cứu được, một chút hiểu lầm, lại tính cái gì?"

Trung niên nhân mỉm cười: "Tiểu huynh đệ năng như vậy nghĩ, thật sự là khó được!" Nói đến nơi này, hung hăng trừng mắt liếc đêm tu canh đạo, "Mặt xấu hổ đồ vật, cho lão tử lăn xuống đi!"

Đêm tu canh da mặt đau nhức kịch liệt, trừng mắt liếc Lục Trần, vèo một tiếng, cuốn lên đầy trời màu đỏ quang hoa, rơi vào cách đó không xa trong ao, chìm xuống dưới, tung tích không hiện.

Lúc này, lão giả trầm giọng hỏi: "Chuẩn bị xong chưa?"

Hai người trung niên cùng một chỗ gật đầu, nói: "Đều đã chuẩn bị xong." Chỉ thấy bọn hắn trong tay, xuất hiện từng cây, ẩn chứa mãnh liệt khí huyết năng lượng Linh Chu. Thân hình nhấp nhô, từng khối trận cơ oanh bắn ra, rơi vào đài cao chỉ phôi. Ông một tiếng, chỉ thấy chồng chất Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, một nhảy mắt liền vọt lên.

Phương này không lớn không gian bên trong, đã bị Thanh Ngọc sắc quang hoa bao phủ.

Lúc này đài cao hung hăng chấn động mấy lần, phía trên màn sáng, chấn động, tại chỗ tiêu tán, bình nằm ở phía trên thiếu nữ tóc tím, phảng phất giống như có một bàn tay vô hình tay nâng lấy nàng đồng dạng, đưa nàng đẩy đến ngồi dậy.

Lão giả nghiêm túc ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, trầm giọng nói: "Đợi chút nữa, lão phu sẽ lấy ngươi nhục thân vì Đỉnh lô, luyện hóa những này Linh Chu, kích phát huyết mạch của ngươi! Để ngươi khí huyết, càng thêm nồng đậm, đạt tới mạnh nhất trình độ, đến lúc đó lão phu liền sẽ vì ngươi lấy máu, luyện hóa Chí Dương tinh huyết, lúc kia, liền là ngươi cứu trợ bản tộc Thánh nữ thời điểm!"

"Dạng này quá trình, có thể sẽ rất đau, lão phu trước đó cho ngươi giao cái đấy!"

"Ngươi tốt có tâm lý chuẩn bị."

Lục Trần vẻ mặt nghiêm túc, nói: "Như là đã đáp ứng, ta liền sẽ không lùi bước, tiền bối cứ việc tới thử xem!"

Lão giả nhẹ gật đầu: "Đã như vậy, vậy thì tới đi!"

Trung niên nhân trong tay Linh Chu, ơng ơng nhảy lên, bị lão giả ôm đồm đi qua, đưa đến Lục Trần trong tay, nói: "Ăn bọn chúng!"

Những này Linh Chu, đều là năm không giống bình thường tồn tại. Tùy tiện một gốc, đều không giống bình thường, ẩn chứa mãnh liệt năng lượng, để Lục

Trần tâm thần một trận chấp chớn.

Cùng lúc đó, nguyên bản rất sinh động ngôi sao màu đen, giờ phút này hoàn toàn ẩn độn không thấy.

Có thể là vì tránh né, lão giả cùng mặt khác hai tôn trung niên nhân thẩm dò. Dù sao cái này ba tôn Hải tộc, cứ việc Lục Trần không biết bọn hắn đến tột cùng là cái nào cảnh giới tồn tại, nhưng là tất nhiên là vô cùng mạnh rất tồn tại.

Bực này người tu luyện, phạm là ngôi sao màu đen có dị động, cố gắng đều sẽ bị bọn hắn nhìn thấy mảnh khóc, dẫn phát không tầm thường phiền phức.

Đương lúc này, Lục Trần ngón tay có chút nhảy lên, tưởng chừng này Linh Chu một ngụm nuốt xuống! Oanh, vừa mới tiến vào trong thân thể, những này năng lượng kinh khủng, điên cuồng xé rách, phảng phất giống như một đầu màu đỏ nham tương chỉ hã, đánh vào trong thân thể.

Lục Trần vốn là đã thủng trăm ngàn lỗ thân thể, thỉnh linh phúc một tiếng, nổ tung từng đầu khe hở. Một cỗ so Hoàng Nguyên Cát chương lực bạo kích còn muốn hung mãnh đau đớn, lập tức nổ tung, nhục thân xé rách, hồn nhi run rẩy... Tuần trên thân dưới, lớn đến tứ chi thân thể, nhỏ đến không quan trọng tế bào, đều giống như muốn băng liệt, đau nhức, khó nói lên lời đau nhức —— hai con tròng lên tới tròng mắt, đã che kín từng đầu khe hở, tựa hồ liền muốn nghĩ pha lê đồng dạng băng liệt.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: 180 bảy, tinh huyết hóa hàn độc

Lục Trần một thân cuồng bạo khí phách, điên cuồng vận chuyển.

Loại này cảm giác, thật giống như một cái không có chút nào tu vi người bình thường, một ngụm xử lý một gốc ngàn năm Linh thảo đồng dạng. Cuồng bạo năng lượng đồng lũ, có thể đem loại người này, xé thành nát bấy.

Mà Lục Trần mặc dù có tu luyện cơ sở, nhưng là những này Linh thảo năng lượng thật sự là quá mức cuồng bạo, mà lại ngôi sao màu đen hoàn toàn ẩn độn biến mất.

Thời khắc thể này, nếu như không có ngoại lực viện trợ.

Cho dù Lục Trần có được Viên mẫn nhục thân, cũng sẽ bị chống tại chỗ bạo liệt, chết đến mức không thể chết thêm.

Ngay lúc này, lão giả đôi mắt bên trong kỳ quang, lập loè. Đột ngột một chương hoành ra, rơi vào Lục Trần trên lưng, một cỗ hung hãn lực lượng bay vút ra, chỉ là trong nháy mắt, liền đem kia cỗ cơ hồ muốn bị Lục Trần no bạo năng lượng áp chế xuống.

Một cỗ khó nói lên lời thư sướng cảm giác, lập tức bạo khởi. Lục Trần đã hỗn loạn hơi thở, lập tức bình thân xuống. Nhưng là cỗ này thư sướng cảm giác, bất quá một nháy mắt liền biến mất, một cỗ càng thêm hung ác lực lượng, tỏa ra! Lục Trần nhục thân màng da, hung hăng chấn động, cái này một lần mặc dù không có bị xé rách cảm giác, nhưng là lão giả dâng trào tiến đến lực lượng, thật giống như từng đạo nhuệ khí, điên cuồng kích thích Lục Trần thân thể mỗi một hẽo lạnh.

Trong lúc nhất thời, phảng phất giống như ngàn vạn con kiến, điên cuồng cắn xé Lục Trần.

Lục Trần con mắt lại một lần tròng, cả người giống như thổi phồng đồng dạng, sưng lên.

Thân thể nội bên ngoài tràn ngập cảm giác, để Lục Trần cả người đều nhanh muốn phát nổ.

Dù vậy, Lục Trần vẫn như cũ chết cấn cương nha, một ngụm cũng không buông lỏng.

Đau nhức, lại tính cái gì!

Vừa vận mượn nhờ cơ hội lần này, rèn luyện tự thân tâm cảnh. Để cho mình tâm cảnh tu vi, đạt tới đủ để cùng nhục thân sánh ngang trình độ!

Nghĩ như vậy, Lục Trần một ngụm chân khí, từ đầu đến cuối không tiết, liều mạng mà nhẫn nại.

Một bên vận chuyển lực lượng, luyện hóa Lục Trần trong thân thể Linh Chu được lực, lại một bên chú ý Lục Trần phản ứng lão giả, đôi mắt bên trong kinh ngạc, không khỏi nhiều một chút, trong lòng cảm thán: Thể hệ tuổi trẻ, năng có như vậy hung hãn ý chí lực người tu luyện, hẳn tuyệt đối là đệ nhất

nhân! Không tầm thường, thật sự là nghĩ không ra, Vân Linh cái này bán đảo, thế mà cũng ra đời nhân vật như vậy, thật làm cho lão phu sứt sứt! Nguyên bản còn dự định, để cái này tiểu tử ngắt đi qua, tại hần vô ý thức trạng thái dưới, luyện hóa được lực, triệt để đốt bạo hần tiềm ẩn trong thân thể khí huyết năng lượng, hiện tại xem ra, không có cần thiết này! Cái này tiểu tử đã có thể kiên trì, vậy liền để hần kiên trì.

"Xem hần có thể kiên trì bao lâu!"

"Tạm thời cho là một phen lịch luyện, cũng coi là lão phu có qua có lại!" Lão giả trên mặt đáng tuổi cười càng ngày càng nhiều, trong lúc nhất thời bồn tẩu linh lực, càng thêm tùy ý.

Nghiêm mật điều khiển chung quanh hết thấy khí tức ba động hai người trung niên, có chút ít kinh hãi nhìn thoáng qua Lục Trần, đều từ ánh mắt của đối phương bên trong thấy được không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hần cùng lão giả ý nghĩ đồng dạng, đều vì cái này thiếu niên thần đồng dạng ý chí lực, cảm thấy sợ hãi thần phục.

Về phần những cái kia thanh giao đồ giao, từng cái đã ngớ ngẩn! Cho dù là bọn họ tu vi không tầm thường, ở xa Lục Trần phía trên, thế nhưng là nhìn thấy vẫn như cũ sùng sùng không ngẩng đầu Lục Trần, từng cái diện cơ, vẫn là không nhìn được nhảy lên! Cho dù không có tự mình kinh lịch, vẫn như cũ cảm giác được kia cổ không giống bình thường thống khổ. Cường đại như bọn hần, cũng là khóe mắt điên cuồng loạn động, nếu như đối thành bọn hần đi lên, lại có thể kiên trì bao lâu?

Từng cái trong đầu ý niệm, điên cuồng chuyển động.

Lúc trước bởi vì bị mình phụ thân quát một cái tát, trốn đến trong ao đêm tu canh, không biết lúc nào, lại xuất hiện.

Sắc mặt u ám nhìn xem thân thể sưng, đầy mặt đỏ bưng, hai mắt đỏ thẫm Lục Trần, dùng rất thanh âm yếu ớt, hừ một tiếng: "Có cái gì ghê gớm!"

Lúc này.

Lục Trần đột nhiên một tiếng hét lên, nhục thân trên dưới, cuồng bạo khí huyết phong bạo, tỏa ra!

Một cổ hết sức hung hãn lực lượng, lưu chuyển không chừng. Trong lúc nhất thời, Lục Trần tâm cảnh phảng phất giống như phá kén trùng sinh, lại lần nữa hướng phía trước bước ra một bước dài! Lưu chuyển trong thân thể năng lượng, như trước vẫn là có một ít, bị hần hồn nhi nuốt mất!

Lục Trần hồn nhi, thật giống như một gốc tươi non mạ non, lung lay cành lá, tách ra không phải bình thường sinh cơ, so sánh với ban đầu, lại cường đại một chút.

Cùng lúc đó, trải qua cuồng bạo năng lượng, thay nhau tẩy lễ nhục thân, trong lúc vô hình, tựa hồ chạy tới một cái điểm tới hạn!

Lục Trần tâm tư khẽ nhúc nhích.

Ngưng tụ Viên mãn nhục thân thời điểm, hần cảm thấy uẩn linh trước kia, nhục thân sẽ không còn có tiến bộ. Nhưng là hiện tại, xuất hiện tình huống như vậy, để Lục Trần tâm thần hoảng hốt, chẳng lẽ nói Viên mãn nhục thân phía trên, còn có thể tiến thêm một bước?

Lục Trần liều mạng muốn bắt lấy loại này cảm giác!

Ai có thể nghĩ loại này cảm giác, thật giống như trong nước trắng sáng, rõ ràng đang ở trước mắt, làm thế nào cũng bắt không được.

Lục Trần nổi lòng bay tứ tung.

Chính lúc này, bên tai truyền đến lão giả rất hài lòng tiếng cười: "Tiểu huynh đệ nhục thân, cùng ý chí, thật là làm cho lão phu lấy làm kinh hãi! Không đơn giản a, chỉ cần tiếp tục kéo dài, tiểu huynh đệ tương lai thành tựu, tuyệt đối không giống bình thường! Tốt, ngươi khí huyết trên người, đã hoàn toàn kích phát ra đến rồi! Hiện tại lão phu, xé ra bàn tay của ngươi, phóng thích máu tươi của ngươi, luyện hóa trong đó Chí Dương tinh huyết, làm hóa giải bản tộc Thánh nữ hàn độc giải dược!"

Tiếng nói lên thời điểm!

Lục Trần chỉ cảm thấy một trận Đẳng Vân Giá Vụ cảm giác truyền đến, nhoáng một cái về sau, hần đã đến thiếu nữ tóc tím trước mặt.

Từng sợi mát lạnh linh hương, từ thiếu nữ trên thân phát ra. Dù chỉ là nhàn nhạt một điểm, hút vào xoang mũi, lưu chuyển trong thức hải, để Lục Trần xao động tâm, lập tức liền trầm ổn xuống tới.

Càng làm cho Lục Trần rơi vào cái này đẹp kinh tâm động phách, tràn đầy cực kỳ khí tức mãnh liệt khuôn mặt bên trên trong ánh mắt, không thấy một tơ một hào không nên có sắc thái.

Đương lúc này, Lục Trần xòe bàn tay ra!

Phốc xích một tiếng.

Hai bàn tay, phân biệt vỡ ra một đầu lỗ hồng.

Cuồng bạo máu tươi, không cảm được phun ra, lơ lửng nửa không trung lão giả vẻ mặt nghiêm túc, trong nháy mắt một điểm, một cái trong suốt lồng ánh sáng, hiển hóa ra ngoài.

Để Lục Trần lao nhanh ra máu tươi, chảy xuôi trong đó, không hướng bên ngoài tràn ra nửa điểm! Theo sát lấy lão giả lực lượng chuyển động, những này lao nhanh ra máu tươi bên trong, từng sợi mang theo nhân nhát ánh sáng màu vàng óng máu tươi, tiêu xạ ra, đây chính là Lục Trần Chí Dương tinh huyết. Mà cái khác bị luyện hóa máu tươi, thuận tay phải, lại lưu về Lục Trần trong thân thể.

Không về phần để Lục Trần có nửa điểm khí huyết hao tổn tinh huồng ra!

Theo sát lấy, thiếu nữ tóc tím phảng phất giống như bạch ngọc sen cánh tay ngọc, vô ý thức hát lên, chi phối hai con trắng nõn trên bàn tay phân biệt vỡ ra một đầu lỗ hồng, từng sợi vòng quanh sâm Hân Sương bạch chi khí máu tươi, chảy xiết ra!

Vừa Nhất lưu chảy xuống đến, âm hàn khí tức, du tẩu không chừng.

Tức chính là cách chín thước nhiều khoảng cách, Lục Trần vẫn như cũ năng cảm giác được, từng đạo âm hàn thấu xương khí tức, rót vào trong thân thể của mình.

Chỉ thấy từ thiếu nữ tóc tím trên thân chảy xiết ra máu tươi, cùng Lục Trần chảy xiết ra máu tươi, dung luyện một thể! Trải qua kim sắc quang hoa tinh huyết tẩy luyện, hàn khí một chút xiu tách rời, mà những này chia ra hàn khí, bị rèn luyện thành chí thuần năng lượng, bị Lục Trần máu tươi, dẫn sẽ thể nội!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Một trăm tám mươi tám, Hải tộc giết tới, mưa gió xuống tới (4 càng)

Những năng lượng này không những không có bị Lục Trần thân thể bài xích, ngược lại bị đan điền hấp thu, trở thành tích súc tại trong đan điền năng lượng!

Trong lúc nhất thời, chảy xiết chuyển động, thời gian phảng phất giống như đứng im.

Phương này không gian bên trong, từng đạo ánh mắt bay tứ tung mà lên, rơi vào lơ lửng giữa không trung ba người, không có người nói một câu.

.

Thanh Long ở trên đảo, một đạo tán ra vô cùng cường hân ánh sáng màu xanh thân ảnh, oanh mở một trùng điệp hư không gọn sóng, hướng phía biển cả chỗ sâu bay vút đi qua. Chạy vội phương hướng, thỉnh linh liên là ma kinh đi xa phương hướng.

Theo đuôi phía sau, còn có từng đạo sóng ánh sáng, một đường sôi sục, chính là Hoàng Nguyên Cát chờ một nhóm tề tụ Thanh Long đảo Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện.

Rất rõ ràng, một con ma kinh, để bọn này người tu luyện, hoàn toàn động tâm.

Càng ở thời điểm này.

Khoảng cách Thanh Long đảo số ngoài vạn dặm một cái hòn đảo nhất cao sơn phong bên trên.

Một tôn người khoác tinh màu đỏ giáp trụ, khí tức vô cùng nồng đậm thanh niên, đầu đầy huyết mái tóc màu đỏ, từng cây tiêu xạ, tuần mỹ đến gần như yêu dị trên mặt, mang theo một tia khát máu đáng tươi cười, nói: "Thật sự là nghĩ không ra, tìm nàng lâu như vậy, thế mà liền giấu ở dưới mí mắt chúng ta!"

"Cái này một lần, nàng không chỗ có thể trốn!"

"Không có Bốn thiếu chủ dưới thân chí cường giải được, trợ nàng hóa giải hàn độc, nàng hẳn phải chết không nghi ngờ, hừ —— nếu là có thể đưa nàng một thân chí cường nguyên âm hoàn toàn thôn phệ, Bốn thiếu chủ huyết mạch tất nhiên phát sinh thuốc biến, thuốc biến từ giao? Đến lúc đó thực lực bạo

tăng, ha ha!" Tóc đỏ thanh niên cười như điên không ngừng.

Tựa hồ nhìn thấy mình kỳ vọng đạt tới kia một ngày, trên thân cuồng bạo khí lãng, điên cuồng chuyển động.

Ầm ầm!

Vô cùng lực lượng cuồng bạo, tùy ý bay bổng lên. Vèo một tiếng, hướng phía bầu trời bay đi.

Dưới đáy một đám khí tức cường hoành Hải tộc hô lên: "Thiếu chủ, Thanh Long đảo chuyện bên này làm sao bây giờ?"

Bầu trời bên trong thanh âm đáp lại nói: "Lão Cửu đã cùng Bồn thiếu chủ báo cáo qua, đám kia ngu xuẩn nhân tộc, truy tung ma kinh đi! Hiện tại Thanh Long đảo, đã mất cường giả tọa trấn —— xích lưu, người lưu lại, dẫn đầu dưới trướng tộc nhân, tướng Thanh Long đảo cho Bồn thiếu chủ gặm xương tới! Bồn thiếu chủ lần này không chỉ có muốn lấy được Thánh nữ, cũng muốn cảm tới tiến vào Vân Linh máu chốt chỉ địa, Thanh Long đảo!"

Thanh âm lưu chuyển không chừng, bị cuồng phong thổi, đã tiêu tán vô tung.

Chúng Hải tộc bên trong, một cái đồng dạng có một đầu lửa mái tóc màu đỏ thanh niên, nói: "Cần tuân Thiếu chủ chỉ mệnh!"

Chỉ thấy cái khác Hải tộc cường giả, nhao nhao bay lên, đuổi theo thanh âm bay đi.

Chỉ đề lại xích lưu.

Xích lưu trên mặt, lóe ra âm lãnh đáng tươi cười, đột ngột một tiếng hét lên: "Các con nghe lệnh, lập tức xuất phát Thanh Long đảo!"

Cuồng bạo sóng âm, thuận miệng của hắn, khuếch tán ra. Dứt tiếng thời điểm, toàn bộ hòn đảo đều chấn động! Từng đạo màu đỏ màu xanh quang ảnh, cuộn cuộn lấy vô cùng cuồng bạo khí lãng, ngưng tụ thành một chi cường hãn người tu luyện đại quân, tại xích lưu suất lĩnh dưới, dùng tốc độ nhanh nhất, thẳng hướng Thanh Long đảo.

Cùng một thời gian!

Thanh Long đảo mặt phía bắc ven biển đồng loạn thạch bên trên, Địch công hơi phức tạp nhìn xem Tề Vân Thiên nói: "Sur đệ, lần này là Địch nào đó chi tội, không có bảo vệ tốt hai vị sư diệt."

Tề Vân Thiên trên mặt mang lạnh lùng đáng tươi cười: "Việc này Hòa sư huynh không quan hệ, đều là những cái kia ra về đạo mạo hỗn đản, muốn diệt tận Cửu Huyền môn dòng dõi! Bất quá bọn hắn đã được đến bọn hắn muốn, chỉ sợ Cửu Huyền sơn bên kia hành động, liền muốn bắt đầu đi?"

Địch công hơi da mặt một trận lửa nóng.

Sự kiện lần này bên trong, giấu thần môn cũng trộn lẫn một cước.

Tuy nói hắn dốc hết sức phản đối, bất đắc dĩ thấp cổ bé họng, cuối cùng vẫn là không thể ngăn cản chuyện phát sinh.

Tề Vân Thiên nhìn ra Địch công hơi trên mặt xấu hổ, nói: "Sư huynh không nên tự trách, người đã làm thật tốt!"

Địch công hơi hỏi: "Sư đệ có tính toán gì?"

"Dự định?" Tề Vân Thiên buồn bã cười một tiếng, "Cửu Huyền môn không có, hai cái đệ tử hạ lạc không biết, ta năng có tính toán gì? Ha ha, đi trước tìm bọn hắn a —— chỉ là cái này Trần quốc, về sau Tề mỗ chỉ sợ là sẽ không lại trở về!" Nói đến nơi này, trên mặt thần sắc càng thêm âm đạm.

Diệp Linh Vân còn tốt.

Lục Trần bị ma kinh ăn một miếng rơi sự tình, hắn đã nghe nói, trong lòng của hắn, đã nhận định, Lục Trần chết rồi.

Cùng Diệp Linh Vân khác biệt.

Tề Vân Thiên thật tướng Lục Trần coi như mình đệ tử.

Hắn đối với Thiên Cực Môn hận ý, mãnh liệt tới cực điểm, nhất là Hoàng Nguyên Cát, đợi ngày khác ngày tu vi cường hoành, nhất định phải bọn này hỗn trưởng nọ máu trả bằng máu! Dương lúc này, Tề Vân Thiên quần áo chấn động, thân hình lên xuống, hướng phía bầu trời bay đi, nói: "Lần này đa tạ sư huynh thả Tề mỗ ra —— "

Thân hình lên xuống, Tề Vân Thiên biến mất không thấy.

Địch công hơi nhìn xem Tề Vân Thiên biến mất, thờ dài một hơi, thân hình lắc lư, thẳng đến Thanh Long đảo khu vực hạch tâm mà đi.

Đồng dạng ở thời điểm này.

Thanh Long đảo, Nam Cung gia chỗ sâu cái nào đó trong mật thất.

Nam Cung Vũ ngồi tại cao tọa phía trên, Nam Cung Phi đứng tại bên cạnh hắn. Dưới đây một đám già trẻ lớn bé, nam nam nữ nữ người tu luyện, nom nớp lo sợ nhìn xem cái này hai người.

Nam Cung Vũ gõ đũa thủ bên cạnh lan can, mang trên mặt hài lòng đáng tươi cười, nói: "Các ngươi Nam Cung gia những này thời gian giúp đỡ bản tộc sự tình, ta rất hài lòng! Chư vị những này thời gian, chắc hẳn đều là lo lắng hải hùng, bất quá ta hiện tại có thể chịu trách nhiệm nói cho các ngươi biết! Từ hiện tại lên, trong lòng lo lắng sẽ không còn có nữa điểm!"

"Bởi vì ta Hải tộc đại quân, đã giết tới đây!"

"Những cái kia ngu xuẩn mà lại tham lam Trần quốc người tu luyện bên trong cường giả, gần như hơn phân nửa đều không tại."

"Có thể nói, trận chiến này, Hải tộc tất thắng!"

"Nếu như các ngươi muốn sống, liền hảo hảo trốn ở nơi này, cũng không cần đi ra ngoài nữa!"

"Chỉ đợi bản tộc đại quân tới!" Nói đến nơi này, Nam Cung Vũ thân hình lác lư, từ cao tọa bên trên đứng lên, một tay giữ chặt Nam Cung Phi, nói: "Phi nhi, nhiệm vụ đã hoàn thành, chúng ta cần phải đi."

Nam Cung Phi nhẹ gật đầu.

Nam Cung Vũ không để ý đến một đám Nam Cung gia người tu luyện, cuộn cuộn mà động ánh sáng lập lòe.

Nam Cung Vũ mang theo Nam Cung Phi từ trong mật thất bay ra ngoài!

Chạy vội trên đường, bọn hắn trên người phục sức, diện mạo lập tức biến hóa, rất nhanh liền biến thành mặt khác hai người! Trong đó Nam Cung Vũ hóa thành một cái khuôn mặt lạnh lùng thanh niên, Nam Cung Phi thì là thân hình dị biến, biến thành một cái giống như búp bê đáng yêu, người mặc màu lam nhạt quần áo mười năm sáu tuổi thiếu nữ, hi hi cười một tiếng, hai cái nhàn nhạt lúm đồng tiền, hiện lộ ra, bộ dáng không nói ra được xinh xắn động lòng người, chỗ nào còn có bộ dáng lúc trước? Chỉ thấy cô nương này xoay người chuyển động, cười khanh khách: "Ca ca, vẫn là lối ăn mặc này thoải mái một chút đâu."

Nam Cung Vũ cười ha ha một tiếng, duỗi ra ngón tay tại gáy của nàng bên trên gõ một chút: "Ngươi vốn chính là nữ hài, đương nhiên là nữ trang càng thêm thoải mái!"

"Tốt, hiện tại có thể tiến về Thánh Tuyết cung!"

"Trần quốc bốn môn, qua chiến dịch này, thực lực tất nhiên tổn hao nhiều, tại tranh đoạt Cửu Huyền môn bí cảnh bên trên, tất nhiên lực bất tòng tâm, tất nhiên sẽ là Thánh Tuyết cung nhất chi độc tú, cầm xuống Cửu Huyền môn truyền thừa —— từ đây về sau, Thánh Tuyết cung liền có thể biến thành thánh tuyết cửa! Mà chúng ta Hải tộc, cũng có chân chính đất cắm dùi, đợi đến tướng Trần quốc hoàn toàn chương không trong tay!"

"Vân Linh đại lục, nhiều nhất trăm năm, dễ như trở bàn tay!" Nam Cung Vũ một thân khí phách, điên cuồng chuyển động.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Một trăm tám mươi chín, Hải tộc mưu đồ, thiên tài vẫn lạc

Nam Cung Phi trong ánh mắt tiểu tinh tinh không ngừng chuyển động.

Chỉ thấy hai người thân hình lướt lên, hướng phía Thanh Long đảo bên ngoài bay đi. Trên đường, gặp được một cái thiên cực cửa người tu luyện, cái này người tu luyện nhìn thấy Nam Cung Vũ, một mặt sốt ruột đi lên chào hỏi, nói: "Mộ sư huynh, đây là muốn đi đâu đi?"

Nam Cung Vũ mỉm cười: "Vừa tiếp một cái nhiệm vụ, muốn ra ngoài một chuyến."

Người tu luyện ánh mắt rơi vào cùng Nam Cung Vũ cùng nhau Nam Cung Phi trên người thời điểm, lộ ra một vòng kinh diễm, nói: "Người sư muội này là?"

Nam Cung Vũ cười ha ha: "Đây là xá muội, mộ trút mưa."

"Nguyên lai là Mộ sư muội."

Vị này người tu luyện, cứ như vậy nhìn xem Nam Cung Vũ mang theo Nam Cung Phi biến mất không thấy.

Chính lúc này, lại có mấy cái người tu luyện bu lại, nói: "Sư huynh, vừa rồi kia hai vị diện sinh vô cùng, ai nha?"

Vị này người tu luyện, cười nói: "Cái kia thanh niên là Thánh Tuyết cung mời chào Uẩn Linh cảnh giới cường giả, mộ lưu trời."

"Thánh Tuyết cung?" Về sau người tu luyện héch lên, lơ đãng.

Không khác, chỉ là Thánh Tuyết cung thực lực, quá mức ti yếu đi một chút, mặc dù có Trần quốc vương thất ở sau lưng của bọn họ chèo chống, thế nhưng là chính thể thực lực, không tính đã bị phế sạch Cửu Huyền môn, tại Trần quốc ba môn trước mặt, căn bản cũng không đủ nhìn! Trần quốc ba môn đệ tử, đều không đem Thánh Tuyết cung đương một chuyện.

"Bất quá vừa rồi tiểu cô nương kia ngược lại là thật đẹp mắt, về sau nếu là đụng phải, có cơ hội nhất định sẽ thân cận một chút."

"Ha ha, thôi đi!" Mấy cái người tu luyện, ha ha nở nụ cười, đôi mắt bên trong dị sắc, không ngừng lấp lóe.

Một bên khác!

Đôi danh tự mộ lưu thiên hòa mộ trút mưa sóng vai đứng tại Thanh Long đảo bên ngoài hư không bên trong.

Mộ lưu trời mang trên mặt âm lãnh đáng tươi cười: "Hắc hắc, hôm nay liền để bọn này Trần quốc ba môn tình anh, hao tổn hơn phân nửa, ha ha ——"

Mộ trút mưa trừng mắt một đôi mỹ lệ con mắt, đánh giá chung quanh, nói: "Chỉ là rất đáng tiếc, không thể lần nữa lĩnh giáo Lục Trần thủ đoạn!" Nói đến nơi này, nàng khí tức trên thân, bỗng nhiên lắng sâu, một cỗ hải khí Đại viên mãn khí tức, ầm ầm tiêu xä.

Mộ lưu trời diện cơ nhảy lên mấy lần, trầm giọng nói: "Người này thực lực rất mạnh, bằng vào ta thực lực, tại không bại lộ ẩn tàng thủ đoạn tình huống, đều chỉ năng bị hấn nghiền ép! Muội muội người thiên phú cố nhiên không phải bình thường, thế nhưng là cùng hấn cuối cùng vẫn là có khoảng cách! Từ hấn trên thân, có thể nhìn ra được, người thực lực, còn có thể cái này tu vi tăng lần tới, tiếp tục rèn luyện, tranh thủ làm đến mạnh nhất hải khí người tu luyện! Về phần Lục Trần, người này đã bị đầu kia hư hư thực thực Thánh nữ tọa giá ma thôn tính ăn, đã chết, không đáng giá nhắc tới! Muội muội người phải nhớ kỹ, chết đi thiên tài không gọi thiên tài, chỉ có sống sót, mới là chân chính thiên tài! Một cái người nếu là biểu hiện được quá mức yêu dị, liền sẽ nước lấy trời ghét!"

"Loại người này, thường thường đều là nhiều tai nạn, sống không lâu!"

"Hiểu không?" Mộ lưu trời có chút cứng chiều vuốt vuốt mộ trút mưa cái trán tóc cắt ngang trán.

Mộ trút mưa híp mắt, giống như mèo con đồng dạng hưởng thụ lấy.

Mộ lưu trời trầm giọng nói: "Tốt, chúng ta tới trước phía trước tránh một chút, chờ đến Thanh Long đảo xung đột về sau, liền cùng chạy ra chúng ta Hải tộc tuyến phong tỏa cá lọt lưới tự hợp, sau đó liền có thể đường hoàng dùng cái thân phận này, trở về Trần quốc."

Trong lúc nhất thời, cái này hai người thân hình lác lư, hướng phía phía trước tiêu xä đi qua.

Liền tại bọn hấn rồi đi không đến một lát, nguyên bản bình tĩnh hư không, đột nhiên mây đen dày đặc, khí thế bay loạn —— Thanh Long trong đảo một cỗ oanh minh lên khí lãng, phóng lên tận trời, một đạo thanh âm du dương tiêu xä ra: "Đáng chết Hải yêu, thật không đem chúng ta Trần quốc người tu luyện để vào mắt sao?"

Chỉ thấy một tôn Ngưng Đan cảnh giới, gánh vác trường kiếm người tu luyện, vèo một tiếng xông lên bầu trời!

Lại không nghĩ người này mới vọt lên đến, một trận càn càn thấy tiếng cười âm lãnh bay bổng lên: "Nho nhỏ Ngưng Đan, cũng dám đến mổ gia trước mặt càn rỡ —— nhận lấy cái chết!" Một đóa sôi trào màu đỏ sóng ánh sáng, oanh một tiếng, tiêu xä ra! Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện, chưa bốc lên đến giữa không trung, đã bị cỗ khí thế này áp chế.

Oanh một tiếng!

Thân thể lớn như vậy, tại chỗ nổ tung, hóa thành cuộn cuộn huyết vũ, phiêu tán tại hư không bên trong, không còn tồn tại.

Phía dưới từng đạo cuồng bạo khí lãng, lập tức hỗn loạn: "Bí cảnh, đây là bí cảnh cảnh giới cường giả a!"

"Lão tổ đâu?" Có Thiên Cực Môn đệ tử la lên.

"Lão tổ cùng các vị tiền bối, đều không tại Thanh Long đảo a!"

"Mau mau cho lão tổ đưa tin a!"

"A!" Chỉ thấy trên bầu trời, chày xiết xuống tới sát khí, một nháy mắt bạo phát đi ra.

Từng tôn Hải tộc, từng cái Hải yêu, vận vẹo khuôn mặt, đánh trống reo hò lấy ngập trời sát khí, bay vút mà xuống. Chiến đấu kịch liệt, lập tức liền đã bộc phát tới cực điểm. Mà lúc này màu đỏ ánh sáng, hiển hóa thân hình, chính là xích lưu! Tại bên cạnh hắn, còn đứng lấy mấy tôn Ngưng Đan cảnh giới tồn tại! Bên trong có Hải tộc, cũng có gương mặt ghê tởm Hải yêu, ngày đó bị Hoàng Nguyên Cát truy sát vấy yêu ngay tại trong đó.

Những này Hải tộc Hải yêu, kích động, nhao nhao la ầm lên: "Xích lưu đại nhân, hạ lệnh a —— có chúng ta xuất mã, nơi này nhân tộc, một cái đều trốn không thoát!"

"Đúng vậy a, xích lưu đại nhân."

Xích lưu diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, nói: "Nếu để cho bọn hắn một cái đều chạy không được, chúng ta đồ bộ kế hoạch, chẳng phải là muốn uổng phí roi mắt?"

"Để cho thủ hạ những này người tu luyện xuất thủ là đủ rồi!" Xích lưu cuồng bạo áp chế ngực bụng bên trong bạo ngược khí tức, cười gằn nói.

Kỳ thật hắn cũng rất muốn lao xuống đi.

Chỉ là một khi sát kiếp mở ra, lại nghĩ dừng, sẽ rất khó.

Bất quá xích lưu lại liếc mắt nhìn sau lưng chúng Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện, trên mặt bị đè nén thần sắc, thờ dãi một hơi nói: "Tốt a, cho phép mỗi người các ngươi đánh giết một cái nhân tộc uẩn linh! Nhiều một cái không thể nhiều, không phải nơi này uẩn linh nếu là chết hết, Cửu công tử, còn thể nào cùng bọn hắn tụ họp? Đến lúc đó, không tốt cùng mặt trên bàn giao, chúng ta công lao liền muốn biến thành khổ lao!"

Chúng Ngưng Đan cảnh giới tồn tại, lập tức cuồng hỉ, gào thét liên tục, oanh một tiếng vọt xuống dưới.

Một đường huyết nhục văng tung tóe, tử thương vô số!

Một đám Thiên Cực Môn đệ tử bên trong, Mạc Lâm Phong Tiêu Thiên Phung sắc mặt hoảng sợ, cuồng hồng không ngớt: "Lui!"

Trên bầu trời tiêu xạ xuống tới Hải tộc Hải yêu thật sự là quá mạnh!

Nếu như bọn hắn Thiên Cực Môn lão tổ vẫn còn, khả năng còn có thể chống cự một hai, nhưng là lão tổ không tại, vừa rồi một vị đồng môn xuất thủ, vừa đối mặt liền bị miểu sát, chỉ có thể nói, bốn tập tới Hải tộc bên trong, có thể so với bọn hắn lão tổ tồn tại.

Có bức này người tu luyện tại, bọn hắn còn thể nào chống cự, cầm cái gì chống cự?

Không trốn, chẳng lẽ chờ lấy nhận lấy cái chết sao?

Chúng Thiên Cực Môn người tu luyện, vô cùng hoảng sợ gào thét, ngày bình thường vênh vào hung hăng, cao cao tại thượng tư thái, nửa điểm đều không có.

Có chỉ là hoảng sợ!

Lại kinh động!

Một đám người tu luyện, tại Mạc Lâm Phong cùng Tiêu Thiên Phung suất lĩnh dưới, thẳng đến Thanh Long đảo bên ngoài vọt lên đi. Lại không nghĩ, ngay tại phía trước phi hành Mạc Lâm Phong, tốt đẹp đầu lâu, đột nhiên không có, quán tính cho phép thân thể, phun hồng hực máu tươi, vẫn hướng phía phía trước bốn tẩu, toàn vẹn không biết mình đã chết. Theo sát lấy, một tiếng thâm trầm tiếng cười vang lên, hư không có chút ba động, vấy yêu nắm lấy Mạc Lâm Phong đầu, từ hư không bên trong đi ra, một ngụm nuốt vào: "Ngô —— hương vị cũng không tệ lắm!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Một trăm chín mươi, Trần quốc ba môn, tinh anh

chết hết

Chúng Thiên Cực Môn đệ tử, không khỏi hoảng sợ nhìn xem, vẫn hướng phía chạy, không có đầu lâu Mạc Lâm Phong, lưu lại thân thể rất cực kiệt lực về sau, ngã nhào xuống đất bên trên, dâng trào ra máu tươi, phẳng phất giống như một con chó mất ngọn bút, tướng mặt đất vòng ra một đóa lại một đóa tinh hồng bông hoa, chói mắt tinh hồng, nhìn thấy mà giật mình chỉ cực.

Đột nhiên một vị Thiên Cực Môn đệ tử, khăn giọng cuồng hồng: "Trốn a!"

Liều mạng hướng phía nơi xa chạy trốn mà đi, cái khác Thiên Cực Môn đệ tử, giống như điên rồi đồng dạng, hướng phía phía trước điên cuồng chạy trốn, trên trời dưới đất, đều là tê mình ra tiếng la. Tiêu Thiên Phung xen lẫn trong này một đám đệ tử bên trong, liều mạng hướng phía phía trước vọt lên đi! Có lẽ vậy yêu thực lực, ngay cả Hoàng Nguyên Cát cũng không sánh bằng, nhưng là hần cuối cùng vẫn là Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện.

Một thân tu vi sao mà hung hãn, một đôi ánh mắt sao mà độc ác? Chỉ một cái liếc mắt, liền nhìn thấy xen lẫn trong trong đó Tiêu Thiên Phung, tràn đầy vậy màu đen khuôn mặt bên trên, gạt ra một cái khó coi đáng tươi cười, thâm trầm nở nụ cười: "Xích lưu đại nhân mặc dù giới hạn, chỉ có thể đánh giết một tôn nhân tộc uẩn linh, nhưng chưa hề nói, không thể cầm nã nhân tộc uẩn linh a! Bà cô này nhóm dài thực là không tồi, cùng Hải tộc những cái kia quý nữ tương đối, không kém được bao nhiêu! Nhất là cái mông này, sung mãn mượt mà, vung qua vung lại, nghĩ đến là một cái có thể sinh nuôi con —— ngô, liền là người!"

Vậy Yêu Nhân trong mắt tách ra không giống bình thường tinh quang!

Oanh một tiếng, cộ rửa lên thân thể, chỉ là trong nháy mắt, liền vọt tới Tiêu Thiên Phung trước người, Ngưng Đan cảnh giới uy áp, ầm vang nghiền ép.

Phanh phanh phanh!

Lúc đầu chuẩn bị xen lẫn trong một đám người tu luyện, chuẩn bị đào tẩu Tiêu Thiên Phung, chỗ nào ngờ tới, nàng đã bị để mất tới, kinh hãi trên mặt cái kia đạo còn có một số dấu vết vết kiếm, lại hiện lộ ra, hai con đôi mắt bên trong, mang theo vô cùng hoảng sợ sắc thái, chính là muốn nói cái gì thời điểm, vậy yêu đập vào mặt mũi cá tanh, đã đem nàng hoàn toàn bao phủ!

Liền nghe vậy yêu ha ha cười như điên: "Tiểu nương môn, không muốn vùng vẫy, ngoan ngoãn cùng ta cùng một chỗ trở về sinh con đường cái đi thôi!"

Tiêu Thiên Phung trong tuyệt vọng, một ngụm máu tươi phun ra ngoài, tại chỗ vưng quyết đi qua.

Cái khác Thiên Cực Môn đệ tử càng là hoảng sợ, không có đầu con ruồi đồng dạng từ phía chạy trốn, mà trên bầu trời rơi xuống cái khác Hải tộc Hải yêu, như ong vỡ tổ vọt xuống tới, từng cái vô cùng trắng kiện đuôi cá, điên cuồng bắn phá, còn có từng cái trong biển sinh linh thành tựu yêu vật, gào thét không thôi, hoặc là tôm bự, hoặc là con cua, còn có to lớn vô số, cùng từng cái dữ tợn quái ngư, hải thú cái gì.

Bên này Thiên Cực Môn đệ tử, bởi vì thiếu đi Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện duy trì, chỗ nào gánh vác được đối phương chém giết, mấy hiệp không đến, bị tàn sát sạch sẽ.

Trong đó có ngày đó cùng Lục Trần tại Thánh Tuyết cung giao thủ qua mấy vị —— trận chiến này, Thiên Cực Môn bên trong thế hệ thanh niên, cơ hồ vẫn lạc hầu như không còn!

Một bên khác giấu thần môn, cũng không khá hơn chút nào.

Tu vi đạt tới uẩn linh Từ Xuyên, bị oanh kích xuống tới một tôn Ngưng Đan Hải tộc, một chương vỡ thành thật nát, cùng một mạch cái khác người tu luyện, từ thương vô số, còn lại một số người, tại Lôi Bạo đám người suất lĩnh dưới, điên cuồng hướng phía nơi xa chạy trốn mà đi!

Bởi vì giới hạn, chỉ có thể đánh giết một tôn uẩn linh. Cho nên cái này Hải tộc, im lặng nhìn xem bọn hắn đào tẩu.

Mà đằng vân cửa, cũng tương tự nỗ lực số tôn uẩn linh bị giết, đông đảo thế hệ thanh niên bị diệt hậu quả, còn lại người tu luyện, tại cuối cùng một tôn uẩn linh người tu luyện suất lĩnh dưới, điên cuồng chạy trốn mà đi!

Trên đường, vừa vận dụng phải từ đằng xa tới Dịch công hơi!

Đông đảo người tu luyện, trên mặt đều là bi phẫn chi sắc.

Từng cái điên cuồng chạy trốn mà đi.

Một đường chạy trốn, mộ lưu trời mộ trút mưa hai huynh muội, cùng bọn hắn tụ họp cùng một chỗ.

Cuồng bạo phi thuyền, điên cuồng hướng phía lục phương hướng chạy trốn mà đi.

Tới thời điểm.

Trần quốc ba môn, có thể nói là bên trong thế hệ thanh niên, thiên tài tề tụ!

Thế nhưng là hiện tại, Thiên Cực Môn tinh anh cơ hồ đều vẫn lạc, chỉ có trên đường bị giấu thần môn cứu Thượng Quan Thanh Ngọc một người.

Mà giấu thần môn, cũng chỉ có rải rác mấy người.

Về phần đằng vân cửa, chỉ còn lại ba người, một tôn giấu linh, cùng Hoa Tinh, còn có một cái thanh niên, về phần Anh Vi cùng còn lại tinh anh, hạ lạc không biết, nghĩ đến cũng không chiếm được chỗ tốt đi.

Mộ lưu trời mộ trút mưa đôi mắt bên trong, mang theo khác sắc thái. Không hèn mà cùng nhìn thoáng qua Thanh Long đảo phương hướng, cùng Trần quốc cái khác người tu luyện trên mặt bị phần tuyệt vọng thần sắc khác biệt, tiềm ẩn tại bọn hắn đôi mắt chỗ sâu, có một loại tên là hưng phấn hỏa điểm, ngay tại điên cuồng thiêu đốt.

Cùng một thời gian.

Tồn hại Cửu Huyền cung tiền!

Đứng vững hư không bên trên, ba đạo hung ác khí lăng, điên cuồng va chạm cùng một chỗ.

Ầm ầm sóng âm, một nháy mắt về sau, liền đem bầu trời đánh ra một cái động lớn! Giấu ở hư không bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, phảng phất giống như bị một cỗ vô hình khí lăng dẫn dắt, một chút xíu bày biện ra đến! Lao nhanh vân khí, hùng hực cuồng phong, lập loè thiên khung phía trên. Một vị dưới chân đạp trên Phi Kiếm, khí tức cường hoành người tu luyện, ánh mắt bay lên không ngừng, ha ha cười như điên: "Hai vị sư đệ, Cửu Huyền môn Truyền Thừa Bí Cảnh đã bày biện ra đến!"

"Chúng ta liền đến thương nghị một cái, quyết thắng nơi đây bí cảnh biện pháp, như thế nào?"

Mặt khác hai tôn khí tức đồng dạng cường hoành tồn tại, bắt đầu cười hắc hắc: "Sư huynh chính là tên hiệu loạn thiên kiếm Tàn Thiên khai, chúng ta hai người dĩ nhiên không phải người đối thủ, nếu như việc này đổi thành lúc khác, nói không chừng chúng ta liền muốn nhượng bộ lui binh, nhưng là hiện tại, Truyền Thừa Bí Cảnh không phải so tầm thường, nói không chừng còn muốn giành giật một hồi! Dù sao, hiện tại Cửu Huyền môn đã bị tiêu diệt, môn nhân đệ tử một cái không tại, Sơn môn tinh anh hoặc là chết đi, hoặc là tan biến, nơi đây đã là nơi vô chủ!"

"Dù sao là nơi vô chủ, tự nhiên là ai thực lực mạnh hơn, ai liền có thể có được nơi này!"

"Bất quá sư huynh thực lực cường hoành, chúng ta đều không phải là đối thủ, cho nên chúng ta quyết định liên thủ!" Mặt khác một người mặc lửa bào người tu luyện, cười hắc hắc.

Tàn Thiên khai sắc mặt khuôn mặt có chút động, lại là một mặt không quan trọng dáng vẻ, nói: "Xem ra hai vị sư đệ, đã sớm thương lượng xong! Cũng được, liền để Tàn môn lĩnh giáo hai vị cao chiêu!" Hừ một tiếng, oanh minh mà ra kiếm quang, tùy ý bốc lên, hung ác mà lại bá đạo hướng phía hai tôn người tu luyện oanh bắn tới.

Mặt khác hai tôn người tu luyện, cũng là một mặt ngưng trọng.

Đang lúc bọn hắn chuẩn bị động thủ thời điểm, ba người thần sắc đều là sửng sờ, nhao nhao lấy ra tùy thân lệnh bài.

Theo sát lấy, ba người ánh mắt đụng vào nhau, nhao nhao từ đối phương trong con mắt thấy được khiếp sợ sắc thái: "Nam Cung gia người, thật to gan, thể mà cấu kết Hải tộc, đồ sát ta Trần quốc người tu luyện, bọn hắn muốn chết a!"

"Hỗn trưởng đồ vật a!"

"Còn chờ cái gì, hiện tại liền đi đi! Không phải chúng ta Sơn môn đệ tử, liền bị đồ sát đồ sát sạch sẽ!"

"Truyền Thừa Bí Cảnh làm sao bây giờ?" Lửa bào người tu luyện có chút không thôi nhìn thoáng qua.

"Phong!" Tàn Thiên khai cuồng bạo kiếm quang oanh bắn ra, tướng kéo lấy Truyền Thừa Bí Cảnh khí cơ, nhao nhao chặt đứt! Ầm ầm, đã hiển lộ bí cảnh, lại lần nữa ẩn ẩn hư không bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 191: Một trăm chín mươi một, Thánh Tuyệt cung chủ,

truyện thừa tranh đấu

19 1

Mất thấy Cửu Huyền môn Truyền Thừa Bí Cảnh, ấn động hư không không thấy!

Tần Thiên khai thờ dài ra một hơi, nói: "Việc này không nên chậm trễ, lập tức chạy tới Đông Hải!" Ba tôn người tu luyện, cuốn lên đầy trời hung hãn ánh sáng, thân hình liên tục mấy lần lắc lư, đã biến mất không thấy! Ngay tại cái này ba tôn thực lực hung hãn người tu luyện, từ nơi này rời đi về sau, hư không có chút ba động, cuộn cuộn điểm sáng màu trắng, một nháy mắt ngưng tụ ra.

Hai người từ hư không bên trong đi ra. Đi đầu một vị, là một người mặc màu trắng cung trang, bộ dáng kiều mị thiếu phụ. Thiếu phụ khí thế trên người, cực kỳ cường hãn, có lẽ không kịp vừa rồi rời đi ba tôn người tu luyện, nhưng tuyệt đối là uẩn linh cực hạn tồn tại, cuộn cuộn sương bạch chi khí, từ nàng trên thân phát ra.

Cả người khí thế, mãnh liệt tới cực điểm.

Mà tại bên cạnh nàng, còn đi theo một cái, người mặc hắc bào thiếu nữ, chính là Bạch Tú Nhi.

Thiếu phụ đôi mắt bên trong mang theo một tia thâm ý nhìn xem Bạch Tú Nhi, nói: "Tú Nhi, hiện tại liền là ngươi vì ta Thánh Tuyệt cung xuất lực thời điểm! Chỉ cần bản cung, có thể thuận lợi đi vào trong đó, tướng Cửu Huyền môn truyền thừa toàn bộ cảm tới, mượn nhờ cổ này ý vị thành tựu Ngưng Đan, ngươi chính là Thánh Tuyệt cung đại công thần, đến lúc đó, ta Thánh Tuyệt cung hết thảy tài nguyên, đều sẽ vì ngươi rộng mở."

"Một khi Thánh Tuyệt cung biến thành thánh tuyệt cửa, ngươi chính là bản môn nguyên lão!"

"Từ đây về sau, vinh hoa Phú Quý, cái gì đều là ngươi!" Thiếu phụ đôi mắt bên trong khí tức càng ngày càng đậm hơn, trong lúc vô hình nhiều một chút không kịp chờ đợi ý vị. Cái này không kỳ quái, dù sao mất nhìn thấy, có thể giúp mình tiến thêm một bước cơ duyên ở trước mắt, nàng còn có thể bảo trì như vậy bình tĩnh, đã rất đáng gờm rồi.

Bạch Tú Nhi đôi mắt bên trong sáng sủa, càng ngày càng nhiều, nói: "Đệ tử tất nhiên không phụ cung chủ kỳ vọng cao chính là!"

Một bước đi ra, Bạch Tú Nhi trên người ý vị, điên cuồng chuyển động, ông ông ba động thanh âm, du tẩu bát phương. Trước sớm nàng từ bí cảnh bên trong, đạt được truyền thừa, thuận thế diễn hóa, giữa thiên địa, phảng phất giống như có một cỗ vô hình khí cơ, cấu kết trên dưới. Lúc trước ấn động hư không bên trong bí cảnh, thỉnh linh lại lần nữa hiển lộ hành tích.

Đây cũng là Tần Thiên khai một đoàn người, đã đem bí cảnh mở ra nguyên nhân.

Không phải lại chỗ nào như thế thuận lợi, bất quá Bạch Tú Nhi tu vi cuối cùng vẫn là quá kém!

Cho dù để Truyền Thừa Bí Cảnh hiện ra, từ đầu đến cuối không thể để cho nó chân chính hiển hóa ra ngoài. Thiếu phụ đôi mắt bên trong nhiều một chút lo lắng, cuồng bạo linh lực, điên cuồng lao nhanh ra, hung hăng rơi vào Bạch Tú Nhi trên thân.

Trong lúc nhất thời!

Bạch Tú Nhi trên người khí tức, càng lộ vẻ cuồng bạo.

Một tiếng vang ầm ầm!

Đạt được cổ này trợ lực, ấn động hư không bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, ngăn không được lại lần nữa bày biện ra tới.

Nặng nề khí áp, ngang qua thiên địa.

Kia cỗ hoang vu, hiển lộ không thể nghi ngờ. Thiếu phụ đại hi không thôi, nhìn không được liền muốn xông đi vào thời điểm, đột nhiên một phát bắt được, bên cạnh mồ hôi nóng cuộn cuộn Bạch Tú Nhi, hướng phía đằng sau tạo nên.

Phốc xịch!

Một thanh màu đen mũi kiếm, đột ngột nổ tung, hung hăng đâm vào Bạch Tú Nhi kiều nộn trong thân thể.

Bạch Tú Nhi không dám tin nhìn xem, từ trước ngực lộ ra tới màu đen mũi kiếm, cùng phảng phất giống như từng hạt huyết sắc Trân Châu lăn xuống tới máu tươi, miệng ngáp ngừng, đôi mắt bên trong mang theo kinh hoàng, mê mang, tuyệt vọng nhìn xem trước mặt thiếu phụ.

Thiếu phụ trên mặt lại không lúc trước nửa điểm kiều mị thái độ, có chỉ là một cỗ không nói ra được âm tàn, không lọt vào mắt Bạch Tú Nhi, ánh mắt hướng phía đằng sau nhìn đi, nghiêm nghị: "Ai!"

Phốc!

Xuyên thấu Bạch Tú Nhi thân thể mũi kiếm, đột nhiên nổ tung, dạng này một cái nữ tử, nổ thành một đồng thịt nát. Chỉ thấy màu đen kiếm quang đột

nhiên tiêu tán, hư không có chút ba động, hai cái người áo đen, từ hư không bên trong đi ra.

Cầm đầu người áo đen, đôi mắt bên trong trào phúng: "Các hạ liền là Thánh Tuyết cung cung chủ? Có vẻ như ngươi vẫn là, Trần quốc vương hậu? Lúc đầu bản sư không tin, nhưng là hiện tại, bản sư tin! Chỉ là không nghĩ tới, ngươi dạng này một cái nữ tử mỹ nhân, cư nhiên như thể tâm ngoan thủ lạt! Cái này nữ tử mặc dù mất Tiên Thiên nguyên âm, về sau tiến bộ khả năng không lớn, nhưng cuối cùng cũng coi là giúp ngươi một trận, mà ngươi thể mà đem nàng lấy ra làm tấm mộc."

"Tức chính là ta Thánh giáo đệ tử, cũng hồ thẹn tại loại này làm, ngươi thật đúng là mở bản sư tầm mắt nha!"

Người áo đen chấp hai tay sau lưng, chậm rãi mà ra. Vù vù chuyển động kiếm quang, vòng quanh thân thể của hắn, chuyển động không ngừng. Khí tức trên thân, một bước cao hơn một bước, một bước mạnh hơn một bước, qua trong giây lát, đã đến trạng thái đỉnh cao nhất.

Cùng Thánh Tuyết cung cung chủ tương đối, chỉ mạnh không yếu.

Thánh Tuyết cung cung chủ sắc mặt có chút biến hóa: "Hắc Liên giáo, ngươi là Hắc Liên giáo người!"

Người áo đen lạnh nhạt nói: "Tính ngươi con mắt không mù!"

Thánh Tuyết cung cung chủ trên người ý vị, sôi trào, tới tay đồ vật, lại há có thể từ bỏ, nghiêm nghị nói: "Nơi này là Trần quốc, chỉ cần bản cung ra lệnh một tiếng, định dễ ngươi Hắc Liên giáo Ma đồ, không còn chỗ ẩn thân, từ thương hầu như không còn a!"

Người áo đen hừ lạnh nói: "Ngươi có thể thử một chút! Nhìn nhìn thấy thời điểm, là Trần quốc ba môn trước diệt ngươi Thánh Tuyết cung, phế bỏ ngươi phụ quân vương vị, vẫn là chờ đến mệnh lệnh của ngươi hạ đạt?"

Người áo đen không chút hoang mang.

Thánh Tuyết cung cung chủ sắc mặt bỗng nhiên âm trầm.

Xác thực không thể làm như vậy!

Bằng không, nàng cũng sẽ không lên lút đến cái khác Trần quốc ba môn người tu luyện từ nơi này rời đi, lại động thủ.

Dù sao, một cái Sơn môn sáng lập, không giống bình thường!

Trần quốc ba môn há có thể ngồi nhìn một cái mới phát không tại trong không chế thế lực, đứng hàng Sơn môn?

Nàng nguyên bản dự định, lấy đi Cửu Huyền môn truyền thừa, sau đó giấu đi bế quan.

Đội đến tu vi đột phá Ngưng Đan lại nói!

Thế nhưng là hiện tại, người áo đen xuất hiện, đảo loạn nàng kế hoạch, cùng sau lưng nàng thế lực, vô số năm trù tính.

Trong lúc nhất thời, Thánh Tuyết cung cung chủ trên thân kinh khủng khí lạnh, âm vang nổ rộ: "Đây là ngươi bức bản cung!" Trùng điệp ác Lăng, từng đạo lẫn lộn, lập tức về sau, khí tức của nàng không chỉ có đạt tới trạng thái đỉnh cao nhất, mà lại đã siêu việt uẩn linh, đạt tới Ngưng Đan cảnh giới!

Đương nhiên loại này Ngưng Đan cảnh giới, cuối cùng chỉ là mượn lực.

Lại không nghĩ người áo đen mỉm cười: "Ngươi cho rằng bản sư, không có một điểm chuẩn bị, liền dám ra hiện tại nơi này sao?" Phanh một tiếng, người áo đen trên thân hùng lực sóng xung kích, theo sát lấy bạo phát đi ra.

Một cỗ không kém hơn Thánh Tuyết cung cung chủ khí lạnh, điên cuồng chuyển động.

Hai tôn người tu luyện, một lời không hợp, trực tiếp mở làm!

Hư không bên trong, hùng lực sóng âm, liên tục không ngừng sóng gió nổi lên. Mà đối thành bên ngoài một người áo đen, đi đến bạo thành thịt nát Bạch Tú Nhi vậy rơi trên mặt đất thi thể bên cạnh, thở dài một tiếng: "Bạch sư muội, đi đường bình an! Nếu như đụng phải sư tôn, liền cùng sư tôn nói, ta Yên Thánh Minh nhất định sẽ báo thù cho hắn! Chương môn một mạch, có một cái tính một cái, ta cùng bọn hắn không xong."

Người áo đen này, chính là Yên Thánh Minh!

Chỉ thấy Yên Thánh Minh chương trung cực quang lập lòe, oanh một tiếng rơi trên mặt đất, tương Bạch Tú Nhi thi thể, thiêu đốt đến một điểm không dư thừa.

Chương 192: Một trăm chín mươi hai, bí cảnh thành không, phiên muện nôn ra máu

Hai tôn uẩn linh cực hạn người tu luyện, tại hư không bên trên, cuồng bạo tranh đấu! Khi thì Hắc Sơn lấp lóe, khi thì sương trắng đầy trời, rốt cục ở thời điểm này, một vết hắc sắc chảy xiết, âm vang lập loè! Thánh Tuyệt cung cung chủ kêu rên một tiếng, kiểu nôn khuôn mặt bên trên, phun lên một đóa khác tinh hồng, hai con tròng lên tới đôi mắt bên trong, đốt cháy khó nói lên lời lửa giận.

Một tiếng vô cùng hiểm ác oanh minh, từ cổ họng của nàng bên trong bạo phát đi ra: "Hắc Liên giáo, bản cung nhớ kỹ các ngươi! Cuối cùng cũng có một ngày, bản cung sẽ đem các ngươi Hắc Liên giáo, từ Trần quốc nhổ tận gốc, một tên cũng không để lại!"

Người áo đen cười nhạt âm thanh bay bổng lên: "Khẩu khí thật lớn a! Muốn làm đến cái này một điểm, trước tiên cần phải thành tựu Ngưng Đan, để ngươi Thánh Tuyệt cung tấn thăng làm thánh tuyệt cửa lại nói, không phải sao?"

"Ngươi chờ!" Thánh Tuyệt cung cung chủ khuấy động sóng âm, lưu chuyển không chừng.

Sương khí màu trắng hơi thở, một nháy mắt về sau, đã ẩn ẩn tại hư không bên trong, biến mất không thấy.

Người áo đen ha ha cười như điên: "Liên sợ ngươi không đến!"

Mặt mờ trong ánh mắt, mang theo một cổ khác khí tức ba động, bắt đầu cười hắc hắc: "Khoan hãy nói, cái này nương môn thật mạnh a, bản sư cảm tiết tâm tư, cũng nhịn không được bị nàng cong lên! Trần vương tên phế vật kia, năng có dạng này mỹ thể, thật là khiến người ta hâm mộ a."

Tự mình nói vài câu, người áo đen ánh mắt rơi vào Yến Thánh Minh trên thân, nói: "Thánh Minh, bí cảnh đã mở, chúng ta hiện tại liền đi vào, đem các ngươi Nguyên Thần truyền thừa, bí cảnh truyền thừa, cùng các ngươi Cửu Huyền môn tiền bối còn sót lại trong đó, chưa tiêu tán khí tức, toàn bộ cảm tới, chúng ta liền xem như hoàn thành lần này nhiệm vụ!"

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong ánh sáng, phát sáng lên.

Hai đạo thân hình, oanh một tiếng vọt vào. Chỉ thấy lăm lăm khí tức ba động bên trong, đã bày biện ra tới.

Bất quá khi bọn hắn đánh nát thí luyện bí cảnh, tiến vào bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh thời điểm, Yến Thánh Minh tròng lên tới tròng mắt, nhìn xem Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, tàn phá thiên khung, sụp đổ sơn mạch, cùng dần dần biến mất linh hơi thở, gây ngăn cả người, tự lẩm bẩm: "Vì cái gì có thể như vậy?"

Người áo đen đôi mắt bên trong đáng sợ sáng ánh sáng, điên cuồng chuyển động, đột nhiên cao giọng nói: "Đáng chết, nhanh đi Nguyên Thần truyền thừa chi địa nhìn xem!"

Hắn là thật gấp!

Lấy ánh mắt của hắn chỗ nào nhìn không ra, Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong, khả năng ra một loại nào đó biến cố.

Người áo đen liều mạng nghĩ đến, Nguyên Thần bí cảnh hắn là vẫn còn, hắn là không có lọt vào phá hư!

Thế nhưng là khi hắn cùng Yến Thánh Minh đuổi tới Nguyên Thần truyền thừa chi địa thời điểm, ngoại trừ trống rỗng sơn động, không còn gì khác.

A!

Người áo đen giận dữ công tâm, một ngụm đỏ thắm máu tươi, từ trong mồm phun ra, phốc một tiếng, đem hắn trên mặt khăn che mặt, oanh vỡ nát, lộ ra một trương hết sức mặt âm trầm: "Là ai, là ai, trước bản sư một bước, xâm nhập bí cảnh bên trong, đem Nguyên Thần truyền thừa lấy mất! A, bản sư trái tim thật đau a!"

Người áo đen một tay bắt lấy tim, nguyên bản mặt âm trầm, hết sức xấu xí. Tuân trên thân hạ nghìn vạn đạo dòng lũ, điên cuồng bắn ra tới.

Tính kế tính tới tính lui, kết quả là công dã tràng, để hắn như thế nào thừa nhận được?

Yến Thánh Minh ánh mắt không ngừng co vào, sắc mặt không nói ra được khó coi.

Tình huống hiện trường, đại xuất ngoài dự liệu của hắn.

Đột nhiên, người áo đen đôi mắt bên trong lộ ra một tia hi vọng chi sắc: "Đi, lại đi bí cảnh truyền thừa chi địa nhìn xem!" Người áo đen phảng phất giống như bắt lấy cây cỏ cứu mạng nắm chặt Yên Thánh Minh.

Yên Thánh Minh đôi mắt bên trong lộ ra một chút giận dữ, cuối cùng vẫn là không có bộc phát, chỉ có thể là cùng người áo đen chạy về phía cái khác truyền thừa chi địa.

Thế nhưng là ngoại trừ trụ lồi sân bãi, lại không nữa điểm!

Đương nhìn thấy cuối cùng một cái bí cảnh truyền thừa cũng là một mảnh trống không thời điểm, người áo đen lại là phun ra một ngụm máu tươi, cả khuôn mặt không nói ra được âm trầm đáng sợ: "Lão thất phu —— tất nhiên là các ngươi Cửu Huyền môn lão chương môn lão thất phu kia, trước đó liền đem bí cảnh bên trong trọng yếu truyền thừa lấy ra! Đáng chết a, lão thất phu cho dù chết đều không sống yên ổn!"

"Thiết hạ cái này bao lớn một cái bẫy, chờ lấy chúng ta chui vào bên trong!"

"Hiện tại không chừng, tất cả mọi người nhận định là chúng ta đem truyền thừa cầm đi!" Người áo đen phìền muộn, khóe miệng không ngừng chảy máu.

Tâm tình của hắn tương đương phìền muộn.

Nếu như đạt được muốn đồ vật, cũng liền không quan trọng, hết lần này tới lần khác cái gì đều không có đạt được.

Đây chính là một cái to lớn oan ức, thật giống như rơi vào đũng quần bùn đất —— người áo đen diện cơ điên cuồng loạn động, Yên Thánh Minh khóe mắt không ngừng nhảy lên, nói: "Sur huynh, vậy chúng ta hiện tại, vẫn là mau mau từ nơi này rời đi đi!"

Người áo đen đôi mắt bên trong lộ ra hết sức âm tàn nhan sắc, giọng căm hận nói: "Đám khốn kiếp này, một cái so một cái gian xảo, lần này trở về về sau, nhất định phải phát động Hắc Liên giáo Trần quốc, thậm chí Vân Linh đại lục tất cả đệ tử, tìm kiếm Tề Vân Thiên, Diệp Linh Vân còn có máu chó nhất Lục Trần! Đồ vật nhất định liền tại bọn hắn ba cái ở trong một cái người trên thân!"

Yên Thánh Minh hết sức tán đồng nói: "Sur huynh nói có đạo lý!"

Đương lúc này, hai người vội vàng lại từ bí cảnh bên trong nhảy ra ngoài, về phần bí cảnh bên trong cái khác đồ vật, đối với bọn hắn mà nói, đã không có nữa điểm tác dụng.

Oanh!

Hung ác điên cuồng khí lãng, một nhảy mắt gia trì tại bọn hắn trên thân, bằng nhanh nhất tốc độ, rời đi nơi thị phi này.

Liền tại bọn hắn rời đi bất quá mười cái hô hấp, Thánh Tuyết cung cung chủ thân hình lại lần nữa hiển hóa ra ngoài, hơi nghi hoặc một chút: "Nhanh như vậy liền ra rồi?"

Nửa tin nửa ngờ, theo sát lấy chui vào.

Phút chốc về sau, Thánh Tuyết cung cung chủ vội vội vàng vàng từ bên trong rời đi, mà lại dùng tốc độ nhanh nhất rời đi, bốn tẩu trên đường, nhin không được ha ha cười như điên: "Mặc dù bản cung cái gì đều không có đạt được, nhưng là các ngươi cũng là cái gì cũng không chiếm được, bản cung tâm tình, lập tức bình phục lại! Mà lại ——" nàng cầm trong tay một viên ảnh lưu niệm phù.

"Có cái này mai ảnh lưu niệm phù tại, nỗi oan ức này, các ngươi Hắc Liên giáo lưng định!"

"Hừ, ai bảo ngươi trước đối bản cung hạ thủ!"

"Hiện tại, các ngươi liền chuẩn bị tiếp nhận, toàn bộ Trần quốc tu luyện giới lửa giận đi!" Thánh Tuyết cung cung chủ trên mặt phìền muộn chi sắc, quét sạch sành sanh.

Ngay tại mấy phương thế lực, bởi vì Cửu Huyền môn bí cảnh truyền thừa, lục đục với nhau thời điểm, ma kinh thế nội không gian bên trong. Lão giả thét dài một tiếng: "Thánh nữ trên người hàn độc, triệt để thanh trừ!" Ánh mắt rơi vào sắc mặt tái nhợt, nói không nên lời khó coi Lục Trần trên thân, mỉm cười nói, "Tiểu huynh đệ, lần này nhờ có ngươi!"

Lục Trần sững sờ nhìn thoáng qua, lại nằm thẳng xuống dưới, khí tức rõ ràng nhiều chút sinh khí Hái tộc Thánh nữ, thở dài ra một hơi, nói: "Chỉ cần vẫn bởi chuyện này, không có uống phí bang, liền tốt!"

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: "Bản tộc trên dưới, chắc chắn ghi khắc tiểu huynh đệ ngươi ân nghĩa!"

Lục Trần mỉm cười.

Dù là thả ra máu tươi, đại bộ phận đều lưu về thân thể bên trong, nhưng là thân thể mệt nhọc, thật không là bình thường mãnh liệt.

Loại trạng thái này, không nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng, căn bản không có khả năng khôi phục lại!

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần thở dài một hơi, trầm nghĩ: Bất quá đây đều là đáng giá!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Một trăm chín mươi ba, cường giả chân chính

Uẩn Linh Đan không nói!

Liên nói Lục Trần nhục thân, trải qua lão giả một phen tẩy luyện, mơ hồ ở giữa, đã tìm được tiến thêm một bước con đường. Đây mới là chủ yếu nhất thu hoạch, không có cái gì so ra mà vượt cái này.

Còn có một cái, liên là từ Hải tộc Thánh nữ trên thân hút đến đây hàn độc. Cái này hàn độc bản thân liên là nhất là tinh túy năng lượng, chỉ là dừng tại Hải tộc trên thân, phụ phụ tăng theo cấp số cộng, biến thành càng lớn phụ năng lượng thôi.

Trong lúc nhất thời!

Lục Trần nổi lòng thay nhau nổi lên, bản năng muốn đứng lên, lại phát hiện hai chân như nhũn ra, mới đứng lên, lại ngã ngồi trở về, khuôn mặt phảng phất giống như bệnh nặng mới khỏi, phun lên một mặt triều hồng chỉ sắc.

Chính lúc này, một cỗ nhu hòa lực lượng bộc phát.

Tướng Lục Trần thân thể bao lấy, liền nghe lão giả mỉm cười nói: "Tiểu huynh đệ, không nên nóng lòng, người hiện tại cần nghỉ ngơi!"

Theo sát lấy, Lục Trần thân hình bất ổn, vèo một tiếng, rơi vào hai người trung niên một trong, đem tu canh phụ thân trước mặt.

Người trung niên này trên mặt đều là ấm áp mỉm cười.

Đang lúc hán chuẩn bị nói điểm lúc nào, thần sắc đột nhiên biến đổi, ánh mắt rơi vào lão giả trên thân, nói: "Trưởng lão!"

Lão giả một thân khí phách, tùy ý bay tứ tung, âm thanh lạnh lùng nói: "Xem ra, cuối cùng vẫn là bị khuy phá hành tích, cuối cùng tìm được nơi này! Bất quá, cái này lại tính cái gì? Thánh nữ hàn độc đã đi, chuyện kể tiếp, lão phu lại không khác lo lắng, hán đêm vô tình, coi như được tôn là ta dạ tỉnh thị trẻ tuổi nhất Nguyên Thần, lại như thế nào!"

Lão giả nói đến nơi này thời điểm, đầy trên thân dưới, ầm ầm khí lãng, điên cuồng lẫn lộn. Một cỗ tại Lục Trần trong mắt, gần như hủy thiên diệt địa khí tức, bạo phát đi ra.

Lục Trần trong mắt trũng, chấn động trong lòng, lại là Nguyên Thần cảnh giới người tu luyện!

Nguyên Thần là cái gì?

Bực này thực lực, đã coi là Vân Linh đại lực, số một số hai sức chiến đấu! Tại cao cao tại thượng Thiên Hà phái lão quái vật không ra được tình huống dưới, lớn như vậy Vân Linh đại lực, Nguyên Thần người tu luyện, liên là tuyệt đối cường giả.

Mà hiện tại, Lục Trần trước mặt liền có dạng này một tôn hung hãn tồn tại.

Lục Trần tâm thần chấp chôn.

Chính lúc này, mặt khác một người trung niên lắc đầu, nói: "Trưởng lão, tiểu chất năng cảm ứng được đêm vô tình cũng đến! Bất quá hiện tại tới lại không phải đêm vô tình —— hán là lúc trước truy sát tiểu huynh đệ đám người kia!"

Nói đến nơi này, trung niên nhân lòng bàn tay ba động, từng sợi tinh quang nở rộ, nguyên bản rất ngọt ngào thiên khung, hóa thành một cái màn sáng, tướng tình huống bên ngoài dưới, từng cái bày biện ra tới.

Chỉ thấy, bên ngoài một nhóm sáu người!

Sáu người này khí tức cố nhiên cường hoành, nhưng là cùng ở đây nhiều như vậy Hải tộc tương đối, ngoại trừ cảm đầu cái kia, diện mục già nua thanh bào lão giả, thực lực coi như miễn cưỡng bên ngoài, mấy vị khác, cũng không tính là cái gì!

Dù là Lục Trần ở trong đó thấy được Hoàng Nguyên Cát thân hình.

Bởi vậy có thể nhìn ra, tướng Lục Trần vậy đứng lên một đám Hải tộc, là bậc nào cường hoành tồn tại.

Lục Trần tâm thần lại lần nữa chập chồn, nhiều như vậy cường hãn Hải tộc, bọn hắn đến tột cùng là chuẩn bị cán cái gì đi?

Cái này ý niệm, Lục Trần lóe lên mà qua.

Người khác sự tình, không phải hãn dạng này một cái ngay cả uẩn linh cũng không tính là tiểu người tu luyện có thể hỏi thăm! Qua chiến dịch này, mới xem như minh bạch, cái này thế giới, hung hãn người tu luyện, vẫn là rất nhiều, mà lại Trần quốc quá nhỏ, không đi ra ngoài, căn bản là không gặp được càng rộng lớn hơn thiên địa, càng càng cường hãn người tu luyện! Liên tĩ như trước mặt này một đám chỉ ít Ngưng Đan cảnh giới, cùng Nguyên Thần cảnh giới lão giả!

Rất nhanh, Lục Trần ánh mắt rơi vào Hoàng Nguyên Cát trên thân!

Chỉ thấy lão nhi này trong ánh mắt lộ ra tham lam, rơi vào phía dưới, liền là nhìn chăm chăm ma kinh đang nhìn.

Đêm tu canh phụ thân mỉm cười: "Đã bọn này không biết chết sống nhân tộc, là tiểu huynh đệ cừu nhân, mà lại dám đến thăm dò bản tộc ma kinh, liền từ đêm nào đó xuất thủ, đem bọn hắn toàn bộ chém!"

Nói đến nơi này!

Đêm tu canh phụ thân thân hình thoát một cái, xuất hiện lần nữa thời điểm, đã ra bên ngoài bảy giờ trên bầu trời.

Chỉ thấy Hoàng Nguyên Cát nhóm người kia, nhìn thấy trung niên nhân xuất hiện thời điểm, giật nảy cả mình, một đám người mặc kệ ba bảy 21, liền là cùng nhau tiến lên, tấn công mạnh trung niên nhân. Mà trung niên nhân trên thân dâng lên hùng hực hồng sắc quang sóng, từng đạo lộn xộn bay đao quang, quét ngang tới lui, cầm đầu thanh bào lão giả, vừa đối mặt không đến, liền bạo thành một đoàn huyết vụ.

Còn lại một đám Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện, bao quát Hoàng Nguyên Cát ở bên trong, hoảng sợ cuồng hồng: "Bí cảnh! Mà lại là so lão tổ còn mạnh hơn bí cảnh, đáng chết a!"

"Mau trốn a!"

Một đám người tu luyện quay người liền muốn chạy, thế nhưng là đêm tu canh phụ thân, trên thân chấn động hồng quang, càng thêm hùng hực, vừa đối mặt không đến, bao quát Hoàng Nguyên Cát ở bên trong, chúng tu vi đạt tới Ngưng Đan, tại Trần quốc có thể thành một môn nền tảng người tu luyện, đều đền tội, không còn tồn tại.

Cái gì mới là cường giả, đây mới là!

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên.

Nếu như hắn không có đoán sai, thanh bào lão giả liền hắn là lần này Thiên Cực Môn xuất động bí cảnh đại năng, nhưng là tôn này bí cảnh người tu luyện tại trung niên người trước mặt, đều như thế suy nhược, có thể nghĩ, trung niên nhân nên cỡ nào hung hãn tồn tại.

Mà nơi này còn có hai cái hoàn toàn không tại đối phương phía dưới tồn tại.

Bọn này Hải tộc, lai lịch thật không phải bình thường.

Đột nhiên, Lục Trần cảm thấy tinh thần khốn đốn, nồng đậm ừ rừ, phảng phất giống như núi kêu biển gầm đồng dạng xâm nhập tới.

Mà lúc này đây, bên ngoài lại là một trận cuồng phong thay nhau nổi lên, tinh màu đỏ khí lãng, tại một tôn tóc đỏ thanh niên suất lĩnh dưới, cấp tốc chạy tới, rõ ràng còn tại nơi xa, thế nhưng là hãn tiếng nói, rõ ràng đưa vào, thân ở ma kinh tự thành không gian bên trong màng nhĩ của mọi người bên trong: "Thất thúc, các ngươi trốn đông trốn tây, né lâu như vậy, rốt cục vẫn là lộ diện! Ha ha, cái này một lần, nhìn các ngươi trốn nơi nào!"

"Tân lão nhi đâu? Để hắn cắt ra đây gặp ta! Dạ tinh thị, cuối cùng vẫn là ta họ Dạ chủ đạo đại quyền, đừng tưởng rằng nhà mình trong bộ tộc, ra đời một cái tử giao, tôn làm Thánh nữ, liền thật dễ hoà hợp trước kia không đồng dạng, không đem ta đem họ để ở trong mắt!"

"Hãn tinh bộ, cuối cùng chỉ là ta đem bộ nô bộc mà thôi!" Tóc đỏ thanh niên phách lối bá đạo, cuồng bạo khí lãng điên cuồng nghiền ép.

Trung niên nhân bị cỗ này cuồng bạo khí lãng ép tới từng bước một lui lại, nghiêm nghị nói: "Vô tình, ngươi là ta dạ tinh thị nhất chú mục thiên tài, tương lai thay thế ngươi phụ thân, ta đại ca, trở thành dạ tinh thị tộc trưởng, thuận lý thành chương, ngươi sao có thể phạm hồ đồ đâu! Tân nữ thức tỉnh gia huyết mạch, dựa theo ta Hải tộc thế hệ kéo dài quy củ, nàng liền là Thánh nữ!"

"Nên tiến vào Thánh Vực tu luyện—— ngươi như vậy cản trở, chẳng khác gì là chọc Thánh Vực bộ tộc, ngươi để cho ta dạ tinh thị, như thế nào tự xử? Ngươi không tái phạm hồ đồ rồi!"

Tóc đỏ thanh niên đem vô tình thân hình không giảm, cuồng bạo khí lãng, âm âm chấn động, một nháy mắt liền đem trung niên nhân ép xuống: "Đừng tưởng rằng ngươi là ta Thất thúc, ta liền sẽ thủ hạ lưu tình, tin hay không, ta giết ngươi!"

Đêm bảy cứng cổ, không gian bên trong đêm tu canh hai tròng mắt đều đỏ, khàn giọng cuồng hồng: "Đêm vô tình!" Nếu không phải bên cạnh mấy cái Hải tộc đem hấn gát gạo ăn xuống, chỉ sợ đều muốn xông ra.

Lúc này, lão già trên người áo bào khê chấn động, cất cao giọng nói: "Đêm bảy, ngươi tránh ra, để lão phu đến đo cân nặng hấn cân lượng, là có hay không có được cùng Thánh Vực đối kháng thực lực!" Oanh một tiếng, cực quang trùng điệp chuyển động, lão già cũng liền xông ra ngoài.

Hai cổ cuồng bạo khí lãng, trong chốc lát tại bầu trời bên trong nổ rộ.

Hung hấn ba động, lưu chuyển không chừng!

Lục Trần rất muốn quan sát bức này Nguyên Thần cấp bậc đại chiến, bất đắc dĩ ừ ừ đánh tới, liều mạng lạng lẽ mấy lần con mắt, trước mắt sáng choang một mảnh, cuối cùng vẫn là ngủ say sưa đi.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Một trăm chín mươi bốn, Lục Trần chấp niệm, Linh Vân trở về nhà (

Thời gian hoảng hốt, không biết đi qua bao lâu!

Đội đến Lục Trần lấy lại tinh thần thời điểm, chỉ thấy trời cao như tẩy, thanh linh xanh lam, bên tai hải triều cuộn cuộn, chim biển chiêm chiêm, còn có cái khác trong thiên nhiên rộng lớn thuần túy nhất thanh âm, chui vào màng nhĩ bên trong.

Lục Trần đôi mắt bên trong thần thái một chút xú ngưng tụ, thấy mình thân ở một cái hải đảo chỗ cao nhất trong sơn động.

Lần đầu tiên nhìn thấy, liền là nơi xa không thấy giới hạn, lao nhanh cuộn cuộn sóng biển! Lại sau đó, liền thấy được một đôi ngâm lấy oán khí, nhìn mình lom lom con mắt, Lục Trần hơi sững sờ: "Là người!"

"Đương nhiên là ta!" Đêm tu canh tướng dưới chân tảng đá, giẫm thành phần vụn.

Đôi mắt bên trong bất mãn chi sắc, điên cuồng bộc phát: "Nếu không phải đêm nào đó tại nơi này chăm sóc nửa tháng, người sớm đã bị hải thú ăn ngay cả cận bã đều không có! Người gia hỏa này, thật đúng là thiên phú dị bẩm a, thật sự là có thể ngủ! Một ngủ nửa tháng, người là ta đêm tu canh gặp qua ngủ lâu nhất người!"

Nói đến nơi này, đêm tu canh đứng lên, run lên bụi đất trên người, nói: "Đã người đã tỉnh, mà lại cũng khôi phục, đêm nào đó liền nên cáo từ!"

Lục Trần thần sắc có chút biến hóa.

Thật không nghĩ tới, mình giấc ngủ này liền là nửa tháng lâu!

Tính toán thời gian, Diệp Linh Vân hẳn là cũng bị nàng phụ thân điều động tới người đón đi.

Lục Trần trong lòng thở dài, cuối cùng vẫn là không có gặp phải. Ánh mắt lại lần nữa bay bổng lên thời điểm, hướng phía đêm tu canh ùi chấp tay, trầm giọng nói: "Lần này đa tạ người."

Cái này người, năng tại nơi này chăm sóc mình nửa tháng, coi là một phần không nhỏ ân nghĩa.

Đêm tu canh hừ một tiếng: "Tỉnh người tiểu tử còn có chút lương tâm." Thân hình, chạy tới sơn động vùng ven, đầu đầy mái tóc màu đỏ, từng cây bay lên, lạnh thấu xương khí thể, từ hấn trên thân bạo phát đi ra, nghiêng đi nửa bên mặt, liếc xéo lấy Lục Trần, "Mặc dù đêm nào đó khinh thường các người nhân tộc —— nhưng là lần này, Thánh nữ điện hạ, có thể thoát hiểm, vẫn là phải cảm ơn người."

Thân hình lên xuống!

Đêm tu canh hóa thành một đạo màu đỏ quang ảnh, hướng phía nơi xa bay đi.

Lục Trần diện cơ lắc một cái, gia hỏa này —— tựa hồ nhớ tới cái gì, đuổi tới sơn động công, hô: "Chúng ta nhân tộc, tuyệt đối không phải hàng thấp nhất

huyết mạch!"

Đêm tu canh thân ảnh đi xa, bắn vào trong mây, ù ù sóng âm bay Dương Quá đến: "Vậy liền chứng minh cho ta nhìn!"

Lục Trần nhìn qua đêm tu canh đi xa thân ảnh, cuồng hồng nói: "Ta nhất định sẽ chứng minh!"

Sóng âm lật sóng, cuối cùng tiêu tán vô tung.

Lục Trần trên người khí phách, tùy ý bay tứ tung. Lại đi vào trong sơn động, đôi mắt bên trong tinh quang lấp lóe: "Bọn hán đều đi!"

"Như vậy ta cũng hán là tiến một bước tăng lên mình, mặc kệ Diệp sư tỷ ở nơi nào, ta đều muốn tìm tới nàng!" Lục Trần chìm lòng yên tĩnh khí, linh thức ba động, rơi vào trong đan điền.

Vừa mới tiến vào bên trong, trong đan điền, cuồng bạo năng lượng, hoàn toàn áp chế không nổi bay vọt ra, ầm ầm sóng âm, từng đạo tung bay. Lại là kiềm chế hồi lâu, một mực chưa từng luyện hóa năng lượng, rốt cục tìm được chỗ tháo nước. Lục Trần chỉ cảm thấy trong đan điền, hết sức cháy bỏng khí tức, đi ngược dòng nước, bát trọng trung kỳ, bát trọng hậu kỳ, bát trọng đỉnh phong —— phanh phanh phanh, nhục thân mỗi chấn động một lần, tu vi liền hướng phía phía trước, phóng ra một bước, liên tục mấy lần về sau, một thân tu vi đã đạt tới bát trọng đỉnh phong.

Nhục thân trong ngoài, cháy bỏng khí tức, quét ngang tới lui, trong sơn động nhiệt độ không khí, trong lúc vô hình đều nồng đậm rất nhiều.

Hung man lực lượng, liên tục không ngừng sóng gió nổi lên.

Lục Trần ngẩng đầu tề chỉnh, kinh khủng sóng âm, tại chỗ nổ tung. Không hề nén được khí tức, thuận lưng hán, oanh bắn ra, đỉnh đầu hư không bên trên sơn động mái vòm, cũng bị cỗ khí tức này khuấy, băng khối tiếp theo khối nham thạch!

Chỉ là những này nham thạch chưa rơi xuống, lại bị Lục Trần trên thân phát ra khí phách, khuấy thành phấn vụn, cho đến hoàn toàn không tại, biến mất không còn tăm tích.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nhục thân bên trong, cuồng bạo ba động, liên tục không ngừng oanh minh.

Một thân tu vi, hướng phía hái khí cửu trọng, cuồng bạo đánh thẳng vào.

Cùng một thời gian, hạo Miếu Vô ngần trên mặt biển, một chiếc màu xanh phi thuyền, không nhanh không chậm tới lui tuần tra.

Phi thuyền phía trước boong tàu bên trên.

Đứng đấy một cái mắt ngọc mảy mai, nhưng là khuôn mặt tiêu tụy thiếu nữ, chính là Diệp Linh Vân, Diệp Linh Vân một đôi sáng tỏ đôi mắt đẹp bên trong, mang theo từng cây tơ máu, có một cỗ không nói ra được âm đạm.

Mà tại nàng bên cạnh, còn có một cái cầm trong tay phát trần, thân mang đạo bào màu xanh, cao quan Nga Mi mỹ mạo đạo cô.

Đạo cô một mặt triều mến nhìn xem Diệp Linh Vân, thở dài một hơi, nói: "Vân nhi, tới tới lui lui, đều tìm rất nhiều ngày —— không tìm được, liền là không tìm được, cần gì phải lại kiên trì đâu?"

Diệp Linh Vân thần sắc âm đạm, tự lẩm bẩm: "Lục sư đệ nhất định còn sống, ta biết hán nhất định còn sống!"

"Chính người đều nói, tận mắt nhìn thấy hán bị ma kinh một ngụm nuốt vào. Ma kinh thể nội tự thành không gian không giả, nhưng nếu như hán thật còn sống, vì lúc nào đến hôm nay, không trở về người tin tức? Những ngày gần đây, người cũng phát nhiều ít tin tức, nếu như hán năng nhìn thấy, đã sớm trở về, gì về phản bội đến hiện tại?" Đạo cô trong ánh mắt, đều là vẻ thương tiếc, "Vân nhi, người làm thật tốt."

"Đừng quá mức trách móc nặng nề chính mình." Đạo cô đôi mắt trung thêm ra một chút vẻ thương tiếc, "Có ít người, chú định chỉ có thể là sống ở trong hời ức."

Diệp Linh Vân hốc mắt dần dần đỏ lên, giọt giọt Trần Châu óng ánh nước mắt, thuận kiêu nộn khuôn mặt, trượt xuống, cả người không nói ra được mãnh mai, đột nhiên quay người, nhào vào đạo cô trong ngực, nức nở nói, "Cửu Huyền môn chương môn một mạch, chỉ chúng ta cái này mấy người! Lục sư đệ không thấy, ta tại sao cùng lão chương môn bàn giao, tại sao cùng Tề sư huynh bàn giao —— ta qua không được tâm lý lẫn ranh kia a? Sư thúc, lòng ta đau quá a."

"Tốt hài tử, sư thúc biết người không dễ chịu. Cửu Huyền môn gặp biến cố, không phải ngoại lực có thể khuấy nhiễu —— số ngày cho phép mà thôi." Đạo cô vỗ vỗ Diệp Linh Vân phía sau lưng, con mắt cũng nhiều một chút hơi nước, nói khẽ, "Nghĩ người thật tốt đi, nhìn ta nhà ta Vân nhi đều ngoan thành dạng gì?"

Diệp Linh Vân ô nghẹn ngào nuốt.

Đạo cô mắt thấu trùng điệp hàn quang, bắn về phía xa xa bầu trời, nói: "Cần phải trở về!"

Diệp Linh Vân thân thể mềm mại, có chút cứng ngắc, yếu tiếng nói: "Ta còn muốn cho hán gửi đi một đầu tin tức."

Nói đến nơi này, Diệp Linh Vân lấy ra trên thân một viên Nguyên tinh luyện chế đưa tin phù, tiến đến phụ cận, nhỏ giọng nói: "Lục sư đệ, ta là Diệp Linh Vân, hiện tại —— muốn về đến ta xuất sinh, ta trưởng thành địa phương, Hoang Thần phái! Nếu như ngươi năng nghe được đầu này tin tức, liền mời đến Hoang Thần phái tới!"

"Đến Hoang Thần phái, chúng ta tỷ đệ đoàn tụ, ta sẽ cho ngươi đạt được tốt nhất tài nguyên tu luyện!"

Nói đến nơi này thời điểm!

Diệp Linh Vân trong ánh mắt nước mắt, lại không nhận được chảy xuôi xuống tới.

Đạo cô trong lòng thở dài, nói: "Vân nhi —— thu cả tâm tình, chúng ta về nhà!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Một trăm chín mươi lăm, hái khí cửu trọng, mục tiêu Bắc Phương

Đạo cô nói đi, lại không có cho Diệp Linh Vân lựa chọn liền sẽ, chỉ thấy màu xanh phi thuyền, đột nhiên phá tan ngàn vạn nặng sóng dữ, ầm ầm vân khí, tứ phía tán ra, một nháy mắt về sau, đã bay ra ngoài thật xa.

.

Cùng một thời gian, Lục Trần ẩn thân trong sơn động, truyền ra một tiếng vô cùng vui sướng gào thét.

Phanh một tiếng, tuấn trên thân dưới, từng đạo tán ra khí lăng, bốn phương tám hướng phun ra, mặc kệ là dưới thân núi đá, vẫn là mặt đất nhấp nhô đá vụn, hay là vách núi mái vòm, đều đỡ không nổi như vậy xung kích, hoặc là liền là phẳng phát giống như gặp trọng lực nên gỗ, nổ tung một trùng điệp mạng nhện đồng dạng đường vân, hoặc là liền là tại chỗ vỡ nát, hóa thành cuộn cuộn bụi mảnh, tại chỗ đánh nát, không còn tồn tại.

Sau một khắc, Lục Trần trên người lực lượng, hùng hực tới cực điểm, một quyền mãnh kích trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng, phẳng phát giống như gặp lớn lao tàn phá, tại chỗ nổ tung.

Một cỗ siêu việt hai vạn sáu ngàn cân lực lượng bạo phát đi ra.

Cực hạn lực lượng phía dưới!

Lục Trần nổi lòng bay lên, trên mặt thần sắc càng lộ vẻ kiên nghị, thờ dài ra một hơi, quanh thân oanh minh không ngừng lực lượng, bùng tình Nhược Thủy lưu thu hồi lại, cho đến biến mất không thấy.

Lục Trần tướng hai cái nắm đấm tiến đến trước mặt, nhận chăm chú thật nhìn thoáng qua, nói: "Như thế như vậy lực lượng, miêu sát uẩn linh sơ kỳ người tu luyện, không có nhiệm vụ vấn đề! Liền xem như thực lực mạnh hơn, như là Chu Thanh dạng này cái gọi là Thiên Cực Môn uẩn linh trung kỳ thiên tài, ta cũng có thể dùng tốc độ nhanh hơn đánh chết."

Hiện tại Lục Trần, chạy tới hái khí cửu trọng cảnh giới. Tuấn trên thân dưới, lưu động khí tức, lao nhanh không ngớt!

Tuyệt đối lực lượng phía dưới, tự nhiên cũng là lòng tin tuyệt đối. Cùng lúc đó, Lục Trần đan điền bên trong, còn có hai đạo năng lượng, thứ nhất liền là ngày đó cùng Chu Thanh bọn người hành động, cắn nuốt tới thuộc về uẩn linh trung kỳ Hải yêu trên thân hiển hóa ra ngoài tinh khí chuyển hóa năng lượng, lại có một đạo, liền là từ Hải tộc Thánh nữ trên thân, hấp thu tới hàn độc năng lượng.

Nếu là tướng cái này hai đạo năng lượng, cùng nhau hấp thu, Lục Trần có lòng tin đi đến hái khí Đại viên mãn cảnh giới.

Nhưng là tại Lục Trần từ đầu đến cuối tồn tại một chút kỳ vọng.

Cái kia chính là ngày đó lão giả trợ hần luyện hóa tiến vào trong thân thể của hần năng lượng, cảm giác được, có thể để cho nhục thân tiến thêm một bước thời cơ, cho Lục Trần chỉ ra một đầu càng thêm huy hoàng đại đạo.

Mặc dù đột phá hái khí cửu trọng, lại không có cảm ứng được.

Nếu như Lục Trần không biết cái này, cũng liền không quan trọng, nhưng là đã biết, liền có cần phải tiến thêm một bước!

Lục bên trong tâm tình trong lòng, không ngừng chuyển động.

Đương nhiên, Lục Trần cũng biết, muốn đi đến kia một bước, không có càng thêm hung hãn năng lượng tinh thuần gia trì, không có khả năng làm được!

Cho nên Lục Trần từ trong sơn động đi ra, ánh mắt bắn về phía xa xôi Bắc Phương!

Bên kia là Vân Linh đại lục chỗ sâu, Vân Linh đại lục khu vực hạch tâm, cái kia quái vật lớn tồn tại, ngay tại nơi đó. Lục Trần chuẩn bị mượn nhờ cái này ván cầu, tiến về càng rộng lớn hơn thiên địa —— ngày đó đạt được Bá Vương đỉnh, kia người nói Hoang Thần phái, để Lục Trần tâm tư lưu động.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần nổi lòng tái khởi, phảng phất giống như một con chim lớn, từ ngọn núi bên trên nhảy xuống.

Về phần Trần quốc?

Đã không tại kế hoạch của hắn bên trong, Cửu Huyền môn không tại, Diệp Linh Vân không tại, sư tôn cũng không tại, còn đi nơi nào cán cái gì?

Cũng không phải Lục Trần không trở về Diệp Linh Vân tin tức.

Chẳng qua là khi ngày Hoàng Nguyên Cát một chương oanh minh, sao trời chân khí tiêu xạ ra lập tức, đem hắn trên thân tất cả cùng Nguyên tinh có quan hệ tồn tại, nhao nhao hóa thành thuần túy nhất lực lượng, bỏ khuyết đến nhục thân trong thân thể đi.

Chớ nói Nguyên Phù, liền xem như Nguyên tinh, Lục Trần trên thân đều không có một khối!

Không có Nguyên tinh luyện chế Nguyên Phù, lại như thế nào cùng Diệp Linh Vân liên hệ?

Lục Trần ý nghĩ rất đơn giản, Diệp Linh Vân xuất thân không phải bình thường, bình thường chi địa, há có thể có tung tích của nàng. Mà lại Vân Linh đại lục chắc chắn sẽ không là phía sau nàng tồn tại địa phương, bằng không, Hình đường một mạch không có khả năng làm cản như vậy, Trần quốc cái khác Sơn môn, cũng không chỉ như thế!

Muốn tìm được Diệp Linh Vân chỉ có thể đi càng rộng lớn hơn thiên địa, cái này cũng cùng Lục Trần muốn từ đi ra ý nghĩ, không mưu mà hợp.

Mấy cái hô hấp về sau, rơi vào hải đảo trên bờ cát, Lục Trần ôm một cây trắng kiện đại thụ, thuần thực, gọt ra một khối thuyền tam bản, nhảy ở phía trên, mượn nhờ sóng gió, hướng phía Bắc Phương bước đi.

Trên đường đi nhanh như điện chớp, hơn mười dặm, mấy trăm dặm, bên trên ngàn dặm, trong hoàng hốt đi qua.

Ba ngày sau!

Lục Trần đứng tại một chiếc chiều dài không dưới trăm trượng trên tàu biển, ánh mắt trực chỉ Bắc Phương.

Chiếc này thuyền biển, lệ thuộc về Vân Linh đại lục một cái mười phần nổi danh hiệu buôn Thiên Hằng hiệu buôn —— là Lục Trần đường biển bên trên dựng phải một chiếc chứa đầy hàng hải sản, từ biển sâu tới, trên đường đi Trần quốc nước láng giềng Triệu quốc viễn dương thuyền hàng!

Trần quốc bên kia biển lục chi tranh, xem ra cũng không ảnh hưởng đến bên này.

Cho nên đi coi như thông thuận.

Ngay tại Lục Trần tâm tư lắng đọng xuống thời điểm, bình tĩnh mặt biển, đột nhiên bắt đầu chấn động kịch liệt, một tiếng kinh thiên động địa rống trong tiếng gào, một cây mọc ra hơn mười trượng trắng kiện xúc tu, từ dưới mặt nước oanh bắn xuống đến! Phan một tiếng bạo hưởng, phảng phất giống như đột phá bức tường âm thanh, trong chớp mắt liền mọc tại viễn dương thuyền hàng trên lan can!

To lớn xé rách lực lượng âm vang nổ tung!

Lớn như vậy viễn dương thuyền hàng, thỉnh linh bị cỗ lực lượng này kéo tới hướng phía bên cạnh khuynh đảo xuống dưới.

Người trên thuyền đều sợ ngây người!

Lục Trần thần sắc có chút biến hóa, hướng phía mặt biển nhìn lại! Chỉ thấy mặt biển trở xuống, một cái to lớn bóng đen, phá tan một Trọng Thủy Lăng, từ phía dưới chui ra! Cuồng bạo thân thể, nổ tung hư không, chen bẻ mặt biển, rất nhanh một con vô cùng to lớn màu mực bạch tuộc, một chút xiu dâng lên, cuồng bạo sóng xung kích, một nháy mắt đã toàn bộ nổ tung.

Hung man lực lượng, liên tiếp, Liên Hoàn tướng sai, phương viên mấy chục trượng trong vòng mặt biển, bỗng nhiên thành cháy bỏng một mảnh.

Cái này cũng chưa tính!

To lớn viễn dương thuyền hàng từ phía, lại là từng cái hải thú, từ trong nước chui ra.

Cường đại người, có Uẩn Linh cảnh giới tu vi ba động!

Ti như cái này vô cùng to lớn bạch tuộc, nhỏ yếu một chút thì là hái khí Đại viên mãn cảnh giới yêu thú! Mà lại tại bọn này Hải yêu hải thú trên lưng, đều có một cái người, hết thấy mười một người. Những người này khí thế hung hãn, thuần một sắc đều là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, nhất là đứng tại màu đen bạch tuộc trên lưng người, càng là một tôn tu vi, so sánh với Chu Thanh chi lưu còn muốn hung hãn tồn tại.

Người này khiêng một thanh đại đao, diện mục thô hào, hai con to lớn tròn mắt trừng, nghiêm nghị nói: "Thức thời, đem trên thuyền vật sống, hết thấy lưu lại, không thức thời ——" phía sau lưng đao quang bỗng nhiên trở nên nặng nề, hư một tiếng bay vụt ra, oanh minh không ngừng đao quang, trực tiếp rơi vào viễn dương thuyền hàng boong tàu bên trên, oanh minh ra đao quang!

Ông một tiếng, tướng boong tàu từng đầu khe hở.

Cuồng bạo sóng âm, nhấc lên cuộn cuộn mảnh gỗ vụn, bốn phương tám hướng bay vụt ra ngoài. Cả kinh bên trên người, nhao nhao biến sắc, nghẹn ngào hô lên: "Hải tặc!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Một trăm chín mươi sáu, hải tặc, hải tặc!

"Không tệ, lão tử liền là hải tặc!" Một tiếng vô cùng ác liệt tiếng cười, đột nhiên nổ tung, chỉ thấy một đạo màu đen quang ảnh, từ mặt sau một con hải thú trên thân tiêu xạ! Đoạt một tiếng vang trầm, một cây to lớn bay trảo, chớp vào trên lan can, gọi hàng kia người, trong chớp mắt lao nhanh đến.

Người còn tại nửa không trung thời điểm, một vòng sáng chói đao quang đã tỏa ra!

Hư một tiếng!

Boong tàu hơn mấy cái trốn không thoát người, chỉ cảm thấy cái cổ mát lạnh, chờ đến bọn hắn lấy lại tinh thần thời điểm, chỉ thấy thân thể của mình cách mình càng ngày càng xa, trời đất quay cuồng một trận, ừng ục ục trên boong thuyền điện lân qua lân lại. Một trường trượt máu tươi, phảng phất giống như một con tinh màu đỏ bút vẽ, trên boong thuyền lập tức vẽ ra từng đoá từng đoá hết sức dữ tợn hoa tươi.

Lầm liệt hơi nước ba động, mấy cổ không đầu thi thể đã ngã nhào xuống đất bên trên.

Oanh!

Một bộ hết sức nặng nề thân thể, hung hăng rơi vào trên boong thuyền, chỉ thấy một cái diện mục hung ác, trên mặt da thịt lún lún, lộ ra một đầu phảng phất giống như con rết đồng dạng mặt sẹo trắng hán đầu trọc, khiêng quỹ đầu đại đao, khí thế nghiêm nghị đứng đấy, hung man khí lăng từ hán trên thân khuếch tán tác động đến ra.

Mấy cái né tránh không kịp người tu luyện, bị cái này khí lăng oanh hất tung ở mặt đất bên trên, từng cái khăn giọng cuồng hồng, lộn nhào hướng phía bên cạnh chạy trốn đi.

Cùng lúc đó, từng tiếng gào thét bạo phát đi ra. Lại là từng cái bay trảo, rơi vào viễn dương thuyền hàng bên trên, từng tôn thân hình dữ tợn người tu luyện, phảng phất giống như đập trên đu dây đồng dạng trôi dạt đến trên boong thuyền.

Theo sát lấy, bạch tuộc trên lưng trắng hán nhe răng cười một tiếng, chân đạp hư không mà tới.

Tướng một viên lăn đến bên chân đầu lâu, một cước đá bay, nghiêm nghị nói: "Quản sự ở nơi nào! Nhanh cho lão tử rút ra đây, không phải lão tử giết coi như không phải mấy cái người bình thường, mà là người cái này một thuyền người!" Trên thân vô cùng hung hãn khí tức, phảng phất giống như ba động hải triều, một đạo liên tiếp một đạo chấn động!

Mà phía sau hắn một đám Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, từng cái cũng là điên cuồng nổ rộ trên thân cuồng bạo khí tức. Trong lúc nhất thời, chúng người tu luyện trên thân tiêu xạ ra khí lăng, nổi thành một mảnh bộc phát.

Lục Trần đứng tại khoảng trước đó, mắt lạnh nhìn đám hải tặc này, ngoại trừ cảm đầu hải tặc, có thể cho hắn tạo thành uy hiếp bên ngoài, còn lại một đám Uẩn Linh cảnh giới tồn tại, cũng không tính là cái gì.

Đương nhiên Lục Trần cũng không có lao ra.

Viễn dương thuyền hàng chủ nhân đều không nói gì, hần dạng này một ngoại nhân, có thể nói cái gì?

Ngay lúc này.

Một đám người tu luyện vây quanh một cái áo bào đen lão giả, đi ra.

Cầm đầu hải tặc, hai con dầy đặc khí lạnh trông mắt rơi vào lão giả trên thân, nói: "Lão quý, là chính người chủ động một điểm, vẫn là để ta động thủ?"

Áo bào đen lão giả run run rẩy rẩy hướng phía cầm đầu hải tặc chấp tay nói: "Tiền bối, Thiên Hằng hiệu buồn mặc dù là Đại Thương hào, nhưng chúng ta cái này bất quá là một cái chỉ nhánh mà thôi, đều là vốn nhỏ mua bán, không có nhiều ít lợi nhuận, lại có thể cho ngài cái gì đâu? Mà lại, người muốn chúng ta đồ vật, lão hủ không tốt cùng đồng gia bản giao a! Không bằng dạng này, nơi này có chút Nguyên tinh —— "

Áo bào đen lão giả lời còn chưa dứt.

Liền có hai cái người tu luyện, nâng hai cái khay đi tới.

Khay mở ra, một bên năm trăm, hết thấy ngàn viên Nguyên tinh hiện lên hiện tại chúng hải tặc trong ánh mắt.

Lại không nghĩ, cầm đầu hải tặc phát tay giờ lên, lộn xộn hất lên khí lạnh, tướng khay đồ nhào trên mặt đất, cười lạnh nói: "Lão đồ vật, người lừa gạt quý đầu! Nguyên tinh, người nhìn lão tử là thiếu khuyết nguyên tinh người sao? Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt đồ vật, mình muốn chết a! Các huynh đệ, đã bọn hần cho mặt không muốn, vậy chúng ta cũng không cần khách khí, cùng tiến lên!"

"Một tên cũng không để lại!"

Cầm đầu hải tặc nói đến nơi này thời điểm, đôi mắt bên trong thâm nhiên chỉ khí, không cảm được bay ra ra. Tuân trên thân dưới, hung hãn sát khí, điên cuồng chuyển động!

Áo bào đen lão giả một mặt vẻ đau xót nhìn xem lần rơi trên mặt đất Nguyên tinh, cao giọng nói: "Tiền bối người đừng khinh người quá đáng, đầu này đường thủy cuối cùng vẫn là có Ngưng Đan cảnh giới đại năng trấn thủ!"

"Vỡ lở ra, đối với các người không có chỗ tốt!"

Cầm đầu hải tặc nghe cười một tiếng: "Muốn dựa vào cái này hù dọa lão tử, người còn chưa đủ! Hiện tại phía nam Trần quốc cùng Hải tộc khai chiến, trấn thủ đầu này đường thủy Ngưng Đan, đã sớm đi qua cứu viện! Nếu không phải như thế, người cho rằng lão tử tự mình tìm đường chết, đến nơi này đến đoạt đồ vật!"

"Lão đồ vật, cho lão tử đi chết đi!"

Cuồng bạo khí lạnh, từ hần trên thân bộc phát, một nháy mắt về sau, đã vọt tới áo bào đen lão giả trước người! Hung hãn khí tức, từ hần trên thân bạo phát đi ra, lạnh thấu xương đao quang lần lộn phía dưới!

Áo bào đen lão giả mắt thấy liền muốn táng thân đao hạ.

Lục Trần đang chuẩn bị xuất thủ thời điểm, lại không nghĩ, hừ lạnh một tiếng, từ buồng nhỏ trên tàu chỗ sâu truyền đến: "Thật sự là coi trời bằng vung!"

Huru!

Một đạo oanh minh ra kiếm quang, phun ra. Cầm đầu hải tặc đang muốn hạ xuống đao quang, lập tức bị ngăn lại. Cầm đầu hải tặc hai trông mắt trừng diện cơ điên cuồng loạn động, rất rõ ràng, hần cũng không ngờ tới, nơi này còn có mạnh như vậy người.

Thân thể lớn như vậy, bị oanh liền lùi mấy bước.

"Ai!"

Cầm đầu hải tặc rõ ràng không ngờ rằng.

Cái khác hải tặc, đều là thần sắc biến hóa! Bọn hần dám đến cướp chiếc thuyền này, cũng là trước đó điều tra qua, trên thuyền cũng không có không được cao thủ, Uẩn Linh cảnh giới ngược lại là có mấy cái, chỉ là cùng bọn hần huynh đệ tương đối, kém quá nhiều.

Ai có thể nghĩ, lại toát ra dạng này một cao thủ. Mà lại vền vền từ một kiếm bắn ra thực lực nhìn ra được, đối phương thực lực, không tại bọn hần lão đại phía dưới.

Mà vì thủ hải tặc hai trông mắt, trừng. Chỉ thấy phía trước trong khoảng, một đạo oanh minh lên gọn sóng, điên cuồng cuốn lên.

Một vị người mặc trường bào màu xanh biếc, kiếm mi lăng mục, khí thế bất phàm người tu luyện đi ra. Hần tu vi, cùng cầm đầu hải tặc, kém trọn vẹn một cái tiểu cảnh giới, liền là uẩn linh trung kỳ cảnh giới tồn tại. Thế nhưng là từ hần trên thân bạo phát đi ra ý vị, hoàn toàn không đang vì thủ hải tặc phía

dưới.

Lục Trần lông mày phong có chút nháy lên, thầm nghĩ: Người này rất mạnh! Tuyệt không phải Chu Thanh chi lưu có thể so.

Lục Trần tâm tư không khỏi bắt đầu chuyển động.

Như thế cường đại uẩn linh trung kỳ, thật đúng là đầu một lần nhìn thấy, liền là không biết gia hỏa này từ đâu tới.

Mà vì thủ hải tặc sắc mặt có chút biến hóa, có chút thẹn quá thành giận cuồng hồng: "Hỗn trưởng đồ vật, chỉ là uẩn linh trung kỳ, cũng dám ở trước mặt lão tử càn rỡ, ngươi muốn chết!" Nhìn tình huống đối phương tu vi thực lực về sau, cầm đầu hải tặc khí thế, oanh một tiếng bạo phát đi ra. Thứ nhất là vì vân hồi mặt của mình, thứ hai liền là đối phương thực lực cố nhiên rất mạnh, tu vi cuối cùng cùng hắn kém cấp một!

Cầm đầu hải tặc liền là muốn dựa vào mình tu vi, chém giết đối phương, ra tận tâm bên trong ác khí.

Nghĩ đến nơi này, cầm đầu hải tặc trên người quang hoa, đột nhiên bộc phát =, đón áo lam thanh niên bạo trảm mà đi, chạy vội trên đường, âm trầm thanh âm đã bộc phát: "Các huynh đệ, động thủ đi!"

Cùng hắn cùng nhau hải tặc, nhếch miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: Một trăm chín mươi bảy, Lục Trần xuất thủ, lời đình một kích

Lạnh thấu xương đao quang một nháy mắt bạo phát đi ra, bay là tả, một đao phá vỡ áo lam thanh niên trước người hư không, giáng lâm đến hắn trên đỉnh đầu!

Áo lam thanh niên đôi mắt bên trong sát khí, bay tán loạn, nhìn áo bào đen lão giả một chút, nói: "Lão trưởng yên tâm, có Lam mỗ tại, đám hải tặc này, không thể đem các ngươi thế nào." Lúc nói chuyện, một vòng càn thấy sáng chói kiếm quang, từ hắn trên thân tiêu xạ ra, ông một tiếng, lẩn lộn lộn, lưu chuyển không chừng.

Đao Quang Kiếm ánh sáng, không kiêng nể gì cả tiêu xạ!

Hai đạo hết sức hung hãn khí lăng, trùng sát cùng một chỗ.

Áo bào đen lão giả thở dài ra một hơi, cuồng hồng một tiếng: "Còn chờ cái gì?"

Áo bào đen lão giả lúc nói chuyện, phía sau hắn mấy người, bỗng nhiên vọt ra, từng cái trên thân nổ rộ mười phần cuồng bạo quang hoa, đều là một đám hái khí Đại viên mãn cảnh giới tồn tại.

Chỉ là như vậy người tu luyện, tại dạng này một đám Uẩn Linh cảnh giới hải tặc trước mặt, căn bản cũng không đủ nhìn, hung man lực lượng, một nháy mắt liền tỏa ra.

Cuồng bạo sóng xung kích, ầm ầm lưu chuyển không chừng!

Cái thứ nhất lên thuyền tráng hán đầu trục, nghe răng cười một tiếng: "Một đám không biết chết sống đồ vật, lại dám tại trước mặt lão tử sáng đao, cả đám đều đi chết đi!" Hung hãn lực lượng một nháy mắt liền từ hắn trên thân bạo phát đi ra, ông ông sóng âm liên tục không ngừng sóng gió nổi lên, tôn này đầu trục đại hán thật giống như một đầu cuồng bạo lợn rừng, một cái vừa đi vừa về không đến, một đám hái khí Đại viên mãn cảnh giới người tu luyện, bị oanh bay rớt ra ngoài, tại chỗ bị đánh chết mấy người, còn lại tiến giai trọng thương.

Bọn này người tu luyện, cuối cùng chỉ là hái khí Đại viên mãn, cùng Uẩn Linh cảnh giới tương đối, chênh lệch quá nhiều.

Áo bào đen lão giả diện cơ, điên cuồng rung động!

Không phải bọn hắn không có càng càng cường hãn tồn tại, chỉ là đầu này hàng đao một thẳng đến nay đều rất an toàn, bởi vì có Ngưng Đan cảnh giới cường giả tọa trấn, cho nên bình thường hải tặc cũng không dám tới gần! Mà có năng lực cùng Ngưng Đan cảnh giới cường giả so tài hải tặc, lại nhìn

không lên bậc này không quan trọng ích lợi, đến mức trải qua thời gian dài, đường thủy đều rất an toàn!

Chưa bao giờ nghĩ, sẽ xảy ra chuyện như thế?

Áo bào đen lão giả nhìn xem vừa đối mặt không đến liền bị đưng bay đi ra đông đảo thuộc hạ, lòng như tro nguội, liều mạng lui lại, cùng lúc đó, cao giọng hô lên: "Lão hủ khẩn cầu có thực lực tiền bối xuất thủ, cứu chúng ta một cứu! Sau đó, ta Thiên Hằng hiệu buồn, nhất định có hậu báo a!"

Hắn biết, trong khoang vẫn là có mấy vị mượn đường uẩn linh người tu luyện!

Cho nên mới sẽ dạng này hô, hắn không hô còn tốt, cái này một hô, mấy đạo ánh sáng lấp lánh tại chỗ tiêu xạ ra ngoài, đầu cũng sẽ không đi. Rơi vào phía sau một vị Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, lạnh lùng nói: "Chúng ta bất quá, ngồi các ngươi một chút Thiên Hằng hiệu buồn thuyền hàng mà thôi, thuyền tư nhân đều đã thanh toán, cũng không giúp các ngươi xuất thủ nghĩa vụ, cáo từ!"

Ầm ầm!

Mấy cái lên xuống, bọn này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, đã biến mất không thấy.

Mà chiếc này thuyền hàng bên trên cái khác người tu luyện, tất cả đều tuyệt vọng.

Từng cái nhao nhao vọt ra!

Thế nhưng là đám hải tặc này, có thể bỏ mặc Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện rồi đi, cũng không biểu thị, sẽ bỏ mặc bọn hắn rồi đi. Đứng tại bên cạnh, bả vai khiêng một thanh cái kéo lớn, diện mục ghê tởm thẳng lùn, nhẹ nhàng cười một tiếng: "Đều hướng trốn chỗ nào đâu! Ở lại đây đi!" Oanh bắn ra khí lăng, lùn lùn đi lên, răng rắc răng rắc vài tiếng, mấy tôn xông nhanh nhất người tu luyện, đầu thân tách rời, chết không thể chết lại! Cái khác người tu luyện, đều quá sợ hãi. Chỉ có thể là bị động bay trở về, rơi vào boong tàu bên trên.

Thẳng lùn ha ha cười như điên: "Một đám phế vật, muốn đi, khả năng sao?"

Lại không nghĩ hắn câu nói này mới nói ra đến, đột nhiên cảm giác cổ mát lạnh, dưới kinh ngạc, chỉ thấy một thanh lãnh quang trong vắt mũi kiếm, đột nhiên từ cổ của hắn kết xuống diện đàm tới!

Ôi!

Thẳng lùn hai trông mắt nổi lên mà lên, rõ ràng từ hiện ra mát lạnh ba quang trên kiếm phong, nhìn thấy mình mặt mũi vụn vụn.

Bản năng muốn đưa tay đi bắt chuỗi này mũi kiếm!

Không đợi hắn hành động, sau lưng Lục Trần một bước đi ra, trong lòng bàn tay mũi kiếm hung hăng đẩy, sáng chói kiếm quang tiêu xạ ra! Thẳng lùn sau lưng tách rời, ngay cả kêu thảm cũng không kịp phát ra, đã mới ngã xuống đất, đỏ thắm máu tươi, phun khắp nơi đều là, tại chỗ chết.

Bên này đột nhiên phát sinh sự tình.

Đề một đám người tu luyện, đều là ánh mắt dò dẫm nhìn xem.

Mấy cái hô hấp về sau, nguyên bản giống như trâu đùa chuột mèo con đồng dạng trắng hán đầu trọc rớt cuộc bình tĩnh không được, diện cơ hung hăng nhảy lên: "Hỗn trưởng đồ vật, ngươi muốn chết!"

"Lão Cừ!" Cái khác Uẩn Linh cảnh giới hải tặc, nhao nhao gào thét.

Từng cái tướng ánh mắt nhao nhao rơi vào Lục Trần trên thân, suu suu thanh âm bên trong, từng đạo oanh minh khí lăng chấn động, lại là những này Uẩn Linh cảnh giới hải tặc, điên cuồng hướng phía Lục Trần truy sát tới.

Kinh khủng khí lăng ba động, một nháy mắt nổ tung.

Chúng Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, đã tướng Lục Trần bao bọc vây quanh. Hung man khí tức, phảng phất giống như một tòa nặng nề đại sơn, nghiền ép xuống tới.

Không khí hiện trường, lập tức nồng đậm tới cực điểm. Muốn biết, một nháy mắt vây quanh Lục Trần người tu luyện, chừng chín người, mà lại thuần một sắc uẩn linh.

Cuồng bạo khí tức, oanh bắn xuống đến, Lục Trần tức hạ boong tàu, cho dù chất liệu không tầm thường, cũng bị dạng này hung hãn lực lượng ép tới bạo liệt vô số, từng đầu thật sâu vết rạn, tại chỗ nổ tung.

Áo bào đen lão giả cùng với khác trước tiên đào tẩu, nhưng là may mắn trốn qua một kiếp người tu luyện, vô cùng hoảng sợ nhìn một màn trước mắt: "Gia hỏa này là ai a?"

"Vừa ra tay liền xử lý một tôn uẩn linh, thật hung hung ác thù đoạn a, thế nhưng là vì cái gì ta cảm giác hắn chỉ là hải khí cảnh giới tu vi?"

"Không sai, hần liền là hải khí cảnh giới người tu luyện!"

"Lần này hần phải chết không nghi ngờ! Giết một hải tặc đồng bạn, thực sự muốn hại giết chúng ta!" Một cái hải khí cảnh giới người tu luyện, đôi mắt bên trong lóe ra hận ý. Hần thấy, Lục Trần xuất kỳ bất ý xử lý một tôn hải tặc, thật giống như đốt lên đám hải tặc này ngực bụng bên trong thùng thuốc nổ, nguyên bản còn có chuyển cơ cục diện, lập tức không biến hóa nữa khả năng! Bọn hần mỗi một cái, cũng khó khăn thoát khỏi cái chết. Dù là nếu không phải Lục Trần xuất thủ, chém giết thẳng lùn, là trợ giúp bọn hần sao, thế nhưng là y nguyên vẫn là có người, sinh lòng oán hận.

Liền tại bọn hần coi là Lục Trần hần phải chết không nghi ngờ thời điểm.

Chỉ thấy Lục Trần trên thân, một cổ càng thêm hung hãn khí lãng sóng xung kích, ầm ầm tinh quang, diễn hóa một tôn đại đỉnh, oanh một tiếng rơi xuống, đem hần thân thể hoàn toàn bao phủ trong đó.

Trong lúc nhất thời, chảy xiết xuống tới chín đạo bình phong, hung hăng rơi vào trên chiếc đỉnh lớn. Cấp tốc ba động sóng âm, tại chỗ nổ tung. Chỉ thấy chín đạo rơi vào trên chiếc đỉnh lớn bình phong, không chỉ có chưa từng bỏ ra đại đỉnh, ngược lại bị phía trên chiếc đỉnh lớn phản chấn tới lực lượng, oanh hướng phía bên cạnh thối lui! Ông, oanh minh sóng âm, tứ phía lưu chuyển không chừng, rõ ràng chưa từng làm bị thương Lục Trần mảy may. Chín vị Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện đều sợ ngây người.

Hiện trường cái khác người tu luyện, cũng đều không dám tin nhìn một màn trước mắt.

"Cái này sao có thể!"

"Hần thật chỉ là hải khí cảnh giới người tu luyện sao?"

"Đây là cái gì công pháp, thật hung hung hãn hãn phòng ngự a!"

"Đáng chết, hần làm sao bắt từ, lần này triệt để chọc giận đám hải tặc này, một khi hải tặc lấy lại tinh thần, chúng ta hần phải chết a!" Một tôn bất quá là hải khí lực trọng người tu luyện, đau lòng nhức óc nói.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Một trăm chín mươi tám, bạo lực nghiền ép, một kiếm bêu đầu

Tôn này người tu luyện nói như vậy, bên người cái khác người tu luyện, không khỏi ánh mắt nhao nhao rơi vào hần trên thân.

Người này chẳng những không cảm thấy xấu hổ, ngược lại cứng cổ nói: "Ta nói sai sao?"

Chúng người tu luyện bên trong không ít người, đôi mắt bên trong đều lộ ra phần nộ nhan sắc, nhưng y nguyên còn có một số người tu luyện, ánh mắt lóe lên, cũng không biết lại đánh ý định gì.

.

Lục Trần hắc hắc cười lạnh một tiếng: "Như thế điểm thực lực, cũng dám ra đương hải tặc, thật sự là gan to bằng trời a!" Thừa dịp chúng uẩn linh bị hần đại đỉnh bắn ra thời điểm, thân hình chấn động, tôn này tinh quang lưu chuyển đại đỉnh, bị hần một tay bắt lấy, oanh một tiếng, hướng phía trước người một tôn Uẩn Linh cảnh giới hải tặc, hung hăng đập đi.

Tôn này Uẩn Linh cảnh giới hải tặc giận dữ, cuồng hồng: "Muốn chết!"

Nếu như trước mặt là một tôn uẩn linh, hần cũng không về phần dạng này, nhưng là trước mặt gia hỏa này hết lần này tới lần khác chỉ là một cái hải khí.

Dù là đối phương bạo phát đi ra chính là hải khí cửu trọng tu vi ba động, nhưng vẫn như cũ là một tôn hải khí!

Bị một tôn hải khí cảnh giới người tu luyện bức đến trình độ này, tôn này hải tặc trong lòng đã sớm ẩn giấu một đám lửa, mắt thấy gia hỏa này, tướng trong lòng bàn tay đại đỉnh, vung vẩy giống như Lang Nha bổng đồng dạng, nổi lòng bên trong phần nộ, diễn hóa thành trùng điệp hỏa diễm, trong lòng bàn tay mang theo một thanh đại chùy, nghênh kích đi lên.

Liên nghĩ, tướng đối phương oanh kích xuống đại đỉnh nện cái vỡ nát.

Ai có thể nghĩ!

Hắn kỳ vọng sự tình không chỉ có chưa từng xuất hiện, ngược lại phát sinh không tưởng tượng được sự tình, chỉ thấy hắn đại chùy, vừa đối mặt không đến, bị đánh thành phần vụn.

Nặng nề đại đỉnh, oanh một tiếng nghiền ép tại hắn trên thân, hung hãn lực lượng cuồng bạo, cùng một chỗ bộc phát, tôn này hải tặc phát ra một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể lớn như vậy, ngạnh sinh sinh bị nghiền ép đến thấp vài tấc.

Khuôn mặt đỏ lên một mảnh!

Lục Trần ánh mắt lạnh lùng, lực lượng lại lần nữa gia trì, oanh một tiếng, tôn này hải tặc, bạo thành một đoàn huyết vụ, tại chỗ nổ tung, không còn tồn tại.

Chúng người tu luyện đôi mắt bên trong sắc thái lại lần nữa thay đổi!

Lúc trước hận không thể Lục Trần chết tại hải tặc trong tay hái khí lục trọng, kinh hãi ngã ngồi dưới đất, khuôn mặt trắng bệch một mảnh.

Mặt khác tám cái uẩn linh hải tặc, càng thấy phần nộ! Trắng hán đầu trọc càng là hét dài một tiếng: "Đáng chết hồn trướng, ngươi giết ta Lục đệ, ta muốn ngươi chết!" Hung hãn đao quang, suru suru chuyển động, phô thiên cái địa đao quang, một nháy mắt rơi xuống! Cái khác sáu vị Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, một mặt bị phần đông thời, cũng nhiều một chút cảnh giác.

Nếu như Lục Trần đánh giết thẳng lùn, chỉ là thừa dịp bất ngờ, như vậy hiện tại đánh giết bọn hắn lão Lục.

Thì là cuồng bạo lực lượng chính diện nghiền ép!

Liên tục hai tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện bị xử lý, để bọn hắn nhận rõ tình thế bây giờ.

Trước mặt gia hỏa này là một cái cộng rom cứng, bất quá bọn này Uẩn Linh cảnh giới hải tặc, đều là núi thây trong biển máu đi ra nhân vật, dũng mãnh vẫn có một ít, mắt thấy trắng hán đầu trọc xách đao hạ trảm.

Từng cái xoay người chấn động.

Bộc phát ra, thuộc về bọn hắn trên thân hung hãn nhất thực lực.

Trong lúc nhất thời, đầy trời đao quang bay múa, kiếm quang lưu động, kỳ quang lao nhanh.

Càng thêm hung ác sóng xung kích, một nháy mắt về sau, lại lần nữa tướng Lục Trần vây khốn trong đó. Lục Trần ánh mắt khẽ híp một cái, đại đỉnh thu hồi, bao phủ trên thân thể! Liên tục không ngừng ba động, ầm ầm bộc phát, Lục Trần ngang nhiên lấy mình chí cường nhục thân, mạnh mẽ đâm tới nghiền ép đi lên, chỉ thấy đao quang vỡ nát, kiếm quang băng liệt, kỳ quang tiêu tán!

Nguy cơ trùng điệp hư không, ngạnh sinh sinh bị Lục Trần cuồng bạo nhục thân chầy xuống tới một đầu vô cùng bằng phẳng con đường.

Hai cái hô hấp không đến, Lục Trần ra hiện tại trắng hán đầu trọc trước người.

Tên trọc đầu này trắng hán, chính là ngoại trừ cùng áo lam thanh niên tranh phong cầm đầu hải tặc bên ngoài người mạnh nhất, uẩn linh trung kỳ cảnh giới tồn tại.

Xử lý hắn, cái khác tám tôn hải tặc, càng thêm không là vấn đề.

Trắng hán đầu trọc diện cơ điên cuồng loạn động, đôi mắt bên trong kiêu kị, diễn hóa thành hoảng sợ! Nhục thân cường giả hắn gặp qua không ít, nhưng là hái khí cảnh giới liền có như vậy hung hãn người tu luyện, hắn vẫn là thứ nhất lần nhìn thấy.

Mất thấy Lục Trần xông lại!

Trắng hán đầu trọc, trong lòng bàn tay lưỡi đao, trực tiếp bạo trảm.

Lục Trần cười lạnh một tiếng, tinh quang rạng rỡ nắm đấm, mãnh kích đi lên! Trắng hán đầu trọc trong lòng bàn tay chuỗi này ngay cả địa nguyên khí cũng không tính là bình khí, vừa mới tiếp xúc nắm đấm của hắn, thật giống như bạo liệt bùn khối, tại chỗ vỡ nát. Trắng hán đầu trọc hai trông mắt trừng, xoay người rồi đi! Không phải hắn muốn đi, mà là bởi vì Lục Trần quá mạnh, nhất là nhục thân.

Hung man trình độ, để hắn tuyệt vọng.

Thế nhưng là ngay trước Lục Trần trước mặt, lại thế nào khả năng đào tẩu.

Đương lúc này, Lục Trần lật tay chấn động, chiếc đỉnh lớn màu xanh bay vụt ra, nằm ngang ở sau lưng!

Đỉnh đỉnh đương đương tiếng va chạm, một nháy mắt nổ tung. Mấy vị khác người tu luyện công kích, lập tức rơi vào không trung.

Từng cái khí oa oa kêu to, oán hận không thôi.

Mà Lục Trần mượn nhờ chúng người tu luyện gia trì tại trên người khí lãng, chỉ là mấy bước liền đuổi theo.

Mặc kệ không để ý, lại là một quyền đánh đi lên!

Tráng hán đầu trục chỗ nào gánh vác được như vậy va chạm, thân thể lớn như vậy, tựa như từ trên bầu trời rơi xuống đại điều, hung hăng đâm vào trên boong thuyền!

Àm!

Boong thuyền lại chỗ nào gánh vác được tráng hán đầu trục xung kích.

Bị đụng chia năm xẻ bảy.

Theo sát lấy, tráng hán đầu trục thể lương rống lên một tiếng truyền đến, tầng tầng mảnh gỗ vụn, điên cuồng bay múa.

Tráng hán đầu trục lại vọt ra!

Mà lúc này, Lục Trần chờ lấy hán tự chui đầu vào lưới.

Ông!

Một vòng chói lợi kiếm quang quét ngang ra ngoài.

Tráng hán đầu trục đầu lâu, trực tiếp từ tráng hán đầu trục trên cổ diện bay xuống.

Đồng!

Liên tục không ngừng nhấp nhô, vừa vắn lặn đến tôn này đối Lục Trần nói năng lỗ mãng, bị dọa co quắp trên mặt đất người tu luyện trước mặt! Hai con trống rỗng ánh mắt, nhìn chăm chăm tôn này người tu luyện con mắt!

Từng sợi đỏ thấm máu tươi một nháy mắt nổ tung.

Tôn này người tu luyện bị hù một ngụm máu tươi phun ra ngoài, ngất trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Cái khác người tu luyện trong lòng thở phào một cái!

Rơi vào Lục Trần trên người ánh mắt, nhiều chút vẻ kính sợ.

Mà cái khác bảy vị hải tặc, lúc này mới tương đại đình đánh nát, sau đó liền nhìn thấy, tráng hán đầu trục bị trảm, mấy người trong con mắt, e ngại sắc thái không thể ức chế phun ra.

Tại bọn hán vây kín phía dưới, còn có thể như thế gọn gàng xử lý tráng hán đầu trục, người này thực lực, quả nhiên là hung tàn vô cùng. Bọn hán cũng là một đám tội phạm, nhưng là hiện tại thấy được so với mình ác hơn, trong lòng ý chí, tại chỗ sụp đổ, vọt mạnh tới thân thể, trực tiếp trở về, phương hướng ngược lên xông ra ngoài! Ý chí đã sụp đổ, lưu lại còn có cố ý tứ gì? Mà đối thành bên ngoài một bên, cùng áo lam thanh niên tranh đấu cầm đầu hải tặc, mặc dù không về phần bị đánh bại, nhưng là muốn cầm xuống đối thủ, khó khăn lại phi thường lớn!

Càng là tại nhìn thấy tráng hán đầu trục bị giết thời điểm, trong lòng tích tụ chi khí, oanh một tiếng bạo phát đi ra: "Lão nhì!"

Tinh thần của hán đột nhiên hoảng hốt, mà áo lam thanh niên một điểm đạo lý cũng không nói, cuồng bạo kiếm quang, truy kích xuống tới!

Nganh sinh sinh xé mở cầm đầu hải tặc trước ngực vạt áo.

Mất thấy liền muốn đánh nát trái tim của hán thời điểm, cầm đầu hải tặc cũng là cao minh, một đao bạo tạc, nện ở trên kiếm phong, tương mũi kiếm đẩy ra, thân hình nhảy vọt mà đi, theo đuôi một đám hải tặc bay đi, hai con âm trầm đối mắt gắt gao nhìn chăm chăm một chút Lục Trần, đã rơi vào đại bạch tuộc trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Một trăm chín mươi chín, kén tài đại điển

Lục Trần híp mắt nhìn thoáng qua, cũng không truy giết tới.

Hắn năng liên trăm ba tôn uẩn linh, cũng là vì thủ hải tặc bị áo lam thanh niên ngăn chặn nguyên nhân, nếu không chuyện phát triển sẽ không như vậy.

Chỉ thấy một đám hải thủ liên tục không ngừng oanh minh, cùng tới thời điểm đồng dạng, bằng nhanh nhất tốc độ, từ hiện trường rời đi, chỉ để lại mấy cái băng lạnh lùng thi thể.

Lục Trần nhìn lướt qua chúng người tu luyện, yên lặng đi đến ba tôn hải tặc thi thể trước, đem bọn hắn trên người túi trữ vật từng cái kết lại, nhét vào trong ngực. Về sau liên tục mấy cước, tướng những này thi thể, đá xuống biển sâu.

Áo bào đen lão giả đi tới, mười phần cảm kích nhìn Lục Trần nói: "Cái này một lần, đa tạ tiểu huynh đệ!"

Lục Trần mỉm cười, lơ đãng nói: "Không sao, tiện tay mà thôi mà thôi."

Áo bào đen lão giả lại nói: "Lần này tiểu huynh đệ giúp chúng ta Thiên Hằng hiệu buôn đại ân, phần nhân tình này ta Thiên Hằng hiệu buôn sẽ không quên, đợi đến đồ bộ về sau nhất định có đại lễ dâng lên."

Lục Trần lông mày phong vẫy một cái, nói: "Ta xuất thủ, cũng là bởi vì đám hải tặc này, khinh người quá đáng —— lão tiên sinh, không cần quá khách khí." Nói thân hình run run, hóa thành một đạo ánh sáng lấp lánh, rơi vào buồng của mình trước đó.

Áo bào đen lão giả sững sờ, tiếp theo cười khổ không thôi: "Người khác muốn có được Thiên Hằng hiệu buôn chỗ tốt, đem hết toàn lực cũng không chiếm được, vị tiểu huynh đệ này ân công lại chỉ sợ tránh không kịp, bất quá bất kể nói thế nào, hắn cuối cùng giúp chúng ta đại ân, lên bờ về sau, không nói gì, cũng muốn chuẩn bị một phần hậu lễ!" Theo sát lấy, nhìn lướt qua cái khác người tu luyện, ngôn ngữ có chút lạnh lùng, "Còn xin mọi người cùng nhau động thủ, tướng nơi này thanh lý một chút."

Chúng người tu luyện sắc mặt lúng túng không thôi, nhao nhao động thủ.

Một bên khác!

Áo lam thanh niên một bước đuổi theo, nói: "Lam mỗ nhìn các hạ thực lực cao siêu, mà lại là từ Nam Phương hướng Bắc Phương đi, nghĩ đến cũng là chạy Thiên Hà phái kén tài đại điển đi a?"

Lục Trần hơi sững sờ, có chút không hiểu nhìn xem áo lam thanh niên.

Thiên Hà phái kén tài đại điển? Lục Trần thật đúng là không biết!

Áo lam thanh niên cười ha ha một tiếng: "Tại hạ lam kiếm hòa, xin hỏi sư đệ là?"

Lục Trần trầm giọng nói: "Tại hạ Trần Lục."

Lam kiếm cùng lông mày phong vẫy một cái: "Nguyên lai là Trần sư đệ, không trở ngại, có thể mời ta đi vào ngồi một chút?"

Lục Trần mày nhíu lại một chút, gia hỏa này thật đúng là một chút cũng không khách khí, bất quá đối với tại Thiên Hà phái kén tài đại điển cảm thấy rất hứng thú hắn, cuối cùng vẫn là không có cự tuyệt, nói: "Sư huynh, mời."

Trong khoang bố trí phi thường đơn giản, một tủ một giường một bàn hai ghế dựa, chỉ thế thôi.

Lục Trần rót một chén trà nóng, đưa đến lam kiếm cùng trước người, nói: "Vừa rồi sư huynh nói, Thiên Hà phái kén tài đại điển? Trần mỗ ngu dốt, không biết là thế nào một chuyện —— còn xin sư huynh giải hoặc."

Lam kiếm cùng lông mày phong có chút nhảy lên, đôi mắt bên trong nhiều chút khí phách, mỉm cười nói: "Không đối gat sư đệ, Thiên Hà phái kén tài đại điển, chưa đối ngoại công bố biến mất, sư đệ không biết rất bình thường! Mà Lam mỗ, lại là đạt được người khác chỉ điểm, cho nên thế mới biết hiểu trong đó cụ thể —— Thiên Hà phái, người biết a? Chúng ta Vân Linh đại lục, số một, duy nhất tông phái, Sơn môn bên trong tọa trấn chúng ta Vân Linh đại lục duy nhất một tôn pháp tượng cấp bậc lão tổ tông! Một phái thực lực, hoàn toàn xứng đáng, chúng ta Vân Linh đại lục thứ nhất nha."

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, là người đều biết những thứ này. Nhìn ra được, gia hỏa này đối với Thiên Hà phái rất là tôn sùng.

Cái này không kỳ quái, Thiên Hà phái địa vị bày ở nơi này. Vân Linh đại lục không biết có bao nhiêu thiên tài, muốn bái nhập Thiên Hà phái, tu luyện thượng thừa nhất pháp quyết!

Chỉ là Thiên Hà phái không đối ngoại mở ra, chỉ có thể là nhìn đến than thở, bất đắc dĩ thờ dài. Lần này cái này kén tài đại điển, rõ ràng liền là Thiên Hà phái muốn đối ngoại tuyển nhận đệ tử.

Lam kiếm cùng hưng phấn như vậy, có thể lý giải.

Lam kiếm cùng cũng không lưu ý Lục Trần trên mặt tiểu động tác, tiếp tục nói: "Năng bá nhập Thiên Hà phái, biểu thị một bước lên trời —— đợi đến cái này kén tài đại điển giao đầu ngày công bố ra, chỉ sợ toàn bộ Vân Linh đại lục, đều sẽ chấn động! Không biết nhiều ít thiên tài, tụ họp tụ chúng ta Vân Linh đại lục thánh địa, chờ đợi Thiên Hà phái mở rộng Sơn môn!"

"Ừm, đây là khẳng định." Lục Trần ứng hòa vài tiếng.

Lam kiếm cùng lại nói: "Mà lại Lam mỗ nhận được tin tức, lần này Thiên Hà phái mở rộng Sơn môn, sẽ từ chúng ta Vân Linh đại lục thiên tài bên trong, tuyên ra chỉ ít ba mươi vị người chiến thắng —— phạm là tiến vào ba mươi vị trí đầu người, đều có thể tiến vào Thiên Hà phái! Nghe nói, tiến vào mười vị trí đầu, còn có thần bí ban thưởng."

Lục Trần lông mày phong lần nữa nhô lên, nói: "Ban thưởng gì?"

Lam kiếm cùng lắc đầu, lộ ra một cái rất bất đắc dĩ đáng tươi cười, nói: "Cái này Lam mỗ liền không biết, bất quá phải là không dậy nổi tồn tại!"

"Trọng yếu nhất là, lần này Thiên Hà phái đối ngoại mở ra, đối mặt chúng ta Vân Linh đại lục, tất cả hai mươi lăm tuổi trở xuống, tu vi đạt tới Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện! Lam mỗ bất tài, vừa vặn giẫm tại ở độ tuổi này giới hạn phía trên, cho nên trước tiên lại tới. Thừa dịp tin tức còn không có công bố thời điểm, trước một bước đuổi tới nơi đó, đoạt một cái tốt địa phương, miễn cho đến lúc đó, thiên tài tụ tập, ngay cả một cái ở địa phương đều không có, người nói có đúng hay không?" Lam kiếm cùng ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần diện cơ nhảy lên một chút, trước mặt gia hỏa này, nghĩ ngược lại là rất chu toàn, nhẹ gật đầu: "Sur huynh nói đúng lắm."

Lam kiếm cùng nói: "Đã như vậy, không bằng chúng ta đồng hành, trên đường đi cũng có chiếu ứng không phải?" Đây mới là hấn mục đích thật sự.

Lục Trần cười: "Sur huynh người vừa rồi cũng đã nói, Thiên Hà phái kén tài đại điển, muốn là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, Trần mỗ bất quá hái khí cửu trọng, còn thiếu rất nhiều a, mà lại về thời gian, cũng không kịp, chỉ sợ chỉ có thể là bất đắc dĩ thác thất lương cơ."

Lam kiếm cùng sợ hãi cả kinh, lúc này mới phát hiện Lục Trần chỉ là hái khí cửu trọng tu vi, đôi mắt bên trong kinh hãi không thể ức chế phun ra đến, không phải hấn mất mủ, mà là bởi vì Lục Trần lúc trước biểu hiện ra sức chiến đấu, quá mức cuồng bạo, đến mức hấn không để ý đến vấn đề này. Nhìn thật sâu một chút Lục Trần, thở dài ra một hơi, nói: "Thật đúng là đáng tiếc."

Hai người lại nói vài câu nhàn thoại, lam kiếm cùng lúc này mới rời đi!

Người này rời đi, Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, lập tức liền hùng hực, mặc dù hấn không lấy tiến vào Thiên Hà phái làm mục tiêu, nhưng là cái này kén tài đại điển, không phải so tầm thường, có cần phải đi một lần! Bất quá cái này trước đó, tu vi tăng lên, đã không kịp chờ đợi.

Hái khí Đại viên mãn!

Uẩn linh!

Lục Trần trong mắt tinh quang lấp lóe.

Bất quá muốn tu vi tăng lên, cũng không có như vậy dễ dàng.

Tài nguyên!

Lục Trần không kịp chờ đợi muốn tài nguyên.

Ý niệm nhấp nhô thời điểm, Lục Trần tâm tư đã bắt đầu chuyển động, lớn như vậy Vân Linh đại lục, phương viên không hạ mấy trăm vạn dặm, cửu quốc tứ đại ân thể gia tộc, cùng quái vật lớn Thiên Hà phái tri hạ rất nhiều sơn mạch, giăng khắp nơi, cấu trúc thành Vân Linh đại lục một cái lớn nhất sơn mạch, Vân Linh đại thiên mạch —— Thiên Bàn sơn mạch cũng bất quá là trong đó một cái chi nhánh thôi.

Mà ngày đó sông phái, ngay tại Vân Linh thiên mạch chỗ sâu nhất!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 200: Hai trăm, âm hồn bất tán

199

Muốn tại khác địa phương tìm được Uẩn Linh cảnh giới yêu vật không dễ dàng, nhưng là tại những cái kia hiểm ác sông núi bên trong, lại không khó.

Lục Trần trong lòng có lựa chọn.

Lên bờ về sau, từ Triệu quốc son mạch tiến vào ngang qua Vân Linh đại lục Vân Linh đại son mạch, đến một lần mượn nhờ tiềm ẩn tại đại son mạch bên trong, Uẩn Linh cảnh giới yêu vật trên người tỉnh khải, hiệp trợ tu vi đột phá, ma luyện tu vi bên trong táo bạo khí tức, thứ hai chính là có thể thuận son mạch long tích, thẳng đến Vân Linh đại son mạch chỗ sâu nhất!

Thiên Hà phái —— thánh địa sở tại địa!

Về phần cái này đại dương mệnh mông trên biển lớn, cũng có số lượng không ít Hải yêu, nhưng là Lục Trần kiến thức Hải tộc hung hãn, há có thể tương mình đặt hiểm địa?

Hải yêu tuy nhiều, nhưng là kinh ngạc cuồng bạo Hải tộc, lấy Lục Trần hiện tại không quan trọng thực lực, thật sự là không đáng chú ý, thế nhưng là Vân Linh đại son mạch bên trong yêu binh thì lại khác!

Lục Trần hít một hơi thật sâu, không nhanh không chậm vận công điều tức.

Thời gian nhoáng một cái, mấy ngày đi qua. Cái này một ngày, Lục Trần cảm thấy khoang, khẽ chấn động một chút, lòng mảy phong giờ lên, đẩy ra khoang đại môn, chỉ thấy lớn như vậy viễn dương thuyền hàng đã cập bờ.

Phía trước một cái người ở um tùm lớn như vậy hải cảng, hiện lên hiện tại Lục Trần trước mắt.

Lúc này, Lục Trần hướng phía bên cạnh nhìn lại, chỉ thấy lam kiếm cùng đi tới, mỉm cười nói: "Trần sư đệ, Lam mỗ có một loại cảm giác, chúng ta nhất định sẽ tại ta Thiên Hà yêu thánh địa gặp gỡ, hi vọng đừng để ta chờ quá lâu!"

Nói đến nơi này, lam kiếm cùng cười dài một tiếng, thân hình nhất thời, hóa thành một đạo điện ảnh cũng giống như quang hoa, vèo một tiếng liền xông ra ngoài, mấy cái lên xuống, đã không thấy tung tích.

Lục Trần đang chuẩn bị rời đi thời điểm

Áo bào đen lão giả cười tùm tùm đi tới, nói: "Tiểu huynh đệ chậm đã."

Lục Trần lòng mảy phong có chút giờ lên, nói: "Lão trượng, có lời gì muốn nói."

Áo bào đen lão giả đưa qua một con túi trữ vật, nói: "Chỉ là lễ mọn, nhất định phải nhận lấy."

Lục Trần ngược lại là không có quá mức già mồm, tướng túi trữ vật tiếp vào trong tay, nói: "Đa tạ, Lục mỗ còn có một ít chuyện, liền không phụng bồi, cáo từ." Thân hình lên xuống, liền từ khoang một đường hướng phía dưới, mấy cái lên xuống, liền rơi vào hải cảng phía trên.

Áo bào đen lão giả sững sờ, lại lắc đầu, nói: "Ân công tiểu huynh đệ nghĩ đến là có chuyện khẩn cấp gì —— cũng được, lấy hấn thực lực, về sau tất nhiên còn có thể cùng bản hiệu buôn có tiếp xúc."

Đang khi nói chuyện, chỉ huy cái khác người tu luyện, phân lượt xuống thuyền.

Một khác đồng hồ về sau, Lục Trần từ hải cảng rời đi.

Hắn trên thân, nhiều mấy quyển địa đồ —— nhỏ đến Triệu quốc, Vân Linh đại lục cái khác các quốc gia bản đồ chi tiết, lớn đến toàn bộ Vân Linh đại lục sông núi dòng sông địa mạch long tích đi hướng đều bao quát trong đó.

Có những này đồ vật, hành tẩu tại bên trong dãy núi, thuận tiện rất nhiều. Lục Trần phân biệt phương hướng, thẳng đến Triệu quốc son mạch cửa vào mà đi. Ngay tại hấn rời đi thời điểm, từ hải cảng bên trong chuyển ra tám người, tám người này trên thân, tràn ngập Uẩn Linh cảnh giới tu vi ba động, mặc dù đều là dùng mũ rộng vành che khuất khuôn mặt, nhưng là trên thân kia cổ lẩn lộn âm lãnh hung hãn chi khí, không che giấu được bạo phát đi ra.

Nếu như Lục Trần tại nơi này, lấy hấn cường hoành linh thức, tất nhiên năng từ bọn hấn trên thân cảm giác kia cổ hải tặc khí tức.

Mấy người kia, chính là tập kích viễn dương thuyền hàng đám kia hải tặc.

Một người cầm đầu dáng người cường tráng, lạnh lẽo ánh mắt vừa đi vừa về chuyển động, hừ lạnh nói: "Mặt khác một cái tiểu tử, để hấn chạy, coi như hấn đi xa —— nhưng là cái này, không nói gì, hấn đều chạy không được!"

Người này lại cười lạnh một tiếng: "Mà lại gia hỏa này mặc dù hơi có biến hóa, nhưng hấn cùng bản giáo truy nã Lục Trần giống nhau y hệt, hấn nhất định chính là Lục Trần —— đây cũng là một phần lớn công lao!"

"Nếu là đem hán bắt được, không chỉ có thể báo thù, có thể được công lao, có sao mà không làm đâu?" Tráng hán thâm trầm cười lạnh.

Mấy vị khác, thấp giọng cười lạnh: "Đại ca nói rất đúng, sẽ làm cho cái này tiểu tử, dễ như trở bàn tay! Vì nhị ca, lão Lục lão Cửu báo thù a!"

"Vì nhị ca lão Lục lão Cửu báo thù!" Nhiều người thấp giọng hô quát.

Chung quanh đi ngang qua người tu luyện, khiếp sợ nhìn xem đám người này, cuối cùng vẫn là bị bọn hán khí thế trên người chấn nhiếp, không dám tới gần.

Tiếp lấy mấy người lại nhỏ giọng thương nghị vài câu, đám hải tặc này bên trong một cái vốc người nhỏ gầy, hết sức điều luyện người tu luyện, theo đuôi Lục Trần mà đi. Nhiều vị khác, xa xa đi theo phía sau hán, bảo trì thông tin thông suốt!

Lục Trần chỗ nào ngờ tới mới lên bờ, liền bị dễ mất tới! Cũng là hán nổi lòng chấp trùng, không có đi quan những cái kia! Nếu không lấy hán cường hoành linh thức, tất nhiên năng phát hiện, sau lưng có một đạo lén lút lút thân hình đi theo hán.

Đương nhiên, người nơi này lưu lượng phi thường lớn, coi như đi theo phía sau người, Lục Trần chỉ coi là người qua đường.

—— hơn mười dặm, hơn trăm dặm đi qua! Từ nhất bắt đầu, biển người tụ tập đến ít ai lui tới, từ thế núi nhẹ nhàng, lại đến thế núi chấp trùng hiểm ác, Lục Trần rõ ràng biết, hán đã chân chính bước vào, ngang qua Triệu quốc trời Cổ Sơn mạch. Đồng thời, căn cứ địa đồ chỉ dẫn, tận lực dịch ra Triệu quốc cái khác Sơn môn thế lực, miễn cho trên chọc phiền toái không cần thiết.

Một đường hướng bắc, tốc độ dần dần tăng tốc. Đương Lục Trần xâm nhập trời Cổ Sơn mạch đến nhất định khoảng cách về sau, cảm thấy một tia khác biệt tầm thường địa phương. Linh thức lơ lửng bên trong, cảm giác sau lưng, từ đầu đến cuối có một đạo cực kỳ nhỏ khi tức đi theo. Lục Trần không phải mù lòa, cũng không phải không có giác quan năng lực phế vật, há có thể không biết, mình khả năng bị dễ mất tới.

Lập tức tâm tư khế nhúc nhích, bạo phát đi ra tốc độ, so sánh với vừa rồi lại nhanh một chút. Oanh một tiếng, chỉ thấy hư không nổ tung bên trong, Lục Trần phảng phất giống như một vệt ánh sáng xông vào trước mặt trong rừng rậm.

Bên này Lục Trần biến mất, đằng sau một đạo thân hình bỗng nhiên xông lại, chong chóng khí lạnh, bay là tả bộc phát, chỉ thấy núi rừng vỡ vụn, một cái nhỏ gầy nhưng rất điều luyện thân hình hiện lộ, yếu ớt sắc trời phía dưới, một trương hết sức mặt âm trầm, hiển hiện ra, trùng điệp hừ một tiếng: "Tiểu vương bát đần phản ứng ngược lại là rất nhanh, thế mà bị phát hiện! Đã bị phát hiện, vậy cũng không cần đợi thêm nữa!"

Lấy ra tùy thân đưa tin phù, tiến đến trước mặt, nói: "Lão đại, cái này tiểu tử lên lòng nghi ngờ, chúng ta không cần đợi thêm nữa, động thủ đi, dù sao nơi này, đã dịch ra thế lực khắp nơi khu vực, tại nơi này động thủ, sẽ không không yên lòng người hữu tâm thăm dò."

"Được rồi, người tại phía sau của hán đi theo, chúng ta từ cái khác phương hướng vòng vây hán, sẽ không lại cho hán nửa điểm cơ hội!"

"Cái này tiểu tử trên thân công lao chúng ta muốn, mệnh của hán, chúng ta cũng muốn!" Đưa tin phù bên trong từng cái thanh âm bạo phát đi ra.

Nhỏ gầy thân ảnh, thâm trầm cười một tiếng, thân hình nhảy vọt, đang muốn theo sau thời điểm, đột nhiên cảm giác sau lưng truyền đến một cỗ lạnh cảm giác đánh tới, dưới kinh ngạc, lạnh cảm giác, diễn hóa thành chong chóng kịch liệt đau nhức, một nhảy mất bạo tạc ra.

Ôi!

Nhỏ gầy thân ảnh không dám tin nhìn xem, từ ngực chui ra ngoài một thanh, vòng quanh tinh dòng máu màu đỏ mũi kiếm.

Đang muốn gào thán thời điểm, phía sau một cái tay đưa qua đến, che miệng của hán, không cho hán gào thán cơ hội, hùng hực kiếm quang quét ngang tới lui, tôn này Uẩn Linh cảnh giới hải tặc, bạo thành một đoàn huyết vụ! Cuộn cuộn trong huyết vụ, Lục Trần lạnh lùng thân hình, bày biện ra đến, cười lạnh: "Nguyên lai là các người bọn này đáng chết hải tặc!"

Bạn đang đọc truyện *Thuận Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 201: Hai trăm linh một, thoát khỏi dây dưa, quyền bạo hổ yêu

Lục Trần là thật không nghĩ tới, đám hải tặc này sẽ theo tới nơi này đến! Bất quá đối với phương như là đã tới, nếu như bức bách thật chặt, chỉ có thể là từ đầu đến cùng —— Lục Trần không có đường lui, đối phương cũng sẽ không cho hắn một điểm đường lui! Đương nhiên, còn không có đi đến kia một bước.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần tưởng cái thằng này trên người đồ vật, lấy xuống, phương hướng ngược liền xông ra ngoài.

Đám hải tặc này, ngoại trừ cầm đầu hải tặc bên ngoài.

Còn lại một đám, đều bất quá là đám ô hợp, không tại Lục Trần trong mắt. Ngày đó nắng tại bị mười tôn uẩn linh vây quanh tình huống dưới, vẫn như cũ chém giết ba tôn, muốn vòng vây mình, không có như vậy dễ dàng.

Thân hình lên xuống, Lục Trần đã đi thật xa. Ngay tại Lục Trần rời đi mười cái hô hấp về sau, một đạo màu đen quang ảnh oanh bắn ra! Bốn phương tám hướng sóng xung kích, sôi trào mãnh liệt nổ tung, một tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện xông ra. Tôn này người tu luyện, nhìn xem máu me đầm đìa một mảnh hỗn độn mặt đất, hung ác nham hiểm khuôn mặt nhiều một vòng kinh sợ, nói: "Lão Thất!"

Cái này người tu luyện lấy ra tùy thân đưa tin phù, hô lên: "Lão đại, lão Thất bị giết!"

"Cái gì?" Đưa tin phù một bên khác, cầm đầu hải tặc thanh âm, phát ra.

"Cái này đáng chết hỗn trướng —— mau mau, theo sát ta, không cho hắn từng cái đánh tan cơ hội!" Cầm đầu hải tặc cũng không ngốc, thấy đám người phân tán về sau lực lượng quá mức đơn bạc, căn bản không thể nào là Lục Trần đối thủ.

Từng đạo tin tức bay tứ tung lên thời điểm, còn lại hải tặc, bằng nhanh nhất tốc độ, hội tụ đi qua!

Đang chuẩn bị thừa cơ phản sát đối phương Lục Trần, nắm vuốt trong tay đưa tin phù, mang trên mặt một tia lãnh ý: "Bọn này hỗn trướng cũng không ngốc, muốn thừa dịp loạn từng cái đánh tan, không thể nào, bất quá dạng này cũng tốt! Từ từng cái phương hướng xúm lại tới, còn có thể tưởng ta, thu nạp tại bọn hắn thiên la địa võng bên trong, nhưng là hiện tại, muốn bắt được ta, căn bản không có khả năng!"

Lực lượng bộc phát, tưởng cái này mai đoạt từ lúc trước bị chém giết uẩn linh đưa tin phù bóp nát. Lục Trần thu liễm khí tức, lặng yên không tiếng động hướng phía phía trước vọt lên đi qua.

Trên đường đi Lục Trần mấy lần xen kẽ, tới tới lui lui tại cùng một cái vùng núi chuyển động, tưởng một đám hải tặc, đùa nghịch xoay quanh, cuối cùng từ bọn hắn xúm lại tới khoảng cách bên trong, liền xông ra ngoài.

Sau một ngày!

Một cái có chút xóc xếch trên sườn núi, cầm đầu hải tặc một mặt táo bạo, tức giận: "Cái này hỗn trướng, liền là một con lợn, sừng sốt không có bắt được a!"

"Đúng vậy a, cái này tiểu tử, thật sự là rất khó khăn bắt!"

"Thế nhưng là chúng ta thật muốn thả mặc hắn rời đi sao?"

Cầm đầu hải tặc diện cơ không nhịn được nhảy lên: "Chúng ta bắt không được hắn, chỉ có thể là chúng ta nhân thủ quá ít, nếu là có càng nhiều người cùng một chỗ vòng vây, coi như cái này tiểu tử trơn trượt vô cùng, cũng sẽ lộ ra nguyên hình, không còn chỗ ẩn thân."

Hắn nói như vậy, sáu tôn uẩn linh ánh mắt, nhiều chút cổ quái nhan sắc.

"Chẳng lẽ muốn xin giúp đỡ Triệu quốc Thánh giáo huynh đệ?"

"Bởi như vậy, chúng ta mặt mũi này, liền ném đi được rồi a!"

"Cái này cũng chưa tính, lúc đầu thuộc về chúng ta công lao, liền bị người khác phân đi!"

Cầm đầu hải tặc sắc mặt âm trầm, âm thanh lạnh lùng nói: "Chỉ cần chúng ta không nói cái này người hư hư thực thực Lục Trần, chỉ cần bọn hắn từ bên cạnh hiệp trợ, cụ thể hành động vẫn là chính chúng ta đến, chẳng phải có thể sao? Công lao lớn nhất, cuối cùng vẫn là chúng ta!"

"Đại ca nói rất đúng!"

"Cứ làm như thế!"

Cầm đầu hải tặc, lấy ra một viên có chút không tầm thường đưa tin phù, hướng Triệu quốc đồng liêu cầu viện.

Một bên khác, Lục Trần hát ra đám hải tặc này về sau, chạy vội tốc độ càng nhanh hơn, bất kể hao tổn hướng phía phía trước bên tẩu.

Nhoáng một cái mấy ngàn dặm đi qua, đi vào trời Cổ Sơn mạch chỗ sâu. Xa gần cây rừng thương sâm, núi lằng chập trùng, chỗ gần xanh ngắt thành ẩm, sắc trời không tại, hoang mang, khí tức lãnh liệt, quét sạch tứ phương.

Lục Trần ánh mắt lắng sâu, mũi thở có chút mấp máy, bằng vào nhất trực quan cảm ứng, năng cảm giác được, phía trước đứt gãy trong sơn cốc, có một cổ hết sức tìm đập nhanh khí tức!

Yêu binh, Uẩn Linh cảnh giới yêu vật!

Đối với Lục Trần mà nói, không có cái gì so đụng phải Uẩn Linh cảnh giới yêu binh, để hấn hưng phấn.

Ngay tại Lục Trần tâm tư phù động thời điểm.

Phía trước yêu vật, cũng cảm ứng được Lục Trần khí tức, một tiếng kinh thiên động địa gầm thét, tại chỗ nổ tung, ầm ầm sóng âm, không kiêng nể gì cả bạo phát đi ra! Mấy cái hồ hấp về sau, phía trước núi rừng phảng phất giống như gặp bạo lực nghiền ép đồng dạng, cây cối đứt gãy, núi đá vỡ vụn, một đầu thân thể khổng lồ, tuần trên thân dưới, che kín lộng lẫy hoa văn mảnh hồ vọt ra.

Một cổ bách thú chi vương khí thế, nghiền ép lên tới. Thân thể hùng tráng, cách không nhảy vọt, nhào về phía Lục Trần, lập tức về sau, đã tới gần.

Lục Trần chỉ cảm thấy cuồng phong đập vào mặt, hung man lực lượng tại chỗ trấn áp. Mặc kệ là râu tóc, vẫn là quần áo, không cảm được hướng phía đằng sau kinh giương mà đi. Đôi mắt bên trong tinh quang nở rộ, trên mặt đáng tươi cười càng ngày càng nhiều: "Uẩn Linh cảnh giới hồ yêu, quả nhiên không phải những cái kia dưới biển sâu linh tôm tướng của có thể so! Ngang nhau tu vi, nó thực lực, so đối phương hung hãn không hạ gấp đôi, cơ hồ có thể cùng uẩn linh trung kỳ yêu vật đánh đồng!"

Không nói thực lực bạo tăng Lục Trần.

Liên xem như hải khí bất trọng lúc Lục Trần, đụng phải cảnh giới cỡ này yêu vật, cũng không có quá nhiều áp lực.

Thân hình run run, Lục Trần không lùi không tránh, chiếc đỉnh lớn màu xanh ầm vang diễn hóa, cuồng bạo sóng xung kích, thuận bàn tay của hấn mãnh đẩy đi qua, không đợi hồ yêu chém giết tới, đã trước một bước bạo kích đi qua!

Hồ yêu hai con hiện ra kim sắc ba quang con người, từng sợi khát máu chi khí, phun ra, tựa hồ đang cười nhạo Lục Trần không biết tự lượng sức mình.

Căn bản là không có đem chiếc đỉnh lớn màu xanh để vào mắt, thái độ cường hoành vọt lên.

Lại không nghĩ, nó vốn dĩ cho rằng dựa vào mình tuyệt cường lực lượng, năng dễ như trở bàn tay nổ nát đại đỉnh, không chỉ có chưa từng vỡ nát, ngược lại bị từ trên chiếc đỉnh lớn truyền đến chí cường lực lượng phản chấn tại trên thân. Phanh một tiếng bạo hưởng, chỉ thấy cái này hồ yêu đầu, bị đại đỉnh đánh ra một cái động lớn, máu me đầm đìa bên trong, thân thể lớn như vậy, bị oanh bay rớt ra ngoài.

Một đường quét ngang, nghiền nát không biết rừng cây cùng núi đá.

Rống!

Hồ yêu từng mất hạt châu, đôi mắt bên trong mãnh liệt kiên kị, không còn che giấu bộc phát. Lập tức về sau, đầy người da lông, phảng phất giống như cương châm đồng dạng đứng đấy!

Cái này hồ yêu không sợ chết lại liền xông ra ngoài.

Thế nhưng là Lục Trần lại không cho nó cơ hội, trước một bước bay vút thân hình, kẹt tại hồ yêu chạy vội đường tuyến thượng, trùng điệp tinh quang nổ tung, chiếc đỉnh lớn màu xanh từ đuôi đến đầu, phảng phất giống như một cây to lớn Lang Nha bổng, hung hăng đập nện tại hồ yêu phần bụng.

Dù là gia hỏa này da dày thịt béo, gân cốt mạnh mẽ, cũng gánh không được như vậy xung kích. Ngao ô một tiếng, thân thể lớn như vậy, tà phi lầy roi trên mặt đất. Đầy người tiêu xạ ra máu tươi, phun khắp nơi đều là. Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang nở rộ, trong mắt hấn, đầu này hồ yêu không phải yêu binh, mà là một đạo cuồng bạo tinh khí triều dâng —— thân hình tái khởi, tại hồ yêu tuyệt vọng ánh mắt nhìn soi mói.

Lục Trần một quyền phá hủy trái tim của nó!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Hai trăm linh hai, trêu đùa truy binh, cơ duyên giáng

lâm

Nhìn xem từ đối phương trên thân lao nhanh ra tinh khí triều dâng, Lục Trần một mặt phần chấn, trung thực không khách khí một ngụm thôn phệ, nuốt vào đồng thời luyện hóa về sau, liền trừ tồn tại đan điền bên trong, chờ đến thời cơ thích hợp, cùng một chỗ luyện hóa.

Thời cơ này, tự nhiên là hái khí Đại viên mãn, Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, bạo phát đi ra. Âm âm sóng âm, chấn động lên thời điểm, Lục Trần thân hình như điện, hướng phía phương này núi rừng chỗ sâu, vọt lên đi qua.

Một đường oanh minh, nổ tung vô cùng vô tận sóng xung kích.

Ngay tại Lục Trần từ mảnh này núi rừng, rời đi một ngày về sau. Một người áo đen, rơi vào như vậy xóc xếch hiện trường, hít một hơi thật sâu, hai con âm lãnh ánh mắt, lóe ra trùng điệp hàn quang, thâm trầm cười: "Tìm lâu như vậy, cuối cùng vẫn là lộ bộ dạng sao? Cái này một lần, ngươi nhất định là không chỗ có thể trốn a!" Chỉ thấy người áo đen thông qua đưa tin phù, ra bên ngoài truyền lại tin tức đồng thời, một con to lớn đạn tín hiệu, từ trong tay châm ngòi ra ngoài.

Cái này phụ cận người áo đen, lập tức tê tụ, từng cái tựa như chó săn đồng dạng cái mũi, điên cuồng nhấp nháy, về sau bốn phương tám hướng tản ra, tiếp tục tìm kiếm.

Số ngàn dặm bên ngoài!

Ngay tại bốn đầu mấy trong hắc y nhân một cái, đột nhiên dừng lại bước chân, ánh mắt rơi vào bên trên người áo đen trên thân, nói: "Sư huynh, người ngươi muốn tìm, lộ hành tích!"

Người áo đen này tức chính là chuyển đổi trang dung, thế nhưng là một đôi âm lãnh con ngươi, vẫn là đem hắc thân phận hiển lộ ra, chính là cảm đầu hải tặc, trầm giọng nói: "Lần này cần đa tạ sư đệ trợ giúp, ngươi yên tâm, chỉ cần bắt được gia hỏa này, vì bản giáo huynh đệ báo thù, ta đáp ứng đưa cho ngươi chỗ tốt, không phải ít."

Lúc trước người áo đen kia cười ha ha một tiếng: "Vậy bản lâm liền không khách khí."

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta phải tăng tốc hành trình, dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới chuyện xảy ra điểm, dạng này mới có thể đuổi kịp tên kia bước chân!"

"Là cực!" Mấy tôn người áo đen thân hình lướt lên, oanh bắn ra sóng âm, cuồng bạo chấn động, nhoáng một cái ở giữa, bọn hắn đã biến mất không còn tăm tích.

Một bên khác!

Lục Trần gào thét một tiếng, một kiếm oanh minh, lại một con Uẩn Linh cảnh giới yêu binh, táng thân tại dưới kiếm của hắn! Cuồng bạo tinh khí triều dâng, điên cuồng tán mát ra.

Lục Trần một ngụm thôn phệ.

Bên trong trong lòng, một cỗ hết sức cháy bỏng cảm giác, tại chỗ nổ tung.

Lục Trần biết, đây là luyện hóa năng lượng, muốn chuyển hóa ba động. Thế nhưng là Lục Trần vẫn như cũ chịu đựng, thứ nhất là vì mượn nhờ cơ hội như vậy, rèn luyện tâm cảnh ý chí, thứ hai chính là, hiện tại vẫn như cũ không phải luyện hóa thời cơ tốt nhất.

Nghĩ minh bạch cái này một điểm, Lục Trần oanh một tiếng, phá tan một trùng điệp sóng dữ, hướng phía phía trước vọt lên đi qua.

Oanh minh lao nhanh ra khí lãng, điên cuồng chuyển động.

Mấy cái lên xuống về sau, Lục Trần biến mất không thấy.

Đại nửa ngày qua đi, một đám người áo đen phảng phất giống như nghe được mùi máu tươi cá mập đuổi theo, đám người đôi mắt bên trong tinh quang lấp lóe, nói: "Bên này đi!"

Chỉ thấy chúng người áo đen, lại hướng phía phía trước vọt lên đi qua, đầy trời đạn tín hiệu, tùy ý oanh bắn, cuồng bạo khí lãng kéo dài không dứt cộ rủa.

Lục Trần một đường lao nhanh, trên đường mấy lần biến hóa phương hướng, không cho người khác nửa điểm cơ hội. Tương này một đám truy tung hắn người, đùa nghịch xoay quanh, một mối.

Nhoáng một cái hơn nửa tháng đi qua, căn cứ địa đồ chỉ dẫn, Lục Trần chạy tới Triệu quốc quần sơn bao la biên cảnh chỉ địa.

Một ngày này!

Lục Trần cuồng bạo nhục thân, điên cuồng chấn động, một con uẩn linh trung kỳ yêu vật, bị hắn đựng bay rớt ra ngoài! Một đường lăn lộn, đánh nát

không biết bao nhiêu núi đá cây cối, mới ngã xuống đất.

Lục Trần thét dài một tiếng, không cho đối phương gãy dựa cơ hội, thân thể lớn như vậy, nghiền ép đi lên, tướng cái này yêu vật oanh sát.

Một ngưng xử lý từ đối phương trên thân tiêu xạ ra tinh khí, Lục Trần tự lầm bầm: "Dựa vào những này thời gian, thôn phệ tinh khí, đột phá hải khí Đại viên mãn năng lượng là không thiếu! Mà lại còn lại năng lượng, lại tăng thêm trên người viên kia Uẩn Linh Đan, cơ hội thích hợp dưới, thậm chí còn có thể một đám mà liền đột phá uẩn linh!"

Uẩn linh —— Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang tùy ý, trước kia đây là một cái rất xa xôi từ ngữ, bây giờ lại rất gần.

Cái gọi là uẩn linh, liền là tướng khí khổng cùng đan điền, triệt để quán thông, lấy đan điền làm căn cơ, bắt đại khí khổng vì vụn vặt, diễn hóa linh cơ, trong thân thể cấu Trúc Linh cây, trên dưới quán thông một mạch, Tiếp Dẫn thiên địa chí thuần linh hơi thở, sinh ra linh khí, diễn hóa linh lực.

Đây chính là uẩn linh!

Lục Trần muốn đi ra Vân Linh đại lục, trước mắt tu vi quá yếu một chút, chỉ có thể đi đến tầng thứ cao hơn.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần thân hình lách lư, chạy vội hơn nghìn dặm, tại một cái mùi phần hoang vu, đã khô cạn bên dưới khe núi bên cạnh trong cái khe, tìm một cái sạch sẽ son động, bố trí xuống một cấm chế dày đặc, lúc này mới thở một hơi!

Khoanh chân ngồi dưới đất, Luyện Tinh pháp trực tiếp vận chuyển, giấu uẩn tại đan điền bên trong năng lượng, tiêu xạ ra. Phảng phất giống như nổi trống sóng âm, tại Lục Trần trong thân thể vừa đi vừa về lưu động.

Lục Trần một thân tu vi, lấy gần như cuồng bạo tốc độ, hướng phía trước cuồng bạo đột phá.

Mấy ngày không đến, hải khí cửu trọng sơ kỳ, đã đột phá!

Lại mấy ngày đi qua, hải khí cửu trọng trung kỳ, ngang nhiên nghiền ép!

Lại mấy ngày đi qua, hải khí cửu trọng hậu kỳ, âm vang nổ tung —— về sau Lục Trần thân thể chấn động mãnh liệt, ngừng đầu tê mình, cuồng bạo sóng xung kích, liên tục không ngừng ba động. Trữ tồn tại trên đan điền khí lãng, điên cuồng bộc phát. Lại là mấy ngày đi qua, hải khí cửu trọng đỉnh phong, một lần là xong.

Vừa mới đột phá hải khí cửu trọng đỉnh phong, trước sớm xuất hiện qua loại kia cảm giác, đột nhiên xông ra.

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, điên cuồng bộc phát, trên mặt đều là kinh hi, ha ha cười như điên: "Nhục thân tiến thêm một bước cơ duyên, còn tưởng rằng ngươi sẽ không xuất hiện, nghĩ không ra vẫn là xuất hiện —— đã xuất hiện, vậy liền đột phá đi!"

Nhục thân năng tiến thêm một bước, dù là tu vi đột phá tri hoãn, tại Lục Trần xem ra, đều là đáng giá.

Lục Trần không sợ quá mạnh, liền sợ biết rõ có tăng lên khả năng, lại không thể tăng lên. Đương lúc này, chất chứa đan điền bên trong một chút năng lượng, âm vang biến hóa ra.

Lục Trần nhục thân thể xác, thật giống như một cái động không đáy, điên cuồng thôn phệ những này biến hóa ra năng lượng.

Phanh phanh phanh!

Mỗi một lần chấn động, nhục thân màng da, đều sẽ có biên độ nhỏ tăng lên.

Rất nhanh.

Thứ nhất lần diễn hóa năng lượng, bị nhục thân nuốt sạch sẽ.

Lục Trần diện cơ nhảy lên mấy lần, chết cắn hàm răng, lại tuôn ra một đạo năng lượng —— nhục thân vẫn như cũ không biết mệt mỏi đem thôn phệ!

Lục Trần vốn cho rằng đến trình độ này, hẳn là như vậy đủ rồi, ai có thể nghĩ vẫn như cũ không đủ, tự lầm bầm: "Vốn cho là mình tích lũy có thể số lượng lớn đủ, ai có thể nghĩ, còn chưa đủ a!"

Thời khắc mấu chốt này, Lục Trần sẽ không dừng lại.

Cơ duyên như vậy, chớp mắt là qua, nếu là làm trễ nải, lần sau còn muốn tìm tới loại này cảm giác, khó hơn lên trời không nói, có lẽ sẽ không lại xuất hiện loại tình huống này.

Lục Trần một mặt đau lòng, mặc kệ ba bảy 21, ngoại trừ Tông Thánh nữ trên thân hút tới hàn độc bên ngoài, còn lại năng lượng, toàn bộ luyện hóa. Uẩn Linh cảnh giới yêu vật tinh khí diễn hóa năng lượng, lần này không có, lần sau lại đi chém giết chính là, nhưng là Thánh nữ trên người hàn độc lại không đồng dạng, đây là chí thuần chí âm năng lượng.

Lục Trần lưu lại, chuẩn bị đột phá uẩn linh lúc, lại đến tiêu hóa, không phải vận bất đắc dĩ thời điểm, sẽ không dễ dàng luyện hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 203: Hai trăm linh ba, hoàn mỹ nhục thân, hái khí thập trọng

Lục Trần linh thức chấn động, cuộn cuộn mà ra hung hãn năng lượng, lập tức bạo rap.

Ầm ầm, chảy xiết không ngừng năng lượng, tại chỗ bị hấp thu đến không còn một mảnh. Nhục thân phảng phát giống như thổi phồng sưng lên, lực lượng cuồng bạo, tuôn trào không ngừng. Cùng bên trên thứ nhất dạng, kịch liệt xé rách kịch liệt đau nhức từ nhục thân mỗi một hẻm lách bạo phát đi ra.

Lục Trần trong mắt trũng, chết cấn bờ môi, không rên một tiếng.

Dù vậy!

Lục Trần duy trì một ngum chân khí không tiết.

Bên trong trong lòng sục sôi tâm tư, mãnh liệt nổ tung: Đúng, liền là loại này cảm giác!

"Ta năng cảm giác được, nhanh!"

"Nhanh a!" Lục Trần linh thức, trước nay chưa từng có kéo căng, chỉ sợ mình không kiên trì nổi, không dám có chút thư giãn.

Người tại trong nghịch cảnh, dựa vào là liền là một hơi! Chống đỡ đi qua, biển rộng bầu trời, chống đỡ bất quá đi, mãi mãi trầm luân.

Mà lại lần này cùng lần trước khác biệt, lần trước có Hái tộc lão giả như vậy Nguyên Thần cấp bậc đại năng, tự tay giúp hắn luyện hóa, nhưng là hiện tại dựa vào là liền là chính hắn.

Ta có thể làm!

Ta có thể!

Ta nhất định có thể! Lục Trần ngẩng đầu, phát ra một tiếng im ắng gầm thét, chồng chất khí lẫm, thuận cổ họng nổ tung, lưu chuyển xoay quanh, tê mình không ngừng. Cái này không tính quá lớn sơn động, có chút chấn động. Đúng lúc này, Lục Trần thân thể nội bộ, truyền ra một trận tinh mịn âm bạo. Lại là nhục thân màng da chỗ sâu mặt ngoài, có mấy cái địa phương, nổ tung từng đầu khe hở.

Có đầu thứ nhất, liền có đầu thứ hai, điều thứ ba —— trên thân thể dưới, tuôn ra từng đầu dữ tợn vết thương, đỏ thắm máu tươi, không cảm được phun ra ngoài.

Một loại phảng phát giống như bị Hoàng Nguyên Cát bức này Ngưng Đan cảnh giới bạo kích cảm giác, thỉnh linh giáng lâm, Lục Trần diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần.

Loại này cảm giác tới là đột nhiên như vậy, để Lục Trần một điểm phòng bị đều không có.

Đương lúc này, Lục Trần linh thức chuyển động, hóa thành từng chiếc sợi tơ, quán quanh ba động! Một cái khe một cái khe chuyển động, tương những này nổ tung ra miệng vết thương, một chút xú và kín lại.

Thế nhưng là, Lục Trần linh thức bỏ khuyết lỗ hổng quá ít, mà lại nổ tung khe hở càng nhiều.

Phanh phanh phanh!

Lục Trần tuần trên thân dưới, lập tức về sau máu tươi cuồng phun, cả người hóa thành một cái huyết nhân.

Đúng lúc này!

Chứa đựng đan điền bên trong sao trời chân khí, tự động vận chuyển, cùng bên trên thứ nhất dạng, một nháy mắt nổ tung, nghìn vạn đạo ánh sao cùng một chỗ lóe lên.

Ấm áp khí lãng chảy xuôi trên dưới, trên thân bắn nổ miệng vết thương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại. Trong đó hoại tử cơ thể, bị lao nhanh ánh sao, từ nhục thân bên trong ép ra ngoài — một lát về sau, Lục Trần tuấn trên thân dưới, thân thể nội bên ngoài miệng vết thương toàn bộ biến mất, từ trong ra ngoài, phát ra tinh quang, không ngừng lưu chuyển, một tiếng mười phần dồn dập oanh minh bạo liệt ra!

Lục Trần trong lòng kia cổ mười phần kỳ dị cảm giác, trực tiếp biến hóa ra. Cả người thoáng như bị sáng chói tinh quang bao khóa, càng là tiềm ẩn trong đan điền sao trời chân ý, tính cả chiếc đỉnh lớn màu xanh cùng một chỗ, bạo thành ngàn vạn Trọng Tinh quang lưu động năng lượng, hòa tan tại nhục thân bên trong.

Lục Trần hung hăng chấn động một chút, phảng phất giống như hóa thân sao trời, tinh quang sáng chói, tùy ý bay tứ tung — oanh, phương viên một trượng trong vòng, mặc kệ là dưới thân nham thạch, vẫn là nhỏ vụn chi vật, cùng với khác, tại cổ này tinh thân quang huy cộ rửa dưới, biến mất không thấy!

Đội đến Lục Trần lấy lại tinh thần thời điểm, mới phát hiện dưới người mình nổ ra một cái phương viên không hạ một trượng cái hố.

Không lớn son động trên vách đá, từng cái tinh mịn lỗ thủng, thỉnh linh hiện ra! Những này lỗ thủng, liền là vừa rồi từ Lục Trần trên thân phun ra tới khí lãng, mang theo tới bụi, đánh ra ẩn ký.

Lục Trần tròn mắt trừng: "Đây là?"

Bực này hung hãn nhục thân, rõ ràng đã siêu việt lúc trước Viên mãn nhục thân!

Hải khí cảnh giới bên trong, so Viên mãn còn mạnh hơn nhục thân là cái gì?

Hoàn mỹ? Lục Trần trước mắt chỉ có thể nghĩ đến dạng này hình dung từ.

Tại trong sự nhận thức của hắn, Viên mãn nhục thân đã mạnh nhất, vượt qua Viên mãn nhục thân, chỉ có thể là hoàn mỹ!

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nổi lòng bay tứ tung, một quyền vung đánh tại hư không bên trong, một cổ siêu việt hai ngàn tám trăm cân lực lượng, thuận cánh tay của hắn nổ tung.

Lục Trần ha ha cười như điên: "Như vậy lực lượng, liền xem như uẩn linh hậu kỳ cảnh giới người tu luyện, đều có thể chống lại một hai!" Lúc trước chính là vì tránh né cầm đầu hải tặc đuổi bắt, cho dù là cảm giác không thấy người khác truy tung, Lục Trần vẫn tại núi rừng bên trong tùy ý chuyển biến phương hướng, bốn phía đi loạn! Chỉ có chính mình cũng không biết hạ một bước đi nơi nào.

Người khác càng sẽ không biết, hắn hạ một bước tướng đến phương nào.

Mà hiện tại, nếu như lại đến một lần, Lục Trần sẽ không lại dạng này!

Hắn hội đường đường chính chính đứng ra, cùng đối phương chống lại.

Đúng lúc này, Lục Trần tâm tư có chút ba động, một cổ mười phần mãnh liệt cảm giác, núi kêu biển gầm đánh tới chớp nhoáng.

Lục Trần thần sắc hơi động: "Hải khí Đại viên mãn, muốn tới sao?"

"Ngưng tụ hoàn mỹ nhục thân, nghĩ đến cũng xúc động hải khí Đại viên mãn cơ duyên."

Thế nhưng là để Lục Trần hết sức kinh ngạc chính là.

Vốn hắn nên một đường oanh minh mà xuống, tướng bát đại khí khổng, tính cả đan điền, triệt để ngưng tụ thành một chùm hải khí Đại viên mãn cũng không đến!

Mà là tại hắn thứ tám khí khổng phía trên, một đầu ẩn nắp gân lạc, thỉnh linh hiện ra! Bày biện ra tới thời điểm, lập tức quán thông, để Lục Trần càng thêm kinh ngạc chính là, lại một cái khí khổng, cứ như vậy hiện lên hiện tại Lục Trần trước mắt.

"Đây là làm sao một chuyện?"

"Thứ chín khí khổng, là mắt của ta bỏ ra sao? Không phải hải khí tu luyện, dừng ở tám cái khí khổng, đột phá hải khí cửu trọng đến hải khí Đại viên mãn sao? Vì cái gì, hiện tại hải khí Đại viên mãn không có tới, lại xuất hiện một cái khí khổng?"

Lục Trần tròn mắt hốc mồm.

Thật sự là khó có thể tưởng tượng.

Tại Cửu Huyền môn trong điển tịch, hắn chưa bao giờ thấy qua tương quan giới thiệu, vấn đề này thật sự là quá kì quái một chút.

Nhưng là, hết lần này tới lần khác liền xuất hiện!

Bất quá lập tức về sau, Lục Trần trong lòng cuồng hi, thay thế nghỉ hoặc, chỉ cần có thể trở nên mạnh hơn, hết thảy đều đáng giá. Ha ha cười như điên: "Ta nhục thân lúc tu luyện, có mười hai lần cường hóa, như vậy hiện tại, hải khí cửu trọng phía trên, lại đến một cái hải khí thập trọng, mở một đầu người khác không từng có con đường, lại có cái gì kỳ quái! Đã người đã xuất hiện! Như vậy, thứ chín khí không, mở cho ta!"

Lục Trần đôi mắt bên trong cuồng bạo lãnh quang một trùng điệp chuyển động, nhục thân lực lượng điên cuồng chấn động, quanh thân chân khí, điên rồi đồng dạng chảy xiết ra!

Lực lượng cuồng bạo, điên cuồng xé rách, thứ chín khí không. Cuộn cuộn mà động lõi âm, từ Lục Trần trong thân thể nổ tung, từ trong ra ngoài, phát ra, mấy trượng, mấy chục trượng, trăm trượng trong vòng, phảng phất giống như trăm muôn nhịp trống đang oanh kích!

Lục Trần tuần trên thân dưới, mồ hôi nóng như mưa rơi rơi xuống!

Không dám có chút thư giãn, dù là hấn trên thân, tận thành tinh hồng một mảnh, hung hãn lực lượng xé rách phía dưới, màng da nổ tung từng đầu nhỏ xíu miệng nhỏ, đỏ thắm máu tươi lại lần nữa chảy xiết ra, Lục Trần vẫn như cũ kiên trì, dù loại lực lượng hóa thành một tiếng kinh thiên động địa gầm thét: "Mở cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204: Hai trăm linh bốn, thiếu niên, yêu nghiệt!

Oanh!

Một cỗ cuồng bạo sóng xung kích, lăn lộn ra, phảng phất giống như một đạo từ trong đan điền phun ra lợi kiếm, lập tức đánh nát thứ chín khí không bích chướng.

Lại là sao trời chân khí!

Sao trời chân khí đánh nát thứ chín khí không còn không tính.

Hung ác lực lượng bá đạo, thuận Lục Trần thiên linh, tiêu xạ ra ngoài.

Trên sơn động mái vòm, căn bản là gánh không được như vậy lực lượng xé rách, tại chỗ bị phá tan một cái động lớn, chỉ thấy núi đá lăn lộn, băng liệt vô số. Phảng phất giống như một đạo kinh khủng lõi âm, quanh quần bát phương. Phương viên trăm trượng trong vòng, lớn đến hung man yêu thú, nhỏ đến một con kiến, hết thảy đều lộ ra khủng hoảng chi sắc, từ phía chạy trốn mà đi!

Cùng lúc đó, vài dặm bên ngoài một người áo đen, đôi mắt bên trong mang theo chấn kinh chi sắc nhìn xem phía trước hù dọa dị động, một chi đạn tín hiệu từ hấn trên thân phun ra, đưa tín phù đã nổ tung: "Ngay tại vừa rồi, khoảng cách ta không đến cách xa năm dặm địa phương, có dị động! Tên kia, nhất định ngay tại nơi đó!"

Đạn tín hiệu nổ tung thời điểm.

Phàm là nhìn thấy xông bay lên điểm hỏa người áo đen, từng cái lấy cuồng bạo tốc độ, tụ lại tới.

Trên đường đi tới tới lui tìm lâu như vậy, bọn hắn đã sớm tức sôi ruột, càng là nửa tháng này, rõ ràng cảm giác Lục Trần tại cái này phụ cận, nhưng chính là tìm không thấy, càng làm cho bọn hắn lửa giận trong lòng, đốt cháy tới cực điểm. Giờ phút này đạt được đáng tin tình báo điểm, đương nhiên liền lao đến.

Mà hơn mười dặm bên ngoài một đám Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, chiếm được tin tức này thời điểm, từng cái hưng phấn gầm rú: "Lão đại, rốt cuộc tìm được cái này tiểu tử tung tích!"

"Lần này định đã muốn làm thịt hắn, vì bốn vị chết tại hắn trong tay huynh đệ báo thù!"

"Đương đã muốn làm thịt hắn!" Cầm đầu hải tặc diện mục âm trầm, rơi vào bên ngoài, nhìn bên người người áo đen một chút, đạo, "Su đệ, lần này đa tạ người! Người yên tâm, lời ta từng nói, nhất định chắc chắn! Chỉ cần xác định là cái này tiểu tử, người ta lần này hợp tác coi như thành công! Sau đó chuyện còn lại, liền giao cho chúng ta bảy vị huynh đệ!"

Người áo đen cười ha ha: "Su huynh, hết thảy dễ nói!"

"Mặc dù ta rất hiếu kì, đến tột cùng là nhân vật dạng gì, để bản giáo một lần tổn thất bốn tôn uẩn linh, nhưng ngươi yên tâm, ta có nghề nghiệp của mình phẩm hạnh, sẽ không làm loạn —— như vậy hiện tại, còn chờ cái gì?"

Cầm đầu hải tặc ha ha cười như điên: "Đi thôi!"

"Giết hắn nha!" Chúng Uẩn Linh cảnh giới tồn tại, nổ tung một trùng điệp hàn quang, thẳng đến Lục Trần ẩn thân khe núi.

.

Trong sơn động, Lục Trần trên thân chảy xiết lực lượng, càng lộ vẻ hung hãn!

Ông ông rung động thanh âm, vừa đi vừa về không ngừng chuyển động —— cuồng bạo chân khí dòng lũ, xông vào thứ chín khí khổng bên trong, lại lần nữa chảy xiết lúc đi ra, nghiêm nhiên càng thấy ngưng thực, phảng phất giống như từng đầu Thanh Ngọc sắc dây lụa, lưu chuyển trên dưới.

Đạt được cỗ lực lượng này bổ dưỡng, Lục Trần hồn nhi chấn động mạnh mẽ một chút, càng thấy chân thực.

Cùng lúc đó.

Đạt được cỗ này chân khí tẩy lễ nhục thân lực lượng, đã tới gần hai vạn chín ngàn cân, hung ác lực lượng, thuận hai đầu cánh tay, vừa đi vừa về chuyển động, phảng phất giống như hai đầu cuồng bạo nộ long, lao nhanh gào thét.

Đột ngột ở giữa, Lục Trần lông mày phong nhảy lên, đôi mắt bên trong hàn quang lấp lóe: "Rốt cục vẫn là tới rồi sao!"

"Bất quá hiện tại ta, đã không phải là một tháng trước!"

"Ta có được hoàn mỹ nhục thân, hải khí thập trọng tu vi! Chớ nói đám hải tặc này cầm đầu là một tôn uẩn linh hậu kỳ, liền xem như uẩn linh đỉnh phong, muốn giết ta, cũng không có như vậy đơn giản!" Lục Trần quanh thân cuồng bạo tinh quang điên cuồng chấn động, những cái kia từ nhục thân chỗ sâu chảy ra tới tạp chất, một nháy mắt về sau, đều đốt cháy sạch sẽ, không còn tồn tại!

Theo sát lấy, Lục Trần trên thân sáng chói tinh quang, một trùng điệp thu liễm, vèo một tiếng, thuận sơn động mái vòm phía trên bị nổ nát lỗ lớn, liền xông ra ngoài!

Vừa mới lao ra, liền nhìn thấy từ oanh bắn tới bảy đạo ánh sáng lấp lánh!

Cầm đầu hải tặc gào thét không ngớt: "Hỗn trưởng đồ vật, cuối cùng từ xác rùa đen bên trong nhảy ra ngoài sao, lần này lão tử muốn làm thịt ngươi!"

"Giết a!"

"Ngươi giết chúng ta nhiều như vậy huynh đệ, hôm nay muốn ngươi chôn cùng!" Không nhiều không ít, chính là còn lại bảy vị hải tặc.

Lục Trần cười nhạt một tiếng, khí thế nghiêm nghị: "Lục mỗ đang muốn ra ngoài tìm các ngươi! Lại không nghĩ các ngươi đã tới, liền miễn đi ta một phen tay chân, đã đều tại, như vậy chuyện của chúng ta, cũng liền hẳn là có một cái kết thúc! Thực không dám giấu giếm, Lục mỗ không nhìn được nhất, liền là các ngươi Hắc Liên giáo người!" Bởi vì bị Hắc Liên giáo người tu luyện ám toán không phải lần một lần hai, đối với dạng này một tổ chức, một điểm hảo cảm đều không có, chỉ có nhất là hùng hực sát khí.

Chỉ cho nên biết lai lịch của bọn hắn, cũng là lật xem đánh giết một tên hải tặc túi trữ vật, tìm ra tới một viên Hắc Liên giáo lệnh bài.

"Hỗn trưởng đồ vật, lão tử để ngươi càn rỡ!" Cầm đầu hải tặc hai tròng mắt, phảng phất giống như phun ra một trùng điệp hỏa diễm, cuồng bạo đao quang, từ hắn trên thân tỏa ra, thanh âm ông ông, lưu chuyển không chừng! Một nháy mắt về sau, đao quang đã rơi vào Lục Trần trước người!

Mà đối thành bên ngoài sáu người, từng cái cũng không có chậm trễ thời gian. Âm âm sóng xung kích, từ bọn hắn trên thân bạo phát đi ra!

Mỗi một cái, vừa ra tay liền là một kích toàn lực!

Những ngày gần đây, bọn hắn vì tìm kiếm Lục Trần, xem như thao nát tâm, giờ phút này gặp được Lục Trần, đương nhiên sẽ không lại có nửa phần khách khí —— một chữ, giết!

Lục Trần lắc đầu, lộ ra một tia trào phúng: "Quá yếu!"

Đi vào hải khí thập trọng, phảng phất giống như tiến vào một cái hoàn toàn mới thế giới, lại đến nhìn cầm đầu hải tặc thời điểm, đối phương thật rất yếu, hoàn toàn không có một tia uy hiếp! Đương lúc này, thân hình khẽ chấn động, cuồng bạo thân thể, bỗng nhiên một bước đón đao quang vọt lên đi qua! Nhìn như hung hãn vô cùng đao quang, rơi vào Lục Trần trên thân, chấn khởi oanh minh, chỉ là nổ tung một trùng điệp nát bấy đao quang, trừ cái đó ra, lại không nửa điểm cái khác.

Cầm đầu hải tặc tròng mắt hạt châu, gầm thét: "Không có khả năng!"

Cái khác người tu luyện, tất cả đều là sợ ngây người!

"Làm sao lại không có khả năng?" Lục Trần trong lòng tán thưởng nhục thân hung hãn, bỗng nhiên một tay bắt ra, nhanh chóng cuồng như chớp giật chộp vào cầm đầu hải tặc lưới đao bên trên.

Chông chất đao quang, lập tức băng liệt không biết bao nhiêu.

Cạch!

Lực lượng cuồng bạo, điên cuồng dâng trào đi lên.

Chuôi này địa nguyên khí cấp bậc đao khí, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nổ tung từng đầu khe hở.

Nhánh vụn vật mạn dọc theo đi!

Tựa hồ sau một khắc, liền muốn triệt để bạo liệt.

Cầm đầu hải tặc hai tròng mắt, cơ hồ đều muốn nứt vỡ mình khoe mắt, chinh thể lòi ra, một thân cuồng bạo linh lực, điên cuồng nổ rộ: "Người đừng tay a!"

Liều mạng muốn túm về lưới đao của mình!

Cùng lúc đó, cái khác sáu vị Uẩn Linh cảnh giới hải tặc, oanh kích xuống lệ quang, không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân.

Từng cái trông mong muốn xem lấy Lục Trần bị đánh thành phần vụn.

Ai có thể nghĩ, bọn hắn rơi xuống bên trong công kích, bị Lục Trần trên thân bạo phát đi ra cuồng bạo tinh quang, hung hăng ngăn tại bên ngoài! Càng là lúc này, một cỗ hung hãn lực phản chấn, tiêu xạ ra. Sáu người bạo lực lệ quang, tại chỗ vỡ nát không nói, từng cái không ngớt lời kêu rên, nội tức bất ổn, bay rớt ra ngoài, bay bổng lên ánh mắt, vô cùng kinh hãi nhìn xem rõ ràng chỉ là hải khí, mà lại rõ ràng chỉ là một cái thiếu niên, nhưng lại giống như một tòa giống như núi cao Lục Trần.

Bên trong trong lòng hoảng sợ, bạo phát đi ra: Hắn thật chỉ là hải khí?

Hắn thật chỉ là thiếu niên?

Đây rốt cuộc là một cái như thế nào yêu nghiệt thiếu niên a!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 205: Hai trăm linh năm, tiểu ma đầu

Sáu tôn uẩn linh đôi mắt bên trong tất cả đều là rung động, lần lượt rơi trên mặt đất, lại là cùng kêu lên gào thét, cùng một chỗ hướng phía Lục Trần chém giết tới.

Cùng lúc đó, Lục Trần trên cánh tay lực lượng bỗng nhiên gia tăng, lít nha lít nhít tiếng nổ tung, kéo dài không dứt, cầm đầu hải tặc bạo kích ra lưới đao phía trên vết rạn, một chút xiu mở rộng, cuối cùng vẫn không kiên trì nổi, nghìn vạn đao tiếng va chạm, hóa thành một đạo cuồng bạo oanh minh, chỉ thấy lưới đao của hắn, lại khó kiên trì, triệt để nổ tung, bạo thành vô số bay lá tả tiêu xạ ra mảnh vỡ.

Cầm đầu hải tặc hai tròng mắt trừng, đôi mắt bên trong hoảng sợ, không còn che giấu lóe lên, cả người ngây ngẩn cả người.

Đột ngột một trận gió lớn ào ạt, cầm đầu hải tặc kích Linh Linh lắc một cái, chỉ thấy Lục Trần đã vọt tới trước mặt hắn.

Cầm đầu hải tặc đôi mắt bên trong quang đột nhiên nhún nhảy, đôi mắt bên trong nhan sắc hết sức phức tạp, có hoảng sợ, có tuyệt vọng, còn thiếu không được hối hận —— nếu là sớm biết, Lục Trần thực lực cường hãn đến trình độ này, đánh chết hắn cũng không gặp qua đến tìm cái chết! Đáng tiếc là, cái này thế giới không có thuốc hối hận, mặc kệ hắn bên trong tâm tình trong lòng, như thế nào phức tạp.

Lục Trần trên thân tiêu xạ ra, tinh quang rạng rỡ nắm đấm, đã ra hiện tại hân trước mặt.

Cầm đầu hải tặc âm ỉ cuồng hồng, phản khởi cánh tay ngăn tại trước người!

Phanh phanh phanh, liên tục không ngừng đánh nổ thanh âm đi qua, cầm đầu hải tặc hai đầu cánh tay bạo thành cuộn cuộn thịt bầm, thân thể lớn như vậy, oanh một tiếng, đột ngột từ mặt đất mọc lên bay rớt ra ngoài.

Một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ cổ họng của hân bên trong bạo phát đi ra!

Âm âm, nặng nề thân thể đâm vào trên mặt đất, lực lượng cuồng bạo kéo dài không ngừng, ngạnh sinh sinh tướng mặt đất oanh ròi ra vỡ vụn, tuôn ra từng đầu phảng phát giống như Độc Xà đồng dạng vết rạn. Núi kêu biền gằm đau nhức, che mắt cầm đầu hải tặc tâm, nguyên bản liền hung ác nham hiểm vô cùng khuôn mặt, càng là hoàn toàn vận vẹo không thấy nguyên hình.

Đường đường uẩn linh hậu kỳ người tu luyện, bởi vì hai đầu cánh tay không có, đau trên mặt đất không ngừng lăn lộn!

Ý chí của hân đã sụp đổ, cá nhân chiến đấu lực, tuyên cáo tan rã.

Lục Trần mắt nhìn nắm đấm của mình, dù là đã sớm biết, mình thực lực không giống bình thường, vẫn như cũ nhìn không được kinh diễm một thanh. Đồng thời, lông mày phong có chút nhảy lên, trên mặt lãnh ý bạo phát đi ra, lạnh lẽo ánh mắt hướng phía bên cạnh quét đi.

Chỉ thấy sáu tôn đã nhảy dựng lên, bộc phát ra đòn đánh mạnh nhất Uẩn Linh cảnh giới đấm hải tặc, diện cơ điên cuồng run rẩy, đôi mắt bên trong hoảng sợ, điên cuồng nở rộ! Nhìn ra được, cầm đầu hải tặc bị một tay bóp nát bình khí, tính cả hai đầu cánh tay bạo chết sự tình, đem bọn hân dọa sợ. Cầm đầu hải tặc cái gì thực lực bọn hân nhất thanh nhị sở.

Lấy hân uẩn linh hậu kỳ cảnh giới tu vi, đánh bại bọn hân sáu người đều không là vấn đề.

Mà hiện tại, Lục Trần mấy cái hô hấp không đến, không chỉ có đánh bại năng chiến bại bọn hân cường giả, càng là còn để cường giả này, bại thế thảm như thế.

Từng cái đôi mắt bên trong rung động, trực tiếp diễn hóa hoảng sợ!

Lao ra thân hình, tại chỗ trở về, nếu người không đi, bọn hân đều phải đem mạng nhỏ đều nhét vào nơi này!

Gia hỏa này đánh giết bọn hân đồng bạn tràng cánh, thế nhưng là vẫn như cũ quanh quẩn tại bọn hân trong đầu, đây chính là một cái giết người không chớp mắt tiểu ma đầu.

"Rút lui!"

"Đi mau!"

Sáu tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, cùng kêu lên hô quát, nửa không trung thay đổi thân hình, chuyển hướng chạy trốn.

Vù vù sóng gió, từ bọn hân trên thân bộc phát. Về phần bọn hân lão đại, ai còn quản hân, người này liền xem như cứu trở về, cũng là thực lực đại tôn, vô dụng!

Mà lại loại tình huống này, bọn hân cũng chẳng xuất thủ tới.

Lục Trần đôi mắt bên trong lãnh quang liên tục không ngừng sóng gió nổi lên, trầm giọng nói: "Đi được sao, đều lưu lại cho ta đi!" Hai chân dừng lại, cuồng bạo khí lăng từ hân trên thân tiêu xạ, chỉ thấy cầm đầu hải tặc băng tán đao khí tàn phiến, từng mảnh nhỏ bay tứ tung ra, bị hân Chop vào trong tay, về sau cánh tay đóng đưa, cổ tay chấn lên, vù vù lãnh quang từng đạo phun ra.

Những binh khí này tàn phiến, giống như Thiên Nữ Tán Hoa, lít nha lít nhít ám khí triều dâng, chảy xiết ra ngoài, thẳng đến chính phía trước trốn nhanh nhất bốn tôn Uẩn Linh cảnh giới hải tặc.

Cái này bốn tôn hải tặc, nghe được sau lưng nghẹn ngào cuồng bạo sóng gió, cảm giác được cổ này dọa người khí lăng, chỉ có thể phản khởi binh khí trong tay, ngăn cản tại sau lưng.

Đỉnh đỉnh đang đang!

Liên tục không ngừng tiếng va chạm, điên cuồng chấn động.

Trong đó một vị người tu luyện, phản ứng hơi chậm một chút, bị oanh bắn tới chảy xiết, từng mảnh nhỏ đánh trúng, cả người trông mắt bạo trùng lên đến, tiếng kêu thảm thiết chưa phát ra, tại chỗ chia năm xẻ bảy, nổ thành từng cái tàn phá thi khối, rơi xuống trên mặt đất, tại chỗ chết.

Còn lại trong ba người hai cái!

Mặc dù kịp thời đem binh khí, ngăn cản tại trước người.

Thế nhưng là binh khí của bọn hắn, cuối cùng vẫn là gánh không được như vậy cuồng bạo chảy xiết, oanh một tiếng, tại chỗ nổ tung, bốn phương tám hướng oanh bắn tới tàn phiến, phảng phất giống như cái đinh đồng dạng bắn vào thân thể của bọn hắn thân thể bên trong.

Trong đó một tôn, tại chỗ vẫn lạc!

Mặt khác một cái, mặc dù chưa chết, nhưng là trên thân bị đánh nổ ra vết thương, nhìn thấy mà giật mình chi cực, đã gặp trọng thương, một đầu mới ngã xuống đất, cùng cầm đầu hải tặc đồng dạng, đau trên mặt đất không ngừng lăn lộn.

Trong bốn người, mặt khác một cái vận khí tương đối tốt, dựa vào mình linh hoạt thân thể, né tránh tàn phiến oanh kích, chỉ là tự thân binh khí, thoáng có chút tổn thương. Bất quá khi hắn nhìn thấy đồng bạn thể thảm bộ dáng thời điểm, sắc mặt trắng bệch một mảnh, thân hình tái khởi, oanh một tiếng xông bay ra ngoài, liền nghĩ từ nơi này tiêu ma đầu trong tay chạy đi! Lại không nghĩ, một đạo oanh bắn tới kiếm quang, đột nhiên bộc phát.

Trực tiếp đánh vào cái thắt này ngực, lớn như vậy ngực, phá vỡ một cái động lớn!

Tôn này người tu luyện đầu tiên là sững sờ, về sau vô cùng tiếng kêu thảm thiết thể lương bạo phát đi ra, cả người mất lực từ nửa không trung rơi xuống, hung hăng đập xuống đất, run rẩy mấy lần, trong thân thể tiêu xạ ra tinh khí triều dâng xông thẳng tới chân trời.

Tuyên cáo chết!

Cùng lúc đó, chảy xiết đi ra Phục Giao Kiếm, rơi vào xa xa trên mặt đất.

Có chút rung động!

.

Lục Trần hoành ra một kiếm diệt sát một tôn uẩn linh về sau, thân hình vẫn như cũ, tinh quang lập loè bên trong, chiếc đinh lớn màu xanh hiển hóa ra ngoài, bị hắn chộp vào trong tay, phảng phất giống như Lang Nha bồng đồng dạng hướng phía đuôi theo tới một tôn Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện oanh kích xuống dưới!

Tôn này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, khàn giọng cuồng hồng: "Lăn đi!" Trên thân một thanh ngân thương, phảng phất giống như như chớp giật oanh bắn ra, ý đồ ngăn lại đại đinh.

Thế nhưng là hắn ngân thương, căn bản gánh không được ngân thương nghiền ép, vừa đối mặt không đến, bị bạo thành một đoàn bột bạc, chỉ thấy chiếc đinh lớn màu xanh, tột khô lập hủ oanh bắn xuống đi.

Tại tôn này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện hoảng sợ tuyệt vọng ánh mắt nhìn soi mói.

Rơi vào hắn trên thân!

Ầm!

Tôn này người tu luyện gân cốt bạo liệt, huyết nhục nổ tung, tại chỗ nổ thành một đoàn huyết vụ, không còn tồn tại.

Oanh!

Lục Trần bàn chân rơi trên mặt đất, đột nhiên lại là nhảy một cái, chạy về phía còn lại một cái còn tại chạy trốn người tu luyện mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Hai trăm linh sáu, một tên cũng không để lại, toàn bộ xử lý! (3 càng)

Cuồng bạo khí lăng lập tức nổ tung, Lục Trần hóa thân thành thiểm điện, dù là tôn này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, so với hắn đi đầu động, chỉ là khoảnh khắc liền đuổi theo.

Một tiếng vang ầm ầm!

Cuồng bạo khí lăng liên tục không ngừng ba động.

Tôn này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện thật bị dọa phát sợ.

Tận mắt nhìn thấy đồng bạn của hắn bị một tôn Thái Khí cảnh giới thiếu niên từng cái chém giết, hắn trong lòng tuyệt vọng, điên cuồng tỏa ra.

Một thân chân khí, điên cuồng thiêu đốt.

Chỉ sợ tốc độ của mình chậm, suu suu hướng phía phía trước phóng đi.

Thế nhưng là rất nhanh, tôn này người tu luyện cảm giác được sau lưng truy kích đi lên cuồng phong, sắc mặt lập tức tái nhợt, tâm tính mất cân bằng phía dưới, trong lòng bàn tay cuồng bạo sóng xung kích, đốn sau lưng hung hăng đánh đi.

Lục Trần nhìn xem xung kích đi lên sóng xung kích, mang trên mặt lạnh lùng ý cười, không lùi không tránh, lấy mình tuyệt mạnh nhục thân, ngạnh sinh sinh nghiền ép đi lên! Phanh phanh phanh, đôi phương oanh kích tới sóng xung kích, bị hắn nhục thân, ép yết thành cận bã, tại chỗ vỡ nát. Theo sát lấy, thân hình bỗng nhiên xông đi lên, một quyền mãnh kích.

Tôn này người tu luyện, trừng lên tới tròng mắt bên trong tất cả đều hoảng sợ nhan sắc, phần khởi chường không bình khí, ý đồ cản lại.

Chỉ là bình khí của hắn quá cận bã, thực lực cũng là còn thiếu rất nhiều.

Cuồn cuộn ánh sáng lấp lánh tùy ý bốc lên thời điểm, người tu luyện trong lòng bàn tay bình khí, bạo thành một đồng phế vật. Hừng hực dưới ánh sao, những này người tu luyện một thân gân cốt, bạo liệt không biết nhiều ít, roi trên mặt đất thời điểm, đã là hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, mắt thấy sống không thành.

Lục Trần hừ lạnh một tiếng.

Một sợi kiếm đạo chân ý bay vụt ra, vỡ vụn hắn sinh cơ. Lại là liên tục quét ngang, tương một vị khác trọng thương hải tặc, tại chỗ gạt bỏ.

Sau một khắc, Lục Trần cổ tay khẽ chấn động, roi vào bên trên Phục Giao Kiếm vào một tiếng bay đến hắn trong tay, thân hình lên xuống, roi vào vẫn lẫn lộn không nghỉ cầm đầu hải tặc bên người.

Cầm đầu hải tặc đôi mắt bên trong tất cả đều là hoảng sợ.

Tới thời điểm, khí thế vạn quân, bá khí Vô Song, hiện tại hắn liền là một đầu hèn mọn kẻ đáng thương.

Chỉ thấy gia hỏa này tiếng buồn bã cầu xin tha thứ: "Van cầu ngươi, đừng có giết ta! Chỉ cần ngươi không giết ta, ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho ngươi!"

Lục Trần lông mày phong hơi nhíu: "Ta giết ngươi, đồng dạng có thể đạt được! Đã như vậy, ta vì cái gì muốn tha ngươi? Sự tình phát triển đến cái này một bước, hết thấy đều là ngươi tự tìm —— ngươi liền phải tiếp nhận thất bại hậu quả!"

Lục Trần tại đối phương hoảng sợ ánh mắt nhìn soi mói, kiếm quang bỗng nhiên hạ áp chế.

Một kiếm chém đầu, vị này Uẩn Linh hậu kỳ người tu luyện, mệnh tang dưới kiếm.

Đánh giết đối phương thời điểm, Lục Trần ánh mắt đột nhiên giơ lên, hướng phía khoảng cách khe núi bất quá xa mười trượng dốc núi nhìn đi.

Chỉ thấy dốc núi bóng cây chập chờn, một đạo áo đen phẳng phát giống như chảy xiết đi ra sóng ánh sáng, tại chỗ tiêu tán.

Lục Trần cười lạnh một tiếng, động thủ vơ vét bảy tôn người tu luyện trên người đồ vật. Như là Hắc Liên giáo lệnh bài, cùng công pháp cái gì, tại chỗ tiêu hủy, chỉ để lại những này người tu luyện trên thân để lại túi trữ vật cùng Nguyên tinh.

Mặc dù mỗi người trên người Nguyên tinh, cũng không nhiều, nhưng là bảy người hợp lại Nguyên tinh tổng số, vẫn là đạt tới ba ngàn số lượng, trong đó còn có năm khối trung đẳng Nguyên tinh.

Trung đẳng Nguyên tinh thật liền là ngoài ý muốn vui mừng!

Lục Trần tương những này đồ vật thu sạch lên, thân hình nhấp nhô, dùng tốc độ nhanh nhất, từ nơi này rời đi!

Một đường chạy vội vô số bên trong, từ Triệu quốc biên cảnh ra ngoài, tiến vào Lương quốc. Lương quốc cảnh nội sơn mạch, mặc dù cùng trời Cổ Sơn mạch kết nối cùng một chỗ, nhưng lại đổi một cái danh tự, được xưng là thiên sư sơn mạch. Kỳ thật đây cũng là các quốc gia, vì khác nhau cùng quốc gia khác khác biệt, mình cách gọi, nhưng là tại lớn nhất bộ kia trên bản đồ, nơi này gọi chung là Vân Linh đại sơn mạch.

Liền Lục Trần từ nơi này rời đi thời điểm!

Vài dặm bên ngoài trong sơn cốc, lấy xuống trên mặt khăn người áo đen, yếu ớt sắc trời phía dưới, một trương hung ác trên mặt, đều là chảy ra tới mồ

hôi lạnh, người áo đen diện cơ điện cuồng nhảy lên, tự lảm bảm: "Cái này tiểu tử, thật sự là một cái giết người không chớp mắt ma đầu a! Bản giáo đệ tử, cùng hấn tương đối, thật là kém xa! Lấy Thái Khí cảnh giới tu vi, liên trăm bảy tôn uẩn linh, mà lại trong đó còn có một tôn không dưới ta tồn tại, gia hỏa này thực lực cường hoành làm cho người giận sôi, đây quả thật là hái khí sao? Hái khí năng có dạng này hung hãn thực lực? May mắn ta không có đi lên, không phải cái mạng nhỏ của ta, cũng muốn nhét vào nơi này!"

Người áo đen diện cơ điện cuồng loạn động, đột nhiên lộ ra một tia nghi hoặc, nói: "Chờ một chút —— cái này tiểu tử, nhìn xem khá quen."

Người áo đen từ lấy ra một viên Nguyên Phù, tại chỗ bóp nát.

Nguyên Phù bên trong, ba đạo thân hình cùng một chỗ tiêu xạ ra, đứng mũi chịu sào chính là một cái diện mạo nghiêm túc trung niên nhân, chính là Tề Văn Thiên, cái thứ hai liền là hình dạng kiều mị, điểm áp quần phương Diệp Linh Vân, lại sau đó liền là một cái nhìn có ít người súc vô hại thiếu niên, liền là Lục Trần!

Chỉ là Nguyên Phù bên trong bày biện ra tới Lục Trần, cùng vừa rồi Lục Trần có chút căn bản tính biến hóa.

Đây cũng là người áo đen trước tiên không muốn lên nguyên nhân.

Trong lúc nhất thời, người áo đen đôi mắt bên trong ánh sáng, nóng bỏng lên, trên mặt nhiều một vòng vận vẹo đáng tươi cười: "Nguyên lai là từ Trần quốc Cửu Huyền môn trốn tới dư nghiệt! Cái này tiểu tử thực lực, bạo tăng lợi hại như vậy, mười phần tám chín, Cửu Huyền môn căn bản truyền thừa ngay tại hấn trên thân! Nhất định là, không phải hấn làm sao có thể mạnh như vậy!"

"Không được, ta phải cùng đã chủ đại nhân báo cáo!"

"Bực này kỳ công, nếu là có thể bị chúng ta Thánh giáo Triệu quốc phân đã cảm tới, vậy liền thật là một phần lớn công lao!"

Người áo đen đôi mắt bên trong ánh sáng, càng ngày càng cường thịnh, nhin không được ha ha cười như điên, trong lòng bàn tay chấn động thời điểm, một viên đặc thù đưa tin phù hiển hóa, tiến đến trước mặt, nói: "Thánh giáo đệ tử Triệu Sơn, có trọng yếu tình báo, bẩm báo đã chủ đại nhân!"

Chỉ thấy, đưa tin phù khẽ chấn động, một đạo giọng lãnh tức bay vút ra, nói: "Triệu Sơn, chuyện gì?"

Người áo đen Triệu Sơn trầm giọng nói: "Trần quốc Cửu Huyền môn dư nghiệt một trong Lục Trần, xuất hiện ——" Triệu Sơn tướng vừa rồi phát sinh sự tình, một cái chi tiết đều không có lọt mắt nói ra.

Mấy cái hô hấp về sau, giọng lãnh tức bên trong nhiều một chút tâm tình chấp chèn, nói: "Cái này tiểu tử, như vậy tùy tiện liền giết bản giáo nhiều như vậy uẩn linh sử giả, mặc dù mấy cái này, đều là phế vật, nhưng cũng không phải bình thường! Kẻ này trong thời gian ngắn, năng có như vậy lực lượng, hấn là đạt được không tầm thường cơ duyên truyền thừa, mười phần tám chín liền là Cửu Huyền môn truyền thừa tính tủy!"

"Đây quả thực là một cái đưa đến chúng ta trên tay, thiên đại công lao a! Bất quá cái này thiếu niên, vô cùng có khả năng đã chui vào Lương quốc cảnh nội, mặc dù Lương quốc phân đã, cùng chúng ta là người một nhà, nhưng cuối cùng Lục Trần sự tình không giống bình thường, chúng ta công lao vì cái gì muốn phân cho bọn hấn? Ta sẽ lập tức cho Lương quốc Thánh giáo đồng môn gửi đi một phần thông cáo, liền nói ta Triệu quốc truy tung một cái hung đồ, chui vào Lương quốc cảnh nội, chúng ta muốn quá cảnh đem cầm nã!"

"_____"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Hai trăm linh bảy, cường giả sắp tới, tiếp tục cường hóa (4 càng)

"Có thông cáo, hành động liền dễ dàng hơn!" Giọng lãnh tức nói tiếp.

Triệu Sơn liên tục gật đầu: "Đã chủ đại nhân nói đúng lắm."

Lúc này, giọng lãnh tức lại nói: "Việc này bản đã chủ đã thông tri Ngô phó đã chủ, hấn sẽ trước ngui một bước, tiến về Lương quốc, đến lúc đó các ngui tiên hậu giáp kích, phải tất yếu đem cái này tiểu gia hỏa cho bản đã chủ bắt lấy, bằng không, cũng không cản trở về gặp ta!"

Triệu Sơn vô cùng hưng phấn nói: "Đà chủ đại nhân yên tâm, có Ngô sư huynh bức này tu vi đột phá đến uẩn linh cực hạn cao thủ xuất thủ, cái này Lục Trần lại thế nào cao minh, cũng nhất định dễ như trở bàn tay!"

Theo sát lấy, giọng lãnh tức biến mất không còn tăm tích.

Triệu Sơn trên mặt quang hoa, một trùng điệp khuếch tán, cất cao giọng nói: "Tất cả huynh đệ nghe lệnh, ven đường dò xét tên kia hết thấy khí tức, phải tất yếu nắm chắc hấn hết thấy động tĩnh, đã nghe chưa?"

Tùng đạo nhấp nhô màu đen quang ảnh, cùng kêu lên đồng ý, bằng nhanh nhất tốc độ tiêu tán. Người áo đen ánh mắt chuyển động mấy lần, hừ lạnh một tiếng, cũng hướng phía phía trước lao nhanh mà đi.

.

Lục Trần cuồng bạo chạy vội, tốc độ không giảm. Hắc Liên giáo cái gì tính tình hấn nhất thanh nhị sở, đây chính là một đám vì đạt được mục đích không chọn thủ đoạn, không có chút nào ranh giới cuối cùng tồn tại. Tức chính là không có cảm ứng được nửa điểm khí tức của bọn hắn, nhưng là hấn tin tưởng, Hắc Liên giáo đám người này, tất nhiên sẽ điều động tu vi cao hơn, thực lực càng mạnh người tu luyện, tới mưu hại tính mạng của hắn.

Đến lúc này!

Lục Trần từ đã muốn cẩn thận, không cho đối phương thời cơ lợi dụng. Một mặt hành tẩu ở hiểm ác sơn linh bên trong, mượn nhờ sơn linh che giấu mình hành tích, một mặt chính là vì đánh giết càng thêm hưng hấn yêu vật, để cho mình tu vi cao hơn một tầng lầu, chỉ có có được càng càng cường hấn thực lực, mới có thể để cho mình đứng ở thế bất bại! Tại dạng này một cái tràn đầy ác Lãng thế giới bên trong, Lục Trần duy nhất có thể làm, liền là để cho mình trở nên càng mạnh.

Trong lúc nhất thời, nổi lòng bay tứ tung.

Lục Trần thân hình nhất thời, bằng vào đầy đủ hưng hấn linh thức, cùng không giống bình thường trực quan cảm giác, hướng phía phía trước hiểm ác núi rừng vọt lên đi qua.

Vừa mới tiến vào bên trong, toàn bộ núi rừng phảng phất giống như bị một thanh Cuồng Dao, điên cuồng chém vào, tại chỗ băng tán, núi đá bay loạn, cây rừng lật gãy, một đạo màu xanh quang ảnh, âm vang tiêu xạ ra. Lại là một cái giương cánh vượt qua hai trọng, giống như một đóa màu nâu xanh nùng vân yêu cảm, bay vọt ra!

Cái này yêu cảm tu vi thực lực, đã áp đảo uẩn linh sơ kỳ phía trên, liền là một cái uẩn linh trung kỳ cảnh giới tồn tại! Thân hình lên xuống bên trong, cuồng bạo thân hình chỉ là trong nháy mắt liền vọt tới Lục Trần trước người.

Cuồng bạo khí lăng xung kích, tứ phía bay lên. Lục Trần quần áo râu tóc, từng mảnh từng mảnh từng cây đứng đấy.

Cho dù đối phương tiêu xạ ra khí tức hết sức hưng hấn.

Chỉ là Lục Trần thực lực há lại bình thường, Uẩn Linh hậu kỳ cảnh giới người tu luyện, đều năng lấy tốc độ nhanh nhất tương đối phương trọng thương, thậm chí đánh giết, gì về phần từng cái có uẩn linh trung kỳ yêu binh? Thân hình không lùi, mãnh xông đi lên, cuồng bạo trên thân thể, oanh minh không ngừng Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, từng đạo oanh minh.

Hung tợn cùng yêu cảm lao xuống thân thể, hung hăng đụng vào nhau.

Hung man sóng xung kích, tại chỗ nổ tung.

Lục Trần thân thể không chỉ có chưa từng lui bước, sau đó hướng phía phía trước bước ra một bước, thừa dịp yêu cảm bị đánh lui thời điểm, chiếc đỉnh lớn màu xanh bị hấn ôm dõm ra, nghênh không hung hăng đập đi qua.

Ông!

Hư không không cảm được hoảng đãng.

Yêu cảm căn bản gánh không được, thân thể lớn như vậy, bị chiếc đỉnh lớn màu xanh đánh trúng, phảng phất giống như đạn pháo đồng dạng, hung hăng đập xuống đất.

Mặt đất bằng phẳng bị cái thăng này hung man thân thể, đụng tại chỗ băng liệt.

Kiu.

Một tiếng thê lương tiếng hét bên trong, yêu cảm đôi mắt bên trong tất cả đều về hoảng sợ, điểm điểm linh quang chuyển động, yêu cảm cuốn lên chồng chất Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, liền muốn trốn bán sống bán chết.

Lục Trần căn bản cũng không cho nó cơ hội này.

Lấy tốc độ nhanh hơn, vọt tới nửa không trung, Phục Giao Kiếm diễn hóa trùng điệp lãnh quang, oanh bắn đánh tới!

Phốc!

Yêu cảm hoàn toàn gánh không được, bị kiếm quang xuyên thấu lồng ngực, gắt gao dính tại trên thân.

Oanh!

Đỏ thắm máu tươi, từng đạo chảy xiết ra, yêu cảm liều mạng gãy đổ.

Đương lúc này, Lục Trần một bước vọt mạnh, song chưởng hung hăng một nhấc, cuồng bạo kiếm quang không kiêng nể gì cả tại yêu cảm trong thân thể vừa đi vừa về chuyển động, một cái hô hấp không đến, khí tức lộn xộn, đã là chết tại chỗ.

Theo sát lấy, một đạo vô cùng cuồng bạo Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh theo nó trên thân tiêu xạ ra!

Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang phi tốc chuyển động, một ngum đem nuốt sạch sẽ.

Ầm ầm, uẩn linh trung kỳ tinh khí luyện hóa năng lượng, chảy xiết trong thân thể, một nháy mắt về sau, Lục Trần tu vi, khoảng cách hái khí cửu trọng trung kỳ, lại một lần tiếp cận.

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, càng ngày càng sáng. Tiếp theo sinh ra từng sợi thần quang, tự lâm bẩm: "Nếu là lại đến hai cái năng lượng như vậy, ta nhất định có thể đột phá đến hái khí cửu trọng trung kỳ!"

Đây cũng là Lục Trần tu vi tích lũy quá dày.

Nếu như đổi thành cái khác thiên tài, được ngôi sao màu đen dạng này nghịch thiên chi vật, bức này uẩn linh trung kỳ năng lượng ăn hết về sau, không đem thân thể của bọn hắn no bạo, mới là quái sự.

Cũng chính là Lục Trần!

Lập tức, Lục Trần thân hình lác lác, tiếp tục tiến lên.

Nhoáng một cái mấy ngày đi qua.

Mấy cái trên thân vòng quanh âm lãnh chi khí, đôi mắt bên trong đều là về một môi áo đen nhân tài xem như tìm tới nơi này.

Mấy người lập tức tinh thần chấn động, đồng nói: "Rốt cuộc tìm được!"

"Nãi nãi, trên đường đi không biết nhiều ít huynh đệ lọt vào nơi này yêu vật độc thủ, rốt cuộc tìm được tung tích của hắn!"

"Nhất định phải giết hắn!" Nhiều người khàn giọng cuồng hống. Không phải có hắn, chỉ là bởi vì Lục Trần đi đường đi phi thường vắng vẻ cùng hiểm ác, căn bản chính là bọn hắn những người tu luyện tuyệt địa! Trên đường đi đụng phải cuồng bạo yêu thú là tiếp theo, bọn hắn sợ nhất liền là đụng phải yêu binh, cho dù bọn hắn lại thể nào cẩn thận, cuối cùng vẫn không ít người vẫn lạc tại nơi này.

Nói đến nơi này, một người trong đó bản năng giải khai trên lưng đạn tín hiệu.

Oanh!

Cuồng bạo khói lửa, phun ra đi!

Tức chính là cách xa mấy chục bên cạnh, cũng có thể rõ ràng nhìn thấy bên này phi đảng cột sáng.

Nhưng là mặt khác mấy người sắc mặt lại thay đổi: "Ta đi, người điên rồi!"

Bắn ra đạn tín hiệu vị này, một mặt mộng bức đáng vẽ, nói: "Có vấn đề gì sao?"

"Vấn đề? Vấn đề lớn!" Cầm đầu một tôn người áo đen đôi mắt bên trong tất cả đều là kinh hãi chi sắc, đạo, "Dạng này địa phương, nói không chừng liền ẩn giấu cái gì chúng ta không thấy được yêu vật, một khi đã quấy rầy đối phương, chúng ta mạng nhỏ còn cần hay không?"

"Đi mau!" Lại một người áo đen đôi mắt trung là về sợ hãi.

Nói cho cùng, bọn hắn bắt quá là một đám Thái Khí cảnh giới người tu luyện.

Ở đâu là Uẩn Linh cảnh giới yêu binh đối thủ?

Có lẽ là nghĩ cái gì đến cái gì, ngay tại một đám người tu luyện, sinh lòng dao động thời điểm, bên ngoài hơn mười trượng núi rừng, đột nhiên truyền đến một tiếng kinh thiên nổ hống, cuồng bạo hung hiểm, phô thiên cái địa bắn tới.

Ầm ầm!

Xa gần núi rừng, điện cuồng chấn động!

"Uẩn Linh cảnh giới yêu vật?"

"Trời ạ, xong!"

"Người không chỉ có đem mình hại chết, cũng đem chúng ta cũng hại chết a!" Một người áo đen tuyệt vọng nhìn xem, từ núi đá trong rừng bay vọt ra to lớn bóng đen.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: 208, ngàn chân quái trùng, đơn sơ cạm bẫy (5 càng)

"Mau trốn a!"

"Mạng ta xong rồi!" Mấy cái bắt quá là Thái Khí cảnh giới người áo đen một mặt tuyệt vọng nhìn xem, bóng đen càng ngày càng lớn, cuối cùng đem bọn hắn hoàn toàn thôn phệ.

Hư không bên trong, từng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, quanh quẩn không ngớt.

Sau một khắc, một đầu Uẩn Linh cảnh giới đại xà, nâng trĩu nặng bụng, chui vào phía trước một đầu sơn phong bên trong, không thấy tung tích.

Thật giống như chưa hề xuất hiện qua đồng dạng.

.

Một đầu hiểm ác trong sơn cốc.

Lục Trần ngẩng đầu tê mình, hung man lực lượng từ hắn trên thân bạo phát đi ra, ông ông tiếng rung, bốn phương tám hướng tỏa ra! Ở trước mặt của hắn, một đầu chiều cao đạt tới một trượng ngàn chân quái trùng, khàn giọng cuồng hồng, cuồng bạo cái đuôi, ba một tiếng, đón Lục Trần hung hăng cực lớn tới, cuồng bạo lực lượng một nháy mắt liền toàn bộ tỏa ra.

Lục Trần hừ lạnh một tiếng, như thiểm điện bàn tay, đột nhiên đuổi đi qua.

Một chương mãnh kích bên trong, oanh bắn tới cái đuôi, tại chỗ bị đánh đến ngã trở về.

Theo sát lấy!

Lục Trần hướng phía phía trước xông lên, kiếm quang bay là tả bộc phát. Từ ngàn chân quái trùng trên thân tiêu xạ ra lân phiến, bị kiếm quang quét bay ra ngoài, một nháy mắt về sau, Lục Trần đã ra hiện tại ngàn chân quái trùng trước người, cuồng bạo nắm đấm, ầm vang bạo kích xuống dưới.

Phốc một tiếng!

Đầu này ngàn chân quái trùng hiển lộ ra thịt trắng, bị Lục Trần một quyền oanh vỡ nát.

To như vậy một đầu tu vi đạt tới uẩn linh trung kỳ cảnh giới yêu trùng, đã chết. Một đạo từ ngàn chân quái trùng trên thân phun ra tinh khí triều dâng, bị Lục Trần một ngụm thôn phệ. Nóng nảy năng lượng cọ rửa phía dưới, Lục Trần trong thân thể, hù dọa từng đạo kỳ dị cảm giác.

Ở vào đột phá biên giới hái khí cửu trọng trung kỳ, một lần là xong, lập tức đột phá.

Lục Trần tinh thần chấn động mãnh liệt, cười ha hả: "Cửu trọng trung kỳ!"

"Hạ một bước, liền là cửu trọng hậu kỳ, cửu trọng đỉnh phong, sau đó —— liền là chân chính hái khí Đại viên mãn!" Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang tùy ý.

Ngay tại Lục Trần tương ngàn chân quái trùng thi thể thu lại thời điểm. Đám nghiêng bên trong một đạo khí tức âm lãnh, tiêu xạ tới. Lục Trần lông mày

phong giờ lên, thân hình chuyển động, nghiêng người tránh ra.

Chỉ thấy cuộn cuộn ánh mực, điên cuồng tiêu xạ tới, lại một cái ngàn chân quái trùng hiển hóa ra ngoài!

Bất quá cùng vừa rồi con kia ngàn chân quái trùng hung hãn tu vi tương đối, cái này rõ ràng yếu đi một chút, tức chính là yếu đi rất nhiều, cũng là uẩn linh sơ kỳ cực hạn tồn tại, thực lực vẫn là phi thường hung hãn.

Nhìn thấy nơi này, Lục Trần trong lòng ý niệm chuyển động, không đợi cái này ngàn chân quái trùng nhảy dựng lên, hung mãnh thân thể, nghiêng ép đi lên!

Cuồng bạo khí lăng một trùng điệp trấn áp, ngành sinh sinh tướng cái này ngàn chân quái trùng, gắt gao nhấn tại nguyên chỗ. Ngàn chân quái trùng, khàn giọng cuồng hồng, liều mạng muốn vọt lên đến, thế nhưng là Lục Trần lực lượng sao mà cường đại? Căn bản cũng không cho nó nửa điểm cơ hội.

Lúc này, Lục Trần trong nháy mắt một điểm, ngưng tụ thành một chùm sáng khí lăng, từ giữa ngón tay của hắn tản mạn khắp nơi ra, rơi vào ngàn chân quái trùng trên thân, ngàn chân quái trùng gãy dựa thân thể, lập tức cũng không nhúc nhích, lâm vào giả chết trạng thái.

Cái này Nhất Chỉ, Lục Trần phong bế nó sinh cơ, để nó rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Chợt Lục Trần lại tại bên cạnh, thiết trí mấy cái đơn sơ cấm chế, ngăn cách một chút thực lực nhỏ yếu yếu vật tới gần.

Làm xong những này, Lục Trần vỗ tay một cái, nở nụ cười: "Nếu như trong thời gian này nếu như không có càng mạnh yêu binh tới ăn hết đầu này ngàn chân quái trùng, lại hoặc là những cái kia truy tung ta người không có tìm đường chết đi động nó, vạn sự đều yên, nhưng là —— một khi động, tất nhiên sẽ cho các người khắc sâu kinh hi!" Nói đến nơi này, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang bỗng nhiên hừng hực.

Đây chính là một cái cực kỳ đơn sơ cấm bẫy.

Không có tham niệm tồn tại, không đi động nó liền không sao, một khi động nó, liền sẽ đưa nó từ giả chết trạng thái bùng tỉnh, sau đó ——

Lục Trần thở dài ra một hơi, thân hình tái khởi, từ nơi này biến mất.

Nhoáng một cái hai ngày đi qua, lại là một đám người áo đen vọt lên. Đám người một chút liền rơi vào nằm trên mặt đất cũng không nhúc nhích ngàn chân quái trùng, đôi mắt bên trong ánh sáng, điên cuồng tỏa ra, nói: "Trời ạ, Uẩn Linh cảnh giới yêu binh!"

"Cũng không biết sống hay chết!" Một người áo đen đôi mắt bên trong lóe ra tham lam quang hoa.

Cầm đầu một tôn Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, hừ lạnh một tiếng: "Quản nó chết sống, nhìn ta một đao hạ xuống, coi như nó là sống, cũng sẽ chết!"

Tôn này Uẩn Linh cảnh giới lúc nói chuyện, cái khác người áo đen bản năng ngậm miệng lại. Chỉ thấy Uẩn Linh cảnh giới người áo đen đôi mắt bên trong sáng ánh sáng, càng thêm hừng hực. Uẩn Linh cảnh giới yêu binh, không tâm thường đồ vật!

Hắn không kịp chờ đợi muốn tướng đầu này ngàn chân quái trùng chiếm lấy —— nghĩ đến nơi này, Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, trên người đao quang đột nhiên tỏa ra. Lăn lộn không nghĩ hàn quang, liên tục không ngừng ba động, Huru một tiếng đã, bạo chém đi tới.

Liên tiếp mấy ngày đi qua, cái này ngàn chân quái trùng đã sớm ở vào, tướng tính chưa tỉnh trạng thái!

Giờ phút này bị oanh bắn xuống tới đao quang ép một cái, từng đôi sinh trưởng ở trên lưng mắt kép, đột nhiên mở ra, lăm lăm ba động tình quang chỉ một cái lèch mắt liền nhìn thấy rơi xuống đao quang! Đầu này ngàn chân quái trùng có lẽ tại Lục Trần trước mặt lật không nổi ngọn sóng, nhưng là tại khác người tu luyện trước mặt liền chưa hẳn, liền tí như hiện tại —— ngang đương cái đuôi, ba một tiếng đánh trúng oanh bắn xuống tới đao quang!

Nhìn như hung ác đao quang, tại cái đuôi oanh kích dưới, tại chỗ vỡ nát.

Uẩn Linh cảnh giới người áo đen giật nảy mình, đôi mắt bên trong chấn kinh chi sắc, điên cuồng bạo phát đi ra, gầm thét một tiếng: "Đáng chết!"

Hung hãn lưỡi đao trực tiếp oanh bắn xuống đi, lại không nghĩ đầu này ngàn chân quái trùng phòng ngự, tương đương biến thái.

Uẩn Linh cảnh giới người áo đen oanh bắn xuống tới đao quang, ngành sinh sinh bị ngàn chân quái trùng trên người giáp xác, oanh vỡ nát.

Ông ông rung động thanh âm, tại chỗ bạo phát đi ra, người áo đen đã bị cỗ này khí lăng xông bay rớt ra ngoài! . Cái khác người áo đen đều sắc mặt đại kinh, vội vàng hấp tấp muốn chạy trốn. Thế nhưng là lại thế nào khả năng chạy thoát được bức này hung hãn quái trùng lòng bàn tay?

Không ngớt lời tê mình kêu thảm, cùng oanh bắn ra máu tươi bên trong, từng tôn người tu luyện nhao nhao tiêu vong! Chỉ còn lại tôn này Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, người này diện cơ run rẩy, cuồng bạo thân thể, liên tục không ngừng chấn động, điên cũng giống như hướng phía phía trước vọt lên đi! Chỉ là mới lao ra, ngàn chân quái trùng to lớn giác hút, đột nhiên mở ra, một sợi màu đen bụi mù oanh bắn đi ra.

Trực tiếp rơi vào Uẩn Linh cảnh giới người áo đen trên thân.

"Ta đi —— có độc, ta mệnh đừng vậy a!" Uẩn Linh cảnh giới người áo đen thần sắc tại chỗ biến sắc, đan điền bên trong chứa đựng linh khí, lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được vỡ vụn, thân thể lớn như vậy, oanh một tiếng, mới ngã xuống đất, toàn thân bủn rủn, thật là một điểm khí lực đều không có! Sau đó chỉ có thể tro mắt nhìn, ngàn chân quái trùng hung phấn xông lên, đem hắn từng ngậm ăn hết!

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn, một tiếng lại một tiếng tiêu xạ ra.

Rất nhanh cái này Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, sinh cơ kết thúc, đã chết tại chỗ. Ăn hết Uẩn Linh cảnh giới người áo đen, ngàn chân quái trùng phát ra một tiếng kịch liệt hơn gào thét, oanh một tiếng, xông vào phía trước trong rừng rậm, không thấy tung tích.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Hai trăm linh chín, khát máu kèn kèn, áo bào đen giết tới (1 càng)

Huru!

Hung hãn kiếm quang liên tục không ngừng bôn tẩu, Lục Trần thân hình phảng phất giống như thiểm điện, cùng trước người tấn công xuống tới, uẩn linh trung kỳ cảnh giới cực hạn thanh ma điều kịch đấu!

Một trùng điệp màu đen hỏa diễm, điên cuồng tiêu xạ, cùng Lục Trần oanh kích đi lên kiếm quang, mãnh liệt va chạm, hư không bên trong, kiếm quang hỏa diễm, liên tục không ngừng ba động, phương viên mấy trượng trong vòng, đã là hoàn toàn cháy khét.

Àm!

Thanh ma điều cuồng bạo cánh đột nhiên vỡ, một đạo từ màu đen hỏa diễm cấu trúc mà thành kiếm quang, oanh minh mà ra, một kiếm về sau, tướng Lục Trần kiếm quang dừng vỡ nát. Thanh ma điều mất thấy Lục Trần thân hình rút lui, tê mình một tiếng, kinh khủng ý vị, theo nó trên thân tỏa ra, thẳng đến Lục Trần mà tới.

Lục Trần trên mặt lộ ra một tia quý dị đáng tươi cười.

Hắn không sợ thanh ma điều tới gần, liền sợ thanh ma điều không tới gần!

Trước mặt cái này yêu cầm, thực lực cường đại là một cái phương diện, trọng yếu là, tốc độ quá nhanh, căn bản không cho Lục Trần cơ hội gần người.

Nhưng là hiện tại —— cơ hội tới!

Lục Trần mất thấy xung kích tới thanh ma điều, thân hình đột nhiên chấn động, chông chất ánh sao bao phủ phía dưới chiếc đỉnh lớn màu xanh, lập tức nổ tung.

Ông!

Thanh ma điều lớn như vậy móng vuốt, chộp vào từ Lục Trần trên thân biến hóa ra trên chiếc đỉnh lớn.

Đủ để khai sơn phá thạch móng vuốt, không chỉ có không thể đánh nát đại đỉnh, ngược lại bị phía trên chiếc đỉnh lớn phản chấn tới lực lượng, đưa nó phía trên móng vuốt mấy cây bèn nhọn móng tay, tại chỗ đứt đoạn.

Thanh ma điều trùng điệp đồng quang lấp lóe.

Tựa hồ cảm thấy nguy hiểm, cuồng bạo cánh, bỗng nhiên vỡ, nâng nó thân thể khổng lồ, phương hướng ngược tiêu xạ ra ngoài.

Lục Trần lại không cho hắn cơ hội này.

Chiếc đỉnh lớn màu xanh bị hắn một thanh cầm lấy ra, ông một tiếng, hung hăng nện ở thanh ma điều chưa đi xa trên thân thể.

Oanh!

Thanh ma điều cuồng bạo thân thể, bị cái này một lần cuồng bạo va chạm, oanh lẫn lộn không ngừng, phảng phất giống như động cơ cháy hồng chiến cơ, động lực hoàn toàn biến mất, đọng đầu vào trên mặt đất! Mặt đất bằng phẳng, bị gia hỏa này đọng tại chỗ nứt ra, trên mặt đất từng khối tảng đá, ngạnh sinh sinh bị đầu của nó, xẻng hướng phía bên cạnh bay đi.

Gia hỏa này cũng là cao minh, cho dù là đầu thất điên bát đảo, hoàn toàn mất khống chế, thế nhưng là thân thể nó bản năng vẫn là khu sử cánh khổng lồ, hung hăng trên mặt đất vỗ, vèo một tiếng, lại vọt lên.

Chỉ là nó không có cơ hội!

Lục Trần xông đi lên, cười ngồi ở nó trên thân, một quyền đánh nát đầu của nó.

Thanh ma điều tại chỗ chết!

Cuồng bạo tinh khí, tiêu xạ ra.

Lục Trần một ngụm thôn phệ.

Ngôi sao màu đen, Luyện Tinh pháp cùng một chỗ chấn động, cuồng bạo lực lượng dòng lũ, liên tục không ngừng chuyển động.

Lục Trần tu vi, trải qua cái này hơn một tháng, điên cuồng săn giết uẩn linh trung kỳ yêu vật, rốt cục đến hái khí thập trọng cực hạn trình độ! !

Khoảng cách chân chính hái khí Đại viên mãn, chỉ có cách xa một bước.

Ngay lúc này!

Lục Trần đột nhiên hù dọa một cổ rừng mình cảm giác, chỉ thấy bằng phẳng núi rừng, đột nhiên nổ tung! Một cổ hung hãn khí tức, quét ngang tới, núi rừng rung chuyển, khí cơ cuồng bạo.

Lục Trần tâm thần chấn động, càng là liền trên mặt đất thanh ma điều thi thể cũng không kịp thu thập, một thân chân khí, ngưng tụ tại trên thân, thân thể lớn như vậy, mặc kệ không để ý hướng phía trước núi rừng vọt lên đi.

Chạy vội ra ngoài thời điểm, khỏe mắt quét nhìn, rõ ràng nhìn thấy một cái phe phẩy từng cây huyết sắc sắt cánh huyết sắc kèn kèn, vọt ra!

Cái này huyết sắc kèn kèn trên thân chảy xiết ra kinh khủng khí lãng, đã đạt tới uẩn linh cực hạn, bạo phát đi ra khí tức, coi như cùng Hoàng Nguyên Cát bực này Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện tương đối, cũng chỉ là yếu đi mấy bậc mà thôi.

Lục Trần hải hùng khiếp vía, khí huyết nghịch hành, cái này rõ ràng liền là một cái cuồng bạo khát máu kèn kèn!

Ngay tại Lục Trần ánh mắt bắn đi qua thời điểm, cái này khát máu kèn kèn hai con ám con mắt màu đỏ, nâng lên nhìn thoáng qua Lục Trần, đôi mắt bên trong rõ ràng có từng sợi chuyển động tinh quang, tựa hồ mang theo một chút do dự, nhưng là rất nhanh nó liền bị thanh ma điều thi thể hấp dẫn, to lớn miệng mở, hung hăng rơi xuống, chỉ là một ngụm, liền đem thanh ma điều thi thể ăn hết non nửa.

Lục Trần diện cơ lại nhảy lên một chút, lại là may mắn, lại là khản trương.

May mắn chính là, gia hỏa này tựa hồ càng ưa thích ăn chết mất nhục thân, mà khản trương là, nó đối sống sinh linh cũng cảm thấy hứng thú vô cùng.

Chỉ bất quá cùng thanh ma điều thi thể tương đối, nó càng ưa thích cái sau mà thôi. Nhưng là Lục Trần nếu như lưu thêm một hồi, gia hỏa này tất nhiên sẽ mặc kệ không để ý xông lại, ăn hết Lục Trần!

Lục Trần thực lực cố nhiên cường hãn, nhưng cuối cùng chỉ có hái khí cửu trọng cực hạn tu vi, cùng đối phương tương đối, cách biệt quá xa, tranh đấu, tỷ số thắng cực thấp.

Cho nên chỉ có thể lui, lui càng xa càng tốt!

Một đường lao nhanh, hơn mười dặm đi qua, Lục Trần rơi vào trong một cái sơn cốc, thờ ra một cái thật dài, đang chuẩn bị hảo hảo chinh đồn thời điểm, lông mày phong đột nhiên giờ lên, chỉ thấy phía trước triền núi bên trên, đứng đầy một vòng trên thân hạ bao phủ một kiện rộng lớn hắc bào người áo đen!

Gia hỏa này giống như tới thật lâu, lại hình như đột nhiên xuất hiện.

Nếu không phải Lục Trần khỏe mắt liếc qua vừa vặn bắt được hắc, cơ hồ đều không có phát hiện.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần tâm nhắc lên! Dù là hắc cùng người áo đen cách mười trượng hư không, nhưng là đối phương trên thân tiêu xạ ra sâm lạnh khí hơi thở, vẫn như cũ mười phần cuồng bạo bày biện ra tới.

Một cổ gần như đè nén cảm giác bạo phát đi ra!

Lục Trần dù là thân hình mới ổn định lại, cũng là mặc kệ không để ý nhảy dựng lên.

Cái này áo bào đen rất lợi hại, một thân lạnh thấu xương màu đen khí tức, so Lục Trần thấy qua tất cả Ngưng Đan trở xuống người tu luyện đều mạnh hơn!

Đây là một tôn, uẩn linh cực hạn người tu luyện.

Từ đối phương trang phục, Lục Trần một chút liền nhận ra, tuyệt đối là Hắc Liên giáo người. Thật không nghĩ tới, cuối cùng vẫn là bị đối phương tìm được, bất quá Lục Trần không có gì lạ, đối phương tìm không thấy hẳn mới là kỳ quái nhất, mà lại cũng sẽ không có chút nào e ngại. Đối phương cố nhiên mạnh, nhưng là muốn giết hắn, không có như vậy dễ dàng, mà lại Lục Trần tâm tư chấn động, đã nghĩ đến một đầu xua hổ nuốt sói, họa thủy đồng dẫn kẻ sách!

Vừa rồi con kia khát máu kèn kèn như vậy hung hãn, cho Lục Trần cảm giác, không chút nào tại cái này Hắc Liên giáo người áo đen phía dưới.

Lục Trần nổi lòng chuyển động.

Nếu như tướng hai người này dẫn tới một cái địa phương, tất nhiên sẽ bộc phát một trận kinh thiên động địa chiến đấu, nếu là có cơ hội lời nói, nói không chừng còn có thể từ đó mưu lợi bất chính!

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, lóe lên.

Đương nhiên chủ yếu điều kiện, liền là thoát khỏi áo bào đen —— Lục Trần quanh thân tinh quang sáng chói, thân thể lớn như vậy, phảng phất giống như không chế trùng điệp tinh quang, một nháy mắt về sau, đã từ trong sơn cốc liền xông ra ngoài.

Áo bào đen một bước đáp không, tướng hai người khoảng cách, từ mười trượng rút ngắn đến không đủ năm trượng, hai con âm trầm đôi mắt bên trong lóe ra trùng điệp hàn quang, thâm trầm nở nụ cười: "Úc? Còn muốn giãy dụa? Không thể không nói, ngươi cái này thiếu niên thật sự là yêu nghiệt a! Thủ đoạn hung tàn không nói, còn hết lần này tới lần khác xảo trá như hồ, trên đường đi âm toán ta Thánh giáo nhiều ít huynh đệ? Kém chút liền bị ngươi cho chạy trốn, bất quá mặc cho ngươi có được viễn siêu cùng thể hệ thực lực, ngươi vẫn như cũ chỉ là hái tử, tại Ngô mộ trong mắt, liền cận kề cũng không tính là, cái này một lần, Ngô mộ thể tất sẽ đem ngươi bóc lột hết sức trần áp!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Hai trăm mười, không đường có thể trốn! ? (2 càng)

Áo bào đen lời còn chưa dứt, phát tay giờ lên, một đạo oanh minh ra chưởng lực, đã lao nhanh ra, cách không đến năm trượng hư không, thẳng đến Lục Trần mà đến!

Hung hãn sóng xung kích, chấn động hư không, một cái hô hấp không đến, đã là oanh minh đến Lục Trần sau lưng. Từng tia từng sợi lực lượng liên tục không ngừng cọ rửa, tướng Lục Trần phía sau lưng quần áo, từng mảnh nhỏ quấy đến bay tán loạn, tại chỗ nổ tung vỡ nát không biết nhiều ít, lộ ra bên trong một thân vô cùng điều luyện, tản ra kinh khủng ánh sao quang mang nhục thân.

Áo bào đen ha ha cười như điên: "Tiểu tử, cái này một lần, ngươi chú định không đường có thể trốn!"

"Roi xuống Ngô mộ trong tay, ngươi trừ bỏ bị trần áp, liền không có những đường ra khác!" Áo bào đen tựa hồ nhìn thấy Lục Trần bị hắn một chưởng trần áp trên đất tình huống, đôi mắt bên trong vui mừng, điên cuồng nở rộ! Không phải hắn cuồng vọng, mà là giống hắn loại này tu vi người tu luyện, liền có hung ác như thể hung hãn thực lực! Bình thường Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, ở trước mặt bọn họ hoàn toàn không đáng chú ý, huống chi một tôn nho nhỏ Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cho dù tôn này Thái Khí cảnh giới người tu luyện, cường hoành có chút không hợp thói thường, hắn vẫn như cũ cho rằng như vậy —— khi chênh lệch đạt tới trình độ nhất định về sau, dù cho là đối thủ lực lượng biến đổi hóa chất biến có được thực lực, vẫn như cũ không thể san bằng giữa hai bên thực lực chênh lệch.

Áo bào đen đôi mắt bên trong lãnh quang bạo phát đi ra.

Thân là người trong cuộc Lục Trần, thân thể căng cứng tới cực điểm, nghìn cân treo sợi tóc tế, tinh quang từ từ chiếc đỉnh lớn màu xanh, ông một tiếng nhảy ra ngoài, cuồng bạo đại đỉnh phảng phất giống như một tầng ánh sao biên Tinh Quang chi giáp, bao phủ chung quanh thân thể! Dạng này một màn, cùng ngày đó Bách Lý gia trăm dặm phong, một chưởng oanh kích Lục Trần, dẫn ra khí tượng đồng dạng.

Chỉ là cùng ngày khác biệt, Lục Trần thực lực càng mạnh. Mà hắc bào thực lực, cũng so trăm dặm phong hung hãn không phải một chút điểm

Ông!

Áo bào đen cuồng bạo chưởng lực, rơi vào tầng này phảng phất giống như tinh quang biên chế giáp trụ phía trên. Chồng chất tinh quang, thật giống như

gặp bại lộ nghiêng ép trang giấy, một nháy mắt về sau, đã áp súc đến không tới tay chỉ dày giấy.

Mà nghiêng ép đến trình độ này, vừa lúc cũng đến cực hạn, oanh một tiếng, bao phủ Lục Trần quanh thân tinh quang, âm vang băng liệt, bên trong chiếc đỉnh lớn màu xanh một nháy mắt về sau, nổ chia năm xẻ bảy, ánh sao đầy trời tính cả Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, điên cuồng lan tràn. Ông ông ba động thanh âm, bạo liệt ra, trong đó một đạo thân hình vèo một tiếng hướng phía phía trước liền xông ra ngoài, chính là Lục Trần.

Mà lại bạo phát đi ra tốc độ, không chỉ có không chậm, mà lại phi thường mau lẹ.

Hô một tiếng, mượn nhờ cổ này oanh mình ra khí lãng, đã từ trong sơn cốc liền xông ra ngoài.

Áo bào đen ngậy ngăn cả người, táo bạo cảm xúc hung hãn tột đỉnh, cuồng hồng không ngừng: "Tốt người cái giáo hoạt hồ ly, nhục thân như vậy hung hãn! Bất quá cái này lại tính cái gì, tại Ngộ mô tuyệt đối thực lực trước mặt, nhìn người có thể kiên trì đến lúc nào ——" bay là tả màu đen ba quang, không kiêng nể gì cả bộc phát, áo bào đen hai chân rơi trên mặt đất, lại nhảy dựng lên.

Vèo một tiếng, thẳng đến Lục Trần!

Oanh mình không ngừng lực lượng, lại lần nữa cần quét bát phương hư không. Hai người khoảng cách, từ năm trượng lập tức kéo đến hai mươi trượng, nhưng rất nhanh lại từ hai mươi trượng kéo lại mười lăm trượng, mà lại càng ngày càng gần.

.

Lục Trần nội tức khuấy động, một ngưng nghịch hành ra máu tươi, từ hân khoe miệng tiêu xạ ra, tự lắm lắm không ngừng: "Không hổ là uẩn linh cực hạn người tu luyện, phần này thực lực, coi là thật không giống bình thường! Nếu ta vẫn là Viên mãn cấp bậc nhục thân, cô nhiên một kích này giết không được ta, nhưng tuyệt đối có thể để cho ta rơi trên mặt đất, tựa như ngày đó đối mặt trăm dặm phong lão thất phu kia đồng dạng, mặc cho đối phương làm thịt!"

"Cũng may lão thiên gia chiếu cố, hôm nay ta, thực lực so ngày đó mạnh mẽ đâu chỉ mấy lần?"

"Gia hỏa này muốn đem ta lưu lại, si tâm vọng tưởng thôi!"

"Chờ một chút, ta sẽ cho người an bài một cái đầy đủ để người ngạc nhiên đối thủ!" Nghĩ đến nơi này, Lục Trần trong lòng lãnh ý tràn lan, cười lạnh không ngừng.

Oanh, một ngưng chân khí điên cuồng vận chuyển, tướng trong thân thể ngược dòng mà trừ khí huyết, ép xuống! Toàn thân hạ cuồng bạo chân khí, điên cuồng thiêu đốt, chạy vọt tốc độ đột nhiên tăng nhanh. Cả người phảng phất giống như một đầu oanh Toái Hư trống không mũi khoan, không gian lực cản không thể ngăn cản.

Chính lúc này, áo bào đen lại đuổi theo, hung man lực lượng, liên tục không ngừng ba động: "Hỗn trưởng tiểu tử —— để người trốn!"

Một tay bộc phát, một thanh lãnh quang chuyển động kiếm quang, đột nhiên chấn động, mũi kiếm chỉ hướng Lục Trần thời điểm, hư một tiếng, đã tiêu xạ đến Lục Trần sau lưng. Lần này tỏa ra sóng xung kích, so vừa rồi mạnh hơn. Nhìn ra được, cái thẳng này đã bị Lục Trần triệt để chọc giận, trực tiếp bộc phát tự thân mạnh nhất lực lượng.

Lục Trần tâm, mát tới cực điểm.

"Đây chính là Uẩn Linh cảnh giới cường giả chân chính lực lượng, trăm dặm phong chỉ lưu, cho hân xách giày cũng không xứng!" Lục Trần năng cảm giác từ đối phương trên thân tỏa ra cuồng bạo sát khí, nhưng là kia lại như thế nào? Đối mặt bên trong hàn quang điên cuồng chuyển động!

Đối phương muốn bắt hân, liền lệch không cho đối Phương Như ý.

Giấu uẩn ngực bụng bên trong bất khuất chí ý, điên cuồng bạo phát đi ra.

Oanh một tiếng, chiếc đỉnh lớn màu xanh bị hân một thanh túm ra, đón hậu phương hư không, hung hăng đập đi, cùng đối phương oanh kích tới kiếm quang đụng vào nhau, dù là hung mãnh dị thường đại đỉnh, tại kiếm quang trước mặt, yếu ớt thật giống như một trang giấy, tại chỗ bị cắt vỡ nát.

Áo bào đen ha ha cười như điên: "Cùng ta đấu, tiểu tử người quá non! Thức thời, ngoan ngoãn quỳ trên mặt đất, Ngộ mô cam đoan sẽ không để cho người chịu đựng quá nhiều tra tấn."

Ông!

Tiếp tục oanh mình đi xuống kiếm quang, cần quét hết thấy hư ảo, cùng Lục Trần khoảng cách, từ một trượng, giảm bớt đến không đủ nửa trượng.

Mắt thấy liền muốn mạnh mẽ đâm tới rơi vào Lục Trần trên người thời điểm, Lục Trần kêu to một tiếng, Phục Giao Kiếm bị hân một thanh cầm tại trong tay, đón oanh bắn tới kiếm quang hung hăng đâm đi.

Leng keng!

Réo rất kim thiết giao kích thanh âm, tại chỗ nổ tung.

Hai đạo kiếm quang, tầng tầng vỡ vụn. Cuối cùng Lục Trần mũi kiếm, vẫn là phí sức không ra, biến hóa ra kiếm quang hoàn toàn tan vỡ, mũi kiếm tuôn ra từng cái từng cái vết rạn, kếm chút đứt đoạn.

Mà đối phương oanh bắn xuống tới kiếm quang, không nửa phần ngăn cản, đâm vào Lục Trần trên lưng.

Leng keng!

Chông chất tinh quang một nháy mắt đánh nổ.

Lục Trần cảm thấy phảng phất giống như bị người từ phía sau đạp một cước, thân bất do kỷ hướng phía phía trước độn đi. Chính diện một góc che trời cự mộc, bị hấn cuồng bạo thân thể, ép thành phần vụn.

Ầm!

Lục Trần chính diện mới ngã xuống đất, vẫn như cũ chưa từng tiêu tán lực lượng, thuận lớp da hấn, bốn phương tám hướng khuếch tán. Phương viên hai trượng trong vòng, lít nha lít nhít, mạng nhện đồng dạng đường vân, lập loè ra.

Lục Trần nội tâm bên trong, suy nghĩ bay tán loạn. Lại lần nữa cảm thán, chân chính uẩn linh cực hạn người tu luyện, lực công kích, quả nhiên là hung hãn!

Lần này xung kích, nếu không phải Lục Trần nhục thân đạt tới một loại có thể xưng kinh khủng cường độ, cơ hồ đều muốn bị đối phương kiếm quang xé nát! Chỉ thấy phía sau lưng bị kiếm quang đánh trúng địa phương, chông chất ánh sao lấp lóe không ngừng, ngoại trừ một đạo thật sâu dấu vết, không còn gì khác —— càng là liền một đường vết rách đều không có để lại!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Hai trăm một mươi một, giả bộ không địch lại, quyền quyền đến thịt (3 càng)

Bất quá Lục Trần trên thân thể mặc dù không có rõ ràng vết thương!

Nhưng là màng da phía dưới huyết nhục tạng khí, cùng gân cốt, không thể ức chế bắn ra từng đầu vết rạn. Đau đớn kịch liệt, lít nha lít nhít, từ trên xuống dưới, lưu chuyển toàn thân. Lục Trần nội tức, không thể nghịch chuyển hỗn loạn! Nhưng là đây hết thấy, Lục Trần chết cấn cương nha, không nói tiếng nào nhẫn thụ lấy. Ngay lúc này, áo bào đen nặng nề thân thể, oanh một tiếng rơi trên mặt đất, cuồng bạo sóng xung kích, oanh mặt đất, nổ tung một cái to lớn cái hố.

Chỉ thấy tôn này uẩn linh cực hạn người tu luyện, nhìn xem nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích Lục Trần, diện cơ có chút nhảy lên mấy lần, đôi mắt bên trong ghen ghét chi sắc, không thể ức chế bộc phát: "Cái này đáng chết tiểu hỗn đản, nhục thân thể mà như vậy hung hãn! Ngộ mỗi một kiếm, cũng không thể đánh nát lớp da hấn, cuối cùng là làm sao làm được?"

Nói đến nơi này, gia hỏa này đôi mắt bên trong sóng ánh sáng, càng ngày càng sáng!

Trên mặt tách ra một đóa quỷ dị đáng tươi cười: "Bất quá cái này tiểu tử hiện tại chính là ta trong tay dê đội làm thịt, muốn cái gì không có! Cố gắng, Ngộ mỗi thành tựu Ngưng Đan cơ duyên, ngay tại cái này tiểu tử trên thân."

Cũng không phải hấn hoài nghi Lục Trần giờ trò quỷ.

Mà là hấn đối với mình mười phần tự tin, oanh bắn ra kia một kiếm, liền xem như uẩn linh đỉnh phong cảnh giới người tu luyện, cũng sẽ bị tại chỗ gạt bỏ, huống chi Lục Trần.

Cho dù Lục Trần nhục thân cường hãn làm cho người ghen ghét!

Nhưng là hấn vẫn như cũ cho rằng, trước mặt cái này Lục Trần mặc dù chưa chết, nhưng tuyệt đối đã mất đi sức chiến đấu.

Nghĩ đến nơi này, áo bào đen thân hình lác lư, một chưởng hướng phía Lục Trần bắt đi.

Đương nhiên hắn cũng lưu lại một cái tâm!

Nhưng khi bàn tay của hắn, rơi vào Lục Trần trên thân, mà đối phương không có phản ứng chút nào về sau, áo bào đen nội tâm bên trong phòng bị, lập tức lỏng xuống, ha ha cười như điên: "Tiểu hồn đản, lần này xem ngươi còn thể nào trốn!"

Lại không nghĩ hắn câu nói này nói ra được thời điểm!

Lục Trần trên thân đột nhiên nở rộ từng đạo hùng lực kiếm quang, ông một tiếng, gần khoảng cách bộc phát.

Áo bào đen hai tròng mắt trùng, một ngụm ác khí, ngưng tụ tại ngực, ngực bụng bên trong găm thét đã bộc phát, cuồng hồng: "Hồn trưởng đồ vật, ngươi dám đùa ta! Lão tử diệt ngươi!"

Ong ong, chồng chất màu đen gọn sóng, từ hắn trên thân bạo phát đi ra.

Nghìn cân treo sợi tóc tế, ngăn tại trước người, ngăn cản Lục Trần công kích. Phan phan phan bạo liệt thanh âm, lập tức nổ tung. Đầy trời trên dưới, chảy xiết xuống tới kiếm quang, bị màu đen gọn sóng ngăn cản lại tới. Lúc trước mềm nhũn Lục Trần, đột nhiên nở rộ không phải bình thường ý vị, thừa cơ hội này, hai vạn chín ngàn cân lực lượng, thuận hai tay, phảng phất giống như như đạn pháo phun ra!

Phan phan phan, liên tục mãnh quyền oanh kích xuống dưới.

Áo bào đen trước người màu đen gọn sóng, phảng phất giống như trong mưa lác lác lá sen, một lần lại một lần kịch liệt sóng gió nổi lên.

Cuối cùng vẫn là gánh không được Lục Trần tinh quang bao khóa phía dưới cuồng bạo lực quyền oanh kích, phan một tiếng, tại chỗ nổ tung. Theo sát lấy, Lục Trần nắm đấm, tại áo bào đen kinh hãi ánh mắt nhìn soi mói, xuyên thấu phòng ngự của hắn, hung hăng rơi vào trên lồng ngực của hắn.

Hung man lực lượng quét ngang ra ngoài, dù là áo bào đen tu vi, không giống bình thường. Cũng bị Lục Trần một quyền oanh bay rớt ra ngoài, một ngụm đỏ thẫm máu tươi, từ trong mồm phun ra.

Trên mặt khăn che mặt, tại chỗ nổ tung, lộ ra một trương hết sức mặt âm trầm. Hiện tại gương mặt này, điên cuồng run rẩy, giấu uẩn không ngừng lửa giận, điên cuồng thiêu đốt: "Lão tử muốn giết ngươi a!"

Mà Lục Trần oanh ra dạng này một kích, cũng không kéo dài tiến công! Bất kể nói thế nào, áo bào đen đều là uẩn linh cảnh giới cực hạn người tu luyện, xuất thân Hắc Liên giáo, thực lực không giống bình thường, nếu không phải đến chân chính tuyệt cảnh, không biết dùng tính mạng của mình đi liều.

Lục Trần làm như vậy, bất quá là vì cho mình thắng được thời gian mà thôi!

Thừa cơ hội này, thân hình nhất thời, kéo dài không dứt lực lượng, từ hắn trên thân bạo phát đi ra, một khắc cũng không dám thư giãn hướng phía trước vọt lên đi. Cuồng bạo thân hình bốn đầu bên trong, từng đầu bị thân thể của hắn kéo ra tới hư không gọn sóng, không ngừng chuyển động.

Một nháy mắt, Lục Trần cùng hắc bào khoảng cách, từ ba trượng, kéo xuống mười trượng, lại từ mười trượng kéo xuống hai mươi trượng, mắt thấy đã rơi vào phía trước phía trên dãy núi!

Cùng lúc đó, hắc bào hai chân mới xem như rơi trên mặt đất. Kéo dài vô tận lực lượng, thuận hai chân của hắn, oanh bắn ra, tướng mặt đất bằng phẳng, găm nát bấy.

Vừa mới rơi trên mặt đất, áo bào đen liền nghĩ đuổi theo.

Thế nhưng là thân hình mới động, ngực kịch liệt đau đớn đã nổ tung.

Áo bào đen lông mày phong nhú một cái, tức giận đến kêu lên một tiếng, đang muốn vận chuyển lại khí lẫm, tại chỗ đánh tan, hít một hơi thật sâu, mới xem như tướng trong lòng kinh lược cảm xúc ép xuống, giọng trầm hận nói: "Đau quá a! Chỉ là Thái Khí cảnh giới người tu luyện, có thể để cho ta cảm giác được đau đớn kịch liệt, ngươi xem như người thứ nhất! Nhưng là ngươi chọc giận ta! Chờ xem, chỉ cần bắt được ngươi, lão tử nếu không đưa ngươi hung hăng tra tấn một phen, lão tử liền không họ Ngô, liền không xứng là Triệu quốc Thánh giáo phân đà Phó đà chủ a!"

Cho đến lúc này.

Áo bào đen ngực bụng bên trong nghịch hành khí huyết, mới xem như bị hắn ép xuống!

Mà hiện tại, Lục Trần đã từ trước mắt của hắn biến mất.

Bất quá hắn lại năng rõ ràng cảm ứng được Lục Trần khí tức.

Hắc bào trên mặt lộ ra một vòng vặn vẹo đáng tươi cười: "Lại có thể chạy đi nơi đâu?"

Oanh!

Áo bào đen lửa giận đốt cháy thân thể, xông bay lên, chân đạp hư không, mạnh mẽ đâm tới hướng phía trước vọt lên đi! Một đi ngang qua đến,

phạm là ngăn cản hấn tồn tại, không một không bị hấn đụng vỡ nát.

Chỉ thấy cuồng bạo bụi mù sóng dữ, bốn phương tám hướng bay tứ tung!

Bầu trời đã là hoàn toàn cháy khét, áo bào đen những nơi đi qua, phảng phất giống như bị châu chấu gặm ăn, một mảnh hỗn độn, lộn xộn đến cực điểm.

Lục Trần mồ hôi trên trán, đã chảy xuôi xuống tới.

Ánh mắt bay lên, nhìn thẳng phía trước! Chỉ thấy hư không mênh mông, nơi đó có khát máu kèn kèn hạ lạc? Nếu như không có khát máu kèn kèn hạ lạc, lại lên đi đâu, thì triển xua hồ nuốt sói, họa thủy đông dẫn kẻ sách? Cùng áo bào đen giao phong ngăn ngại, để Lục Trần khắc sâu cảm nhận được, dù là mình đột phá hải khí thập trọng, cùng đối phương chênh lệch, vẫn như cũ không nhỏ, cuối cùng vẫn là kém một cái to lớn cảnh giới! Người này mặc dù không phải Ngưng Đan, nhưng là bạo phát đi ra lực lượng lại là vô cùng hung hãn, chớ nói hấn dạng này, liền xem như ngày đó kém chút xử lý Lục Trần trăm dặm phong cũng hoàn toàn không phải hấn đối thủ.

Đây chính là chân chính tinh anh người tu luyện!

Trăm dặm phong, chỉ là lão hủ mà thôi.

Đương lúc này, Lục Trần khoe mắt quét nhìn hướng phía đằng sau quên đi, chỉ thấy từng đầu Hoàng Long cũng vậy bụi mù chi khí, tùy ý bay lên, mặc dù không nhìn thấy hắc bào thân ảnh, thế nhưng là gia hỏa này hung ác nham hiểm tiếng cười, đã bạo phát đi ra: "Lục Trần, ngươi năng chạy trốn nơi đâu đâu! Ta đã nhìn thấy ngươi, dừng lại! Nghe được không có!"

Lục Trần trên thân tiêu xạ ra mồ hôi, càng thấy hùng hực.

Giọt giọt, hợp thành từng đầu dòng nước, từ hấn trên thân chảy ra tới. Bỗng nhiên một tiếng hét lên, đan điền bên trong chứa đựng chân khí, điên cuồng thiêu đốt, tốc độ tái khởi, trong mắt hàn quang tùy ý lưu chuyển: "Khát máu kèn kèn, tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng a, mau ra đây đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 212: Hai trăm mười hai, kèn kèn lại xuất hiện, họa thủy đông dẫn (4 càng)

Đương lúc này, Lục Trần trong lòng ngoan lệ chi khí sinh sôi ra, Phục Giao Kiếm ra hiện tại trong tay, đón cánh tay của mình, một kiếm đâm đi. Lại không nghĩ mũi kiếm rơi vào trên cánh tay, chỉ là tóe lên điểm điểm tinh quang, đối với màng da, không có nửa điểm tổn thương.

Lục Trần không biết là nên cười, hay nên khóc!

Hấn liền là muốn, đâm rách màng da, tàn mất ra huyết khí, hấp dẫn khát máu kèn kèn. Có huyết khí, lấy khát máu kèn kèn kia hung ác khí tức, còn không lao ra? Thế nhưng là ai có thể nghĩ, tự thân màng da trình độ cứng cáp, để hấn có chút bất đắc dĩ! Đương lúc này, linh thức chuyển động, đi đầu tán đi quay chung quanh tại trên cánh tay tinh quang, mũi kiếm lần nữa rơi xuống! Ông ông ba động thanh âm, ùn ùn kéo đến.

Phốc!

Một kiếm oanh kích xuống dưới, mặc dù gặp được rất mạnh lực cản, cuối cùng vẫn là đâm rách màng da.

Đỏ thắm máu tươi, vèo một tiếng tiêu xạ ra!

Trong lúc nhất thời, nồng đậm khí huyết chi khí, bay ra tại hư không bên trong.

Cùng lúc đó, Lục Trần bước chân không có dừng chút nào trệ, liên tục tại hư không bên trong, không ngừng dặm chân, nhoáng một cái mấy trượng đi qua, lại nhoáng một cái, đã tại bên ngoài hơn mười trượng.

Kể từ đó, tàn mạn khắp nơi ra khí huyết chi khí, càng thấy hùng hực một chút.

Ngay lúc này, áo bào đen oanh minh lên khí lẫm, lại lần nữa bạo phát đi ra: "Cạc cạc, tiểu hổn đàn, nguoi không chỗ có thể trốn! Cho ta nằm xuống!" Mười trượng bên ngoài, một gốc mấy người ôm hết che trời cỏ mọc, lên tiếng bạo liệt, cuộn cuộn mảnh gỗ vụn tùy ý bay tứ tung bên trong, áo bào đen bỗng nhiên vọt ra, phát tay đón hư không một điểm.

Đen bóng kiếm quang đã tiêu xạ ra, mười trượng khoảng cách, khoảnh khắc mà tới, giáng lâm đến Lục Trần trên lưng.

Âm hàn khí tức, nồng đậm tới cực điểm. Lục Trần khí tức trên thân, lập tức bị áp chế! Tuân trên thân dưới, oanh minh ra chiếc đỉnh lớn màu xanh, vèo một tiếng nằm ngang ở sau lưng.

Khát máu kèn kèn chậm chạp chưa từng xuất hiện!

Loại tình huống này, Lục Trần chỉ có thể dựa vào chính mình.

Ầm ầm, cuồng bạo chiếc đỉnh lớn màu xanh bị đối phương lao nhanh kiếm quang, oanh tại chỗ vỡ vụn.

Đây chính là tuyệt đối lực lượng!

Lưu chuyển không chừng tình quang, theo sát lấy bạo phát đi ra.

Nhưng là vẫn tại dạng này một cổ kiếm quang phía dưới, bị oanh vỡ nát.

Lập tức về sau, oanh minh ra kiếm quang, không có một điểm trở ngại rơi vào Lục Trần ngực bụng bên trên.

Cuồng bạo lực lượng vọt mạnh tới.

Lục Trần thân thể, hung hăng chấn động, lớn như vậy một cái người, phảng phất giống như một cái bị ném ra phá bao tải, oanh một tiếng, đập xuống đất, trên mặt đất nham thạch cùng với khác tán toái mảnh vật, vừa đôi mắt không đến, hết thấy tuyên cáo vỡ nát.

Phốc!

Lục Trần khí huyết ngược dòng.

Kém một điểm, lại là phun ra một ngụm máu tươi.

Chỉ thấy hư không hung hăng kích động, áo bào đen cuồng bạo thân thể, xuất hiện đến khoảng cách Lục Trần không đến xa nửa trượng địa phương, u lẫm trong ánh mắt, tích chứa lửa giận, nóng bỏng thiêu đốt. Áo bào đen mặt mũi vụn vụn, trực diện Lục Trần, thâm trầm nở nụ cười: "Hổn trưởng đồ vật, nguoi không phải rất có thể chạy sao, lại chạy một cái thử một chút?"

"Nhìn Ngô mỗ không chính chết nguoi!" Áo bào đen trên mặt điên cuồng, không còn che giấu. Bởi vì Lục Trần ba phen mấy bận từ công kích của hán phía dưới đào tẩu, để hán tâm thần nhận lấy cực lớn kích thích, tâm tính đã mất cân bằng!

Nói đến nơi này, áo bào đen lật lên trong ánh mắt, từng sợi hàn quang lấp lóe: "Bất quá nguoi có thể yên tâm, ta sẽ không giết nguoi, bản giáo, có người muốn mệnh của nguoi! Đương nhiên, trước lúc này ——"

Đột nhiên, áo bào đen ngẩng đầu hướng phía bầu trời nhìn đi, trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc.

Mà Lục Trần lại là một mặt kinh hi, hán hết sức cường hãn linh thức, rõ ràng đã cảm giác được, một cổ kinh khủng dị thường, mà lại mười phần khí tức quen thuộc, chính lấy gần như cuồng bạo tốc độ, oanh bắn tới!

Vừa lúc bắt đầu, còn rất xa. Nhưng là một cái hô hấp không đến, đã đi vào mười trượng bên ngoài.

Theo sát lấy, Lục Trần hậu phương, áo bào đen chính diện núi rừng, phanh một tiếng nổ tung, một cái to lớn huyết sắc thân ảnh vọt mạnh ra.

Kêu một tiếng, vô cùng thô lương tiếng kêu to, vang vọng bầu trời.

Khát máu kèn kèn, rốt cục xuất hiện! Chỉ thấy cái này tuân trên thân dưới, lập loè nồng đậm huyết sắc sóng ánh sáng yêu cảm, hai con ám con mắt màu đỏ, trước tiên, rơi vào Lục Trần trên thân, rất nhanh liền từ Lục Trần trên thân chuyển đi, rơi vào hắc bào trên thân. Cuồng bạo khát máu chi khí, điên cuồng tỏa ra, tuân trên thân dưới, nghìn vạn đạo hung mãnh huyết sắc sóng ánh sáng, oanh bắn ra.

Lít nha lít nhít, phảng phất giống như vô số đạo lao nhanh tinh hồng viên đạn.

Hư không bên trong cháy bỏng chi khí, tùy ý bay tứ tung.

"Từ đâu tới khát máu kèn kèn?" Áo bào đen trừng lên tới hai con trong con mắt, đã bị chấn kinh hoàn toàn bỏ sung, đối mặt cái này phô thiên cái địa oanh bắn tới tinh màu đỏ sóng xung kích.

Hắc bào diện cơ điên cuồng nhảy lên!

Gào thét một tiếng, quanh thân kiếm quang lưu chuyển không chừng.

Đỉnh đỉnh đang đang, đầy trời trên dưới, đều là oanh bắn chày xiết ra khí lãng. Một nháy mắt về sau, áo bào đen tướng khát máu kèn kèn oanh bắn ra công kích, đều hóa giải, gân xanh trên trán cuồn cuộn nhảy lên, ánh mắt lần nữa hướng về Lục Trần vừa rồi nằm xuống địa phương thời điểm, đã thấy Lục Trần đã sớm cuộn cuộn lấy, ném tới ba trượng bên ngoài đi.

Áo bào đen ngực bụng bên trong lửa giận, điên cuồng bộc phát, đầu đầy râu tóc màu đen, oanh một tiếng, nhao nhao đứng đấy, cuồng hồng: "Khó trách ngươi liều mạng chạy qua bên này, ngươi biết bên này có một cái khát máu kèn kèn đứng hay không? Thật là giáo hoạt hỗn trướng! Ngươi lửa gạt ta thật đáng a! Ta muốn giết ngươi a!"

Áo bào đen đang nghĩ ngợi xông đi qua thời điểm.

Lại không nghĩ, khát máu kèn kèn cuồng bạo khí lãng, lại vọt xuống tới, hung ác bá đạo hai con hung hãn cánh, oanh một tiếng, từ trên trời giáng xuống, phẳng phát giống như hai thanh quét ngang thiên địa huyết sắc Cuồng Đạo, đón áo bào đen bạo chém xuống đi!

Khát máu kèn kèn thích thôn phệ từ vật không giả!

Nhưng là đụng phải có thể để cho nó tiến thêm một bước tồn tại, nó sẽ càng thêm điên cuồng, tí như trước mặt cái này áo bào đen.

Áo bào đen chính là uẩn linh cực hạn ngươi tu luyện!

Một thân khí huyết tu vi, chính là khát máu kèn kèn trong mắt tốt nhất huyết thực, ăn hết áo bào đen, tại khát máu kèn kèn xem ra, dù coi như không thể để cho ngang qua toàn thân Linh Thụ kết xuất nở nang trái cây, nhưng tuyệt đối có thể để nó càng tăng cường đại! Cho nên trước tiên, nó liền cuộn lấy áo bào đen, hoàn toàn không để ý tới Lục Trần, không hẳn chỉ là bởi vì Lục Trần tu vi quá kém, không đủ để gây nên chú ý của nó.

Không phải nó nếu là muốn ăn hết Lục Trần, lúc trước liền ăn hết, tuyệt đối sẽ không bỏ mặc Lục Trần rời đi.

Áo bào đen diện cơ điên cuồng loạn động, chống ra tròn mắt, chen bẻ khoe mắt, đầy ngập phần nộ hỏa diễm, không chỉ có chưa từng giảm bớt, ngược lại càng nhiều một chút, đột ngột ngẩng đầu một tiếng hét lên: "Nghiệt súc, cút ngay cho ta!" Đen bóng kiếm quang, từ hân trên thân tiêu xạ ra ngoài, ong ong khiêu động thanh âm, không ngừng nổ tung.

Cứ như vậy cùng bầu trời bên trong rơi xuống, cơ hồ che đầy mặt trời huyết sắc Cuồng Đạo, hung hăng đụng vào nhau!

Đại địa băng liệt, hư không run rẩy. Cuồng bạo khí lãng quét ngang ra ngoài, phương viên ba trượng trong vòng mặt đất, ngạnh sinh sinh bị cạo mất một tầng mặt đất.

Thân hình tái khôi, phun ra một ngụm máu, ra hiện tại ngoài mười trượng Lục Trần, một mặt lạnh lùng, trầm giọng nói: "Ngươi nói đúng, ta chính là cố ý —— hảo hảo hưởng thụ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: Hai trăm một mươi ba, ngao cò tranh nhau, Lục Trần đến lợi (5 càng)

Đầy trời kinh giương khí lãng, mạnh mẽ đâm tới, từ ba trượng phương viên kéo dài ra ngoài.

Rất nhanh, năm trượng trong vòng, núi đá vỡ nát, cây rừng bạo liệt, hư không tận thành cháy bỏng. Âm âm khí tức, không kiêng nể gì cả bộc phát. Một tiếng cuồng bạo tiếng hò hét bên trong, hắc bào thân thể, vèo một tiếng, bay ngược không dưới năm hơn trượng, hung hăng rơi trên mặt đất, bản thân đã là cháy bỏng một mảnh mặt đất, chân khỏi bay là tả sóng xung kích.

Đầy trời tro bụi, bốn phương tám hướng oanh bắn ra.

Áo bào đen đôi mắt bên trong lãnh quang càng thấy lạnh lẽo, khoe mắt quét nhìn nhìn thấy biến mất tại trong núi rừng Lục Trần, tức giận đến cái mũi đều sai lệch, cuồng hồng không ngớt: "Hỗn trướng đồ vật, ta không tha cho ngươi!"

Hắn ngược lại là rất muốn đuổi theo đi lên.

Chỉ là trước mặt cái này khát máu kèn kèn không cho hấn phân tâm cơ hội, lăm liết huyết sắc ánh sáng, không kiêng nể gì cả bay tứ tung tới.

Khát máu kèn kèn khàn giọng cuồng hống bên trong, lại một lần hướng phía áo bào đen vọt xuống tới.

Áo bào đen chỉ có thể tương lực chú ý, từ Lục Trần trên thân dịch chuyển khỏi, toàn tâm toàn ý đối phó cái này hung hãn dị thường khát máu kèn kèn.

Kéo dài không dứt sóng xung kích, điên cuồng nở rộ! Hùng hực sóng âm, một đạo liên tiếp một đạo. Áo bào đen cùng khát máu kèn kèn ba động khủng bố, tương cái này một mảnh núi rừng, oanh thành phế tích, mười trượng, trăm trượng trong vòng, đều là bọn hấn chiến trường. Đây trời trên dưới, đều là ngược dòng ra sóng âm.

Như thế như vậy kịch đấu không hạ mấy trăm hiệp.

Chỉ nghe thấy áo bào đen một tiếng kêu thê lương thâm thiết vang lên, toàn bộ cánh tay trái, bị khát máu kèn kèn móng vuốt sắc bén, từ trên vai của hấn xé rách xuống tới.

Áo bào đen cố nhiên hung hãn, cuối cùng cùng có cường hãn chủng tộc thiên phú khát máu kèn kèn tương đối, có chút chênh lệch, lại tăng thêm bản thân của hấn tâm tính có chút vội vàng xao động, cho nên nhất thời mất phòng ngự, tổn thất một đầu cánh tay.

Oanh!

Mất đi một đầu cánh tay áo bào đen, hung hãn thân thể, bay ngược, vòng quanh đỏ thắm máu tươi, quảng bay không hạ bảy tám trượng.

Khát máu kèn kèn đôi mắt bên trong hiển lộ ra chồng chất tinh quang, hai cánh lại lần nữa chống ra thời điểm, đã giáng lâm đến hắc bào trên không, âm lãnh ánh mắt rơi vào hắc bào trên thân, oanh một tiếng, hướng phía áo bào đen lao xuống.

Cái này một lần, nó muốn ăn rơi áo bào đen.

Rơi trên mặt đất áo bào đen, đôi mắt bên trong đều là vẻ đau xót, đột ngột một tiếng hét lên: "Muốn ăn hết ta, si tâm vọng tưởng!"

Còn lại đầu kia cánh tay mở ra trong lòng bàn tay, một sợi hết sức hung hãn màu đen quang ảnh, oanh bắn ra. Cổ khí tức này, vừa mới bạo phát đi ra, một cỗ áp đảo Uân Linh cánh giới, có thể so với Ngưng Đan cánh giới đại năng người tu luyện một kích, oanh bắn ra!

Đi ngược dòng nước sóng xung kích, càn quét thiên khung!

Đón khát máu kèn kèn hung hăng xông tới.

Ông!

Khát máu kèn kèn hai con trong con mắt, đều là hoảng sợ nhan sắc.

Lao xuống đáng người, đột ngột ở lại nửa không trung, hai con cánh không lồ, đột nhiên triển khai, từng cây tinh màu đỏ lông vũ, cấu trúc thành một mặt kiên cố vô cùng phòng ngự chi thuẫn, bao khóa tuần trên thân dưới.

Ngay tại phòng ngự của nó lên thời điểm!

Oanh bắn ra màu đen quang ảnh, đã rơi vào cánh của nó bên trên.

Ầm!

Khát máu kèn kèn hai con trên cánh tinh màu đỏ lông vũ, một cây liên tiếp một cây, tại chỗ nổ tung, vỡ nát, tiêu tán ——

Vô cùng tiếng kêu thâm thiết thê lương bên trong, khát máu kèn kèn hai con máu me đầm đìa, đã không có một cây lông vũ phòng hộ cánh thịt thành linh hiển lộ, cùng lúc đó, cái thẳng này tuần trên thân dưới, cái khác lông vũ, bị vỡ nát không ít, máu đỏ tươi, phảng phất giống như chảy xiết đồng dạng theo nó trên thân tiêu xạ ra.

Oanh!

Khát máu kèn kèn nặng nề thân thể, hung hăng rơi trên mặt đất.

Cuồng bạo sóng xung kích, lại lần nữa biến hóa ra.

Vô số đạo đi ngược dòng nước ánh sáng lấp lánh, phun khắp nơi đều là.

Hiện trường càng thấy thê lương!

Áo bào đen phun từng ngụm máu tươi, lung la lung lay từ dưới đất đứng lên, nghiêm nghị nói: "Nghịch súc, hại ta không thể không xuất động đã chủ đại nhân ban cho bảo mệnh Nguyên Phù, mới có thể may mắn thoát khỏi tại khó, ngươi đủ để kiêu ngạo! Hiện tại, ngươi cái này quý bộ đáng, còn có mấy

phần lực, nhìn ta không giết ngươi a, xấu ta chuyện tốt —— ngươi đáng chết a!"

Cùng khát máu kèn kèn bức này hưng hân yêu cảm kịch đấu, mất đi một đầu cánh tay, cũng không tính là nghiêm trọng nhất tổn thương.

Nghiêm trọng nhất tổn thương, liền là hân tuần trên thân hạ huyết nhục xương cốt, rung ra từng đầu vết rạn, nếu là hân tu vì hơi kém một điểm, chỉ sợ sớm đã là chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại.

Mà khát máu kèn kèn trên thân phun ra máu tươi, càng ngày càng nhiều.

Mặc dù đem hết toàn lực lập tức cái kia đạo oanh bắn ra màu đen quang ảnh, nhưng là nó trả ra đại giới phi thường lớn, một thân thực lực, mười đi thứ chín, không có mấy tháng tí mĩ bảo dưỡng, mơ tưởng khôi phục lại.

Khát máu kèn kèn nhìn xem lưng la lưng lay đi tới áo bào đen, hai con ám tròng mắt màu đỏ bên trong, sáng ánh sáng một trùng điệp chuyển động.

Triệu tập trong thân thể sau cùng một tia yêu lực, ngạnh sinh sinh từ dưới đất đứng lên! Máu me đầm đìa cánh, hưng hăng khê chống, thế mà lưng la lưng lay, lại từ trên mặt đất bay lên.

Mặc dù tốc độ chậm cùng ốc sên đồng dạng, cuối cùng vẫn là bay lên.

Áo bào đen trùng mắt hạt châu, đôi mắt bên trong không cam tâm, điên cuồng chuyển động.

Hân hao phí cái này bao lớn tâm lực, nếu là liền khát máu kèn kèn thi thể cũng không thể lưu lại, thật không có cách nào cùng sau lưng những người kia bàn giao.

Chính là muốn đem hết toàn lực xông đi lên thời điểm.

Đâm nghiêng bên trong một đạo lãnh quang ba động xuống tới.

Chỉ thấy xông bay lên khát máu kèn kèn, sục sôi đạo đạo máu tươi, nặng nề thân thể, oanh một tiếng, lại rơi trên mặt đất, vùng vẫy mấy lần, sinh cơ kết thúc.

Chảy ra tới máu tươi, nhuộm đỏ mặt đất!

Áo bào đen ánh mắt hưng hăng co vào, chỉ thấy Lục Trần thân hình, từ núi rừng bên trong nhanh chóng đi ra.

Hắc bào thân thể hưng hăng lắc lư một chút: "Ngươi thể mà không có đi!"

Lục Trần nhìn xem từ khát máu kèn kèn trên thân nổ bắn ra tới tinh khí triều dâng, trong lòng cuồng hỉ, một ngụm nuốt sạch sẽ, trùng điệp thư sướng cảm giác, trong thân thể vừa đi vừa về không ngừng ba động. Long mây phong nhảy lên mấy lần, nhàn nhạt nói: "Ngươi cũng không có chết, ta vì cái gì muốn đi?"

Lúc đầu Lục Trần là đi, nhưng là quý thần xui khiến lại trở về.

Vừa về đến liền thấy được dạng này một màn, tâm tình trong lòng, điên cuồng chấn động.

Lần này xua hồ nuốt sói, họa thủy đông dẫn kẻ sách, Viên mãn thành công không nói, còn nhận được không tưởng tượng được chỗ tốt —— uẩn linh cực hạn yêu vật trên thân cất giữ tinh khí.

Bức này yêu vật, nếu không phải cơ hội này, Lục Trần nơi đó có cơ hội đi thu được?

Có đạo này cuồng bạo tinh khí, Lục Trần cảm giác được, hái khí Đại viên mãn tại hướng hân ngoắc.

Đương lúc này, cổ tay chấn động, khát máu kèn kèn thi thể, bị Lục Trần thu vào tùy thân một cái trong túi trữ vật, về sau trong lòng bàn tay mũi kiếm bay bổng lên, một bước một bước hướng phía áo bào đen đi đi, trên mặt đáng tươi cười, càng ngày càng nhiều, khí thế trên người, càng là càng ngày càng mạnh, nói: "Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, ngươi hẳn là biết đi! Ha ha, vừa lúc bắt đầu, ta kém chút bị ngươi làm thịt, như vậy hiện tại, cục diện đảo ngược, đến phiên ta đến giết ngươi!"

"——" Lục Trần thân hình phảng phất giống như thiểm điện, càng lúc càng nhanh, thẳng đến áo bào đen.

Áo bào đen một mặt tuyệt vọng!

Chương 214: Hai trăm mười bốn, hái khí Đại viên mãn (1 càng)

Áo bào đen hận không thể một kiếm đâm chết Lục Trần.

Chỉ là hắn hiện tại, tình huống rất là không tốt. Trong lòng đối với Lục Trần hận ý, mãnh liệt tới cực điểm. Phàm là có chút lực lượng, đều sẽ không chút do dự xông đi lên, tướng Lục Trần đánh thành phần vụn.

Chỉ là —— lòng có dư, mà lực không đủ. Áo bào đen thân hình lơ lửng không ngừng, hướng phía đằng sau lui đi.

Ầm ầm!

Chông chất sóng âm, một chút xúi bạo liệt ra. Tiềm lực bạo phát xuống, thế mà bị hắn lui ra ngoài không hạ ba trọng. Chỉ là hắn hiện tại, đã là nỗ lực hết đà, một ngụm nội tức, rất nhanh liền tuyên cáo khô kiệt.

Phốc!

Áo bào đen dưới chân mềm nhũn, trực tiếp quỵ trên mặt đất, vạn phần hoảng sợ nhìn xem đã vọt tới trước người hắn Lục Trần. Cả người đứng đưa kịch liệt một chút, nội tâm bên trong phòng tuyến triệt để sụp đổ, giật ra cổ họng, đang muốn cầu xin tha thứ thời điểm.

Lục Trần băng lãnh mũi kiếm đã xuyên thấu cổ họng của hắn.

Phốc!

Hắc bào miệng bên trong, trên cổ họng, tràn đầy phun tung toé ra máu tươi, hai cánh tay gât gao chế trụ mãnh liệt đâm xuống tới mũi kiếm, liều mạng muốn tướng mũi kiếm ngăn tại bên ngoài, thế nhưng là lại chỗ nào chống đỡ được?

Sau một khắc, một viên đấm máu đầu lâu, bay bổng lên, lại ừng ực ực lăn ra ngoài, sinh cơ kết thúc, đã chết. Hắc bào thân thể, hung hăng đập xuống đất, cuồng bạo tình khí, phảng phất giống như điểm điểm Linh Vũ, oanh bắn ra, tung bay ở hư không, rơi trên mặt đất. Vỡ vụn mặt đất, đạt được dạng này một cỗ tình khí thoải mái, thanh linh dâng lên sinh cơ tái tạo ý cảnh. Từng cây ti yếu chồi non, phá đất mà lên, điểm điểm lục ý đã lan tràn ra ngoài, từng khối nát bấy bùn đất, chậm rãi dung hợp lại cùng nhau —— sinh cơ chỉ vũ, mưa như trút nước mà xuống.

Lục Trần nổi lòng bên trong tảo bạo cảm xúc, theo áo bào đen bị giết, triệt để tiêu tán.

Trong lúc nhất thời, nổi lòng mở ra, ba động khủng bố, kéo dài không nghỉ từ hắn trên thân bay vọt ra.

Lục Trần trong lòng khẽ nhúc nhích, trên mặt đã nhiều một chút đáng tươi cười: "Hái khí Đại viên mãn, đến!" Tuân trên thân hạ khí tức chấn khởi, kéo dài không dứt sóng xung kích, phảng phất giống như trăm muện nhịp trống, oanh minh không ngớt! Nhục thân đang chấn động, hồn nhi đang run sợ, tuân trên thân dưới, vô số đầu kinh lạc, một nháy mắt triệt để thông suốt.

Đan điền, thứ nhất khí không, thứ hai khí không, thứ ba khí không —— cho đến thứ chín khí không, quán thông một mạch. Trên dưới, chi phối, trước sau, lại không nửa điểm không suôn sẻ địa phương!

Ầm áp thư thái cảm giác, chảy ra đến, được từ khát máu kèn kèn tình khí triệt để luyện hóa.

Oanh!

Đan điền, khí không cùng một chỗ chấn động, dòng chảy xiết cũng giống như chân khí, lưu chuyển không chừng —— Lục Trần linh thức rõ ràng nhìn thấy, chảy xiết trong thân thể chân khí tùy ý đăng chuyển, nhàn nhạt ba quang phát ra, thân thể nội bộ trên dưới phảng phất giống như, cấu trúc một gốc sinh cơ bùng bùng Linh Thụ!

Lục Trần gào thét một tiếng: "Trên dưới một mạch, đan điền cùng chín đại khí không triệt để quán thông, cấu Trúc Linh cây bóng mờ —— hái khí Đại viên mãn, ta đã đột phá!"

Lục Trần nhin không được ha ha cười như điên.

Hai tay chấn động, hung ác bá đạo lực lượng, thuận thế mà lên, ba vạn cân lực lượng, bạo phát đi ra!

Chỉ bằng dạng này lực lượng, đủ để cùng uẩn linh cảnh giới cực hạn người tu luyện tranh cao thấp một hồi. Sau một khắc, Lục Trần trên thân chảy ra tới khí tức, dần dần biến mất, tướng áo bào đen trên người tui trừ vật lấy xuống, tướng bên trong Nguyên tinh cùng nhau lấy ra, sau đó tướng vô dụng đồ vật ném đi, thân hình lác lư, hướng phía càng sâu địa phương vọt lên đi qua.

Mấy cái lên xuống, Lục Trần tung tích không tại.

Sau một ngày, hai đạo hết sức hưng hân khí tức, ầm vang tiêu xạ tới. Lại là hai người mặc áo bào đen, ống tay áo cùng trên cổ áo, đều sấy lấy một đạo viên vàng cường đại người tu luyện cùng một chỗ rơi vào nơi này. Hắc bào thi thể, đã bị phụ cận dã thú, gặm đến hoàn toàn thay đổi, chỉ để lại một bộ da phấn trắng sắc xương cốt, tán loạn rơi trên mặt đất. Hai cái áo bào đen bên trong một cái thân cao cao hơn, đôi mắt bên trong nhiều một chút lửa giận: "Cái này tiểu hỗn đản, coi là thật khó chơi như vậy? Ngay cả ta Triệu quốc phân đà Phó đà chủ, đều đem tính mạng của mình nhét vào nơi này?"

"Chẳng lẽ bên cạnh hân, còn đi theo lợi hại gì người tu luyện hay sao?"

Mặt khác một cái hắc bào đôi mắt bên trong, nhiều một chút trêu tức, nói: "Nếu là Triệu Đà chủ, người ngày đó chịu nói rõ sự thật, gì về phần để Ngô lão đệ, đem tính mệnh nhét vào nơi này?"

Người cao áo bào đen Triệu Đà chủ diện cơ hưng hăng nhảy lên một chút, nói: "Lương Đà chủ, việc đã đến nước này, nói những thứ vô dụng này có ý nghĩa gì?"

Lương Đà chủ bắt đầu dĩ thờ một hơi, nói: "Cũng là —— bất quá dạng này một cái bị bản giáo truy nã tiểu bối, thật sự là khó chơi! Thực lực không đủ trong giáo huynh đệ đi lên, hân phải chết không nghi ngờ, mà người ta dạng này Thánh giáo một nước đà chủ, lại có quá nhiều sự vụ quán thân, nơi đó có nhiều thời giờ như vậy, bởi tên tiểu quỷ này tại núi rừng bên trong, vòng quanh?"

"Lại nói, có thể để cho Ngô lão đệ đều đem tính mệnh nhét vào nơi này, Triệu Đà chủ người nói không sai, gia hỏa này bên người tất nhiên có khó lường cao thủ tương bồi."

"Càng là truy ghê gớm." Lương Đà chủ ho khan một tiếng, tựa hồ nói ra lời như vậy, để hân cảm giác rất xấu hổ.

"Vậy phải làm thế nào?" Triệu Đà chủ đôi mắt bên trong hận ý, điên cuồng nở rộ, "Ta Triệu quốc phân đà huynh đệ, bị cái này tiểu tử giết không ít, đây chính là Huyết Cừu a!"

Lương Đà chủ lạnh nhạt nói: "Kỳ thật cũng không phải không có cơ hội."

Triệu Đà chủ lông mày phong vẩy một cái, hai con ánh mắt bay lên, hỏi: "Nói thế nào?"

Lương Đà chủ trầm giọng nói: "Cái này tiểu tử tiến lên lộ tuyến, nhìn như lộn xộn, không có mục đích, nhưng là nối liền thành một đường về sau, lại có thể phát hiện, hân chân chính muốn đi địa phương, hân là thiên linh đạt son mạch chỗ sâu ——"

Triệu Đà chủ lông mày phong nhảy lên: "Thật đúng là."

Lương Đà chủ vân vê râu dài dưới hàm, nói: "Gần đây không phải điên truyền, Thiên Hà phái muốn tổ chức cái gì kén tài đại điển sao? Đến lúc đó, sẽ đối mặt toàn bộ Vân Linh đại lục tất cả hai mươi lăm tuổi trở xuống Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, lấy hân thực lực cùng tu vi —— theo ta thấy, hân mục đích thực sự địa, hân là Thiên Hà phái kén tài đại điển."

Triệu Đà chủ lông mày phong run run càng thêm thương xuyên.

Lương Đà chủ trên mặt nhiều một chút lãnh ý: "Cho nên, chúng ta hiện tại bắt không được hân, cũng không biểu thị, mãi mãi bắt không được hân —— chỉ cần cái này tiểu tử, dám ra hiện tại Thiên Hà phái, bản giáo có là biện pháp, đem hân bóp chết!"

Triệu Đà chủ trên mặt thêm ra một tia lạnh lẽo đáng tươi cười: "Không nói nhiều nói, bản đà chủ cái này xin, tiến về Thiên Hà phái ẩn núp nhiệm vụ, không giết kẻ này, thế không làm người!" Âm âm, cuồng bạo sóng xung kích, từ hân trên thân tiêu xạ ra, trong lúc nhất thời, giữa rừng núi ba động ý vị, quét ngang ra ngoài, phương viên mấy chục trượng trong vòng, khí tức âm lãnh, tùy ý bay tứ tung.

Mặc kệ là tiềm ẩn tại u ám chỗ sâu yêu vật!

Vẫn là nghỉ ngơi nghỉ ngơi tước điều sinh linh, nhao nhao bị dạng này một cỗ khí tức, kinh hãi xao động bất an, chỉ thấy lân cận núi rừng, đã cuồng bạo.

Triệu Đà chủ trên thân sát khí lạnh lẽo, nồng đậm tới cực điểm, trùng điệp hừ một tiếng, thân hình tái khởi, cùng Lương Đà chủ cùng một chỗ, từ mảnh này núi rừng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Hai trăm mười lăm, cuồng bạo Man Hùng, bạo lực đối oanh (2 càng)

Lục Trần không biết Hắc Liên giáo đám người kia trù tính, liền xem như biết, cũng sẽ không trở ngại hấn bước chân. Hiện tại muốn làm, liền là để cho mình tu vi, từ hải khí Đại viên mãn cấp độ này tiến thêm một bước, đạt tới Uẩn Linh cảnh giới! Một khi thành tựu uẩn linh, Lục Trần mười phần tự tin cho rằng, chớ nói cùng loại với áo bào đen dạng này người tu luyện, coi như tu vi mạnh hơn, đạt tới Ngưng Đan cảnh giới cường giả, đều có thể đánh chết! Hải khí cửu trọng phía trên hải khí thập trọng, để hấn so ngang nhau cảnh giới người tu luyện, lại nhiều một phần tích lũy.

Cái này tích lũy là đáng quý.

Lục Trần hù dọa một trùng điệp cuồng bạo lôi âm phong bạo, oanh một tiếng bốn tấu tại trong núi rừng, hung man sóng xung kích, âm âm lao nhanh, một nháy mắt về sau, đã đi đến thật xa.

Ven đường một đường quét ngang.

Đánh giết Uẩn Linh cảnh giới yêu binh, không biết bao nhiêu. Một ngày không đến, liền từ biên cảnh vượt qua, tiến vào cửa quốc một trong Việt quốc. Việt quốc cảnh nội, khác không nhiều, liền là núi nhiều. Kéo dài vô tận, liếc nhìn lại, dãy núi chập trùng, hoang mang cảm giác, quán chú trong đó. Lục Trần đứng tại một tòa cao cao phía trên dãy núi, đôi mắt bên trong lóe ra một trùng điệp ánh sáng, tự lẩm bẩm: "Nhân ngôn, Việt quốc nhiều yêu, xem ra không sai được, nơi này chính là cơ duyên của ta nơi! Bất quá Việt quốc Ngự Thú môn, chính là áp đảo Thiên Cực Môn phía trên bên trên cửa, địa vị cùng thực lực đều không giống bình thường, tại nơi này cần phải phải cẩn thận, không thể cùng Ngự Thú môn đệ tử lên xung đột!"

Lục Trần thân hình lên xuống, thuận ngọn núi này lưng, hướng phía phương xa lao nhanh mà đi, Thanh Phong từng đạo, đã đi đến thật xa. Không mấy ngày, tiến vào sâu xuyên qua quốc Vân Linh đại sơn mạch, bị Việt quốc xưng là trời càng sơn mạch phúc địa. Cái này một ngày, lòng mày phong có chút nhảy lên, trên mặt thêm ra một chút vui mừng, nói: "Uẩn linh cực hạn yêu binh! Tốt, tìm lâu như vậy, rốt cục vẫn là đụng phải!"

Lục Trần trên mặt vẻ hưng phấn, không còn che giấu bạo phát đi ra, những ngày này hấn vẫn luôn đang tìm kiếm cái này yêu vật hạ lạc. Chỉ là bạo này yêu vật, tiềm ẩn, bình thường tìm không thấy. Lục Trần tâm tư rất đơn giản, liền là muốn đánh giết đủ số lượng bạo này tu vi yêu binh, đến một lần kiểm nghiệm trước mắt sức chiến đấu, thứ hai chính là vì tu vi, đột phá uẩn linh làm đủ chuẩn bị. Nghĩ đến nơi này, Lục Trần trên mặt khi phách, lại nhiều một chút.

Không lùi không tránh, chính diện vọt lên đi qua. Chỉ thấy phía trước sơn lĩnh, oanh một tiếng nổ tung, bốn nhọt tê mình một nháy mắt bạo tạc, bằng phẳng núi rừng phẳng phát giống như bị một thanh cuồng bạo đao quang cuốn qua đồng dạng, tại chỗ một phân thành hai.

Theo sát lấy, một đạo oanh bắn ra màu đen quang ảnh, đã bạo phát đi ra. Lục Trần tập trung nhìn vào, chỉ thấy một tôn thân cao tới gần hai trượng, tuần trên thân hạ mọc đầy bông đậm màu đen cương châm đồng dạng lông tóc cuồng bạo Man Hùng vọt ra.

Cái này Man Hùng vừa mới lao ra, hung hãn thân thể, lộ ra hai viên to lớn răng nanh, hướng phía Lục Trần ác nhào tới. Lăn lộn gió tanh, liền tiếp chông chất ác Lăng, cơ hồ là lập tức liền đã vọt tới Lục Trần trước người.

Đầy đặn bàn tay, phốc một tiếng, tướng Lục Trần cùng nó trước đó hư không tại chỗ chen bề.

Cuồng bạo sóng gió, lăn lông lốc xuống tới.

Lục Trần trên người áo bào đen, không cảm được hướng phía đằng sau bay ngược mà đi.

Hung hãn nghiền ép lực lượng, một nháy mắt bộc phát đến cực hạn.

Trong giây lát này, Lục Trần cảm giác hô hấp, đều đình trệ xuống tới, diện cơ có chút nhảy lên, đôi mắt bên trong tinh quang, điên cuồng phun ra, nói: "Không hô là đứng tại Uẩn Linh cảnh giới đỉnh chuỗi thực vật yêu vật! Quả nhiên đầy đủ hung hãn, nghiền ép ra ý vị, hoàn toàn không phải áo bào đen có thể so sánh! Cùng con kia khát máu kèn kèn tương đối!"

"Cũng là không hề yếu đáng về!"

"Nhưng là, cái này lại như thế nào, ta Lục Trần chờ liền là hiện tại." Ông, Lục Trần một ngum vận chuyển chân khí, ơng ơng ba động khí lăng, điên cuồng bạo phát đi ra, một tôn tản ra bông đậm ánh sao quang hoa chiếc đỉnh lớn màu xanh, đã bày biện ra đến, từ trên xuống dưới, nghìn cân treo sợi tóc, tướng Lục Trần cả người bao phủ trong đó.

Ba động thanh âm, điên cuồng bạo phát đi ra.

Một nháy mắt về sau, Lục Trần phòng ngự toàn bộ triển khai!

Ầm!

Man Hùng mãnh kích xuống tới bàn tay, đi theo liền rơi vào đại đỉnh phía trên.

Cuồng bạo sóng xung kích, lập tức nổ tung!

Chỉ thấy Man Hùng một chường phía dưới, chiếc đỉnh lớn màu xanh không ngừng lắc lư. Thanh âm ông ông, liên tục không ngừng cộ rửa ra.

Lớn như vậy chiếc đỉnh lớn màu xanh, nổ tung một trùng điệp vết rạn, vỡ nát chỉ ở trong khoảnh khắc.

Nhưng là Man Hùng uẩn linh cực hạn yêu lực, oanh bắn xuống tới lực lượng cũng tuyên cáo vỡ vụn. Đi ngược dòng nước lực phản chấn, tại chỗ tướng Man Hùng bạo phát đi ra sóng xung kích, chấn bốn phương tám hướng tán mạn khắp nơi ra ngoài.

Man Hùng mãnh xông lên thân hình lập tức bị ngăn chặn tại nguyên chỗ.

Một đôi tròng lên tới hai con người màu đỏ ngòm bên trong, cuồng bạo lệ quang, không cảm được bóc cháy lên.

Rất rõ ràng nó kinh ngạc ở, Lục Trần năng gánh vác nó một chường.

Mà Lục Trần trong lòng vui mừng, không cảm được sinh sôi ra, kém chút liền nở nụ cười! Đột phá hải khí Đại viên mãn về sau, phòng ngự lực lượng quả nhiên tiến một bước tăng cường, như vậy —— hiện tại liền là phản kích thời điểm, thừa dịp Man Hùng có chút ngu ngơ, Lục Trần trong thân thể càng thấy hung hãn chân khí, đi ngược dòng nước.

Toác ra vết rạn chiếc đỉnh lớn màu xanh, lập tức bỏ đi.

Lục Trần trở tay chấn động, một thanh liên đem chiếc đỉnh lớn màu xanh chộp vào trong tay, phảng phất giống như mang theo một cây to lớn Lang Nha bông, mặc kệ không để ý, hướng phía trước người không đến xa một trượng Man Hùng oanh kích đi lên.

Ánh sao đầy trời, tùy ý lưu chuyển.

Tinh quang chiếu rọi bên trong, Man Hùng hung ác sắc mặt, càng thấy vụn vụn.

Rống!

Một tiếng hét lên, Man Hùng hai tay, phảng phất giống như bàn thạch đồng dạng ngưng tụ trước người, liền muốn dựa vào hai tay ngăn lại đại đỉnh công kích.

Ai có thể nghĩ, Lục Trần mãnh kích xuống tới đại đỉnh phía trên bám vào lực lượng, đạt tới ba vạn cân, hung man lực lượng, lập tức liền vỡ vụn phòng ngự của nó, mặc dù đại đỉnh cũng bị sụp đổ không ít, nhưng còn lại sóng xung kích, vẫn như cũ hung hăng rơi vào Man Hùng trên thân.

Oanh!

Man Hùng nặng nề thân thể, bị còn lại lực lượng, oanh chấn động không ngớt, tức hạ bất ổn, liên tiếp lui về phía sau. Trên mặt đất núi đá, nhao nhao bị nó một chân đạp đến vỡ nát.

Mà Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang càng nhiều một chút, thuận thế mà lên, hung man lực lượng thuận hai tay hung hăng hướng phía Man Hùng oanh giết tới.

Man Hùng gào thét không ngớt, hai đầu tráng kiện cánh tay, bộc phát từng đạo mãnh liệt xung kích, cùng Lục Trần đối oanh.

Đất bằng phía trên, tê mình không nghĩ sóng xung kích, tùy ý quét ngang.

Phương viên mười trượng trong vòng, mặt đất băng liệt, hư không chấp trùng, cuồng bạo mà lại thâm nhiên lực lượng, liên tục không ngừng chấn động.

Lục Trần mỗi một quyền oanh ra, trên mặt đáng tươi cười liền nhiều một phần, cuồng bạo lực phá hoại liền đại nhất phần. Mà Man Hùng man lực cố nhiên kinh người, cuối cùng ra ngoài hạ phong, cả hai gấp rút ở giữa, đối oanh không hạ mấy trăm quyền, đột nhiên Man Hùng tê mình một tiếng, thân thể không ngừng lay động. Rồi ra vỡ vụn mặt đất, càng lộ vẻ cháy bỏng, bay là tả bụi, xông khắp nơi đều là. Rốt cục, Man Hùng phí sức không ở, nặng nề thân thể, oanh một tiếng, bay rớt ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Hai trăm một mươi sáu, Ngự Thú môn đồ, tiền

quang tên lạc (3 càng)

Nặng nề sóng xung kích, đánh vào trên mặt đất, tướng mặt đất bằng phẳng, ném ra đến một cái hố to.

Rống!

Man Hùng giữa yết hầu bộc phát ra một tiếng vô cùng nôn nóng găm thét, liễu mạng muốn giăng co.

Lục Trần căn bản không cho nó cơ hội này, bỗng nhiên trấn áp lên đi, ầm ầm âm bạo, bay lên không ngừng. Chỉ thấy Man Hùng vọt lên tới thân thể, lại mới ngã xuống.

Cái thẳng này trên thân bay là tả lực lượng, lại tại trên mặt đất hung hăng đập đi. Hai đầu cánh tay phía dưới mặt đất, bị hấn trực tiếp tóm lấy! Ông một tiếng, hai khối to lớn mặt đất phảng phất giống như cánh cửa đồng dạng bị hấn hai đầu cánh tay quơ, hướng phía từ Lục Trần bắn ra tới kiếm quang hung hăng đập đi lên.

Phốc!

Bay là tả kiếm quang phía dưới, hai khối mặt đất tại chỗ nổ tung.

Mà Man Hùng cuồng bạo thân thể thừa cơ vọt ra!

Oanh một tiếng hướng phía bầu trời bay đi.

Ai có thể nghĩ nó mới vọt lên đến, Lục Trần lại so với nó tốc độ càng nhanh ra hiện tại trước người của nó, hung man lực quyền, lôi cuốn lấy cuộn cuộn lưu động ánh sao chi quang, một quyền nện ở Man Hùng trên thân.

Man Hùng trùng lên tới trong ánh mắt tất cả đều về kinh hãi.

Rất rõ ràng nó không ngờ rằng, hành động của mình thể mà còn là chậm.

Ầm!

Man Hùng bị nắm đấm oanh kích địa phương, bị Lục Trần oanh ra một cái to lớn lỗ máu.

Man Hùng thân thể lớn như vậy mới vọt lên đến, lại bị Lục Trần bạo phát đi ra lực lượng hung hăng đặt ở trên mặt đất. Tê mình cuồng hống, điểm điểm máu đỏ tươi, phun khắp nơi đều là.

Lục Trần tại đối phương tuyệt vọng ánh mắt nhìn soi mói, kiếm quang tái khởi! Lúc này Man Hùng cơ hồ liền không có bất luận cái gì phòng ngự thủ đoạn, chỉ có thể là lơ mơ nhìn, chảy xiết xuống tới kiếm quang, mở ra thân thể của nó, kêu rên trần trần bên trong, tính mệnh vẫn lạc, không còn tồn tại!

Theo sát lấy một đạo trắng kiện vô cùng tinh khí chảy đầm đìa, oanh bắn ra.

Lục Trần ánh mắt sáng lên, cười ha ha, một ngụm vui vẻ nhận.

Trong thân thể cuộn cuộn lưu động năng lượng, đem hấn tu vi, tại hiện hữu trên cơ sở, lại đẩy hướng phía phía trước nho nhỏ bước ra một bước.

Thải Khí cảnh giới, lại nhỏ bé tiến bộ. Đến Uẩn Linh cảnh giới, đều sẽ lấy một cái càng thêm cuồng bạo trình độ phản hồi tới.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trong lòng rong chơi, chông chất ảm áp khí lưu, loại này cảm giác, để hấn cả người đắm chìm trong đó —— đột nhiên, Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động, ánh mắt bay lên thời điểm, quanh thân y phục không gió mà bay, thân thể lớn như vậy, đất bằng thuần gian di động, rơi vào ngoài ba trượng, chỉ thấy một đạo màu đen ô quang.

Huru một tiếng!

Cuốn lên ngàn vạn nặng lực lượng, hung hăng Địa Lục bụi nguyên lai nơi sống yên ổn. Chỉ thấy mảnh này ô quang rơi xuống địa phương, từ điểm mà diện, bốn trượng trong vòng mặt đất, cứ như vậy biến mất vô ảnh vô tung. Chỉ có một cây, vòng quanh màu đen mũi tên, chừng lớn bằng cánh tay, nửa người dài ngắn mũi tên, rơi trên mặt đất. Giờ phút này, mũi tên bên trên lông đuôi, vẫn như cũ không cảm được có chút chập trùng, hung man khí lẫm, không bị không chế phát ra.

Lục Trần lông mày phong có chút gợn lên.

Chỉ thấy quanh mình núi rừng, lơ mờ quang ánh, suu suu phun ra.

Không đến mấy cái hô hấp, Lục Trần bên người, xúm lại mười người. Cái này mười người, đều là một thân Hồ Đầu văn Lộ Kim bào người tu luyện, trong đó một nửa trên lưng, cõng một ngum to lớn Thiết Thai cung, còn lại một nửa, trên tay cũng mang theo nặng nề binh khí, cái này mười người, không có chỗ nào mà không phải là đáng người hùng tráng tráng hán, càng quan trọng hơn là, bọn hấn đều là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện.

Trong đó cầm đầu một vị, trên lưng cung tên đã giải xuống dưới.

Vừa rồi mũi tên kia, liền là hấn bắn.

Lục Trần nhìn thật sâu một chút cái này người, sắc mặt mười phần nhẹ nhõm, người này bất quá uẩn linh đỉnh phong cảnh giới mà thôi.

Cùng bị hấn chém giết áo bào đen, có rất lớn chênh lệch.

Về phần còn lại những cái kia, phần lớn đều là uẩn linh sơ kỳ cùng uẩn linh trung kỳ người tu luyện.

Bọn hấn thực lực, nếu như tại Lục Trần hái khí bát trọng thời điểm, còn có thể uy hiếp được hấn —— nhưng là hiện tại, này một đám người tu luyện, dù là tất cả đều là uẩn linh, lại tính cái gì? Tại tuyệt đối dưới thực lực diện, đều là một đám cặn bã.

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần trên mặt lãnh ý nặng hơn một chút, nói: "Các ngươi đây là ý gì?"

Cầm đầu người tu luyện, ánh mắt lẳng sâu không được xem một chút Lục Trần, mang theo một sợi kinh hãi, cũng một sợi nghi hoặc. Khiếp sợ là trước mặt cái này chỉ có Thái Khí cảnh giới tu vi ba động thiếu niên, dễ như trở bàn tay liền né tránh hấn phi tiễn, nghi ngờ lại là, nằm ở cách đó không xa Man Hùng, đến tột cùng là người phương nào giết chết? Hấn nghĩ tới, có thể là trước mặt cái này thiếu niên, càng nghĩ càng thấy đến không có khả năng.

Bởi vì trước mặt cái này người, chỉ là hái khí.

Dù là cái này người, một thân ý vị không giống bình thường, cuối cùng chỉ là hái khí mà thôi.

Hái khí lại thế nào hung hãn, lại thế nào có thể là cái này Man Hùng đối thủ? Nhưng nếu không phải trước mặt cái này thiếu niên ra tay, đến tột cùng là người phương nào, có như thế hung hãn thực lực?

Nghĩ đến nơi này.

Cầm đầu người tu luyện ánh mắt, không khỏi hướng phía bên cạnh quét đi, lấy hấn nhất mạnh linh thức, xác định không có tại bên cạnh thăm dò người về sau, lúc này mới tướng ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân: "Các hạ là ai?"

Lục Trần nâng từ ánh mắt của đối phương bên trong nhìn thấy một tia quỷ dị ba động.

Đối phương không có hảo ý.

Chính như Lục Trần nghĩ như vậy, cầm đầu người tu luyện thật sự chính là không có hảo ý, ánh mắt thời gian dần trôi qua lạnh: "Tại hạ Ngự Thú môn, Triệu Thiên Sơn —— ngươi thật to gan, tùy ý đồ sát bản môn nuôi dưỡng yêu vật, ngươi có biết tội của ngươi không?" Hấn nói như vậy, liền là muốn tướng, đánh giết Man Hùng tội danh, chụp tại Lục Trần trên thân.

Dù sao cái này Man Hùng, đúng là bọn họ vây quanh, cho bọn hấn người đứng phía sau tôi luyện tiến thuật.

Nhưng là hiện tại, Man Hùng chết!

Bọn hấn đương nhiên muốn, kéo một cái dê thế tội.

Kỳ thật, hấn lại chỗ nào biết, cái này Man Hùng liền là chết tại Lục Trần chi thủ. Nếu là hấn biết, tất nhiên không có làm như vậy vì.

Hấn nói ra câu nói này thời điểm.

Cái khác chín vị người tu luyện trên mặt, không tự chủ được hiện ra lạnh lẽo thần sắc.

Một nhóm người này, thật là nghĩ đến cùng đi.

Lục Trần cho dù không biết bọn hấn muốn cán cái gì, cũng ngờ tới bọn hấn không có hảo ý, cười lạnh nói: "Không tệ, cái này Man Hùng là ta giết, nhưng là nơi này, mặc dù là Việt quốc cảnh nội, nhưng không thuộc về các ngươi Ngự Thú môn a? Không phải là các ngươi Ngự Thú môn yêu vật, giết liền là giết, ngươi chẳng lẽ còn muốn tính mạng của ta hay sao?"

Lục Trần nói ra phía trước nửa câu thời điểm.

Triệu Thiên Sơn trên mặt thêm ra một chút vẻ vui mừng.

Trong lòng thầm nghĩ, quả nhiên là một cái lẳng đầu thanh a, Triệu mỗ dăm ba câu, liền để hấn đem chuyện này, nắm ở trên thân.

Hiện tại Triệu mỗ xuất thủ, liền là tên chính ngôn thuận.

Bất quá Lục Trần phía dưới một câu nói ra được thời điểm, Triệu Thiên Sơn hào tâm tình, biến mất không còn một mảnh, dạng này một cái nho nhỏ Thái Khí cảnh giới người tu luyện, không nên bị hù quỷ rạp dưới đất, chờ lấy hấn đến giết sao? Bằng cái gì như vậy bình tĩnh, nói thẳng ra mục đích của hấn?

Triệu Thiên Sơn đôi mắt bên trong âm lãnh, càng ngày càng nhiều, nghiêm nghị nói: "Hỗn trưởng đồ vật, cái này Man Hùng là ta Ngự Thú môn trốn tới không được sao? Ngươi thật đúng là nói đúng, Triệu mỗ chính là muốn mệnh của ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Hai trăm một mươi bảy, ép bạo binh khí, phản sát ác đồ (4 càng)

Nói đến nơi này, Triệu Thiên Sơn cổ tay chấn động, lưu một tiếng, lại một chỉ màu đen mũi tên, oanh một tiếng hướng phía Lục Trần oanh bắn đi qua!

Cuộn cuộn chấp trùng sóng xung kích, quét ngang bốn phương tám hướng, hung man tiền quang lao nhanh dưới, bằng phẳng hư không bởi vì một tiền này, bị đè ép đến kết rung động. Chỉ là trong nháy mắt, liền vọt tới Lục Trần phụ cận. Cái khác chín vị người tu luyện, còn lại mấy vị khiêng cung tên người tu luyện, nhao nhao xuất thủ, ông ông ba động thanh âm, không kiêng nể gì cả bạo phát đi ra, liên tiếp mấy đạo ánh sáng lấp lánh, chỉ là trong nháy mắt, liền từ từng cái phương hướng, vọt tới Lục Trần trước người. Cuồng bạo sóng âm ba động, sinh ra một cỗ tử phía vậy kín sóng âm.

Tướng Lục Trần gất gao vây khốn trong đó.

Về phần còn lại mấy vị, tại kiếm quang chảy xiết đi ra lập tức, từng cái vội vàng nhảy ra ngoài, quơ binh khí trong tay, mặc kệ không để ý hướng phía Lục Trần xông tới.

Dạng này nhất trí hành động, không thể không nói, phi thường có lực sát thương.

Bình thường Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, đối mặt công kích như vậy, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng bọn hắn đối mặt chính là Lục Trần.

Lục Trần liền uẩn linh cực hạn yêu vật đều có thể thuận tay trăm xử lý, huống chi một đám tu vi không đủ người tu luyện?

Lạnh nhạt trong tiếng cười lạnh, Lục Trần thân hình nhất thời, tuần trên thân dưới, cuộn cuộn ba động ánh sao chi quang, diễn hóa một tôn chiếc đỉnh lớn màu xanh, ông một tiếng, bao phủ toàn thân! Lập tức về sau, cuồng bạo thân thể, hướng phía phía trước vọt lên đi.

Trực diện Triệu Thiên Sơn oanh bắn ra mũi tên.

Triệu Thiên Sơn nhẹ răng cười bất tử: "Ngươi muốn chết!"

Hắn đối với mình mười phần tự tin!

Bình thường một tiền oanh bắn xuống đi, cùng hắn đồng cấp người tu luyện, đều gánh không được, huống chi một cái nho nhỏ Thái Khí cảnh giới, không biết từ đâu tới người tu luyện.

Thế nhưng là rất nhanh.

Tròng mắt của hắn liền trùng, phảng phất giống như thấy được cái gì ghê gớm sự tình, kinh hô lên: "Đây không có khả năng!"

Oanh!

Chỉ thấy hắn tiêu xạ đi ra mũi tên, rơi vào từ Lục Trần trên thân tiêu xạ ra trên chiếc đỉnh lớn, không nói đánh nát đại đỉnh, liền xem như một đầu vết rạn đều không có, ngược lại bị đại đỉnh quét ngang ra kéo dài lực trùng kích, nghiền ép đến vỡ nát.

Ồ rào rào!

Bay là tả khí lăng, không kiêng nể gì cả bay tứ tung ra ngoài.

Triệu Thiên Sơn thân thể hung hăng lắc lư mấy lần, đôi mắt bên trong chấn kinh chỉ sắc, điên cuồng lan tràn ra.

"Làm sao không có khả năng?" Lục Trần tại gia hỏa này ngay người ở giữa, vọt tới trước mặt hắn, trên mặt lãnh ý, tỏa ra , đạo, "Ngươi vĩnh viễn sẽ

không biết, người trên chộc chính là người nào!"

Triệu Thiên Sơn hai tròng mắt, tròng lớn hơn một chút.

Bản năng bên trong, phần khởi trong tay đại cung, đón gần trong gang tấc Lục Trần hung hăng đập xuống.

Lục Trần đưa tay chụp một cái, lập tức tướng đại cung bóp tại trong tay.

Đại cung phía trên lan tràn ra khí lạnh, bị Lục Trần hai con cuồng bạo bàn tay, bóp tứ phía bay lên, tiêu tán vô tung.

Rắc rắc rắc!

Bị Lục Trần bóp tại trong tay đại cung, đột nhiên phát ra từng đợt bạo hưởng thanh âm.

Cuốn cuộn linh tính, mắt thấy liền từ đại cung trung lưu tràn ra đến, nếu là tiếp tục kéo dài, đại cung bị phế sạch là nhất định.

Triệu Thiên Sơn liều mạng muốn túm về mình đại cung.

Thế nhưng là trước mặt cái này tu vi rõ ràng ở xa hẳn phía dưới người tu luyện, tỏa ra lực lượng lại hết sức cuồng bạo, rõ ràng đang ở trước mặt đại cung, không chỉ chỉ là không nhúc nhích tí nào bị đối phương bóp tại trong tay, càng là hẳn không hề cảm ứng được chút nào, thuộc về mình đại cung khí tức.

Triệu Thiên Sơn sợ hãi cả kinh.

Trước mặt cái này người hung hãn, đơn giản đối mới hẳn nhận biết.

Hắn lúc này mới biết.

Mình thật đúng là không có oan uổng trước mặt cái này người, nhưng chính là bởi vì không có oan uổng cái này người, lại làm cho tâm tình của hắn hết sức cháy bỏng, hẳn ngược lại là hi vọng hắn oan uổng.

Thế nhưng là chuyện phát triển xa xa vượt qua tính toán của hắn.

Trong lòng hồi hận, không còn che giấu bạo phát đi ra.

Ngay lúc này, cùng hắn đồng loạt ra tay mặt khác mấy người cuồng bạo tiến quang cùng binh khí cũng lao nhanh đến đây.

Triệu Thiên Sơn ánh mắt hơi rung nhẹ một chút.

Trong mơ hồ, có một sợi mảnh liệt thần thức chỉ ý, bạo phát đi ra, hắn cũng rất kỳ vọng cùng mình đến một lần những người kia có thể cho thêm chút sức.

Ai có thể nghĩ những này người tu luyện bạo phát đi ra lãnh quang, rơi vào Lục Trần chiếc đỉnh lớn màu xanh bên trên, binh khí của những người này cùng binh khí của hắn đồng dạng, vừa đối mặt đi qua.

Đám người binh khí trong tay, nhao nhao vỡ tan, tiêu tán vô tung.

Theo sát lấy, những người này phảng phất giống như điều bị đứt dây đồng dạng, bay rớt ra ngoài, quăng xuống đất, trong đó thực lực hơi yếu một điểm người tu luyện, tức thì bị ngược dòng đi lên lực lượng, oanh miện phun máu tươi, tại chỗ trọng thương.

Phanh phanh phanh!

Mấy người nhao nhao rơi trên mặt đất, đôi mắt bên trong mang theo tuyệt vọng cùng hoảng sợ nhìn xem Lục Trần.

Về phần còn lại mấy vị cầm trong tay cung tên người tu luyện, từng cái cùng kêu lên hô quát, ráng chống đỡ một hơi, lại lần nữa giương cung kéo tiễn: "Hồn trưởng dừng tay, buông ra Triệu sư huynh!"

"Ta muốn bắn chết ngươi a!"

Ong ong mấy đạo ánh sáng lấp lánh, lại lần nữa mặc kệ ba bảy 21, mười phần đã man đánh phía Lục Trần.

Lục Trần nhìn đều không có nhìn một chút, nếu như những người này, là cùng trước mặt cái này Triệu Thiên Sơn một cái đẳng cấp xạ thủ, chưa chừng còn phải tránh lui một hai, nhưng những người này nhiều nhất chỉ là một đám uẩn linh sơ kỳ trung kỳ xạ thủ, lại tính được cái gì! Đề bọn hắn bắn, chỉ cần bọn hắn bắn ra xuyên!

Ong ong ong!

Chỉ thấy mấy đạo ánh sáng lấp lánh một nháy mắt, đã lao nhanh đến Lục Trần sau lưng.

Nhao nhao đỉnh tại Lục Trần trên thân lơ lửng ra chiếc đỉnh lớn màu xanh bên trên, cho dù là bọn họ bạo phát đi ra lực lượng so vừa rồi còn mạnh hơn, nhưng cuối cùng cũng không năng xé nát Lục Trần phòng ngự.

Một nháy mắt về sau, lại lần nữa toàn bộ vỡ nát.

Mấy vị này xạ thủ, lúc này hoảng hốt, quay người đã muốn rút đi.

Lục Trần cười lạnh một tiếng, cuồng bạo bàn tay quét ngang ra, đầy trời lộn xộn giương mảnh vỡ, bị hấn ôm đồm tại trong tay, về sau lấy Mạn Thiên Hoa Vũ thủ pháp, nghiêng không lắc một cái!

Huru huru huru!

Mỗi một đạo oanh bắn ra lực lượng, đều ở xa đối phương lực lượng phía trên.

Mấy cái xạ thủ, thần sắc đại biến!

Nhao nhao giơ lên trong tay đại cung, liều liều ngăn cản, thế nhưng là lại chỗ nào chống đỡ được? mấy cái hô hấp về sau, đám người này hoặc là binh khí trong tay bị vỡ nát, hoặc là trực tiếp bị lộn xộn giương ra ánh sáng lấp lánh oanh thành cái sàng, chết thảm tại chỗ. Một nháy mắt về sau, bay lên đầy trời ra máu tươi, tính cả phẳng phát giống như phi tốc chảy xuôi xuống tới hạt mưa đồng dạng sóng xung kích, tứ phía bay lên, may mắn thoát khỏi tại khó khăn mấy vị, tiếng kêu thảm kinh khủng, mặc kệ không để ý chạy trốn mà đi.

Lục Trần lại chưa đi xem bọn hấn một chút, chỉ là tướng ánh mắt rơi vào tuấn trên thân hạ đã bị mồ hôi lạnh bao phủ Triệu Thiên Sơn, cười nói: "Người hiện tại biết, người trên chọc chính là người nào sao?"

Triệu Thiên Sơn bấp chân như nhũn ra, hận không thể quỳ trên mặt đất, run giọng nói: "Ta, ta, ta sai rồi, van cầu người —— "

Lục Trần hừ lạnh một tiếng: "Người sai, chẳng lẽ sự tình liền đi qua sao? Đã người làm xuống chuyện như vậy, liền nhất định phải vì thế trả giá đắt!" Trong lòng bàn tay lực lượng cuồng bạo phun ra, oanh một tiếng, đại cung vỡ nát, kéo dài vô tận sóng xung kích, tướng trước mặt cái này uẩn linh đỉnh phong cảnh giới người tu luyện, xé thành mảnh nhỏ!

Theo sát lấy, người này trên người túi trữ vật, cùng người khác trên người, nhao nhao bay vụt ra, bị Lục Trần ôm đồm tại trong tay, rút lui mở xem xét, cười: "Không hổ là Việt quốc thứ nhất cửa Ngự Thú môn đệ tử, phần này thân gia, quả nhiên là không giống bình thường!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Hai trăm mười tám, lòng tham bắt tử, đại đỉnh khoe oai (5 càng)

Lục Trần tướng trong túi trữ vật vô dụng đồ vật, toàn bộ ném đi, thu lấy Man Hùng thi thể, thân hình lác lư, đã từ nơi này rời đi!

Ngay tại Lục Trần rời đi nơi này, bắt quá một hồi, hư không lại lần nữa đùng đưa, lăm lẹ nhấp nhô khí lãng, đầy trời trên dưới bay bổng lên, chỉ thấy lúc trước mấy vị từ Lục Trần trong tay chạy đi người tu luyện, vây quanh một già một trẻ, từ đằng xa oanh bắn tới.

Cuồng bạo khí lãng, từ bọn hấn trên thân bạo phát đi ra.

Một chút liền rơi vào xóc xếch hiện trường phía trên.

Cầm đầu thanh niên trên người sóng xung kích, điên cuồng tỏa ra.

Dù là hấn tu vi, chỉ là uẩn linh trung kỳ, nhưng là biến hóa ra khí tức, cơ hồ đều có thể cùng mới vừa rồi bị Lục Trần đánh giết Triệu Thiên Sơn tương đương tịnh luận.

Nhất là bị hấn vác tại trên lưng to lớn màu đỏ cung tên, lúc này, không nhìn được đùng đưa. Cùng hấn đứng sóng vai áo bào đen lão giả cúi lên ánh mắt đột nhiên nở rộ, hai sợi cuồng bạo khí lãng tùy ý bay tứ tung: "Thiếu chủ, người này thực lực không phải bình thường! Triệu Thiên Sơn thực lực liền xem như lại thể nào phế vật, cũng không là bình thường người tu luyện có thể xử lý."

Lúc này, sau lưng một cái người tu luyện hô lên: "Hàn tiên sinh, kia tiểu tử trên thân, tựa hồ có giấu không tâm thường phòng ngự địa nguyên khí, mặc kệ là chúng ta dùng tên bắn kiếm trăm đao chặt, cũng không thể dao động hấn nửa phần!"

"Thật sao?" Áo bào đen lão giả cười, "Hắn là dạng này!"

Thanh niên lại là thần sắc có chút biến hóa: "Cái này có như thể mạnh lực phòng ngự?"

"Thiên chân vạn xác a "

"Đúng vậy a, Thiếu chủ, ngài xem chúng ta huynh đệ bình khí, đều hủy ở kia tiểu tử trên tay!"

Thanh niên ánh mắt rơi vào áo bào đen lão giả trên thân, nói: "Vậy liền làm phiền Hàn tiên sinh xuất thủ, cái này người phải chết, hấn trên thân không dậy nổi địa nguyên khí, cũng muốn đạt được trên tay! Nếu như có thể được đến bực này không tâm thường đồ vật, Thiên Hà phái kén tài đại điển phía trên, ta Tiêu Vân, tất nhiên năng lấy được không tâm thường thứ tự, cố gắng còn có thể từ Thiên Hà phái đám kia thiên kiều trong tay, cướp được mười vị trí đầu danh ngạch, đạt được từ Vân Linh đại lục đi ra ngoài, tiến vào càng rộng lớn hơn thiên địa, bái nhập càng thêm không lồ tông phái cơ duyên!"

Nói đến nơi này, Tiêu Vân khí thế trên người, càng thấy bắt đầu cuồng bạo.

Ầm ầm, không ngớt lời ba động thanh âm, liên tiếp vang lên.

Áo bào đen lão giả Hàn Chính Lâm đôi mắt trung nhiều một chút ý động: "Thiếu chủ khuyết điểm duy nhất, liền là phòng ngự, như quả thật như bọn hấn nói, cái kia đánh giết Triệu Thiên Sơn gia hỏa trên thân, có không tâm thường địa nguyên khí, thật đúng là chúng ta cơ hội!"

"Thiếu chủ xin yên tâm, có lão phu xuất thủ, tất nhiên gọi cái này tiểu tử, dễ như trở bàn tay!"

Hàn Chính Lâm thân hình lắc lư, đã truy tung Lục Trần mà đi.

"Đi, chúng ta cũng theo sau!" Tiêu Vân đôi mắt bên trong tinh quang, điên cuồng bạo phát đi ra.

Ông ông sóng âm, từ hấn trên thân lập loè ra.

Cũng đi theo xông tới.

Mấy vị khác trong ánh mắt cố nhiên có chút e ngại sắc thái, nhưng là ở thời điểm này, cũng không có nửa phần chần chờ.

.

Lục Trần hướng phía phía trước bốn tẩu không đến hơn mười dặm, liền cảm thấy một cỗ cuồng bạo khí lãng, truy kích đi lên.

Đầy trời trên dưới.

Đạn vào một chỗ sóng xung kích, theo sát lấy bạo phát đi ra, chỉ thấy một cái áo bào đen lão giả, nhe răng cười không ngừng: "Hỗn trưởng đồ vật, giết ta Ngự Thú môn đệ tử, còn muốn đi sao? Người si tâm vọng tưởng!" Người chưa đến, cuồng bạo vân khí, đã tỏa ra, lại là một thanh màu đen mũi kiếm, từ đằng xa lao nhanh mà tới.

Lục Trần đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, tại chỗ nổ tung.

Gia hỏa này, hấn là Triệu Thiên Sơn đồng bạn.

"Uẩn linh cực hạn, tính cái gì đồ vật?" Lục Trần thân hình bỗng nhiên dừng lại tại nguyên chỗ, oanh minh ra chiếc đỉnh lớn màu xanh, đột nhiên bị hấn ôm đồm ra, ông một tiếng quét ngang ra ngoài, cùng chảy xiết tới màu đen mũi kiếm hung hăng đụng vào nhau.

Ba!

Màu đen mũi kiếm chỗ nào gánh vác được như vậy xung kích.

Tại chỗ bị quét bay ra ngoài.

Theo sát lấy, Lục Trần trên người khí phách, điên cuồng bạo phát đi ra.

Ông một tiếng, cuốn lên ngàn vạn nặng khí lãng, không đợi áo bào đen lão giả xông lại, đã đến hấn trước mặt.

Hàn Chính Lâm trông mắt đều nhanh muốn từ trong hốc mắt nhảy ra ngoài, kinh hãi nhan sắc, che kín khuôn mặt, diện cơ điên cuồng loạn động thời điểm, đối với vừa rồi mấy cái chạy thoát mấy người, tràn đầy vô tận oán hận!

Đây quả thật là một cái dựa vào cường hấn phòng ngự, mới có thể đánh giết Triệu Thiên Sơn người tu luyện sao?

Mặc kệ hấn như thế nào phần nộ!

Đôi mắt Lục Trần oanh bắn tới xung kích, trong lòng bàn tay kiếm quang đột nhiên chuyển động, ông một tiếng, thẳng đến Lục Trần một kiếm mãnh liệt đâm.

Lục Trần con mắt hơi híp, trên mặt lãnh ý, càng ngày càng nhiều một chút: "Bạo cho ta!" Oanh minh lên chiếc đỉnh lớn màu xanh, lại lần nữa bạo khởi, hung hăng rơi vào trên mũi kiếm.

Hùng hồn lực lượng xé rách xuống dưới.

Hàn Chính Lâm mũi kiếm tại chỗ bạo liệt, lăm lăm linh quang một nháy mắt bạo phát đi ra.

Tùy ý sôi trào đi ra kiếm quang, phun khắp nơi đều là.

Phốc!

Hàn Chính Lâm khí tức chấn động phía dưới, một ngụm đồ thẩm máu tươi, từ trong miệng của hấn diện phun ra, thẳng tắp đập xuống đất, đôi mắt bên trong mang theo tuyệt vọng nhìn xem oanh bắn xuống tới chiếc đỉnh lớn màu xanh.

Hấn thừa nhận hấn chủ quan.

Nhưng là để hấn kinh hãi vạn phần là, trước mặt cái này người thật rất mạnh!

Rõ ràng hiển lộ ra chỉ là Thái Khí cảnh giới tu vi ba động, vì sao hung hấn đến trình độ này? Cái này thật chỉ là một tôn nho nhỏ hái khí sao?

Không đợi hấn suy nghĩ tiếp tục bay tứ tung.

Lục Trần chiếc đỉnh lớn màu xanh bạo kích xuống dưới, phốc một tiếng, áo bào đen thân thể của ông lão, bạo thành một đoàn huyết vụ.

Tại chỗ chết thảm.

Lạnh thấu xương tinh khí dòng lũ xông ra, phản hồi tại giữa thiên địa.

Lục Trần ánh mắt đột nhiên giờ lên, vừa vặn cùng tới Tiêu Vân cùng với khác mấy cái người tu luyện ánh mắt hung hăng đụng vào nhau!

Lúc trước may mắn từ Lục Trần trong tay chạy đi mấy vị, đôi mắt bên trong hoảng sợ không còn che giấu.

Bọn hấn thấy được cái gì?

Cường hấn Hàn Chính Lâm, đều bị đối phương cho oanh sát.

Là bọn hấn hoa mắt, vẫn là cái này người thật đã cường hấn đến trình độ này?

Mặc kệ là cái nào, trong con mắt của bọn họ Lục Trần, đều là vô cùng hung hấn tồn tại.

Mà Tiêu Vân diện cơ, cũng là phi tốc chấn động, gia hỏa này cố nhiên hoàn khổ, nhưng cũng là có chút nhân lực người, thấy không địch lại, xoay người rời đi! Mấy vị khác nhìn thấy Thiếu chủ rời đi, từng cái chăm chú cùng đi lên.

Lục Trần hừ lạnh một tiếng, thân hình lác lư, cuồng bạo nhục thân, tướng hừ không bỗng nhiên đứng nhộn nhạo, một cái hô hấp không đến liền đuổi tới Tiêu Vân sau lưng, nói: "Tới, còn muốn đi sao?" Lục Trần một chút liền nhìn ra gia hỏa này bất phàm, bức này người tu luyện trên thân, sẽ thiếu đi chỗ tốt? Cho nên Lục Trần cái thứ nhất ý niệm, liền là đoạt hấn!

Thân hình chấn động!

Kinh khủng chiếc đỉnh lớn màu xanh oanh bắn xuống đi.

Ông ông ba động thanh âm, không kiêng nể gì cả bạo phát đi ra, phảng phất giống như một đoàn mây đen, tướng Tiêu Vân từ trên xuống dưới bao phủ lại. Hung man lực lượng, bốn phương tám hướng oanh minh. Bóng ma phía dưới Tiêu Vân vạn phần hoảng sợ, gào thét một tiếng: "Muốn giết ta, người mơ tưởng, cha ta là Ngự Thủ môn chương môn a!" Một viên Nguyên Phù, từ hấn trên thân nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219: Hai trăm mười chín, Ngưng Đan Nguyên Phù, sao trời chi biến (1 càng)

Một đạo kinh khủng quang ảnh ba động, từ Tiêu Vân trên thân bạo phát đi ra.

Một tiếng vang ầm ầm cuồng bạo ba động thanh âm, đi ngược dòng nước, cùng Lục Trần oanh bắn xuống tới chiếc đỉnh lớn màu xanh, hung hăng đụng vào nhau. Chiếc đỉnh lớn màu xanh, tại chỗ nổ tung, kinh khủng sóng âm, điên cuồng cộ rửa.

Lục Trần sắc mặt có chút biến hóa, một thân dòng chảy xiết cũng giống như tinh quang, tại chỗ bộc phát, lưu chuyển toàn thân. Phanh phanh phanh phanh, bạo liệt ra lực lượng, tại hủy đi chiếc đỉnh lớn màu xanh về sau, vọt tới Lục Trần trên ánh sao.

Lục Trần trên thân bạo phát đi ra tinh quang, phảng phất giống như bị vô lượng con kiến cắn xé, lập tức thùng trăm ngàn lỗ, mà những cái kia chảy xiết ra lực lượng, xuyên thấu những này lỗ thùng, rơi vào Lục Trần nhục thân bên trên.

Kinh khủng đập nện thanh âm, điên cuồng bạo phát đi ra.

Lục Trần trên thân, càng thêm sáng chói tinh quang nổ rộ!

"Ngưng Đan!" Lục Trần bị dạng này một cỗ lực lượng oanh bay rớt ra ngoài, người giữa không trung bên trong, hô lên! Bất quá để Lục Trần mười phần vui mừng chính là, trước mắt nhục thân tức chính là đối mặt Ngưng Đan cảnh giới cường giả luyện chế Nguyên Phù oanh kích, phòng ngự cường độ cũng tăng lên rất nhiều, hoàn toàn không phải ngày đó bị Hoàng Nguyên Cát một chuồng oanh kích bộ dáng.

Dù là giờ phút này, trên thân thể vô cùng kịch liệt đau nhức.

Nhưng là Lục Trần tâm tình vẫn như cũ mười phần vui vẻ.

Oanh!

Theo sát lấy, Lục Trần hai chân rơi trên mặt đất, oanh bắn xuống đi khí lẫm, không ngừng sôi trào!

Kéo dài không ngừng sóng xung kích, tướng mặt đất oanh rồi ra vờ vụn, không còn hình dáng.

Lục Trần trùng điệp phun ra một ngụm trọc khí.

Cứ như vậy nhìn xem Tiêu Vân suất lĩnh một bầy chó chân, dùng tốc độ nhanh nhất, từ nơi này chạy trốn mà đi.

Lục Trần cười nhạo một tiếng: "Một đám người ô hợp!" Nếu như lúc này, Tiêu Vân trái lại đuổi giết hắn, nói không chừng có thể cho Lục Trần tạo thành nhất định tổn thương, nếu là thời gian nắm đầy đủ lâu, cố gắng sẽ còn kinh động Ngự Thú môn cái khác cao thủ! Muốn biết, Ngự Thú môn thế nhưng là Việt quốc thứ nhất cửa, có được Nguyên Thần cảnh giới cường giả! Bực này hung hãn sơn môn nội tình, tuyệt không phải Thiên Cực Môn có thể so sánh. Dù là đối phương chỉ là điều động một tôn Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện tới, Lục Trần cũng rất nguy hiểm.

Đương lúc này, Lục Trần hút khô mười mấy khối Nguyên tinh, tướng trong thân thể tai họa ngầm, nhao nhao loại bỏ. Đi đến đen bào lão giả bên người, đem hãn tử trữ vật lấy xuống.

Mới mở ra xem.

Lục Trần thần sắc liên động dung.

Bên trong trung đẳng Nguyên tinh, cùng Nguyên tinh số lượng không nói, thế mà còn có một cái chừng bốn cái nắm đấm lớn nhỏ tảng đá.

Khối này, chính là thiên ngoại thiên thạch.

Vừa mới hiện lộ ra, ngôi sao màu đen nhin không được chấn động.

Lục Trần thần sắc có chút, một mặt thận trọng áp chế, một mặt thứ nhất lần ném thử dùng mình linh thức, cùng ngôi sao màu đen tiến hành câu thông.

Một đạo mười phần rõ ràng linh thức ba động, rơi vào ngôi sao màu đen phía trên.

Lục Trần chỉ là biểu đạt mình muốn dùng một chút mảnh vỡ thiên thạch, tặng lên Phục Giao Kiếm phẩm chất tổ cầu mà thôi.

Lục Trần chỉ cho nên như thế ném thử.

Cũng là lần trước, Lục Trần đạt được Trấn Ma kiếm thời điểm, ngôi sao màu đen lộ ra tâm tình chấp chờn.

Hắn đã có tâm tình chấp chờn, Lục Trần vì cái gì liền không thể thử nghiệm, cùng nó câu thông một chút? Ngộ nhờ thành công đâu? Coi như không thành công, để ngôi sao màu đen đem trọn khối thiên thạch nuốt sạch sẽ, tự thân sao trời chân khí, cũng có thể được trình độ nhất định trưởng thành. Sao trời chân khí cường hãn, Lục Trần sớm có trải nghiệm, đây chính là một cái thời khắc mấu chốt, có thể cứu hắn tính mệnh tồn tại!

Bất quá Lục Trần cũng không đạt được ngôi sao màu đen chút nào phản hồi.

Chỉ thấy bị hấn bóp tại trong tay thiên ngoại thiên thạch, một nháy mắt về sau, đã bị hút đi hơn phân nửa.

Lục Trần trơ mắt nhìn, Tâm Niệm chuyển động, thầm nghĩ: Chờ chút cho ta đi.

Đã thấy còn lại non nửa, lưu lại!

"Thật lưu lại?" Lục Trần sửng sò, tiếp theo cuồng hi không thôi: "Có những này, ta Phục Giao Kiếm, đủ để đột phá địa nguyên khí!" Đương nhiên muốn để Phục Giao Kiếm đột phá địa nguyên khí, lấy Lục Trần minh lực lượng làm không được, nhất định phải tìm tới luyện khí đại sư, mới có thể thành công. Lục Trần thầm nghĩ, Thiên Hà phái bậc này khó lường địa phương, còn kém luyện khí đại sư sao?

Theo sát lấy, ngôi sao màu đen phản hồi tới năng lượng, cùng trước kia đồng dạng, hơn phân nửa bộ phận, bị sao trời chân khí thôn phệ, một số nhỏ, chia lải cho Hỗn Nguyên chân khí cùng sao trời chân ý!

Trong lúc nhất thời, Lục Trần trên người ý vị lại nặng một phần.

Lục Trần không có chậm trễ thời gian dự định, thân hình lên xuống, dùng tốc độ nhanh nhất, từ nơi này rời đi.

Này một đường phi nước đại không ngớt, oanh minh lên lực lượng, liên tục không ngừng ba động, lập tức đi xa.

Một bên khác!

Nguy nga quần sơn trong, một đám hoa lệ trong cung điện, đứng vững lên một tòa tinh mỹ trong cung điện, một cái diện mạo lãnh túc trung niên, ánh mắt gắt gao chăm chú vào Tiêu Vân trên thân, trùng điệp hừ một tiếng: "Uông nguoi vẫn là Tiêu mỗ nhi tử, nguoi lão tử mặt, đều bị nguoi cho mất hết! Một lần ra ngoài du sơn, thế mà tổn thất nhân thủ nhiều như vậy, nguoi để Tiêu mỗ, như thế nào cùng trưởng lão hội bàn giao?"

Tiêu Vân quỳ trên mặt đất không dám ngôn ngữ.

Tiêu Trọng Sơn lạnh lùng hừ một tiếng: "Coi là tại chi là Ngự Thủ môn xưng vương xưng bá, liền không đem anh hùng thiên hạ để ở trong mắt? Lần này xem như thấy được đi."

Tiêu Vân ngánh lấy cổ, không phục hô lên: "Nếu không phải kia tiểu tử trên thân, có cực kỳ lợi hại phòng ngự chi khí, hẳn sớm đã chết ở phụ thân nguoi Nguyên Phù phía dưới."

Tiêu Trọng Sơn diện cơ hung tợn nhảy lên, nói: "Xem ra, nguoi vẫn là không có minh bạch, mình sai ở nơi nào! Tiêu nô —— "

Vừa mới nói xong, một cái áo đen lão bộc, từ trong bóng tối đi ra, khom người nói: "Chương môn."

Tiêu Trọng Sơn trầm giọng nói: "Không quản sự tình nguyên nhân gây ra như thế nào, người này cuối cùng vẫn là giết bản môn đệ tử, sự tình không thể cứ tính như thế —— cái này người, liền giao cho nguoi."

Áo đen lão bộc màu trắng bạch diện cơ, trên mặt lộ ra một vòng lẳng sâu tàn khốc, thâm trầm nở nụ cười: "Lão nô tất nhiên tương cái này tiểu tử, tại chỗ chém giết!"

Tiêu Trọng Sơn lại sâu sắc nhìn áo đen lão bộc một chút.

Áo đen lão bộc tâm linh thần hội cười: "Đương nhiên còn có cái này tiểu tử trên người phòng ngự trọng bảo! Thiếu chủ nếu là có thể đạt được vật này, thực lực tất nhiên lại tăng một bậc thang!"

Tiêu Trọng Sơn cười.

Tiêu Vân cũng là vui vẻ ra mặt, mặt mũi tràn đầy phấn chấn.

Tựa hồ đã nhìn thấy Lục Trần bị trấn áp, cái gọi là phòng ngự trọng bảo bị áo đen lão bộc Tiêu nô cầm xuống tràng cảnh, trên mặt đắc ý, không thể ức chế bạo phát đi ra: "Có Tiêu nô xuất thủ, nhìn nguoi gia hỏa này chết như thế nào!"

Tiêu Trọng Sơn ánh mắt rơi vào Tiêu Vân trên thân, lắc đầu, chuyển hướng Tiêu nô, nói: "Đi sớm về sớm!"

Tiêu nô cười hắc hắc, trên thân lưu chuyển không chừng màu đen ba quang, đột nhiên chuyển động, trong chớp mắt không thấy tung tích.

Tiêu nô rời đi.

Tiêu Trọng Sơn thân hình lắc lư, một thanh liên đem Tiêu Vân cầm nã, trầm giọng nói: "Thiên Hà phái kén tài đại diện bắt đầu thi đấu sắp đến, trong khoảng thời gian này ngươi cũng không cần ở bên ngoài chạy loạn! Cho ngươi lão tử ta, hảo hảo tu luyện, đợi đến Tiêu nô giúp ngươi đem đồ vật cầm về, lại giúp ngươi một tay, để ngươi tu vi tiến thêm một bước, ta không so được Thiên Hà phái đám kia thiên kiều nội tình, nhưng là tối thiểu không thể tại tu vi bên trên yếu đi đối phương, đúng hay không?"

Tiêu Vân lúc đầu có chút mơ hồ không muốn, nhưng là Tiêu Trọng Sơn câu nói này nói ra, cuồng hi không từ thắng, hưng phấn tốt đỉnh: "Phụ thân yên tâm, hài nhi đến kén tài đại diện, nhất định sẽ không cho ngươi mất mặt!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220: Hai trăm hai mươi, lão quỷ như yêu (2 càng)

Lục Trần một đường đi nhanh, không mấy ngày thời gian, liền từ Việt quốc cảnh nội rời đi! Cái này một đường đi qua, cuồng bạo sóng xung kích, không kiêng nể gì cả quét ngang, một thân tu vi, mặc dù không có quá lớn tiến bộ, nhưng là thắng ở, căn cơ càng ngày càng vững chắc.

Một ngày này, bình tĩnh sơn lĩnh bên trong, hung man sóng xung kích, đột nhiên chấn động! Oanh minh không nghi khí lừng, bốn phương tám hướng cộ rửa, một đầu từ tĩnh mạch lòng chảo sông bên trong nhảy ra đại mãng, lộ ra to lớn răng, cách mấy trượng xa hư không, thẳng đến Lục Trần! Dữ tợn khí tức, một nháy mắt liền ngưng kết tới cực điểm.

Lục Trần lông mày phong có chút giơ lên, trên mặt nhiều một chút lãnh ý. Ông một tiếng, tinh quang rạng rỡ bên trong, chiếc đỉnh lớn màu xanh bị hấn cầm lấy ra. Đón đại mãng bắn rọi tới đầu, trực tiếp đập đi lên.

Đại mãng cố nhiên có được uẩn linh cực hạn tu vi, thế nhưng là chỗ nào chống đỡ được Lục Trần chiếc đỉnh lớn màu xanh, một kích về sau, đại mãng kêu rên một tiếng, hung hãn thân thể, liên tục không ngừng nhấp nhô, quảng bay ra ngoài, tướng mặt đất núi đá rừng cây, lập tức san bằng không biết bao nhiêu.

Dâng trào mà lên đầu lâu phía trên, hai viên to lớn tròng mắt bên trong tất cả đều là hoảng sợ nhan sắc, một tiếng kêu thê lương thâm thiết âm đi qua, đầu này đại mãng, quay người muốn đi!

Lục Trần hắc hắc cười lạnh: "Đến trước mặt của ta, ngươi cho rằng còn có thể đào tẩu sao? Không chạy được, ở lại đây đi!" Trong lòng bàn tay chiếc đỉnh lớn màu xanh càng thấy mãnh liệt bạo kích xuống dưới, phanh, huyết nhục văng tung tóe bên trong, đại mãng bị hấn một đỉnh nện đến gân cốt nứt ra, da tróc thịt bong, tại chỗ tử vong! Cuồng bạo tinh khí, theo nó trên thân tiêu xạ ra, Lục Trần đôi mắt bên trong bốc lên tinh quang, cười ha ha, "Không hổ là, uẩn linh cực hạn yêu vật, trừ tồn tại trong thân thể tinh khí, liền là không tâm thương!"

Ăn hết lao nhanh lên tinh khí, có lẽ đột phá uẩn linh, vẫn như cũ còn có chút xa, nhưng tuyệt đối có thể để cho Lục Trần thực lực, hướng phía tăng lên một cái cấp bậc. Đường lúc này, ngôi sao màu đen cuồng nhanh chấn động, một ngưng liền đem đạo này đi ngược dòng nước tinh khí nuốt sạch sẽ!

Ông ông ba động thanh âm, tại Lục Trần trong thân thể tới tới lui lui chảy xuôi, chính như hấn dự đoán như thế, một thân tu vi mặc dù không thể tăng lên, thực lực lại hướng phía trước lại bước ra một bước nhỏ. Bực này dưới thực lực, Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang không cảm được bay bổng lên, nắm đấm nắm chặt, nếu là Tiêu Vân tên hỗn đản kia lại lần nữa bộc phát Ngưng Đan cảnh nội luyện chế Nguyên Phù, cũng không có khả năng đem hấn đánh lui, mà hấn nhất định có thể chém giết đối phương.

Nghĩ như vậy, Lục Trần lông mày phong đột nhiên động một cái, lạnh lùng nói: "Bằng hữu, ngươi theo ta không chỉ một đường, còn muốn tiếp tục nữa sao?" Cái này hai ngày, từ đầu đến cuối cảm giác được sau lưng có một đạo khí tức như có như không theo đuôi sau lưng, thế nhưng là đợi đến hấn muốn bắt giữ thời điểm, đối phương biến mất vô tung vô ảnh.

Nhưng là hiện tại, đối phương tại hấn chém giết đầu này đại mãng thời điểm, lộ ra một sơ hở, rõ ràng liền là nổi lòng xảy ra biến hóa!

Nhưng lại chưa rời đi, vẫn như cũ tồn tại! Rất rõ ràng đối phương tại thấy được Lục Trần đánh giết uẩn linh cực hạn thực lực về sau, hoặc là không có ác ý, hoặc là liền là mười phần tự tin mình thực lực.

Lục Trần tin tưởng cái sau. Cái này thế giới, xưa nay sẽ không có hay không duyên vô có thiện ý, ngược lại là ác ý, vẫn luôn tồn tại! Người trong lòng ti tiện, tham lam, ghê tởm, thật sự là nhiều lắm một chút. Lục Trần một đường tu hành đến hiện tại, gặp được quá nhiều.

Ngay tại Lục Trần thoải âm rơi xuống thời điểm, một đạo già nua tiếng cười vang lên: "Ngươi tiểu gia hỏa này, ngược lại là thú vị!"

"Đã sớm phát hiện lão nô, nhưng lại chưa bao giờ thất kinh, mà là không chút hoang mang! Ông cụ non hạng người, lão nô gặp quá nhiều, nhưng là người dạng này, lão nô vẫn là thứ nhất lần nhìn thấy!" Núi rừng hơi rung nhẹ, toàn thân áo đen Tiêu Nô, chậm rãi đi ra.

Hắn hai con mắt màu mắt, cùng người bình thường hoàn toàn không đồng dạng con mắt, vòng quanh trùng điệp âm trầm quang hoa, nhìn chăm chăm Lục Trần.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy một cái, lạnh nhạt nói: "Như vậy, ngươi muốn giết ta? Ta nhìn nhất định là!"

Tiêu Nô hai đầu phảng phất giống như Cuồng Dao đồng dạng lông mày phong, có chút nhảy lên: "Ngươi tiểu gia hỏa này, cũng không dân, không tệ, lão nô chính là muốn giết ngươi! Thứ nhất, bởi vì ngươi đánh giết Ngự Thú môn đệ tử, lão nô cũng là Ngự Thú môn đệ tử, thứ hai đầu, là bởi vì ngươi biểu hiện ra thiên tư, thật sự là quá mức kinh diễm! Dạng này người, nên chết a! Không phải sống sót, không biết muốn tai họa nhiều ít người."

Nói đến nơi này, Tiêu Nô thân hình lác lư, vượt ngang mấy trượng hư không, ra hiện tại khoảng cách Lục Trần không đến xa năm trượng địa phương!

Về sau thân hình lại lần nữa lác lư, khoảng cách Lục Trần không đủ nửa trượng, khô gầy phảng phất giống như cây già cầu cần bàn tay, đón Lục Trần tìm, hung hăng vồ tới.

Hung man lực lượng, một nháy mắt về sau, hùng hực tới cực điểm, cuồng bạo khí tức, mãnh liệt cọ rửa, Lục Trần ngực vạt áo, lập tức liền nổ tung không biết nhiều ít, lộ ra bên trong tán ra uyển chuyển tinh quang tinh trắng nhục thân. Cùng lúc đó, một cỗ kịch liệt xé rách cảm giác đau, đã bạo phát đi ra.

Lục Trần lông mày phong lại lần nữa giờ lên, đôi mắt bên trong về mặt ngưng trọng, cường thịnh tới cực điểm, khó trách đối phương tại mắt thấy hắn đánh giết đại mãnh, vẫn như cũ chưa từng biết điều rời đi, bởi vì gia hỏa này rất mạnh! Cường hoành trình độ, áp đảo trên đường đi đụng phải tất cả uẩn lĩnh cực hạn người tu luyện hoặc là yêu vật.

Mắt thấy đối phương trên thân nứt toác ra tới lực lượng, ngày càng mạnh mẽ! Lục Trần trùng điệp hừ một tiếng: "Lên!" Chiếc đỉnh lớn màu xanh ngưng tụ ra, ôm đồm tại trong tay. Ông một tiếng, đón cái này mắt thấy liền muốn đánh vào bộ ngực của hắn, đem hắn trái tim hái ra bàn tay, đập đi.

Tiêu Nô nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra trên dưới bốn khóa, có chút quỷ dị răng nanh, trở bàn tay mãnh kích đi lên. Phanh một tiếng, hung man khí lẫm, điên cuồng bạo liệt ra. Lục Trần chiếc đỉnh lớn màu xanh bị đối phương một chưởng, oanh vỡ nát!

Cái này tà ác bàn tay, cũng bị đại đỉnh oanh bắn xuống tới lực lượng, đập nện đến hướng phía bên cạnh tránh ra!

Lục Trần thân thể hung hăng chấn động một chút, thân thể lớn như vậy, bị đối phương oanh bắn ra lực lượng, lui đến bay ngược, một đường bay tứ tung, rời khỏi không hạ ba trượng.

Mà Tiêu Nô bất quá là thân thể hơi rung nhẹ một chút, lão nhi này trên mặt về kinh ngạc, dần hiện ra đến: "Thật cường hãn nhục thân lực lượng! Cùng thể hệ thiếu niên bên trong, ngươi tuyệt đối là lão nô thấy qua đệ nhất nhân! Cạc cạc, lão nô hứng thú càng ngày càng lớn, ân, lão nô không chỉ có sẽ đem ngươi đánh giết, mà lại sẽ đem ngươi ăn hết! Bực này khí huyết tràn đầy thiếu niên, nếu là không thể ăn rồi, chẳng phải là thật là đáng tiếc sao?"

Tiêu Nô nói ra câu nói này thời điểm, thân hình lại lần nữa thoáng hiện, bằng phẳng hư không, bị lão quỷ này gầy còm thân thể, ngạnh sinh sinh kéo ra từng đầu lộn xộn bay vết rách, thẳng đến Lục Trần mà tới.

Lục Trần về mặt nghiêm túc, kết hợp lão quỷ trạng thái quỷ dị, trong lòng hù dọa một tia kinh ngạc, thầm nghĩ: Lão quỷ này, chẳng lẽ là một cái, hóa hình mà ra yêu vật?

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Hai trăm 21, nhân thần bắt lưỡng lập! (3 càng)

Cho đến trước mắt, đây chính là thích hợp nhất giải thích! Bất quá năng tại Uẩn Linh cảnh giới liên hóa hình mà ra yêu quái, quả thực để Lục Trần hơi kinh ngạc! Dạng này ý niệm, chỉ ở Lục Trần trong lòng hơi chuyển động một chút, liền triệt để tiêu tán vô tung.

Bởi vì Tiêu Nô cuồng bạo khí lẫm, tiêu xạ tới, hung man bá đạo lực lượng, mạnh mẽ đâm tới, kích thích vô số đạo cuồng bạo dòng lũ. Một nháy mắt, liền rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần tuần trên thân dưới, lạnh cảm giác, nồng đậm tới cực điểm! Đương lúc này, Lục Trần khóe miệng chứa lên một tia cười lạnh, lão quỷ này thật là

muốn chết.

Một thân chân khí điên cuồng chuyển động, có chút ba động sóng âm, từ hắc trên thân bạo phát đi ra! Cái này một lần, không chỉ là chiếc đỉnh lớn màu xanh hiển hóa, càng là ba vạn cân lực lượng, thuận Lục Trần cánh tay, oanh bắn ra. Bả đạo lực lượng, lập tức nhảy lên tới trạng thái đỉnh phong, oanh một tiếng, từ Lục Trần trên thân bạo phát đi ra, nhao nhao ngưng tụ tại chiếc đỉnh lớn màu xanh bên trên, mặc kệ không để ý đón trước mặt Tiêu Nô oanh bắn xuống đi.

Cái này một lần, Lục Trần bạo phát đi ra lực lượng, so vừa rồi đánh giết đại mãnh lực, hung hãn quá nhiều!

Tiêu Nô hai tròng mắt trừng lên đến, hắc không phải phế vật, cũng không phải không có năng lực nhận biết tồn tại, chỗ nào không biết hiện tại Lục Trần, so vừa rồi muốn cường hoành quá nhiều? Một tiếng kinh hô từ lão nhĩ này miệng bên trong phun ra đến: "A, đáng chết!" Chồng chất màu đen sóng ánh sáng khí lãng, lập tức ngưng tụ tại thân thể phía trên, ý đồ lập tức giờ phút này bộc phát trạng thái Lục Trần!

Chỉ là hắc cuối cùng vẫn là chủ quan, liền kiểm ngưng tụ ra màu đen gọn sóng, tại chỗ bạo liệt, tiêu tán vô tung!

Oanh minh mà xuống chiếc đỉnh lớn màu xanh, hung hăng rơi vào lão nhĩ này trên thân. Oanh một tiếng vang thật lớn, Tiêu Nô trên người màu đen khí lãng tại chỗ băng tán, tuấn trên thân hạ quần áo, nô tung không biết nhiều ít, thân thể lớn như vậy, tại chiếc đỉnh lớn màu xanh bạo kích dưới, bay rớt ra ngoài, một đường quét ngang, ép phát nổ không biết nhiều ít năm ngang ở sau lưng đại thụ, cùng núi đá.

Cuối cùng lại là một tiếng kinh thiên động địa tiếng oanh minh bên trong, lão nhĩ này thân thể, đã đâm vào trên mặt đất, mặt đất bằng phẳng, bị lão nhĩ này nghiền ép đến rồi ra vỡ vụn, tuôn ra không biết bao nhiêu vết rạn! Thân thể rơi xuống nơi, càng là ném ra tới một cái hố to. Dù vậy, lão nhĩ này vẫn như cũ còn có sinh tức.

Lục Trần đôi mắt bên trong mang theo kinh ngạc, nhìn không được tán thưởng: "Lão quỷ này quả nhiên là không đơn giản, vẫn là xem thường hắc! Hắc thực lực, cường hoành có chút không hợp thói thường, ngày đó cái kia lão quỷ bị một đỉnh đập chết, hôm nay cái lão quỷ này lại không có chết! Từ cái này trên một điểm, có thể nhìn ra được, hắc thực lực, tuyệt đối là Uẩn Linh cảnh giới bên trong người đứng đầu tồn tại!"

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần thân hình tái khởi, cuồng bạo sóng xung kích, gia trì trên thân, dạng này tồn tại, nhất định phải giết hắc.

Oanh, cuồng bạo chân khí, lộn xộn hất lên, Lục Trần giáng lâm đến Tiêu Nô rơi xuống nơi.

Ngay tại Lục Trần chuẩn bị lại lần nữa động thủ thời điểm, đã thấy lạnh thấu xương núi đá, từng khối băng liệt, bay là tả màu đen khí lãng, lập tức bộc phát, phảng phất giống như Mạn Thiên Hoa Vũ âm khí, thẳng đến Lục Trần.

Hư không bên trong, chói bóng khí lãng, kéo dài không dứt! Lục Trần đôi mắt bên trong lộ ra một tia chấn kinh, thất thanh nói: "Thế mà còn có như thế mạnh sức chiến đấu?"

Tiêu Nô sinh mệnh lực ương ngành, xem như để Lục Trần mở mang kiến thức! Đồng thời cũng đổi mới Lục Trần nhận biết, Trần quốc kia lớn chừng bàn tay địa phương Uẩn Linh cảnh giới có lẽ không mạnh, nhưng là rộng lớn hơn thiên địa bên trong, lại không phải dạng này, từ bị hắc mượn nhờ khát máu kền kền trọng thương áo bào đen, lại đến Ngự Thú môn Hàn Chính Lâm, lại đến trước mặt cái này Tiêu Nô.

Một cái so một cái mạnh.

Đối mặt loại này phô thiên cái địa công kích trào lưu, Lục Trần hai tay nhắc ngang, cuộn cuộn tinh quang đã ngưng tụ thành một mặt kiếm thể phòng ngự chi giáp, bày kín toàn thân! Ong ong ong, chói xiết xuống tới công kích thủy triều, lập tức rơi vào phòng ngự chi giáp bên trên, chỉ thấy đầy trời hạ tinh quang bốn phương tám hướng chuyển động.

Vừa đối mặt không đến, liền bị oanh thùng trăm ngàn lỗ, Lục Trần tâm thần chấn động đồng thời, trước mắt đột nhiên một cái thân cao một trượng có hơn màu nâu xanh thân ảnh, lao đến.

Cuồng bạo thân thể, hung hăng đâm vào phòng ngự chi giáp bên trên, lại vừa đối mặt không đến, tinh quang phòng ngự, tại chỗ vỡ nát.

Lục Trần giống như bị người hung hăng đập một cước, thân thể lớn như vậy, không bị khổng chế bay rớt ra ngoài, hóa thành một viên hạng nặng đạn pháo, rơi vào mùi trượng bên ngoài, cứng rắn phía sau lưng, tướng mặt đất ép tới tại chỗ vỡ vụn.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần nội tức bất ổn, một ngụm nghịch huyết, áp chế không nổi từ trong mồm phun ra.

Lục Trần tâm thần chấn động, tròng mắt ánh mắt nhìn, từ ngoài mùi trượng vọt lên tới to lớn thân hình, đôi mắt bên trong chấn kinh chi sắc, không hề nén được bay ra, cuối cùng là cái cái gì đồ vật?

Chỉ thấy nhảy vọt lên quang ảnh, ngưng tụ thành một vòng người khoác đầy màu xanh màng da, mọc ra một viên hung ác đầu chó, hai tay giữa hai chân, hợp thành một tầng màng thịt, phảng phất giống như cánh quái vật!

Lục Trần diện cơ có chút nhảy lên: "Cuối cùng là yêu quái gì?" Nếu không phải gia hỏa này khí tức trên thân, cùng Tiêu Nô như đúc đồng dạng, cơ hồ đều coi là, là cái khác cái gì tồn tại.

Mà hiện tại, cái này kỳ dị sinh vật, phát ra chính là Ngưng Đan cảnh giới khí tức, so vừa rồi mạnh mẽ không phải một chút điểm.

Lục Trần tâm thần lần nữa chấn động, cuồng hống một tiếng, kiếm đạo chân ý, sao trời chân ý, chiếc đỉnh lớn màu xanh, từ trên thân lập tức, kích động! Cùng lúc đó, Lục Trần nâng cảm giác, tiềm ẩn tại thức hải bên trong ngôi sao màu đen, cũng không vì đối phương là càng thêm cường đại tồn tại, mà trốn, tương phản, lộ ra một cổ cực hạn khát vọng.

Ong ong chuyển động tốc độ, so trước kia nhanh hơn rất nhiều, mà lại viên này ngôi sao màu đen, toàn thân trên dưới, từng mai từng mai kỳ dị pháp ấn không ngừng chuyển động, sinh ra đạo đạo ba động kỳ dị, những này ba động kỳ dị, cuối cùng ngưng tụ thành một đạo vô cùng âm đậm, nhưng Lục Trần lại năng tĩnh tường lĩnh hội ngôn ngữ: "Nhân thần bất lưỡng lập!" Cuồng bạo ý vị ba động, liên tục không ngừng ba động, một tiếng vang ầm ầm, cứ như vậy cùng quái vật xông tới thân thể, hung hăng đụng vào nhau.

Hung man lực lượng phía dưới, Lục Trần trên người phòng ngự, tại chỗ vỡ vụn, tầng tầng bay ra, kiếm quang tiêu tán, tinh quang tán mát, càng là đại đỉnh một nháy mắt nó không còn tồn tại.

Phốc, Lục Trần nội tức lại lần nữa chấn động, một ngưng đọng thấm máu tươi, phảng phất giống như suối phun đồng dạng, từ miệng bên trong phun ra, rơi trên mặt đất, lấm ta lấm tã, tinh hồng chói mắt, giống như một đóa xán lạn vô cùng đóa hoa, tràn ngập yêu dị mỹ cảm, nhìn thấy mà giật mình chỉ cực.

Mà Tiêu Nô xông tới thân thể, cũng bị Lục Trần bạo phát đi ra phòng ngự, ngăn ở nguyên địa! Cái thẳng này to lớn đầu chó phía trên, hai con màu xám trắng trông mắt, rơi vào Lục Trần trên thân, hết sức âm trầm thanh âm, đột nhiên chấn động: "Năng ta thi triển ra Thần tộc chân thân —— tiểu quý, ngươi rất đáng gờm a! Ha ha, ngươi cường đại, để cho ta dạng này tu vi ngươi tu luyện đều sợ hãi a!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Hai trăm 22, Thần tộc? Lão cẩu mà thôi! (4 càng)

"Cho nên ngươi mới càng hần là chết!" Tiêu Nô trên thân, Ngưng Đan cảnh giới tu vi ba động, điên cuồng nổ rộ, ầm ầm sóng âm, một trùng điệp khuếch tán ra đến, khí thế của hần, hùng lực tới cực điểm, "Tiểu quý, hôm nay liền để ngươi kiến thức, cái gì gọi là phi phạm huyết mạch!" Một vòng Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh từ hần trên thân xông ra. Bạo liệt thanh âm đi qua, Tiêu Nô khí thế lại mạnh một phần, chỉ thấy đỉnh đầu của hần hư không bên trên, một đạo càng thêm u lãnh khí tức, bay tứ tung mà lên.

Một nháy mắt về sau, liền vọt tới Lục Trần trước người, khô gầy xanh đen đại thủ, đón Lục Trần hung hăng nhấn xuống dưới, hung man lực lượng, cuồng bạo tới cực điểm, Ngưng Đan cảnh giới, càng là một cổ so sánh với Hoàng Nguyên Cát, còn muốn hung man lực lượng, đã tương Lục Trần cả người bao phủ trong đó.

Giờ khắc này Lục Trần rất có một loại bị hoàn toàn phong tỏa cảm giác, hô hấp không khoái, nội tức không chuyển, thân hình bị giam cầm ở trên mặt đất, không thể nhúc nhích đáng về đôi mắt bên trong thêm ra một chút mê mang, Thần tộc? Trước mặt cái lão quý này là Thần tộc? Thần tộc là cái gì? Lục Trần chưa từng gặp qua, tức chính là Cửu Huyền môn trong điển tịch, ghi lại cũng vô cùng ít ỏi, chỉ là đôi câu vài lời, nhưng chính là cái này không quan trọng một điểm, liền không vô đối Thần tộc lòng kính sợ.

Khác cái gì, Lục Trần không nhớ rõ, nhưng là một câu, nhớ kỹ nhất tình huống, thần làm người chi chủ! Thế nhưng là vừa rồi, ngôi sao màu đen lại xông ra đối lập thuyết pháp! Đến tột cùng là thế nào một chuyện? Thần tộc đến cùng là một cái dạng gì tồn tại?

Sự đảo lộn đầu, Lục Trần sợ hãi cả kinh, mồ hôi lạnh trên trán, suu suu tiêu xạ ra.

Quản hần cái gì thần làm người chi chủ, gia hỏa này, muốn giết ta —— bằng cái gì? Cũng bởi vì, ta biểu hiện quá mức ưu dị, hần liền muốn xử lý mình?

Không thể làm thỏa mãn ý của hần, muốn phản kháng! Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, từng đạo lấp lóe, trong lòng ngàn vạn đạo không nên có suy nghĩ, nhao nhao băng diệt, có chỉ là một cổ mãnh liệt cầu sinh ý niệm, cũng không cam lòng trầm luân chi tâm!

Muốn giết ta, ngươi mơ tưởng!

Lục Trần trong mắt lãnh quang tràn lan, đem mắt khác không nên có đồ vật, nhao nhao xua tan, chính lúc này, ngôi sao màu đen phảng phất giống như hù dọa vô số hát vịnh thanh âm, trùng điệp huyền diệu cảm giác, tại Lục Trần trong lòng kinh lược!

Cuối cùng một cổ càng thêm hung ác ý cảnh, từ ở sâu trong nội tâm vọt ra, phảng phất giống như huyết mạch chỗ sâu —— một chút xú lan tràn ra, tiềm ẩn tại đan điền bên trong sao trời chi khí, ầm vang chuyển động, một nháy mắt, Lục Trần đối với Trích Tinh Thủ hiểu rõ, khắc sâu rất nhiều, một tay hướng phía trước hung hăng đẩy đi ra.

Chồng chất ánh sao, ngưng tụ thành một viên cuồng bạo sao trời, cùng Tiêu Nô trên thân chảy xiết khí thế, hung hăng đụng vào nhau.

Tiêu Nô thần sắc bỗng nhiên biến hóa, chỉ thấy hắc khí gầy xanh đen đại thủ, hoàn toàn ngăn không được trùng kích như thế, phanh một tiếng, tại chỗ nổ tung, oanh minh không nghĩ khí lãng vừa đi vừa về lẫn lộn, màu xanh đen huyết nhục bên trong, bắn ra đạo đạo dòng máu vàng óng nhàn nhạt, chính là áp đảo phạm huyết phía trên thần huyết.

Thần huyết sắc trạch thành kim, huy hoàng Diệu Nhật nói liền là những thứ này.

Tiêu Nô đôi mắt bên trong, tất cả đều là vận vẹo sắc thái, ngẩng đầu một tiếng hét lên: "Đáng chết nghiệt súc, ngươi dám hủy ta cánh tay, đáng chết a —— ngươi nhất định phải chết a!" Oanh, tuấn trên thân dưới, nồng đậm màu xanh đen sóng ánh sáng, cuồng bạo bay ra ra. Tiêu Nô ngẩng đầu tề chỉnh, thân thể lớn như vậy, lại lần nữa biến hóa, hóa thành một thớt Thanh Lang!

Bất quá cái này thớt mời sói, thể trạng phá lệ hùng tráng không nói, tuấn trên thân hạ còn tràn ngập nhàn nhạt quang huy.

Ngẩng đầu tề chỉnh không ngừng, gia hỏa này lấy tự thân hung hãn thân thể, lại lần nữa hướng phía Lục Trần đánh tới.

Nếu như là vừa rồi, Lục Trần căn bản là không có cùng hắn tranh đấu tiên vốn, bây giờ thì khác. Ngôi sao màu đen bên trong, tản mát ra một cỗ nhàn nhạt ý vị không nói, tự động lưu chuyển ra tới sao trời chân khí gia trì hạ sao trời chân ý, hung hãn tới cực điểm.

Chồng chất ánh sao, cuồng bạo lóe lên, Lục Trần lại lần nữa hóa thân thành sao trời, cùng Tiêu Nô biến hóa ra Thanh Lang, hung hăng đụng vào nhau, phanh một tiếng, liên tục không ngừng lẫn lộn sóng xung kích, hùng hực tới cực điểm, bốn phương tám hướng quét ngang ra ngoài —— ba trượng, năm trượng, bên ngoài hơn mười trượng, vốn là đã cháy bùng một mảnh mặt đất hư không, càng là liên tục không ngừng đánh nổ

—— tiếp theo tung bay lên bụi mù chi khí, tùy ý vẩy ra ra, phương viên mấy trượng trong vòng, hóa thành một vùng đất trống.

Chỉ thấy hai đạo thân hình đột nhiên tách ra, Lục Trần thân hình lác lác, bay rút ra ngoài, rơi vào ba trượng bên ngoài, hai cái đuôi, hoàn toàn lâm vào trong lòng đất.

Tiêu Nô hóa thân Thanh Lang, té ác hơn, rơi vào năm trượng có hơn, hung hãn thân thể, tướng mặt đất nghiền ép đến rồi ra vỡ vụn, thân thể lớn như vậy bạo phát đi ra ý vị, so sánh với lúc trước đã rất có không bằng.

Lục Trần tướng đầy hết thấy nhìn ở trong mắt, dù là trên thân thể kịch liệt đau nhức, phảng phất giống như đánh ra bờ biển nộ trào, một khắc không thôi, nhưng là đôi mắt bên trong tinh quang vẫn là không cảm được phun ra, trên khóe miệng treo một vòng cười lạnh đáng tươi cười: "Thần tộc? Ta nhìn ngươi chính là một đầu lão cẩu! Cẩu thí Thần tộc, không gì hơn cái này!"

"Hôm nay, ta Lục Trần liền chém giết một cái Thần tộc, nhìn xem đến tốt cùng sẽ có cái gì khác biệt!"

Oanh, Lục Trần quanh thân nghìn vạn đạo hung hãn khí lãng, liên tục không ngừng ba động, ông ông thanh âm rung động âm thanh bên trong, gào thét một tiếng, cuồng bạo ý vị, từ trong thân thể của hắn tỏa ra, thức hải bên trong ngôi sao màu đen, chuyển động càng thêm gấp gáp, đan điền bên trong sao trời chân khí, dâng trào đến càng thêm hung hãn, tuấn trên thân dưới, nồng đậm tinh quang, sáng chói tới cực điểm!

Chỉ thấy cuốn lấy Lục Trần hai chân núi đá, tại chỗ nổ tung, thân thể lớn như vậy, lấy ruộng cạn nhỏ hành chi thế, đi ngược dòng nước, bay đến Tiêu Nô trên không.

Nằm dưới đất Tiêu Nô, lại biến thành cái kia quái dị bộ dáng, hai con lóe ra u ám quang trạch đôi mắt bên trong, phun ra đáng sợ hàn quang: "Ta chính là rít gào Nguyệt Thần tộc đệ tử, ngươi dám giết ta, ngươi tuyệt đối sẽ chết rất thảm!"

Nói ra câu nói này, cái thằn lằn trên thân dâng lên trùng điệp Thanh Ngọc sắc ánh sáng, ngạnh kháng từ trên trời giáng xuống Lục Trần!

Oanh, Tiêu Nô dưới thân mặt đất, lại lần nữa nổ tung, một cỗ cuồng bạo khí lãng, thuận thân thể của hắn, quét ngang nửa trượng, một cái to lớn hình người cái hổ, thỉnh linh hiện ra!

Tiêu Nô lại một lần phun ra một ngụm máu, thâm trầm nở nụ cười: "Cạc cạc, ta rít gào Nguyệt Thần tộc, liền là sứ giả của thần, liền là giám thị các ngươi những này trong nhân tộc không an phận tồn tại! Chỉ cần phát hiện, vượt qua chúng ta chương không tồn tại, hết thảy gạt bỏ! Tại trước ngươi, không biết có bao nhiêu thiên tài, hoặc là bởi vì cái này, hoặc là bởi vì kia, chết biến mất —— ngươi cũng chính là một thành viên trong đó!"

"Ti tiện nhân tộc huyết mạch, nên mai táng tại năm tháng trường hà bên trong a!" Dù là trong tuyệt cảnh, Tiêu Nô vẫn như cũ sủa loạn không thôi —— không còn là giống một con chó, hắn liền là một con chó!

Lục Trần đôi mắt bên trong lãnh quang càng ngày càng nhiều, không lại lịch nhiều hơn một chút bạo ngược chi khí —— oanh một tiếng, thân thể lớn như vậy, nghiền ép đi lên, không còn cho Tiêu Nô gây dựa diền cuồng cơ hội, đem hắn đánh thành phân vụn.

Chương 223: 220 mười ba, Thần tộc tinh khí, Linh Thụ hiển hóa (5 càng)

Đầy trời màu xanh đen huyết nhục, bay khắp nơi đều là, cuộn cuộn dòng máu màu vàng óng, tùy ý phun tung toé ra! Cùng lúc đó, một sợi hết sức hung hãn tinh khí, tiêu xạ ra! Vừa mới xuất hiện, từng đạo hư không gọn sóng, hóa thành từng đoá từng đoá hư không chi hoa, tỏa ra. Vô cùng tinh thuần khí tức, phát ra.

Tiềm ẩn tại Lục Trần thức hải bên trong ngôi sao màu đen, hung hăng chuyển động, Luyện Tinh pháp oanh một tiếng bộc phát, tướng đạo này hung hãn đến không tưởng nổi tinh khí, thôn phệ không hạ một nửa!

Còn có một số tinh khí, thì để Lục Trần trong lòng hù dọa một cỗ mãnh liệt bài xích chí tâm. Loại này cảm giác, cùng Lục Trần trước kia đánh giết nhân tộc người tu luyện đồng dạng.

Chỉ một cái liếc mắt, Lục Trần đã rõ ràng, rất rõ ràng cái này Tiêu Nô, chính là cái gọi là rít gào Nguyệt Thần tộc cùng nhân tộc con lai, ngôi sao màu đen chỉ là đem hãn trong thân thể thuộc về Thần tộc những cái kia tinh khí nuốt sạch sẽ, còn lại nhân tộc huyết mạch biến hóa ra tinh khí, tự nhiên mà vậy tiêu tán sạch sẽ.

Cùng lúc đó, Lục Trần tâm thần nghiêm nghị, đây chỉ là một cái nửa huyết Thần tộc, liền như vậy hung tàn, nếu là toàn huyết mạch Thần tộc, sẽ là cỡ nào hung hãn tồn tại?

Lục Trần trong lòng, kinh khởi cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm giác, thứ nhất là Tiêu Nô trước khi chết nói những lời kia, nếu như là thật, chỉ có thể nói Thần tộc cũng không phải là mặt ngoài như vậy Vi Quang Chính! Thứ hai, liền là Tiêu Nô thân phận, đánh chết dạng này một cái bán huyết Thần tộc, sau lưng của hắn tồn tại, tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ

—— đương lúc này, Lục Trần thần sắc hơi động, tướng trong lòng không nên có cảm xúc, thanh trừ đến không còn một mảnh, tự lẩm bẩm: "Bình đến tướng chấn, nước đến đất chặn, ta cũng không phải ngồi chờ chết người, mà lại trên thân còn có bức này nghịch thiên chi vật, lấy sao trời chân khí gia trì, bạo phát đi ra lực lượng, đều có thể diệt sát Ngưng Đan! Nếu không phải ta tự mình kinh lịch, cơ hồ cũng không dám tưởng tượng —— như vậy, nếu như đột phá uẩn linh, sẽ là như thế nào một cái tình huống?"

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần trong lòng khí phách, tùy ý bay tứ tung, một tay nắm lên, Tiêu Nô trên thân lưu lại túi trữ vật, lại dè xuồng bởi vì nuốt vào cuồng bạo năng lượng, trong thân thể hù dọa tới biến hóa, nhất được một chút củi khô, tướng Tiêu Nô thi thể đốt cháy đến không còn một mảnh, cho đến không còn tồn tại, lúc này mới thân hình lên xuồng, từ nơi này biến mất.

Cùng một thời gian, một đầu kéo dài vô số bên trong to lớn trong dãy núi, một đoàn vàng son lộng lẫy, khí thế bàng bạc khu kiến trúc bên trong một cái nguy nga trong cung điện, một người mặc hoa văn một viên huy hoàng liệt nhật thanh bào lão giả, ánh mắt hơi động một chút: "Úc, bản tông một cái giám sát Thần sứ, thế mà chết rồi, đến tột cùng là người phương nào gây nên?"

Đang khi nói chuyện, lão giả trong nháy mắt một điểm, chỉ thấy hư không có chút ba động, một tôn khí tức vô cùng lắng sâu, khuôn mặt lãnh túc trung niên bước chân hơi động một chút, đã từ hư không bên trong đi ra, khom người nói: "Trưởng lão."

Thanh bào lão giả nhẹ gật đầu, thâm thúy ánh mắt rơi vào trung niên nhân trên thân, nói: "Hạ trọng côn, bản tông có giám sát nhân tộc sứ giả, chết tại Vân Linh bán đảo, người đi qua nhìn xem xét, nhìn xem đến tột cùng bản tông giám sát sứ giả là chết bởi bình thường tranh đấu, vẫn là bị người có dụng tâm khác phát hiện, vụng trộm tru sát, nếu như là cái trước, vậy liền không có cái gì, nếu như là cái sau, phải tất yếu tìm ra bức này cả gan làm loạn chi đồ!"

Hạ trọng côn trên người khí lắng, bỗng nhiên nhấp nhô đến, một cỗ cường hoành tới cực điểm khí tức, bạo phát đi ra, nói: "Trưởng lão yên tâm —— phòng hoạn nhân tộc, thẳng phòng xuyên, đệ tử biết phải làm sao!"

Thanh bào lão giả mỉm cười gật đầu.

Về sau, hạ trọng côn cuộn lên ngàn vạn trọng quang hoa, biến mất không còn tăm tích.

Mà lúc này, thanh bào lão giả thần sắc khẽ chấn động, tự lẩm bẩm: "Thần quốc sứ giả, cũng sắp đến đây đi!"

Nói đến nơi này, thanh bào lão giả trong ánh mắt ánh sáng, càng gấp sáng chói: "Êm đẹp vì cái gì muốn tới chúng ta Đồng Linh châu? Chỉ là bình thường tuần tra, vẫn là có mục đích khác?" Thanh bào lão giả lắc đầu, dần dần trở nên yên lặng.

Đồng dạng cũng là thời gian này, Ngự Thú môn bên trong, chương môn Tiêu Trọng Sơn thần sắc hơi động một chút, sắc mặt trở nên có chút khó coi: "Liên Tiêu Nô cũng gây tổn hại tại đối phương trong tay? Vấn đề cũng có chút khó giải quyết!" Nghĩ nghĩ, thân hình lác lác đã biến mất không thấy.

Một bên khác, Lục Trần chém giết đối thủ về sau, bằng nhanh nhất tốc độ, từ đầu này trong dãy núi biến mất, một đường cuồng bạo, trọn vẹn rất nhiều ngày đi qua, lúc này mới tướng mình giấu ở một tòa bí ẩn trong sơn động, thở dài ra một hơi, tự lẩm bẩm: "Nếu như ta chạy xa như vậy, còn bị đối

phương tìm tới, vậy liền không tiếp tục chạy cần thiết! Hiện tại —— "

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, càng thêm hùng hực, "Đột phá uẩn linh, còn có cái gì chần chờ?" Giấu uẩn tại đan điền, được từ Tiêu Nô trên người năng lượng, tại chỗ luyện hóa.

Oanh, cuồng bạo năng lượng lao nhanh phía dưới, Lục Trần hao tổn chân khí, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục lại. Càng là ở thời điểm này, ngang qua toàn trên thân hạ Linh Thụ bóng mờ, liên tục không ngừng lắc lư, trợn trợn thần dị cảm giác, từ ở sâu trong nội tâm, bạo phát đi ra.

Lục Trần trên mặt đáng tươi cười lập tức liền có thêm, nói: "Uẩn linh, đã đến! Đã đến —— đột phá, ngay tại hiện tại!" Ý niệm, tuấn trên thân dưới, bật hết hỏa lực, cuồng bạo năng lượng, điên cuồng quán chú đến Linh Thụ phía trên.

Một khi Linh Thụ hoàn thành ngưng tụ thành công, liền là linh cơ đúc thành, uẩn linh thành công chỉ ở sớm tối ở giữa.

Lục Trần cuồng hồng một tiếng, nóng nảy khí tức ba động, liên tục không ngừng chuyển động. Ngang qua toàn trên thân hạ Linh Thụ, lấy gần như cuồng bạo tốc độ, một điểm một điểm ngưng thực.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, một khắc đồng hồ, hai khắc đồng hồ, nửa canh giờ, một canh giờ —— Lục Trần trong thân thể Linh Thụ, càng ngày càng chân thực, càng ngày càng rõ ràng, linh vận ba động, càng ngày càng cuồng bạo, rốt cục tại một ngày về sau, thân thể hung hăng chấn động một chút, vô cùng sáng chói linh quang, từ trong thân thể của hắn, tiêu xạ ra ngoài.

Soạt một tiếng, một đoàn linh quang lấp lóe bóng mờ, phảng phất giống như hạt giống đồng dạng rơi vào hư không bên trong, tiếp theo trùng điệp diễn hóa, linh chủng phá xác, xanh nhạt cái bóng, một chút xiu chui ra.

Vừa lúc bắt đầu, hiển hóa ra ngoài Linh Thụ, ti yếu liền là một gốc mạ non, thật sự là quá mức nhỏ yếu.

Lục Trần lông mày phong giơ lên, đôi mắt bên trong tinh quang điên cuồng chuyển động. Uẩn linh cũng có mạnh yếu, phân chia ngũ đẳng —— có người tu luyện, cấu trúc Linh Thụ, cuối cùng định hình, thật giống như Lục Trần hiện tại chưa định hình lúc đồng dạng, liền là một gốc ti yếu mạ non, đây là ngũ đẳng uẩn linh. Dạng này người tu luyện, cố nhiên cũng là uẩn linh, nhưng thực lực lại là uẩn linh bên trong nhất ti yếu tồn tại, thật giống như cưỡng ép đột phá Tô Kiệt, trăm dặm sơn nhạc chỉ lưu!

Mạnh hơn một chút tứ đẳng uẩn linh, diễn hóa Linh Thụ, phảng phất giống như xanh thắm cây nhỏ, linh vận lạc ấn. Bực này Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, nội tình so ngũ đẳng uẩn linh mạnh hơn một điểm, cũng mạnh có hạn. Lại hướng lên liền là đệ tam đẳng uẩn linh, dạng này uẩn linh, đột phá trước đó, thường thường nắm trong tay một loại chân ý, chân ý thuộc biến, đột phá định hình Linh Thụ, xanh ngắt như từng, thẳng tắp ngang nhiên!

Bực này tồn tại uẩn linh, liền là thiên tài chỉ lưu, nhất rõ rệt đại biểu, liền là Yến Thánh Minh.

Về phần đệ nhị đẳng, thì là đột phá trước đó chừng không nhiều loại chân ý, hái khí nội tình dị thường thâm hậu, đồng thời còn có cái khác cơ duyên, thành tựu uẩn linh!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Hai trăm hai mươi bốn, Linh Thụ kinh thiên, thiên nhân chi cảnh (1 càng)

Nhị đẳng uẩn linh, hiển hóa ra ngoài Linh Thụ, phảng phất giống như ngọc thụ che trời, dâng trào hướng lên trời!

Lục Trần chưởng không sao trời chân ý, Phục Giao Kiếm đạo chân ý, còn có hoàn mỹ nhục thân cùng chiếc đỉnh lớn màu xanh.

Đủ loại lực lượng gia trì dưới, Lục Trần có lòng tin, thành ngay tại Vân Linh đại lục, đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay nhị đẳng uẩn linh chi cảnh, hơn nữa còn là mạnh nhất nhị đẳng uẩn linh!

Đương nhiên nhị đẳng uẩn linh phía trên, còn có trong truyền thuyết nhất đẳng uẩn linh chi cảnh hiển hóa quan lại kinh thiên, linh động cứu tiêu! Chỉ là bực này Uẩn Linh cảnh giới, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết —— chớ nói Vân Linh đại lục chưa hề xuất hiện qua, liền xem như càng rộng lớn hơn thiên địa bên ngoài, chỉ sợ cũng không có, bởi vì bực này uẩn linh độ khó cực lớn, cho nên được xưng là thiên nhân chi cảnh.

Lục Trần coi như đối với mình vô cùng sung mãn lòng tin, đối với trong truyền thuyết thiên nhân chi cảnh, cuối cùng vẫn là không dám nghĩ.

Mắt thấy trên đỉnh đầu linh quang ba động Linh Thụ đã hiển hóa ra ngoài, Lục Trần thở ra một cái thật dài: "Là Chân Long, vẫn là hèn mọn bò sát, liền nhìn cuối cùng này khê run rẩy!" Ý niệm, Phục Giao Kiếm đạo chân ý hóa thành một thanh linh quang ba động mũi kiếm, tan Nhập Linh cây bên trong.

Rầm rầm, đạt được Phục Giao Kiếm đạo chân ý tâm bồ, nhỏ yếu mạ non, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng, cành cây run run, cành lá mọc lan tràn, linh quang lập loè, một gốc tí yếu mạ non, lập tức liền trưởng thành xanh thẫm cây nhỏ, từng mai từng mai ba động pháp ấn, lạc ấn tại trên cành cây, tràn ngập một cổ khác ý vị.

Trong lúc nhất thời, Lục Trần khí tức, chấn động mấy lần, có một chút tăng trưởng, nhưng là cùng hái khí Đại viên mãn lúc, không có khác biệt lớn.

Rất nhanh, xanh thẫm cây nhỏ tiếp tục sinh trưởng, nhỏ bé yếu ớt lá non, gầy còm thân cây, lập tức bành trướng, chỉ thấy Lục Trần đỉnh đầu hư không bên trên cây nhỏ một chút xú bành trướng, hóa thành một gốc linh quang chuyển động xanh ngắt Linh Thụ.

Lục Trần ánh mắt có chút ba động: "Tam đẳng uẩn linh, nhưng ta mục tiêu, không chỉ nơi này —— "

"Ta muốn thành tựu nhị đẳng uẩn linh, để cho ta Linh Thụ, che trời mà lên, dâng trào độc lập, đội trời đạp đất a!" Chiếc đỉnh lớn màu xanh, sao trời chân ý, cùng cuồng bạo nhục thân lực lượng, nhao nhao quán chú trong đó.

Ông, Lục Trần trên đỉnh đầu Linh Thụ, hung hăng chấn động một chút, tiếp tục bành trướng thêm, thân cây từ bắt quá cỡ thùng nước, lập tức bạo tăng đến to bằng vại nước.

Càng là dâng trào mà lên Linh Thụ, từ ba trượng, lập tức tăng mạnh đến gần như mười trượng trình độ! Ba trượng là tam đẳng uẩn linh cực hạn, mà mười trượng, thì là nhị đẳng uẩn linh cực hạn.

Đi đến cái này một bước, biểu thị tại nhất đẳng uẩn linh tuyệt tích niên đại, Lục Trần liền là nhất mạnh uẩn linh.

Thế nhưng là như thế nhẹ nhõm đi vào, Lục Trần hi vọng cảnh giới, nhưng trong lòng sinh ra một cổ quái dị cảm giác, cái này cũng quá dễ dàng a? Người khác cũng là như vậy sao?

Hắn năng cảm giác được, mình còn có dư lực, có phải hay không hắn là phần khởi dư lực, lại liệu một phen?

Trong giây lát này, Lục Trần có một chút do dự. Uẩn Linh cảnh giới đột phá, là có thể vượt qua gông cùm xiềng xích, hướng phía phía trước tiến thêm một bước, tí như có người liền dựa vào lấy ngưng tụ một loại chí cường chân ý, thành tựu nhị đẳng uẩn linh.

Thế nhưng là ví dụ như vậy, cuối cùng quá ít, thành công cố nhiên tốt, một khi thất bại, không nói phần đầu cảnh giới, hóa thành hư không, liền xem như hiện hữu cảnh giới, cũng có thể không gánh nổi, tiếp theo dưới đường đi trượt, cuối cùng thâm đàm thu tràng ví dụ, cũng vẫn là rất nhiều.

Thế nhưng là sau một khắc, Lục Trần tuyệt mạnh tâm cảnh quét ngang, tưởng những này do dự, nhao nhao đập nát, đôi mắt bên trong tinh quang tùy ý, cuồng bạo khí phách, bổ sung dòng suy nghĩ của hắn chỗ sâu: Đã ta có thừa lực, vì cái gì muốn do dự? Chẳng lẽ người khác không thể thành, liền biểu thị ta cũng không thể thành công?

Ta không tin!

Lục Trần đôi mắt bên trong tinh quang, càng ngày càng cường thịnh, "Ta bắt nguồn từ không quan trọng, có ngôi sao màu đen, Luyện Tinh pháp giúp ta, bắc cầu xây đường, nhưng càng nặng chính là, ta thời khắc duy trì một viên tiên bộ dũng mãnh tâm! Nếu là bởi vì do dự, không thể đi đến càng thêm hoàn mỹ cảnh giới, liền xem như cảnh giới trước mắt, đó là là uẩn linh thứ nhất, lại như thế nào? Tâm cảnh của ta, vẫn là có lưu khuyết điểm, mà ta cũng đã mất đi mình trọng yếu nhất đồ vật!"

"Cho nên, ta muốn tiếp tục tiến lên, dù là con đường này thật không tốt đi, ta cũng muốn đi xuống!"

"Nhất đẳng uẩn linh, ta Lục Trần đến rồi!" Lục Trần trên thân dâng lên cuồng bạo khí lãng, hò hét không ngừng, tiềm ẩn trong thân thể tâm cảnh đã dâng lên.

Lục Trần linh thức chấn động, thừa dịp cổ năng lượng này, một lần là xong, tiếp tục tiến lên.

Rầm rầm, Linh Thụ cuốn lên cành lá, chấn động càng thêm tập nập, cả khóa Linh Thụ, tăng vọt không hạ một vòng, tráng kiện thân cây, điên cuồng rung động, phảng phất giống như mào đủ kinh, liền muốn xông phá mười trượng cực hạn này, tiến vào cao hơn một cái cấp độ.

Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, càng thêm nóng rực, rống to một tiếng: "Cho ta xông lên a!"

Thế nhưng là cái này nhìn như, bắt quá một tuyến chênh lệch, nhưng thật giống như một đạo hoành câu rãnh trời nằm ngang ở Lục Trần đỉnh đầu, lại như Thái Sơn áp đỉnh, gắt gao tướng Linh Thụ áp chế ở mười trượng trong vòng.

Đột nhiên, Linh Thụ thân cây cầu căn chỗ, vỡ ra một đầu lỗ hồng, cuồng bạo linh hơi thở, từ bên trong tán mạn khắp nơi ra.

Lục Trần diện cơ hung hăng nhảy lên một chút, chỗ nào không biết, đây là Linh Thụ đi đến cực hạn, chống đỡ không nổi biến hóa ra biểu hiện.

Có một đầu lỗ hồng, rất nhanh lại toác ra đầu thứ hai lỗ hồng! Một nháy mắt về sau, càng nhiều lỗ hồng, lít nha lít nhít vang động!

Lớn như vậy Linh Thụ, lao nhanh ra linh khí, càng ngày càng nhiều. Lục Trần trông mắt lập tức đỏ lên, ngẩng đầu tặc mồm: "Chẳng lẽ ta liền muốn thất bại sao? Không, ta còn không có thất bại! Lại đến!"

Dù là che trời ngọc thụ, bạo liệt lỗ hồng càng ngày càng nhiều, tàn mạn khắp nơi ra linh hơi thở càng ngày càng nhiều, Lục Trần vẫn như cũ chết cấn hàm răng, không chịu thua —— người khác không thể thành công, chẳng lẽ hắn lại không được sao? Hắn không tin! Thử nghĩ lúc trước, hắn liền là Cửu Huyền môn lớn nhất một cái phế vật, cuối cùng còn không phải đi tới cái này một bước, dựa vào là cái gì, liền là một ngưng kiên trì không ngừng khí, một viên tiến bộ dừng mãnh tâm!

Ngay tại cái này ngay miệng, một mực không nghe Lục Trần điều khiển, chỉ ở thời khắc mấu chốt vận chuyển sao trời chân khí, lao nhanh ra!

Ầm ầm, phảng phất giống như một đầu tinh quang Đại Long, quán chú đến Linh Thụ bên trong, Linh Thụ trên thân nổ tung lỗ hồng, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, khôi phục! Càng là giờ phút này, lớn như vậy Linh Thụ, đồ rào rào cành lá, điên cuồng chấn động một chút, cuối cùng xông phá mười triệu cực hạn —— ông, dâng trào mà lên linh quang, thuận thế xông lên bầu trời.

Lục Trần ẩn thân son động, phảng phất giống như không chịu nổi như vậy xung kích, không chế không nổi chấn động.

Một cổ dị thường hùng hồn khí tức, ngang qua trong đó.

Lại là ba một tiếng, đỉnh đầu hư không đột nhiên chấn động, giữa thiên địa linh hơi thở tĩnh khí, phảng phất giống như như hạt mưa rơi xuống, điểm điểm tích tích rơi vào Linh Thụ cành lá bên trên.

Cành lá đạt được những năng lượng này, điên cuồng sinh trưởng.

Linh hơi thở lao nhanh, hóa thành từng đầu lưu động đại long ngọc, vờn quanh Linh Thụ phía trên! Mà Linh Thụ, tại dạng này một cổ ý vị gia trì dưới, một đường bạo tăng, từ mười triệu sinh trưởng đến hai mươi triệu —— cầu căn, thân cây, chạc cây, mặt lá cùng một chỗ chấn động, qua trong giây lát cả cây Linh Thụ, quan lại chống ra, phảng phất giống như một thanh ngang qua giữa thiên địa dù, ý vị thâm trọng, cuộn cuộn linh hơi thở phảng phất giống như linh khí hiển hóa Chân Long, vờn quanh trên đó, lăm lăm ba động, chấn động cửu tiêu Vân Ba!

"Đây chính là nhất đẳng uẩn linh, quan lại kinh thiên, linh động cửu tiêu thiên nhân chi cảnh!"

Linh Thụ phía dưới, phương viên hơn mười dặm trong vòng mạng Mang sơn rừng đều bị hạ thấp xuống, hướng chỉ Lục Trần nhỏ bé thân thể. Nhưng chính là dạng này nhỏ bé tồn tại, lại có một loại bề ngạo thiên hạ, đỉnh thiên lập địa ý vị ngang qua trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Hai trăm hai mươi năm, toàn diện cường hóa, vui mừng ngoài ý muốn (2 càng)

Lục Trần nổi lòng ba động, cả người đều phấn chấn, nhìn không được vùng tay reo hò: "Nhất đẳng uẩn linh, ta thành công, thật thành tựu, loại này không giống bình thường uẩn linh." Nói đến nơi này, khí tức trên thân, bỗng nhiên phập phù lên, liên tục không ngừng ba động khí lãng, ông ông rung động, bức này xuyên thấu son động, thăm thấu đi ra bên ngoài —— đương nhiên chỉ có Lục Trần mình năng nhìn thấy Linh Thụ, đột nhiên thu hồi lại.

Bức này Linh Thụ người khác cố nhiên không nhìn thấy, lại năng dẫn động giữa thiên địa khí cơ ba động, nếu là bị người hữu tâm thăm dò, cuối cùng không tốt.

Một nháy mắt về sau, quan lại kinh thiên, ý vị bất phàm Linh Thụ, thời gian dần trôi qua biến mất, thuận Lục Trần thiên linh, oạch một tiếng, quyền ra một trùng điệp linh động sóng ánh sáng, tiến vào trong thân thể.

Đi đến cái này một bước, Uẩn Linh cảnh giới xem như đi hơn phân nửa, còn lại non nửa, liền là để Linh Thụ cùng trong thân thể đan điền, chín đại khí không, cùng ngang qua tuần trên thân hạ kinh lạc, triệt để hoà hợp. Để tự thân kinh lạc, hóa thành một gốc ngang qua toàn thân Linh Thụ.

Linh Thụ mạnh yếu, biểu thị tu luyện hoặc là chiến đấu quá trình bên trong, thôn phệ thiên địa linh hơi thở tĩnh khí nhanh chậm vấn đề. Một gốc quan lại kinh thiên, linh động cửu tiêu Linh Thụ, cùng một viên rau giá Linh Thụ, thôn phệ ngoại giới tĩnh khí tốc độ, có thể nghĩ.

Đây cũng là thiên tài, cùng người bình thường khác nhau. Linh Thụ mạnh yếu, quyết định một cái người tu luyện tương lai con đường đi tới.

Giờ phút này, Lục Trần thành tựu thiên nhân chi cảnh, hần chạy tới vô số người tu luyện đằng trước.

—— đương lúc này, trong thân thể cuồng bạo năng lượng, điên cuồng chuyển động, Linh Thụ một chút xiu cùng đan điền, chín đại khí khổng, cùng phảng phát giống như chạc cây phiến lá đồng dạng kinh lạc, trùng hợp.

Thời gian nhoáng một cái, nửa ngày đi qua. Lục Trần đóng lại tới con mắt đột nhiên mở ra, từng sợi sáng chói linh quang, không ngừng lấp lóe, trên mặt vui mừng, không tự chủ được bộc phát: "Uẩn Linh cảnh giới, lúc đến hiện tại, rốt cục hoàn toàn đột phá!"

Nói đến nơi này, Lục Trần hai tay chấn động, trùng điệp cuồng bạo lực lượng, thuận hai đầu cánh tay, ông một tiếng bạo phát đi ra, hung hãn khí kinh, oanh mặt đất điên cuồng chấn động, dù là cũng không đánh trúng mặt đất, đã bày biện ra đến một cái bị tức kinh lao ra cái hố.

Lục Trần lộ ra vẻ hài lòng đáng tươi cười, trầm giọng nói: "Nhục thân lực lượng tới gần bốn vạn cân, tuyệt đối là một cái kinh khủng trị số, chỉ bằng dạng này lực lượng, ta liền có thể quét ngang Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, coi như cùng cường hãn Ngưng Đan cảnh giới người tu luyện tranh phong, tựa hồ cũng không có vấn đề."

Đi theo, nhục thân lại lần nữa chấn động, tinh quang lưu chuyển bên trong, một viên đã có thô sơ giản lược hoa văn sao trời hiển hóa ra ngoài, đây là sao trời chân ý đột phá trung kỳ biểu hiện! Lại là một đạo oanh minh lên kiếm quang, bị một thanh thanh phong lăng liệt tiểu kiếm dẫn dắt, vừa đi vừa về lưu chuyển, lấp lóe mát lạnh ba quang bốn phương tám hướng cộ rủa, bằng phẳng hư không, bị kiếm quang cắt đến rồi ra vỡ vụn, từng đạo lăng sâu khí tức, tán mạn khắp nơi ra, đây cũng là Phục Giao Kiếm đạo chân ý đột phá trung kỳ biểu hiện!

Lại cùng, một tôn sáng chói chói mắt chiếc đỉnh lớn màu xanh, ông một tiếng rơi trên mặt đất, dù là tôn này đại đỉnh không phải thực thể, thể nhưng là biến hóa ra nặng nề lực lượng, cũng là không giống bình thường, tại không thêm cảm nhục thân lực lượng tình huống dưới, cơ hồ tới gần ba vạn cân, nếu là gia trì nhục thân lực lượng, tuy nói một cộng một không đợi hai.

Thế nhưng là bạo phát đi ra lực lượng, vượt qua bốn vạn năm ngàn cân, vẫn là có thể càn gap.

Nhìn thấy những này, Lục Trần tâm tư khẽ nhúc nhích: "Xem ra, ta có cần phải chuẩn bị một cái đại đỉnh binh khí, chỉ có dạng này mới có thể đem lực công kích của nó, diễn hóa đến mạnh nhất."

Lục Trần trong lòng, đã có một cái thô sơ giản lược tư tưởng, đương nhiên cái này là lấy sau sự tình.

Đương lúc này, Lục Trần trên thân sớm đã là rời ra vỡ vụn, hết sức áo quần lam lũ, tại chỗ nổ tung, lộ ra một bộ hết sức điều luyện nhục thân.

Cổ này nhục thân tán ra uyển chuyển Thanh Ngọc sắc ánh sáng lấp lánh, tràn ngập một cỗ không hiểu thâm nặng ý vị.

Lục Trần lòng mảy phong có chút nhảy một cái: "Thân giống như lưu ly bảo quang tràn —— cái này rõ ràng đã đạt tới Ngưng Đan cảnh giới mới có thể ngưng luyện ra tới pháp thân cường độ!"

Lục Trần trên mặt đáng tươi cười, lại nhiều một chút. Theo sát lấy, đã mạnh mẽ đột biến linh thức, đột nhiên chuyển động, liền gặp được mình đan điền, cũng chính là, thân thể nội bộ, Linh Thụ căn cơ bên trong —— Hỗn Nguyên chân khí, sao trời chân khí, nhao nhao từ chân khí hàng ngũ, phát sinh gần như biến hóa thoát thai hoá cốt, ngưng tụ thành phảng phát giống như sữa bò chất lỏng, có linh động ý vị, diễn hóa linh khí!

Lại lấy linh khí vận chuyển, có thể hóa thành càng mạnh linh lực.

Càng quan trọng hơn là, hai đầu chảy xiết không nghỉ linh khí ở giữa, có bốn đám tán ra trong suốt ba quang vật thể.

Thứ nhất, Phục Giao Kiếm đạo chân ý.

Thứ hai, là sao trời chân ý cùng đại đỉnh Dung Hợp Thể, một viên tán ra cực kì mãnh liệt ba quang sao trời.

Thứ ba, liền là một đoàn nồng đậm khí huyết, rất rõ ràng Lục Trần khí huyết chi lực, đơn độc chia ra đến, hình thành cùng chân ý tồn tại.

Mà thứ tư, thì là một điểm u lãnh Hàn Surong.

Lục Trần ánh mắt kinh ngạc, điểm ấy u lãnh Hàn Surong, cùng ba loại khác lực lượng tương đối rất là nhỏ yếu, nhưng cũng là chân ý cấp bậc.

Tiếp theo trên mặt lộ ra một tia kinh hi: "Thật sự là nghĩ không ra, ngày đó từ Hải tộc Thánh nữ trên thân hút tới hàn độc, thể mà tại ta thành tựu uẩn linh quá trình bên trong, tự động bị rèn luyện trở thành sự thật ý, trở thành ta loại thứ tư lực lượng —— ha ha, đợi ta tìm kiếm được phù hợp pháp quyết, định đã muốn khai quật tiềm lực của nó, để nó chân chính phát sáng phát nhiệt, trở nên càng mạnh."

Lục Trần thở dài ra một hơi, linh thức thối lui, đứng lên, một thân lạnh thấu xương khí tức, liên tục không ngừng ba động, đôi mắt trung kiên định ánh sáng, càng thêm sáng chói: "Tu vi đột phá, Thiên Hà phái kén tài đại điển, ta cũng có thể tham gia!" Oanh một tiếng, cuồng bạo sóng xung kích, từ hần trên thân bạo phát đi ra, cả người phảng phát giống như một viên đạn đạo, đem hần ần thân sơn động, oanh ra một cái động lớn.

Đầy trời đá vụn bay tán loạn bên trong, Lục Trần nhất phi trùng thiên, từ bên trong liền xông ra ngoài!

Lại không nghĩ mới ra ngoài, Lục Trần ánh mắt liền đối mặt một đôi tinh hồng bên trong mang theo vẻ tham lam con mắt.

Theo sát lấy, kinh thiên động địa trong tiếng rống giận dữ, một cái to lớn thân hình, từ trong núi rừng vọt ra, lại là một cái hình thể cường tráng, thân cao hai trượng có hơn linh viên.

Cái này linh viên khí tức vô cùng cường hoành, so Lục Trần cái này một đường đụng phải yêu vật đều cường hãn hơn, là loại kia không chỉ có đi đến uẩn linh cực hạn, mà lại khoảng cách đột phá Ngưng Đan, thành tựu yêu tướng, vô cùng tới gần tồn tại.

Lục Trần bởi vì một mực đắm chìm trong tu luyện, đến mức không thể phát hiện dạng này cái này linh viên. Nếu như lúc trước, không thiếu được còn có một phen ác đấu —— nhưng là hiện tại, Lục Trần trên mặt lộ ra một tia lãnh ý: "Muốn ăn hết ta, thành tựu người Ngưng Đan cơ duyên, người si tâm vọng tưởng!"

Oanh một tiếng, hung man khí lãng, từ hắc trên thân bạo phát đi ra. Lớn như vậy người, phảng phất giống như một cỗ di động với tốc độ cao xe lửa, không đợi linh viên chém giết tới, dẫn đầu hành động, cuồng bạo thân thể trực tiếp liền đâm vào đối phương trên thân. Một tiếng trầm muộn tiếng va đập đi qua, linh viên thân thể, chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: 220 mười sáu, Vân Linh thánh địa, Thiên Hà thành! (3 càng)

Linh viên liền kêu thảm, cũng không kịp bộc phát, đã chết!

Lục Trần thần sắc hơi động: "Một chiêu diệt uẩn linh cực hạn, đây chính là ta hiện tại thực lực!"

Mất thấy đối phương trên thân vọt lên tới cuồng bạo tinh khí, Lục Trần trung thực không khách khí đem một ngụm thôn phệ, trong lúc nhất thời tinh khí luyện hóa, hóa thành cuồng bạo năng lượng, chảy xuôi trong thân thể. Hắc tu vi, hướng phía phía trước nho nhỏ đi tới bán bộ.

Lục Trần lông mày phong có chút gợn lên: "Thành tựu nhất đẳng uẩn linh, những này uẩn linh cực hạn yêu vật, đã không thể thỏa mãn ta tu vi đột phá yêu cầu! Nếu như còn muốn tiến thêm một bước, chỉ có thể là tìm kiếm Ngưng Đan cảnh giới yêu vật."

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần trên mặt lộ ra một vòng vẻ u sầu. Bất quá rất nhanh, liền đem trong lòng không nên có cảm xúc, thanh trừ đến không còn một mảnh, thân hình lên xuống, tiếp tục hướng phía Vân Linh đại sơn mạch chỗ sâu mà đi. Tu vi tăng lên về sau, bảo tố làm được tốc độ, tự nhiên càng thêm cuồng bạo, mà lại ven đường, để lại khí tức, càng thêm thừa thối. Chớ nói Uẩn Linh cảnh giới, liền xem như Ngưng Đan cảnh giới cường giả truy giết đi lên, muốn dựa vào khí tức bắt giữ Lục Trần, độ khó không thể nghĩ ngờ trở nên lớn hơn.

Thời gian trôi qua, một tháng sau.

Một tòa đứng vững tại dãy núi ở giữa to lớn thành trì bên ngoài, một cái phong trần mệt mỏi, lưng đứng thẳng thiếu niên, một mặt sục sục nhìn xem trước mặt tòa này phảng phất giống như hùng quan, độ cao không hạ ba mươi trượng, ngang qua tại hai tòa to lớn sơn nhạc ở giữa to lớn dưới tường thành, cửa thành phía trên, khắc dấu ra một phương to lớn thạch biển, nói khẽ: "Thiên Hà thành!"

Đây chính là Thiên Hà thành, Vân Linh đại lục phúc địa, đồng thời cũng là Vân Linh đại sơn mạch trọng yếu nhất nơi, vô số Vân Linh đại lục người tu luyện trong lòng thánh địa phía dưới Thiên Hà thành.

Tức chính là ẩn vào sừng tuần sơn lĩnh bên trong, cái này tòa thành trì sinh cơ, vẫn như cũ không giống bình thường. Lục Trần ánh mắt quét tới, chỉ thấy dù chỉ là trước cửa thành tuần thú quân tốt, đều là một đám cất bước hải khí cửu trọng người tu luyện, mà vì thù người tu luyện, càng là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện. Lục Trần chấn động trong lòng, lại lần nữa tán thưởng: Không hổ là thánh địa phía dưới Thiên Hà thành, phần này khí tượng, cũng không phải là cái khác địa phương có thể so sánh.

Giờ phút này, đang có tốp năm tốp ba người tu luyện, ra vào tòa này hùng thành.

Lục Trần sớm tại trên đường liền đã đạt được, Thiên Hà phái kén tài đại điển chính thức mở ra ngày, ngay tại một tháng sau! Một chút cơ bản ban thường đã công bố, chính như ngày đó làm kiếm cùng nói như vậy, chỉ cần có thể tiến vào ba mươi vị trí đầu, liền có thể thành vì Thiên Hà phái đệ tử! Nếu là có thể xông vào trước hai mươi, trực tiếp đứng hàng Thiên Hà phái nội môn đệ tử!

Về phần mười vị trí đầu ban thường, chưa công bố, bất quá trên thị trường nhấn lại rất nhiều, nói cái gì cũng có.

Bất quá Lục Trần đối những này truyền ngôn không có hứng thú gì, chỉ muốn cảm tới một cái danh ngạch, tiến vào Thiên Hà phái, lại lấy Thiên Hà phái làm ván nhảy, tiến vào rộng lớn hơn thiên địa.

Không phải Lục Trần không muốn dựa vào mình, tiến về Vân Linh đại lục bên ngoài thế giới, chỉ là Vân Linh đại lục hướng bắc, chính là một đạo phảng phát giống như rãnh trời vắt ngang đại sơn mạch, không biết thật sâu, không biết rộng, hiểm ác dữ tợn, bên trong ẩn giấu vô lượng hung hãn vô cùng yêu vật, những yêu vật này chính là chân chính yêu vật!

Lục Trần trên đường đi gặp phải Uẩn Linh cảnh giới yêu vật, cùng vắt ngang đại sơn mạch bên trong tồn tại, hoàn toàn không thể so sánh. Nơi đó liền là chân chính tuyệt địa, về phần phía đông mệnh mỏng đại dương mệnh mỏng biển cả, thì bị Hải tộc cầm giữ, cũng không phải bình thường người tu luyện, có thể vượt qua đi qua —— đây cũng là cái này một đường, có được tin tức.

Cho nên, Lục Trần chỉ có thể đem hi vọng rơi vào Thiên Hà phái.

—— Lục Trần hít một hơi thật sâu, thân hình lác lư, đi đến cửa thành, cùng đông đảo xếp hàng chờ lấy tiến vào Thiên Hà thành người tu luyện xen lẫn trong cùng một chỗ.

Không bao lâu, đến phiên đến phiên Lục Trần. Một tên hải khí cửu trọng quân tốt, bởi vì Lục Trần là một người mới, cho nên hỏi thăm lời nói nhiều một chút, tỉ như tính danh quê quán vân vân.

Đối với những này đồ vật, Lục Trần không có giấu diếm, thân là Vân Linh đại lục số một quái vật khổng lồ, tự có thứ nhất bộ chính xác hệ thống tình báo, quả nhiên ngay tại Lục Trần nói ra mình tính danh thời điểm

Quân tốt trong lòng bàn tay nắm vuốt Nguyên Phù, liên tục không ngừng ba động, một đạo hư hóa Lục Trần quang ảnh từ trong đó hiển hóa ra ngoài. Quân tốt đối chiếu cả hai, chăm chú nhìn mấy lần, nhẹ gật đầu, nói: "Xác nhận không sai, bởi vì ngươi là thứ nhất lần đến, cho nên cần giao nạp một trăm khối nguyên tinh lệ phí vào thành dùng, đạt được một cái lâm thời thân phận."

Lục Trần một mặt kinh ngạc, may mắn mình không có giấu diếm thân phận, lòng mây phong có chút nhảy lên, không chần chờ, lấy ra một trăm khối Nguyên tinh. Một trăm khối Nguyên tinh mua sắm một cái lâm thời thân phận, mặc dù rất đắt, nhưng Lục Trần chính là không bao giờ thiếu Nguyên tinh, trên đường đi chém giết những cái kia yêu vật, tính cả từ cái khác người tu luyện trên thân đoạt tới đồ vật, để Lục Trần không quá hầu bao, lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được bành trướng.

Chỉ thấy quân tốt bàn tay lần nữa lác lư, một viên khắc dấu lấy Thiên Hà hai chữ lệnh bài ra hiện tại Lục Trần trong tay, nói: "Tất cả cần biết, đều ở trong đó, ngươi xem thật kỹ, mặt khác —— hoan nghênh ngươi đi vào Thiên Hà thành, hi vọng ngươi năng tại nơi này, đạt được ngươi muốn đồ vật."

Lục Trần nói lời cảm tạ về sau, liền từ cửa thành rời đi. Đợi đến vào thành về sau, linh thức cuốn lên, rơi vào lệnh bài bên trong. Ông một tiếng, lệnh bài bên trong một chút đồ vật, lúc này phản hồi.

Đầu tiên nói liền là Thiên Hà phái cùng Thiên Hà thành quan hệ, Thiên Hà thành liền là Thiên Hà phái ngoại vụ đường, đường chủ cũng chính là thành chủ, chính là một tôn bí cảnh cảnh giới đại năng người tu luyện!

Tiếp theo, giới thiệu liền là Thiên Hà trong thành một chút quy củ, chỉ cần bất loạn đến, cơ bản cũng sẽ không đụng vào quy củ Hồng Tuyền.

Lại sau đó liền là Thiên Hà thành khu vực phân chia. Lớn như vậy Thiên Hà thành, chia làm ngoại thành cùng Nội thành, Nội thành liền là ngoại vụ đường trụ sở, mà ngoại thành, lại phân làm Đông Nam Tây Bắc bốn thành khu.

Thứ ba, thì là một đầu tin tức, nói đúng lắm, nếu như muốn tham gia kén tài đại điển, cần đi trước ngoại vụ đường báo đến, nhận lấy mình thẻ số.

Lục Trần tâm tư khẽ chấn động, nói: "Giới thiệu ngược lại là thật cặn kẽ, nhìn ra được, Thiên Hà phái đối với kén tài đại điển cũng phi thường trọng thị, như vậy ta hiện tại hẳn là đi trước tìm một cái chỗ nghỉ ngơi, chờ đến nhân rồi xuống tới, lại đi ngoại vụ đường, nhận lấy tham gia kén tài đại điển thẻ số!"

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần khởi hành chuẩn bị đi Nam Thành. Thiên Hà thành lữ điểm hiệu ăn, đều tại Nam Thành.

Ngay tại Lục Trần bước chân vừa mới di động thời điểm, đột nhiên nghe được trên bầu trời, oanh một tiếng, một đạo cuồng bạo sóng ánh sáng, cấp tốc trượt đi qua. Hung ác khí tức bá đạo, quét ngang xuống tới, để Lục Trần lông mây phong hơi động một chút, mặc dù chưa thể nhìn thấy, sóng ánh sáng phía trên người tu luyện là ai, nhưng đã rõ ràng cảm giác được, đối phương chính là một tôn Uẩn Linh cảnh giới tồn tại. Mà lại trên thân bạo phát đi ra ý vị, cũng không đơn giản.

Đi theo Lục Trần cùng một chỗ vào thành mấy cái người tu luyện, nhin không được nói: "Dám ở Thiên Hà thành không chế Phi Kiếm, thật to gan a!"

"Xuyt —— im lặng, vừa rồi vị kia thân phận không đơn giản!"

"Úc, làm sao không đơn giản?"

"Người này là phía tây Thực quốc, núi đi cửa thiên tài đệ tử, tên hiệu Tật Phong Kiếm Nhạc Vân không! Mặc dù không phải xuất thân thánh địa, nhưng là ta nghe nói, người này đã được đến thánh địa người tu luyện chú ý, dự đoán hẳn tại kén tài đại điển bên trên, tiến vào trước hai mươi, chẳng khác gì là đã cầm xuống một cái thiên sông phái đệ tử, cùng dự định một cái nội môn đệ tử danh ngạch! Bực này thiên chi kiêu tử, là chúng ta năng trêu chọc sao?"

May mắn hán không có nghe thấy, không phải người ta chịu không nổi, về sau thêm chút tâm đi!" Máy cái người tu luyện thần sắc bối rối, vội vàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 227: 220 mười bảy, cho mặt không muốn! (4 càng)

Lục Trần ánh mắt có chút biến hóa, nói: "Nhạc Vân không sao?" Thực quốc núi đi cửa, là một cái có được Nguyên Thần cảnh giới người tu luyện sơn môn, cũng là Thực quốc thứ nhất cửa, thực lực không giống bình thường.

Lục Trần tâm tư ám động, xem ra Vân Linh đại lục thiên tài thật đều muốn tiến vào Thiên Hà phái.

Ngẫm lại cũng không kỳ quái, dù sao Thiên Hà phái chính là lớn như vậy Vân Linh đại lục một cái duy nhất có được pháp tượng cảnh giới người tu luyện, đồng thời cũng là một cái duy nhất tấn thăng tông phái liệt kê tồn tại. Chỉ lần này một điểm, liền có thể không mấy ngày mới người tu luyện, điên cuồng. Nghĩ như vậy, Lục Trần đôi mắt bên trong ánh sáng, lại nhiều một chút, cái này núi đi cửa đệ tử, đều có thể vững tin tiến vào kén tài đại điển trước hai mươi liệt kê, ta tự nhiên có thể đi càng xa.

Ánh mắt chuyển động, Lục Trần vừa vận nhìn thấy một cỗ dùng cho đón khách xa giá, dừng ở ven đường, nhìn một chút, mục đích vừa vận liền là Nam Thành, thanh toán một khối nguyên tinh tiền xe, tìm một cái tầm mắt tương đối tốt vị trí ngồi lên, chờ lấy xa giá thức dậy.

Cùng lúc đó, bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng cười, mấy vị trên thân trần ngập Uẩn Linh cảnh giới tu vi thanh niên, theo sát lấy leo lên xa giá, mấy người kia trên mặt, đều là vẻ hưng phấn, một người trong đó cười ha ha: "Thật không hổ là thánh địa, nơi này yêu binh so chúng ta Triệu quốc nhiều thật nhiều a!"

"Đúng vậy a, giết tốt hơn nghiên!"

"Cũng là Tổng sư huynh tu vi cường đại!"

"Đúng vậy a, chúng ta năng Hòa sư huynh cùng một chỗ ra ngoài du sơn, cũng là vận khí của chúng ta!"

"Chư vị sư đệ nói đùa." Cầm đầu một vị thanh bào người tu luyện, lạnh nhạt cười nói.

"Ha ha, sư huynh người cũng không cần khiêm tốn đi, lấy người thực lực, xâm nhập ba mươi vị trí đầu là vấn đề đã đóng thuyền!" Nói chuyện cao giọng thanh niên, ánh mắt có chút lơ đãng, đôi mắt bên trong khí phách bay tứ tung, một thân khí thế, liên tục không ngừng run run, bản năng nhìn lướt qua xa giá bên trong người khác, đôi mắt bên trong đặc ý không thể ức chế bạo phát đi ra.

Mà xa giá bên trong cái khác người tu luyện, ánh mắt không tự chủ được rơi vào cầm đầu thanh bào thanh niên trên thân, đôi mắt bên trong trần ngập đủ loại ba động kỳ dị, trong đó không thiếu vẻ khâm phục. Cao giọng thanh niên càng thêm đặc ý, rất rõ ràng hán mười phần hưởng thụ bị đám người cung duy cảm giác.

Về phần Lục Trần, chỉ là nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt. Đây một đám người tu luyện, thật đúng là chẳng ra sao cả, bị một đám người thổi phồng cầm đầu thanh niên trên người ý vị ba động, liền Yến Thánh Minh cũng không sánh bằng, đáng giá Lục Trần chú ý?

Thế nhưng là hành vi của hán, rơi vào bọn này hưởng thụ đám người ánh mắt truy phủng thanh niên người tu luyện trong mắt, thật sự là quá mức dễ thấy.

Trong đó một cái người tu luyện, quái mắt lật một cái, âm trầm ánh mắt đánh giá Lục Trần vài lần, lộ ra một tia ác liệt đáng tởm cười, nói: "Vị sư đệ này, lạ mặt vô cùng, không biết từ đâu tới?"

Lục Trần hơi động một chút, nói: "Trần quốc."

Lục Trần nói như vậy, mấy cái thanh niên người tu luyện trong ánh mắt, không tự chủ được nhiều một chút vẻ coi thường: "Nguyên lai là từ Trần quốc cái kia thâm sơn cùng cốc nơi! Khó trách —— không nói gạt người, chúng ta chính là Triệu quốc trời Thương môn đệ tử! Vị này chính là chúng ta Tổng sư huynh ——" cái này người tu luyện Nhất Chỉ, cầm đầu thanh bào thanh niên, trên mặt ngạo nghễ chỉ ý, không thể ức chế bạo phát đi ra, "Nghe nói các người Trần quốc lần này gặp biến đổi lớn, các đại sơn cửa cũng sẽ không tiếp tục điều động môn hạ đệ tử tham gia kén tài đại điển! Cũng thế, liền xem như không xuất hiện biến cố, lấy các người Trần quốc kia suy nhược thực lực, cũng không có khả năng từ đông đảo người tu luyện bên trong giết ra đến, tiến vào ba mươi vị trí đầu ——"

Mấy vị khác thanh niên nhìn không được bật cười, ranh mãnh cũng giống như ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, liền muốn từ Lục Trần trên mặt nhìn

thấy bọn hắn muốn biểu lộ.

Thế nhưng là để bọn hắn mười phần thất vọng là, từ đầu đến cuối, Lục Trần thần sắc mười phần bình tĩnh, không có hù dọa nửa điểm gọn sóng. Một cái tiểu quốc tới người tu luyện, hắn bằng cái gì như thế bình tĩnh?

Đôi mắt bên trong không thể ức chế nhiều hơn một chút sắc mặt giận dữ, cao gầy thanh niên con mắt hơi híp, tựa hồ nghĩ đến ý tưởng hay, ác liệt đáng tươi cười càng nhiều một chút, nói: "Bất kể nói thế nào, ta Triệu quốc cùng người Trần quốc, bị lân nhi cư hòa thuận có tốt, hai nước người tu luyện có nhiều hỗ động, không nói sư huynh không dẫn người, vừa vặn các người Trần quốc mấy môn người tu luyện không đến, khó tránh khỏi thế đơn lực bạc! Chỉ cần sư đệ người từ đây về sau, nhận chúng ta Tổng sư huynh làm chủ, lần này kén tài đại điển, chúng ta bảo kê người, tất nhiên sẽ không để cho người ăn thiệt thòi chính là."

Hắn kiểu nói này, cái khác người tu luyện đôi mắt bên trong ánh sáng, không khỏi nhiều hơn.

Có ít người càng là tại chỗ ồn ào: "Tổng sư huynh tiền đồ vĩ đại, tiến vào Thiên Hà phái căn bản là không có vấn đề! Tiểu tử, đây chính là quá lớn cơ duyên a!"

Cái khác cùng xe người tu luyện, rất lý trí không có nói chuyện, bất quá bọn hắn ánh mắt không khỏi đều rơi vào Lục Trần trên thân, có không đành lòng, có thương tiếc, đương nhiên cũng còn có coi thường, Trần quốc phát sinh sự tình, đã sớm truyền khắp Vân Linh đại lục, thế hệ thanh niên thiên tài, cơ hồ tổn thương hầu như không còn không nói, càng là thế hệ trước người tu luyện, vẫn lạc không biết nhiều ít, nhất là một tôn bí cảnh người tu luyện vẫn lạc, cho Trần quốc lấy trăm thống đã kích.

Có thể nói, nguyên bản thực lực không mạnh Trần quốc, hiện tại yếu hơn! Quốc lực ti yếu, tự nhiên để người hữu tâm động tâm tư, liên ti như Triệu quốc! Nhìn như mấy cái thanh niên người tu luyện trâu chọc, lên cao đến tầng thứ cao hơn, cũng có thể nhìn ra, Triệu quốc đối Trần quốc thái độ.

Những này thanh niên trên mặt đáng tươi cười càng thêm tùy ý, cảm đầu thanh bào thanh niên, có chút lảng lảng vươn bàn tay, bóp tại dưới hàm mấy cây tựa như cương châm đồng dạng râu ngắn bên trên, bày ra một cao thủ tịch tịch tư thái. Nếu như tay thiện nghệ hạ một cái Trần quốc người tu luyện vì mình nô bộc, việc này lan truyền ra ngoài, mặt của hắn mà tự nhiên cũng sẽ tăng nhiều.

Mà lại hắn cũng tin tưởng, Lục Trần nhất định sẽ cúi đầu, dù sao mình bên này nhiều như vậy người tu luyện, chỉ là một cái Trần quốc tới thiếu niên, thế đơn lực bạc, lại tính cái gì.

Thế nhưng là ngay tại hắn không kịp chờ đợi chờ lấy Lục Trần quỳ trên mặt đất nhận mình làm chủ thời điểm, Lục Trần mặt không thay đổi nói một câu: "Không hứng thú!"

Hả?

Thanh bào thanh niên trông mắt trừng, lúc trước nói ra lời nói này cao gầy thanh niên, lửa giận trên mặt, điên cuồng bộc phát: "Hỗn trưởng đồ vật, cho mặt không muốn, người còn có thể nhìn rồi?"

Lúc nói chuyện, thân hình lên xuống, vọt mạnh tới! Một bàn tay liền đón Lục Trần mặt, hung hăng quật tới! Uẩn Linh cảnh giới tu vi ba động, đều bạo phát đi ra, cuồng bạo ý vị ba động, chỉ là trong nháy mắt liền rơi về phía Lục Trần.

Lục Trần nội tâm bên trong bạo ngược thừa số, điên cuồng thiêu đốt: Bọn này hỗn trưởng, thật sự là coi trời bằng vung, cho là hắn dễ khi dễ sao? Đã đối phương tìm không thoải mái, như vậy Lục Trần cũng không cần thiết khách khí. Ôn hòa trên chỗ ngồi không nhúc nhích, trên mặt lãnh ý, điên cuồng bộc phát, hừ lạnh một tiếng, đơn chương đột nhiên duỗi ra, cùng đối phương oanh kích tới bàn tay hung hăng đụng vào nhau.

Phốc, một tiếng trầm muộn tiếng va đập bên trong, chúng Triệu quốc trời Thương môn người tu luyện, trên mặt đặc ý thần sắc, tại chỗ liền ngưng đọng! Trong đó mấy vị, thậm chí là đôi mắt bên trong lộ ra vẻ hoảng sợ, không dám tin nhìn một màn trước mắt, chỉ thấy cao gầy thanh niên vung lên tới bàn tay, nội bộ gân cốt, tại chỗ bạo liệt, toàn bộ bàn tay thật giống như sung huyết đồng dạng, tại chỗ sưng lên!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 228: 228, nhục thân cuồng ma! (5 càng)

Theo sát lấy một tiếng vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn bạo phát đi ra, mới vừa rồi còn dương dương đắc ý cao thủ thanh niên, ôm mình bàn tay, đau té quỵ dưới đất, tuấn trên thân hạ lập tức bị mồ hôi lạnh thấm ướt! Cũng chính lúc này, thanh niên người tu luyện đồng bạn, nhao nhao gầm thét: "Hỗn trưởng đồ vật, người thật to gan a!"

"Các huynh đệ, gia hòa này thật sự là quá mức cả gan làm loạn, dám dấn thương ta Cửu Huyền môn đệ tử, cùng tiến lên phế đi hắn a!"

Bọn hắn cũng không phải đồ đàn, há có thể không biết trước mặt cái này thiếu niên thực lực, mười phần đáng sợ, một chọi một căn bản không phải hắn đối thủ, cho nên gào to đám người đồng loạt ra tay! Về phần cầm đầu thanh bào thanh niên, trên mặt cũng lộ ra một vòng mảnh liệt kiên kị, bị Lục Trần một chương đánh nổ bàn tay thanh niên mặc dù không chịu nổi, nhưng cũng là một tôn uẩn linh, tức chính là hắn, cũng không có khả năng như thế nhẹ nhõm đánh nổ bàn tay của hắn.

Chỉ có thể nói, trước mặt cái này thiếu niên thực lực, ở trên hắn!

Thanh bào thanh niên đôi mắt bên trong nhiều hơn một chút ngưng trọng, nhìn xuống trong lòng nộ khí, mặc dù hắn trong tính cách có một ít táo bạo chổ, nhưng là có thể thu được bao trùm đồng bạn phía trên thực lực, vẫn là biết được nặng nhẹ, lạnh lẽo con ngươi, rơi vào Lục Trần trên mặt, gần từng chữ một: "Tại hạ trời Thương môn Tống Tử Tuấn, các hạ là?"

Lục Trần nâng từ đối phương trên mặt cảm giác được cảm xúc biến hóa, lạnh lùng nói: "Trần quốc, Cửu Huyền môn —— Lục Trần!" Tuy nói Cửu Huyền môn đã không tại, nhưng chung quy là Lục Trần quật khỏi nơi, mà lại hiện tại cũng không có giấu diếm ý tứ, cho nên không để ý chút nào liền nói ra mình danh tự.

Lục Trần cái này danh tự vừa mới ra, Tống Tử Tuấn sắc mặt, tại chỗ thay đổi, thất thanh nói: "Ngươi chính là Lục Trần?"

Lục Trần mang trên mặt một chút kinh ngạc, nghĩ không ra mình danh tự thế mà bị đối phương biết được, nói: "Không tệ, chính là ta!"

Tống Tử Tuấn diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, mấy cái trời Thương môn đệ tử, cũng là sắc mặt biến hóa, từng cái kéo lấy vẫn quỳ trên mặt đất kêu rên cao gầy thanh niên, một đoàn người hoàn toàn không để ý tới đã khởi động xa giá, oanh một tiếng vọt xuống dưới! Bọn hắn trên mặt, rõ ràng treo chấn kinh, cùng mảnh liệt kiên kị.

Lục Trần lại ngậy ngẩng cả người: Chuyện gì xảy ra? Bọn hắn tựa hồ rất kiên kị ta? Chỉ là biết ta danh tự, liền bị dọa đi, vì cái gì?

Lục Trần trong lòng ý niệm không ngừng thoáng hiện, lông mày phong nhãn sâu hơn một chút, chẳng lẽ xử lý Hắc Liên giáo chúng Ma đồ sự tình đã truyền ra sao?

Lục Trần ngừng lại lại không quá khả năng, dù sao Hắc Liên giáo sẽ không tướng mình vết sẹo, bóc cho người khác nhìn! Chuyện như vậy, thật sự là có chút không thể tưởng tượng.

Nhưng là rất nhanh, bên cạnh cái khác người tu luyện, thay hắn giải đáp vấn đề này, chỉ thấy này một đám người tu luyện, trên mặt cũng đều là mang theo vẻ kinh ngạc: "Hắn liền là Trần quốc cái kia tại Cửu Huyền môn băng diệt thời điểm, lấy hải khí tu vi, chém giết uẩn linh người tu luyện, về sau càng là tại Hải tộc xâm lấn bên trong, càng là gạt bỏ Thiên Cực Môn uẩn linh trung kỳ Lục Trần?"

"Trời ạ, lại là nhục thân cuồng ma, Lục Trần —— không phải nói, hắn đã táng thân ma kinh miệng, làm sao lại ra hiện tại nơi này?"

"Nhục thân cuồng ma, thật là đáng sợ một cái người a!"

"Liền từ vừa rồi cái kia một chương, liền có thể nhìn ra được, hắn thực lực, không giống bình thường, hắn là trong truyền thuyết nhục thân cuồng ma, Lục Trần!"

"Lúc đầu nghe nói chúng ta Vân Linh đại lục, lại quật khỏi một cái thiếu niên thiên tài, nhưng là nửa đường vẫn lạc, vẫn rất đáng tiếc, nhưng là hiện tại sống sờ sờ ra hiện tại trước mặt của ta, ta mới biết, cái gì gọi là người hiện tại có thiên tướng —— năm nay kén tài đại điển, không thể nghi ngờ sẽ càng thêm dễ nhìn!"

"Ta đoán hắn, nhẹ nhõm tiến vào ba mươi vị trí đầu, đều không có vấn đề chút nào!"

"Vừa rồi trời Thương môn tên kia, rầm rĩ Trương Thành cái dạng kia, đều chỉ là có được khả năng tiến vào ba mươi vị trí đầu khả năng, mà Lục Trần vừa ra tới, liền đem đối phương dọa cho đi! Lại thế nào khả năng dừng bước tại ba mươi liệt kê, hắn tất nhiên có thể giết vào trước hai mươi!"

"Nói có đạo lý!" Chúng người tu luyện đôi mắt bên trong bốc lên ánh sáng, đường hoàng dò xét Lục Trần.

Lục Trần diện cơ có chút ba động mấy lần, thờ phào một cái: Nguyên lai không phải là bởi vì Hắc Liên giáo sự tình, mà là bởi vì ta tại Cửu Huyền môn lúc biểu hiện, gây nên những này Vân Linh đại lục người tu luyện chú ý.

Về phần kia cái gọi là nhục thân cuồng ma tên hiệu, Lục Trần không hề để tâm.

—— cùng lúc đó, Lục Trần đã đi tới Thiên Hà thành tin tức, bị một ít một mực chú ý hắn người, bằng nhanh nhất tốc độ đạt được trong tay!

Thiên Hà thành thành Bắc cái nào đó cổ kính trong đình viện, đôi một thân áo bảo tím, thuận lợi ẩn núp đến Thiên Hà thành Triệu Đà chủ, đột nhiên cười: "Chờ cái này tiểu tử lâu như vậy, hắn rốt cục vẫn là hiện thân!"

"Hừ, sát hại bản giáo nhiều như vậy huynh đệ, lần này hắn thế mà còn dám tới, định đã muốn tính mạng của hắn nhét vào nơi này!" Nói đến nơi này, Triệu Đà chủ ánh mắt rơi vào trước mặt thanh niên trên thân, cười, "Thánh Minh, bản chủ tất nhiên sẽ để ngươi biết, ngươi gia nhập bản giáo là một cái mười

rõ ràng trí lựa chọn!"

Yến Thánh Minh một thân áo bào màu xanh, có chút ba động, nói: "Đệ tử nguyện vì Thánh giáo quên mình phục vụ mệnh!"

Triệu Đà chủ cười ha ha: "Đừng tùy tiện nói cái gì có chết hay không! Ngươi là bản giáo mười phần nhìn trúng tài tuấn, lần này kén tài đại điển, nhất định phải biểu hiện tốt một chút, tranh thủ tiến vào ba mươi vị trí đầu, chính đại quang minh bá nhập Thiên Hà phái! Về phần cái này Lục Trần, không cần ngươi quan tâm, bản đà chủ sẽ đích thân xuất thủ đối phó hắn, để hắn đánh đổi mạng sống đại giới."

Yến Thánh Minh đôi mắt bên trong hàn quang, vèo một tiếng bay vụt ra, trầm giọng nói: "Đệ tử chỉ cầu tự mình làm thịt Lục Trần, như thế mới có thể ra tận tâm đầu một ngụm ác khí."

Triệu Đà chủ khẽ vuốt cằm: "Ngươi sẽ có cơ hội! Ngươi hiện tại hảo hảo tu luyện, bản đà chủ hiện tại liền điều động thuộc hạ, xác định cái này tiểu tử hạ lạc tung tích, sau đó lại đến áp dụng hành động!"

Yến Thánh Minh nhẹ gật đầu, lui xuống.

Triệu Đà chủ trên mặt hung ác nham hiểm thần sắc, điên cuồng nở rộ: "Lục Trần, cái này một lần, ngươi tất nhiên không chỗ có thể trốn!"

Một bên khác, Nam Thành lớn nhất, tên là phúc đầy khách sạn một cái trong độc viện, một cái trên mặt che mặt, khí chất ưu nhã, khí thế bất phàm, màu tuyết trắng cung trang Thánh Tuyết cung cung chủ, hai đầu lông mày đột nhiên dựng lên, nói: "Lục Trần? Cửu Huyền môn cái này tiểu tử, thế mà còn không có chết? Hừ, bọn này Cửu Huyền môn người, một cái so một cái xảo trá, lần trước lợi dụng một cái đã bị quét sạch sẽ bí cảnh, kén chút hại bản cung, bản cung đang lo tìm không thấy bọn hắn Cửu Huyền môn người đâu! Hiện tại đã tới, tất nhiên cùng cùng hắn thù mới hận cũ, cùng tính một lượt!"

Tại trước người của nàng, còn có mấy người, một người trong đó thành linh liền là mộ lưu trời.

Chỉ thấy vị này cái tiến dịch dung người tu luyện lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Cái này tiểu tử, quả nhiên mạng lớn! Ngày đó bị ma kinh ăn một miếng xuống dưới, thế mà đều sống tiếp được, nghĩ đến là đám kia phản đồ cứu được tính mạng của hắn!"

Cái thằng này đôi mắt bên trong dữ tợn sắc, không còn che giấu bộc phát. Nguyên bản dựa theo bọn hắn dự định, thừa dịp Trần quốc cái khác ba môn muốn diệt tận Cửu Huyền môn dòng dõi thời gian này, từ đó mưu lợi bất chính, cầm tới Cửu Huyền môn truyền thừa! Sau đó lợi dụng Cửu Huyền môn Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong chí thuần năng lượng, tướng trước mặt vị này Thánh Tuyết cung cung chủ tu vi đẩy lên Ngưng Đan, tiếp theo để Thánh Tuyết cung nhất cử trở thành tân tấn thứ tư cửa.

Ai có thể nghĩ dự định ngấm nước nóng, còn kén chút bị Cửu Huyền môn cho ám toán, nếu không phải lúc này Thiên Hà phái đột nhiên tổ chức kén tài đại điển để bọn hắn thấy được vọt thẳng nhập Thiên Hà phái cơ hội, cơ hồ đều muốn nóng nảy!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 229: Hai trăm hai mươi chín, cố nhân gặp nhau, bay tới ác ý! (1 càng)

Mặc dù mâu thuẫn đã chuyển di, nhưng là cũng không biểu thị mộ lưu trời liền không oán hận Cửu Huyền môn người, nhất là Lục Trần.

Thánh Tuyết cung cung chủ ánh mắt rơi vào mộ lưu trời trên thân, nói: "Đối phó Lục Trần sự tình, ngươi cũng không cần tham dự! Bản cung tự có quyết đoán!"

Mộ Mộ lưu trời ánh mắt khẽ chấn động, nói: "Mộ mỗ nghe theo sư tỷ điều lệnh!"

Thánh Tuyết cung cung chủ nhẹ gật đầu, không còn nói chuyện!

Về phần một chút thế lực khác người tu luyện, thì là tướng Lục Trần coi như là trọng điểm chú ý đối tượng. Thiên Hà phái chỉ cần ba mươi vị trí đầu liệt kê người tu luyện, mà muốn tiến vào Thiên Hà phái người tu luyện, lại không biết có bao nhiêu. Trong đó các quốc gia các cửa, cùng ân thế gia tộc người tu luyện, cuối cùng chỉ là trong đó số ít, còn có càng nhiều, không có xuất thân người tu luyện, cái này người tu luyện thực lực, cố nhiên vàng thau lẫn lộn, nhưng trong đó, khó đảm bảo sẽ không xuất hiện đặc biệt khó chơi người tu luyện.

Phàm là nhiều một cái có tiến vào ba mươi vị trí đầu liệt kê người tu luyện, liền mang ý nghĩa các cửa các gia, lại muốn bị xử lý một cái danh ngạch.

Trong lúc nhất thời, trong bóng tối, hoặc là có mang ác ý, hoặc là chỉ là đơn thuần muốn dò xét Lục Trần thực lực người, bằng nhanh nhất tốc độ, tề tụ Nam Thành, bọn hắn liền đợi đến Lục Trần ra, gần khoảng cách quan sát vị này tại Cửu Huyền môn cùng Hải tộc chi chiến bên trong, biểu hiện dị thường ưu dị thiên tài người tu luyện, đến tốt cùng là bức nào thực lực!

Không đề cho bọn hắn đợi bao lâu.

Xa giá tốc độ cố nhiên không nhanh, nhưng cũng không chậm, hai khắc đồng hồ không đến, đã ngừng đến Nam Thành cổng chào phía dưới.

Một đám tới mục đích người tu luyện, nhao nhao xuống xe.

Lục Trần tự nhiên cũng ở trong đó, mới xuống xe, lông mày phong không khỏi hơi nhíu lại, chỉ thấy một đám hoàn toàn không quen biết người tu luyện, ánh mắt sáng rực nhìn mình chăm chăm, loại này cảm giác, đương nhiên không tốt, cho dù ai vô duyên vô cớ bị một đám người nhìn chăm chăm, lại có thể tốt hơn chỗ nào?

Ngay tại Lục Trần cau mày, muốn hướng phía bên cạnh đi ra thời điểm, một cái rất thanh âm quen thuộc, truyền Dương Quá đến: "Thật không nghĩ tới, đại danh鼎鼎 Lục Trần, liền là ngươi, sư đệ, ngươi giấu diếm đến ta thật đáng a —— ta cũng đã nói, chúng ta vẫn là sẽ gặp nhau, quả nhiên đi!" Một đạo màu lam quang ảnh bay vút tới, chính là ngày đó áo lam thanh niên lam kiếm hòa.

Lam kiếm cùng mang trên mặt ranh mãnh đáng tươi cười, ý vị thâm trường ánh mắt liền rơi vào Lục Trần trên thân.

Lục Trần lông mày phong nhảy một cái, nói: "Nghĩ không ra, lại Hòa sư huynh gặp mặt! Lúc ấy chưa thể báo cho sư huynh tên thật, cũng là bởi vì —— "

"Ta năng lý giải!" Lam kiếm cùng cười ha ha một tiếng, cùng ngày đó đồng dạng như quen thuộc đi đến Lục Trần bên người, nói: "Sư đệ, Lam mỗ vừa vận ứng một cái các phương thiên tài bữa tiệc, ngay tại Thiên Hà thành nổi danh hồng tân lâu, không biết sư đệ, có thể hay không đến dự, cùng một chỗ đi qua? Ngươi yên tâm, đều là Lam mỗ bằng hữu!"

Lục Trần hữu tâm cự tuyệt, còn chuẩn bị kéo ra mình trước mắt ở địa phương đều không có, đang muốn tìm chỗ ở, lại không nghĩ lam kiếm cùng tựa hồ đoán được Lục Trần tâm tư, đem hắn phía dưới hoàn toàn phá hỏng, nói: "Sư đệ, nói thật với ngươi đi, ngươi tới chậm! Cái này Nam Thành các đại khách sạn lữ điểm, đều đã trụ đầy! Coi như không có trụ đây, cũng không phải ngươi ta bức này tu vi người tu luyện có thể ở lại địa phương —— bất quá Lam mỗ bao xuống một cái sân bên trong, còn có một cái trống không khách phòng, vừa vận cấp cho sư đệ —— ha ha, sư đệ, ngươi liền theo để ta đi!"

Cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, nói liền là hiện tại.

"Vậy liền tạ sư huynh." Lục Trần bất đắc dĩ thở một hơi, đạo, "Vậy ta liền ra gặp một lần những này Vân Linh đại lực thiên tài!"

Lam kiếm cùng mỉm cười, nói: "Liền nên như thế!"

Thế là, lam kiếm cùng liền mang theo Lục Trần hướng phía Nam Thành bên trong đi đi.

Những cái kia muốn toàn phương vị hiểu rõ Lục Trần người tu luyện, trong đó một cái người gầy, ảo não không thôi: "Gia hỏa này chuyện gì xảy ra —— "

"Ngươi vẫn là nói nhỏ chút âm đi, vị này thân phận cũng không bình thường!" Nói, lại một cái trống mắt loạn chuyển diện mục gian xảo người tu luyện, chỉ chỉ bầu trời.

Người gầy trên mặt thêm ra một chút chấn kinh chi sắc, nói: "Ngươi nói là, hắn là Thiên Hà phái?"

Cái kia người tu luyện Trịnh mà trọng chi nhẹ gật đầu.

Cái khác người tu luyện sợ hãi cả kinh, Thiên Hà phái người tu luyện, thân phận không tầm thường.

Lúc này, lại một cái người tu luyện kinh hô lên: "Vừa rồi vị sư huynh kia nói là hồng tân lâu sao? Ta thế nhưng là nghe nói, hôm nay, hồng tân lâu đã thiết hạ lôi đài, mời các phương thanh niên tài俊, lên đài hiến nghệ, bọn hắn sẽ không cũng là đi qua đi?"

"Ai nha, ta chính là từ nơi đó tới, ngươi nói ta làm sao hồ đồ như vậy không nghĩ tới đâu!" Một cái người tu luyện vỗ trán, vèo một tiếng liền xông ra ngoài.

"Cái kia còn chờ cái gì, bức này thiên tài tụ hội hẳn nhất định sẽ nhìn không được xuất thủ, chỉ có hắn xuất thủ, mới có thể biết được hắn chân chính thực lực a!" Một đám vừa mới còn uể oải không thôi người tu luyện, lập tức hưng phấn lên, oanh một tiếng thẳng đến hồng tân lâu mà đi

—— thời khắc này hồng tân lâu một tầng chính đường trong đại sảnh, bày ra một cái hoành rộng không hạ ba trượng lôi đài, lôi đài bên cạnh, từng cái người tu luyện hưng phấn gầm rú.

Mà lôi đài tứ phía, lầu hai đi lên, thì là từng cái mở cửa sổ phòng đơn, phòng đơn bên trong, cũng có từng cái thanh niên người tu luyện, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, ánh mắt nhìn chòng chọc vào trên lôi đài.

Chỉ thấy trên lôi đài, hai cái người tu luyện, hồ gầm liên tục, một cái mang theo trường kiếm, một cái cầm trong tay đại đao, đánh cho khó phân thắng bại, giết đến khi phách bay tứ tung.

Cùng lúc đó, trên lôi đài còn đứng lấy một cái, đầy mặt đáng tui cười, hòa hòa khí khí sung làm trọng tài trung niên nhân, người trung niên này cao giọng nói: "Các vị, hôm nay ta hồng tân lâu, thiết hạ lôi đài đại chiến, phạm là Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện đều có thể lên đài hiến nghệ, chỉ cần có thể cầm xuống khô thủ —— bốn lâu sẽ có phong phú tiền thưởng —— dâng lên!"

Nói, trung niên nhân Nhất Chỉ, từ hồng tân lâu cao cao mái vòm phía trên, rú xuống đến, lơ lửng tại nửa không trung, bị một đầu lụa đỏ vải, quấn lên hộp gấm, "Đều ở bên trong."

Lôi đài bên trên người tu luyện, cùng từng cái phòng đơn bên trong người tu luyện, nhìn không được càng thêm hưng phấn, cười ha ha: "Quách chương quỹ, các người hồng tân lâu vì mời chào sinh ý, thật đúng là hạ nỗi vốn gốc a, nhưng là ta thích —— người yên tâm, chúng ta tất nhiên cũng sẽ xuất thủ! Không màng tài kim, liền đồ một cái nào nhiệt!"

"Đúng vậy a, đều là chạy kén tài đại điển tới, mặc dù chính thi đấu chưa mở, nhưng là cũng không trở ngại chúng ta tỷ thí luận cao thấp a."

"Ta tất nhiên sẽ tại lần này trong võ đài, thi thố tài năng, để tất cả mọi người biết ta!" Một cái thanh niên, mặt mũi tràn đầy tinh hồng hưng phấn rống to, cùng hân cùng nhau người tu luyện, nhao nhao vỗ tay.

Chính lúc này, trên lôi đài tranh đấu, đột nhiên xảy ra biến hóa. Cầm trong tay đại đao người tu luyện, không để ý, bị dùng kiếm người tu luyện, một cước đạp trúng ngực, phốc một tiếng, to con thân thể, bay rớt ra ngoài, thẳng đến hồng tân lâu đại môn mà đi. Mà Lục Trần cùng lam kiếm hòa, vừa lúc ngay lúc này, từ bên ngoài đi vào.

Ông!

Tráng hán thật giống như một viên cấp tốc chạy vội viên đạn, đánh phía Lục Trần.

Lục Trần lông mày phong có chút lắc một cái, ánh mắt hất lên, vừa vặn cùng trên lôi đài dùng kiếm thanh niên, ánh mắt đối cùng một chỗ, rõ ràng không biết đối phương, nhưng từ đối phương trong ánh mắt, cảm thấy một cỗ cực kỳ mãnh liệt ác ý.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Hai trăm ba mươi, trời Thương môn địch ý (2 càng)

Đối phương không biết từ đâu tới ác ý, để Lục Trần tâm tình, chìm xuống dưới, đối mặt khiêu khích ánh mắt.

Lục Trần nhếch miệng cười một tiếng, thân hình không lui không tránh, cuồng bạo bàn tay, hướng phía trước đuổi đi qua, một cỗ mùi phản khí kinh quét ngang, phảng phất giống như nhất trọng trần ngập nhu hòa lực vòng phòng hộ, cứ như vậy ngăn ở trước người của mình.

Phi tốc đụng tới, đã là đầu óc choáng váng tráng hán, thân thể lớn như vậy, hung hăng đâm vào phía trên, ông một tiếng bạo phát đi ra, lại là thân thể của hân bị cái này trọng vòng phòng hộ bắn đi ra, người tại nửa không trung thời điểm, vụn vụn thân thể, văng văng rơi trên mặt đất, tráng hán ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, chấp tay nói: "Đa tạ sư huynh!"

Tuổi của hân rõ ràng càng lớn, nhưng là năng cảm giác được, trước mặt cái này thiếu niên thực lực mạnh hơn, một tiếng sư huynh kêu đương nhiên.

Lục Trần nhẹ gật đầu, không để ý đến trên lôi đài khiêu khích thanh niên, ánh mắt rơi vào lam kiếm cùng trên thân, mang theo hỏi thăm ý tứ, lam kiếm cùng ho khan một tiếng, nói: "Trên đài vị kia, chính là Triệu quốc trời Thương môn, thế hệ thanh niên đứng hàng thứ hai trương luân! Từ trước đến nay mắt cao hơn đỉnh nhân vật, người không cần chấp nhận với hân —— đã người này đã xuất hiện, nghĩ đến trời Thương môn thế hệ này thứ nhất, cũng hân là đến!"

Nói đến nơi này, lam kiếm cùng ánh mắt chuyển động, đạo, "Lần này lôi đài thi đấu, tưởng thật không dậy nổi, chúng thanh niên tài quán khả năng đều đến cái bảy tám phần."

Lúc này, lầu ba một cái phòng đơn bên trong, có người hướng về lam kiếm cùng ngoắc, nói: "Sư huynh, bên này."

Lam kiếm cùng cười: "Sư đệ, bọn hân đều tại nơi đó." Liền mang theo Lục Trần thuận bên trên thang lầu, một đường hướng lên, đi vào cái này phòng đơn bên trong.

Giờ phút này phòng đơn bên trong, tới trước tầm mười người, bảy nam tam nữ, thuần một sắc Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, trong đó hơn phân nửa đều là cùng lúc trước đựng phải cùng loại Tổng Tử Tuần cấp độ này người tu luyện, còn lại mấy người thực lực lại so với bọn hần hung hãn một phần, đủ để cùng Lục Trần truy sát qua Ngự Thú môn Tiêu Vân một cái cấp độ tồn tại.

Mà ngồi ngay ngắn chủ vị một cái thanh niên, khí tức thâm trọng, một thân tu vi hết sức hung hãn, đạt tới uẩn linh trung kỳ, trên thân lập loè lên khí tức, tức chính là Tiêu Vân cũng không so bằng, ngược lại là nhìn cùng lam kiếm cùng tương đương đáng vẻ.

Lục Trần chỉ một cái liếc mắt liền đem những người này thực lực nhìn một lần, trong lòng không khỏi sinh ra một cái cổ quái ý niệm: Chẳng lẽ Uẩn Linh cảnh giới người tu luyện, liền không có một người có thể cùng ta đánh đồng nhân vật sao?

Không thể ức chế từ ở sâu trong nội tâm, nhiều chút cao thủ tịch mịch chi tâm! Nhưng là rất nhanh cái này không nên xuất hiện tâm tư, bị Lục Trần triệt để vỡ nát, trong lòng bềnh bễ chỉ ý, điên cuồng sinh sôi ra, lấy mình thành tựu nhất đẳng uẩn linh, nếu là bị những người này cho vượt qua, kia còn có có ý tứ gì?

Suy nghĩ như vậy chuyển động, tâm cảnh khôi phục như thường.

Mà chung quanh nam nữ người tu luyện, ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào Lục Trần trên thân, có người nghi hoặc, có người không hiểu, đương nhiên còn có người lơ đãng, cùng miệt thị, bọn hần cũng không nhận ra Lục Trần.

Cái này không kỳ quái, Lục Trần nhục thân cường ma chi danh, dù sao chỉ là một cái tên hiệu, thực sự được gặp Lục Trần người, cũng không có bao nhiêu! Mà lại trong đó đại bộ phận đều đã vẫn lạc tại Đông Hải hay là Thanh Long ở trên đảo.

Lúc trước hướng lam kiếm cùng chào hỏi người tu luyện, dẫn đầu phá vỡ trầm mặc, hỏi: "Lam sư huynh, vị sư đệ này là?"

Không có biện pháp, Lục Trần niên kỷ quá ít, mà ở đây chỉ ít đều là 20 tuổi cất bước.

Lam kiếm cùng mỉm cười: "Vị này nhưng khó lường, ngày đó nếu không phải là hần, hôm nay chứ vị khả năng chỉ thấy không đến ta."

Hần kiều nói này, tra hỏi thanh niên trừng mắt hai trông mắt, khiếp sợ nhìn xem Lục Trần, cái khác người tu luyện trong ánh mắt cũng mang theo vẻ nghi hoặc.

Nhất là ba vị nữ người tu luyện.

Ba vị này nữ người tu luyện, tư sắc được cho trung thượng, tuy không Trần quốc bốn Đại tiên tử tuyệt thế mỹ mạo, nhưng cũng là tiểu gia bích ngọc, thuộc về dễ nhìn loại hình. Mà ba vị này bên người, cơ hồ liền đem tất cả nam tính người tu luyện hấp dẫn đến bên cạnh của các nàng. Cái này không kỳ quái, cái này trên thế giới, xinh đẹp cô nương không ít, nhưng là dung mạo xinh đẹp, tu vi lại đến, mười phần chứa. Các nàng liền là kiều diễm bông hoa, xúm lại tại các nàng bên người người tu luyện, liền là ong mật.

—— trong đó một cái diện mục gầy còm thanh niên liền nhìn thấy bên người nữ người tu luyện tựa hồ đối với Lục Trần rất có hứng thú đáng vẻ, trên mặt ghen ghét chi sắc, không thể ức chế bộc phát: "Hừ, Lam sư huynh, ngươi quá khiêm nhường! Ngươi thực lực, rõ như ban ngày, chúng ta trong những người này, ngươi chính là số một số hai tồn tại, nếu như là nói là Cố sư huynh, ta tin, nói là dạng này một cái thiếu niên, không nói gì ta đều là không tin!"

Cũng xác thực, Lục Trần tuổi trẻ có chút quá mức, không đến mười bảy tuổi, cố nhiên phát ra tu vi, chính là Uẩn Linh cảnh giới, hần thấy, lại có thể có bao nhiêu nội tình?

Hần nói như vậy, cái khác người tu luyện đôi mắt bên trong lại tăng thêm chút xem thường, ngồi ở diện mục gầy còm thanh niên bên người nữ người tu luyện, đôi mắt bên trong linh động quang mang lấp lóe mấy lần, liền từ Lục Trần bên người chuyển đi.

Khuôn mặt gầy còm thanh niên tương những này bất được, trên mặt không khỏi thêm ra chút đắc ý, phảng phất giống như đạt được nữ thần chú ý đồng dạng, hưng phấn không thôi, nhắc ngang tới trong ánh mắt, tràn đầy vẻ khinh thường.

Lục Trần lông mày phong có chút nháy lên, lơ đãng, bị người xem thường, chuyện như vậy kinh lịch quá nhiều, dễ dàng như thế liền bị người khác ngôn ngữ chọc giận, vậy hần trải qua sinh cùng tử rèn luyện ra tâm cảnh, kia thật tựa như là giấy đồng dạng.

Lam kiếm cùng khóe mắt quét nhìn lướt qua Lục Trần, mắt thấy cái này thiếu niên không kiều ngạo không tự ti đáng vẻ, trong lòng tán thưởng, cười: "Ồ Thanh sư đệ, ngươi nói như vậy, cũng có đạo lý, dù sao các ngươi không có thấy tận mắt đến hần thực lực."

Khuôn mặt gầy còm thanh niên ô thanh đánh một cái ha ha: "Lam sư huynh, không phải ô nào đó cố ý cùng ngươi tranh cãi, ta chỉ là muốn nói, sư huynh ngươi muốn cho hần tiến đến, chúng ta không có bất cứ ý kiến gì, nhiều một người không nhiều, thiếu một người cũng không ít, nhưng là không cần thiết đem dạng này một cái thiếu niên nói rất đáng gờm, không phải sao?"

Cái khác người tu luyện, mặc dù không có nói chuyện, nhưng cũng không có biểu thị phản đối, chỉ có ở chủ vị, tựa như một đoạn gỗ đồng dạng lãnh túc thanh niên, nhìn lướt qua chung quanh cái khác người tu luyện, đôi mắt bên trong lãnh ý, một chút xú nổi lên. Người khác nhìn không ra, mặc dù hần cũng nhìn không ra cái gì, nhưng là hần lại năng từ Lục Trần trên thân cảm giác được, một cỗ hết sức hung hãn sát khí.

Dạng này khí tức, để hần không dám đối Lục Trần sinh ra nửa điểm lòng khinh thường.

Đương nhiên, hắn cũng không có nói điểm chung quanh cái khác người tu luyện ý tứ.

Lam kiếm cùng sắc mặt có chút khó coi, ô thanh gia hỏa này vì ở bên người bạn gái trước mặt khoe khoang, liên tục phật mặt mũi của hắn, tính tình của hắn cho dù tốt, tâm tình cũng sẽ hỏng bét, ánh mắt lại lần nữa rơi vào Lục Trần trên thân, mang theo một tia hoài nghi, Lục Trần nhẹ gật đầu, lúc này mới trầm giọng: "Thực không dám giấu giếm, vị sư đệ này, đến từ Trần quốc —— "

"Ha ha, Trần quốc sao? Không phải nói, Trần quốc mấy môn, bởi vì nội đấu, tổn thất nặng nề, tình anh chết hết sao? Người này lại là Trần quốc từ đâu tới?" Ô thanh dương dương đắc ý triển lộ mình lông vũ, tiếng nói càng ngày càng lớn, hắn thật đứng là cùng Lục Trần đòn khiêng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Hai trăm 31, Bách Bộ Thần Quyền? Một chiêu quật ngã! (3 càng)

Lam kiếm cùng thanh âm dần dần lạnh lẽo, nói: "Cửu Huyền môn."

"Cửu Huyền môn?" Ô thanh trên mặt tùy ý đáng tươi cười, lại nhiều một chút.

Không khác, Cửu Huyền môn chính là bị sơn môn xóa tên tồn tại, lại tính cái gì? Cái khác chúng người tu luyện trên mặt thân sắc, hơi động một chút, nhưng là trong đó vẫn là có mấy người trên mặt thêm ra một vòng dị sắc, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm Lục Trần.

Về phần cảm đầu thanh niên, đôi mắt bên trong sắc thái, càng nhiều một chút. Lam kiếm cùng nhìn thoáng qua ô thanh dương dương đắc ý bộ dáng, đôi mắt bên trong lãnh ý không khỏi nặng một chút, nói: "Lục Trần!"

Lời vừa nói ra, cái khác thanh niên nhao nhao chấn kinh: "Hắn liền là Lục Trần?"

"Cái kia tên hiệu, nhục thân cuồng ma Lục Trần?"

"Trời ạ, không phải nghe người ta nói, đã táng thân tại ma kinh miệng sao, làm sao có thể a!" Đám người ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Lục Trần, đôi mắt bên trong hoặc là kinh hãi, hoặc là hâm mộ, hay là nể sợ kiêng kỵ cùng vẻ kinh ngạc, nhao nhao bạo phát đi ra,

Ở đây ba vị nữ người tu luyện đôi mắt bên trong, hiện ra từng sợi quỹ dị ánh sáng, một đôi ánh mắt phảng phất giống như từng cái vô hình xúc tu, tướng Lục Trần quần áo trên người, toàn bộ băng liệt đồng dạng, xâm nhập chỗ sâu, tướng Lục Trần nhìn sạch sẽ: "Nguyên lai là nhục thân cuồng ma, Lục Trần a!"

"Đúng vậy đâu, như vậy cường tráng nhục thân, không phải hắn là ai đâu?"

"Thật đáng yêu tiểu đệ đệ —— nô gia Hạ Thiên tuyết, rất hân hạnh được biết ngươi nha." Ba cái nữ người tu luyện, tùy ý trêu chọc.

Cái khác người tu luyện, trên mặt nhiều chút cổ quái.

Mà ô thanh trong ánh mắt cũng nhiều một chút khác sắc thái, nhất là nhìn thấy bên người Hạ Thiên tuyết, một đôi mắt đẹp lại lần nữa rơi vào Lục Trần trên người thời điểm, trong lòng ghen ghét chi hỏa, điên cuồng thiêu đốt, oanh một tiếng đứng lên, nghiêm nghị nói: "Cái gì nhục thân cuồng ma, theo ta thấy, bất quá chỉ là một cái lừa đời lấy tiếng hạng người thôi —— hôm nay, ta liền muốn xé rách ngươi nguy trang, để ngươi lộ ra nguyên hình!"

Lúc nói chuyện, thân thể lớn như vậy đã vọt lên, cuồng bạo khí lăng, từ hắn trên thân điên cuồng nở rộ, một nháy mắt về sau, liền vọt tới Lục Trần trước người, oanh minh mà lên nắm đấm, quét ngang tứ phía, thẳng đến Lục Trần mặt. Cuồng bạo phong, lập tức lộn xộn hát lên.

Lục Trần đôi mắt bên trong khí phách, không ngừng lấp lóe, trước mặt cái này người thật sự là làm cho người ta cảm hận, đã đối phương hùng hổ dọa người, như vậy cũng liền không có ý khách khí, cười lạnh nói: "Lục mỗ danh hào, thế nhưng là dựa vào nắm đấm của mình, đánh giết ra! Đã ngươi muốn động thủ, vậy liền như ngươi ý!" Bước chân hướng phía trước một bước, hung hãn thân thể, đón ô thanh nắm đấm đụng đi qua.

Ô thanh trên mặt tất cả đều là vẻ vui mừng, nhìn xem gần trong gang tấc lồng ngực, trên mặt ác liệt sắc thái, điên cuồng nở rộ: "Không biết tốt xấu đồ vật!"

Lam kiếm cùng lông mày phong hơi lỏng, cũng không trở ngại dừng ý tứ.

Cái khác người tu luyện sắc mặt tại chỗ liền thay đổi: "Canh sư huynh tên hiệu Bách Bộ Thần Quyền, một đời nắm đấm, đã sớm rèn luyện đến có thể so với địa nguyên khí trình độ! Cho dù Lục sư huynh danh hào vang dội, nhưng là hiện tại, hấn vẫn là vội vàng xao động!"

"Cũng là canh sư huynh nói lời, quá lừa một chút!"

"Cuối cùng vẫn là tuổi trẻ a, muốn dùng nhục thân phá thần quyền, có chút si tâm vọng tưởng!" Lại một cái người tu luyện thờ dài.

Về phần cảm đầu thanh niên, trên mặt lại mang theo một tia lạnh nhạt đáng tươi cười: "Canh sư đệ phải ăn thiệt thòi!"

Đám người mười phần không hiểu nhìn xem cảm đầu thanh niên: "Cố sư huynh, vì sao nói như vậy?"

Cảm đầu thanh niên chú ý núi thuyền lại không có giải thích, bởi vì bọn hấn rất nhanh liền thấy được nguyên nhân. Chỉ thấy mảnh quyền ngã ra ô thanh oanh kích ra nắm đấm, hung hăng rơi vào Lục Trần trên lồng ngực.

Bọn hấn dự đoán, Lục Trần bị một quyền này oanh tại chỗ trọng thương bay rớt ra ngoài tình huống cũng không xuất hiện! Ngược lại mười phần hoảng sợ nhìn thấy, ô thanh đánh ra nắm đấm, thật giống như đâm vào một khối không thể phá vỡ thép tấm bên trên. Không chỉ có chưa thể một quyền đánh nát Lục Trần màng da gân cốt huyết nhục, ngược lại là từ Lục Trần trên thân bắn ra tới lực lượng, đi ngược dòng nước, răng rắc răng rắc xương bạo âm thanh tại chỗ nổ tung, chỉ thấy ô thanh nắm đấm bên trong xương cốt, vỡ vụn không biết nhiều ít, giống như sung huyết đồng dạng sưng lên, lập tức bạo tăng hơn hai lần.

Đỏ thắm chói mắt màu sắc lập loè bên trong, ô thanh thân thể lắc lư một chút, kêu thảm một tiếng, ngửa mặt ném tới xuống dưới, đầy đầu mồ hôi lạnh, suu suu tiêu xả ra, cả người cuộn lại trên mặt đất, ngang đương ánh mắt, lại lần nữa rơi vào Lục Trần trên người thời điểm, tràn ngập khó nói lên lời về hoảng sợ.

Hấn thật dọa sợ, lấy hấn cuồng bạo nắm đấm, không chỉ có không thể kiến công, ngược lại tại đối phương nhục thân bên trên ăn thiệt thòi, hơn nữa còn thảm như vậy.

Hấn trong lòng tràn đầy hối hận, nếu là sớm biết Lục Trần thực lực, đánh chết hấn, cũng sẽ không xảy ra nói khiêu khích không nói, còn trực tiếp động thủ, tiếp theo phát sinh chuyện như vậy.

Giờ khắc này, ô thanh trong lòng tràn đầy bi thương chi sắc, tự giác mất hết mặt mũi, một thanh thối lui lam kiếm cùng đưa tới bồi thuốc, oanh một tiếng liền xông ra ngoài, cứ như vậy chạy.

Lục Trần lông mày phong hơi nhú, tướng thu hồi ánh mắt lại——liền thất bại cũng không chịu thừa nhận người, không có cái gì tốt chú ý, bởi vì đối phương cả đời thành tựu, dừng ở đây, sẽ không còn có thành tựu lớn hơn. Có đôi khi, cường hấn thực lực, cố nhiên quyết định một cái người vận mệnh, nhưng là có được càng cường hấn hơn tâm cảnh, lại có thể để một cái trong nghịch cảnh người, phản khởi tiến lên, nghịch thiên cải mệnh!

Nghĩ đến nơi này, Lục Trần ánh mắt bay lên, cùng đám người ánh mắt đụng vào nhau, những người này đôi mắt bên trong hoảng sợ, vẫn như cũ chưa từng tiêu tán, trong đó mấy người, giấu đi bắp chân, nhìn không được run rẩy, nội tâm bên trong kiêng kị, đã hóa thành hoảng sợ. Trước mặt cái này nhìn người vật vô hại, thậm chí là mười phần ánh nắng thiếu niên, có một viên sát phạt quả quyết tâm.

Bực này nhân vật, không đơn giản, không được trêu chọc.

Bọn hấn may mắn, vừa rồi cũng không nói đến lời quá đáng đến, không phải vừa rồi quỳ trên mặt đất, liền là trong bọn họ một cái người.

Đương lúc này, từng cái chuyển đổi sắc mặt, hô lên: "Lục sư huynh người tốt, ta là Lương quốc thiên án cửa Hoàng Thao!"

"Ta là Việt quốc Linh thú cửa tôn kém!"

"Nô gia Thôi Oanh Oanh!"

"Thiếp thân Phương Linh linh."

"Hạ Thiên tuyết, mới vừa nói nha."

"Lục sư huynh——" đám người vội vàng vàng giới thiệu chính mình.

Lúc này, cảm đầu thanh niên cũng đứng lên, trầm giọng nói: "Tại hạ chú ý núi thuyền."

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, nói "Cố sư huynh." Người này thật đúng là nghe qua, chính là cửu quốc một trong Thực quốc, lục hình cửa sổ một số hai thiên tài! So lúc trước cái kia đường hoàng, khổng chế kiếm khí phi hành tại nửa không trung Nhạc Vân hư danh đầu vang dội nhiều, tối thiểu Lục Trần liền biết. Người này là chân chính thiên tài, được tôn là Thực quốc song kiệt một trong, cùng núi đi cửa đệ nhất thiên tài, tên hiệu Thanh Vân kiếm khách mang ngọc lâu sánh vai cùng, thực lực không phải bình thường. Mà lại Lục Trần, cũng đã nhìn ra.

Chương 232: 230 mười hai, cách không khiêu khích, nội tình tin tức (4 càng)

Thông qua chú ý núi thuyền, Lục Trần xem như hiểu rõ đến, các quốc gia thể hệ thanh niên mạnh nhất uẩn linh, đến tốt cùng là cái gì thực lực —— đương lúc này, mỉm cười, nói: "Các vị sư đệ sư muội tốt!" Có được tuyệt mạnh lực lượng, loại thời điểm này, không thể khiêm tốn. Cái khác người tu luyện cũng không có cảm thấy cái gì không đúng, vừa rồi lên xấu hổ chỉ khí, không còn sót lại chút gì, cười nói.

Lúc này, chú ý núi thuyền ánh mắt hướng phía phía dưới nhìn đi, hỏi: "Lục sư đệ, có không có hứng thú hạ tràng tham gia lời đài thi đấu?"

Lục Trần lông mày phong hơi động một chút, nói: "Nếu vì chỉ là tặng thưởng, vậy liền không cần thiết?"

Chú ý núi thuyền cười: "Dĩ nhiên không phải —— ngoại trừ rủ xuống rơi vào đại sảnh ngay phía trên hộp gấm Trung Tàng tặng thưởng bên ngoài, còn có liền là —— lần này lời đài thi đấu, chính là hồng tân lâu cùng Thiên Hằng hiệu buôn cộng đồng tổ chức, thu hoạch được khôi thủ người tu luyện, đến Thiên Hằng hiệu buôn mua sắm đồ vật, có thể hưởng thụ một lần —— nguyên khí toàn miễn, địa nguyên khí 50% ưu đãi, Thiên Nguyên khí 90% giảm giá ưu đãi cơ duyên!"

Hắn nói như vậy, chúng người tu luyện đều sợ ngây người, rất rõ ràng bọn hắn đều không biết còn có cái này ban thưởng.

Tức chính là Lục Trần, thần sắc khẽ chấn động, Thiên Hằng hiệu buôn, lại một lần nghe được, nhìn ra được cái này hiệu buôn thực lực, không phải bình thường.

Chính như hắn nghĩ như vậy, chúng người tu luyện nhìn không được kinh hô lên: "Thiên Hằng hiệu buôn sao? Thật đúng là không tầm thường, Thiên Hằng hiệu buôn chính là chúng ta Vân Linh đại lục nhất mạnh hiệu buôn a! Xuất phẩm đồ vật, đều rất không tệ, trước kia ta ngay tại nơi đó mua qua một kiện nguyên khí, chính thể phẩm chất, so cái khác hiệu buôn làm ra thương phẩm muốn tốt không ít."

"Đúng vậy a, Thiên Hằng hiệu buôn, liền là chất lượng cam đoan!"

"Nếu là năng lấy nửa giá mua được Thiên Hằng hiệu buôn xuất phẩm địa nguyên khí, thật sự là kiếm lợi lớn đâu!" Từng chuyện mà nói đến nơi này, ánh mắt lần nữa rơi vào Lục Trần trên thân.

Trên lời đài đối với bọn hắn mà nói, mong muốn mà không thể thành, nhưng là đối với Lục Trần mà nói, không coi là cái gì! Bọn hắn vừa mới còn được chứng kiến Lục Trần tuyệt cường thực lực —— gia hỏa này sức chiến đấu, gần như cuồng bạo, có hắn tại, bọn hắn căn bản là không có cơ hội, đương nhiên còn có một cái chú ý núi thuyền.

Lục Trần trên mặt hứng thú nhiều hơn: "Có sư huynh, người đây?" Nếu như còn có cơ hội như vậy, vậy lần này lời đài thi đấu, hắn muốn tham gia. Hắn trên người trang bị, đã đến đổi mới thời khắc tất yếu.

Chú ý núi thuyền trầm nhiên nói: "Có lẽ không so được những cái kia xuất thân thứ nhất cửa người tu luyện, trên thân một đồng tốt đồ vật, bực này cơ duyên vẫn là phải tranh một chuyến, nếu như bất hạnh đụng phải sư đệ, cũng chỉ có thể đắc tội."

Lục Trần nở nụ cười: "Nếu như đụng phải sư huynh, ta cũng sẽ không lưu thủ!" Lục Trần liền thích chú ý núi thuyền dạng này đi thẳng về thẳng tính cách, không có hư đầu tám não giả ý nịnh nọt. Theo sát lấy, đám người ánh mắt không hẹn mà cùng rơi vào lam kiếm cùng trên thân, lam kiếm cùng cười ha ha một tiếng, "Có hai vị sư đệ, Lam mỗ liền không tranh giành."

Lục Trần lông mày phong có chút giờ lên, không có cái gì tốt kỳ quái. Lam kiếm cùng thân phận không tầm thường, mà lại trên thân tất nhiên tốt đồ vật không ít, Thiên Hằng hiệu buôn điểm này ban thưởng, hắn chưa hẳn liền để ý.

Chính lúc này, đứng thẳng trên lời đài trương luân, ngẩng đầu tề chỉnh, một mặt đắc ý, cười như điên nói: "Còn có ai?" Không có người đáp lại hắn, thế là lấy được một cái danh ngạch.

Lục Trần ánh mắt bay bổng lên thời điểm, vừa vặn cùng gia hỏa này ánh mắt đụng vào nhau, phảng phất giống như một trùng điệp sóng ánh sáng tại lấp lóe. Diện cơ có chút nhảy lên mấy lần, vừa rồi nếu không phải bị ô thanh cuốn lấy, nói không chừng đã sớm xông đi lên, bạo rút cái này hỗn trướng!

Bất quá thời gian cũng không muộn, có rất nhiều cơ hội cho hắn đẹp mắt, Lục Trần đôi mắt bên trong hàn quang, điên cuồng chuyển động, liền để gia hỏa này làm âm ỉ, hắn gây càng hung ác, đợi chút nữa rơi xuống thời điểm, sẽ chỉ càng đau. Chỉ là nhìn thoáng qua, liền đem thu hồi ánh mắt lại.

Mà lúc này trên trận Quách chương quỹ, cất cao giọng nói: "Lần này trên lôi đài, chỉ có hai mươi cái thứ tự, chừ vị nếu như nhìn đúng, cũng nhanh chút xuất thủ a, không phải thời gian chậm về sau, khả năng liền cái gì đều không có!"

Quách chương quỹ nói như vậy thời điểm, chú ý núi thuyền mỉm cười: "Chừ vị, Cố cố đi đầu một bước!" Oanh một tiếng, cái thuyền này hung man lực lượng, thuận thế bộc phát, thật giống như một tòa nặng nề sơn nhạc, hung hăng nện ở trên lôi đài, lạnh thấu xương khí thế, tiêu xạ ra, trầm giọng nói, "Thục quốc lục hình cửa đệ tử, chú ý núi thuyền, mời chừ vị chỉ giáo!"

Chú ý núi thuyền vừa mới đăng tràng, hiện trường nhiệt liệt tiếng nghị luận, liền vang lên: "Lại là chú ý núi thuyền —— nghe đồn, người này tu vi hung hãn, chính là có thể ổn thỏa tiến vào trước hai mươi liệt kê tồn tại a!"

"Có hấn tại, không cần thiết tranh giành!"

Đã thấy chú ý núi thuyền cứ như vậy nhắm mắt lại đứng tại trên lôi đài, chờ đợi người khiêu chiến lên đài, thế nhưng là mặc kệ là dưới lôi đài, vẫn là quanh mình phòng đơn bên trong người tu luyện, không có người nào đăng tràng —— thế là, chú ý núi thuyền liền dễ như trở bàn tay đạt được một cái tấn cấp danh ngạch. Tấn cấp về sau, Quách chương quỹ an bài một cái người tu luyện, đem hấn dẫn tới lầu hai đơn độc liệt ra trong bao gian, biến mất không thấy.

Lúc này, lại có cái khác người tu luyện, lần lượt lên đài.

Lam kiếm cùng đột nhiên mở miệng nói: "Lục sư đệ, Lam mỗ có một vấn đề, muốn hỏi người!"

Lục Trần một mặt kinh ngạc, nói: "Sư huynh mời nói."

Lam kiếm cùng mỉm cười, nói: "Lam mỗ mạo muội —— sư đệ lần này tham gia kén tài đại điển, là chỉ xông lấy ba mươi vị trí đầu, tiến vào Thiên Hà phái danh ngạch, vẫn là, muốn đi càng xa?"

Lục Trần hơi sững sờ, nghĩ không ra, lam kiếm và sẽ hỏi ra dạng này một vấn đề, trầm giọng nói: "Tiến vào Thiên Hà phái cùng đi được càng xa, có cái gì khác nhau sao?"

Lam kiếm cùng lại cười: "Đương nhiên là có khác nhau, thực không dám giấu giếm, Lam mỗ trước sớm đạt được một cái nội tình tin tức." Nói đến nơi này thời điểm, thanh âm bỗng nhiên nhỏ lại, mà lại ánh mắt nhìn lướt qua người khác, chỉ thấy phòng đơn loại cái khác người tu luyện, ánh mắt đều tụ tập tại phía dưới lôi đài, cũng không người chú ý tới hấn, hấn lúc này mới nói, "Là liên quan tới, xâm nhập mười vị trí đầu ban thường vấn đề."

Lục Trần lông mày phong nhảy lên, trên mặt thêm ra một chút ý động.

Lam kiếm cùng trầm giọng nói: "Nghe nói quyết thắng mười vị trí đầu về sau, sẽ có một cái trực diện Thiên Hà phái thập đại thiên kiều cơ hội!"

Lục Trần thần sắc động dung, Thiên Hà phái thập đại thiên kiều, tất nhiên không phải là cùng bình thường nhân vật.

Mà lam kiếm cùng lại nói: "Đến lúc đó ngoại trừ cần thiết ban thường, sẽ còn cho mười vị trí đầu người tu luyện một lựa chọn cơ hội, một khi xâm nhập mười vị trí đầu, mặc dù không cần quyết thắng sau cùng thứ nhất, nhưng lại có thể khiêu chiến Thiên Hà phái thiên kiều!"

"Chỉ cần chiến thắng Thiên Hà phái thiên kiều, liền có thể thay vào đó, tiếp theo có thể thu hoạch được từ Vân Linh đại lục đi ra tư cách, tiến về càng rộng lớn hơn thiên địa, gia nhập càng thêm cường hoành tông phái —— Hoàng Thần phái!"

Hoàng Thần phái ba chữ này lúc đi ra, dù là Lục Trần tâm cảnh tại thế nào trầm ổn, lông mày phong vẫn là không nhịn được nhảy lên kịch liệt, thất thanh nói: "Hoàng Thần phái?" Lục Trần yên lặng tâm, phấn chấn mà lên! Nguyên lai mục tiêu của hấn, chỉ là cảm tới ba mươi vị trí đầu, hoặc là tiến thêm một bước, nhưng là hiện tại, lam kiếm cùng lại nói cho hấn một cái khó lường tin tức —— Hoàng Thần phái!

Hoàng Thần phái có cái gì khác biệt, Lục Trần từ đạt được Bá Vương đỉnh một khắc này liền biết! Mà lại hiện tại, từ lam kiếm cùng trên mặt biến ảo thần sắc cũng đã nhìn ra một chút manh mối, đây tuyệt đối là một cái còn tại Thiên Hà phái phía trên tồn tại.

Càng quan trọng hơn là.

Thu hoạch được gia nhập Hoàng Thần phái danh ngạch, chẳng khác gì là có thể trực tiếp từ Vân Linh đại lục đi ra ngoài.

Đây cũng là Lục Trần, không kịp chờ đợi sự tình!

Chương 233: Hai trăm 33, vô thượng Luyện Thể công? Rác rưởi mà thôi! (1 càng)

Lục Trần một thân khí phách, nhin không được bay tán loạn, cuồng bạo khí tức, trong thân thể vừa đi vừa về lẫn lộn.

Nếu như đứng như lam kiếm cùng nói như vậy, Lục Trần mục tiêu muốn thay đổi một chút, tranh đoạt mười vị trí đầu, cảm tới tiến vào Hoang Thần phải danh ngạch.

Lam kiếm cùng một mực tại chú ý Lục Trần trên mặt thần sắc biến hóa, nhìn thấy hần cái dạng này, đôi mắt bên trong nhiều hơn một chút ba động kỳ dị, bất quá rất nhanh liền biến mất. Đón lấy, ánh mắt lại bắn về phía phía dưới lối đài, mỉm cười nói: "Sur đệ chẳng lẽ không định đăng tràng, tiểu thí thân thù sao?"

Lục Trần ánh mắt khẽ động, hướng phía phía dưới nhìn đi, chỉ thấy trên lối đài, tranh đấu kịch liệt, ông ông bạo phát đi ra, cuồng bạo sóng xung kích, điên cuồng lóe ra, một kẻ thân thể khổng lồ người tu luyện, dựa vào mình cuồng bạo nhục thân, oanh một tiếng tương trước người đối thủ, nổ xuống lối đài, cái thằng này ánh mắt xuyên thấu trùng điệp hư không, trực tiếp rơi vào Lục Trần chỗ phòng đơn, nhếch miệng cười lạnh không ngừng: "Cửu Huyền môn Lục sư đệ, ta biết ngươi tại nơi đó! Không định ra bộc lộ tài năng sao? Vẫn là nói, đường đường nhục thân cuồng ma, cũng không gì hơn cái này?"

Trong lúc nhất thời, mặc kệ là bên sân người tu luyện, vẫn là từng cái phòng đơn người tu luyện, ánh mắt nhao nhao hướng phía bên này nhìn sang: "Cái gì, nhục thân cuồng ma ngay tại hồng tân lâu?"

"Ta lúc trước nghe nói, gia hỏa này ra hiện tại Thiên Hà thành, có chút không dám tin, hiện tại xem ra là sự thật! Nho nhỏ thiếu niên, năng đoạt lấy nhục thân cuồng ma xưng hào, ta đã không kịp chờ đợi muốn nhìn một chút, hần đến cùng có tài đức gì!"

Chúng người tu luyện hưng phấn dị thường, gào thét không ngớt, trong đó không thiếu có người, tại trợ giúp.

Lục Trần khẽ chau mày, nói: "Ta làm sao ngại được âm mưu khí tức?"

Lam kiếm cùng cười nhạt một tiếng: "Đây không phải rất bình thường sự tình sao? Sư đệ tuổi nhỏ thành danh, thực lực hưng hân, đã uy hiếp được rất nhiều người, tiến vào ba mươi vị trí đầu danh ngạch! Cho nên có ít người liền muốn thừa cơ hội này, điều tra ngươi chân thực thực lực! Đương nhiên, cũng còn có người liền là đơn thuần muốn nhìn một chút, ngươi vì cái gì có thể thu hoạch được nhục thân cuồng ma xưng hào."

Lục Trần lông mày phong có chút giơ lên, nói: "Nói như vậy, ta không lên, cũng phải bên trên?"

Lam kiếm cùng trầm giọng nói: "Chỗ tốt cuối cùng vẫn là quá nhiều chỗ xấu! Có đôi khi, danh khí, cũng có thể cho mình thêm điểm!"

Lục Trần rất tán thành, nói: "Đã như vậy, vậy liền nghênh chiến!" Thân hình run run, oanh một tiếng, phảng phất giống như một thứ từ trời mà hàng yêu cầm, rơi vào trên lối đài, tráng hán trước người, đạo, "Tại hạ Trần quốc Lục Trần, như ngươi mong muốn, ta đến rồi!"

Tráng hán nhếch miệng cười một tiếng, nói: "Ta Lương quốc luyện pháp môn —— đoạn mậu, tinh tu luyện pháp môn, vô thượng Luyện Thể công, hôm nay lĩnh giáo cao chiêu của ngươi —— ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!" Nói đến nơi này, cái thằng này lộ ra một ngum răng vàng khè, ngữ khí có chút lạnh lẽo, "Ta nhất định sẽ làm cho mọi người nhìn thấy, cái gọi là nhục thân cuồng ma cũng không gì hơn cái này! Cũng sẽ hướng thể nhân chứng minh, chỉ có ta Lương quốc luyện pháp môn, mới là tinh tu nhục thân mạnh nhất sơn môn!"

"Mà ngươi chẳng phải là cái gì." Đoạn mậu khí phách bay tán loạn, vênh vào tự đắc, cuồng ngạo không thể một thể.

Lục Trần cười, chỉ là đáng tươi cười có chút lạnh: "Chỉ bằng ngươi? Ngươi quá yếu, liền Lương quốc thứ nhất cửa đều không phải là luyện pháp môn tu luyện công pháp, lại dám gọi vô thượng Luyện Thể công, khẩu khí thật lớn, từ cái này một điểm liền nhìn ra được, các ngươi cái gọi là luyện pháp môn, có hoa không quả, chẳng đáng là gì!"

"Bực này có hoa không quả sơn môn, bồi dưỡng ra tới đệ tử, lại tính cái gì?" Lục Trần cười nhạo một tiếng, đã đối phương không nể mặt hần, mình cần gì phải liếm láp trên mặt đi? Trực tiếp đánh trả hần chính là, lại nói, tại Lục Trần trong mắt, trước mặt cái này người, cùng rác rưởi không có cái gì khác nhau.

Mà Lục Trần gần như cuồng vọng lời nói, thật sâu đâm nhói đoạn mậu. Chỉ thấy cái này nhục thân hưng hân người tu luyện, bị kích thích đến oa oa kêu to: "Hồn trướng đồ vật, lão tử không xé ngươi, liền không họ Đoàn!"

Oanh thanh âm bạo phát đi ra, cái thằng này thân thể hùng tráng đã vọt lên, bằng nhanh nhất tốc độ, vọt tới Lục Trần trước mặt, một thân điều luyện nhục thân ông ông tác hưởng, liên tục không ngừng chấn động, kinh khủng năm đám, cách oanh bắn xuống tới hư không, một quyền thẳng đến Lục Trần trước mặt.

Lục Trần mang trên mặt lạnh nhạt cười lạnh, cười nhạo một tiếng: "Ngươi không chỉ là thực lực yếu ớt, càng là tâm tính có thiếu, bực này nhân vật, như thể nào ta đối thủ?" Nói như thế thời điểm, cuồng bạo thân thể, phảng phất giống như trắng tròn trên cung mũi tên, vèo một tiếng, lấy tốc độ nhanh hơn, đánh phía đoạn mậu!

Đoạn mậu oanh kích xuống nắm đấm, lập tức rơi vào không trung, chờ đến hần lấy lại tinh thần thời điểm, Lục Trần đã ra hiện tại hần trước người! Hung hãn cuồng bạo sóng xung kích, nhất trọng cao hơn nhất trọng, phảng phất giống như kinh đào hải lãng, cả kinh đoạn mậu trên mặt râu tóc, từng cây hướng phía đằng sau bay rớt ra ngoài, cả trương trên mặt, viết đầy chấn kinh.

Mắt thấy Lục Trần oanh bắn tới thân thể, cái thẳng này nghìn cân treo sợi tóc tể, hai đầu cánh tay đưa ngang trước người.

Thế nhưng là chỉ bằng hai đầu cánh tay, há có thể gánh vác được Lục Trần va chạm, chỉ nghe thấy kêu đau một tiếng bên trong, đoạn mậu thật giống như một cái bay rớt ra ngoài bao cát, trực tiếp từ trên lôi đài bay ra ngoài, hung hăng nện ở lôi đài bên ngoài trên mặt đất. Trên mặt đất địa gạch, gánh không được hần nghiền ép, tại chỗ nổ tung, chia năm xẻ bảy, một cái lớn như vậy cái hồ, nghiêng nhiên bày biện ra tới.

Đoạn mậu đập xuống đất, từng ngụm máu tươi từ trong miệng của hần diện phun ra, bay bổng lên ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, tràn ngập khó nói lên lời vẻ hoảng sợ, vừa vận dụng vào, Lục Trần bay lên xuống tới ánh mắt, cái thẳng này thân thể hung hăng run rẩy một chút, xoay người rồi đi.

Không cùng Lục Trần độ sức, hần không biết cái gì gọi là đến mạnh nhục thân, nhưng là hiện tại, hần xem như lĩnh giáo đến!

Người này nhục thân chi hung hãn, ở xa trên hần, mà lại hần năng cảm giác được đối phương thủ hạ lưu tình, nếu không cái này va chạm, tương minh oanh rồi ra vỡ vụn, tại chỗ nổ tung, đều là nhẹ.

Đoạn mậu trong lòng, tràn đầy kinh hãi chi sắc, oạch một tiếng, chui vào đám người vây xem bên trong, cũng không biết chạy đi nơi nào.

Mà bên sân chứng người tu luyện, tiếng thốt kinh ngạc, nhao nhao bạo phát đi ra: "Đây chính là nhục thân cuồng ma nhục thân sao? Uẩn linh sơ kỳ, chuyên tu nhục thân Đoạn sư huynh đều không phải là hần địch, cái này nhục thân, quả nhiên là cường hãn không thể tưởng tượng nổi!"

"Cái này nhục thân thật là cường hoành làm cho người giận sôi a!"

"Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, tất nhiên không dám tin tưởng."

Lầu hai một cái phi thường rộng lượng phòng đơn bên trong, một người mặc kim bào thanh niên, ánh mắt có chút lơ lửng một chút: "Tuổi còn nhỏ, năng có như vậy tu vi, quả nhiên là nghe rợn cả người a!"

Tại bên cạnh hần tụ tập rất nhiều người tu luyện. Những này người tu luyện khí tức, vô cùng hung hãn, tu vi rõ ràng so cùng lam kiếm cùng nhau những cái kia người tu luyện mạnh hơn một cái cấp bậc, yếu nhất đều là bị Lục Trần đánh nổ nắm đấm ô thanh một cái cấp bậc, mạnh hơn một chút, liền là so chú ý núi thuyền hơi kém một chút người tu luyện, mỗi một cái trên thân, đều tràn ngập vô cùng hung hãn khí lãng! Càng mạnh một chút, chính là đủ để cùng chú ý núi thuyền đánh đồng hoặc là càng mạnh!

Về phần nhất mạnh, chính là cái này kim bào thanh niên —— khí thế của hần, huy hoàng tựa như liệt nhật, bóng mắt loá mắt, bình thường người tu luyện dù chỉ là nhìn một chút, đều sẽ đột bị thương ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Hai trăm ba mươi bốn, Bàn Long công! (2 càng)

Chúng người tu luyện bên trong, một cái khí tức không ngừng lẫn lộn, tràn ngập cùng đoạn mậu cùng loại khí tức thanh niên, diện cơ không ngừng nhảy lên: "Đoạn mậu tên phế vật này, mất hết ta luyện pháp môn mặt mũi, Tào Long, ngươi đi qua cho cái này tiểu tử một điểm nhan sắc nhìn một cái!"

Chỉ thấy cái này thanh niên sau lưng, một tôn nhục thân khí lãng ba động, gần như đáng sợ thanh niên, đứng lên, nhếch miệng nở nụ cười: "Ngụy sư huynh, tiểu đệ tất nhiên dùng ta nắm đấm, để cái này tiểu tử, biết, chúng ta luyện pháp môn thực lực!"

Nói đến nơi này, Tào Long thân thể lắc lư, một bước liền đi tới phòng đơn cửa sổ bên cạnh, dừng thân nhảy lên, hóa thành một đạo cuồng bạo khí lãng, oanh bắn xuống đi.

Người chưa đến, kinh khủng sóng âm, đã từ trong miệng của hần diện bạo phát đi ra: "Hỗn trưởng tiểu tử, ngươi dám xem thường chúng ta luyện pháp môn, hiện tại, ta liền để ngươi ném thử, ta luyện pháp môn lợi hại!"

Ngụy thông ánh mắt có chút lấp lóe, trầm giọng nói: "Kim sư huynh, Tào Long thực lực, ngươi có thể yên tâm, tất nhiên có thể kiểm tra xong Lục Trần

sâu cạn!"

Kim bào thanh niên thần sắc lạnh nhạt: "Chỉ mong!" Hắn lại là có chút không tin tưởng đáng về.

Ngụy thông diện cơ nhảy lên mấy lần, nói: "Nếu là Tào Long không được, Ngụy mỗ tất nhiên tự mình xuất thủ!"

Kim bào thanh niên nhẹ gật đầu: "Có Ngụy sư đệ xuất thủ, Kim mỗ có thể yên tâm!" Điều không phải là đồ đàn, há có thể nhìn không ra, Lục Trần thực lực không phải bình thường, Tào Long thực lực cố nhiên hung hãn, cuối cùng vẫn là yếu đi một chút.

Liền nghe một tiếng kinh thiên động địa tiếng oanh minh bên trong, Tào Long rơi vào trên lôi đài, cuồng bạo thân thể, hung hăng lắc lư một chút, tráng kiện cánh tay bên trên cơ bắp, thật giống như từng khối run run hòn đá, điên cuồng chấn động, ông ông rung động thanh âm, vang vọng đại đường hư không bên trong.

Lục Trần lông mày phong có chút nhảy lên, nói: "Luyện pháp môn? Không thể không nói, người so vừa rồi tên phế vật kia cường đại hơn nhiều."

Tào Long trừng điệp hừ một tiếng: "Đừng tưởng rằng đánh bại bản môn một cái phế vật, liền không đem ta luyện pháp môn để vào mắt! Tại Tào mỗ trong mắt, người không tính cái gì! Hiện tại, ta liền để người nếm thử, cái gì gọi là chí cường nhục thân —— Bàn Long công!" Oanh một tiếng, cuồng bạo khí lăng, từ trong thân thể của hắn phun ra.

Ông ông rung động thanh âm liên tục không ngừng chấn động, Tào Long trên người khí huyết lực lượng bỗng nhiên hung hãn rất nhiều, cuồng bạo hùng hực huyết khí, tùy ý bay tứ tung —— oanh một tiếng, trong giây lát này, Tào Long ngẩng đầu tề mình, hóa thân thành bán long bán nhân quái vật, một thân Xích hồng sắc lân phiến, cấp tốc bày kín toàn thân, hai tay hai chân, càng là so sánh với ban đầu tráng kiện quá nhiều, một cổ đi ngược dòng nước khí tức, tán phát ra.

Phanh một tiếng, Tào Long cuồng bạo thân thể, nhảy lên một cái, đón Lục Trần oanh bắn đi qua.

Hùng hực sóng âm, kinh hải chung quanh quan chiến người tu luyện, trông mắt đều trừng: "Đây là cái gì công pháp? Thế mà còn có thể dạng này?"

"Thật hung hung hãn hãn khí thế a!"

"Đúng vậy a, khí huyết lực lượng thật sự là quá mức hung hãn!"

"Ta cảm giác, ta hô hấp, đều có một ít trở nên không trôi chảy!"

"Cái này Bàn Long công, quả nhiên là không giống bình thường a!"

Mà lam kiếm cùng cái kia phòng đơn bên trong, chúng người tu luyện cũng là một mặt chấn kinh: "Lục sư huynh lần này còn có thể thắng sao?"

"Cái này luyện pháp môn người thật sự là quá mạnh a!" Nói đến nơi này thời điểm, đám người ánh mắt không hẹn mà rơi vào lam kiếm cùng trên mặt, lam kiếm cùng con mắt hơi híp, đạo, "Lục sư đệ cường hãn đến mức nào, các người sẽ không biết! Ngày đó hắn vẫn chỉ là hái khí cửu trọng lúc, liền không lại cái này Tào Long phía dưới! Hiện tại thành tựu uẩn linh, sẽ chỉ mạnh hơn, mà lại cái này Tào Long người tu luyện công pháp, bất quá là giả tá yêu tộc huyết mạch tu luyện mà thôi, tính không lên chí cường."

"Cái gì!" Chúng người tu luyện trông mắt trừng.

Ba vị nữ người tu luyện, đôi mắt bên trong tinh quang, không tự chủ được phát ra, từng đạo ánh mắt bay tán loạn, rơi vào Lục Trần trên thân, hận không thể một ngụm trể Lục Trần đáng về.

Lầu hai cái kia phòng đơn bên trong, kim bào thanh niên ánh mắt hơi rung nhẹ một chút, nói: "Úc? Tào sư đệ đã đem Bàn Long công tu luyện tới cảnh giới này sao? Nếu là như vậy, cố gắng năng bức ra Lục Trần mấy phần thực lực!"

Ngụy thông trong mắt lệ quang bắn ra, cũng thờ dãi một hơi, hắn chỉ hi vọng Tào Long có thể cho thêm chút sức, tại Kim sư huynh trước mặt, không muốn ném đi quá mức mặt mũi, không phải sau lưng của hắn luyện pháp môn, không chiếm được nhiều ít chỗ tốt không nói, còn bị mất mặt.

Cái khác ở đây người tu luyện, từng cái ánh mắt cũng là không ngừng lấp lóe, mang trên mặt thần sắc quý dị.

.

Trên lôi đài.

Lục Trần mang theo lạnh nhạt đáng tươi cười, khẽ vuốt cằm, nói: "Có chút ý tứ!"

"Hỗn trướng!" Khí thế tăng vọt Tào Long nghe ra Lục Trần trong lời nói qua loa chi khí, tức giận đến cái mũi đều sai lệch, treo một thân tinh vẩy màu đỏ thân thể, rốt cục vọt tới Lục Trần trước người, một kích tinh màu đỏ quyền cương, lập tức lao nhanh đến Lục Trần mặt trước đó.

Hung hãn khí tức, oanh Lục Trần trên mặt lông tóc, nhao nhao đứt đoạn.

Dù vậy, Lục Trần thần sắc vẫn lạnh nhạt như cũ, đầu có chút lệch ra, nhìn như hung hãn nắm đấm, cứ như vậy sát đầu của hắn, hướng phía bên cạnh tán

đi.

Hả?

Tào Long không nghĩ tới tình thế bất buộc một quyền, thế mà nhẹ nhàng như vậy liền bị gia hỏa này né tránh, cuồng bạo thân thể đột nhiên chuyển động, hai tay phảng phất giống như một đạo bạo trảm thiên địa trát đao, đột nhiên chấn lên, cuồng bạo sóng xung kích, lấy son nhạc khuynh đảo chỉ thế, hung tợn nghiền ép lên tới.

Lục Trần thân sắc vẫn như cũ rất bình tĩnh, hung man thân thể, hướng phía trước một đỉnh, cứ như vậy xuyên thấu Tào Long trùng điệp lực lượng xung kích, ra hiện tại Tào Long trước mặt.

Tào Long trông mắt trừng, trong lòng hãi nhiên: Tốc độ thật nhanh! Muốn biến chiêu đã tới không kịp, chưa hoàn toàn bộc phát nhục thân, cứ như vậy bị Lục Trần hung hăng đụng một chút.

Phanh, chỉ thấy cái thẳng này nặng nề thân thể, bay ngược, mắt thấy liền muốn ném ra.

Bên sân người tu luyện sợ hãi than thanh âm, điên cuồng bộc phát: "Cái này sao có thể!"

"Lục Trần cùng Tào Long bạo phát đi ra khí thế, hoàn toàn liền không tại một cái ngang nhau cấp bên trên, rõ ràng càng yếu, hơn vì cái gì sát chiêu ác hơn?"

"Đúng vậy a, Tào Long khí thế như vậy hung hãn, Lục Trần lại nhìn cái gì đều không có, thế nhưng là vì cái gì bay ra ngoài chính là Tào Long?"

"Người biết cái gì, càng như vậy, mới càng là nói rõ, Lục Trần thực lực càng là đáng sợ!" Lôi đài bên cạnh một cái người tu luyện một mặt vẻ kiêu dè nhìn xem Lục Trần, "Nếu như chờ đến hấn giống Tào Long đồng dạng bộc phát khí tức kinh khủng, trời biết sẽ phát sinh sự tình gì?"

Chúng người tu luyện sợ hãi chấn kinh —— lúc này, Tào Long ngẩng đầu tê mình, một ngụm chảy xiết ra linh khí xuyên qua toàn thân, nganh sinh sinh kéo lấy thân thể, oanh một tiếng, rơi vào lôi đài biên giới, hai con chân to, tướng lôi đài biên giới, giẫm nát bấy: "Hỗn đản, người khoan đặc ý —— a!" Đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng, lại phát hiện Lục Trần U Linh đồng dạng ra hiện tại trước mặt, kinh hãi cái thẳng này hai chân run một cái, phốc xịch —— cả người trực tiếp đập không, mười phần chặt vật từ trên lôi đài lăn xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Hai trăm ba mươi năm, vô sỉ đánh lén (3 càng)

Phanh một tiếng, Tào Long rơi xuống trên mặt đất, cuồng bạo va chạm, tướng mặt đất nganh sinh sinh oanh ra một cái to lớn cái hố.

Bên trên người tu luyện, vội vàng hướng phía hai bên tản ra, không dám tin nhìn trước mắt dạng này một màn, kinh hô không ngừng: "Cái này?"

"Lục sư huynh thật đúng là thẳng a!"

"Ta chỉ có thể nói, thân phụ nhục thân cuồng ma chi danh Lục sư huynh thực lực không giống bình thường!"

"Quá cường đại! Ai có thể nghĩ đến, trước mặt khắc còn hung hãn vô cùng Tào sư huynh, cứ như vậy bại?" Đám người người một lời ta một câu, nghị luận âm ỉ. Rơi trên mặt đất Tào Long, trên thân cuồng bạo khí huyết chỉ khí phảng phất giống như thổi lui thủy triều, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc tiêu tán, càng là hấn trên thân bạo phát đi ra từng khối tinh vảy màu đỏ, cũng bằng nhanh nhất tốc độ, tiêu thất vô tung.

Chỉ thấy Tào Long một mặt ửng hồng, mang theo khó nói lên lời phẫn nộ chi sắc, lại từ trên mặt đất đứng lên, hung hãn khí tức, từ trên thân bạo phát đi ra, ơng ơng mà động, ép tới bên cạnh rất nhiều người tu luyện, thân sắc thâm biến, hướng phía bên cạnh tránh ra.

Lục Trần cư cao lâm hạ nhìn xem, đã ở vào phần nộ trạng thái Tào Long —— gia hỏa này, đôi mắt bên trong điên cuồng bay tán loạn không ngừng, tựa hồ còn muốn nhảy lên. Lục Trần cười lạnh nói: "Làm sao? Không phục?"

Tào Long gầm thét: "Hỗn trướng, người khoan đặc ý —— có bản lĩnh, người cùng Tào mỗ, chân ướt chân ráo đánh một trận, nhìn Tào mỗ không đem người nguy trang toàn bộ kéo xuống tới."

Lục Trần lông mày phong hơi nhú, ha ha nở nụ cười: "Nếu như người năng lần nữa khởi động cái kia cái gọi là Bản Long công, ta cho người cơ hội này."

Tào Long diện cơ hung hăng nhảy lên, Lục Trần đơn giản một câu, đánh trúng vào chỗ yếu hại của hắn, nếu như hắn còn có thể khởi động Bàn Long công, liền sẽ không đứng đây nói chuyện, Bàn Long công chính là hắn lấy luyện pháp môn bí pháp rèn luyện mà thành, thi triển một lần đã khí huyết hao tổn không ít, huống chi lần thứ hai.

Lục Trần tướng Tào Long trên mặt bị đè nén chi sắc, nhìn ở trong mắt, nói: "Không thể sao? Đã ngại không thể, vậy ta liền không có biện pháp!"

Lục Trần bày ra một cái rất bất đắc dĩ biểu lộ, quay người hướng phía lối đi ở giữa đi đi.

Tào Long sắc mặt càng thấy khó coi, nhìn chăm chú Lục Trần phía sau lưng, trong lòng ác niệm mọc lan tràn, đột ngột ánh mắt bay lên, từ dưới đất nhảy dựng lên, một thân hung man lực lượng, từ hắn trên thân bạo phát đi ra, oanh một tiếng, trong nháy mắt đã tới gần Lục Trần.

Mặc kệ là chung quanh người tu luyện, vẫn là phòng đơn người tu luyện, từng cái trông mắt, lại một lần trừng: "Tào Long hắn đang làm cái gì? Đánh lên sao?"

"Gia hỏa này cũng quá thua không nổi đi, thua thì thua thôi, thế mà còn đánh lên, đơn giản mất hết chúng ta người tu luyện mặt mũi!"

"Xấu hổ tại cùng hắn làm bạn!"

Lầu hai phòng đơn bên trong, kim bào thanh niên giống như cười mà không phải cười nhìn thoáng qua Ngụy thông.

Ngụy thông diện cơ nhảy lên, trừng điếu hừ một tiếng: "Tào Long cái này hỗn trướng, đơn giản khiến ta thất vọng!"

Cái khác người tu luyện, nhao nhao nở nụ cười, trong thần sắc, tận nhiều ranh mãnh chi sắc. Ngụy thông diện cơ khiêu động càng thấy tập nập, cuối cùng vẫn là đứng lên, trong ánh mắt mang theo lúng túng hướng phía phía dưới nhìn đi, mặc dù Tào Long đánh lên thủ đoạn để hắn rất xấu hổ, nhưng là hắn chỉ có thể hi vọng Tào Long đánh lên thành công, dạng này mới không về phần ném đi mặt mũi không nói, còn một điểm chỗ tốt đều không có mò được.

Trên lối đi!

Quách chương quỹ đôi mắt bên trong, lóe ra trừng điếu lãnh ý, Tào Long hành động như vậy, chẳng khác gì là không đem hồng tân lâu để vào mắt!

Hồng tân lâu mặc dù chỉ là một cái quán rượu, nhưng là thế lực sau lưng, cũng là không giống bình thường. Ngay tại hắn nghĩ đến, muốn hay không xuất thủ thời điểm, khoe mắt dư Quang Đột nhưng rơi vào Lục Trần trên thân. Đã thấy Lục Trần thần sắc như thường, cũng không hề dọa một tơ một hào thần sắc ba động.

Hả?

Quách chương quỹ trên mặt thêm ra chút ý động, Lục Trần mặc dù cũng không nở rộ quá mức hung hãn thực lực, nhưng chính là chỉ bằng cái này không có nở rộ quá nhiều thực lực thực lực, đầu tiên là nhẹ nhõm đánh bại đoạn mậu, lại đem Tào Long đánh xuống lối đi! Bực này tồn tại thực lực, há lại yếu đi, năng lực nhận biết sẽ cảm giác không thấy, phía sau oanh kích lên lực lượng!

Biết rõ phía sau có người đánh lên, vẫn như cũ bất vi sở động, hoặc là liền là thực lực không đủ, ngăn cản không được, hoặc là liền là thực lực quá mạnh, căn bản là không có đem đối phương đánh lên để vào mắt.

Quách chương quỹ bản năng tin tưởng loại thứ hai, hắn trên thân lao nhanh lên khí tức, lặng yên không tiếng động lui xuống, liền muốn nhìn xem, Lục Trần sẽ dùng cái gì thủ đoạn hóa giải đối phương đánh lên.

Phần nộ trạng thái Tào Long trong mắt tất cả đều là vận vẹo sắc thái, phảng phất giống như đã nhìn thấy Lục Trần bị hắn một đám oanh bạo đáng về, nổi lên một sợi lạnh lẽo đáng tươi cười: "Hỗn trướng đồ vật, ngại tại Tào mỗ trước mặt, lại tính cái gì, Tào mỗ không phải ngại năng tương tượng cường giả, cho ta nằm xuống a."

Lục Trần lông mày phong có chút gợn lên, trên mặt đáng tươi cười không khỏi nhiều hơn.

Tào Long nhảy dựng lên lập tức, hắn liền cảm ứng được, lại không để ý —— không khác, tuyệt mạnh dưới thực lực, đối phương điểm ấy không quan trọng thực lực, thật không đủ hắn nhìn!

Cảm giác được vọt mạnh tới sâm lạnh khí Lãng đánh tới, Lục Trần nhục thân màng da, khe chân động, nhất trọng nhàn nhạt ánh sao, lưu chuyển trên thân thể dưới. Ong ong ba động thanh âm, tại chỗ nổ tung. Tiếp đi theo, Tào Long cuồng bạo nắm đấm, rơi vào phía trên.

Chúng người tu luyện nhao nhao giơ lên ánh mắt, hết sức khẩn trương nhìn trước mắt một màn —— phanh một tiếng vang thật lớn, răng rắc răng rắc xương bạo chấn thanh âm, điên cuồng nổ rộ, chỉ thấy Tào Long hai đầu vô cùng trắng kiện cánh tay, giống như một khối rơi trên mặt đất đậu hũ, phốc một tiếng, gân cốt bạo liệt, huyết nhục nổ tung, từ nắm đấm của hắn bắt đầu, theo thân thể thúc đẩy, lại từ cổ tay lan tràn tới tay khuỷu tay, cuối cùng từ khuỷu tay vọt tới đầu vai, chen thành một đoàn tràn ngập nồng đậm khí huyết chi khí viên thịnh.

Một nháy mắt về sau, viên thịnh nổ tung, nhiệt huyết tùy ý bay tứ tung, Tào Long toàn bộ cánh tay, nổ thành một đoàn huyết vụ, biến mất vô tung vô ảnh.

Sau một khắc, Tào Long tiếng kêu thảm thiết thê lương bạo phát đi ra, thân thể lớn như vậy, bị quán tính dẫn đạo. Mắt thấy liền muốn đâm vào Lục Trần trên thân. Lục Trần lông mày lật tay một chương đánh ra, hoàn toàn bị nhiệt huyết bao phủ Tào Long, lại lần nữa bay ngược xuống dưới, hung hăng đâm

vào trên mặt đất, đau đớn kịch liệt, để dạng này một tôn tính tu nhục thân người tu luyện, trên mặt đất không ngừng lăn lộn.

Lục Trần nhàn nhạt nhìn thoáng qua, trong lời nói lạnh lẽo chỉ khí, bắn ra đến: "Nếu không phải nơi này là hồng tân lâu, ngươi đã là một người chết!" Nói ra câu nói này, Lục Trần không tiếp tục đi xem Tào Long một chút.

Mà nằm dưới đất Tào Long, ý thức có chút không rõ ràng, bị hai cái hồng tân lâu người tu luyện, khiêng xuống đi chữa thương.

Hiện trường hùng hổ tiếng nghị luận, lại một lần bạo phát đi ra: "Cái này cần là cỡ nào hung hãn nhục thân, mới có thể bị Tào Long dạng này cường giả đánh trúng, không chỉ có không có lộ ra nửa điểm vết thương, ngược lại tướng đối phương toàn bộ cánh tay đều phế bỏ?"

"Đúng vậy a, thật là đáng sợ nhục thân cường độ a!"

"Thật không dám tưởng tượng!"

"Ta làm sao đều cảm giác, cánh tay của ta, có chút hơi đau đây?" Chúng người tu luyện, có chút ít kinh hãi!

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: 230 mười sáu, năm ngón tay đoạn nhạc (4 càng)

Từng cái trong lúc vô hình, dâng lên đối với Lục Trần sợ hãi! Không có biện pháp, Tào Long đầm máu giáo huấn liền bày ở nơi này.

Lầu hai đại đan ở giữa bên trong, kim bào thanh niên trong mắt nhiều chút chấn kinh chỉ sắc, tiềm ẩn tại trong tay áo bàn tay, trong lúc vô hình bóp siết thành đoàn, từng sợi lắng sâu khí tức, từ hắc trên thân tán phát ra, tự lẩm bẩm: "Thật sự là nghĩ không ra a, người này nhục thân thể mà cường hãn đến trình độ này, bình thường thủ đoạn, cơ hồ đều khó có khả năng phá vỡ hắc nhục thân."

Nói đến nơi này, kim bào thanh niên đôi mắt bên trong sóng ánh sáng, càng gấp sáng chói, âm lãnh thanh âm, không hề nén được bộc phát, "Thú vị, thật sự là thú vị, đến đây tham gia kén tài đại điển người tu luyện, gia hỏa này đã có được tiến vào mười vị trí đầu thực lực, Kim mỡ rất chờ mong, kén tài đại điển bên trên, cùng ngươi phân cao thấp."

Phòng đơn bên trong cái khác người tu luyện, từng cái trên mặt, đều hiện lên ra chấn kinh chỉ sắc.

Muốn biết, lấy bọn hắn hoặc là một môn thiên kiều thân phận, kim bào thanh niên đối với bọn hắn đánh giá, đều chỉ là có được ổn thỏa tiến vào trước hai mươi, tiến vào mười vị trí đầu lại có chút khó khăn thực lực đánh giá.

Từng cái ánh mắt nhắc ngang tới thời điểm, lại rơi vào trên lôi đài Lục Trần trên thân, chỉ thấy Lục Trần vững vàng đứng tại trên lôi đài, đang đợi cái khác người khiêu chiến lên đài, nếu như không người khiêu chiến, hẳn tướng thu hoạch được một cái tấn cấp danh ngạch.

Đám người ánh mắt lại rơi vào Ngụy thông trên thân, Ngụy thông diện cơ nháy lên, lấy hắn thực lực, thắng được Tào Long không khó, nhưng là muốn giống Lục Trần nhẹ nhàng như vậy thủ thắng, cơ hồ không có khả năng. Có thể nói, Ngụy thông đã minh bạch mình cùng Lục Trần có khoảng cách, thể nhưng là hiện tại thể thành cười hổ, hắn không thể không ra tay, càng nặng chính là hắn, hắn trên thân còn có cái khác thủ đoạn.

Vốn là nghĩ đến kén tài đại điển phía trên, đụng phải không giải quyết được đối thủ, lại lấy ra, nhưng là hiện tại —— Ngụy thông đôi mắt bên trong lóe ra đáng sợ hàn quang: "Vì ta luyện pháp môn vinh quang, thời khắc máu chốt, chỉ có thể như thế!" Nghĩ đến nơi này, ánh mắt nhìn lướt qua người khác, hừ lạnh nói, "Chư vị cũng không cần thăm dò, Ngụy mỡ nói qua sự tình, nhất định sẽ làm đến!"

Cường bạo thân thể, oanh một tiếng, phảng phất giống như một cỗ từ trên trời giáng xuống, phun ra đáng sợ hàn quang, thẳng đến Lục Trần.

Người tại nửa không trung, to rõ thanh âm, đã từ cổ họng của hắn bên trong bạo phát đi ra: "Lục Trần, đừng tưởng rằng đánh bại ta luyện pháp môn hai cái sư đệ, liền coi chính mình vô địch thiên hạ! Tại Ngụy mỡ trước mặt, ngươi không tính cái gì, Ngụy mỡ tất nhiên để ngươi không còn chỗ ẩn thân, lộ ra nguyên hình!"

Một nháy mắt, ra hiện tại khoảng cách Lục Trần không đến ba thước giữa không trung, Hung man khí lắng, từ hắc trên thân bạo liệt ra, ơng ơng lưu động sóng âm, điên cuồng chấn động, một cái thuần túy từ linh lực cấu trúc mà thành bàn tay, phảng phất giống như một cái chiếm lấy trên lôi đài không không hạ một phần ba to lớn quạt hương bồ, đón Lục Trần hung hăng đánh đi.

Càng thấy kinh khủng khí lắng, bốn phương tám hướng quét ngang ra ngoài, đầy trời trên dưới, đều là chảy xiết không ngừng khí kinh.

Lục Trần quần áo trên người, phốc phốc chấn động, không ít địa phương, đã không bị khổng chế tuôn ra từng đầu vết rạn.

Cùng lúc đó, hiện trường người tu luyện, tiếng thốt kinh ngạc lại lần nữa nổ tung: "Đây là cái gì?"

"Đã sớm nghe nói, luyện pháp môn năm ngón tay đoạn nhạc, không phải bình thường, hiện tại gặp mới biết, coi là thật hung hãn a! Bực này chương lực, ta cơ hồ liền muốn không đến phá giải phương pháp, chỉ có thể bó tay!" Một cái uẩn linh sơ kỳ cực hạn người tu luyện, đôi mắt bên trong mang theo khiếp sợ nhan sắc.

"Năm ngón tay đoạn nhạc? Nghe thấy danh tự, liền không giống bình thường!"

"Lần này Lục Trần, chỉ sợ không chiếm được chỗ tốt rồi!"

"Cũng không thể nói như vậy, lúc trước hai trận thế nào? Cuối cùng, Lục sư huynh đều nhẹ nhõm tướng đối thủ từng cái đánh bại!" Đám người ánh mắt không ngừng chuyển động, đôi mắt bên trong quý dị ba động, không ngừng lấp lóe.

Trên lôi đài.

Lục Trần thở dài ra một hơi, ánh mắt hít lại, nhìn xem oanh kích xuống chương lực, khẽ lắc đầu. Trong mắt hắn, luyện pháp môn đệ tử, lại một cái tính một cái, tu luyện ra được thực lực đều là có hoa không quả, có lẽ trước mặt cái này Ngụy thông cùng phía trước hai vị khác biệt, nhưng liền xem như hắn thực lực càng càng cường hãn, cũng cường hãn đến có hạn.

Những người này đều quá yếu.

Lục Trần tuần trên thân, nhàn nhạt tinh quang có chút bắt đầu dập tắt, liền đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

—— Ngụy thông tướng những này nhìn ở trong mắt, cơ hồ đều muốn tức nổ phổi, hắn cảm giác mình bị xem thường, nhịn không được cuồng hồng: "Hỗn trướng đồ vật, để ngươi cuồng a!" Oanh minh xuống tới lực lượng, ầm ầm bộc phát! Một chương oanh minh chỉ lực, cường hãn tới cực điểm, cứ như vậy hung hăng rơi vào Lục Trần trên thân. Hung man lực lượng, liên tục chấn động.

Chỉ thấy cái này bàn tay khổng lồ lật úp phía dưới, lập tức tướng Lục Trần che mắt.

Ngụy thông hừ dừng ở nửa không trung, diện cơ điên cuồng nhảy lên: "Tiểu tử, đây đều là ngươi tự tìm!" Phảng phất giống như đã nhìn thấy Lục Trần bị đập thành bánh thịt sự tình phát sinh ở trước mắt, đôi mắt bên trong khoái ý, áp chế không nổi bộc phát.

Bên sân người tu luyện, hai mặt nhìn nhau, cứ như vậy nhìn xem, hoàn toàn không thấy tăm hơi Lục Trần! Từng cái rất lý trí không có phát biểu ý kiến của mình. Quả nhiên ngay tại Ngụy thông bạo phát đi ra năm ngón tay đoạn nhạc chương lực, tướng lôi đài oanh kích liệt lắc lư không thời điểm, chỉ thấy liền thành một khối chương lực phía trên, đột nhiên nổ tung một cái hố, trong động một người độc lập, chính là Lục Trần.

Đám người không hề nén được reo hò, bạo phát đi ra: "Thật mạnh!"

"Một chương đủ để tướng ta chụp chết chương lực, thế mà liền che lấp nhẹ nhõm bị Lục sư huynh khiêng xuống tới."

"Ta đã không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ, đến hình dung ta tâm tình vào giờ khắc này!"

"Như vậy nhục thân cường độ, không nói hiện hữu Uẩn Linh cảnh giới, liền xem như đi đến càng mạnh cấp độ tồn tại, cũng chưa chắc năng có a!"

Về phần người trong cuộc một trong Ngụy thông, trên mặt trời u ám, nhìn xem phảng phất giống như một viên cái đỉnh, đem hắn chương lực, xé mở một cái động lớn Lục Trần, nội tâm bên trong nôn nóng, hùng hực tới cực điểm, cuồng hồng một tiếng: "Đáng chết hỗn trướng, đây là ngươi bức ta! Lúc đầu dạng này thủ đoạn, là ta chuẩn bị lưu đến kén tài đại điển đằng sau mới thi triển ra, nhưng là hiện tại, không quản được nhiều như vậy! Ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!"

Câu nói sau cùng, gần như tê mình từ trong miệng của hắn diện phun ra.

Chỉ thấy hư không có chút ba động, một đạo tinh màu đỏ thân hình đột nhiên tiêu xạ ra, nồng đậm khí huyết chỉ lực, bạo phát đi ra, không đợi chúng người tu luyện thấy rõ sơ thời điểm, Ngụy toàn thân hình lắc lư, trực tiếp cùng lao nhanh ra tinh màu đỏ thân hình hợp hai làm một.

Cả hai dung hợp lại cùng nhau thời điểm, hùng hực huyết quang không kiêng nể gì cả bộc phát, Ngụy thông cả người phảng phất giống như bị kín một tầng huyết sắc quang ảnh, lắng sâu, quý dị, hung hãn, chờ một chút khí tức không ngừng bộc phát. Không chỉ là trên lôi đài, liền xem như lôi đài bên ngoài, kéo dài ra ngoài, toàn bộ hư không bên trong đều tràn ngập cực hạn âm lãnh chỉ khí.

Lầu hai phòng đơn bên trong kim bào thanh niên, lông mày phong có chút nhảy lên: "Không nghĩ tới Ngụy sư đệ, còn tiềm ẩn dạng này thủ đoạn, thật sự là nhìn lầm!"

Chương 237: Hai trăm ba mươi bảy, Huyết Linh (1 càng)

Cái khác người tu luyện đôi mắt trung nhiều hơn một chút về kinh nghi.

Lúc này, chỉ thấy phảng phất giống như đôi mắt người Ngụy thông, tuần trên thân dưới, cuồng bạo huyết quang, điên cuồng nở rộ, nhe răng cười không ngừng: "Lục Trần, đây là ta luyện pháp môn dùng yêu binh chi huyết uẩn dưỡng ra Huyết Linh, hoà hợp Huyết Linh, ta tu vi thực lực, bạo tăng một ô!"

Nói đến nơi này, Ngụy thông trên người khí lãng điên cuồng chuyển động, chính như hắn nói như vậy, hoà hợp Huyết Linh về sau, tu vi so vừa rồi hung hãn không hạ gấp đôi, cuồng bạo sóng xung kích, không kiêng nể gì cả bạo phát đi ra, đột ngột ở giữa, một thanh trường thương màu đỏ ngòm ra hiện tại hắn trong tay, ông một tiếng, đánh nát hư không, thẳng đến Lục Trần.

Lục Trần lông mày phong khẽ chấn động, trên mặt nhiều chút chăm chú nhan sắc. Trước mặt gia hỏa này, thi triển năm ngón tay đoạn nhạc thời điểm, hắn thực lực tại Lục Trần trong mắt, chỉ có thể coi là làm, nhưng là hiện tại, so vừa rồi hung hãn không ít. Chỉ thấy lăm lăm huyết quang ở trước mặt của hắn, ngưng tụ thành một chùm sáng tỏa ra.

Đương lúc này, Lục Trần thân hình lắc lư, lệch một ly hướng phía đằng sau lui đi.

Phanh một tiếng, huyết sắc trường thương, sát Lục Trần mặt oanh bắn tới, một đạo phun ra huyết sắc sóng ánh sáng, lưu chuyển lướt qua, tê mình ra khí lãng, lẫn lộn không ngớt! Toàn thân trên dưới, phảng phất giống như thiêu đốt hùng hực huyết quang Ngụy thông, hai con âm trầm đôi mắt, đột nhiên lấp lóe một chút, hừ lạnh nói: "Đáng chết hồn trưởng, tốc độ vẫn rất nhanh, ngươi dám cùng ta, đang đối mặt kháng sao?"

Tiếng nói của hắn mới, Lục Trần như quỷ mị thân hình, vọt ra, đã đến Ngụy thông trước mặt.

Ngụy thông hai tròng mắt, trừng đến lão đại, không nghĩ tới Lục Trần thật xông lại, mà lại tốc độ là như thế mau lẹ, hoàn toàn không cho hắn cơ hội phản ứng.

Ngụy thông chỉ cảm thấy một cái lạnh nhạt thanh âm chui vào trong lỗ tai: "Nhuư ngươi mong muốn!" Ngụy thông rõ ràng nhìn thấy một viên lóe ra không tầm thường quang trạch năm đám, oanh bắn tới. Gia hỏa này diện cơ, điên cuồng nhảy lên, quét ngang đi ra huyết sắc trường thương, lập tức ngưng tụ trước người, cấu trúc thành một mặt huyết sắc phòng ngự lồng ánh sáng.

Lục Trần cười lạnh một tiếng: "Ngươi cho rằng ngươi chống đỡ được sao?" Cuồng bạo năm đám, rơi vào đối phương huyết sắc phòng ngự lồng ánh sáng bên trên, ông ông rung động sóng âm, liên tiếp bộc phát.

Ngụy thông huyết sắc phòng ngự lồng ánh sáng, vừa đối mặt không đến, liền bị oanh chia năm xẻ bảy, không còn tồn tại, cuồng bạo thân thể, đứng không vững, không bị không chế hướng phía đằng sau lui đi. Đôi mắt bên trong chấn kinh chi sắc, không hề nên được bạo phát đi ra, gào thét: "Cái này sao có thể a!"

Hoà hợp Huyết Linh về sau, hắn thực lực so lúc trước hung hãn không hạ gấp đôi, bạo phát đi ra phòng ngự, tự nhiên cũng so với ban đầu cường hãn gấp đôi, ai có thể nghĩ như vậy hung hãn lực phòng ngự, tại Lục Trần trước mặt thật giống như giấy giấy cửa sổ, lập tức băng liệt.

Ngụy thông tâm, đang rì máu, lúc đầu hết sức cường hãn lòng tin, phảng phất giống như bị vô số chuỗi đao phong điên cuồng đâm đâm, lập tức bị oanh ròi ra vỡ vụn, cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Lục Trần cười ha ha, nói: "Tại tuyệt đối thực lực trước mặt, mặc ngươi luyện pháp môn thủ đoạn, lại thể nào loè loẹt, lại tính cái gì?" Thông qua cùng ba tôn luyện pháp môn người tu luyện độ sức, Lục Trần đối với cái này son môn, mơ hồ có một chút hiểu rõ, hoặc là liền là cuồng vọng tự đại, tí như cái kia vô thượng Luyện Thể công, lại có là mượn nhờ ngoại lực, tí như Tào Long Bàn Long công, cùng Ngụy thông Huyết Linh, hoàn toàn liền là đang theo đuổi bên ngoài lực lượng, mà không để ý đến tiềm lực của con người.

Tiềm năng của người vô cùng lớn!

Lục Trần thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, trong lòng liền sinh ra một chút nghi hoặc, chẳng lẽ người khác đều không biết không, chỉ là bỏ góc lấy ngọn truy cầu lực lượng? Lại lắc đầu, thân hình lên xuống, oanh một tiếng, cuồng bạo sóng xung kích, lại lần nữa bộc phát.

Thừa cơ tướng Ngụy thông đánh bại, mới là đạo lý quyết định.

Lầm Lầm Phong sóng, điên cuồng nở rộ.

Ngụy thông gào thét một tiếng, hung man lực lượng, từ hắn trên thân bộc phát, tạt lên trên người dư lực, liền nghĩ đối kháng Lục Trần.

Chỉ là hấn hiện tại, hoàn toàn mất đi cục diện, thân thể lớn như vậy, căn bản là gánh không được, Lục Trần như vậy cuồng bạo lực lượng trấn áp, thân thể hung hăng lắc lư mấy lần, vòng quanh một trùng điệp huyết quang, bay thẳng ra lối dài, đập xuống đất, ngành sinh sinh tướng mặt đất đánh ra một cái to lớn cái hố. Cuộn cuộn huyết dịch dư ba, bốn phương tám hướng liền xông ra ngoài.

Toàn trường yên tĩnh như chết!

Phút chốc, cái hố bên trong huyết quang xông bay lên, Ngụy thông khí gấp bại hoại thanh âm vang lên: "Lục Trần, chúng ta không xong, người chờ!" Oanh, huyết quang trực tiếp oanh ra hồng tân lâu, không thấy tung tích.

Lục Trần cười nhạt một tiếng, Ngụy thông uy hiếp, lại tính cái gì? Ánh mắt rà quét tứ phương, nói: "Còn có ai?"

Chúng người tu luyện, không người trả lời. Như thể nhẹ nhõm đánh bại một tôn khó lường thiên tài, Lục Trần hung hãn thực lực, hoàn toàn thể hiện ra, bọn hấn tìm đường chết mới có thể đi lên khiêu chiến?

Xác định không người khiêu chiến, Quách chương quỹ nói: "Chúc mừng người, người thành công tấn cấp."

Lúc này, từ bên cạnh đi tới một cái tu luyện, một mặt kính úy nhìn xem Lục Trần, nói: "Sur huynh, mời tới bên này." Lục Trần nhẹ gật đầu, liền theo vị này người tu luyện, thẳng lên lầu hai trong rạp.

Trong rạp tới trước hai người, trương luân cùng chú ý núi thuyền.

Chú ý núi thuyền cười ha ha một tiếng, nói: "Không nghĩ tới, sự đệ thực lực như vậy cao minh, dễ dàng như vậy đánh bại Ngụy thông, người này mạnh, Cố mỗ đều không nắm chắc tất thắng! Sur đệ, người rất đáng gờm, Cố mỗ kiến thức người thực lực, mới xem như mình bạch, người ta ở giữa chênh lệch!" Hấn thực sự nói thật.

Lục Trần lạnh nhạt nói: "Sur huynh khách khí."

Về phần trương luân? Gia hỏa này đã sớm không có lúc trước phách lối thái độ, mắt thấy Lục Trần ánh mắt quét tới, diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, ngành lấy cổ nói: "Người khoan đặc ý, thẳng mấy cái không phải lên cửa đệ tử, cũng không cần coi là, đến tham gia kén tài đại điển người, đều là như vậy phế vật! Hừ, ta trời Thương môn Đại sư huynh, tuyệt đối không phải người năng tưởng tượng."

Lục Trần nhàn nhạt nói một câu: "Vậy liền rửa mắt mà đợi." Trước mặt cái này người, quả thực không thích, cho nên ánh mắt từ hấn trên thân chuyển đi, đi đến cái này bao sương màn ánh sáng lớn bên cạnh, ánh mắt bắn về phía trên lối dài.

Trên lối dài chiến đấu, tiếp tục tiến hành. Lục Trần liếc mấy cái, liền đem thu hồi ánh mắt lại, không khác, những người này quá yếu một chút.

Trong lúc nhất thời, trong rạp an tĩnh lại.

Một bên khác phòng đơn bên trong, kim bảo thanh niên diện cơ có chút nhảy lên mấy lần, trầm giọng nói: "Lục Trần nhục thân mạnh, thật là khiến người ta kinh ngạc a, bức này hung hãn nhục thân phía dưới, bình thường thủ đoạn, không làm gì được hấn, chứ vị, nhưng có cái gì tốt biện pháp sao?"

Chúng tu vi thực lực quả thực bắt phạm người tu luyện, người nhìn ta, ta nhìn người, đều lắc đầu, đối mặt Lục Trần chấn giương nhục thân quái thai, tại không sử dụng tiềm ẩn thủ đoạn tình huống dưới, bọn hấn thật đúng là không có quá tốt biện pháp. Ngụy thông liền là ví dụ rất tốt, bộc phát cất giấu thủ đoạn, vẫn như cũ bị đánh bại, Lục Trần bày ra nhục thân lực lượng, cường hấn gần như đáng sợ, từng cái trên mặt, không tự chủ được nhiều một chút về sâu lo.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Hai trăm ba mươi tám, tinh anh tề tụ, Tô gia thiên kiều (2 càng)

Kim bảo thanh niên không để ý đến bọn hấn, đứng lên, ánh mắt bắn về phía đối diện bao sương, nói: "Đương nhiên cũng không phải hoàn toàn không có biện pháp." Hấn nói như vậy thời điểm, đám người trong ánh mắt sáng sủa, không khỏi phát sáng lên, muốn nghe được kim bảo thanh niên phía dưới ngữ, kim bảo thanh niên lại thân hình lắc lư, từ trong rạp đi ra ngoài, "Cái này một lần Công Đức Viên mãn, thấy rõ rồi chứ Lục Trần thực lực, còn lại giao đầu, không tiếp tục chú ý cần thiết."

Thanh âm tan hết thời điểm, kim bào thanh niên biến mất không thấy.

Ở đây chúng người tu luyện, lại không có muốn rời khỏi ý tứ, cho dù Lục Trần bày biện ra tới thực lực quá mức kinh người, nhưng là bọn hắn y nguyên vẫn là cất một chút may mắn, ngộ nhờ phát sinh biến cố đâu? Càng là ngay trong bọn họ không ít người, cũng cất lên đài diễn nghệ tâm tư. Dù sao đều là thanh niên, ai lại không muốn đem mình danh tự, lan truyền ra ngoài, để Thiên Hà phái người, sớm chú ý mình?

Chính lúc này, oanh minh mà lên khí lãng, bạo phát đi ra!

Trên lôi đài tranh đấu càng gặp nóng bỏng lên, dù sao chỉ có hai mươi cái danh ngạch —— chỉ thấy trên lôi đài, một cái người tu luyện, khàn giọng cuồng hồng, hùng hực sóng xung kích, từ hân trên thân tỏa ra, oanh một tiếng, chồng chất hỏa diễm, điên cuồng đốt cháy ra ngoài, đem hân đối diện người tu luyện, đốt đi một cái trở tay không kịp, kêu rên một tiếng, trực tiếp hạ tràng.

Vị này người tu luyện khí phách bay tứ tung, ha ha cười như điên: "Còn có ai?"

Kim bào thanh niên lúc trước phòng đơn bên trong, một cái tu vi hung hãn tồn tại, cười lạnh một tiếng: "Cho là mình hỏa diễm, vô địch thiên hạ sao? Không biết mùi vị!"

Oanh một tiếng, một trận càng thêm hung mãnh hỏa diễm từ hân trên thân bạo phát đi ra, vừa mới lao xuống đi, lúc trước vị kia người tu luyện, hoàn toàn đối kháng không ở, chỉ thấy hân hỏa diễm, vừa đối mặt không đến, đã toàn bộ dập tắt, cả người kêu thảm một tiếng, trực tiếp từ trên lôi đài té xuống, tiếp theo vị này người tu luyện ha ha cười như điên: "Còn có ai?"

Bên sân người tu luyện, tất cả đều hãi nhiên.

Trong rạp, chú ý núi thuyền trầm giọng nói: "Vị này chính là Ngụy quốc thứ nhất của Thiên Surong cửa thiên tài đủ nguyên, tinh tu Hỏa Linh công, thực lực không thể khinh thường!"

Lục Trần nhẹ gật đầu, người này thực lực, thuộc về cùng chú ý núi thuyền một cái cấp bậc.

Theo sát lấy, đủ nguyên lấy gần như cuồng bạo thủ đoạn đánh bại đối thủ, rung động ở đây người tu luyện, không người khiêu chiến.

Thế là, hân tiến giai hai mươi mạnh! Phút chốc về sau, ra hiện tại trong rạp, ánh mắt lẳng sâu nhìn thoáng qua Lục Trần, hừ một tiếng, tự mình đi tới một bên. Lục Trần cố nhiên không biết địch ý của hân từ đâu mà đến, nhưng gặp hân cùng Ngụy thông đồng dạng từ cùng một cái phòng đơn bên trong nhảy ra, liền có thể nhìn ra được, hân cùng Ngụy thông nhiều ít vẫn là có chút quan hệ, mà Lục Trần lại đánh bại Ngụy thông, hân rất tự nhiên cũng liền không có sắc mặt tốt.

Lục Trần nhàn nhạt nhìn lướt qua cái này người, liền đem mệnh thu hồi ánh mắt lại, người này không tại của hân tầm mắt bên trong. Chỉ thấy trên lôi đài, lại là một vệt ánh sáng, oanh bắn xuống tới.

Lần này xuất hiện, vẫn như cũ là từ cái kia phòng đơn bên trong oanh bắn ra, chú ý núi thuyền ánh mắt rơi vào kia người trên thân, trên mặt kinh khởi từng đạo gợn sóng, Lục Trần hơi kinh ngạc, nói: "Người này là ai?"

Chú ý núi thuyền trầm mặt, không có nói chuyện, đủ nguyên lại đoạt trả lời trước: "Người này núi đi cửa Lý Thái khôn, cùng chú ý núi thuyền người hân là quen biết đã lâu." Hân kiểu nói này, Lục Trần cũng liền biết —— Thực quốc song kiệt, Lý Thái khôn chú ý núi thuyền! Cùng là song kiệt một trong hai người, khó tránh khỏi sẽ có một chút tranh đấu, cùng với khác.

Nói đến nơi này, Tề Văn lại nói: "Chú ý núi thuyền, Kim sư huynh như vậy coi trọng người, Tề mỗ liền rất buồn bực, người làm sao lại không lĩnh tình, chẳng lẽ chỉ là bởi vì Lý Thái khôn sao?"

Chú ý núi thuyền thân thể hơi rung nhẹ mấy lần, trầm giọng nói: "Lý Thái khôn cùng ta, có ta không có hân, có hân không có ta, cho nên cho dù Kim sư huynh mời chào, ta cũng chỉ có thể cự tuyệt."

Tề Văn diện cơ có chút nhảy lên: "Người thật đúng là một cái chết đầu óc, bởi vì chỉ là cừu hận, liền từ bỏ cơ hội như vậy, người nhưng biết, Kim sư huynh đại biểu cho cái gì sao?"

Chú ý núi thuyền không tiếp tục nói cái gì. Mà hiện tại, Lý Thái khôn đang tròng, cùng chú ý núi thuyền đồng dạng, không người khiêu chiến, dù sao bọn hân đều quá cường đại. Cái khác người tu luyện, dù coi như là hữu tâm tranh đấu, cũng chỉ có thể bất lực ngồi nhìn. Chỉ chốc lát sau, Lý Thái khôn ra hiện tại trong rạp.

—— Lục Trần rõ ràng cảm giác được, chú ý núi thuyền khí thế, có chút không đề nén được liền muốn bộc phát.

Mà Lý Thái khôn trên mặt, lộ ra một tia cười nhạt ý: "Cố sư đệ, nghĩ không ra, lại gặp mặt."

Chú ý núi thuyền giọng khàn khàn nói: "Chúng ta nợ cũ, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ tính với người đến rõ ràng."

"Liền sợ người không đến!" Lý Thái khôn cười ha ha một tiếng.

Theo sát lấy, một cái lại một cái người tu luyện, thông qua lôi đài thi đấu, ra hiện tại trong rạp.

Cửu quốc chín cái bên trên cửa thế hệ này Đại sư huynh, đến bảy vị. Đệ Lục Trần khiếp sợ là, những người này đều cùng đủ nguyên cù một chỗ! Nhìn ra được, bọn hắn đều đã bị cái kia cái gọi là Kim sư huynh mời chào.

Lục Trần không khỏi tâm tư khẽ nhúc nhích, cái này Kim sư huynh năng lượng thật đúng là không nhỏ, liền là không biết gia hỏa này, đến tốt cùng là một cái dạng gì tồn tại.

Về phần còn lại hai vị, đều không có ra hiện tại hiện trường. Về phần tứ đại ẩn thế gia tộc người tu luyện, một cái đều không thấy.

Lục Trần trong lòng kéo căng lấy một cây huyền, người của Tô gia, đến tốt cùng sẽ xuất động dạng gì thủ đoạn, tới đối phó hắn? Tứ đại ẩn thế gia tộc, không phải bình thường! Những này ẩn thế gia tộc, luận thực lực không ở trên cửa phía dưới, mà lại thực lực càng thêm thuần túy, bồi dưỡng ra tới người tu luyện, tự nhiên cũng là không giống bình thường.

Đáng tiếc là, một cái đều không có ra hiện tại nơi này, không thể kiến thức một chút những này ẩn thế gia tộc người tu luyện thực lực.

Bất quá ngay tại Lục Trần ý niệm hù dọa tới thời điểm.

Thiên Hà ngoài thành, một chiếc khí thế bằng bạc phi thuyền, oanh một tiếng, rơi vào thành Bắc, một cái quy mô lớn vô cùng trong sân.

Vừa mới hạ xuống, trong sân một chút người tu luyện, nhao nhao tiến lên, hô lên: "Chúng ta tham kiến gia chủ!" Chỉ thấy một vị khí tức sâu nặng bạch bào trung niên, dẫn một đám người tu luyện, từ phi thuyền bên trong đi ra, về sau bàn tay khẽ chấn động, phi thuyền đã biến mất không thấy. Vị này bạch bào trung niên ánh mắt hơi động một chút.

Sau lưng một người mặc bạch bào thanh niên, đã đi ra, nói: "Phụ thân!"

Bạch bào trung niên đôi mắt bên trong mang theo một vòng vẻ đăm đăm, nói: "Hiện tại cửu quốc bên trên cửa một chút cái gọi là thiên tài, đều tụ tập tại Nam Thành hồng tân lâu, diêu, người hiện tại liền đi qua, để bọn này cái gọi là thiên tài, kiến thức một chút, ta Tô gia thiên kiêu thực lực!"

Bạch bào thanh niên tỏ diêu mỉm cười: "Hài nhi tất nhiên để đám người này, minh bạch mới là cường giả chân chính!"

Lúc này bên cạnh một cái lão giả, nói: "Gia chủ, cái kia từ Cửu Huyền môn tới Lục Trần, cũng tại hồng tân lâu!"

Bạch bào trung niên lông mày phong có chút nhảy lên: "Liền là cái kia đánh giết ta Tô gia đệ tử Lục Trần?"

Lão giả khom người nói: "Liền là kẻ này!"

Bạch bào trung niên một đôi sắc bén đôi mắt bên trong, hiện một chút dị sắc: "Cái kia Tô gia tử đệ, là các người nhất mạch kia?"

Lão giả mờ mờ trên trán, suu suu chảy xuôi xuống tới, sắc mặt, đã hiện một chút lo sợ không yên chi sắc.

Bạch bào trung niên dù chỉ là một đạo ánh mắt nhẹ nhàng nghiền ép, liền ép tới hắn có chút thở bất quá khí tới. Lúc này, bạch bào trung niên thu hồi ánh mắt lại: "Bản gia chủ mặc kệ người là cái gì rắc rối, bất kể nói thế nào, chết đều là ta Tô gia tử đệ, mà lại cái này Lục Trần có chút ý tứ —— diêu, hồng tân trong lâu, người cũng nhiều hơn chú ý người này."

Tô chói mắt trong mắt lộ ra một tia khinh miệt: "Chỉ là tiểu quốc cửa nhỏ người tu luyện, lại tính cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Hai trăm ba mươi chín, Thiên Trọng cánh (3 càng)

Bạch bào trung niên nhàn nhạt nhìn tỏ diêu một chút, nói: "Cái này tiểu tử, cuối cùng vẫn là có chút thực lực, người cắt không thể sơ ý chủ quan." Lời tuy như thế, nhưng từ thần sắc của hắn ở giữa, nhìn ra được, không có đem Lục Trần để vào mắt.

Tỏ diêu mỉm cười: "Phụ thân yên tâm, hài nhi biết phải làm sao."

Bạch bào trung niên nhẹ gật đầu.

Chỉ thấy tô diệu thân hình nhất thời, cuồng bạo khí lãng tử hất trên thân bạo phát đi ra, từng mảnh từng mảnh màu tuyết trắng ánh sáng, ầm vang chuyển động, phảng phất giống như trùng điệp cánh chim màu trắng, bay vút ra, giờ khắc này tô diệu nhẹ nhàng xuất trần, thật giống như hoành hành tại thể tuyệt thể thiên kiều, tràn ngập một cỗ, cuồng đại hung hãn khí tức.

Phía dưới chúng Tô gia người tu luyện, từng cái ánh mắt quét ngang, kinh hô không ngừng: "Diệu thiếu gia, đã đem chúng ta Tô gia Thiên Trọng cánh, tu luyện thành công sao?"

"Thật cường hãn khí tức a!" "Đúng vậy a, luyện thành Thiên Trọng cánh, tốc độ toàn bộ triển khai tinh huẩn, cơ hồ không kém gì Địa cấp phi hành nguyên khí."

"Người khác coi là chúng ta Tô gia Thiên Trọng cánh, chỉ là khinh thân chi thuật, lại chỗ nào biết, chúng ta Tô gia Thiên Trọng cánh tu luyện tới đây đủ cảnh giới thời điểm, liền sẽ diễn hóa thành cực kì hung hãn sức chiến đấu, lần này có diệu thiếu gia xuất mã, tất nhiên có thể dễ cái này uẩn lĩnh đại lục các quốc gia các gia các cửa thiên tài, hảo hảo lãnh hội một chút, cái gì mới là đến mạnh thực lực!"

"Ha ha, lấy diệu thiếu gia thực lực, đầy đủ!"

"Chúng ta liền đợi đến, diệu thiếu gia tin tức tốt đến đi." Một đám Tô gia người tu luyện, trong lời nói, tràn ngập đối tô diệu sùng kính chi tình.

Cái này không kỳ quái, tô diệu thân phận địa vị cực kỳ không tầm thường. Mà tô diệu đạt được nhiều như vậy lời ca tụng, cười như điên một tiếng, hung man thân thể, oanh một tiếng xông lên bầu trời, tuần trên thân hạ cánh chim màu trắng, một trùng điệp mở ra, hung hãn sóng xung kích, điên cuồng chấn động, vèo một tiếng, tô diệu đã từ mảnh này bầu trời biến mất.

Bạch bào trung niên đưa mắt nhìn tô diệu rời đi, trên mặt lộ ra một chút mỉm cười, nói: "Con ta, tất nhiên năng giương ta Tô gia uy danh, đem mặt khác gia tộc, nghiền áp xuống." Chỉ thấy bạch bào trung niên thân hình lác lác, đã biến mất không thấy, cái khác Tô gia người tu luyện, từng cái trên mặt cũng là thần sắc biến hóa.

Một bên khác, trên lôi đài.

Quách chương quỹ trầm giọng nói: "Đã hai mươi tên tấn cấp người đã quyết thắng —— như vậy, liền bắt đầu chúng ta, vòng tiếp theo khiêu chiến thi đấu. Khiêu chiến thi đấu a, tự nhiên là lấy khiêu chiến là chủ! Mỗi lần cái thứ nhất đăng tràng người tu luyện, đều có thể lựa chọn mình đối thủ, hiện tại liền nhìn chư vị ai tốc độ nhanh hơn!"

Thoại âm rơi xuống, trong rạp, nhất là liền đứng tại màn sáng bên trên mấy vị, vèo một tiếng liền xông ra ngoài, chỉ thấy trên bầu trời, cuồng bạo khí lãng lẫm liệt ba động, cuối cùng một người ha ha cười như điên: "Chư vị, xin lỗi, Lý mỗ đệ nhất!" Quang ảnh hiển hóa ra ngoài thời điểm, Lý Thái khôn thân hình hiển hóa ra ngoài!

Cái khác chậm một bước người tu luyện, ở lại tại hư không bên trong, ánh mắt buồn bực nhìn chằm chằm đã rơi vào trên lôi đài Lý Thái khôn.

Trong rạp, Lục Trần cũng không hành động, lấy hãn thực lực, nếu như muốn tranh, bên người những này người tu luyện, tuyệt đối không có một cái người, năng tranh đến qua hắn.

Chú ý núi thuyền cũng tự phụ thực lực, lạnh lùng nhìn thoáng qua, đứng tại trên lôi đài dương dương đắc ý Lý Thái khôn, diện cơ nhảy lên mấy lần. Mà Lý Thái khôn cái thứ nhất leo lên trên lôi đài, bay bổng lên ánh mắt, cuối cùng rơi vào đi theo đám người cùng một chỗ lao ra, nhưng là thực lực rõ ràng lệch yếu người tu luyện trên thân, nói: "Vị sư đệ này, xin chỉ giáo!"

Bị điểm tên người tu luyện, diện cơ hung hăng nhảy lên, Quách chương quỹ tướng quy củ nói rất rõ bạch, bị điểm tên chỉ có thể nghênh chiến.

Đương lúc này, vị này người tu luyện, cười khổ nói: "Còn xin sư huynh, thủ hạ lưu tình!"

Cái khác người tu luyện, từng cái thân hình lác lác, về tới bao sương, bất quá những người này trên thân khí phách bay tứ tung, cẩn thận phòng bị bên người người khác, liền là chờ lấy Lý Thái khôn đánh bại đối thủ về sau, lại lao ra, cái thứ nhất leo lên lôi đài, đến lúc đó liền có thể tùy ý lựa chọn mình đối thủ. Có được quyền lựa chọn, dù sao cũng so bị động bị người lựa chọn muốn mạnh rất nhiều.

Giờ khắc này, cũng không để cho đông đảo người tu luyện chờ bao lâu. Trên lôi đài tranh phong, không đến ba chiêu, bị điểm tên người tu luyện, kêu rên một tiếng, trong miệng phun máu, thân bắt do kỷ bay rớt ra ngoài, tại chỗ lạc bại, thế là Lý Thái khôn cầm xuống một cái tấn cấp danh ngạch.

Chính lúc này, Quách chương quỹ tuyên bố trận thứ hai bắt đầu, lại là một đám người tu luyện, oanh một tiếng liền xông ra ngoài.

Cái này một lần leo lên lôi đài, lại là một vị thực lực đứng hàng đầu cửu quốc thứ nhất cửa thiên kiều. Người này cũng lựa chọn mình đối thủ, đồng thời thuận lợi tiến giai —— tranh tài một trận liền tiếp một trận, tranh đấu kịch liệt, điên cuồng bộc phát.

Lục Trần từ đầu đến cuối đều không có xuất thủ, bên người chú ý núi thuyền tại trận thứ năm thời điểm, cũng xông tới, cuối cùng cầm tới một cái tấn cấp danh ngạch, thế là đợi đến trận thứ chín kết thúc, cuối cùng một trận, tự nhiên là Lục Trần. Cùng mỗi lần đều lao ra, mỗi lần đều bị người khác vượt lên trước trương luân.

Sắc mặt của người nọ không nói ra được khó coi, hết sức u ám nhìn chằm chằm Lục Trần.

Lục Trần thân hình lác lác, nhàn nhạt nhìn hãn một cái, đã rơi vào trên lôi đài.

Trương luân sắc có chút biến hóa, tại đồng môn Đại sư huynh thúc giục dưới, cuối cùng vẫn là thân hình lắc lư, cuốn lên trùng điệp kiếm quang rơi vào trên lôi đài! Tới thời điểm, bởi vì nghe được Tống Tử Tuấn cùng với khác đồng thời bị Cửu Huyền môn Lục Trần cho trấn áp, cho nên mới có Lục Trần tiến vào hồng tân lâu một màn kia! Khi đó hắn, hăng hái, không nói ra được đắc ý cùng trương dương, nhưng là hiện tại, trong lòng của hắn chỉ có không nói ra được đắng chát.

Hắn hồi hận mình vô não khiêu khích, tâm thần ở giữa, đè nén nổi lòng, điên cuồng bộc phát.

Mất thấy trước mặt, coi thường hắn Lục Trần, trong lòng giấu uẩn lên lửa giận, dâng lên, cuồng hồng một tiếng: "Nhục thân cuồng ma, tính cái gì? Ta trương luân mà thôi không phải bần nặc, kiếm đến!"

Tiếng nói chấn động, vù vù kiếm quang, từ hắn trên thân điên cuồng chuyển động, phút chốc về sau, oanh một tiếng, hướng phía trước mặt Lục Trần oanh bắn đi.

Hắn hiện tại, chỉ có thể dựa vào lửa giận, đến chèo chống dũng khí của mình!

Lục Trần trên mặt mang một tia nhàn nhạt cười lạnh: "Người quá yếu!" Một đầu ngón tay, đón trước mặt hung hăng đâm đi.

Rõ ràng chỉ là một đầu ngón tay, lại sinh ra một loại thiên quân vạn mã cũng không thể địch nổi ý cảnh, đầy trời trên dưới, ong ong ba động sóng âm, điên cuồng chuyển động, cứ như vậy giống như nhẹ thực nặng cùng kiếm quang hung hăng đụng vào nhau! Nhìn như vô cùng kinh khủng kiếm quang, bị dạng này Nhất Chỉ, oanh tại chỗ băng liệt, không còn tồn tại.

Chỉ thấy trương luân mới vọt lên tới thân thể, phảng phất giống như gặp trọng thương, nửa không trung chấn động mạnh mẽ, vèo một tiếng bay rớt ra ngoài, nhắc lên trùng điệp sóng dữ, rơi xuống dưới lôi đài, tuấn trên thân hạ quần áo, toác ra từng đầu vết rạn, mắt thấy liền muốn triệt để hồng mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 240: Hai trăm bốn mươi, không thể ngăn cản (4 càng)

Trương luân sắc mặt không nói ra được khó coi, vèo một tiếng bay vụt ra ngoài, ong ong ba động thanh âm, không kiêng nể gì cả bộc phát, quay người liền không thấy tung tích!

Thế là Lục Trần, tiến vào mười vị trí đầu. Quách chương quỹ ánh mắt rơi vào Lục Trần trên thân, nói: "Chúc mừng ngươi, thuận lợi xâm nhập lần này lôi đài thi đấu mười vị trí đầu, ngươi có thể lựa chọn ngươi vị kế tiếp đối thủ!" Lục Trần ánh mắt chuyển động, bắn về phía Thiên Sương cửa đủ nguyên, đạo, "Là hắn."

Đủ nguyên diện cơ hung hăng nhảy lên, vèo một tiếng từ trong rạp vọt ra, nghiêm nghị nói: "Không muốn tự nghĩ có chút thực lực, liên thật cho là mình vô địch thiên hạ."

Lục Trần cười: "Lục mỗ mình thực lực, mình tinh tường, vô địch thiên hạ xa vô cùng, nhưng là đánh bại ngươi, vẫn là dư sức có thừa."

"Ngươi thật can rở!" Đủ nguyên xoay người chấn động, mãnh liệt hỏa diễm, điên cuồng chuyển động, một nháy mắt về sau, thân thể lớn như vậy phảng phất giống như hóa thân thành một hỏa nhân, sôi trào mãnh liệt sóng xung kích, hoàn toàn nở rộ, oanh một tiếng, thẳng đến Lục Trần mà tới.

Lục Trần không lùi không tránh, tinh quang có chút ba động bên trong, thân thể lớn như vậy đã bay tứ tung, oanh một tiếng, đón đủ nguyên hung hăng xông tới, chỉ thấy hai đạo hung mãnh thân thể, lập tức đụng vào nhau, lại một nháy mắt tách ra thời điểm, đủ nguyên trên người hỏa diễm, lập tức đánh nổ, thân thể lớn như vậy hoàn toàn chịu đựng không được hướng phía đằng sau lui đi, còn kém mấy bước liền muốn từ trên lôi đài rơi xuống dưới!

Càng làm cho đủ nguyên kinh hãi là, Lục Trần bạo phát đi ra lực lượng, quá mức hung hãn, áp bách chi lực, mười phần hung hãn, để hắn cảm giác được nhục thân phía trên kịch liệt đau nhức.

Ngay tại hắn trong lòng ý niệm lên thời điểm, Lục Trần lại ra hiện tại hắn trước người, lạnh thấu xương khí lạnh, nhất trọng liên tiếp nhất trọng bạo phát đi ra, đem hắn cả người từ trên lôi đài một chút xúi hướng phía dưới lui đi!

Đủ nguyên diện cơ khẽ chấn động, liều mạng chống cự cổ này hung hãn lực lượng, bắt đầu từ Lục Trần trên thân tiêu xạ ra lực lượng quá mức hung hãn, căn bản không cho hắn cơ hội này, rốt cục thân thể của hắn, không bị khống chế bay rớt ra ngoài, rơi vào lôi dưới đài.

Cái thăng này diện mục, xanh đỏ một trận, không nói ra được khó coi, trùng điệp hừ một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi. Mà lôi đài bên cạnh cùng phòng đơn bên trong người tu luyện, lại lần nữa kinh hô lên: "Liên Thiên Surong cửa đại danh đỉnh đỉnh đủ nguyên cũng bại, Lục Trần đây là muốn thượng thiên a!"

"Đúng vậy a, hấn thực lực quá mạnh! Cường hấn làm cho người giận sôi, không dám tin."

"Bực này thực lực, đủ để tiến vào kén tài đại điển mười vị trí đầu đi?"

"Khẳng định a, nếu là dạng này thực lực, cũng không thể tiến vào mười vị trí đầu, vậy chúng ta Văn Linh đại lục, liền thật là khó lường."

"Ha ha, nói cũng đúng."

Đánh bại đủ nguyên, Lục Trần thân hình lắc lư, thối lui đến một bên.

Theo sát lấy, còn lại tám vị người tu luyện bên trong, cơ hồ một nửa cùng một chỗ vọt ra, chỉ là cuối cùng, vẫn là núi đi cửa Lý Thái khôn chiếm thượng phong, oanh một tiếng, nặng nề thân thể, hung hăng rơi vào trên lôi đài, ánh mắt bắn về phía còn lại một đám người tu luyện thực lực yếu kém một vị, nói: "Sư đệ, mời."

Vị này người tu luyện diện cơ nhảy lên mấy lần, chỉ có thể là kiên trì đẳng tràng, không có bất luận cái gì ngoài ý muốn, bị Lý Thái khôn nhẹ nhõm đánh bại.

người khác đi theo đẳng tràng.

Cuối cùng chú ý núi thuyền tấn cấp, còn lại hai vị, cũng đều là cửu quốc bên trên cửa thiên kiều. Lúc này, Quách chương quỹ lòng bàn tay khê chấn động, năm đạo ánh sáng lấp lánh oanh bắn ra, Quách chương quỹ ánh mắt rơi vào Lục Trần chờ năm người trên thân, nói: "Nơi này có năm mai phù ký, đánh dấu một đến năm hào, rút đến năm, tự động luân không tiến giai, mà rút đến số một, thì cùng số bốn giao đấu, còn lại hai vị, Quách mỗ cũng liền không uổng phí môi lưỡi giới thiệu!"

Quách chương quỹ trong nháy mắt mà động, năm đạo ánh sáng lấp lánh tại nửa không trung vừa đi vừa về ba động, ông ông rung động thanh âm, vang vọng trên lôi đài không.

Mấy cái hô hấp về sau, năm mai phù ký, thăng dương tại nửa không trung.

Quách chương quỹ mỉm cười: "Chư vị, mời!"

Vừa mới nói xong, Lý Thái khôn ánh mắt bay lên, vọt lên, trực tiếp tướng một viên phù ký bóp tại trong tay.

Chú ý núi thuyền cười lạnh, theo sát lấy xuất thủ!

Hai vị khác cũng là đồng loạt ra tay, về phần còn lại một viên, dĩ nhiên chính là Lục Trần.

Chỉ thấy Lục Trần cổ tay chấn động, cái này mai phù ký vèo một tiếng rơi vào hấn trong tay, trực tiếp bóp nát, đánh dấu vì bốn dãy số, hiển lộ ra. Mà mấy vị khác nhao nhao động thủ. Chú ý núi thuyền rút đến số năm, tự động luân không, hai vị khác, theo thứ tự là hai cùng ba, trống chỗ ra Lý Thái khôn, dĩ nhiên chính là số một.

Vị này núi đi cửa thiên kiều, trên mặt trời u ám, âm trầm ánh mắt nhìn chăm chăm Lục Trần.

Hấn không phải mù lòa, càng không phải là loại kia cuồng ngạo tự đại, không biết mức độ người, há có thể không biết Lục Trần thực lực ở trên hấn?

Hấn tình nguyện đụng phải chú ý núi thuyền cái này hận hấn tận xương người tu luyện, cũng không nguyện ý cùng Lục Trần làm đối thủ, bởi vì tại hấn không sử dụng trên thân tiềm ẩn thủ đoạn tình huống dưới, không có nắm chắc tất thắng, thật giống như vừa rồi thua ở Lục Trần trong tay những người kia đồng dạng.

Lúc này, Quách chương quỹ trầm giọng nói: "Đã phân tổ đã xác lập —— vậy thì tốt, số một cùng số bốn sư đệ, các ngươi có thể ra."

Lục Trần thân hình nhảy lên, rơi vào trên lôi đài, ánh mắt cách hừ không bắn về phía Lý Thái khôn, nói: "Còn chờ cái gì?"

Lý Thái khôn diện cơ hung hăng nhảy lên mấy lần, trùng điệp hừ một tiếng, nói: "Người thực lực rất mạnh, ta tự nhận không địch lại, nhưng là cái này không biểu hiện, ta liền nhất định sẽ thua cho ngươi, kén tài đại điển chính thi đấu bên trên, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!" Gia hỏa này cũng là dứt khoát, thân hình run run, đã biến mất không thấy, bên trên chứng người tu luyện, kinh ngạc không thôi.

Lúc trước Lý Thái khôn, không là bình thường phách lối, ai có thể nghĩ, gia hỏa này đụng phải, lợi hại hơn đối thủ về sau, thế mà chủ động nhận thua.

Có ít người nhỏ giọng thầm thì: "Nguyên lai Lý Thái khôn cũng là lần yếu sợ mạnh mặt hàng!"

"Cố gắng hấn đây là bảo tồn thực lực đâu?" Một cái người tu luyện mang trên mặt ranh mãnh cũng giống như ánh mắt.

Thế là, Lục Trần không chiến mà thắng, tấn cấp vòng tiếp theo.

Đón lấy, hai vị khác người tu luyện chiến đấu bắt đầu, hai người này cho dù là nhận biết bằng hữu, nhưng là đồng thù, tuyệt không khách khí, chỉ thấy đầy trời trên dưới, hùng hực ánh sáng, ồ ồ chuyển động, một kiếm quang kinh cướp, một đao quang lạnh thấu xương, ầm ầm lên sóng xung kích, điên cuồng quét ngang ra ngoài, hai cổ cuồng bạo sóng xung kích, quần quýt lấy nhau, lộn xộn hất lên sóng xung kích, điên cuồng hướng phía bên cạnh tản mạn khắp nơi ra ngoài.

Chính lúc này, một sợi sáng chói kiếm quang quét ngang ra, dùng đao người tu luyện kêu lên một tiếng, thân thể lớn như vậy, bay rớt ra ngoài, trực tiếp rơi xuống dưới lồi đài, hấn thua.

Sắc mặt của người nọ âm tình biến hóa một trận, trùng điệp hừ một tiếng, liền từ nơi này rời đi, đều là tâm cao khí ngạo người tu luyện, khó tránh khỏi sẽ có một chút trên tâm lý biến hóa.

Ngay lúc này, vòng tiếp theo bắt đầu! Quách chương quỹ đang muốn tuyên bố, phương thức rút thăm thời điểm, dùng kiếm người tu luyện, nhìn thoáng qua Lục Trần, lắc đầu nói: "Không cần dựng lên, ta nhận thua là được!"

Lục Trần hơi sững sờ, nghĩ không ra đối phương thế mà cũng nhận thua.

Đề Lục Trần càng thêm kinh ngạc chính là, chú ý núi thuyền cũng là thở dài ra một hơi: "Lục sư đệ thực lực kinh người, ta cũng không phải đối thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Thuần Dương Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.